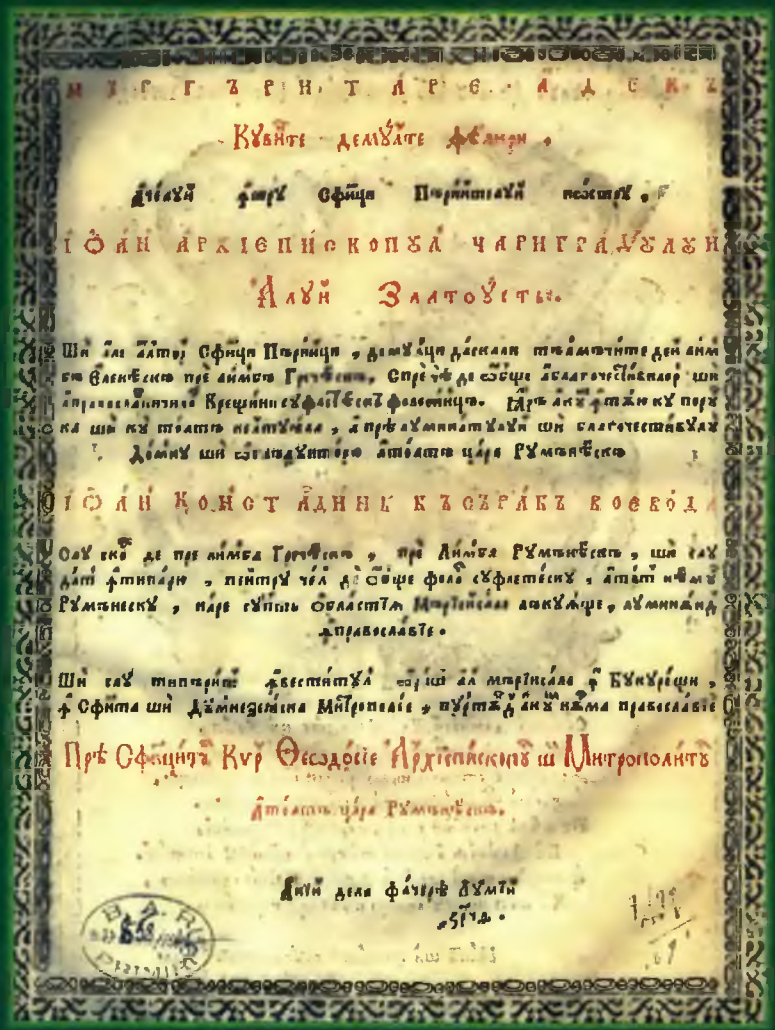

IOAN GURĂ DE AUR

MĂRGĂRITARE

Libra

IOAN GURĂ DE AUR

MĂRGĂRITARE

Coperta: STAN BARON

Colecția GENEZE

© LIBRA®

ISBN 973-8327-07-5

IOAN GURĂ DE AUR

MĂRGĂRITARE

Ediție îngrijită, indice de nume și glosar
de ***Rodica Popescu***

LIBRA®
București, 2001

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României

IOAN GURĂ DE AUR, st.
Mărgăritare / Ioan Gură de Aur. – Bucureşti: Editura Fundaţiei Culturale Libra, 2001
520 p.; 20 cm.
ISBN 973-8327-07-5

2

Volum apărut cu sprijinul Ministerului Culturii şi Cultelor.

Notă asupra ediţiei

Mărgăritarele lui Ioan Gură de Aur constituie una din antologiile teologice patristice, tipărite la Bucureşti în anul 1691, şi cuprind predici (omilii) atribuite acestui mare Părinte al Bisericii. Înscriindu-se în acţiunea de publicare a monumentelor de limbă românească din veacurile trecute, reeditarea acesteia interesează deopotrivă pe istoricii limbii şi literaturii noastre vechi.

Cartea a fost tradusă din limba greacă de către fraţii Radu şi Şerban Greceanu, buni cunoscători, nu numai ai limbii, dar şi ai culturii clasice greceşti, aceştia participând la opera de traducere şi de tipărire a cărţilor de cult iniţiată în Ţara Românească la sfârşitul secolului al XVII-lea de către Şerban Cantacuzino şi continuată de Constantin Brâncoveanu, cunoscută fiind, mai ales, contribuţia efectivă la revizuirea textului *Bibliei* apărute la Bucureşti în anul 1686.

La baza traducerii a stat lucrarea tipărită la Veneţia în anul 1683 de către Nicoale Gliki. În Biblioteca Academiei, sub cota CR. II 50239, a fost identificat de noi un exemplar al acestei ediţii greceşti. Cu foaia de titlu lipsă, dar având toate cele 343 de file, cartea poartă, pe ultima filă, semnătura lui Constantin Brâncoveanu, ceea ce confirmă ideea că exemplarul după care fraţii Greceanu au realizat traducerea se află în Biblioteca Academiei Române. *Mărgăritarele*, tălmăcite la îndemnul lui Constantin Brâncoveanu şi tipărite la Bucureşti de către Mitrofan, episcopul Huşilor, conţin 33 de omilii inspirate din *Vechiul* şi *Noul Testament*. Ele au fost rostite de Ioan Gură de Aur, de pe amvonul bisericii, pentru ca cei însetoşaţi de mântuirea sufletului să se poată adăpa din ele ca „din apa

izvorului vieţii de veci". Pe lângă acestea, lucrarea cuprinde şi cuvântările altor Sfinţi Părinţi ai Bisericii, precum Anastasie Sinaitul, Efrem Sirul, Simeon Bogoslov, Ioan Damaschin, Teofan monah, fiind structurată în 47 de capitole. Având 8 versuri la stema ţării, adresate Domnului de Radu Greceanu, cartea se continuă cu două prefeţe, una închinată „Prea Luminatului, şi Înălţatului, şi Slăvitului Io Costandin Basarabă Voevod", alta „Cătră de binevoitoriul cititoriu". Alături de căldura stilului în care sunt prezentate ideile şi diversele informaţii privitoare la acele vremuri, contribuţia bătrânului şi învăţatului stolnic Constantin Cantacuzino în cultura timpului se vede limpede şi aici: „La a cărora nevoinţe avut-am îndireptătoriu pe cinstitul, blagorodnicul şi prea înţeleptul dumnealui Costandin Cantacuzino biv vel stolnic. Însă, la ceale mai adânci filosofeşti şi bogoslovеşti noimata ce s-au aflat, pre dumnealui, ca pre un epistimon şi ştiutoriu, l-am avut lumină şi dezlegare întru toate şi a noastră adevăr osteneala aceasta, iară osârdia, porunca şi multa cheltuială la altele toate ce trebuiescu, şi ales la tipariu, a Măriii sale milostiv mai sus pomenit stăpânului nostru iaste".

În epoca veche a culturii scrise româneşti, scrierile Sfinţilor Părinţi au constituit texte clasice de învăţătură şi de educaţie morală creştină, literatura omiletică bucurându-se de o deosebită atenţie. Prima traducere românească cunoscută până în prezent este *Omilia la Paşti* a sfântului Ioan Gură de Aur, care a circulat în secolul al XVI-lea în mai multe versiuni, cum ar fi *Codicele Bratul*, datat 1559–1560. Datorită prestigiului său teologic, oratoric şi literar în întreaga lume creştină, opera – în limba română – a sfântului Ioan Gură de Aur numără numai în Biblioteca Academiei Române peste 70 de manuscrise, cuprinzând fie scrieri integrale, fie extrase din ele. Unele din aceste manuscrise au circulat şi în secolul al XVII-lea, dar în versiune incompletă. Interesul pentru omiliile lui Ioan Hrisostom l-a arătat şi Dosoftei, care, în perioada exilului polonez, a tradus circa 14 omilii din greacă în slavonă. *Mărgăritarele* tipărite în anul 1691 reprezintă, însă, prima culegere de omilii din literatura patristică traduse în limba română.

Deoarece textul original a fost imprimat cu litere chirilice, ediţia cărţii de faţă pune în circulaţie textul cărţii în transcriere interpretativă, străduindu-ne să stabilim cât mai exact posibil realitatea lingvistică a textului într-o imagine grafică modernă, accesibilă cititorului de astăzi. Reproducerea interpretativă a textului a presupus, pe lângă transpunerea slovelor chirilice în litere latine, adaptarea normelor ortografice şi de punctuaţie la cele de astăzi şi eliminarea aspectelor pur grafice pe baza unei permanente raportări a normei ortografice la cea lingvistică.

În stabilirea corespondenţelor dintre grafia chirilică şi alfabetul latin, slovele chirilice care nu ridică probleme deosebite în transcriere au fost echivalate după cum urmează: а = a; в = b; в = v; г = g, gh (+ e, i); д = d; є = e ; ж = j; ѕ = z; и, і = i; к = c, ch (+e, i); л = l; м = m; н = n; о = o; п = p; р = r; с = s; т, ҭ = t; ѵ, оу, ꙋ = u; ф = f; х = h; ѱ = şt; ц = ţ; ч = ce, ci; ш = ş; ы = i, î; ѭ = iu; ѯ = x; ѱ = ps; ѵ = v; џ = ge, gi; ѳ = t.

Ne vom referi, pentru început, la acele norme ortografice ale lucrării care sunt comune scrierilor epocii. Astfel, în legătură cu slovele având mai multe valori s-a impus o tratare unitară a grafiilor susceptibile de mai multe interpretări:

є a fost transcris **ie** la început de cuvânt sau de silabă: **ies, povăţuieşti, biruiesc, obiceaie.** Fac excepţie, conform normelor ortografice actuale, formele pronominale: **el, ei,** formele verbale **este, era,** ca şi grafiile **egumen, Evanghelie, Eghipet,** unde **є** a fost echivalat prin **e,** conform ortografiei actuale.

Literele **о** şi **ѡ** corespund uneori diftongului **оа** din limba literară actuală, în grafii de tipul **морте, омени, простъ** şi au fost reproduse prin **oa**: **moarte, oameni, proastă.**

о şi **ѡ**, corespunzând segmentului **уă, уо** în cuvinte de tipul **două, nouă** au fost reproduse prin **o**: **доо = doo.**

Succesiunea **ѡа** a fost transcrisă **oa** în forme de tipul: **doa, roa.**

Succesiunea **оаѡ** a fost transcrisă **oao**: **noao, doao.**

Succesiunea **оаж** a fost redat prin **оаă**: **doaă.**

ѕ final a fost consemnat.

ѭ final a fost redat prin **iu**: **fealiu, temătoriu, judecătoriu.**

ѣ (notat de regulă după consoană) a fost echivalat cu **ea** în interiorul şi la finala cuvintelor: **avea, grea,** ca şi în forme de tipul **leage.** O excepţie o constituie formele de tipul цѣмь scrise cu ѣ în loc de ѧ sau ѫ , care au fost transcrise **ţi-am.**

ѧ a fost redat prin **ea** sau **ia,** după cum urmează: a) după consoană a fost transcris prin **ea,** având valoarea lui ѣ, cu care alternează: **deade, vreame, adeveare, aseamene, întunearec, reale;** b) la iniţială de cuvânt sau silabă, având aceeaşi valoare cu slova ѫ, s-a transcris prin **ia,** chiar în cuvinte în care corespunde unui **ie** din limba de astăzi: **boiari, muiarea.**

ѫ la iniţială de cuvânt sau de silabă a fost redat prin **ia,** chiar când corespunde unui **ie** din limba actuală: **iaste.** Atât ѫ, cât îi ѧ au fost echivalate prin **ea** în grafiile care reproduc formele pronumelui personal fem. 3 sg. şi 3 pl. nom.- ac. (ѫ, ѧ = **ea;** ѫле, ѧле = **eale**) şi formele pronumelui şi adjectivului demonstrativ fem. nom.-ac. sg. (ачѣѫ, ачѣѧ = **aceaea;** чѣѫ, чѣѧ = **ceaea**).

În grafiile de tipul апропїаръ, Маріѧ, succesiunile їѫ, їѧ au fost redate prin **ia: apropiară, Maria.** Excepţie fac formele de imperfect ale verbelor de conj. a IV-a şi formele de genitiv-dativ ale unor pronume, unde succesiunile respective au fost redate prin **iia: căriia, doriia, tânguiia.**

ъ, ѫ, ь se întrebuinţează, ca în toate scrierile epocii, pentru notarea lui **ă** şi **â** din limba actuală: **mână, până.** Transcrierea conservă însă variante ca: **jărtvă – jârtvă, tălhar – tâlhar.** Persoana I şi a III-a pl. a verbului **a fi** a fost transcris cu **â: sânt, sântem,** păstrând forma lingvistică reală.

ъ şi ь la finala cuvintelor de tipul вогъ, локъ au fost interpretate ca având valoare zero: **bun, loc,** ca şi în cele de tipul варъшь, фачець reproduse **iarăş, faceţ.** În formele verbale ещь, фачь, ь a fost echivalat prin **i: eşti, faci.** Tot prin **i** a fost echivalat ь în forma de plural апостоль = **apostoli.**

ы a fost redat prin **i** sau **â: singur, dânşii.**

ѵ a fost redat prin **î, îm, în: îţi, împărat, întunearec.**

Am transcris succesiunile ръ, лъ, prin **îr, îl,** ca în: **tâlhar, scârbă.**

Semnele diacritice (spiritele, paiericul, isonul şi accentele) nu au fost reproduse în transcriere, excepţie făcându-se în cazul chendimei, care a fost notată prin i: а҃о = **doi,** а҆и = **ai,** кънр҃иа = **căriia.**

Reduplicările de vocale sau de consoane nu au fost reproduse în cazul cuvintelor româneşti, ci numai în cazul cuvintelor străine: **Avraam.**

Slovele suprascrise au fost transcrise în rând, fără a fi marcate printr-o notaţie specială.

с suprascris a fost transcris **să.**

Cuvintele abreviate prin suprascriere sau contragere au fost întregite în mod tacit: **blagoslovenie, Domnul, Hristos.**

În text au fost păstrate formele arhaice, populare sau regionale şi chiar variantele lor fonetice: **adaoge, către, deade, Dumnezău, muiare** etc.

Au fost transcrise cu cratime cuvintele nesudate încă: **unt-de-lemn, fără-de-leage, bine-cuvântează.**

O problemă dificilă a constituit-o notarea cu majuscule a referirilor la divinitate, ca şi notarea diferitelor toponime.

În transcrierea numelor proprii nu s-a procedat la modernizarea lor şi nici la emendări.

Punctuaţia a fost restabilită de noi, după normele actuale. Cuvintele notate marginal, în general sinonime ale unor cuvinte din text, au fost intercalate în paranteze ( ). Greşelile tipografice, destul de puţine pentru vremea respectivă, au fost emendate în mod tacit, iar omisiunile de litere au fost marcate între paranteze unghiulare < >.

Textul are 6 file nenumerotate, inclusiv foaia de titlu, în notarea cărora am folosit cifrele romane. În reproducerea textului am notat printr-o bară (/) sfârşitul fiecărei file recto, iar prin două bare (//) sfârşitul fiecărei file verso. Numărul filelor a fost notat marginal.

Textul este însoţit de un glosar şi de un indice de nume.

Mulţumim, şi pe această cale, domnului Alexandru Mareş pentru îndrumarea acordată în realizarea acestei ediţii.

I[r] MĂRGĂRITARE,

Adecă cuvinte de multe fealiuri a celui întru sfinți Părintelui nostru Ioan, Arhiepiscopul Țarigradului, a lui Zlatoust, și ale altor Sfinți Părinți, de mulți dascali tălmăcite, den limbă elenească pre limbă grecească, spre cea de obște a blagocestivilor și a pravoslavnicilor creștini sufletească folosință. Iară, acum, întâiu, cu porunca și cu toată cheltuiala a prea luminatului și blagocestivului Domnu și oblăduitoriu a toată Țara Rumânească, Ioan Constandin Băsărabă Voevoda, s-au scos de pre limba grecească pre limba rumânească și s-au dat în tipariu pentru cel de obște folos sufletescu a tot neamul rumânescu, care, supt oblastia Măriei sale lăcuiaște, luminând în pravoslavie.

Și s-au tipărit în vestitul oraș al Mări<i>i sale, în București, în Sfânta și dumnezeiasca Mitropolie, purtând acum cârma pravoslaviei Prea Sfințitul Chir Teodosie, Arhiepiscopul și Mitropolitul a toată Țara Rumânească. Anii de la Facerea Lumii 7199 (1691). /

I[v] **Verșuri politice 8 asupra Stemelor Luminatului și Înălțatului Domnu, Io Costandin Basarabă Voevod**

Semnul Domniei Corbul iaste cu cruce / Pren carea de sus tărie, Doamne, îț aduce. / În scaunul strămoșilor în care acum domnești, / Al celor ce-s în laudă vechilor Băsărabești. / Putearea, dară, cea de sus, care te-au coronat / Cu

domnia aceasta şi vreadnic te-au arătat. / Întărească şi te adaogă cu domnie slăvită / Cu pace şi cu linește, cu viață norocită. / Mică şi plecată sluga Măriei tale, Radul logofăt. //

II[r] **Prea luminatului, înălțatului şi slăvitului Io Costandin Basarabă Voevod, den mila lui Dumnezeu Domnu şi oblăduitoriu a toată Țara Rumânească, Domnului Domnului mieu milostiv.**

Ce lucru mai bun şi mai dumnezeiescu supt soare iaste, Prea luminate şi înălțate Doamne, decât binele şi folosul de opşte? Ce lucru mai slăvit şi mai lăudat în lume iaste decât, den neştiut, a face ştiut şi a câştiga pre cei ce n-au cu cea ce le lipseaşte? Şi ce lucru mai sfânt şi mai plăcut lui Dumnezău, zicu, iaste decât a povățui neştine la lumină pre cei ce trăiescu întru întunearecul necunoştinței şi neştiinței? Căci cel ce iaste lipsit de cunoştința şi ştiința lucrului umblă întru întunearecul greşălii aseamenea ca unul ce, noaptea, încă vrând să meargă la vreo treabăş, neştiind drumul, rătăceaşte şi, aşa, în bezna aceaea înfăşurându-se, nu numai căce umblă nu ştie, ce şi cade mai de multe ori în mari vătămări şi nespuse ale lui pagube.

Ierocliu filosoful, în tâlcuirea ce face asupra *Stihurilor* Pitagorei (celor ce le zicu de aur) zice: „Moartea cuvântătoriului suflet iaste nedumnezeirea şi necunoştința, căriia împrejurul vieții urmează şi răscoala cea fără de măsură a netocmitelor şi necuvioaselor pofte, căci aflându-se, zice, în necunoştința celor mai bune ce sânt, de nevoie iaste-i a sluji celor ce mai reale sânt".

Cu nemica omul mai aseamenea lui Dumnezău (ales împărații, craii, domnii şi alți stăpânitori) nu iaste fără cu făcutul bine şi folos de opşte, cât prin omeneasca, zicem, putință iaste, căci, precum Dumnezău, făcătoriu şi ziditoriu tuturor şi pricina pricinilor iaste, aşa şi pronoitis, şi otcârmuitoriu, şi păzitoriu de obşte, şi toatei ființe de bine făcătoriu iaste.

Direpț aceaea, dară, şi tuturor biruitorilor şi stăpânitorilor pământului a urma aceaea le iaste, cum şi Agapitos diaconul, la învățăturile ce face cătră marele Iustinian împărat, zice: „Cinsteaşte, adecăte împărate, mai mult de toți pre Dumnezău, cel ce decât pre toți te-au cinstit, căci că, dupre asămănarea cereştii împărății, ț-au dat ție schiptrul pământeştii puteri, i proci".

Însă nu numai să asamănă lui Dumnezău cu aceaea,
II[v] ales biruitorii, cu / bună facerea, zice de opşte, ce încă pren aceaea şi monarhul, adecăte Domnul, singur stăpânitoriu, să osebeaşte den tirani. Zice şi dovedescu toți politicii şi sfinții dascali, căci domnul monarhu binele de opşte caută şi la săvârşitul, carele iaste folos tuturor, a-l aduce să uită, iar tiranul la al său numai bine priveaşte şi lui-ş numai adaos sileaşte a câştiga şi, ca să-ş împle voia, singur îş pune şi-ş face legi şi direptăți poftele lui. Dirept aceaea, dară, iaste şi ticăloasă, şi plină de turburări şi de lacrămi acea politie şi țară, carea, supt tiran, nu supt domnu, zace şi să află.

Dionisie Siracuseanul, tiranul, carele să văznesiia că iaste judecătoriu direpț (cum şi Iulian Paravat o făcea şi toți aseamenea lor tirani că sânt direpți să laudă şi să arată, ca pre prostul nărod să prilăstească), istoreaşte Ghiorghie Chedrinos, în cartea *Istoriilor lui*, că, chemând pre Platon filosoful, între altele, l-au întrebat şi aceaea: „Ce lucru politic iaste mai de folos?" (părându-i acelui Dionisie că-i va zice ceva după poftă-i, cum şi nădejduia). Iară, dumnezeiescul Platon i-au răspuns: „Nimică alta fără cât a face pre toți buni şi vreadnici". – „Cu ce dară?". – „Cu învățături, cu cuvioase pilde, cu obiceaie bune şi cu toate cealea care, mai ştiuți, mai învățați şi mai buni i-ar putea face, de nu pre toți, macară pre mai mulți".

Căci aceaea iaste tot greul, toată greşala şi toată nevoia tuturor a nu avea ştiința şi cunoştința lucrului. Aceaea iaste mai marea ceață şi întunecare minții şi sufletului şi, decât toate căderile ființei omeneşti, mai rea iaste neavearea, ştiința şi cunoştința adevărului, că, de la

aceaea, pogoară şi spânzură toată greşala şi vina tuturor lucrurilor şi lucrărilor.

Direpţ aceaea, şi acel luceafăr al lumii, stâlpul şi coloana Besearecii Răsăritului şi pravoslavnicii credinţi trâmbiţă, Ioan Zlataust, zicea: „Câştigaţi cărţi, doftorii sufletului, că aceasta iaste pricina tuturor realelor, neştiinţa şi necunoştinţa scripturilor şi adevărului". Aceastea, dară, şi multe ca aceastea, Prea luminate şi înălţate Doamne, dupre multe doveade şi aiavea fapte, îţ cunoaştem şi ştim că înalta-ţi minte nu iaste alta, nici altele mai mult socoteşti, fără cât cu ce moduri şi mijloace ai putea aduce şi a da folos şi bine de opşte, precum şi adevăraţi sântem. Că, de-ar fi pren putinţă, am auzi şi noi den gura Mări<i>i tale de ticăloasa patria noastră, cel cuvânt ce, oarecând, Gaie Octavie, chesariu de Roma, lui zicea: „De cârpici o am găsit şi de marmură vă o am lăsat", Ioan Zonara şi alţii mulţi, în viaţa acelui Avgust istorescu.

Însă, iarăş, cât iaste pren putinţă, tăcem, altele a le
III[r] pomeni de ceastă // dată, care, de nu cu blândeaţele-ţ, răbdarea-ţ şi alte den fire-ţ multe bunătăţi nu s-ar stâmpăra şi nu s-ar otcârmui, ales într-aceaste cumplite şi peste tot turburate vremi. Cine ar mai putea sta, cine ar mai putea răsufla sau cine cu ce ar cugeta sau ar şti a să mângâia, au moşnean, au strein, într-acestu pământ, acum năpădit cu tot fealiul de lumescu rău şi nevoi, ca şi alte ţări călcate şi pustiite de stricăcioasele oştiri ce vedem şi auzim?

Zicem, dară, pren toate aceaste iuţi şi greale vreami, a nu face şi pre alţii părtaşi de bunătate nu laşi, ce, iată, în tot chipul, ca un pururea privighitoriu Domnu şi bun stăpân, la lumina cunoştinţei povăţuieşti şi, den cea ce nu ştiu, să ştie a-i aduce pre toţi nevoieşti. Şi aceasta, mai aleasă şi mai de folos iaste, că nu numai la ceale politice pământeşti, care, ca umbra şi fumul trec, ce şi la ceale neputrede şi cereşti, unde iaste adevărata moştenirea omenească, a-i trage pren buna faptă te sileşti, aceaea ştiindu-o adevărat, că singură numai a de câte buna faptă iaste nemoartă şi veacinică.

Împăratul Vasilie, învăţând pre fiiu-său, Leon cel Mare împărat, în capetele învăţăturii, acesta, în cel dentâiu, scrie şi zice: „Câştig şi foarte iscusit folositoriu de viaţă, nu numai împăraţilor, ce şi celoralalţi tuturor iaste învăţătura, căci cel ce câştigă aceaea, şi trupeaşte şi sufleteaşte, foarte să foloseaşte, i proci". Şi, iarăşi, mai jos, zice: „Că, precum soarele pre pământ nefiind de faţă, toate întunecate şi neosebind sânt, aşa şi învăţătura, den suflet lipsindu, toate amestecate şi netocmite să află. Direpţ aceaea, dară, apucă învăţătura, zice, bunei fapte şi vei dobândi viaţă iubită de Dumnezău, căci numai fapta bună, den toate alte câştiguri, iaste nemoartă".

Către aceaea, dară, Măria Ta, ca un adevărat şi pre legi Domnu, mult silindu-te şi nevoind, ori cu ce mijloc, de a aduce învăţătură şi ştiinţă în sufletele omeneşti, lucru iubit de Dumnezău, şi folos de opşte, mai vârtos rodului nostru rumânescu, văzându-l atâta scăzut, şi lipsit de multe, şi ales den învăţătură (carea decât toate alte trebuinţe, în firea omenească, aceaea capul iaste), căci iarăşi zic, aceaea lipsind, nici omul desăvârşit om să poate numi, nici lumina de-ntunearec osebi, nici adevărul den neadevăr să poate cunoaşte şi judeca.

Pentru aceaea, dară, ca să poată avea fieştecarele cunoştinţa celora ce ar fi şi ar citi (că a citi neştine şi a nu înţeleage în zadar şi în deşărtăciune iaste), Măria Ta, noao, micilor şi plecatelor slugilor, ai poruncit ca şi aceaste alease cazanii şi sfinte învăţături, cărora şi *Mărgăritariuri* le zicu ale preafericitului şi marelui sfânt şi dascal
III[v] Zlatoust / Ioan, dupre limba grecească într-a noastră rumânească să le întoarcem.

Gură şi Rostu de Aur îi zicem, împreună cu toată lumea, acestui Ioan, nu doară că fălcile, gingiile, dinţii, măsealele, limba-i şi ca aceastea care fac gura, de aur i-au fost sau au putut fi, ce numai căci cuvintele şi graiurile lui mai scumpe şi mai folositoare era şi încă sânt la cei ce le ascultă decât aurul, mărgăritariul şi alte prea scumpe pietri. Şi, căci, den rostul lui, cura învăţăturile mai iubite

şi mai dulci, nu numai decât miarea sau zaharul, cum s-ar zice, ce şi decât acea Amvrosia şi Nectar (de care elenii băsnuia că era mâncarea şi băutura dumnezeilor lor), mai cu dulceaţă şi mai cu dragoste au fostu şi sânt.

Plinit-am, dară, dupre puţina noastră ştiinţă, porunca Mări<i>i tale şi, dupre putinţă-ne, am silit, aşa scoţându-le, ca să poată fieştecare rumân, ce şi puţină învăţătură ar avea, să înţeleagă. Şi, măcară dea Dumnezău, toţi cititorii de ar pune acea nevoinţă şi osârdie ca, citind, „cu mintea să poată înţeleage şi ca sufletele ceale însetoşate de spăsenie să să poată adăpa dentr-aceastea, ca den apa izvorului vieţii de veaci", carea Domnul Dumnezău, mântuitoriul nostru Hristos, zice şi făgăduiaşte samariteanii şi tuturor credincioşilor creştini. (Ioan Evanghelist, Cap. 4, stih. 14).

Şi, într-acesta chip, sfârşindu-se şi aceasta, să să tipărească ai poruncit, cum *Biblia Sfântă* s-au făcut, carea săvai că de la răpăosatul Şărban Voevod, unchiul Măriii tale, s-au început, iară şi la începutu-i, ca un vel logofăt, ispravnic ce erai, şi pre aceaea, nu numai cu osârdie ai nevoit a să isprăvi, ce întru fericitele zilele Domniei Mări<i>i tale a o săvârşi de tot ai făcut.

Cartea lui Meletie Sirig împrotiva eresiilor calvineşti şi întrebărilor lui Chiril Lucari, patriarhului oarecând Ţarigradului ce au fostu, şi adaosele ce Dositeu, patriarhul Ierusalimului, iară împotriva acelor calvineşti eresii, deici, de colea, au adunat, încă, cu voia-ţi şi bucuros a să tipări greceaşte ai fostu, care toate aceastea, nu cu mici sau cu puţine cheltuiale ale Mări<i>i tale, s-au tipărit şi s-au făcut.

Mai sânt încă pre mâinile, acum, de să mai scot, de pre greceaşte, rumâneaşte, *Mărturia pravoslavnică*, ce-i zicu de Nectarie al Ierusalimului patriarh făcută, şi altele care, cu dumnezeiescul ajutoriu, nevoim a le isprăvi, ca şi acealea în tipariu să să bată, şi altele multe bune să să facă, spre folos de opşte, unde vedem, iară zicu, şi cunoaştem că toată nevoinţa şi gândul Mări<i>i tale iaste, ca în po-

menire veacinică, bună faptă să laşi şi nemort nume să-ţ câştigi.

Rugăm, dară, şi, den adâncul inimii, rugăm pre Dumnezău cel putearnic şi milostiv, carele, toate câte sânt, le-au orânduit şi tocmit cu adâncă şi veacinică înţelepciunea sa, pren carea înţelepciune şi „împăraţii
IV[r] împărăţesc şi // putearnicii scriu direptatea, prentr-însa marii să mărescu şi domnii biruiescu pământul" *(Solomon, Cap. 8, stih. 15, 16)* şi carele viaţa şi lumina cea adevărată iaste. Pre acela, zicu, rugăm ca să lumineaze şi să întărească pre Măria Ta la toate ceale bune şi folositoare şi, până în adâncii ani şi prea cinstite bătrâneaţe, să te trăiască şi fericit să te păzească Patri<i>i, noao şi rodului nostru, pururea mângâiare, bucurie şi slavă, dându-te şi avându-te.

Ai Mări<i>i Tale, mici plecaţi şi direapte slugi, Şărban al doilea logofăt i Radul logofăt. /

IV[v] **Cătră de bine-voitoriul Cititoriu**

Iată, Cititoare de bine-voitoriu, că-ţ întinzu masă, însă nu masă trupească, gătire persiană, cum s-ar zice, adecăte cu mirodii şi alte amestecături ca acealea, care numai ceriului gurii dau pre scurt gust şi plăceare. Şi, iarăş, după aceaea flămânzeşti, însetoşăzi şi, mai de multe ori, peste saţiu mâncând şi bând, bolnăveşti şi moarte în cea de apoi îţ pricineşti.

Ce masă, zic, duhovnicească, de adevărata dulceaţă şi de toate bunătăţile plină şi bogată şi cu tot fealiul de roadă, în folosul sufletului, împodobită şi gătită, den carea, hrănindu-se, cu cât mai mult ia, atâta mai mare poftă îi dă, şi-l însănătoşează, şi-l îmbărbătează.

Iaste, dară aceasta, scumpele, şi folositoarele de suflet şi de trup învăţături şi dăscălii ale marelui dascăl şi sfânt Ioan Zlataust, unul den cei aleşi stâlp întăritoriu săborniceştii şi apostoleştii a Răsăritului Beseareci şi adevăratei

pravoslavnice credinţe îndireptătoriu, cari prea dulci învăţături şi alease cazanii (nu den noi-ne, adevărul mărturisim mişcat, ce den porunca prea înălţatului şi prea luminatului Domnului nostru, Ioan Constandin Basarabă Voevod împinşi sântem), dupre limba grecească pre a noastră, rumânească, le-am întors, precum şi alte cărţi am făcut şi încă facem, la a cărora nevoinţe avut-am îndireptătoriu pe cinstitul, blagorodnicul şi prea înţeleptul dumnealui Costandin Cantacuzino, biv vel stolnic, însă la ceale mai adânci filosofeşti şi bogosloveşti noimata ce s-au aflat, pre dumnealui, ca pre un epistimon şi ştiutoriu, l-am avut lumină şi dezlegare întru toate şi a noastră adevăr osteneala aceasta, iară osârdia, porunca şi multa cheltuială, la altele toate ce trebuiescu, şi ales la tipariu, a Mări<i>i sale milostiv mai sus pomenit stăpânului nostru iaste.

Primeaşte, dară, iubite Cititoare, aceastea, cu întinsă şi drăgăstoasă frunte şi cu inimă curată şi, citindu-le, pune-ţ mintea, ca să înţelegi ce ceteşti, că, de vei înţeleage şi cu direpţ şi creştin suflet le vei lua, creade cum însuţi vei priceape, că atâta cunoştinţă şi dulceaţă vei simţi, cât saţiu că nu mai au singur vei mărturisi.

Nimică, aşijderea, acest bun şi sfânt părinte, şi dascal (Zlatoust zicem) nemişcat şi nezis nu lasă, care şi în firea şi în politia omenească să nu fie. Direpţ aceaea, şi cunoştinţa sufletului fieştecăruia, cum iaste, să atinge şi să
V[r] împunge, unde unii, ce să pricep // într-unele greşiţi şi căzuţi, după frăgizeala omenească, aducându-ş aminte, să căiescu şi despre acealea, de li s-ar mai da şi vreame a le face, să sfiesc. Alţii, iarăş, dentr-aceastea să îndireptează şi ceale ce n-au ştiut bine a face fac şi traiul lor la cale mai bună şi mai plăcută lui Dumnezău şi oamenilor a-ş pune să învaţă.

Toate, dară, aceastea, spre spăsenie şi spre viaţa cea adevărată şi prea fericită, să uită şi privescu, ca către un săvârşit şi ţef neclătit şi nemişcat, carea pre fericită şi de veaci viaţă, mântuitoriul lumii, Isus Hristos, Domnul şi

Dumnezeul nostru, pren sângele său, cu necugetată şi nepricepută de nici o zidire dumnezeiască taină răscumpărându-o, o au câştigat noao, şi o făgăduiaşte, şi o dă tuturor celor cu frica lui Dumnezău creştini, cărora adevărat şi direpţ cred şi nădejduiescu într-însul şi prentr-însul, făcându-i poruncile, o dobândescu.

Pre care spăsitoriu Domnu rog ca să învrednicească şi să spodobească pre toţi, după milosârdia sa, a câştiga aceaea viaţă şi cu dânsul a împărăţi în veacii de veaci, întru cereştile de dânsul gătite lăcaşe, „unde ochiul n-au văzut, ureachea n-au auzit, nici în inima omului nu s-au suit“, cum şi fericitul Pavel, către *Corinteani*, în cea dentâiu carte, cap 2, stih 9 scrie şi adeverează.

Mai mici şi de bine voitori Şărban al doilea logofăt i Radul logofăt. /

V[v] **Scara aceştii cărţi, a celui întru sfinţi părintele nostru, a lui Ioan Zlataust**

Pentru a coconilor creaştere şi învăţătură. Cuvânt 1, list 1.
Pentru frumuseaţea muierilor. Cuvânt 2, list 6.
Pentru să nu necinstească nimenea beseareca lui Hristos şi sfintele taine de la cuvântul Sfântului Petră şi al lui Ilie. Cuvânt 3, list 8.
La cuvântul lui David, carele zice: „Nu te teame, când va îmbogăţi omul“. Cuvânt 4, list 12.
Pentru lăcomia. Cuvânt 5, list 20.
Pentru necurata mândrie şi deşarta mărire. Cuvânt 6, list 23.
La prorocul cuvânt ce zice: „Însă în deşărt să clăteaşte tot omul viu“ şi pentru milostenie. Cuvânt 7, list 25.

Pentru judecata cea viitoare
şi pentru muncă, cum că iaste
nesfârşită celor ce nu cred
că iaste muncă. Cuvânt 8, list 27.
Pentru pocăinţă şi ispovedanie. Cuvânt 9, list 33.
Pentru zavistia şi urâciunea. Cuvânt 10, list 38.
Pentru ţinerea mâniei şi a vrăjmăşiei. Cuvânt 11, list 40.
Pentru ţinerea de mânie
şi pentru nemânie. Cuvânt 12, list 42.
Pentru dragostea şi iubirea frăţiei. Cuvânt 13, list 44.
Pentru milostenia. Cuvânt 14, list 48.
La Sfânta Bogoiavlenie,
adecă la Bobotează, şi pentru ceia
ce lasă dumnezeiasca Leturghie
nesfârşită şi ies afară, şi pentru carii
să cuminecă cu sfintele taine,
nefiindu vreadnici, şi urmează Iudei. Cuvânt 15, list 58.
Pentru rugăciunea. Cuvânt 16, list 63.
Pentru bunătatea şi răutatea. Cuvânt 17, list 68.
Pentru jurământuri. Cuvânt 18, list 73.
Pentru pocaianie, şi pentru cei
ce rămân de săboară, şi pentru
sfântul preastol, şi pentru judecată. Cuvânt 19, list 75.
Pentru învăţătura cea nedescoperită. Cuvânt 20, list 77.
Pentru moarte şi pentru sfârşitul lumii. Cuvânt 21, list 82.
VI[r] Pentru smerirea şi direptatea. Cuvânt 22, list 85.//
Pentru suflet şi pentru nădeajde. Cuvânt 23, list 88.
Pentru veacinica şi fără de sfârşit
muncă, şi pentru înfricoşata
şi direapta judecată. Cuvânt 24, list 89.
Pentru bogăţia şi sărăcia. Cuvânt 25, list 91.
Pentru pronia şi promitia lui Dumnezău,
adecă pentru mai 'nainte socotinţa
lui Dumnezău. Cuvânt 26, list 95.
Pentru pocăinţă, şi pentru
împăratul David, şi pentru
a lui Urie muiare. Cuvânt 27, list 98.

Pentru pocăinţa, şi postul,
şi pentru prorocul Iona, şi Daniil,
şi cei trei coconi. Cuvânt 28, list 100.
Pentru pocăinţă. Cuvânt 29, list 104.
Pentru făgăduiala şi rugăciunea
den cuvintele carele le-au numit
andriandes, adecă stâlpi. Cuvânt 30, list 108.
Pentru pocăinţă şi pentru milostenie
ce s-au zis la dumineca brânzei. Cuvânt 31, list 112.
Pentru boala şi pentru doftori. Cuvânt 32, list 117.
La sfânta şi marea zi marţi,
pentru ceale zeace fecioare. Cuvânt 33, list 119.
A celui întru sfinţi părintelui nostru
Anastasie Sinaitul a sfântului
munte Sinaii, cuvânt la cei adormiţi
în Hristos fraţi, care să ceteaşte
în sâmbăta sufletelor. Cuvânt 34, list 122.
Pentru mincinoşii proroci şi cei fără
Dumnezeu eretici şi pentru seamnele
sfârşitului veacului acestuia s-au zis,
când au vrut să să desparţă
sufletul de trup. Cuvânt 35, list 126.
A Sfântului Efrem cuvânt mare
şi foarte folositoriu sufletului. Cuvânt 1, list 133.
Al acestuiaş prea cuviosului Efrem,
la cruce, şi pentru pocăinţa,
şi pentru a doa venire. Cuvânt 2, list 138.
Al Sfântului Simeon Bogoslovului
celui Nou, pentru că nu să cade a zice
că nu să poate acum a ajunge
la săvârşitul bunătăţii cel ce va vrea
şi a să asămăna sfinţilor celor
de demult, şi cum că tot cel ce învaţă
ceale împotrivă, eres nou învaţă
pre ceia ce-l ascultă. Cuvânt 3, list 142.
A lui Damaschin monahul,
VI[v] al ipodiaconului / şi studitul (tâlc),

în limbă proastă, la ceale zeace cuvinte
a lui Moisi. Cuvânt 4, list 145.
A sfântului Semeon al noului
Bogoslov, pentru să nu nădejduim
numai în credință, fără de fapte bune. Cuvânt 5, list 150.
A lui Teofan, monahul celui
prea înțelept și preacuvântătoriu,
cuvânt pre limbă proastă la ceale
12 articule ale credinței. Cuvânt 6, list 153.
A lui Anastasie, monahul
den muntele Sinaii, pentru sfânta
adunare, adecă la slujba besearecii,
și să nu osândim, nici să ținem pizmă. Cuvânt 7, list 155.
La aseamenea iaste împărăția ceriurilor
cu un om stăpân de case. Cuvânt 8, list 160.
Dentr-ale stareţului capete oarecarele,
de multe fealiuri și foarte de folos. list 163.
Istoria a lui Dionisie iermonahul
care au săhăstrit în schitul Lavrii. list 168.
Cuvânt pentru vreadnicii
și nevreadnicii preoți, a sfântului
și înțeleptului Maxim. Și are
și ale altor sfinți câteva capete. list 171.
Cuvânt la pilda celui ce-au căzut
în tâlhari. list 176.

Sfârșitul Scării. //

I[r] A celui întru svinți părintele nostru, a lui Ioan Zlatoust. Pentru a fiilor creaștere, cuvânt întâiu. Blagosloveaște, Părinte

Rogu-vă și vă poftesc, o, dragii miei frați, multă osârdie și nevoință să faceți la copiii voștri și la slugile voastre, să cercați pururea mântuirea sufletului lor și să vă aduceț aminte de fericitul Iov, carele făcea jărtve, în toate zilele, pentru fiii lui, căci să temea să nu greșască cu gândul lor către Dumnezău. Urmează lui Avraam, carele au poruncit să păzească strănepoții lui legile lui Dumnezău. Așijderea, și prorocul și împăratul David, când vru să moară, în loc de a lăsa fiului lui moștenire mare, l-au chemat și i-au poruncit, zicându-i: „O, fiul mieu, de vei vrea să trăiești după legile lui Dumnezău, nu-ț va veni nici o răutate niciodată, ce toate lucrurile îț vor veni tocma precum vei tu și vei dobândi multă întărire. Dară, de vei cădea dentru acela ajutoriu, nimică nu-ț va folosi împărăția și putearea cea multă aceasta, pentru căci, când nu iaste la tot omul direptate și credință bună, pierdusă și averile acealea care le are cu nevoie și cu multă rușine. Dară, când are cineva direptate și credință bună, și acealea care nu le are le dobândeaște". Deci, să cade să socotească părinții, și tatăl și muma, nu cum să facă pre copiii lor cu bani și cu avuție de galbeni, ci cum să poată să-i facă mai avuți la smerenie, și la învățătură, și la bunătate, și la înțelepciune mai mult decât toți. Să nu le trebuiască multe, ca să nu fie dați la pofte și la lucrurile

ceale lumeşti a tinereaţii, ci să fie plecaţi, să fie învăţaţi,
1v să fie înţelepţi. Cade-să, voi, / părinţi, să cercetaţi, adecă să vedeţi ieşirile lor, şi întrările lor, şi umbletele lor pre amăruntul, şi, cu grijă mare, să vedeţi umbletele lor, împreunările lor, cu cine să împreună, pentru căci, cându le leneviţi aceastea toate, nu aveţi nici o iertăciune de la Dumnezău, pentru căci, când nu avem grija celoralalţi oameni şi nevoinţa, are Dumnezău să ne pedepsească, pentru căci zice Pavel: „Că nimenea să nu cearce numai de dinsul, ce şi pentru fratele lui, creştinul, cu cât mai mult nu ne va pedepsi pre noi, de nu vom avea grija fiilor noştri". Ce tu, oame, faci ce poţi să agoniseşti fiului tău, au cal bun, au casă bună, au ţarină de multu preţ, şi vie, au avuţie multă, şi lucruri multe, dară cum să facă bunătate bună, şi suflet bun şi curat, şi învăţătură bună şi înţelepţie, nu o pui nicidecum în gândul tău? Măcară de le şi are, de vor fi şi multe şi cinstite, când nu iaste bun şi pedepsit, acela, care le are, să le chivernisească, toate să pierdu şi să strică împreună cu el. Dară, de va fi sufletul lui vreadnicu şi bun, măcară de nu şi are la casa lui nimică, va putea să agonisească toate foarte pre lesne. Aşijderea, şi cei mai mulţi părinţi, ca acesta, rău pătimescu, căci nu vor să bată pre fiii lor, nici să-i cearte, nici să-i dojănească cu cuvântul, nici să-i mâhnească nimică, care-i trăiesc prost, şi rău, şi fără-de-leage. De multe ori am văzut eu pre unii carii i-au luat şi la judecată, carii s-au prinsu la niscare ruşini şi greşale şi au tăiat capetele lor, nefiind pedepsiţi de părinţii lor, pentru căci, când tu, cel ce eşti tată, nu cerţi copilul tău, nu-l înţelepţeşti, nu-l înveţi, el împreunând pre sine cu oameni răi şi pângăriţi şi făcându-se părtaş răutăţii şi vicleniei oamenilor celor răi, îl aduc la ceale de opşte legi, adecăte la judecată, şi-l muncescu şi-l pedepsescu, văzându-l toţi. Şi, înaintea tuturor, şi împreună cu primejdia şi paguba carea pătimeaşte, i să face şi mai mare ruşine şi părintelui şi fiului. Şi toţi arată pre tatăl cu deagetul, după ce moare copilul moarte rea au pate alte ruşini şi zic: „Acest tată, necertând pre fiul lui, au pătimit

aceaea, care au pătimit. Şi toţi îl hulescu şi, de ruşinea lui, părintele acela nu mai poate să meargă nici la târgu, nici altundeva, pentru căci, cu care ochi poate să vază pre ceia care-l întimpină? După aceaea, de atâta primejdie şi ruşine a copilului lui, ce răotate mai rea poate să fie decât aceasta nebunie a părintelui aceluia? Nu te ruşinezi, nici te ruşăşti, spune-mi, când ceartă pre fiul tău judecătoriul, şi să-l facă mai înţălept, şi să aibă îndereptarea judecăţii copilul tău şi nu a ta, carele şade, atâta vreame, cu tine? Nu ţi-e ruşine, care-ţ vine să te ascunzi înlăuntru, în pământ? Îndrăzneşti nicidecum să te mai numeşti părinte, carele ai vândut pre fiul tău şi n-ai făcut lui ceaea ce trebuia să-l înveţi, şi să-l cerţi, şi să-l baţi, ci l-ai lăsatu şi s-au stricat de tot, de
2r răutate? Tu, de vei vedea pre altu cineva om // prost, care bate pre copilul tău, îţ pare rău, şi te mâhneşti, şi te scârbeşti, şi sai în faţa lui aceluia ce-l bate, ca o fiară sălbatecă şi, mai rău, şi pre diavolul, carele-l vezi în toate zilele, carele bate pre fiul tău şi-l aduce la draci, tu dormi şi nu-ţ pare rău, nici te mâhneşti, nici vei să-l răpeşti de la hiara cea rea, diavolul. Şi, care iubire de oameni vei afla lângă Dumnezeu? Căci, cum nu iaste fără de cale şi rău? Iară, când să pedepseaşte fiul tău de la diavolul şi-l apucă nevoia, să alergi la toţi sfinţii, să izbăvească pre fiul tău den chinul diavolului. Şi, când să află întru păcat şi răutate, care păcat iaste mai rău decât fieştece fealiu de chinu diavolescu, care vezi că-l bântuiaşte în toate zilele, nu pui în mintea ta? Macară bine de să şi bântuiaşte fiul tău de diavolul să-l apuce să-l arunce josu, nu iaste nemica nicidecum, pentru căci nu poate demonul carele-l apucă să-l bage şi la iadu nicidecum.

Mai mult, dintr-aceasta poate să să spăsească şi să să încununeaze cineva, când poartă patima aceasta cu îngăduinţă şi cu mulţimită. Dară, acela carele să află înlăuntru, întru păcatu, nu iaste cu putinţă să să izbăvească niciodată, ce i să cuvine cu totul şi aici să fie ocărât şi necinstit şi, deaca va mearge şi acolo la viaţa cea ce va să fie, să să muncească în veaci. Şi ce răspuns vei da lui

Dumnezău, tu, care te leneveşti a certa pre fiul tău?“ „N-au fost copilul lăcuitoriu împreună cu tine, va să zică Dumnezău cătră tine, cel ce eşti tată? Nu te-am făcut învăţătoriu, şi stăpân, şi purtătoriu de grijă asupra copilului tău? Nu ţi-am datu toată volnicia în mânile tale? Nu ţ-am poruncit să-l înveţi şi încă să-l prefaci, când iaste copilul tinerel?“. Deci, ce iertăciune vei să aibi, de vei lăsa pre copilul tău să crească şi să rămâie de întâi neînvăţat? Şi ce vei să zici? Că iaste copilul tău gros la minte şi nu primeaşte cuvântul? Ce ţi s-au căzut dentâiu, când era copilul tău mic, să-l înveţi, şi să-l obiciuieşti la acealea care să cuvinu, şi să cerţi mişcările sufletului lui, să te aibă de frică de micu, când iaste pre lesne lucrarea? Atunce să cade, ca un plugariu bunu, să tai mărăcinii, adecă obiceaiele lui ceale reale. Deci, care răspunsu şi ce cuvinte avem să zicem lui Dumnezău, când copiii noştri ne hulesc? Dumnezău nu să milostiveaşte nici pre viaţa loru, pentru căci, carele huleaşte pre părintele lui, au pre maica lui, zice leagea să să umoară şi Dumnezău să să batjocurească de copiii noştri. Şi nemică să nu ne paie rău. „Eu, zice Dumnezău, nu lipsescu nici să ucigu pre fiul tău, când te huleaşte, şi tu, măcară nici cu cuvântul nu vei să scârbeşti pre fiul tău, carele huleaşte legile meale şi le calcă? Şi, cum nădăjduieşti să afli vreo iertăciune de la mine?“. Deci, să nu lenim să certăm pre fiii noştri să facă poruncile lui Dumnezău cunoscând bine, căci, când sânt cu Dumnezău bine şi-ntru viaţa loru aceasta să vor face buni şi cinstiţi, pentru că acela, carele iaste bunu şi
2v temătoriu de Dumnezău, toţi îl / cinstescu şi i să pleacă, în ce chip cel rău şi vicleanu toţi îl urăscu şi fug de dânsul, de ar fi şi foarte bogatu. Aceia carii să lenescu să cearte pre fiii lor, de când sânt mici, şi să-i procopsească, măcară să fie şi buni la alte faceri ale loru, numai pentru aceasta vor să să muncească foarte de la Dumnezău. Şi, de veţi vrea să o aflaţi aceasta bine şi să o cunoaşteţi, luaţi aminte bine să o priceapeţi. Era oarecarele preot, în vreamea cea veache, la jidovi, mai 'nainte de a veni Hristos, şi era acela

preut om bunu, şi socotitu, şi iscusit, şi temătoriu de Dumnezău. Numele lui era Ili. Acesta avea doi fii, ce era fără de minte şi, văzându-i că făcea reale, şi nu-i certa, şi nu-i ţinea, nici-i opriia, însă de-i şi ţinea şi-i opriia, dară nu o făcea aceasta cu multă învăţătură şi îndemnare, ce numai cu cuvinte îi învăţa şi le zicea şi nu-i bătea, să-i scoată din răutatea aceaea carea făcea, şi totdeauna le zicea cuvinte ca aceastea: „Nu, fiii mei, nu faciţi aşa, nu iaste auz bun carele auz pentru voi“, măcară deşi ajungea aceastea cuvinte să ţie pre copii întru bine, de-ar fi fost cu minte bună. Aşijderea, de vreame ce preotul acela n-au arătat şi n-au făcut tot aceaea care să cade să facă să-i cearte bine, făcu pre Dumnezău vrăjmaş tare, şi la dânsul şi la fiii lui. Şi, fiindu-i milă, şi neîndurându-să a certa pre fiii lui, au pierdut şi mântuirea lui şi a fiilor lui, pentru că, făcând copiii aceia răul şi umblând afară den poruncile lui Dumnezău, lui Dumnezău i s-au supăratu şi au trimis pre cei striini de fealiu şi i-au omorât. Şi, auzind părintele lor uciderea copiilor lui, au căzut şi el, de acolo de unde şădea, înapoi pre spate, de întristarea lui, şi au murit. Şi aşa, pentru că, necertând pre fiii lui, s-au lipsit şi de această viaţă şi de cea ce va să fie, şi tătăl şi fiii. Măcară că altceva n-au aflat Dumnezău să-l defaime, numai greşala carea n-au certat pre fiii lui, carii era neînţelepţi şi măcară pre el, de era puţinu păcatele lui, l-au stricatu Dumnezău, într-acesta chipu, cu toată casa lui. Dară pre aceia carii greşăscu mai rău, lăsa-i-va Dumnezeu fără certare? Pentru căci, deşi pre omu carele era bătrân, care era cinstit, care era judecătoriu şi învăţătoriu la neamul jidovilor 20 de ani, neluând nimica la judecăţile lui, şi fiind aşa destoinic întru toate, nici una de aceastea n-au putut să-l izbăvească să nu să strice şi să să muncească cu toată casa lui. Nepedepsindu pre fiii lui foarte, precum să cade, care pedeapsă şi muncă va să ne apuce pre noi, care lipsim din bunătatea aceluia foarte şi, nu numai că nu nevoim nicidecum la fiii noştri, nici îi pedepsim la vreo bunătate, ci sântem mai răi decât fieştecare varvar cătră

ei? Pentru căci, în ce chip fieştecare, pentru ale lui păcate şi greşale, nu poate să zică cuvântu şi să fugă de răspunsu, să găsească iertăciune, într-acesta chip nici părinţii, pentru greşalele fiilor lor, nu au a răspunde să nu-i muncească, de
3r nu-i vor pedepsi. Pentru aceasta, de vor petreace // fiii cu obiceaiuri bune, cu anevoie să vor întoarce la rău, cându să vor face de vârsta legii, pentru căci sufletul fiilor iaste ca pânza cea curată şi albă, care, ori în ce fealiu să va văpsi întâiu, aceaea va păzi şi la săvârşit. Măcară de vrea cineva să o văpsească într-altă faţă, pururea să arată în văpseala cea dentâi. Aşa şi copiii cei mici, când să obiciuiesc la bine, cu anevoie să întorc la rău. Pentru aceasta zice şi apostol Pavel, la cinci capete cea către *Corinteu, întâia Epistolie*, luând pilda de la poetecul Menandru: „Strică minţile bune vorbele reale, adecă ceale reale vorbe strică minţile ceale bune ale tinerilor". Şi să nu ne minunăm cum să fac unii furi, au curvari, au lepădători de credinţa creştinească, pentru căci, neauzind fiii învăţătura de mici, pentru ca, necertându-i părinţii cu certare şi cu învăţătura Domnului, să deprind de mici la rău şi, cându află puţinea pricină, îndată întorcu la calea cea direaptă. Pentru aceasta, porânceaşte şi apostol Pavel *la şase capete, la cea către Efes Epistolie* şi zice: „Fiilor, ascultaţi părinţilor voştri în Domnul, pentru că acesta iaste direptul. Cinsteaşte pre tatăl tău şi pre maica ta, carea iaste porâncă dentâiu întru făgăduinţă, pentru ca să fie ţie bine şi vei fi îndelungat de ani preste pământu". Iară şi înţeleptul Solomon, la zeace capete ale *Pildelor*, aşa zice: „Fiul certat înţelept va fi. Şi iară, carele preagetă toiagului uraşte pre fiul lui. Iară cel ce-l iubeaşte cu nevoinţă îl ceartă, adecă care îi e milă de toiagul lui, acela uraşte pre fiul lui, iară, carele iubeaşte pre fiul lui cu toată grija ceartă pre el, pentru căci, de ar fi fost la oameni den fire răutatea carea să nu poată cei răi să facă într-alt chip, fără cât să fie răi şi cei buni să fie buni, cu cuviinţă ar fi avut fieştecare cuvânt să răspunză lui Dumnezău". Dară, de vreame ce dentru bună voia lui, fieştecarele să face au

bun, au rău, ce răspunsu care să aibă socotinţă bună are să zică părintele acela au maica carii lasă pre copiii lor cei foarte iubiţi să să facă răi şi nenorociţi? Nu lăsaţi copiilor voştri avuţie trecătoare, de veţ vrea să le lăsaţi bunătate, pentru că multă şi mare necunoştinţă iaste. Căci, când trăiţi voi, părinţii, să nu faceţi stăpâni pre fiii voştri la averile voastre. Şi, când muriţi, să le daţi atâta slobozie întru voia tinereaţii lor, să facă voile lor cu averile voastre. Că, de o aţ face aceasta, când trăiţi, puteţi să vedeţ fiii voştri cându fac răutăţi şi cheltuiescu ceale ci aveţi fără de folos, să-i certaţi şi să-i opriţi. Dară, daca muriţi, şi-i lăsaţi tineri, şi nepedepsiţi, şi cu tinereaţele împreună, şi cu sărăcia carea rămâne de voi le lăsaţi şi aveare, ca să poată şi să afle şi să facă voile lor ceale reale, şi-i surpaţi pre ticăloşii în zeci de mii de surpări? Deci, să nu gândim cum să lăsăm pre copiii noştri bogaţi, ci cum să-i lăsăm pedepsiţi şi folosiţi, pentru că, de vor avea nădeajdea lor
3v la avu / ţie, n-au grijă să facă altă bunătate ceva, ca cum cu avuţie să acopere faptele lor ceale reale. Dară, daca vor vedea că n-au de la părinţii lor avuţie, ci numai pedepsire şi înţelepciune, să vor nevoi cu firea lor cea bună şi pedepsită şi cu fieştece fealiu de otcârmuire, să afle mângâiare, să mângâie sărăcia lor. Direpţ aceaea, să nu pohtim a ne apuca de altu lucru până vom îndirepta sufletul fiilor noştri. De vom certa şi noi pre fiii noştri, şi alţii pre ai lor, şi fieştecare, unul dupre altul, pre ai săi fii şi aşa, din obraz în obrazu şi din neam în neam, toţi să vor afla, până la venirea lui Hristos, împreună unii dentr-alţii pedepsiţi, şi buni, şi vor lua şi părinţii şi fiii plata lor de la Domnul nostru Isus Hristos, de vei creaşte pre fiul tău bine şi-l vei face pedepsit şi temătoriu de Dumnezău şi cela iară pre al lui, va veni ca un lanţ calea aceasta şi certare de la unul la altul întru tot neamul tău. Şi vei avea tu mai multă plată, care te-ai făcut ca o rădăcină a tuturor de bunătate, pentru căci părinţii aceia carei să lenevescu de certarea copiilor lor şi nu-i ceartă cu fieştece fealiu de certare să fie de folos şi buni, sânt ucigaşi fiilor lor. Şi

sânt încă şi mai răi ucigaşi decât tălharii, carii aceia ucig trupuri şi aceştia ucig sufletul fiilor lor. Şi, pre cât iaste mai mare sufletul decât trupul, atâta iaste şi uciderea sufletului mai mare decât a trupului. Deci, în ce chip ai vedea un cal ce aleargă la râpă să să surpe, îi pui frâul în gură, şi-l întorci, şi-l loveşti tare, şi-l aduci la drumul cel direptu, şi aceaea certare care-i faci, măcară bine de-l şi chinuieşti şi-l baţi, ce chinul şi bătaia aceaea iaste pentru bunătatea calului, pentru ca să nu să surpe şi să piaie, aşa fă şi la copiii tăi, cându-i vezi că greşăscu, şi umblă fără de ispravă, şi ies din legile lui Dumnezău. Leagă pre copilul tău, adecă ceartă-l când greşaşte, până vei face pre Dumnezău să să îmblânzească la dânsul şi la tine. Nu-l lăsa dezlegat să facă voile lui, pentru ca să nu să leage mai multu la urgia lui Dumnezău, pentru căci, de vei lega tu, adecă îl vei opri cu multă mânie şi urgie, Dumnezeu nu-l va lega. Iară, de nu-l vei lega tu, îl aşteaptă nedezlegatele aceale legături, şi pre el şi pre tine, adecă veacinica muncă. Şi, de vei zice că au făcut multă vreame legat, ce nu iaste destul de au făcut multă vreame, numai vei să vezi de s-au îndireptatu sufletul lui. Aceasta, dară, arată de s-au umilit şi au luat smerenie, de s-au premenit den mintea lui cea rea, întru carea să afla. Şi aşa va fi deplin, căci, de nu va fi aceasta nemică, nu iaste folos vremii cei multe, pentru căci nu cercăm de s-au legat rana de multe ori, ci de au folosit ceva legătura. Deci, de iaste şi au folosit legătura şi întru puţintea vreame, numai trebuiaşte să o ai preste rană, dară, de n-au făcut nimica folos şi zeace ani aibi-o deasupra, preste rană, legătura. Şi aceasta să fie
4' săvârşitul dezlegării legăturii, folosinţa şi vin // decarea locului celui legatu. Nu arată altu nemică aceaea care are începătură şi biruinţă, ca cum ar avea dragoste multă la ceia pre carii stăpâneaşte. Şi pre părintele nu-l face părinte naşterea copilului, ci dragostea fiilor care va naşte. Şi, de vreame ce acolo unde iaste firea trebuiaşte dragoste, cu cât mai vârtos acolo unde iaste darul, adecă, de va trebui să iubească cineva pre cei fireşti ai lui copii, de va vrea să să

chiame părinte firescu, cu cât mai multu trebuiaşte să iubească fiii darul lui, adecă pre cei sufleteşti, au pre cei botezaţi să nu să muncească? Trebuiaşte fieştecare părinte, au tată, au maică, să aibă nevoinţa copiilor, să-i înveaţe cu fieştece fealiu de învăţătură bună, care să fie de folos pentru sufletele lor. Şi, de nu vor face aceasta părinţii, câte greşale fac copiii de lenevirea părinţilor, ei au să dea cuvântu lui Dumnezău. Şi, de vor avea ale lor bunătăţi bune părinţii şi pre copiii loru nu-i învaţă, numai ce-i lasă şi-ş petrecu voile lor, nemică nu le folosescu faptele lor ceale bune şi să-i mântuiască de la munca cea de veaci. Ce şi, tu, o, fiule, slujaşte părinţilor tăi ca o slugă, pentru căci poţi să le răsplăteşti acestora părinţilor tăi, să asamene cu acealea care ţ-au făcut ţie ei, pentru căci nu poţi să-i naşti şi tu, precum te-au născut ei pre tine, nici cealealalte care ţ-au făcut cu atâta osteneale şi trude. Şi, când tată-tău suduiaşte şi să scârbeaşte pre celalaltu frate al tău, scârbeaşte-te şi tu împreună cu tată-tău. Au şi pentru îndireptarea fratelui tău sau şi pentru dragostea tătâne-tău, ca cum ai face după inima tătâni-tău, pentru căci, de va vedea fratele tău, carele au greşit, cum l-au ţinut de rău tatăl, şi tu l-ai mângâiat, şi l-ai primit, el să face şi mai rău, şi nu să îndireptează. Şi nu te păgubeşti numai de atâta, ci întri în păcate tu, care te faci pricină răutăţii lui, pentru căci, carele opreaşte să să vindece rana, nu are muncă mai puţină decât acela ci o au făcutu, ci mai multă şi mai mare, pentru că nu iaste aseamene şi potrivă să facă cineva rana şi să oprească să nu să vindece rana, pentru căci oprirea vindecării nici într-un chip naşte moarte, dară rana nu face moarte. Deci, să nu defăimăm pre părinţi, pentru că, de vom defăima pre părinţii noştri şi, temându-ne de judecătoriu, nici într-un chip şi fără de voia noastră ne vom face buni. Iară, de vom defăima şi pre judecători, făcând reale, nu vom putea să scăpăm de certarea vinei noastre, adecă de pedeapsa legii cei fireşti. Şi, de vom necinsti şi o vom defăima şi leagea, cu alt nu ne vom smeri, temându-ne de sfatul celor mai mulţi, putem să ne

facem mai buni. Iară, de nu ne va fi ruşine nici de cei
mulţi, frica legilor, şi fără de voia noastră, poate să ne
înţelepţască, pentru căci, în ce chip, când să pedepsescu
cei răi, să fac mai înţelepţi alţii, aşa şi, când fac bunătăţi
4v cineva, vin şi alţii mulţi la cea de asemene râvnă. / Pentru
aceasta, şi pre copii îi ceartă şi-i bat dascalii înaintea
altora, când greşăsc, pentru ca să vază ceialalţi, să să facă
mai buni şi să ia frică. Şi pre cei buni îi laudă înaintea
celoralalţi, să vază şi ceialalţi să facă bine. Şi aceasta o fac
dascalii cei buni şi înţelepţi. Pentru aceaea, să cade să
căutăm dascali buni la copiii noştri, care să-i înveaţe bine,
mai mult decât părinţii lor, pentru căci de la părinţi să face
viaţa la copii numai aşa prost, dară de la dascalii lor cei
buni face-se a trăi bine. Nu te lăuda, tu, copile, cum ai
părinte sfânt şi bun şi tu să fii rău, pentru că aceasta te
aduce la urgie mai multă, când ai pilda ta, adecă părinte
bun şi tu eşti rău. Mare bunătate iaste să aibi nădeajdea
mântuirii tale la isprăvile tale şi nu la streine, pentru căci,
la cea ce va să fie viaţă, nici un priaten nu poate să stea să
ajute. Laudele părinţilor şi cinstile, când şi noi facem
acealea bunătăţile care au făcut aceia, atuncea sânt şi ale
noastre. Dară, când nu facem ca aceia, nimică nu ne
folosescu noao, ce mai mult ne osândescu, de nu vom face
ceale aseamene şi cum că iaste aşa, ascultă. Avesalom era
fiul lui David, tânăr, dezmierdat şi cu totul dat la răutăţi.
Acesta s-au rădicat într-o vreame şi s-au făcutu viclean şi
împotrivnic tătâne-său, împăratului David. Şi, căzând la
necredinţă şi rădicând cap, au strânsu o samă de oaste, şi
au scos pre tată-său, pre David, de la împărăţia lui şi de la
moşia lui, şi le-au luat el toate, carele nu să ruşina, nici să
pleca, nici de firea, nici de vârsta tătâni-său, nici precum
l-au hrănit, nici de altu nimică de ceale ce au luat mai
'nainte. Ce, într-aceasta chip era fără omenie şi rău tot, cu
totul, şi, mai mult, era hiară decât om, care toate aceastea
împiedecări defăimându-le, să rădică înaintea legii cei
fireşti cu multă obrăznicire şi le-au turburat toate, pentru
căci, daca n-au vrut să să ruşineaze şi să să pleace lui

David, ca unui părinte al lui, măcară ca unui bătrân ce era
i să cădea să-l cinstească. Iară, deşi defăima bătrâneaţele
lui David, măcară ca de un făcătoriu de bine al lui i să
cădea să să ruşineaze de el. Iară, de nici aceasta nu o
punea întru ruşine, măcară ca cându nu i-ar fi făcut nici o
nedireptate David nimica, nicidecum, i să cădea să-i fie
ruşine de el. Ce dragostea volniciei, carea au vrut să să
facă el împărat, l-au făcut, şi au pierdut ruşinea aceasta, şi
să făcu în loc de om hiară. Iară fericitul David, tatăl carele
au născut pre acesta Avesalom şi l-au crescut, fugiia, şi să
rătăciia în pustiiu, şi să pedepsiia la izgonire şi la alte rău-
tăţi a pribegirii. Iară Avesalom, fiul lui, să veseliia la bună-
tăţile tătâne-său, ce însă, aflându-se lucrurile într-acesta
chip, şi oastea toată, cu Avesalom, şi toate satele era
5r supuse la tiranul. Iară, // un om oarecare, numele lui Husi,
şi priaten bun lui David, păziia pururea prieteşugul lui
David şi la primenirea vremilor acestora. Şi, văzând pre
David, îndată la pustiiu, unde să rătăciia, rupse hainele lui,
şi puse în capul lui cenuşă, şi suspină, şi strigă cu amaru
şi cu milă. Şi, în vreame ci nu putea să facă nimică, aducea
lui David mângâiare lacrămilor, pentru căci nu era priaten
numai cându era David la bine şi împărat, ce era priaten al
bunătăţii, adecă de bine. Şi pentru aceasta, măcară căci
s-au şi premenit împărăţia lui David şi o au luat fiul lui cu
sila, iară el nu ş-au premenit prieteşugul carele avea cătră
David. După aceaea, văzându David că făcea aceastea şi
plângea, zise: „Şi lacrămile semnu de prieteşug sânt, ci nu
ne folosescu nimică, ce trebuiaşte să mă sfătuieşti cum să
să potolească răutăţile şi să mă izbăvescu de cazne şi de
nevoi". Şi, daca zise David cu cuvintele aceastea cătră
Husi, priatenul lui, l-au învăţat sfat ca acesta: „Să mergi
cătră fiul mieu, Avesalom, şi, puindu faţă de prieteşug,
strică-i sfaturile lui şi fă neîntreg sfatul lui Ahitofel, adecă
de nimică". Aşa au făcutu cel bun şi credincios priaten şi
au mersu în ce chip i-au poruncit David şi, cea mai după
urmă, au biruit David. Şi să birui fiul lui cel viclean,
Avesalom, pentru căci că Dumnezău va ca să să supuie

copiii la părinți și, de nu să vor supune, rău vor muri. Datori sânt părinții să crească pre copiii lor bine, dupre putearea lor, și să-i învețe smerenie, și credința bună, și bunătatea. Și, de nu o vor face aceasta, nu să cade să să chiame mici părinți, nici nimică. Și copiii sântu datori să asculte și să să teamă de părinți și să nu iasă nimică din cuvântul lor. Și, de nu vor face așa, nu sânt fii, ci sânt vicleani, ca Avesalom cătră tatăl său, David. Și așa vor să moară cu moarte rea, în ce chip au murit cu moarte rea și Avesalom. Dupre aceaea, nu vi să paie, voao, părinților, că nu mai vă ajunge să vă chemați părinți, necertându pre copiii voștri, și să-i învățați să știe ce iaste aceaea carele folosește, trupește și sufletește. Și ce iaste aceaea carele iaste stricăciune și voaă vi să pare și, mai vârtos, o aveț de credință, cum le folosește avuția și alte lucruri simțitoare? Aceastea, nu numai că nu le folosescu, ce și stricăciune mare le fac, pentru că sânt lucruri deșarte. Dară ce folosește? Înțelepciunea, învățătura, bunătatea și certarea. Iară voi la alt nu îndemnați pre copiii voștri, numai la cealea carele sânt de stricăciune, și sufletește și trupește. Și aceasta, pentru căci o faceți? Căci sânteți și voi nepedepsit și, precum sânteț voi, așa veț învăța și pre copiii voștri. Încă și mai rău decât voi îi faceț, căci răul, cât mearge, la mai rău ajunge și vă faceți învățători răi și
5v izvod rău copiilor voștri și lăsaț pildă rea / după voi oamenilor. Copilul vostru, de va boli vreo boală trupească, aduceț doftori, faceț în tot fealiul ca să-l izbăviț den boala aceaea trupească. Și, văzându-l că are boală sufletească, care iaste mai mare și mai rea, nu-i aduceț doftori să-l vindecați și să-l izbăviț de boala peirii aceștiia? Și, când bolnăvește sufletul? Când păcătuiește, când curvește pren trup, când fură, când face răutățile acealea care opreaște Dumnezău? Și neînvățătura, încă, iaste boală sufletului mare, pentru că, den nepedepsire și n<e>învățătură, să fac toate răutățile. Direpț aceaea, cade-se copiii noștri să-i pedepsim și să-i învățăm înțelepciunea, cu carea pot să cunoască oricâte vor fi și să cunoască și

pre Dumnezău. Fără de învățătură nu iaste pre lesne să cunoască cineva pre Dumnezău, numai îl cunoaște, precum îl cunosc și ceale fără de cuvânt dobitoace și așa nu să osebește nimică de ceale fără de graiuri dobitoace. Și, de va vrea cineva, cu voia lui, să fie aseamene cu ceale fără de graiu dobitoace, iaste mare becisnicie și orbire. Trebuie omul cel cuvântătoriu să fie și înțelept, în ce chip l-au făcut Dumnezău, pentru că cuvântul, fără de înțelepciune, asamănă-să ca o piatră de mult preț să fie în tină. Și un lucru cinstit să fie înlăuntru, întru necinstire, iaste multe răutate. De vei zice că, și fără de înțelepciune, poate să petreacă neștine, nu zici adevărul, pentru că, fără de înțelepciune, petrec și ceale fără de graiuri dobitoace. Iară, în ce chip o corabie fără de cârmă și fără de corăbiari nu poate să treacă marea, așa și cel neînțelept om, corabia iaste fără de cârmă și fără de corăbiari în viața aceasta și nu știe ce va să facă. Pentru aceaea zicea un înțelcpt pilduitoriu: „Cel neispitit de carte, văzând, nu veade, adecă necărturariul și neînțeleptul om, deși veade, iară nu veade". I să pare că veade, iară iaste orb. Că întreabă-l pre omul cel ce nu știe carte, și neînțelept, și nepedepsit, de iaste sufletul lui muritoriu au iaste nemuritoriu, de să mișcă au de nu să mișcă, de stă ceriul au de să mută, de iaste Dumnezău în trei ființe, au de nu iaste, de iaste trup au de iaste fără de trup, de iaste înviare au de nu iaste, de iaste să să învieze toți au ba, de iaste osebire întru îngeri au ba, ce bine face botezul au ce rău, de nu-l va lua cineva? Ce iaste liturghia, ce iaste preotul, ce iaste episcopul? Nu știe de aceastea de nici unele cel ce nu știe carte și cel nepedepsit și altele multe ca aceastea să răspunză nicidecum. Și, deaca nu știe ce sânt aceastea, iaste orb la aceastea, întru atâta cât cel nepedepsit și neînțelept iaste orb la toate. De va și vedea cu ochii cei trupești, iară ochii sufletului orbi sânt, pentru căci ochii celui neînvățat și nepedepsit orbi sânt și, mai mult, ai sufletului lui, că
6r sufletul și mintea sânt care văd și când min // tea nu priceape ceale care sânt de treabă, orb iaste de tot. Vedeț,

părinților, carii lăsaț pre copiii voștri nepedepsiț, ce rău le faceți? Vedeț cum îi lăsați orbi și rămâneț și voi orbi? Și povățuiaște orb pre orbu și cădeț amândoi în groapă? De ar vedea unul dentru amândoi, ar povățui pre celalalt? Dară, când veț fi amândoi orbi, ce vă veți face? Sântem datori mult să certăm pre copiii noștri, dentâiu când sânt mici, că, precum să va tipări de când va fi mic, așa va rămânea. Și, când se va face mare, ca și un copaciu, de-l va îndirepta neștine când iaste mlădiță și mic, rămâne direpț. De-l va lăsa strâmb, când să va întări, nu să îndireptează, ce să frânge. „Luați, zice David, învățătură, ca, nu când ai, să să mânie Domnul". Ascultați, părinților, că, de nu veț apuca înțelepciunea și învățătura, urgiseaș-te-se Domnul. Certați încai copiii voștri, căci așa sânteț datori și, de nu veț face așa, veț să vă munciți, măcară de-ați avea toate alalte bunătăți. Învățați pre copiii voștri să cunoască tainele besearecii. Învățați-i direptatea, curăția, înțelepția, vitejia sufletului. Învățați-i să cunoască pre sineș și, daca vor cunoaște pre sineș, pot să cunoască și pre Dumnezău. Și aceasta într-alt chip nu poate să fie, fără numai cu învățătura. Și voi, de-i veț lipsi dentâiu de învățătură și-i veț lăsa nepedepsiți și varvari, îi lipsiți și de cunoștința lui Dumnezău. Și, deaca nu vor cunoaște pre Dumnezău, ce altă bunătate au? Nu auziți unde zice Domnul, la *Sfânta Evanghelie*, că, de va dobândi cineva toată lumea și, după aceaea, va piarde sufletul lui, ce-i folosește atâta dobândă și atâta puteare? Deci, pedepsiți copiii voștri împreună cu voi, pentru ca să mântuiț și pre voi și pre copiii voștri și să dobândiți împărăția ceriurilor întru Hristos Isus, Domnului nostru, a căruia e mărirea întru veacii veacilor, amin.

Cuvânt al doilea a celui întru sfinți părintele nostru, a lui Ioan Zlatoust. Pentru frumusețea muierilor. Blagoslovește, Părinte

Cela ce va să ia muiare pre leage trebuiaște întâiu să cinstească pravilile, carele au scris Apostolul Pavel, pentru ca să afle ce i să cade să facă. Căci, când să va întâmpla muiarea ce va lua să fie rea, ocărâtoare, și bețivă, și plină de fără de minte, și alte răutăți să aibă și, numai o răutate de aceastea de va avea, mai vârtos, prea curvă să fie, trebuiaște să o desparți și să iai alta, că vei avea multă
6v cheltuială și nevoi. Direpț aceaea, în tot chipul, / fă ca să iai muiare bună, smerită, și înțeleaptă, și ascultătoare, că, de vei vrea să cumperi casă bună au robi, cerci cu nevoință pre aceia carii îi vând și pre aceia carii i-au avut mai 'nainte, însă de ale casii dichise, iară de a robilor sănătate, și bărbăție, și de voia sufletului lor cerci. Cade-se, mai mult, să faci cercetare pentru muieri, că, de vei lua casă rea, poți să o dai îndărăt. Așijderea și pre robi. Iară pre muiare nu o poți să o dai, nicidecum, îndărăt. Și, iară, de va lua cineva muiare săracă, iaste puțină răutatea, iară de va lua bogată, iaste mare și îndoită răutatea, că una face stricăciune vieții, iară alta aduce pre bărbat la supunere și la nevolnicie. Și alții, iară, carii păzescu curvele, nu numai în ceaea lume să muncesc de veaci, ce și aici, cu rea răutate au perit. Multe meșteșuguri diavolești au răbdat de muierile ceale reale, că acealea multora le-au făcut farmece și pre ibovnicii lor, pre unii i-au nebunit, iară pre alții i-au și omorât. Și, tu, o, oame, de nu te temi de Dumnezău, nici de munca dracilor, încai de farmecile diavolilor teame-te! Căci, când vei vedea pre tine că te-ai făcut pustiiu de către ajutoriul lui Dumnezău, pentru curviile și, despuindu-te de ajutoriul și darul cel de sus, atuncea, cu multă neteamere, te ia curva, și chiamă pre draci, și-ț scriu baiere, și te despoaie de mântuirea ta, și te face de râs și de batjocură în toată cetatea. Deci, vei să aibi puțintea mângâiare la sufletul tău? Nu mearge la zbor și la jocuri, numai mergi la grădini, la râuri, și la bălți, și la livezi, și la pometuri, de ascultă pre grieri, carii cântă toată ziua. Pasă la besearecile sfinți mucenici, carii dau sănătatea sufletului și a trupului și nu la alte stricăciuni. Ai robi, ai muiare, ai copii? Ce iaste depotrivă bucuriei și veselie aceștiia? Ai casă și gloată, ai priatini, aceastea sânt

veselitoare şi câştigul mântuitoriu şi fericit. Ce iaste alt mai fericit şi mai dulce, în toată lumea, ca priatenii cei buni şi iubiţi? Şi ce iaste, iarăş, ca însoţirea ticnită şi înţeleaptă şi ascultătoare? Deci, când vezi muiarea frumoasă şi adaogi pohta ta mai mult decât a ei, socoteaşte că pământ iaste şi cenuşă şi să va potoli turburarea pohtei. Au pune cu gândul tău cum va premeni frumuseaţea ei bătrâneaţele au boala şi vei vedea cum i să adâncează ochii, cum să zbârcesc feaţele obrazului şi toată să strică floarea aceaea a frumuseaţii şi a tinereaţii. Lut lauzi, şi ţărână, şi cenuşă, care nu iaste alt, fă<ră>, numai mormânt văruit frumuseaţea trupului. Şi, de ai vedea ceale denlăuntrul trupului, iaste plin de necurăţii şi de putoare multă. Şi, de multe ori, şi fetişoara frumoasă murind, şi, după o zi, doao, s-au aflat groapa ei plină de viermi şi de împuţiciune multă. Vezi, oame, ce frumuseaţe râvneşti şi săruţi? Direpţ aceaea, au oprit Hristos să nu râvneşti la frumuseaţea cuiva şi zice: „Cel ce caută la fămeaie întru a
7r o pofti pre ea, iată, au preacurvit pre ea“. Pentru aceas // ta, când vei vedea faţa cuiva şi vei păţi vreo stricăciune sufletească, nicidecum de a doua oară să nu o mai vezi şi te vei izbăvi, căci, şi cei ce sânt cu boale de dropica şi de splină, sânt feaţele lor luminoase. Iară, când cunoşti dropica, care au în pântecele lor, îi urâm. Aşa, şi frumuseaţea streină să o urâm, şi fămeaia rea, pentru că să zice, pentru oarecarele elin filosof, cum avea fămeaie rea şi-i zicea toţi: „Pentru care pricină ţii fămeaie limbută şi nu o goneşti?“. Şi el le zicea că: „Voiu să aibu în casa mea luptare şi pedeapsă, ca să fiu mai blând la alţii; pentru aceaea, rabdu ocara şi pedeapsa“. Auziţ dragoste dumnezeiască unii păreache cinstită de bărbat cu fămeaie, care au arătat întru dânşii-ş până la chinurile morţii! Căci, după ce au sălăşluit Avraam la locul ce să zice al Gherarilor şi când l-au întrebat oamenii cetăţii aceea pentru Sara, fămeaia lui, temându-se, zise că: „Sor îmi iaste“. Atuncea, au trimis Avimeleh, împăratul, şi au luat pre Sara, căci foarte frumoasă era. Atuncea, direptul Avraam

au răbdat îndoită ispita, şi streinătatea, şi luarea fămeii lui, iară Dumnezău au trimis înger în noaptea aceaea la Avimeleh şi-i zise lui: „Iată, vei să mori pentru muiarea a omului celui striin care o ai luat?“. Iară împăratul zise: „Că el mi-au zis că iaste lui sor, iară eu n-am întins mâna mea la dânsa nemică şi mă iartă, căci neştiind, am făcut aceasta“. Iară Dumnezău zise: „Ia aminte şi află că unul iaste şi acesta striinul dentru cei aleş priateni ai miei şi-i dă muiarea lui, că proroc iaste şi roagă pentru tine ca să trăieşti mulţi ani. Iară, de nu vei da muiarea lui, vei muri, şi toţi ai tăi, că acesta, temându-se de moarte, zise că nu iaste fămeaie lui. Şi să-l dăruieşti prieteneaşte, ca să să roage pentru tine“. Sculându-se din somnu Avimeleh, înfricoşatu, îndată aduse pre Avraam cu multă cinste şi zise lui Avraam: „Cum ai făcut aşa, oame, şi ai adus moartea la noi, carii nu ţi-am greşit nemic?“. Iară Avraam zise împăratului: „Căci, temându-mă de moarte, am zis că soru-m iaste din tată-mieu şi nu din mumă-mea şi o am luat pre ea fămeaie şi sor“. Atuncea, împăratul, temându-se de cel direpţ şi de blânzirea lui, i-au dat 1000 de galbeni, şi oi, şi boi, şi slugi şi slujnice, şi pre Sara, fămeaia lui. Şi, nu numai atâta, ce şi voie i-au dat, ca, la care loc îi va plăcea, să lăcuiască. De vreame ce au aflat că, pentru rugăciunile aceluia, i s-au dăruit viaţa lui, şi avea pre striinul cel necunoscut ca un mare făcătoriu de bine, aceastea toate de la Dumnezău s-au rânduit, ceale mâhnite spre bucurie. Şi fu, când au venit la adâncimea bătrâneaţelor Avraam, unde s-au şi sfătuit, să ia nevastă lui Isaac, de neamul hananeilor şi chiemă pre ispravnicul slugilor, pre cel mai înţelept şi mai credincios, că avea slugi 318 şi-i zise lui: „Să mergi la mijlocul râurilor, la moşia mea, să iai den neamul mieu fămeaie fiului mieu cel iubit, Isaac“. Vezi, iubite, că în vreamea cea veache
7v nu cerca avuţie, bani, robi, vii, / grădini, nu căuta podoaba cea dinafară şi frumuseaţea, ce frumuseaţea sufletului şi blagorodnicia neamului? Luând robul blagoslovenia patriarhului, şi cămilele, şi darurile, şi podoabele mireasei,

s-au dus la Mesopotamia Siriei, la ţara lui Nahor, carele era frate lui Avraam, şi au stătut afară den sat, aproape de fântâna satului, şi începu a să ruga, zicând aşa: „Doamne, Dumnezeul stăpânului mieu, lui Avraam, bine îndireptează pre mine astăzi şi fă voia domnului mieu, Avraam". Şi, iată, veni Reveca să ia apă şi boiarenul grăi featei întru ispitire de iubirea striinilor şi zise: „Dă-m, fata mea, apă să beau". Şi, îndată, fata, cu toată bucuria, i-au dat de-au băut. Şi, iară, zise ei: „Adapă, fata mea, şi cămilele meale". Şi, iară alergă şi scoase apă cu citura din fântână şi adăpă toate cămilele lui şi să minună de mintea ceii iubitoare de striini. Atuncea, deaca au priceput boiarenul mintea cea curată a fetişoarei, începu a o întreba a cui fată iaste şi, de va avea tatăl ei loc larg „să mânemu" şi ea zise: „Avem loc bun să mâneţi", la care loc nici o cămilă nu încape, ce de atunce arăta cum va să fie noru şi fiică acelui iubitoriu de striini Avraam. Şi, iară, o au întrebat a cui fată era şi ea nu spuse numai pre tată-său, ce şi pre tatăl tătânesău, pre Nahor, şi zise: „Fată sânt a lui Batuil* al lui Melha, pre carele au născut Nahor, carele au fost frate începătoriului de părinţi, Avraam". După aceaea, iară o au întrebat: „Doară va fi şi hrană pentru cămile?". Şi ea zise: „Şi loc iaste pentru dobitoace şi bucate multe, numai veniţ". Văzut-ai lărgime şi mărime de multă smerire şi iubire de striini? Aceasta, câtă bogăţie iaste, câtă comoară! Aceasta iaste zeastrea cea mare, aceasta aduce întuneareci de bunătăţi! Aceasta iaste visteria ceaea ce nu să sfârşaşte niciodată! Aceastea au zis sluga şi, minunându-să de cea mare şi nemăsurată iubire de streini, să bucură foarte de cea milostivnică minte a fetişoarei, mulţămi Domnului şi zise: „Blagoslovit Dumnezăul domnului mieu, Avraam". Şi începu şi el a spune featei cine iaste, că şi fratele moşului ei, Nahor, iaste acela, minunatul şi iubitoriul de streini, Avraam, carele l-au trimis acolo. Aceastea auzi fata, şi alergă cu multă

* Scris Tatuil.

bucurie, şi spuse părinţilor ei cuvintele striinului aceluia, şi alergă Lavan afară, cătră om, şi zise lui: „Pentru căci ai stătut atâta vreame afară, de vreame ce eşti slugă omului nostru? Osteneaşte la casa mea, că am gătit loc să te odihneşti, şi tu, şi dobitoacele tale". Şi, deaca mearse, l-au priimit cu dragoste, şi au dat cămilelor de mâncat, şi lui i-au spălat picioarele, şi, la câţi era cu el, şi au pus masă să-i ospeteaze. Iară cel trimis zise: „Nu voiu mânca până nu vă voiu spune pentru ce m-au trimis stăpânul mieu aici, la voi, şi ascultaţi. Eu sânt un rob den cei 318 robi ai patriarhului Avraam care l-au blagoslovit Dumnezău, căci
8r îl iubeaş // te foarte şi i-au dat lui oi, mulţime nenumărată şi cirezi de boi, aur şi argint nesocotit, şi robi mulţi şi roabe, cămile, şi măgari, şi mâşcoi. Şi născu Sara, fămeia lui, fiu frumos, den făgăduinţă, şi iaste domnu la tot locul hananeilor acelora şi aşa, cu blagoslovenia aceluia, am venit cătră voi şi vedeţ, vrea să-m daţi pre fata voastră mireasă, să o duc lui Isaac, fiului lui, căci aşa mi-au poruncit, de la moşia şi de la neamul lui, să iau nevastă la cel de bun rod fiu al lui". Atuncea zise tatăl featei că: „De la Dumnezău au venit cuvântul acesta şi, iată, fata noastră, în mâinile tale iaste, şi o ia, şi te du la stăpânul tău, precum ţ-au poruncit. Şi Dumnezău au ales şi să fie fămeaie fiului domnului tău". Atuncea, au scos ceale de aur şi de mult preţ veşminte şi podoabe şi au împodobit pre Reveca. Aşijderea, şi pre părinţii ei i-au îmbrăcat cu veşminte luminoase şi daruri de mult preţ le-au dăruit. Atuncea, mâncară şi băură, precum să cădea. Iară, demeneaţa chemară pre fată şi-i ziseră să meargă la logodnicul ei, iară fata zise: „De veţ vrea să-m daţi blagoslovenia voastră, mearge-voi la domnul mieu, cu voia lui Dumnezău". Atuncea, au blagoslovit şi o au binecuvântat pre Reveca şi ziseră: „Binecuvântat Dumnezău, fă-te fiică, cea singură născută a noastră, întru mii de zăci de mii, şi moştenească seminţia ta tuturor vrăjmaşilor voştri". Şi, sărutând pre ei, Reveca să sui pre cămile, cu slujnicele ei, şi mearseră cu boiarenul cel trimis. Ca aceastea logodne şi măritări făcea

cei vechi boiari şi, câţi era domni, şi nu ca în vreamea cea de acum, cu mândrii şi cu bani mulţi. Însă, deaca au apropiat pre fată, zic, pe cum au ieşit Isaac să să primble la câmp şi întrebă Reveca: „Cine iaste cel voinic, înfrumuseţat ca soarele, carele vine către noi?". Şi ziseră cum iaste mirele ei, şi îndată să pogorî, şi mearse, şi i să închină. Şi mearse Isaac la casa maicii lui şi să blagoslovi cu Reveca a-i fi fămeaie, cu blagoslovenia patriarhului Avraam, tatălui său. Şi făcură în ziua aceaea multă milostenie. Aşa să cade să facă şi ceialalţi oameni mireani, mai vârtos creştinii, şi nu hore şi jocuri diavoleşti, numai fă milostenie la săraci. Şi atuncea va veni darul lui Hristos, şi va blagoslovi pre tinerii aceia, şi curând va lua roada milosteniei. Şi cum că aceasta iaste adevărat, află de la fata ceaea ce s-au chemat Tavita, cea den Iopa, pentru că şi aceasta, oarecând moartă zăcând, au stătut aproape săracii aceia carii să hrăniia de la dânsa şi, plângând cu amară lacrămi, o au înviat şi i-au dăruit viaţă întru Domnul nostru, Isus Hristos, a căruia-i mărirea, împreună cu Părintele şi cu Sfântul Duh, acum şi pururea şi în veacii veacilor, amin. /

8v **Cuvânt al treilea a celui întru sfinţi părintele nostru, a lui Ioan Zlatoust. Pentru să nu necinstească nimeni beseareca lui Hristos şi Sfintele Taine de la cuvântul sfântului Petru şi al lui Ilie. Blagosloveaşte, Părinte**

Astăzi, puţini fraţi au venit la beseareca noastră. Oare care să fie fost pricina de s-au contenit? Şi noi săvârşim pomenirea mucenicilor şi nimeni n-au venit către noi? Ce nu cumva depărtarea căii i-au pus pre dânşii la atâta lenevire şi pregetare? Iară nici aceasta i-au oprit a nu veni, ce căci n-au dragoste călduroasă către Dumnezău şi către ai lui sfinţi. Că, în ce chip pre cel ce iaste sârguitoriu şi deşteptat întru voinţă, nici un lucru nu poate să-l oprească, aşa, pre cel lenevos şi pregetătoriu, toate pot să-l oprească.

Mucenicii au vărsat sângele lor pentru adevărul. Şi care iaste adevărul? – Hristos. Şi, tu, puţină cale n-ai putut a nu socoti? Acelora li s-au tăiat capetele pentru Hristos, Hristos pentru tine au murit şi tu, pentru dânsul, preageţi? Pomenirea mucenicilor iaste şi tu te leneveşti şi preageţi. Căzutu-ţi-s-au să vii să vezi biruit pre diavol, şi pre mucenicul biruind, şi pre Dumnezău slăvindu-L, şi beseareca încununată. Dară, ce zice cel fără de minte om? Păcătos sânt şi nu poci să viu la besearecă. Şi, de vreame ce eşti păcătos, vino la besearecă să te faci direpţ. Cine şi care den oameni iaste direpţ şi fără de păcate? Au nu ştii că tocma şi aceştia ai beseareeii carii slujăscu sfântului jărtăvnic, cu păcate sânt încărcaţi şi, de vreame ce şi ei carne purtând, şi cu trup de lut împreunaţ fiind, şi noi înşine, cei ce şădem pre scaun arhierescu şi învăţăm pre voi, cu păcate sântem împleticiţ, iară nu ne deznedejduim dc iubirea de oameni a lui Dumnezău, nici neomenie arătăm? Că, pentru aceaea, şi pre acei ce sânt preoţi, a sluji patimilor i-au făcut, ca, dentru cealea ce pat ei, să dea iertăciune celoralalţi, a câtă necunoştinţă iaste şi muncă, că, de iaste cineva să cânte, au să joace, sau să facă alte jocuri, şi ne-ar chema pre noi toţi, foarte cu degrabă alergăm, ca când am avea aripi. Şi cela ce ne-ar chema, mare har îi avem şi toată ziua ne treace numai a auzi şi a privi la acela, iară, la Dumnezău, învăţându-ne pren proroci şi pren apostoli, căscăm, şi dormităm, şi la inimă avem vifor, iară la cap întunecare. Iară, când meargem să
9r privim la alergăturile de cai, unde nu iaste // nici un acoperământ de păreate, de s-ar şi întâmpla să ploao cu vreo vijulie, să-i lovească în obraz, ei îngăduiescu, ca nişte îndrăciţi, şi rabdă uneori gerul, alteori zăduful, după cum iaste vreamea, şi depărtarea căii nu-i osteneaşte, şi nu-i opreaşte nici o nevoie. Iară la besearecă, când vom să meargem, toate ni să facu sminteală, şi ploaia şi calea. Iară, când s-ar întreba vreunul dintr-aceia care iaste tatăl proroculuiIsaiei, sau a proroculuiAvdiu, sau al altui proroc, sau den apostoli, nicidecum nu ştie să-ţ răspunză.

Iară, pentru carăle cailor care trec la alergătură, cu multă socoteală răspund de armele ştiutorilor, avucaţilor şi ritorilor. Şi cine să le auză şi să le îngăduiască aceastea, spune-mi? De multe ori v-am învăţat şi v-am certat să nu meargeţi la zboruri şi la alergăturile cailor şi nu mi-aţ ascultat cuvântul. Nu-ţ fie ruşine, vino iarăş, de auzi. Dară, vei zice „că am auzit şi n-am păzit, acum cum voiu putea să viu să auzu?", adevărat ţi-e ruşine. Iară, încăş cuvântul mieu ai întru inema ta înrădăcinată, zici că, nefiind eu şi de faţă, tot ţi-e ruşine şi te ruşăşti. Şi, direpţ aceaea, nimeni mustrându-te, tot ai legătura şi frica, că învăţătura mea te curăţează. N-ai păzit? Adevărat, atunce eşti datoriu să vii, ca să auzi iarăş. Şi, de vei pune iarbă şi nu te va curăţi, a doua zi, iarăş, nu o vei pune? O, oame, un tăietoriu de leamne va să taie un copaciu mare şi, de va da cu săcurea o dată şi de nu va cădea copaciul, oare nu va da şi altă dată, şi a patra, şi a cincea, sau şi a zeacea? Aşa fă şi tu! Şi aceastea zicu, nu ca să vă facu mai lenevoş şi mai pregetători, ce ca să vă facu mai nevoitori. O, oame, întrat-ai în besearecă, învrednicitu-te-ai de vorba *Sfintei Scripturi* şi, mai vârtos, a lui Hristos? Păzeaşte-te să nu ieşi mai 'nainte de otpustul preotului, pentru că, ca un fugariu slujnic, te vei judeca de Dumnezeu. Toată ziua petreci întru lucrurile ceale trupeşti şi doao ceasuri la ceale duhovniceşti nu poţi îngădui? La zboruri mergi şi, până nu să strică jocurile, nu ieşi şi la besearecă vii şi, mai înainte de Sfânta Leturghie ieşi. Fie-ţi frică de cela ce zice: „Care necinsteaşte Svintele Taine să va necinsti de Hristos". A sta înaintea unui împărat, nici să zimbeşti, a râde nu cutezi, iară înaintea Domnului Hristos şi Împăratul tuturor stând, şi nu stai cu frică şi cu cutremur, ce vorbeşti şi râzi fără de tocmeală în casa lui Dumnezău. Şi, cu aceasta, îl îndemni pre Dânsul de te urgiseaşte şi nu iai iertăciunea păcatelor tale, pentru că Dumnezău, nu atâta pre cei păcătoşi uraşte, ca cum pre cei ce nu facu contenire păcatului. De la unii ca aceştia întoarce Dumnezău faţa şi să depărtează. Ce faci, oame? Stai la besearecă, şi la frumuseaţe striină

priveşti, şi nu te cutremuri, şi nu te spăimântezi, aşa a batjocuri pre Dumnezău înlăuntru întru beseareca sa? Şi curvărie îţ pare că iaste casa lui Dumnezău şi mai cu
9v necinste decât în târg, căci la târgu ţi-e fri / că şi ţi-e ruşine să te arăţ că priveşti la frumuseaţea cuiva, iară în casa lui Dumnezău, unde te învaţă şi, mai vârtos, te spăimântează, pentru păcatele şi nelegiuirile care faci. Şi, mai mult, auzind, atuncea, ca să nu le faci, şi tu faci inima ta prăvălie diavolului şi, cu ochii tăi, lucruri diavoleşti, mai bine ar fi fost ochi ca aceştia să fie orbi decât să privească fără de ruşine şi fără de leage. Socoteaşte, oame, cu gândul tău, lângă cine aproape stai, când te apropii la Sfânta şi înfricoşata Liturghie, oare cu cine împreună vei să te rogi lui Dumnezău, cu heruvimii, cu serafimii şi cu cealealalte cereşti puteri, cu angheli şi cu arhangheli? Socoteaşte cu gândul tău pre carii ai împreună în horă şi împreună cântăreţi, şi aceasta-ţ ajunge întru privegheare şi priceapere. Când îţ vei aduce aminte că porţi trup de pământ şi eşti de-a valoma împreună cu sfinţii îngeri, cu toate cereştile puteri, ceale fără de trupuri, şi te-ai învrednicit împreună cu aceia să cânţi şi să lauzi pre Stăpânul Hristos şi Dumnezăul tuturor, pentru aceaea, nu fii ca un slăbănog, ce fii gata, cu poftă la cântarea Sfintelor Leturghii. Nu avea gând lumescu la vreamea aceaea, ce, cătră ceriuri tot gândul tău pune, ca cum ai sta lângă scaunul slăvii măririi şi, ca cum ai zbura împreună cu serafimii. Şi, aşa, lui Dumnezău lauda cea pre sfântă adu-o, că, pentru aceasta, dăm învă<ţă>tură să stai bine la vreamea Sfintei Liturghii, ca să rădicăm gândurile ceale ce zac jos, că, la vreamea sfintei slujbe, fraţilor, nu numai oamenii strigă acea înfricoşată strigare, ce şi dumnezăieştii angheli cad la Domnul Hristos, şi arhanghelii să roagă, având împreună vreame de ajutoriu lor şi, mai vârtos, sfânta slujbă a cinstitelor taine. Că, precum oamenii ţin şi mişcă ramurile maslinilor înaintea împăratului şi prin odrasla maslinului i-aduc aminte să facă milă şi iubire de oameni la norodul lui, aşa şi sfinţii angheli, atunci, la jărtva Sfintei Liturghii,

în loc de stâlpările măslinului, acel prea sfânt şi dumnezăiescu trup îl arată către Domnul nostru Isus Hristos şi să rog pentru firea omenească, zicând către Mântuitoriul Hristos că „numai pentru neamul omenescu ne rugăm şi ne umilim ţie, iubitoriule de oameni şi iubitoriule de bunătăţi, Stăpâne, pre carii însuţi nu i-ai lăsat, ci, mult iubindu-i, până într-atâta ai primit, cât şi prea svântul Tău suflet ai dat pentru ei. Pentru aceştia, şi noi vărsăm rugăciunile, pentru carii Tu însuţi, Prea Bunule, ai vărsat prea svântul Tău sânge. Pentru aceştia ne rugăm pentru carii cinstitul tău trup ai jărtvuit şi ai înjugat, de ovreaii cei fără-de-leage". Pentru aceaea, cade-se fieştecine din noi să chibzuiască cu gândul său, oare care greşală şi care păcătuire au îmblânzit şi care îndireptare de bunătate au căştigat, care păcat au lăsat sau la ce măsură de bunătate au ajunsu şi de s-au făcut mai bun de cum era? Şi, de va
10r afla şi va cunoaşte că // s-au făcut pre sine mai bun de cum era, cu postirea lui, să să păzească bine, iară, de s-au făcut lenevos la cealealalte bunătăţi şi are numai postirea singură să arate, iară din cealealalte bunătăţi niciuna n-au făcut, afară să rămâie. Şi, după ce toate păcatele va curăţi cum să cade, atunce să vie înlăuntru să să precestuiască Sfintelor Taini lui Hristos, căci cel ce nu posteaşte, să cuvine să aibă şi iertare, curându-să că nu pot, unii de bătrâneaţe, alţii de boala trupului, alţii de altă întâmplare. Iară, cela ce nu grijaşte de mântuirea păcatelor lui nu poate fi să nu dea samă, pentru că, de va cerceta Dumnezău greşalele, vorbele care să facu pre la beseareci, lenevirile, pregetările de pre la slujbe, atunce ce vom face, cum îi vom răspunde? Să ştii, numai ales, că, de multe ori, însuş Dumnezău, grăind pren proroc către noi toţi, iară noi grăim multe şi lungi cuvinte unul către altul, care nu ne sânt de treabă, numai în zadar bârfim. De va lăsa alalte toate şi numai de acest păcat să cearce şi să facă judecată la noi, care nădeajde de mântuire va fi noao? Nici una. Şi nu te înşale gândul că iaste puţin păcatul acesta, ci, de vei vrea să vezi şi să cunoşti mărirea multului acestuia păcat

şi necinstei cei mari ce faci lui Dumnezău, să cercăm la oamenii aceşti pământeşti şi atunci vei cunoaşte mărirea lucrului celui fără cale şi fără cuviinţă. Cutează tu la un boiariu mare sau şi priaten, când vorbeaşte, înţelepţeaşte cu tine şi tu să laş vorba lui, să te întorci înapoi să vorbeşti cu sluga ta şi, atunce, vei cunoaşte câtă necinste cutezi de faci cu aceasta lui Dumnezău, pentru că, de ar face cineva aceasta necinste la un domnu mare, la multă pedeapsă l-ar aduce pentru batjocurirea aceaea, sau şi capul i-ar tăia. Iară Dumnezău, cu atâtea şi atâtea mai multe decât aceastea, în toate zilele necinstindu-Se, nu numai de unul sau de doi şi trei oameni, ce de mulţi putem zice de noi toţi. Şi Dumnezău rabdă şi îndelungă mânia şi, când veţ să potoliţ urgia unui împărat pământescu, alergaţi toţi, cu copii, cu muieri şi, dentru urgia împărătească, hrăpiţi pre vinovat. Iară pe Cerescul Împărat nu vom să-L facem blând şi iertătoriu şi să răpim den urgia lui, nu unul, sau doi, sau trei, sau o sută, ce pre toţi păcătoşii lumii. Şădeţi afară şi nu alergaţi împreună cu toţii la beseareca, ca, văzând Dumnezău unirea voastră, pre aceia să-i lase den munca iadului şi noao să ne iarte păcatele, pentru că ce iaste să fie mai putearnică decât beseareca lui Dumnezău? Şi nu-m zice păreţi şi arme, că aceastea toate îndelungarea vremii leneveaşte şi le strică, iară beseareca, niciodată, nu să învecheaşte, nici să îmbătrâneaşte. Besearecii nici vrăjmaşii noştri nu-i pot strica, adecă diavolii. Şi aceastea nu le zicem de laudă, de vreame ce faptele singure mărturisescu. Câţi împăraţi şi tirani s-au bătut cu beseare / ca lui
10v Hristos? Şi, câţi s-au bătut cu dinsa, toţi s-au prăpădit şi au perit, iară ea s-au suit mai sus decât ceriurile. Atâta 'nălţime şi mărire are beseareca lui Hristos, cât, bătându-se de alţii, pururea biruiaşte. Viclenindu-se, să adaoge. Batjocurindu-se, mai luminat să arată. Cunoscut-aţi, dară, în ziua aceaea, câte se-au pornit asupra noastră, arme, mânie de ostaşi şi focu mai tare, şi noi, pre la curţile împărăteşti, meargem şi ne-am făcut de mirare în toată lumea. Iară, pentru darul lui Dumnezeu, nici una dentru acealea ne-au

îngrozit. Pentru ce? Că nici una din răutățile acestea iaste amară, pentru că ce iaste rău în lume? Nimica, vei să zici moartea, dară nu iaste rea moartea, că curând meargem la adăpostirea cea fără de iarnă. Dară ce? Răpirea avuției? Gol am venit, golu mă voiu duce. Dară ce? Scoaterea din pământul lui? Al Domnului iaste pământul și plinirea lui. Dară ce iaste rău? Năpastea? Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă iaste în ceriuri, când vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră, pentru că, de mă și ducea, iară nu era batjocurire aceaea ce să făcea, pentru că o batjocurire iaste numai păcatul. Căci, de te va batjocuri toată lumea, iară tu pre sine nu batjocuri și nu vei fi batjocuritu niciodată, vânzare numai a gândului iaste pricina, pentru că, de nu vei vinde cu gândul pre altul, nici altul nu va putea să te vânză pre tine. Mergeam și vedeam lucrurile și, mai vârtos, ceale date ale meale cuvinte, lucruri făcute în târgu, și m-am mirat. Pentru aceaea, am vrut să văz unde umblă și unde să află cei ce nu cinstesc Sfânta Liturghie, și vorbescu griji lumești, și sânt lipsiți den darul lui Dumnezău, pentru că, spune-m, care slugă va face slujba casei lui mai 'nainte decât a face slujba domnu-său, cu neputință iaste. Cum, dară, nu iaste cu necuviință, de vreame ce oamenilor nu putem a nu le zice și a nu-i chema domni, și multă cucerire și ascultare arătăm la dânșii, iară pre adevăratul Stăpân, pre Domnul nostru, Isus Hristos, nu numai al nostru Domnu și ziditoriu oamenilor, ce și celor de sus puteri făcătoriu? De ar fi cu putință să vă arăt, să vedeți cu ochii voștri sufletul acelora și l-aț vedea bubos și înrușinat, că, precum la băi, câte trupuri nu întră să să curățeaze sânt pline de întinăciune și de grozăvie multă, așa și sufletul care nu aude învățătura duhovnicească iaste plin de necurăție și de împuțiciunea păcatelor. Și aț vedea de câte rane și ghimpi sânt pline sufletele acelora, că, precum pământul, care nu să ară, să înțeleneaște și să umple de mărăcini, așa și sufletul, care nu aude cuvântul lui Dumnezău și învățătura duhovnicească, răsare tot mărăcini și ciulini, adecă tot

fealiul de păcat să naște în inima noastră. Că, de vreame ce noi, cei ce în toate zilele auzim citania scripturilor, a prorocilor și a apostolilor și, de-a pururea, dumnezăieștile
11r canoane cân // tăm și abia cu mare nevoie fugim de patimile noastre, abia potolim mânia, abia golim urgia, pizma și pohta cea rea, abia contenim fiarăle ceale fără rușine, adecă gândurile ceale reale ale diavolilor, dară ceia ce nici odinioară n-au dobândit această vindecare a învățăturii, care nădeajde a mântuirii vor avea? Pentru că, precum cela ce iase de la adăpostire pretutindinea rătăceaște, așijderea și cela ce piarde lumina lui în multe locuri să împiadecă și cade, așa și cela ce va cădea întru uitarea teamerii de Dumnezău, griji, și gânduri, și întristări are pururea, căci, când iaste Dumnezău cu noi ajutoriu, toate cealea ce sânt spre întristare departe le goneaște. Într-acesta chip, iarăș depărtându-se de noi pentru păcatele noastre, nu-ș aduce aminte de noi nemică și, atuncea, trupul și inima să rumpe și să întristează și cei ce sânt întristătorii, diavolii și oamenii să adaog, cât de toți au bântuială, ca pentru să să facă mai grijnici cei lenevoși, să să poată întoarce den cădearea ce-au căzut. Pentru că zice Dumnezăiasca Scriptură: „Pedepsi-te-va neascultarea ta și răutatea ta te va mustra", atâta cât depărtarea lui Dumnezău iaste chip de grijuire la păcătos, căci, când cunoaște Dumnezău mai 'nainte și grijuiaște pentru om, lasă pre dânsul puținel ca să să smerească și, atuncea, gonindu-se de la dânșii lenevirea, să fac mai nevoitori cei leaneși. Socotescu că mulți vor fi carii ne-au lăsat de multă vreame și s-au dus la zboruri și la jocurile nelegiuirii și, astăz, au venit, și aș vrea să-i văz aieve, ca să-i gonescu de la ușa besearecii, nu ca să fie afară pururea, ce ca să să îndirepteaze și iară să vie. Ce, de vreame ce și părinții, când greșescu feciorii lor, îi scot afară din casă și nu le dau nici pâine să mănânce, nu ca să-i înstreineaze de tot, ce ca să să înțelepțască și să să facă mai buni și, atuncea, cu cinstea și slava cea ce să cuvine, la părintească moștenire să vie, într-acestaș chip fac

păstorii la oile ceale râioase, le despart pre eale den oile ceale sănătoase, ca, când s-ar tămădui de boală, iarăş, cu socotinţe şi fără de zminteală, să vie la oile ceale sănătoase, iară nu bólnave, ca să nu se umple toată turma de boala acelora. Direpţ aceaea, şi noi vrând să-i ştim pre aceia, măcară că cu ochii nu-i vom vedea, iară cuvântul nostru pre dânşii, pre toţi, va cunoaşte şi gândul lor îi va mustra, adecă ce zic: „Acela iaste numai la beseareca care dă vreadnic gândul petreacerii". Cela, iarăş, care are viaţa lui stricată şi iaste cu cei mulţi împreunat, deşi iaste trupul lui aici şi gândul lui afară, folos nu are, pentru că cei ce sânt canonisiţ după dumnezăieştile pravile şi, rămâind afară, adevărat au nădejdi bune, că, de vor îndirepta păcatele lor, pot iarăş să vie cu gând curat. Iară cei ce au pângărit pre înşiş şi li s-au poruncit să nu între mai 'nainte la uşile Sfântului Oltariu, până ce să vor curăţi de întinăciunea care s-au făcut den păcate, pre urmă să facu
11v obraznici şi fără de ruşine, şi fac lo / vitura rănii mai rea, că atâta de rău iaste a păcătui cât iaste neruşinarea după păcat. Mulţi den oameni să priceştuiescu Sfintelor Taine lui Hristos, într-un an o dată, alţii, iarăş, să priceştuiescu de multe ori într-un an. Oare pre carii dentru aceştia vom lăuda şi vom ferici? Pre cei ce să priceştuiescu o dată, au pre cei ce să priceştuiescu de multe ori, sau pre cei de puţine ori? Eu zic, nici pre cei ce să priceştuiescu den an în an, nici pre cei ce să priceştuiescu de multe ori, nici de puţine ori, numai pre cei ce să priceştuiescu cu inimă şi cu gând curat, pre cei ce au viaţă nehulită, cei ce sânt nepomenitori de reale şi nepizmuitori şi carii poftescu pacea. Unii ca aceştia, pururea, la toate praznicele ceale domneşti să să priceştuiască, iară cei ce sânt necunoscători şi necuraţi de tot fealiul de păcate, niciodată, într-un an să nu fie vreadnici a să priceştui, că mulţi bólnavi şi slabi moru, priceştuindu-se cu nevrednicie, şi merg la iad. O, oame, mâncat-ai din masa cea duhovnicească şi cinii cei împărăteşti te-ai învrednicit şi, iarăş, te ameasteci cu scârnă? Trupul tău îl ungi cu mir şi iarăş îl împli de

putoare şi de scărnăvie? Tot anul te curăţeşti, şi te priceştuieşti, şi o săptămână n-ai trecut, şi iară faci ceale mai dinainte ale tale fărădelegi? Ia, spune-m, de te veiu sănătoşi în patruzeci de zile, fiind bólnav de multa vreame, şi vei da pre sine, iar la acea boală n-ai pierdut osteneala cea mai dinainte, de vreame ce ceale fireşti le schimbi, cu mult mai vârtos ceale din voinţă? Şi, de-ţ va puţi gura, nici ceale obiciuite bucate nu poţi să le mănânci, dară cum cutezi a te priceştui, având în sufletul tău atâta putoare de păcate? Şi ce iertăciune vei avea? Nici una. Pentru că zice dumnezeiescul apostol: „Cel ce mănâncă şi bea cu nevrednicie vinovat iaste trupului şi sângelui Domnului nostru, lui Isus Hristos", adecă câtă muncă vor lua ovreaii care au răstignit pre Hristos, atâta va lua şi acela. Că, precum acei ucigaş sânt vinovaţi sângelui, aşa şi cei ce cu nevrednicie să priceştuiesc cu svintele tainele lui Hristos. Ca cum cinevaş ar sparge sau ar întina haina împăratului, pre împăratul batjocureaşte, aşa, şi la Svintele Taine, ca când ar omorî trupul Domnului nostru, Hristos, cei ce-l primesc cu suflet şi cu gând necurat, atâta cât de sânt multe ale nelegiuirei, iară tocma sânt şi ale batjocurirei. Acest cuvânt a multora inemi arde. Acesta pre mulţi au turburat şi au clătit. Muşcat-au cunoştinţa celor ce aud, iară, mai vârtos, şi a mea, celui ce grăiesc, mai 'nainte decât a voastră, celor ce auziţi. Căci, când iaste învăţătura împreună, sânt împreunate şi pedepsele, aşa şi ierburile sânt împreună şi acesta iaste lucru acei dumnezeieşti iubiri de oameni. Direpţ aceaea, trebuie, şi cel ce zice, şi cel ce aude, să să supuie acestor pravili şi să aibă această fire.

Aşijderea, şi fieştecare greşit iaste şi călcătoriu po-
12r runcilor lui Dumnezău. Pentru căci? // Pentru ca să facă cu măsură canonul şi certarea, că trebuie să fie duhovnicul crezătoriu la cei păcătoşi, aducându-şi aminte de boala şi slăbiciunea lui, ca să nu canonească pre dânşii greu. Pentru aceaea, de vei vedea pre cineva curvindu şi va vrea să să preceştuiască, aşa nevreadnic, spune preotului, în taină, că cutare om iaste nevreadnec, şi va să să pre-

ceştuiască, şi opreaşte pre necuratul. Iară, de vei acoperi potrivă, ai şi tu păcatul împreună cu acela, pentru că n-au zis prorocul că ai curvit, ce, cu curvariul împreună partea ta ai pus. Vai, vai, cât rău iaste să ascunză cineva păcatele altora sau şi ale lui de cel mai mare sau şi de duhovnicul lui, pentru că părtaş zice că eşti muncii şi pedepsii, pentru păcatele aceluia şi cu toată direptatea, că, de dulceaţa păcatului neavând parte, iară muncii te faci de opşte şi împreună părtaş păcatului aceluia! Pentru că, nu-m zice ceale necunoscute cuvinte care te duc la iad, adecă: „Ce mi-e mie de păcatul altora? Măcară de-aş putea să văz ale meale", că, atuncea, mai multe vei grijui de ale tale păcate, când tu vei cerca ale tale greşale pentru folosul fratelui tău, precum şi Pavel zicea: „Nimenea de al său să nu cearce ca să afle ceaea ce iaste a lui". Căci, când veade păcătosul că toţi îl urăscu şi să depărtează de dânsul, ca un rău mare, oare aceaea ce au făcut şi nu o mai face, iară de va vedea că nu le pare rău de ceaea ce-au făcut, să face şi mai rău. Iară, încăş, ştiu că multă supărare iaste la voi aceastea ce zicem. Şi, după ce veţ despărţi de aici, cine va putea auzi şi îngădui mustrările voastre, zicând?: „Noi, iarăş, viind, şi rău pătimind, şi necăjindu-ne, ne goneşti, Părinte, de la sfânta priceştenie şi de la cina cea tainică?". Direpţ aceaea, m-am îndemnat şi eu a zice aceastea, ca să cunoaşteţi că nu vă gonescu, ce, mai mult, vă adunu şi nu vă oprescu, ce vă chem şi trag pre voi la bine, mai vârtos, pren mustrări, că frica muncii, precum văpaia topeaşte ceara, aşa să face şi la gândul celor păcătoşi, topeaşte şi arde păcatele voastre, şi curat face gândul vostru, şi adaoge mai mult venirea şi îndrăznirea. Precum doftorul cela care cunoaşte, care dă vreunui bólnav ierburi amară, când nu poate mistui bucatele ce mănâncă, şi cu acealea ierburi amară scoate veninul, şi curăţază stomahul, şi îndeamnă pohta cea amorţită spre mâncare şi, atuncea, cu pohtă, înceape la obiciuita hrană, într-acestaş chip, dară, iaste şi învăţătura, când zice învăţătoriul cuvinte amară, curăţază cugetele ceale reale ale gândului şi ale inimei, şi

să descarcă de greul păcatelor şi, atuncea, cu multă bucurie şi veselie, primeaşte trupul şi sângele Domnului nostru, Isus Hristos. Pentru aceaea, zice apostolul: „Fraţilor, supuneţi-vă şi ascultaţi de mai marii voştri, pentru că ei ostenescu pentru sufletele voastre, ca cum au a da sama", că tu, de vei grijui pentru ale tale păcate şi de te
12v vei binenevoi, nu va fi ţie / a da nici o seamă pentru alţii. Iară preotul, de va grijui bine numai de viaţa lui şi pentru a celoralalţi fraţi nu va sta cu nevoinţă, împreună cu oamenii cei răi, la gheena focului va mearge, pentru că, de multe ori, preotul, pentru ale lui greşale, nu să dă la muncă, iară pentru păcatele celor streini să piarde, adecă mearge la iadu. Ce, de vreame ce foarte tare am mustrat pre cei care sânt nevreadneci şi primesc Svintele Taine, trebuiaşte să zicem şi pentru voi, preoţii şi slujitorii svintei beseareci, că să cade noao, cu multă grijă şi nevoinţă şi smerire, să aşteptăm svintele daruri. Că, de veţi cunoaşte pre cineva întru răutate trăind şi veţ ierta pre el a să priceştui sângele lui din mâinile voastre, să va ceare de la Dumnezeu, măcară de va fi domnu, măcară boiariu mare sau şi însuş împăratul să fie, nu te teame. De va veni nevreadnic să să cuminece, opreaşte-l, că mai multă volnicie ai tu, preote, decât împăratul. Nu îndemna spre urgie pre Domnul tău, Hristos, şi-l dai în trup necurat şi împuţit. Nu da la unii ca aceia, în loc de hrană, cuţit, şi, de va veni acela pentru slăbiciunea, ca să să priceştuiască şi, fiind nevreadnec, opreaşte-l, nu te teame. Teame-te de Dumnezeu şi nu de oameni şi, aşa făcând, vei fi cinstit între oameni şi iubit de Dumnezeu. Iară, de-ţ iaste frică şi nu îndrăzneşti, adu-l la mine şi nu voiu ierta eu să facă aceaste fărădelegi, mai bine poftesc să-m scoaţă sufletul mieu mai 'nainte, decât dumnezeiescul trup şi sânge să-l dau nevreadnicilor. Mai bine sângele mieu să vărsu mai înainte, decât să dau înfricoşat sânge ca acesta, unde nu să cade, şi mai bine să mă lipsesc de viaţă pentru Dumnezeu, au pentru viaţa lui Dumnezeu, căruia să cuvine slava,

tăria, cinstea şi închinăciunea, acum şi pururea, şi-ntru veacii veacilor, amin.

Cuvânt al patrulea a celui întru sfinţi părintele nostru, a lui Ioan Zlatoust. La cuvântul lui David, carele zice: „Nu te teame, când să va îmbogăţi omul". Blagosloveaşte, Părinte

Dulce lucru iaste la un om plugariu să tragă plugul său, ca să curăţeaze ţarina sa, şi să facă brazdă, şi să dăzrădăcineaze mărăcinii, şi să samene sămânţa, neavând arătura mărăcini carii strică sămânţa. Iară, cu mult mai dulce iaste la cela care iaste învăţătoriu, când aruncă pildele lui întru auzire care iaste neturburată. Pentru aceaea, dară, cu multă bucurie începem învăţătura, că
13r vedem arătura aceasta, adecă auzul vostru curăţit, // căci, măcară că gândul vostru nu-l vedem, iară văzând ochii voştri că sânt deşchişi şi auzul vostru că-l aveţ rădicat ca să ascultaţ, aceasta îm dă semn că şi, însă, întru gândul vostru iaste aşăzat şi gata să auză, pentru că la inima voastră nu pociu să întru să văz. Ce văzând ochii voştri rădicaţ în sus, îm dau glas că nu iaste la gândul vostru nici o turburare, ce-m zici cu pohtă: „Samănă sămînţele, că îngăduim şi primim orice vei sămăna pentru nădeajdea rodului, pentru că toată grija lumească am gonit den gândul nostru". Direpţ aceaea, şi eu văzându-vă aşa, cu osârdie, încep tot învăţături şi pilde mai înalte, nădăjduindu-mă întru blagorodnicia ţarinii, adecă a gândului vostru, că *Dumnezeiasca Scriptură*, nu numai va să fie învăţătoriul ştiut, ci va să fie şi cel ce ascultă înţelept. Pentru aceaea, eu vă fericesc pre voi şi fericescu şi pre mine, pentru că fericit şi bun, norocit iaste acela care zice învăţătura la urechile celora ce-l ascultă şi fericiţ sânt ceia care le iaste foame şi seate de direptate. Direpţ aceaea, dară, la voi, carei aţ venit la besearecă să auziţ cu pohtă, aruncăm şi sămănăm gândurile *Svintei Scripturi*, că ceia-

lalţi, acum, la târguri şi la grijile lumeşti putrezescu, iară voi, făcându-vă mai înalţi de pe pământ, primiţi gândurile ceale pricepute. Iară aceia carii n-au venit slujescu pântecelui, carele iaste lor rob, şi grijăsc pentru trupul lor. Iară voi împodobiţ sufletul vostru cel stăpân şi blagorodnic şi-l păziţi nerobit de patemi. Unde umbli, o, oame, acuma? La târg? Dară, ce vei să strângi de acolo? Tină şi lut? Ce, mai bine, vino la besearecă şi ia de la mine mir. Ce strângi şi aduni? Bani, carii să pierdu? Ce vei cu iubirea de argint carea iaste ca un rău silnic? Ce vei cu volniciile care pier? Ce strângi multe bucate care astăzi sânt şi mâine nu sânt? Ce culegi numai florile şi laşi rodul? Ce alergi după umbră şi nu ajungi să apuci adevărul? Ce umbli după lucrurile care să pierd şi nu cauţi ceale ce rămân? Că fieştece om iaste ca iarba cea vearde şi fieştece mărire a omului iaste ca floarea ierbii, iară cuvântul lui Dumnezău pururea nu să piarde. Ai făcut bani mulţi? Şi, aceasta, ce folos iaste sufletului tău? Te-ai făcut bogat de bani şi sărac de suflet. Eşti împodobit cu frunzele şi lipsit de rod. Ce folos iaste, spune-mi? Ai luat bani care vei să-i laşi iară aici? Ai luat volnicie şi domnie de la carea să naşte vicleşugul la tine? Vino la besearecă şi dobândeaşte cuvinte bune. Răsipeaşte nelegiuirile tale, curăţă gândul tău, înalţă mintea ta, fă-te om şi înger, lasă firea cea trupească şi ia pana cea uşoară a vieţii, mântuiaşte-te pre sine de ceale văzute şi te atârnă de ceale nevăzute, suie-te la ceriu, joacă împreună cu îngerii, stăi de faţă la judeţul cel de sus prea 'nalt, lasă fumul, şi umbra, şi iarba,
13v şi păianjinul, că nu / ştiu ce nume cuvios voiu zice la micşorarea şi prostimea lucrurilor aceştii lumi. Aceastea zicu, dară, şi nu voiu înceta a le zice: „Vino la besearecă şi fii om, ca să nu fie numirea ta mincinoasă căci te chemi om". Oare cunoscut-aţi aceasta care am zis? Zice că iaste om. Pentru ce îi zici să vie să să facă om? Adevărat om iaste, de multe ori, cu numele, iară cu socoteala, niciodată nu iaste om, căci, când vezi om care trăiaşte viaţa lui ca un dobitoc necuvântătoriu, cum să-l numeşti pre acela om şi

nu bou? Când îl vei vedea că răpeaşte, cum să-l numeşti om şi nu lup? Când îl vei vedea că curveaşte, cum îi vei zice om şi nu porc? Când îl vei vedea că iaste viclean, cum îi vei zice om şi nu şarpe? Când îl vei vedea că are otravă, cum îi vei zice om şi nu aspidă? Când îl vei vedea că iaste nepriceput, cum îi vei zice om şi nu măgariu? Când îl vei vedea că umblă după muieri, cum îi vei zice om şi nu cal, carele umblă după iape? Când îl vei vedea că iaste neascultătoriu şi necunoscătoriu, cum îi vei zice om şi nu piatră? Luat-ai, oame, de la Dumnezău blagorodnicia, căci leapezi bunătatea firii care ai luat? Ia, spune-mi, ce faci? Alţi oameni au meşteşug să aducă, cât să poată, dobitoacele ceale necuvântătoare la blagorodnicia omenească, şi învaţă nişte păsăreale mititeale să grăiască glas omenescu, şi îndeamnă cu meşteşug firea cea necuvântătoare să să facă cuvântătoare, dumesnicescu leii şi-i trag pren târguri. Leul cel sălbatec îl dumesniceşti, oame, şi pre însuţi te faci mai sălbatec decât lupul? Şi alta mai rea, că fieştecare den dobitoacele ceale necuvântătoare o greşală are. Lupul are puţină greşală, numai arăpi, şarpele a fi înşălătoriu, aspida a fi otrăvită, iară la omul cel rău şi viclean nu iaste aceasta, că omul cel rău nu are numai o răutate la sine, ce să face şi ca lupul, răpitoriu, şi ca şarpele, înşălătoriu, şi ca aspida, otrăvit, şi răutăţile tuturor dobitoacelor celor necuvântătoare le are strânse la sufletul lui. Cum, dară, îţ voiu zice şi te voiu numi om, de vreame ce n-ai la tine semnul cel împărătescu, nici cununa împărătească, n-ai haina cea împărătească? Pentru că Dumnezău zice: „Să facem om, să fie după chipul nostru şi după asămănarea noastră". Şi tu ai lepădat pre sine la micşorarea dobitoacelor celor necuvântătoare. De vei vedea pre un împărat să-ş leapede haina cea împărătească şi stema lui, să umble împreună cu ostaşii şi să vânză stăpânirea lui, cum vei zice şi vei numi pre unul ca acela împărat? Eşti şi tu om? Nu-m arăta, dară, că ai suflet omenescu, ce arată de eşti om la minte. Eşti stăpânitoriu dobitoacelor celor necuvântătoare şi, apoi, eşti rob dobi-

toacelor celor necuvântătoare şi patimelor tale? Zice-m-va fieştecare den voi: „Cum mă voiu face om?". Atuncea te vei face om, când vei birui cu gândul patimele trupului ceale necuvântătoare. De ai scos de la tine curvia, de ai
14r scos pohta banilor // cea trecătoare, de ai scos munca cea rea, de ai curăţit ţarina ta, adecă sufletul tău, întrebi cum te vei face om? De vei veni aici, la besearecă, unde să facu oamenii, de te voiu apuca, fiind dobitoc, te voiu face om, de te voiu apuca, fiind lup, te voiu face om, nu să-ţ schimb firea, ce-ţ voiu întoarce voia cea rea şi o voiu schimba, de o voiu face bună. Dară, ce zice fieştecine?: „Eu am copii, voiu să-m chivernisescu casa mea, voiu să grijăscu de fămeaia mea, sânt săracu şi nevoiescu să agonisescu hrana mea cea ce-m trebuiaşte şi nu pociu veni la besearecă să mă fac om, precum îm zici tu". Aceastea toate nu sânt alte, fără decât ca să te curi, că, de te-aş opri eu aici de tot şi nu te-aş mai lăsa să ieşi nicidecum la trebile ceale de afară, aşa ar fi cum zici. Iară nici atuncea nu s-ar cădea să le zici aceastea, pentru că vreadnic iaste Dumnezăul tău, la carea, aflându-te toată ziua, aici, înaintea lui, să adaogă avuturile tale, să le facă mai multe. Iară, încăş eu, nici la aceasta nu te îndemnu, nici îţ zic să vii în toate zilele şi să şăzi aici, la besearecă, fără cât de doao ori într-o săptămână. Ce greu iaste să vii sau ce sarcină? Şi nici toată ziua îţ zicu să şăzi aici, ce puţinel ceas den zi. Vino, oame, la besearecă, primeaşte gânduri pricepute, ca să nu primeşti rane, ia arme, nu să fărâmi şi să omori pre alţii, ce să faci târgul besearecă. Vino de ia armă ca să te păzască, să nu iai rană de vătămare, stăi la oaste, numai să fii înarmat, stăi la sfântul loc, numai să aibi ochi curaţi, ieşi de la liman, mai chiverniseaşte corabia ta bine. Aceastea toate, aici, le poţi învăţa şi nu vei, ce ieşi la războiul cel lumesc, gol de poruncile lui Dumnezeu. Ia, socoteaşte, cu gândul tău, cât iaste de bine să ieşi de la besearecă, şi să huleşti toate lucrurile ceale omeneşti, şi să calci toate lucrurile ceale ce aduc întristare, şi să te faci mai înalt decât bunătăţile. Şi, nici la bunătăţi să nu te înalţi cu firea, nici la răutăţi să te

scârbeşti, precum era Iov, carele, nici de sărăcie să scârbiia, nici de bogăţie să măriia, ci, la răutăţile lucrurilor ce-i veniia, păziia mintea lui dir<e>pt. Vino de ia armă de la mine, şi, carea armă? Care ţi să chizăşuiaşte să te mântuiască. Ieşi vreodată afară şi vezi câte un om, fiind călare pre cal bun, împodobit cu rafturi, şi vezi şi pre alţii mulţi, stând pre lângă dânsul, şi, de altă parte, vezi vreun săracu lepădat şi-ţ vine a pizmui pre bogatul acela. Vine, atuncea, lângă tine, prorocul David şi stă aproape de tine şi-ţ zice: „Nu te teame când să îmbogăţeaşte omul". Ieşi împreună cu prorocul şi nu te teame. Mergi acolo, unde zic, cu prorocul, cu învăţătoriul, cu toiagul, cu propoveduitoriul şi nu te teame. Nu-ţi fie frică, când se va îmbogăţi omul. Dară vei zice că aceasta, care zice prorocul, iaste învăţătură, şi sfat, şi răspunsu celor ce să cad. Ce zi-m, dară, şi-mi arată şi calea cu carea n-am datorie să mă tem de om, când să îmbogăţeaşte. Nu să
14v cade / să te temi, că firea bogăţiei samănă ca firea omului. Cum? Eu să-ţ spuiu ce lucru iaste omul. Omul iaste un dobitoc prost care să strică în scurtă vreame. Aşa iaste şi bogăţia, încă nu aşa, ce şi mai slabă iaste bogăţia, că, de multe ori, nu să săvârşaşte împreună cu omul bogăţia, precum ştiţ voi la politia aceasta, multe pilde de treacerea bogăţiei cei fără de vreame şi le-aţ învăţat. Că un om ce au avut bogăţia încă trăiaşte, iară avuţia i-au perit, pentru că moartea şi săvârşirea avuţiei alta nu iaste, fără decât când cela ce o are rămâne sărac. Pune, dară, în gândul tău, cum că bogăţia puţină vreame stă, că cel ce o au avut încă trăiaşte, iară bogăţia au perit şi, macară de ar fi perit singură şi să nu fie stricat împreună cu ea şi pre cel ce o au avut, nu vei greşi. Dară, de vei zice şi de vei numi bogăţia slugă rea, slugă mâncătoare de sânge şi ucigătoare, slugă care dă platâ stăpânului ei junghearea şi cea mai rea, că, nu numai cându-l lasă pre acel stăpân al ei bogăţia, îl bagă la nevoie, ce şi mai 'nainte decât a-l lăsa, îl ameastecă şi-l turbură, pentru că nu-m căuta pre cela care iaste îmbrăcat cu haină de mătase, şi care iaste unsu

cu miroase, şi care iaste pe denafară odihnit. Ia, descopere inima lui, dezgoleaşte gândul lui, încă bogat fiind, şi vei vedea înlăuntru tânguiri, şi turburări, şi înfricoşări! Când veade pre altul că cade la acea căderea a lui, învaţă pre altul întâmplare şi pagubă, pentru că, ce alt iaste greşit ca lucrurile ceale omeneşti, care, de multe ori, o am zisu că, tocma ca curgerile râurilor, samănăm. Lucrurile ceale omeneşti, împreună cu gârla să văd, şi cură, şi nu să cunosc că au cursu, împreună le pipăie omul şi eale saru şi să duc. „Nu te teame, când îmbogăţeaşte omul". Acest cuvânt prorocesc apucă acest viersu duhovnicesc. Când întră pizma la om, cuvântul acesta omoară patima pizmei, ca o sabie. „Nu te teame, când să va îmbogăţi omul". Acestor ierburi nu le trebuiescu bani, ce le trebuiescu oameni, că nu vendecă trupu, ce suflet, şi nu numai al vostru suflet, ce şi al mieu, că măcară că sânt învăţătoriu, iară om sânt şi eu, ca şi ceialalţi oameni şi, pentru aceaea, dau învăţătura obştească. „Nu te teame, când să va îmbogăţi omul". Cuprinde stihul acesta ca o rădăcină a bogăţiei şi a norocirei, că nu a să îmbogăţi cineva, ce a nu vrea să să îmbogăţească, aceaea iaste bogăţie. Oare cunoscut-aţi aceasta ce v-am zis? Cela care va să să îmbogăţească îi trebuiesc bani şi, neajungându-i să-ş plinească toate poftele, iaste pururea sărac şi lipsit, iară cela ce nu va să să îmbogăţească, pururea iaste la norocire şi bogat. Nu te teame, când să va îmbogăţi omul sau când să va înmulţi slava casii lui, nu te teame. Pentru ce? Spune-m să nu mă tem, căci, de vreame ce cei bogaţi sânt înfricoşaţi, povăţuiaşte de viaţa lor prorocul, zicând: „Ce te temi de om, care iaste plinu de frunze numai şi nu de
15r rod? Ce te temi de om care mear // ge la amărăciune? Ce te temi de om care trăiaşte cu frică, pururea?". Că sluga ta, când lipseaşte, nu-i e frică de tine, iară tu, bogatule, pururea, înlăuntrul tău, ai pre Domnul tău şi ţi-e frică de el, oriunde ai mearge. Dragostea iubirei de argint umblă după tine, bogatul, şi pre cei bogaţi, şi pre slugi, şi pre pizmuitori, şi pre făcători de bine, pre toţi aceştia îi are

vrăjmaşi, că mare pizmă rădică la toţi bogatul. Că omul cel săracu petreace nefăcând strâmbătate nemănui, de vreame ce iaste bogat întru bunătate şi-ntru răbdare, iară bogatul, de vreame ce trăiaşte împreună cu lăcomia, de toţi să uraşte, şi iaste în vorba tuturor, şi i să cuceresc toţi în faţă cu cuvântul, iară cu gândul toţi îl urăscu. Şi cum că aceastea sânt adevărate, când vine vântul şi surpă frunzele, când să face schimbare vremilor, atunce să găsesc priatinii cei mincinoşi, atunce să cunoaşte obrazul ciocoilor, atunce să dovedeaşte hora şi mulţimea făţarnicilor şi pricina facerii, atunce să deşchid gurile tuturor şi zic pentru cel bogat pre carele, mai 'nainte, îl momia cu cuvintul, spurcatul, răul, vicleanul. Nu ciocodniţiai la el până ieri şi-l lăudai? Nu-i sărutai mâinele? Acealea toate era mincinoase şi în faţă numai. Venit-au acum vreamea, schimbă obrazul, şi răspunde, şi dovedeaşte cu limba pre cel ce aveai închis în gândul tău. Pentru ce, dară, te temi de bogatul cela care iaste hulit de atâta mulţime de oameni? Şi, aceasta, iarăş, nu iaste nimică, măcară de nu s-ar huli însuş pre sine bogatul, aceastea le zicu, nu ca să hulescu bogăţia, precum, de multe ori, am zis, ce hulescu pre cei ce le trebuiescu bogăţia nu ca un lucru bun, că banii buni sânt, că lucrurile şi cu faptele care fac buni sânt. Cum sânt buni? Buni sânt, că mângâie sărăcia, gonesc lipsa. Auzi cum zice Iov: „Eu eram, zice, ca un ochiu orbilor şi picioare şchiopilor, eu eram tată neputincioşilor". Iaste aceasta, iaste şi fără de nici un păcat, că, împreună cu bogăţia, iaste şi iubire de săraci. „Casa mea, zice Iov, era deşchisă la fieştecare ce vrea veni". Aceasta iaste slujba bogăţiei, nu numai să fie cu numele, ce şi cu fapta. Această bogăţie iaste slugă aceii bogăţii, că această bogăţie, care o au oamenii numai pentru dânşii, iaste nume fără de faptă, iară acea bogăţie care o au oamenii şi pentru dânşii şi pentru alţii, cărora le trebuiesc, are şi nume, are şi adevăr, adecă iaste bogăţie adevărat. Şi care iaste aceasta? Iaste bogăţia bunătăţilor şi bogăţia milosteniei. Şi cum iaste aceasta? Eu să o zic: „Iaste bogat care ia banii

tuturor şi iaste bogat care dă banii lui săracilor". Acela îmbogăţeaşte, strângând, şi celalalt îmbogăţeaşte, cheltuind. Şi unul ară pre pământ, iară celalalt ară în ceriu. Cu cât iaste mai bună bogăţia aceasta care să dă la săraci decât ceaea ce o ţine cineva pentru sine? Această bogăţie carea să dă şi la alţii are pre mulţi carele-l iubescu, iară
15v ceaea carea nu să dă la nimeni are zăci / de mii, carele hulescu şi cea mai de minune, că pre cel răpitoriu şi lacom, nu numai cei care au nedireptate de el, ce şi cei carii n-au păţit nici un rău de la el, îl urăscu, durându-i inima de cei ce sânt pătimaşi de el. Iară pre cel milostiv, nu numai cei ce iau milostenia de la el îl iubescu, ce şi cei ce nu iau tot îl iubescu. Mai bună iaste bunătatea decât răutatea. Fraţilor, răutatea şi pre cei ce n-au avut nedireptate nemica îi are împotrivnici, iară milostenia şi pre cei ce n-au avut nici o facere de bine îi are priatini, pentru că zice fieştecine, pentru cel milostiv: „Dumnezău să-i dea bine". Ce-i mulţemeşti tu, daca nu ţ-au dat nimică? Daca n-ai avut de la dânsul nici o facere de bine? Aşa iaste: „Eu n-am avut nici o facere de bine, ce au avut fratele-mieu, nu eu, ce partea trupului mieu, căci binele care s-au făcut la acel frate al mieu eu îl socotesc la mine". Văzut-ai ce lucru iaste bunătatea şi milostenia, cum iaste poftită, cum iaste iubită şi ce lucru bun iaste? Că omul cel milostiv iaste ca un tată tuturor, ca o cârjă şi toiag întru carii să razimă cei slabi şi bătrâni. Şi celui milostiv, de i se va întâmpla să paţă vreun rău, toţi să roagă lui Dumnezău pentru dânsul şi zicu: „Dumnezău să-l miluiască, Dumnezău să-i dea bine, Dumnezău să-l aducă iară la binele lui". Iară, de vei veni să auzi, pentru cel răpitoriu şi lacom, vei auzi unde zicu pentru dânsul: „Vrăjmaşul, spurcatul şi răul". Pentru ce zici tu, care n-ai avut nici o strâmbătate de la dânsul, aceaste răutăţi pentru dânsul? Aşa iaste: „Eu n-am avut strâmbătate, iară fratele mieu au avut". Strigări multe să aud, în toate zilele, asupra răului şi nemilostivului. De se va întâmpla să cază la nevoie, toţi îl mustră, şi-l înjură, şi-l blastămă. Deci, viaţă

iaste aceasta? Bogăție iaste aceasta? Nu iaste mai rău acesta decât un vinovat, că vinovatul piarde trupul său, iară un bogat ca acesta piarde sufletul său. Nu-l vezi cum iaste legat de iubirea argintului bogatul? Pentru ce nu ți să face milă de el, oame? Pentru aceaea urăscu pre acesta ce iaste legat de a lui iubire de argint, că nu iaste legat de silă, ce iaste legat cu a lui voință și singur ș-au pus asupra lui lanțul acesta. Ce vor răspunde cătră mine bogații, să-m zică: „O, Zlatauste, iară cătră noi, cei bogați, ai venit să înveți și să zici împotriva noastră?". „Adevărat, cătră voi am venit, ca să zicu împotriva voastră. Voi nu vă săturați a mușca pre săraci și eu nu nu mă satur a vă îndirepta pre voi. Tu, bogate, pururea ești lipsit deasupra săracului și pururea îl mănânci, lipsește tu de la oile meale, lipsește de la turma mea, iară, de strici tu oile meale, pre mine huleşti, care sânt păstoriul. Pentru căce te gonesc? De vreame ce sânt păstoriu, m-ai huli, cându n-aș goni lupul de la turmă, eu sânt păstoriul acestor cuvântătoare oi și batu pre lupi, adecă pre cei ce vatămă săracii, nu-i bat cu
16r pie // tri, ce cu cuvântul, și, mai vârtos, că eu nu te gonescu, ce te chem. Fă-te, dară, și tu oaie, fă-te den-turma mea, căce îm strici turma, având datorie să o adaogi, nu gonesc pre tine, ce gonesc lupul, de nu ești tu lup, eu nu te gonescu, tu huleaște pre sine-ț, căce te-ai făcut lup și nu oaie, eu nu sânt împotrivnic bogaților, ci sânt ajutoriu bogaților, căce, de le și zic aceastea, iară îț sânt de ajutoriu aceastea, măcară cât nu le cunoști. Ce zici: ‚Cum ești de ajutoriul mieu, de vreame ce mă gonești, mă huleşti, mă batjocurești'? Iară ce, cu aceastea te mântuiescu den păcate, te mântuiescu den răpire, te fac priaten tuturor, te fac să te pohtească toț". Eu îț zic: „Pururea hrăpit-ai, luat-ai mai multu decât ți s-au căzut. Vino la mine și te voiu schimba, de te voiu face bun, schimba-voiu vrăjmășia care îț sânt toți vrăjmași, și te voi face priaten tuturor. Schimba-voiu nevoia întru care te afli, ca să nu aibi primejdie și aceastea ți le dau aici, în viața aceasta care trăiești, iară în viața ceaealaltă, care iaste după moarte, îți dau împărăția

ceriurilor, ca să nu mergi la muncele ceale greale, ca să iai bunătățile acealea carele nici ochi de om le-au văzut, nici urechi le-au auzit, nici minte poate să le priceapă". Aceastea cuvinte de gonitori și de vrăjmași sânt au de sfătuitoriu bun și de priaten? O, bogate, dară tu mă urăști, zicându-ț eu binele tău, iară încăș eu tot te iubescu. Poruncă și învățătura am de la vlădica Hristos să iubescu pre vrăjmașii miei. Derept aceaea, nu lipsescu să te tămăduiescu, măcară de-m ești și vrăjmaș. Stăpânul tău, Hristos, să răstigniia și zicea, pre cruce, cătră Tatăl: „Părinte, iartă lor păcatul acesta care m-au răstignit, pentru că nu știu ei ce facu". Iară ție îț pare că te gonescu și te hulescu? Nu te gonescu pre tine, ce patema care ai a iubirei de argint gonescu. Îț pare că cu tine mă bat? Nu cu tine, ce cu răutatea ta, iară tu nu mă ai făcătoriu de bine. Nu mă socotești că-ț sânt grijuitoriul tău, nu mă ții că-ț sânt ajutoriu ție mai mult decât toți. Cine alt va zice ție aceastea care-ț zic eu? Aștepți să-ț zică cel mai mare care stăpânește? Nu-ț va zice lucru ca acesta niciodată, numai îț va zice pentru niscari greșale care facu oamenii sau alte hule ale oamenilor ca să năpăstuiască. Aceastea îț va zice domnul cetății, iară nu pentru spășenie. Au aștepți să ți le zică aceastea, care ți le zicu eu, muiarea ta? Nici ea nu-ț va zice lucru ca acesta, niciodat, numai îț va zice pentru nescai podoabe, pentru sârmă, pentru fir și altele care iubesc muierile. Dară ce aștepți? Să-ț zică copilul tău să te spășești? Nu-ț va zice niciodată, numai îț va zice pentru moștenire, pentru diată. Au doară gândești să te învețe sluga ta ca aceastea? Sluga ta îț va zice pentru slujbe, pentru trebi, pentru slobozirea robilor și nu pentru spășenie. Dară cine aștepți să-ț zică? Ceia carii mănâncă,
16v și beau cu ti / ne, și râd de tine? Aceia nu-ț vor zice alt, fără cât numai de ospeața, de prânzuri, de cine. Au vei să te învețe cineva, acolo, la zboruri, unde mergi, să te primbli? Acolo nu-ț vor zice alte, fără de nescari râsuri grozave, de pohte reale și ca aceastea. Ce doară nădăjduiești să te învețe la judecăți, pentru unele ca

aceastea? Ba, nici acolo, că la judecăți zicu, pentru moșteniri, pentru diate, pentru slobozire de slugi și de altele. Unde, dară, ai nădeajde să le auzi aceastea, fără numai de la mine? Toți se tem de tine, iară eu numai te hulescu, bogatule, și până vei fi într-acesta chip, eu te hulescu. Nu te am de nimică, hulescu patima carea ai. Eu îț taiu durearea ta și tu strigi? Dară nu mi-e frică de strigarea ta, numai iubescu mântuirea ta, pentru că eu sânt doftor, să te tămăduiesc. Oare, de-ai avea o rană, și de-ai chema pre doftor să te tămăduiască, și de l-ai vedea ascuțindu-și cuțitul, nu i-ai zice?: „Taie-m durearea, macară că mă va durea". Iară voiu îngădui, așteptând vindecarea de la taiarea aceaea. Dară eu, netăind nimică, pentru ce fugi de mine, că numai cu cuvântul îț curățescu gândul tău? Macară că și doftorul, ce face? De multe ori taie și face rana mai rea, iară eu nu o fac niciodată mai rea, ce mai bună, pentru că, acolo, iaste fire care nu poate și iaste ajutoriul ierbilor neputincios, iară aicea iaste putearea cuvintelor. Doftorul nu să chizășuiaște să te tămăduiască, iară eu mă chizășuiescu să te spăsescu, că auzi-mă pre mine: „Pentru aceasta s-au pogorât Fiul lui Dumnezău, cel Singur Născut, ca să ne suie pre noi și să ne facă mai înalți decât ceriul. De un lucru numai te teame, de păcat, iară cealealalte toate să piară, ori avuție, ori sărăcie, au silă, au veri ce alt va fi. Aceastea zic și nu voiu înceta a le zice, că nu voiu să pierzu nici una den oile meale". Iaste, dară, cu putință să să spăsască omul bogat? Foarte cu putință iaste. Iov era bogat, ce văzut-ai bo<gă>ția lui? Vezi și primirea de streini acestui Iov? Văzut-ai masa lui? Vezi și priminţa carea făcea la streini? Avraam ce era? Bogat, să nu cumva să fie avut price cu tine. Bogat era Avraam, adevărat bogat era. Văzut-ai bogăția? Văzutu-o-am.Vezi și petreacerea lui, cum au petrecut, că zice *Dumnezăiasca Scriptură*: „La ceasul de amiază-zi să arătă lui Avraam Domnul, acolo unde șădea, la copaciul Mamvri, și, într-acel ceas, să arătară trei bărbați și, sculându-se, pentru că nu socotiia să fie Dumnezău (că nu avea cum o socoti), și să închină, și zise: ‚De mă veț primi de vreadnic, să osteniț să întrați în casa mea'". Ia, vezi ce făcea la vreamea den amiază-zi bătrânul Avraam? Nu șădea în casă, ce la oameni striini și la călători care nu-i știia nicidecum de unde au venit, să sculă și li se închină, cela care era bogat și de bun neam, care avea atâta avuție, lăsând casa lui, muiarea lui, copiii lui, slugile lui, că avea 318 slugi. Lăsându-i pre toți, au
17r ieșit // să vâneaze peaște. Întins-au mreaja a iubirii de streini, să nu cumva să să afle vreun călătoriu, să nu cumva să treacă vreun strein și să nu între în casa lui. Vezi ce face bătrânul Avraam? Nu porunceaște nici unii slugi, macară că avea 318, ca să păzască calea, cine va treace, să-l aducă, pentru că știia că fealiul slugilor iaste lenevos spre bine, socotiia să nu doară doarmă sluga, și va treace striinul, și va piarde vânatul. Vezi ce au făcut bogatul Avraam? Vei tu sau primești, măcară să vezi pre un sărac de cei proști, au să-i răspunzi, au să-i grăiești? Ce, de vei și da vreodată ceva, nu-i dai însuț cu mâna ta, ce dai la sluga ta să-i dea. Iară direptul Avraam nu era așa, ce șădea în soare, la vreame de amiază-zi, și-l ardea soarele, și avea zăduful, în loc de răcoreală, și, în loc de umbră, avea pohta iubirei de striini, șădea și culegea rodul iubirei de striini. Un bogat ca acesta iaste adevărat și spăsit bogat. Potrivește-mu acum și cearcă pre bogații vremii aceștiia, să vezi unde șăd la amiază-zi? Șăd la iadul păcatului, la moartea beției. Unde șăd? La târgu beați, orbi și întunecați la inimă, mai necuvântători decât dobitoacele ceale fără cuvânt. Ce nu era așa direptul Avraam. Vei să râvnești lui Avraam? Așa-i râvnește și fă precum au făcut el, măcară că Hristos ne ceare să facem și mai multe, pentru că zice: „De nu va prisosi direptatea voastră mai multu decât cărturarii și fariseii, nu veți întra la împărăția ceriului". Iară, încăș, tu, ajunge pre Avraam. Primitoriu de striini era, și s-au sculat, și s-au închinat striinilor celora ce nu-i știia care-i sânt cei ce venise acolea, pentru că, de i-ar fi știut care-i sânt, n-ar fi fost nici o minune, pentru că lui

Dumnezău slujiia. Ce aceasta, de nu ştiia care-i sânt, arată multa pohtă a priminţei striinilor, şi şădea, şi primiia cu toate den destul. Junghiat-au viţel şi chiamă pre muiarea lui, pre Sara, de o face soţie la priminţa oaspeţilor şi nu era ascunsă în celariu, ce sta supt copaciu, pentru că aceaea masă şi acea primire de striini i-au deşchis zgăul ei şi orbirea firei ei o au îndereptat. Junghiat-au viţelul şi-au dobândit pre Isaac, frământat-au făină şi au luat sămânţa ei, să să adaogă la stealele ceriului şi, ca năsipul mării, ce poate că vezi şi tu. Dă-m şi mie rod ca acesta adevărat, precum au dat lui Avraam şi Sarei! O, sărace şi ticăloase oame, şi smerite lucruri pământeşti ceri! Eu îţ dau ceriul, locul îngerilor, să joci împreună cu dânşii şi tu ceri moarte stricătoare? Eu îţ dau o viaţă carea n-are sfârşit. Mare iaste plata, iară mai multă iaste răsplătirea. Ia aminte cu socoteală ceaea care zic eu, ca să vezi schimbare lucrurilor. Când trebuia să arate Avraam priminţa de striini, ce zicea muierii lui: „Osteneaşte-te şi frământă trei măsuri de făină curată, auză şi muierile aceastea ce ziceam,
17r osteneaşte-te / de frământă trei măsuri de făină curată, pentru că împreună iaste între noi înţeleagerea şi învăţătura iaste pentru amândoi. Osteneaşte, îi zice, de frământă trei măsuri de făină curată“ şi el alergă la cereada boilor, împartu osteneala, ca să împarţă şi cununa. Den doao sânt lucrurile nunţii, să fie, dară, şi bunătatea den doao. „Eu te-am luat muiare, să-m fii de ajutoriu. Fii-m, dară, de ajutoriu şi la lucrurile ceale mai înalte. Osteneaşte-te, osteneaşte-te“, zice şi îndeamnă pre muiare şi, ca să nu aducă pre oaspeţi zăbava la vreo mânie, îi zice: „Osteneaşte-te de frământă trei măsuri de făină curată“. Şi nu zise Sara: „Ce iaste aceasta? Pentru aceaste nădejdi m-am măritat eu ca să mă faci să-m macin şi să frământ, o muiare ca mine, carea am atâta avuţie? Tu ai 318 slugi şi nu ai vrut să porunceşti niciunuia dentru aceştia, ce numai pre mine mă îndemni la slujba aceasta?“. N-au zis aşa, ce de vreame ce era muiare lui Avraam, nu cu împreunarea trupească, ce cu însoţirea bunătăţii, pentru aceaea, îi zice:

„Osteneaşte-te“. Şi ea încă asculta de cuvântul care-i porunciia cu pohtă, pentru că ştia rodul plin cel de iubire de streini. „Nevoiaşte-te de frământă“, îi zicea pentru că ştia grija şi pohta muierii. Unde sânt acum muierile vremii aceştiia, să le potrivim cu Sara? Oare primi-vor acum lucruri şi porunci ca aceastea să facă? Slujbe ca aceastea îngăduir-ar să facă? Scoate mâna muierilor vremii aceştiia şi vei vedea că iaste poleită pre denafară şi pre denlăuntru plină de jacuri. A câtora săraci răpire are mâna ta? Scoate mâna ta de o arată cu ce iaste îmbrăcată? Iaste plină de lăcomie. Scoate şi mâna Sarei să vezi cu ce iaste îmbrăcată şi plină? Iaste plină de priminţă de streini, de milostenie, de dragoste, de iubire de săraci. O, bună mână direaptă şi cu cât iaste înfrumuseţarea şi asămănarea direaptei mâini! Una iaste şi a uniia şi a alţiia, iară osebirea iaste multă. Acolo sânt fântâni de lacrămi, iară aici sânt cununi şi bucurii. Aceastea le zicu, ca să nu ceară sculc nici muierile de la bărbaţi, nici bărbaţii să îngăduiască pre muieri, când le cer lucruri ca aceastea. Ia, vezi pre Sara, pre cea bogată şi direaptă, au frământat ea ceale trei măsuri de făină curată, câtă osteneală iaste? Iară ea n-au simţit osteneala pentru nădeajdea dobândirii carea avea. „Osteneaşte-te de frământă trei măsuri de făină curată“. Ce te împodobeşti, tu, muiare? Cui vei să placi? Bărbatului tău vei să placi? Rea socoteală iaste aceasta. De iaste să placi bărbatului tău într-acesta chip şi de iaste să munceşti pre bărbatul tău, să-i placi într-acesta chip. Dară, cum voiu să plac bărbatului mieu? Ştii cum vei să-i placi? Cu înţelepciunea şi cu curăţia, cu blândeaţele, cu bunătatea, cu smerirea, cu dragostea, cu unirea şi cu
18r înţeleagerea. Aceastea-ţ // sânt podoaba, aceaste bunătăţi îţ vor face unire, iară cealealalte podoabe nu te vor face ca să placi bărbatului tău, ce te vor face să te urască bărbatul tău. Când îi vei zice: „Ia şi-m adu“ puţină vreame îi vei plăcea, iară mai pre urmă îţ va fi vrăjmaş şi, ca să ştii că aceasta cum, când te împodobeşti, nu o faci ca să placi bărbatului tău, dentru aceastea iaste aieve, căci, când şăzi

în casă, nu te împodobeşti, ce leapezi podoabele, iară, când mergi la besearecă, le îmbraci. De ai fi făcând ca să placi bărbatului tău în casă, ai purta podoabele, dară nu iaste aşa, ce întri în besearecă şi-ţ sânt mâinile şi gâtul tot aur şi, de va veni şi sveatâi Pavel cel straşnic şi dorit, de care tem cei ce păcătuiescu şi dorit la cei buni credincioşi, ar striga şi ar zice: „Muierile să nu să împodobească cu aur şi cu mărgăritariu şi să vie la besearecă nici cu podoabe de mult preţ". Şi, de se va întâmpla să între în besearecă un elin sau vreun păgân să vază muierile împodobite, de sus până jos, şi să auză pre Pavel care zice să nu poarte aur, nici să să împodobească, nu va zice că sânt toate minciuni lucrurile ceale creştineşti? Că alta zice învăţătoriul lor, Pavel, şi alta facu ei. Şi ceale creştineşti rămân adevărate, iară cei care le văd că să fac într-alt chip li să face stricăciune. Aşijderea şi cei carei nu stau la învăţătura sfinţilor apostoli şi necredinciosul acela şi elinul zice: „Întrat-am astăzi în beseareca creştinilor şi am auzit zicând învăţătoriul lor, Pavel: ‚Să nu între muierile lor în besearecă împodobite cu aur, şi cu mărgăritariu, şi cu podoabe de mult preţ, şi cu împletituri' şi despre altă parte parte le-am văzut pre eale că facu tot împotriva învăţăturilor lui Pavel". Ce-ţ foloseşte aurul, muiare? Îl pui ca să te arăţi frumoasă? Ce, la frumuseaţa sufletului, aceasta nu-ţ foloseşte nimică, fii la suflet frumoasă şi, atunce, vei fii drăgăstoasă şi la trup, că bunătatea omului luminează faţa lui, nu naşte alt lucru de pohtă ca dragostea. De te va iubi bărbatul tău şi de vei fi şi grozavă, tot îi vei părea pohtită. Şi, iarăş, de te va urî, de vei fi şi frumoasă, tot nu pohteaşte să te vază, că vrăjmăşia şi urâciunea sufletului, pre cea ce nu o iubeaşte, nu lasă să-i placă frumuseaţea obrazului. Căce, când vei să-i ceri podoabe şi aur, el încă va să te urască şi să fugă de tine, că de cela ce-l caută în târgu poate fugi de el, iară de tine nu poate fugi, fiind înlăuntru, în casă, pururea, şi cerând lucruri care n-au nici o socoteală. Să nu auză numai ureachea ta cuvintele aceastea: „O, muiare, ce să să

schimbe şi gândul tău", că aceastea sânt ierburi care muşcă şi dor întru puţină vreame şi apoi veselescu pururea. Doftor sânt şi strângu ranele ca să nu să vechească şi să să facă mai reale, pentru că eu vindec, dând sănătatea
18v care să face cu cuvântul, iară ceialalţi doftori / tămăduiescu trupul care iaste trecătoriu, şi greşit, şi hulit. Ce, iară, să mă întorcu să zicu ceaea ce ziceam pentru Avraam, pentru că nu uitu făgăduinţa. „Osteneaşte-te, zice fămeii sale, frământă". Aceastea fieştecare muiare să le scrie în gândul ei. Aceastea fieştecare bărbat să le aibă în cugetul său. Ce-m porţi haine de mătase şi încaleci pre cai cu rafturi poleite şi pre catâră împodobite? Catâra stă jos împodobită, aurul îl ţii în casă, caii şi catârăle poartă raftu<ri> poleite şi să împodobescu şi săracul, topindu-să de foame, şade la uşa ta. Şi Hristos iaste acela care să topeaşte de foame? O, mare ţi-e necunoştinţa, ce seamă şi ce răspunsu vei să dai la ziua judecăţii şi ce iertare vei să aibi, când Hristos stă înaintea uşăi tale, în chipul săracului? Zic unii: „Că am dat milostenie", ce nu da tu cât ceare săracul, ce cât poţi. Ia, spune-mi, ce vei zice atunci când vor fi vulvorile neoprite şi când vor fi muncile acealea, şi groaza, şi frica, şi puterile şi când râul cel de focu va fiarbe? Când va vrea să fie judecata cea înfricoşată şi divanul cel nefăţarnic? Când firea cea fără de început va şădea acolo? Când va fi pustiire de lucrurile ceale omeneşti? Când nici tată, nici mumă, nici vecin, nici împărat îţ va ajuta, ci va sta omul singur, cu faptele lui, şi să va judeca pentru aceale fapte ale lui? Şi de vor fi bune, să va cununa, iară, de vor fi reale, să va munci. Ce vei vrea să zici atuncea? Atuncea vei vrea să-ţ aduci aminte de cuvintele meale. Dară ce folos vei să aibi, măcară de-ţ vei şi aduce aminte? De vreame ce şi bogatul acela ş-au adus aminte şi cerca vreame să să pocăiască, ce nu avea nici o folosinţă. Zice către Avraam să-i trimiţă pre Lazar să ude vârful deagetului lui şi să-i răcorească limba, ce Avraam nu trimise pre Lazar. Nu că doară o picătură de apă făcea pagubă acei fântâni mari a raiului, ce picătura milosteniei

nu poate să să împreune cu neomenia. Căci, de vreame ce în vreamea căii bunătăţilor nu s-au cinstit Avraam, în vreamea când să dau cununile, nici el nu l-au învrednicit nici cu o mângâiare la cuvintele aceastea, pentru ca să nu plângă nici săracul, pentru sărăcia lui, nici bogatul să să bucure pentru avuţia lui. Eşti bogat? Dară, de nu vei aduce la mijloc bogăţia ce să cade, iaste pierdută acea bogăţie. „Osteneaşte-te de frământă trei măsuri de făină curată". Aceastea zise Avraam muierii lui şi, după aceaea, el singur alergă la cireada vacilor şi junghe viţelul. Fu sârguitoriu bătrânul, pentru că spre aceasta nu slăbiia putearea trupului lui, ce, mai vârtos, să întăriia cugetul bunătăţii lui. Birui osârdia lui pre fire, cela ce era stăpân a 318 slugi, ţiind viţelul în spinarea lui, nu-i părea nici cu un greu, ce, cu cugetul şi cu pohta ce avea, îi părea foarte iuşor. O, ce slujbă şi ce cale avu bătrânul şi muiarea! Iarăş, ce oste-
19r ninţă şi slujbă! Nu nu // mai cu cinstea banilor şi cu mulţimea oaspeţilor primiră pre oaspeţi, ce încă şi cu osteneală şi cu slujbă multă. Nu lucra cu slugile, ce ei singuri, cu mâinile lor şi cu trupul lor. Şi muiarea lui slujiia, luând la sine chip de slujnică şi streinii şădea, pre carii nu-i ştia nici cine sânt. Şi acesta cuvânt nu părăsescu a-l zicerea, pentru că aceia să socotiia pre sine că sânt streini, iară ei nu-i socotiia, nici punea în gândul lor că sântu unii ca aceia, ce numai cum că au dobândit oaspeţi. Şi slujiia amândoi în vreamea aceaea, culegând strugurii iubirei de oaspeţi cu mintea lor cea bună, cu bunătatea, cu slujba, cu primirea, cu osteneala, cu dragostea, cu chivernisirea şi cu nevoinţa cea scumpă, atâta cât n-au lăsat nimică den câte trebuia şi sta aproape de copaciu muiarea lui Avraam, având copaciul, în loc de cămară, şi, în loc de acoperemânt, frunzele copaciului. Şi nu-i era ruşine, căci arăta cinstea ei şi culegea roada slujbei şi, aceastea făcând ei, cel ce au venit ce-au făcut? În vreamea aceasta, voiu să viu şi, atunci, Sara, care iaste stearpă, va să aibă cocon parte bărbătească. O, ce roadă odrăsli masa aceaea, în ce chip odrăsli, aşa bună, şi curând, în vreamea ei, în ce chip

fu strugurul, adecă coconul deplin şi în vreame! Pentru că cuvântul oaspeţului aceluia întră în pântecele Sarei şi să făcu coconul desăvârşit, unele ca aceastea au fost roada iubirei de oaspeţi. Ia aminte cuvântul care voiu să-ţ zicu. După aceastea toate, deaca crescu coconul, cel ce să născu den masa aceaea (den vreame ce să făcu bărbat roada primirii cei de streini), pentru că nu-l născu pre dânsul pântecele cel stârp, atâta cât îl născu masa primirii de streini şi, mai vârtos, mai 'nainte de toate, îl născu cuvântul lui Dumnezău, de vreame, dară, ce crescu (coconul, precum am zis), şi să făcu bărbat, şi veni ceasul nunţii (socoteaşte pre amăruntul aceastea care grăiescu), vrea să să săvârşească bătrânul Avraam, patriarhul acel fericit, şi lăcuia între fămei reale şi în limbă vicleană. Chemând pre sluga lui, îi zise: „Aici, muierile hananeilor sânt reale". „Deci, ce ţi-e voia, o, Avraame?". „Pasă în ţara unde m-am născut şi adu de acolo muiare fiului mieu". Minunate şi noao lucruri face Avraam. Voi ştiţ bine şi cunoaşteţ când va neştine să ia muiare fiului lui şi părintele său grăiaşte, şi măică-sa, şi la casă streină mergu şi pre unul îl iau cu bine, pre altul cu momeale, pentru ca să să facă logoditori mulţi şi aşa, făcându-se logoditori mulţi şi făgăduinţe de bani şi, în tot fealiul de nevoinţă, la părintele şi la maica lui, ca să grăiască ei singuri şi nu le iaste lor ruşine să facă aceasta, nici poruncescu vreunii slugi să o facă, ce, când vine vreun strein în casa lor, zic ceastă şi ceaea: „Du-te de-l ad, primeaşte-l şi-l pune să şază". Iară Avraam nu face aşa, ce face împotriva acestuia lucru, pentru căci, când trebuia să facă vreun lucru înalt şi
19v bun, / îl făcea el singur, adecă la iubirea de oaspeţi. Nu zise slugii lui să o facă, ce porunci muierii lui şi lui-ş. Iară, când făcură nunta şi vrură să ia muiare feciorului lor, atuncea zise slugii lor: „Du-te tu". Iară, acum, muierile vremii aceştiia facu împotrivă, când vor să grăiască cu zlătariul de vreun lucru, nu să ruşinează, ce ies eale singure şi şăd aproape de zlătariu, ca să nu li se fure cumva sârma, şi nu le lasă iubirea banilor să nu-ş de-

făimeaze cinstea lor. Iară Avraam n-au făcut aşa, ce pre oaspeţ îl primiia singur şi slujiia, iară nunta zise slugii lui să o facă. Deci, de vreame ce iaste aşa, ce-ţ aduci aminte de Avraam? Era bogat şi făcea şi aceastea, ce făcea lucruri plăcute lui Dumnezău. Aceaste lucruri ale lui Avraam pune şi tu, bogatule, în mintea ta şi, niciodată, pre nimeni nu vei huli. Ce, de unde ieşiiu ca să zic aceastea? Apucând pre prorocul David şi toiagul acela: „Nu te teame, când să îmbogăţeaşte omul", că acel stih au născut pre aceastea toate. Şi iată că am aflat o comoară care iaste plină de aur. „Nu te teame, când se va îmbogăţi omul". Apucă toiagul acesta carele poate să scoale trupurile, când tremură. Încă, toiagul nu poate atâta să rădice şi să sprejenească trupurile, când tremură, în ce chip poate stihul acesta să întărească trupurile celor tineri şi celor bătrâni, carele sânt căzute întru pohtă trupească şi să rădice gândul care iaste îngrozit de păcat. „Nu te teame, când se va îmbogăţi omul". Ce te temi de om care nu iaste om, ce iaste lup? Ce te temi de omul carele iaste plin de necurăţie şi să robeaşte împreună cu aurul? Ce te temi de omul carele dă ale sale pentru strâmbătăţile lui şi înlăuntrul lui ţine pe vrăjmaş? M-aş fi vrut teame şi eu de om, când s-ar fi îmbogăţit, ce mi-au adeverit prorocul (zicând): „Nu te teame, când se va îmbogăţi omul". Ia, spune-mi, în ce chip şi pentru ce să nu mă tem de dânsul? Sau când i se va înmulţi slava casei lui? O, cuvânt minunat şi de bună rudă, cum aduse mare bunătate în chip de poveaste şi de învăţătură! „Nu te teame, când să îmbogăţeaşte omul sau când să înmulţeaşte slava casii lui". Nu zise: „sau când să va înmulţi slava lui", adecă a omului, ce „slava şi luminarea casii", căci, când întri în casa bogatului şi vezi stâlpi 'nalţi şi mari şi capetele lor de aur, şi marmuri băgate prin ziduri, şi fântâni curând pren mijlocul curţii, şi alte cursori de ape şi pomi carii să împreună, când îi loveaşte vântul, şi pardoseala curţii plină fiind de împistrituri, şi de zugrăvituri, şi hadâmi îmbrăcaţi în lastre, şi slugi multe, şi covoară aşternute pre jos, şi mease strălucind de aur, şi paturi împo-

dobite, aceastea toate sânt slăvi şi luminarea casii, iară nu slava omului, pentru că slava omulu<i> trebuie să fie cucearnică, să fie blândă şi smerită şi să fie şi milostiv. Aceastea toate sânt slava omului. Ce te temi de bogat? De casa lui, dară, să te temi, pentru că casa lui iaste bogată,
20r iară nu el, ca // re lăcuiaşte într-însa. Iară va zice neştine: „De aur nu mă tem". Pentru ce? Pentru că galbenii sânt un lucru fără suflet. Dară de om te temi? Adevărat, de om, zice. Dară, pentru ce te temi şi de dânsul? Au doară avuţia iaste a lui? Adevărat, nu iaste a lui, ce iaste mândria casei, zidul iaste de marmuri, dară ce folos are cela ce lăcuiaşte înlăuntru? Acoperemântul iaste de aur, dară de acolea ce folosu e celuia ce-l are? Capetele stâlpilor sânt de aur? Ce, dară, capul bogatului ce foloseaşte de acolo, fiindu-i capul lui îngreoiat cu păcatele? Şi, de iaste faţa curţii curată şi luminată, dară cunoştinţa bogatului şi inima lui iaste necurată, dară bogatul poartă haine de mătase şi, apoi, sufletul lui iaste îmbrăcat în haine vechi? Casa bogatului iaste avută, iară el iaste sărac şi mişăl, cum nu va el, sau când să va îmnulţi slava casei lui. Şi, pentru ca să cunoaşteţ că slava iaste a casei, iară nu a omului, den cuvintele voastre vă dovedescu. Întraţi în casă. Unde sânteţi? Într-această casă, dară, ce vedeţi? Marmuri frumoase, nu doară vei zice că ai văzut om frumos, ce stâlpi minunaţi şi ferestri minunate. Nu că doară zici: „minunat iaste acesta ce lăcuiaşte într-această casă", ce zici: „mult aur iaste pre acoperemânt". Nu doară zici: „multă milostenie, ce multe fântâni şi multă bogăţie". Nu doară că zici: „multă bogăţie are acesta cu casele, ce pretutindenea de ziduri de marmuri şi de fântâni" zici. Aşijderea vezi un cal cu rafturi de aur şi zici: „O, ce rafturi bune!". Iată, dară, că iaste lauda şi cinstea zlătarului frumoasă haină a ţesătoriului, dară, iaste osteneala de treabă robi celuia ce i-au vândut, dară, iaste lauda şi aşa rămâne stăpânul acela necununat şi cealea ce sânt împrejurul lui sânt lăudate. Iară, când vezi un om bun, zici: „O, bun om, frumos, blând, minunat, milostiv, cu

minte bună, cucearnic, pururea să află în rugăciune, pururea să află în posturi, pururea la beseareci să odihneaşte şi niciodată nu iaste despărţit de învăţături". Aceastea sânt laudele omului bun. Pentru aceasta, dară, cunoaşte ce iaste bogăţia omului şi ce iaste bogăţia casei, nu te teame! De vei putea învăţa să împarţi avuţia omului şi avuţia casei, de-aci nu te vei mai teame. Vezi bogăţia ce o socotescu de bogăţie şi iaste la tine, care eşti săracu şi mişăl? „Nu te teame, când îmbogăţeaşte omul" şi, ca să cunoşti că aşa sânt aceaste lucruri, macară că aici sânt toate, vezi-l pre acesta, în vreamea morţii lui. Au doară ia ceva dentru acealea şi să duce? Muri bogatul acela, zace gol şi ticălos. Cela ce era îmbrăcat în haine de mătase zace în groapă şi slugile lui umblă, şi în sus şi în jos, şi niciunuia nu-i e grijă de dânsul, pentru că nu i-au fost slugi adevărate. Purcease şi, după aceaea, nimică nu mai iaste al
20v lui. El zace şi muiarea lui / să zgârâie, dezleagă-ş părul şi să despleteaşte, toţi o mângâie să tacă, iară ea nu ascultă, coconii lui sânt săraci şi muiarea lui văduvă, ca catârii lui, păharnicii lui, năstrăpile lui, ceia ce mânca şi bea cu dânşii, ceia ce-l răsfăţa şi hadâmii lui stau toţi acolea. Iară el, dentru aceastea toate, nemica nu poate să ia. Dară alt ce fac? Îl râdică singuri şi-l duc la mormânt, îl laudă. Dară ce-i folosescu laudele? Şi laudele aceastea ce laudă iaste? Iară altă mărire deşartă. Ce-l mai laudă? Au doară poate să ia ceva? Nici una dentru aceastea nu poate să-l îndirepteaze şi să-i ajute la ziua judecăţii. Mearge la groapă bogatul carele au apucat toate. Îngroapă-să acolo în trei coţi de pământ şi alt nemică, şi pre faţa lui aruncă ţărână, şi pun acoperemântul deasupra coşciugului, şi muiarea lui să duce de acolea. Unde ţi-e avuţia ta, o, bogatule? Unde-ţi-s slugile? Toţi te-au lăsat, lăsatu-te-au şi muiarea ta, măcară că e fără de voia ei, pentru că o goneaşte putoarea şi mulţimea viermilor. Acesta iaste tot binele bogatului? Adevărat acesta iaste, pentru că să duce bogatul, neavând nemică, şi, pentru ca să ştii că să duce fără nemică, cunoaşte pre aceasta. Sfinţii mucenici, lu-

ându-ş binele lor, nu să despart toţi de la mormântul lor, iară aici, la bogat, nici muiarea lui nu poate suferi. Acolo, la mucenici, Singur Împăratul îş ia coroana lui şi şade la groapa mucenicului. Pentru acesta lucru să nu te temi, când îmbogăţeaşte omul. Acest stih, luându-l noi toţi, să începeam a mări pre Domnul, mulţemindu-i împreună cu Fiul şi cu Duhul Sfânt, că i să cuvine toată cinstea, în veacii veacilor, amin.

Cuvânt al cincilea a celui întru sfinţi părintele nostru, a lui Ioan Zlatoust. Pentru lăcomie. Blagosloveaşte, Părinte

Nu-m spui, frate, pentru care pricină pofteşti să te îmbogăţeşti, din lăcomie şi din hrăpire, au iubeşti să afle alţii argintul şi aurul care l-ai strâns cu strâmbătate? Şi tu, numai să rămâi cu blesteamele şi anatema de la ceia ce le-ai făcut strâmbătate? Dară ceia ce au găsit, fără osteneală mănâncă, şi beau, şi să veselescu, iară tu vei să dai seamă la judecata lui Dumnezeu pentru aceia ce le-ai făcut strâmbătate şi pre nimeni, atunci, nu vei avea într-ajutoriu.
21r Pentru căce, că de au fost şi nevreadnic ace // la ce i-ai făcut strâmbătate, dară, de vreame ce lui Dumnezeu nu-I place strâmbătatea, adevărat are pre Dumnezeu ajutoriu. Şi să nu-m zici că cutarele iaste bogat şi petreace bine, că nu-i iaste până în săvârşit, că zice *Dumnezeiasca Scriptură*: „Nu râvni celor vicleani, pentru că degrabă să vor usca ca nişte iarbă vearde". Lăcomia iaste un aluat vechiu şi, ori în ce casă va cădea, o face necurată şi pustie. Şi, măcară cât de puţin de vei strânge cu nedireptate, toată avuţia ta o dospeaşte şi o pearde. Pentru acesta lucru, de multe ori, ceale puţine, strânse cu strâmbul, au pierdut şi au stricat lucrurile ceale bune agonisite. Dară, ce zice lacomul?: „Dară, cum sânt mulţi de să îmbogăţescu den ostenealele striinilor şi nice un rău nu pat?". Măcară că de nu petrec rău acum şi scapă de

pedeapsă, iară atunce mult vor să să muncească. Şi nu numai ei, ce şi aceia ce moştenescu acealea, aşa să vor munci, şi aceasta o facu şi judecătorii, că nu spânzură şi înţapă numai pre ceia ce ucig şi fură, ce şi pre ceia ce-i primescu pre ei îi omoară. Iară, de vei cunoaşte pre ceia ce le-ai făcut strâmbătate, plăteaşte-le lor mai multu decât le-ai luat, precum au făcut şi acela Zacheul. Iară de nu-i vei şti pre aceia ce le-ai făcut strâmbătate, împarţi-le săracilor şi tot vei avea ceva mângâiare, pentru că nici o dobândă n-avem den milostenia striină. Şi aceasta să o cunoşti de la Zacheu, care au dat celor ce le-au făcut strâmbătate împătrat şi, atunce, au aflat iertare de la Dumnezeu. Dară noi, că luom cu miile şi, daca dăm milostenie cât de puţină dentru acea luare, ni să pare că am îmblânzit pre Dumnezeu! Iară nu iaste aşa, pentru că şi Cain, măcară că au adus cela de al doilea la Dumnezeu, care au fost den osteneala lui, dară nu le-au primit, ce tot l-au pedepsit mult pentru aceaea. Dară şi noi, când vom duce lui Dumnezeu prescuri den strâmbătate şi den lăcomie, cum să nu păţim şi noi mai rău decât Cain? Căci ocărăşti pre Dumnezeu şi-i aduci lui daruri necurate şi plocoane? Nu va Hristos să să hrănească den strâmbătate, ce, mai bine va să fie flămând, şi să să roage pre la uşile săracilor, şi să-L mustre, decât să-L hrănească lacomii. Şi nu-ţ pară că doară numai hrăpitorii să chiamă lacomi, ce şi ceia ce lăcomescu la lucru, adecă la meşteşugul fieştecăruia şi nu fac slavosloviile şi laudele lui Dumnezău în vreamea lor. Mai bine iaste să nu dezbraci pre alţii şi să îmbraci pre alţii. Oare n-ai făcut strâmbătate celor ce i-ai dezbrăcat? Adevărat, strâmbătate le-ai făcut şi, macară de ai şi dat altora cealea ce ai luat de la dânşii, n-ai făcut milostenie, ce nedireptate. Dară, de nu vei da vreo parte, cât de puţin, milostenie, den ceale luate cu strâmbul, ce muncă grea nu vei petreace? De vreame ce şi acela Lazar, carele n-au avut nici o strâmbătate de către cel bogat, ce
21v numai căci nu i-au făcut nici un bine, el stătu / tare şi amar pârâş asupra bogatului aceluia. Dară, ce răspuns vor să dea

cei ce nu miluiesc săracii den munca şi osteneala lor, ce încă iau şi ceale streine? Şi, de vreame ce se vor munci cu Satana în focul nestinsu, carii n-au ospătat pre Hristos, când au fost flămând, dară ceia ce-l lasă de moare de foame şi nu-i dau nici den ceale ce iau şi fură, ce, încă, şi pre cel îmbrăcat îl dezbracă şi-l despoaie şi, mai vârtos, striin fiind, nu numai că nu-l primescu ca pre un strein, ce încă-l şi gonescu şi, bólnav fiind, „nu numai n-aţ venit să mă vedeţ, ce încă şi cu batjocurirea voastră m-aţ zdrobit" şi, fiind legat în temniţă, nu e destul că nu mergu să-l vază, ce încă, fiind dezlegat, cu vicleşug îl pun în legătură? Unii ca aceştia câtă muncă şi pedeapsă vor să petreacă? De vreame cel ce iubeaşte pre carii îl iubescu nu să osebeaşte nemică den păgâni, dară cei ce bântuiescu celor ce nu fac nici o strâmbătate, ce iertăciune vor să aibă? Nici o iertăciune nu vor avea, de vreame ce atâta foc aprinseră în capetele lor ceia ce nu hrăniră pre Hristos, când au fost flămând. Dară, carii strică şi pustiesc casele săracilor şi a văduvelor, oare ce iertăciune vor să afle unii ca aceia? Pentru aceasta, dară, să fugim de păcatele ceale reale, să fugim de strâmbătate şi de lăcomie. Şi, cum nu ne aducem aminte de lacomii şi nedirepţii cei mai denainte, care s-au dus să dea samă la judecătoriu pentru faptele lor, şi avuţia şi ostenealele lor o au dobândit alţii, iară ei rău să muncesc în iad, nu iaste aceasta mare nebunie şi orbire? Noi să ostenim şi să petreacem rău, în toată viaţa noastră, şi, apoi, după moarte, să ne muncim şi în iad? O, ticăloşii de noi, ce rău ne-aşteaptă, oare ce lucru va fi mai rău în lume decât lacomii, că viaţa lor iaste mai rea decât moartea, că să împuţinează de grijă şi de trude multe, şi toată viaţa lor şi-o petrec fără de somnu şi niciodată n-au nici o bucurie, nici o veselie şi, de să întâmplă a păgubi vreodată, i să pare că au pierdut toate şi, tocma, şi viaţa lui. Aşijderea, şi iubitoriul de bani, macară oameni de casa lui, macară priateni, deaca nu are ceva dobândă de la dânşii, nici pe unii nu-i iubeaşte, ce cu toţi să învrăjbeaşte. De va zice neştine iubitoriului de argint, fără de omenie şi fără soco-

teală, direpţ îi va zice, carele tocma şi pre sine vinde pentru puţină dobândă, şi tuturor să face vrăjmaş, şi multă greutate de pământ, pentru căci nu creaşte aur, în loc de spice, şi măgurile, în loc de pietri, şi fântânile, în loc de apă, tot argint să să facă. Şi pentru sănătatea şi binele altora să mâhneaşte şi să mânie, nici pre un om nu iubeaşte, ce de toţi fuge şi să depărtează. Şi, mai vârtos, pre săraci şi pre mişăi nici să-i vază necăiurea şi, când îi veade venind direpţ milostenia, să mânie, şi le caută cu ochi sălbateci, şi-i dojeneaşte, şi-i mustră, zicându-le că sânt leaneşi şi răi de lucru, iar pre cei bogaţi îi pizmuiaşte
22r şi-i zavistuiaşte, căci nu are avuţia lor, şi banii lor, şi-i // pare că-i fac toţi strâmbătate, şi are scârbă multă şi mare omul cel viclean, că cine au fost mai hiclean decât Ahav, împăratul jidovilor? Ce, însă, el pohtind să ia via lui Navute, socoteaşte cât amar şi câtă scârbă avea, ce cunoştinţa lui îl dojănea. De vreame ce văzu pre Ilie viind ca să-l cearte, să întoarse înapoi posomorât, cu capul plecat la pământ, şi ochii lui era întunecaţi de multă scârbă. Veţi să ştiţi, mai ales, că avuţia nu lasă pre oameni să fie oameni, ce hiară şi demoni? Odinioară fu seacetă în Antiohia, însă să rugară toţi Iubitoriului de oameni, Dumnezeu, şi aştepta să vie ploaie multă şi, atâta au ploat, cât să împlu şi să sătură tot pământul, şi toată lumea mulţămiia lui Dumnezeu, ca cum i-ar fi învis de la uşile morţii, şi toţi să bucura, şi prăznuia. Iară oarecarele dentru bogaţi umbla pren mijlocul cetăţii întristat şi-l întreba mulţi să afle pricina întristării, iară el, junghindu-să de tirănia patimii, zise că avea zeace mii de măsuri de grâu şi, acum, „cine-l va cumpăra sau ce voiu să-i facu?“. Ce zici, omule, îţ pare rău, căci n-au murit oamenii de foame, ca să strângi argintul pierzării? Dară, cum n-ai auzit pre Solomon, carele zice: „Că cela ce scumpeaşte grâul de mulţime iaste blestemat“, adecă cela ce strânge grâul şi altă pâine să-l vânză mai scumpu iaste blestemat de toţi oamenii, carele să face priaten şi rob diavolului, pentru că să roagă să fie foamete, ca să-ş vânză pâinea lui, să strângă

argintul vântului. Hiarăle, daca mănâncă şi să satură, eale fug, iară lacomul şi curvariul n-are saţiu, niciodată, nici dragostea lui Dumnezău, nici frica muncii, nici ruşânea şi pedeapsa oamenilor, ce la toate iaste fără de ruşâne şi, mai vârtos, fără de omenie, şi-i pare că cuvintele lui Dumnezău sânt basne şi nu să teame de judecata cea viitoare, ce va să-l judece pentru strâmbătăţile lui ce face, cum ar fi o hiară sălbatecă, ce încă, mai vârtos, nici hiarălor nu să asamănă şi face nedireptate fraţilor lui, celor ce sânt de o credinţă cu dânsul, şi-i mănâncă pre dânşii? Deci, cum vei putea să dai seamă la Dumnezău? Încai, nu vezi pre albină că, daca muşcă pre cineva, ea moare? Învaţă-te şi tu de <la> dânsa şi nu face pagubă şi scârbă fratelui tău, pentru că, mai 'nainte, va veni moartea la noi şi, mai apoi, va mearge la cei ce le-am făcut strâmbătate. Pentru aceaea, banii să chiamă trebuitori, ca să ne trebuiască la trebile noastre, iară nu să-i ascundem. Că cela ce iubeaşte bani n-are vrajbă numai cu vrăjmaşii lui, ce şi cu priatenii şi, mai mult, pre săraci uraşte, nici are priateni pre nimenea, ce să află tuturor cu greu. Şi nu are numai sufletul lui pierdut, ce şi ticălosul lui trup, de multe griji, îl topeaşte şi-l betejaşte. Cela ce uraşte argintul opreaşte pofta banilor, iară cela ce va să să îmbogăţească, mai multu aprinde focul pohtei în sufletul lui, pentru că, daca dobândeaşte zeci de mii de lei,
22v şi alţii / încă pre atâta mai pofteaşte. Şi, dacă dobândeaşte şi aceia, pohteaşte să mai dobândească de doao ori pre atâta şi, niciodată, nu poate să stingă pohta cea vicleană a lăcomiei. Pentru căci n-ai hrănit pre cel flămând, te munceaşte Domnul. Dară de ai dezbrăcat pre cel îmbrăcat, cum vei să scapi de înfricoşata judecată? Peste putinţă iaste, pentru că ceia ce le-ai făcut strâmbătate îş cer al lor. Ia, spune-mi, de te-ar duce cineva în ţara Persiei, pentru ca să vezi şi să-ţ poruncească să zideşti casă şi curţi, oare n-ai râde de nebunia lui, căci nebuneaşte îţ poruncească să cheltuieşti fără de nici un folos? Dară, căci osteneşti pre această lume, de vreame ce vei să o părăseşti curând? Ce zici că: „Voiu să le las copiilor miei“, ce şi copiii, în

curândă vreame, vor să moară şi, de multe ori, mai 'nainte decât tine. Ce, numai pentru aceasta lăcomeşti, ca să-ţ poleieşti rafturile calului tău şi stâlpii casii tale? Dară, de câtă muncă aceastea îţ sânt vreadnice? Că de câinele tău ai grijă multă, iară săracul, şi mai ales Hristos, moare de foame, pentru care sărac s-au pogorât Hristos den ceriu, şi nici puţină hrană, de care e nevoie, nu dobândeaşte, ce decât toate lucrurile tale ceale cinstite fu mai necinstit Hristos la tine, când dai curvelor şi curvarilor şi pre sărac nu-l vezi. Dară, când faci strâmbătate săracilor şi văduvelor, câte râuri de foc vor să ajungă să arză acel suflet curvariu şi necurat? Teameţi-vă, ceia ce urgisiţi pre săraci şi le faceţ strâmbătate! Voi, bogaţii, aveţi avuţie şi bani, dară au şi săracii arme, adecă suspinele şi plânsurile; pentru aceastea le vine ajutoriu den ceriuri. Aceastea arme sapă casele celor nedirepţi; cetăţi şi oraşe, den temeaie s-au pustiit şi limbi de tot s-au prăpădit, atâta de marc iaste ajutoriul de la Dumnezău celor supăraţi. Mare armă iaste suspinul săracilor şi năpăstuiţilor, pentru că lui Dumnezău îi e milă de firea lor cea bună şi îngăduitoare, când sufere răutăţile şi nu hulescu sau blestemă, ce numai ce suspină, plângându-ş răul lor. Şi să arată Dumnezău blând celor ce pat strâmbătăţi, iară pre ceia ce-i supără pre dânşii îi pedepseaşte. Deci, pentru aceasta, să fugim, fraţilor, de a facerea strâmbătate, ca să avem pre Dumnezău blând şi iertătoriu, cu darul şi cu iubirea de oameni a Domnului nostru, Isus Hristos, a căruia <e> slava şi putearea în veacii veacilor, amin. //

23r **Cuvânt al şaselea a celui întru sfinţi părintele nostru, a lui Ioan Zlatoust. Pentru necurata mândrie şi în deşarta mărire. Blagosloveaşte, Părinte**

De ţi-e voia, iubitule, să smereşti pre omul cel mândru, nu-l învăţa, nici îl certa cu cuvinte multe, ce cu puţine şi înţeleapte. Adu-i aminte numai neputinţa firii omeneşti

şi-i zi: „Omule, ce te măreşti în deşărt şi te mândreşti, fiind şi tu pământ şi cenuşă ca noi?". Iară, de va zice că, deaca va muri, aşa se va face, să-i zici că şi acum, când iaste omul viu, pământ şi ţărână iaste. Însă nu cunoaşte că iaste aşa, de vreame ce-ş veade frumuseaţea trupului, veade putearea şi cinstea, veade laudele mincinoşilor şi pre ceia ce stau de slujăscu measei şi spun basne. Această nălucire, dară, a hainelor celor scumpe îl înşală şi face pe fire să o uite, nu mearge niciodată la mormânturi să vază coşciugele pline de împuţiciune şi de putoare, ce numai ce caută spre ceale trecătoare, iară nu spre ceale ce vor să fie. Şi, iară, îi zi lui: „Ce te mândreşti, omule, care eşti pământ, şi cenuşă, şi putregiune? Caută de vezi neputinţa şi vreamea cea scurtă a vieţii cei pieritoare! Nu aştepta ziua morţii tale, să te pocăieşti, pentru că moartea vine fără de nădeajde şi nu o ştii când vine, că, de iaste omul pământ şi fum, şi iarăş cutează a zicerea că 'mă voiu sui la ceriu, să mă fac şi eu Dumnezău' şi, de n-ar fi avut, ca un frâu, neputinţa firei lui, ce n-ar zice, unde ar fi căzut cu gândul lui?". Deci, când vezi vreun mândru şi-ş înalţă grumazii lui, ca un taur, şi, fiindu-i sprânceanele rădicate sus, zi către dânsul ce să mândreaşte pământul şi pulberea, că viaţa lui să ocărî şi ceale denlăuntrul lui. Aceastea le zi şi împăratului şi nu te teame de coruna lui, nici de-mbrăcămintele lui ceale de aur ce poartă, pentru că zice *Sfânta Scriptură*: „Toată slava omului, ca floarea ierbii". Dară tu, oame mândre, ce te măreşti? Au doară ai făcut ceriul? Pugoară-te de'nălţimea râpei şi ia aminte neputinţa firii cea trecătoare, că eşti pulbere, şi umbră, şi fum, şi iarbă, şi floarea ierbii, ce gândeşti lucruri mari şi te măreşti în deşărt. Ce iaste alta mai de râs decât aceasta? Căce stăpâneşti oameni? Dară, ce folos ai? Mai bine să te stăpânească decât să stăpâneşti şi să biruieşti? Căce folos iaste acesta? Căce eşti începătoriu oamenilor şi de patime
23v şi de păcate supus şi robitu, / ca când ar fi neştine stăpân şi putearnec şi, apoi, să-l bată robii lui, şi să-i fie tot trupul lui plin de rane, şi deaca mearge în târg să să mărească cu

şi-i zi: „Omule, ce te măreşti în deşărt şi te mândreşti, fiind şi tu pământ şi cenuşă ca noi?". Iară, de va zice că, deaca va muri, aşa se va face, să-i zici că şi acum, când iaste omul viu, pământ şi ţărână iaste. Însă nu cunoaşte că iaste aşa, de vreame ce-ş veade frumuseaţea trupului, veade putearea şi cinstea, veade laudele mincinoşilor şi pre ceia ce stau de slujăscu measei şi spun basne. Această nălucire, dară, a hainelor celor scumpe îl înşală şi face pe fire să o uite, nu mearge niciodată la mormânturi să vază coşciugele pline de împuţiciune şi de putoare, ce numai ce caută spre ceale trecătoare, iară nu spre ceale ce vor să fie. Şi, iară, îi zi lui: „Ce te mândreşti, omule, care eşti pământ, şi cenuşă, şi putregiune? Caută de vezi neputinţa şi vreamea cea scurtă a vieţii cei pieritoare! Nu aştepta ziua morţii tale, să te pocăieşti, pentru că moartea vine fără de nădeajde şi nu o ştii când vine, că, de iaste omul pământ şi fum, şi iarăş cutează a zicerea că 'mă voiu sui la ceriu, să mă fac şi eu Dumnezău' şi, de n-ar fi avut, ca un frâu, neputinţa firei lui, ce n-ar zice, unde ar fi căzut cu gândul lui?". Deci, când vezi vreun mândru şi-ş înalţă grumazii lui, ca un taur, şi, fiindu-i sprânceanele rădicate sus, zi către dânsul ce să mândreaşte pământul şi pulberea, că viaţa lui să ocărî şi ceale denlăuntrul lui. Aceastea le zi şi împăratului şi nu te teame de coruna lui, nici de-mbrăcămintele lui ceale de aur ce poartă, pentru că zice *Sfânta Scriptură*: „Toată slava omului, ca floarea ierbii". Dară tu, oame mândre, ce te măreşti? Au doară ai făcut ceriul? Pugoară-te de'nălţimea râpei şi ia aminte neputinţa firii cea trecătoare, că eşti pulbere, şi umbră, şi fum, şi iarbă, şi floarea ierbii, ce gândeşti lucruri mari şi te măreşti în deşărt. Ce iaste alta mai de râs decât aceasta? Căce stăpâneşti oameni? Dară, ce folos ai? Mai bine să te stăpânească decât să stăpâneşti şi să biruieşti? Căce folos iaste acesta? Căce eşti începătoriu oamenilor şi de patime
23v şi de păcate supus şi robitu, / ca când ar fi neştine stăpân şi putearnec şi, apoi, să-l bată robii lui, şi să-i fie tot trupul lui plin de rane, şi deaca mearge în târg să să mărească cu

gândul, cum că stăpâneaşte mulţime de oameni? Mai bine ar fi să stăpâneşti patimile şi să nu fii rob păcatelor. Pentru ce? Că, de vreame ce iaste defăimat cel ce să mândreaşte în lucrurile ceale adevărate şi bune şi piarde aceale osteneale ale bunătăţii, dară cu cât mai vârtos să va defăima cela ce să mândreaşte în lucrurele ceale reale şi, pentru slava cea trecătoare, să înalţă pre sine, unul ca acela cum nu va fi batjocurit şi de râsul tuturora? Ticăloase şi mişăl om, sufletul tău iaste rău stricat şi muncit de boala păcatelor. Şi tu, cu mărire te slăveşti, că ai atâţia galbeni şi atâţia lei sau că ai atâtea slugi, dară aceastea nu sânt ale tale, ce ale altora. Şi, de nu mă crezi, cunoaşte, cu ispită, din boiarii cei mai dinainte de tine, iară, de nu te vei pedepsi nici den *Scriptură*, nici dintr-alţi oameni, ce au păţit aceastea, aşteaptă puţină vreame, că vei cunoaşte singur. Când? Când nu vei avea de avuţia ta nici un folos şi nici un ajutoriu, când te vei bate cu moartea şi, atunce, nu vei fi stăpânu unui ceas, nici măcară unii puţineale cirte. Atunce, fără de voia ta, aceastea le vei da şi la ceia carii nu vreai nici să-i vezi, că starea şi procopseala lucrurilor omeneşti nu e alta, fără cât pulbere, şi fum, şi umbră. Şi, încă, decât aceastea, mai putred iaste omul, pentru că-ţi pare că eşti mare în vrednicie domnului tău şi porţi haine luminate şi, apoi, mori ca un sărac. Şi aceasta iaste şi în visuri, că, în ce chip să ivesc visurile, ca cum n-ar fi nemic, deaca să face zio, aşa iarăş, deaca vine noaptea, şi aceastea care nu-s adevărate, să ocărăscu şi să defăimează. Făcutu-te-ai viziriu, adecă ispravnic împărăţiei, şi eu m-am făcut în somn voevod, iar el zice: „Dară că eu am fost boiariu ziua, iară tu ai fost noaptea. Dară, de am fost noaptea, ce iaste? Că tu nu ai alt mai mult, fără decât numele". Că zicem, cutarele au fostu voivod sau patriarh şi numai cuvântul are darul şi îndată treace cu vorba. Aşa sânt toate lucrurile lumii, să zicem, în trei sau în patru ani. Dară, unde sânt cei ce-au stătut mai 'nainte de zeace ani boiari şi stăpâni? Necăiurea nu să văd. Dară, apostol Pavel n-au fost aşa? Pentru că şi viu au fostu

gândul, cum că stăpâneaşte mulţime de oameni? Mai bine ar fi să stăpâneşti patimile şi să nu fii rob păcatelor. Pentru ce? Că, de vreame ce iaste defăimat cel ce să mândreaşte în lucrurile ceale adevărate şi bune şi piarde aceale osteneale ale bunătăţii, dară cu cât mai vârtos să va defăima cela ce să mândreaşte în lucrurele ceale reale şi, pentru slava cea trecătoare, să înalţă pre sine, unul ca acela cum nu va fi batjocurit şi de râsul tuturora? Ticăloase şi mişăl om, sufletul tău iaste rău stricat şi muncit de boala păcatelor. Şi tu, cu mărire te slăveşti, că ai atâţia galbeni şi atâţia lei sau că ai atâtea slugi, dară aceastea nu sânt ale tale, ce ale altora. Şi, de nu mă crezi, cunoaşte, cu ispită, din boiarii cei mai dinainte de tine, iară, de nu te vei pedepsi nici den *Scriptură*, nici dintr-alţi oameni, ce au păţit aceastea, aşteaptă puţină vreame, că vei cunoaşte singur. Când? Când nu vei avea de avuţia ta nici un folos şi nici un ajutoriu, când te vei bate cu moartea şi, atunce, nu vei fi stăpânu unui ceas, nici măcară unii puţineale cirte. Atunce, fără de voia ta, aceastea le vei da şi la ceia carii nu vreai nici să-i vezi, că starea şi procopseala lucrurilor omeneşti nu e alta, fără cât pulbere, şi fum, şi umbră. Şi, încă, decât aceastea, mai putred iaste omul, pentru că-ţi pare că eşti mare în vrednicie domnului tău şi porţi haine luminate şi, apoi, mori ca un sărac. Şi aceasta iaste şi în visuri, că, în ce chip să ivesc visurile, ca cum n-ar fi nemic, deaca să face zio, aşa iarăş, deaca vine noaptea, şi aceastea care nu-s adevărate, să ocărăscu şi să defăimează. Făcutu-te-ai viziriu, adecă ispravnic împărăţiei, şi eu m-am făcut în somn voevod, iar el zice: „Dară că eu am fost boiariu ziua, iară tu ai fost noaptea. Dară, de am fost noaptea, ce iaste? Că tu nu ai alt mai mult, fără decât numele". Că zicem, cutarele au fostu voivod sau patriarh şi numai cuvântul are darul şi îndată treace cu vorba. Aşa sânt toate lucrurile lumii, să zicem, în trei sau în patru ani. Dară, unde sânt cei ce-au stătut mai 'nainte de zeace ani boiari şi stăpâni? Necăiurea nu să văd. Dară, apostol Pavel n-au fost aşa? Pentru că şi viu au fostu

arepi, să nu calci pre pământ. Acum, cum voiu să te mai laud? Ce-am zis, cenuşă, pulbere, fum, prah, ce, încă n-am zis, toată fiinţa firii omeneşti şi starea icoanei, iară eu zicu că omul mândru să aseamănă călţilor, că aceia, daca să aprindu, să arată numai văpaie, iară alt nimică. Aşijderea, şi băşicele ceale de pre apă pre lesne să facu şi, iară, pre lesne crapă şi să facu apă. Aşa să facu şi mândrii şi pre lesne pier. Deci, altu lucru nu iaste mai rău decât mândria şi mărirea deşartă, pentru că şi diavolul, întâiu, n-au fost aşa, ce, mai 'nainte de ce s-au mândrit era înger, iară, dacă să mândri, să făcu diavol şi, den lumină, să făcu întunearec. El puse şi pre Adam în nălucire, şi să mândri să fie Dumnezău, şi pierdu nemurirea ce avea, şi să făcu muritoriu, pentru care lucru şi Dumnezău, mustrând nebunia lui, cu batjocură îi zise lui: „Iată, şi Adam să făcu ca unul dentru noi", adecă zise Dumnezău către Adam: „Iată, că te făcuş ca unul dentru noi, adecă începătoarei de viaţă troiţei, de vreame ce Fiul mieu, cel fără de-nceput, va să să facă om, ca şi tine, şi se va numi dumnezeirea lui noul Adam şi tu vei să fii, după daru, Dumnezău, precum ai poftit să fii". Şi, asupra fericitului Iov, puţină voie luo de la Dumnezău diavolul şi, den temeiul pământului, răsturnă casa lui, şi trupul lui de tot îl răni, şi de poveaste l-au făcut neiertatul în toată lumea, că avuţia lui o strică şi o prăpădi, şi copiii lui îi omorî, şi-i îngropă, şi trupul lui în găuri cu viermi, pre muiarea lui o pusă să-l hulească, doară îl va face cumva să hulească împotriva lui Dumnezău, şi priatenii lui vrăjmaşi îi făcu. Aşijderea, şi pre slugile casii lui îi îndeamnă să-l mustre. Deci, de nu l-ar opri Dumnezău pre diavol, toate ceale bune ale lumii le-ar strica, şi tocma, şi lumea toată, pentru că vicleană fiară iaste diavolul şi nesăţioasă şi, direpţ aceaea, nu i-au dat lui Dumnezău puteare asupra tuturor, ca cum iaste den fire bun şi iubitoriu de oameni, a căruia e slava, în veaci, amin. //

25r **Cuvânt al şaptea a celui întru sfinţi, părintele nostru, a lui Ioan Zlatoust. La prorocescul cuvânt ce zice:**

„Însă în deşărt să clăteaşte tot omul viu". Şi pentru milostenie. Blagosloveaşte, Părinte

Pre vânătoriul de peaşte îl îndeamnă spre lucru unghiul mării, când să întâmplă să arunce mrejile şi să cuprinză mulţime multă de peaşte, atâta cât, cu multă osteneală, să poată trage nevodul la uscat. Iară, pre vânătoriul de hiarăle sălbăteci îl îndeamnă desimea şi pădurea, carea hrăneaşte hiarăle ceale sălbateci, când umblă munţi şi dealuri multe şi află vreun vârfu plin de copaci mulţi şi să întoarce acasă cu vânat mult şi frumos. Deci, de vreame ceia ce pohtescu agonisitele ceale trecătoare şi vânătorile li se pare dulce osteneala care facu pentru dânsele, cu cât mai vârtos ceia ce vânează în sânurile besearecii, a cărora dobândă nu iaste pământească, nici trecătoare, ce iaste singură împărăţia ceriului? Deci, vino, dară, iubitule, şi dulce să cântăm şi noi viersul cel cântăreţu al lăutii lui David şi cu David să ocărâm becisnicia omenească şi să zicem: „Însă în deşărt să turbură tot omul viu, clăteaşte-se şi, până în săvârşit, va peri şi se va stinge, clăteaşte-se şi mai 'nainte până a nu să aşăza, se va cufunda". Ca focul să aprinde şi să înalţă şi ca o trestie arde, ca o volbură de vânt să înalţă şi ca prahul piiare, ca para focului să înalţă şi ca un fum să topeaşte şi să stinge, ca o floare să împodobeaşte şi ca iarba să usucă, ca un nor să lăţeaşte, şi să măreaşte, şi, ca o picătură de ploaie, să zbiceaşte, ca băşica ce să face pre apă să umflă şi să mândreaşte şi ca o scânteaie să stinge. Clăteaşte-se şi den lăcomie agoniseaşte împuţiciune. Turbură-se şi să duce şi nu ia nimică den agonisitele turburării. El petreace turburările şi alţii bucuriile. El oastenealele şi alţii avuţiile. El grijile şi alţii veseliile. El scârbele şi alţii dobânzile. El blestemurile şi alţii vindecările. Ale lui sânt hrăpirile şi ale altora bucuriile. La dânsul suspinile şi la alţii avuţiile ceale multe. La dânsul lacrămile şi la alţii banii. El să munceaşte în iad, iară alţii, de multe ori, mâncând şi bând ale lui, să bucură şi cântă. Ce, dară, în deşărt să clăteaşte tot omul viu. Omul, carele

25v iaste datorie vieţii cea trecătoare, datoria morţii / cea nepărăsită, fiara cea ce, den voia ei, iaste neînduplecată, vicleşugul cel de nimeni învăţat, carele de sine au învăţat vicleşug, cel iscusit spre răutate şi isteţ spre strâmbătate, cel gata spre lăcomia averii şi nesăţios spre lăcomia pântecelui, ceale isteaţe întru necredinţă, duhul cel mândru şi îndrăznirea cea cu mărire deşartă, înălţimea cea pre iuşoru râsâpită şi oborâtă, tina cea obraznică, cenuşa cea turburătoare, prahul cel mărit în deşărt, cenuşa cea semeaţă, scânteaia cea pre lesne stinsă, văpaia cea pre lesne potolită, lumina cea pre lesne stinsă, lemnul cel ce nu putrezeaşte curând, iarba ceaea ce să usucă curând, verdeaţa ceaea ce să veştejaşte în grabă, firea carea pre lesne să strică, care astăzi înfricoşază, iară mâine moare, astăzi iaste bogat, iară mâine să pune în groapă. Astăzi, cu stemă, iară mâine în mormântu. Astăzi, îmbrăcat în porfiră, mâine în putrejune. Astăzi, într-avuţie multă şi mâine în coşciug, adecă în mormânt. Astăzi, cu cei ce-l răsfaţă, iară mâine cu viermii. Omul care, astăzi, iaste, iară mâine nu e, carele, acum, să mândreaşte, iară, peste puţin, să tânguiaşte, cela ce este rău şi nebiruit în binele lui, iară în sărăcie nemângâiat, carele pre sine nu să cunoaşte şi cearcă cealea ce sânt peste putinţa lui, carele ceale ce sânt de faţă nu le ştie şi pentru ceale viitoare i să năluceaşte, carele de fire iaste putred, iară cu mintea lui cea înaltă îi pare că va fi veacinic, lăcaşul a toată patima şi zăbava a toată boala, osteneala cea de toate zilele, războiul cel fără de dobândă al lingorii şi al frigurilor, lăcaşul a tot primitoriu, ce primeaşte toată scârba. O, câtă răutate are nevrednicia noastră! O, cât iaste de mult pedeapsa ticăloşiei omeneşti! O, câte ziş şi niciuna nu aflaiu să fie mai cuvioasă decât glasul cel prorocesc ce zice: „Însă în deşărt să clăteaşte omul viu". Iară, mai apoi de toate, caută, iubitule, de vezi de nu-ş aseamănă lucrurile omeneşti cu marea, de nu cu valurile ei să împleteaşte viaţa noastră, de nu petreacem mai multă nevoie decât pre mare, fiind pre uscat, de nu cădem unul peste altul mai rău decât

vânturile, de nu lovescu banii unul de altul, mai rău decât valurile ceale mari şi furtunurile, de nu ne învârtim încoace şi încolo, ca şi-ntru întunearecul mării. Unul din noi au luat cutăruia plugul şi altul au hrăpit robii celuialalt; unul să sfădeaşte cu vecinul său pentru apa, iară altul să luptă pentru vânt cu cei ce lăcuiesc cu dânsul, şi unii îmblă pre la judecăţi pentru măsurarea pământului, iară unii năcăjăscu pre alţii pentru zidiri; şi unul pohteaşte să ia ceaea ce n-au dat, iară altul îmblă la judecăţi să nu dea ce au luat, şi unul lăcomeaşte la dobânzi şi la camete, iară altul sileaşte să taie şi din capete. Cesta, fiind sărac, îi pare rău, iar celalalt, fiind bogat, să turbură. Cela ce n-are să mustră, iară cel ce are să vicleneaşte. Cela ce are boierie
26r să zavistuiaşte, // şi cel ce are puteare să uraşte, şi cel ce iaste putearnic să găteaşte. Războaiele să înmulţesc şi zavistiile prisosesc, nesaţiul biruiaşte şi lăcomia silniceaşte, minciuna să înalţă şi credinţa unuia de către altul au fugit, adevărul iaste lipsit de tot de pre pământ, hotarul prieteşugului iaste numai până să treace masa. Deci, nici pământul nu poate să sufere atâtea răutăţi, văzduhul să pângăreaşte până în ceriu, stihiile ceale slobode să vând pre bani, căile să vămuiesc, pământul să împarte, apele să stăpânesc, vântul să cumpără, zeciuitorii şi hărăcearii ţin oraşăle, bogaţii să topescu de grijă multă, datornicii să veştejăscu de grija datoriilor, hrăpitorii turbură lumea, iubitorii de argint adease umblă la judecăţi, neguţătorii negoaţă primejdiile oamenilor, năpăstuitorii vându minciunile, minţind unul către altul. Sfârşit-am jurământurile şi alt nu mai ştim, fără decât a ne jura pre Dumnezău. Deci, văzându-i prorocul pre toţi aşa, că s-au abătut spre rău şi defăimându viaţa noastră, zicea: „Însă în deşărt să turbură tot omul viu". Dară, numai omul să clăteaşte, o, proroace? Numai zidirea cea cuvântătoare să huleaşte? Aşa zice: „N-am aflat niciuna den dobitoace sau den stihii să să turbure. Turbură-se, zice, şi apele ce, iarăş, alinează, clăteaşte-se şi pământul ce iar să întăreaşte, umblă şi vânturile ce iară să aşază. Turbură-se toate hiarăle ce,

deaca să satură, eale să aşază. Înalţă-se şi para focului ce, deaca arde toată materia ce să află, să stinge". Iară omul, turburându-se pentru bani, nu înceată niciodată, ceasta au luat şi spre ceaea caută, stăpâneaşte una şi spre alta să nevoiaşte. Suta nevoiaşte să o îndoiască şi, peste aceştia, să grămădească alţii. Şi, niciodată, nu părăseaşte de a mai grămădirea, până când îi vine săvârşitul şi, de seatea iubirii de argint arzându-se, se face mai galben decât aurul, pentru cea multă poftită avuţie: priatenul cel mincinos şi neadevărat, pofta cea vicleană, batjocurirea cea de mulţi stăpânită, înşălătoriul cel mult îndrăgit, legatul cel zburătoriu, războinicul cel mort, vântul cel zburătoriu în lume, adecă avuţia carea iaste născătoare a toată fărdeleagea, carea află toată răutatea, care iaste soţ nesaţiului celui stricătoriu de suflet, şi vrăjmaş postirii, şi războinic curăţiei, şi fur tainic a tuturor bunătăţilor. Dară, ce părăscu eu avuţia şi am lăsat pre ceia ce o au pre dânsa? Că are strâmbătate şi ea, că o ţin legată cu lanţuri şi-m pare să strige, şi ea către dânşii să zică: „O, iubitorilor de bani, pentru ce mă legaţi pre mine, pre avuţie, pentru ce mă strângeţi cu mii de legături, ca pre un rob fugariu? Pentru ce mă îmbrăţeşaţi şi mă sărutaţi, ca pre un priatin, şi, apoi, mă legaţi, ca pre un făcătoriu de rău?". De veţ să vă odihniţi ceva, cât de puţin, măcară mai pre uşor decât visele, lăsaţi-mă să merg şi la mânile săracilor, ce zici că
26v strâng / avuţie pentru copii, ca să nu rămâie moşneani săräciei. Şi bine e bogatul, cel mult nălucitoriu, că ceastea ce să văd nu le ştie şi grijaşte de ceale viitoare, de sine nu ştie şi de copii îi e grijă, nu ştie îngropa-se-va au ba şi sfătuiaşte pentru moştenire. O, fără de minte, bogatule, spune-m sfârşitul tău întâiu şi apoi grijaşte de copiii tăi. Spune-m întâiu ceale de astăzi, de-aci te voi creade şi de ceale de mâine. Ce te rătăceşti pre sine şi după moarte? Pentru ce iubeşti să fii mort şi înşelat? Pentru ce porunceşti tu lui Dumnezău şi-l înveţi ce va să facă? Pentru ce tocmeşti tu pronia lui Dumnezău, în ce chip va chivernisi cealea ce ţi s-au dat ţie? N-ai tu nici o treabă cu

cei ce rămân în urmă, nici biruieşti, nici stăpâneşti nemică de cealea ce rămân după moartea ta, nu poţi să fii şi mort şi să fii împărţitoriu celor vii şi judecătoriu morţilor, ca să dai fieştecăruia ce i să vine. Dară, ce trudeşti în deşărt, o, bogatule, şi iai fărâmele săracilor şi le grămădeşti peste ale tale? Nu ştii cui strângi aceastea, pentru căci iai ceale puţine ale săracilor? Căci te mânii, când îţ ceru ale lor, ca când ai cheltui dentru ale tale? Ale lor ceru, care ai luat dela ei, iară nu ale tale, nu-ţ cer cealea ce s-au născut cu tine, ce dă cealea ce-ai luat. Aibi şi tu omenie de dă, că să le dai ţi s-au poruncit, iară nu tot lua, ajungă-ţ, că pentru sărac îţ tinde Hristos direapta lui şi primeaşte ce dai. Cela ce ploao ceare de la tine vreun mangâr, cela ce tună şi fulgeră îţ zice să miluieşti, cela ce acopere ceriul cu nori ceare de la tine haină veache? Ajunge-ţ, că ţi să roagă săracii ca lui Dumnezeu şi zic: „Dă, fie-ţ milă, miluiaşte". Aceastea-ţ, zic, ca să te înduri să miluieşti, iară tu nici ochii nu-ţ râdici să-i vezi, şi te roagă, şi nu ţi să face milă. Dă-le ceale ale lor mai 'nainte, până a nu să face întrebare şi cercetare de cealea ale lor carele vei să le leapezi în puţină vreame, tatăl săracilor iaste împăratul, dă-le ale lor şi ia de la tatăl lor mâ<n>găiarea. Care? Aceasta. Cât aţ făcut unuia den aceşti fraţi mai mici ai miei, mie aţ făcut, pentru că cela ce miluiaşte săracul şi mişălul, nu rumpe numai zapisul păcatelor lui, ce, încă, ia şi alt zapis de mărturie, carele mărturiseaşte şi zice: „Cel ce miluiaşte pre săracu împrumutează pre Dumnezău". Să dăm, dară, milostenia lui Dumnezău împrumut, ca să luom de la dânsul răsplătirea cea de iubire de oameni. O, prea înţeleptu cuvântu, cel ce miluiaşte pre sărac, zice: „Împrumutează pre Dumnezău". Dară, pentru ce nu zise „că cel ce miluiaşte săracul dă lui Dumnezău", ce zise „împrumutează"? Ştiind *Scriptura* lăcomia noastră, cunoscu că nesaţiul nostru pururea caută spre lăcomie şi ceare adaos, deci pentru aceaea nu zise numai: „Cela ce miluiaşte săracul dă lui Dumnezău", ca să nu socoteşti numai sângură darea şi răsplătirea dării, ce zise: „Cela ce miluiaşte săracul împrumutează pre Dumnezău", ca să auză iubitoriul de dobândă numele împrumutării şi să să pleace pre sine spre milostenie. „Cel ce miluiaşte săracul împrumutează
27r pre Dumnezău". // Deci, de vreame ce Dumnezău ia împrumut de la noi, iată că ni-e datoriu. Deci, ce pohteşti să aibi pre Dumnezău? Datornicu au judecătoriu? Datornicul să smereaşte de cel ce l-au împrumutat, iară judecătoriul nu-i iaste ruşâne de cel ce să judecă. Însă trebuiaşte, fraţilor, să vedem pentru care pricină zise Dumnezău că „cel ce miluiaşte pre sărac, pre mine mă împrumutează". Zis-au aşa, pentru că ştiia lăcomia noastră, că tot la adaos caută lăcomia noastră, precum am şi mai zis, şi ştiia că nimenea den ceia ce au bani nu va să-i dea, fără de temeiu şi credinţă bună, că cela ce împrumutează ceare zapis, sau zălog, sau chezaş, şi, cu aceaste trei tocmeale, să încreade şi-ş dă banii, luând sau chezaş, precum am mai zis, sau zălog sau zapis. Deci, pentru aceasta, de vreame ce ştiia Dumnezău că, fără de aceaste lucruri, nimenea pre nimea nu împrumutează, nici caută la iubirea de oameni, ce numai la dobândă caută, iară săracul, fiind pustiu de aceastea, de toate, şi nici zălog n-are să dea, pentru că iaste gol de tot, nici are pre niminea să fie chezaş pentru dânsul, pentru că nu-l creade nimenea, pentru multa sărăcie şi lipsă ce are, şi aşa, pentru neomenia celuia ce are bani, puse pre sine Dumnezeu la mijloc şi să făcu săracului chiezaş, iară celuia ce împrumuta, zapis, şi zise cătră dânsul: „Nu crezi pre acesta, pentru căci e sărac, creade-mă pre mine carele sânt prea bogat". Văzu Dumnezeu pre sărac şi i să făcu milă de dânsul, văzu pre săracu şi nu să făcu anul, vedea să-l treacă şi deade pre sine zălogu pentru cel ce nu avea nemică şi ajută celui lipsit, pentru bunătatea lui cea multă. „Cel ce miluiaşte pre sărac împrumutează pre Dumnezeu". Aibi nădeajde, nu te teame, că pre mine mă împrumuţi. Dară ce voiu să dobândesc, deaca te împrumutezu pre tine? Cu sutele îţ dau şi-ţ dau şi viaţa de veaci. Dară, când vei să mi le dai tu aceastea? Mai

cercetezu tocmeala ce am făcut, vrând să mai întăresc schimbul. Spune-m vreamea plății carea vei să-m plăteşti, arată-m sorocul, când voiu să le iau eu aceastea. Ascultă acum şi înțelepciune, când şi unde va să-ț plătească acea datorie acela ce s-au îndatorit pentru săracu. Când va şădea Fiul omenesc în scaunul slăvii sale şi va pune de-a direapta oile, iară de-a stânga caprele şi va zice celor din a direapta: „Veniți, blagosloviții Părintelui Mieu, de moşteniți împărăția, carea iaste gătată voao den-ceputul lumii. Pentru ce pricină? Pentru care am fost flămând şi m-aț ospătat, însetat am fost şi m-ați adăpat, gol am fost şi aț venit către mine". Atuncea, aceia care i-au slujit lui întru aceaea vreame, căutând la neputința lor şi la vrednicia celuia ce să împrumutase, zicu: „Doamne, când te-am văzut flămând şi te-am ospătat? Sau însetat şi te-am adăpat, la carele nădejduiescu ochii tuturor. Sau când te-am văzut într-atâta lipse şi nevoie? Sau când le-am făcut noi aceastea?". „Cât aț făcut, zise unuia den cești mai mici, mie aț făcut". Au doară nu iaste adevărat acest
27v cu / vânt? Că cel ce miluiaşte săracul, împrumutează pre Dumnezău, ce, precum dărui celor de-a direapta împărăția pentru iubirea de oameni, zicând: „Veniți, blagosloviții Părintelui Mieu, de moşteniț împărăția ce iaste gătată voao mai 'nainte den-ceputul lumii", aşa şi celor den a stânga, pentru nerodirea şi neomenia lor, îi înfricoşă cu munca, şi zise: „Duce-ți-vă, blestemaților, la întunearecul cel den afară, carele iaste gătit diavolului şi îngerilor lui. Pentru ce? Pentru că am fost flămând şi nu mi-aț dat să mănâncu". Nu zise: „că aț curvit, aț făcur pracurvie, că aț furat sau aț mărturisit cu nedireptul, şi aț jurat cu strâmbul", macară că adevărat sânt şi aceastea reale şi pierzătoare, iară tot sânt mai jos decât nemilostivirea şi neomenia. Dară, pentru ce? O, Doamne, nu-ț aduci aminte şi altceva? Pentru căci zici: „Nu judec păcatul, ce nemilostivirea, nu judec pre ceia ce-au păcătuit, ce pre ceia ce nu s-au pocăit, pentru neomenia voastră vă osândescu, că, având voi milostenia, atâta doftorie de mântuire aț

lăsat şi aț lepădat atâta bine. Deci, neomenia voastră cert, carea iaste ca un izvoru a toată răutatea şi a toată păgânătatea, iară laud şi iubirea de oameni, ca cum iaste rădăcină tuturor bunătăților. Şi pre cei fără omenie şi nemilostivi îi fricoşezu cu focul veacinic şi cu munca cea nesăvârşită şi celor iubitori de oameni le dăruiescu împărăția ceriurilor şi viața veacinică, întru Isus Hristos, Domnul nostru, a căruia <e> slava şi putearea, în veacii veacilor, amin.

Cuvânt al optulea al celui întru sfinți părintele nostru, a lui Ioan Zlatoust. Pentru judecata cea viitoare şi pentru muncă, cum iaste nesfârşită celor ce nu cred că iaste muncă. Blagosloveaşte, Părinte

Mulți dentru oameni şi, mai vârtos, dentru noi, dentru creştini, sânt în ziua de astăzi ca cu nişte piroane prinşi (sic!) cuprinşi şi de tot plecați în lucrurile şi în patimele aceştii lumi, şi facu tot fealiul de păcate şi fărădelegi, şi le pare că, după moarte, nu iaste nici judecată, nici plată, nici muncă, nici pedeapsă veacinică, ce să cură de zic: „Dumnezău iaste iubitoriu de oameni şi nu va munci pre oamenii cei răi şi păcătoşi". Dară, deşi iaste Dumnezău iubitoriu de oameni, precum şi iaste, iară iaste şi
28r judecătoriu direpț. Şi un // om ce au dobândit de la Dumnezău multe lucruri bune, adecă sănătate, cinste, avuție şi norocire, în toată viața lui, iară, apoi, să fie nemilostiv şi neîndurătoriu, şi să facă strâmbătăți, şi să facă nedireptate, şi să hrăpească ceale streine, şi să facă tot fealiul de păcate, şi să nu să pocăiască, nici de înfricoşarea scripturilor, nici de binele lui Dumnezeu, unul ca acesta, ia, spune-m, au nu iaste vreadnic muncii şi pedeapsii? Că, de vom cerca judecata cea direaptă a lui Dumnezeu, de multă vreame s-ar fi căzut să ne piarză, după cuvântul

Direptului, căci, când ocăraşte neştine pre cel ce nu face strâmbătate, alt nu iaste, numai va să dea samă la Dumnezeu. Aşijderea, altul ocăraşte, şi face necinste celuia ce i-au făcut lui bine, şi i-au făcut mii de îndemâne, şi pricina iaste pentru căci i-au făcut lui bine. Dară, ce iertare va să aibă unul ca acela? Nici o iertare nu va avea, cum nu te temi de Dumnezeu, când zici „milostiv iaste Dumnezeu", şi nu pedepseaşte pe nemulţimitori ca aceia. Dară, de nu va pedepsi pre unii ca aceştia, precum zici, nu iaste iubitoriu de oameni? Ai a te cura cu vreo pricină, căci păcătuieşti? Nu ţi le-au spus mai 'nainte toate? Nu te-au înfricoşat? Nu ţi-au ajutat la nevoile tale? Şi în scârbele tale? N-au făcut mii de chivernisiri pentru tine? Nu s-au răstignit pentru mântuirea ta? Dară, deaca nu să vor munci oamenii cei răi, furii şi tâlharii, nici oamenii cei buni, nici sfinţii nu să vor încununa. Dară, unde iaste iubirea de oameni şi judecata cea direaptă a lui Dumnezău? Pentru aceasta, o, oamenilor, nu vă rătăciţ, ascultându pre diavolul, pentru că aceastea toate sânt ale lui meşteşuguri şi vicleşuguri. Că, de vreame ce judecătorii şi legiuitorii pre oamenii cei buni îi iubescu şi-i cinstescu, iară pre cei răi îi muncescu şi-i omoară, dară Dumnezău, cum iaste să nu facă şi el unele ca aceastea? Dară, când să vor slobozi şi vor lăsa păcatul oamenii cei răi? Pentru că aşteaptă şi munca veacinică şi tot nu să lasă de păcat şi de strâmbătate. Dară, deaca vor goni şi această frică de la dânşii şi nu numai la muncă să nu între, ce, încă, să dobândească şi împărăţia ceriului? Dară, când să vor părăsi de răutăţile care facu? Auzit-am pre bogaţi, oameni iubitori de păcate, zicând că, numai pentru ca să să înfricoşaze oamenii, au zis Dumnezău că iaste iadu, să să muncească păcătoşii, iară nu munceaşte pre nimenea, că e milostiv. Ia, spuneţi-m voi, mie, ceia ce nu creadeţi să fie muncă? Dară, cine au făcut potopul cel înfricoşat ce au fost în zilele lui Noe şi s-au înecat toată lumea de mânia lui Dumnezău? Cine au trimis fulgerile şi arsurile la pământul Sodomului şi al Gomorului şi au arsu de tot şapte cetăţi cu acea împuţită

piatră pucioasă şi, împreună, au arsu pre toţi ucigaşii aceia şi pre sudomleani şi au perit toţi după faţa pământului? Cine au înecat pre Faraon, cu toată oastea lui, în Marea
28[v] Roşie? Cine au pierdut pre ceale şase sute / de mii de jidovi în pustiiu? Cine au ars sinagogul aviranilor? Au poruncit pentru Core, şi Aviron, şi Datan să-ş deşchiză pământul gura lui, să-i înghiţă de vii? Cine au ucis, în zilele lui David împărat 70000 de oameni? Cine au omorât, într-o noapte 85000 de oameni, de siriani, în vreamea proorocului Isaiei? Au nu vedem primejdiile ce păţim, în toate zilele, pentru păcatele noastre, ce facem totdeauna? Arsurile, seacetele, smindelele, morţile, robiile şi răzmiriţile limbilor celor războinice? Ce cuvânt ai tu să răspunzi pentru aceastea toate? Şi unii să să muncească, iar alţii să nu să muncească? Că, deşi iaste Dumnezău direpţ, precum adevărat iaste, iară ţie tot îţ caută a lua judecată direaptă şi muncă pentru păcate. Şi, de vreame ce iaste Dumnezău milostiv şi nu munceaşte pre nimenea, nici aceştia nu se cade să să muncească, ce, pentru une cuvinte nebune şi fără minte ca aceastea, şi acum munceaşte Dumnezău, că, deaca nu creadeţ cuvintele *Sfintei Scripturi*, încai să creadeţi cu lucrurile înfricoşata munca şi urgia lui Dumnezău. Ca, adecă, să ne facem să stăm împotriva celor ce zic că nu e muncă şi să zicem că nu iaste basnă cuvântul muncii, ce iaste adevărat. Nu numai noi le zicem aceastea, ce şi mulţi poetici şi filosofi ai elinilor mult au filosofit pentru munca ce va să fie şi au zis că în iad să muncescu oamenii cei răi şi vicleani, căci că, de n-au nici putut ei să zică şi să vădească adevărul, ca şi noi, iară încă tot au cunoscut că iaste judecată şi răsplătire. Şi, cum au fost auzindu plânsori, şi tânguiri, şi râuri de foc, şi răceală, şi ghiaţă, şi tartaru şi alte locuri multe de muncă, au zis că sânt supt pământ. Şi, iarăş, au zis că sânt nişte locuri bune, şi ostroave a blajinilor, şi grădini cu flori înflorite şi cu multe miroseale, şi ceate de sfinţi să află acolo, îmbrăcaţi în veşminte luminate, şi cânta cântece minunate. Pentru aceasta, să nu ne arătăm

necredincioşi, zicând că nu iaste muncă, ca să nu cădem într-însa. Cela ce nu creade că iaste muncă iaste leaneş, pentru ca să să arate că nu să teame de muncă. Iară noi să creadem, fără de îndoire, şi să o povestim adease, că nu vom greşi niciodată, pentru că moartea şi aducerea-aminte de muncă iaste ca şi o iarbă amară carea curăţeaşte tot fealiul de răutate şi de vicleşug, când să dă, adease, sufletului nostru. Că, de eşti scump şi nemilostiv, adu-ţi aminte de ceale zeace feate nebune, a cărora făcliile să stinseră, că, neavând milostenia ca o zeastre, să scăpară de mire şi, aşa, aducându-ţi aminte de acealea, te vei face milostiv. Iară, de eşti nedirept şi hrăpeşti ceale striine, ascultă pre Hristos, zicând: „Legaţi-l pre dânsul de mâni şi de picioare şi-l aruncaţi la întunearecul cel denafară". Şi aşa vei goni de la tine această poftă rea. Iară, de eşti beţiv şi la bucate nesăţios, auzi pre bogatul, zicând către Avraam: „Părinte, trimite pre Lazar să-m răcorească limba
29r cu puţintea apă, că mă frigu în para iadului". // De ai războiu de către pofta curviei, adu-ţi aminte de focul muncii şi se va stinge acea poftă vicleană. Dară, ce zicu eu, foc şi muncă, şi alte pedeapse, când numai despărţirea lui Dumnezău iaste mai rea decât toate pedeapsele, când nu ne vor lăsa să vedem pre Hristos, mai rea muncă decât aceaea care iaste? Nu iaste alta mai rea decât despărţirea de lumina acea dumnezeiască. Dară, ce iubim, să trăim şi să fim în lume? Că, de întră vreun om mare la închisoare, şi zace în putoarea temniţei, şi la întunearec, şi să fie legat într-un loc cu tâlharii şi cu ucigătorii de oameni, îi pare că iaste aceasta mai rea decât toate morţile. Dară, deaca ne vor duce acolo, în temniţa iadului, să ardem într-un loc cu ucigaşii lumii şi nici să vedem pre nimenea, nici să ne vază nimenea, ce întru atâta mulţime de oameni muncindu-se? Şi iarăş ne aflăm singuri şi pustii, fără de mângâiarea nemănui, pentru că ceia ce să află acolo, de-ntunearec multu ce iaste, nu pot să vază nici pre ceia ce sânt lângă dânşii sau să-i cunoască, ce numai singuri fieştecarele să munceaşte. Şi, măcar că să chiamă foc şi pară, iară

iaste întunecoasă şi numai ce arde, dară nu luminează, nici să veade, nici să stinge. Şi, nu numai atâta, ce şi dureri multe, carele pedepsescu sufletele noastre, că focul acela, pre cari-i cuprinde, îi arde pururea. Pentru aceaea, să chiamă şi focu nestinsu. Şi să îmbracă păcătoşii, nu cu cinste, ce cu pedeapsă să fie pururea în iadu şi să sufere aceale munci amară de acolo, că scăparea bunătăţilor are atâta dureare, şi atâta plânsoare, şi atâta nevoie şi greutate, cât nici o pedeapsă, nici o muncă nu iaste în toată lumea, precum au acolo, în iad, păcătoşii, carii nu să pocăiesc aici, pre lume, până sântu vii. Şi, în ce chip, când întră neştine în temniţă şi veade pre unii mârşavi, pre alţii galbeni, ca cum ar fi morţi, şi pre alţii în fiară şi cu lanţuri în grumazii lor, şi pre alţii cu butuci în picioare şi pre alţii închiş în temniţă împuţicioasă şi întunecată, oare nu ne cutremurăm, şi ne îngrozim, şi facem, în tot chipul, să nu cădem în scârbă şi în nevoie ca aceaea? Dară, când vom mearge noi legaţi în legăturile iadului, ce vom face atuncea? Amar şi vai de noi! Că legăturile acealea nu sânt de hier, ce sânt de foc, carele nu să sting niciodată, iară şi ceia ce ne muncesc pre noi acolo nu sânt oameni să le fie milă unul de altul, precum ne iaste noao, ce sânt îngeri înfricoşaţi şi nemilostivi, carei nu poate nimenea nici să caute asupra lor. Mare şi rea mânie au asupra noastră, pentru căci am hulit pre stăpânul lor cu faptele noastre ceale reale. Şi temniţile acealea nu sânt ca aceastea ale noastre, să ducă la cei den temniţă, cine bani, cine haine, cine bucate, şi alţii cuvinte de mângâiare, şi-i mângâie să târpească, ce toate legăturile aceii munci sânt nemilostive şi fără mângâiare. Şi, macară şi Noe, de s-ar ruga, sau Iacov, sau Avraam, sau Daniil, pentru oamenii lor, văzându-i muncindu-se, nemică nu folosescu şi nu
29v cutează, nici / mânile să-ş tinză să-i scoaţă den muncă, pentru că, în vreamea aceaea, a judecăţii, piare firea cea milostivă şi cu cale iaste, pentru că oamenii cei direpţi, atuncea, au copii păcătoşi. Şi, iarăş, copiii cei sfinţi au părinţi păcătoşi şi nu le iaste milă de dânşii, pentru că

sfinţilor aşa să cade să n-aibă nici o scârbă, de vreame ce să învrednicescu de iau bunătăţile ceale cereşti. Deci, pentru aceasta, zic că să stinge mila, de vreame ce şi ei, împreună cu Domnul nostru, Isus Hristos, sânt scârbiţ asupra păcătoşilor. Pentru acesta lucru, nimenea să nu nădejduiască că va afla bine, nefăcând lucruri bune, macară de ar avea şi părinţi direpţi, căci că vreamea, care ni s-au dat, o am petrecut cu lucruri reale. Iară, când vom mearge acolo, vom vrea să dăm răspuns pentru vreamea care o am petrecut cu leane şi fără de grija bunătăţilor, ca şi cela ce ia bani împrumut şi-i mănâncă, îi bea şi-i stricã, iară, apoi, cela ce l-au împrumutat el îi ceare şi, deaca nu-i dă, îl pune în temniţă. Dară, cela ce-ş strică viaţa lui întru poftele lui ceale reale, dară încă noi, cei ce stricăm darurile lui Dumnezău, ca fiul cel curvariu, cu cât mai vârtos vom să avem cercetare? Adecă am spurcat Sfântul Botezu şi fecioria am stricatu-o şi o am întinat, că în ce chip noi, oamenii, luom sama slugilor noastre pentru venitul şi cheltuiala banilor, aşa, dară, cercetează şi Dumnezău pre bogaţi şi pre cei săraci, de-am strâns avuţia den osteneală direaptă, sau den lăcomie şi den hrăpire am strâns avuţia şi, au la curvie, au la mâncări, la băuturi am cheltuit banii noştri, au la săraci şi la cei ce au avut strâmbătate am ajutat. Pre cel sărac, iarăşi, le cercetează, de sufere vitejeaşte şi mulţămeaşte lui Dumnezău de sărăcie, văzând pre alţii că sânt norociţ, şi au de tot fealiul de bine, şi nu răpşeaşte la pronia a lui Dumnezău (ce să chiamă cea mai 'nainte cunoştinţă). Şi să nu-ţ pară că numai bogaţii şi săracii să cercetează, ce şi judecătorii şi împăraţii foarte pre amăruntul să cercetează, adecă, de judecă direpţ, sau de fac făţărie şi voie vegheată, şi strică direptatea sau pentru pizma, de face strâmbătate cuiva, sau de face sfat nedirept pentru rugămintea cuiva. Şi, mai vârtos, arhiereii şi patriarşii, că, cu cât iaste omul mai mare în vrednicie şi în cinstea biruinţii şi a stăpânirii, cu atâta se va cerceta mai tare, să dea răspuns lui Dumnezău, că diregătoriile şi stăpânirile aceastea toate nimică nu să

osebesc den umbră şi den vise, pentru că, mai 'nainte de a ce să face păcatul, să stinge dulceaţa poftei, iară munca lor nu are sfârşit şi dulceaţa iaste trecătoare, iară amărăciunea iaste veacinică. Pentru aceasta, şi Dumnezău, adesea şi pururea, ne aduce aminte noao de muncă, ca să ne folosim den frica muncii, că, de nu le-ar hi spus mai 'nainte de înfricoşata muncă, mulţi ar hi căzut într-însa, că acum, de ni să cutremură sufletele de frică, şi încă tot sânt unii de
30r petrecu fără omenie şi fac păcate, ca cum n-ar hi muncă. // Că, de nu ne-ar învăţa şi de nu ne-ar înfricoşa munca, ce rău n-am face noi? Şi nu ne învaţă pentru altceva, numai pentru iubirea lui Dumnezău cea de oameni, că de n-ar hi înfricoşat Dumnezău pre nineviteani, pren prorocul Iona, nu s-ar hi părăsit de îndărătniciile lor, că de n-ar griji Dumnezeu nici de răutăţile noastre, nici de bunătăţile noastre, ar putea afla cineva prilej de ar zice că nu iaste muncă? Iară, de vreame ce face atâta nevoinţă ca să nu păcătuim, ci să facem bunătăţi, aiave iaste că munceaşte pre cei păcătoşi şi încununează pre cei ce să îndireptează. Socoteşte de vezi că mulţi hulesc pre Dumnezeu, pentru căci rabdă îndelung spre cei necuraţi, spre curvari, spre ucigaşi, spre furi, spre lacomi şi spre eretici. A nu-i pedepsi aici şi, iarăş, acolo, de-i va înfricoşa că vor să-i muncească, mai răi hulitori sânt, însă, de ne va şi lipsi aceasta muncă, ceaialaltă nu ne va treace şi iaste de mirare acest lucru. O, mare nebunie, o, suflet iubitoriu de păcate, că batjocorescu cuvintele ceale înfricoşate, den fapte vor să afle munca, însă niciunul nu va scăpa den iadu şi den muncă, de nu va dezlega, mai 'nainte, aicea, păcatele, cu ispovedania şi cu pocăinţa den toată inima, pentru că, în ce chip duc legaţi, la judecăţi, pre oamenii cei făcători de rău, aşa şi pre păcătoş, îi duc dracii în iadu, legaţi cu legăturile păcatelor lor, la judecata cea înfricoşată a lui Dumnezeu. Şi, de ţi să va fi întâmplat să mergi într-o baie prea înferbântată sau de te-au prinsu vreodată friguri cu căldură mare, atunci să-ţi aduci aminte de para muncii şi, atunci, te vei scula şi vei fugi de păcat. Cela ce are lucruri, şi reale

şi bune, tot are şi oarece puţină mângâiare de muncă, pentru, iată, că-ţi zicu: „Păcătosule, să nu te laş să cazi la nenădăjduire şi să zici ‚lasă să facu toate păcatele, de vreame ce voiu să mergu în iad'". Eşti curvariu, nu te face şi sodomlean; eşti fur, nu te face şi ucigaş; şi tot vei avea mai puţină muncă. Iară cela ce iaste de tot pustiu de tot fealiul de bunătăţi nu poate nici să zică câte reale va să petreacă, deaca să va duce în munca cea fără de moarte, pentru că acolo va să fie mare cercetare lucrurilor ceale reale. Că, încai, deaca nu sânt la un om toate bunătăţile, măcară puţineale de sânt, tot nu sânt nesocotite de direptul Judecătoriu. Şi, de vreame ce să cercetează păcatele, şi lucrurile, şi cuvintele, şi gândurile ceale reale, şi pentru eale vom să ne muncim, dară cu cât mai vârtos să vor cerceta lucrurile ceale bune, veri mari vor fi, veri mici? Ce să ne părăsim de lucrurile ceale reale şi să facem ceale bune, ca să ne izbăvim de matca focului celui veacinicu. Să ne dăpărtăm, dară, de viclenie şi de păcat şi să facem bine, ca să dobândim împărăţia ceriurilor. Însă, oamenii au obiceaiu de laudă pre omul cel bun care nu face rău şi, pentru unul ca acela, zice prorocul David: „Şi mustrare n-au luat de la cei de aproapele lui", adecă n-au tânjit niciodată vecinii lui pentru el şi acesta lucru iaste aievea,
30v / că pre cel ce-l iubescu oamenii, îl iubeaşte şi Dumnezău şi, cându e urâtu oamenilor, iaste urâtu şi lui Dumnezău. Iară, pentru cei nemilostivi zice Hristos: „Flămându am fost şi nu mi-aţ dat să mănâncu", pentru că cei ce nu miluiescu pre cei lipsiţi den cealea ce le-au dat lor Dumnezău, nu se lipsescu numai de bunătăţile ceale veacinice, ce, încă, să trimit şi în focul cel de veaci. Iară ceia ce facu bunătăţi vor dobândi binele cel cerescu, pentru că, de petrec multă pedeapsă şi muncă ceia ce calcă judecăţile boiarilor celor pământeşti, cu mult mai vârtos va să să pedepsască cela ce nu bagă în samă poruncile lui Dumnezeu. Ce cunoscu bine că vă pare rău şi vă iaste lucru cu greu să vă aduc aminte de munca iadului şi de judecată şi vă face multă scârbă, iară, cât să scârbeaşte

cunoştinţa, atâta, mai mult, să foloseaşte mintea celor scârbiţi, precum zicea de Lazar cel sărac şi de bogatul acela. Aşa să cade, să plângem şi să ne tânguim cu lacrămi amară, că, acolo, nu mai avem noi vreame de pocăinţă, ce, de vreame ce sântem aici, în lume, şi auzim aceastea, cu carele putem să ne pocăim şi să ne spălăm de păcate, şi vom să avem multă cutezare şi îndrăznire cătră Dumnezău, să ne întoarcem de la rău spre bine şi să mulţemim iubitoriului de oameni, Hristos, carele, pren munca celora ce nu s-au pocăit, au folosit leanii noastre, şi ne-au mântuit, şi ne-am deşteptat den somnul păcatului. Iară, vom să ştim pentru ce pricină şi poveaste pre unii îi munceaşte Dumnezău aici, iară pre alţii îi pedepseaşte acolo, iară nu-i munceaşte pre toţi aici? Pentru ce? Pentru că, de-ar hi fostu acesta lucru, toţi am peri, că sântem toţi în certarea păcatului. Şi, iarăş, de nu s-ar pedepsi şi aici niciunul, ne-am face mai mulţi den noi leaneş şi mulţi am zice că nu iaste nici o certare de la Dumnezău, că, de vreame ce acum, văzând mulţi oameni vicleani că să muncescu, şi, iară, hulim, dară de n-ar hi fost să să pedepsască oamenii cei răi, ce fealiu de răutate n-am face? Pentru aceaea, Dumnezău pre unii munceaşte aici, iară pre alţii nu-i munceaşte. Iaste neştine curvariu sau face alt fealiu de păcate, iară Dumnezău îi dă vreo boală grea şi taie acel păcat, şi are acolo pedeapsă mai uşoară, sau să pocăiaşte, şi să spăseaşte şi, pentru munca, să face mai înţelept. Pre alţii, iarăş, nu-i pedepseaşte şi, văzând ei îndelungă răbdarea lui Dumnezău, să pleacă spre bine şi scapă, şi aicea şi acolo, de muncă. Şi, iarăş, de ne aflăm în păcat şi nu ne pocăim, nici o folosinţă nu vom să avem den mila lui Dumnezău, ce mai multă muncă vom să răbdăm, pentru multă hulă ce facem spre Dumnezău, adecă, când păcătuim. De la Dumnezău avem cinste, cum ai zice, ne acopere să nu păţim rău, pentru care fapte s-ar cădea să ne muncim, iară, după binele şi răbdarea lui Dumnezău, deaca ne aflăm, iarăş, în păcate, cine poate să ne izbăvească den muncă? Aşijderea, şi cela ce nu pate nici o

pagubă, nici o boală sau altă pedeapsă, pentru păcatele
31r lui, într-acestaş chip, şi cela ce are cinste multă şi odih // nă mare muncă va să aibă acolo. Pentru aceaea, când vezi pre cineva îmbogăţindu-se de strâmbătăţi şi de lăcomie, pre acela om nu-l lăuda, ce să-l plângi, că bogăţia adaoge munca acolo, de vreame ce adună la dânsul urgie şi blestem de la ceia ce le face strâmbătate. Şi muncile păcatelor sânt de multe fealiuri, după vreame, şi după obraz, şi după vrednicie, şi după cunoştinţă şi necunoştinţă. Că sânt doi oameni vicleani, unul iaste bogat şi altul iaste sărac, şi cel bogat să pedepseaşte mai mult decât cel sărac, dară tu, când nu numai pre fratele tău omori, ce, încă, şi pre fratele tău cel sufletescu, ca şi Cain, nu cu cuţitul, ce cu zavistia, şi cu vânzarea, şi cu pagubele, oare putea-vei scăpa, atunci, de muncă? Ba. Dară copiii preotului (a preotului Ili den *Leagea Veache*), pentru ce au mersu în iadu? Căce mânca prescurile şi jărtvele mai 'nainte de slujbă şi de tămâiare. Aşijderea, şi tatăl lor au mersu în iadu, pentru căci nu i-au certat. Dară noi, ce? Oare n-au fost nici un părinte leaneş pentru copiii lui şi s-au făcut copiii lui răi, pentru necertare, şi să duc de să leapădă de leage, şi vor să meargă în muncă, şi feciorii şi părinţii? Ce-ţ pare? Anania şi Sapfira, pentru căci tăgăduiră ale lor den cealea ce făgăduia lui Dumnezău şi, dovedindu-i apostol Petru, ei au căzut şi au murit. Oare puţine facem noi ca aceastea, şi mai reale? Oare, putea-vom face să crezi cum că nu iaste judecată şi plată? Vreare a-ş şi eu să nu fie muncă şi, mai vârtos decât toţi, singur eu, pentru că fieştecarele den noi să teame pentru sufletul lui să nu meargă în muncă. Iară eu, pentru căci sântu mai mare turmei aceştiia, voiu să dau samă lui Dumnezău pentru toţi. Direpţ aceaea, cu neputinţă iaste să scap den muncă, că Dumnezău, nu numai miluiaşte, ci şi pedepseaşte. Adevărat, Dumnezău bun iaste şi iubitoriu de oameni, şi muncile şi pedeapsele lui mare bine lucrează şi fac oamenilor, de vreame ce şi doftorul, nu numai când scoate pre cei bólnavi la grădini şi la răcoare şi, când îi duce la baie de-i spală, le face

bine, ce şi când îi opreaşte de tot fealiul de bucate şi, încă, să şi postească. Şi, iarăş, alte dăţi, taie carnea cea rea şi putredă şi, altă dată, îi adapă cu ierbi, să scoaţă veninul într-acestaş chip, dară, fac şi doftorii cei sufleteşti la păcatele oamenilor. Când vei vedea vreun om bun, făcând multe bunătăţi şi îngăduind mii de supărări şi nevoi, să-i râvneşti lui şi să-l fericeşti, şi să te aseameni bunătăţii lui, că acestora, aici, li să iartă toate păcatele şi, acolo, agonisesc multă plată, fiind gata la răbdare. Însă, unii, aici să muncesc şi alţii acolo. Iară alţii, şi aici şi acolo, să pedepsescu. Dentr-aceaste trei ceate, carii să fericesc? Ceia ce petrec aici rău pentru Domnul şi să lasă de păcate, au cu postul şi cu truda, au cu plecarea, cu sărăcia şi cu goliciunea, acolo au pedeapsă mai iuşoară. Iară cela ce face păcatul cu multă nevoinţă, acolo are mare muncă.
31v Însă pen / tru care pricină spune Dumnezeu mai înainte cealea ce va să facă, pentru ca să nu facem noi lucrurele ceale reale de carele ne opreaşte? Pentru aceasta ne înfricoşază cu matca focului, ca să nu întrăm într-însa şi ne spar<i>e cu cuvântul, iar nu ne scârbeaşte cu fapta. Bune-ţ sânt, o, Stăpâne, făgăduinţele, bună-ţ iaste şi împărăţia care o aşteptăm să ne-o dai şi înfricoşarea Gheenii, că împărăţia ceriului îndeamnă pre oameni, iară iadul înfricoşază pre păcătoşi, ca să-i facă buni, pentru că Dumnezău înfricoşază pre păcătoşi, nu ca să-i puie în matca focului, ce ca să-i izbăvească den matcă. Înfricoşază-i cu cuvântul, ca să nu-i muncească cu fapta, pentru că cela ce nu aşteaptă înviare, nici muncă nu are aici, pentru păcatele lui, că-i pare că numai aici va să vieţuiască, iară nu şi în ceaea lume. Pentru aceaea, nici bine face, nici de păcat nu să lasă, iară nici munca lui sfârşit nu are. Iară cela ce să teame de muncă şi de înfricoşata judecată, care va să să judece, şi de răspunsul cel groaznic face în tot fealiul să poată scăpa de curvie, de malachie, de viclenie, şi de tot fealiul de păcate, şi să face blând şi întreg la minte, smerit, milostiv şi iubit de toţi, şi de singur Dumnezău, că cuvântul nu poate să facă până

întru atâta, cât face frica, şi aceasta iaste pricina de ne încununăm cu împărăţia lui Dumnezău. Cunosc bine că mulţi dentru noi să tem de munca focului, iară eu mă tem să nu mă scap de împărăţia ceriului, care iaste mai amară decât para focului, pentru că nu ştim fericirea bunătăţii cei veacinice, nici am văzut lipsirea bunătăţilor, numai fericitul Pavel le-au văzut aceastea aieve, când au mers în raiu şi au auzit graiuri nespuse. Acesta, numai ce cunoaşte că cela ce să scapă de slava lui Hristos, acela iaste mai muncit decât toţi păcătoşii. Şi, aceasta ce zic acum, atuncea o vom cunoaşte, când o vom păţi, când ai la noi să nu fie aceasta. O, Fiule, unul Născut al lui Dumnezău, rugămu-ne Sfinţiii Tale, să nu te auzim zicând : „Nu vă ştiu pre voi". Nici să ne mustri, că, fiind flămând, nu te-am văzut, nici te-am hrănit, că mai bine ne iaste să răbdăm mii şi întuneareci de fulgere, decât să nu vedem faţa cea prea sfântă a lui Hristos, că, de vreame ce noi, vrăjmaş lui fiind, el pentru noi s-au răstignit şi noao să ne fie urât să fugim de dânsul şi să alergăm după diavolul. Domnul nostru, Isus Hristos, au alergat şi s-au ostenit ca să ne întoarcă den surparea diavolului, atâta cât nici de dânsul nu-i fu milă, ce să deade pre sine morţii. Dară, de vreame ce-au păţit El aceastea pentru noi şi noi nici pâine uscată nu-i dăm, când îl vedem flămând, atuncea, la judecată, cu ce ochi vom să-l vedem? Ia, spune-m, de te-ar vedea cineva, bătrân fiind şi sărac, şi de-ar putea să te facă tânăr, şi tare, şi frumos, şi să-ţ dea împărăţia a toată lumea, şi să vieţuieşti fără de moarte, ce daru sau alt bine ţi-ar mai trebui, fără decât acesta? Nimică alta. Iară Domnul Hristos, nu numai
32r aceastea ne făgăduiaşte, ce şi mai // mult decât aceastea, carele are gătite pentru ceia ce-l iubescu şi fac voile lui. Iară, de vreame ce nu iaste putinţă să vază cineva cu ochi simţitori aceale bunătăţi cereşti, înalţă numai mintea ta, şi stăi deasupra ceriului, şi caută în sus de vezi ceriul cel mai 'nalt, carele l-au văzut marele Isaia, în lumina cea fără de margine şi necuprinsă, în ceatele anghelilor şi arhanghelilor. Şi, iarăş, pogoară mintea din ceriu şi caută de

vezi împăraţii pământului, cu darurile lor, oameni îmbrăcaţi cu haine poliite, cai împodobiţi cu rafturi de aur, şi cară cu acoperemânturi frumoase, şi pre îmbrăcămintele lor zugrăviţi bălauri şi aspide. Şi aceastea socoteaşte să cunoşti pre amăruntul şi, apoi, iarăş, îţ înalţă gândul şi-ţ adu aminte de ziua cea înfricoşată, întru carea va să vie Hristos, cu multă slavă, nu cu 20 sau cu 100 de oşteani cu sulite, ce cu mii de îngeri şi cu întunearece de arhangheli. Şi atâta frică iaste în oameni, care n-au fost, de cându au stătut lumea, şi, de strălucirea slavei lui, lumina soarelui şi a lunii se va ascunde şi, atunci, va să dea plată fieştecăruia, după faptele lui. Mulţi, fără de minte, grăiescu cuvinte proaste, că, „de să vor munci alţii, să mă muncescu şi eu". Ia, socoteaşte tu, carele zici aceastea cu mintea ta, câţi oameni zacu de podagrii şi au multe şi iuţi dureri şi, de le-ai arăta lor mii de alţi bolnavi să aibă dureri şi mai reale, el nimică nu cunoaşte de-i doare şi mai rău, pentru că, de durearea lui cea multă, nu să poate mângâia cu durearea altuia. Pentru aceaea, nu să cade să dăm nădejdi reci, ce să ne mângâiem unul pre altul, căci, cându iaste dureare, nici singur sufletul n-are nici o mângâiare de către nimeni, că, de ar mearge neştine în mijlocul a unor boiari mulţi, carei să fie îmbrăcaţi cu haine de lastră sau, măcară lângă altcineva om mare şi luminat, să aibă pre hainele lui pietri de mult preţ şi mărgăritariu, aşijderea, să fie aşa şi cununa ce poartă în cap şi, apoi, să-ţ făgăduiască să fii şi tu împreună cu el în lume, şi cu toţi boiarii lui. Oare nu te-ai nevoi să dobândeşti şi tu vrednicia şi făgăduinţa aceaea, care nu iaste den lucrurile aceastea, ce să văd, ale pământului, ce den bunătăţile ceale nespuse? Carele sânt aceastea? Ale celor cereşti, zicu, şi ale fericitelor puteri, iară, pentru împăratul, nici iaste putinţă a să grăi. Ca să ostenim puţină vreame, să nu ne lipsim de marele şi veacinicile bunătăţi, pentru că, de-am răbda şi mii de morţi şi, tocma şi matca focului, numai să-l vedem viind cu slava lui şi să ne numărăm în ceata îngerilor. Iară mulţi den oamenii cei fără de minte zicu că alt nimică nu ne

trebuiaşte, numai să nu meargem în muncă. Iară mie îm iaste mai rea decât munca, deaca nu mă voiu afla la a doua venire a lui Hristos şi cela ce nu să va învrednici slavei Domnului, carea iaste mai groaznică decât toată munca cea amară, adecă zicu, despărţire de Hristos. Pentru aceaea, plângu şi mă tânguiescu, că, de-ar fi om cela ce ne
32v iubeaşte, n-ar fi ni / mica, dară el iaste împărat mare şi nu ne iaste ruşine de mulţimea dragostii lui. Dară cum iaste aceasta? Că n-au cinstit alt nimică mai multu decât pre noi, că numai un Fiu, unul născut, au avut şi nu-i fu milă de Dânsul, ce-l deade de-l omorâră pentru dragostea ce are spre noi, iară noi, nu numai cât nu-l iubim şi nu-i mulţămim, ce, încă, îl şi ocărâm, făcând lucrurile diavolului, iară nu voia lui Dumnezău. Deci, dară, oare nu ne vom munci pe direptate? Pentru aceasta plâng şi mă tânguiescu, că voiu numai să nu mergi în muncă şi nu voiu plânge, voiu să nu întri în matca focului şi nu mă voiu tângui, că mai bine iaste să-m fie milă de voi acum decât întru aceaea vreame, a judecăţii, să vă văz în muncă. O, omule, tu, când cazi în boală, pohteşti să te mângâie toţi şi să le fie milă de tine, iară pre ceia ce-i vezi că nu li-e milă, tu îi huleşti, ca pre nişte nemilostivi şi, apoi, sufletul tău îl vezi în muncă şi-m zici să nu plâng? Iară eu nu pociu să nu plâng, că sânt părinte iubitoriu de coconi, că, macară de-aţ putea să vedeţi para dentru inima mea şi, văzându-o, aţ cunoaşte duroarea ce am pentru voi şi, ca o văduvă, când îş piarde copilul ei, mai multă dureare am eu pentru voi, carii sânteţi norodul şi turma lui Hristos, văzându-vă pre toţi în zavistie, şi ocărând unul pre altul, şi petrecând toată vreamea voastră în răutate, iară nu în bunătate. Când vedeţi pre nescari oameni răi ducându-i să-i spânzure, cum le iaste faţa lor perită şi sufletul lor aşijderea, că eu, pre mulţi de aceia care scapă den moarte i-am auzit zicând că, întru acela ceas, nici pre oameni nu i-au fostu văzând în chip de oameni, fiindu-le sufletul lor turburat şi afară den minte, deci, de îngrozeaşte pre om atâta de tare moartea această trupească, dară când va veni moartea cea

veacinică, ce vom să facem atuncea? Când vom vedea pământul cutremurându-se şi ceriul ca o coală de hârtie strângându-se, când vom vedea pre Hristos venind cu mare şi înfricoşată slavă, oare ce frică va avea omul cel păcătos, atuncea? Şi sufletul lui, văzând pre alţii muncindu-se şi omorându-se şi, fiindu-le sufletele lor slăbănoage de frică şi de scârbă, dară când vom cădea noi, fraţilor, atuncea, în mai mare morţi şi munci, ce ne vom face? Creadeţi-mă, fraţilor, că nu iaste putinţă să să spuie cu cuvântul, pre amăruntul, aceale patemi reale. Adevărat zici, învăţătoriule? Că Dumnezău iaste mult milostiv şi de oameni iubitoriu, ce dară în deşărt s-au scris cuvintele lui Dumnezău? Ba, ce s-au scris ca să ne teamem şi să ne înţelepţim. Dară, deaca nu ne vom înţelepţi, ce vom petreace tot în păcat, oare scăpa-vom de muncă? Ba, ce deaca iaste aşa, dară nici oamenilor celor buni să nu le plătească Dumnezău osteneala lor? Ba, plăti adevărat, că aşa să cade, că ale muncilor nu s-au scris numai pentru înfricoşarea, dară ceale ce ai auzit, de potop, de Sodom, de
33r Gomor, au doară şi acealea numai // de înfricoşare s-au scris? Nu s-au făcut aieve în toată lumea? Aceaste cuvinte, ce le zici tu acum, le zicea şi ei de multe ori. Şi direptul Noe, cându făcea corabia într-o 100 de ani, şi striga, şi le zicea să să pocăiască, iară ei, nici unii nu vrea să crează şi, iarăş, le zicea: „Nu vedeţi, încai, hiarăle ceale sălbateci cum fac porunca lui Dumnezău şi au împreunare ceale sălbateci cu ceale dumeastnice, leii cu viţeii, urşii cu oile, lupii cu mieii, şarpele cu porumbul“ şi, cându toca seara, eale veniia toate şi aştepta vreamea cându le va băga direptul Noe în corabie. Pentru aceaea, şi noi tocăm în toacă şi ne strângem în corabia cea noao, adecă în beseareca lui Hristos, şi, în ce chip sau înecat, atunci, cei ce n-au întrat în corabie, aşa vor să pată şi acum cei ce nu întră în beseareca şi aceştia, ca şi aceia ce să îneca atuncea de apa potopului, care ploase 40 de zile şi 40 de nopţi. Iară hiarăle şi ceale târâtoare, căci au întrat în corabie, nu s-au înecat, iară oamenii, cându să îneca, atunci credea, şi fără

de voia loru, de care ispită să nevoim şi noi să scăpăm, pentru ca să petreacem într-această lume toată viaţa noastră cu sănătate şi cu spăsenie, iară, acolo, să dobândim bunătăţile ceale viitoare, pentru darul şi iubirea cea de oameni a Domnului nostru, Isus Hristos, a căruia e slava şi putearea, în veacii veacilor, amin.

Cuvânt al noaă a celui întru sfinţi părintele nostru, a lui Ioan Zlatoust. Pentru pocăinţă şi ispovedanie. Blagosloveaşte, Părinte

Întreb pre voi, fraţilor, de-au mers cineva den voi la Palistina, adecă la Ierusalim, şi spre ceale de decindea părţi ale râului Iordanului? Mie mi să pare să fiţ mersu. Spuneţi-ne şi noao ce aţ văzut la locurile acealea? Iaste, dară, acolo, loc mult şi rodnic şi, odinioară, era foarte bun. Acum nu iaste bun, că, întâiu, de urgia lui Dumnezeu, acest locu, dar, ce mult roditoriu era şi cetăţile acealea au prisosit la frumuseaţe decât cetăţile şi oraşele toate ale lumii, care ajungea la ieftinătate cu raiul lui Dumnezeu, iară acum iaste mai pustiiu decât toate pustiile şi mai nenorocitu. Însă, şi acum, până în ziua de astăzi, stau rodnicii pomi, cu roadele lor, iară roada lor iaste pomenire de urgia lui Dumnezeu, şi să văd rodiei şi merii, şi roada lor e luminoasă la vedeare. Şi cel ce nu ştie poveastea,
33v deaca veade poamele aşa fru moase şi lu / minoase, multă bucurie are, iară, deaca ia poama în mâna lui să o taie, rod nu găseaşte înlăuntru, numai fum şi putoare multă. Într-acestaş chip, dară, iaste tot pământul acesta, adecă leamnele, pietrile, aerul şi apele toate au parte de urgia lui Dumnezeu, pentru că pământ iaste ca să rodească. Aseamene şi pomii, cu roadele, toate-s cenuşă, aer şi apă vezi, iară nu iaste de treabă. Marea aceaea iaste moartă, că n-are nici o târâtoare vie într-însa. Şi, în ce chip un trup, cându-l arde trăsnetul, chipul trupului stă, tiposul obrazului faţa focului, iară putearea ba, aşa dară şi acealea. Au

doară şi aceastea ce am zis sânt aşa? Au nu cumva şi aceastea sunet de glasu sânt? Greale să vădu aceastea fieşcăruia către sineş. Nu-s aceastea greale, ci cealea care zici cum că nu iaste iad, nu iaste genunea focului. Tu, fratele mieu, îndemnezi ca să zicu aceastea, că ai necredinţă şi zici „nu iaste iadu", numai le zici aceastea spre spăimântare, că, de-ai creade cuvintele lui Hristos, n-aş aduce den lucruri credinţă adevărată. De vreame ce Dumnezău, dentr-un păcat, atâta urgie de mare au dat la aceale Sodoma şi Gomora, trimeţindu focu de iarbă pucioasă şi i-au arsu de tot, şi nici rugăciunea lui Avraam au ascultat, nici a direptului Lot, dară ce iaste să fie de noi? Cum vom scăpa de urgia lui Dumnezău cea viitoare, şi de para focului muncii, pentru multe păcatele noastre care facem? Oare fi-i-va milă de noi? Ba. Şi aceastea rău sânt şi mincinoase, şi rătăcire drăcească, şi basnă. Iară, de vei să afli şi de la cei credincioş carei au făcut poruncile lui Dumnezău, să vezi munciţ pre ceia ce n-au avut viaţă bună, ascultă pe Pavel apostolul, zicându: „Niei să curvim, precum oarecarii au curvit şi au murit, într-o zi, doaozeci şi trei de mii de bărbaţi jidovi, căce au curvit featele celor tineri madiniani". Deci, de au putut curvia la atâta ucidere să facă, ce va face la noi, carei facem multe fealiuri de păcate, nu numai curvii şi malachii, ce şi ucideri, şi furtişaguri, şi alte întunearice de răutăţi? Iară, deşi acum nu te vei judeca, să iai certare în lumea aceasta, de aceasta nu te mira, că aceia nu ştiia că iaste iadu şi genune. Pentru aceaea ş-au luat munca, şi aicea şi acolo, şi, mai vârtos, că era elini şi închinători de idoli. Iară, tu, creştine, oricâte păcate ai face, de nu te vei certa aicea, acolo, negreşit, toate acealea vei să le plăteşti. Iară, de vom păcătui şi ca sodomiteanii aceia şi gomoriteanii, mai multu ne vom munci decât aceia. Pentru căci? Că noi multu daru am luat decât aceia. Dară, când vom greşi mai mult decât aceia, ce muncă şi caznă mai grea vom pătimi? Că, de greşim şi rămânem necertaţi, nu ca să ne facem mai răi, măcară de-au şi lăsat Dumnezeu munca, ce ca să ne

întoarcem, şi aceasta iaste aieve. Că, direpţ aceaea, pune Dumnezeu certarea şi nu numai de ceale trecute cearcă
34r judecată, ce ca şi de ceale viitoare // să te îndireptezi. Şi, cum că aceasta iaste adevărată, ascultă ce au zis Dumnezău cătră Moisi: „Lasă-mă să mă mâniiu, să stingu neamul jidovilor". „Lasă-mă", zicea, nu că Moisi opriia pe Dumnezău, ce-i da lui pricină, ca să-l roage pentru jidovi. Aceasta s-au făcut şi pentru prorocul Iona, căci zice. Fu cuvântul Domnului cătră Iona prorocul, zicând: „Scoală-te şi te du la Ninevi, cetatea cea mare, şi strigă înlăuntru într-însa, că încă trei zile şi Ninevi se va potopi". Şi, deaca auzi Iona, să pogorî la Iopa, ca să fugă pre mare de cătră faţa lui Dumnezău, să meargă la Tarsis. Unde vei să fugi, oame? De Dumnezăul tău fugi, ia spune-mi? Ce aşteaptă puţinel şi vei cunoaşte, că nici den mânile slugii lui mării nu vei putea să scapi. Şi, numai cum au întrat Iona în corabie, furtună mare să făcu, atâta cât au lepădat toată povara şi unealtele lor în mare. Iară corabia nu să uşura, că povara cea grea era încă înlăuntru, adecă trupul prorocului, de greul păcatului, pentru că nu iaste alt lucru mai greu decât păcatul şi neascultarea. Direpţ aceaea iaste să te uiţi ca la o judecată asupra corăbiarilor şi a prorocului, căci că zice că au aruncat sorţi şi au dat soarta pre greşitul şi neascultătoriul Iona. Iară corăbiarii nici atuncea n-au vrut să-l arunce în mare. De unde, dară, era atâta tocmire a lui Dumnezău, de ierta aceastea să fie? Certând pre prorocul, ca să fie iubitoriu de oameni şi dumeastec şi, ca când ar zice cătră el: „Urmează corăbiarilor celor oameni proşti, că ei nici de un suflet nu să îndură, iară ţie nu-ţ fu milă de o cetate întreagă şi de atâtea întunearece de oameni să piară pentru tine". Şi corăbiarii, aflând pre cel greşit, n-au vrut să-l osândească, iară tu, neavând nici o hulă spre nineviteani, ai potopit pre dânşii şi i-ai pierdut, că mulţi oameni ale lor păcate le iartă, iară ceale streine le hulescu, precum şi putearea s-au dat păgânilor asupra creştinilor, pentru păcatele lor, pentru că păcatul iaste ce face ceale de sus jos. Acesta au adus toate realele în lume

şi nu den alte primejdii iaste mulţimea răutăţilor care ne-au pregătit, ori morţi, ori răzmiriţele limbilor, ori alte răutăţi. Păcatul iaste întâia pricină, că macară, deşi singur, Avraam ne-ar stăpâni, au Moisi, au David, cel prea blând, au Solomon, cel prea înţelept, au cel mai păcătos decât toţi oamenii, şi noi să facem, neosebită avem pricina spre răutăţi, că după inimile norodului, dă Dumnezău şi tirani să ne cearte şi să ne stăpânească, că nu iaste alta afară dentru aceasta, că, după politia noastră, ca aceşti stăpâni avem. Şi, de-ar fi stăpânitoriul foarte direpţ, să ajungă la bunătate, ca Moisi, nu va putea să acopere ceale multe greşale ale noastre şi, de veţ vrea să vă adeverescu cum că şi păcatul unuia, de multe ori, şi pre cei buni şi cuvioşi în vileag îi osândeaşte, ascultaţi: „Isus Navi, oarecând s-au
34v dus să bată cetatea / Ierihonul şi, cu multul războiu ce au făcut gata, ţinea să cază zidurile cetăţii şi zise cătră oastea lui: „Să ştiţ, tot norodul războiului, că cetatea aceasta iaste dăruită domnului Savaot şi câte sânt într-însa. Direpţ aceaea, păziţi-vă să nu luaţ ceva de la acest lucru ce iaste închinat Domnului, că ne va omorî pre noi Dumnezău". Şi, după aceaea, căzură zidurile şi în mânile războinicilor era toate prăzile cetăţii. Deci, tot norodul păziia porunca împăratului, iară neascultarea unuia adaose mânia lui Dumnezău spre toată mulţimea. „Greşit-au, zice, fiii lui Israil greşală mare", iară unul era care au greşit, anume Ahar*. Şi trimise Isus bărbaţi viteaji de la Ierihon, la cetatea ce să chema Ghea, şi uciseră dentr-înşii 36 de voinici, den 3000 de voinici ce era. Vezi, dară, că, pentru un păcat, să făcu rană nemângâiată? Unul greşi şi-n toată mulţimea căzu moartea şi frica. Pentru ce, dară, aceasta, prea Bunule Stăpânitoriu, Hristoase? Tu singur eşti direpţ şi direaptă iaste judecată Ta. Tu ai zis că fieştecare va muri întru păcatul său şi, ca cum ar hi răspuns Domnul, şi zise: „Păcatul iaste ca râia; direpţ aceaea, spre toţi să trimite pentru pedeapsa". Vezi, dară, că păcatul unuia la tot norodul aduce pedeapsa? Ia, vezi acum şi cea rea şi

* În realitate, Acan.

ocărâtă a lui moarte. Şi aduse Isus Navi pre acest Ahar, şi pre fiii lui, şi pre featele lui, şi boii şi oile, şi înjugătorii lui, şi cortul lui, şi toate câte au avut, şi tot Israilul îi uciseră pre toţi, cu pietri, la valea lui Ahor. Direpţ aceaea, dară, să nu ne nădăjduim şi noi, căci îndelungă Dumnezău mânia, batjocurindu-se de noi, că, pentru aceasta, mai vârtos ne îndireptăm, căci că la oameni, când neştine ar lovi pre altul preste obraz şi acela va întoarce obrazul să-l lovească şi de ceaea parte, mai mult se va pedepsi acela, decât i-ar fi dat cel lovit mii de rane. Aşa fă şi tu, când te va sudui cineva, rabdă şi te roagă pentru el şi, atuncea, mai rău l-ai rănit. Direpţ aceaea, când avem fapte bune puţine şi greşalele sânt multe şi, nepătimind nici un rău aicea, aflându-ne în norociri şi în patemi bune, iară acolo pustii şi goli vom mearge, pentru că aicea, în lumea aceasta, am dobândit tot binele nostru, ca bogatul acela care ardea în para focului iadului. Direpţ aceaea, Dumnezău, nu pre cei ce pătimescu rău îi pedepseaşte, ce pre cei ce păcătuiescu, că macară de nu ne-ar şi băga Dumnezău pre noi la iad şi de nu ne-ar şi pedepsi, s-ar cădea noi să poftim pedeapsa şi judecata lui Dumnezău au să facem canonul ce ne dă duhovnicul. Când ne ispovedim de păcatele noastre, atuncea, mai vârtos să odihneaşte gândul, când la sineş ceare judecată să să pedepsască rău. Ia, să vedem, dară, pre ceia ce le moru copiii, că, pentru aceaea, să tânguiescu fără de mângâiare, ca să aibă puţină mângâiare pedeapsa ce-ş facu loru-ş pentru iubiţii lor, că, cine iubeaşte pre Hristos, precum să cade, nu primeaşte a nu pătimi rău
35r acela pen // tru dânsul. Iară cela ce-l mâhneaşte cu lucruri reale şi nu să pocăiaşte, ce pururea rămâne în răutate, mare muncă şi pedeapsă va aştepta, pentru că nu ne-au iubit pre noi, ca cel ce ne-au făcut pre noi, Dumnezău, nici tată, nici mumă, nici priatin, nici alt nimeni, că pentru noi au dat pre Fiul său la moarte, ca să ne mântuiască pre noi. Şi nu-m zici că am întristăciune, şi trude, şi cealealalte ale vieţii răutăţi, ce pune în gândul tău câte şi câte îi greşim, în toate zilele. Şi, de-am socoti pre amăruntul, numai ale unii zile,

greşalele şi păcatele, am cunoaşte de păcate şi multe răutăţi sântem greşiţi, că, pentru aceaea, ne vin păcatele ceale mai mari şi, cu aceastea, ranele ceale mai mari, că păcatele ceale mici, care le facem, nu le îndireptăm. Direpţ aceaea, fără de veaste, ne vin pagubele. Pentru aceasta, ceale nevăzute şi fără de vreame morţi ne vin, căci că, de multa a noastră mândrie care ne înălţăm, ca când am ajunge tocma la ceriu şi ca cum niciodată nu vom să murim, aşa hrăpim şi lăcomim. Şi nici cuvintele lui Dumnezău ne domolescu, nici munca iadului ne înţelepţeaşte, nimeni nu goneaşte păminteştile griji, nimeni nu să întoarce să să uite la ceriu, unde vom să ne suim, şi câtă frică vom să avem de demonii văzduhului şi nu ne îngrozim, ce, ca râmătorii carii caută tot jos, la pământ, şi să tăvălescu în gunoi, aşa şi unii oameni, mai rău decât râmătorii, să pângărescu pre sine. Nu o pricep că mai bine ar hi să să pângărească cu tină necurată decât cu păcate, că cel ce să pângăreaşte cu tină, în puţinică vreame, să spală şi să face ca cum au fostu mai 'nainte. Iară, cela ce cade în noroiul păcatului multă pângăriciune ia, care nu să poate curăţi cu apa, ce cu multe hierbinte lacrămi şi tânguiri. Şi, precum un împărat ce-ar purta stemă împărătească, şi ar avea arme tari, şi n-ar avea pre nimeni să-l asculte, nici un folos nu are de ceale ce poartă, ce toţi îl suduiesc şi-l batjocuresc, aşa şi creştinului, nu-i foloseaşte botezul şi credinţa, când iaste batjocurit de pofte şi de păcate, şi trăiaşte viaţă putredă, că, nu numai iaste necinstit pentru aceasta, ce, mai vârtos, iaste de râsul tuturora. Direpţ aceaea, să nu ne ruşinăm viaţa noastră, nici să ne pângărim trupul cu curvia şi cu necurăţia, de vreame ce iaste besearecă lui Dumezău, precum zice apostolul. Căci că, cum vei putea să întri în besearecă, după ce te voroveşti cu curvele şi curvarii? Cum vei râdica mâinile la ceriu, să te rogi lui Dumnezău, cu care te-ai împleticit cu curva şi cu curvariul? Cum vei să te rogi cu limba care ai sărutat ibovnicii, cu ce ochi vei vedea pre cei ce te iubescu, cu atâta grozăvie ce faci şi ce zic, pe priateni şi duhovnici, că,

măcară de nu te-ar şi vedea nimenea den oameni, iară cunoştinţa ta te mustră, şi-ţ urăşti încă şi trupul, şi ţi-e scârbă de el, căce că, de n-ar fi aceasta, n-ar alerga curvarii la băi, pentru că mai necurat să socoteaşte pre sine
35v decât toată putoarea / şi împuţiciunea? Ce aştepţi răspuns de la Dumnezău, fiind într-acestaş chip de păcătos? De vreame ce sufletul tău l-ai pângărit şi tot trupul tău necurat l-ai făcut, cearcă, dară, şi curăţenie ca aceasta, care să poată să te curăţească, că, de nu vom face aşa, măcară deşi cu toate gârlele şi fântânile lumii ne-am spăla, nu ne vom putea curăţi, nici cea mai puţină partea a păcatului. Şi aceasta să aseamănă ca o slugă care ş-ar pune dulămile lui ceale păduchioase în hainele stăpânului. Oare îngăduir-ar aceasta? Ba. Au în vas de auru să bagi mir şi altul să puie acolo necurăţie, nu l-ai sudui şi l-ai pedepsi? Direpţ ce, dară, sufletul nostru, decât aceastea toate, să-l socotim mai prost şi mai necinstit? Că într-însul s-au turnat mirul cel duhovnicescu, Sfântul Botez, şi zic, mai vârtos de toate, sfânta preceştenie, şi să punem într-acest sfinţit suflet cântări diavoleşti şi ascultări sătăneşti, ce sânt pline de curvie? Dară, cum va îngădui Dumnezău aceaste răutăţi, ia spune-m? Pentru că, în ce chip ceia ce sânt întunecaţi şi ameţiţi de beţie, umblându, să poticnescu, <a>cii şi colea, şi, ori groapă ori râpă, orice li s-ar întâmpla, neluând aminte, să surpă şi cad, aşa şi ceia ce fac păcatul, fiindu supuş cu pofta facerii, ca la o beţie rea, nu cunoscu ceaea ce fac. Şi nici această trecătoare ruşinea oamenilor au, nici de ceale viitoare munci nu bagă seamă mai 'nainte, căce că păcatul iaste orb de nu veade. Căce, când face omul păcatul, atuncea naşte dureare amară născătoriului suflet, că îndatăş, după păcat, stingându-să pofta, amărăciunea căinţii vine boldu şi să face cuţit cu doao ascuţite în inima celui ce păcătuiaşte şi, atunci, stă tare pârâş cunoştinţa noastră. Obiceaiu ca acesta au păcătoşii, mai vârtos curvarii şi furii, temu-se de toţi, şi de umbra lor, şi, de vor vedea pre alţii vorbindu pentru alte trebi, ei gândescu că pentru dânşii vorbescu. Într-acestaş chip, înspăimată

răutate iaste păcatul, de nimeni vădindu-se, însuş ei să dovedescu, pentru că vinovat îl face păcatul pre cel păcătos. Aşa, iarăş, direptatea face neteamere şi îndrăznire la cel direpţ, că zice *Scriptura*: „că fuge cel necurat, nimeni gonindu-l", pentru că are într-însul pârâşul, adecă cunoştinţa carele bate. Pentru aceaea, fuge den tot locul, ca când l-ar goni cineva, iară direptul nu iaste aşa, ci stă cu nădeajde şi cu îndrăznire. Aşa era şi prorocul Ilie, când au văzut pre împăratul Ahav viindu către dânsul. Şi zise împăratul către Ilie: „Direpţ ce strici tu şi îndărătniceşti pre norodul izrailtenescu?". Iară prorocul îi zise: „Nu eu stricu, nici îndărătnicescu norodul ovreaiior, ce tu şi toată casa tătâne-tău". Adevărat, direptul ca un leu îndrăzneaşte. Aşa şi prorocul stătu împotriva împăratului. Împăratul, cu arme şi cu slujitori, iară Ilie purta cojoaca
36r cea veache şi era mai cinstită decât // haina cea roşie împărătească, pentru că haina împăratului făcea foametea şi morţile în lume, iară cojoaca lui Ilie au încetat răutăţile toate, foameţile şi morţile. Această cojoacă apa Iordanului o au ruptu şi au trecut aceasta pre Eliseu prorocu, şi al doilea, Ilie l-au făcut. Pre ceia, dară, ce să pângărescu cu curvie şi să socotescu pre sine necuraţi, îi laudă pre ei şi-i primescu, iară, când nu să pocăiescu, ca să să curăţeaze, îi hulescu, pentru că, după curăţenia ispovedaniei, cad şi să tăvălescu întru împuţiciuni, ca cându ar surpa ceaea ce au zidit şi iară să o zideascâ şi să o surpe, dintr-aceasta alt nimică nu dobândeaşte, fără numai multe trude şi munci. Că, de păcătuim în toate zilele, iarăş, în toate zilele, trebuie să ne pocăim, că nu iaste altă răutate mai rea ce duce pre om la iad, ca când nu să teame neştine de Dumnezău, pentru că zice: „Începătura înţelepţiei frica Domnului". Deaca n-are omul frică de Dumnezău, oare ce răutate-i iaste voia <a> face? Şi, iarăş, alta nu mântuiaşte pre om, ca cum ar vedea, pururea, pre Dumnezău, cu gândul lui, că zice *Dumnezăiasca Scriptură*: „Văzut-am mai 'nainte pre Domnul, înaintea mea iaste în toată vreamea, că de-a direapta mea iaste pururea, ca să nu mă clătescu". Pentru

că, de vedem om, ne ruşinăm a face păcat, cu cât mai vârtos, când ne-am smeri de Dumnezău înaintea ochilor? Mult bine iaste omului nicidecum a păcătui, iară, de va păcătui, curând să să pocăiască şi iertare păcatelor să ceară de la Dumnezău. Iară, cându neştine să bucură căce face păcatele, aceasta iaste, iarăş, mare nebunie şi neomenie, pentru că cela ce va cădea în păcat, den nesocoteala lui, după aceaea să urască păcatul, precum zice David: „Păcatul am urât şi m-am scârbit". Unul ca acela curându să va pocăi, iară cela ce laudă păcatul, cându-l face, gonit-au de la dânsul lecuirea mântuirii lui, necăindu-se nicidecum, că nu numai cei ce fac realele mergu la iad, ce şi cei ci-i laudă pre aceia, mai multu să muncescu. Aşa, iarăş, acei ce laudă şi fericescu pre cei buni şi făcători de bine bărbaţi, împreună părtaş sânt a acelora cununi. Iară, de vreame ce nu pricepi durearea şi greul păcatelor tale, suspină şi plânge că nu doară, căce nu ţ-ar părea rău de păcat să faci aceasta, ce, căce îţ iaste sufletul nesimţitoriu şi iubitoriu de păcat. Că, de vreame ce cela ce nu-l doare de păcatele altora, iaste vreadnic de pedeapsă, cum, dară, nu ţi să cade ţie, pentru păcatele tale, mai multu a plânge şi a tângui? Şi, încă, negrijnic aflându-te şi fără de dureare, căriia spăsenie eşti vreadnic? Nici uniia. De vreame ce Pavel, de folosul lui nu grijuiia, ca pentru să afle folosul celoralalţi, de câtă muncă, dară, sântem vreadnici, că nici de la stricăciunea noastră nu vom să fugim? Direpţ aceaea, s-au dat arepi pasărilor ca să fugă de laţurile vânătorilor, iară oamenilor s-au dat, de la Dumnezău,
36v socoteală ca să / fugă de păcatele ceale ce întind diavolii, ca nişte lanţuri. Ce vei să zici, cum că nu-ţ cunoşti păcatele tale, dară cum te vom creade? Că, pentru păcatele celoralalţi oameni, scrii pravile, şi porunceşti să să dea pedeapse, şi judecătoriu şi cercetătoriu înfricoşat te face? Ce seamă ai a da de ceale ce tu singur păcătuieşti şi zici că nu ştii ceale ce s-au făcutu? Preacurvit-ai tu, şi cela ce-l judeci au preacurvit. Direpţ ce, dară, pre acela pedepseşti şi pre tine te ţii vreadnicu de iertăciune? De cunoşti că

iaste lucru rău preacurvia, cade-se nici pre alt preacurvariu să pedepseşti, iară, deacă pre altul certi şi pedepseşti, dar tu, ce gândeşti, să scapi de muncă? În ce chip vei da seamă că şi tu aceastea păcate le-ai făcut? Şi, den judecata şi răspunsul ce faci altuia, va să te judece Dumnezău. Ascultă ce zice Pavel: „Gândeşti aceasta, o, oame, care judeci pre cei ce fac rău şi tu le faci aceastea? Cum să scapi de judecata lui Dumnezău? De judecata ta n-ai scăpat şi de-a lui Dumnezău vei să scapi? Cum poate fi aceasta?". Iară, de zici: „Că ştiu bine că sânt vreadnic de muncă" şi, pentru îndelungă răbdarea lui Dumnezău, nu bagi samă şi căci nu-ţ dă pedeapsa, îndată te nădejduieşti. Pentru aceasta, dară, de vei fi şi direpţ, îngrozeaşte-te şi tremură că nu doară că nu-ţi vei lua plata, ce încă şi mai amară, când vei rămânea negrijit. Încă, cela ce face păcat mare întru ascunsu şi pre nimeni nu zminteaşte, mai uşoară muncă are, că, fiind el om prost, şi de nimică nu dă atâta stricăciune la cei mulţi, dară, cela ce iaste mare şi vestit de bunătăţi şi de învăţătură, şi stă întru înălţimea mândriei, şi iaste de toţi lăudat, când se va poticni şi va cădea la vreun păcat, mare pagubă face şi pre mulţi oameni mai negrijnici îi face. Direpţ aceaea, nu te teame de vicleşugul judecătoriului, ce teame-te de vătămarea păcatului, că omul, niciodată, nu-ţ va strica, de nu-ţ vei strica tu singur şi de nu vei greşi, macară mii de săbii să fie, Dumnezău te va izbăvi. Iară, de ai întru tine păcat, macară şi în raiu de vei fi, şi de acolo vei cădea, că şi Adam în raiu au fostu şi au căzut; Iov, încă, au fostu în gunoiu şi s-au încununat prin răbdare. Ce i-au folosit lui Adam raiul? S-au ce i-au stricat lui Iov gunoiul? Pre acela nimeni nu l-au viclenit şi s-au poticnit, iară pre acesta l-au bântuit diavolul şi s-au încununat. Nu i-au luat toată avuţia şi toate bucatele? Iară, buna credinţa lui ce avea către Dumnezău n-au putut diavolul să i-o fure. Nu i-au ucis pre toţi copiii lui? Iară credinţa lui n-au putut să o clătească. Nu i-au spart trupul cu mulţimea viermilor? Iară visteria sufletului lui nu o au aflat. Rogu-vă, dară, păziţ acest

cuvânt al mieu şi această pravilă, că eu apuc cinstite picioarele voastre, nu cu mânile, ce cu gândul, şi lacrămi vărsu. Şi, iarăş, zicu: „Păziţi această pravilă a mea, rogu-vă, şi nimeni nu va putea să vă strice". Oare văzut-aţi pre prorocul şi împăratul David, bătându-se în războiu şi
37r căzând, // sculându-se şi biruind? Văzut-aţi păcatul ce au făcut preacurvie şi ucidere şi i s-au iertat pentru pocăinţa? Ia, vezi-l acum pre el, că, după darul duhului şi după îndrăznirea ce are la Dumnezău, şi după mulţimea bunătăţilor, şi după multele biruinţe ale războaielor, strigă şi zice: „Miluiaşte-mă, Doamne, după mare mila ta". Zis-ai „mare"; zi, dară, „şi cât". „Că mare ştiu, iară a număra nu pociu". Tinsu-m-am spre adâncimea iubirii cei de oameni a Domnului mieu. Deci, acum, spune-m ce ceri de la dânsul? Auzit-ai, tu, pre prorocul Natan zicându-ţi că Domnul au râdicat păcatul tău? Ce, dară, mai mult decât aceasta pofteşti? Nu numai aceasta pohtesc, ce frumuseaţea mea cea dentâiu, cinstea şi multa îndrăznire care avea la Dumnezău, zicând: „Mai vârtos mă spală de fărdeleagea mea şi mă curăţeaşte de păcatul mieu". Vezi, dară, ce ceare? Încă, mai multă strălucire şi mai mare curăţire ceare. Dară, ce dai, o, fericite Davide, pentru aceastea care ceri? Ce, dară, zici? Că fărdeleagea mea eu o cunoscu, aceasta dai? Dară, care om iaste, de nu-ş cunoaşte păcatul lui? Adevărat zicu, câţi sânt de facu păcat şi să laudă, câţi sânt carii întristează şi amărăscu fraţii lor şi nu plâng, nici să tânguiescu? Iară eu, fărdeleagea mea o cunoscu şi păcatul mieu înaintea mea iaste pururea. O, prea cuvioasă blagorodnicie de suflet, aducearea aminte a păcatului nu o au uitat, ce, încă, şi iertându-se păcatul de la Dumnezău, pren mijlocul prorocului Natan, el, iarăş, l-au scris, ca o icoană, înlăuntru, în inima lui, ca să-ş aducă aminte pururea de dânsul. Şi, ia vezi tu, ce să face, că, de-ţ vei aduce tu aminte de păcatul tău, Dumnezău nu-ş aduce aminte de el, iară de-l vei uita tu, Dumnezău îş aduce aminte de el. Făcut-ai vreun rău? Ţine-l minte, ca Dumnezăul tău să-l

uite pre el. Făcut-ai bine? Uită-l, ca să ţi-l zică Stăpânul tău, Hristos, cu laude, pentru că tu nu zici aşa faptele tale ceale bune. Dar cum? Ascultă! De vei da săracului milostenie, întrebându-te cineva, zici: „Văzut-am pre sărac că era flămând şi i-am dat de-au mâncat". Iară Hristos nu zice aşa, ce: „Flămând m-aţ văzut şi m-aţ hrănit, însetat, şi mi-aţ dat de am băut". Pentru aceaea, când păcătuieşti, nu aştepta să-ţ auzi mustrarea de la altul, ce, până a nu te mustra şi a te pârî, întâiu, tu îţ huleaşte păcatele tale în chip de ispovedanie, iară te te vei mustra de altul, nu să face îndireptarea a ta, ce iaste îndireptarea mustrării celuialalt. Pentru că şi Petru, după ce să lepădă de Hristos, numaidecât căindu-se şi amar plângând, vindecă lepădarea, cât şi fruntaş fu iarăş apostolilor şi să deade lui de la Hristos puteare a lega şi a dezlega păcatele oamenilor, ca şi celoralalţi apostoli. Această puteare au luat arhiereii şi preoţii a lega şi a dezlega păcatele oamenilor. Mare iaste şi arhiereul şi mai cinstit începătoriu împăratului, pentru
37v că acestu mai mare şi împărătescu cap / sfintele pravile în mâni purtând, aceasta au poruncit şi, când trebuiaşte să să facă veun lucru bun, împăratul vine către arhiereu. Direpţ aceaea, n-au trimis Dumnezău îngeri de la ceriu, ca să îndirepteaze păcatele oamenilor, ce au făcut dascali şi învăţători den firea omenească, ca să nu cearte cu greu îngerii pre oameni. Direpţ aceaea, au dat învăţători oameni muritori şi preoţi, carii au şi ei slăbiciune, ca şi ceialalţi. Pentru care lucru, dară, ziş aceastea către voi? Zisu-le-am, pentru ca să nu ziceţ: „Că tu eşti curat de păcate şi nu-ţ iaste milă de cei ce păcătuiescu, ce, cu greu şi cu multă volnicie, dai certările şi canoanele păcatelor". Ce şi eu, întâiu, cunoscu întristarea şi scârba celor ce să pocăiescu, că şi eu vinovat sânt de păcate, că toţi sântem de canoane şi de certări şi nimeni nu poate să să laude că are inimă curată. Direpţ aceaea, nu zic de păcatele ceale streine, nici den neomenie le zic aceastea, ce den nevoinţa care mă nevoiescu şi grijescu de dragostea voastră. Şi fac aceaste multe mustrări, că doftorii, când doftorescu trupurile,

acealea au durearea, iară învățătoriul, care învață și lecuiaște sufletele oamenilor, acela are durearea și întristarea, temându-se ca nu cumva să nu cază sămânța cuvântului în pământ bun, ce în spini, și nu va răsări, să aducă rod sufletescu. Și, de veț să știți ce îndireptare iaste a-ș aduce cineva aminte de păcatele sale, adu-ți aminte ce fac boiarii, când îș cheltuiescu banii în trebile lor. Îndată, cum să scoală den somnu, îș chiamă sluga care iaste cheltuitoriu și-ș ceare socoteală ce-au cheltuit ieri: „Ce-am cheltuit, zice, în zadaru, și ce la trebile noastre, și ce ne-au rămas de astăzi?". Așa trebuie să facem și noi socoteală faptelor noastre, să cercetăm gândul nostru, ca pre o slugă, pentru cuvinte, pentru fapte și pentru cugete, care ne-au fostu de treabă și care ne-au fostu de stricăciune, care cuvinte reale am grăit, au am ocărât pre cineva, au am clevetit, au cuvinte grozave am grăit și ne-am zăbovit întru acealea, au am văzut frumuseațe streină și ne-am înnodat în dragoste, au pren mâni, au pren limbă am blestemat sau ne-am aflat cu măriri deșarte, au de zavistie și de râs, făr' de vreame, ne-am robit și, pentru aceaste răutăți ce-am greșit și am pătimit vreun păcat, trebuie să fugim de dânsul. Și, în locul acelora ce s-au cheltuit rău, să agonisim altele bune, adecă, pentru cuvintele ceale reale și vătămătoare care am vorbit, să facem milostenie, post și rugăciune. Căci că, de nu ne vom agonisi noao bine pentru ceale reale ce-am făcut, vom ajunge la mare sărăcie duhovnicească și ne vom trimite la munca cea fără de moarte a focului celui veacinic. Cu cât, dară, iaste mai bine să schimbăm cea trecătoare umilință și plângerea de ceale făr' de moarte într-această puținică și deșartă lume, cu ceale bune viitoare, a cărora bucurie nu are sfârșit? Că, de vom dobândi binele în lumea aceasta, iară în ceaealaltă
38r vom mearge la munca cea făr' de moarte, pentru // că, de vreame ce Pavel, fiind atâta de mare apostol, care au umblat ș-au încungiurat toată lumea, ca cându ar fi avut arepi, învățând și propoveduind *Evanghelia* lui Hristos și, până la raiu suindu-se, de au auzit mari și înfricoșate taini,

carele nu le-au auzit alt apostol până în ziua de astăzi, el, scriind, zicea: „Smerescu-m trupul și-l robescu, ca nu cumva altora propoveduind, eu voiu fi netreabnic". La aceaste lucruri trudite ale apostolului ce vom răspunde noi, cei ce sântem greu împovărați de păcate? Pentru că lupta aceasta a trupului nostru n-are răpaos niciodată, direpț aceaea, sântem datori, pururea, să ne trudim, și să bdenuim și, niciodată, să nu fim fără de grijă. De vreame ce nu iaste vreamea orânduită luptării celuia ce să luptă cu noi, de la Dumnezăul nostru iaste rânduiala, a căruia e slava, în veacii veacilor, amin.

Cuvânt al zeacea a celui întru sfinți părintele nostru, a lui Ioan Zlatoust. Pentru zavistia și urâciunea. Blagosloveaște, Părinte

Nu iaste alt păcat mai rău care desparte pre om de cătră Dumnezău și de cătră oameni ca zavistia, adecă pizma. Această boală rea iaste, încă, mai rea și decât iubirea de argint, pentru că iubitoriul de argint, când dobândeaște bani, atuncea să bucură. Iară zavistnicul, când altul păgubeaște și-ș piarde munca lui, atuncea să bucură și facere de bine socoteaște nenorocirile și pagubele altora. Dară, ce iaste alta mai rea decât aceasta? Că răutățile lui nu le cercetează, iară de binele altora să topeaște și să lipseaște pre sine, de nu mearge la raiu, nici în lumea aceasta n-are nici un bine. Că, în ce chip cariul mănâncă pre lemnu și molia lâna, așa și zavistia arde de tot, și sufletul și oasele oamenilor celor zavistnici, carii mai răi sânt, încă, decât hiarăle și decât dracii, că hiarăle au pentru treaba hrănii, au, de noi întărâtându-se, să pornescu cu mânie, iară oamenii zavistnici, când le face cineva bine, ca când le-ar face vreo strâmbătate, așijderea și dracii spre noi, oamenii, sânt nemilostivi și amar vrăjmaș. Iară spre alalți draci, carei sânt tovarășii lor, au dragoste, iară zavistnicii fug de adunarea și de voroava cea firească și,

încă, nici spăsenia lor nu o pohtescu, pentru că zice că zavistia nu ştie a cinsti cea ce e de folos. Unii ca aceştia,
38[v] pururea, să află plini de turburare şi / de mâhnire şi sufletele lor mergu la iadu, că nu iaste alt păcat mai rău decât zavistia, adecă decât pizma, pentru că prea curvariul să înrodeaşte cu oarece dulceaţă şi apoi, în scurtă vreame, să părăseaşte de păcat, că îmbătrâneaşte sau să bolnăveaşte, şi acealea-l oprescu, şi să pocăiaşte, şi să spăseaşte. Iară zavistnicul, mai 'nainte de cel ce să zavistuiaşte, el pre sine să munceaşte, şi să pedepseaşte, şi niciodată să părăseaşte de păcat, ce să face ca porcul, carele să tăvăleaşte în gunoiu şi să asamănă cu diavolul. Că, în ce chip diavolul să bucură de pierzare şi de stricăciunea noastră, aşa şi cel ce zavistuiaşte pre alţii, cându să întâmplă la vecinii lui vreo pagubă sau alt rău, atunci să veseleaşte şi să odihneaşte spre primejdiile altora şi binele altora îl are răul lui. Şi, în ce chip râmele să hrănescu den gunoaie, aşa şi zavistnicii aceştia, cu primejdiile altor oameni să îngraşă şi sântu împreună cu vrăjmaşi şi luptători firii omeneşti, pentru că alalţi oameni, când vădu o vită necuvântătoare junghindu-se, să întristează şi le pare rău. Iară zavistnicii, când văd pre cineva că i să face vreun bine, ei să fac hiară sălbateci şi, de răotatea zavistiei lor, le piare firea şi li să îngălbenesc obrazele şi tremură ca Cain. Ce alt mai rău va fi decât această ameţeală şi nebunie? Spune-m, frate, ce tremuri aşa şi te ruşăşti? Ce rău ţi s-au făcut ţie, ticăloase? Căci s-au făcut fratele tău slăvit şi strălucit, ţi s-ar cădea să te bucuri şi să slăveşti pre Dumnezău, căci vezi pre trupul cel aseamenea ţie parte luminoasă şi strălucită. Ce zici, că aş vrea, pren mine, Dumnezeu să să slăvească. Bucură-te, dară, sporindu-se şi îmbogăţindu-se fratele, că să slăveaşte Dumnezeu, iarăş prin tine, că, măcară de-au fost şi împotrivnic şi vrăjmaşu, iară Dumnezeu, printr-însul, s-au slăvit. Cădea-s-ar, pentru aceasta, să faci pre vrăjmaşul priaten, iară tu faci pre priatenul vrăjmaş. De vreame ce Dumnezeu să slăveaşte pentru norocirile aceluia, dară tu, în ce chip arăţi pre

Dumnezeu împotrivnic pentru a aceluia facere de bine? Direpţ aceaea, zic voaă că, măcară de-ar şi face cineva din noi seamne şi minuni, au curăţenia fecioriei să aibă, au postire, au mânile să-ş tinză spre milostenie, au jos, pre pământ, să doarmă, cât pentru aceaste bunătăţi să ajungă să fie tocma cu îngerii şi să aibă patima zavistiei, unul ca acela iaste mai păcătos şi mai pângărit decât toţi păcătoşii. Că, de vreame ce a iubi pre cei ce ne iubesc n-avem mai multă plată decât păgânii, dară cela ce uraşte pre cei ce-l iubesc pre el şi-i zavistuiaşte, unde va sta, ticălosul? Căci că, şi decât cel războinicu, mai rău iaste zavistnicul, pentru că cel ce dă războiu, dezlegându-se pricina vrăjbii, au încetat războiul, iară zavistnicul niciodată nu să face priaten nemănuilea. Şi, în ce chip cel ce năpăstuiaşte nu năpăstuiaşte, ce să năpăstuiaşte, aşa şi cela ce mozavireşte
39[r] pre vecinul lui, pre sine să dă // şi să ucide. Iară, de vom face şi la toţi bine, noao ne facem binele, pentru că, de vom minţi pentru cineva că iaste rău, nu cum că nu s-au năpăstuit nemic acela, ce, încă, şi multă plată are de la Dumnezeu, pentru că nu cel ce pătimeaşte rău, ci cel ce face răul, acela iaste vreadnec muncii şi pedepsii, deaca nu va da la aceia pricine de hulă, precum să cade. Însă nu iaste cu putinţă niciodată să să zică de toţi rău, de nu-ş va aduce el singur pricinele asupra lui. Direpţ aceaea, mulţi dintr-aceştia cadu la nenădăjduire şi la neruşinare. Măcară de-ai şi avut strâmbătate de aceia, dară tu, pentru ce să-ţ faci ţie strâmbătate? Nu ştii că cel ce dă rău pentru rău, la sine-ş înfige cuţitul? Pentru aceaea, de vei vrea să-ţi foloseşti ţie şi aceluia să-i faci bine, zi cătră cela ce ţi-au făcut strâmbătate, într-acestaş chip, că, măcară de vei grăi şi rău, nu te vei creade fiind de vrăjmăşie. Direpţ aceaea, nu zice rău pentru altul niciodată, ca să nu te pângăreşti pre sine şi să-ţ dai sufletul muncii, nici să ameasteci balegă cu tină, să faci cărămizi, ce împleteaşte cununi de garoafe şi de alte flori mirositoare, nici scoate balegă din gura ta, ca gândacii, că cei ce batjocurescu şi necinstesc pre alţii, întâiu, ei dobândesc împuţiciunea şi putoarea.

Direpţ aceaea, pre cel ce iaste batjocuritoriu şi grăitoriu de cuvinte împuţite, toţi îl urăscu, toţi să scârbesc de el, ca de gândaci şi ca de nişte lipitori ce să hrănesc în gunoiu. Iară pre omul cel bun care are gură curată, ca pre un mădulariu al lor şi ca pre un frate bun, îl au toţi fraţii, că cine au făcut strâmbătate direptului Avel, fără cât zavistia lui Cain? Nu l-au făcut mai curând, deşi nevrând, l-au trimis în mânile lui Dumnezeu şi el avea la sine-ş mii de răutăţi şi au murit moarte rea. Cine au făcut stricăciune lui Iacov? Isav, fratele lui, pizmuindu-l. Dară, apoi, Iacov nu era plin de tot binele? Şi Isav să goni de la moşia lui şi umbla în striinătate, având numai pre zavistie şi pre ficleşug soţie. Ce, iarăş, au făcut feciorii lui Iacov la Iosif cel prea frumos, deşi până la sânge de moarte au venit? Nu muriia aceia de foame? Şi era cuprinş de toate nevoile, iar Iosif, cel ce să zavistuia, să făcu împărat a tot Eghipetul. Direpţ aceaea, şi tu, veri carele vei fi, aceasta să ştii, că, cu cât zavistuieşti, atâta bunătăţi de mari faci celuia ce-l zavistuieşti, iară pre tine te faci vreadnic de mari munci, împreună cu dascalul tău, diavolul, pentru că Dumnezău iaste cunoscătoriu de inimă şi toate faptele noastre aceastea le veade, ori de vor fi bune, ori de vor fi reale. Şi, când veade pre cela ce-i facu alţii strâmbătate şi răbdă cu mulţimită, atuncea îl face pre acela mai bun decât ceialalţi, iară pre cei ce facu strâmbătăţi, îi munceaşte, că, de munceaşte pre cei scumpi şi nemilostivi, cu mult mai vârtos va munci pre cei zavistnici şi năpăstuitori. De iubeşti pre cel ce te iubeaşte, aceasta o fac şi păcătoşii şi mitarnicii. Dară, când urăşti pre cel ce te iubeaşte, ce
39v iertăciune vei să aibi de la Dumnezău? / Niciuna. Ce-ţ pare rău, frate, pentru binele ce are fratele tău? Cădea-s-ar să ne pară rău de ceia ce pătimescu rău, iară nu de cei ce sânt la bine, pentru că curvariul are oarece dulceaţă şi, pentru aceaea păcătuiaşte. Aşijderea, şi hoţul are pricină sărăcia. Dară, tu, cel ce zavistuieşti, ce răspunsu ai să zici? Nici un răspuns. Numai pagubă şi răutate mare, că, de vreame ce Hristos ne porunceaşte să iubim pe vrăjmaşii

noştri şi noi să urâm pre cei ce ne iubescu pre noi, ce samă vom să dăm la Dumnezău? Diavolul numai zavistuiaşte pre oameni, iară nu pre diavoli, iară tu, fiind om, zavistuieşti pre oameni? Mare păcat iaste zavistia, fraţilor, şi vai de cela ce-l bântuiaşte un drac necurat ca acesta şi atâta îl face, ca nici un bine să n-aibă la dânsul, pentru că, zice-se, că zavistia nu ştie a cinsti ceaea ce iaste de folos. Această patimă a zavistiei o avea împăratul Saul asupra prorocului David. Şi Saul avea dracu şi, cându-l apuca, chema pre David de cetiia *Psaltirea* şi fugiia dracul şi, deaca să tămăduia, iarăş cerca ca să ucigă pre făcătoriul lui de bine. Şi, de veţ vrea ca să vă povestescu câte şi câte mii de faceri de bine au făcut David lui Saul şi câte, iarăş, răutăţi au făcut Saul lui David, ascultă. Jidovii, oarecând avea războiu tare cu cel strein de fealiu, Amalic, şi avea frică mare şi multă, şi nimeni nu cuteza să între în războiu, ce-ş aştepta fieştecare moartea, în toate zilele. Atuncea, dară, şi David, de la oi, s-au dus la oaste, ca să vază şi el războaiele şi ca să să bată, şi mulţi îl opriia ca să nu meargă, mai vârtos, fraţii lui, şi tocma şi împăratul Saul, văzând tinereaţa vârstei lui, că, încă, de 20 de ani nu era. Iară David, văzând pre cel varvar războinic Goliad, simeţindu-se în vitejia lui, şi-n uciderile ce făcea, să aprinse inima lui David, să repezi asupra războinicului, deade împăratului îndrăznire multă, mai 'nainte, şi de războiu, şi de biruinţă. Şi zise împăratului: „Nu te întrista, Domnul mieu, pentru războinicul acesta, că eu voiu mearge de-i voiu tăia capul", precum l-au şi tăiat. Pentru această biruinţă şi acest bine mare, nu era cu direptul să ia cineva stema den capul lui Saul şi să o puie în capul lui David? Şi, încă, tot nu i-ar fi făcut cinstea cea ce i să cădea. Iară, David, şi viaţa şi împărăţia lui Saul au dăruit. Ce să vedem, dară, şi facerile de bine ale lui şi darurile. Că, deaca David tăie capul viteazului şi, luând biruinţa şi prăzile, să întoarse şi să duse la oile lui care păziia, atuncea au ieşit featele den cetatea Ierusalimului, întru întâmpinarea împăratului, când veniia cu oastea lui, şi, jucând, zicea:

„Saul întru mii şi David în zeci de mii", adecă Saul să aibă mii şi David zeci de mii. Aceaste laude ale lui David, deaca le auzi Saul, pizmui şi foarte să urgisi asupra lui David şi, de atuncea, cerca să-l omoare. Acest fealiu de răutate iaste zavistia, că, de multe ori, face şi ucidere. Nu
40r pofteaşte // să vază cu blândeaţe binele şi sporiul sau sănătatea vecinilor lui, ce să arde de zavistie, văzând binele care au alalţi fraţi. Şi ascultă şi altă istorie veache. Că împăratul gherarilor petrecu multă vreame zavistuind, căci vedea ţarina şi sămănăturile lui Isaac, fiul lui Avraam, în toate zilele, sporindu-se, şi să temea şi, pururea, îl goniia de pre locul lui. Şi zice *Scriptura* că au sămănat Isaac în pământul acela şi au făcut 100 de povări de orz. Văzut-ai iubire de cinste a lui Dumnezău spre robul lui? Văzut-ai mare facere de bine care au făcut la priatenul lui? Dară, să vedem şi zavistia şi pizma împăratului, cum au fostu. „Du-te, zice, de la noi, ieşi den hotarăle noastre, că te-ai făcut mai tare decât noi". Şi, adevărat, mai tare era, pentru că avea ajutoriul lui Dumnezău cu el. Unde, dară, goneşti pre cel direpţ? Nu ştii că, oriunde va marge, acolo iaste şi Dumnezău cu dânsul? Că şi la pustiu de-l vei goni să meargă, şi acolo, mai strălucit decât tine se va arăta, căci Dumnezău, de multe ori, tocmeaşte pentru împotrivirile împotrivnicilor, a căruia e slava, în veacii veacilor, amin.

Cuvânt al 11 a celui întru sfinţi părintele nostru, a lui Ioan Zlatoust. Pentru ţinerea mâniei şi a vrăjmăşiei. Blagosloveaşte, Părinte

Oricarele va fi acela, fraţilor, care să uraşte de altul sau să năpăstuiaşte, aducă-ş aminte de prorocul David, câte au răbdat el de cătră Saul; deci se va mângâia şi acela de întristarea lui. Cum că ţi s-au făcut vrăjmaş fratele tău, numai căci te-au suduit? Dară nu ţ-au făcut vreo strâmbătate, nici de bani sau de altă aveare te-au lipsit, ce, pentru aceasta eşti cu vrăjmăşie asupra lui? Nu face aşa, te rog. Nu-ţ fie cu greu a tăia legăturile vrăjmăşiei, pentru că leanea naşte mânia şi, de va treace astăzi şi nu te vei împăca, mai mult te ruşinezi. Încă, de vei rămânea şi mâine neîmpăcat, tot mai multă ruşine îţ vine, iară, de şi până a treia zi vei rămânea cu vrajba, mai mult te depărtezi de dragoste. Deci, de va mearge cineva la un vrăjmaş al lui ca să să împace cu el, şi au căzut la picioarele lui de l-au îmbrăţeşat, l-au sărutat, au lăcrămat, l-au rugat, acela, de ar fi fostu şi hiară sălbatecă, pentru osârdia aceluia, adevărat s-ar îmblânzi. Deci, făcând aşa, pre tine te mântuieşti
40v de greşale, iară / pre acela îl întorci spre prieteşug, atuncea ai dobândit şi pre el şi pre tine. Şi, cum zici „că iaste om rău, vrăjmaş şi nu pociu să mă împacu cu dânsul, fiind om nestătătoriu şi fără de lucru", orice vei zice, tot nu iaste mai rău decât Saul, pre care, şi o dată, şi de doao ori, şi de multe ori, izbăvindu-l David, el, iarăş, de mii de ori, îl vicleniia, ca să-l omoară. Dară, tu, ce vei să zici? Că ţ-au luat arătura şi via, şi alte pagube ţ-au făcut, şi te-au adus la lipsă şi la sărăcie. Dară, încă, sufletul nu ţ-au luat, ca Saul lui David. Ce iaste răul, dară, ce ţ-au făcut vrăjmaşul tău? Furatu-ţ-au banii sau hainele? Ce, pentru hrăpirea averii tale, de vei răbda vitejaşte şi să mulţemeşti lui Dumnezău, atâta vei lua plată de la Dumnezău, ca cum i-ai fi dat milostenie săracilor. Iară, de-ţ va aduce şi moarte, şi aceasta mărturisire ţi-o va socoti Dumnezău, pofteşti, frate, să ştii că cu putinţă iaste, de vom vrea cu fieştece om, sau şi vrăjmaş, să avem pace. Ce hiară mai sălbatecă iaste decât leul? Dară oamenii îl dumesnicescu, şi să face mai dumeastnic decât oaia, şi umblă prin târg, şi nimeni nu să teame de el. Ce, dară, hiarăle le dumestnicim şi pre oameni zicem că nu-i putem dumestnici? Ce, dară, atâta de mare greşală ai făcut nepriatenului, de nu primeşti să te împaci cu dânsul? Ţi-au zis, cu vrăjmăşie, preacurvariul şi fur, dară ce iaste spre aceasta? De zice adevărul, îndireptează pre sine, iară de zice minciuni, râde şi tu de dânsul. Fă-te, dară, de acum înainte, întreg la minte şi bun.

Iară, de nu ştii nimic de ceale ce te grăiaşte de rău, nu numai nu băga în seamă ceale zise, ce te şi bucură şi te veseleaşte, după cuvântul Domnului, care zice: „Când vă vor ocărî pre voi şi vă vor zice tot cuvântul rău, bucuraţi-vă, că, într-aceaea zi, multă e plata voastră în ceriu". Iară de te ponosluiaşte cu adevărat, rabdă şi tu, cu smerire, ceale ce ţi să zic şi nu-i sta împotrivă, să-l suduieşti, ce să suspini şi să lăcrămezi cu amar pentru păcatele tale. Şi vei afla iertăciune, pentru că ceaea ce nu fac priatenii, o fac nepriatenii, cu răotate grăind, deşi adevărul grăiesc. Că priatenii, purtându-se cu momeale şi nezicând aceastea în faţă, spre mai mare umflătură rădică boala, iară, nepriatenii, de vrăjmăşie pornindu-se şi păcatele mustrând, de nevoie să pun la îndireptare şi să face la noi vrajba poveaste de mare folosinţă. Şi, direpţ aceaea, să nu zicem „că cutarele să luptă cu mine şi mă îndeamnă să grăiescu cuvinte grozave şi de ocară", ci acestora răutăţi sântem noi vinovaţi în toată vreamea. Că, de vom vrea să ne păzim, nici singur diavolul nu va putea să ne pornească spre urgie şi spre mânie. Şi aceasta cunoaşte-o den istoria lui David şi a lui Saul, că David au aflat odată pre Saul, şi au tăiat o bucată den poala hainei lui, şi au stătut, şi au zis împăratului: „Iată, că am haina ta în mâinele meale şi viaţa ta la voia mea era". Iară Saul răspunse şi zise: „Tu eşti, fătul mieu, Davide?". O, cât să îmblânzi hiara, fără veaste
41r fu schimbare firii care nu vrea // nici numele să-i auză şi acum îi zice: „Glasul tău iaste acesta, fiule, Davide". Îndată dezlegă vrajba lui Saul blândeaţele lui David. Ce iaste mai fericit decât David, că pre ucigaşu îl făcu tată şi pre lup oaie? Direpţ aceaea, aceasta numai să luom aminte, nu numai cum să nu pătimim vreun rău de la vrăjmaşii noştri, ce nici noi să nu le facem vreo răsplătire de rău la dânşii, deşi întunearece de răutăţi am pătimit de la dânşii, precum şi David, fugindu de Saul şi gonindu-l şi, până la moarte viclenindu-l, nici un rău n-au păţit, ci să făcu mai luminat decât oastea cea multă şi iubit, nu numai de oameni, ce, mai vârtos, de Dumnezău. Au nu să laudă numele lui până astăzi, cu proroceştile lui viersuri, pren

Psaltire? Şi luminat fu pre pământu, iară mai luminat iaste în ceriu. Ce, dară, ticălosului aceluia îi folosi zavistia? Au nu şi de împărăţie să scăpă şi rea moarte deade, cu feciorul lui dimpreună, şi acum aşteaptă muncile ceale nemuritoare ale iadului? Ce şi tu, cându vei vedea pre vrăjmaşul tău sau cându îţ vei aduce aminte de dânsul, nu zice „că atâtea şi atâtea mi-au făcut" şi te aprinzi de mânie, ce le uită toate şi zi: „Diavolul strică, iară nu acela". Şi-ţ adu aminte de-ţ va fi zisu vreodată vreu cuvânt bun şi curând vei potoli vrajba. Iară, de veţ vrea a vă îndirepta, mai 'nainte goniţi vrăjmăşia şi, atunce, mustră cu dragoste şi cearcă să te îndireptezi, iară cându te va mustra vrăjmaşul tău la vreo greşală, deşi tu o ştii, nu-l ocărî, ce, de vei suspina şi vei plânge cu amar, ca apostolul Petru, şi pre Dumnezău vei ruga să te iarte, îndată te-ai izbăvit den toate greşalele tale. Şi, pentru ca să nu ne socoteaşte că te mângâiem, să aducem mărturie din *Sfânta Scriptură*. Era oarecare fareseu şi un vameş. Deci vameşul, ca un vameş ce era, ajunse la mare păcat şi pierzare, iară fariseul, precum făcea toată direptatea a să mântui, mearseră amândoi în besearecă să să roage şi fariseul stătu într-un loc înaltu şi, rugându-se, zicea aşa: „Doamne, mulţumescu-ţi că nu sânt ca ceialalţi oameni, hrăpitori şi lacomi, au şi ca acest vameş". Iară vameşul, mai jos, stătu în besearecă şi nu-i răspunse, nici zise cuvânt amaru cătră fariseu, ce, suspinându, şi bătându-şi pieptul, şi lăcrămând, zicea: „Dumnezeule, milostiveaşte-te mie, păcătosul". Şi, aşa, mearse la casa lui îndireptat. Văzuş sârguială, că primi mustrarea şi spălă păcatele lui? Şi vrăjmaşul, şi nevrând, să făcu făcătoriu de bine. Oarece mai fericit decât aceasta ar fi şi ce mai pre lesne ca să să iarte cuiva păcatele, că, cât ar fi vrut să ostenească vameşul să facă bunătăţi, posturi şi bdenii în mulţi ani, încă să-ş dea şi avearea milostenie, până a ierta Dumnezeu păcatele lui, iară el, numai cu un cuvânt plecat, lepădă toată răutatea jos şi cununilor direptăţii îl învrednici Dumnezeu? Direpţ aceaea, au poruncit Dumnezeu să ne rugăm pentru vrăjmaşii noştri şi nu numai să laşi datoriile

41[v] lor şi rău / tăţile ce ţ-au făcut, ce şi mai de cinste prieteni să-i aibi decât alţii. Ai făcut nedireptate cuiva şi nu-i dai nedireptatea? Nu vezi bine că rana e vie în sufletul tău? Încă, porunca lui Dumnezău n-ai făcut. Cum vei să afli tu iertăciune, când te rogi lui Dumnezău ? Încă, tu nu te-ai făcut iertătoriu pre tine, de vreame ce n-ai iertat pre ceia ce ţ-au făcut rău. Cum va să iarte Dumnezău păcatele tale? Că, de vom şi ierta noi pre ceia ce ne-au făcut strâmbătate şi ne-au ocărât, iară Dumnezău nu lasă direptul să piară. Şi ascultă să-ţ spuiu o istorie. Odinioară, Mariam, sora proorocului Moisi, au mustrat şi au hulit pre Moisi, pentru căci luase muiare pre fata popei lui Iotor, carele fusease mai 'nainte elin. Dară, Dumnezău ce-i făcu? Îi deade stricăciune pe tot trupul ei şi necurată o făcu pentru hula aceaea a frăţine-său, iară fericitul Moisi să ruga lui Dumnezău să gonească acea boală de pe trupul ei. Ce Dumnezău nu-l ascultă, ce-i zise: „Blândeaţele tale şi neraŭtatea ta primescu, iară ea lasă să să pedepsască, până la săvârşitul vieţii ei, iară nu şi în viaţa cea de sus". Pentru aceaea, şi tu adu-ţi aminte de-nfricoşata judecata lui Dumnezău şi socoteaşte cu gândul tău că sânt acolo toate goale şi descoperite şi, niciodată, nu să ascunde. Direpţ aceaea, de vei ierta păcatele fratelui tău, carele vor să să vădească acolo, aici, pier toate păcatele şi, acolo, mergi la judecată slobodă. Deci, iată, că mai multe iai decât dai. Şi ascultă putearea poruncii, că zice Dumnezău că, „de va sta la rugă Moisi şi Samuil, nu iaste sufletul mieu întru aceia" pre carii n-au putut Moisi şi Samuil să-i scoaţă den urgia lui Dumnezău. Numai această poruncă, adecă neţinearea de mânie, poate să apuce să scoaţă pre om den urgia lui Dumnezău. Deci, de vreame ce ni se porunceaşte să iubim pre vrăjmaşii noştri, dară, când vom urî pre ceia ce ne iubescu, ce iertăciune vom avea? Nici una. Cel ce nu iubeaşte pre fratele lui, de ş-ar da toată avuţia lui săracilor, sau mucenic să să facă, nimica nu va folosi. Şi cel ce dă războiu cu cel ce nu i-au făcut lui nici o strâmbătate, câtă muncă şi pedeapsă i să cade? Deci, ce ne învrăjbim în zadaru unul cu alalt? Şi ne zavistuim, şi facem pre

diavolul de să bucură, având noi poruncă să iubim şi pre ceia ce ne urăsc? Ce grăieşti, o, omule? Zici că ai om vrăjmaş şi nu-ţ iaste ruşine? Dară nu ne-ajunge că ne iaste diavolul vrăjmaş, de când au făcut Dumnezău lumea, care ne-au scos pre noi den rai şi, pururea, ne scoate şi ne duce în iad, pentru vrajba ce avem între noi unul cu alaltul? Că, măcară de n-ar fi fostu vrajba între noi, că nu s-ar bucura diavolul niciodată, au nu ştii câtă bucurie şi veselie iaste îngerilor, când să întoarce şi să pocăiaşte păcătosul? Că elinii nu aştepta să aibă nici un bine după moartea lor şi de multe să nevoia, să aibă pace cu oamenii? Iară, tu, fiind creştin, nădejduieşti să moşteneşti împărăţia ceriului şi ai vrăjmaş? Hristos s-au giunghiat pentru tine, carele tu ai
42[r] fostu vrăjmaş lui Dumnezău şi ai făcut // voia diavolului, iară nu a lui. Şi, iarăş, de te vei pocăi, cu bucurie te primeaşte, că şi tâlharii au prieteni, şi mănâncă, şi beau cu dânşii la o masă, şi-ş schimbă firea, şi să fac mai blânzi decât oile, carii sânt mai sălbateci decât hiarăle, ce masa îi îmblânzeaşte, iară, noi, având masă şi hrană ca aceasta, fără moarte şi, iarăş, ne luptăm unul cu altul, şi întărim pre vrăjmaşul nostru, diavolul, iară pre noi ne slăbim, luptându-ne, în toate zilele, unul cu altul şi, împreună cu diavolul, ne sculăm unii asupra altora şi pe dânsul îl luom agiutoriu şi războinic. Ce lucru iaste mai rău decât diavolul şi mai fărdeleage? De a căruia oştime să fugim, fraţilor, şi să alergăm către iubitoriul de oameni, Dumnezăul şi Mântuitoriul sufletelor noastre, Isus Hristos, Domnul nostru, a căruia e putearea, şi slava, şi închinăciunea, împreună cu Părintele, în veacii veacilor, amin.

Cuvânt al 12 a celui întru sfinţi părintele nostru, a lui Ioan Zlatoust. Pentru ţinerea de mânie şi pentru nemânia. Blagosloveaşte, Părinte

Vrând eu să vorbescu către dragostea voastră, fraţilor, pentru blândeaţea şi nemânia, oare pre care om direpţ am aduce la mijloc, în loc de pildă? Noi nu vom aduce pre

altul, ce numai pre carele au luat mărturia de sus, de la Dumnezău, de vreame ce de acestu sfânt să minuna Dumnezău şi zicea: „Aflaiu pre David, sluga mea, feciorul lui Iesei, bărbat după inima mea". Acesta proroc, David, şi împăratul, nu adăpa numai şi hrăniia pre vrăjmaşii lui, ce, de multe ori, când cădea la nevoi şi la morţi, îi scotea şi-i izbăvea. Pentru că Saul, împăratul jidovilor, îl pizmuia şi avea asupra lui vrajbă şi vrea să-l omoară, pentru căci făcuse David mari şi multe bunătăţi lui Saul, cu acea luminată şi vestită biruinţă a lui Goliad, care biruiia şi omorâia, în toate zilele, oastea lui Saul, iară el, pentru binele ce-i făcuse şi pentru mântuirea şi izbăvirea lui şi a tot norodul jidovesc, el nu-l iubea, ce-l goniia. Şi, odinioară, la un praznic, zicea către boiarii lui: „Oare unde va fi feciorul lui Iesei?". Gândind că va ocări strălucirea lui David cu defăimarea neamului, iară vestitul şi lăudatul David au găsit pre vrăjmaşul lui, pre Saul, dormindu într-o peşteră, ce n-au vrut să-l ocărască şi să-i zică feciorul
42v Chisei*, că aşa chema pre mumă-sa, Chisa, ce / au zis numele cel cinstit, adecă „nu voiu rădica mâna mea asupra unsului Domnului", atâta au fostu de curat direptul acesta de mânie şi de vrajbă, zice lui Saul că iaste om bun şi a lui Dumnezău, carele i-au făcut, de multe ori, strâmbătăţi. Şi, cu seate doriia să-i bea sângele lui, pentru multe bunătăţi ce văzuse la dânsul, pentru care era vreadnic morţii ca unui om nemulţemitoriu, pre carele îl află David în peşteră, ca într-o temniţă. Şi ajutoriul pustietăţii şi greul somnului îi ajuta, iară el nu vru să-ş izbândească, dară ce zicea: „Nu voiu pune mâna pre cel miruit al Domnului". „Atâta eşti de blând şi neţiitoriu de mânie, o, direptule Davide?". „Atâta, zice, pentru că, de nu va petreace rău şi să rabde, nu se chiamă direptu". Ce eu alta voiu să zic, că nu iaste minune, că nu-ş aducea aminte de răutăţile ce-i făcuse Saul mai 'nainte. Ce, nici mai apoi nu să temea de războiul împăratului, pentru că fericitul David mai bine iubiia să petreacă nevoie decât să ucigă vrăjmaşul lui. Şi,

* În realitate, Chiş, tatăl lui Saul.

ca cum i-ar fi fost făcutu nişte bunătăţi multe, aşa îi era milă de vrăjmaşul cel ce-i făcuse lui atâtea răutăţi. Şi, numai ce luo poala hainei lui şi vasul cel de apă, şi, depărtându-se, stătu şi strigă cu glas mare, de-l deşteptă şi-i arătă seamnele ce luase de la dânsul, nu pentru lauda, ce vrând să-l îmblânzească şi să cunoască că nu-i iaste vrăjmaş, precum socotiia el. Şi, pentru aceaea, pururea să nevoia să-l întoarcă spre pace şi spre prieteşug, iară el tot ceale împotrivă făcea. Ce răutate mai mare vom să zicem den câte vicleşuguri avea Saul asupra lui David pentru binele ce-i făcuse acelui lipsit de minte şi nebun? Că nu o dată şi de doao ori au aruncat sulița asupra lui David să-l ucigă şi au lovit în zid. Cum nu va părea rău tuturora pentru aceasta? Iară David, mai bine pohtiia să fugă şi să să înstriineaze de la moşia lui, şi să petreacă rău, şi să fie lipsit şi flămând şi de mâncare, decât să ucigă pre împăratul şi să fie el pricina morţii lui, ce totdeauna să nevoia să-l izbăvească den patema zavistiei şi a pizmei şi cu această smerenie scoase ochii diavolului. Deci, alt ce lucru va să fie mai bun decât această bunătate sufletească a direptului? Că, pentru dragostea, suferi sărăcia în loc de bogăţie şi, în loc de moşia lui, pustiul, şi osteneale şi nevoi. În loc de desfătare, şi de cinste, şi de mărire, primiia să petreacă rău şi nevoie, numai să izbăvească pre vrăjmaşul lui den vrajba ce avea asupra lui. Iară acela, fiind îndărătnic şi fără de omenie, nimic nu vrea să să întoarcă spre dragoste şi prieteşug, ci totdeauna îl goniia din loc în loc, să-l umoară. Ci nu ştim cum tocmi Dumnezeu şi căzu în mrejile lui David, pentru că zice că au fost acolo, în pustie 2 peştere. Deci, în cea mai dinafară au întrat Saul, iară în cea mai denlăuntru au fostu David cu voinicii lui. Şi, atunce, ziseră voinicii către David: „Iată, ziua aceaea ce au zis Domnul, că voiu da pre vrăjmaşul tău
43r în mâ // nile tale'". Şi mearse David foarte încet şi pe mâlcomiş şi au luat haina cea de auru ce era acoperit cu dinsa, când dormiia, iară, apoi, îi păru rău lui David căci luo haina cea împărătească şi zicea către soţiile lui: „Să

mă iarte Dumnezău pentru acest lucru ce am făcut şi, măcară de-ar şi vrea Dumnezău, iară eu aceasta, niciodată nu o voiu face, să-m spurc mâna în sângele domnului împăratului". Acestuia să-i zică cineva înger nu greşaşte, să-i fie vânatul prinsu în mreji şi pre vânătoriu să-l îndeamne ceialalţi voinici, toţi să-ş văpsească sabia în pieptul vrăjmaşului şi el să nu primească. Caută acum, de vezi răbdarea, biruinţa şi cununa, că mai mare biruinţă au făcut atuncea firii lui, iertând pre Saul, decât când au bătut pre Goliad. Adevărat, mai luminată să făcu această biruinţă decât aceaea şi, fără de sânge şi minunat să săvârşi! Deci, să sculă Saul den somnu şi ieşi şi David după dânsul, mulţimindu lui Dumnezău că nu purta capul vrăjmaşului lui, ce purta o mânie omorâtă, că, mântuind pre Saul cu multe cuţite, junghe pre vrăjmaşul diavol. Şi, în ce chip au ieşit cei trei coconi den cuptoriu, nearşi de focu, aşa nici pre David nu-l arse para mâniei şi a urgiei. Deci, ieşind afară, David strigă către Saul, zicând: „Domnul mieu, împărate". Iară Saul să întoarse, şi văzu pre David, şi îndată căzu David de i să închină, şi zise: „Pentru ce asculţi, domnul mieu, pre vrăjmaşii noştri carei îţ zicu? Iată, David cearcă sufletul tău, iată că astăzi te-au dat Dumnezău în mânile meale şi am zis să nu dea Dumnezău să râdic mâna mea spre stăpânul mieu şi, cum că ţiu şi haina ta la mine şi nu te-am ucis, iară tu, de multe ori, te-ai ispitit să mă umori, ce să cunoşti, de astăzi 'nainte, că nu-ţ sântu vrăjmaş". Pentru aceaea, şi tu, oricare ai fi, când vei prinde pre vrăjmaşul tău, nu-i face rău pentru rău, măcară de-ai fi auzit mii de ocări de la dânsul, sileaşte ca să-l îmblânzeşti, precum au făcut şi David cu vrăjmaşul lui, că nu numai îmblânzit, ce l-au făcut de au şi lăcrămat, de vreame ce-l auzi zicându-i: „Domnul mieu, împărate". Atuncea, Saul zicea către David, cu mare mânie: „Tu eşti mai direptu decât mine, că tu mi-ai făcutu multe bunătăţi şi, acum, mi-ai dăruit şi viaţa mea, pentru mii de răutăţi ce ţi-am făcut, şi nu m-ai omorât". Deci, cine va să fie mai fericit decât prea blândul

David, carele îmblânzi pre vrăjmaşul într-o mică de ceas? Mulţi dentru oameni, nu numai de vorba vrăjmaşilor fug, ci nici să-i auză nu vor. Iară David n-au făcut aşa, ci izbăvi pre vrăjmaşul lui şi-l cinsti şi-i zise „Domnul mieu, împărate", şi s-au închinat lui. Pentru aceaea, şi Saul, deaca văzu smerenia şi blândeaţa lui David cea multă, lăcrămă şi zise: „Iată, cunoscuiu fătul mieu, astăzi, că, pentru smerenia ta, va să-ţi dea Dumnezeu împărăţia jidovilor în mâinele tale şi va să stea împărăţia ta preste toţi împăraţii. Numai aceasta te rogu, fătul mieu, pentru numele lui Dumnezeu, să nu răsipeşti, nici să pierzi
43v sămânţa din casa părinte / lui mieu, deaca voi muri eu". Dară David, ce făcu? Au doară să mândri pentru aceasta? Ba. Ci, îndată primi cuvântul şi plini rugămintea şi, deaca să săvârşi Saul, necum să facă vreun rău feciorilor lui, ce încă-i cinsti foarte şi la masa lui cea împărătească îi învrednicea. Încă, şi când au auzit că au căzut la războiu Saul, ş-au rupt veşmântul lui cel împărătescu, şi puse ţărână în capul lui, şi plângea cu amar, şi zicea: „Saul, Saul, şi Ioatam, iubiţii miei stăpâni şi împăraţii miei cei prea frumoş". Direpţ aceaea, fieştecarele dentru noi, aşa, acum şi pururea, să ne aducem aminte de vrăjmaşii noştri şi, până sânt vii şi, după moartea lor, să ne rugăm pentru dânşii. Şi, de trebuiaşte, încă, să şi plângem după dânşii şi, încă mai vârtosu, pentru ceia ce ne-ar fi făcut multă pagubă şi rău, ca să luom, cu multă îndrăzneală, mai mare plată de la Dumnezău, precum vom să vedem şi pre David cu Saul, dară ce iertăciune vom să avem noi, când ne aducem aminte şi pomenim greşalele ceale trecute şi uitate şi să ne mâniem pre cei ce ne-au scârbit pre noi? Că bine iaste să nu facă cineva strâmbătate altuia, iară lui bine iaste celuia ce pate strâmbătatea, să nu să răsplătească rău pentru rău, că leagea cea veache zicea atuncea: „Ochiu pentru ochiu şi dinte pentru dinte". Iară David atâta fu de înţelept, cât întrecu şi *Leagea cea veache şi cea noao*, iară noi, nu numai sântem datori să nu facem rău pentru rău, ce, încă, să facem şi bine vrăjmaşilor noştri, că zice

Hristos: „Rugați-vă pentru ceia ce vă supără pre voi și faceț bine celora ce nu vă iubesc". Deci, ce răspuns și ce iertăciune vom avea noi, carii sântem mai pre urmă de Hristos, neajungând noi la măsura sfinților celor vechi care au fost mai 'nainte de Hristos? Că zice Hristos: „De nu va prisosi direptatea voastră mai mult decât a cărturarilor și a fariseilor, nu veț întra împărăția ceriurilor". Pentru căci, ascultă ce zice Petru cătră Hristos: „De câte ori să-m greșască fratele mieu și să-l iertu? Oare ajunge-va de șapte ori? Și părându-i că va avea cinste mare și multă pentru aceasta". Iară Hristos i-au zis: „Nu-ț zic până în șapte ori, ce până de șaptezeci de ori câte șapte, care să face numărul de 490 de ori, să ierți pre cel ce ț-au greșit". Adecă, arată aceasta, să iertăm totdeauna pre cei ce ne greșescu, că de alt nu să bucură atâta Dumnezău decât când nu răsplătește cineva altuia rău pentru rău. Și va să zică neștine: „Că eu sânt om sărac și fără de puteare, ce nu pociu să facu nici un rău celui ce mi-au făcut strâmbătate" Dară eu zic: „Cum poți, când te mânii pre dânsul de-l bleastemi, și-l afurisești, și-l ocărăști, și-l grăiești de rău pururea și cătră toți nu iaste aceasta răsplătire? Sau când îi zici să dea samă la Dumnezău, pentru că aceastea toate sânt la voia noastră". Pentru aceaea, cel ce nu face aceastea nu răsplătește rău pentru rău și acela ia plată de la Dumnezău. Aiavea iaste
44r că // i-au fostu în voia lui să facă rău și n-au vrut să facă. Pentru aceaea, când vezi că-ț cade vrăjmașul în mânile tale, nu-ț pară că iaste vreamea muncii lui, ce iaste vreamea mântuirii lui, pentru că, atuncea, să-ț fie mai milă de vrăjmașul tău, când poți să-i faci mai rău și nu-i faci. Deci, de vom face așa vrăjmașilor noștri și-i vom ierta de greșalele lor, care lucru iaste mai mare decât toate bunătățile, ne vom învrednici de vom dobândi binele cel viitoriu și veacinic, întru Isus Hristos, Domnul nostru, a căruia e slava și puterea, împreună cu Părintele și cu Duhul Sfânt, acum și pururea și în veacii veacilor, amin.

Cuvânt al 13 a celui întru sfinți părintele nostru, a lui Ioan Zlatoust. Pentru dragostea și iubirea frăției. Blagosloveaște, Părinte

Iubitoriul de oameni, Dumnezeul nostru, fraților, ba și iubește să aibă toți oamenii dragoste unul cu alalt, și prieteșug adevărat, și credință nedespărțită, că, pentru aceaea, au pus nevoie ca aceaea întru meșteșugurile și trebile lumii, ca să trebuiască a ajuta unul altuia la slujba și binele vecinului său. Pentru că și sămănătoriul nu samănă grâu, cât să fie numai de treaba lui, ce și de treaba altora, de vreame ce, socotind că fiind lipse și neajunsul vremii, va pieri și el și ceialalți. Așijderea, și oșteanul nu mearge la războiu și la primejdii ca să să păzească și să să mântuiască numai pre sine, ce pentru ca să facă să stea și cetățile și orașăle în pace și neprădate. Așa face și neguțătoriul, cel ce umblă pre uscat și pre mare, nu aduce negoț numai cât e de treaba lui, ce aduce și alte negoațe multe, cât trebuie să să ție și alții mulți, de vreame ce, de-ar fi fostu într-alt chip, adecă a fi oamenii nelipsiți, n-ar primi să ceară nemica de la vecinul lor. Direpț aceaea, au împreunat Dumnezeu lumea cu dragostea atâta de minunat, pentru că dragostea nu lasă pre om să facă întâiu binele lui, ce altora, că, de n-ar fi fostu această iubire frățească, n-ar fi fostu putință să să mântuiască nimenea, nici trupește, nici sufletește. Măcară de am face toate bunătățile și să nu avem dragoste, nici o îndrăzneală și nici un prieteșug nu vom să avem la Dumnezeu. Că zice apostol Pavel: „De mi-aș da toată avuția mea milostenie, și de-aș da trupul mieu să-l arză pentru numele lui Hristos și să mă fac mucenic lui, și dragoste cu fratele mieu să n-aibu, nici
44v o folosință n-am". / Ascultă, iarăș, ce zicea, când vrea să meargă să să judece la judecata păgânilor: „Fericit sânt eu, că vei să mă judeci tu, Fiste". Nu că doară îl lua cu bine ceva, ce pentru blândeațea și dragostea vrând să dobândească pre oarecarii, că, despre o parte biruiia și tocma și pre judecătoriu îl trase spre el, cel mai 'nainte vinovat

judecăţii. Iară, apoi, biruind, judecătoriul mărturisiia, cu glas mare, înaintea a tot divanul, zicând: „În scurtă vreame, Pavle, vei să mă faci să mă fac creştin?“ Iară Pavel zise: „Aşa nădejduiescu şi eu, în Hristosul mieu, nu numai tu să te faci creştin, ce şi ceia ce să află aicea toţi să să facă creştini ca şi mine“. Deci, când ceare Dumnezău atâta de mult şi noi nici o parte puţină nu dăm, ce iertăciune vom să aflăm? Nici una. Pentru aceasta, nu vă pară că iaste lucru rău a trebui unul altuia, pentru că acest lucru dumnezeiesc, adecă dragostea şi împreunarea oamenilor, s-au făcut cu socoteala şi cu înţelepciunea cea nespusă a lui Dumnezău. Că, de nu trebuim unul altuia, nici treaba cea de nevoie nu ne poate aduce la prieteşug. Dară cu cât mai vârtos, când am avea de ajuns de toate? Şi aceasta iaste aieve, că am fi ca hiarăle ceale sălbateci, de-am mânca unul pre alalt. Pentru aceaea, împăratul păcii, Dumnezău, cu sila şi fără de voia lor, au poruncit tuturor oamenilor să trebuiască şi să să roage unul altuia şi, în toate zilele, să ne închinăm şi să dăm ziua bună unul altuia, întru întimpinarea noastră. Dară, de-ar fi luat şi această legătură a dragostii dentru noi oarecarele şi cine ar vrea pre lesne să iubească pre aproapele lui? Ce, pentru aceaea ne-au dat Dumnezău să avem toţi un lăcaş şi o casă toată lumea? Şi o lumină ne-au aprins tuturor, soarele să ne lumineaze? Şi un acoperemânt au tins, şi ne-au învălit cu ceriul, şi o masă pământul, şi n-au dat celui bogat mai mult şi celui sărac mai puţin? Ba, ce tuturor, într-un chip, ca să nu poată zice nimenea: „Că eu n-am priaten, nice rudenie, nici vecin. Într-aceaea, cum voiu să mergu să vorbesc, neavând nici o împreunare cu dânsul?“. Ascultă, să o ştii, că nu să cade numai priaten cătră priaten să arate dragostea şi cunoştinţa, ce, precum să află mădulariu cătră mădulariu. Că, precum nu putem să zicem „că nu-m trebuiaşte mâna sau piciorul“, aşa şi cela ce zice că n-are omul lui, sau priaten, sau vecin. Şi de acest lucru iaste numai să râză neştine, că, de n-ai măcară şi rudă şi priaten pe cineva, tot iaste om den firea ta. Şi un stăpân are. – Pre

Dumnezău. Şi în lume s-au născut, că, pentru bani, pre aceia ce nu sânt datori îl lăudăm, iară pentru dragostea, pre ceia ce sânt datori, pururea, îi iubim şi-i lăudăm. Pentru aceaea, să poftim să avem dragoste cătră toţi, iară deşi pofteaşte cineva să să despartă de tine, tu nu te despărţi, nici să-i zici vreun cuvânt rău, adecă „de mă va iubi el, îl voiu iubi şi eu“. Iară, de nu va vrea el, nicidecum, să te iubească, tu tot să arăţi spre dânsul dragoste, ca să-l
45r întorci // cătră tine, că toţi creştinii sânt ale tale mădulare, că mădulariul, când va să să despartă de la trupul omului pentru vreo nevoie sau vreo primejdie, ceva, facem meşteşuguri, în tot chipul, ca să-l aducem la loc. Aşa să cade să facem şi pentru fratele cel ce nu are dragoste, pentru că, atunce, ai plată mai multă de la Dumnezău, când îl tragi la dragostea ta, că ne porunceaşte Domnul să chemăm spre prieteşug pre ceia ce nu pot să ni-l răscumpere, ca să să adaogă plata răscumpărării. Cu mult mai vârtos să cade să facem aceasta, pentru prieteşugul şi dragostea fratelui nostru. De iubeşti pre cineva şi te iubeşte şi el pre tine, iată că-ţ răsplăteaşte datoria prieteşugului. Iară cela ce iubeaşte şi nu-l iubescu, îţ face pre Dumnezău datornic, în locul aceluia, căci, când te iubeaşte neştine, atuncea nu trebuiaşte multă nevoinţă. Iară, când nu te iubeaşte, atuncea are multă mulţimită pentru binele şi ajutoriul tău. Pentru aceasta, dară, să nu faci leanea pricină nevoinţei, nici să zici că: „De vreame ce s-au răcit dragostea ce avea spre mine, n-am nici o grijă de dânsul“, că rea neputinţă iaste, deaca să răceaşte dragostea. Ce, tu, încălzeaşte mădulariul acela ce s-au răcit, pentru că cel ce va să-l iubească alţii trebuie să iubească şi el pre ceia ce-l iubescu, că, deaca nu poţi să aibi priatin şi frate într-alt chip, poţi, cu blândeaţele, să dobândeşti. Iară, deaca nu eşti vreadnic să chiverniseşti pre fratele tău, dară pre strein, când vei putea să-l aduci spre tine? Şi aceasta, în ce chip se va face? Când vei vrea să nu se vestească numele tău de rău. Deci, pentru aceaea, nu grăi nici tu de rău pre altul. Dragu-ţ iaste să te laude alţii. Laudă şi tu pre aceia.

Voia-ţ iaste să nu te grăiască de rău. Nu grăi nici tu pre alţii de rău. Vei să-ţ dea alţii milostenie. Fii şi tu milostiv. Voia ţi-i să-ţ iarte greşalele tale. Iartă şi tu pe ceia ce-ţ greşăscu ţie. Vei să nu-ţ facă strâmbătate. Nu lua nici tu ceale streine. Într-acest chip să fim spre vecinii noştri, în ce chip vom să fie şi ei spre noi. Că, în ce chip trupul, fără de suflet, nu să chiamă om, nici sufletul fără de trup, aşa nici dragostea cătră Dumnezău, deaca nu va avea şi dragostea celui de aproape şi de o credinţă cu el. Vei să odihneşti pre cineva. Eu nu te oprescu, numai să nu fie spre păreare rea a altuia. Şi să nu căutăm să ne folosim numai de la învăţăturile dascalilor, ce să ne strângem toţi la un loc, învăţând unul pre alalt. Dară, pentru ce să fii tu unul şi singur? Căci nu te nevoieşti să aibi prieteni mulţi şi iubiţi? Căci nu eşti şi tu făcătoriu libovului? Căci nu câştigi prieteni şi prietenie, care iaste mare laudă bunătăţii? Pentru că, în ce chip zicem că sânt oamenii răi ceia ce să tocmescu şi să împreună de facu rău, că şi pe Dumnezău mânie, aşijderea, şi celora ce sânt într-o împreunare cu dragostea şi să veseleaşte Dumnezău de dânşii le zicem că sânt oameni buni. Pentru aceaea, şi tu nu te împreuna cu cei mulţi spre rău. Fă prieteni şi-i
45v cinsteaşte pre dânşii, / ca pre oamenii tăi. Şi, mai 'nainte de toţi, cinsteaşte pă preoţi şi pre mai marii besearecii, că omul cel iubitoriu de pace să chiamă fiul păcii şi, cu multu mai vârtos, cel ce face prieteni. Iară, încă, de să şi împacă cu ceia ce are vrăjbă, nu să cheamă numai fiul păcii, ce, încă, şi fiul lui Dumnezău, pentru că zice: „Fericiţi sântu făcătorii de pace, că aceia fii lui Dumnezău să vor chema". Iară cela ce face vrăjmaşi şi nepriateni, niciodată nu iaste vreadnic de laude, că diavolul ne îndeamnă pre noi să ne învrăjbim unii cu alţii, ca să ne ducă în muncă, iară Dumnezău iubeaşte, ca să să mântuiască toţi oamenii cu lipsa. Diavolul împreună pre oameni cu noroiul bogăţiei şi nu-i lasă, nici noaptea, nici ziua, să să odihnească, iară Dumnezău de acea grijă multă şi fără minte opreaşte pre oameni şi le porunceaşte să strângă comoară în ceriuri, nu

den avuţia strâmbă, ce den osteneale direpte. Iară diavolul, după ostenealele şi nevoile lor ceale multe, nu numai cât nu poate să ajute celora ce au făcut voia lui în iad, unde să muncescu, ce încă aprinde şi para focului, şi arde mai tare pre ceia ce-l asculta pre dânsul, şi strângea avuţia cea nedireaptă a păcatelor. Iară Hristos ne-au poruncit că, de vom da şi un păhar de apă reace cui lipseaşte, nici acela nu-l va lăsa să piară fără de plată. Dară, cum nu iaste mare nebunie să nu iubim Stăpân şi Domnu blând şi dulce ca acesta? Şi să lăsăm pre acesta care iaste plin de toate bunătăţile şi să slujim tiranului, diavolul cel fără minte, carele, nici aici, nici acolo, nu poate să ajute? Ci nu vă pară rău, fraţilor, de cuvintele ce-am zisu, că şi eu iubesc pre cela ce mă iubeaşte, iară, şi când mă huleaşte şi mă mustră pentru îndireptarea vreunii greşale, atuncea mai mult îmi pare că mă iubeaşte, că cela ce laudă pe priatenul său, veri de ar face bine, veri rău, acela nu iaste priaten adevărat, ce iaste înşălătoriu şi făţarnic. Cându laudă pre cineva, pre cel ce face lucruri bune, sau îl huleaşte pre cel ce face lucruri reale, şi-l mustră în taină, adecă să fie osebi numai amândoi, atuncea iaste lucru de priatin credincios şi iubit. Şi când mă laudă vreun vrăjmaş al mieu, nicicum nu primescu, iară pe priatin, când mă ceartă, îl iubescu şi dragi îm sânt ranele lui, precum zice cuvântul cel filosofescu: „Mai credincioase sânt ranele priatenului decât sărutarea cea de bună voie a vrăjmaşului", pentru că vrăjmaşul, veri cu direptul, veri cu strâmbul, de ocăraşte şi mustră pre om, nu pentru folosul lui îi face acealea, ce ca să-i facă ruşine. Deci, fraţilor, iată că nu iaste, în toată lumea, mai bună tocmeală decât uniciunea şi dragostea, pentru că unul singur iaste înmulţit, adecă arată pre mulţi pren dragoste, că, de sânt doi într-un suflet şi iubiţi, între zeace nu iaste unul, ce iaste fieştecarele de dânşii înzecit. Şi, cercând, afli pre cei zeace într-unul şi pre unul în cei zeace, că, de-au şi vreun vrăjmaş de să apropie cătră unul dentr-înşii, ca când se-ar lupta cu cei zeace. Că fieşte-
46r carele // dentr-aceştia are câte 20 de mâni, şi câte 20 de

ochi, şi câte 20 de picioare, iară suflete au zeace. Iară de-ar fi şi o sută, tot într-acesta chip ar fi. Şi singur cela ce-ar fi la Persia poate să fie şi în Râm, şi ce nu poate să facă firea omenească, iară dragostea poate să facă. Iară, de va avea neştine 1000 de priateni sau 2000, socoteaşte, cu mintea ta, cât mai mult covârşescu lucrurile puterii ajutoriului. Şi aceasta iaste mai minunată decât toate, să să facă dentr-unul o mie. Ce, de vreame ce iaste atâta de bună dragostea, pentru ce nu câştigăm şi noi putearea şi ajutoriul dragostii? Macară de sânt priatenii tăi şi săraci, tot ai mai mult ajutoriu de la aceia decât de la cei bogaţi, pentru că cealea ce vei să zici tu pentru tine le zice priatenul tău. Direpт aceaea, cela ce are dragoste cu toţi niciodată nu pate rău, că-l păzescu atâţia voinici, ca pre un împărat, şi, într-acesta chip, de cei mulţi să facu luminate biruinţele dragostii. Şi, precum strunele alăutei, de sânt şi multe, iară, într-o unire a glasului săvârşesc viersul cântecului foarte frumos şi cuvios, aşa sânt şi ceia ce au dragoste între dânşii şi sânt adunaţi într-un gând cu dragostea, că dragostea, ce nu face priatenul celui adevărat? Câtă bucurie face priatenul cătră priatenul său? Câtă folosinţă, câtă pază? Că, de-ai zice întunearice de avuţii, nemica nu iaste potrivnic priatenului celui adevărat. Şi, în ce chip crinii cei albi şi trandafirii dau frumoasă şi minunată miroseală, în tot locul, cu floarea frumuseaţelor lor, aşa şi priatenii, macară în ce loc ar mearge, dăruiescu darul dragostii. Mai bine iaste să umble omul întru întunearec decât să n-aibă priateni, că nu arde fierbinţeala frigurilor trupurile, precum arde şi aprinde dorul sufletele priatenilor, cându să desparte unul de altul, că aşa iaste pohta dragostii cei adevărate, nu numai la cei ce sânt în faţă, ce şi la ceia ce lipsescu dă mai multă pohtă. De multe ori, şi în visuri îi vedem, şi vorbim cu dânşii, şi ne sărutăm cu dragoste, fără de saţiu, şi numai cu pomenirea priatenului să bucură neştine şi are veselie. Dară cela ce iubeşte pre Hristos, pre priatenul şi făcătoriul de bine cel adevărat, care au primit şi ne-au iubit pre noi, şi

pururea îl avem în mintea noastră şi în gândul nostru, unul ca acela nici o nevoie n-are, nici să teame de nimenea? Că, de ne arătăm groazneci spre toţi, când avem dragoste despre stăpânii şi oamenii cei mari, cu cât mai vârtos, de vom avea dragoste cu Dumnezeu, şi de va trebui să dăm şi bani şi trupurile şi, tocma, şi sufletul să-l dăm pentru această dragoste dumnezeiască, să nu ne pară rău. Că nu ajunge să arătăm numai cu cuvintele dragostea unul cătră altul, ci să să cunoască dragostea şi prin fapte, că Hristos, încă, nu ne-au învăţat numai cu cuvintele, ce şi cu lucrurile au arătat dragostea lui cătră noi. Pentru aceaea, să ne smerim pre noi, ca să ne aibă Dumnezău de grijă, că ceia
46v ce au grijă numai de dânşii, pre aceia Dumne / zău va să-i smerească. Deci, cine va să ştie cum şi în ce chip va iubi chiar pe priatenul său şi va să cunoască putearea liubovului, să alearge la făcătoriul aceştiia, la fericitul Pavel, să afle, şi el îl va învăţa câtă nevoie şi cât greu iaste a suferi neştine despărţirea priatenului celui credincios carele trebuie să aibă suflet viteaz. Că acest mare apostol al lui Hristos, carele au învăţat toată lumea şi au gonit den mintea lui tot fealiul de patimă şi, luptându-se, au agonisit toată nepatema îngerească şi cealealalte patemi omeneşti pre lesne le-au răbdat, ca un trup striin, adecă legăturile, închisorile, temniţele, lanţurile, stradaniile, bătăile, morţile şi tot fealiul de patimă rea, iară, despărţindu-se un suflet iubit de la dânsul, foarte tare să întristă şi mult să scârbi, că aştepta să afle pre iubitul lui apostol, pre Tit, în cetatea Troadei, şi nu-l află, şi îndată ieşi, şi fugi den cetate. O, fericite Pavle, şi de trei ori fericite, ce iaste aceasta ce făcuş? La stâlpu ai fost legat şi în temniţă închis, rane şi bătăi ai luat, şi den tot trupul tău cură sângele. Deci, acest apostol, Pavel, au venit în vestita cetate, în Troada, şi au aflat pe troaditeani chemaţi şi învăţaţi întru mărturia lui Hristos de apostolul Tit, şi era gata toţi să primească botezul, şi tu lepădaş atâta dobândă den mânile tale? „Adevărat, zice, că multă scârbă şi jale m-au cuprins şi toată mintea mea o turbură despărţirea

apostolului Tit". Văzuş câtă osteneală iaste să poată răbda neştine despărţirea iubitului său priatin? Câtă vitejie de suflet trebuiaşte? Pentru că nu ajunge să fie dragostea numai în suflet, ce trebuie şi mângâiare trupească, şi împreunare, şi vorbă cu îndrăznire. O, prieteşug şi dragoste fierbinte, Pavel, cel nebiruit în supărări, stâlpul cel neclătit, carele zicea: „Cine mă va despărţi de dragostea lui Hristos? Nici scârbe, nici gonire, nici despărţirea vieţii, ce toate le voiu răbda cu bucurie". Şi, oarecând, văzând lacrămile iubiţilor lui priateni pentru despărţirea lui, ce să despărţiia de dânşii, zicea către dânşii: „Ce faceţ aceasta, fraţilor, de plângeţ şi-m sfărâmaţ inima?". O, minunea mare, ce zici, fericite Pavle? Putură lacrămile priatenilor să zdrobească sufletul cel nebiruit întru supărări? „Adevărat, că mare iaste putearea dragostei şi dragostea aceasta mă stăpâneaşte şi mă biruiaşte, că alte scârbe, afară den dragoste, toate le voiu îngădui". Dară cine să nu se mire şi să să ciudească de sufletul cel viteaz şi întocma cu ceriul al lui Pavel? Că, fiind legat şi închis în Râm, trimitea scrisori la filipiseanii Machedoniei şi, cât iaste de departe de la Machedonia până la Roma, ştiu ceia ce-au mers dentr-un loc până la altul şi nici o opreală n-au făcut la pomenirea dragostii de ucenicii lui, ce, adeasea, trimitea cărţi pretiutindinea, la besearecele lui Hristos. Atâta iaste
47r puterea dragostii, câtu nu numai pre ceia // ce sânt de faţă şi aproape îi împreună, ce, încă, şi pre ceia ce să află departe îi adună şi-i împreună. Şi aşa să cade neştine să iubească pre cel ce-l iubeaşte, cât să-ş puie tocma şi sufletul pentru priatenul său. Pentru aceaea, nu iaste nemica în lume vreadnic şi tocma priatenului celui credincios, că, de veade pe priatenul său, să bucură, şi să veseleaşte, şi să roagă pentru dânsul, ca şi pentru el. Eu ştiu pre oarecare ce să ruga lui Dumnezău şi sfinţilor să ajute priatenului lui şi, apoi, să ruga pentru sine. Iar ştiu şi pre fericitul Pavel că da sufletul lui cu multă pohtă şi făgăduială, să între în iad, pentru priatenii lui. Pentru aceaea, dară, cel ce iubeaşte nu trebuiaşte să stăpânească

el, ci alţii să-l stăpânească pre dânsul. Cel ce iubeaşte nu trebuiaşte să-l dăruiască pe el, ci el să dăruiască altora, că trebuie să aibă pre priatenul lui datornic, şi să-l stăpânească priatenul lui, şi să o aibă aceasta de mare dar şi facere de bine. Şi nu-ţ pară că-ţ zicu pentru priatenii measelor, că, cine are priaten, precum zic eu, acela cunoaşte ce zicu, că, decât această viaţă trecătoare, mai dulce iaste priatenul, că mulţi oameni, după moartea priatenilor, nu voru d-icii să mai vieţuiască în lumea aceasta, că mai bine au pe priatenul lor decât lumina ochilor lor. Mai bine iaste noao să nu lumineaze soarele decât să ne despărţim de priatenii noştri, că, deaca are omul priateni, nici o voie rea n-are. Iară de ai vreun priaten şi cunoşti vreo vătămare sufletească de la dânsul, părăseaşte-te de priatenul acela, că, deaca ne doare vreun mădulariu, noi îl tăiem şi-l lepădăm, să nu strice şi pre cealealalte. Deci, cu multu mai vârtos să cade să facem pentru sufeltele noastre, că nu iaste alt lucru mai rău decât împreunarea şi dragostea cea vicleană, pentru că ceale ce nu le poate să le facă nevoia, poate prie<te>şugul să strice. Cine are pe priatenii împăratului vrăjmaşi nu poate să fie şi priaten împăratului, căci, când ne iubim pentru Dumnezău, atunci sântem datori cinstii lui, iară, cându nu ne iubescu alţii, El iaste, atunci, datoriu cinstii noastre. Pentru aceaea, dară, câţi nu lepădăm banii noştri cei trecători pentru Hristos şi, mai vârtos, pentru noi, să ne minunăm, aducându-ne aminte de dragostea lui Pavel ce au avut pentru Hristos, că nici pe Hristos nu iubiia atâta, cât iubiia ceale ce era pentru Hristos. Ci pentru dânsul iubiia acealea şi numai de una să temea, să nu cumva să cază den dragostea lui; aceasta avea mai groaznică decât munca. Deci, de vreame ce el era bucuros să între în matca focului, să să muncească pentru dragostea lui Hristos şi să fie lipsit de împărăţia ceriurilor, dară noi, carei nici de lumea aceasta nu vom să ne lepădăm, oare nu sântem vreadnici de osândă? Şi nici măcar de încălţămintele lui a ne atinge, atâta sântem departe de mărirea lui. Încă multe

avem a zice, dară vreamea au trecut, ce vom lăsa, de vom zice altă dată. Însă numai atâta mai zicem acum, că, în ce chip avem credinţa cea sfântă şi bună, aşa să avem şi
47[v] dragoste către toţi, şi către priateni, şi că / tră vrăjmaş, şi primirea oaspeţilor, şi răbdarea la supărările carele ne vin asupră. Să ascultăm şi să ne plecăm cuvintelor lui Hristos, să păzim sfânta besearecă, care iaste paza şi lumina ochilor noştri, să ne păzim de cugetele ceale reale, să nu ne îmbătăm, să nu ne învrăjbim unul cu alaltu, să nu mâncăm multu, ca dobitoacele şi hiarăle ceale sălbateci, să nu stricăm unul pre altul cu pârile şi cu vânzările, cum iubeaşte şi va diavolul, vrăjmaşul sufletelor noastre, ce să ne nevoim să plăcem lui Hristos, şi să veselim pre îngeri, şi să iubim unul pre alaltu, ca să dobândim împărăţia ceriului, în Isus Hristos, Domnul nostru, a căruia e slava, în veaci, amin.

Cuvânt al 14 a celui întru sfinţi părintele nostru, a lui Ioan Zlatoast. Pentru milostenia. Blagosloveaşte, Părinte

Cuvântul milosteniei, fraţilor, nu să cuvine numai bogaţilor şi boiarilor, ce şi săracilor şi mişăilor iaste foarte de folos şi de mântuire. Şi, de iaste cineva să să hrănească şi cu cerşutul, şi aceluia să cuvine mai multu acesta cuvântu, pentru că nici unul nu iaste atâta de sărac şi lipsit, cât să n-aibă măcară numai 2 mangâri, că poate neştine, şi den puţin, să facă puţină milostenie şi să întreacă pre ceia ce dau multă, ca şi văduva aceaea. Că Dumnezău nu numără suma banilor celor ce să dau, ce numără mulţimea milosteniei ceaea ce să dă den bună voie. Şi aceasta trebuie să cunoaştem adevărat, că numai 2 mangâri au dat milostenie văduva aceaea, care numai acei 2 avea, iară nu-i păru rău de dânşii. Pentru aceaea, o lăudă şi Hristos, că nu socoti treaba averii, ce nevoinţa şi pohta. Că, de vom avea osârdie şi milă spre cei lipsiţi, nimica nu ne va

împiedeca sărăcia. Aşijderea, cându n-avem osârdie şi blândeaţe spre săraci, nici o folosinţă n-avem de binele şi de avuţia noastră. Pentru aceaea, bogaţii cei nemilostivi mai multă muncă vor avea decât săracii, pentru că nici binele avuţiei lor nu i-au îmblânzit să fie dumeasteci şi îndurători către săraci. Şi nu-m zice că unii au dat milostenie multă, că, de-au şi dat, n-au dat precum să cade, precum zice apostolul: „Cel ce miluiaşte cu blândeaţe, pentru aceaea, nu vor putea să scape de muncă". Deci, de vreame ce iaste aşa, poate vreun bogat să să spăsească?
48[r] Încă prea poate. Că şi Avraam au fost mai bogat decât // toţi oamenii. Văzuşi-i avuţia lui? Caută acum de vezi şi agoniseala primirii lui cei de oaspeţi, că i să arătă lui Dumnezeu, în amiază-zi, în chipul a trei bărbaţi călători. Şăzând el la copaciul Melanului* şi, îndată ce-i văzu, alergă de-i timpină pre dânşii şi-i primi cu multă bucurie şi veselie de la toată inema. Şi, iarăş, nu ştia că au fost Dumnezeu cel ce venise la dânsul şi, măcară că nu ştia, iară li să închină şi le zise: „De mă primiţi, stăpânii miei, pre mine, nevreadnecul, osteniţi până la sălaşul mieu cel trecătoriu". Văzuş ce lucru mare făcu cinstitul bătrân 'n-amiază-zi? Neşăzând supt vreun acoperemânt, ce, ca un striin şi călătoriu cel bogat şi de bună seminţie, marele patriarh Avraam, că-ş lăsă casa, şi muiarea, şi copiii, şi slugile, şi ieşi să vineaze şi tinse mreaja iubirei de oaspeţi, să nu cumva să scape şi să treacă vreun călătoriu sau vreun om striin neospătat de la casa lui? Ce socoteaşte ce face, nu trimise vreo slugă, că avea 318, pentru că ştiia că slugile sânt leaneş şi somnoroş, ce să temea să nu cumva să dormiteaze sluga şi să treacă oaspeţul şi va piarde vânatul, ci să duse el singur şi şădea lângă drum, în prigoriştea soarelui. Vezi pre Avraam, vezi pre bogatul cel adevărat? Ia spune-m, bogatule, suferi tu, măcară numai să vezi pre cel săracu, sau să-i răspunzi ceva, sau să grăieşti către dânsul, sau, de nu-i dai nemic, măcară să-l mângâi cu cuvântul? Şi să sculă Avraam şi să închină lor, iară nu

* În realitate, Mamvri.

cunoştea pre dânşii. Nu fu atâta minune, căci sluji lui Dumezău, ce, căce, cu necunoştinţa lui ceaea ce nu-i cunoştea pre dânşii, mai mult i să arătă osârdia primirei de oaspeţ. Chemă şi pre muiarea lui, ca să facă ospăţul împreună, că <a>şa să cade, soţiile şi bărbatul, cu fămeaia, amândoi, să ospeteaze oaspeţii, sau post de-ar face, sau milostenie, au altă bunătate. Deci, chemându-o pre dânsa, îi zise: „Apucă curând de cearne cu sita şi frământă pâine bună, să ospătăm oaspeţii ce ne-au trimis Dumnezău". Iară iubitoarea de streini, Sara, îndată ascultă cuvântul lui şi nu-i stătu împotrivă cu cuvântul, nici-i zise, cum zic bogate fămei den vreamea de-acum: „Ia, caută acum, de vezi ce mă află pre mine de la bărbatul mieu? Au doară sânt eu muiare de morariu sau de pitariu să-ţ frământ eu pită? Eu am avuţia mea, şi zeastrea mea, şi atâtea roabe, şi nu zici acelora, ce-m zici mie?". Nu zise aşa cea ce era adevărat jupânească, ce, îndată, făcu porunca bărbatului ei. Unde vei să afli muieri ca acealea în ziua de astăzi? Oare sufere să facă porunca bărbatului lor? Ba, numai le vezi mânile lor împodobite tot cu aur, şi tot den lăcomie, şi luare de la săraci. Arată mâna Sarei, de vezi ce poartă şi cu ce iaste îmbrăcată? Cu milostenie, cu iubire de streini, cu dragoste şi iubire de săraci. Zise Avraam ei: „Nevoiaşte-te, curând, de frământă trei măsuri de făină curată, cu sita cea deasă". Aşa zise, şi el alergă la cireada vacilor. Împărţiră osteneala, ca să împartă şi cununile de la
48v. Dumnezău. Deci, junghe / viţelul îndată. Alergă bătrânul, ca un tânăr, căci că-l întăriia mintea spre dragostea iubirei de streini. Să fii văzut pre un domnu, de avea atâtea slugi, cum aducea viţelul şi nemică nu-l îngreuia, că-l iuşura osârdia ce avea. Deci, cela ce venise ce făgădui pentru plata ospăţului lui Avraam? Zise: „Întru aceasta vreame iară voiu să viu şi va să aibă Sara fiu". Văzuş ce roadă odrăsli iubirea oaspeţilor? Şi masa cum fu grasă? Cum fu de frumoasă? Cum să coapse strugurul mai 'nainte de vreame? Într-acest fealiu sânt roadele milosteniei. Pentru aceaea, să nu ne pară noao că să împuţinează avuţia

noastră, când dăm milostenie, că nu să împuţinează, ce să adaoge şi să înmulţeaşte. Nu să sfârşaşte avuţia milostivului, ce prisoseaşte, că iaste o neguţătorie cu dobândă, şi rodul şi sămânţa, şi, mai vârtos, amândoao dobândă, şi agonisita păzită să află. Că, cela ce umblă cu corabia pre mare multă nevoie rabdă. Aşijderea şi plugariul, la sămănătura lui, multă primejdie are, au de seacetă, au de vremi reale şi de ploi asuprite. Iară avuţia ceaea ce să pune în mâna lui Hristos stă neclătită de toate vicleşugurile, că nimenea nu poate să o hrăpească den mânile lui Hristos, ce stă în veacii veacilor, şi ne facu noao multă roadă, că, văzând Dumnezău că aicea nu rodeaşte, o ţine şi o păzeaşte, ca, după moartea noastră, să o luom cu multă dobândă. Şi, de vreame ce un om, când ia de la altul ceva, nu să arată nemulţemitoriu, ce răsplăteaşte celuia ce i-au dat acel daru, cu mult mai mult va să-i dea Hristos celuia ce i-au dat lui, că, de vreame ce Hristos, şi neluând nimica, dă, dară cum să ia şi să nu dea? Ascultă ce zice Solomon: „Cel ce miluiaşte săracul împrumutează pre Dumnezău". Văzuşi împrumutare minunată şi slăvită? Altul iaste cela ce ia împrumuta şi altul să face datornic şi plăteaşte datoria. Pentru aceaea, nu zise înţeleptul „că cel ce miluiaşte săracul dă lui Dumnezău, ce zise că împrumutează pre Dumnezău", ca să nu-i pară că va fi plata singură şi fără dobândă, că cunoaşte Dumnezău lăcomia noastră, că nesaţiul nostru pohteaşte, pururea, mult. Pentru aceaea, cela ce are bani nu va să împrumuteaze pre săracu, fără de chezaş, şi fără de zălog, şi fără de zapis. Pentru aceaea, văzând Dumnezău că nimenea nu împrumutează pre săracu, fără de chezaş, ce caută tot la dobândă, şi nici unul nu e milostiv şi să fie priatin săracului, iară săracul, de toate de aceastea iaste pustiu şi nemică semnu nu are să puie zălog sau chezaş, pentru aceaea, nimenea nu va să-l împrumuteaze, ce, văzându-l pre acesta Dumnezău că are greu den neomenia boiarilor, să puse pre sine la mijloc şi, pentru cel sărac întră chezaş, iară la împrumutătoriu să puse zălog. Pentru aceaea, zise înţeleptul: „Cel ce milu-

iaşte săracul împrumutează pre Dumnezău". Împrumu-
tează, de multe ori, şi bogaţii, însă numai pre ceia ce le da
dobândă multă, zicând, adecă, că să ţin de cuvânt, iară pr
49r cei săraci nu-i împrumutează, zicând că // să plătescu rău.
Pre Dumnezău, pre platnicul cel bun care ne dă, pentru
una, o sută, şi iertare de păcate, pre acesta îl lăsăm, iară
pre ceia ce nu ne dau nici capetele, cât le dăm noi, îi
împrumutăm pre aceştia cu multă avuţie. Că, ia, spune-m
ce dobândă ne dă noao pântecele care lucrăm numai
pentru dânsul şi strică toată viaţa noastră în stricăciune
şi-n putreciune? Ce cinste avem noi den mărirea deşartă şi
den mândrie? Numai zavistie şi scârbă. Ce ne dă scum-
peatea? Numai griji şi nevoinţă multă. Ce dobândim den
curvie, carea găteaşte matca focului? Viarmele cel ne-
adormit. Dară, pre aceştia să avem noi datornici şi nu pre
Dumnezău? Pentru aceaea, vom să piardem, nu numai
dobânda, ce şi capetele, şi, încă, aşteptăm să dobândim şi
munca de veaci. Pentru ce, dară, frate, nu dai bani
împrumut celui ce ţi-i dă toţi, încă şi mai mulţi? Au doară
zici că va zăbovi până a-ţ plăti? De multe ori dă Domnul
şi într-această viaţă, că adevărat iaste cuvântul care zice:
„Cearet întâiu împărăţia ceriurilor şi aceaste trecătoare
toate vi se vor da voao". Iară, de va şi zăbovi până a-ţ da
banii, vei să aibi mai multă dobândă. Şi aceasta o vedem
la ceia ce împrumutează, că le sânt dragi ceia ce zăbo-
vescu cu datoria, pentru că li să adaoge dobânda, iară
cela ce dă datoria, de să plăteaşte curând, el scurtează den
dobândă. Deci, de vreame ce pentru oamenii carii ne sânt
datori nu ni să pare cu greu, când ne zăbovescu cu banii,
căci ne meşteşuguim ca să să adaogă dobânda, dară,
pentru Dumnezău, de ce să fim aşa slabi de inimă? „Cel ce
miluiaşte pre sărac împrumutează pre Dumnezău." O,
milostivire mare şi iubire de oameni, că te împrumutezi şi
tu, Domnul mieu, de la noi, slugile tale, pentru milostenia
săracilor. Dară, în ce vreame vei să ne plăteşti? Întrebi
când şi unde va să-ţ plătească datoria şi dobânda? Când
va şedea Fiul omenescu pre scaunul slăvii lui, şi va pune

oile den-a direapta şi caprele den-a stânga, şi va zice celor
den-a direapta lui: „Veniţ, blagosloviţii Părintelui Mieu, de
moşteniţi împărăţia ce iaste gătită voao mai 'nainte până a
nu face lumea". Pentru carii o zice aceasta? Pentru creş-
tinii cei milostivi. „Că am fostu flămând şi mi-aţ dat de
mâncat, însetat şi m-aţ adăpat, gol am fostu şi m-aţ îm-
brăcat". „Dară, pentru ce, Doamne Hristoase, nu-ţ aduci
aminte de alte bunătăţi, ce numai de milostenie?" Iară
Domnul zice: „Nu judec eu păcatul, ce neomenia voastră
osândescu. Că, având voi o iarbă ca aceasta, doftorească,
de mult preţ, mântuinţă sufletului vostru, adecă milos-
tenia, carea spală păcatele voastre şi lăsat atâta bine şi
atâta plată, că nu pentru aceasta ţ-au dat Dumnezău avuţie
şi bani, ca să-i cheltuieşti în mâncări şi-n băuturi şi-n
lucruri fără de leage, ce ca să-i cheltuieşti la milostenii şi
la alte lucruri bune, ce plac lui Dumnezău". Că, doară, nu
dai ale tale, ce, den carele ţi s-au încredinţat, de ţi s-au dat
49v să fie de săraci, macară de-ar fi şi den direaptele ta / le
osteneale şi trude sau den moşenirea părinţilor tăi, pentru
căci să nu ţi să fie poruncit cumva, pentru multă mila lui
Dumnezău, să dai milostenie dentr-ale tale şi, apoi, tu le
socoteşti acealea că sânt ale tale şi faci milostivirea lui
Dumnezău pricină necunoştinţei. Că au n-ar putea
Dumnezău să le ia de la tine şi să le dea altuia? Ce nu va
să o facă aceasta, ce te lasă în voia ta să faci cinste
săracilor. Pentru ce, dară, nu dai nimănui milostenie? Au
ai necredinţă că nu o vei lua iarăş? Dară aceasta, cum
poate să fie? Că, de vreame ce Dumnezău dă şi celuia ce
nu dă nimănui, dară, cu cât mai vârtos să nu dea celuia ce
iai de la el? Că, pentru aceaea, au împărţit Dumnezău
şi-au dat ţie mai mult decât altora, nu pentru să le chel-
tuieşti fără de cale, cu curviile, cu beţiele, cu lăcomiile
bucatelor, cu haine scumpe şi cu alte lucruri pietoare, ce ca
să împarţi săracilor. Că, de vei ţinea mai mulţi bani decât
ţi-ar fi treaba ta şi vei cheltui fără ispravă, să ştii bine că
vei să aibi acolo, în iadu, multe şi reale munci. Văzut-am
pre mulţi ajungând până la atâta neomenie, că, pentru

puţină leane, nu socotesc pre săracul cel flămându şi zicu cătră dânsul că: „Sântu departe de casă, sărace, şi sluga nu-m iaste aici, să-l trimiţu să-ţ dea de mâncat“. O, nemilostivire, şi neomenie, şi leane mare, că, cu cât nu s-ar cădea să să lenevească nimică, măcar de-ar fi şi zeace mile de loc, de vreame ce-ar fi şi plata mai multă, el acolea să leneaşte, căce, că pentru cealea ce dai, numai o plată iai. Iară, cându osteneşti şi tu cu dânsul, atunci, şi pentru osteneale, mai iai şi altă plată, că şi pre Avraam, pentru aceasta îl lăudăm mai multu, că avea 318 slugi şi nici pre unul nu-l mână să meargă la cireadă, ce el singur, măcară că era bătrân şi slabu, iară îndată alergă la cireada boilor şi apucă viţelul. Pentru aceaea, şi tu, măcară de-ai fi boiariu cât de mare, nu-ţi fie ruşine a sluji săracului, singur, cu mânile tale, că lui Hristos nu-i iaste ruşine a tinde mâna lui să ia milostenia săracului, iară ţie îţi iaste ruşine să-ţ întinzi mâna, să-i dai un banu sau o pâine. Dară nu iaste aceasta mai mare ruşine? Că, de vreame ce dobândeşti împărăţia ceriului pentru un paharu de apă reace ce dai celui neputincios, dară, când îl vei chema şi la casa ta, şi să-l pui la o masă cu tine, şi-l vei odihni, ia, spune-m, câtă roadă bună vei să dobândeşti? Pentru aceasta, dară, să nu ne fie ruşine a slujirea şi a mângâiarea spre săraci, că, făcând noi aceasta, ni să sfinţesc mâinile noastre şi, atunce, deaca le vom rădica cătră rugă, îndată le veade Dumnezeu, şi să milostiveaşte, şi pofta noastră ne-o dă şi o plineaşte, pentru că banii, când să dau, sânt ai tuturor, iară să slujască neştine, cu mânile lui şi cu osârdie mare, săracilor, aceasta iaste a unui suflet mare şi viteazu. Că, de vezi pre cineva ajutându-ţi la lucrurile ceale lumeşti, adecă la judecăţi sau alte nevoi să ostenească pentru tine, oare, cându-l vezi altă dată, nu-i ieşi în timpinarea lui şi te
50r bucuri // de el, cu multă dragoste, şi-i dai şi daruri, şi-i eşti ca o slugă a lui cumpărată? Dară, când vezi pre Hristos venind, căci te leneveşti a-i ieşirea în timpinare şi a-i slujirea cu toată inema? Că, deaca nu primeşti pre cel striinu, ca pre Hristos, încai nu-l mai primi, că de ia plată

cel ce dă un păharu de apă reace, dară cel ce va da bani şi haine, oare nu va avea mai mare plată? Adevărat, nu iaste putinţă să n-aibă, pentru că, unde iaste darea binelui şi milostenie, acolo iaste şi darul lui Dumnezău şi, niciodată, nu să mai împuţinează, nici mai scade. Iară, unde iaste şi dare de haine, şi de bani mulţi, şi de alte bunătăţi, de toate, câtă plată va să fie de la direptul Judecătoriu? Însă, numai cunoscu că aceastea, şi altele ca aceastea, de multe ori, aţ văzut şi aţ învăţat, ca să faceţ măcar cât de puţin bine. Dea Dumnezău să faceţ şi mai multe bunătăţi, că multă nesocoteală şi mare nebunie iaste. Cându vom să cumpărăm vii şi ţarine, cercăm, cu multă nevoinţă, să fie pământul bun şi roditoriu şi, acum, vedem înaintea noastră, în loc de pământu, ceriu. Şi să nu ne cumpărăm acolo sat sau lăcaş şi, de acolo, să aşteptăm roada ostenealelor noastre? Ia, spune-m, de ţ-ar zice cineva că, într-acestu an, va să să răsipească această cetate, oare vreare-ai să zideşti casă într-aceaea cetate ce va să să rumpă şi să cază? Ba. Dară cetatea aceaea a ceriului nu te temi că se va strica? Pentru aceaea, să nu zidim într-această lume în carea vor să să strice, nu numai cetăţile şi casele, ce toată lumea, ce, încă, ce zic eu, că vor să cază, că, mai 'nainte până a nu cădea, vom muri. Pentru aceaea, mai bine iaste să zidim case în ceriu, de vreame ce acolo nu ne trebuie ziditori, că, acolo, mânile săracilor, nu numai case ca aceastea zidescu, ce, încă, moştenescu şi împărăţia ceriurilor şi multă îndrăznire ne fac cătră Dumnezău, la atâta înălţime suie pre om milostenia. Şi, în ce chip o împărătească, când va să între în olatele împărăteşti, nici un portariu nu cutează să întreabe cine iaste sau unde va să meargă, ce toţi boiarii curţii aceiia o primescu cu bucurie, aşa şi pre cei milostivi, fără de nice o oprealeşte, îi duc la scaunul împărătesc, că Dumnezău foarte tare iubeaşte milostenia şi lângă dânsul să află. Pentru aceasta zice *Scriptura*: „Stătu împărăteasa de-a direapta ta“. Fata cea întâiu a lui Dumnezău iaste milostenia. Milostenia aceasta plecă pre Dumnezău de să

făcu om ca să mântuiască pre om. Pentru aceaea, veri ce cearere ar ceare de la Dumnezău şi Părintele pentru ceia ce fac milostenie, îndată primeaşte darul cearerii. Atâta de mare cinste şi îndrăznire are milostenia înaintea lui Dumnezău, că, nu numai păcatele omului celui milostiv le spală, ce, încă, şi moartea o goneaşte. Şi, cine adeverează aceasta, cum că milostenia stăpâneaşte toate şi biruiaşte şi pre moarte? Că noi vedem că mor toţi oamenii şi nici unul nu poate să scape de munca morţii. Nu fii, frate, necredincios, ce află den lucrurile ceale ce s-au făcut
50[v] dentr-însa şi câtă pu / teare are milostenia, de biruiaşte şi pre moarte. Ascultă. În Iopia era o fată fecioară, şi făcea multă milostenie la toţi, şi o chema Tavita, carea avea numai un lucru, neîncetat să facă milostenie, în toate zilele, şi îmbrăca văduvele şi săracii, şi alte mângâieri şi odihne făcea la toţi săracii. Apoi să bolnăvi fata greu şi muri. Ce făcură, dară, văduvele şi ceialaţi săraci ce avea binele ei? Nu lăsară să o îngroape, ce trimiseră de aduseră pre apostol Petru şi alergară de-l întimpinară văduvele, plângând, şi-i arăta lui bunătăţile şi milosteniile, câte făcea fecioara cu dânsele, şi una arăta îmbrăcămintea ce-i dedease, alta cămaşa, alta măhrama, alta încălţămintele. Atuncea, Petru, văzând atâta milostenie, şi, mai vârtos, lacrămile săracilor şi a văduvelor, plecă genuchele sale la pământ şi făcu rugă pentru văduve, apoi, întorcându-se cătră trupul cel mortu, zise: „Tavita, scoală-te!". Iară ea deşchise ochii ei şi, deaca văzu pre Petru, şezu. Iară Petru o luo de mână şi o râdică, după aceaea chemă pre văduve şi pre toţi ceia care sta acolea şi o deade pre dânsa lor vie. Vezi câtă iaste de multă bunătatea milosteniei şi plata văduvelor, pentru că ce fealiu de daruri deade fecioara aceaea văduvelor? Dară, cu cât mai mult răsplătiră eale aceiia? Că mărirea milosteniei nu să aleage den mulţimea banilor, ce den osârdia celora ce-o dau pre dânsa. Cu adevărat, în credinţă, zic, mult pot picioarele sfinţilor, când întră în casa cuiva, că nu blagoslovescu numai pre oameni, ce şi pământul ce-l ce calcă pre el îl sfinţescu,

aducând şi dăruind multe şi mari bunătăţi credincioşilor, că orbiciunea cea de fire o îndireptează, neputinţa şi foamea o dezleagă, şi multă ieftinătate şi avuţie aduc credincioşilor. Pentru aceaea, şi picioarele proorocului Ilie, întrând în casa văduvei aceiia a căriia îi învise copilul, minunată şi prea slăvită bunătate arătară, că făcură picioarele proorocului casa văduvei arie plină de grâu şi borcanul cel de vin îl făcură coriţă, care, pururea, era tot plin. Prileju nou să făcu atuncea, deodată, împreună, şi a sămănăturii şi a secerăturii. În ce chip să făcu? Că primi văduva pre direptul cu un pumnu de făină, semănă făină şi seceră făină. Şi vasul cel de unt-de-lemn izvorâia mulţime de unt-de-lemnu. Nu-i trebuiră părechi de boi, nici plug, să are, nici ploaie, nici vânturi cu suflare bună, nici seacere îi trebui, nici arie să aducă să puie znopii, nici să-i triere, nici vântu îi trebui să vânture, nici moară să macine, ce, într-o mică de ceas, să aflară aceastea toate în casa văduvei. Într-acesta chip sântu darurile sfinţilor. Aceastea daruri dăruiescu picioarele sfinţilor şi, încă, mai multu decât aceastea dau. Ce, pentru ca să nu să lungească cuvântul, atâta pre puţin ţine minte pentru darurile sfinţilor, în ce chip îi cinstim, acest fealiu de daruri ne aduc ei noao. Aşijderea, iarăş, deaca nu-i vom cinsti, mare
51[r] muncă ne // agonisescu, şi focul cel veacinic mai denafară. Iară, ce zice cel ce să împrotiveaşte cu cuvântul? Acela au fost Petru şi acela au fost Ilie. Ce grăieşti, o, omule? Dară, de-au fost Petru şi Ilie, au n-au avut şi ei aceasta fire ce avem şi noi? Au nu s-au născut şi ei într-această viaţă, ca şi noi? Nu s-au hrănit şi ei cu acest fealiu de hrană? N-au vieţuit cu lucrurile lumii, ca şi noi? Şi, mai vârtos, încă, unii din svinţi n-au luat muieri, şi au făcut copii, şi unii au învăţat meşteşuguri lumeşti, şi alţii, iarăş, n-au petrecut într-adâncul şi în fundul răutăţii? Adecă, unii au fost vameş şi alţii gonitori besearecii lui Hristos. Iară, deaca s-au pocăit, mult daru au dobândit de la Dumnezău, că unii dintr-aceşti apostoli au sculat morţi, ochii orbilor au deşchisu, stricaţii au curăţit, şchiopii i-au îndireptat, dracii

den oameni i-au gonit, şi alte vindecări, tămăduiri mult[e] făcea întru bólnavi. (Oare avear-ar vreo cale răspunsu[l] vostru?) Iară, de vei cerca viaţă şi petreacere, şi acum s[ă] află la cei ce vor şi părăsire de răutăţi şi primire de ascultare. Care sânt aceastea? Că şi Hristos nu dă biruinţele şi cununile, aşa numai, pe'ntreg fiecui, ce celora ce-au ostenit şi-au făcut poruncile lui. Pentru aceaea, zice: „Veniţi, blagosloviţii Părintelui Mieu, de moşteniţi cea gătită voao împărăţie de'nceputul lumii. Cum ar zice mai 'nainte, până a nu face lumea, nu că doară aţ făcut minuni, ce pentru căci am fost flămându şi mi-aţ dat de-am mâncat, însetat-am şi m-aţ adăpat, strein şi m-aţ primit în casele voastre". Deci, de le întăriia acealea darul lui Dumnezău, adecă minunile, iară nici aceastea nu ne sânt de stricăciune, însă nici cuvânt de răspuns nu ceare de la noi, când va să ne cerceteaze pentru păcatele ce-am făcut, ce numai cu viaţa cea dumnezeiască şi fără de minuni veţ lua cununile, iară viaţa cea rea şi fără-de-leage nu va putea să scape de muncă. Pentru aceaea, dară, să facem bunătăţi, nu minuni, care bunătăţi pot să ne folosască şi noao, şi vecinului nostru, adecă milostenia, rugăciunea, postul şi alte bunătăţi toate. Cu aceastea toate are puteare milostenia, căci că, deşi poftești fără de milostenie, nu socoteaşte acea osteneală postu, ce, mai rău te face decât lacomul şi beţivul, încât iaste mai rea răutatea şi neomenia desfătăciunii. Încă, ce zicu eu, postire? Că, de va şi avea cineva şi feciorie, denafară va sta de casa mirelui, neavând milostenie, macară că nu iaste altă bunătate întocma cu fecioria, pentru că fecioria să asamănă îngerilor la curăţenie, care lucru nici de nevoie nu veniră la leage, de vreame ce covârşescu preste fire. Deci, de vreame ce să gonescu afară den casa mirelui cei ce au feciorie, pentru căci n-au milostenie, precum să cade, cu bună minte, iată, dară, că, fără milostenie, nu poate nimenea să afle iertăciune păcatelor lui. Iară, nici în ceale lumeşti nu poate neştine să viețuiască singur, ce şi meşterul, şi războinicul, şi lucrătoriul de pământ, şi neguţătoriul ostenescu pentru

51[v] folosinţa a multora / şi, încă, mai vârtos, pentru vecinul lor. Iară, mai mult decât aceastea să cade să facem pentru lucrurile ceale sufleteşti, că mai bine iaste să viețuiască omul într-acesta chip, decât să viețuiască numai pentru dânsul şi de alţii să nu-i fie aminte, că unul ca acela nu să chiamă om, ce iaste neom, că strânge numai pentru dânsul. Şi unul ca acela asamănă unui şoarece orb ce găureaşte pământul, şi în sus şi în jos, şi să asamănă cu lacomul, că-i pare că nu se va mai sătura, de nu va întoarce tot pământul. Aşa iaste şi cela ce lăcomeaşte totdeauna, pentru ca să să îmbogăţască, ce, totuş, iaste el, apoi, sărac şi cerşetoriu în toată viaţa lui. Pentru aceasta, veri cine va să să îmbogăţască, să să facă săracu întâiu, pren milostenie şi, apoi, va fi bogat, şi aicea şi acolo, să împarţă săracilor cea ce prisoseaşte preste treaba lui, ca să strângă bogăţie neputredă şi multă în ceriu. Iară, de-ţ pare aceastea că sânt cu greu şi fără cale, caută la lucrătoriul cel de pământu, că nici el nu poate face pâine multă, de nu va sămăna tot cât va avea şi, încă, de multe ori, să şi împrumutează de seamănă şi râsâpeaşte grâul. Dară tu, frate, pentru căci nu dai celora ce trebuie să sameni ca să seaceri roadă sufletească multă şi fără de moarte? Iară el zice: „Dară cum să pociu face aceasta, că eu am copii şi pohtescu să-i las în urma mea bogaţi şi boiari". Dară, pentru ce îi faci şi săraci şi cerşători? Că, de le şi laş loru toată avuţia ta, iarăş la pază slabă şi neîncuiată îi pui de să păzescu. Iară, de-ai lăsa pre Dumnezău ispravnic şi moşnean împreună cu dânşii, le-ai lăsa întunearece de comori. Pentru aceaea, cându vei să laşi avuţie multă copiilor tăi, lasă-i în grija şi-n pronia lui Dumnezău, că au doară Dumnezău nu te-au făcut şi pre tine? Adevărat, şi trup şi suflet ţi-au dat, şi te-au zidit, şi viaţă şi sănătate ţi-au dăruit. Deci, cându te va vedea şi el că arăţi cătră dânsul atâta cinste şi cătră săraci primire şi dragoste, cum nu va deşchide atunce avuţie multă să dea copiilor tăi? Pre Ilie îl hrăni văduva aceaea, cu puţină făină, şi el, de vreame ce văzu pre acea muiare milostivă că-i fu milă, şi-l cinsti mai mult pre

dânsul decât pre copiii ei, şi poftiia mai bine să-i moară copiii ei de foame decât să nu ospeteaze pre striin, îndată arătă casa ei arie plină de grâu şi corita de vin. Deci, socoteaşte, cu mintea ta, câtă cinste şi bucurie va să-ţ arate ţie Stăpânul lui Ilie. De ţi-e voia să laşi copiii tăi bogaţi, lasă-le lor pre Dumnezău datornic, că copiii, de-ţ vor lua banii, nu ştiu în ce chip să-i păzească sau unde îi vor da. Ce, de vei apuca tu mai 'nainte şi-i vei da împrumut lui Dumnezău pren săraci, le va rămânea lor comoara avuţiei nefurată şi va fi plata foarte pre iuşor şi, încă-ţ va şi mulţemi. Datornic să face noao Dumnezău şi mai bine iubeaşte pre ceia ce-i dau împrumut şi le iaste datoriu decât pre ceia ce nu le iaste datoriu. Deci, pentru aceaea, de ţi-e voia să aibi pre Dumnezău priaten, fă-l datornic copiilor tăi, că nu să bucură atâta de mult cel ce împru-
52r mutează pre da // tornicii lui, cât să bucură Dumnezeu, când iaste datoriu. Şi, de oamenii ceia ce nu le iaste datoriu el fuge şi-i sântu urâţi, iară de ceia ce le iaste datoriu îi iaste grijă de dânşii şi-i iubeaşte. Dară, pentru ce să dai avuţia ta celor bogaţi? Că, iată, Hristos, adecă săracii, stau gata şi aşteaptă să ia banii tăi, să-i păzească şi să-i adaogă şi, cu multă mulţimită, să ţi-i plătească, că, din mâna lui Hristos, nimenea nu poate să-i apuce. Şi nu păzeaşte banii, numai câţi îi dai, ce, încă, pentru dinşii, te izbăveaşte şi pre tine den nevoile trupeşti şi sufleteşti ce-ţ vin asupră, pentru că oamenii, cei ce iau avuţia să o păzească le pare că ne fac bine căci o păzesc. Iară Hristos nu face aşa, că nu-i mulţimeşti tu, ce, încă, el îţi mulţimeaşte şi mărturiseaşte că i-au luat de la tine. Aşijderea, cela ce-ţ păzeaşte avuţia ceare plată de la tine, iară Hristos mai multu îţ plăteaşte ţie, că, pentru aceaea, ţi-au dat Dumnezău banii, ca să-i dai şi tu altui om, ca să-i aibi temeinici, că, până îi ţii tu singur, nici ai tăi nu sânt, iară, cându dai şi altuia, atunce şi tu iai dentru avuţia ta. Şi, în ce chip dă un tată unui copil al lui bani puţintei şi-i zice să-i păstreaze bine, să nu-i ia cineva, apoi îi dă şi slugă pentru mai multă pază, aşa face şi Dumnezău şi zice: „Dă

celui ce-i trebuiaşte, ca să nu ţi-i ia altcineva, au vreun năpăstuitoriu, sau vreun fur, sau diavolul, cum au luat oarecând şi ai lui Iov, sau singură moartea ţi-i va lua. Că, până ţii tu banii, nu-i ţii bine, iară, de mi-i vei da mie, lui Dumnezău, pren săraci, eu ţi-i voiu păstra toţi şi deplin, cu multă pază, că nu-i iau ca să-i stricu, ce pentru să-i adaog, să-i mai mulţescu şi să-i ţiu, să ţi-i dau în vreamea aceaea a judecăţii, că atunce nu iaste niminea să te împrumuteaze, nici să te miluiască". O, bogatule, căci osteneşti în deşărt şi ascunzi avuţia ta să nu o ia săracii? Ce te mânii, cându îţ ceru săracii? Au doară cheltuieşti dentr-ale tale? Ale lui Dumnezău şi Părintelui lor cer, iară nu ale tale, că avuţia nu s-au născut împreună cu tine. Ce dă cealea ce ai luat, că nu ţi s-au poruncit numai tot să iai, ce să şi dai, căci dai avuţia ta pământului? Dă, zicu-ţi, avuţia ta în mâna mea, au n-ai mai bun credincios pre Făcătoriul pământului decât pre pământul cel fără suflet? Zici că am dat. Adevărat, ai dat, dară n-ai dat cum să cade, pentru că zice apostol, că pre dătătorul cel blând îl iubeaşte Dumnezău, că atuncea vei să răspunzi, când nu vei să aibi, nici poţi să agoniseşti nici un priatin, nici ajutoriu pre nimenea, macară la întunearice de oameni de-ai fi dat, pentru că sânt şi alţii flămânzi şi n-ai a răspunderea nemica. Pentru aceaea, nici bogatul să să înalţe cu firea şi să să mândrească căci au dat milostenie multă, nici săracului să-i pară rău căci au dat puţină, că, de multe ori, dă cel sărac mai multă milostenie decât cel bogat, că milostenia cea multă şi cea puţină nu să socoteaşte la măsura dării, ce la buna voinţă,
52v şi după putearea avuţiei, / şi stăpânirea celor ce dau. Că, tu, bogatule, hrăneşti pre ceia ce te laudă preste măsură, pentru că cheltuieşti ca dentr-o fântână ce izvoarşte tare, numai ca să te laude în deşertu, şi tu te bucuri şi te veseleşti. Iară, deaca vezi pre sărac, te temi tare să nu sărăceşti. Dă, omule, celui ce iaste sărac, iară nu jucătorilor, ca să nu pierzi cu banii tăi, să duci la muncă şi sufletul tău şi al aceluia, pentru că tu, cu cinstea ta cea preste măsură, eşti pricină perirei lui, că, de-ar şti jucătorii

că nu-ţ trebuiescu ţie şi iaste meşteşugul lor fără dobândă, ar lăsa şi ei acel meşteşug drăcescu, ca să nu meargă în muncă pentru tine. Omul cel orb, deaca ia milostenie, el veade, şi trage pre cel ce l-au miluit, şi-l duce împărăţia ceriului. Şi cel ce să împiadecă, acia şi colea, şi cade în gropi, acela-ţ iaste ţie povaţă la suitul ceriului, pentru căci că, deaca nu faci milostenie pentru vedearea oamenilor, macară toată lumea de te-ar vedea, ca şi când nu te-ar vedea nimenea, căci n-ai făcut ca să te laude, că n-au zis Hristos: „Nu faceţ milostenia voastră numai înaintea oamenilor", ce au zis ca să nu vă arătaţi lor cu laudă. O, ce mare vrednicie are sărăcia, că să închipuiaşte Dumnezău în chipul ei şi să ascunde într-însa, că săracul tinde mâna, iară Dumnezău iaste care primeaşte. Când ţi se întâmplă vreo pagubă, ceva, sau scârbă, sau boală, sau furtişag, sau strâmbătate, sau altă primejdie rea, dă milostenie şi mulţemeaşte lui Dumnezău, căci ţi s-au întâmplat supărare ca aceaea şi vei vedea că-ţ va veni îndată mult daru de la Dumnezău, că atâta iaste dobânda cea sufletească, că, macară de iaste şi puţină, iară tot iaste de folos, cât poate să acopere toată paguba trupească, în toată viaţa. Şi, de nu creadeţ, ispitiţi şi veţ cunoaşte slava şi pronia lui Dumnezău. Iară, o, leane mare şi fără de minte şi neomenia noastră, că, în toată viaţa noastră, cu păcate şi vicleşuguri petreacem, că, deşi facem cândva vreun bine, şi acela îl facem ca slugile ceale nemulţemitoare şi fără de minte, cu multă neguţetorie şi precupie! Pentru că cercetăm cu de-adinsul ce plată şi ce dobândă vom să avem, adecă socotind cu mintea noastră, oare avea-vom ceva plată pentru cealea ce facem? Şi, însă, de nu le-am face pentru nădeajdea plăţii, multă plată am avea, că să cade toate, veri câte vom face, pentru Hristos să le facem. Şi să nu le facem pentru nădeajdea plăţii, de vreame ce Dumnezău, când ne-au făcut pre noi, de-nceput, nici un lucru bun nu avem cu noi, iară el îndată ne-au dăruit atâtea şi atâtea bunătăţi. Dară ceia ce ostenescu şi rabdă multe pentru Dumnezău, oare ce bine nu le va dărui, şi aicea şi

acolo? Adecă, întunearice de plăţi le va da. Noi, cu multă nevoie, cheltuim pentru noi puţină avuţie, iară iubitoriul de oameni, Dumnezău, au dat pentru noi, ceşti osândiţ, şi pre Fiul lui cel singur, Unul născut. Iară, însă, şi noi, de multe ori, pentru dragostea priatenilor noştri, păţim nevoie, şi primim pagubă, şi alte patemi reale suferim,
53r iară pentru dragostea lui // Dumnezău nici puţin argint nu dăm. Dară, cum nu iaste aceasta rea neomenie şi necunoştinţă? Că Hristos, şi sufletul lui l-au dat morţii pentru noi, şi cinstitul lui sânge l-au vărsat pentru noi, nemulţemitorii, iară noi nu vom să vărsăm banii noştri cei putrezi pentru Hristos, ce treacem pre lângă Dânsul şi-l lăsăm gol, striin şi flămând. Dară, cine va putea să ne scoaţă den munca cea ce va să fie? Alt nimenea, fără numai Dumnezău, ce noi înşine meargem la muncă, că, de ne-am aduce aminte fieştecare de răspunsul şi cuvântul cel ales al judecăţii, nu ne-am osândi pre noi să meargem în munca focului. Hristos s-au dat pre Dânsul morţii pentru noi şi săracul moare de foame, iară noi ne facem a nu-l vedea şi fugim de Dânsul, că necum bani sau argintu de-am avea să dăm, ce mii de suflete de-am avea, să cade să le punem toate pentru Dumnezău. Căce, când trag pre cineva dentru noi vinovat şi-l duc să-l spânzure sau să-l înţeape, oare n-ar pohti mai bine să dea toată avuţia, câtă ar avea, numai să scape de moarte? Şi, încă, i-ar părea că-i iaste în dar. Acum, dară, să cunoaştem că şi pre noi ne trag şi ne ducu pre calea osândii, să ne ducă în matca focului celui nestinsu, ce să dăm măcar jumătate den avuţia noastră, să ne izbăvim den muncă. Iară noi ţinem, numai fără ispravă, avuţie nedireaptă şi bani, care nici sântu ale noastre să le dăm. Dară, ce răspunsu vom să avem şi ce iertăciune, şi într-această lume şi în ceaialaltă? Cându ne vom lipsi de viaţa cea veacinică? Că, de vreame ce neştine, de multe ori, îş dă toată avuţia lui pentru cinstea şi boieria ceastă lumească şi trecătoare, cându va să să scape aici, într-această lume, de acea boierie şi cinste, măcar, că nici aici nu stă multă vreame, că mulţi,

până a nu muri, îş pierdu cinstea şi boieria. Aşijderea, alţii, pentru această cinste trecătoare, îş pierdu şi viaţa. Ce însă aceastea le-am văzut, şi le-am păţit, şi tot ne nevoim pentru mărirea şi cinstea cea deşartă. Ce, de vreame ce noi, oamenii, pentru aceastea păţim atâtea răutăţi, dară pentru slava cea stătătoare şi veacinică, oare ce lucru vom să avem mai rău, deaca nu vom da nici puţini bani, să o dobândim? Că nici aceia nu vor fi ai noştri, carei, mai apoi, vrându şi nevrând, vom să-i lăsăm aici şi, fără de voia noastră, de-i vor ţinea alţii şi să voru lăuda cu dânşii. Deci nu sânt aceastea lucruri ale nebuniei şi ale beţiei, care aceastea şi, fără de voia noastră, ni le iau alţii? Dară, pentru ce să nu le dăm săracilor, până sântem vii şi ne sânt ochii deşchiş, ca, după moartea noastră, să-i avem cu noi şi, fără de voia noastră, neclintiţi? Ce noi, numai ce cumpărăm robi, şi cai, şi catâr, şi-i împodobim cu rafturi de aur, iară pe Hristos îl vedem gol, şi flămând, şi strigă pre la uşile noastre, şi tinde mâna, şi nimenea nu-l miluiaşte şi, nu numai atâta, ce încă, cu groaznică vedeare, îl golim. Dară, ce lucru mai rău va să fie decât această
53v neomenie? Nimic alt. Dumnezău trimite săracii spre / noi şi le zice: „Duceţi-vă să vă dea fraţii voştri den avuţia mea care le-am dat". Iară noi, necum că nu le dăm nemică, ce, încă, îi batjocurim, şi-i mustrăm, şi-i gonim. Socoteaşte, cu mintea ta, a câte tunuri şi fulgere sânt vreadnice aceastea ce facem, pentru că, de-ai trimite tu o slugă la altă slugă a ta, să ia de la dânsul banii tăi, iară el, necum să-i dea, ce, încă, să-l şi înjure, oare câtă răscumpărare i-ai face tu acelui înjurătoriu care l-ai împrumutat? Deci, de suferim cu greu acesta lucru, când să întâmplă între noi, oamenii, dară Dumnezău, cu cât mai vârtos va să să mânie asupra noastră? Deaca nu vei să dai săracului, care-ţ ceare milostenie, încai ce-l mustri şi-i otrăveşti sufletul? Că, de-ar şti el că vei să-l batjocureşti şi să-l mustri, el, săracul, nici ar veni, iară bogatul răspunde şi zice: „Fără de obraz iaste săracul şi umblă, şi încoace şi încolo, şi strigă". Ce grăieşti, tu, omule? Că, tu, de multe ori, când

şăzi la masă, porunceşti slugii tale să umble curând să-ţ aducă bucatele, iară, deaca umblă încet şi zăboveaşte puţinel, tu vei să răstorni locul, de mânie, macară că cunoşti bine că, de te va şi zăbovi, tot nu vei fi lipsit de dulceaţa bucatelor. Iară, tu, pentru nemică, te faci ca o hiară sălbatecă şi nu-ţ zici ţie fără de obraz, ce zici săracului că iaste fără de obraz, care să teame şi tremură de toţi. Dară, cum va să-ş tămăduiască foamea? Au nu iaste aceasta mare obrăznicie şi neomenie? Şi, de-ai vedea o picătură de ploaie în casa ta picând, îndată aduci meşteri, de direg să nu te pice ploaia. Dară, pre sărac nu-l vezi că zace în gunoaie şi, de multe ori, ud şi întinat? Dară, ce hiară nu s-ar întrista şi s-ar îmblânzi, văzându-te într-atâta nemilostivire şi neomenie? Aşijderea, altul, nu numai cât nu miluiaşte pre săracul cel ce lăcrămează, ce, încă, îl şi ocăraşte, şi-i zice că e leaneş, şi nu va să lucreaze. Dară, numai tu lucrezi? Că şăzi toată ziua, de mănânci şi beai, afară peste măsură, şi lucrul tău îţ iaste nedireptatea, că iai ostenealele streinilor cu lăcomia şi cu sila. Mai bine ar fi să nu lucrezi nici tu lucru ca acesta, al lăcomiei şi al nedireptăţii. Deci, când vezi vreun sărac şi zici că acest sărac iaste tânăr şi sănătos şi nu va să lucreaze, ce va să să hrănească fără osteneală, aceastea le zi şi cătră tine: „Căci pătimescu nevoie, că sânt sănătos şi nu lucrez să facu cealea ce-au poruncit Dumnezău". Şi tu ocărăşti săracul, că nu lucrează? Ce Dumnezău va să te judece, pentru lucrurile tale ceale vicleane, căci iai cu sila şi strici casele săracilor. Zici că minte prea multe şi să face că iaste sărac. Deci, pentru aceaea, i să cade să-l miluieşti, că, într-atâta nevoie cade săracul, cât îi caută a face şi unele ca aceastea. Iară noi, nu numai că nu-i chivernisim, ce, încă, le zicem şi cuvintele ceale făr'de cale, adecă: „Nu te-am chivernisit o dată sau de doao ori şi ai mâncat?". Dară, căci nu zici şi tu pântecelui tău: „Că ieri te-am sărutat, dară astăzi ce-m
54r ceri iară alte bucate? // Ce, tu, pântecele tău îl saturi paste măsură, atâta cât să bate să crape, iară pre săracul care îţ ceare puţin îl goneşti?". Dară, cum va să te auză

Dumnezău pre tine, când îl rogi ca să-ţ iarte păcatele tale, daca treci pre cel ce iaste în nevoie şi nu dai den binele cel ce ai de la Dumnezău? Şi cum ceri să iai den cealea ce nu sânt ale tale? Oare aceastea nu sânt vreadnice de hulă? Aşijderea, pre ciocoiu care te laudă cu minciuni îl hrăneşti şi nu socoteşti să-ţ fie lucrul cu pagubă, iară, când vezi venind vreun sărac flămând şi plin de frig şi de toată răutatea, nu numai cât te faci a nu-l vedea, ce, încă, începi a-l ocărî şi-i zici: „Pentru căci nu vei şi tu să lucrezi, ce vei să te hrăneşti fără de osteneală?". Dară, tu, aceastea ce le ai, den osteneala ta le ai? Ba. Dară, de unde? Au den moştenirea părinţilor tăi? Ba, ce sânt den osteneala şi truda mea. Dară, pentru căci sânt den osteneala ta, pentru aceaea mustri pre sărac, care-ţ iaste frate? Ba, nu pentru aceaea, ce căci iaste nelucrătoriu şi leaneş şi să face a ceare. Ce grăieşti, tu, omule? Pentru o bucată de pâine ce vei să-i dai, îl porocleşti şi-l faci leaneş? Ba, nu pentru aceaea, ce pentru căci că, de-i dă neştine haine, el, îndată, să duce de le vinde. Dară, tu poţi să ţii toate lucrurile tale? Pentru căci grăieşti aşa? Toţi cerşătorii sânt nelucrători şi leaneşi? Nu iaste vreunul scăpat den furtuna mării? Nu are vreunul nedireptate de la judecăţile ceale strâmbe? Nu iaste vreunul păgubit de furteşag şi de pradă? Nu iaste cineva scăpat denaintea focului, sau den boală, sau de alte nevoi multe? Ce, noi, când vedem vreun sărac gol, plângând, şi strigând, şi căutând în ceriu, îndată zicem: „Ia, caută-l cum strigă, vicleanul şi mincinosul!". Dară nu-ţ iaste ruşine? Cui zici că iaste leaneş şi să face că iaste sărac? Mai bine iaste să nu dai săracului decât să-l ocărăşti şi să-l înfruntezi. Şi, iarăş, zici: „Acesta are, ce să face că n-are". Care această ocară nu iaste a lui, ce iaste a ta, pentru că el, săracul, cunoaşte că va să ceară la oameni nemilostivi şi, de va grăi şi vreun cuvânt de umilinţă, pre nimenea nu va putea să întoarcă spre milă şi îndurare, ce, pentru aceaea, să nevoiaşte, macară cu chipul cel smerit să îmblânzască sufletul cel nemilostiv. O, mare nemilostivire şi neomenie, că, de vedem vreun sărac să ne ceară

milostenie cu faţă veaselă, noi zicem: „Aceasta iaste adevărat făţarnic, că face acest meşteşug, ca să să arate că iaste de rudă bună". Şi, iară, de vedem alt sărac gol şi ticălos, ne mâniem pre dânsul. O, mare necunoştinţă şi neomenie! Omule, de vei să-i dai tu, îi dă, iară, de nu vei, nu-i da şi-l goneaşte, nu-l mustra în vedeare. Nu ajunge că nu-l miluieşti tu, ce, încă, opreşti şi pre altul ce va să-l miluiască? Că, deaca te aude altcineva, zicându-i că iaste mincinos şi viclean, nici lui îi dă, nici altui sărac, grăind că sântu toţi ca şi dinsul, dară pentru ce-ş golescu mădularele lor ceale frânte şi beteage pentru noi, căce nu sântem milostivi, că, de-am fi noi milostivi spre ei, nici ei
54v n-ar / face meşteşuguri ca aceastea. De-am vrea noi să creadem că sânt săraci şi asupriţi, n-ar face nici ei atâtea meşteşuguri, dară cine şi care ar vrea să fie atâta de mişăl şi sărac, cât să-i fie drag a să tângui, cu muiarea şi cu copiii goli, în mijlocul târgului, într-atâta norod de oameni? Ce lucru va să fie mai rău decât sărăcia aceasta? Şi, nu numai cât nu-i miluim, ce-i şi ocărâm şi-i facem că sânt fără de omenie. Tu iai ceale striine şi nu eşti obraznic, iară pre dânşii, pentru o fărâmă de pâine căci îţi ceru, îi faci obrazneci? N-ai auzit pre Hristos că zice?: „La tot cela ce-ţ ceare dă-i". Şi de cătră cel ce va să să împrumuteaze de la tine să nu-i întorci, că, cum nu iaste fără de cale, tu să lăcomeşti, să mănânci mult, şi să fii ca unul de altă leage, şi să şăzi până la miază-noapte, cu mâncări şi cu băuturi, şi pofteşti să-ţ cânte, şi să-ţ zică zicături, şi să dormi pre aşternuturi moi şi pre perine cusute cu sârmă, în toată viaţa ta, iară pre sărac să-l vezi gol, şi slab, şi tremurând, şi flămând, şi te faci a nu-l vedea? Şi, încă, ce zic eu, golăciune şi tremurare? Că unii din săraci, de nevoie multă şi de sărăcie, ş-au orbit copiii, pentru nemilostivirea şi neomenia noastră, căci nu ne iaste milă de dânşii. Să fim înduraţi şi milostivi, că, de vreame ce văd ei că nici de golătatea lor, nici de vârsta lor, nu s-au făcut milă nemănui, nici cu alte primejdii ale lor reale n-au putut să aducă pre nemilostivi la îndurare, ca să le fie milă

de ei, pentru aceaea au cutezat de-au făcut acest rău mare, adecă de ş-au orbit copiii, pentru ca să-ş poată treace nevoia flămânziei. Şi au gândit mai bine să fie lipsiţi de lumina lumii decât să moară fără direptate acea moarte rea a foamei. Adevărat, mare om iaste şi cinstit milostivul, când face milostenia cu toată inema şi fără de voie rea, precum zice apostolul: „Că pre dătătoriul cel blând îl miluiaşte Dumnezău", căci, când face milostenie şi socoteaşte că nu dă, ci ia, atuncea iaste multă bogăţie şi fără de răpştire, de vreame ce socoteaşte acea milostenie ca o dobândă şi ca o facere de bine şi ca când n-ar păgubi nemica, că cel ce socoteaşte milostenia pagubă n-are nici un dar. Că cel ce miluiaşte pre altul trebuie să să bucure, iară nu să-ş facă voia rea. Dară cum nu iaste acesta lucru fără cale şi fără tocmeală, când vei să potoleşti scârba altuia a nu-şi face voia rea şi pre tine scârbeşti? Pentru că, deaca-ţ pare ţie rău căci izbăveşti pre altul den scârbă, acesta iaste semnul a unii nemilostiviri mari şi împietrire de inimă, că te arăţi pre tine ce feal de nemilostivire ai cătră săraci, că mai bine ar fi fost să nu-i fi gonit scârba, decât să-l fii mântuit. O, omule, căci eşti aşa împuţinat de suflet, au doară te temi că ţi să va împuţina avuţia ta şi banii? Iară, de ai acesta gând şi această socoteală, adecă, când dai milostenie, să-ţ pară rău şi să te scârbeşti, încai să nu dai. Şi, de-ţ pare că nu să adaoge milostenia în ceriuri, nu da, dară au şi aici, pre pământ, vei să ceri plată? Lasă
55r milostenia să fie miloste // nie, iară nu neguţătorie. Şi aici, pre pământ, mulţi milostivi au luat plată de la Dumnezău, iară n-au luat aşa, pe-ntreg, ca o lăcomie, că ceia ce cer să ia aici iau mai puţină plată decât acolo. Pentru aceaea, să nu zicem că cutare sărac iaste viclean şi marghiol şi nu să cade să-i facă neştine bine. Şi altul, iarăş, iaste batjocurit şi ocărât, dară tu nu căuta ocara săracului, ce numai ce caută că iaste în nevoie şi-i trebuiaşte mângâiare, ver cine ar fi. Măcară de-ar fi vreadnic morţii şi l-ai vedea că-l ducu să-l spânzure sau să-l înţeape, de-ţ va ceare milostenie, dă-i cu toată osârdia, pentru că Hristos aşa-ţ socoteaşte plata, ca când ar fi luat el singur acea milostenie care ai făcut cu acel osândit. O, omule, au pentru aceaea iai învăţătură de la *Sfânta Scriptură*, ca să ocărăşti pre săraci? Nu ţi s-au poruncit să-i ocărăşti, ce să-i miluieşti, nu pentru căci şăd făr'de lucru, nici să le cercetezi leanea lor şi viclenia lor, ce să îndireptezi sărăcia şi lipsa lor, şi să tămăduieşti nevoia lor, şi să-i mângâi şi, cu mânile tale, să-i rădici şi să slujăşti celora ce zacu. Ce, când vei să faci cu unii ca aceştia milostenie, nu cerca de la dânşii viaţă neocărâtă, nici cerceta să afli la dânşii lucruri bune, că şi aceasta iaste o nebunie mare la noi, că, pentru o fărâmă de pâine ce vom să dăm săracului, cercetăm toată viaţa lui, cum o petreace săracul, că, de iaste şi ucigaş, sau tâlhariu, sau fur, sau alt rău de-ar fi făcut cela ce-ţ ceare hrană, adecă pâine sau bani, nu ţi să pare a fi vreadnicu de aceastea, ca o zidire a lui Dumnezeu ce iaste şi el. Că, stăpânul tău, Hristos, răsare soarele şi pentru dânsul, ca şi pentru tine, iară tu nu-l învredniceşti, nici îi dai hrană care-i trebuie omului peste zi. Dară nu ştii că marele patriarhu Avraam, pentru dragostea oaspeţilor, îş vesti numele lui multu, şi de la Dumnezău şi de la oameni, şi, încă, mai vârtos, că n-au cunoscut cine era ceia ce veniia la dânsul, carei acei trei bărbaţi au fost Dumnezeu, cel în Trei Fiinţe, ce numai cum îi văzu, îndată alergă de-i întimpină, şi li să închină, şi zise ca la un obraz: „Doamne, căci că Sfânta Troiţă iaste un Dumnezeu, Părintele, Fiul, Duhul Sfânt". Şi, pentru aceaea, nu-i zise: „Stăpânilor, de-am aflat har înaintea voastră, nu mă lepădaţi pre mine, sluga voastră". Pentru aceaea, dară, nici tu nu cerceta multu, că pre striini îi primeşti pentru Hristos. Deci, de vei cerceta totdeauna şi vei umbla cu meşteşug, de multe ori vei treace, şi vei greşi şi pre omul cel bun, şi-ţ va lipsi plata primirii cei de oaspeţi, că nu sântem noi datori să miluim şi să cinstim numai pre cei ce-s de o credinţă cu noi. Iară pre cei necredincioşi să nu-i socotim, ce, cându-i vom vedea şi pre aceştia la nevoie şi păţind rău, nimică alt să nu ne meşteşuguim, numai cum am putea să-i miluim,

că aşa vom dobândi plata milosteniei şi ajutoriului. Ce nu
ştiu de unde s-au luat acesta obiceaiu fățarnic, că, de
55v vedem vreun om plecat şi neputincios, / nemică nu ne
tindem mâna să-i ajutăm. Iară, de vom vedea vreun
călugăr venindu de la pustie, noi nevoim şi silim să-l
ospătăm şi să-l cinstim, adecă ca cum ar fi sfântu. Ce tu,
măcar elin de ai vedea, măcară jidov, măcar alt om fărde-
leage fiind în nevoie şi-n primejdie, ţi să cade să-i faci
bine, pentru că cel ce aleage şi cearcă să facă bine numai
călugărilor, mai apoi va să-i cerceteaze şi pre dânşii, şi să-i
ocărască, şi, au că nu-s drepți va să zică, au că nu fac
minuni, şi de vicleşug pre nimeni nu chivernisesc. Deci,
iată că lipseaşte ce iaste mai bun al milosteniei, că pre
încet-încet va să să taie preste anu şi acea puținea
milostenie, că, de vezi vreun măgariu înecându-să, tu
alergi de-l scoți şi nu mai întrebi al cui iaste. Cu mult mai
vârtos, dară, nu să cade să cercetezi pre om, de unde iaste
şi al cui iaste, a lui Dumnezeu zidire iaste, măcară elin de
iaste, măcară jidov, măcară fără-de-leage, lui îi trebuiaşte
ajutoriu de la tine. Ce tu, când vezi pre cineva bogat şi
având şi ținându-se bine, zici: „Bun iaste acesta, că are
minte şi să chiverniseaşte". Iară, de-l vezi ținându-se rău şi
sărac, zici: „Pentru căci iaste rău, pentru aceaea petreace
aceaste răutăți", care aceasta iaste semnu de mare nebunie
şi de mândrie, de vreame ce, pentru aceaea, să chiamă
milostenie, ca să miluim şi pre cei vreadneci şi pre cei
nevreadneci. Că, de vom cerceta multu şi vom defăima pre
cei nevreadnici, nici pre cei vreadnici şi drepți nu-i vom
putea întoarce să vie către noi. Deci, de vom da totdeauna
şi la cei nevreadnici, făr' de nici o sminteală, cu aceştia,
cu toți, vor veni şi cei vreadnici la mânile noastre. Că, de
vom vrea să cercăm cinstea şi procopseala slugilor noastre
şi-i vom cerceta preste măsură, aceaeaş va vrea să facă şi
Dumnezeu cu noi, că vrând ceia ce sânt slugi ca şi noi să
dăm răspuns lui Dumnezeu, atunce noi ne vom scăpa de
mila şi de iertarea lui Dumnezău. Că cel ce face milostenie
şi primeaşte striinii nu trebuie să cearce lucrure bune de

la sărac, ce numai să ajutorească sărăcia lui şi să plinească
datoria flămânziei lui. Pentru aceaea, când vezi săracul, nu
fugi de dânsul, nici îț întoarce ochii într-altă parte, ce zi,
cu mintea ta, cuvântul proorocului David, care zice:
„Fericit iaste cel ce socoteaşte săracul şi mişălul în ziua
rea. Izbăvi-l-va pre el Domnul", adecă, ca cum ț-ar zice:
„Că de-aş fi ca acestu orbu, sau şchiop, sau ca cel ce are
strâmbătate, ce-ar fi de mine, ticălosul?", aşa aş ceare şi eu
şi m-ar mustra. Adu-ț aminte că într-un chip iaste şi el, ca
şi tine, slobod tocma şi cu împreunarea firii, că toate le-au
dat Dumnezău de obşte, veri bogăție, veri sărăcie. Iară, tu,
pre săraci, nici ca pre câinii tăi nu-i ai, că pre câini îi
saturi, iară săracul, de multe ori, doarme flămând. Ce, iată
că iaste mai fără cinste slobodul decât robii tăi. Ce vei să
zici, că aceia facu trebile meale toate? Iară eu să-ț arăt că
săracul îț face mai multă slujbă decât slugile tale că va să
te puie, în ziua cea groaznică a judecății Domnului fără
56r de osândă şi va să te izbăvească den pârâul cel straşnic //
de foc? Ce bine ca acesta pot să-ț facă slugile tale? N-ai
auzit că fecioara cea milostivă Tavita, când au murit, nu o
au învis slugile ceale ce sta de-i slujiia, ce-o au învis
săracii? Iară, tu, pre sluga lui Dumnezău cea slobodă,
adecă săracul, nu o primeşti să fie macară întocma cu
slugile tale, care sărac, numai cu chipul, poate să te facă
să-ț fie milă de dânsul. Dară, tu, cum te rogi lui
Dumnezău să te auză şi să-ț ajute, când îț vine vreo
pagubă sau vreo primejdie? Că, de vreame ce tu te faci a
nu vedea pre cela ce nu ț-au greşit, nici te-au păgubit
niciodată, carele are osteneală şi dureare, şi să pedepseaşte
de foame şi de goliciune în gerul iernii, dară Dumnezău,
căruia îi greşăşti, în toate zilele, cum va să te lase
nemuncit şi nepedepsit? De vreame ce zice că cel ce-ş
astupă urechile să nu auză rugăciunea săracului, nici
Dumnezău nu-l va auzi pre dânsul. Deci, în ce chip vom fi
noi spre săraci, ori milostivi, ori nemilostivi, aşa va fi şi
Dumnezău spre noi. Însă milostenia, şi rugăciunea, şi
postul, şi alte bunătăți ce face creştinul sânt mare jărtve

către Dumnezău, numai adevărate să fie den osteneala şi munca lor, şi să fie curate de tot fealiul de lăcomii şi de hrăpiri, pentru că aceastea jărtve primeaşte Dumnezău, iară ceale den strâmbătate le leapădă şi-i sânt urâte, că aceaea jărtvă iaste spurcată şi necurată şi, încă, mai mult, în loc ce-ar fi să îmblânzească pre Dumnezău, iară ea îl îndeamnă spre mânie. Că, pentru aceaea să chiamă milostenie, ca să miluim, iară nu să facem rău fraţilor noştri celor de o credinţă cu noi. Iară cela ce ia ostenealele unora şi le dă altora, nu numai cât nu-i miluieşte, ce, încă, îi şi păgubeşte şi le face mare strâmbătate. Cela ce iubeaşte să fie bogat, pururea iaste lipsit de avuţie, iară cel ce nu pofteaşte să să îmbogăţască, pururea petreace bine şi cu veselie, că nu să chiamă bogăţie, când va să îmbogăţască cineva, ce, când nu va să îmbogăţască, aceaea iaste bogăţie adevărată, adecă voiu să zic către libovul dumneavoastră: „Iaste un bogat care totdeauna ia de la strini şi iaste alt bogat carele dă milostenie săracilor den ostenealele lui. Şi cela strânge, iară celalalt risipeaşte şi iaste bogat. Unul samănă în pământ, iară celalaltu samănă în ceriu, însă, precum iaste mai bun şi mai frumos ceriul decât pământul, cu atâta iaste şi roada mai bogată şi mai mare decât cea slabă a pământului". Şi, încă, iaste alta mai minunată, că pre cei lacomi şi hrăpitori nu-i bleastemă şi-i ocărăscu numai ceia ce-au avut strâmbătate de către dânşii, ce şi ceia ce n-au avut nici o strâmbătate încă-i hulescu şi-i urăscu, pentru că au păreare rea de cei ce au strâmbătate. Iară, de se va întâmpla să cază lacomul den stăpânie şi den cinstea ce-au avut, de vreo primejdie ce i s-ar întâmpla, auzi întunearece de glasuri omeneşti strigând şi zicând: „Bine au păţit nemilostivul şi spurcatul". Şi toţi cei mari şi cei mici îl grăiesc de rău pre după dos, ca pre un asupritoriu. Iară creştinului celui
56v mi / lostiv, nu numai ceia ce au milă de la dânsul îi mulţămescu şi să roagă pentru el, ce, încă, şi ceia ce n-au avut nici o milă îl iubescu şi să roagă pentru dânsul lui Dumnezău să nu paţă vreun rău şi milostenia ce-au făcut

la aceia le pare că au făcut lor. Iară, de să tâmplă să paţă vreun lucru fără cale au pagubă, tuturor le pare rău şi să roagă lui Dumnezău pentru dânsul să-i ajute şi să-l izbăvească de toată răutatea. Deci, de vezi că răutatea are vrăjmaşi şi pre ceia ce n-au nici o strâmbătate despre cei făcători de strâmbătate, iară milostenia şi pre cei nemiluiţ îi are prieteni, izbăveaşte-te, întâiu, pre tine, omule, de hrăpire şi, apoi, fă milostenie. Opreaşte-ţ mânile tale de lăcomie, părăseaşte-te de-a face strâmbătate şi, atuncea, te apucă de fă milostenie, că, deacă dezbrăcăm săracii cu mânile noastre şi, cu acealea, să îmbrăcăm pre alţii, nici atuncea nu vom să scăpăm de munca cea veacinică, pentru că această poveaste iaste pricina a tot păcatul. Şi, decât să faci milostenie ca aceaea, mai bine să nu o faci, că şi Cain, pentru căci au pus în jărtvă gunoaiele cealea ale pâinii, au îndemnat pre Dumnezău de l-au urgisit. Aşa, şi cela ce face milostenie den ostenealele streinilor, cum să nu mânie pre Dumnezău, să-l urgisească? Milostenia iaste un meşteşug foarte bun şi ajutoriu celora ce-o facu pre dânsa, pentru că iaste priatenă şi fată cea mai mare şi-ntâiu a lui Dumnezeu, de nu o facem noi cu strâmbătate. Şi atuncea are strâmbătate de la noi, când o facem den hrăpire şi nedireptate, pă-ntr-atâta cât de iaste curată den multă îndrăznire celora ce o trimit pre dânsa. Şi Dumnezău le dă lor iertare, că pă-ntr-atâta iaste puteamică. Milostenia aceasta dezleagă legăturile şi goneaşte întunearecul, stinge matca focului şi învredniceaşte pre ceia ce-o fac pre dânsa de să asamănă cu Dumnezeu, pentru că zice Hristos: „Fiţi îndurători, în ce chip şi Părintele Nostru cel cerescu îndurătoriu iaste". Deci, pentru aceasta, să nu ne dăm neamul cel bun şi mântuinţa sufletului nostru, că multe chipuri sânt cu care putem să plăcem lui Dumnezeu şi, până la moartea noastră, căci că poate să să spăsească omul şi să să folosească şi cu diata sufletului lui, iară nu ca când iaste viu, că aceaea, cu diata, să face de nevoie. Iară, cum şi în ce chip? Ascultă! Cându scrii, la moartea ta, diata pentru sufletul tău, scrie şi pre Hristos părtaş de

moştenire averii tale, de vreame ce, până ai fost viu, nu l-ai hrănit. Încai acum, când mori şi nu poţi să cheltuieşti avuţia ta fără de cale, dă den ostenealele tale sau măcară şi den ceale striine, că, de-ai fi dat până ai fost viu, ai fi avut şi plată mai multă de la Dumnezeu. Iară, de vreame ce n-ai făcut aceaea, până ai fost viu, fă acum, încai la moarte. Iară, de nu vei face nici aşa, să ştii bine că nici Tatăl Dumnezeu nu te va face moşnean lui Hristos şi nici milă, nici iertăciune nu vei să afli, de vreame ce, nici când ai fost viu, nu l-ai hrănit, nici acum, când vei să mergi la
57r Dânsul sau măcar den banii aceştia, cărora nu eşti stă // pân, ce alţii vor să-i ia, denaintea ta şi fără de voia ta. Pentru aceaea, dară, dăruiaşte-i Lui, cu voia ta, măcară cât de puţin, pentru sufletul tău, şi nu-ţ fie ţie vrăjmaş până-ntr-atâta, omule, cât nu vei să dai nici ceale ce nu-ţi trebuiescu? Nu vezi câţi oameni n-au apucat să-ş înveaţe, nici să-ş tocmească nimic la moartea lor, ce-au amuţit, pentru că au venit îngeri groaznici şi i-au hrăpit şi, de frica lor, n-au putut să mai grăiască nimic? Care, pre tine te lăsă Dumnezeu în mintea ta, ca să-ţi îndireptezi ale tale, iară tu nu faci nici un aşăzământu, nici sufletului tău, nici trupului tău, nici casei tale? Dară, ce răspunsu vei să dai lui Dumnezeu, care ţi-au dat daru ca acesta? Şi tu nu socoteşti binele lui Dumnezeu şi nici de nevoie nu putuş să fii milostiv săracilor, că mai bine ar fi fost să fi făcut milostenie până ai fost viu. Iară, de vreame ce n-ai vrut atunce, încai, acum, la moarte, fă ceva bine pentru sufletul tău, că, de nu vei nici avea vrednicie şi şădeare mai susu şi cinste cu mieii, în oile ceale den-a direapta, iară nu iaste puţin, măcară de-ai fi cu aceia şi să nu stai cu caprele ceale den-a stânga. Iară, deaca nu vei face nici aceasta, ce alt cuvântu şi ce altă învăţătură poate să te izbăvească? Că, până erai viu, ca cum ai fi fost fără de moarte, aşa păziiai avuţia ta, ca să nu să atingă alţii de dânsa, iară acum, de vreame ce ai cunoscut cum că te-ai făcut muritoriu, strică voinţa cea rea ce-ai avut către săraci şi, ca un putred ce eşti şi vei să mori, sfătuiaşte-te pentru tine, că cuvântul ce voiu

să zicu iaste foarte greu şi plin de frică şi de cutremuru, însă iaste de treabă să-l zicu: „Numără şi pre Stăpânul Hristos, cu slugile tale, faci pre slugile tale slobode, slobozi şi pre Stăpânul tău, den greul foametei şi a goliciunii, den temniţă şi den legături". Te spăriaş şi de aceastea, deaca le auziş? Iară, nici aceastea nu le vei face, însă, aici, numai cu cuvintele te-am făcut de te-ai spăriat, iară mai multu vei să te sparii, deaca vei mearge acolo, şi vei auzi altele mai înfricoşate, şi vei vedea muncile ceale groaznice. Atunce, ce-i să răspunzi? Şi către cine vei să cazi, ca să te scoaţă? Cui vei să te rogi să-ţ ajute? Lui Avraam? Dară, nici ce el nu te va asculta, că n-ai fost iubitoriu de oaspeţi, nici milostiv. Dară, pre cine, pre părintele tău, vei să rogi? Nici de la acela n-ai nici un ajutoriu, pentru că, acolo, nimenea nu iaste stăpân, nici biruitoriu, măcară de-ar fi şi sfântu cât de mare, nu poate să strice răspunsul cel adevărat şi groaznicu. Iară, de eşti atâta de nemilostiv, şi îndărătnicu, şi fără de omenie, smereaşte-te, încai, vredniciei celuia ce-ţ ceare, de nu te temi, iarăş, nici îţ iaste ruşine, nici de vrednicie fie-ţ milă, încai, de primejdia lui. Iară, de nu poate nici primejdia să te aducă la umilinţă pentru iuşurarea cearerii, nici vrednicia, nici nevoia, nici darea cea pre lesne nu poate să
57v te facă milostiv. Încai, să fii milostiv pen / tru mărimea bunătăţilor celor făgăduite, iară, de nu vei face nici aşa, nici o iertăciune nu vei să iai de la Dumnezeu, de vreame ce, cu atâtea învăţături, nu vei să cauţi de săraci. Auzi, dară, ceia ce ştiu şi au învăţat taina, că lui Hristos nu-i e milă de carnea lui, cându vei să te cumineci, nici sângele lui nu l-au oprit, când vei să te adăpi, iară tu Lui nu dai nici un păhar de apă reace. Dară ce iertăciune vei să iai de la Dumnezeu? Tu iai ceale neputrede de la Dumnezeu cu multă cinste şi de ceale putrede îţ iaste milă să le dai? Aceastea voiu să faci şi vei să dobândeşti iertare păcatelor tale, carele să cade, de nevoie, să le faci şi să le paţi, fără de voia ta, pentru mine, Stăpânul tău? Că numai aceasta, singură de va fi, ajunge-ne să avem ascultarea. Oare nu

sânt aceastea greale? Că Dumnezeu au dat pre Fiul Său spre moarte pentru tine, iară tu Lui nu-i dai nici o fărâmă de pâine celuia ce s-au vândut pentru tine, şi s-au junghiat, şi s-au omorât, şi nu i-au fost milă de Dânsul, nu numai fiindu-i Fiu adevărat, ce şi Singur născut. Iară, tu, pre Dânsul îl vezi mort, şi pierind de foame şi de goliciune, şi-ţ ceare să cheltuieşti dentr-ale lui, şi nu-i dai, iară pentru tine le strici şi le răsipeşti rău şi fără de folosinţă. Dară, ce lucru iaste mai rău decât această nemulţimită? Hristos s-au vândut şi s-au junghiat pentru tine şi umblă, încungiurându-te, flămându, şi tu, nici dentr-ale lui nu-i dai, ca să-ţ fie folos şi ţie, ce fuseş mai nesimţitoriu şi decât ceale pietri? Că atâtea şi atâtea învăţături, de multe şi mari, nu putură să te scoată dintr-această neomenie şi împietrire de inimă diavolească, că zice că n-au luat nici o răsplătire de la tine, ce, încai, miluiaşte pre sărac, pentru sărăcia lui. Iară, de nu-l miluieşti pentru sărăcie, încai îţ fie milă de boala lui, sau pentru închisoare, sau pentru legătura lui te fă milostiv şi îndurătoriu. Iară, de nu te pot face nici aceastea iubitoriu de oameni, încai pentru cea-rerea cea puţină îl miluiaşte, că nu-ţi ceare vreo masă bogată şi plină de bucate, ci numai pită seacă şi uscată, şi acoperemânt, şi cuvânt de mângâiare. Iară, de rămâi şi de aceastea, de toate, sălbatec, ca o hiară, încai pentru împărăţia ceriului, fii milostiv şi îndurătoriu, iară, de nu pofteşti nici aceaea, fie-ţ milă, încai, de firea omenească. Fie-ţ milă de săracu, când îl vezi despuiat, şi-ţ adu aminte de Hristos, că, pentru tine, se-au golit pre cruce. Nu-ţ zicu: „Scoate-mă din sărăcia care am", nici zicu: „dăruiaşte-m avuţie", ce numai pâine, şi îmbrăcăminte, şi mângâiare şi, de mă aflu şi în temniţă şi în legături, nu zicu să mă dezlegi sau să plăteşti datoria mea, ce numai să vii să mă vezi cum sânt legat pentru tine şi-m ajunge să iau atâta daru de la tine, pentru că zice Dumnezeu că: „Pociu şi fără de milostenie să te încununez, însă voiu să-ţ fiu şi datoriu, ca să dobândeşti mai mare plată şi, cu îndrăznire, să fie încununarea ta, că stau la uşile tale, şi tinzu mâna mea,

58r şi-m iaste drag să iau hrană // de la tine". Şi, de aceasta mă bucur foarte, pentru ca să te mărturisescu de iznoavă înaintea tuturor, când să va aduna toată lumea la înfricoşata judecată şi, în vedearea şi-n auzul tuturor celor ce stau la judecată, şi să le zicu: „Acesta iaste cel ce mă miluia şi mă îmbrăca". Că voi, când vă ospetează şi vă cinsteaşte cineva, vă iaste ruşine să spuneţi cuiva, ce tăgăduiţi. Iară eu, pentru căci vă iubescu tare, deşi tăceţi voi, iară eu vestescu şi mărturisescu mila voastră cu multă laudă, şi nu-m iaste ruşine a zice: „Că am fost flămându şi m-aţ hrănit, sau gol şi m-aţ îmbrăcat, ce-m pare bine pentru aceste bunătăţi, ca să fiţi moşneani împărăţiei ceriului". Deci, aceastea, fraţilor, având în mintea voastră, să avem nevoinţă, cu toată putearea, pentru mântuirea noastră, ca să dobândim şi binele cel veacinic, întru Isus Hristos, Domnul nostru, a căruia e slava şi putearea, împreună cu Tatăl, şi Fiul, şi cu Duhul Sfânt, acum şi pururea şi în veaci veacilor, amin.

Cuvânt al 15 a celui întru sfinţi părintele nostru, a lui Ioan Zlatoust. La Sfânta Bogoiavlenie, adecă la Bobotează. Şi pentru ceia ce lasă sfânta slujbă nesfârşită, şi ies afară, şi pentru carii să cumînecă cu Sfintele Taine, nefiind vreadnici, şi urmează Iudei. Blagosloveaşte, Părinte

Astăzi, voi, fraţilor, toţi sânteţ în bucurie, iară numai eu singur mă aflu în scârbă, pentru că, socotind întru acest luciuş sufletescu, adecă întru milosârdia lui Dumnezău, şi cunoscând nemăsurata bogăţie a besea-recii lui Hristos, adecă mulţimea dumilor voastre, ce v-aţ strâns astăzi la sfânta besearecă şi apoi, după praznic, văzând mulţimea aceasta iarăş fugind şi uitând sfânta besearecă, răneaşte-mi-se şi mi se scârbeaşte inima, de vreame ce văz că are sfânta besearecă atâţia copii şi nu poate să-i vază în toate zilele, ce numai când iaste praznic.

O, câtă bucurie sufletească, o, câtă veselie, o, câtă slavă lui Dumnezău şi cât folos sufletescu ar fi, de-am vedea, în toate zilele, beseareca plină de creştini, cu adevărat multă bucurie am avea. Ce socotim pre corăbiari şi pre ceia ce să chivernisescu şi umblă, negoţătorind pre mare, cât să
58[v] nevoiesc, în tot fealiul, ca să poată trea / ce locurile ceale cu valuri şi să ajungă la liman. Iară noi, fiind de-a pururea ca-ntr-un luciuş al mării, într-această lume ne nevoim, fiind purtaţi şi aruncaţi ca de valurile mării, de grijile aceştii lumi şi ne afundăm uneori în neguţetorii, alteori la judecăţi, şi-ntr-alte griji, şi lucruri lumeşti. Sânt mulţi carii, cu nevoie, merg la besearecă, numai de doao ori într-un an, sau o dată, iară mulţi niciodată. Au doară nu ştiţ că, în ce chip au făcut Dumnezău limanul (ce să chiamă adăpostire), aşa, şi la cetăţi şi oraşe, au făcut besearica, ca să năzuim la dânsa, şi să scăpăm de grijile lumeşti, şi să aflăm linişte fără de furtună, pentru că, într-acest sfânt liman al besearecii, nu ne teamem nici de valuri, ce au multe primejdii, nici de robia cursarilor, nici de altă pagubă despre oamenii răi, nici de hiarăle sălbateci, nici de vânturi şi furtuni mari. De vreame ce numai acesta iaste singur limanul cel adevărat şi de toate de acestea câte am zis slobod, şi nu numai eu, ce, mai vârtos, dumneavoastră sânteţ mărturii, că de-ar cerceta neştine cunoştinţa inimilor voastre, adevărat, multă lineşte ar afla înlăuntru, pentru că, acum, nici mânia o supără, nici pofta trupească o aprinde, nici zavistia nu o topeaşte, nici mândria nu o strică, nici deşarta mărire nu o umflă, ce toate aceaste hiară sălbateci s-au smerit, pentru că le-au adormit postirea ascultarea *Sfintelor Scripturi*, carea, pren auz întrând întru inimile fieştecăruiaş den voi, ca un glas dumnezeiescu, toate patimile trupeşti le-au înfrânat. Deci, pentru aceasta, câtă nebunie şi nepriceapere şi câtă osândă vei să aibi tu, carele nu vei să te apropii adeasea şi să vii la besearecă, carea ne iaste dempreună maică tuturor? Ce primblare mai bună şi mai de folos decât aceasta vei să afli? Ce împreunare cu oamenii vei să afli mai bună? Ce

iaste împiedecarea sfintei besearecі? Adevărat, vei să zici că iaste săracia piadecă şi oprealeşte besearecii, ce aceasta pricină, ce ziseş, nu iaste cu cale, pentru că în săptămână sânt şapte zile, carele le-au împărţit Dumnezău cu noi şi nu doară să fie luate pentru Dânsul mai multă parte şi noao să ne fie dat mai puţin, nici întocma nu le-au împărţit, încă nici trei zile n-au luat şi să ne dea noao iară trei. Ce ţie, o, creştine, ţ-au dăruit şase, iară Lui ş-au lăsat numai una! Iară tu, nici într-aceaea zi, nu eşti bucuros să fii slobod de grijile lumeşti, ca să-ţ fie auzul slobod şi deşchis, întru ascultarea *Sfintelor Scripturi*, ce faci lucrul carele fac toţi furii cei de sfinte, adecă cei ce fură sfintele odoară ale besearecii, de vreame ce îndrăzneşti să hrăpeşti şi această sfântă zi, carea iaste aleasă şi dăruită întru ascultarea *Sfintelor Scripturi*, să o cheltuieşti în grijile şi trebile ceale deşarte. Dară, ce zic eu, de zile întregi? Numai ce-au făcut văduva cu milostenia, fă şi tu în vreamea zilei aceştiia şi, precum au dat ea doi fileari şi multă dragoste au dobândit
59[r] de la Dumnezău, // aşa, şi tu, dă împrumut lui Dumnezău doao ceasuri şi el va aduce în casa ta mii de agoniseli bune. Iară, de nu vei să te laşi nimică de lucrurile lumeşti şi să cheltuieşti den zi puţină vreame pentru Dumnezău, păzeaşte-te să nu pierzi toată osteneala şi toată agonisita vieţii tale, pentru că ştie cunoscătoriul de inimi, când nu-l băgăm noi în seamă, să răsipească într-o mică de ceas câte lucruri sânt agonisite de mulţi ani, în ce chip înfricoşa şi pre jidovi, când îş bătea joc de beseareca Ierusalimului şi zicea: „Umplutu-v-aţ casele de lucruri alease, ce eu le-am spulberat ca un vânt şi toate s-au prăpădit", zice Domnul. Dară, o, frăţiorule, ce lucru putem să te învăţăm, mai 'nainte den câte trebuiescu creştinului să facă, de vreame ce numai o dată sau de doao ori vii aici într-un an, pentru suflet să te învăţăm, pentru trup, pentru împărăţia ceriului, pentru munca cea nesfârşită, pentru matca focului, pentru îndelungă răbdarea lui Dumnezău, pentru iertare, pentru pocăinţă, pentru botez, pentru iertarea păcatelor, pentru lumea cea de sus şi cea de jos, pentru firea omenească,

pentru cea îngerească, pentru răutatea dracilor, pentru meşteşugurile diavolului, pentru vieţuire, pentru porunci, pentru direaptă credinţă, pentru eretici. Căci că aceastea, şi mai multe de atâtea, să cade să le ştie tot creştinul şi să dea răspuns tuturor celora ce-l întreabă pentru aceastea toate. Dară, voi, nici o parte cât de mică nu puteţ să învăţaţ dentru aceastea, pentru că veniţi foarte raru la besearecă şi, încă şi atuncea, când veniţi, nu veniţi pentru vreo smerenie sufletească, ce numai pentru obiceaiul praznicului, alţii pentru vorbele şi adunarea priatenilor, iară bogaţ<ii> şi pentru mândria şi trufia. Iară eu zic că, de-ar iubi neştine să ştie toate câte am zis mai sus, ar trebui să vie mai adeasea la besearecă, să asculte citaniile *Sfintelor Scripturi* şi, aşa, adevărat, le-ar şti toate. Aveţ coconi mulţi şi poslušnici şi, când veţi să-i daţi la meşteşug să înveaţe, nu-i mai lăsaţ să mai vie acasă nicidecum, ce le trimiteţ şi bucate şi îmbrăcăminte şi alte ce le trebuiaşte, acolo, la casele dascalilor, pentru ca să nu-i împiadece vreo grije de-ale casei de la nevoinţa meşteşugului, ce pururea să să afle cu dascalul, ca să deprinză mai bine şi de folos învăţătura. Iară voi, vrând să învăţaţi, nu doară vreun meşteşug prostu şi mic, ce tocma carele-i mai mare şi mai de folos decât toate meşteşugurile, adecă, în ce chip aţ plăcea lui Dumnezău şi să dobândiţi împărăţia ceriului, vă pare că veţ dobândi acest meşteşug pre lesne, ne nevoindu-vă în toată vreamea. O, mare nebunie, pentru că cum că trebuie omului multă grijă şi mare nevoinţă, ca să dobândească această dumnezeiască bunătate, ascultă ce zice Domnul la *Evanghelie*: „Învăţaţi-vă de la mine, că blând sânt şi smerit cu inima". Şi, iarăş, pren prorocul: „Veniţ, fiilor, de mă ascultaţi, frica Domnului voiu învăţa pre
59v voi". Şi, iarăş: „Îndeletniciţi-vă şi cunoaşteţ că eu sânt / Dumnezău". Deci, iată că trebuie să aibă multă vreame cela ce va să dobândească această iubitoare de Dumnezău bunătate şi învăţătură. Însă, ca să nu ne cheltuim toată vreamea de astăzi, dojenind pre ceia ce nu vor să vie în toate zilele la besearecă, întoarcem cuvântul spre po-

veastea praznicului, că ajunge câte am zis mai sus, cu care poate să-ş tămăduiască leanea lor cea multă. Şi, de vreame ce mulţi prăznuiescu şi sărbează sărbătorile şi, încă, şi numele sărbătorilor ştiu, iară pricinile pentru care s-au făcut mai toţi nu ştiu, adecă cum că să zice praznicul de astăzi Arătare toţi ştiu, iară carea iaste această arătare, şi ce va să zică arătare, şi de iaste numai o arătare, au doao, nici unul nu ştie care lucru iaste vreadnic de mult rău a nu o ştirea, de vreame ce prăznuiescu această sărbătoare, în toţi anii, şi pricina ei nu o ştiu nicidecum. Trebuie, dară, întâiu, să arătăm lîbovului dumneavoastră, ca să ştiţ că nu iaste numai una şi singură arătarea, ce, mai ales, sânt doao, adecă una iaste aceasta, carea prăznuim astăzi şi-n toţi anii, într-aceastaş zi. Iară a doua iaste cea viitoare, ce va să fie la sfârşitul lumii, pentru carele amândoao aceastea, ascultaţi ce zice apostolul Pavel şi, întâiu, zice pentru aceasta ce iaste acum: „Arătatu-s-au darul lui Dumnezău cel mântuitoriu tuturor oamenilor, carele ne învaţă pre noi, ca, lepădând necurăţia şi poftele ceale lumeşti, cu întreagă minte, şi cu direptate, şi cu bună credinţă, să trăim în veacul cest de-acum". Iară, a doua zice pentru arătarea cea viitoare, aşteptând fericita nădeajde şi arătarea slăvii a marelui Dumnezeu şi mântuitoriului nostru, Isus Hristos, pentru carea arătare zice şi prorocul Ioil aşa: „Soarele se va întoarce spre întunearecu şi luna spre sânge, mai 'nainte până a veni ziua Domnului cea arătată şi slăvită". Dară, pentru ce nu să chiamă Bogoiavlenia ziua întru carea s-au născut Domnul nostru, ce să zice numai ziua întru carea s-au botezat, pentru că zice că, în ziua carea s-au botezat, au sfinţit şi firea apelor? Deci, pentru aceaea, în ziua praznicului acestuia iau toţi ape den râu şi le ducu la casele lor, şi le ţin câte un an, şi doi, şi mai mult, şi nu să strică. De vreame ce să sfinţescu astăzi, direpţ ce, dară, să chiamă ziua de astăzi arătare şi nu ceaea în carea s-au născut? Ascultă. De vreame ce, cându s-au născut Hristos, atuncea nu s-au arătat la toţi, ce, cându s-au botezat, atuncea s-au arătat, că, până la ziua aceasta, mai mulţi

nu-l cunoştea pre Dânsul. Şi, cum că mai mulţi nu-l ştiia, nici îl cunoştea că iaste Fiul lui Dumnezeu, ascultă ce zicea Ioan Botezătoriul: „În mijlocul vostru sta şi nimenea nu-l ştiia pre Dânsul". Dară ce minune iaste de nu-l cunoştea alţii, de vreame ce nici singur Ioan Botezătoriul nu-l cunoştea până în ziua aceaea? Şi, iarăş, cum că nu l-au fost cunoscând Ioan, ascultă că zice: „Eu nu-l cunoşteam pre el, zice, ce cela ce m-au trimis, ca să-l botezu pre Dânsul în apă, acela mi-au zisu: „Spre carele
60r vei vedea Duhul Sfânt // pogorându-se şi stând deasupra lui, acesta iaste cela ce să botează în Duhul Sfânt". Ce iată că astăzi se-au arătat tuturora că iaste Fiul lui Dumnezeu. Deci, iarăş, cum că sânt doao arătările Domnului, arătat-am mai sus, den cuvintele apostolului, adecă una, aceasta ce iaste acum, şi alta, cea viitoare. Iară, acum, trebuiaşte să zicem pentru care pricină vine Hristos la botezu? Şi spre ce botez vine? Pentru că aceasta iaste de treabă să o ştim, ca şi cea mai de sus, carea ni să cade astăzi să o tâlcuim foarte pre amăruntul către dumneavoastră, că, dintr-aceasta, veţi cunoaşte mai lesne şi ceaealaltă. Botezu au fost şi botezul jidovescu, carele curăţiia necurăţiile ceale trupeşti, iară nu ceale sufleteşti, adecă a păcatelor, pentru că nici pre cel curvariu, nici pre fur, nici pre cela ce făcea alt păcatu, ceva, nu-l izbăviia de păcatele lui, ce numai pre cela ce să vrea apropiia de trup mort, şi pre cel ce vrea mânca bucate spurcate, şi pre cel ce să împreuna cu cei stricaţi, şi pre alţii ca aceştia. Că zice Dumnezeu, la *Cartea leviţilor*, ce să chiamă preoţească, pren prorocul Moisi: „Spălaţi trupul lui cu apă curată şi, de va fi acel om necurat până în seară, iară, încăş, seara, tot să va curăţi". Pentru că aceastea am zis mai sus, nu e păcat adevărat, nici necurăţie, ce, nefiind acei oameni carele făcea aceastea deplin, îi făcea Dumnezeu desăvârşit pren botezul jidovescu, adecă pren spălare, pentru păzirea păcatelor celor mai mari. Deci, iată că botezul cel jidovescu nu sloboziia pre om de păcatele ceale sufleteşti, ce numai de-ntinăturile ceale trupeşti. Iară

botezul nostru nu iaste aşa, ce cu mult iaste mai mare şi plinu de daru, de vreame ce izbăveaşte pre om de păcate, şi curăţeaşte sufletul, şi-i dă daru duhovnicescu. Şi, iarăş, botezul lui Ioan, decât botezul jidovesc era cu mult mai'nalt, iară decât al nostru cu mult mai jos, carele era în mijloc, ca un nod, şi ajuta oamnilor să treacă de la acela spre al nostru, că nu aducea pre oameni spre paza curăţeniei trupeşti, ca cel jidovescu, ce numai ce-i învăţa, şi-i sfătuiia să-ş schimbe obiceaiele, şi să să întoarcă pre dânşii de lá rău spre bine, având nădeajdea mântuinţii lor, în lucrarea faptelor celor bune, iară nu în botezuri multe şi-n curăţiri de ape, de vreame ce Ioan nu zicea: „Spală-ţi hainele tale, şi scaldă trupul tău, şi te vei curăţi", ce zicea: „Faceţi roduri vreadnice ale pocăinţei". Deci, pentru aceasta au fost botezul lui Ioan mai'nalt decât cel jidovesc, iară de-al nostru mai jos, de vreame ce botezul lui Ioan nici Duhul Sfânt nu da, nici iertare de păcate nu dăruiia celui ce să boteza, că numai ce porunciia oamenilor să să pocăiască, iară nu curăţiia păcatele, ca Domnul, pentru că zicea: „Eu pre voi vă botezu cu apă spre pocăinţă, iară acela va spăla pre voi cu Duhul Sfânt şi cu foc". Adu-m aminte de z<i>ua Rusaliilor întru care s-au arătat apostolilor limbile ceale de foc împărţite, care au şăzut asupra fieştecăruia den apostoli şi cum că n-au
60v fost botezul lui Ioan de / plin, nici putearea Duhului avea, nici iertarea păcatelor şi, de aici, iaste aieve, că, în vreamea aceaea, întâmplându-se sfântului Pavel a timpinarea nişte ucinici ai lui Ioan, îi întrebă pre dânşii: „Au luat-au Duh Sfânt, deaca au crezut?". Iară ei ziseră către Pavel: „Nu numai că n-am luat Duh Sfânt, ce n-am nici auzit de iaste Duh Sfânt". Iară el zise către dânşii: „Dară, în ce v-aţ botezat?". Ei ziseră: „În botezul lui Ioan". Atunce, zise iarăş Pavel către dânşii: „Dară Ioan au botezat cu botezul pocăinţii, iară nu al iertăciunii". Şi pentru care pricină i-au botezat? Ascultaţi. De vreame ce el, cându învăţa oamenii, le zicea să crează în cel ce va să vie după dânsul, adecă în Domnul Isus, şi auzindu ei, s-au

botezat în numele Domnului nostru, Isus Hristos, şi, atunce, puindu-ş Pavel mânile lui în capetele celor botezaţi, veni Duhul Sfânt asupra lor. Văzuş, dară, că n-au fost desăvârşit botezul lui Ioan? Că, de-ar fi fost desăvârşit, nu i-ar fi botezat Pavel de-al doilea rând, nici ş-ar fi pus sfintele lui mâni pre capetele lor şi să să roage, să le săvârşască Duhul Sfânt botezul. Deci, atunce, făcând aşa, arătă mărirea botezului celui apostolescu şi cum că acela al lui Ioan iaste cu multu mai mic decât acesta. Ce, iată, că cunoscum osebirea botezurilor cu aceaste pilde ce zisem, iară trebuiaşte să zicem şi pentru ce să boteză Hristos şi-n ce botez să boteză, de vreame ce lui Hristos nu-i trebuia nici botezul cel ji<do>vescu, nici cel mai de apoi, al nostru, iară nici iertare de păcate, precum era fără de păcate, nu-i trebuia nici o curăţenie, că zice *Scriptura*: „Păcat n-au făcut, nici s-au aflat vicleşug în rostul lui". Şi, iarăş: „Cine dentru voi mă va dojeni pentru păcat", de vreame ce sfântul lui trup n-au fostu lipsit de Duhul Sfânt, că, cum ar fi fostu lipsit de Duhul Sfânt, care den Duhul Sfânt s-au întrupat? Pentru aceaea, dară, de vreame ce n-au fostu lipsit acel sfânt trup de Duhul Sfânt, nici păcate n-au avut, dară, pentru care s-au botezat? Întâiu, trebuie să ştim cu ce botez s-au botezat şi, după aceaea, vom cunoaşte şi pricina. Nu s-au botezat, dară, Mântuitoriul nostru nici cu botezul jidovescu, nici cu al nostru, ce s-au botezat cu a lui Ioan. Dară, pentru ce s-au botezat cu al lui Ioan, iară nu cu altul? Pentru ca să cunoaştem noi, pren mijlocul firii botezului acestuia, cum că nu s-au botezat nici pentru iertarea păcatelor, nici ca să ia darul Duhului Sfânt, de vreame ce acest botez al lui Ioan nu avea parte de aceaste daruri de amândoao, precum am arătat mai sus. Şi, cum că n-au venit Hristos la Iordan nici pentru iertarea păcatelor, nici pentru darul Duhului Sfânt, să cunoaşte den cuvântul ce-au zis Ioan, că, pentru ca să nu gândească cineva den cei ce-au fostu atuncea acolo, că mearge Hristos către Ioan pentru pocăinţa, cum mergea alţi oameni, ascultă cum o au arătat şi aceasta Ioan, că acestaş

Ioan, care zicea oamenilor celoralalţi proşti: „Faceţ roduri
61r vreadnice pocăinţii" ascultaţi // ce zice lui Hristos: „Eu trebuiaşte să mă botez de la tine şi tu vii către mine?". Şi aceasta au zis Ioan, arătând că n-au mers Hristos către dânsul pentru pricina ce mergea ceialalţi oameni, adecă nici pentru pocăinţă, nici pentru iertarea păcatelor, de vreame ce atâta au fost Hristos osebit de păcate, cât tocma şi decât singur Botezătoriul au fostu mai curat, fără de nici o asămănare. Dară, pentru ce s-au botezat, de vreame ce nici pentru pocaianie, nici pentru iertarea păcatelor, nici pentru darul Duhului Sfânt? Dară pentru alte pricini s-au botezat? Adevărat, pentru alte doao pricini s-au botezat, una pentru carea au zis Ioan, iară alta pentru care au zis Hristos către Ioan. Dară, care pricină au zis Ioan să fie botezul lui Hristos? Pentru ca să-l cunoască toţi, precum zicea şi Pavel, că Ioan au botezat pre oameni cu botezul pocăinţii, ca să crează în cel ce va să vie după el, adecă în Hristos, şi aceasta au fostu îndireptarea botezului. Că, adevărat, a mearge pre la casele tuturor şi a bate în uşi, strigând şi zicând pentru Hristos: „Acesta iaste Fiul lui Dumnezău şi creadeţ întru Dânsul", ar fi băgat oamenilor bănuială să nu crează mărturia lui. Iară, căci au mersu către Iordan şi s-au botezat de la Ioan, înaintea a toată mulţimea, câţi au fostu pre ţărmurile apei, carii au văzut, cu ochii lor, acea taină, cum s-au botezat şi în ce chip s-au pogorât Duhul Sfânt asupra lui, în chip de porumb, şi cu<m> mult îl mărturisiia den ceriu glasul Părintelui, pren venirea Duhului Sfânt, au scos mărturia lui Ioan den toată prepunerea. Pentru aceaea, şi Ioan, singur, au zis: „Că eu nu l-am ştiut pre dânsul", adecă au zis că nu-l ştiia, făcând vreadnică mărturia lui, de vreame ce Ioan era rudă cu Hristos, amândoi trupeaşte. Deci, pentru aceaea, ca să nu să prepuie lucrul că mărturiseaşte Ioan pre Hristos, pentru căci îi iaste rudă, au tocmit darul Duhului Sfânt de-au crescut Ioan în pustie de mic şi, apoi, ca cum l-ar fi cunoscut cu dumnezăirea, aşa îl mărturisiia. Pentru aceaea, zice: „Că eu nu l-am ştiut pre Dânsul, adecă nu-l

cunoşteam". „Dară, de vreame ce nu l-ai ştiut, cum l-ai cunoscut?" Iară el zice: „Cel ce m-au trimis să-l botez, acela mi-au spus". „Ce ţ-au spus?". „Pre carele vei vedea Duhul Sfânt pogorându-se, ca un porumbu, şi şezând deasupra lui, acela iaste cel ce botează cu Duhul Sfânt şi cu foc". Deci, vezi că, pentru aceasta, au venit Duhul Sfânt, iară nu să fie venit ca atuncea, întâiu, ce, ca să arate tuturor pre cel mărturisit, zburând în chip de porumbu? Pentru aceasta, dară, au venit şi pentru altă pricină oarecarea, ce zice el singur, adecă zicând Ioan: „Mie-m trebuie să mă botez de la tine şi Tu vii către mine?". El răspunse, zicând: „Lasă-le toate, pentru că aşa să cade să plinescu toată direptatea". Vezi, dară, înţelepciunea slugii? Vezi smerenia cea înţeleaptă a stăpânului? Ce va să însemneaze cu acealea cuvinte ce zice să plinească toată
61[v] direptatea? Direptatea să chiamă săvârşirea / a tuturor poruncilor, ca cum zice şi aiurilea, adecă era amândoi direpţi, umblând întru poruncile Domnului, fără de prihană. Deci, de vreame ce să cădea să plinească toţi oamenii această direptate, nimenea nu s-au aflat să o plinească şi să mulţască această direptate, iară Hristos, venind, o plineaşte. Dară, va să zică cineva, ce direptate iaste să să boteaze Hristos? Adevărat, direptate au fostu să să pleace mărturiei Botezătoriului şi să să boteaze, pentru că, în ce chip s-au tăiat împrejur, şi jărtvă au adus lui Dumnezeu, şi sâmbetele au păzit, şi sărbătorile jidovilor au plinit, aşa şi acest Sfânt Botez, fiind de treabă, l-au adaos, ascultând pre Botezătoriul şi prorocul, precum au fostu voia lui Dumnezău, să să boteaze toţi oamenii. Ascultă ce zice Ioan: „Cel ce m-au trimis să botez cu apă". Şi, iarăş, Hristos zice că vameşii şi norodul au îndireptat pre Dumnezău, botezându-se şi ei cu botezul lui Ioan. Iară fariseii şi cărturarii s-au lepădat de voia lui Dumnezău, de vreame ce nu s-au botezat de la dânsul. Deci, de-au fost direptate să să pleace norodul lui Dumnezău, şi Dumnezău au trimis pre Ioan să-l boteaze, pentru că Hristos, împreună cu cealealalte porunci ale legii, au plinit şi

aceasta, cum am zice, să fie toate poruncile legii 200 de galbeni, care s-au căzut ca o datorie, să o plătească neamul omenescu şi nu o au plătit, pentru carea datorie ne ţinea moartea prinşi în legătură, fiind noi vinovaţi cu această greşală. Deci, pentru aceaea, venind Hristos şi aflându-ne pre noi în legătură, au plătit datoria şi ne-au slobozit, care nu aveam noi să o plătim acea datorie. Pentru aceaea, n-au zis că să cade să facem iată ce şi iată ce, ce au zis să plinim toată direptatea, adecă zice: „Mie mi să cade, carele sânt Stăpân şi am de tot binele să plătescu pentru ceia ce n-au cu ce plăti". Aceasta, dară, iaste pricina botezului carea s-au arătat, că au plinit toată leagea, şi aceasta şi ceaea ce s-au zis mai 'nainte de aceasta. Pentru aceasta, şi Duhul Sfânt s-au pogorât în chip de porumbu, de vreame ce, unde iaste împăcăciunea şi împrietenirea cu Dumnezău, acolo iaste şi porumbul, că şi-n corabie, în vreamea lui Noe, porumbul au venit, aducând stâlpare de maslin, în chip de semnu de iubirea de oameni a lui Dumnezău şi de izbăvirea acelui potop mare. Şi, acum, în chip de porumbu zice, iară nu în trup de porumbu, că să cade să înţeleagem aceaste cuvinte foarte prea amărunt, de vreame ce Duhul Sfânt vine, vestind mila lui Dumnezeu în toată lumea şi, mai vârtos, arătându cu aceasta, că să cade omul cel sufletescu să fie fără de răutate şi prost, fără de nici un vicleşug, precum zice şi Hristos: „De nu vă veţ întoarce să fiţi ca coconii, nu veţ întra întru împărăţia ceriului". Că corabia aceaea a lui Noe, încetându atuncea acea iarnă şi acel potop mare, ea rămase pre pământu, iară această firească corabie, adecă Domnul nostru Hristos, deaca s-au stricat vrajba, s-au luat la ceriu şi iaste cu trupul de-a
62[r] direapta lui Dumnezeu şi Părintelui, cu // acel nevinovat şi-ntru tot curat trupul lui. Iară, de vreame ce ne adusem aminte de trupul cel dumnezeiescu, o, iubiţii miei ascultători, cade-se, cât de puţin, să zicem ceva şi pentru aceasta către feaţele dumneavoastră şi, aşa, să sfârşim poveastea, că ştiu foarte bine că mulţi aleargă şi să apropie la dumnezeiasca şi svânta masă, pentru obiceaiul praz-

nicului, adecă la Svânta Priceştenie, pentru carii, precum de bogate ori am zis şi acum zicu, că nu să cade să păzească numai sărbătorile, când vor să să priceştuiască, ci să-ş curăţească cunoştinţa cea dinlăuntru şi, atunce, să să apropie la această sfântă masă. De vreame ce cel ce e spurcat şi cu inema necurat, nu numai în ceaealaltă vreame, ce nici în ziua prazneculuinu iaste vreadnic să dobândească sfântul şi înfricoşatul trup al Domnului, aşijderea şi cel curat care, desăvârşit, ş-au spălat păcatele lui pren pocăinţa cea adevărată, nu numai în ziua prazneculuinu, ce pururea şi-n toată vreamea, iaste vreadnec să dobândească aceaste dumnezeieşti şi de Dumnezeu dăruite taine. Însă, pentru acestu lucru, nu ştiu ce voiu să zicu şi cum să vor păzi cei mai mulţi, carii sânt plini de răutăţi, adecă, că, deaca văd ziua sărbătorii că vine, ei aleargă toţi, ca cum i-ar îndemna ea, şi să priceştuiesc cu prea curatele taine, carele nici cu ochii lor nu sânt vreadnici să le vază, pentru care şi noi, pre câţi cunoaştem dentr-acei nevreadnici, îi vom opri ca să nu să priceştuiască, fiindu nevreadnici. Iară, pre câţi nu-i vom cunoaşte, îi vom lăsa la mila lui Dumnezeu, carele cunoaşte ceale ascunse ale gândului a tuturor oamenilor. Direpţ aceaea, astăzi, vom să facem în tot chipul să îndireptăm păcatul cel vădit al tuturor. Den ce vă pare că va să fie acest păcat vădit? Iaste, adecă, că nimenea nu să apropie la ceale dumnezeieşti taine cu frică, ce, încă, mai vârtos, turburaţi, şi amestecaţi cu firea, şi mânioşi, grăind cuvinte fără de cale, şi clevetind, şi silind pe aproapele vostru, şi alte mii de lucruri fără socoteală faceţi, carele, de multe ori, le-am zis şi acum, încă, nu părăsescu a nu le zice. Nu vă uitaţi la lucrurile ceale de luptări, când mearge luptătoriul cel ce biruiaşte pre-n mijlocul târgului, având în capul lui cunună, şi împodobit cu haină scumpă, şi ţiindu în mâna lui toiag, câtă tăceare şi câtă tocmire iaste atuncea în tot norodul, nefiindu altă gâlceavă, fără cât cela ce strigă ca să tacă tot omul? Cum, dară, nu vă pare lucru fără de cale, o, iubitori de priveală, creştini? Adecă, acolo

unde să făluiaşte diavolul să fie atâta tăceare şi linişte, iară aici, unde ne chiamă Hristos către Dânsul, să fie atâta turburare şi gâlceavă? În târgu să fie pace şi linişte, iară în besearecă strigare? Pre mare să fie linişte, iară la liman să fie valuri? Ce te gâlceveşti, o, omule? Ia, spune-m! Şi ce cugeţi? De nevoia lucrurilor îţ iaste grijă acum? Socoteaşte ceva, că ai şi lucruri într-acest ceas? Aduci-ţ aminte că încă eşti pre pământ? Pare-ţi-se că încă mai
62v eşti cu oamenii? Dară, cum? Oare nu / sânt aceastea toate seamne, au nu-i cuget împietrit? Adecă să gândim, într-acela ceas, când meargem la Sfânta Preceştenie, că stăm pre pământu şi să nu gândim că, într-acela ceas, sântem în danţ cu îngerii, cu carei împreună şi viersul cel tainic am trimis la Dumnezău şi cântarea cea de bucurie? Pentru aceasta, şi prea dulcele mieu Hristos ne-au numit vulturi, zicând: „Unde iaste stârvul, acolo şi vulturii să vor aduna", pentru ca să ne fie umbletele noastre la ceriuri, ca să zburăm întru înălţime, fiind uşuraţi cu aripile Duhului Sfânt. Iară noi sântem ca şărpii, ne târâm pre pământ şi pământ mâncăm. Veţi să vă spuiu de unde să face gâlceava şi turburarea? Că, nefiind nimenea să vă ţie uşile şi să vă oprească, fugiţ şi vă duceţ unde vă iaste voia, până a nu să săvârşi Sfânta şi dumnezăiasca Leturghie, care şi aceasta iaste un semnu de mare hulă. Ce faci, o, omule? Acum, când iaste Hristos de faţă şi îngerii aici, şi înfricoşata masă iaste pusă înainte, şi fraţii tăi, cu multă smerire, zvorescu, iară tu cutezi, şi laşi toate aceastea, şi te duci? Nu socoteşti că, fiind tu, cândva, chemat la masa vreunui boiariu mare, măcară de te-ai şi sătura mai 'nainte de toţi, iară nu poţi să te duci de acolea până nu să rădică şi ceialalţi? Iară, aici, unde să săvârşescu prea curatele şi înfricoşatele tainele lui Hristos, încă mai 'nainte până a nu să săvârşi această dumnezăiască tainuire, cutezi tu de le laşi şi te duci la grijile ceale trupeşti? Dară, oare ce iertăciune vei să iai? Sau ce răspunsu vei să dai? Iaste-vă voia să vă spuiu al cui lucru facu şi cui să asamănă cei ce iesu den besearecă mai 'nainte până a nu să săvârşi Sfânta Leturghie, împreună cu

rugile ceale de mulţemită? Voiu să vă spuiu şi, măcar că iaste cuvântu cam greu, iară, încăş, de nevoie iaste să-l zicem pentru leanea a multora. Când s-au împreunat Iuda, la Cina cea de taină, în vreamea patemei Domnului, ceialalţi ucenici şi apostoli, ei şădea acolo cu linişte, iară numai el singur, sărind, ieşi mai 'nainte. Aceluia, dară să asamănă ceia ce fug de aicea mai'naine de săvârşitul Leturghiei, pentru că el, de nu s-ar fi depărtat de Hristos, nici vânzătoriu nu s-ar fi făcut. De nu s-ar fi despărţit de-nsoţiirea celoralalţi ucenici, nu ş-ar hi pierdut şi sufletul şi viaţa vrăjmaşului. De nu s-ar fi osebit dentru acea turmă sfântă, nu l-ar fi aflat lupul cel mâncătoriu de sânge, să-l mănânce. De s-ar fi despărţit de păstoriu, n-ar fi fost mâncat de hiară. Vezi, dară, că rugăciunea cea mai de apoi, ce să face după Sfânta Liturghie, întru acela chip să face? Pentru acesta lucru să cade şi noao, acum, aceaea să socotim, aceaea să gândim, temându-ne de păcatul şi de osânda aceluia, de vreame ce Stăpânul nostru Hristos ţ-au dat sfântul lui trup, iară tu, numai, nici cu cuvintele nu vei să-i dai plata ce i să cade, nici îi mulţimeşti pentru darul ce-ai luat, ce, săturându-te de bucate trupeşti, nu-ţ aduci aminte să te întorci iară la rugăciune, care iaste
63r hrană sufletului, care te face de // eşti părtaş cu toată zidirea, adecă şi cu cea văzută şi cu cea nevăzută, fiind tu om smerit şi de fire proastă. Dară, nu îngăduieşti să mulţemeşti făcătoriului tău de bine, nici cu cuvântul, nici cu lucrul? Dară, cum vor fi aceastea? Nu vor fi vreadnice muncii? Aceastea le zic, nu numai ca să lăudaţi cuvintele, nici pentru ca să vă turburaţi şi să strigaţi, ce pentru ca să ţineţi minte, multă vreame, cuvintele aceastea şi să arătaţi cea ce să cade tocmeală şi buna orânduiala acestor dumnezăieşti taine, pentru că taine să chiamă şi sânt. De unde sânt taine, să cade să fie şi tăceare şi linişte multă. Direpţ aceaea, cu multă tăceare, şi multă tocmeală, şi cu smerenia cea multă ce să cade Sfintei Priceştenie să ne pricestuim, ca să aducem pre Dumnezău la mai multă dragoste şi sufletul nostru să-l curăţim de toată spurcă-

ciunea, ca să ne învrednicim bunătăţilor celor veacinice, carele toţi, noi, să le dobândim cu darul şi mila Domnului nostru Isus Hristos, a căruia e slava, şi putearea, şi închinăciunea, şi tăria, în veacii veacilor, amin.

Cuvânt al 16 a celui întru Sfinţi părintele nostru, a lui Ioan Zlatoust. Pentru rugăciune. Blagosloveaşte, Părinte

Cum că iaste rugăciunea cap a toată bunătatea, şi folosinţă, şi mântuire vieţii veacinice, nimenea nu iaste să nu o ştie şi să nu o cunoască. Însă, voiu şi eu, cât mi-ar fi putinţa, să povestescu câtă puteare are rugăciunea şi câtă folosinţă dă celora ce să roagă cu inimă curată, pentru ca să facă cuvântul mieu pre ceia ce sânt învăţaţi a vieţui cu rugăciune şi cu închinăciunea lui Dumnezău să fie mai grijnici şi cu toată nevoinţa să le fie mintea la rugăciune. Aşijderea, iarăş, carii au petrecut viaţă cu leane şi le-au fostu sufletul pustiiu de toată rugăciunea, să înţeleagă, şi să cunoască paguba vremii lor cei trecute, şi să nu fie lipsiţi de-o mântuire ca aceasta, în ceaealaltă vreame a vieţii lor. Pentru aceaea, dară, numaidecât, de-nceput, vom să dovedim acestu lucru, cum că rugăciunea iaste un lucru mare, pentru că fieştecarele ce face rugăciune vorbeaşte cu Dumnezău. Deci, câtă cinste are acestu lucru a fi cineva om şi să vorbească cu Dumnezău o cunosc şi o ştiu toţi, iară să dovedească cu cuvântul cinstea aceaea mulţi nu o pot, căci că aceasta cinste covârşaşte mare cuviinţa
63v îngerilor, care lucru şi / ei toţi, bine ştiindu-le, să cunoaşte că au fost aducând rugăciunile prorocilor la Dumnezău, şi laudele şi închinăciunile la Stăpân, cu multă frică, având obrazele lor şi picioarele lor acoperite cu multă smerenie, iară cu ceia ce zboară şi nu pot să să aşaze arată frica ce au. Şi aceasta mi să pare că o facu într-acesta chip, ca să ne înveaţe pre noi, la vreamea rugăciunii, să uităm firea cea omenească şi, cu nevoinţa şi cu frica carea avem

atuncea, să nu vedem, nici să ni să nălucească vreun lucru de-ale lumii aceştiia, ce să ni să pară că sântem în mijlocul îngerilor şi facem închinăciunea ce-o fac ei. Că alalte toate ale noastre au multă despărţire, şi firea, şi umblarea, şi înţelepciunea, şi mintea, şi orice alt ar zice cineva, iară rugăciunea iaste un lucru de obşte şi îngerilor şi oamenilor. Şi nu iaste nimic întru dânşii ca să despartă aceaste doao firi la rugăciune. Această rugăciune te osebeaşte de dobitoacele ceale necuvântătoare. Rugăciunea aceasta te face soţu cu îngerii. Aceasta poate curând să te înalţe în viaţa, şi-n petreacerea, şi-n cinstea, şi-n tocmeala, şi-ntru înţelepciunea, şi-nţeleagerea lor cea bună. Şi te face să te nevoieşti, în toată viaţa ta, să fii în rugăciune şi la slujba lui Dumnezeu, pentru că ce lucru iaste atunce mai cinstit la om decât acesta, adecă să facă vorbă cu Dumnezeu? Ce iaste mai direpţ, şi mai înfrumuseţat, şi mai înţelept decât acesta, că, de vreame ce ceia ce vorbescu cu oamenii cei înţelepţi să înţelepţesc curându şi ei, ca şi aceia, den vorbă multă şi deasă care o facu? Dară, ce să cade să tăcem pentru aceia ce vorbescu cu Dumnezeu şi să roagă? Câtă înţelepciune şi câte fapte de lucruri bune le dă molitva şi rugăciunea? Atâta cât, de va zice cineva că iaste rugăciunea pricina tuturor faptelor celor bune şi a direptăţii, nimică nu va greşi. Că, fără de aceasta, nici o faptă bună nu iaste la om să-l îndirepteaze la buna credinţă, ci iaste ca o cetate ce n-are zidu împrejur şi să ia pre lesne de cei ce o bat, neavând de nimenea nici o opreală. Într-acesta chip, şi sufletul care nu iaste încunjurat cu rugăciune pre lesne îl biruiaşte diavolul şi-l face de primeaşte tot păcatul şi toată răutatea, că, întâiaş dată, deaca veade diavolul un suflet că iaste încunjurat cu molitve şi cu rugăciuni, nu cutează a să apropia de dânsul, că să teame de putearea şi de tăria ce are de rugăciuni, că mai mult întăreaşte rugăciunea sufletul decât pâinea trupul. Şi alta, iarăş, ceia ce să nevoiesc cu rugăciunea nu le place să facă altele, afară din cealea ce să roagă, ce, fiindu-le ruşine de Dumnezeu, cu carele, de-a pururea,

vorbescu, gonesc şi leapădă de la dânşii toate meşteşugurile şi smintealele vicleanului, că socotescu, cu mintea lor, cât rău iaste, până acum, să vorbească cu Dumnezeu şi să i să roage să le dea înţelepciune şi curăţenie şi, apoi, îndată să-ş întoarcă mintea lor către diavolul, să primească în sufletele lor pohte reale şi să dea cale diavolului să între în mintea lor, care minte, până
64r acum, o aco // periia Dumnezeu cu rugăciunile. Şi să lase să calce dracii sufletele acealea pre carele le acoperiia darurile Duhului Sfânt şi-ntru carele ş-au arătat Dumnezeu darul lui şi multa a lui iubire de oameni şi pronie, în ce chip iaste acesta lucru, ascultă. Nu iaste putinţă să primească vreun om vorba lui Dumnezeu, fără de darul Duhului Sfânt. Pentru aceaea, dară, să cade, când vine acel daru şi ne ajută la nevoinţele şi ostenealele ceale sufleteşti ce facem, să meargem îndată să ne rugăm cu inimă curată şi cu poftă spre Dumnezeu, că a grăirea neştine cu Dumnezeu iaste un lucru cu mult mai mare decât putearea firii omeneşti. Deci, de vreame ce iaste această cinste atâta de mare, cade-să să vie şi darul Duhului Sfânt la noi, să ne întărească cu îndrăznire şi să ne înveaţe mărirea aceştii cinste. Pentru aceaea, dară, când vei cunoaşte că ai dobândit darul Duhului Sfânt şi vei să grăieşti cu Dumnezeu, nu vei mai da loc şi voie diavolului să între în sufletul acela ce se-au sfinţit de Duhul Sfânt. Pentru ce? Că, în ce chip ceia ce să împrietenesc cu împăratul, şi vorbescu cu dânsul, şi au multă cinste de la dânsul, nu primescu nici suflet să grăiască cu oamenii cei mai de jos şi săraci, aşa şi cela ce grăiaşte cu Dumnezeu şi să roagă nu va primi, nici într-un chip, la dânsul vorba acelui necurat şi viclean. Că adevărat, cela ce să robeaşte de pohtele trupeşti şi le face vorbeaşte şi grăiaşte cu dracii, şi iubeaşte, şi ţine în inema lui nebunia, şi vicleşugul, şi necurăţia lor, ca şi cela ce iubeaşte şi face direptatea şi curăţenia vorbeaşte şi grăiaşte cu îngerii, şi să nevoiaşte să ajungă mare cuviinţa lor. Pare-mi-se că, de-ar zice neştine, cum că iaste rugăciunea vinele

sufletului, nimic n-ar greşi, că socotescu, cu mintea mea, că, în ce chip să ţine trupul cu vinele, şi aleargă, şi stă, şi iaste viu, şi să strânge şi, de nu va tăia neştine vinele, iaste tot cu bună tocmeală înşirat. Iară, deaca va tăia neştine, îndată strică toată tocmirea trupului. Într-acesta chip, şi sufletele cu sfintele rugăciuni să tocmesc, şi să ţin, şi aleargă pre calea bunei credinţe foarte cu uşurare, iară, de te vei lăsa pre tine de rugăciune, faci ca şi când ai scoate un peaşte den mare, că, în ce chip iaste viu peaştele în apă, aşa şi tu, cu rugăciunea. Şi cum înoată el în apă pre lesne şi mearge unde-i iaste voia, aşa şi tu, cu rugăciunea, vei treace preste ceriuri şi te vei apropia de Dumnezeu. Deci, aceastea, câte am zis, ca să arătăm putearea sfintei rugăciuni, ar fi fost de-ajuns. Iară, mai bine iaste să venim la *Sfânta Scriptură* şi, den răspunsul care face Hristos, să dovedim bogăţia care dăruiescu rugăciunile celora ce voiescu şi iubescu să să afle în toată viaţa lor cu eale, că zice *Scriptura*, adecă, că le zicea loru şi pildă: „Că să cade pururea să să roage". Era un judecătoriu într-o cetate şi nici de Dumnezeu nu să temea, nici de oameni nu să ruşina. Şi era şi o văduvă într-aceaea cetate şi mergea la dânsul în toate zilele şi-i zicea: „Mântuiaşte-mă şi-m fă
64[v] direptate cu cela / ce-m face strâmbătate". Iară judecătoriul acela nu vru în multă vreame să-i facă judecată şi să o îndirepteaze, iară, dupe aceaea, zise întru sine: „De vreame ce de Dumnezeu nu mă tem şi de oameni nu mă ruşinezu, încai să facu direptate ceştii văduve carea vine de mă supără să nu mai vie totdeauna la mine". Iară Domnul zise: „Auziţi ce zice judecătoriul nedireptăţii". Dară Dumnezău nu va face răsplătire şi direptate oamenilor lui, carei să roagă şi strigă, ziua şi noaptea, şi-i îngăduiaşte cu îndelungul? Zicu voao că va face izbânda lor de sârgu. O, fraţilor, să învăţăm înţelepciunea carea iaste ascunsă în cuvintele Duhului Sfânt, de nu toată, măcară cât va ajunge putinţa noastră. Pentru că, câţi oameni să ţin dentr-adâncul mării, adecă ceia ce să afundă în mare şi scot pietri scumpe, pogorându-se în fundul cel

prea adâncu al mării, scotu pietrile acealea şi le aducu la ceia ce lăcuiescu pre pământ, aşijderea şi noi, carei istorim luciul *Sfintelor Scripturi*, să ne afundăm, cât ne va fi putinţa noastră, într-această adâncime a înţelepciunii cei sufleteşti, ca să aducem şi să dăruim voao avuţie bună, să înfrumuseţaţi sufletele voastre mai bine decât cu pietrile ceale scumpe. Pietrile acealea împodobescu şi luminează stemele împăraţilor care le poartă în capetele loru, că frumuseaţele acelora numai într-această viaţă sântu, iară acolo, în ceriuri, n-au nici o cinste. Iară omul cela ce-ş încununează sufletul lui cu cuvintele Duhului Sfânt şi acum, într-această lume, petreace viaţa lui cu bun temeiu şi, după moartea lui, cu multă îndrăzneală să apropie cătră judecata lui Hristos, fiind plin de fapte bune şi lipsind de toată răutatea. Deci, ce fel de avuţie vă aducem dentr-adâncul *Scripturii*? Nu că doară putem să întrăm în tot adâncul filosofiei, ci numai cât putem să cunoaştem, că vrând Domnul nostru Isus Hristos să tragă pre oameni spre rugăciune şi vrând să arate folosul ce iau sufletele dentr-însele, aduce la mijloc pre un judecătoriu viclean şi îndărătnic, care au scos de la dânsul toată ruşinea şi-au gonit de la dânsul toată frica lui Dumnezeu. Însă ar fi putut Dumnezeu să aducă la mijloc şi un om direpţ şi milostiv şi, cercetând milostenie celui direpţ şi iubirea cea de oameni a lui Dumnezeu, să arate putearea rugăciunei, că, de vreame ce omul cel bun, şi linu, şi blând, primeaşte şi ascultă pre cei ce i să roagă, dară cu cât mai vârtos Dumnezău, a căruia atâta iaste de mare iubirea de oameni, cât nu numai mintea noastră cea omenească covârşaşte, ce şi a îngerilor lui? Deci, precum am zis, ar fi ajuns să aducă la mijloc un obraz de judecătoriu direpţ şi să arate poveastea. Iară El nu face aşa, ce aduce la mijloc judecătoriu sălbatec, şi păgân, şi neiubitoriu de oameni, însă spre ceialalţi toţi căutare sălbatecă, şi rea, şi nemilostivă, iară cătră ceia ce i să roagă lin, şi blând, şi bun,
65[r] pentru ca să cunoşti // tu că rugăciunea pre lesne întoarce spre milă şi spre îndurare tocma şi firea şi mintea cea rea.

Şi pentru ce pricină au făcut Hristos aceasta? Pentru ca să nu rămâie nici un om să nu cunoască putearea rugăciunii. Pentru aceasta pricină au adus pre acest judecătoriu mai viclean decât toţi oamenii şi ne-au arătat că rugăciunea văduvei au putut să-l facă peste fire iubitoriu de oameni. Şi, den poveastea acestui viclean, întoarce cuvântul către Părintele lui cel bun, şi milosârd, şi iubitoriu de oameni, carele treace şi nu socoteaşte fărădelegile, şi iartă păcatele ceale multe, cu carele să huleaşte în toate zilele, şi rabdă, carele veade că cinstescu oamenii pre draci, şi sufere, care pre Dânsul hulescu, iară pre cel Singur născut, Fiul lui, bleastemă cu cuvinte scrise şi nescrise, cu mii şi întunearece de reale. Şi, de vreame ce să huleaşte de noi într-acesta chip, şi rabdă, şi sufere hula, dară când ne-ar vedea căzând la Dânsul şi rugându-ne cum să cade, cu frică, oare nu s-ar milostivi să ne iarte şi să ne miluiască cum mai de grabă? Că zice. Ascultaţi ce zice judecătoriul strâmbătăţii: „De vreame ce de Dumnezău nu mă tem şi de oameni nu-m iaste ruşine, încai căci vine văduva şi mă supără totdeauna să-i fac judecată". Ce grăieşti, omule? Lucrul carele nu-l putu să-l facă frica lui Dumnezău, rugăciunea au putut de l-au făcut, înfricoşarea lui Dumnezău, care vrea să pedepsască pre cel bogat, care lucru îl ştiia şi el adevărat, n-au domolit, nici au îmblânzit firea lui? Iară văduva, cu rugăciunea ei, au putut de l-au îmblânzit şi l-au dumestnicit? De vreame, dară, ce iaste aşa, în ce chip să cade să gândim pentru iubitoriul de oameni, Dumnezău, de vreame ce văduva aceasta, cu rugăciunea ei, într-acesta chip îmblânzi pre cel îndărătnic şi sălbatec? Cât bine, câtă iubire de oameni va să arate Dumnezău spre noi, carele iubeaşte şi va pururea numai să miluiască? Iară, niciodată, nu va să pedepsască, care şi munca şi pedeapsa o au făcut pentru multa folosinţa noastră şi, cu înfricoşarea muncii, ne-au gătit noao atâtea de multe şi mari bunătăţi şi odihne, pentru ca să ne ajute, şi frica şi nădeajdea de doao părţi. Frica să ne împiadece de la lucrurile ceale reale, iară nădeajdea să ne îndeamne

să facem fapte bune. Însă, tot nu pociu să-m desparţu gândul de pomenirea acelui nedirept judecătoriu, văzând la blândeaţea lui cea peste fire mila lui Dumnezău cea nemăsurată, pentru căci, de vreame ce acela care nu vru niciodată să arate vreun lucru bun, apoi îndată să pocăi şi i să făcu milă de văduva aceaea ce i să ruga. Oare cât ajutoriu vă pare să ne-aducă noao den ceriu rugile şi molitvele? Însă, fieştecare va cunoaşte putearea şi tăria sfintelor rugi, când va socoti şi va cunoaşte câte bunătăţi iau, în toate zilele, ceia ce să roagă lui Dumnezău. Că, cine iaste dentru voi să nu cunoască cum că şi strălucirea soarelui, şi lumina lunii şi a stealelor, şi buna tocmire a
65v văzduhurilor şi de tot fealiul de hrane, / şi bogăţie, şi viaţă, şi întunearece de bunătăţi, toate aceastea le dă Dumnezău tuturor oamenilor într-un chip, şi direpţilor şi nedirepţilor, credincioşilor şi necredincioşilor, pentru cea multă a sa iubire de oameni ce are spre noi? Deci, de vreame ce într-acesta chip miluiaşte şi mângâie, în toate zilele, pre ceia ce nu i să roagă, nici-i ceru, dară câte bunătăţi să cade să ia şi să dobândească ceia ce să află şi târpescu în molitve şi-n rugăciune? Ia, veniţ, dară, să vedem câţ oameni direpţi, cu rugăciunile lor, au putut de-au mântuit, şi-au izbăvit cetăţi, şi s-au dat pre sine ca să izbăvească limbile şi toată lumea? Eu să v(ă)-i aduc aminte pre toţi şi, întâiu, să vă aduc aminte pentru Pavel, că iaste vreadnic de aducerea aminte, care, în toată viaţa lui, nu s-au săturat de rugăciune şi de închinăciunea lui Dumnezău, care iaste tată şi strămoş tuturor bunătăţilor lui Hristos. Deci, acel păzitoriu a toată lumea, cu molitva şi cu rugăciunea cea nepărăsită, au mântuit toate limbile, zicând către noi, pururea, acest cuvânt: „Pentru aceasta plec genuchele meale către Părintele Domnului nostru, Isus Hristos, dentru carele toată moştenirea, în ceriu şi pre pământ, să numeaşte, ca să vă dea voao, după bogăţia darului său, să lăcuiţi în omul cel denlăuntru, în Hristos, pren credinţă întru inimile voastre". Vezi cât poate molitva şi rugăciunea, că face pre oameni casă şi besearecă lui Hristos?

Precum şi aurul, şi pietrile ceale frumoase, şi marmurile facu casele împăraţilor, într-acestaş chip face şi rugăciunea pre om casă lui Hristos să lăcuiască, zice Hristos, întru inimile voastre. Dară, cum şi cu ce poţi să lauzi rugăciunea carea te face pre tine beseareca şi casă lui Dumnezău? Cela ce nu-l poate încăpea ceriurile vine şi întră în sufletul cel ce petreace cu rugăciuni, pentru că zice: „Ceriul iaste scaunul mieu şi pământul razimul picioarelor meale". „Ce casă veţ face pentru mine? – zice Domnul. Sau ce loc iaste acela care să mă încape pe mine?". Să vedem, dară, în ce chip face sfântul Pavel casa în carea va să lăcuiască Dumnezău, adecă cu lucrarea sfintei rugi? Pentru aceaea, şi zice: „Plec genuchele meale către Părintele Domnului nostru Isus Hristos, ca să lăcuiască Hristos, pren credinţă, întru inimile voastre". Însă, şi dentru aceasta, iarăş poate să cunoască neştine putearea rugăciunilor, că Pavel, care alerga pren toată lumea, ca cum ar fi avut aripi, şi-n temniţe au întrat, şi bătăi au primit, şi-n lanţu l-au pus, şi mai toată viaţa lui o au petrecut cu nevoi şi cu morţi, iară şi pre draci goniia, şi pre morţi îi scula, şi bólnavii tămăduiia, şi nici la unele de-aceastea nu avea nădeajde de ajutoriul lumii, ce numai cu rugăciunile întemeia pământul şi, după ce făcea minunile şi scula morţii, iarăş alerga la rugăciune, ca un luptătoriu ce aleargă de la luptare la încununare, pentru că şi învierea morţilor şi altele câte făcea toate cu rugăciunea le săvârşiia. În ce chip să adapă cu apa copacii şi crescu,
66r într-acest chip şi viaţa sfinţilor să // adapă şi să adaoge cu rugăciunile. Pentru aceaea, şi sfântul Pavel, în noaptea aceştii vieţi, adăpându-şi sufletul lui cu rugăciunile, câte întâmplări îi veniia asupră şi răutăţi, toate pre lesne le suferiia şi-ş da trupul lui spre rane şi spre bătăi, ca un turnu neclătit. Cu rugăciunea aceasta au cutremurat temniţa cea den Machedonia, cu aceasta au sfărâmat fiarăle, ca un leu, cu ruga aceasta au scos pre temniceari de la înşălăciune, cu rugăciunea aceasta au stricat şi-au răsipit tirănia dracilor. Însă şi cealea ce scrie în epistoliile

lui şi învaţă pre toţi oamenii le ştim, că zice: „Pururea să vă aflaţi în rugăciuni şi cu mulţimită să răbdaţi să îngăduiţi în rugi, şi-ntru aceastea să vă rugaţi şi pentru mine, ca să mi să dea cuvânt şi îndrăznire multă, să grăiescu cu mare îndrăznire taina Sfintei Evanghelii". (Ce grăieşti?) Atâta cutezare ne dau noao rugăciunile, cât să îndrăznim să ne rugăm lui Dumnezău şi pentru Pavel? Dară, ce oştean iaste acela care poate să îndrăznească să să roage împăratului pentru voivodul lui cel mare? Şi, încă, mai vârtos, că nici un voivod nu iaste atâta de priaten cu împăratul, cum au fostu Pavel cu Dumnezău. Direpţ aceaea, dară, pre noi, întru atâta cinste ne înalţă rugăciunile, cât să cutezem să ne rugăm lui Dumnezău şi pentru Pavel? Deci, de vreame ce atâta bine dau rugăciunile celora ce să roagă, socoteaşte cât rău face cela ce să leneveaşte cu rugăciunea, pentru că şi Petru, mai marele apostolilor, cel mai luminat decât ceriul, cu rugăciunea aceasta scăpă den temniţă. Putea, adevărat, să scape Petru den temniţă, şi pentru faptele lui ceale bune, şi pentru folosinţa ce vrea să ia lumea după aceaea de la dânsul. Iară lucră mai tare rugăciunea besearecii şi să deşchiseră uşile temniţei, că nu scrie Luca în deşărt, zicând că: „Şi rugăciunea a toată beseareca era întinsă către Petru", ce ca să cunoaştem noi câtă puteare au rugăciunile în ceriu, atâta cât să poată scoate den nevoie şi pre Petru şi pre Pavel, pre stâlpii besearecii, pre vârhovnicii apostolilor, pre cei vestiţi în ceriu, carii sânt zidu a toată lumea şi de obşte păzitori a tot pământului şi mării. Mai spunem, încă, şi aceasta. Moisi, cum au mântuit pre jidovi la război? Au nu deade armele şi războiul pre mâna ucinicului lui şi el bătea războiu cu rugile şi, acolo unde nu putea ei să biruiască cu armele, el biruia, şi bătea cu rugile, şi dovediia, şi arăta că rugăciunele mai mult pot decât armele, şi decât caii, şi decât banii, şi decât alte oşti multe mai mult biruiesc rugăciunile direpţilor? Pentru aceaea, şi întunearece de războinici şi toată oastea, toată nădeajdea mântuinţii lor

era la prorocul, căci că, făcând Moisi rugăciuni, biruiia şi dobândiia jidovii, iară, când părăsiia de-a să rugarea, atuncea biruiia vrăjmaşii lor. Deci, aşa facem şi noi, când ne rugăm, pre lesne biruim pre diavolul şi scăpăm de faptele şi de meşteşugurile lui. Iară, când ne lenevim şi nu ne rugăm, atunce îl facem de să îmbărbătează asupra
66v noastră. Iară, şi nă / rodul jidovescu, când s-au păgânit şi vrea să-i piarză Dumnezeu, prin rugăciune i-au izbăvit Moisi. Aşijderea, şi vederile ceale dumnezeieşti şi alte mii de bunătăţi numai cu aceasta le-au dobândit, că rugăciunea aceasta l-au făcut pre dânsul de-au petrecut toată viaţa lui ca şi ceia ce lăcuiescu în ceriuri. Rugăciunea aceasta au biruit şi-au călcat putearea focului. Rugăciunea aceasta au smerit şi-au îmblânzit leii şi putearea focului au stins cei trei otroci, când să ruga în para focului. Iară mânia leilor o au mângâiat Daniil, când să ruga în groapă, prin carii sfinţii bărbaţi ş-au arătat rugăciunea, precum mi să pare mie putearea ei tuturor oamenilor, că, veri câţi ar găsi în nevoie, pre lesne îi scoate din răutăţile lor. Rugăciunea iaste pricina şi a mântuinţii şi a nemuririi sufletului, iaste zidu besearecii, care zidu de nici o puteare nu să poate strica. Aceasta iaste mai mare decât toate armele groaznică dracilor, iară creştinilor ajutoriu şi mântuire. Aceasta au născut pre sfântul prorocu Samoil, că, de vreame ce firea să împotriviia maicei lui şi nu o lăsa să nască, iară, deaca să arătă rugăciunea, îndată îndireptă sminteala firii. Acesta feliu de roadă au făcut rugăciunea, pentru aceaea şi Samuil fu vestit în ceriuri, atâta cât nu să află altul pre pământ ca dânsul, să râvnească şi să urmeaze viaţa îngerilor, că socotescu, cu mintea mea, că ca acesta să cădea să să arate spicul rugăciunii, şi să covârşască pre alţii cu bunătatea, şi să-i întreacă cu faptele ceale bune. Şi atâta să să facă mai bun decât sfinţii cei mai de înainte de dânsul, ca şi un spic ce iaste între cealealalte mai grosu şi mai plin de roadă. Iară şi împăratul David, cu rugăciunea aceasta au făcut atâtea războaie şi nu era nădeajdea lui în

arme, nici în suliţe, nici în sabie, ce numai nădejduia în putearea rugăciunii şi, cu aceaea, biruiia pre toţi vrăjmaşii lui. Cu rugăciunea aceasta şi Ezechia făcu de fugi îndată oastea cea multă şi fără număr a persilor, că ei făcea meşteşuguri să strice zidurile. Iară el, cu rugăciunea, o zidiia mai bine şi-au biruit războiul, fără de arme, numai cu rugăciunea, că ostaşii şădea cu pace, şi armele sta la locurile lor, şi pământul nimic nu s-au cruntat de sânge, şi rugăciunea singură goni pre vrăjmaşii lor. Rugăciunea aceasta izbăvi şi pre nineviteani şi opri mânia ce le veniia lor den ceriu, şi toate răutăţile, câte făcuse în toată viaţa lor cu vicleşuguri şi cu fapte reale. Numai cum întră rugăciunea în cetate, îndată le întoarse toate şi i-au făcut de-au dobândit şi curăţie, şi direptate, şi prieteşug, şi unire, şi grija săracilor, şi toate bunătăţile le-au adus cu dânsa. Că, în ce chip va să între vreo împărătească într-o cetate trebuiaşte să vie cu dinsa toată avuţia ei, într-acesta chip şi rugăciunea, când întră în vreun suflet, toate faptele ceale bune urmează după ea. Că, în ce chip iaste temeiul
67r la casă, aşa iaste şi la suflet rugăciunea. Deci, să cade // pre rugăciunea aceasta să o punem în sufletele noastre, ca o rădăcină şi temeiu, şi, apoi, să zidim şi curăţenie, şi bunătate, şi blândeaţe, şi direptate, şi grijă de săraci, şi toată leagea lui Hristos, pentru că necurăţia şi viaţa cea ce iaste afară den poruncile lui Hristos să chiamă moarte sufletului. Pentru aceaea, dară, închinăciunea lui Dumnezeu şi poruncile lui iaste viaţă sufletului, iară închinăciunea lui Dumnezeu, şi paza poruncilor, şi viaţa cea direaptă tot rugăciunea ni le adună minunat şi le ţintuiaşte în sufletul nostru, căci, de şi iubeaşte cineva fecioria sau curăţenia, să să păzească de nuntă, sau să-ş oprească mânia, sau să vieţuiască cu blândeaţe, sau să lipsească de zavistii, sau să iubească pacea, sau alt lucru bun să facă. Întâiu, va să înceapă de la rugăciune, că, deaca curăţeaşte şi îndireptează rugăciunea sufletul omului, atuncea pre lesne primeaşte la dânsul calea credinţii şi face după voia lui Dumnezeu. Că nu poate fi într-alt chip la ceia ce cer de

la Dumnezeu curăţenie, şi blândeaţe, şi bunătate, de nu să vor ruga, pentru că zice: „Ceareţi, că vă vor da; cercaţi şi veţi afla; bateţi şi vă vor deşchide, că fieştecare, ce ceare, dobândeaşte. Şi cel ce cearcă află şi cel ce bate i să deşchide". Şi, iarăş, zice: „Care iaste acela dentru voi, care să-i ceară coconul lui pâine şi el să nu-i dea, ci să-i dea piatră sau să-i ceară peaşte şi el să-i dea şarpe?". Deci, de vreame ce şi voi, carii sânteţi vicleani şi iarăş cunoaşteţi de daţi coconilor voştri cealea ce le trebuiesc lor şi le sânt de bine, cu mult mai vârtos Părintele vostru cel cerescu va da Duhul Sfânt celora ce i să roagă lui. Cu acest fealiu de cuvinte şi cu atâtea nădejdi ne îndeamnă şi ne învaţă pre noi, pre toţi, Domnul, să ne rugăm. Deci, trebuie şi noi să ascultăm cuvintele şi învăţăturile lui Dumnezeu, şi pururea să vieţuim, şi să petreacem cu laude şi cu rugăciuni. Şi, mai mult, să ne fie mintea şi trupul nostru spre credinţa şi lauda lui Dumnezău, decât spre alte griji lumeşti. Că, într-acesta chip vieţuind noi, vom vieţui pururea viaţa ceaea ce vor să vieţuiască oamenii, că veri cine iaste acela carele nu să roagă lui Dumnezău, nici doreaşte să vorbească adease cu Dânsul, iaste mort şi fără de suflet şi nimică minte nu are, că întâiu mai mare semnu al necunoştinţii iaste a nu cunoaşte neştine mărirea cinstii, nici a nu iubi rugăciunea şi să-i pară, când nu să roagă, că iaste mort. Că, în ce chip trupul nostru, fără de suflet, iaste mort şi împuţit, într-acesta chip şi sufletul ce nu să roagă iaste mort, şi ticălos, şi împuţit. Iară, în ce chip să cade să socotim sufletul nostru mort, când îi lipseaşte rugăciunea, ne învaţă şi zice marele proroc Daniil, carele primi mai bine să moară decât să lipsască trei zile de la rugăciune, că împăratul persilor nu i-au poruncit să facă vreun lucru fără-de-leage, ce numai să lipsască trei zile de la rugăciunea lui. Ce nu primi prorocul să lipsască rugăciunea de la dânsul, zicând că, lipsindu rugăciunea, va lipsi şi ajutoriul
67v lui Dumnezău de la dânsul, căci că fără de aju / toriul lui Dumnezău, nici un bine nu vine în sufletul nostru şi, câte scârbe şi câte supărări vin asupra noastră, Dumnezău iaste

carele ne ajută şi ne izbăveaşte dentr-însele, când ne veade că iubim rugăciunea, şi pururea ne rugăm lui Dumnezău, şi aşteptăm ca să ne vie tot binele de la Dânsul. Deci, pentru aceasta, şi eu, când văz pre cineva că nu iubeaşte rugăciunea, nici are multă dragoste spre dânsa, nici îi arde inima lui, ziua şi noaptea, pentru dânsa, îndată îl cunoscu că nu are nici o vitejie, nici o bunătate în sufletul lui. Iară, când văz pre cineva că iaste fără de saţiu legat întru închinăciunea lui Dumnezău şi când se va întâmpla de nu se va ruga adease, îi pare că are mare pagubă, pre acela, adevărat, îl socotescu că iaste, cu toată adeverinţa, făcătoriu tuturor faptelor celor bune şi iaste besearecă lui Dumnezău. Însă poate cineva den cei grei şi leaneşi, carii nu iubescu, nici să nevoiescu cu rugăciunea, să zică aşa? Dară n-au zis Dumnezău?: „Nu tot cela ce-m zice mie Doamne, Doamne va întra la împărăţia ceriurilor, ce cel ce face voia Părintelui Mieu care iaste în ceriuri". Ce, de-aş zice eu cum că numai rugăciunea singură iaste destulă pentru mântuinţa oamenilor, unii ca aceia cu cale ar zice aceastea. Iară, de vreame ce eu zicu cum că iaste cap rugăciunea tuturor faptelor celor bune, şi întărire, şi rădăcină, nimenea să nu-şi afle prilej pentru leanea sa cu acesta fealiu de cuvinte, pentru că nici curăţenia singură nu poate să spăsească pre om, fără alte bunătăţi, nici grija de săraci, nici binele care va face omul, nici altă faptă bună, nici una, ce toate trebuie să să adune la rugăciunile noastre. Iară rugăciunea iaste, precum am zis, rădăcină şi întărire celoralalte tuturor. Precum ţine temeiul casa, aşa şi rugăciunea chiverniseaşte toată viaţa noastră şi, fără de rugăciune, nici un lucru bun şi mântuitoriu nu se va face la noi. Pentru aceaea, şi noi, fraţilor, auzind aceaste cuvinte den *Sfintele Scripturi* şi înţelegând că toţi sfinţii, pren rugăciune, s-au spăsit şi-au moştenit împărăţia ceriurilor, să nu ne lenevim de la dumnezăiasca rugăciune şi să cădem în griji lumeşti şi-n valuri deşarte, şi, încă, mai vârtos, la vreamea cea orânduită a rugăciunii, şi la rânduiala slujbei besearecii, şi să aflăm pricină că avem

foarte trebi mari, că pricina aceaea nu ne va folosi, precum n-au folosit nici altora, carii, încă, au avut pricină şi cu cale. Ce ascultă cum zice Domnul, la Sfânta Evanghelie de la Luca: „Un om oarecare făcu cină mare, şi chemă pre mulţi, şi trimise pre sluga lui, la vreamea cinii, să zică celor chemaţi: ‚Veniţi, că, iată, sânt gata toate'. Şi începură îndată a să lepăda toţi şi cel dentâiu zise lui: ‚Ţarină am cumpărat şi am treabă să ies să o văzu, rogu-te să mă aibi lepădat'. Şi altul zise: ‚Cinci părechi de boi am cumpărat şi mergu să le ispitesc, rogu-te să mă aibi lepădat'. Altul zise: ‚Muiare am luat, pentru aceaea nu pociu să viu'. Atuncea, mâniindu-se stăpânul casei, zise: ‚Adevărat
68r grăiescu voao, ni // menea den bărbaţii aceia nu vor gusta den cina mea, că mulţi sânt chemaţi, iară puţini sânt aleşi'". Vedeţ, fraţilor, că nici unul dentru acei chemaţi nu s-au învrednicit cinii cei domneşti şi, mai vârtos, că au avut şi pricini cu cale de s-au curat? Într-acesta chip vor să petreacă ceia ce să lenevescu la rugăciune şi-ş află prilej cu pricini cu cale sau, mai vârtos, să zicem şi făr' de cale? Ce noi, ca nişte oameni înţelepţi şi chiar slugi adevăratului Hristosului Dumnezău, să ne nevoim, pururea, în molitve şi-n rugăciuni, ca să ne învrednicim să dobândim cămara cea neputredă, în Isus Hristos, Domnul nostru, a căruia e slava, şi tăria, şi închinăciunea, împreună cu Părintele şi cu Fiul şi cu Duhul Sfânt, acum şi pururea şi-ntru veacii veacilor, amin.

Cuvânt al 17 a celui întru Sfinţi părintele nostru, a lui Ioan Zlatoust. Pentru bunătatea şi răutatea. Blagosloveaşte, Părinte

Sânt aici oarecarii fraţi dentre noi, bărbaţi cu fapte bune, carii grijăscu şi să nevoiescu de mântuinţa lor. Şi, decât toate faptele ceale bune, cinstescu mai mult despărţirea, numai să să ducă în pustiu, să sihăstrească. Şi, de i-ar întreba cineva pentru ce pricină au fugit den cetate,

află o pricină şi zic că: „Am fugit, pentru să nu perim şi noi cu cei mulţi şi să nu ne lenevim de lucrurile faptelor celor bune, pentru aceaea am fugit den valul lumii". Dară, oare cu cât vei să fii tu mai bun decât ceialalţi, căci şăzi întru 'nălţimea munţilor şi vezi pre ceialalţi fraţi ai tăi perind? Şi unii ca aceştia să asamănă cu un voivod ce lasă voinicii singuri la războiu, de să ucig şi să omoară de ostaşii cei dempotriva lor, că, de s-ar face şi minuni, acum cine ar creade sau cine ne-ar auzi pre noi, fiind noi toţi daţi în răutate şi-n vicleşug? Iară viaţa cea direaptă şi petreacerea noastră iaste mai mult crezută şi să veade la mulţi, pentru că minunile, la oamenii cei vicleani, sânt cu prepunere rea. Iară viaţa cea curată şi petrecearea cea nehulită poate să astupe tocma şi gura diavolului. Cela ce iaste pre pământ şi-i e voia să nu fie, iaste după voinţă. Şi să cade să nu fie pre acestu pământ cel ce va să nu fie, ce să ne despărţim pre noi de pre pământ, ca şi apostol Pavel, să ne suim în ceriu, că poate neştine să întreacă pre toţi oamenii, de va vrea, de vreame ce şi meşteşugurile aşa să tocmescu, atâta cât, de multe ori, pre mulţi întrecem, cu
68v mult mai vârtos lucrul cela care / nu-i trebuiaşte atâta osteneală. Ia, spune-m, ce lucru iaste mai rău şi mai cu nevoie a-l facerea decât cela ce umblă sus, pre funea cea întinsă, ca pre pământ, şi să să îmbrace şi să să dezbrace, ca pre un pat? Spune-m, ce iaste mai greu decât să puie în fruntea lui sulița şi, apoi, să puie un copil preste sulița? Şi alte multe minuni face ca să veselească pre ceia ce-l privescu, atâta cât te face de te cutremuri numai văzându-l. Dară, nu iaste minunat şi înfricoşat la noi acesta lucru ce să veade, atâta cât nu-ş poftéşti să-l vezi? Iară, decât toate aceastea, mai iuşoară iaste fapta cea bună, de vom vrea să ne suim tocma şi-n ceriu. Şi nu-m zice că: „Voiu, dară nu pociu". Dară, cum facem de învăţăm meşteşuguri mari şi greale, numai deaca vom vrea, aşa, cu mult mai vârtos, deaca vom vrea, ne vom sui şi-n ceriu, deaca ne vom deprinde cu bunătatea cea ce iaste pren faptă. Iară, de vei să cunoşti că nu are atâta osteneală fapta

cea bună, nici iaste grea, adu-ți aminte de fericiții călugări, cum au fostu şăzând în munții cei pustii, de-au fost lăsând lumea şi ceale den lume pentru Domnul, şi s-au îmbrăcat cu haine de păr, şi aşternutul lor era țărână şi cenuşă, şi purta şi fiară prejur trupul lor, şi lăcaşul lor era de pietri seci, şi să închidea într-însele pentru împărăția ceriului, ce nu numai atâta, ce şi posturi şi rugăciuni, de-a pururea, făcea cu foame şi cu seate şi, de frigu mult, li să topiia trupul lor cu multă nevoie. Şi, nu-m zice că aceia au putut şi-au făcut, că poți şi tu, ce nu vei, că şi aceia sânt oameni, ca şi tine, şi, încă, mai vârtos, că mulți dentr-înşii sânt şi mai slabi decât tine şi alții, mai bogați şi mai dezmierdați, şi-au primit să umble în calea cea strimtă. Ce mare şi înaltă iaste nevoința aceaea şi vârful ei ajunge până la ceriu! Deci, de nu poți să ajungi la acel săvârşit mare, fă macară puțin, şi acela, cât iaste de puțin, nu-l lăsa. Nu poți să dai banii tăi săracilor? Încai, nu lua avuția altora. Nu poți să posteşti? Încai, nu te da pre tine la mâncări şi la băuturi preste măsură. De vreame ce şi Hristos, aici, într-această lume strimtă, au petrecut şi pentru noi au murit cu moarte ocărâtă şi necinstită, mai vârtos încă, fiindu-i noi vrăjmaşi şi neplecați, dară cum vom vrea să avem îndrăznire la ziua aceaea, carii nu avem să arătăm, atuncea, nici un lucru bun? Au nu ştiți că oşteanul, când îş arată ranele şi tăieturile, atuncea poate să fie luminat şi slăvit de împăratul, iară, de nu va avea să arate nici un semnu de vitejie, nevreadnic va să fie, întru cei nevreadnici, şi micu, întru cei mici. Vei zice că acum nu iaste vreamea războiului, dară de-ar fi războaie şi goniri, cine dentru noi ar mărturisi pentru Hristos? Cine ar ieşi, cu dragoste să să lupte? Cine ar alerga, nechemat de nimenea, la război? Niciunul. Că văzu că nu vei să leapezi banii şi slava cea trecătoare pentru dragostea lui Hristos. Dară cum voiu să te crezu eu că vei să rabzi bătăi, şi închisori, şi mustrări, şi să te rogi pentru ceia ce te
69r bântuiescu // şi te păgubesc, iară tu, de-aceastea, nici una nu rabzi? Şi, încă mai vârtos, că n-ai nici un război, nici

o nevoie de nicăirea, ce numai ce zici: „Să-m petrecu eu dulceața aceştii vieți şi atuncea, deaca voiu îmbătrâni, mă voiu pocăi şi mă voiu nevoi şi pentru sufletul mieu", care lucru nu poți să-l faci, că zice marele Vasilie că, la bătrâneațe, nu iaste curățenie, ce iaste nestâmpărare de pohtele trupeşti şi grozăvii. Multe osteneale şi nevoi sufere un om ce va să vorbească cu un împărat pemintescu cu frică şi cu groază, dară eu şi tu, cum vom să vedem pre împăratul cel ceresc, pre Hristos, care, în toată viața noastră, facem şi slujim tot voilor trupeşti şi altui stăpân, adecă diavolului? Acum, dară, cum vei putea să vezi pre Hristos, de vreame ce n-ai slujit lui, precum ai slujit diavolului, care ai luat de la Dumnezeu atâta daru şi atâta bunătate, adecă dumnezeiescul botezu, şi te-ai făcut moşnean lui Dumnezeu şi, împreună, moşnean cu Hristos? Dară, căci vinzi blagorodnicia firii tale? Căci faci aşa, ca un om fără minte? Şi nu cauți, încai, la ceia ce dumestnicescu pasările şi le fac de grăiesc cu glasu omenesc, adecă papagalel<e> şi gaițele, alții învață pre lei, şi pre urşi, şi fiarăle ceale sălbateci le îmblânzesc şi le poartă pren târgu? Deci, omule, pre leu îl îmblânzeşti, iară pre tine te faci mai sălbatec decât o hiară? Şi, încai, hiarăle toate numai o greşală rea au, iară omul cel viclean are toate greşalele şi răutățile a tuturor hiarălor celor sălbateci le strânge în sufletul lui, că are mânia leului. Lupului să asamănă cu hrăpirea, vulpei cu vicleşugul, iară cu vrajba să asamănă cămilei, cu strânsoarea să asamănă gândacului, iară cu hrana şi cu îngrăşarea să asamănă măgarilor şi alte reale ca aceastea are. Dară, unuia ca acestuia, cum vei să-i zici că are suflet omenescu? Că, de iaste om cu mintea, iaste stăpân celoralalte patemi şi dobitoacelor celor necuvântăreațe. Iară, de eşti slugă pohtelor celor fără cale, cum voiu să te numescu om, de vreame ce n-ai asămănare, nici potrivire cu împărăția lui Dumnezeu? Ia, gândeaşte, cu a cui icoană te-ai făcut aseamene? Că zice Dumnezeu: „Să facem om, după închipuirea şi după asămănarea noastră". Pentru aceaea,

dară, nu te pogorî la micşorarea dobitoacelor celor necuvântăreaţe, că, în ce chip, la zboru, palivanii ceia ce să suie şi să pugoară pre funii, de vor greşi cât de puţinel, îndată cadu josu şi moru, aşa şi ceia ce părăsescu calea cea sufletească, de se vor lenevi cât de puţinel, cad josu, că această cale cerească cu multu iaste mai strimtă şi mai direaptă decât funea aceaea. Şi, încă, iaste şi mai înaltă cu multu, că-i ajunge căpătâiul tocma la ceriu. Pentru aceaea, să cade, foarte cu socoteală şi cu multă frică, când ne suim pre dânsa şi, mai vârtosu, când ajungem la poarta ceriului, că acolo iaste frica cea multă, că fac dracii văzduhului cercetare mare pentru păcate şi, mai vârtosu decât toate,
69v pentru curvie, că ceia ce / stau întru atâta înălţime a multă frică şi cutremur şi numai aceasta să păzescu, să nu să pleace să caute în josu, la pământu, că dentr-aceasta li să face multă întunecare. Şi, în ce chip iaste alăuta, de numai o coardă nu poate să facă viersu bun şi, de lipseaşte vreuna, nu face viersul deplinu, aşa sânt şi faptele ceale bune ce să facu pentru suflet, că nu ajunge să facă numai o poruncă a faptelor celor bune, ce toate poruncile lui Dumnezeu să le facem cu multă nevoinţă. Că, ia, spune-m, rogu-te, ce folosu iaste să postească neştine şi să să roage şi, apoi, să nu miluiască pre nimenea? Sau să miluiască cineva şi, apoi, să lăcomească şi să răpească ale altuia? Ce, ver ce lucru face, tot în fala celora ce văd face şi-ş ia plata, iară, când miluieşte, cu toată voia şi cu smerenie, primit iaste la Dumnezeu. Iară, de iaste omul smerit, şi posteaşte, şi să roagă, şi, apoi, hrăneaşte lângă dânsul pre muma tuturor răutăţilor, adecă pre iubirea de argintu, şi-i iaste gândul tot la dobânda neguţătoriei, acela om, şi aici, iaste de muncă, în ceastă lume, şi acolo, pentru că, zice Hristos: „Nu poate să slujască neştine şi lui Dumnezeu şi lui Mamona, adecă diavolului". Pentru aceaea, iubitoriul de oameni, Dumnezeu, au tocmit să fie în lume şi oameni buni şi răi, ca celor vicleani să li să taie răutatea, iară celor buni să li să arate bunătatea. Şi aşa să vor folosi şi cei leaneşi, pren împreunarea oamenilor celor

nevoitori şi buni, că, în ce chip să învrednicescu cei buni cu îndoită cinste de la Dumnezeu şi nu le strică cei răi nimica, aşa şi cei vicleani şi răi au muncă îndoită, căci ar fi putut să să facă şi ei buni. Şi nu numai nu s-au făcut ei buni, ce au învăţat şi pre alţii răutatea lor, şi pre cei buni toţi îi laudă, şi să miră de bunătăţile lor, tocma şi cei răi şi vicleani, pentru că zice: „Ştie şi vrăjmaşul a lăudarea fapta cea bună". Aşa şi cei răi nu-s urâţi numai celor buni, ce şi celor răi, mulţi să miră de oamenii cei vicleani că sânt isteţi a facerea strâmbătate şi a păgubirea pre alţii, ci aceia ce facu strâmbătate altora împotriva loru-ş ascut cuţitul. Şi, când să junghe pre sine, îi pare că face strâmbătate altuia, pentru că nu iaste rău, când are neştine strâmbătate de la altul, ci, când face el strâmbătate altuia. Şi acela ce i să face strâmbătate nu cunoaşte să rabde, căci câtă strâmbătate avea David şi câtă strâmbătate îi făcea Saul lui David? Dară, cine dentr-amândoi fu mai urgisit, şi mai ticălos, şi care mai luminat? Au nu să îneca Saul de scârbă şi de drac, iară David străluciia mai mult decât soarele în biruinţele războaielor şi-n prieteşugul lui Dumnezeu? Că Saul muriia de zavistia lui, iară David suferiia toate supărările lui Saul, cu tăcerile, şi pre toţi îi trăgea la dânsul. Şi, de vreame ce Saul, de multe ori, s-au ispitit să umoară pre David, iară David, gonind pre vrăjmaşul lui şi
70r căzându-i în mâna lui, l-au ferit, cine dentr- // amândoi au fostu fără puteare? David, care i să cădea să-l ucigă, au Saul, căci îl zavistuiia? Cela era îmbrăcat cu arme, iară cesta avea armă tare direptatea lui Dumnezeu. Iară, să vezi şi pre acest viteazu, pre David, cum s-au făcut slabu mai apoi, căci au făcut strâmbătate Uriei, că să schimbă tocmeala şi obiceaiul, şi veni slăbiciunea spre cel ce făcu nedireptatea, iară putearea să duse la cela ce avu strâmbătate, că Uriia era mortu şi strica casa celui ce făcuse strâmbătatea. Şi el era împărat, şi viu, şi nu mai putea să stea împotriva ostaşului, ce toate ale împăratului le amestecă şi le strică. Pentru aceaea, şi tu, când vezi pre cineva că trăiaşte bine şi direptu, şi pururea caută, şi

umblă după pravoslavnica credință, de iaste și în fiară legat, și la închisoare, sau iaste slugă la oameni nevreadnici, sau iaste sărac, sau izgonit iaste, sau zace de boală vreame multă și, pre-ncet, i să topească trupul și rabdă, sau pate alt rău, ceva, pre acela om să-l fericești și să-l lauzi. Iară, cându vei vedea pre altu-cineva să fie preacurvariu și sodomlean rău și curvariul să ajungă la cinste, și boierie, și la vrednicii împărătești sau și besericești, să stăpânească pre mulți, pre acesta să-l plângi și să-l tânguiești, că nu iaste altul mai ticălosu cu sufletul decât acela, măcară de-ar stăpâni toată lumea. Că, ce folosu iaste să fie bogat trupească, iară sufletească sărac? Căci, cându nu vom putea să ne mântuim nici pre noi, nici pre alții, ce vom face, când va veni moartea? Și, când ne vor duce la judecata lui Dumnezeu, de unde vom avea nădeajde de spăsenie sau ce răspunsu vom da atuncea, de vreame ce-am mâniat pre Dumnezeu, făcându-ne Hristos, den oameni îngeri, iară noi ne facem pre noi, den oameni, draci sălbateci, pentru căci slujim pântecelui celui nesățios, și beției pohtei cei trupești, și nesațiului iubirii de argintu, și ne mâniem, ca șarpele, și mușcăm și aruncăm, ca măgariul, acesta lucru nu iaste omenescu, ce iaste al hiarălor și al dobitoacelor celor necuvântătoare? Că, în ce chip ne lenevim și facem lucrurile ceale vicleane pentru care ne muncim, așa, iarăș, deaca vom vrea să ne nevoim, ne vom face buni și drepți și nimenea nu va putea să ne strice la nevoința noastră. Iară, de vei vrea să știi cum că Dumnezău au pus legile la firea omenească să aleagă ce rău și ce bine să face de la noi, întreabă pre singura petreacerea noastră să cunoști că toți ceia ce fac lucrurile ceale reale fug de ocară și de numele cel rău, adecă zicem că, de vei zice curvariului curvariu, să mânie și să rușinează. Ia, zi judecătoriului celui strâmbu: „O, judecătoriu mincinos“, să vezi, nu va lua acel nume spre ocară și spre necinste? Așijderea, și de cealealalte păcate den faptele lor să rușinează. Dară, de vreame ce iaste bine să faci păcatul, căci fugi de ponosul păcatului? Iară, ia zi curatului curat și

vergurului vergur, să vezi nu să bucură de fapta bunătății
70v lui? Zi direptului direpț și milostivului milostiv, că, / cu lucrul să încununează și cu numirea să luminează, că, de să și leapădă de lauda numelui pentru smerenia, iară în suflet tot primește lauda și nici o răutate nu află neștine dovedită de la cel ce o zice, de nu se va schimba acela și va fățări spre chipul bunătății. În ce chip? Ascultă. Mincinosul nu mărturisește minciuna că iaste minciună, ce fățărește, și să face că grăiaște adevărat, și înșală și pre judecătoriu. Așijderea, și vicleanul nu-ș arată viclenia lui, ce să face în arătare cu chip de prieteșug și-ș îndireptează vicleșugul lui. Așijderea, și năpăstuitoriul, când mearge la judecată, nu mărturisește ce iaste, ce pune mărturii pre chipul adeverinții pentru minciună și arată pre mărturia răutății. Ce și sufletul nostru, deaca să împreună cu răutățile, numele cel bun să răpește de la el, pentru că mulți putearnici, de multe ori, la altă nu le mai iaste mintea, numai la lăcomie, și-l roagă unii să nu facă săracului nedireptate sau să iarte datoria ce are la dânsul, și să nu-ș izbândească cu ceia ce l-au scârbit pre dânsul. Iară, de vine vreun putearnic, cineva, și viclean să să roage, nu începe a spune adevărat ceaea ce iaste, ce adaoge numele bunătății și zice cum că iaste om direpț, și făcătoriu de bine, și iaste numit de faptele ceale bune și de milostenii ce face la mulți, pentru ca să să biruiască de laudă și să fugă de vicleșug. Vezi, dară, că răutatea să biruiaște de lauda faptei cei bune? Pentru aceaea, nici un om rău nu va să auză că iaste rău, că firea, pururea, iubește al său, macară deși voiaște voința răutatea. Pentru aceaea, să nu zicem că cutarele, din fire, iaste bun și cutarele, den fire, iaste rău, că, de-ar fi omul den fire bun, niciodată n-ar putea să să facă rău. Așijderea, iarăș, de-ar fi din fire rău, niciodată n-ar putea să să facă bun, că, de n-am fi la voința noastră să să facă cei răi buni, nici iubitoriul de oameni, Dumnezău, nu ne-ar fi făcut volnici pre sine și am fi toți răi, împreunându-ne cu firea, sau am fi toți buni și direpți, ce noi, cu leanea noastră, ne piardem

mântuirea sufletului nostru şi ne facem pre noi pustii de dragostea cea dumnezăiască. Deci, nici unul să nu-şi arunce prilejul şi pricina spre altul, zicând că-l opreaşte de ostenealele şi de trudele faptelor celor bune, ce fieştecarele să zică că: „Cu leanea mea am făcut cutare şi cutare păcat". Şi, ce să mai zicu unele şi altele, când nici singur diavolul nu poate să oprească calea celuia ce lucrează fapta cea bună, ce numai ce înşală şi împiadecă pre ceia ce umblă cu leane şi fără de grijă, iară el, nici poate să împiadece, nici să îndeamne pre nimenea, pentru că, vrând noi să ne păzim, nu poate nimenea să ne strice nemică, nici sufleteaşte, nici trupeaşte. Iară, când ne lenevim şi nu ne păzim, fără de nici o socoteală alergăm la răutate. Bună iaste, adevărat, fapta cea bună şi minunată, macară şi singură de iaste, iară, când o face neştine, în mijlocul celor
71r ce împiadecă, iaste şi mai minunată şi mai cinsti // tă, pentru că nu face locul fapta cea bună, ce chipul faptei cei bune luminează pre loc şi, cu o faptă bună, mulţi să folosescu şi gonescu pre cei vicleani. Iară răutatea celor mulţi, de va fi macară numai unul să facă bunătatea în mijlocul multora, nemică nu i să strică. Şi un om să fie bun şi să petreacă după voia lui Dumnezău poate să scoaţă toată lumea den mânia lui Dumnezău şi den munca cea veacinică. Şi aceasta poţi să o cunoşti de la direptul Noe că a fostu aşa, că toţi oamenii aceia, mai 'nainte de potopu au fost periţi şi pierduţi, iară numai Noe au scăpat şi nu s-au înecat. Şi de la Moisi, încă, să cunoaşte că putu să izbăvească den mânile lui Faraon pre toţi jidovii. Însă eu am şi alt cuvânt să zicu, spre dovedirea milii lui Dumnezău, când nu are neştine oameni direpţi vii să să roage să iarte pre cei păcătoşi să năzuiască cătră sfinţii cei morţi, precum zice pentru Iezechia proroc: „Sprejenescu şi ajutorescu aceştii cetăţi, Ierusalimului, pentru mine şi pentru feciorul mieu, David, carele iaste, de mulţi ani, mort". Cunoscuş, acum, cât au fostu bunătatea acelor sfinţi? Că, nu numai cuvintele şi trupurile, ce tocma şi îmbrăcămintele lor au fostu cinstite, că cojocul lui Ilie au

despărţit Iordanul, încălţămintele celor trei coconi călcară para focului şi o stinsără, toiagul proorocului lui Ilisei schimbă apele, toiagul lui Moisi despică Marea Roşie şi, în piatră lovindu, izvorî apă şi adăpă norodul cel însetat, îmbrăcămintele lui Pavel goniia boalele oamenilor, umbra lui Petru au gonit moartea, cenuşa de pe moaştele sfinţilor mucenici goniia dracii. Pentru aceaea, făcea toate minunile cu puteare, precum Ilie nu vedea haina cea a lui Ahav, ce-i vedea sufletul lui golu şi osândit şi pre dânsul robu patimilor, că ce folos iaste de binele denafară, deaca sânt ceale denlăuntru sărace şi nenorocite? Şi, ce pagubă are neştine de sărăcia denafară, când să află înlăuntru atâta avuţie? Acel fealiu de leu au fost sveatâi Pavel, că, deaca strigă, toată temniţa să cutremură şi legăturile le dezlegă numai cu cuvântul, încă, nu numai ca leii, ce mai tare decât leii, pentru că leul, de multe ori, cade în cursă şi să prinde, iară sfinţii, când să leagă, atuncea sânt mai tari. Sfinţii, atâta sânt de înfricoşaţi, cât să tem dracii de dânşii şi, numai glasul lor să-l auză, ei fugu, cum fugu şi de fulgere. Ce, pe glasul lui Pavel şi lucrurile lui, ce limbă va putea să le laude? Nici prorocii, nici patriarşii, nici apostolii, nici mucenicii, pentru că el avea la dânsul nevoinţele şi bunătăţile acestora tuturor şi, nu numai pre oameni au întrecutu, ce şi pre ceatele ceale îngereşti. Iară noi, nici o parte, cât de puţină, den faptele lui ceale bune, nu ne nevoim să facem. Iaste lăudat patriarhul Avraam, când au vrut să junghe pre fiu-său, să-l facă jărtvă lui Dumnezeu,
71v adecă leturghie lui Dumnezeu, iară şi pre Isaac îl lau / dă fiii omeneşti pentru nerăutatea ce-au avut, ca şi pre fiul lui Dumnezeu, pre Domnul nostru, Isus Hristos, că nici unul dintr-aceşti fii nici un cuvântu n-au zis cătră părinţii lor, că Hristos zicea: „Nu socoti păcatul acelora ce m-au răstignit". Aşijderea, şi Isaac nu zise: „Căci faci, tată, acestu lucru fără-de-leage? Pre mine, care-ţ sânt unul născut şi foarte iubit, vei să mă junghi, să mă faci jărtvă lui Dumnezeu? Dară, nu junghi toate oile, să faci jărtvă, ci pre mine, pre fiul tău, pre care m-ai iubit?". Nemic

de-aceasta nu zise acel fericit şi patrierşăscu suflet, ci răbdă vitejaşte, până la moarte, iară şi Iacov, fiul lui, au urmat răbdării părintelui său. Aşijderea, şi David să fericeaşte pentru blândeaţele lui, şi Ilie fu râvnitoriu pentru numele lui Dumnezeu. Dară, carele şi cine să făcu aseamenea lui Pavel, că toate aceastea le avea strânse la dânsul? De întunearece de ori au jărtvuit sufletul lui, încunjurând pământul, şi marea, şi fiece altă lume, cât pământ veade soarele. Umbla încunjurând, ca când ar fi avut aripi. Bătut, şi trasu, şi cu pietri ucisu, şi, în toate zilele murind, şi mai multă râvnă avea decât prorocul Ilie. Iară, de vei vrea să zici pentru sfântul Ioan preaditeciu, cum mânca muguru şi miare sălbatecă, dară acesta nici hrana cea de treabă nu o avea pentru nevoinţa mărturiei. Atâta cât între îngeri şi-ntre oameni nu iaste multu, de vom vrea şi noi să avem grijă, că ştiu că nu au avut acela altă fire sau alt suflet, nici au lăcuit într-altă lume, iară au întrecut pre toţi oamenii şi câte scârbe au păţit, nici de una nu i-au părut rău, ce, încă, să bucura că pătimeaşte pentru numele lui Hristos, şi să făcea ca un mort neclătit, şi aşa smeriia săriturile firii. Căci, în ce chip iaste şi pentru bani, că cela ce câştigă doi galbeni, el pune mai multă nevoinţă spre zeace şi, strângând doaozeci, nu să stâmpără, aşa iaste şi pentru fapta cea bună, cât să nevoiaşte pentru dinsa, atâta sileaşte să facă mai multă osteneală şi trudă. Însă nu iaste putinţă oamenii cei buni să auză de la mulţi zicându-le că sânt buni, nici să cade, iarăş, omul cel bun să aibă priateni mulţi, că, deaca îl laudă toţi, să cunoaşte bine că nu va lucra în multă vreame fapta cea bună. Dară, apoi, cum să nu să laude de toţi unul ca acela carele izbăveaşte pre cei asupriţi den mânile nedirepţilor sau întoarce şi îndireptează pre cei ce păcătuiescu şi laudă pre ceia ce facu fapte bune? Că nu iaste cu direptul pre unii a lăuda, pre alţii a defăima. Însă, cela ce face fapta cea bună cu nevoinţă, ca numai de la Dumnezeu să primească laudă, iară nu de la oameni, nu iaste cu putinţă să nu să laude de toţi oamenii şi să nu auză bine unul ca acela, că

răutatea, pururea, să luptă cu bunătatea şi, nu numai că nu-i poate strica nimica, ce, cu cât îi stă răutatea împotrivă, ea mai tare să face. Atâta iaste de mare putearea bunătăţii, cât şi luptă, având de răutate, mai tare
72r să face. // Adu-ţi aminte de Avel, au nu-l ucise frate-său, Cain? Dară Avel iaste viu şi să mărturiseaşte pururea, măcară că să şi ucise de dânsul şi,-ntr-atâta vreame, pomenirea lui nu să veşteji. Iară Cain, carele îl ucise pre el, petrecu viaţă rea, mai rea decât moartea, atâta cât nici pâine în mâinile lui nu putea să ţie, de cutremur, şi, după aceastea toate, de toţi oamenii să mustră şi să huleaşte. Deci, ceia ce păcătuiescu într-acesta chip, unele ca aceastea au într-această viaţă, iară, în veacul cel viitoriu, nu poate cuvânt să o spuie. Iară, ascultă ce zice şi Hristos: „Asămănatu-s-au împărăţia ceriului aluatului, carele însemnează pre cei direpţi, că fapta lor cea bună schimbă pre cei răi spre sfinţire, ce puţini sânt direpţi, că şi aluatul iaste mitiutel, iară micşorarea lui toată frământarea o întoarce spre putearea lui". Aşa e şi putearea direpţilor, pren darul Duhului Sfânt, 12 au fost apostolii. Ia, socoteaşte cât au fost de mitiutel aluatul? Toată lumea au fost în necredinţă. Văzut-ai cât au fost frământarea? Că acei 12 întoarseră toată lumea la dânşii, pentru că şi aluatul şi frământătura au fost tot de-o fire şi, de-ţ va fi voia să cunoşti cât biruiaşte putearea direpţilor pre a celoralalţi şi, mai vârtos, îndrăznirea unui direptu decât putearea şi tirania cea împărătească, ascultă pre Ioan Botezătoriul, ce zise lui Irod, celui fără-de-leage: „Nu ţi să cade să ţii pre muiarea frăţini-tău?". Şi Irod avea slujitori, ca un împărat, avuţie şi puteare împărătească, iară Ioan sărac, fără de casă, şi fără de sat, şi fără de nimic, şi mânca mugur şi buruiane, ce acesta, carele era mai săracu decât toţi şi lăcuia pustiul, stăpâneaşte, poruncind biruitoriului şi împăratului zicea către dânsul: „Nu ţi să cade ţie să ţii pre muiarea frăţine-tău". Vezi, dară, că bunătatea biruiaşte pre răutate? Însă, pentru adevărul, s-au pus direptul la închisoare, apoi s-au făcut ospăţul cel amar şi-au întrat

fata în mijlocul ospățului, jucându, și atâta plăcu lui Irod și celora ce șădea la masă, cât făcu pre Irod de să jură, ca să-i dea ei jumătate de împărăția lui. Vezi unde lepădă împărăția, că zice: „Orice-m vei ceare să-ț dau, și până în jumătate de împărăție". Ticăloase și becisnice Iroade, atâta ți să orbi mintea și-ț peri cunoștința? Atâta cinste faci împărăției tale? Că numai o dată jucă fata și-i dedeș jumătate de împărăția ta, dară, de va juca și a doară, ce-i vei face? Numai te roagă lui Dumnezeu să nu mai joace iarăș, că-ț va lua și ceaealaltă jumătate de împărăție și vei rămânea săracu și cerșătoriu. Văzuș ce făcu horele și jocurile? Că putură până într-atâta, de uciseră pre acest sfânt mare, pre Ioan prediteci și botezătoriul lui Hristos? Ce iaste alta mai rea decât răutatea și fără-de-leagea aceasta? Ceia ce fac unele ca aceastea s-au dat pre dânșii, den voia lor, diavolului, că, de vreame ce cel ce au dat
72v talantul, / adecă darul ce i-au dat Dumnezău deplin, s-au arătat viclean, căci nu l-au îndoit, dară, cela ce l-au stricat, ce va auzi? Că, de vreame ce pre acela l-au legat de mâni și de picioare și l-au aruncat la întunearecul cel denafară, unde iaste plângerea și scrâșnirea dinților, dară, noi, cei ce-am stricat Sfântul Botez și alte daruri care ne-au dat Dumnezău, ce vom face atuncea când ne vor întreba și vom vrea să dăm răspuns? Nu vezi, omule, neputința, și nedescoperirea vieții noastre, și moartea cea grabnică ce ne vine asupră? Au doară faci lucrurile ceale bune, cu osteneală și cu trudă, iară răutatea fără de trudă? Ba. Dară, de vreame ce la păcat iaste trudă și osteneală, căci nu facem bunătatea care are multă dobândă? Preacurvariul și furul puțină frică au, că petrec nevoie până la moarte. Și, iarăș, zicem, și pentru oamenii cei preoțiți, că, deaca vezi pre vreun preot nevreadnic, nu huli preoția, ce pre cel ce face răul. De vreame ce și Iuda să făcu vânzătoriu, pentru aceaea noi nu hulim vrednicia cea apostolească, ce mintea lui cea necurată. Așijderea, și doftori mulți au fostu omorâtori, dând oamenilor ierbi de moarte, însă noi nu defăimăm meșteșugul doftoriei, ce pre ceia ce lucrează rău

meșteșugul doftoriei. Așijderea, și corăbiarii, mulți înecă multe corabii, dară corăbieria n-are nici o vină, ce mintea cea rea și pizma corăbiarilor acelora. Însă, „de nevoie iaste să vie smintealele", zice Hristos, iară, încăș, „amar și vai de omul acela carele izvodește și vine sminteala de la el". Lupul îi iaste a veni la oi, dară trebuie păstoriul să fie deșteptat să gonească pre lup. Pentru aceaea, au zis că: „Adevărat, vor veni smintealele, că ceia ce să vatămă nu pier de sminteale, ce pier de leane și de negrija lor". Și, de vei vrea, socotește de vezi pre omul cel dentâiu, pre Adam, că, de-au și făcut puțină vreame în raiu, iară, deaca dobândi desfătăciunea aceaea, atâta să înălță, cât vru să să facă Dumnezău, și făcu mai bun făcătoriu de bine pre înșălătoriul și vrăjmașul, diavolul, decât pre Dumnezău, și nu vru să ție porunca lui Dumnezău. Dară, de-ar fi viețuit mai multă vreame în raiu, ce rău n-ar fi făcut? Și un om ce se va mântui dentr-o primejdie rea și nu se va înțelepți, cu mult mai rău va petreace decât răutățile ceale mai denainte. Deci, deaca nu ne vom pedepsi noi de unele ca aceastea, cum să nu pățim mai rău, că și Faraon, de s-ar fi pocăit den rana cea dentâiu ce i-au făcut Moisi, n-ar fi pățit acel potop rău al Mării cei Roșii, cu toată oastea lui. Și cela ce-au curvit cu mașteha lui l-au dat Pavel apostol Satanii, ca să să mântuiască cu duhul. Pentru aceaea, să nu zicem că iaste om bun cela ce nu face nici rău, nici bine, că aceasta ce zici tu, că nu face bine, aceasta iaste ceaea ce face răul, că, de vei avea o slugă să nu fie nici fur, nici ocărâtoriu, nici pricealnic, ce va fi numai bețiv, și va șădea fără de lucru, și va lucra fapte reale, oare nu-l va bate stăpânul lui și-l va goni, macară de n-ar face alt rău? Ce
73r să // luom aminte și pe trupul nostru, adecă mâna să nu lovească capul, nici să taie limba, nici să scoață ochii, ce numai să stea fără de lucru și să nu-ș facă slujba la tot trupul, nu i să cade să să taie? De vreame, dară, ce la aceastea care, nu numai căci nu fac rău, ce căci nici slujba nu-ș facu, iaste nedireptate mare, cu cât mai vârtos la ceale sufletești. Însă, macară de-ar fi cu putință să facu eu toate

faptele ceale bune şi canoanele greşalelor voastre şi voi să luaţi plata ostenealelor, că, atuncea, nu v-aş mai supăra cu învăţăturile, că, precum muma, când veade pre copilul ei prinzându-l frigurile tare, zice cătră dânsul cu lacrămi fierbinţi: „Fătul mieu, de-ar fi putinţă să aibu eu focul frigurilor tale“, aşa zicu şi eu voao, macară de-ar fi cu putinţă să ostenescu pentru voi şi să pliniţi toate faptele ceale bune. Dară aceasta nu să poate. Însă, cela ce poate îndeamne şi pre alţii să facă şi să primească vindecarea, ca să fie deplin cu ceialalţi. Iară cela ce iaste neputincios să fugă de cei leaneşi, ca să nu ia de la dânşii vătămarea sufletului. Şi, aşa vom petreace viaţă bună şi sfântă, într-această lume, cu socoteală şi cu smerenie, şi vom dobândi bunătăţile ceale viitoare, cărora să ne învrednicim noi, toţi, cu darul şi mila Domnului nostru, Isus Hristos, a căruia e slava, şi tăria, şi cinstea, şi închinăciunea, în veacii veacilor, amin.

Cuvânt al 18 a celui întru sfinţi părintele nostru, a lui Ioan Zlatoust. Pentru jurământ. Blagosloveaşte, Părinte

Să nu ne lenevim, fraţilor, a face fapta cea bună a sufletului, că ia, spune-m, ce osteneală iaste să laşi mânia şi urgia celuia ce te-au întristat? Că amară dureare şi întristare iaste a ţinea omul mânie şi vrajbă şi a nu face pace şi dragoste. Ce osteneală iaste să nu grăieşti niciodată, în viaţa ta, cuvânt rău şi vorbă proastă? Ce greu iaste să nu te priceşti şi să nu râvneşti? De ce nevoie nu iubeşti pre vecinul tău, ce-l ocărăşti? Ce silă iaste a nu te jura totdeauna şi a nu face jurământ mare? Însă, de multe ori, de mânie şi de urgie, ne pornim de jurăm, nezicând nimenea nici un cuvânt de scârbă. După aceaea, stingându-se urgia şi potolindu-se mânia, vrând să ne împăcăm şi ţinuţi fiind de greul jurământurilor, ne legăm cu legături nedezlegate. Aceasta cunoscând diavolul, cum

73v că mânia iaste focu şi pre lesne / să stinge şi, deaca să potoleaşte mânia, să fac(e) prieteşug şi dragoste şi, vrând acesta tatăl zavistiei, diavolul, să stea focul aprins şi nestins, ne leagă cu jurământul, ca, de se va şi potoli mânia, iară greul jurământului să stea, ca pentru să fie păzită văpaia urgiei şi a vrăjbii. Deci, dentru aceaste doao, una va să fie, au să facem pace şi să călcăm jurământul, au să nu facem pace şi să ne facem pre noi vinovaţi de mare canon, pentru pizma, că, fără cuviinţă iaste să avem noi o haină aleasă sau îmbrăcăminte scumpă şi să o păzim cu multă grijă, nepurtându-o pururea. Iară numele lui Dumnezău să-l purtăm şi încoace şi încolo, că nu aduce tot păcatul munca, ce şi greşalele ceale mici mai vârtos ne aduc pe noi la munca iadului, pentru că nici ceia ce jură n-au nici o pricină să răspunză înaintea lui Hristos, ce numai osândă. Însă, căci vă învăţu adease, vi se pare că vă supăr, iară, încăş, nu voiu înceta, nici mă voiu depărta, ca doară, de obrăznicia mea ruşinându-vă, veţ părăsi acest obiceaiu rău al jurământului, că şi acel judecătoriu strâmbu al văduvei, ruşinându-se de supărarea şi de rugăciunea văduvei, îi făcu judecată. Deci, şi noi, cu mult mai vârtos să facem aceasta, încă şi mai mult decât acela, că Dumnezău nu să leapădă de a facerea aceasta, pentru că lucrurile noastre ceale bune le socoteaşte ca cum ar fi ale lui, macară de n-ar fi iad. Şi eu, de-aş fi venit cătră voi, să ceriu aceasta, dară oare mi-o aţ fi dat? Şi nu mi-aţ fi dat mie cearerea în deşărtu, cerşind darul într-acestaş chip şi, oricând ceare Dumnezău acest dar pentru noi, carii dăm lui Dumnezău, cine ar fi atâta fără de minte şi nemulţumitoriu, căruia să-i ceară Dumnezău daru şi să nu-i dea? Rogu-vă pre voi, fraţilor, luaţi capul lui Ioan Botezătoriul tăiat, den carele încă tot pică sânge fierbinte şi, aşa, vă duceţi la casele voastre şi să gândiţi că-l vedeţi înaintea ochilor voştri, scoţând glas şi strigându: „Urâţi pre judecătoriul cel pentru jurământu“, adecă pe preacurvariul şi necuratul Irod. Căci ceia ce n-au făcut mustrarea sau mânia cea tirănească nevoia jurământului o au făcut şi, atuncea, tăie

acel fericit cap. Dară cum nu iaste fără de cale, că pre stăpânul îngerilor, cu multă batjocură, să zică neştine, adease?: „Zău, şi pre Dumnezăul mieu". Vei să cunoşti cum că iaste putinţă să biruiască neştine această boală rea a jurământului? În ce chip iaste putinţă să te izbăveşti tu de acest obiceaiu rău al jurământului? Eu să te învăţu şi nu poate fi să nu biruieşti, căci, când vei vedea pre tine, sau pre altul, sau den slugile tale, sau din coconii tăi, sau pre altcineva din casa ta că să jură adease, porunceaşte-i să nu mănânce într-aceaea zi. Şi nu numai pre aceia, ce şi pre tine te canoniseaşte cu acestu canonu, de te vei jura şi tu, că limba, pedepsindu-se într-acestaş chipu, de-cii nu va mai jura strâmbu şi, aşa, te va înţelepţi nevoia foamei. Deci, de vom face aşa, altă învăţătură nu ne va mai trebui,
74r // că, în ce chip o slugă ce iaste bătută şi certată adease nu să poate curăţi de rane, aşa şi cela ce jură şi numeaşte numele lui Dumnezău, niciodată nu să mai curăţeaşte de păcate. Pentru aceaea, să fugim de acestu obiceaiu rău a jurământului şi să ne facem mai buni după întoarcere şi îndireptare, că, de v-am şi învăţat ieri şi alaltăieri pentru această poveaste, iară nici astăzi nu ne vom depărta, învăţându-vă, încă nici mâine, nici poimâne. Aceasta sfătuindu-vă, vă rogu să lipsiţi de jurământuri şi, ce zic eu, mâine şi poimâne, până când nu vă voiu vedea îndireptaţi, nu voiu înceta, că, aducând aminte, adease, pentru aceasta, greşala nu iaste a celuia ce învaţă, ci a celora ce ascultă, cărora le trebuie pururea învăţătură, că mai uşoru iaste să nu jure nimenea, că nu iaste nici osteneală, nici o dureare, ci numai un năravu rău. Şi acela ce va face această faptă bună să dojănească pre ceia ce nu să lasă de jurământ, ca doară, pentru dojana, mai vârtos să vor părăsi de a jura. Şi cela ce n-au făcut aceasta să caute celui ce-au făcut şi să silească să-l ajungă pre acela. Şi nu-m zică nimenea: „Dară ce păcat iaste de jură cineva de nevoie?". Dară, de nu va nici creade, ce va fi? Şi, mai vârtos, când să calcă leagea, nu trebuiaşte atunce să-ş aducă aminte de nevoie, că numai o nevoie singură iaste care să nu să facă cineva

vrăjmaş cu Dumnezeu. Însă, numai aceaea zicu jurământurile ceale ce să facu pe-ntreg şi fără de nevoie, ceale ce să fac pren case, pen priateni, pen slugi, pen târgu. De vei părăsi acealea pentru cealealalte, n-am grijă, că singură gura să teame a mărturisi şi va fugi de jurământ, atâta cât de l-ar şi îndemna, de mii de ori, neştine, nu va primi să cază într-acel obiceaiu. Că zicea un ritor oarecarele din cei dinafară, că den nişte deprinderi oarecarele îş clătiia umărul lui cel direpţ, când umbla, ce însă birui acel obiceaiu rău într-acesta chip, că puse cuţite ascuţite, şi de o parte şi de alta, în umerile lui şi aşa înţelepţi frica tăierii pre mădulariul ce să clătiia fără tocmeală. Aşa fă şi tu limbii tale şi, în loc de cuţit, pune frica iadului şi, adevărat, vei birui obiceaiul cel rău al jurământului, că nicicum nu iaste putinţă, nevoindu-se omul şi având grijă să nu biruiască, că ce iertăciune vom avea, când stăm în răutăţile jurământului cu atâtea dăscălii şi învăţături? În ce chip ne vom ruga să ne izbăvim de supărările ce vin asupra noastră, o poruncă a lui Dumnezeu numai să nu o păzim? Dară, cum vom să întimpinăm pre Hristos în nori? Cum vom să-l rugăm? Cu ce limbă vom să grăim cătră Dânsul, să ne iarte păcatele? Dară, cum? Nu iaste fără de cale că împăratul cel pământescu, când porunceaşte, noi ţinem poruncile lui, de-ar fi cât de tari şi de greale. Iară Dumnezeu, poruncindu-ne şi dându-ne leage, nu-l băgăm samă, numai atâta ne curăm şi zicem că noi, aşa, am aflat acest obiceaiu al jurământului şi jurăm. Iară noi să nu
74v urgisim şi să lepădăm, aşa, fără socoteală, mân / tuirea sufletului nostru, ce să ne teamem de Dumnezeu, precum ne teamem de oameni şi de hiarăle sălbateci. Însă, pentru care pricină Dumnezău pre cela ce jură nu numai îl urgiseaşte, ce şi casa îi arde? Pentru că zice prorocul Isaia: „Văzuiu şi, iată, o seacere de focu să pogorîia den ceriu, den mâna lui Dumnezău şi ziş: 'Doamne, la cine o trimiţi aceasta?'". Şi zise: „Asupra jurătorilor mincinoş şi celora ce să jură pre numele lui Dumnezeu". Dară, pentru căci iaste seacerea de focu? Pentru ca să arză casa lui şi, de ar

şi vrea să fugă, nu-l va lăsa seacerea să fugă. Iară, când moare jurătoriul mincinos şi, de nevoie, iaste numai să-l îngroape în pământ şi, de vreame ce nu să îngroapă cu trupul vicleşugul jurământului, i-au arsu casa lui şi s-au făcut lut, ca să vază călătorii, când trecu să întreabe să ştie a cui jurătoriu au fostu casa aceaea ce s-au râsâpit şi să fugă de păcat. Aceasta s-au făcut şi la sodomleani, că, de vreame ce să aţâţară în sodomie şi curviia unul pe altul, îi arse pre dânşii Dumnezeu de vii şi rămaseră pildă, de-n neamuri în neamuri, şi singură vedearea şi faţa acelui pământ strigă şi zice: „O, oamenilor, nu faceţi fărădelegi ca aceastea, ca să nu pătiţi şi voi aseamenea". Ce faci, omule? Pre svintul preastol al jârtăvnicului faci jurământ? Unde iaste Hristos junghiat, acolo junghi şi pre fratele tău? Că tâlharii ucig şi omoară pre oameni în drumuri şi tu, înaintea maicei noastre, besearicii, junghi pre Fiul? Mai fărădeleage moarte faci decât Cain, că acela au ucisu pre fratele lui, în pustiu, cu moartea cea trecătoare. Au doară pentru aceasta s-au făcut beseareca, ca să ne jurăm? Ba, ce numai ca să ne rugăm. Au doară sfântul preastol, pentru aceasta, s-au pusu ca să facem jurământ? Ba, nu pentru aceaea, ce ca să dezlegăm păcatele noastre, iară să nu le legăm. Direpţ aceaea, cutremură-te şi fugi de jurământu, deşchide Sfânta Evanghelie, să vezi ce-ţ zice Hristos: „Eu vă zicu nicicum să nu juraţi, iară tu, pre leagea ceaea ce te opreaşte a nu jura, pre aceaea îţ faci jurământul?". O, mare ocară, o, mare nebunie, că ucizi pre făcătoriul de leage! Pre carele opreaşte jurământul, tu îl iai ajutoriu spre junghiare. Nu plângu, nici suspin atâta de multu pentru ceia ce-i ucig tâlharii, cât lăcrămezu şi mă cutremur, deaca văzu pre cineva că vine lângă sfântul preastol şi-ş pune mânile pre Evanghelie să jure. Iară, tu, zi spre cela ce va să jure: „Ce voiu să-ţi facu, că Dumnezeu porunceaşte să nu jurăm. Acela mă opreaşte acum şi nu mă lasă să te puiu să faci jurământ". Şi ajunge numai aceasta, întru cinstea făcătoriului de leage, Dumnezău, şi, spre paza ta şi spre frica celuia ce va să jure. Rogu-vă, daţi-m răspuns voi,

ceia ce-aţ mersu şi-aţ văzut obiceaiul cel bun ce au în cetatea Antiohiei, care obiceaiu nu-l are altă cetate, că aceia oameni mai bine primesc să li să taie limba decât să
75r iasă jurământ den gura lor, că, de va câşti // ga cineva numai un om sau doi, atâta plată va lua de la Dumnezău. Iară, de va povăţui toată lumea, câte faceri de bine va lua de la Dumnezău? Ce, nu ştiu ce vom să facem pentru acest obiceaiu rău ce ne-am învăţat şi zicem şi fără de voia noastră „pre Dumnezăul mieu". Ce, tu, când te porneşti a zicerea acest cuvânt, muşcă-ţi limba tare, până te va durea sau şi până a nu zice că mai bine iaste acum să cură sânge dentr-însa decât atuncea, muncindu-se să pohtească o picătură de apă şi să nu poată afla nici o mângâiare. Iară, de-ţ va veni vreo pagubă sau vreo primejdie mare, nu blestăma, că vei cădea într-adâncul cel mare al perirei şi al muncii, că au doară îţ mai uşurezi ceva nevoia, deaca bleastemi? Ce, mai mult adaogi osteneala şi munca, că, pentru aceasta, aduce diavolul bântuialele asupra omului, ca să bleasteme, să-l bage în iad. Iară, deaca te veade că suferi vitejaşte bântuiala şi, cu cât să adaoge patima, cu atâta mai mult mulţemeşti lui Dumnezău, îndată fuge de la tine, de vreame ce în deşărtu să trudeaşte. Şi, în ce chip un câine, deaca nu-i dau de la masa ce dvoreaşte, el fuge şi să duce la altă masă, aşa face şi diavolul, ca şi câinele, aşteaptă şi păzeaşte, când i-ar arunca vreun cuvânt hulitoriu. Iară tu, deaca vei suferi cu mulţemită, îl îneci cu foamea şi fuge, ca un câine rău. Şi ascultaţi, să vă spuiu o istorie veache pentru jurământ. Mearseră, într-o vreame, jidovii la războiu şi avea mai mare preste oşti pre feciorul lui Saul, pre Ionatan şi, aşa, tăiară pre unii den alofili (adecă den cei streini de neam), iară pre alţii îi luară în goană. Deci, vrând Saul să facă mai mare războiu, ca să-i prinză vii pre vrăjmaşi, au strigat în toată oastea şi făcură jurământ cum să nu mănânce nici unul pâine până-n sară, pentru ca să biruiască pre vrăjmaşii lui desăvârşit, ca şi Isus Navin, oarecând, care lucru, fără de socoteală şi fără de minte, l-au făcut Saul. Atuncea, Ionatan nu ţinu

jurământul tătâne-său, ce, lovind cu sulița în miare sălbatecă, mâncă. Vezi ce face jurământul, ca să-ș puie viața, precum au făcut oarecând și împăratul Ieftaie, carele, cu îndemnarea diavolului, au făcut jurământ și-au junghiat pre fata lui, pre una născută? Și ce vom să mai zicem ceale multe? Că porunci Saul împărat să arunce sorți, ca să să afle cela ce-au călcat jurământul și-au mâncat. Și zise Saul către fiu-său, Ionatan: „Spune-m ce-ai făcut, că, iată, că te vădi soarta?". Și zise Ionatan: „Gustat-am miare den vârful sulițîi și iată că eu, acum, moriu". Cine ar fi auzit aceale cuvinte și să nu-i pară rău și să lăcrămeaze? Aceastea și altele mai multe facu jurămînturile și meșteșugurile diavolului. Socotește, cu mintea ta, câtă dureare au răbdat împăratul. Vezi uciderî de coconi și de părinți, și războaie între dânșii, și jungheri de sânge, și întunearece de morți să facu pentru jurământ. Văzut-ai în ce adâncime i-au băgat jurământul? Iară, și pre
75v Ierusalim, pentru ju / rământul cel strâmbu ce s-au făcut atuncea, l-au dat Dumnezău în mâna vaviloneanilor și ajunse de să pustii de tot. Deci, să fugim și noi de vicleanul obiceaiu al jurământului, ca să nu pățim și noi ca aceia, ca să aducem dragostea lui Dumnezău spre noi, și să petreacem această viață bine, și să dobândim bunătățile ceale viitoare, întru Hristos Isus, Domnul nostru, a căruia e slava, în veacii veacilor, amin.

Cuvânt al 19 a celui întru sfinți părintele nostru, a lui Ioan Zlatoust. Pentru pocaianie, și pentru cei ce rămân de săboară, și pentru sfântul preastol, și pentru judecată. Blagosloveaște, Părinte

Precum n-au folos sămănătorii, când leapădă sămânța pre cale, așa, și noi nu avem nici un folos, căci ne chemăm creștini, de nu vom avea și lucruri să urmeaze numelui. Și, de veț vrea, să vă aduc mărturie bună și vreadnică pre fratele lui Dumnezău, pre Iacov, zicând: „Credința fără

de fapte iaste moartă". Pentru aceaea, dară, pretutindenea trebuiescu lucrurile faptei cei bune, că, deaca lipsescu acealea, nici numele creștinătății nu poate să ne folosască nimica. Și, de aceasta să nu te miri, că, spune-m, ce dobândă are ostașul, căci mearge la oaste și nu iaste vreadnic de oaste să bată războiu pentru împăratul de la carele să hrănească? Că, de iaste și înfricoșat acest cuvânt, mai bine ar fi fostu să nu fie oștit decât au oștit și nu s-au nevoit pentru cinstea împăratului. Că, cum nu se va pedepsi cel ce de la împăratul să hrănește și pentru împăratul nu să nevoiaște? Și, încă, ce zicu eu, pentru împăratul, macară de-am putea pentru sufletele noastre să ne nevoim. Ce vei să zici?: „Dară, cum pociu să mă spăsescu, că sânt în lume și-n valuri?". Ce grăiești, omule? Eu îț voiu arăta că nu mântuiaște pre om locul, ci fapta și voia cea direaptă. Adam s-au înecat în limanul raiului, iară Lot în Sodom să mântui, ca den luciul mării. Iov să îndireptă în gunoiu, iară Saul în curțile ceale împărătești căzu, și den cinstea aceștii lumi, și den cea viitoare. Nu iaste să te curi cu aceasta, să zici că: „Nu pociu să fiu în lume și-n valuri și să mă și mântuiescu". Dară, care iaste împiedecarea, căci nu alergăm adease la rugăciune și la sfintele adunări? Au nu vedeți pre ceia ce vor să ia boierii
76r și cinste de la împăratul cum mergu de des la cur // te și cum pun pre alții la mijloc să grăiască, ca să dobândească cearerea lor? Aceastea le zic către ceia ce nu aleargă la sfintele și dumnezăiețtile slujbe și pentru ceia ce vorbescu cuvinte în deșărt în ceasul cel înfricoșat al Sfintei Leturghii, a measei cei tainice. Au n-ai făgăduit preotului, când au zis?: „Sus să avem mintea și inimile noastre". Și ai zis: „Avem către Domnul". Nu te temi, nu te cutremuri, că și la acestu înfricoșat ceas te afli mincinos? O, mare minune, masa cea de taină iaste gata, mielul lui Dumnezău pentru tine să junghe, focul duhovnicescu izvoraște den prea sfântul preastol, heruvimii dvorescu și serafimii zboară, cei cu șase aripi îș acopăr feațele. Toate puterile ceale fără de trupuri să roagă pentru tine cu preotul, focul cel su-

fletescu să pogoară, sângele să deşartă în potiriu den prea curata coastă pentru curăţenia ta, iară tu nu te temi, nici te cutremuri? O sută şi 68 de ceasuri sânt în săptămână şi Dumnezău numai un ceas singur ş-au ales, iară tu şi acesta îl cheltuieşti în lucrurile lumeşti, şi-n vorbe, şi-n râsuri. Dară, cu ce îndrăznire te apropii de dumnezeieştile taine? Cu ce ştiinţă spurcată? De-ai ţinea în mânile tale tină, oare cutezare-ai să te atingi de haina împăratului? Nicidecum. Ce să nu zi <ci> că iaste pâine, nici să gândeşti că iaste vin, pentru că nu mearge în jos, ca cealealalte bucate. Să nu dea Dumnezău să fie aceasta, nici să cugeţi acesta lucru niciodată, ce, precum la ceară, focul nu face nici o prisosală, aşa gândeaşte şi pentru dumnezeieştile taine, că să împarte în fiinţa trupului. Pentru aceaea, şi când te apropii, să nu gândeşti că te priceştuieşti de la om, ce de la singuri serafimi, cu lingura cea de foc ce-au văzut Isaia. Cugetă că te priceştuieşti cu dumnezeiescul trup şi, în ce chip atingi buzele tale de preacurata coastă, aşa să te priceştuieşti şi cu dumnezeiescul sânge. Întru aceaea, fraţilor, să nu lipsim de la rugăciunile besearecilor, nici să vorbim în besearecă cuvânt în deşărt, ce să stăm cu frică şi cu cutremur, plecând ochii jos, iară sufletul rădicându-l sus, să suspinăm den inimă şi să strigăm fără de glas. Au nu vedeţi pre ceia ce stau înaintea împăratului celui nesimţit, şi putred, şi trecătoriu, şi pământescu, cum stau şi nu să clătescu, nici vorbescu, nici caută încoace sau încolo, ce stau trişti, şi mâhniţi, şi cu frică? De la aceştia ia pildă, o, omule! Într-acesta chip vă rog să dvoriţi înaintea lui Dumnezău, ca când aţ dvori înaintea împăratului celui pământescu. Încă şi mai cu multă frică să cade să stăm înaintea împăratului celui cerescu. Aceastea le voiu zice de multe ori, până vă veţ îndirepta. Când venim în besearecă, să venim cum place lui Dumnezău, să nu avem pizmă în sufletul nostru, ca nu cumva, rugându-ne, ne vom blestema pre noi, zicând: „Iartă-ne noao, cum şi noi iertăm datornicilor noştri". Cu adevărat, înfricoşat iaste acest cuvânt şi, ca cum am zice, cela ce zice acest cuvânt,

76v aşa zice cătră / Dumnezău: „O, stăpânule, lăsat-am eu, lasă şi tu. Dezlegat-am, dezleagă. Iertat-am, iartă. Iară, de-am ţinut eu, ţine. De n-am dezlegat greşalele vecinului mieu, nici tu să nu dezlegi ale meale greşale. După măsură, ce-am măsurat, să mi să măsure". Aceastea gândiţ şi vă aduceţ aminte de ziua cea înfricoşată şi puneţi în mintea voastră focul acela şi muncile aceale înfricoşate. Să ne întoarcem den calea noastră cea rătăcită, pentru că vine ceasul întru care să strică zborul aceştii lumi şi nu va mai putea afla nimenea vreame să nevoiască, nu va afla, după sfârşitul vieţii, să neguţătorească. Nu poate, deaca să strică privirea, să să încununeaze. Această vreame iaste a pocăinţii, iară aceaea a judecăţii; aceasta iaste a luptărilor, iară aceaea încununărilor; aceasta iaste a osteninţii, iară aceaea a odihnii; aceasta a trudelor, iară aceaea a plăţii. Deşteptaţi-vă, rogu-vă, deşteptaţi-vă, şi, aceastea ce vă zicu, cu drag le ascultaţi: „Vieţuit-am trupeaşte, să vieţuim şi sufleteaşte. Petrecut-am cu desfătăciuni, să petreacem şi cu fapte bune, trăit-am cu leane, să trăim şi cu pocaianie". Ce să mândreaşte pământul şi cenuşa? Ce te înalţi cu firea, omule, şi te ţii mare? Ce nădejduieşti să dobândeşti din avuţia şi din slava lumii aceştiia? Ia, să meargem, rogu-vă, la mormânturi, să vedem tainele ceale de acolo, să ne vedem firea noastră răsipită, oase deşarte, trupuri putrede. Şi, de eşti înţeleptu şi ştiut, socoteaşte-te şi-m spune cine iaste împăratul şi cine iaste cel prost? Cine e boiariul şi cine iaste sluga? Cine iaste înţeleptul şi care e neînţeleptul? Unde-i iaste acolo frumuseaţea tinereaţelor? Unde iaste faţa ce veaselă? Unde-s ochii cei frumoşi? Unde iaste nasul cel direptu? Unde-s buzele ceale roşii? Unde iaste frumuseaţea obrazului? Unde iaste fruntea cea luminată? Au nu sânt toate fum, şi prah, şi cenuşă? Nu sânt toate viermi, şi putoare, şi împuţiciune? Aceastea gândind noi, fraţilor, să ne aducem aminte de ziua cea de-apoi, să ne întoarcem din calea noastră cea rătăcită, până avem vreame, de vreame ce ne-am cumpărat cu cinstitul sânge, că, pentru aceasta s-au arătat Dumnezeu pre pământ, nici

având unde-ş pleca capul. O, mare minune, judecătoriul vine la judecată, viaţa gustă moarte, ziditoriul să loveaşte cu palma de zidire, cel nevăzut de serafimi să scuipă de slugă, oţet şi fiare gustă, cu sulița să împunge şi-n groapă să pune! Iară tu, omule, te leneveşti, şi dormi, şi n-ai nici o grijă! Nu cunoşti că, de ţi-ai vărsa şi sângele tău pentru dânsul, nici atuncea tot nu plăteşti datoria deplin, de vreame ce altul iaste sângele stăpânului şi altul iaste sângele slugii. Apucă, mai 'nainte de ieşirea sufletului, cu pocăinţa, să nu cumva <să> vie moartea şi va peri tămăduirea pocăinţii, că, pre pământ, numai pocăinţa poate să ajutorească, iară în iad aceasta nu iaste. Să cercăm pre Domnul, până avem vreame, să facem lucruri bune, ca şi
77r viaţa aceasta, // să dobândim şi bunătăţile ceale veacinice, întru Hristos Isus, Domnul nostru, a căruia e slava, şi putearea, şi tăria, în veacii veacilor, amin.

Cuvânt al 20 a celui întru sfinţi părintele nostru, a lui Ioan Zlatoust. Pentru învăţătura cea nedescoperită. Biagosloveaşte, Părinte

Şi mai 'nainte, fraţilor, am dojănit pre fraţii ceia carei îş lasă rugăciunea şi slujba şi umblă pre denafară de besearecа lui Hristos. Şi, acum, iarăş, voiu să împut celora ce sântu înlăuntru, în besearecă, şi mintea lor le iaste afară, că aceştia mai rău sânt decât ceia ce nu vinu la besearecă, că aceştia, măcară că sânt în besearecă la vreamea înfricoşatei leturghii, iară, dentru îndemnarea diavolului, vorbescu unul cu altul de lucrurile ceale lumeşti şi putrede. Şi alţii, iarăş, de zavistia lor, ocărăscu pre cei ce citescu citania şi pre cântăreţi şi cuvintele ceale dumnezeieşti hulescu. Ce faci, omule? Preotul zice: „(...) (adecă sus să avem inimile)". Iară tu vorbeşti şi râzi în besearecă? Dară, nu te temi că, vorbindu tu şi neavând grijă, va sări vreun drac, cu mare puteare, şi va întra în sufletul tău cel fără de grijă, aflând uşa casei tale, adecă

nepăzind mintea pre sufletul tău? Ce spre aceasta ni să cade noao, tuturor, să vărsăm izvoară de lacrăme, căci că, după Sfânta Preceştenie, şi după luarea Sfântului Botez, şi după împreunarea cu Hristos, atuncea putu dracul, ca un lupu, să hrăpească pre oameni den turmă, să-i ţie lângă dânsul. Şi tu vezi primejdia ce-au păţit şi nu lăcrămezi? Dară, ce răspunsu vreadnic iaste împotriva acestora, ia, spune-m? De-ai vedea o casă a vrunui vecin al tău arzând, măcară de ţi-ar fi şi vrăjmaş, n-ai alerga să stingi văpaia focului, temându-te ca nu cumva să vie focul şi la uşa ta, care aceasta o fac şi dracii? Deci, fă şi tu aşa, când vezi pre fraţii tăi că au supărare de draci, pentru că văpaie şi pârjol mare iaste lucrarea dracilor. Pentru aceaea, să fii cu strajă, să nu cumva să vie şi-n sufletul tău dracul, când îl va găsi leaneş şi fără de grijă, ce, când vei vedea tu pornirea dracului, fugi şi aleargă către Stăpânul Hristos, că, văzând dracul sufletul tău cel deşteptat şi călduros şi gândul tău întărit, va fugi cu multă ruşâne. Iară, de te va afla cu leane,
77v şi nepăzit de darul lui Dumnezeu, şi de tot pustiu, şi va / întra de sârgu, ce rău nu-ţ va face? Iară, aflându-te deşteptat, şi sculat, şi de ceriuri ţiindu-te, nu să cutează nimic să să înalţe să te vază. Deci, măcară deşi urgiseşti pre fraţii tăi, încai să-ţ fie milă de tine şi închide uşa sufletului tău să nu între gândurile ceale vicleane ce le samănă dracii, că alt nimica nu goneaşte pornirea dracilor, ca rugăciunea şi ruga cea ce să face den tot sufletul. Şi, de vei să ştii cât bine iaste ca să poţi, cu mântuinţa şi cu fapta cea bună, să dobândeşti şi să mântuieşti şi pre alt frate, ascultă ce grăiaşte Dumnezeu, pren prorocul, că: „Cela ce scoate pre cel cinstit de la cel nevreadnic, ca rostul mieu va fi". Cum ar zice, că, cine scoate pre alt frate den răutate, şi din necredinţă, şi den păcat, şi-l aduce spre adevară, şi spre faptă bună, şi spre înţelepciune, mie, lui Dumnezeu urmează şi să aseamănă. Că, de vreame ce sângur Hristos, Dumnezeul nostru, carele iaste din cea nespusă şi nedescoperită fiinţa lui Dumnezeu, au primit de-au luat moarte necinstită pre cruce şi alalte toate ceale omeneşti

le-au suferit pentru noi, nemulțimitorii, și pentru mântuirea noastră. Dară noi, cum să nu fim iertători și milostivi cătră ceia ce sânt de o credință cu noi, carii sânt mădulările noastre, și să nu avem dragoste și nevoință spre dânșii, atâta cât și din gura dracului să-i răpim și să-i izbăvim pre dânșii? Că, de vreame ce, den bucatele ceale simțitoare și neputrede ale measii, aleg o parte de ținu și pentru prieteni, arătând cu aceasta mare semnu dragostii ce au cătră dânșii, dară cu cât mai vârtos să cade să facem aceasta la lucrurile ceale sufleteşti? Că mai multă laudă și mulțimită ne iaste noao, că cela ce învață pre vecinul lui nu face atâta bine numai aceluia, ce, încă, și lui îș agoniseaște plată de la Dumnezeu, aducându-ș aminte de cealea ce-au învățat el pre vecinul lui, că, de veade neștine vreo icoană care e o asămănare fără suflet a vreunui cocon sau a vreunui priaten al lui, îi pare că veade pre cel mort și, prin icoana cea fără de suflet, i să pare că veade pre cel dorit al lui. Într-acesta chip și noi dobândim vedearea sfinților, citind viețile și lucrurile lor ceale bune, nu doară având noi icoanele trupurilor lor, ci ale sufletelot lor, că ceale ce-au învățat ei sânt icoanele sufletelor lor. Precum doftorii nu îndeamnă pre bólnavi să meargă la doftori, ci doftorii mergu la bólnavi de-i tămăduiescu, așa fă și tu, cu toată putința și cu toată nevoința, pentru sufletele fraților, când le vezi că sânt bólnave de patimele păcatelor, cunoscând că iaste puțină vreamea aceasta a vieții noastre. Și, de nu vom dobândi aceaste câștiguri folositoare de suflet aici, iară acolo nici o mântuire sufletească nu vom avea, că poate un suflet, deaca să va mântui, să piarză mii de sarcini de păcate și va fi în ziua aceaea, a judecății, mântuire în locul altui suflet? Că, de vreame ce fecioara
78r cea cinstită ce o chiema Tavita, care îmbrăca văduvele // și săracele și făcea multă milostenie la săraci, în toate zilele, au murit și iarăș au învis, această minune cine o au făcut? – Lacrămile celora ce era miluiți de dânsa. Ce nu vor face lacrămile oamenilor celora ce să vor mântui de sfatul, și nevoința, și buna învățătura ta? Că, în ce chip au

stătut și s-at rugat văduvele acealea și săracele pentru acea fecioară și o au învis, fiind moartă, așa și pentru tine vor sta atuncea ceia ce le-ai făcut lor bine, și s-au mântuit de la tine. Și te vor face de vei dobândi multă milă de la direptul judecătoriu și, nu numai atâta, ce, încă, și den focul cela veacinic te vor scoate. Aşijderea, cu cât face neștine mai multă cheltuială la săraci, cu atâta are și cununi mai multe de la Dumnezeu; câtu e cheltuiala, atâta iaste și plata și folosința sufletului. Multe bunătăți sânt de la Dumnezeu să să dea noao, ce nimenea la dânsul nu poate să le agonisească, de nu va mântui și pre aproapele lui. Pentru aceasta, zice fericitul Pavel: „Nimenea să nu ceară al său folos, ce și al altuia să ceară fieștecare, că folosul lui iaste a fratelui său". Că, precum, iarăș, ceia ce facu strâmbătate altora, deaca vor mearge acolo, la judecata lui Dumnezău, și vor vedea pre ceia ce le-au făcut strâmbătate, se vor ruşina (precum zice *Dumnezeiasca Scriptură* pentru bogatul cel neîndurătoriu și nemilostiv, carele vedea pre Lazar în brațele lui Avraam), așa și, atuncea, acești făcători de nedireptate nu vor putea să grăiască cătră cei ce le-au făcut strâmbătate, ce, încă mai vârtos, cu multă ruşine să vor duce în iad. Așa, iarăș, ceia ce învață și-i dojenescu pre ei, văzând pre aceiaș care-s învățați de dânșii și mântuiți, de multă îndrăznire și bucurie să vor umplea acolo, împreună cu dânșii. Și să nu zică cineva: „Că ce ameastec am eu cu acel om, de vreame ce iaste striin?". Dară, de va fi acela creștin credincios, și se va priceștui cu Sfintele Taine, și va veni la besearecă, acela, dară, și decât frații, și decât rudeniile, și decât toți, mai mult iaste al tău. Că, în ce chip să pedepsescu furii și să omoară cu reale morții, așa și primitorii cei de furi, cu aceaea muncă să pedepsescu. Într-acestaș chip, și păgânii și necredincioșii să muncescu, iară și credincioșii ceia ce pot să-i izbăvească pre vreun om den păgânătate sau den păcate și nu vor tot aceaeaș muncă vor păți. Pentru aceaea, fieștecare den noi iaste datoriu să mântuiască și pre alți frați, ca, și la judecata cea viitoare, să întimpinăm

pre Hristos cu multă îndrăznire şi să aducem la Dânsul poclon, decât toate mai cinstite sufletele oamenilor celor rătăciţi să meargă la Dânsul. Şi, pentru unii ca aceştia, macară de ne-ar bate, macară de ne-ar omorî, tot să răbdăm, numai pre dânşii să-i mântuim, pentru că şi cei bólnavi şi neputincioşi, de multe ori, înjură şi gonescu pre doftori, iară noi numai una poftim, adecă să vedem sănătatea celuia ce ne înjură. Cum, dară, nu iaste aceasta
78v mare nebunie, că, pentru trupurile oamenilor, să facem / atâta nevoinţă de mare şi multă cheltuială, grijându mai 'nainte pentru sănătatea lor, iară pentru nevoinţa sufletelor oamenilor şi a fraţilor noştri celor periţi să ne lenevim? Şi nemică să nu gândim, că petrecu multe răutăţi şi, după toate aceastea, vor să să şi muncească. Ce faci, omule? Pre fratele tău vezi că să surpă, aflându-se, în toată viaţa lui, în leane şi-n curvie şi tu nu tinzi mâna ta să-l scoţi den surparea perirei? Pentru căci nu-l dojeneşti şi să-l certi? Ce te temi să nu-l sminteşti şi-l cinsteşti mai mult pre dânsul decât mântuirea sufletului lui? Dară, ce răspuns vei să dai lui Hristos în ziua judecăţii? N-ai auzit ce-au poruncit Dumnezău jidovilor? Că, de vor vedea dobitoacele vrăjmaşilor lor că vor să să surpe, să nu le lasă să piară, iară, de vor cădea într-adâncu, să le scoale. Deci, de vreame ce zice Dumnezău jidovilor să nu lase să piară dobitoacele vrăjmaşilor lor şi, noi, văzând sufletele fraţilor noştri, în toate zilele, căzute şi surpate de diavolul, să nu le luom aminte? Dară, cum nu iaste aceasta mare neomenie şi fire dobitocească, să nu dăm noi atâta ajutoriu oamenilor, cât da aceia dobitoacelor celor necuvântătoare, că această neprimire şi negrijire toate bunătăţile le-au stricat? Aceasta au stricat şi-au turburat viaţa oamenilor şi nici nu vom să ne dojănească cineva când greşim, nici noi pre alţii, ca să nu ne arătăm grei, dojănind pre dânşii, de vreame ce ne facem ca hiarăle ceale sălbateci şi nu vom nici să ne grăiască nimenea, nici vânt reace să ne atingă nu primim. Dară ce creştini sântem, de nu suferim unul pre altul? Vei să îndireptezi pre vreun frate leaneş pentru

mântuirea lui? Lăcrămează şi te roagă lui Dumnezău pentru dânsul, ia-l cu tine, deosebi, şi-l îndireptează, şi-l sfătuieşte, şi-l roagă, precum făcea Pavel: „Nu când ai, voiu veni, zice, şi mă va smeri Dumnezău, şi voiu plânge pre mulţi de ceia ce-au păcătuit mai 'nainte şi nu s-au pocăit den necurăţia lor şi de curvie". Aşa, şi tu, arată dragoste către cel păcătos. Mângâie-l pre dânsul, şi-l chiverniseşte şi trupeşte, şi nu-l dosădi, căci au păcătuit, ce-i fă metanii până la pământ, apucă-l şi-i sărută picioarele lui şi mâinile lui, nu-ţ fie ruşine, de vei să-i mântuieşti sufletul, cum facu şi doftorii cei învăţaţi, când văd pre cei bólnavi că nu primescu nici o doftorie, îi roagă şi-i sărută pre ei să primească doftoriile sănătăţii lor. Deci, aşa fă şi tu, macară de ţ-ar fi a osteni până la moarte, ca să înţelepţeşti pre fratele tău şi să nu osteneşti niciodată, sfătuindu-l şi îndireptându-l, până când se va întoarce, şi se va pocăi, şi se va lăsa de reale. Şi aceasta ce o faci tu pentru cel păcătos o socoteaşte Dumnezău în loc de mare mucenie, că şi marele Ioan prediteciu, pentru alt nemica n-au mărturisit, de i s-au tăiat sfântul cap, fără cât numai pentru Sfânta Leage, căci să ocărîia. Pentru aceaea, şi tu nevoiaşte-te, până la moarte, pentru adevara şi Dumnezău
79r îţ va ajuta, pen // tru că ajunge un om aprinsu cu râvnă dumnezeiască să îndirepteaze multă lume. Şi nu-m zică nimenea că eu n-am adunare nici cu un frate, că noi, creştinii, nu avem spre diavolul nici o amestecătură, ce cu oamenii. Şi, încă, cu cei credincioşi multe avem împreună. Au doară nu sântem tot de o fire? Nu lăcuim toţi pre un pământ şi cu un fealiu de hrană ne hrănim? Au n-au şi ei un stăpân, pre Dumnezău? Au n-au primit şi aceia Evanghelia şi leagea lui Dumnezău? Pentru aceaea, să nu zicem aceaste cuvinte reci, ce numai să arătăm la fraţii noştri socotinţa şi chivernisirea carea să cade şi, peste toată dragostea carea iaste cap tuturor bunătăţilor, că, fără de dragoste, nu poate nimenea să să spăsască. Pentru aceaea, frate, nu părăsi niciodată de a învăţarea şi a certarea pre fratele tău, macară de te şi înjură şi te înfricoşază că-ţ va

face pagubă. Toate acealea să le suferi cu multă răbdare, până când vei dobândi mântuința sufletului lui, că, de-ț va fi el ție vrăjmaș rău și tare, iară Dumnezău îț va fi priaten și ajutoriu, nu numai aici, într-această lume, ci, mai vârtos, în ziua aceaea a judecății, mare daru îț va dărui. Însă, a face neștine și milostenie la săraci mare lucru iaste și de mântuință, iară mai mare iaste a scoate neștine pre altcineva den rătăcirea necredinții și a păcatului, pentru că sufletul nu are răscumpărare nici cu toată lumea, atâta cât de-ai da mii de avuții nu poți să faci nimică, ca cum ai întoarce un suflet la credință. Și, veri cine va putea să facă aceasta, va fi ca Petru și ca Pavel, nu să pață nevoi și răutăți multe ca aceia, căci că vreamea aceasta iaste a păcii, ce numai să puie omul nevoință și osârdie. Încă, ce zic eu, ca Pavel? Rostul lui Hristos iaste, zicu, cela ce va izbăvi un suflet den rătăcirea necredinții și a păgânătății, pentru că zice: „Tu, cela ce scoți pre cel cinstit de la cei nevreadnici ca rostul mieu vei fi". Iară, încă iaste cu dreptul și să cade să zicem și pren case cealea ce zice *Sfânta Scriptură* în besearecă: „Macară priaten iaste, macară rudenie și, de nu-l vei pleca astăzi sau mâine să te asculte, sau măcară niciodată, tu tot ai plata gata de la Dumnezeu. De nu pre toți, măcară și puțini den cei mulți, tot vei mântui". Că și apostolii, de n-au nici plecat pre toți să crează în Hristos, iară, de vreame ce s-au întrebat cu toți, de la toți au dobândit plată. Așijderea, și tu, de nu vei putea să întorci o sută, încai pre cei cinci nu-i lăsa, iară, de nu vei putea nici pre cei cinci, pre unul să nu lași, că nu dă Dumnezeu cununile spre sfârșitul faptelor celor bune, ce după firea celora ce săvârșăscu faptele ceale bune. Pentru aceaea, când vei vedea pre cineva rugându-se pentru vindecarea sufletească sau trupească, să nu zici la sine-ț, căci nu l-au tămăduit? Nu l-au ispovedit cutarele și cutarele? Sau să zici că: „Eu sânt mirean și am coconi și fămeaie, și aceastea să cade să le facă popii și călugării".
79v Ia, spune-m tu, când ai găsi o co / moară plină de galbeni, oare zicere-ai întru sine-ț căci n-au luat această comoară

cutarele și cutarele, Ioan sau Dimitrie, ce să o iau eu singur? Aceasta nu o ai zice niciodată, ce ai grăbi să o apuci mai 'nainte tu, de toți. Așa socotește și fă pentru frații cei căzuți și să-ț pară, în mintea ta, că ai aflat comoară pentru nevoința acelora. Că ce iaste mai bunu decât aceasta în lume, care, nici postul, nici mătaniile, nici îngenuchiarea, nici alt nimica nu poate să o facă, fără numai mântuirea carea o faci fratelui tău? Și nu că doară le zicu eu aceastea, ce însuș Dumnezeu o au zis aceasta, că: „Numai pre unul singur să mântuiești, zice, va fi rostul tău ca rostul mieu". Pentru aceasta, să cade să înveți mai 'nainte până a nu cădea în păcat, să-ș păzească fecioria lor cu alalte fapte bune, că multă mântuire ne aduce noao aceasta. Însă, după păcat, multă nevoință să faci cu dânșii, până îi vei aduce la pocăință. Și, pentru aceasta, mai multă plată și laudă vei lua de la Dumnezeu, pentru că și doftorii mult învață pre cei bólnavi să să păzească de niște bucate ce sânt de stricăciune, până a să însănătoșa. Iară, de nu să vor nevoi să păzească învățăturile lor și vor cădea iarăș în boală, tot nu-i lasă să petreacă rău până la moarte, ce, încă, atuncea, facu mai multă nevoință, ca să-i izbăvească den boală. Pentru aceaea, dară, și tu fiindu doftor sufletescu, când trebui să îndireptezi pre fratele tău, măcară de ți-ai pune și sufletul, până la moarte nu te părăsi. Domnul nostru, Isus Hristos, au murit pentru noi, iară tu nici cu cuvântul nu vei să-l mângâi? Dară, ce răspuns vei să dai înaintea înfricoșatei judecăți, pentru atâtea suflete ce le lași de pier? Că, de-ai vedea pre cineva ducându-l să-l spânzure cu judecată direaptă și-ai putea să-l apuci să-l scoți din mâinile ucigașilor, oare n-ai face, în tot chipul, să-l mântuiești de moarte? Dară, pre fratele tău îl vezi trăgându-l nu ucigașul, ce diavolul, la râpa pierzării și nici sfat măcară nu-i dai ca să-l scoți de la acea hiară rea? Dară cum vei afla iertăciune? Iară, de iaste mai tare decât tine, vădește-l la mine, că mai bine-m iaste să-m puiu viața mea la moarte decât să-l las să între înaintea ușilor besearecii, că și aceasta iaste un fealiu de vicleșug,

că peirea altora le pare că iaste mângâiare muncii lui. Spune-m care din voi au mers la vreo casă creştinească şi-au luat vreo carte scrisă să citească *Scriptura*? Nu poate să zică cineva că am citit şi mult am folosit, ci, prin mai multe case, găseşti cărţi şi mangane de jocu. Iară, de să va afla cineva să aibă carte, el o pune în ladă şi o încuie, de stă pururea, şi nevoinţa lor iaste numai la cântece şi la jocuri. Alţii, iarăş, de-au cărţi, ei să laudă cu frumuseaţea scrisorii, iară nu cum citescu, să să folosească şi să facă dobândă sufletului, ce facu arătare de fală şi de avuţie. Spre aceasta iaste nevoinţa lor, atâta le iaste cea mare
80r mândrie, pentru că // nu auz pre nimenea zicând că să foloseaşte din ceale scrise, ce numai ci să laudă că are cărţi scrise cu slove de aur. Hadâmul cela ce l-au botezat apostolul Filip, măcară că era varvaru şi necărturariu, şi avea şi multe griji, şi ceale ce le citiia nu le înţelegea. Ce zic, iară, încăş, tot nu părăsiia de a citirea, şăzând în caru, ci, de vreame ce, pre calea ce mergea, făcea atâta nevoinţă la citanie, dară, când va fi fost în casa lui, câtă nevoinţă va fi făcut? Şi, mai vârtos, că ceale ce le citiia nu le înţelegea, că, în ce chip, când flămânzeaşte cineva, iaste semnu de sănătate trupului, aşa şi nevoinţa ascultării *Dumnezeieştilor Scripturi* iaste mare semn sănătăţii sufletului. Pentru care pricină, dară, noi, de multe ori, nu vă spunem dezlegarea întrebărilor celor greale, ca să le înţeleageţi? Aceasta o facem, ca să vă deprindem să nu luaţi şi voi, totdeauna, hrană mestecată, ce şi voi singuri, alte dăţi, să faceţi dezlegarea gândului, precum facu şi porumbii, că porumbii, până le sântu puii în cuibu, îi hrănescu den gură, iară, deaca zboară den cuibu şi văd că pot zbura cu arepile lor, nu-i mai hrănesc ca mai 'nainte, ce aducu grăunţul de grâu în gura lor, şi li-l arată, şi puii vin aproape, iară mumele lor lasă hrana pre pământ şi-i îndeamnă să ia ei singuri grăunţele ceale de hrană. Aşa facem şi noi, că, luând hrana cea sufletească în gura noastră şi apoi chemându-vă pre voi, vă arătăm dezlegarea cuvântului, după obiceaiu, iară, deaca vă apropiaţi să luaţi, lăsăm

întrebarea cuvintelor nedezlegată, pentru ca să dezlegaţi voi singuri cuvintele *Sfintii Scripturi*. Şi, în ce chip bólnavilor nu le fac numai un fealiu de bucate să le dea să mănânce, ce trebuie să gătească de multe fealiuri de bucate, ca, de nu va plăcea bólnavului de-un fealiu, să-i placă de altul, de nu de acela, de altul, iară, de nu va primi nici de acela, ce-l va goni, tot va primi de altul şi, den multa nepohtă, biruiescu greul gustului şi, de multele fealiuri de bucate, să tămăduiaşte neplăcearea firii. Deci, aşa iaste şi la mâncările ceale sufleteşti şi aşa să cade să facem, când sântem bólnavi sufleteaşte, den multele citanii şi pilde ale *Sfintii Scripturi*, să aflăm pre lesne doftoria boalelor celor sufleteşti. Pentru aceasta, mă rog libovului dumneavoastră, ca să nu vă fie cu greu de învăţăturile şi dojănile, iară, de o va părea şi cu greu, mai multu mi să cade mie să mă îngreuiezu, carele zicu de multe ori şi nu sânt auzite de nimeni, iară nu să cade voi să vă îngreuiaţi, carii, pururea, ascultaţi şi nu auziţi. Au nu ştiţi că ceia ce nu bagă în samă ascultarea cea dumnezeiască, pre aceia nu-i numeaşte *Scriptura* oameni, ce zidiri fără de minte? Că, pentru nebăgarea aceasta de samă, au pierdut blagorodnicia cea omenească? Şi ascultă o istorie veache pentru această poveaste. Acel prea mare glăsuitoriu, prorocul Isaia, să duse în cetatea Iudei, care era fruntea cetăţilor, cea plină de oameni, adecă în
80v Ierusalim, şi, stând / în mijlocul târgului, l-au încungiurat mulţimea oamenilor şi, cu aceasta, vru să arate că cela ce nu ascultă cuvintele dumnezeieşti nu iaste om. Pentru aceaea, striga şi zicea cu glas mare către mulţimea oamenilor ce era împrejurul lui: „Bărbaţi, fraţi, venit-am în mijlocul vostru şi nu e nimeni om, strigat-am şi nu iaste nimeni să mă auză". Pentru aceaea, îş întoarse cuvântul către stihii şi zise: „Ascultă, ceriule, şi auzi, pământule. Eu, pentru aceaea, zise, m-am trimis de Dumnezeu la oameni, spre oamenii ceia ce au minte, iară, de vreame ce nici cuvânt, nici simţire n-au, pentru aceaea grăiescu către stihiile ceale fără suflet, carele n-au simţire, grăiescu către

dânsele, pentru ocara oamenilor cărora nu le trebuiaşte cinstea firii cei cuvântătoare". Într-aceastaş chip, şi prorocul Ieremia aşa zicea: „Cătră cine voiu să grăiescu?". „Ce grăieşti, o, dumnezeiescule proroace? Atâta mulţime de oameni vezi încungiurându-te şi întrebi cătră cine vei grăi?". „Adevăr vă grăiescu, că mulţimea aceasta numai trupuri multe sânt, iară auziri n-au, că urechile lor sânt nesimţite şi surde. Ce, pentru aceaea, nici cela ce are trup şi glas de om să chiamă om, ce cela ce are suflet şi osârdie omenească, că ştiu că mulţi dentru voi, foarte cu greu, ascultă cuvântul citaniei şi al învăţăturii. Iară, şi de tăceare, ce folos iaste? Că, de voiu tăcea eu şi nu mă voiu dodei pren cuvinte, peste putinţă iaste, cu tăcearea aceasta, să vă izbăvescu den muncă şi, aşa, să adaog cealea ale muncii şi, nu numai voao, ce şi pre mine mă duce la iad tăcearea aceasta. Că, ce daru au cuvintele, deaca nu ajutorescu lucrului? Ce dobândă iaste să ne bucurăm de cuvânt şi de lucru să ne întristăm? Să ne îndulcim auzirea şi sufletul să-l băgăm la iad? Pentru aceaea, mai bine iaste să ne scârbim aici decât să ne dăm acolo muncii cei de veaci. Pentru aceaea, nu să cade să vă pară rău de ceale ce zicu, ce să le primiţi şi să le lăudaţi. Iară, de sânt vreunii slabi la învăţătura *Sfintei Scripturi* şi nu pot să primească răspunsul nostru, aceasta voiu zice cătră dânşii, că: „Eu ale meale legi nu povestescu voao, ce citescu cărţile ceale pogorâte den ceriuri". Pentru aceaea, să cade, de nevoie, cela ce s-au încredinţat aceştii slujbe să înveaţe ceale scrise, cu multă îndrăznire, pentru folosul sufletelor celor ce ascultă. Şi să nu cercaţi, în toate, numai dulceaţa ascultării, ce şi greutatea pedepsii, că şi cel ce zice şi cel ce ascultă mare nevoie au a ascunderea dumnezeieştile legi, pentru că şi dascalii se vor judeca, ca nişte ucigaşi, când nu vor învăţa îndireptările lui Dumnezău, fără făţărie şi fără daru. Şi, iarăş, pre Pavel vă aduc mărturie vrednică de credinţă. Pentru aceaea, şi eu, pururea şi totdeauna, decât toţi, năzuiescu supt sfântul lui suflet, căci că cuvintele lui sânt prorocíi şi legi dumnezeieşti, că nu iaste

Pavel cel ce grăiaşte, ce Hristos, care porneaşte limba lui
81r Pavel, că zice: „Direpţ aceaea, curat sânt eu de sânge // le tuturor. În ce chip şi pentru ce? Pentru că nu m-am trimis, să nu spuiu voao toată voia lui Dumnezău, că, de n-ar hi spus tot adevărul, ce numai unele, n-ar hi fost curat de sângele celora ce n-au crezut, ce, ca un ucigaş, s-ar judeca de Dumnezău, şi cu toată direptatea, pentru că ucigaşul numai trupul omului ucide, iară dascalul, carele învaţă în făţărie şi face leaneşu pre ascultătoriu, nu numai trupul, ce şi sufletul le trimite în muncile ceale fără de moarte. Deci, cine ar fi unul ca acela necrezătoriu şi făr' de omenie, ca când ocăraşte neştine pre cel ce învaţă şi grăiaşte pururea de mânia lui Dumnezău? Câtă muncă grea va să ia unul ca acela? Că eu, de voiu tăcea şi voiu ascunde păcatele voastre cu tăcearea, bine şi cu cale iaste să să mânie fieştecarele, tăcând eu, căci, de vom şi tăcea noi acum, iară acolo nu poate fi să nu să arate păcatele noastre". Deci, iată că nici un folos nu iaste de tăceare, pentru că cela ce caută spre folosul ascultătorilor, macară de laudă cuvântul, nu că doară iaste vreadnic de osândă, ce de cununi, deşi tace şi de să şi defaimă, de vreame ce şi David, de-ar fi tăcut, când cu Goliat nu l-ar fi lăsat să iasă la războiu, nici ar fi făcut acea biruinţă mare şi minunată. Pentru aceasta, de multe ori am grăit cătră voi şi, acum, iarăş, mai 'nainte vă zic, şi de-acum nu mai mângâiu, ce poruncescu şi învăţu. Deci, cine pohteaşte, el să asculte, iară cine nu, el nu pohtească, că, de nu veţ suferi să ascultaţi aceaste dojenitoare zise de mine, nu mă voiu mai arăta voao, nici voiu mai lăsa să mai treaceţi pre calea aceasta, pentru că, de ce treabă să fie atâta mulţime de bólnavi? Ucenicii Domnului au fostu 12, iară ascultă ce zice Hristos cătră dânşii: „Au doară veţ să vă duceţi şi voi?". Că, de vreame ce, macară că voao totdeauna vă grăim bine, dară când vă veţ îndirepta? Când vă vom folosi? Ce va zice cineva că sânt eresuri multe şi se va schimba întru acealea? Dară reace cuvânt iaste acesta şi fără de folos. Că mai bun iaste un om care va face voia lui

Dumnezău decât mii de necredincioşi şi fărădeleage. Ia, spune-mi tu, care ţi să pare mai bună, să aibi slugi multe, să fie furi şi ucigaşi, au să fie numai o slugă şi bună? Ce, care va vrea de unii ca aceştia să fugă, căci nici unul de aceştia mie nu-m trebuie, pentru că aceştia au stricat toate bunătăţile, zicând că se vor duce la alte eresuri şi se vor schimba într-altă credinţă, pentru că sânt slabi. Şi, iarăş, zice: „Mai slăbeaşte şi tu ceva puţin". Dară până când şi pentru ce să las şi să slăbescu, o dată, de doao ori şi de trei ori, iară nu totdeauna? Iată că iară vă învăţ şi mărturisescu înaintea lui Dumnezău, după fericitul Pavel, că, de mă voiu întoarce îndărăt, nu-m va fi milă de voi, căci, când vom vrea să ne judecăm, la judecata cea înfricoşată a lui Hristos, şi voi veţ sta departe, mie-m veţ da judecata şi pedeapsele. Pentru aceaea, dară, muşcaţi-vă şi vă mâhniţi,
81v că, pentru ruşi / nea cea trecătoare, nu suferiţi amărăciunea cuvintelor ca să vă izbăviţi den munci. Şi aceasta o cunoscu foarte bine, că toţi sântem supt canon, că nimenea nu poate să să laude că are inimă curată şi vârgură. Şi, iarăş, cunoscu că vă atingu cuvintele. Dară, ce voiu face? Că, deaca nu sânt ierbile amară, ranele nu să tămăduiescu. Şi, iarăş, de voiu vrea să puiu alte ierbi mai amară, nu veţ vrea să le răbdaţi. Direpţ aceaea, strimtă mi-e de toate părţile, încă mie-m iaste să-m uşurezu mâna, că destule sânt aceastea câte am zis pentru îndireptarea celor ce vor vrea să asculte. Iară, de veţ rămânea iarăş neîndireptaţi, în mânile judecătoriului Hristos vă veţ da. Şi aceasta toţi o ştiţi, că înfricoşat lucru iaste a cădea neştine în mânile Domnului celui viu. Însă, cela ce începe numai o poruncă a lui Dumnezău face şi cealealalte şi nu va înceta, până nu ajunge la săvârşitul bunătăţii, ca şi iubitoriul de bani, cu cât strânge bani mulţi, cu atâta poftească să agonisască şi mai mult. Pentru aceasta, vă rog şi poftescu pre libovul dumneavoastră să nu ţineţ minte aceaste cuvinte ale meale numai într-acest ceas, ce şi la casele voastre, şi-n târgu şi, veri în ce loc veţ umbla, tot să le spuneţi şi să le povestiţi şi cătră alţii. Că macară de-ar fi cu putinţă ca să fiu

pururea cu voi, iară, de vreame ce aceasta nu să poate, în locul mieu, vă aduceţi aminte de cuvintele meale şi, la masă şăzând, tot să vă pară că sânt cu voi, şi stau, şi vă învăţ aceastea. Însă acestea ce le grăiescu acum, aduceţi-vă aminte de învăţătura aceasta, pentru dragostea noastră daţi răsplătirea. Şi aceasta încă vă mai zic că, de vor şi defăima vreunii aceaste învăţături ce le învăţăm, astupaţi-vă urechile voastre şi urmaţi prorocului care zice: „Pre cela ce cleveteaşte întru ascuns pre aproapele său, pre acela îl goniiam". Iară, de vei şi vrea să grăieşti de rău, voiu astupa auzul graiurilor, că nu primescu gunoiu şi împuţiciune, că ce dobândă iaste să ştii că cutarele iaste rău şi viclean? Că, dentru aceasta, mare pagubă şi vătămare ai în sufletul tău, să cercetezi păcatele altora şi de-ale noastre să nu gândim, că mai bine iaste să nu ştii decât să te înveţi rău. Iară, cunoaşte şi aceasta, că, de vei vedea pre cineva făcând vase sfinte, sau altă podoabă de besearecă, sau de zidiri şi de pardoseale, nu-i zice: „Vinde-mi-le aceastea", ca să nu-l conteneşti den osârdia lui. Adevărat, de te va întreba, până a nu le face, să-i zici: „Acea cheltuială să o dea săracilor", pentru ca să calce dulceaţa şi bucuria aceştii lumi, că aceastea nu sânt pururea, ce sânt trecătoare ca umbra, şi ceale de-ntristare, şi ceale de bucurie. Căci că, precum cei ce sânt în striinătate pururea doresc să meargă la moşia lor, aşa şi ceia ce iubescu darurile ceale mari ale cereştii moşii. Şi, precum călcătoriul să nevoiaşte să-ş facă calea lui, aşa să cade şi noao ca să ne nevoim pentru bunătăţile ceale viitoare, când vom
82r sosi la eale. Şi, macară de-am vieţui puţini ani, să // ne pară că am vieţuit mult, cu pofta bunătăţilor celor viitoare. Şi aceastea le zic, nu că doară defăimez viaţa aceasta, nici cum să nu fie aceasta, că şi această lume fapta lui Dumnezău iaste, ce vă îndemn spre dragostea raiului, ca să nu iubim lucrurile ceale pământeşti şi să nu lipim trupurile noastre de dânsele, nici să fim slabi de fire, cum sânt mulţi, carii, macară de-ar vieţui şi mulţi ani, tot zicu că au vieţuit puţinel. Dară, ce va fi mai fără minte şi mai

fără de socoteală decât dânşii? De vreame ce cinstescu mai mult lucrurile ceale putrede ale lumii aceştiia decât ceriul cel înfrumuseţat şi cereştile bunătăţi, care, nici ochi de om le-au văzut, nici ureache le-au auzit, şi să tăvălescu în valurile furtunilor iernii cei amară, adecă ale vieţii aceştii amară, iară, fericitul Pavel nu făcea aşa, ce siliia şi să nevoia pentru mântuirea oamenilor, ca să nu piarză împărăţia ceriurilor, la care să ne învrednicim noi toţi, cu darul şi cu iubirea de oameni a Domnului nostru Isus Hristos, a căruia e slava şi puterea, în veacii veacilor, amin.

Cuvânt al 21 a celui întru sfinţi părintele nostru, a lui Ioan Zlatoust. Pentru moarte şi pentru sfârşitul lumii. Blagosloveaşte, Părinte

Pururea şi totdeauna, fraţilor, cercetează mintea noastră şi întreabă să ştie pentru sfârşitul lumii când şi cum va să fie. Vrând, direpţ aceaea, fericitul Pavel să oprească această făr'de cale şi fără-de-cuviinţă cercetare a oamenilor, zice: „Iară, pentru anii şi vremile acealea nu vă trebuiaşte să vă scriu". Că, ia, spune-mi, ce dobândă avem să ştim când va fi săvârşitul şi concenia lumii aceştiia? Oare fi-va după doaozeci de ani, au 30, au 100? Ce folos ne dă noao aceasta? Nemică. Că au doară nu iaste concenia şi sfârşitul vieţii a tot omul moartea? Ce cercetezi aşa mult, omule, şi te turburi pentru săvârşitul lumii? Dară, precum şi la altele sântem nechibzuiţi şi neprocopsiţi, aşa şi la aceasta, să lăsăm folosinţa noastră şi grijim de ceale striine, iară nu de ale noastre, adecă de grija morţii noastre, ce, când va fi sfârşitul şi moartea fieştecăruia. De vreame, dară, ce veţ să ştiţi pentru ce iaste nearătată moartea noastră de la Dumnezeu şi pentru ce vine moartea, ca un fur, fără de veaste, cât mi să pare mie
82v de bine iaste aceasta / la noi, oamenii, adecă, căci nu ştim moartea noastră, că, de-am şti când vom muri, nici unul

den noi n-am face bine niciodată, ce ş-ar face lui omul mii de reale şi atuncea, la ceasul morţii, ar vrea să să pocăiască. Şi aşa ar muri, negrejit şi nepocăit, pentru că, de vreame ce acum, de nu iaste arătată frica morţii şi, încă, să cutremură sufletele tuturor, dară, când ar cunoaşte fieştecare că mâine va să moară, ce rău n-ar face? Să junghe şi să omoară pre câţi vrăjmaşi ar avea şi, atuncea, să moară şi, într-acesta chip, nici oamenii cei viteaji n-ar avea nici atâta, făcând răutăţi, că cela ce aşteaptă binele cel viitoriu, nici pre moarte nu o are în loc de moarte. Văzând mortul înaintea lui zăcând, nu ascultă cuvintele celor mulţi fără de minte, aducându-ş aminte de cununile ceale de la Dumnezeu, ca şi sămănătoriul, când samănă grâul, stricându-se şi putrezind, după ce-l samănă, nimic nu-i pare rău, ci, mai mult să bucură. Aşa, şi omul cel direpţ să bucură, fiind înfrumuseţat cu faptele ceale bune şi, în tot ceasul, aşteaptă împărăţia ceriului şi împărăţia ceriului iaste singur Hristos. Pentru aceaea, nu-i pară rău, nici să cutremură, când îi vine moartea, că ştie că moartea iaste mutare şi cale către încununare. Pentru aceaea, şi mormânturile oamenilor sânt şi zac înaintea oraşului şi ţarinilor şi, în toate locurile, să află dăscălia smereniei, ca să vedem, adease, mormânturile noastre, să ne aducem aminte de slăbiciunea firii noastre. Să nevoiaşte neştine să meargă la vreo cetate mare, să apuce vreo cinste şi deregătorie preoţească şi, până a nu lua, mai 'nainte veade mormânturile tuturor morţilor pline de putrejune şi viermi. Şi, nu numai aceasta, ce şi omul cela ce va să ia muiare întâiu cercetează leagea, apoi scrie tocmeala zestrilor şi, încă, nunta nu s-au făcut şi, împreună, să scriu şi morţile. Şi, încă, pre muiare nu o au văzut, şi grijăscu pentru moarte, şi pentru dinsul, şi pentru dinsa, şi scriu la aceastea că, de va muri bărbatul mai 'nainte sau muiarea decât bărbatul, scriu iată ce şi iată ce. Şi, nu numai pentru cei vii scriu, ce şi pentru cei ce nu s-au născut, că, de să va naşte cocon şi va muri, sau dentr-înşii de va muri unul, iară uită acealea ce-au scris, ce alte cuvinte de scârbă şi de jale

aduce, zicând: „Aceastea nădăjduiam eu să paţ? Aceastea aşteptam să-m vie? Atâta iaste bucuria aceştii lumi pline de lacrămi şi de jale? Să mă desparţ eu de fămeaia mea şi de soţul mieu?". Ce grăieşti, o, omule? Au afară eşti tu den primejdiile şi patemele lumii? Nu cunoşti dezlegarea firei omeneşti cei putrede? Vino-ţ, omule, la sine-ţ, şi în mintea ta, şi-ţ cercetează ştiinţa ta, şi cunoaşte că, cu puţin mai apoi, şi pre tine te aşteaptă păharul morţii să ţi să mească. Ce, cel ce moare zice că au fost tânăr şi frumos, iară acum zace, de putrezeaşte în groapă şi să face lut. Dară, ce lucru
83r mare iaste aceasta? Pentru // aceasta, mai vârtos să te bucuri, iară să nu-ţ faci voia rea, că şi cela ce va să înnoiască vreo casă veache întâiu scoate pre ceia ce şăd într-însa. Atuncea începe a strica casa şi a o zidi de-al doilea rând, mai bine şi mai frumos de cum au fost mai 'nainte. Şi celora ce şădea într-însa mai 'nainte, nici un rău nu le pare, ce, încă, mai bine le pare şi să bucură. Aşa, dară, face şi Dumnezeu. Scoate, întâiu, sufletul den trup, ca dentr-o casă veache, ca să zidească alta mai luminată sufletului şi, cu mai multă cinste şi laudă, îl bagă în cel mai luminat trup. Că şi Adam, cel întâiu zidit, când l-au zidit Dumnezeu, el n-au cunoscut că s-au zidit den pământ, de vreame ce au făcut Dumnezeu sufletul mai pe urmă, după ce au făcut trupul, pentru ca să nu vază Adam fapta lui Dumnezeu. Însă, când să va scula la înviare, atuncea va cunoaşte ce-au fost mai 'nainte, că şi mortul, de nu să nici veade pre dânsul, iară veade pre cel ce-au murit mai 'nainte de dânsul, cum au putrezit şi s-au topit, de s-au făcut ţărână şi, aşa văzând, ne pedepsim. N-ai văzut vreodată oameni năprasnici şi mândri, în ce chip sânt acum morţi, şi foarte smeriţi, şi dosădiţi? Când să aude moartea, inimile tuturor să cutremură şi să scârbescu, atuncea începem noi toţi a grăi de moarte. Ia, să căutăm să vedem ce ne facem în gropi: oase uscate şi împuţite. Iară, deaca ne depărtăm de la gropile mormânturilor, începem a filosofi unele şi altele bârfeale şi uităm smerirea noastră. O, mare nenorocire şi mare nebunie! O,

ticăloasa şi becisnica viaţa noastră, nu vedem cum ne înşală diavolul, şi răpim, şi pizmuim, şi alte răutăţi facem? Şi, despre o parte filosofim, despre alta cu fapte împotriva lui Dumnezeu ne aflăm? Însă, iară, să venim la urma cuvântului. Spune-m, pentru care lucru plângi atâta de multu pre cel mort? Pentru căci au fost bun şi iscusit? De aceasta trebuie să te bucuri, căci au murit în grab, ca nu răutatea să-i strice bunătatea lui. Dară, că au fost tânăr şi frumos, pentru aceasta mă jăluiescu şi plângu. Pentru aceasta, dară, trebuie să mulţemeşti lui Dumnezeu, căci l-au luat nepăcătos, să cânte şi să laude pre Dumnezeu cu îngerii. Însă, nu zic să nu vă întristaţi pentru morţii voştri, ce să nu fie preste măsură întristarea, ce numai cum au lăcrămat şi Hristos, pentru priatenul său, Lazar, iară nu cu glasuri şi cu vaiete fără cale, că, de vom cerceta să cunoaştem cum că şi acela muritoriu au fost, Dumnezeu l-au luat la împărăţia sa, ca să să bucure şi să să odihnească, mare mângâiare vom avea. Om te-ai născut, muritoriu, nu pohti să fii aici nemuritoriu, ce, când va Dumnezeu să ia pe vreunul dentru noi, să nu facem ca slugile ceale fără de minte carii fură bucatele stăpânilor lor, căci, când va Dumnezeu să ia de la noi au avuţie, au cinste, au slava, au trupul, măcară şi sufletul ale lui l-au
83v luat şi nu ale tale, măcară de ţi-au luat pre fiul / tău, pre al său robu au luat. Şi, de vreame ce noi nu ne stăpânim pre sine, dară cum vom să stăpânim lucrurile lui Dumnezeu? Pentru că, de nu stăpâneşti sufletul tău, de vreame ce nu iaste al tău, ce iaste al lui Dumnezeu, dară avuţia, cum zici că iaste a ta? Şi, de vreame ce nu iaste a ta, dară căci o cheltuieşti în pohtele tale ceale reale? Ce, dară nu zice că: „dentru ale meale cheltuiescu şi nu dentru ale altora". De vreame ce nu dai milostenie săracilor, pentru aceasta să fac ale tale streine. Nu vezi şi la trupurile noastre cum mâinile slujăscu, iară gura macină bucatele? Şi, pântecele, de vreame ce primeaşte bucatele, datoriu iaste, totdeauna, a le ţinea. Şi, iarăş, ochiul, de vreame ce primeaşte toată lumina, au doară pentru aceasta iaste ca să ţie numai

pentru dânsul lumina şi să nu lumineaze tot trupul? Aşijderea şi picioarele, de vreame ce singure umblă, oare singure umblă? Ba, ce pre tot trupul poartă şi umblă şi fieştecare den mădulări slujba cea de trebuinţă şi-o face. De vei vrea, omule, să nu dai alt nemănui din avuţia ta sau din meşteşugul tău, nu numai pre alţii îi păgubim, ce şi pre tine te-ai pierdut, că şi săracii, de-ar vrea să fie lacomi, ca bogaţii, curând i-ar face săraci, ca şi pre dânşii, de n-ar vrea să dea dentr-ale loru săracilor. Iară, ai avut cocon numai unul singur născut şi l-ai pierdut, pre carele îl creşteai cu multă grijă şi aveai bună nădeajde, ca să-l laş moşnean întru avuţia ta? Mulţemeaşte lui Dumnezeu că ţi l-au luat, că, pentru aceasta, vei fi aseamenea cu Avraam, că, precum acela au dat spre jărtvă lui Dumnezeu pre fiu-său, ca să facă porunca lui Dumnezeu, aşa şi tu, când ţi-au luat pre fiu-tău, nu te-ai întristat, nici te-ai mâhnit asupra lui Dumnezeu, căci ţi l-au luat, ce-ai mulţemit lui Dumnezeu. Tocma vei avea plată cu Avraam, care ş-au dus pre fiul său să-l junghe jărtvă lui Dumnezeu şi tu, de vei lăsa tânguirile şi plângerile ceale fără de cale, pre oameni vei face să slăvească pre Dumnezeu, şi pre îngeri să te laude, şi pre Dumnezeu să te cunune, şi daruri îţ va da pentru răbdarea ta, că au doară ţi-au perit copilul. Încă, mai vârtos, acum îţ iaste cu temeiu că iaste în mâna lui Dumnezeu. Acum nu eşti tată de cocon muritoriu, că gura mai bine va grăi, şi ochii mai bine şi departe vor vedea, şi picioarele lui vor umbla deasupra norilor, şi trupul cel putred va fi îmbrăcat cu nemurirea şi va străluci, ca soarele. Adu-ţ aminte de patriarhul Avraam, carele nu ş-au văzut pre fiu-său mort, ce lui i-au poruncit Dumnezeu să-l junghe şi nu i-au părut rău de porunca lui Dumnezeu, nice au zis: „Pentru aceaea mi-ai dat cocon, ca să fiu ucigaş de coconi? Nu mi-ai făgăduit, Dumnezeul mieu, că dintru acest cocon să va împlea toată lumea, neamuri de neamuri? Dară, cum dai roadă şi rădăcina o tai?“. N-au zis fericitul Avraam cuvinte ca aceastea spre Dumnezeu, ce
84r numai ce-au auzit: „Ia pre fiul tău, // pre Isaac cel iubit, şi-l

fă jărtvă pentru mine, într-un munte, unde îţ voiu arăta eu“. Şi această taină nu o au spus nimănui, nici muierii lui, nici slugilor lui, numai ce i-au lăsat jos cu catâra şi el s-au suit în munte cu coconul şi, îndată, l-au pus pre leamne, şi-au luat cuţitul, şi era să junghe pre fiul său, cel unul născut. Şi era să vază cineva tată, şi preot, şi jărtvă spre Dumnezeu, fără de sânge şi arsură fără foc. Însă, nu junghia pre fiul său cu cuţitul, ce-l junghia cu osârdia, învăţând pre voi. Nu numai decât coconii, ce şi decât sufletul, mai mult să cinstim poruncile lui Dumnezeu, precum şi Isaac, de vreame ce-au auzit pre Dumnezeu că va vedea oaie spre jărtvă, n-au mai grăit nimic către tată-său, pentru că era nu numai înţelept, ce şi ascultătoriu, că era în vârsta tinereaţelor de 14 ani. Oare nu v-aţ smerit toţi de plecăciunea şi răbdarea coconului? Că şi împiedecându-l, nimic nu să turbură, nici mustră pre tată-său, ce toate le suferi cu tăceare, ca un miel blând, ca şi Hristos, unde zice: „Ca o oaie să aduse spre junghiare şi ca un miel fără răutate înaintea celuia ce-l tunde fără glas“. Şi nu-m zică cineva că nu-i părea rău lui Avraam, dară poate fi aceasta? Că noi vedem pre tâlhari ducându-i să-i înţeape şi ne cutremurăm şi, de multe ori, lăcrămăm, dară Avraam să junghe pre iubitul lui fiu, cu mâinele lui, cum să nu-i pară rău? Adevărat, multă scârbă au răbdat, că, de-ar fi fost şi vrăjmaş sau hiară, tot i-ar fi părut rău. Nu vor ca mai fi aceastea altă dată, nu. Pentru aceasta, ne rugăm, când îngropi fiu sau rudă, omule, să nu plângi, aşa, fără de cale, nici de tot să te tânguieşti şi să te ucizi, ce-ţ adă aminte de Avraam, cum vrea să junghe pre fiul său pentru dragostea lui Dumnezeu, şi nici au suspinat, nici au lăcrămat. Aşijderea şi Iov, de s-au şi întristat, precum s-au căzut, ca un părinte iubitoriu de coconi, iară nu cum facem noi acum, fără socoteală, şi cum nu să cade, precum făcea elinii carii nu avea nădeajde de înviare, ce zici: „că nu ştiu unde să află acum“. Dară, pentru ce nu ştii, ia, spune-m? Că, de-au fost bun şi-au vieţuit ca un pravoslavnic creştin sau de-au fost rău, să ştie unde au mersu. Dară, că pentru

aceaea, zice : „Plângu şi mă vaiet, căci au fost păcătos şi n-au ajunsu să să pocăiască şi să să preceştuiască cu preacuratele taine, ce-au murit". Dară, pentru aceasta trebuie să te bucuri, căci i s-au tăiat păcatele şi numai adaoge altele mai reale, ce, de poţi să-i ajuţi, ajută-i cum să cade. Iară să nu-l plângi, ce să te rogi lui Dumnezeu cu rugăciuni şi cu milostenii, să dai preoţilor să-i facă leturghii, că aşa au poruncit apostolii, să să facă pomeniri pentru cei morţi, măcară direpţi sânt, măcară păcătoşi. De vreame ce pre coconii lui Iov jărtva tătâni-său îi curăţiia, dară tu, căci eşti necredincios şi nu crezi cum că leturghiile sânt mare mân / gâiare celor ce să muncescu în iad? 84v Şi să nu plângem fieştecum şi fără socoteală pre toţi morţii, ci numai pre ceia să plângem, carii au murit în avuţie şi n-au făcut nici o milostenie la săraci să dea pentru sufletele lor dentru avuţia ce-au avut. Pre aceştia să-i plângem deosebi şi cu toţi fraţii noştri, nu numai o zi sau doao, ci în toată viaţa noastră să le ajutăm, cu cât ne iaste putearea şi, încă, şi altora să ne rugăm să facă rugăciuni şi leturghii pururea şi, cu aceastea toate, vor avea ceva mângâiare. Voiu să vă spuiu, cătră libovul dumneavoastră, cum şi pentru ce ne teamem aşa tare de moarte? Pentru că nu să apropie dragostea noastră de Hristos, nici ne iaste grijă de bunătăţile ceale viitoare, că cel ce să teame de munca iadului de moarte nu să teame şi coconii cei mici de chipurile ceale zugrăvite să tem, iară de foc nu să tem. Deci, şi noi, pentru aceaea, ne teamem de moarte, pentru căci nu avem inimă curată, că, de-ar fi cunoştinţa noastră curată, nu ne-am teame, nici de moarte, nici de foame, nici de sărăcie, nici de paguba banilor, nici de altele ca aceastea, nici de una. Socoteaşte, cu mintea ta, omule, că viaţa aceştii lumi iaste ca un vis şi ca o umbră ce treace. Şi vezi casele şi curţile boiarilor cum sânt surpate şi pustii, numai turnurile să văd pustii şi cântă pasările într-însele. Adu-ţi aminte câte răutăţi au făcut în viaţa lor şi acum nici numele lor nu se aude. Aşijderea, mulţi tirani şi împăraţi putearnici s-au pus goli în pământ,

iară cei smeriţi s-au făcut împăraţi. Iară, de nici aceastea nu ajung pentru îndireptarea şi pentru învăţătura, gândeaşte, şi mai 'nainte de moarte, că avem frica morţii, căci, când dormi, de ce eşti vreadnic? De nimică. Au nu poate să te omoară o jiganie cât de mică? Aceasta îţ adu aminte şi nu lăuda frumuseaţea firii omeneşti şi folosul feaţii, nici pre cela ce-ş rădică grumazii sus, şi-ş piaptănă părul, şi-ş netezeaşte barba, nici haina cea scumpă şi calul cel cu rafturi împodobit, nici pre cela ce mergu după dânsul mulţi oameni, ce ia aminte la cea de apoi, unde mergu. Aceastea gândeaşte şi tu şi fugi de slava cea deşartă şi de mândrie. Şi, iarăş, de lauzi ceale ce sânt în vedeare şi trecătoare, şi aceastea să ţi le spuiu den sufletele *Scripturii*, ceale ce sânt mai mult luminate decât aceastea. Iară, precum sânt acealea pentru arătarea feaţii, ne mirăm de fiinţa sfârşitului lor şi vedem în cea de apoi că iaste lut şi prah, mai vârtos, încă, până a nu se topi. Arată acestui iubitoriu de mărire deşartă, când îl apucă vreo boală de moarte şi va să-i iasă sufletul, unde iaste mărirea lui cea mare şi deşartă ce o avea, şi mulţimea cea de oameni ce avea după el, şi goniia pre oameni să treacă pren târgu calul boiariului şi singur boiariul? Unde sânt îmbrăcămintele ceale scumpe şi cu moscu? Unde sânt lăudătorii? Unde sânt ospeaţele şi zicăturile? Unde iaste râsul cel mult? Unde iaste grăsimea trupului şi viaţa cea 85r odihnită? Ce s-au // făcut, dară, trupul acela care au fostu sătul de-atâta cinste şi bunătate? Pasă la groapă, că vei vedea împuţiciune multă, şi mulţime de viermi, şi suspini cu amar şi, macară de-ar fi numai până într-atâta paguba, căci s-au făcut putregiune şi împuţiciune. Ce, ia, adu-ţi aminte de viarmele cel fără de sfârşit, şi de scrâşnirea dinţilor, şi de întunearecul cel mai denafară, de focul cel nestins şi de muncile ceale nesuferite şi veacinice, că aici, până sântem vii, au sfârşit şi realele şi bunele, iară, acolo, în lumea cea de jos, atâta iaste munca fără mângâiare, cât nu poate nimenea să o povestească. Ce să făcu, dară, podoaba cea multă? Unde s-au dus, dară, îmbunarea şi

lauda cea multă? Şi banii şi câştigurile ceale multe? Ce vânt rău au suflat şi toate le-au răsipit? Şi ce va să fie bună această cheltuială multă la îngropare, încă mai multă pagubă face, nu numai mortului, ce şi îngropătorilor, că cel mort nu are nici o dobândă de îmbrăcămintele acealea, că merg săpătorii cei de gropi de-i dezbracă şi fac şi pre aceia de mergu în iad. Cum nu te înţelepţeşti, omule, când auzi că Hristos s-au sculat gol den groapă şi cum n-au zis că: „M-aţ îngropat mort, ce flămând m-aţi hrănit şi cea-lealalte, ce numai acoperemânt să aibu, cu mult mai vârtos după moarte". Ce răspuns, dară, avem să dăm pentru aceasta? Nici un răspunsu, când împodobim trupul cel ce-l mănâncă viermii, iară pre Hristos, umblând flămând, şi însetoşat, şi gol, şi strein nu-l vedem. Şi, nu numai atâta, ce încă şi când zace bólnavul în pat şi să luptă cu moartea, zice: „Mortul poartă seamnele avuţiei", adecă îmbrăcămintele luminate, aşternuturi şi perine cu sârmă, pentru împodobirea patului, mergând înainte la îngropare, cu pompă, bogaţi şi săraci şi mulţimea oamenilor batjocurind, iară nu lăudând. Iară, deaca dăm trupul viermilor, întorcându-ne, zicem: „Unde iaste mulţimea norodului? Unde sânt glasurile şi strigarea aceaea? Unde sânt făcliile ceale poliite ale popilor? Unde iaste turburarea muierilor, împreună cu a organelor". Au doară sânt visuri aceastea ce-am zis? Unde sânt ceia ce-l mângâia şi-i zicea că nu va muri? Dară, nimea nu iaste fără de moarte. Căutaţi, fraţilor, de vedeţi pre cel mort şi cunoaşteţi această taină mare. Goniţi păcatele. Vedeţi şi vă cutremuraţi. Vedeţi şi vă miraţi. Vedeţi şi nu vă mândriţi, că, de-ai vedea pre un împărat sau pre un boiariu mort, cunoaşte-l-ai ca pre un împărat? Ba. Şi acesta să cutremură de moarte. Şi acesta să teame, ca şi săracul. De tot să face ticălos cel ce era groaznic. Într-un ceas să face smerit cel mare şi mândru, de carele, ieri, să temea toată lumea. Acum să cutremură, să clăti şi toată putearea lui peri. Au văzut îngeri groaznici şi-au uitat stăpânirea şi putearea. Veade oaste groaznică şi groaza lui cea mare ce avea către alţii să socoti ca un

85v fum. Veade vedeare înfricoşată şi pia / re faţa. Aude răspunsul cel de istov sufletului lui şi să cutremură cu totul şi, plângând, zice: „Săracul de mine, unde iaste putearea boiarilor? Văz altă orânduială adevărată, altă puteare tare, altă biruinţă mai mare, altă împărăţie nesmintită, alt împărat înfricoşat şi fără moarte, altă oaste ciudată". Unele ca aceastea şi altele mai groaznice gândescu cei morţi, de multe ori, şi când să luptă cu moartea. Alţii saru den aşternutul lor, vrând să fugă de moarte, iară alţii scrâşnescu dinţii lor, alţii să bat peste obraz, alţii îş întorc grozav ochii lor, văzând pre îngeri şi pre diavoli, carii cercetează, carii pârăscu, carii hulescu sufletul lui. Atuncea, multe rugăciuni îi trebuiescu unuia ca acestuia, multă lacrămi, multe bunătăţi trebuiescu să călătorească împreună cu sufletul lui. Că, de ne trebuiescu aici soţii, când vom să meargem pre vreo cale într-alt loc, cu cât mai vârtos ne vor trebui acolo, într-acea cale înfricoşată, să avem soţii, să ne păzască de furii cei răi, dracii, carii nu cearcă avuţie, ce cearcă suflete să le ducă în iad, atuncea, întru aceaea vreame, iaste soţie bună milostenia şi dragostea, care pot să izbăvească sufletul. Bune soţii sânt şi săracii să ne îndirepteaze pre cale la împărăţia ceriului. Ce să ne întoarcem spre Dumnezeu şi să ne facem buni şi drepţi pren faptele ceale bune, să ne nevoim cu toată putearea noastră ca să dobândim şi bunătăţile ceale viitoare, întru Isus Hristos, Domnul nostru, a căruia e slava, şi tăria, şi închinăciunea, şi putearea, cu Părintele, şi cu Fiul, şi cu Sfântul Duh, acum şi pururea şi în veacii veacilor, amin.

Cuvânt al 22 a celui întru sfinţi părintele nostru, a lui Ioan Zlatoust. Pentru smerirea şi direptatea. Blagosloveaşte, Părinte

Omul cel măreţ, fraţilor, iaste nebun şi, mai vârtos, fără Dumnezeu şi samănă nu numai fariseului aceluia, ce

tocma diavolului, care, pentru mărirea şi nebunia lui, au vrut să să facă tocma cu Dumnezău. Pentru aceaea, den lumină ce era, s-au făcut întunearec şi, den înger, s-au făcut diavol întunecat. Aceasta face şi cel măreţ, că numai pre sine face bun, înţelept şi cunoscătoriu, iară pre ceialalţi oameni nu-i are de nemică, numai ce-i batjocureaşte şi râde de ei. Şi, de va cădea în păcat, nu să pocăiaşte, nu
86r să // smereaşte, că nu-l lasă necunoştinţa, ca şi pre diavolul şi, de nu se va pocăi, se va munci, împreună cu soţia lui, cu diavolul. Această, dară, pângărită răutate a mândriei o au şi alţii mulţi, iară, câţi sânt scurţi la trup, sânt den fire mândri şi zavistnici. Iară, omul cel cu mintea plecată, de va şi greşi ceva, lesne treace şi năvăleaşte cu cunoştinţa şi cu direptatea cătră Dumnezău. Iară, de va împreuna pre direptate cu smerirea, unde nu va mearge, la câte şi câte ceriuri se va sui, tocma şi înaintea scaunului dumnezeiescu va sta în mijlocul îngerilor cu îndrăzneală mare. De vreame ce ceia ce mărturisescu păcatele lor cu smerire, atâta cinste căştigă, cu cât mai mult cei ce fac bunătăţile ceale multe şi-ş smerescu sufletele lor, câte cununi vor lua de la Dumnezău pentru mintea cea plecată? Până într-atâta iaste că, de-ai face mii de bunătăţi, în toată viaţa ta, ori milostenie, ori rugăciuni, ori posturi, ori alte bune fapte, şi nu vei pune smerirea temeiu, numai în deşărt ostenești. Că nu iaste nici o faptă bună a noastră care să poată sta făr' de smerire, ce veri curăţie vei zice, veri feciorie, şi banii şi avearea vei urî. Ori altă bunătate vei face, toate acealea necurate sânt şi pângărite şi mai urâte înaintea lui Dumnezău, nefăcându-se împreună cu dragostea şi cu smerirea, că, pentru aceaea au făcut Dumnezău pre noi den doao firi, adecă de trup şi de duh, ca, când ar cădea omul întru mândrie şi se va-nălţa cu mintea, să să smerească pentru micşorarea trupului, atuncea, să zică împreună cu prorocul: „Ce iaste omul? Cu deşărtarea s-au asămănat". Iară, când vei gândi ceva nevreadnic cinstei ce ţi s-au dat ţie de la Dumnezău, mută-te cătră râvna cereştilor puteri. Blagorodnicia sufletului iaste mare

bunătate să cunoască cineva a sa rudenie şi patrie şi de unde ne-am născut, pentru că şi acea cunoştinţă a firii ne ajunge pre noi la învăţătură şi toate patemele omeneşti poate să le smerească, şi să potolească gândul, şi să-l înceate. Adu-ţi şi tu, oame, aminte de firea ta ce iaste, şi aceasta-ţ ajunge ca să te smereşti pururea cum că eşti pământ şi ţărână şi ai şi pre moarte lângă tine soţie. S-au zidit Adam den pământ, iară n-au văzut pre Dumnezău când l-au zidit, pentru că nu trebuia să fie mărturie lucrurilor celor făcute de Dumnezău, ca pentru să nu să laude împotriva ciudatelor fapte ale lui Dumnezău să să mărească în deşărt. Pentru că, de iaste îmbrăcat cu atâta smerire, şi iarăş să măreaşte, şi nu cunoaşte pre cel ce l-au făcut, ce-l necinsteaşte, dară, de-ar fi luat şi cel peste fire, cine ar fi îngăduit nesocotita lui mândrie? Direpţ aceaea, Dumnezău, făcând pre om, şi puteri mari şi smeriri multe au pus la zidirea sa, pentru ca, pren putearea ce are, să să laude darul meşteşuguitoriului Dumnezău, iară, pren smerenie, socoteala omenească să să veştejască. Datu-i-au lui limbă să grăiască, şi să laude, şi să cânte dumne-
86r zeieştile cuvinte, să povestească fru / museaţele şi măririle lui Dumnezău şi ale zidirii, să vorovească pentru ceriu şi pentru pământ, să laude şi să slăvească pre marele meşter, Dumnezău. Mică parte iaste limba, nici de doao deagete, nici cât vârful unghiii, iară acel vârf mitiutel grăiaşte şi de ceriu şi de pământ şi, pentru ca să nu gândească că iaste mare lucru să să înalţe şi să să laude, de multe ori să facu pre dânsa beşici, şi bube, şi rane împrejurul ei o împresoară, ca să cunoască că şi ea muritoare iaste şi grăiaşte pentru nemuritoare lucruri. Pentru aceaea, datoriu iaste să cunoască carea iaste putearea celui ce să propoveduiaşte şi carea iaste slăbiciunea propoveduitoriului. Dat-au lui ochiu, lumina cea mică a ochiului şi, pren dânsa, veade toată zidirea şi, pentru ca să nu să mărească şi să să trufească pentru aceaea şi, de multe ori, să orbeaşte, să umple de urdori, lăcrămează şi alte boale i să nascu, ca, pentru de la dânsul, să-ş cunoască slăbiciunea, iară, de la zidirea lui, să laude şi să făluiască pre Ziditoriu. De

vreame, dară, ce are omul asupra lui slăbiciune ca aceasta, şi iarăş uită micşorarea lui, şi i să pare că iaste oarece, atâta cât şi împotriva ziditoriului să măreaşte, când s-ar mântui de tot şi de acea slăbiciune, cine şi care i-ar îngădui mândria lui? Socoteaşte, oame, cu cine te împreuni şi te măreşti şi poslușirea celui striin ţi-e ruşine să o faci? Şi zici: „Oare să fie ceasta şi ceaea?". Pentru că, de iaste cineva de bună rudă, şi luminat, şi va spăla el picioarele streinului, nu iaste cu greu? Nu iaste, ce, mai mult, iaste lucru iuşor şi de cinste. Deşi iaste foarte luminat la blagorodnia neamului, iaste şi împreună slujitoriu celui ce-au slujit. Adu-ţi aminte cine şi care au spălat picioarele ucenicilor? Aiave iaste că Domnul slăvii, Hristos, şi Dumnezeul tuturor. Direpт aceaea, părăseaşte-te, frate, de-a mai zice că „sânt de rudă bună şi fecior de boiariu", pentru că nu iaste alt lucru mai bun şi mai smeritu decât a nu să lăuda neştine întru avearea lui, şi a nu să mări cu gândul, şi nu la ceale viitoare, ce, mai vârtos, la ceale de acum. Pentru că nu iaste alt lucru atâta de pizmuitoriu decât omul ce să îmbogăţeaşte şi, mai vârtos, când să măreaşte cu firea, atuncea îndoită să face surparea lui. Iară, cel ce petreace cu tocmeală şi cu măsură taie cu plecăciunea lui zavistia cea tirănească şi ceale ce are le are cu temeiu. Într-acestaş chip iaste mărimea aceştii răutăţi a bogăţiei cei putrede, pentru că, nu numai la ceale viitoare nu ne iaste de folos, ce şi la ceale de acum ne dau bântuiale. Direpт aceaea, să nu ne mărim cu gândul pentru avuţia noastră, nici de alt niscare lucru, pentru că, de vreame ce cel ce să măreaşte cu gândul la faptele ceale duhovniceşti să strică şi să munceaşte, cu cât mai mult de ceale trupeşti patemi? Ia, să cunoaştem firea noastră cea peritoare, să ne aducem aminte de păcatele noastre, să
87r socotim cine sântem, adecă trecători şi // putrezitori, şi ajunge numai aceasta spre pildă smereniei. Că, întru aceasta, omul poate cunoaşte pre sine că nu iaste nemic, pentru că nu iaste altu mijloc cu care să facă neştine priaten pre Dumnezeu, ca cum ar socoti pre sine mai mic decât toţi oamenii, pentru că zice Hristos: „Veniţi toţi spre

mine şi vă învăţaţi de la mine, că blând sânt şi plecat cu inima. Eu sânt Fiul lui Dumnezeu, şi Dumnezeu, şi mare Împărat ceriului şi pământului şi, de n-aş fi fost plecat şi blând, n-aş fi făcut maică săracă. De n-aş fi fost blând, n-aş fi venit către voi, eu, Făcătoriul şi lucrătoriul cei văzute şi nevăzute zidiri. De n-aş fi fost blând, nu m-aş fi pogorât de la ceriuri, să mă fac om, ca şi voi. De n-aş fi fost blând şi plecat, nu m-aş fi născut în iaslea dobitoacelor celor necuvântătoare, având în mâna mea toată avuţia lumii şi curţile împăraţilor şi ale domnilor. De n-aş fi fost plecat cu inima şi îngăduitoriu, n-aş fi dat spatele meale spre bătăi şi spre moarte pentru cei robiţi. De n-aş fi fost plecat şi fără de răutate, alţii era datori să pătimească şi n-au pătimit şi Eu, nefiind datoriu, am pătimit datoria lor pentru dânşii. Într-acestaş chip sânt, dară, blând şi plecat, că voi aţ greşit şi eu m-am bătut şi m-am omorât. Aşa sânt plecat şi mă rog slugilor meale să facă bine şi nu mi-e ruşine, ca pentru să nu mă îndemnu spre urgie şi să-i aduc la munca de veaci". Deci, când vei veni la această socoteală, miră-te pentru plecăciunea Domnului nostru, Isus Hristos, şi te pleacă şi tu, oricare vei fi, şi gândeaşte cum s-au pogorât Domnul tău de la ceriuri la pământ, şi de la pământ la iad, şi, atuncea nu te vei lăuda pre sine, ce, mai mult, vei batjocori necunoştinţa ta, căci n-ai făcut, nici odinioară, nici o plecăciune. Iară, de eşti mai plecat decât toţi oamenii, nu te mări pentru aceasta, nici să mustrezi pre alţii, ca să nu-ţ pierzi lauda, şi oasteneala împreună, şi cinstea. Pentru aceaea, te smereaşte, ca să te mântuieşti de mândrie, iară, de vei cădea pren mijlocul smerirei la mândrie, mai bine ar fi fost să nu te fi smerit, că mulţi, de multe ori, să arată către noi că sânt buni şi făcători de bine şi ei sânt mai răi şi mai vicleani decât toţi. Iară, încăş, lăsând pre aceştia, să zicem de cei ce petrec după plăcearea lui Dumnezeu şi carii sânt aceia ce cunoscu ca să facă faptele ceale bune, şi capul bunătăţilor, care iaste smerirea, să să lenevească a o face. Pentru aceaea, i-au lăsat Dumnezeu pre dânşii, ca să cunoască că nu cu a lor puteare au făcut aceale fapte bune,

ce cu darul lui Dumnezeu, pentru că blândeaţele să chiamă nu când neştine ar vrea nedireptate de vreun putearnic şi năpăstuitoriu şi-ar îngădui cu blândeaţele, ce când ar avea nedireptate de oameni mici şi proşti, bântuindu-se, şi-ar îngădui, pentru că, uită-te la iubirea de
87v oameni a lui Dumnezeu, ce tămăduire şi mân / tuire dă la robii săi. De vreame ce Isaac, când să goniia de împăratul gherarilor, fără direptate, de la locurile lui şi niciodată nu s-au întristat, nici au strigat către Dumnezeu, nici au zis că: „Nici den fântânile care am deşchis nu mă lasă să stăpânescu, oare să nu fie voia lui Dumnezeu şi aceasta de am rămas pustiu? Şi m-am lipsit de ajutoriul lui Dumnezeu cel de sus? Sau m-am lipsit de acoperirea stăpânului mieu, Dumnezeu?“, n-au zis cuvânt ca acesta către Dumnezeu, ce, cu blândeaţe, toate aceale bântuiale, cu răbdare au îngăduit direptatea şi, mai mult, au dobândit ajutoriul cel de sus şi mângâiare, pentru că s-au arătat Domnul lui Isaac într-o noapte şi i-au zisu: „Eu sânt Dumnezeul lui Avraam, părintelui tău, că eu am slăvit şi l-am făcut lăudat pre tatăl tău în toată lumea. Pentru aceaea, nu te teame, că cu tine sânt şi voiu mulţi seminţia ta pentru Avraam, părintele tău, că multă răsplătire îi sânt datoriu, căci m-au ascultat şi au făcut cuvântul mieu. Şi tu, încă, să fii blagoslovit, şi înălţat, şi lăudatu, ca şi tată-tău“. Vezi cât dar are putearea smereniei? Pentru că cei ce era mai 'nainte varvari au venit la cel direptu şi-au cerut iertăciune de la el, că cunoştea că iaste Dumnezeu cu el. Ia, ni, să vedem că şi Iacov, fiul acestuia, gonindu-să de frate-său Isav, şi, în fuga aceaea, au înnoptat la un locu ce să chema Haran, şi-au luat piatră, şi-au pus la căpătâiul lui, şi-au adormit. Văzut-ai plecăciune ciudată, văzut-ai în ce chip bărbaţii cei vechi făcea căile loru, precum şi acestu patriarh, Iacov, care era crescut în casă boiarească şi luminată, cum au luat piatră şi-au pus la căpătâiul lui şi josu, la pământ, s-au culcat? Pentru aceaea, s-au învrednicit de-au văzut taini ale lui Dumnezeu înfricoşate şi ciudate, adecă scara acea dumnezeiască pre care să suiia şi să pogoriia îngerii lui Dumnezeu şi Dumnezeu o ţinea,

care închipuiia prea Svânta Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Şi zise Dumnezeu lui Iacov: „Eu sânt Dumnezeul lui Avraam şi a lui Isaac, părintelui tău. Pentru aceaea, nu te teame, ce creade că sânt cu tine, ca să te păzescu întru calea carea mergi“. Şi, iarăş, a doară şi a treia oară i-au zis că: „Pre mine ai împreună călătoriu pentru paza ta“. Direpţ aceaea, şi tu, frate, de vei vrea să faci lucrurile tale mari, nu socoti, cu gândul tău, că sânt mari, ci mărturiseaşte cum că darul lui Dumnezeu le-au făcut, ca să aibi pre Dumnezeu datoriu, nu numai lucrurilor tale, ce şi pentru mintea ta cea bună. De vei, dară, să fii plecat, nu numai cu cuvinte şi cu chipuri să arăţi bunătatea ta, ce şi cu cuvinte şi cu fapte să-ţi arăţi bunătatea. Şi, nu numai către unul să te arăţi plecat şi către altul fiară sălbatecă, ci spre toţi trebuie să fii dulce şi plecat, au priaten îţ va fi, au vrăjmaş, au mare, au micu, pentru că aceasta iaste plecăciune adevărată şi primită la Dumnezeu. Iară, nu, uneori, plecat şi, alteori, iute şi mănios, pentru că cine să va birui de mănie au pierdut toate bunătăţile lui. Di
88r // rept aceaea, şi tu, vericare vei fi şi vei vrea să arăţi lucruri mari, nu te înălţa foarte, că atunce vei fi mare, că de vom socoti că sântem păcătoşi, atunce ne facem direpţi, precum au făcut mitarnicul. Iară, de vei zice că eşti cunoscătoriu şi făcătoriu de bine, atuncea te-ai făcut fără de nici o bunătate şi fără de nici o cunoştinţă, măcară de eşti şi cunoscătoriu, pentru că celor mândri ştie Dumnezeu a le sta împotrivă. Şi, într-acestaş chip, dă Dumnezeu daru celor plecaţi, că lui să cade slava, putearea, cinstea şi închinăciunea, în veacii veacilor, amin.

Cuvânt al 23 a celui întru sfinţi părintele nostru, a lui Ioan Zlatoust. Pentru suflet şi pentru nădeajde. Blagosloveaşte, Părinte

Ceia carii au fapte bune şi credinţă la Dumnezău n-au să asamănă ca trupurile ceale moarte care sânt îmbrăcate cu haine bune şi înfăşurate cu giulgiuri, dară n-au simţirea

bunătăţilor. Pentru că, ce folos iaste omului să aibă suflet mort şi nesimţitoriu şi cu faptele ceale bune să fie îmbrăcat? Faptele să facu întru nădeajde de răsplătire a cununilor. Dară, de vreame ce pre poruncitoriul ostenealii nu-l ştii, pentru cine te osteneşti şi te trudeşti? Că, precum la oameni, întâiu grijăscu, pentru viaţa lor şi, mai pre urmă, socotescu de hrana lor, într-acesta chip, dară, să cade să avem nădeajdea vieţii la Hristos şi, apoi, să ne hrănim întru bunele fapte, pentru că cel ce nu să hrăneaşte nu poate să trăiască. Aşijderea, şi cel ce nu e viu nu să poate hrăni. Într-acesta chip, cel ce lucrează fără de credinţă şi direptate nu poate să trăiască şi, fără de faptele credinţii, împărăţiei lui Dumnezău nu se va putea învrednici. Iară, tâlhariul, crezând, s-au îndireptat. Direpta aceaea, nu-m zice că: „N-am luat vreame să mă pocăiescu, că am trăit cu credinţa şi, faptelor celor bune lenevindu-mă, m-am scăpat de spăsenie". Mărturisitu-s-au şi Cornilie întru milostenii şi rugăciuni, dară pre Hristos nu-l cunoştea, de vreame ce-au văzut pre dânsul ochiul adevărului, adecă marele Judecătoriu şi cel ce ştie toate, Hristos, pentru că bune era faptele lui, iară, credinţă neavând, pentru aceaea era moarte. Iară Domnul trimise înger către el ca să laude întru fapte pre cel ce bine să osteniia şi să-l cunune cu credinţa. Şi zise către el îngerul: „Cornilie, rugăciunile tale şi milosteniile tale s-au suit înaintea lui Dumnezău.
88v Ce trimite la Iopi / şi chiamă pre Simon, care să chiamă Petru şi, deaca va veni, îţ va spune cuvinte dumnezeieşti, pentru care cuvinte te vei spăsi tu şi toată casa ta", pentru că încă nu avea mântuirea dentru faptele ceale bune, până ce-au întrat la mijlocul faptelor credinţa. Şi auzi o istorie a unui filosof elin pre carele l-au chemat un boiariu mare să-l ospeteaze şi, deaca au mersu acolo filosoful, vedea unde străluciia tot palatul acelui boiarin, că şi pre jos, pretutindinea, era cu aur şi, unde era masa, era împodobită cu perine de firu. Atuncea zise filosoful către boiarinul acela: „Eu nu te laud întru aceasta căci ai împodobit casa ta toată, că aici n-ai numai oameni tineri chemaţi, ce ai şi bătrâni şi, când vor vrea să scuipe, n-au loc, fără numai vor scuipa în obrazu-ţi, că numai obrazul îţ iaste gol, făr'

de aur". Vezi cum iaste omul acela batjocorit de toţi oamenii, când ceale denafară ale trupului împodobeaşte şi sufletul lui nu-l veade, fiind gol şi rănit de multe păcate? Care, dară, muncă şi pedeapsă va primi? Pentru că, de va piarde cineva bani omeneşti, doară va putea iară să câştige să-i dea? Aşijderea, au casă, au slugi, au alte moşii, de le va piarde, poate să le mai câştige, iară suflet de va piarde, alt suflet nu va mai putea câştiga, macară să fii împărat a toată lumea. Şi, de vei da lumea toată, nu vei putea să mai răscumperi sufletul. Pentru aceaea, Dumnezău le-au dat toate părechi firei noastre: doi ochi, doao urechi, doao mâni, doao picioare, ca, de se va beteji o parte, cu ceaealaltă să avem mângâiare întru trebuinţa noastră. Iară suflet, numai unul ne-au dat şi, deaca-l vom piarde şi pre acela, cu ce vom trăi? Pentru că sufletul, care se va prilesti întru iubirea de argint şi întru iubirea banilor, nu va putea lesne să să izbăvească, că, precum pasărea, care să prinde în vergealele ce pun cu vâscu, nu mai are scăpare, aşa pate şi iubitoriul de argint. Sufletul, o dată căzând la necunoştinţa mântuirii lui, nicidecum nu mai poate veni den necunoştinţă la cunoştinţă, ce umblă rătăcit pretutindenea, întru pohtele ceale dobitoceşti, până ce întru acea râpă a pierzării va surpa mântuirea lui. Că, precum râmătoriul, tăvălindu-să în noroiu, să bucură, aşa şi sufletul, întru rea obiciuire afundându-se, niciodată nu cunoaşte mirosul rău şi putoarea păcatelor. Şi, precum pământul, neudându-se, niciodată nu răsare sămănături, într-acesta chip şi sufletul, care nu iaste luminat de *Dumnezeieştile Scripturi*, rod duhovnicescu niciodată nu răsare. Şi, precum pământul, de nu să va sămăna într-însul, răsare iarbă nefolositoare, aşa şi sufletul, carele nu socoteaşte moartea, pururea pofteaşte lucruri stricătoare şi reale. Şi, precum herbinţeala aduce seate la trup, aşa usucă pre suflet trufia şi, dentru 'nălţarea firii, vine la pohte reale. Şi cela ce să leneveaşte a curăţi rana cea mică dobândeaşte multe rane şi putreciuni şi, pre urmă, moarte, aseamene iaste şi la
89r suflet, că cei ce nu să // ispoveduiescu de păcatele ceale mici şi să facă contenire să nascu păcatele ceale mai mari. Şi, pentru aceaea, trup pământescu au dat noao Dumnezeu

frumuseaţea să veştejaşte şi toate să schimbă şi, ca umbra să trec, tinereaţe, deşărtare, toate deşărtare. Pentru aceaea, zice David: „Ca o umbră petreace omul şi în deşărt să mişcă, în zadar să turbură, strânge avuţie, iară, peste puţin, nu poate lua nimic cu dânsul, ce toate lăsându-le, goli, precum ne-am născut, spre înfricoşata judecată meargem şi toată avuţia care am strânsu, lăsând goli, ticăloş, posomorâţi, întunecaţi, spereaţi, truditi, despuiaţi, spăimântaţi, împilaţi, chinuiţi, cu faţa la pământ. Şi aceasta cu ruşâne acoperindu-o, aşa ne sculăm, şi aşa meargem, şi aşa vom sta înainte la înfricoşata aceaea, şi groaznica, şi nefăţar-
90r nica judecată şi muncă, unde îngerii să cu // tremură, unde înfricoşatele scaune să pun, unde cărţile faptelor noastre să deşchid, unde iaste râul focului celui nestinsu, unde iaste sălbatecul viarme, unde iaste tartarul cel neîncălzit, unde iaste neîncetata scrâşnire şi râjnirea dinţilor, unde iaste plângerea cea fără mângâiare, unde sânt lacrămile ceale neîncetate, unde iaste suspinul cel necontenit, unde nu iaste râdere, ce tânguire, unde nu iaste lumină, ce întunearec, unde nu iaste bucurie, ce suspini, unde nu iaste desfătăciune, ce judecată". Cu adevărat, înfricoşat iaste a auzi, iară mai înfr<ic>oşat iaste a vedea toată zidirea totodată sculându-să şi stând de faţă şi muncindu-să, dând sama de lucruri ce-au făcut cu fapta şi cu gândul, şi pentru ceale ce-am păcătuit în zi şi-n noapte. Mare frică va fi atuncea, fraţilor, mare va fi ceasul nevoii aceiia, când trâmbiţe vor trâmbita, stealele vor cădea, soarele să va întuneca, ceriurile să vor strânge, pământul să va cutremura, puterile îngerilor vor alerga 'nainte, serafimii vor striga, heruvimii vor grăbi ceale de sus şi ceale de jos, ceale de pre pă<mâ>nt şi ceale de supt pământ să vor turbura, mormânturile să vor deşchide, trupurile vor învia, judecăţile să vor găti, mare frică, nespus cutremur. Nepovestită e nevoia care va fi atuncea, mare va fi iarna aceaea, mare furtună, rea primejdie, neîncetate ţipete. Ia, ni, să auzim pre Daniil care zice: „Vedeam, zice, întru vedenia nopţii, până ce scaunele s-au pus, şi cel vechiu de

zile au şăzut, scaunul lui, ca para de foc, roatele lui focu arzând, mii de mii de îngeri au dvorit înaintea lui şi zeci de zeci de mii slujiia lui, divanul s-au aşăzat şi cărţi să deşchiseră, râu de focu să trăgea pre denaintea lui. Văzuiu eu, Daniil, şi vedearea capului mieu mă turbură". O, mare minune, prorocul, văzând judecata care iaste să fie, s-au cutremurat. Dară noi ce vom face, când la aceaste lucruri ne va fi a mearge? Când, de la răsăritul soarelui până la apus, vom sta de faţă goli? Şi sarcina păcatelor, deasupra grumazilor arătându-o tuturor, atuncea limbile clevetitorilor se vor arde neîncetat şi nu va avea cine să răcorească. Atuncea, dinţii grăitorilor de rău, de îngeri aprinşi, se vor zdrobi. Atuncea, gurile mincinoşilor cu focu se vor astupa. Atuncea, mânile iubitorilor de argint, spânzurate, vor tremura şi, zgârâindu-să, se vor chinui. Atuncea, ochii cei ce facu seamne se vor scoate. Unde-s, atuncea, părinţii? Unde e tatăl care au născut? Unde maica care s-au chinuit? Unde-s fraţii cei iubiţi? Unde-s priatenii? Unde-s vecinii? Unde e putearea împăraţilor pământeşti? Unde e trufia judecătorilor? Unde e slava cea deşartă a boiarilor? Unde-s, atuncea, slugi? Unde-s slujnice? Unde e podoaba hainelor? Unde-s încălţămintele ceale lucii? Unde-s ceale de mătase? Unde-s ceale roşii? Unde e strălucirea aurului?
90v Unde e sunetele ar / gintului? Unde e podoaba inealelor? Unde-s casele ceale văruite? Unde-s grădinile? Unde-s livezile? Unde-s visteriile ceale păzite? Unde-s ceia ce nu văd săracii? Unde-s ceia ce urăscu dumnezeiasca credinţă? Unde-s ceia ce nu cred că iaste iad şi muncă? Şi, ca cum ar rămânea fără moarte? Unde-s ceia ce râdu şi zicu: „Dă-m mie astăzi şi ia tu mâine, pentru că aici nu-m trebuieşti şi acolo te aşteptu?". Unde-s ceia carii, cu tâmpene şi cu jocuri, beau vinul? Unde-s ceia ce zicu: „Să mâncăm şi să bem, că mâine vom să murim?". Unde-s ceia ce zicu: „Să dobândim ceaste de aici şi, pentru ceale de acolo, iară, vom vedea?". Unde-s ceia ce zicu că iubitoriu de oameni iaste Dumnezău şi nu munceaşte pre ceia ce păcătuiescu? Cât se vor căi, atuncea, cei ce zicu

aceastea? Cât se vor ucide şi nimănui nu va fi milă de ei? Cât vor suspina şi nimeni nu-i va căi? Atuncea vor grăi unii către alţii, zicând: „O, cum ne-am greşit şi ne-am pierdut pre sine? Ne învăţa alţii şi nu ascultam, nici băgam seamă. Ne învăţa şi noi ne băteam joc. Să mărturisiia noao şi nu credeam. Şi auziiam Scripturile şi tot ne rătăciiam". Direaptă e judecata lui Dumnezău, cu adevărat, pre dirept, pentru ceale ce-am făcut, ne luom plata. Vai, că pentru trecătoare şi necurată dulceaţă ne muncim în veaci! Puţină vreame ne-am lenevit şi veacinicului focu ne cufundăm. Pentru slavă mică şi de nemică, ne-am scăpat den slava cea adevărată. Pentru puţină desfătăciune, ne-am lipsit de desfătăciunea raiului. Pentru bogăţie pierdută, ne-am scăpat de bogăţia împărăţiei cereşti. Noi am avut parte de veacul cel deşărt, iară cei ce n-au avut parte acolo, acum să bucură. Acum, cei ce-au crezut să află în desfătăciune, cei ce-au păzit pre sine cu curăţie, la cereasca veselie, joacă cei ce-au plâns. Acum să veselesc în veaci cei ce-au răsipit a lor bogăţie. Acum seaceră şi strângu cu bucurie cei ce-au lepădat ceale pământeşti. Acum au dobândit ceale cereşti. Numai noi, ticăloşii, cu direptate ne-am dat muncii şi acum strigăm şi nimănui nu să face milă, oftăm şi n-are cine ne mântui. Direpт aceaea, dară, ca să nu zicem şi noi aceaste cuvinte împreună cu acei fără de minte, la veacul cel ce va să fie, veniţi să ne apucăm, mai 'nainte până a nu veni acel sfârşit, să ne apucăm, mai 'nainte decât a veni furul sufletelor noastre, să năvălim până avem vreame, să suspinăm, să plângem, să facem milostenie, vă rog să râdicăm mânile către cel ce poate să ne mântuiască şi să zicem: „Mântuiaşte pre noi, Doamne, că perim, numai să nevoim, până nu apune soarele, până a nu să închide uşa, până a nu să zborul vieţii aceştiia strica, că, deaca ne va apuca noaptea, nimeni nu va mai lucra, deaca se va sparge zborul bogăţiei, nimeni nu se va cununa, nimeni nu se va osteni, nimeni nu se va trudi". Dirept aceaea, să alergăm, că treaba căii iaste, fraţilor, şi tare cale avem ca să sosim, să nu auzim şi noi, când vom

91r bate în uşă, că: „Nu ştiu pre // voi". Să fim mai iuţi la picioare, să ni să facă ruşine de câte pre Dumnezău necinstim, cât pre făcătoriul de bine întristăm. El ne face bine şi noi îl părăsim, El ne miluiaşte şi noi ne lenevim, El ne hrăneaşte, ne păzeaşte, ne are de grijă şi noi, în toate zilele, poruncile lui călcând, nu ne ruşinăm. Ce să ne ruşinăm, dară, că vreamea s-au apropiat, şi ziua au sosit, şi vom să dăm lui samă pentru toate câte am făcut, în toată vreamea vieţii noastre, să încetăm de desfătările mâncărilor şi băuturilor, şi de curvii, şi a grăi de rău, a năpăstui, să încetăm a batjocuri preoţii lui Dumnezeu, ca să nu ne judecăm rău, ca cei ce-au batjocurit pre Hristos. Cu adevărat, să ne lăsăm de toate şi să ne apucăm de rugăciuni, de citanii, de metanii, de postiri, să arătăm viaţă noao premenită şi să ne spoveduim, pentru că vreamea întoarcerii iastc accasta, pentru că trebuie a ne întoarce dentru această vreame rea care iaste plină de lacrămi şi de pedeapse dumnezeieşti. Să ne aducem aminte de ceasul judecăţii, să ne rugăm aici puţinel, ca să nu plângem acolo, să ne ostenim în ceastă vreame puţinică, ca să nu ne muncim în veaci. Vreamea e puţină, iară judecata va fi multă, sfârşitul aproape, şi groaza rea, şi nimenea nu te va slobozi, pentru că va căuta fiecine vreamea care rău o au cheltuit şi nu o va găsi. Vai de cel fără credinţă, că se va da la îngeri nemilostivi. Vai de cel ce nu să pocăiaşte, că la adevărat Judecătoriu va mearge. Cel ce piarde aurul va găsi altul, iară cel ce piarde vreamea, fiecând, nu o găseaşte. Dirept aceaea, să nu ne fie milă, fraţilor, de trupurile noastre, ce să le chinuim, că fericiţ sânt cei flămânzi, şi cei secetoşi, şi cei întristaţi, pentru că trupul iaste lut, şi va veni zi şi ceas înfricoşat, şi se va treace, şi va mearge iară în pământ, şi ţărâna iară ţărână se va face. Să ne trezvim şi să priveghem, pentru că va veni ceasul, adevărat va veni, şi, iară zicu că va veni, să nu ne amăgim pre înşine, că, de vom petreace întru desfătăciune 50 de ani şi de vom trăi 100 de ani după aceaea, ce? Bătrâneaţe. Şi, după aceaea, ce? Boală. Şi, după boală, slăbiciune şi,

apoi, groaznicul acela ceas, care toți să așteaptă și să cutremură de el. Și noi ne lenevim? Mare frică iaste atuncea, fraților, mare cutremur, mare lucru iaste a vedea sufletul despărțindu-se de trup. Mare iaste nevoia ceasului aceluia, când glasul să oprească și limba să zică cuvântul ales nu poate. Apoi întoarcem ochii încoace și încolea des și pre cei ce stau aproape, priateni, sau părinți, sau frați, nu-i cunoaștem, sau doară de-i și cunoaștem, a le grăi ceva nu putem. Plângerea lor auzim și a mângâia pre ei nu putem. Sau pre copiii noștri vedem plângând și tânguind și cu dorul acesta ne ducem. Ce zicu de copii? La ceasul acela nu iaste nici o grijă, nici de copil, nici de priaten, nici de alte ceva ne aducem aminte, fără cât numai de păcatele noastre. Și cum vom să întimpinăm pre Judecătoriul și ce
91v samă vom să / dăm? Și ce iertare vom să luom? Și ce loc oare va primi pre noi? Apoi, așa gândind aceastea, fără veaste vin asupra noastră îngeri nemilostivi, de la Dumnezău trimiși. Atuncea, noi, deaca ne vom afla negrijiți, cum ne vom cutremura și cercăm a fugi den patu, iară, neputând, numai ce căutăm cu ticăloși ochi și, bătând obrazul nostru, ne rugăm, ne cucerim, zicând: „Milostiviți-vă asupra mea, nu mă duceți necurat și făr' de rodu la Judecătoriul. Nu mă despărțiți de trup, păcătos fiind. Lăsați-mă puținea vreame să mă pocăiescu, să suspin, să plângu, să facu milostenie, de vreame ce viața mea rău o am cheltuit și o am petrecut". Aceastea, de la noi auzind îngerii, zicu către noi: „O, suflete proaste, o, suflete ticăloase, toate zilele tale le-ai trăit cu lenevire și, de acum înainte, vei să te pocăiești? Soarele tău au apus, sfârșitul ț-au venit, Dumnezău te chiamă. Sărace suflete, ieși și te desparte și te osândește în focul cel veacinic, după faptele tale. Nu va mai fi ție mântuire, nu va mai fi ție de-acum nădeajde, ce veacinică muncă". Și aceastea de la mine auzind, care nu-s basne, ce adevărate, să ne nevoim, mai 'nainte de ceasul acela, și să năvălim spre pocaianie. Și, nu-m zice că am furat, am ucis, am curvit, am preacurvit și nu mă va primi Dumnezău. Nici una

dentru aceastea să nu zici, că Dumnezău primește pre toți, cum au primit pre tâlhariul, pre curva, pre mitarnicul și pre curvariul, numai să batem în ușă, pren pocăință, zicând: „Deschide noao, deschide, Doamne, celor păcătoși și nevreadnici robii tăi, că la tine scăpăm și ție slavă și închinăciune trimitem, Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt, acum și pururea și în veacii veacilor, amin".

Cuvânt al 25 a celui întru sfinți părintele nostru, a lui Ioan Zlatoust. Pentru bogăția și sărăcia. Blagoslovește, Părinte

Când vei vedea, frate, pre vreun om îmbogățindu-să și bine sporindu-i, afară den ce să cuvine, nu-l lăuda pre el, nici râvni lui. Iară nici pronia lui Dumnezeu să nu o huleşti, nici să zici că așa, numai în zadar, să fac toate și, de la dânsele, să fac lucrurile aceastea ale lumii și nu den voia lui Dumnezeu. Adu-ți aminte de săracul acela, Lazar, și de bogatu, cum bogatul acela ajunse la mare norocire a bogățiii și a desfătăciunii, iară spre săracul acela s-au făcut nemilostiv și fără omenie, atâta că s-au făcut mai
92r sălbatec // și decât câinii și fără de milă, pentru că câinii, făcându-li-să milă de săracul acela, veniia și lingea durerile ranelor trupului său. Iară bogatul, nici den fărâmăturile de pâine ce cădea de la masa lui nu-i da, și săracul acela (ce, după adevăr, prea bogat) au ajunsu la sărăcie desăvârșit și, nu numai că era sărac, striin și pustiu, ce și bólnav, și avea multă ticăire de foame și de seate. Ce bogatul avea mai mult decât îi trebuia, iară săracul nici hrana cea ce trebuia nu o avea, iară niciodată nu cârtiia asupra bogatului aceluia, nici rânduiala lui Dumnezeu huliia. Cum pre cela l-au făcut bogat și sănătos și pre el sărac și bólnav n-au zis cuvinte ca aceastea către Dumnezeu, ce, pururea, mulțemiia lui Dumnezeu. Și cum nu iaste lucru necuvios și ciudat când săracii aceștia carii petrec atâta patimă rea, de sărăcie, și, iară, mulțemesc lui

Dumnezeu? Iară tu, fiind afară den patima cea rea a sărăciei, şi mai mult decât aceştia blastemi pre Dumnezeu, cum îngăduiescu săracii sărăcia şi mulţemescu lui Dumnezeu? Pentru ce, oame, bogăţia îţ iaste atâta de dragă? Nu pentru alt gândescu, fără numai pentru bucuria ce să face la measele ceale cu tot fealiul de bucate, şi pentru ca să fii groaznic tuturor, şi pentru ca să poţi să dai rău pentru rău celor ce te întristează, pentru că bogăţia pre om nu-l face înţelept, nici curat, nici bun, nici iubitoriu de oameni, nici milosârd, nici altă bunătate aduce sufletului, ce, de va găsi bunătăţi adunate, le râsipeaşte, şi le piarde, şi răsădeaşte răutăţile. Şi, pentru aceaea, iubitorii de argint nu vor să auză pentru iubirea de săraci şi pentru milostenie, pentru că sânt daţi toţi întru bucuria bogăţiei şi multe patemi reale hrăneaşte bogăţia cea rea la noi şi pohta ei cea rea face pre oameni să să umfle ca băşâcile ccalc cc să fac pre apă când ploao. Aşa, şi bogăţia să umflă şi râdică la mai multă mândrie şi neomenie pre ticălosul bogat. Pentru aceaea, să fugim de bogăţia cea multă, pentru că hiară sălbateci şi veninate pun la sufletul nostru şi ne omoară. Precum să sulimănescu curvele ceale den târgu, aşa iaste şi bogăţia, că face cinstea necinste, că nu-m zice laudele şi graiurile ceale bune care să fac de frica boiarilor, ce deşchide cugetul lor şi vei găsi între cei ce-i laudă mii de vrăjmaşi împotrivnici şi urându-te. Iară, de va veni vreo nenorocire şi vreo primejdie, atuncea să vezi necinste, în loc de cinstea ce aveai odată de la lăudători carii pohtesc să te vază la mare şi reale primejdii, pentru căci iaste omul dobitoc, de nimic, şi trecătoriu, şi cu scurtă viaţă. Aşa iaste şi bogăţia, încă iaste şi oarbă, precum zice şi un filosof elin, şi, decât omul, mai slabă şi mai de nimic, că, de multe ori, nu trăiaşte bogăţia, cât trăiaşte omul, ce, şi mai 'nainte decât omul, moare. Şi,
92v aceasta care zic, toţi o ştiţi, cu mii de / pilde a bogăţiei cei deşarte ce aţi auzit şi aţi văzut, că cela ce-au căştigat avuţia trăiaşte, iară bogăţia s-au pierdut şi s-au prăpădit, măcară de s-ar piarde bogăţia numai, şi nu şi cela ce o are.

Pentru aceaea, nu va greşi cineva, de va zice bogăţiei că iaste slugă nebună, slugă mâncătoare de sânge şi ucigătoare de oame<ni>, slugă care dă junghiare domnului său şi, mai rău, că, nu numai când îl lasă, îi dă primejdii, ce şi mai 'nainte decât a-l lăsa, turbură pre el. Şi ascultă ce nevoi pătimesc acest feal de bogaţi. Oarecare alt boiarin s-au înălţat mai mult decât Eftropie, ce-au fost ispravnic, adecă viziriu împărăţiei greceşti. N-au întrecut la bogăţie pre toţi bogaţii lumii? Nu s-au suit la toate stăpânirile lumii? Nu tremura şi să temea toţi oamenii de dânsul, iară, acum, iată că s-au făcut decât cei legaţi şi ucigători de oameni mai ticălos şi mai sărac, că, în toate zilele, văzând sabiile ascuţite de armaş, ca să-i taie capul, i s-au întunecat lumina, cât la amiază-zi nu vedea soarele, că i s-au întunecat ochii, atâta cât nu vom putea să arătăm primejdia şi patima care cu direptate au îngăduit. Şi, când îl ducea să-l taie, să vedea faţa lui ca de om mort, şi lovire să auziia de dinţii lui, şi groază mare avea, şi glasul şi limba lui, ca când ar fi tăiată. Deci, către acest boiarin au început dumnezeiescul acesta Zlatoust şi-i zicea: „O, omule, nu-ţ ziceam, de-a pururea, că bogăţia iaste slugă rea şi fugare şi tu nu mă creadeai? Nu-ţ ziceam că bogăţia iaste slugă necunoscătoare şi nemulţemitoare? Iată că acum ai cunoscut că iaste soţie rea bogăţia şi ucigătoare de oameni. Această bogăţie, dară, nu te-au făcut de ţi-e frică şi tremuri? Nu-ţ ziceam eu, totdeauna, să te fereşti de avearea cea fără de direptate şi tu mă înfruntai? Eu îţ ziceam adevărul, că te iubiam mai mult decât cei ce te înşăla frumos, şi-ţ ziceam că mai de credinţă sânt şi mai bune bătăile priatenilor decât sărutările vrăjmaşilor, pentru că, de-ai fi primit certările şi bătăile meale, nu ţi-ar fi adus sărutările acelora moarte amară. Şi, de unde ţi-au venit aceasta? Căci nu-ţi aduceai aminte de premenirile şi nenorocirile oamenilor, iară, de ţi-ai fi adus aminte, n-ai fi venit la atâta nenorocire. Iară, de vreame ce nu te-ai putut folosi, nici de la tine, nici de la cuvintele altora, ce, pentru faptele tale, ai venit la această muncă, direpţ aceaea,

bogăţia iaste rău vânzătoriu la cei ce rău le trebuiaşte. Ce o ţii pre bogăţie, o, oame, că, de-ţ va veni o nevoie, nu-ţ ajută, pentru că, de-ar avea puteare, n-ar fugi, ce ar sta lângă tine, de ţi-ar ajuta? Şi, pentru căci zic aceastea, ştiu că toţi bogaţii mă vor huli, căci îi mustrez, că şi ei mustră şi hulescu pre săraci pururea. Eu, nu numai pre bogaţii care spre rău le trebuie bogăţia hulescu, ce şi pre
93r cel răpitoriu, pentru că alta iaste bogat şi alta ră // pitoriu. Eşti bogat? Nu te oprescu a fi, iară, de iai de la altul fără direptate, te hulescu, aibi ale tale, nu lua ceale striine, că, pentru adevăr, nu voiu tăcea niciodată. De vei să dai cu pietri în mine, dă. Gata sânt şi sângele să-m vărsu, numai să nu te las să faci păcat. Eu n-am vrăjmăşie cu nimeni, ce numai ca să să spăsească toţi oamenii pohtescu şi nevoiescu, pentru că, şi săracii, şi bogaţii feciori ai miei sânt, o scăldătură a botezului i-au născut pre toţi. Cine va să mă urască, urască-mă şi mă hiclenească, că avuţie şi cununâ îm iaste mie aceaea. Nu mi-e frică de nici un vicleşug, numai de un lucru mi-e frică, de păcat, şi să nu mă mustre cineva că am păcătuit, iară, afară dentr-aceasta, măcară toată lumea să-m fie potrivă, nu mă tem". (Să venim la cuvântul ce-am lăsat şi să ascultăm.) Acest Eftropie, fraţilor, ce-am zis mai sus, era boiariu mare în vreamea împărăţiei lui Arcadie la Ţarigrad, când şi fericitul Ioan Zlatoust era patriarh şi, ajungând la cinstea isprăvniciei, precum să zice, acum, veziriu, şi având multă şi mare volnicie, pre mulţi, fără direptate, îi omoriia şi le lua în silă avearea lor. Pentru aceaea, avea şi mulţi vrăjmaşi şi, vrând ca să-ş izbândească pre ei şi ca să-i umoară, au stricat un obiceaiu bun, care să ţinea încă de la marele împărat Costantin, care obiceaiu să ţine şi până în ziua de astăzi la Roma cea mare, pentru că cine făcea o greşală mare şi era rânduit spre moarte şi, numai de vrea apuca să între în besearica Patrierşiei, îşi scăpa viaţa. Iară acest Evtropie au făcut pre împăratul să nu mai fie acestu obiceaiu şi-au poruncit, în tot Ţarigradul şi în toată lumea, cum de să va tâmpla cineva den vinovaţi să fugă să între

în beseareca, să-l scoaţă de-n beseareca şi să-l ducă să-l umoară. Şi nu ştiia săracul că, în groapa ce-au săpat, au căzut întâiu el, că n-au trecut puţine zile şi-au greşit greşală mare împăratului, şi-au poruncit să-l umoară, şi el au fugit, şi-au năvălit la beseareca, să scape de moarte. Atunce, patriarhul Zlatoust au zis către el: „O, oame, ia vezi, de cât bine te-ai lipsit, nu numai tu, ci toată lumea. Acum nu-ţi ajută beseareca care tu o ai necinstit. Iată că armaşii împărăteşti te vor face fărâme". Văzut-aţi, fraţilor, deşărtarea puterii şi a volniciei, şi neputinţa bogăţiei, şi neomenia, cum dă spre junghiare pre cei ce rău o au pre dânsa? Ce cinsteşti şi slujăşti bogăţiei, ca unui domnu, care, atuncea, mai vârtos, te dă spre moarte şi nu poţi să o stăpâneşti niciodată? De vei să o aibi pre bogăţie, nu o îngropa în pământ, ce o dă pre dânsa în mânile săracilor, că rea fiară iaste bogăţia. De o păzeşti tu, ea fuge, iară, de o vei răsipi, atuncea rămâne. Direpţ aceaea, răsipeaşte-o, ca să fie pururea cu tine. Nu o ascunde, ca să nu fugă, că cel ce iaste astăzi bogat mâine să face săracu. Pentru aceaea, şi de multe ori, mi-au venit a râde, cetind diatele
93v unora care zicea: „Cutare să aibă a stăpâni viile meale / şi cutarele moşiile meale şi casa mea". Şi toţi de aceasta ne ţinem, iară stăpânirea nimeni nu o are desăvârşit, că, deaca ne vine moartea, fără de voia noastră le lăsăm altora şi ne ducem la ceaealaltă viaţă goli şi rămaşi de toate. Numai aceia stăpânescu pre bogăţie carii aici nu o socotescu, ce o râsipescu, că cela ce dă avearea lui săracilor, aceluia nu mai i-au trebuit avuţia întru ceale ce să cuvin şi, dobândind, să duse în calea păcii. Iară cel ce nu face aşa, şi mai 'nainte de moartea lui, o piarde pre avuţie, cum ar hi mai rău. Pentru ce, dară, râvneşti şi lauzi pre cei ce au avuţie? Că, pentru dânsa, cadu la mii de nevoi şi de griji? Dară, ce are mai mult bogatul decât cel săracu? N-au amândoi un trup care poartă? N-au un pântece care să hrănescu? Pentru ce, tu, bogate, să aibi slugi multe, că ar trebui numai o slugă să aibi, încă s-ar cădea doi, trei stăpâni să aibă o slugă. Iară, de vă pare cu greu aceasta,

uitaţi-vă la cei ce n-au nici o slugă şi mai lesne-ş facu trebile lor, că, pentru aceaea, ne-au dat Dumnezău mâni şi picioare ca să nu ne trebuiască slugi, că de nici o treabă s-au dat a fi neam de slugi, că nu s-au zidit împreună cu Adam şi slugă, ce aceasta iaste a neascultării certare şi muncă. Iară, de ţi-e cu nevoie fără slugă, aibi una sau doao mult, că ce-ţ sânt buni mulţimea de slugi? Au să gonească oamenii, când umbli pren târg? Că nu doară umbli cu hiarăle? Şi pre câţi vei găsi să-i goneşti? Nu te teame atâta, că nimeni nu te va muşca, câţ se vor apropiia de tine. Poate că o socoteşti batjocurire, căci umbli de-a valoma cu oamenii. Mare nebunie şi rătăcire iaste aceasta să aibi vita cea necuvântătoare lângă tine şi pre omul care e zidit de Dumnezău să-l goneşti departe, ca să aibă loc larg să treacă dobitocul cel cu patru picioare. Ce iaste mai rea decât această dobitocie? Dumnezău, dară, le-au făcut toate cu orânduială mai denainte, că, de iaste cineva şi mai bogat decât toţi oamenii, nu poate fără ajutoriul celui mai micu, că nici săracii pot trăi fără de bogaţi, nici bogaţii, fără de săraci. Şi, pentru ca să cunoşti mai aieve, să facem doao oraşe, şi într-unul să fie tot bogaţi, şi-ntr-altul, săraci şi lipsiţi. Şi să vedem care oraşu dentr-aceale doao va putea ajunge toate lucrurile lui să le facă mai pre lesne, pentru că la oraşul celor bogaţi nu iaste nici un meşter, nici lemnariu, nici căldărariu, nici croitoriu, nici plugariu, nici pitariu, nici slugă, nici argat. Cine oare ar fi vrut să lăcuiască la acel oraşu al bogaţilor? Nimeni. Că oraşul acela, cum va putea sta, fiind lipsit de toate bunătăţile, să dea macară case şi de altele câte trebuiescu? Dară, nu iaste acesta lucru firescu, numai să cheame acolo pre cei meşteri şi se va strica sfatul cel nebunescu? Iară oraşul săracilor nicidecum îi trebuiaşte den bogăţia acelora. Direpţ aceaea, dară, când vei vedea pre cineva că-i lu-
94r cescu denafară hainele şi umblă cu mul // tă cinste şi cu gloată, deşchide inima lui şi vei găsi mult prah şi ţărână. Ce adu-ţi aminte de Pavel şi de Petru, apostolii Domnului. Adu-ţi aminte de prediteciu Ioan, de prorocul Ilie

şi, dentru toţi, de Domnul nostru Isus Hristos, carele nu avea unde pleca capul său, aceluia râvneaşte, şi ucenicilor lui. Ia, spune-m, de-ar mearge cineva den voi la împărăţie, şi acolo fiind toţi boiarii, să te cinstească, să voroveşti cu împăratul, să mănânci pâine cu dânsul la o masă, n-ai zice că eşti mai fericit decât toţi? Dară, vei să te sui la ceriu să stai lângă Împăratul tuturor, să fii strălucit şi tu, ca şi îngerii, şi să dobândeşti slava şi bucuria cea nespusă, şi, încă, te leneveşti, şi te îndoieşti? De va trebui să dai bani şi moşii, eu zic că şi viaţa ta să cade să dai cu toată bucuria. Tu, ca pentru să iai vreo diregătorie, au boierie, au stăpânire, care ţi să face pricină de furtişagu (şi nu dobândă o chem eu aceasta), câtă avuţie ai, o dai toată şi te împrumutezi şi de la alţii şi, de nu-ţi ajunge, pui muiarea ta şi copiii zălog. Şi, pentru cinstea această trecătoare, nu te leneveşti, ce le dai toate cu bucurie, numai să iai boieria. Iară, pentru împărăţia ceriului, care stă înainte-ne, care nu are sfârşit, te leneveşti? Şi numai la bani ne uităm? Păcat de necunoştinţa ce avem, că aşteptăm bunătăţi ca aceastea şi, încă, ne mai trudim la ceale trecătoare şi nu cunoaştem răutatea şi înşălăciunea diavolului, că, pentru lucruri mici şi stricate, ne lipseaşte de ceale mari şi veacinice, ne dă lut, ca să ne înstreineaze de ceriu, ne arată umbră, ca să ne scoaţă den adevăr, şi ne năluceaşte pren vise, ca să ne îndemnăm spre păcate. Direpţ aceaea, dară, să nu socotim că bogăţia iaste mare bunătate, ce să câştigăm frica lui Dumnezău, că, de va fi cineva direpţ şi de va avea multă îndrăznire la Dumnezău, de va fi şi mai săracu decât toţi, ajunge-i să răsipească amărăciunile ceaste de aici, ajunge-i să tinză numai mânile la ceriu, să să roage lui Dumnezău, că atuncea întunearecul nevoii fuge, pacea să face, iară aurul zace necinstit şi fără de nici o folosinţă, spre râsipirea răutăţilor. Şi nu numai aceasta, ce şi boală, de va veni, sau şi moarte, sau altceva den nevoi şi primejdii ca aceastea, atuncea să veade putearea banilor. Unde sânt acum cei ce să îmbogăţescu? Carii socotescu dobânda şi, camete peste

camete luând, nu să mai satură? Auzi ce zice apostolul Petru: „Argint şi aur n-am". Ce iaste mai fericit şi mai bogat decât glasul acesta? Iară alţii să laudă şi zicu: „Am atâtea şi atâtea zeci de mii de galbeni, şi moşii nesocotite, şi case, şi slugi". Iară Petru şi Ioan cu sărăcia să împodobescu şi să veselescu. Aşa iaste cel ce nu are, că le are toate, iară cel ce le are toate n-are nemică, că cel ce nu are nici casă, nici masă, nici altă haină, ce de toate iaste lipsit pentru Dumnezău, şi, câte are lumea, toate ale lui sânt. Să aducem la mijloc pre apostolul Pavel mărturie cre-
94v dincioasă. Acesta toată / lumea au umblat, cu foame, cu seate, cu golătate, că mergea la păgâni şi la carii credea în idoli, nu la credincioşi şi priateni, iară, încăş, toată lumea l-au primit, ca pre un apostol. Iară Anania şi Sapfira, muiarea lui, oprind puţin lucru dentru dania besearecii, le-au pierdut toate, până şi viaţa lor. Lasă ale tale să fie pentru Dumnezău, ca să aibi ceale striine şi ale tale. Deşi porţi haine vechi, şi eşti flămând şi secetos, şi gol te chinuieşti, mai frumos şi mai veasel eşti decât cei ce mănâncă şi beau nesocotit. Dumnezău, pentru aceaea, ţ-au dat bani, ca să saturi pre cel flămând. Ce săracu şi ce prost eşti tu, ce laşi pre Dumnezău şi câştiguri omeneşti câştigi? Ce laşi pre bogat şi pre săracu bântuieşti? Ce părăseşti pre cel ce dă şi la cel necunoscătoriu năvăleşti? Dumnezău pofteaşte să-ţ dea şi diavolul să mânie pentru facerea de bine. Dumnezău îţ dă însutite şi viaţa cea veacinică, iară diavolul îţ câştigă moartea cea veacinică. Acesta, cu batjocurire, iară Dumnezău cu laude. Acesta te zavistuiaşte, iară Dumnezău îţ împleteaşte cununi. Acesta, de-abia numai aici, iară Dumnezău, şi aici, şi acolo. Oare nu iaste aceasta nebunie mare? Să nu cunoaştem harul lui Dumnezău? Pentru aceaea, să zice aveare, ca să o aibă cineva pentru treaba lui? Iară nu să o ţie pentru alţii, că numai sluga păzeaşte banii stăpânu-său, iară cel ce-i stăpâneaşte, acela îi cheltuiaşte, atâta cât nu iaste mai nebunescu lucru decât a să face neştine rob banilor şi să ţine că iaste stăpân şi el iaste rob. El iaste legat, şi pre alţii

va să stăpânească, şi să bucură, şi să veseleaşte, căci s-au făcut rob, pentru că, de vei pofti să te îmbogăţeşti, niciodată nu vei înceta, bătându-te şi chinuindu-te, pentru că bogăţia iaste o dragoste fără saţiu, pentru că celor ce li-e seate de herbinţeală, de-ar bea toate fântânile, mai mult li să face seate. Aşa şi pre bogat, când îl vei vedea având avuţie multă, nu-l lăuda, ce-l socoteaşte ticălos şi chinuit, pentru că nu atâta pofteaşte săracul ceale ce-i trebuiescu, cât pofteaşte bogatul ceale multe. Bogat te-au făcut Dumnezău, ca să ajuţi pre cei săraci, ca să răsipeşti păcatele tale cu milostenia pentru mântuirea altora. Datu-ţ-au Dumnezău bani şi aveare, nu ca să-i ascunzi pentru răul tău, ce ca să-i împarţi pentru spăsenia sufletului tău. Cine au fostu mai sărac decât Ilie? Iară biruia pre toţi bogaţii la avuţie, având numai cojocul cel vechiu, şi aşa huliia toate bunătăţile aceştii lumi, şi ca nişte lut lăpădat socotiia aurul. Pentru aceaea, şi împăratul ovreailor Ahav, săracului Ilie îi era ruşine să-i caute asupră şi, când s-au suit spre ceriu, nu avea nimică alt să lase ucenicului său, lui Eliseu, fără numai cojocul, şi zicea: „Cu acest cojoc, adecă cu sărăcia, am biruit pre diavolul". Vei şi tu să biruieşti pre diavolul, fii săracu să biruieşti patimile, pentru că Ilie au lăsat cojoc ucenicului
95r său, iară // Hristos, suindu-se la ceriuri, au lăsat noao prea Sfântul lui trup, întru moştenire. Când vom piarde bani, să nu ne întristăm, ce să zicem „blagoslovit Dumnezău", că mai multă bogăţie vom găsi acolo de la Dumnezău, că-i va socoti cei ce-i piardem, ca când i-am fi dat săracilor. De vreame ce de Iov nu atât ne mirăm, căci făcea multă milostenie, ca cum ne mirăm de răpirea avuturilor lui, care au îngăduit cu mulţumită, zicând: „Domnul au dat, Domnul au luat". Împreună cu Avraam va sta, cu Iacov se va propovedui. Cine va păzi cuvântul acesta? Deci, când ţi se va tâmpla, dentru lucrarea diavolului, să pierzi aurul tău şi avearea ta, au de hoţi, au de altă tâmplare, mulţimeaşte lui Dumnezău şi nu te duce la vrăjitori, că, atuncea, îndoită rană vei da diavolului, căci n-ai grăit rău, şi va fugi de la

tine şi nu te va mai bântui, căci cunoaşte că mulţimita ta şi îngăduiala îţ câştigă cununi mai luminate de la Dumnezău. Şi aşa Iov, cu îngăduiala îndoită, au luat ceale ce-au pierdut. Iară tu, de vei îngădui, nu numai îndoite vei lua, ce şi însutite, de nu vei cârti, şi viaţa de veaci, întru împărăţia ceriurilor, căriia să ne învrednicim toţi întru Hristos, Domnul nostru, că a lui iaste slava, în veacii veacilor, amin.

Cuvânt al 26 a celui întru sfinţi părintele nostru, a lui Ioan Zlatoust. Pentru pronia şi promitia lui Dumnezău (adecă pentru mai 'nainte socotinţa lui Dumnezău). Blagosloveaşte, Părinte

Pentru care lucru, fraţilor, şi pentru care pricină Dumnezeul nostru, cel mai 'nainte cunoscătoriu, n-au pierdut de început pre diavolul, cel ce ne-au înşălat pre noi, şi ne-au scos den viaţă şi ne-au adus spre moarte şi den raiu la pământ şi, apoi, ticăloşii de noi, în iad şi-n munca cea de veaci? Spre aceasta zicem că, de-ar fi fost să stăpânească diavolul şi de-ar fi scos pre oameni cu sila den raiu, ar avea oarece cale această întrebăciune. Iară, de vreame ce diavolul de această puteare iaste lipsit, ce numai cât sfătuiaşte şi îndeamnă pre om spre rău, iară nu cu vreo stăpânire, la voia noastră au rămas să nu-l ascultăm. Iară noi, de bună voie, ne dăm să ne stăpânească, iară nu cu sila, şi nu-l biruiescu toţi pre dânsul, ce numai cei viteaji, prin voinţă. Iară unii să biruiescu de diavoli şi, pentru leanea lor, merg în iad, că omul cel rău, deşi
95v greşaşte, n-are nici o strâmbătate de / la diavolul, ce din leanea lui. Şi aceasta să cunoaşte den mulţimea celora ce biruiesc (pre diavolul) şi, de vreame ce pentru cei răi sau vicleani vreodată cei nevoitori aceasta iaste, căci n-au unde să-ş arate vitejia lor, aşa, dară, să face şi la tocmeala gurii şi a ochilor, că, prin aceastea, pohtim cealea ce nu să cadu, adecă din vedearea ochilor cadu mulţi la preacurvie.

Aşijderea, şi cu gura hulescu pre Dumnezeu, alţii învaţă eresuri. Dară oare pentru aceastea să fie omul fără limbă şi fără de ochi? Sau mâinele şi picioarele noastre să le tăiem? Căci că mânile noastre sânt pline de sânge şi picioarele aleargă spre răutate? Şi, împreună cu aceastea, şi urechile primescu minciuna şi pângărescu sufletul? De vreame ce, dară, ce şi mâncările aceastea şi băuturile (nu numai omului), ce tocma şi ceriului şi pământului şi mării, soarelui şi lunii, şi a toată mulţimea stealelor nu sânt de folos, dară cum vor fi de treabă, de vreame ce s-au făcut pentru dărâmatul om, aşa, cu ticăloşie şi cu nenorocire? Oare vezi râsul cel fără de cale, la care cuvântul să îndeamnă a să întoarce? Diavolul, dară, dentru sine iaste rău, iară nu s-au făcut pentru noi rău, că, de vom vrea noi, mult bine vom dobândi de la dânsul fără de voia lui. Iară minunea cea mai mare şi mărirea a iubirii de oameni a lui Dumnezeu întru aceasta iaste, că, prentr-însul, să fac oamenii mai buni, mușcă şi pre sine să mâhneaşte şi, când ni să căştigă noao aceasta prentr-însul, atuncea nu poate suferi bântuiala. Şi, spre aceasta zic unii că, de nu s-ar fi depărtat Dumnezeu, n-ar fi înşălat diavolul pre om den-ceput. Ce vom zice noi, dară, spre aceasta? Că, de nu s-ar fi făcut aceasta, n-ar fi cunoscut Adam cât bine avea în raiu (nici ar fi căzut den ceaea ce gândiia că iaste tocma cu dumnezăirea sau să zică nedumnezăire şi mândrie). S-ar fi pogorât vreodată, pentru că într-atâta 'nălţime să înălţase şi să învrednicise pre sine, cât aştepta şi Dumnezeu a fi? Ce, dară, n-ar fi îndrăznit el să facă, de nu s-ar fi înţelepţit cu această cădeare? Însă să zicem că, de n-ar fi sfătuit diavolul nimic pre Adam, oare fir-ar rămas negreşit de surparea neascultării? Aceasta nu iaste să o zicem, pentru că acesta, care aşa de lesne s-au supus de muiare, măcară de n-ar fi şi fost diavolul, curând, dentru sine, ar fi căzut în neascultarea păcatului. Că, de vreame ce-au primit el aşa lesne înşălăciunea altuia, iată că, şi mai 'nainte de înşălăciune, negrijnic au fost, că diavolul n-ar fi putut să aducă atâta răutate, de-ar fi fost sufletul lui

deşteptat. Dară, de vreame ce era aceasta să fie aşa, pentru care lucru deade Dumnezeu lui Adam poruncă ca aceasta, cunoscându-l pre el mai 'nainte că va să cază în păcatul neascultării? Şi pentru căci i-au dat lui această poruncă? Era semnu mai de mai mare grijă decât când nu i-ar fi dat poruncă, însă fie Adam avându-ş voinţa sa într-aceastaş chip negrijnic, precum s-au arătat mai pre urmă, şi nici o
96r poruncă nu primiia, ci, de-ar fi // rămas mâncând, şi bând, şi desfătându-să, oare acea leane, den odihna şi desfătarea ei, mai spre bine au mai spre rău l-au dus? Ci, den toate, aiave iaste că la mare răutate au căzut, ca un necunoscătoriu ce a fost, că încă nădeajde nu avea să aibă nemurirea şi aseamenea dumnezeirii, ci această nădeajde fiind încă îndoită şi el înălţându-se într-atâta necunoştinţă şi mândrie, atâta cât nădăjdui să fie Dumnezeu şi, mai vârtos, că nicicum nu vedea încredinţat pre cela ce-i făgăduiia lui. Ci, de vreame ce adevărat avea nemurirea, unde n-au ajuns mândria? Cine n-ar fi greşit, când ar fi ascultat pre Dumnezeu, că el, după ce i s-au dat porunca, aşa, fără de socoteală, n-au băgat samă pre Dumnezeu care i-au dat lui porunca aceasta? De n-ar fi auzit nicicum de la dânsul, lesne n-ar fi ştiut cum că iaste supus, că, de nu s-ar fi pedepsit pentru faptele ceale reale, nici pentru ceale bune s-ar fi cinstit. Mulţi, dară, nu credea la cuvântul învierii şi de faptele ceale bune fugiia, ca de pricina răutăţilor, şi făcea răutatea în locu de bunătăţi. Şi, de vreame ce lua într-această lume vrednicia toată, mare lucru socotiia a fi aceaea şi cuvântul judecăţii îl făcea mincinos. Ci, ca să n-aveţi această necredinţă, nici norodul cel neînvăţat să ajungă mai rău, nebăgând seamă direapta judecată a lui Dumnezeu, mulţi din ceia ce greşăscu aicea să muncesc şi la unii, nu pentru răsplătirea faptelor şi pentru căci nu face la toţi aici pedeapsa, încredinţează cuvântul judecăţii. Iară, deşi mai înainte de judecată pre mulţi pedepseaşte, deşteaptă pre cei ce, cu mult somnu, dormu, pentru că, pedepsindu-se oamenii cei răi, mulţi, de frica pedeapsii, să înţelepţescu ca să nu paţă

şi ei ca şi aceia. Aşijderea, iarăş, ceia ce nu să pedepsesc aici pentru păcatele lor are Dumnezeu altă vreame să-i pedepsească, precum şi Cain, carele ucise pre frate-său Avel, şi aici s-au muncit, şi acolo, în veaci, şi să făcu pildă în toată lumea. Însă munceaşte Dumnezeu câteodată şi pre toţi împreună, precum au făcut cu potopul, în zilele lui Noe, întru înţelepciunea a multora. Pohteaşte şi voiaşte Dumnezeu şi pre oamenii cei ce nu cred în el să crează ca să-i spăsească, precum zice singur: „Că n-am venit să chiem pre cei direpţi, ci pre cei păcătoşi, la pocăinţă". Iară, deaca n-au vrut oamenii să să facă mai buni şi să cunoască adevărul cu atâta nevoinţă şi iertăciune ce-au dobândit de la Dumnezeu, de vreame ce nici atuncea nu i-au lăsat din mâna lui, iată, dară, că, de bună voie a lor s-au scăpat de viaţa cea cerească. Dumnezeu, într-această viaţă, dă oamenilor toate bunătăţile lui tuturor, tocma că pre soare îl răsare, şi celor buni şi celor răi, şi ploao, şi celor direpţi şi celor strâmbi, şi altele toate ale aceştii vieţi, după trebuinţă, le dăruiaşte. Deci, de face atâta bine şi chiverniseală vrăjmaşilor lui, dară, cu cât mai vârtos va căuta spre ceia ce-l cred şi-i slujăscu lui? Iară, pentru căci n-au scos Dumnezeu pre diavolul den mijlocul lumii, cătră aceasta zicem că iaste un luptătoriu şi doi războinici şi vor
96v să iasă la război cu / luptătoriul acela? Deci, unul dentru dânşii să să dea mâncărilor şi băuturilor şi, den lăcomia pântecelui, să să facă moale şi slab, iară altul, nevoindu-se cu luptările, şi cu nemâncarea, şi cu învăţătura, aieve iaste tuturor că va birui? Deci, de vei ucide pre acel luptătoriu, cu carele, dentr-aceşti doi, îl vei asămăna? Oare cu cel leaneş şi lacom? Au cu cel nevoitoriu şi ajunat? Aieve iaste că e aseamene cu cel ce s-au nevoit şi mult au ostenit, pentru că acela are strâmbătate, ucigându-se luptătoriul, iară cel leaneş, de-ar fi şi viu luptătoriul, n-ar avea strâmbătate de cel nevoitoriu, ce, dintr-a lui leane, au căzut. Cela, dară, ce iaste slabu cu voinţa şi leaneş, măcară de n-ar fi diavolul, curând cade şi în mare râpă a răutăţii şi a păgânătăţii să surpă pre sine, că, de vom cerca pre amă-

runtul şi mădulările noastre le vom afla că sânt pricina peririi, de nu ne vom păzi, însă, nu den firea lor, ce nepaza noastră. Ia, socoteaşte că ochiul s-au dat omului de la Dumnezeu ca să vază lumea şi să slăvească pre Ziditoriul şi Stăpânul lumii, iară, de nu-l vei trebui bine pre ochiu, îţ aduce pricină de curvie. Şi limbă ţi s-au dat, ca să lauzi şi să slăveşti pre Dumnezeu, iară, de nu o vei păzi bine, îţ va fi ţie pricină de hulă şi de cuvinte proaste. Mâni ţi s-au dat, ca să le râdici pre eale spre rugăciune şi mulţemire, iară, de nu le vei păzi, le vei tinde spre răpiri şi lăcomii. Picioarele ţi s-au dat, ca să alergi spre fapte bune, adecă la bólnavi, la cei închiş, la beseareci şi sărbătorile sfinţilor, iară, de nu le vei păzi, vei face cu eale lucrurile diavolului. Vezi, dară, că celui slab toate îi sânt de stricăciune? Şi tocma şi ierbile ceale bune şi folositoare pre cel slab îl duc la moarte, nu den firea lor, ce den neputinţa celui slab. Pentru aceasta, dară, când vedem lucruri netocmite şi turburate, să nu vinuim pre Dumnezeu şi să gândim că aceastea sânt nesocotite de Dânsul, că furtunile, şi turburările, şi netocmealele, unele sânt den vremi, altele den gândul cel rău, carele, măcară mii de tocmeale bune ar avea întru sine, tot să greşaşte. Ca şi ochiul, când are boală, de-ar fi soarele măcară şi în amiază-zi, tot întunearec veade, iară, cându e sănătos, şi seara poate să meargă unde va vrea fără de greşală. Aşa, dară, şi ochiul minţii noastre, până încât iaste sănătos, toate ceale bune le veade, iară, când iaste gândul nostru întunecat şi stricat, tocma şi la ceriu de-l vom sui, la ceale de acolo dumnezeieşti previri, multă turburare şi netocmeală i să va părea. Pentru aceasta, dară, nici de la toţi nu ceare Dumnezeu aicea judecată, ca să nu să oceiască de înviare şi să să nădăjduiască de judecată şi, ca cum ş-ar fi dat seama toţi pe această lume, nici pre toţi îi lasă Dumnezeu să să ducă nepedepsiţi, ca nu, iarăş, să gândească că sânt toate nesocotite mai 'nainte. Iară, de nu creade neştine
97r înviarea, să socotească, cu mintea lui, // câte şi câte au făcut Dumnezeu, de unde nu era, şi aşa va lua încredin-

ţare şi pentru învierea aceaea a toată lumea. Şi cum că Dumnezeu au luat pământ, de-au zidit pre om, dară pământ n-au fost mai 'nainte, cum, dară, pământul să făcu om? Cum acest pământ ce nu era să văzu? Şi ce fealiu de temeiu are? Şi ce iaste dedesuptul pământului? Şi ce, după aceaea, iarăş iaste după pământ? Şi cum s-au făcut toate den pământul acesta? Adecă neamurile ceale multe ale dobitoacelor şi de tot fealiul de sămănături şi de frumuseaţele ceale multe ale copacilor? Iară aceasta iaste mai nepricepută şi nepovestită, taina Învierii, că nu iaste aseamene, ca cum ai aprinde făclie şi nicicum să nu fie foc, nici ca să, căzând, să o înnoieşti, căriia fiinţă să nu să vază. Ceaea ce ni să pare noao mai cu nevoie o au făcut mai 'nainte, ca, dintr-aceasta, mai lesne să ne arate, iară, şi din naşterea noastră, au nu iaste întâiu puţină sămânţă şi oarece flegmă şi, fără chip şi neînfrumuseţat, să samănă în zgăul cel ce primeaşte sămânţa? De unde să face atâta tocmire a dobitocului, veri cuvântătoriu, veri necuvântătoriu? Dară grâul, nu iaste grăunţu golu? Şi, după ce să seamănă, nu putrezeaşte? Dară, de unde să face spicul, şi paiul, şi rodul? Şi cealealalte toate, ca şi aceastea, de multe ori, cade vo sămânţă de smochină pe pământ, şi prinde rădăcină, şi să face pomu, şi dă roadă? Aceastea, dară, toate le primeşti şi nu le mai cercetezi, ce numai pre Dumnezeu îl cercetezi şi ispiteşti chivernisirea lui, cum preface şi înviază trupurile noastre? Dară, unde-s aceastea vreadnice de iertăciune? Dară, pentru care pricină au lăsat Dumnezău pre diavolul, un duh ca acela pângărit şi necurat să ne împiadece şi să ne arunce de multe ori în păcate? Lăsatu-l-au pre acesta, ca, de frica vrăjmaşului acestuia şi de vătămarea ce aşteptăm să ne vie de la el, să avem multă şi mare pază şi pururea să ne păzim cu privighearea. Dară, ce te miri căci au lăsat pre diavolul? Aceasta o au făcut, căci grijaşte şi nevoiaşte pentru mântuinţa noastră şi, deşteptându-ne pre noi den somnul leanii, şi gătindu-ne pricină de cununi, pentru aceasta au făcut şi matca focului, adecă iadul, ca teamerea muncilor

şi nesuferirea iadului să ne ducă pre noi la împărăţia ceriurilor. Şi, iară, de vei face vreun bine, ceva, şi nu vei lua pentru el plata aici, nu-ţ pară rău, nici te turbura, că, după moarte, în veacul cel viitoriu, te aşteaptă plata, cu multă dobândă, şi Împărăţia lui Dumnezău cea veacinică. Aşijderea, iară, de vei face vreo faptă rea şi vicleană şi nu te vei pedepsi de pravilă şi de părintele tău cel sufletescu, să nu-ţ pară că vei scăpa nepedepsit, căci că, acolo, te aşteaptă munca cea veacinică a iadului, de nu te vei pocăi şi părăsi de păcat pren fapte ceale bune, că zice: „Lase-te de rău şi fă bine". Iară, de se va întâmpla să-ţ pară rău,
97v căci vezi pre alţii carii vieţuiescu cu vicleşuguri, / şi cu lăcomii, şi au bogăţie, şi cu norociri să desfătează în bunătăţile acestea, şi tu te amărăşti pentru lungă răbdarea lui Dumnezău, adu-ţi aminte câţi oameni făcători de rău sânt de păzescu căile ceale reale şi ucig pre călători, câţi sapă ziduri şi mormânturi şi fură, câţi adapă pre alţii cu otravă, de moru. Dară, cade-se oare, pentru unele ca aceastea, să defăimăm pre Judecătoriul Dumnezău? Ba, nu se cade, pentru că, de va vrea pre ei să-i puie de-acum supt judecată şi pre cel ce face rău să-l pedepsacă, iată că singur, tu, ceri pedeapsa şi, mai 'nainte, pre tine te osândeşti. Socoteaşte, cu mintea ta, omule, câte ai greşit, în toată viaţa ta? Câte vei afla în judecata morţii, şi vei cunoaşte că în daru îţ iaste ţie îndelungă răbdarea şi blândeaţele lui Dumnezău, şi de aceasta să te minunezi, că, de-ar vrea Dumnezău să pedepsască pre toţi pentru greşalele lor, câte facu, n-ar ajunge tot neamul omenescu, ce s-ar fi stinsu. Pentru aceasta, dară, fraţilor, să ne păzim, să nu cădem, că nici noi nu grijim atâta pentru spăsenia noastră, cât grijaşte făcătoriul nostru, Dumnezău, nici ne iaste noao atâta grijă să nu păţim vreun rău, cât iaste lui Dumnezeu, carele ne-au dăruit noao sufletul nostru, că Dumnezău, nici la primejdii nu lasă pre oameni pururea să să bântuiască, ca să nu să treacă şi să piară de întristare. Nici, iarăş, la norociri şi la patime bune îi lasă, ca să nu să lenevească pentru mântuinţa lor, ce, cu schimbările

aceastea, în multe fealiuri spăsenia lor tocmind, lucrează, pentru că o corabie, de nu va avea cârmaciu, nu poate să stea, ce, pre lesne, se va îneca. Dară această lume, cum ar fi putut să stea atâţia ani, de n-ar avea cine o chivernisi? Şi, pentru ca să nu mai zic altă, socoteaşte tu această lume ce iaste pre pământ, cum ar hi o corabie şi ceriul veatrila, corăbiarii oamenii şi luciul mării să fie bezna cea fără de fund. Cum, dară, într-atâţia ani, nu s-au întâmplat niciodată înecare şi perire aceştii corăbii, în toată lumea? Ia, lasă o corabie, într-o zi, fără corăbiari şi fără cârmaciu, că îndată o vei vedea înecată. Dară această lume are 7000, şi mai mult, de ani şi niciuna ca aceasta n-au păţit. Şi, încă, ce zicu eu, corabie sau luntre, o colibă, de face neştine în via lui şi deaca culeage via şi o lasă pustie, de multe ori, nici doao zile nu stă, ce îndată să strică şi cade. Şi, de vreame ce o colibă nu poate să stea, negrijind nimenea de ea, dară zidirea ceriului şi a pământului, fiind atâta de bună şi minunată, cum ar fi putut să stea atâţia ani nestricată, fără de grija şi chivernisala cuiva fără putinţă ar fi? Ia, socoteaşte-m, podoaba şi înfrumuseţarea ceriului câţ ani are şi nu s-au mai 'negrit? Cunoaşte şi putearea pământului, cum nu i-au slăbit pântecele într-atâţia ani, născând atâtea fealiuri de sămănături? Aşijderea, şi izvoarăle, şi fântânile, cum izvorăscu totdeauna şi nu mai
98r sacă? So // coteaşte, şi marea, câte râuri primeaşte, iară peste măsura ei nu mai covârşaşte? Pentru aceasta, dară, să cade, la fieştecare faptă, den câte sânt numite şi făcute de Dumnezău, să zicem: „Foarte s-au mărit lucrurile tale, Doamne, că toate, cu înţeleciune, le-ai făcut". Dară, cum să nu fie fără cale aceasta, când vedem pre ziditoriul de case şi pre cioplitoriul de leamne, cioplind şi tăind cu firistreul, şi nu-l mai întrebăm: „Pentru care lucru le faci aşa?". Aşijderea, şi pre doftor, când doftoreaşte pre bólnavi, unora le taie carnea, pre alţii îi arde şi le lasă sânge, iară pre alţii îi închide în locuri întunecoase, şi îi chinuiaşte cu foame şi cu seatea, şi noi aceastea le vedem făcându-le, nu ispitim să zicem pentru ce fac ceasta şi

ceaea, ce numai ce tăcem. Iară înţelepciunea lui Dumnezău cea nespusă o dârmonim şi o cercetăm? Iară, de va vrea cineva să facă milostenie pentru cei săraci şi cei ce să află în nevoie, cercetăm pre amăruntul şi zicem: „Pentru ce iaste cutarele sărac şi cutarele lipsit? Sau cutarele bogat?". Dară, nu te pleci jos să te cunoşti pre sine ce eşti? Şi să pui legătură limbii tale şi să-ţ opreşti mintea, să nu cercetezi făr' de lucru, ce numai îţ socoteaşte mulţimea păcatelor tale şi, de eşti cercetătoriu, ceare întâiu ţie pedeapsă, pentru cercetarea şi pentru cuvintele ceale reale ce-ai zis, că să cade să te cercetezi pre tine, iară nu pre Dumnezău, de-ţ adaogi spre păcatele tale şi alte păcate mai greale. Dară, cum nu sânt unele ca acestea vreadnice iadului, dentru care milostivul şi îndurătoriul Hristos, Dumnezău izbăvindu-ne pre toţi, să ne învrednicească întru împărăţia lui cea cerească, împreună cu toţi sfinţii, amin?

Cuvânt al 27 a celui întru sfinţi părintele nostru, a lui Ioan Zlatoust. Pentru pocăinţă şi pentru împăratul David şi pentru a lui Urie (muiare). Blagosloveaşte, Părinte

Iată, astăzi, fraţilor, sosi la noi fericitul David şi ni s-au citit dascalul, cântăreţul veseliei, căci, când îş porneaşte lăuta cea den Duhul Sfânt, pren *Psalmi*, îndulceaşte auzul şi înţelepţeaşte gândul. Pentru aceasta, au tocmit darul Duhului Sfânt să să cânte, mai în toate zilele, de tot sufletul creştinescu, ca să ne veselim auzul nostru şi să ne folosim sufleteaşte. Mie, de multe ori, îm vine de mă miru
98[v] şi zicu, cu cugetul mieu, pentru care lucru, den toa / te *Sfintele Scripturi* ale *Legii Vechi* şi ale ceii *Noao*, mai mult cartea lui David o iubescu creştinii şi numai aceasta vor să o aibă în gura lor, pururea. Moisi să făcu mare puitoriu de leage şi, faţă cătră faţă, au văzut pre Dumnezău, carele ne arată toată zidirea lui Dumnezău

de 'nceput şi, pre Ziditoriul propoveduindu, zice: „De 'nceput făcu Dumnezău Ceriul şi Pământul". Şi-au făcut o carte mare şi plină de toată înţelepciunea şi abia numai o dată o cetim într-un anu la toate besearecile. Ce vei zice că aceaea iaste a *Legii ceii Vechi*. Dară, spre cetirea dumnezeieştilor *Evanghelii*, ce vei să zici? Care propoveduiescu minunile venirii lui Hristos, unde moartea s-au zdrobit, şi dracii, numai de poruncă, fug şi stricaţii, cu cuvântul, să curăţescu şi orbii, din lut, lipsa firii lor dobândescu şi 5000 de oameni, den 5 pâini, în pustiu, să satură, unde moşteneaşte tâlhariul raiul şi curva să află mai curată decât stealele, unde şi repezişurile Iordanului să sfinţescu, preń sfinţirea sufletelor noastre, şi Unul născut, Fiul, de Părintele den ceriu să mărturiseaşte, unde Hristos înnoiaşte viaţa noastră spre mântuire şi, strigând, zice: „Fericiţi cei săraci cu Duhul, că a lor iaste împărăţia ceriurilor. Fericiţi cei flămânzi şi însetoşaţi de direptate, că aceştia se vor sătura". Iară, şi acestea legi numai o dată sau de doao ori le cetim într-o săptămână. Ce, iară vei zice că cununile ceale împărăteşti nu să cade, în toate zilele, să le vază toţi. Dară, ce vei să zici spre fericitul Pavel, ritorul lui Hristos, vânătoriul a toată lumea, carele, cu patru *Epistolii*, ca cu nişte mreji sufleteşti, toată lumea au vânat, carele s-au răpit până la al treilea ceriu şi s-au adus la raiu, carele au aflat tainele împărăţiei lui Dumnezău, ceale ce nu poate om să le grăiască, ce şi pre acesta, de doao ori îl cetim în săptămână? Şi, iarăş, epistolia lui nu o ţinem în gura noastră? Ce, numai când să citeaşte, atuncea ne iaste mintea la dânsa. Ce avem, dară, altă să zicem pentru fericitul David, cum au tocmit darul Duhului Sfânt, să să vestească ziua şi noaptea, că iaste în gurile tuturor, ca nişte miru de mult preţu, la vdeniile ceale bisericeşti. Şi întâiu, şi la mijloc, şi pre urmă iaste David, la cântările de utrănii întâiu, şi la mijloc, şi la sfârşit David, la trupurile morţilor, şi la casele fecioarelor, şi la meşteşuguri, începutul, şi mijlocul, şi sfârşitul, David. O, minune de lucruri ciudate, că mulţi den ceia ce nu ştiu carte şi începu să înveaţe

dentâiu, tot cartea lui David învaţă de rostu şi, nu numai în oraşe şi în beseareci, ce în toată vreamea, şi în tot locul, şi în toată vârsta, acesta luminează. Aşijderea, şi în cetăţi şi în pustii, cu multă nevoinţă, adună la Dumnezău săboară sfinte pre la mănăstiri, adunare sfântă de ceate îngereşti, şi-ntâiu, şi la mijlocu, şi la sfârşit, David. La sihăstriile fecioarelor, mulţime de călugăriţe carele urmează pre
99r Mariam, la pustiitâţi, între bărbaţi, carii stau în stâlpi şi, // vorovind cu Dumnezeu şi întâiu, şi pre urmă, şi la mijloc, tot David. Aşijderea, şi toţi oamenii, fiind îngreuiaţi de somnul cel firesc al trupului, noaptea, fără vreame să scoală şi, îndată, David îi întimpină şi tocma pre slugile lui Dumnezeu îi îndeamnă spre cântări îngereşti, pe pământ îl face ceriu şi pre oameni îi face îngeri. Şi toată viaţa noastră o înfrumuseţază şi, cu toţi, în toate să află, cu copiii împreună creaşte, pre cei tineri îi cheamă spre cunoştinţă, vérgurilor le dăruiaşte curăţie, bătrânilor le dă pază, pre păcătoşi îi chiamă la pocăinţă, zicând: „Mărturisiţi-vă Domnului, că iaste bun". Pre cei îndireptaţi prin pocăinţă, întărindu-i, zice: „Păcatele tinereaţelor meale şi ale necunoştinţii meale nu pomeni, Doamne". Pre ceia ce-au primit faceri de bine, îndemnându-i spre mulţemiri, zice: „Ce vom da Domnului pentru toate cealea ce ne-au dat noao?". Pre ceia ce păcătuiescu adease, chemându-i la ispovedanie, zice: „De vei căuta fărădelegile, Doamne, Doamne, cine va suferi?". Pre ceia ce pohtesc milă de la Dumnezeu, învăţându-i, zice: „Miluiaşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta". Pre cei chemaţi la preoţie, întărindu-i, zice: „Nu mă lepăda de la faţa Ta". Pre ceia ce-i trag la judecăţi şi învaţă, zicând: „Izbăveaşte-mă de năpăstuirea oamenilor". Pre ceia ce să tem de vrăjmaş, învăţându-i, zice: „Izbăveaşte-mă de vrăjmaşii miei, Doamne". Pre cei răbdători şi mulţemitori îi îndeamnă spre mai multă mulţemită, zicând: „Îngăduind, îngăduiiu Domnul, şi-m luo aminte, şi ascultă rugăciunii meale". O, mare şi minunată alăută, carea adună sufletele oamenilor, ca pre nişte strune, şi împreună le loveaşte într-o slăvire a

lui Dumnezeu! Dară cum unul ca acesta atâta de minunat, care înfrumuseţează viaţa oamenilor şi toate cuvintele, câte să află, le covârşaşte, carele au tocmit pre pământ viaţa îngerească şi iaste încununat în ceriu cu lauda îngerilor, cum fu părăsit de căzu între amândoao capetele ceale mari ale păcatelor? Că aceastea sânt cap tuturor păcatelor, adecă să nu ucizi, să nu preacurveşti, iară el s-au scăpat şi, întru amândoao, au căzut. Pentru acest lucru, de multe ori, aflându-mă singur şi cugetând aceastea întru mine, mă spământez cu gândul. Şi, în ce chip iaste o corabie în mijlocul mării fără corăbiariu şi să învârteaşte într-o parte şi-ntr-alta, având nevoie de valuri, aşa şi mintea mea să turbură, de multe ori, de valuri şi, cugetând, zic: „Cum acest om, fiind împodobit cu atâta bunătăţi, împăratul şi prorocul, sluga şi tatăl lui Hristos, slugă, după fire, şi tată, dupe trup (că zice Cartea naşterii lui Isus Hristos, Fiul lui David), cel slăvit în fapte bune, cel împodobit cu stemă şi îmbrăcat în haină împărătească, iară, mai vârtos, îmbrăcat în smerenie?". Şi, zicând: „Doamne, nu s-au înălţat inima mea, nici s-au râdicat în
99v sus / ochii miei, nici merş întru măriri, nici în minunate mai mult decât mine, de nu mă smeriam, ce înălţaiu sufletul mieu, ca cel înţercat spre maică-sa, carele au păzit hotarăle neînvrăjbirii". Şi zice: „Doamne, Dumnezeul mieu, de-am fi făcut aceasta, de iaste nedireptate în mânile meale, de-am răsplătit celora ce-m dau mie reale?", carele numai el fugiia de mândrie, ce şi pre mândri îi goniia, zicând: „N-au lăcuit în casa mea cel ce face mândrie, grăind strâmbătăţi, nu s-au îndireptat 'naintea ochilor miei?", carele zicea cu îndrăzniri cătră Dumnezeu: „Lămuritu-m-ai şi nu să află întru mine strâmbătate, dară ce zic multe şi-i adeverim mărturiile lui?". Însă, de multe ori, zic unii că nu iaste de credinţă cela ce mărturiseaşte singur de sine, ce altul să mărturisească faptele lui şi să-i vestească cununile lui, ca să fie mărturia şi mai mult încredinţată. Dară pre cine avem pre alt, fără cât pre Dumnezeu, carele zice: „Aflat-am pre David al lui Iesè,

barbatu după inema mea". Ce mărturie trebuiaşte alta mai adevărată decât aceasta? Ce iaste altu mai vreadnic încredinţării decât glasul acesta? Dară, în ce chip acest împodobit cu atâta fapte bune şi mărturisit după inema lui Dumnezeu fu depărtat, de căzu într-amândoao păcatele ceale mari? Să nu ucizi, să nu preacurveşti, dară şi ucigaşu şi preacurvariu prorocul lui Dumnezeu? Şi această istorie s-au citit astăzi la noi, nu ca să defaimu pre prorocul, să nu dea Dumnezeu, ci ca să ne păzim pre noi, ca, când faci vreo faptă bună, să te păzeşti să nu cazi, că aşa zicea şi apostolul: „Cel ce-i pare că stă să caute să nu cază". Pentr-aceasta, dară, mai adease zicea şi David: „La sfârşit nu strica". Direpţ aceaea, rugându-să, zicea: „Şi, până la adâncul bătrâneaţelor, Dumnezeul mieu, nu mă părăsi". Pentru care pricină, dară, să depărtă şi căzu în păcate ca acestea? Pentru trei lucruri. Dară, carele sânt acealea? Eu să vi le spuiu, numai ce luaţ aminte cu deadinsul. Întâiu, pentru cei direpţi, ca să să păzască în toată viaţa lor, adecă sihastrii şi pustnicii, şi să nu se laude, să zică: „Mult am ostenit, cu multe fapte bune ne-am împodobit". Să nu zică: „Postesc, bdenuiesc, fac rugăciune, plângu, lăcrămez, cu haină de păr m-am îmbrăcat, veştejitu-mi-am trupul cu postul, de acum nu mă mai tem de bântuialele diavolului, plinitu-s-au, dară, cununile meale". Nu te înşăla, omule, nu te înălţa cu firea, că n-ai făcut mai mult decât David. Şi ascultă-l pe el ce zice: „Genunchele meale au slăbit de post şi carnea mea s-au schimbat de untu-de-lemnu". Şi, iarăş, zice: „Iară eu, când mă supăra ei, mă îmbrăcam cu sac şi smeriiam cu postul sufletul mieu". Ascultă ce zice şi pentru nedormirea: „În miezul nopţii mă sculam ca să mă mărturisescu ţie". Şi, iară: „De şapte ori în zi ţi-am cântat ţie". Ascultă-l ce zice şi pentru lacrămi: „Ostenit-am întru suspinarea mea,
100r spăla-voiu, în toate nop // ţile, aşternutul mieu, cu lacrămile meale". Ascultă-l ce zice şi pentru postirea: „Că cenuşa, ca pâinea o mâncam şi băutura mea, cu plânsoare, o amestecam". Dară, ce mai zic ale proroculuiş Ascultă,

iarăş, mărturia lui Dumnezeu, ce zice: „Aflat-am pre David al lui Iesè, bărbat după inima mea". Iară, încăş, după atâtea de multe şi ca aceastea bunătăţi, el căzu într-acest fealiu de greşale. Pentru aceaea, dară, niciodată să nu te laşi în nădeajde, ce, în toate zilele, să te întăreşti, aducându-ţ aminte de învăţătura apostolului, ce zice: „Cel ce-i pare că stă să caute să nu cază". Iată întâia pricină. Ascultă acum şi a doa pricină, că, pentru ca să nu să deznădăjduiască păcătoşii, ce să să ispoveduiască pururea, măcară de-ai greşi de mii de ori, de mii de ori să te ispoveduieşti, că nu iaste alt lucru mai rău decât deznădăjduirea, că, deaca cade neştine în deznădăjduirea păcatelor, nu să mai tămăduiaşte. Nu vezi pre doftori? Că, deaca adeverescu pre cineva de moarte, deci nu-l mai doftoresc, ce-i zic: „Orice ne vei da, nu vom mai lua, că, de acum nu mai primeaşte boala vindecare, că au biruit răutatea boalei pre meşteşugul doftoriei". Aceastea zic şi-l adeveresc morţii. Într-acesta chip iaste şi cela ce cade în deznădăjduire şi zice că nu va mai avea spăsenie, să arunce pre sine în mai mari răutăţi. Pentru aceaea, şi tu, cine eşti, de vei gândi că cela ce-au făcut aceale păcate mari, uciderea şi preacurvia, iarăş au aflat vindecare, măcară de mii de ori de vei greşi, tot aleargă la ispovedanie. Şi aceasta o zic, nu că doară dau voie oamenilor să facă păcate, ce căci voiu să trag pre păcătoşi spre pocaianie. De vreame ce Dumnezeu iaste iubitoriu de oameni şi spală păcatele ceale mari ale oamenilor, că cela ce păcătuiaşte să asamănă celuia ce cade, de să fărâmă, însă, deaca să va pocăi, Dumnezeu îl va vindeca, că ce iaste mai mare decât uciderea şi preacurvia? Iară, încăş, ascultă pre prorocul acesta ce-au greşit ce zice: „Ziş că voiu mărturisi întru mine fărădeleagea mea Domnului şi tu lăsaş păgânătatea inimii meale". Pentru aceasta, şi Hristos au venit şi-au iertat păcatele ceale mari, pre tâlhariul l-au băgat în raiu, pre vameş l-au făcut evanghelist, pre ocărâtoriul şi hulitoriul Pavel l-au făcut apostol în toată lumea, pentru ca să nu te deznădăjduieşti

şi tu, păcătuind, ce să-ţi ispoveduieşti păcatul tău, să-l pierzi şi să dobândeşti sănătatea, că zice: „Mărturisiţi-vă Domnului, că iaste bun, că în veac e mila lui". Aceasta iaste a doa pricină. Ascultă şi a treia. Vrut-au Mântuitoriul nostru Isus Hristos să vie pre pământ, să ia trupul lui şi să petreacă împreună cu oamenii. Iară, de vreame ce era Dumnezeu şi numai singur rămânea fără de păcat, au iertat voinţa direptilor, după tocmeală, ca să cază în greşale omeneşti, nu că doară el i-au aruncat într-acel păcat, ce numai voinţa lor o au lăsat să umble după voia
100v ei. Că aşa au greşit şi Avraam, / necrezând, şi, pentru aceaea, i-au dat Dumnezeu canon, de le-au robit neamul lui 500 de ani. Aşijderea şi Moisi, pentru căci n-au slăvit pre Dumnezeu, când au izvorât apă den piatră nemulţemitorilor jidovi, şi, pentru aceaea, au zis Dumnezeu către Moisi: „Să nu vezi pământul făgăduinţii, nici să întri într-însul". Într-acesta chip să depărtă Dumnezeu şi de David şi-l lăsă de căzu în păcat, ca să să afle numai el singur în trup omenescu, fără de păcat. Pentru aceasta, dară, şi prorocul David, cându-ş mărturisiia păcatul lui, aceasta zicea lui Dumnezău: „Ţie Unuia greşiiu şi răutatea înaintea Ta făcuiu". Pentru ce? Pentru ca să te îndireptezi în cuvintele tale şi să biruieşti, când îţ vei face judecată, când va veni ziua aceaea, când va să să arate firea mea şăzând de-a direapta măririi lui Dumnezău, că zice: „Şăzi de-a direapta mea, până voiu pune pre vrăjmaşii tăi aşternut picioarelor tale". Într-aceaea zi se va arăta trupul carele l-au luat den firea noastră, de se va judeca cu oamenii. Şi sus trup, şi jos trup, că zice: „Vedea-vor spre cela ce l-au giunghiat". Însă cel de jos, adecă trupul nostru, îl vor vedea îngreuiat cu păcate, iară cel de sus, făr'de păcate, numai cercetând şi judecând păcatele. Pentru aceasta, zice: „Ca să te îndireptezi în cuvintele tale şi să biruieşti, când vei judeca tu". În ce chip? De vreame ce păcat n-au făcut, nici s-au aflat vicleşug în rostul lui, a căruia e slava şi putearea, acum şi pururea şi în veacii veacilor, amin.

Cuvânt al 28 a celui întru sfinţi părintele nostru, a lui Ioan Zlatoust. Pentru pocăinţa şi postul, şi pentru prorocul Iona şi Daniil, şi cei trei coconi.
Blagosloveaşte, Părinte

Luminată sărbătoare avem astăzi şi adunarea mai luminată decât cea obiciuită. Dară, carea iaste pricina? Eu cunosc că acest lucru iaste al postului, însă nu al acestuia de aici, ce al celuia ce-l aşteptăm. Acela, cu adevărat acela, ne-au adunat spre casa noastră cea părintească. Acela şi pre cei mai denainte leaneşi i-au înălţat astăzi spre braţele maicei lor. Deci, de vreame ce ne-au făcut atâta nevoinţă, numai căci-l aşteptăm, dară când va veni şi se va arăta, cât va să ne adaogă smerenia? Într-acestaş chip, şi o cetate, când va să vie într-însa vreun boiariu groaznic, leapădă de la dânsa toată leanea şi vine la mare
101r nevoinţă. Iară nu vă teameţi, auzind că zicu postu // lui boiariu groaznic, că nu iaste postul groaznicu noao, ce diavolilor. Că, de să îndrăceaşte cineva, arată-i numai chipul postului şi vei vedea că rămâne neclătit şi uscat, ca o piatră, de frica lui, şi încă, mai vârtos, când iaste postul împreunat cu sora lui, cu rugăciunea. Pentru aceasta zice Hristos: „Acestu neam cu nimica nu iase, ce numai cu ruga şi cu postul". Deci, când gonescu aceastea pre vrăjmaşii mântuinţii noastre şi sânt groaznice vrăjmaşilor vieţii noastre, cade-se să le poftim şi să le iubim, iară să nu ne teamem de dânsele. Iară, de vom vrea să ne teamem de beţie, şi de mâncările ceale multe să cade să ne teamem, iară nu de postu, că beţia ne leagă cu mânile îndărăt şi ne dă în mânile şi în munca patimilor trupeşti, ca pre nişte robi, unii stăpâne reale. Iară postul, de ne va găsi robiţi şi legaţi, ne dezleagă den legături, şi ne scoate den muncă, şi ne aduce iară în volnicia noastră cea dentâiu. Deci, de vreame ce să luptă cu vrăjmaşii noştri, şi ne izbăveaşte den robie, şi ne aduce întru slobozire, ce altă mai mare dovedeală cerci a prieteşugului ei ce are către neamul nostru? Că aceasta iaste dovedeală de mare prieteşug. Vei

să cunoşti câtă podoabă iaste la oameni postul şi câtă pază şi întărire? Ia aminte, rogu-te, la luminata şi fericita ceata călugărească, că aceştia fug den valurile lumii, şi aleargă către vârfurile munţilor, şi-ş facu colibi în lineştea pustiului, ca la un liman cu bună linişte, şi au pre postul acesta împreună lăcuitoriu şi soţu, în toată viaţa lor. Pentru aceaea, den oameni ce sânt, îi face îngeri şi, nu numai pre aceştia, ce şi la oraşe, pre câţi află de-l iubescu, îi râdică tocma întru 'nălţimea filosofiei. Pentru aceasta, şi Moisi şi Ilie, stâlpii prorocilor *Legii Vechi*, macară deşi era luminaţi şi mari, cu alte multe bunătăţi, iară încăş, când vrea să să apropie către Dumnezău, să grăiască cu el, pre cât iaste putinţa omenească, atuncea către post alerga şi, pren mânile ei să-nălţa către Dumnezeu. Pentru aceaea, şi Dumnezău, de-nceput, când au făcut pre om, îndată îl deade în mânile postului, să-l ţie şi să aibă grijă de mântuinţa lui, ca o maică drăgăstoasă şi dascal ales, că, zicând: „Den tot lemnul ce iaste în raiu cu mâncare să mănânce, iară den lemnul ce-i a cunoaşte binele şi răul să nu mănânce". Acesta iaste chipul postului. Deci, de-au fostu postul de treabă în raiu, cu cât mai de treabă iaste afară den raiu? De-au fostu de treabă iarba, mai 'nainte de rană, cu cât mai vârtos, după ce s-au făcut rana? Şi, de-au fostu bună arma aceasta a postului, mai 'nainte de războiul poftelor, cu mult iaste mai bună, după atâta războiu ce avem de la poftele trupeşti şi de la diavolul. Iată, dară, că ajutoriul postului foarte iaste de treabă, că, de-ar fi ascultat Adam glasul acest de-ntâiu, n-ar fi auzit al doilea glas: „Că pământ eşti şi în pământ vei mearge". Ce, pentru căci nu ascultă aceasta, întru aceaea dobândi moarte, şi scârbe,
101v şi griji, şi viaţă mai rea / decât toată moartea. Pentru aceaea, mărăcini şi ciulini, pentru aceaea, osteneale, şi durori, şi alte reale multe. Văzuşi cum să mănie Dumnezău, când nu să bagă în samă postul? Ia, cunoaşte cum să veseleaşte iarăş, când postul să cinsteaşte, că, precum, când nu s-au băgat în samă postul, au dat moartea certare celuia ce n-au băgat în samă, aşijderea, şi când l-au cinstit,

au izbăvit den moarte. Pentru aceaea, vrând Dumnezău să arate putearea acestui lucru, i-au dat volnicie, după răspunsul şi tragerea către moarte, să răpească pre ceia ce să trag către moarte den mijlocul căii şi să-i aducă spre viaţă, şi nu pe doi, sau trei, sau zeace, sau doaozăci, ce pre tot norodul nineviteanilor. Şi o cetate mare ca aceaea şi minunată aflându-se, plecându-ş capul într-această prăpastie şi vrea să dobândească urgia ce-i veniia de sus, îndată, ca când ar fi venit o puteare de sus, o au răpit den mânile muncitoriului şi o au adus la viaţă. Şi, de veţ vrea, să ascultăm şi istoria, că zice: „Fu cuvântul Domnului către Iona, zicând: ‚Scoală şi te du în Ninevi, cetatea cea mare'". Vru Dumnezău, îndată, să o aducă la iertare de mărimea cetăţii, cunoscându-i mai 'nainte scăparea cea ce era să fie, însă să auzim şi veastea ce i-au dat: „Încă trei zile şi Ninevi se va prăpădi". „Dară pentru ce, Doamne, spui mai 'nainte nevoia ce vei să faci?". „Pentru ca să nu o facu, pentru aceaea o spuiu mai 'nainte". Pentru aceasta înfricoşază şi cu matca focului, pentru ca să nu o aducă. Zice un înţelept oarecarele: „Lasă să ne înfricoşaze cuvintele, să nu ne scârbească faptele". Însă, pentru care lucru şi ocrotirea nineviteanilor, aşa, în scurtă vreame fu? Pentru ca să cunoşti şi bunătatea varvarilor acelora, adecă a nineviteanilor, cum putură, în trei zile, de stricară urgia a multe păcate, şi să te miri şi de iubirea cea de oameni a lui Dumnezău, că primi pocăinţă de trei zile, pentru atâtea păcate. Şi, ca să nu cazi şi tu întru deznădejduire, macară de-ai avea întunearece de păcate, că, în ce chip cel leaneş şi slab de fire, de va petreace şi multă vreame cu pocăinţă, nici un lucru mare nu face, nici întoarce pre Dumnezău către Dânsul, pentru leanea lui, aşijderea, iarăş, cel nevoitoriu şi fierbinte cu sufletul, ce să apucă de pocăinţă cu multă nevoinţă, poate, în scurtă vreame, să stingă păcatele de mulţi ani. Au nu s-au lepădat Petru de trei ori? Şi nu s-au lepădat a treia oară cu jurământ? Nu s-au temut de cuvintele unii slujnice proaste? Dară, ce? Trecut-au multă vreame, până a să pocăi? Ba. Ce, într-aceaeaş noapte au

căzut şi s-au şi sculat. Şi rană au luat şi s-au şi vindecat. S-au bolnăvit şi s-au şi însănătoşat. Cum şi în ce chip? Plângând şi tânguindu-se. Încă nu fiece plângere, ce cu nevoinţă şi cu multă căldură. Pentru aceaea, şi Evanghelistul nu zice numai că au plânsu, ce au plânsu cu amar. Şi, în ce chip au fost putearea lacrămilor acelora, nu poate
102r cuvântul să o arate, ce istovul faptelor o au // arătat aieve, că, după acea căderе rea (căci că, decât lepădarea, altă răutate mai mare nu iaste) şi după atâta răutate, l-au înălţat Hristos iară întru cinstea cea mai denainte, şi i-au datu-i isprăvnicia besearecii a toată lumea, şi ni l-au arătat noao că are mai multă dragoste decât toţi apostolii spre Domnul, că zice: „Petre, iubeşti-mă mai mult decât aceştia?". Cu adevărat, nici o bunătate alta nu iaste aseamene cu aceasta. Şi, ca să nu zici că pre nineviteani cu cale i-au iertat, de vreame ce-au fost oamenii varvari şi fără de minte, că zice: „Sluga carea nu ştie voia stăpânului său şi va face lucruri vreadnice bătăii puţinu se va bate". Ca să nu zici aceasta, pentru aceaea ţ-am adus pre Petru la mijloc, slugă, mai vârtos, carele foarte ştiia voia Stăpânului său. Iară, încăş, şi acesta au făcut greşală care au fostu mai mare şi vezi la câtă 'nălţime de îndrăznire au ajunsu? Deci, şi tu nu te deznădejdui pentru păcatele tale, că mai tare răutate decât păcatul iaste a sta cineva în păcat şi mai rea decât căderea iaste când zace căzut. Aceasta plânge şi Pavel şi să tânguiaşte, aceasta iaste vreadnică tânguirii, pentru că zice: „Nu cumva, venind eu către voi, mă va smeri Dumnezău şi voiu plânge pre mulţi, nu numai den cei păcătoşi, ce, mai vârtos, den cei ce s-au pocăit de pângăriciunea şi necurăţia care au făcut"? Dară spre pocăinţă, care vreame alta ar putea să fie mai de treabă decât vreamea postului? Însă să venim iarăş la istorie. Deci, auzind cuvintele aceastea, prorocul să pogorî în Iopia, să fugă de faţa Domnului la tarseani. Unde fugi, omule? Au n-ai auzit pre celalat proroc, zicând?: „Unde mă voiu duce de la Duhul tău şi, de faţa ta, unde voiu scăpa?". „În pământ". „Ce al Domnului iaste pământul şi

plinirea lui". „Dară în iad?". „Ce, de mă voiu pogorî, zice, în iad, mă vei afla". „În ceriu?". „Ce tu acolo eşti". „În mare?". „Ce şi acolo, zice, mă va prinde direapta ta, care lucru l-au păţit şi prorocul acesta". Ce aşa iaste păcatul, că aruncă sufletele noastre la multă necunoştinţă şi, precum cei beaţi şi întunecaţi de vin umblă cum li să prinde şi, de iaste înaintea lor au groapă, au râpă, au ce s-ar tâmpla, cad de să fărâmă, fără de nici o pază, aşa şi cei ce să pornescu spre păcat şi sânt ţinuţi de pohta acei fapte. Aşa cade o beţie rea, nu cunoscu ce fac, nu cugetă nici de ceaste de aici, nici de ceale viitoare. Spune-m, dară, prorocule, de Stăpân fugi? Aşteaptă puţinel şi voiu vedea că nici den mânile mării slugii Stăpânului îm pare că nu vei putea scăpa. Şi încă el nu apucase să între în corabie, iară marea începu a face valuri şi a să râdica în mare 'nălţime. Şi, în ce chip o slujnică înţeleaptă, când află vreo slugă fugită a stăpânu-său să fie furat ceva nu va să-l lase, ce face multă învăluială celora ce l-au primit până a-l prinde, aşa şi marea, atuncea, aflând pre cea dempreună slugă cu ea şi
102v cunoscându-l, multă nevoie făcu / corăbiarilor, să turbura şi striga, trăgându-i nu la judecată, ce-i înfricoşa că va să-i îneace cu corabie cu tot, de nu vor da pre sluga soţia ei. Ce făcură, dară, corăbiarii? Deaca văzură aceaste răutăţi, lepădară toată povara corăbiii, ce corabia nu să uşura, căci că povara era încă tot înlăuntru, adecă trupul prorocului era povara cea grea, nu pentru firea trupului, ce pentru greutatea păcatului, că nici un lucru nu iaste aşa de greu ca păcatul şi ca neascultarea. Pentru aceaea, şi prorocul Zaharia, cu plumbu au închipuit păcatele, şi David, scriind firea păcatului, zicea: „Fărădelegile meale covârşiră capul mieu şi, ca o povară grea, să îngreuiară asupra mea". Aşijderea, şi Hristos zicea către ceia ce petrecea în păcate: „Veniţi către mine, cei ce osteniţi şi sânteţi împovăraţi, şi Eu voiu odihni pre voi". Păcatul acesta îngreuia şi corabia, atuncea, şi vrea să o îneace, iară Iona dormiia şi hârâia, greu era somnul, iară nu cu dulceaţă, ce cu scârbă şi cu leane, că slugile ceale fără

minte curând îş cunoscu greşala, cum au păţit şi acesta, că, deaca făcu păcatul, atuncea cunoscu răutatea lui, căci că păcatul aşa iaste, deaca să naşte şi să săvârşaşte, atuncea aţâţă durerile sufletului aceluia ce l-au născut. Şi, într-alt chip de durerile, mai cu asupră decât ale naşterii noastre, că noi, deaca ne naştem, încetăm durorile maicilor, iară el, deaca să naşte, de-cii adaoge gândurile care l-au născut pre el şi trudele. Deci, ce făcu mai marele corăbiii? Veni la el şi-i zise: „Ce dormi, scoală, de te roagă Dumnezăului tău", căci cunoscu că nu iaste furtună de ceale obiciuite, ce iaste rană de Dumnezeu lovită şi turburare afară den meşteşugul omenesc, că mânile cârmaciului nici un ajutoriu nu putea să dea, pentru că trebuia alt chivernisitoriu mai mare la ceale ce să făcea, adecă cela ce chiverniseaşte toată lumea. Pentru aceaea, lăsară şi ei toate, şi opacine, şi veatrile, şi funile, şi numai ce căuta la ceriu şi să ruga lui Dumnezeu. Şi, deaca văzură că nici aşa nu să făcu linişte, aruncară sorţi, zice, şi vădi soarta pre vinovatul, iară ei nici atunci nu-l luară să-l arunce în mare, ce, cu atâtea valuri şi cu atâta furtună, ca cum ar fi avut mare linişte, stătură de făcură judecată în corabie, şi-i deaderă vreame, şi-l ruga să răspunză, şi-l cerceta cu amăruntul de toate, ca nişte judecători. Şi, ascultă ce-i zicea: „Ce slujbă ai? De unde vii şi unde mergi? Din ce oraş şi din ce neam eşti?". Măcară că marea îi era pârâş şi soarta îl vădiia şi-l mărturisiia, iară, încăş, nici pentru strigarea mării, nici pentru mărturia soartei, tot nu i să răspundea judecata, ce, ca la o judecată, când sânt pârâşii de faţă şi mărturiile vădesc pre cel vinovat, iară judecătorii tot nu rump judecata mai 'nainte până nu-ş dovedeaşte singur vinovatul greşala, aşa, dară făcură şi corăbiarii aceia,
103r fiind oameni proşti şi neînvă // ţaţi, şi urma tocmeala cea bună a judecătorilor. Macară că avea atâta frică, şi atâta nevoie, şi atâta groază ce le veni den undele mării, de nu-i lăsa nicicât să să odihnească, aşa fierbea şi să turbura cu mânie şi cu urlet înălţa mari valuri şi ei îş pierdură toată povara lor pentru dânsul. Oare de unde fu atâta pronie?

Den tocmirea lui Dumnezeu, că lăsa să să facă aceastea, ca să să înveaţe prorocul să fie iubitoriu de oameni şi blând, aieve strigând către dânsul şi zicând: „O, prorocule, urmează şi tu corăbiarilor, acestor oameni proşti, că ei nici de un suflet nu să îndură, nici de un trup al tău. Iară, tu, o cetate ca aceaea, cu întunearece de oameni o dedeş, după socoteala ta. Aceştia aflară pre cela ce era pricina să paţă atâta nevoie şi nu să porniră sa facă, precum au arătat sorţii, iară tu nimic n-ai a pârî pre nineviteani, ce eu ţi-am poruncit să-i întorci spre mântuire cu propoveduirea şi n-ai ascultat. Iară aceştia, neauzind de nimenea, silescu şi să nevoiescu în tot chipul să te scape pre tine, cel vinovat". Că şi, după nevoia care păţiră de mare şi după dovedeala sorţilor care le arătară, când şi el singur să vădiia pre sine şi mărturisi cum au fugit, nici atuncea nu să porniră spre piarderea prorocului, ce meşteşuguia, şi siliia, şi făcea în tot chipul şi, după dovedirea greşalii lui, să nu-l arunce în mare. Iară marea nu-i lăsa nici aşa, ce, mai vârtos, încă, Dumnezău nu-i lăsa, vrând, precum, pren corăbiari, aşa şi, pren chitosul, să înţelepţască pre proroc, că, deaca auziră corăbiarii zicând el: „Luaţi-mă şi mă aruncaţi în mare, ca să stea furtuna", iară ei siliia să iasă la uscat şi nu-i lăsa valurile. Tu, dară, precum auziş de fuga prorocului, ascultă şi mărturisirea lui, care să mărturisiia den pântecele chitosului, ca să cunoşti că aceaea o au păţit, ca un om, iară aceasta o au arătat, ca un proroc. Deci, luându-l marea pre dânsul, îl puse în pântecele chitului, ca într-o temniţă, păzind pre sluga cea fugită a stăpânului ei, şi nici valurile ceale groaznice îl înecară, nici hiara cea mai sălbatecă decât valurile nu l-au vătămat, ce l-au păzit, până l-au adus în cetate, şi ascultă şi marea şi hiara, peste fire, ca să să înveaţe prorocul de toţi. Deci, venind în cetate, ceti porunca lui Dumnezău, ca o carte împărătească, cu groază şi de certare, şi striga, zicând: „Încă trei zile şi Nenevia să va prăpădi". Iară cetăţeanii, deaca auziră, nu stătură în necredinţă şi în nebăgare de samă, ce, îndată, să apucară toţi de post, bărbaţi şi muieri, stăpâni şi boiari, tineri şi bătrâni, şi

toţi împreună, mari şi mici. Şi nici firea dobitoacelor nu
rămasă să-i aibă parte de această slujbă, în toate părţile
saci îmbrăcaţi, pretutindinea cenuşă, pretutindinea plânsuri
şi ţipete, că viţel s-au despărţit de la vacă, mielul s-au
gonit de la ţâţe, pruncul cel de ţâţă nu să afla în braţele
maică-sa şi de la toţi să auziia glasuri obidoase, unele cu
103v altele să striga şi îş răspun / dea, coconii, de foame, cerea
izvoarăle laptelui, maicele, junghindu-se de durearea cea
firească, cu glasuri de milă striga, coconii şi pruncii, în-
tr-acestaş chip flămânzind, cu mare plângere striga, de
patimă rea. Aşijderea, bătrânii plângea pentru dânşii şi-ş
zmulgea cărunteaţele, tinerii şi gingaşii mai vârtos plân-
gea, săracii suspina, bogaţii uita desfătările şi suferiia
patima rea, ca nişte înţelepţi, şi singur împăratul, slava şi
mărirea cea luminată o schimbă spre smerenie, lepădă
stema şi puse în capul lui ţărână, lepădă veşmântul cel
împărătescu şi să îmbrăcă în sacu, lăsă scaunul cel de sus
şi înaltu şi zăcea la pământ cu omilinţă şi, lăsând stă-
pânirea cea împărătească şi putearnică, să făcu unul den
cei mulţi, şi plângea împreună cu norodul, şi aşa scoase
cetatea den nevoie, şi era să vază neştine lucru prea
mi<nu>natu, să biruiască sacul veşmântul cel împără-
tescu. Ce nu putu să facă veşmântul împărătescu putu
sacul. Ce nu putu să săvârşască stema săvârşi cenuşa.
Vedeţ, dară, că n-am grăit în deşărt, că nu postul, ce beţia
şi mâncările ceale multe cutremură cetatea şi vrea să o
prăpădească, iară postul, cutremurându-se cetatea şi vrând
să să surpe, o au izbăvit. Cu postul acesta şi Daniil, întrând
în groapa cu leii şi şăzând în mijlocul lor, iarăş au ieşit de
acolo, ca de-ntre nişte oi blânde şi, macară deşi fierbea de
mânie, şi căuta cu ochi de moarte, şi masa era înaintea lor,
şi, macară că-i şi îndemna firea lor, fiind flămânzi, iară nu
să atingea. Şi altă hiară nu iaste mai sălbatecă decât
aceştia şi decât foamea, că şapte zile era de când nu
mâncase, însă să stidiia a să apropiia de trupul cel postit al
prorocului. Cu postul acesta, şi cei trei coconi, întrând în
cuptoriul cel de foc al Vavilonului şi şăzând multă vreame

în focu, atuncea, deaca ieşiră, mai luminoase să arătară
trupurile lor decât focul. Dară, de-au fost focul acela focu,
căci nu făcea ale focului? Şi trupurile acealea, de era
trupuri, cum nu păţiia ceale trupeşti? În ce chip? Întreabă
pre post, că el îţ va răspunde şi-ţ va dezlega pricina, că
firea trupurilor să lupta cu firea focului şi biruiia trupurile.
Văzuşi războiu minunat? Văzuşi mare biruinţă? Miră-te
de postu şi-l primeaşte pre dânsul cu braţele tale desfă-
cute, că, de vreame ce în cuptoare de focu ajută şi, în
groapa leilor, pre oameni păzeaşte, şi pre draci îi goneaşte,
şi urgia lui Dumnezău potoleaşte, şi nebunia patimilor o
râsipeaşte, şi pre noi, iarăş, la volnicie ne întoarce, şi
multă lineşte în gândurile noastre face, cum nu iaste mare
fărădeleage, când ne teamem şi fugim de dânsul, având el
atâtea bunătăţi şi daruri? Ce poate zice neştine că-ş
slăbeaşte putinţa trupului, iară eu încă-ţ zicu că, pre cât să
strică omul cel denafară, cu atâta, den zi în zi, să înnoiaşte
cel de'nlăuntru. Şi, încă, de vei vrea să cercetezi mai cu
104r amăruntul acestu lucru, vei afla că el iaste şi muma //
sănătăţii. Iară, de nu crezi cuvintele meale, întreabă pre
ucenicii doftorului şi ei îţ vor spune mai adevărat, carii pre
postu îl numescu mumă sănătăţii. Iară podalghiile, şi
durerile capului, şi scurtarea vieţii, şi idropica, şi
umflăturile şi alte răsuflări de multe boale, den desfătări şi
den mâncările ceale multe zicu şi să nascu, ca nişte
izvoară reale dintr-o fântână rea, strică şi sănătatea tru-
pului şi bucuria sufletului. Pentru aceasta, dară, să nu ne
teamem de postu, carele ne izbăveaşte de atâtea reale, că
nu vă învăţu aşa, în deşărtu, spre aceasta, ce, căci văzu pre
mulţi oameni, ca când ar vrea să să dea în mânile unii
muieri sălbateci şi reale, aşa să lenevescu, şi să scutură, şi
să dau, astăzi, în beţii şi în mâncări multe. Pentru aceasta,
vă învăţu, ca să nu piardeţ folosinţa ce veţ să luaţi de la
viitoriul postu, cu lăcomiile şi cu beţiile, pentru că şi
oamenii ceia ce au venin, când vor să bea ierbi amară
pentru curăţenie, de vor mânca mai 'nainte mult şi se vor
sătura şi, apoi, să bea ierbile, amărăciunea ierbii o rabdă,

iară de folosință să scapă, căci că au făcut grea luptarea ierbii împotriva amărăciunii veninului. Pentru aceaea, învață doftorii să nu cineaze, ca să apuce 'nainte putearea ierbilor, să biruiască prisosealele veninului. Așa iaste și cu postul, de te vei sătura astăzi, și te vei îmbăta, și mâine vei lua iarbă, o faci făr' de treabă și făr' de folos, că osteneala o suferi și folosința nu o iai, căci că biruiaște putearea ei beția cea mai denainte. Deci, să nu întrăm cu beția în postu, nici iarăș, den postu, să ne răzimăm în beție, ca să nu să facă iarăș aseamene, ca cum ar avea cineva trup bolnav și va să să scoale încet, încet, iară altul să-i dea brânci să cază mai rău. Și aceasta să face și la sufletul nostru, când și mai înainte, și mai pre urmă de post, acoperim cu norul beției trezvia cea ce să face den nemâncare. Că, în ce chip ceia ce vor să să lupte cu vreo hiară să înarmează și să întărescu pre dânșii cu multe arme și atuncea mergu de să luptă, așa, și acum, sânt mulți oameni, carii, ca cum ar vrea să să lupte cu postul ca cu o hiară, așa să înarmează cu lăcomia pântecelui, și să îngreuiază pre dânșii, și să omoară și, cu multă nebunie, așteaptă pre ochiul cel lin și blând al postului. Și, de voiu întreba pre cineva: „Pentru ce ai mersu astăzi la feredeu?", zice: „Pentru ca să primescu postul cu trupul curat". Așijderea, de-l voiu întreba: „Pentru ce te-ai îmbrăcat astăzi?", iară zice: „Căci voiu să întru în postu". Dară, cum nu iaste fără de cale să-ț fie trupul curat, iară sufletul necurat și beat și să primești postul? Vreare-aș să zicu și altele multe pentru aceasta, ce la înțelepți ajungu, și atâtea spre îndireptare, că-m iaste a face sfârșit cuvântului. De vreame ce noi fluierăm ca copiii păstorilor, cu fluier micu, de trestie, supt vreun stejaru sau plopu, supt umbra acestoru sfinte case, șăzând, iară acesta, ca un cântăreț ales și mare
104v meșteru, alcătuind glasul, cu lăuta cea / de aur, cu tocmirea strunelor, au făcut mare adunare de priveală. Și nu numai den tocmirea cuvintelor, ce și cu faptele, multă și mare folosință face noao. Dascali ca aceștia cearcă și Hristos, pentru că zice: „Cela ce face și învață acela mare

se va chema întru împărăția ceriurilor". Fie, dară, și noi, pren rugămintele lui și a tuturor mai marilor, să ne învrednicim împărăției ceriurilor, cu darul și iubirea de oameni a Domnului nostru, Isus Hristos, împreună cu carele și Părintelui, slavă, cinstea și putearea, cu bunul și Sfântul Duh, acum și pururea și în veacii veacilor, amin.

Cuvânt al 29 a celui întru finți părintele nostru, a lui Ioan Zlatoust. Pentru pocăință. Blagosloveaște, Părinte

Văzut-ați, în dumineca ce-au trecut, războiu și biruință? Însă războiul – diavolul, iară biruința – Hristos. Văzut-ați cum să lăuda pocaiania și diavolul nu suferiia rana, ce să temea și să cutremura? Ce te temi, diavole? Căci să laudă pocaiania? Ce te tânguiești? Ce te cutremuri? Adevărat, zice: „Cu cale mă tânguiesc și mă necăjăsc și mă cutremur". „Dară, pentru ce, spune-m, diavole? Căci zici: 'Mari vase mi-au răpit pocăința aceasta'". Dară, carele sânt aceastea? Pre curva, și pre vameș, și pre hulitoriul Pavel, și pre tâlhariul și, cu adevărat, mari vase i-au luatu-i pocăința, și toată putearea lui o au stinsu, și are rană de moarte de aceștea ce-am zis mai sus. Dară, pentru ce nu alergăm și noi la toate besearecele, să ne îndulcim de această învățătură mântuitoare și să iubim pocăința? De ești păcătos, aleargă la besearecă și-ț spune păcatele, ca să-ț iai iertăciunea. Iară, de ești direpț, aleargă și tu, iarăș, cu smerenie, ca să nu cazi den direptate, că beseareca iaste liman amânduror. Ești păcătos? Întră înlăuntru îmbrăcat cu pocăința. Greșit-ai? Zi cătră Dumnezeu că ai greșit. Ce ostenală iaste aceasta, spune-m? Sau ce cale lungă vei să călătorești? Ce nevoie sau greutate iaste? Zi numai un cuvânt că ai greșit, că au doară îț pare că vei scăpa de judecătoriu, de vei tăgădui păcatul tău? Au doară n-ai pârâș pre diavolul? Sârguiaște, tu, mai 'nainte să iai vrednicia lui, că aceaea îi iaste lui vrednicia, să pârască. Dară, pentru ce să nu apuci, tu, mai 'nainte să-ț mărturisești păcatul tău și să-l speli, deaca știi că ai pârâș ca acesta, de nu să ascunde de nimic? Greșit-ai? Vino la besearecă și

105r zi cătră Dumnezeu // că ai greşit, că alt nimic numai ceare de la tine, numai atâta, că aşa zice *Sfânta Scriptură*: „Spune-ţ, tu, întâiu, păcatele tale ca să te îndireptezi". Spune-ţ păcatul ca să-ţ strici pâra, că n-are aceasta osteneală, nici cuvinte multe, nici cheltuială, nici alt nimic. Numai ce te înţelepţeaşte şi zi întru tine, 'că, de voiu spune eu întâiu la Dumnezeu păcatul mieu, întâiu îl voiu şi piarde', că ai în *Sfânta Scriptură* şi pre cela ce ş-au spus păcatul şi apoi, iară, s-au osândit". Cain au ucis pre frate-său, Avel, şi ce zice Dumnezeu cătră dânsul?: „Unde iaste fratele tău, Avel?". Cela ce le ştie toate, mai 'nainte până a nu să face, întreabă, nu că doară nu ştiia şi întreba, ce pentru ca să tragă spre pocaianie pre ucigaş. Şi, cum că ştiia şi întreba, o arătă mai 'nainte: „Unde iaste fratele tău, Avel?". Iară el zise: „Nu ştiu. Au doară sânt eu păzitoriu frăţine-mieu?". „Bine că nu eşti păzitoriu, dară pentru ce eşti ucigaş? Nu l-ai păzit, dară pentru ce l-ai omorât? Ce, dară mărturisindu-le toate, eşti vinovat şi închisorii". Deci, ce zice Dumnezeu cătră dânsul?: „Glasul sângelui frăţine-tău strigă cătră mine". Îndată îl vădi, că, împreună cu întrebarea, i-au dat şi pedeapsa, nu numai pentru uciderea, ce, mai vârtos, pentru neomenia, că nu uraşte Dumnezeu atâta pre cel păcătos, cât uraşte pre cel neplecat şi fără de omenie, şi să întoarce de cătră el. Deci, pre urmă, când au venit Cain la pocăinţă, nu l-au primit Dumnezeu, de vreame ce nu ş-au spus întâiu păcatul lui, ce, după ce l-au vădit, că zice: „Mai mare mi-e păcatul decât a mi să ierta, adecă, mare mi-i păcatul şi nu mai sânt vreadnic de acum să mai fiu viu". Dară Dumnezeu, iară, ce zice cătră dânsul?: „Suspinând şi tremurând, să fii pre pământ" Şi-i deade lui pedeapsă rea, zicând: „Nu te voiu omorî, ca să nu să uite pomenirea ta, ce voiu face ca o leage, ca să te citească toţi, ca să fie această primejdie mumă filosofiei". Şi umbla Cain, ca o leage însufleţată şi ca un stâlp clătindu-se şi tăcând, şi da glas mai mare decât o trâmbiţă, zicând să nu facă altul aşa, iară, de ş-ar fi mărturisit el întâiu păcatul, l-ar fi curăţit, ce, căci nu-l

mărturisi, să vădi şi să osândi. Şi, pentru ca să crează că aşa iaste adevărul, ascultă cum altul ce ş-au spus întâiu păcatul lui l-au spălat. Şi să venim la împăratul David, carele fu şi sărac şi bogat şi, mai vârtos, proroc decât împărat, că mai mult mă bucur de prorocia lui decât de împărăţie, că împărăţia lui au fost numai în Palistina, iară prorocia în toate părţile lumii. Şi împărăţia, în scurtă vreame, s-au trecut, iară prorocia are cuvintele nemoarte în lume, că mai pre lesne iaste să să stingă soarele decât să să treacă cuvintele Domnului nostru. Acesta, dară, David au căzut în preacurvie şi în ucidere, căci că au văzut o muiare scăldându-se şi o au îndrăgit, apoi, ceaea ce-au
105v pohtit, cu pohta au să / vârşit, şi cu fapta, şi fu prorocul preacurvariu. Mărgăritariul în scârnă, nici nu-şi cunoştea păcatul, atâta fiind de întunecat de dulceaţa păcatului, că, deaca să îmbată cărăuşul şi carul umblă strâmb, că, în ce chip iaste cărăuşul cu carul, aşa şi sufletul cu trupul. Deaca să întunecă sufletul şi trupul să tăvăleaşte în tină, că până iaste cărăuşul zdravăn şi carul iaste chivernisit bine, iară, deaca slăbeaşte şi nu poate să ţie hăţul cailor, atuncea şi carul umblă rău. Aşa iaste şi la om, până iaste sufletul treaz şi stă deşteptat, să află şi trupul curat, iară, deaca să întunecă sufletul, atuncea să tăvăleaşte şi trupul împreună, întru împuţiciunea pohtelor. Ce făcu, dară, David? Făcu preacurvie şi nu o cunoştea, nici alt nimeni nu-l mustra. Dară când au păcătuit? La adâncul bătrâneaţelor, ca să te înveţi tu, că, de vei fi leaneş, bătrâneaţile nemic nu-ţ folosescu. Aşijderea, de vei fi nevoitoriu, tinereaţele nu pot nimic să-ţ strice, că fapta nu e după vârstă, ce după minte, că şi Daniil era de 12 ani şi judeca pre bătrâni, iară bătrânii să ficleniia, şi minciuni mărturisiia, şi nici lor nu le folosiră cărunteaţele, nici lui nu i să stricară tinereaţele, ca să cunoşti tu că faptele înţelepciunii nu razimă în vârstă, ci în minte. David au fost în cărunteaţe, şi atunce au căzut în ucidere, şi nici au cunoscut că au greşit, căci că chivernisitoriul era beat de nestâmpărare. Deci, Dumnezeu ce face? Trimite la el pre prorocul Natan şi vine

prorocul cătră prorocu, că aşa fac şi doftorii, când să bolnăveaşte unul, îi trebuie alt doftoru să-l doftorească. Aşa şi aici, proroc au fost cela ce au greşit, prorocu şi cela ce-au adus ierbile. Deci, veni la el prorocul Natan şi nu-l vădeaşte îndată să-i zică: „Om fărădeleage, şi necurate, şi preacurvariule, şi ucigaşule, atâta cinste ai luat de la Dumnezeu şi tu călcaş poruncile lui?". Nici unele de aceastea nu-i zise Natan, ca să nu-l facă şi mai fără ruşine, că, de bogate ori, deaca să vădeaşte păcatul cuiva, apoi cade la neruşinare. Deci, veni Natan cătră el, şi să făcu că are judecată, şi-i zice: „Împărate, am să-m faci o judecată. Era un om bogat şi altul sărac, şi cel bogat avea cirezi şi turme multe, iară săracul avea numai o mieluşiţă, şi o adăpa den păharul carele bea şi el, şi mânca den pâinea lui, şi dormiia în braţele lui (cu aceastea arăta dragostea bărbatului cătră muiare). Iară un oaspeţ oarecarele veni la bogatul acela (pre pohtă o numeaşte oaspeţ, căci nu să afla în multă vreame la David, ce numai atuncea s-au arătat proaspătă), veni un oaspeţ oarecarele la cel bogat (O, minunat şi ciudat lucru!), veni oaspeţul şi robi pre împăratul, că, venind oaspeţul, să scumpi de ale lui, ceale multe, şi luo mieluşaua săracului şi o junghe". Deci, ce zise împăratul cătră Natan? Părându-i că altceva zice,
106r groaznic răspunsu // de judecată deade, pentru că aşa sânt oamenii, unii cătră alţii, de-a face judecăţile greale şi încumplite. Zise, direpţ aceaea, împăratul: „Viu Domnul Dumnezeu, vreadnic iaste morţii acela şi să plătească mieluşiţa împătrită". Dară, Natan, ce făcu? Nu pipăi rana de multe ori, ce, fără veaste, sparse umflătura, ca să fure, cu graba, simţirea durerii şi-i zise lui: „Tu eşti acela, împărate". Iară David, îndată, zise: „Greşit-am Domnului". Şi nu zise: „Dară, tu, cine eşti, de mă mustri pre mine sau cine te-au trimis, de-mi îndrăzneşti aşa şi cum te-ai cutezat de-ai făcut aceasta?". Nimic de aceastea nu i-au zis, ce, cum îş cunoscu păcatul, zise: „Greşit-am Domnului". Dară, apoi, ce-i zise Natan?: „Şi Domnul au lăsat păcatul tău, de vreame ce tu, singur, (zice) te-ai judecat şi

eu îţ las vina ta. Tu singur ai mărturisit greşala ta, eu, încă, îndată, iert păcatul tău. Tu singur ţi-ai pohtit muncă pentru vina ta, eu, încă, am stricat răspunsul judecăţii". Văzuş cum să plini *Scriptura*? Spune tu, întâiu, păcatul tău, ca să te îndireptezi. Ce osteneală iaste, spune-mi, să-ţ mărturiseşti tu, întâiu, păcatul? Că David nu mai puse nimic pricină, sau să zică pentru ce să scălda muiarea acolo, sau altceva, ce numai atâta: „Greşit-am Domnului". Însă are *Sfânta Scriptură* şi altă cale de pocăinţă? Carea? Să plângă omul pentru păcatul lui. Greşit-ai? Plânge şi-ţ vei dezlega păcatul. Ce osteneală iaste aceasta? Că nimic alta nu-ţ ceare mai multu, fără numai să plângi de păcatul tău, nici ape mari îţ zic să treci, nici cale lungă să călătoreşti, nici bani să cheltuieşti. Dară, în ce chip? Plângi de păcatul tău. Ce vei zice: „Dară cum mă voiu adeveri, că, de voiu plânge, voiu spăla păcatul?". Ai şi pentru aceasta dovedeala den *Sfânta Scriptură*, că era un împărat oarecarele ce-l chema Ahav şi să mărturiseaşte că, de-nceput, au fost direpţ, iară pentru muiarea lui, Iezavel, au făcut apoi multe răutăţi şi, împreună cu lăcomia, au făcut şi moarte, că au iubit via unui izrailtean oarecarele, ce-l chema Navote, şi i-au poruncit, zicând: „Dă-m via ta, că o am pohtit, şi-ţ ia preţul ei sau alt loc pentru dânsa". Iară, el zise: „Să nu dea Domnul să vânz eu moşia tătâni-mieu" Iară Ahav doriia de acel loc, dară nu vrea să il ia cu sila. Deci, viind Iezavel, muiare fără ruşine, spurcată, necurată, păgână, zise împăratului: „Ce eşti cu inimă rea şi nu mănânci?". Iară, el îi zise: „Via lui Navote o am pohtit, şi i-am zis să mi-o vânză, şi n-au vrut". Iară ea îi zise: „Scoală de mănâncă şi eu te voiu face de vei moşteni via lui Navote". Şi scrise o carte ca de la faţa împăratului cătră vecinii lui Navote ca să scoaţă mărturii mincinoase, să mărturisească asupra lui Navote cum că au hulit pre Dumnezeu şi pre împăratul şi strigară de post, ca să facă moarte. Deci, uciseră cu pietri pre Navote şi muri şi, deaca
106v auzi Iezevel, zise lui Ahav: / „Scoală-te, de moşteneaşte via, că au murit Navote". Iară lui îi păru rău deo-

ca<m>dată, dară, apoi, să duse să stăpânească via. Şi trimise Dumnezeu la dânsul pre Ilie prorocul şi-i zise: „Pasă, de zi lui Ahav": „Tu ai ucis pre Navote şi ai vărsat sânge direpţ, ca să moşteneşti via lui, iară aşa să să vearse şi sângele tău, şi să-l lingă câinii, şi să să scalde curvele în sângele tău". Dumnezeiască fu urgia, adeverit fu răspunsul şi plinită osânda. Şi socoteaşte unde-l trimise pre proroc, la vie, căci că, unde s-au făcut păcatul, acolo să să facă şi osânda, unde fu fărădeleagea, acolo şi pedeapsa. Şi, văzând pre el Ahav, îi zise: „Aflaşi-mă tu, vrăjmaşul mieu", de vreame ce Ilie pururea certa pre Ahav, văzându-l că păcătuiaşte. Şi-i zise Ahav: „Pururea mă certai, iară acum mă prinseş şi n-am cum să mă cur", căci că, cunoscându-l el, Ilie, că făcu păcat mare, îi vădi judecata lui Dumnezeu: „Aceastea grăiaşte Domnul Dumnezeu, pentru căci ai ucis, şi ai moştenit, şi ai vărsat sânge de om. Aşa să va vărsa sângele tău, şi-l vor linge câinii, şi să vor scălda într-însul". Foarte grea îi citi porunca, căci era cu urgie dumnezeiască judecata care să adeveri asupra lui. Deci, auzind aceastea, Ahav să întristă şi să mâhni, pentru păcat, că cunoscu nedireptatea, iară, după aceasta, deaca-l văzu Dumnezeu pre dânsul, plângând şi trist, strică socoteala ce făcuse asupra lui. Însă, întâiu, răspunde Dumnezău cătră Ilie, ca să nu să arate Ilie ca un mincinos şi să pată cum au păţit şi Iona, căci aşa au zis Dumnezeu şi lui Iona: „Mergi şi dă veaste în cetatea Nineviei, în carea lăcuiescu 120000 de bărbaţi, fără de muieri şi copii, că, încă trei zile, şi Ninevi se va prăpădi". Iară Iona nu vrea să meargă, ştiind cea multă şi nespusă a lui Dumnezău iubire de oameni, ce purcease să fugă, că zicea: „Eu voiu mearge, de le voiu spune, dară tu eşti milostiv şi, deaca să pocăiaşte neştine şi plânge cătră tine, îl ierţi şi pre mine mă vor ucide, ca pre un proroc mincinos". Şi, pentru aceasta, multă iaste poveastea, însă noi să zicem mai pre scurt. Luo pre dânsul marea şi nu-l ascunse, ce-l scoase iară la uscat şi-l duse în cetatea Nineviei, ca o slujnică, pentru că să pogorî Iona să fugă, şi află o corabie de

mergea la Tarsen, şi-ş deade navlonul, şi întră într-însa. „Unde fugi, spune-m, Iona? Într-alt pământu vei să te duci? N-ai auzit că al Domnului iaste pământul şi plinirea lui? Au în mare vei să mergi? A Domnului iaste marea şi el o au făcut pre dânsa". Dară în ceriu? N-ai auzit pre David zicând că: „Văzu ceriurile lucrul deagetelor tale"?. Dară, la iadu? Ascultă, iarăş, pre David, zicând: „De mă voiu pogorî în iadu, acolo eşti. De-m voiu rădica aripile meale de dimineaţă şi să mă sălăşluiesc la marginile mării, acolo mâna ta mă va povăţui şi mă va ţinea direapta ta". Însă Iona, de frică, fugiia şi nu socotiia că de Dumnezău
107r nu ias // te putinţă să scape cineva. Iară, deaca-l scoase marea, să duse la Ninevi şi mărturisi că, după trei zile, Ninevia va peri. Şi, ca să cunoşti tu că, pentru aceasta, vrea să fugă, că cunoştea că Dumnezău iaste milostiv, şi să întoarce den răutatea ce grăise pentru dânşii, şi vrea să să arate el proroc mincinos, el singur să vădeaşte, că, deaca deade veaste în cetate, el ieşi afară şi aştepta să vază ce va să fie. Iară, deaca trecură trei zile şi nu fu nemică de ceale ce zise, atuncea-ş arătă gândul lui cel dentâiu şi zise: „Au nu sânt aceastea cuvintele carele ziceam eu în inima mea? Că tu eşti Dumnezău milostiv şi îndelungu răbdătoriu şi nu te potriveşti răutăţilor oamenilor". Într-aceaea, dară, ca să nu pată şi Ilie aşa, ca şi Iona, îi spune pricina pentru Ahav. Şi ce zice Dumnezău cătră Ilie?: „Văzut-ai cum s-au purtat Ahav, plângând şi măhnindu-se înaintea mea? Ce nu voiu face, după răutatea carea am zis". Stăpânul vorbeaşte cu sluga şi răspunde Dumnezău omului, pren om, zicându: „Nu-ţ pară că l-am iertat, numai aşa, în daru, căci că el ş-au îndireptat lucrul şi ş-au schimbat gândul. Într-aceaea lasu şi eu mânia, iară tu nu te socoti că eşti prorocu mincinos, căci că tu ai spus adevărul, iară el, de nu ş-ar fi schimbat mintea, adevărat ar fi petrecut primejdia judecăţii". Vezi, dară, că plângerea spală păcatele? Iară ai şi altă cale, al treilea, a pocăinţii, şi alte căi multe, ca să afli pre lesne mântuirea ta dentr-aceaste căi multe. Dară, carea iaste aceasta? Smerenia. Fii smerit şi

vei dezlega legăturile păcatelor tale. Ai şi această dovedeală den *Sfânta Scriptură*, carea zice pentru vameşul şi fariseul. Să suiră vameşul şi fariseul în besearecă să să roage, şi fariseul începu a-ş număra faptele lui ceale bune, zicând: „Nu sânt eu păcătos, ca toată lumea, nici ca acest vameş". „O ticăloase şi becisnice şi fără de saţiu, lasă că ai defăimat toată lumea, dară, căci mâhniş şi pre cesta care stă lângă tine? Nu-ţ ajunse toată lumea? Ce şi pre vameşul îl defăimaşi, pre toţi îi pârâşi şi nici pre un om nu iertaşi, ce zici: 'Că nu sânt ca toată lumea, nici ca acest vameş. Postescu de doao ori în săptămână, zeciuiescu den avearea mea şi dau săracilor'. Pentru ce te mândreşti, ticălosule, nu te săturaşi de pâra a toată lumea, ce şi pre acesta ce stă lângă tine îl huleşti?". Dară, vameşul ce făcu? Auzindu aceastea, nu zise cătră fariseu, că: „Cine eşti tu, de-m zici aceastea? Cum ştii tu viaţa mea? Tu n-ai crescut cu mine? Nici am lăcuit împreună multă vreame? Căci te mândreşti până într-atâta? Şi mărturiseşti singur pre tine că ai fapte bune. Ce te lauzi singur? Ce te îndireptezi?". Nemică de aceastea nu zise vameşul, ce numai să plecă, şi să închină, şi zise: „Doamne, milostiveaşte-te mie, păcătosul". Şi aşa, smerindu-se pre sine, vameşul să făcu direpţ. Şi fariseul să sui în besearecă direpţ şi să pogorî fără de direptate. Iară
107v vameşul să pogorî plin de / direptate, şi biruiră chipurile pre lucruri, că fariseul avea faptele direptăţii şi le pierdu, iară vameşul, cu cuvântul cel smerit, câştigă direptatea. Şi, încă, nici era aceaea smerenie, că smerenia iaste aceasta, când iaste oarecine mare şi să smereaşte, iară a vameşului nu era smerenie, ce grăiia direptu, căci că era păcătos. Că, spune-m, ce iaste alt mai rău decât vameşul, că să face neguţătoriu ostenealelor şi primejdiilor celor streine, şi, întocma părtaş celor striine, şi de osteneală nu să atinge, iară, den dobândă, împarte de unde n-au ostenit. Deci, mare păcat iaste vămeşia, că vameşul nu iaste alta, fără numai o răpire şi făţişat păcat cu leage şi lăcomie cu bună faţă, ce are ajutoriu o pravilă mai rea decât tâlharii, că tâlhariul să ruşinează, căci fură, iară vameşul nu să ruşinează când ia ceale striine. Spune-m ce iaste mai rău decât vameşul, când şade în cale şi culeage ostenealele şi sudorile striine, şi când sânt ostenealele, el n-are nici o grijă, iară, deaca vine dobânda, are grijă să nu piarză nemică den ceale ce n-au ostenit pentru eale. Deci, cu adevărat au fost păcătos vameşul şi direpţ au zis: „Dumnezăule, milostiveaşte-te mie, păcătosul". Deci, de vreame ce acela zise adevărul, dobândi atâta dar, cu cât mai vârtos cel ce să smereaşte? Vezi, dară, cum cel ce-ş mărturisi păcatele şi-au zis adevărul să făcu direpţ? Vei să ştii cine iaste adevărat smearen? Vezi, iarăş, şi alt smerit cu firea? Pre Pavel, dascalul lumii, ritorul cel sufletescu, vasul cel ales, limanul cel fără valuri, turnul cel neclătit, cel ce, numai cu un trup, să lupta cu toată lumea şi, ca cum ar fi fost cu aripi, aşa au răzbit toată lumea. Socoteaşte cum să smereaşte cel prost şi filosof, cel săracu şi bogat. Acestuia să-i zici cu adevărat smerit, carele au făcut mii de osteneale şi-au rădicat întunearece de biruiri asupra diavolului, cel ce mărturisiia şi zicea: „Nu sânt vreadnic să mă chem apostol". Carele au răbdat închisori, şi bătăi, şi rane, şi-au vânat lumea toată pren *Epistoliile lui*, cel ce s-au numit glas cerescu, acela să chiamă smerit, că zicea: „Eu sânt mai micul apostolilor". Socoteşte cine iaste acesta carele grăiaşte aceaste cuvinte, Pavel, carele s-au suit până la al treilea ceriu, stâlpul besearecii, îngerul cel pământescu şi omul cel cerescu. Multă bucurie am a pomenirea numele bărbatului acestuia, privind frumuseaţea faptelor lui celor bune, că nu veseleaşte soarele feaţele, atâta când răsare şi dă raze luminoase ca numele lui Pavel, că soarele luminează numai faţa, iară Pavel ne înalţă tocma şi în faţa ceriurilor. Şi mai înalt lucrează decât soarele şi luna, că, într-acesta chip, iaste putearea bunătăţilor lui, că face den oameni îngeri şi pre suflet îl face de zboară la ceriu. Deci, spre această faptă bună, Pavel ne învaţă. Vezi smerenie peste măsură? Pentru
108r aceaea, şi vameşul s-au îndireptat şi nici bani n-au // dat, nici priaten n-au pus să să roage, ce, numai smerindu-se,

să făcu direpţ şi moştean împărăţiei ceriurilor, care şi noi toţi să o dobândim, cu darul şi mila Domnului nostru Isus Hristos, a căruia e slava şi cinstea, în veacii veacilor, amin.

Cuvânt al 30 a celui întru sfinţi părintele nostru, a lui Ioan Zlatoust. Învăţătură pentru făgăduială şi rugăciunea, care sânt tot dentr-ale acestuiaş sfânt cuvinte, ce l-au numit el andriandes, cum s-ar zice stâlpi. Blagosloveaşte, Părinte

Mare şi bun lucru iaste rugăc<iun>ea, fraţilor, când să face cu mulţimită, şi cu gând privighetoriu, şi deşteptat. Şi cum ar putea oare neştine să fie mulţimit? Când ne vom trudi pre înşine şi, nu numai deaca dobândim cealea ce cearem de la Dumnezău, ce şi când nu putem dobândi ceale ce cearem, tot să-i mulţimim, căci că Dumnezău uneori dă, iar alteori nu dă. Deci, amândoao, aceastea sânt bune şi de folos pentru noi, veri de dobândim cearerea, veri de nu, lui Dumnezău tot să-i mulţimim, că, de multe ori, să întâmplă, când nu dobândim cealea ce poftim, de ne iaste nedobândirea mai bună şi mai de folos. Pentru aceaea, nu să cade să ne pară rău, căci nu ne-au dat în pripă Dumnezău, că, şi mai 'nainte până a nu ceare, au n-ar putea Dumnezău să ne dea? Adevărat poate, ce aşteaptă ca să aibă pricină de la noi, ca, rugându-ne lui cu direptate, să dobândim direapta lui chivernisire. Deci, de-am dobândi, de n-am dobândi, cade-se să mulţimim, că Dumnezău, când nu va să ne dea, mai mult bine face decât când ne-ar fi dat, de vreame ce noi folosul nostru nu-l cunoaştem, cum îl cunoaşte el, că Dumnezău pururea va şi iubeaşte să tragă pre om cătră el. Că şi un tată iubitoriu de fii, de multe ori, ceare copilul lui ceva, ce nu-i dă, nu că doară nu va să-i dea, ce, căci iubeaşte cea de-a pururea rugăciunea copilului lui. Deci, ceia ce vor să-i asculte Dumnezău, când să roagă, trebuie, întâiu, să fie vreadnici darului aceluia ce-l ceare, iară nu nevreadnici. A doa, să să roage după legile lui Dumnezău. A treia, să să roage

pururea, şi adease şi, în toată vreamea. A patra, să nu ceară vreun lucru putred şi pământescu. A cincea, când ceare, să nu fie numai pentru folosul lui, ce pentru toţi fraţii, pravoslavnicii creştini şi, deaca să roagă aşa, cu aceaste cinci ceareri, i să ascultă ruga, iară, de ceare într-alt chip,
108v nu i să ascultă, macară de-ar fi şi direpţ / cel ce ceare. Că cine au fostu altul mai sfânt şi mai direptu decât Pavel? Iară, căci n-au cerşut ceale de folos, nu l-au ascultat Dumnezău. Pentru aceasta, zice singur: „Pentru aceasta, de trei ori m-am rugat lui Dumnezău şi mi-au zis: 'Ajunge-ţi darul mieu, adecă ajunge-ţi darul ce ţ-am dat, de eşti tare şi rabzi toate supărările, că putearea mea întru neputinţă să săvârşaşte'". Aşijderea, şi pre Moisi, carele era mai direpţ decât prorocii, nici pre el nu-l ascultă Dumnezău, când să ruga să aducă pre norodul jidovilor în Ierusalim, căci nu era de folos. Aşijderea, nu ascultă Dumnezeu nici pre cela ce stă în păcate şi să roagă să-l asculte. Pentru aceasta, zicea Dumnezău prorocului Ieremiei: „Nu te ruga pentru norodul jidovilor, că nu te voiu asculta". Şi, iarăş, nu ne ascultă Dumnezău, când îl rugăm să facă rău vrăjmaşilor noştri. Atuncea, cu adevărat, nu ne ascultă, ce, încă, să mânie pre noi, căci că-l rugăm ca să fie şi el vrăjmaşu vrăjmaşilor noştri, că rugăciunea iaste o iarbă de vindecare şi de folos, ce, deaca nu ştim unde să cade să o punem, doftoreaşte, nu vindecă boala noastră, atâta iaste de bună nevoinţa rugăciunii, precum cunoaştem de la hananeanca ceaea care să rugară toţi apostolii să-i vindece fata ei şi n-au vrut, ce singură ea, cu răbdarea ei, putu şi luo tămăduirea care poftiia. Că Dumnezău va şi iubeaşte pocăinţa, ca să iarte greşala păcătosului, când să roagă el singur, decât să puie pe alţii să să roage. Că oamenii cei săraci, când ceru vreun daru, ceva, de la vreun boiariu, ei pun pre alţii de să roagă şi cheltuiesc bani şi, cu multe îmbunări, să roagă şi abia dobândescu acel daru. Iară, la Dumnezău nu iaste aşa, că nu va Dumnezău să punem pre alţii să să roage pentru noi, ce să ne rugăm noi singuri. Şi, aşijderea, cu bucurie, ne dă darul ce cearem de la el, precum facu şi părinţii cei iubitori

de coconi, că şi ei pre coconii lor cei leaneş, pren dare, îi îndeamnă de să facu nevoitori. Deci, pre tine, de te-au ascultat Dumnezău, rugându-te, să-i mulţimeşti, iară, de nu te-au ascultat, aşteaptă ca să te asculte. Nu-ţ trebuie să pui pre alţii rugători sau altceva ajutoriu, ce, macară de eşti şi striin şi n-ai nici un ajutoriu, tu singur te roagă lui Dumnezeu şi vei dobândi darul ce pohteşti, că, de greşim vreunui om şi cădem înaintea lui adease, dimineaţa, n'amiază-zi şi sara, făcându-i metanii, şi lovindu-ne cu capul de pământ şi, cu aceasta, abia potolim vrajba, cu mult mai vârtos să cade la Dumnezeu să facem aceasta, căci că Dumnezeu n-are obiceaiu să dăruiască, când să roagă alţii pentru noi. Auză ceia ce să roagă cu leane şi, măcară de sântem şi plini de mii de răutăţi şi, de nu ne ascultă Dumnezeu, rugându-ne să nu tânjim, căci, când îţ voiu zice să te rogi lui Dumnezeu, o dată, de doao ori, şi de trei ori, şi de zeace şi de doaozeci de ori, nu te părăsi, până vei lua. Încă, de nici atunci vei lua, tot să nu te laş, ce să aştepţi şi, de nu vei lua, tot ceare ca să iai, iară, când
109r vei lua, mulţemeaş // te lui Dumnezeu, căci ţi-au dat. Mulţi, dară, vin la besearecă să să roage şi citesc multe stihuri, iară, deaca ies den besearecă, de i-ar întreba cineva, nu ştiu să răspunză, nici ce evanghelie s-au citit, căci că urechile lor nu ascultă cealea ce să citesc. Şi, de vreame ce tu, care te rogi, sau cânţi, sau citeşti, nu înţelegi ce zici, dară Dumnezeu, cum te va asculta? „Plecat-am, zice, genuchele meale şi-am căzut la Dumnezeu cu rugăminte". Dară gândul ţ-au fost afară, trupul iaste în besearecă, iară dragostea banilor socoteşte dobânda. Gura zice rugăciunea, iară gândul numără ospeţele priatenilor, că diavolul iaste o hiară vicleană ci ştie că, la ceasul cel de rugăciune şi, mai vârtos, la Sfânta Leturghie, avem mare folosinţă sufletească şi, atuncea, vine neiertatul şi ne împiadecă rugăciunea. Şi, iarăş, când vom să ne facem canonul, mii de gânduri reale ne aduce, şi ne întunecă rugăciunea noastră, şi nu ştim ce-am zis, ce, când păţim aşa, să ne întoarcem să citim de a doară şi de a treia oară. Că, deaca veade şi el aşa, fuge cu ruşine, văzând că nu

foloseaşte nimica cu vicleşu<gu>l lui, căci ne rugăm cu grijă şi cu frică şi putem să cunoaştem pre aceasta. Că, de să va întâmpla o nevoie pentru vreun lucru, precum am şi mai zis, să cearem de la vreun boiariu, ne strângem mintea noastră să ştim cum ne vom ruga şi numai la el căutăm, iară, de şăd şi alţii cu el, nu ne uităm la ei. Cu mult, dară, mai vârtos, să cade să facem aceasta la Dumnezeu, când ne rugăm şi cearem iertare păcatelor noastre, să nu ne umble gândul încoace şi încolo, că, pentru aceaea, nu luom cealea ce cearem şi, nu numai cât nu luom, ce, încă, ne şi osândim. Mulţi slujăsc la boiari, ca nişte robi, şi mulţi ani pat rău şi nevoi în slujbele lor, au pentru simbrie, au pentru cinste şi vrednicie, şi, de multe ori, ceaea ce nădăjduiesc să ia, nu o iau. Iară la Dumnezeul şi Stăpânul nostru, Hristos, la carele iaste adevărată luarea răsplătirii şi plata mai mare decât ostenealele, noi nu vom să răbdăm cu nevoinţa cea ce să cade. Oare de câtă pedeapsă sânt vreadnice aceastea? Pentru aceasta, dară, rugăciunea iaste mare bunătate, că, pren ea, vorbim cu Dumnezău, că, de vreame ce, când află neştine vreun om bun şi dirept şi, deaca vorbeaşte cu dânsul, are folos mare, dară cela ce să va învrednici să vorbească cu Dumnezeu, pren Sfânta a lui Scriptură, cât bine şi câtă folosinţă îţ pare că va lua de la Dumnezeu? Noi punem slugile noastre, în toată vreamea, de lucrează şi, de să întâmplă să să bolnăvească, să piarză vreo zi să nu lucreaze, foarte ne pare rău, iară noi nu părăsim, măcară cât de puţin, lucrurile să ne lucrăm lui Dumnezeu şi să-i mulţemim. Dară, cum nu iaste acesta lucru fără de cale, o, omule? Tu singur nu cunoşti ce-ţ iaste de folos, că, de multe ori, ceri de la Dumnezeu ceale ce-s de stricăciunea sufletului tău, iară Dumnezeu, care grijaşte mai mult pentru mântuinţa sufletului tău, nu să
109v uită la cea / rerea ta, ce, mai 'nainte până a nu ceare, tu cunoaşte ce-ţ iaste de folos. Cerşut-au şi apostolii de la Hristos, ce le-au zis că nu ştiu ce cer, de vreame ce cerea să fie mai mari şi să stăpânească pre alţii. Încă, i-au ţinut şi de rău, adecă pre Iacov şi pre Ioan, şi le-au zis că limbile cearcă domnie şi stăpânire. Aseamene fac şi părinţii la

copiii lor, că nu le dau cealea ce pohtesc, nu doară că nu primescu cearerea lor, ce căci mai mult grijăscu ei pentru dânşii. Cu mult mai vârtos, dară, Dumnezeu grijaşte pentru noi, care ne iubeaşte mai mult decât părinţii noştri, iară, când ostenești, rugându-te şi cerând, şi nu te ascultă Dumnezeu, adu-ţ aminte şi tu de câte ori n-ai auzit pre cel sărac, când te ruga să-i ajuți, şi nici pâine uscată nu i-ai dat, pentru multă nemilostivirea şi neomenia ta. Iară Dumnezeu, pentru iubirea de oameni, te ascultă şi pre tine cel nemilostivul, deaca te faci milostiv. Fericitul David avea multe grij<i> ale împărăției şi, iarăş, tot să ruga lui Dumnezeu, de şapte ori în zi, şi, nu numai pentru dânsul, ce pentru toți ceia ce era supt ascultarea şi supt împărăția lui. Dară noi ce răspunsu vom să dăm înaintea lui Dumnezeu, căci nu băgăm în samă rugăciunea? Că, pentru aceaea, află diavolul vreame şi ne bagă la multe păcate, iară cela ce să umileaşte adease şi să roagă lui Dumnezeu, cu neputință iaste să greşască. Că, în ce chip adapă apa grădinile şi livezile şi le face desfătate şi frumoase, aşa şi sadul rugăciunii, adăpându-se cu izvorul lacrămilor, creaşte, şi să adaoge tare, şi să află înaintea lui Dumnezeu şi, orice ceare, să ascultă. Pentru aceaea, cela ce să roagă înaintea lui Dumnezeu, trebuie să-ş strângă toate ceale den'lăuntrul lui, împreună cu sufletul, precum zice *Sfânta Scriptură*: „Blagosloveaşte sufletul mieu pre Domnul şi toate ceale denlăuntrul mieu“ şi să să osebească de pământ mintea lui şi gândul lui. Atuncea ajunge, nu numai la ceriu, ce tocma şi la scaunul lui Dumnezeu, că cel ce să roagă, aşa să cade să să roage, cu suflet duios, iară nu cu cuvinte multe, ştiutoare, ce cu puține şi proaste, şi cu minte deşteptată va Dumnezeu să ne rugăm. Şi aceasta o poţ cunoaşte de la Ana, maica proorocului Samoil, că aşa zicea la rugăciunea ei: („Adonai, Doamne, elui Savaot“), adecă „Întru tot, putearnice Doamne, de vei căuta să vezi smerenia roabei tale şi vei da roabei tale sămânță de bărbat, o voiu da înaintea ta daru să slujască în beseareca ta, în toate zilele vieții lui“. Şi o ascultă pre dânsa şi-i deade roadă pântecelui ei pre marele dentru proroci,

Samoil. Pentru aceaea, să cade cel ce să roagă să nu grăiască fără de socoteală, precum zice Hristos, ce pururea să să roage şi să zică: „Doamne, Isuse Hristoase, miluiaşte-mă, păcătosul“. Că, de vei grăi multe, află vreame diavolul şi samănă în tine gânduri necurate, fură mintea ta, şi unele grăiaşte gura ta, şi altele mintea ta şi, mai vârtos,
110r când eşti bi // ruit de mâncări şi de băuturi multe, pentru aceaea, scărpinându-ne şi căscând la rugăciunea noastră, cu leane ne rugăm. Iară Ana, fiind postită şi cu linişte, să ruga lui Dumnezeu şi dobândi cearerea, că inima zdrobită şi smerită Dumnezeu nu o leapădă. Încă trebuie să suferim şi ocări şi sudalme, că alt lucru nu face inimă curată ca răbdarea scârbelor, că zice: „Întru scârbe m-ai lățit pre mine şi în scârbe ne-am adus aminte de tine“. De vreame ce, când ne vine vreo nevoie sau vreo greutate, atuncea ne aducem aminte de Dumnezeu cu multă pohtă şi, pentru aceaea, ascultă şi Dumnezeu rugăciunea noastră, aşijderea, sântem datori, când meargem la masă să prânzim şi, întâiu şi apoi, să mulțimim lui Dumnezeu, şi nu vom cădea niciodată în beție şi în lăcomie, ce, cu măsura cea ce să cade, gustând den toate, să veseleaşte şi trupul şi sufletul, ca masa ce să începe den gură şi blagoslovenie şi să sfârşaşte iară cu rugăciune, niciodată nu să va lipsi de tot binele. Şi să nu-m zică cineva: „Că eu dvorescu la judecată şi nu pociu să mă rog ziua şi să alerg la besearecă“, că poți pre lesne, cu puține cuvinte, să îmblânzeşti pre Judecătoriul Dumnezeu şi nu te împiadecă nici locul, nici vreamea, numai mintea să fie curată, că şi Ana, de-n inimă, fără glas, să ruga şi Dumnezeu o au ascultat. Pentru aceaea, să nu aflăm pricină, să zicem că iaste cu greu neştine, fiind cu griji domneşti, sau iaste departe de besearecă, pentru aceaea nu să poate ruga, că locul nu împiadecă, nici vreamea opreaşte, ce, oriunde vei fi, poți să pui jărtăvnic, măcară de n-ai îngenuchea, nici să te baţi în pieptu, nici mânile spre ceriu să-ţ rădici. Aceastea toate, măcară de nu le-ai face, numai mintea şi gândul tău să-l aibi cu osârdie, plineşti toată rugăciunea, măcară în târgu de eşti, sau de umbli singur, sau lucrezi la

prăvălie, şi tot alt lucru, toate ce-ai face, poţi să te împreuni cu Hristos, cu gândul numai rugându-te. Încă, şi cela ce slujaşte la bucătărie, şi robul cel cumpărat, carele n-are vreame să meargă la besearecă, poate să facă rugăciune bine plăcutului Dumnezeu, că Dumnezeu deloc nu să scârbeaşte, ce numai una ceare de la noi: gând fierbinte, şi întreg, şi suflet curat. Pentru că şi Pavel, nu în besearecă, nici în casă, ce, fiind închis în temniţă, cu mânile şi cu picioarele în gros şi cu faţa în sus zăcând, aşa făcând rugăciune, cutremură temniţa den temelie şi pre temnicearíu îl legă şi spre cunoştinţă dumnezeiască îl îndireptă. Şi împăratul Ezechia, zăcând în pat, numai cât să întoarse spre păreate şi să rugă lui Dumnezeu cu lacrămi. Veni în sănătatea cea mai denainte, iară şi tâlhariul, fiind răstignit şi întinsu pre cruce, cu puţine cuvinte, să făcu moşnean împărăţiei ceriurilor. Şi prorocul Ieremia, în groapa cea de scârne, şi prorocul Iona, în pântecele chitului, aşijderea, şi prorocul Daniil, în groapa cu leii. Aceştia toţi, rugând pre Dumnezeu, s-au izbăvit de multe
110^{v} răutăţi, / cu rugăciunea cea fierbinte spre Dumnezeu. Dară ce va zice păcătosul, când să roagă? Ceaea ce zicea şi hananeanca. Aceaea zicea: „Miluiaşte-mă, Doamne, că fata mea rău să îndrăceaşte". Aşa zi şi tu: „Miluiaşte-mă, Doamne, că sufletul mieu rău să îndrăceaşte", pentru că rău drac iaste păcatul. De cel îndrăcit tuturor le pare rău, iară pre cel păcătos toţi îl urăsc. „Miluiaşte-mă", zici. Puţin iaste cuvântul şi umple întunearec de milă, că, unde iaste mila lui Dumnezeu, acolo sânt toate bunătăţile. Pentru aceaea, de eşti şi den besearecă afară, strigă şi zi: „Miluiaşte-mă, Doamne", măcară de nu ţ-ai mişca nici buzele, ce, cu mintea ta, strigă, că mai bine aude Dumnezeu pre ceia ce tac. Nu trebuiaşte să cercăm loc rugăciunii, ce firii cei bune. Pre Ieremia l-au aruncat jidovii în scârne şi, rugându-se lui Dumnezău, îl ascultă şi să izbăvi de împuţiciune. Şi direptul Iov în gunoiu zăcea şi pre Dumnezeu îl făcu milostiv, Iona în pântecele peaştelui, şi s-au rugat şi l-au scos Dumnezău şi, în scurt să zicem, oriunde vei fi, macară şi la baie, roagă-te lui

Dumnezău, nu aleage loc de rugăciune, că omul iaste besearecă lui Dumnezău. Şi ascultă pentru Moisi, când au luat pre jidovi şi fugiia de Farao<n> şi, înaintea lor era Marea Roşie, iară de-ndărăt îi goniia Farao<n> cu oastea lui şi, în mijloc era Moisi cu jidovii, cu multă strimtoare, şi făcea rugăciune în taină, iară Dumnezău zicea către Moisi: „Ce strigi către mine?". Şi tu, dară, când îţ vine vreo bântuială, au de la oameni, au de la draci, la Dumnezău aleargă, pre Stăpânul tău chiamă, că Dumnezău pururea cu noi iaste, că zice, pren *Scriptură*: „Încă grăindu tu, zice-ţ-voiu: 'Iată-mă-i', ca cum ţ-ar zice Dumnezeu, că tu, încă nu sfârşăşti cuvântul tău, şi iată-mă că sânt lângă tine şi auz ce-m zici". Tu, încă, nu-ţ sfârşăşti rugăciunea ta şi el îţ dă sănătatea sufletului şi trupul tău, că, de-ţ va fi inima şi mintea curată de patimile ceale reale şi de vei fi şi-n târgu sau vei dvori la judecată, au pre cale vei mearge, au vei lucra meşteşug, sau, măcară unde vei fi, poţi să te rogi lui Dumnezău şi să dobândeşti ceale ce pofteşti. Dară ce arată, când întindem mânile noastre spre ceriu şi ne rugăm? Căci multe lucruri reale facu mânile, aceastea lăcomescu, şi iau ceale striine, şi bat pre altul, şi fură, şi apucă pre altul, de poftă, sau mădulările lor, şi să pângărescu, care nu poate fi alt păcat mai rău. Pentru aceasta, zice apostolul: „Tot păcatul iaste afară den trup, iară cel ce curveaşte cu mâna în trupul lui păcătuiaşte". Şi, iară, zice că ceale ce să fac într-ascunsu, grozav iaste şi a le grăirea. Pentru aceasta, îţ ad-o aminte şi, mai vârtos, te teame, că cu mânile aceastea vei să aduci lui Dumnezău jărtva cea sufletească. Deci, nu le mai ruşina pren fapte spurcate, ce le curăţeaşte pre dânsele cu milostenie, cu slujba fraţilor celor bólnavi, spre ajutoriul celor lipsiţi şi,
111^{r} atuncea, le rădică spre rugăciune şi spre umi // linţă, că, de vreame ce, nespălându-ţi mânile, nu să cade să faci rugăciune, cu cât mai vârtos, când păcătuieşti şi le pângăreşti pre eale. Căci cum poţi să le rădici spre rugăciune? Această necurăţie şi pângăriciune aduce multă mânia lui Dumnezău asupra celui ce păcătuiaşte. Vei să ştii câtă iaste putearea rugăciunii ce să face în besearecă? Ascultă.

Petru apostol s-au rugat oarecând, fiind legat, de păgâni, de mâni şi de picioare cu lanţuri, şi să făcu rugă la besearecă de creştini şi, îndată, acea rugăciune a multora scoase pre Petru den legăturile temniţii. Dară ce poate fi altă mai tare decât ruga aceasta, deaca folosi turnului şi stâlpului besearecii şi pre cei chemaţi spre botezu niciodată nu i-au învăţat, nici le-au poruncit să să roage pentru alţii, ce noao, celor botezaţi ne-au poruncit să ne rugăm pentru toată lumea şi pentru episcopi? Că, de vreame ce la oamenii cei vinovaţi, pre carii îi duc să-i piarză, de se va scula mulţimea norodului, toată, să meargă la împăratul, să ceară pre ucigaşii aceia şi, biruindu-se rugăciunea a multora, îi iartă, cu mult mai vârtos, Împăratul cel cerescu ne va dărui noao iertare păcatelor, pentru rugăciunea a multora creştini, mai vârtos, încă, rugile preoţilor, că, pentru aceasta, ne-au dat Dumnezău preoţi, să ajute şi să întărească rugăciunile celor slabi, să să suie la ceriu înaintea Domnului Isus Hristos şi Dumnezăul nostru. Că, de vreame ce lui Petru, mai marele apostolilor, i-au folosit rugăciunea besearecii şi l-au scos den legătură, dară tu, cum nu bagi samă rugăciunea celor mulţi şi molitva preoţilor? Spune-m! Că, în ce chip putearea dragostii nu să împiadecă de depărtarea locului, aşa şi lucrarea rugăciunii nu să opreaşte nici de o împiedecare, ce, precum dragostea împreună despărţirea multora, aşa şi rugăciunea celora ce-s departe le foloseaşte. Că şi Moisi, de n-au şi fost cu trupul în războiu cu cei ce să bătea, iară cu mult mai tare au ajutat la războiu, căci ş-au întins mânile încrucişat la ceriu, că zice: „Când ţinea Moisi mânile în sus, biruia jidovii, iară, când osteniia şi le pogorâia jos, atuncea biruia Amalic cel păgân". Pentru aceaea, au pus pe Aaron şi pe Or, de-i ţinea mânile lui, şi atuncea biruia norodul jidovilor. Nu să face niciodată fapta cea bună mare şi tare, de nu va fi şi la alţii folosul, că, macară de te-ai posti şi ai însăta, macară de-ai zăcea jos, pre pământ, şi să mănânci pământ, în loc de pâine, şi să-ţ plângi păcatele, în toată viaţa ta, şi ziua şi noaptea, şi altuia să nu foloseşti, în zadar

te osteneşti, că nici un lucru mare nu faci. Că şi Moisi multe şi mari minuni au făcut, dară nici una de-acealea nu l-au făcut mare, precum l-au făcut fericitul acela glas ce-au zis către Dumnezău, adecă: „De vei lăsa păcatul lor, lasă-l, iară de nu, ştearge şi numele mieu den cartea ta". Aşijderea, şi David, aseamene, zicea către Dumnezău: „Eu, păstoriul, am greşit, iară turma n-au greşit, întoarce
111v urgia ta asupra mea şi asupra casii tătâne-mieu". Toa / te faptele prorocilor sânt mari şi vreadnice vieţii îngereşti, iară faptele lui Pavel, spre aceastea, mai mult au mila şi dragostea spre toţi, că s-au rugat să cază şi din slava cea viitoare pentru mântuirea a tuturor oamenilor, adecă să să lipsască el de bunătăţile ceriurilor, numai să să spăsască toată lumea. Iară Iona prorocul, pentru căci îş cerca numai folosul lui, avu primejdie până la moarte şi cetatea Ninevia stătu şi nu să cufundă în mare, iară pre Iona l-au înghiţit peaştele cel mare, chitul. Iară milosârdia fericitului Pavel covârşaşte pre Moisi, căci că Moisi era bucuros să piară împreună cu tot neamul jidovescu. Iară Pavel nu vrea să piară cu tot neamul lui, ce să ruga lui Dumnezău toată lumea să să spăsască şi numai el să meargă în iadu. Bine, dară, şi de folos iaste să dobândească cineva rugăciunea sfinţilor, însă, deaca va fi şi acela înţelept şi curat, iară, de nu va fi aşa, nu-i va folosi ajutoriul altora, ce, cu acea rugăciune, va peri, pentru că ce-au folosit prorocul Ieremia jidovilor? Nimica, că s-au rugat lui Dumnezău de trei ori şi, a treia oară, auzi pre Dumnezău, zicând: „Nu te ruga pentru acestu neam fărădeleage". Ce-au folosit lui Saul prorocul Samoil, căci s-au rugat ş-au plânsu pentru el până la moarte? Şi ascultă că ce zice Dumnezău prin prorocul: „De va sta Noe, şi Iov, şi Daniil, nu vor putea să izbăvească den iad pre feciorii lor, şi pre featele lor, de vreame ce s-au întărit răutatea lor". Ce, dară, nu folosescu rugile sfinţilor? Folosesc foarte, însă, când ajutăm şi noi. Şi, de vei să ştii câţi s-au folosit den rugăciune, adu-ţi aminte de rugăciunea lui Cornilie şi de milostenia ce-au făcut Tavita. Ascultă şi pre Dumnezău zicând: „Ajut cetăţii Ierusalimului de la mine

şi pentru David, feciorul mieu". Dară, când i-au ajutat? Când împărăţiia Iezechia cel direpţ. Iară nu şi deac-au venit Navohodonosor, au făcut Dumnezău aşa, căci că s-au întărit răutatea şi vicleşugul jidovilor. Iară şi noi, creştinii, partea cea iubită a lui Dumnezău, pentru ce ne-am dat unui împărat necurat, şi fără direptate, şi prea viclean? Pentru păcatele noastre. Şi, iarăş, ascultă Dumnezău pre Samuil proroc. Când? Când făcea şi ei bine. Atuncea au trimis pre îngerul lui şi omorî într-un ceas de noapte 170000 de voinici den oastea împăratului Sinahirim. Ce vei zice: „Dară, ce-m trebuie mie rugăciunea altora, deaca facu eu voia lui Dumnezău?". Ce zici, omule? Pavel n-au zis: „Ce mi-i bună ruga altora?", macară că ceia ce să ruga nu era atâta de vreadnici ca el. Petru, încă, n-au zis că nu-i trebuie lui rugăciunea, că ruga neîncetată să făcea de besearecă cătră Dumnezău pentru el şi, îndată, să izbăvi din legătură, iară tu zici că nu-ţ trebuie rugăciunea? Pentru aceasta, mai vârtos îţ trebuie rugăciune, căci socoteşti că nu-ţ trebuie rugăciunea, că, de-ar cerca Dumnezău leanea şi negrija ce avem la rugăciune şi, încă, mai rău, că stăm înaintea lui, şi ne rugăm să ne iarte
112r pă // catele noastre, şi nu-i facem atâta cinste câtă facu slugile stăpânilor lor, şi câtă plecăciune şi ascultare facu slujitorii căpeteniilor lor şi corăbiarii mai marelui lor, sau câtă dragoste arată priatenii cătră priatenii lor şi, de s-ar întâmpla să vorbeşti cu priatenul tău cel credincios, îi răspunzi cu multă cucernicie, iară la Dumnezău, când te rogi să-ţ iarte păcatele, te leneveşti, şi caşci, şi-ţ schimbi picioarele, unul peste altul, şi mintea ta să duce, când la neguţătorie, când la dobânda banilor tăi şi la meşteşugul tău, numai gura bârfeaşte în deşărt. Şi aceasta nu o pătim o dată sau de doao ori, ce de multe ori. Şi, numai aceasta, de o va cerceta Dumnezău, oare avem cuvânt să-i răspundem? Sau, de va cerca vederile ceale ficleane, adecă osebirea feaţelor, pomenirile şi poftele ceale ficleane, şi gândurile ceale reale şi necurate, carele ne vin dentru înşelăciunea cea nesocotită a ochilor? Aşijderea şi ocărâle şi clevetiturile carele, în toate zilele, grăim rău asupra

aproapelui nostru, neavând nici un lucru, şi ficleşugurile carele meşterşuguim unul cătră altul, acum fiind înaintea noastră priatenul, îl lăudăm şi, cu dulceaţă, vorbim cu el, iară, când lipseaşte, îl grăim de rău. Oare, pentru unele ca aceastea, nu ne va pedepsi Dumnezău? Dară, încă, ce vom zice pentru zavistia, când pizmuim norocirea fratelui nostru? Aşijderea, iară, când are nenorocire, ne pare bine de primejdia lui. Hristos ne porunceaşte să ne rugăm pentru ceia ce ne supără şi pentru ceia ce ne urăscu pre noi. Ce zici, omule? În besearecă vii şi să te rogi să-ţ iarte Dumnezău păcatele şi tu bleastemi pre alţii? Nu ştii că, de nu vei ierta, nu-ţ vor ierta? Şi ce, că, nu numai că nu iertăm greşala fratelui nostru sau nepriatenului nostru, ce, încă, ne rugăm şi lui Dumnezău ca să nu-l iarte sau să-i taie viaţa. Pentru aceaea, dară, nu ni se cade noao, creştinilor, să avem vrăjmaşi şi vrăjmăşii, ce dragoste adevărată. Când te rogi lui Dumnezău să-ţ iarte păcatele, nu-ţ aduce aminte de păcatele altora, ca să nu-ş aducă aminte nici Dumnezău de ale tale păcate. Iară, de ne vom ruga pentru vrăjmaşii noştri, să n-avem grijă nici de păcatele noastre, că le iartă Dumnezău, care au zis: „Iartă şi ţi se va ierta". Pentru aceaea, nu iaste alt suflet mai pângărit şi limbă mai spurcată decât ceaea ce bleastemă pre fratele. Om eşti? Nu borî otravă, ca aspidele. Eşti om mai cinstit decât toate faptele lui Dumnezău? Nu te face şarpe şi hiară, că, pentru aceaea, ţ-au dat Dumnezău gură, să nu muşci, ca câinele, ce să îndulceşti pre alţi fraţi cu cuvinte dulci. Adu-ţi aminte ce ţ-au zis Dumnezău: „Să laşi şi să ierţi pre ceia ce-ţ greşăscu, iară tu şi pre mine, Dumnezăul cel blând, mă îndemni să fiu şi eu soţie cu tine la sângele vrăjmaşului tău? Şi să-m stricu poruncile meale? Şi mănânci pre fratele tău, şi-ţ cruntezi limba ta în sângele lui, ca cei îndrăciţi?". Şi faci pre diavolul de să bucură şi râde de tine, când aude rugăciune ca aceasta,
112v de / te rogi lui Dumnezău, şi-l îndemni să să mănie, şi să te urască. Ce, când zici aceastea, socoteaşte, cu mintea ta, la cine mergi? La om aseamene ţie, au la Dumnezău mergi? Care zice : „Rugaţi-vă pentru vrăjmaşii voştri". În

ce chip, dară, strigi către el? Cum te rogi lui Dumnezău să strice leagea care o au tocmit? Nu iaste acesta chip de slugă, că nimeni nu să roagă ca să piară altul, ce ca să să mântuiască? Ce porţi chip de slugă şi cuvintele îţ sânt de pârâş? Şi, când vom să ne rugăm lui Dumnezău pentru binele sufletului nostru, ne scărpinăm, şi căscăm, şi cădem întru întunearece de gânduri reale. Iară, când blestemăm pre vrăjmaşu, foarte cu nevoinţă şi cu deşteptare o facem, căci că diavolul, când cunoaşte că împingem cuţitul asupra noastră, atuncea el nu ne opreaşte nimică, ca să ne strice mai mult, ce zice neştine: „Dară eu am strâmbătate, pentru aceaea plângu şi mă vaiet". Blastemă, dară, pre diavolul, care ne face tuturor strâmbătate, că el face vrăjmaşii, el iaste învrăjbitoriul oamenilor, că omul, câte ar face, tot iaste priaten şi frate. Pentru ce, dară, laşi pre alesul, vrăjmaşul, diavolul, şi-ţ mușci mădulările tale? Aceastea, dară, cunoscându-le noi, iubiţilor, ia, să ne nevoim să facem poruncile lui Dumnezău şi, după voia lui, să petreacem, ca şi împăraţii ceriurilor. Să ne învrednicim şi bunătăţile ceale viitoare să dobândim, întru Isus Hristos, Domnul nostru, a căruia e slava şi tăria, împreună cu Părintele şi cu Duhul cel Sfânt, acum şi pururea şi în veacii veacilor, amin.

Cuvânt al 31 a celui întru sfinţi părintele nostru, a lui Ioan Zlatoust. Pentru pocăinţă şi pentru milostenle, ce s-au zis la Dumineca brânzii. Blagosloveaşte, Părinte

Împăratului celui pământesc îi gătesc ostaşi de război, când strigă pristavii, iară împăratului celui ceresc, lui Isus Hristos, îi strânge ostaşi şi-i îndeamnă spre slavoslovie şi frica lui Dumnezeu, citania *Dumnezeieştilor Scripturi*. Însă pre aceia îi strâng la război simţitoriu, de vreame ce stau cu război împotriva vrăjmaşilor lor, iară pre noi împotriva vrăjmaşilor draci şi războinicilor celor nevăzuţi, precum zice apostolul Pavel: „Că nu iaste războiul vostru

spre sânge şi carne, ce către începătorii către puteri, către duhurile ficleşugului, ce sânt în văzduhul ceriului". Vedeţ,
113r fraţilor, ce vrăjmaş // avem? Vedeţ cu ce războinici ne luptăm? Că adevărat, mult sânt ficleani şi fără de ruşine. Pentru aceasta, şi spre toate păcatele ne îndeamnă să le facem ca să avem întocma cu ei iadul şi munca şi, de să vor scăpa de acea greşală să nu o facem, vin la alta, iară, de nu nemeresc, nici cu acela spre altul să mută, şi, în scurt, dentr-un păcat într-altul schimbându-se, nu să lasă până nu fac pre voia lor. Şi, pre unul îndeamnă spre curvie, pre altul la preacurvie, pre altul spre vicleşug, şi pre altul să răpească ale altora, să-ş fure pre vecinul lui sau pre altcineva. Aşijderea, pre altul îndeamnă spre lăcomie şi nesaţiu, pre altul spre pizmă şi zavistie, iară pre altul spre ucidere şi sudalmă, pre altul spre clevetire şi năpăstuire, pre alţii, iarăş, spre nesaţiul pântecelui şi sodomie, pre alţii spre furtişag de ceale sfinte şi obrăznicie. Şi pre unii îi îndeamnă spre mărire deşartă şi plăcearea oamenilor, pre alţii spre nemilostivire şi neomenie, pre alţii spre jurământ şi lepădare de leage, şi spre mânie, şi urgie, şi price, şi pre alţii la camăta banilor, iară pre alţii spre necurăţie şi a huli pre Dumnezeu. Şi pre unii îi întăresc să nu facă milostenie la săraci, iară pre alţii să strice hotarul vecinului lor, alţii opresc simbria argaţilor, care lucru iaste mai rău decât toate, alţii dezbracă săracii şi supără pre văduve. Şi pre unii nu-i lasă să între în beserecă, iară pre alţii îi fac de să leapădă şi de Hristos. Şi pre alţii, în mii de patemi îi surpă, care aceastea n-au număr, că de-aş sta să le povestesc, nu mi-ar ajunge toată vreamea vieţii meale. Vedeţi, fraţilor, în câte răutăţi cădem, în toate zilele, şi nu ne socotim, ticăloşii de noi? Ce voiu să mă fac eu, ticălosul, spuind aceastea? Creadeţi-mă, fraţilor, că, numai scriindu-le aceastea, m-am înfricoşat, şi m-am cutremurat, şi mă mir, şi-m vine a plânge, când îm aduc aminte în câte patimi reale şi drăceşti ne înşălăm şi ne amăgim de diavolul. Dară, căci nu grijim, pentru ce fugim de mântuirea noastră? Cum nu grijim de moartea noastră? Căci ne le-

nevim? Ce aşteptăm? Până când să avem nesaţiu? Până când să nu căutăm de săraci şi să nu-i miluim? Până când bani şi aurul? Până când iubirea de argint, sugrumarea sufletelor? Până când zavistii, minciuni, clevete, batjocoriri? Până când pohte reale şi cugete vicleane? Ce ne înşălăm pre noi? Ce aşteptăm? Ce ne trudim în zadar? Ce strângem avuţie trecătoare? Căci iubim ceale striine? Ia, ni, să ne pocăim încai de acum, să ne deşteptăm den somnul trândăviei şi al păcatului. Adevărat, fraţilor, vă rog să gonim de la noi somnul cel adânc. Veniţ de ascultaţi şi voi povesti voao, tuturor celor ce vă teameţi de Dumnezeu. Veniţi de ascultaţi cuvinte sufleteşti şi de mântuinţă. Veniţi de luaţi sfat bun, mântuitoriu şi de Dumnezeu plăcut. Veniţi să ne mărturisim lui Dumnezeu, Mântuitor-
113[v] riului nostru. Veniţi mai / 'nainte, până nu să sparge zborul vieţii. Veniţi, până nu să închid uşile cetăţii. Veniţi, până nu vine moartea să ne afle negata. Veniţi, până nu apune soarele, până nu să întunecă lumina. Veniţi, păminteanilor, şi toţi fiii oamenilor, împreună, bogaţii cu săracii. Veniţi, blagorodnici şi slăviţi, robii şi cei slobozi. Veniţi, tot neamul şi toată vârsta, bărbaţi şi muieri, mici şi mari, tineri şi bătrâni. Veniţi, preoţii Domnului şi toată plinirea besearecii, cei de la margenile pământului, până la marginea lumii. Veniţi, împăraţii pământului, înţelepţii şi proştii. Veniţi să cădem înaintea Domnului nostru, cel ce ne-au făcut pre noi. Veniţi, fraţilor, să cunoaştem că nu ne vor putea folosi nici marginile pământului. Veniţi, să cunoaştem că goli am venit şi iară goli vom să ne ducem acolo. Veniţi, să ne mărturisim Domnului, cu lacrămi şi cu suspinuri, cu milostenii şi cu îndurări la săraci, şi acesta ne va învăţa pre noi cum ne vom spăsi. Ia, ni, să zicem şi noi către Dânsul: „Doamne, greşit-am la ceriu şi înaintea Ta. Primeaşte întoarcerea şi pocăinţa noastră. Primeaşte noao, păcătoşilor, plângerea şi tânguirea cea de moarte. Primeaşte-ne pre noi, ticăloşii, carii rău şi grozav am vieţuit. Primeaşte-ne pre noi, iubitoriule de oameni, carii mult te-am mâniat. Primeaşte-ne pre noi, Stăpânule,

carii ne-am stricat viaţa noastră în curvii, şi-n necurăţii, şi-ntr-alte multe răutăţi. Primeaşte, Doamne Dumnezeule, pre noi, carii poruncile tale nu le-am ascultat, ce învăţăturilor diavolului am urmat. Primeaşte-ne, Stăpânule, pre noi, nevreadnicii, robii tăi, şi nu ne da noao după faptele noastre. Mărturisim, Stăpânule, că nici a trăi nu sântem vreadnici, pentru păcatele noastre. Mărturisim, Doamne, că nici soarele acesta nu sântem vreadnici să-l vedem, căci că nu iaste nici un păcat, nici un fealiu de răutate, carele să nu-l fim făcut noi, nevreadnicii, ce ne primeaşte, Stăpânule, ca pre fiul cel curvariu. Primeaşte-ne ca pre tâlhariul şi ca pre curva. Doamne, caută spre noi şi ne întoarce spre frica ta. Doamne, înţelepţeaşte-ne pre noi şi nu ne urgisi, ce fii milostiv păcatelor noastre, ca şi vameşului, că tu eşti Dumnezeul nostru, fără de tine, pre altul nu ştim. Doamne, izbăveaşte-ne de vrăjmaşii noştri şi să nu întri cu robii tăi la judecată. Doamne, tu eşti Dumnezeu, iară noi nărodul tău, că am greşit şi-am făcut fărădelegi şi nedireptăţi. Şi vicleşugul înaintea ta am făcut, şi-am greşit întru toate, şi de poruncile tale n-am ascultat, şi, pentru aceaea, departe ne-am rătăcit de tine. Ce miluiaşte, Stăpânule, pre noi, cei scoşi den raiu, cu înşălăciunea şarpelui. Miluiaşte-ne pre noi şi ne îmbracă în veşmântul cel de veselie şi în haina cea de mântuire. Miluiaşte-ne, Doamne, că ne-au dezbrăcat diavolul de
114[r] ajutoriul tău. Milosârde, // miluiaşte pre noi, carii te-am părăsit şi vrăjmaşului am slujit. Miluiaşte-ne pre noi, rătăciţii. Miluiaşte-ne pre carii n-am văzut poruncile tale, ce-am posluşit faptelor celor reale ale diavolului. Miluiaşte-ne pre noi, carii ne-am pângărit cu păcatele. Miluiaşte-ne, Milostivule, miluiaşte-ne Bunule, miluiaşte-ne îndelung Răbdătoriule. Miluiaşte-ne pre cei tiraniţi de diavolul, miluiaşte-ne pre cei întinaţi în curvii, că toată răutatea, şi toată necurăţia, şi lăcomia, şi strâmbătatea mânile noastre le-au lucrat, că am pângărit sufletul care l-ai făcut după chipul tău, ne-am pângărit şi trupul şi simţirile. Limba noastră iaste sabie ascuţită asupra

vecinului nostru, ochii noştri sânt ca de foc, mânile noastre sânt pline de sânge, picioarele noastre sânt iuţi spre răutate, gura noastră s-au spurcat cu ocărâle şi, mai pre scurt să zicem, am pângărit pământul şi văzduhul. Strâmbătăţile noastre să înalţă mai sus decât munţii, răutăţile şi lăcomiile covârşâră capetele noastre, păcatele noastre sânt neîndireptate, valurile şi primejdiile noastre n-au nici o mângâiare, scăpătarea noastră iaste neîmbinată şi, iată, pământul nu poate suferi răutăţile noastre. Pentru aceaea, Stăpânule, ne trebuiaşte mila Ta, că tu ştii neputinţa firii noastre. Miluiaşte, Doamne, pre fapta mânilor tale, pentru aceasta ne rugăm milii tale, nu ne lipsi de ajutoriul tău. Trimite mila Ta noao, nevreadnicilor, şi ajutoriul tău dăruiaşte-l noao, păcătoşilor. Arată-ţ faţa ta şi ne vom mântui". Aceastea, fraţii miei, zicându-le şi făcându-le, să fugim de toată răutatea şi de toată necurăţia. Să fugim de strâmbătate şi de lăcomie, să fugim de trufie, şi de beţie, şi de tot nesaţiul, şi de lăcomia bucatelor, care iaste mumă tuturor răutăţilor. Să fugim de iubirea argintului, care iaste începătură şi rădăcină a toată răutatea. Să fugim de sudalma şi de neiubirea fraţilor, să fugim de curvie, şi de preacurvie, şi de toată hula. Să fugim de furtişag, şi de răpire, şi de mărire deşartă, de făţărie şi de price, şi râvnă, şi de alalte înşălăciuni ale aceştii vieţi trecătoare şi mincinoase, ca nu cumva să vie Domnul nostru, Isus Hristos, să ne afle în leane. Şi ne va osebi cu urâciune, şi ne va rândui la pedeapsă, zicând: „Legaţi-i pre dânşii de mâni şi de picioare şi-i aruncaţi întunearecul cel mai denafară, acolo va fi plângere şi scrâşnire dinţilor". O, cât vom să plângem atuncea, fraţilor, şi să ne tânguim, bătându-ne şi nimic folosindu-ne. Deci, de ne vom afla, într-acel ceas groaznic, aşa nesocotiţi, mai bine ar fi fost să nu ne fim mai născut. De ne vom afla aşa, nepocăiţi, mai bine ar fi fost să nu fim cunoscut această viaţă. Decât ne vom afla aşa, mai bine ar fi fost să nu fim trăit nici un ceas într-această lume. Ce veniţi, fraţilor, să plângem aici puţin, ca să nu ne muncim acolo, în veaci, să risipim

noi singuri avearea noastră la săraci, ca, după moartea
114v noastră, / să nu mănânce alţii şi să bea ostenealele noastre, cântând şi zicând: „Strânge bogatul şi nu cunoaşte cui strânge". Şi, iarăş, iată omul carele n-au pus pre Dumnezău ajutoriu lui, ce au nădejduit întru mulţimea bogăţiii lui. Ce să miluim pre alţii, ca să fim miluiţi, să iertăm, ca să ne iarte, că şi noi ce folos avem, fraţilor, deaca ostenim noi şi, den osteneala noastră, au folos alţii? Ce să trimitem acolo înainte, ca să aflăm că, ce samănă omul, aceaea va şi secera, nime să nu afle pricină, zicând: „Că am coconi şi gloată, pentru aceaea nu pociu să-m răsipescu avuţia şi, deaca voiu muri, apoi să rămâie săraci". Nu aşa, fraţilor, rogu-vă, nu aşa, să nu grijim de aceasta, că iaste Dumnezău în ceriu, carele chiverniseaşte şi grijaşte cel ce i-au făcut pre dânşii, ce noi pre noi să ne grijim, pre noi să ne gătim, noi să plângem şi să ne tânguim, să ne gătim mai 'nainte de moarte, să fim întemeiaţi, când vom mearge la judecăţile aceale de acolo, că, într-acela ceas, nici coconii, nici sfeatnicii, nici părinte, nici maică, nici frate, nici rudenii, nici singur Avraam, sau Noe, sau Daniil, sau Petru, sau Pavel nu vor putea să ne izbăvească dentr-aceale munci amară, fără numai faptele noastre ceale bune, că vine Domnul nostru, Isus Hristos, den ceriu. Vine să judece viii şi morţii. Vine cel ce cercetează inimile şi rănichii. Vine, dară cine poate să scape den mânile lui? Vine, şăzând pre scaun de heruvimi şi căutând fără fundurile. Vine Dumnezăul Dumnezăilor şi Domnul Domnilor. Vine Biruitoriul biruitorilor şi Judecătoriul judecătorilor. Vine Împăratul împăraţilor, cel ce vădeaşte şi arată toată răutatea şi taina cea ascunsă a greşalelor, cela ce vădeaşte poftele şi cuvintele ceale proaste şi cugetele ceale reale ale tuturor. Vine ochiul cel negreşit şi neadormit, Judecătoriul cel nefăţarnic şi cercetătoriul cel nemitarnic, care arde toate faptele şi poftele ceale spurcate şi, în matca focului, le trimite. Vine cela ce iubeaşte pacea, şi uraşte tot fealiul de cuvânt viclean, şi toată răpirea şi păcatul, şi pre ceia ce facu smintealele, mai vârtos, la

pravoslavnica besearecă a Domnului, pre carii îi va munci în veaci. Vine cela ce, de faţa lui, fuge pământul, marea seacă, ceriul să învăluiaşte ca o hărtie, stealele cad, văzduhul să cutremură, soarele să întunecă şi luna nu-ş dă lumina ei, puterile ceriurilor să clătescu, heruvimii tremură, serafimii să spăimântează, îngerii să îngrozescu, arhanghelii să cutremură, ceale de sus şi ceale de jos, toate, să strămută. Vine cel ce nu primeaşte faţă omenească, nici miluiaşte săracul la judecată. Vine cela ce dă tuturor, după faptele lor, cel ce vădeaşte şi arată sfaturile şi mişcările a toată dihania. Vine cel ce miluiaşte pre cei milostivi, cel groaznic, întru sfaturi, pentru fiii oamenilor. Vine cel ce închină tot genuchiul celor cereşti şi celor păminteşti, şi celor de supt pământ. Vine, pre direpţi să-i mântuiască şi să-i slăvească, iară pre păcătoşi să-i mun-
115r cească şi să-i // pedepsească, al căruia scaun iaste pară de focu şi roatele lui focu arzând. Vine să fericească pre cei însetoşaţi, iară pre cei sătui să-i necăjască şi să-i mustre. Vine să cinstească pre cei ce s-au nevoit ş-au bdenuit în rugăciune, şi în cântări, şi în mulţimiri, şi în rugă, şi în răbdare, iară pre cei leaneşi şi negrijlivi să-i trimiţă în munci. Vine, spre cei păcătoşi, groaznic, iară, spre cei direpţi, lin şi blând. Şi ce grăiaşte către ei?: „Veniţi, blagosloviţii Părintelui Mieu, de moşteniţi împărăţia, care iaste gătită voao di-nceputul lumii, adecă mai 'nainte de ce-am făcut lumea, nu căci aţ făcut aveare multă pre pământ, sau căci aţ avut bani mulţi, nici căci aţ fostu de neam bun şi slăviţi, sau căci aţ avut slugi şi slujnice multe, nu căci aţ stăpânit moşii multe şi vii, nici căci aţ avut pluguri de boi multe şi turme de oi, nici căci aţ avut jâcniţe, sau căci aţ zidit case frumoase, nici căci v-aţ desfătat cu mease îndestulate şi în cheltuiale nesocotite, nici căci v-aţ îmbrăcat în haine strălucite şi v-aţ uns cu mirosuri, sau căci v-aţ cinstit, şi v-aţ mărit mai mult decât alţii, şi v-aţ înălţat, şi v-aţi slăvit, nici căci aţi postit şi-aţi bdenuit sau aţi păzit curăţia, sau aţi păţit rău, ce, pentru căci am fostu flămând şi mi-aţ dat de-am mâncat, însetat

am fostu şi m-aţ adăpat, striin m-aţ văzut şi m-aţ dus în casele voastre şi mult m-aţ mângâiat, văzutu-m-aţi gol şi m-aţ îmbrăcat, în boală zăcând, şi m-aţ căutat, şi de multă tămăduire m-aţ învrednicit, văzutu-m-aţi la închisoare şi, cu multă nevoinţă, aţ venit către Mine". Atuncea şi direpţii vor zice lui: „Doamne, când te-am văzut flămând şi te-am hrănit? Sau însetoşat şi te-am adăpat? Sau striin şi te-am sălăşluit, sau gol şi te-am acoperit, sau bólnav şi la închisoare şi ţ-am slujit Ţie?". Iară direptul Judecătoriu va zice către dânşii: „Adevăr, adevăr, grăiescu voao. De vreame ce-aţ făcut unuia dentru aceşti fraţi ai miei mici şi săraci, şi lepădaţi, şi striini, şi flămânzi, şi nesocotiţi, şi ologilor, şi celor den nevoie, şi celor răniţi de boale, oricâte aţ făcut unuia de-aceşti mai mici, mie aţ făcut, pre mine aţ încălzit, Mie aţ slujit, sufletul Mieu aţ odihnit. Pentru aceasta, veniţi, blagosloviţii Părintelui Mieu, de moşteniţi cea gătită voao împărăţia ceriurilor. Veniţi, întâiu, ceia ce-aţ păzit leagea neîntinată, veniţi, ceia ce-aţ sărăcit pentru Mine sărăcia cea sufletească. Veniţi, ceia ce-aţ lăcuit pentru Mine cu hierile în pustietăţi, şi-n munţi, şi pren găurile pământului, şi pren peşteri, pentru numele mieu. Veniţi, ceia ce-aţ tânguit şi-aţ plâns şi ceia ce-aţ flămânzit şi-aţ însetoşat pentru mine. Veniţi, cei ce-aţ fostu goniţi pentru direptate, şi v-aţ ponosluit, şi v-aţ urât pentru numele Mieu. Veniţi, cei curaţi cu inima, veniţi cei milostivi şi milosârzi. Veniţi, cei ce-aţ hrănit săracii şi-aţ primit striinii şi ceia ce-aţ fost ajutoriu văduvelor şi sără-
115v cilor şi celor neputincioşi. Veniţi, mângâitorii bólnavilor, / veniţi, platnicii celor datori, veniţi, izbăvitorii celor den robii reale şi celor den izgoniri. Veniţi, ceia ce, pentru Mine, aţ petrecut viaţa cea lină şi pacinică. Veniţi, ceia ce v-aţi nevoit cu curăţia, şi cu postul, şi cu viaţă curată, până la moarte. Veniţi, ceia ce v-aţi păzit sufletele şi trupurile voastre în curăţie, neîntinate şi nepângărite. Veniţi, ceia ce-aţ petrecut cu posturi şi cu bdenuiri şi cu cântări, în toată viaţa voastră. Veniţi, ceia ce n-aţ lipsit de la besearecă nici ziua, nici noaptea. Veniţi, ceia ce-aţ lepădat

ceale pămînteşti, de luaţi ceale cereşti. Veniţi, ceia ce, pentru Mine, aţ lăsat părinţii, maicele şi muierile, fiii şi featele, casele şi moşiile, rudeniile şi priatenii. Veniţi, de vă desfătaţi în bunătăţile cerescului Ierusalim. Veniţi, de vedeţi slava Mea, şi vă bucuraţi, şi vă veseliţi, că plata voastră multă iaste în ceriuri. Veniţi, de vedeţi ale cui slugi aţ fostu, şi vă bucuraţi, şi săltaţi, că a voastră iaste împărăţia ceriurilor. Întraţi întru bucuria Domnului vostru, desfătaţi-vă în bunătăţile acealea carele ochiul nu le-au văzut şi ureachea nu le-au auzit şi, întru inima omului n-au întrat. Întraţi în lăcaşurile Părintelui Mieu, unde poftescu îngerii să să pleace, primiţi darurile, şi cununile, şi biruinţele luptărilor voastre, care aţi suferit greul şi arsura zilei şi-aţ dobândit împărăţia ceriurilor, aţ răbdat foamea, şi seatea, şi mâncarea seacă, zăcând la pământ. Desfătaţi-vă, dară, întru slava cea neasămănată şi în bucuria cea nespusă, în curţile raiului, care le-am gătit mai 'nainte voao, priatenilor miei. Odihniţi-vă în lăcaşurile ceale luminoase, şi în desfătarea, şi în bucuria ceaea ce n-are sfârşit. Întraţi în locurile ceale luminoase şi strălucite, şi vă odihniţi de osteneale şi de supărări, şi de ponosluirile voastre, care aţ răbdat pentru mine, Stăpânul vostru. Odihniţi-vă cu sfinţii îngeri, şi cu apostolii, şi prorocii, şi cu toţi sfinţii cei bine plăcuţi den veac. Întraţi în curtea Mea, unde nu iaste dureare, nici scârbă, nici suspinuri, nici lacrămi, ce bucurie veacinică şi viaţă fără moarte. Aceastea daruri dăruiescu Eu celora ce păzescu cuvântul Mieu. Aşa cinstescu eu pre ceia ce Mă cinstescu pre Mine. Aşa mărescu Eu pre ceia ce mă mărescu pre mine. Aşa odihnescu pre ceia ce odihnescu mădulările meale, adecă pre săraci şi neputincioşi. Aşa fericescu pre ceia ce să nevoiescu cu besearecele Meale. Aşa plătescu eu, cu bogăţie şi însutit, în viaţa cea veacinică. Mi-aţ dat puţină pâine şi uscată, luaţi împărăţia ceriurilor. Datu-mi-aţ un ban, luaţi raiul şi desfătarea lui. Datu-mi-aţ haină veache, iată că îmbrac pre voi cu îmbrăcămîntul luminii ceii neapuse. Datu-mi-aţi un păhar de apă, primiţi

apa cea vie a răpaosului. Băgatu-m-aţi supt acoperământul casii voastre, iată, vă dăruiescu voao să fiţi cu sfinţii îngeri. Datu-mi-aţi putrede, luaţi ceale neputrede. Datu-mi-aţi ceale trecătoare, luaţ ceale veacinice. Pu-
116r su-m-aţi la masa voas // tră, luaţi desfătare veacinică. Scosu-m-aţi den lăgătură şi den închisoare, căutatu-m-aţ la boală şi mi-aţ potolit foamea, şi mi-aţ stâmpărat seatea, picioarele mi-aţi spălat şi m-aţi încălzit, când mi-au fost frig, iată, vă dăruiescu şi Eu voao sânul lui Avraam. Datu-mi-aţi lut şi, iată, vă dau voao mărgăritariu. Datu-mi-aţi iarbă, iată, vă dau voao aur, că toate ale Meale sânt cereşti şi neputrede, iară ale voastre toate sânt lut şi iarbă veştejitoare, iară ale Meale sânt lumină, viaţă, bucurie şi odihnă. Cunoscu Eu toate câte mi-aţi făcut, ştiu eu câte aţ scos den gura voastră şi-aţ sărutat sufletul Mieu. Ştiu şi nu uit eu cât m-aţi sălăşluit şi, pentru aceastea toate, câte bunătăţi sânt în ceriu şi câte pre pământ, voao, priatenilor Miei, le dăruiescu în veacii veacilor". Vedeţi, fraţilor, dobânda milosteniei, cunoscutu-i-aţ putearea ei? Aflatu-i-aţi folosinţa ei? Să ne nevoim, dară, toţi, până avem vreame, într-această viaţă trecătoare şi deşartă. După aceaea, va zice Domnul către cei den-a stânga şi nemilostivi, către ceia ce ş-au cheltuit viaţa în fapte reale: „Fost-am flămând şi nu mi-aţi dat să mănânc, însătoşat am fost şi nu m-aţi adăpat, şi cealealalte. De câte ori am venit la uşa voastră de-am cerşut puţină milostenie şi m-aţi întorsu în deşărt. De câte ori am venit la casele voastre, şi-am văzut mease pline de tot binele, şi hrăniaţi curvele ceale ce vă juca, şi pe momearnici, şi Mie nici o bucată de pâine uscată nu mi-aţi dat, căci au doară dentru ale voastre am cerşut? Nu dentru ale voastre, ce dentru ale Meale, carele v-am dat voao, am cerşut şi nu mi-aţi dat să mănânc. De multe ori am venit la casele voastre, în vreame de iarnă tare şi grea, şi-am fost gol şi desculţ şi nici a grăi nu puteam de greul frigului şi a gerului, iară voi m-aţi scos afară, şi m-aţi gonit, şi m-aţi ocărât, şi nici ca pe un câine nu m-aţi socotit. Pentru aceasta, dară, du-

ceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel den'afară, unde iaste viarmele cel neadormit și scrâșnirea dinților, căci că, nu numai că nu m-ați miluit voi, ce, încă, ați oprit și pre ceia ce, de multe ori, au vrut să mă miluiască, zicându-mi că sânt înșălătoriu și mă fac. Și ziceați că săracii sânt furi, căci îi miluiți pre ei? Pre câini îi hrăniiați, caii îi îngrășați, dobitoacele grijiiați și vă era aminte de oi, și de porci, și de măgari, iară mădulările meale, carii sânt săracii și bólnavii, nicicum nu i-ați miluit. Așa, nici voi nu vă veți milui. Dară nu cunoașteți, ticăloșilor, că tot omul, pentru săraci, dobândește mântuirea sufletului lui? N-ați cunoscut că pre ei frații Miei i-am chemat? N-ați auzit *Scriptura* ce zice?: 'Că, cela ce miluiaște săracul, împrumutează pre Dumnezeu'. N-ați aflat că judecata iaste nemilostivă celora ce nu miluiescu pre săraci? O, cât striga săracii, frații Miei, plângând și lăcrămând, și suspi-
116[v] nând și cerea / de la voi milostenie! Și ce cuvânt striga și zicea, ca să vă întoarcă inimile voastre ceale nemilostive și împietrite, ce vă zicea și ce nu vă zicea?: 'Miluiți-ne pentru dragostea lui Hristos, ajutați-ne, dați-ne, făcătorilor de bine, dați milostivilor, dați, priatenii lui Hristos, dați, îndurătorilor, dați iertătorilor'. Și alte mii de cuvinte și chipuri, meșterșuguind, zicea, cealea ce putea și pe pietri să le moaie, și hiarăle ceale sălbatici să le îmblânzească, iară voi v-ați întărit inima voastră și, nu numai că nu i-ați miluit și nu i-ați mângâiat, ce, încă, bătându-i, i-ați gonit dentr-un loc într-altul, atâta cât mulți au murit de foame și de seate și de frig. O, la câți săraci ați făcut strâmbătate? Pre câte văduve ați prădat? Pre câți slabi ați năcăjit? Pre câți ați făcut robi și calici? O, la câți argați ați oprit simbria și, pentru aceastea, în veaci vă veți munci. Nu v-ați învățat de aceale 5 fecioare, că toată fata cea bună, fără milostenie nu iaste nici de un folos? Ca și bucatele fără de sare? Feciorie, de vei zice, veri postu, veri rugă, veri nedormire, veri mâncare seacă, veri foame, veri seate, veri ce-ai zice, fără milostenie nu iaste nimica. Ce voiu, dară, să zic și ce voiu să grăiesc neomeniii voastre? Și voinții voastre cei

reale? Pentru aceasta, dară, cătră toți păcătoșii zic: 'Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veacinic, că, în curtea Mea, om nemilostiv nu întră, nici să învrednicește raiului Mieu, nici, în lăcașăle cerești, nemilostivul sau vicleanul, vicleanul și hulitoriul nu întră în cămara Mea, curvariul sau preacurvariul, sau sodomleanul nu să va învrednici să șază la masa Mea. Scumpul și neînduratul nu să va sălășlui în lăcașurile ceale veacinice. Răpitoriul și lacomul nu va umbla întru împărăția Mea, furul sau ocărâtoriul nu să va apropia la jărtăvnicul cel de sus, mincinosul, sau clevetnicul, sau bețivul nu va întra în casa Mea, iubitoriul de argint sau prădătoriul nu să va odihni în catapetasma cea cerească, necuratul și curvariul, pângăritul și spurcatul nu va veni întru odihna cea veacinică, trândavul și leaneșul, și somnorosul, sau ucigașul nu va veni la cina mea, mâniosul sau răpștitoriul, sau pizmașul nu să va apropia de cămara mea, bârfealnicul sau măscăriciul nicicum nu va mânea în lăcașălele ceale veacinice, cel fără rușine sau zavisnicul și alții, câți ca aceastea gândesc, n-au moștenire cu mine'. Pentru aceasta, dară, nu vă înșălați, de vreame ce nici unul de aceștia sau altul ce face strâmbătate nu să va învrednici întru împărăția ceriurilor, ce cei îndurători și săraci cu duhul, cei ce plâng, și blânzii, și făcătorii de pace vor întra la împărăția ceriurilor și să vor bucura, și să vor veseli, căci că plata lor iaste multă în ceriu. Iară voi, ca niște nemilostivi și fără omenie, duceți-vă în focul cel de veaci, carele e gătit
117[r] diavolului și slugilor lui. Precum // n-ați miluit, așa nu vă veți nici milui. Duceți-vă la întunearecul cel denafară, blestemaților și urâților, depărtați-vă, dară, de la Mine, făcătorilor de fărădelegi, și meargeți unde iaste viarmele cel neadormit și unde focul nu să stinge. Acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților, și să vor duce aceștia în munca veacilor, iară drepții, în viața veacilor". Aceastea, dară, cunoscându-le, fraților, veniți să ne întoarcem den calea noastră cea vicleană, să ne pocăim, să suspinăm, să ne batem pieptul, să ne deșteptăm cei adormiți, leaneșii și

negrijulivii, să ne trezvim, să plângem şi să lăcrămăm pentru păcatele noastre. Şi, de-am năpăstuit sau de-am răpit cuiva, să întoarcem ce-am luat cu strâmbul, să nu fim osândiţi de Domnul, să miluim pre alţii, ca să aflăm şi noi milă de la Dumnezeu şi Mântuitoriul nostru, Isus Hristos. Şi, veri ce-am avea asupra cuiva, au sărac, au bogat, toate să le iertăm, cu toată inima noastră, precum ne-au poruncit Hristos, ca să nu ne osândim în ziua aceaea, a judecăţii, ca cei nemilostivi şi neiubitori de oameni. Să fim unii cătră alţii milostivi, îndurați şi blânzi, iubitori de bine, răbdători, iubindu-ne unii cu alţii, şi ajutorindu-ne, şi suferindu-ne unii cu alţii, şi să ne iertăm unii cu alţii, să ne îndireptăm şi să ne învăţăm unii pre alţii, ca să scăpăm şi pedeapsa muncilor ce-am zis mai 'nainte. Şi, petrecând această viaţă în iertare de păcate, să dobândim binele de veaci, cu darul şi mila Domnului nostru, Isus Hristos, a căruia e slava şi cinstea, împreună cu Părintele, şi cu Fiul, şi cu Duhul Sfânt, acum şi pururea şi în veacii veacilor, amin.

Cuvânt al 32 a celui întru sfinţi părintele nostru, a lui Ioan Zlatoust. Pentru boala şi doftoria. Blagosloveaşte, Părinte

Când cazi în boală grea, omule, să nu te mânii, nici să blastemi, ce-ţ adu aminte de trupul cel mult pătimit şi sfânt al lui Iov aceluia, de vreame ce, cu adevărat au fostu sfânt şi curat, că nici un om n-au putut să sufere pătimirea şi rană ca aceaea, ca direptul acela Iov, căci că, pe-ncet, pe-ncet, i s-au mâncat trupul tot de viermi, şi-au putrezit, şi s-au împuţit atât cât nu putea să mănânce nici un fealiu de bucate. Pentru aceaea, zicea: „O împuţiciune văz mâncarea mea". Şi mulţimiia lui Dumnezău, că putea să-l
117v vindece, ce nu / vrea ca să să arate în toată lumea răbdarea lui, ca să o aibă oamenii pildă de mângâiare la primejdiile ce li să întâmplă. Deci, şi tu, bólnavule, această mângâiare

să o aibi, pentru că, de paţi vreun rău pentru Dumnezău, au de bântuiala oamenilor, au de vicleşugul diavolului, mulţimeaşte şi nu blestema pre nimenea. Că, în ce chip ceia ce să muncescu pentru Dumnezău, veri cu mucenia, veri cu postul, veri cu curăţia, să încununează de la Dumnezău, aşa şi tu, aceloraş cununi te vei învrednici, de vei răbda supărările ce-ţ vin de la oameni. Şi, de ţi s-ar tâmpla să-ţ vie şi boală sau şi moarte, tu mulţimeaşte celuia ce poate să le oprească şi nu va, pentru că nici poate fi om bun neştine, fără de direptate, că, de iaste neştine direpţ şi cade la muncă, sau la boală, sau la pagubă, nu te turbura, ce zi că acest om bun poate fi, că au făcut vreun rău şi acum plineaşte canonul acela, ca să nu meargă la iad. Şi, iarăş, de vezi un om făcând multe răutăţi şi iaste tot în bine, nu te mira de el, ce zi: „Acest om, ce face atâtea răutăţi şi nu pate nici o nevoie, poate fi că au făcut, oarecând, vreun bine şi, acum, îş ia plata bunătăţilor aici, ca să n-aibă acolo plata binelui". Că ce om au fost mai păcătos şi mai nemulţimitoriu şi mai necurat decât vânzătoriul Iuda? Iară, pentru căci s-au căit şi-au zis: „Greşiiu, de vânduiu sânge nevinovat", pentru acela cuvânt vru Dumnezău de să dejghină copaciul în care s-au spânzurat şi nu muri într-acel ceas, ca doară s-ar pocăi, ce pentru căci căzu ticălosul în deznădăjduire mearse la iad. Atâta iaste de mare şi rea oceaiania la cel păcătos. Şi, iarăş, să venim la cuvântul nostru, cum că şi Lazar cel săracu avea şi el, ca un om, vreun păcat. Aşijderea, şi bogatul acela au fostu făcut vreun bine, într-aceasta zice Avraam bogatului: „Fiule, luatu-ţ-ai bunătăţile tale în viaţa ta şi Lazar răutăţile lui, adecă ai făcut vreun bine, ai luat pentru acela aceastea: avuţia, sănătatea, cinstea, desfătarea şi putearea. Deci nu mai ai nici o datorie". Pentru aceaea, când vezi pe direptul muncindu-se şi pedepsindu-se, nu te mira, numai ce zi că Dumnezău va să-l curăţască aicea şi, de să pedepseaşte şi mai mult decât sânt păcatele lui, i să face adaogere direptăţii lui. Şi ascultă bine acestu cuvânt, ce voiu să-ţ spuiu. Iov era om

direpț, nevinovat, adeverit, bun credincios şi trupul lui să pedepsi aici, ca să ia plata acolo, în ceriu, că grăiaşte Dumnezău cătră dânsul: „Pentru aceasta te-am lăsat să te pedepseşti, ca să te arăți direpț în lume pentru răbdarea ta". Că au doară pedeapsa sau sfatul cel rău al muierii lui au smintit pre sfântul? Ba, ce, încă, cu mult l-au făcut mai viteaz, atâta cât şi pe muiarea lui o au înfruntat, că mai dragu era să să pedepsască decât să hulească şi să afle mântuire de patimile lui. Iară, acum, mulți den oameni, când le vine vreo boală sau pagubă, îndată bleastemă, ce durearea şi amarul acela tot îl au, iară de plata răbdării să
118r lipsescu. Ce faci, omule? Pre // făcătoriul tău de bine, pre Dumnezău bleastemi? Nu vezi că te arunci pre tine întru surpare adâncă şi cazi în mare muncă? Nu ştii că diavolul, pentru aceasta, ne aduce pre noi la răutăți, ca să ne facă să blestemăm, să meargem în iadu? Şi, deaca te veade că bleastemi, adaoge durearea, de o face mai mare, ca să te mânii. Iară, deaca te veade că rabzi vitejaşte şi mulțimeşti lui Dumnezău, îndată fuge de la tine. O, omule, dară căci huleşti? Au doară îț mai uşurezi ceva durearea? Ba. Ce, încă, mai rău o adaogi. Nu poți să dormi, junghindu-te durearea? Mulțimeaşte şi dă laudă lui Dumnezău, că, deaca huleşti, goneşti ajutoriul lui Dumnezău de la tine şi pre diavolul îl faci mai tare asupra ta. Iară, când să porneaşte limba ta, fiind obicinuită rău a hulirea, muşcă-o, să să sângereaze mai bine ea decât vei pohti tu, la ziua judecății, o picătură de apă, precum au pățit şi bogatul acela, că mai bine iaste să rabzi aicea puțintea dureare, decât să te munceşti acolo în veaci. Deci, când te bolnăveşti greu, iubitule, şi vin la tine priatinii şi cunoscuții, de te îndeamnă să te vrăjăşti şi să porți advari, adecă pentru sănătatea ta, foarte să te păzeşti, pentru frica lui Dumnezău. Să nu primeşti sfaturi ca aceastea diavoleşti, ce rabdă pentru Dumnezău şi-ț vei câştiga ție cununa mucenicilor, că, în ce chip rabdă mucenicul, ca un viteaz, muncile şi pedeapsele şi nu să închină bozilor, aşa vei fi şi tu mucenicu cu primirea răbdării, adecă, deaca vei goni

pre vrăjitorii cu ocară de la casa ta, atuncea, ceia ce vor auzi, te vor lăuda, zicând: „Ferice de cutare om, că s-au bolnăvit greu şi n-au suferit să să vrăjască", ce-au zis: „Mai bine să moriu decât să-m vânzu curăția credinții meale". Deci, de vreame ce atâtea laude are aici omul cel direpț, dară cu cât mai vârtos va lua cununi cu vrednicie de îngerii lui Dumnezău? Deaca vreame ce nu ş-au lăsat dragostea care au avut cătră Hristos, că, de aduce Hristos la mijloc pre ceia ce-au îmbrăcat pre alții, şi-au dat pâine, şi-au hrănit pre cei flămânzi, şi-i laudă în toată lumea, dară, cu cât mai vârtos va lăuda pre ceia ce rabdă multă boală pentru Dânsul şi, pentru căci au fostu dureare şi cununa va fi mai luminată? Aceastea să cade şi cei sănătoşi să le zică altora, ca să-ş aducă aminte de boala fericitului apostol Timoteiu, că niciodată nu s-au odihnit, de boală îndelungată. Şi, de vreame ce acel sfânt episcop şi a toată lumea dascal, carele şi morți învia şi goniia dracii den oameni, au răbdat multe boale, în toată viața lui, şi, încă, fiind foarte bólnav, cu cât şi fericitul Pavel, dascalul lui i-au poruncit să bea puțin vin pentru neputința lui, n-au vrut nici o doftorie, numai ce au răbdat ca un viteaz acea boală amară, dară noi, pentru ce să nu răbdăm? Ce răspuns vom da la Dumnezău? Că, de să tâmplă să ne vie vreo boală, ne mâniem, şi răpştim, şi alergăm încoace şi încolo, fără răbdare, şi nu ascultăm *Sfânta Scriptură*, care grăiaşte că: „Pre cela ce-l iubeaşte Domnul îl pe-
118v depseaşte". Şi, nu numai că nu / răbdăm, ce, încă, facem vrăji şi farmece drăceşti şi pre Dumnezău, carele poate să ne ajute, îl părăsim. Dară, ce iertăciune vom avea? Cum vom răspunde lui Hristos? Cum ne vom ruga la rugăciunile noastre? Cum vom întra în besearecă, să auzim Sfânta Evanghelie? Sau cu ce mâini vom apuca procovețul, să ne priceştuim cu înfricoşatele taine? Încă, nici altul nu va putea să să roage lui Dumnezău pentru tine, de-ar avea îndrăznire cătră Dumnezău, ca şi Moisi. Au nu auzi ce zice Dumnezău prorocului Ieremiei?: „Nu mă ruga pentru jidovi, că nu te voiu asculta". Mulți oameni nu să

roagă lui Dumnezeu de avuţie, şi puteare, stăpânire şi deregătorii, ce să roagă să dea şi vrăjmaşilor lor să pată vreun rău, au vreo pagubă mare, sau să moară rău. Iară, pentru ei, să roagă să le fie blând şi milostiv. Iară vrăjmaşilor lor să fie nemilostiv, carii să asamănă unui om bólnav ce s-ar ruga doftorului să-i dea ierbi, să-i întărească boala lui, iară doftorul nu ascultă pre bólnav, ca, macară de-ar şi plânge şi s-ar văieta, nemică nu-i iaste milă, nu doară că face aceasta pentru neomenia, ce pentru iubirea omenească, ca să nu moară omul. Aceasta fac şi părinţii coconilor celor mici, când cer cuţit sau focu, ei nu le dau, căci că pofta lor îi vatămă, nu le foloseaşte. Pre cel direptu, dară, să cade să-l socotim vreadnic iadului, iară nu împărăţiii ceriurilor, deaca va pofti, la boala lui, vrăji, de vreame ce mai bine iaste să murim în boală decât să ne izbăvim de boală şi să cădem în păgânătate, căci că, de ne vom şi vindeca, de acea dată, de vrăjitori, iară, apoi, mai mult ne vom munci. Auzit-ai de Lazar cel săracu, cum s-au luptat, în toată viaţa lui, cu foamea, şi cu seatea, şi cu striinătatea, până ce-au murit la poarta bogatului, batjocurit şi necăutat de bogatul, şi zăcea el mâncare câinilor, şi atâta era de slăbănog de picioare şi de mâni, şi tot trupul lui putred, cât n-au fostu putându să gonească câinii care veniia, de-i lingea ranele lui. Dară n-au poftit niciodată descântece şi vrăji, nici altă doftorie să să vindece, ce iubiia mai bine să moară într-aceale boale multe şi amară, decât să leapede dragostea lui Dumnezău. Dară, noi, ce iertăciune vom avea de la Dumnezău? Că acela au răbdat atâta nevoie, iară noi, pentru puţine friguri sau dureare de cap, chemăm descântătorii în casele noastre, că mulţi să bolnăvescu, ce încai, nu le lipseaşte mâncarea cea ce le trebuie. Aşijderea, alţii sânt săraci, iară au sănătatea. Iară Lazar, de-ar fi fostu în locu pustiu, să n-aibă cine să-l vază, nu i-ar fi părut rău, dară, zăcând el într-atâţia bogaţi şi de nici unul nu avea căutare, mai mult avea durearea, căci vedea mincinoşii şi ciocoii suindu-se şi pogorându-se în casa bogatului. Şi, încă, noi, de ne bol-

năvim, avem pre el pildă, spre mângâiare, dară el nu avea pre nimenea să vază şi, mai vârtos, că au fostu mai 'nainte de Hristos. Dară, încă, acum, că avem atâta cunoştinţă de dumnezăire şi nădejdi bune de înviere, pentru gătite
119r bunătăţi, // noi ne aflăm aşa slabi de fire? Ce să râvnim lui Lazar, fraţilor, şi răbdării lui, şi bogaţi şi săraci, mireani şi călugări, înţelepţi şi dascali, adecă sărăcia, pustietatea şi boala cea amară ce-au avut în toată viaţa lui. Că ce iertăciune şi răspuns vom să avem noi? Că şi doftorii cei înţelepţi, când vor să taie ceva carne de la om, sau să scoată piatră, sau să sloboază udul, sau alte boale şi patime, une boale ca aceastea mari nu le doftorescu la locu ascuns, ce în mijlocul târgului, ca să-i vază cei mulţi. Şi nu fac aceasta, pentru ca să-i urască, ce ca să înveaţe pre alţii să grijască mai 'nainte de sănătatea lor. Pentru aceasta, dară, când vei vedea pre un om bun şi direpţ pătimind de boală, şi chinuindu-se, şi murind în grabă, să zici cătră el: „De n-ar fi înviare şi judecată, n-ar fi lăsat Dumnezău pre cel ce-au pătit atâtea de multe răutăţi pentru el să ia aici reale, ca să meargă într-altă viaţă veacinică". Că ce feal de socoteală iaste, de vreame ce pre cei răi i-au lăsat să aibă multe desfătări într-această viaţă, iară pre cei direpţi i-au lăsat să pătimească cu multe răutăţi. Căci direpţ fiind şi chemându-se cu direptate, după cinstea şi vrednicia fieştecăruia plăteaşte, precum ştie El singur Domnul, a căruia e slava, în veaci, amin.

Cuvânt al 33 a celui întru sfinţi părintele nostru, a lui Ioan Zlatoust. În sfânta şi marea zi marţi. Pentru ceale zeace fecioare. Blagosloveaşte, Părinte

Când socotesc, fraţilor, puţina vreame a vieţii noastre, şi cum petrec anii ca roata, şi petreacerea oamenilor cea cu multe osteneale, şi primejdiile lumii şi ale vieţii aceştiia, şi cum cură şi treace acest veac, şi cum sânt toate ca o umbră, şi cum că mărirea aceştii lumi iaste trecătoare, şi

putearea şi stăpânirea pre lesne să strică, şi norocirea şi binele iaste ca o nălucă, şi bogăţia ca un vis, apoi gândescu şi de ziua cea de apoi, şi de graba aceaea a sfârşitului, şi de ceasul acela care va să dea samă fieştecarele pentru faptele lui, şi de Judecătoriul cel nemomit, şi de groaznica aceaea stare, cum să pugoară Judecătoriul de la ceriuri ca fulgerul, cum aleargă puterile ceale cereşti înaintea lui cu turburare mare, cum să gătească scaunul cel
119v înfricoşat, cum să învă / luiaşte ceriul ca o hârtie, cum vor să arză toate stihiile de tot şi să vor topi de frică, cum să va cutremura tot pământul aşteptând venirea Judecătoriului, cum vor striga şi vor glăsui trâmbiţele, cum să vor deşchide mormânturile, cum să vor scutura gropile, cum vor sări morţii, ca den somnu, cum lutul cât clipeala ochiului va veni iară în orânduiala lui cea dentâiu, cum să vor întoarce sufletele iară în trupurile lor, cum vor alerga direpţii întru întimpinare, cum va veni mirele la vreame de miază-noapte, cum cei ce vor fi gata vor întra în casa mirelui, cum celor leaneş şi negrijlivi li să va închide uşa mirelui, când le gândescu aceastea toate, în sufletul mieu fericesc pre fecioarele ceale înţeleapte, pre carele, mai 'nainte cu puţin, le-au adus la mijloc Cartea cea dumnezeiască a Scripturilor, că s-au nevoit şi-au ostenit spre patema somnului, că, pentru căci au socotit nesfârşitul veacului celui viitoriu, le-au fost aminte şi-au păzit ceasul venirii, că ş-au adus aminte de împreunarea mirelui şi de venirea lui, că, ispitind cu amăruntul întunearecul nopţii, au purtat griji cu nevoinţe de făcliile lor. Însă, nu ne împiadecă nimic a citi şi sfintele acealea cuvinte: „Asămănatu-s-au, zice, împărăţia ceriului cu zeace fecioare, carele, luându-şi făcliile lor, au ieşit să întimpine pre Mirele". Oare când au ieşit? Când le-au cuprinsu sorocul vieţii au când au ajunsu porunca sfârşitului şi istovul cel de moarte? Când au venit îngerii şi le siliia să le ia sufletele lor? Oare atuncea au ieşit întimpinarea Mirelui? Ba, ce atuncea au ieşit, când s-au lepădat de învăluialele aceştii vieţi, când au început să umble pre

calea cea bună, când au ales să umble pre calea cea strimtă şi cu nevoie, când au iubit, de bună voie, viaţa cea grea, când s-au lepădat de legile nunţii şi nu s-au supus lor, când au urât dulceţile ceale trupeşti, când au ales partea cea bună a neputregiunii şi a fecioriii, când au făgăduit să petreacă viaţa lor cu înţelepciune şi cu curăţie, când au iubit pre Mirele cel bun, când au pohtit frumuseaţea şi podoaba împărăţiii, când s-au dezbrăcat de toată grija aceştii lumi putrede, atuncea au ieşit întimpinarea Mirelui şi-au fost, zice, ceale cinci înţeleapte şi ceale cinci nebune. Şi care iaste cunoaşterea celor înţeleapte? Pentru căci s-au împreunat cu curăţia, adecă cu fecioria şi cu milostenia, împodobit-au fecioria cu faptele ceale bune, cunoscut-au bine că credinţa, fără de fapte, iaste moartă, cunoscut-au că numai o faptă bună nu iaste de ajunsă spre mântuire, că nu poate niciodată vulturul să zboare, să meargă la înălţime mare numai cu o aripă, ş-au adus aminte de glasul Mirelui, care zice: „Milă voiu, iară nu jărtvă şi, iară, aiurilea". Laudă-să mila judecăţii, adecă milostenia biruiaşte
120r direapta judecată a lui Dumnezeu şi-l face // să miluiască pre păcătoşi. Sfătuindu-se, dară, aceastea toate bine şi cum să cade, înţeleaptele ş-au umplut vasele lor de unt-de-lemnu. Carele sânt vasele? Pântecele săracilor, sufletele celor flămânzi au făcut pre săraci hotri de nunta cea sufletească, au gătit şi au luat cu eale cheltuialele îndurărilor şi ale milii. Flămânzii să sătura şi să hrăniia, iară făcliile lor să lumina. Săracii mulţemiia, şi Mirele să veseliia. Milostenia să semăna, şi casa cea de mire, ce nedejduia să o ia, să gătiia, că şi aceaste înţeleapte fecioare striga, grăind cuvântul lui David, care zice: „Gătitu-ne-am şi nu ne-am turburat". Iară ceale nebune, ţiind făcliile lor, să vedea stând departe de Mire, că li să stingea candelele, căci nu avea unt-de-lemnu, căci socotiia să să nevoiască numai cu o faptă bună, adecă să păzască numai fecioria, iară de milostenie n-au grijit. Vai de dânselele! Cum fecioria şi curăţia trupului au câştigat, iară mila spre săraci n-au dobândit! Cum înţelepţia şi fecioria au iubit, iară

iubirea de striini o au urât şi au fugit de ea! Ce va fi, dară, până în sfârşit? Zăbovindu-se Mirele, au dormitat toate fecioarele, însă ceale înţeleapte, fiindu-le candelele pline de unt-de-lemn, au fost adeverite că nu li să vor stinge candelele lor. Iară ceale nebune aştepta vreamea cea de nevoie, adecă sfârşitul vieţii lor. Dară, ce nu zic în scurt? Venit-au ceasul, ajuns-au vreamea, început-au sunetele şi a zice trâmbiţele, stihiile tremura, văzduhul să clătiia, ceriul să cutremura, întărirea să strămuta, stealele să stingea şi cădea, puterile să cutremura, îngerii alerga mai 'nainte şi fulgerele mergea 'nainte. Şi toată lumea avea mare turburare şi cutremur, căci nu vine ziua Judecătoriul, ce la miezul nopţii. Deci, după aceaea, fu strigare şi glas mare, chemând pre toţi spre întimpinare, care glas zicea: „Iată Mirele, ieşiţ întru întimpinarea lui". Deci, ce fu? Să scularâ fecioarele, goniră somnul şi-ş luară candilele în mânile lor. Însă candelele celor înţeleapte ardea şi lumina, iară a celor nebune nu să vedea, că candelele celor înţeleapte să adăpa cu untu-de-lemnul milosteniii, iară ale celor nebune să stingea. Lucru de milă era mare şi groaznică nevoie cuprinse pre fămei, că n-avea unde să mai fugă, n-avea primejdia răutăţii aceiia pricină de nici o mângâiare. Atuncea, dară, veniră către ceale înţeleapte, şi cerea de la eale lucrurul carele nu putea să-l ia, şi zicea către eale: „Daţi-ne den untul-de-lemnul vostru, că ni să stingu candelele noastre". Căzutu-s-au mai bine, atuncea, să urmaţi lor şi să nu le rugaţi acum. Căzutu-s-au atuncea, când să ruga ceaea ce vindea untul-de-lemnul, să cumpăraţi. „Daţi-ne, zic, unt-de-lemn". În zadar osteniţi, rugând pre ceale cu minte. O, negrijnicelor şi leaneşe, ajuns-au vreamea să să strice zborul vieţii, s-au trecut neguţătoria
120v lumii. Nu mai iaste de acum vreamea / vânzării şi a cumpărării. Cum, den fapte, să cearcă dovedirea, s-au căzut, dentâiu, să socotiţi această nevoinţă. S-au căzut să aveţi grijă şi nevoinţă pentru această întimpinare. S-au căzut să socotiţi că candile, fără de unt-de-lemn nu pot să lumineaze, nu ziceţi să vă dăm de untu-de-lemnul nostru,

nu să împodobeaşte neştine niciodată, nici să înfrumuseţează cu lucrure striine. Fieştecine, ce-au sămănat, aceaea seaceră. „Daţi-ne noao voi de untul-de-lemnul vostru". Ce ziseră, dară, către eale ceale înţeleapte?: „Să nu cumva să nu ne ajungă, şi noao şi voao, ce vă duceţi mai bine la ceia ce vând şi vă cumpăraţi, măcară de-au rămas şi puţină vreame. Iară, încăş, alergaţi, faceţ osteneală, încă n-au venit Mirele, sârguiţi până a nu să închide porţile, duceţi-vă la cei ce vând şi cumpăraţi". Dară, o, înţeleaptelor, carii sânt aceia ce-l vând? Căci eale nu-i ştiu, de vreame ce nu-s obiciuite să facă neguţătorie ca aceasta? Răspunsără ceale înţeleapte şi ziseră: „Ceia ce şăd la uşile besearecilor, săracii şi cerşătorii, rândurealele ceale cuvântătoare, carele bine vestesc sufletelor, primăvara cea nevăzută, împăcătorii cei aleşi şi de cinste către Stăpânul, ritorii cei nebiruiţi în ziua judecăţii". Deci, mergând eale să cumpere, veni mirele. (O, mare primejdie şi dureare nevindecată! O, pagubă nemângâiată! O, plângere şi tânguire nemângâiată!). Mergând să cumpere unt-de-lemn, veni Mirele. Au venit bucuria carea aştepta şi nădejduia. Veni lauda direpţilor. Veni lumina la vreame de miază-noapte, şi ieşiră întimpinare ceale înţeleapte, şi întrară cu Mirele în casa nunţii. Înfricoşăzu-mă de această privire ce să făcu, mă cutremur de greşala ce să întâmplă fămeilor şi cu totul mă spământez, spuind o primejdie ca aceasta, că doriia să vază casa Mirelui cea groaznică, pentru carea s-au lepădat de veseliile lumii, patimile ş-au oprit, cu pohtele s-au luptat şi le-au biruit. Ce, pentru căci n-au avut unt-de-lemn, au găsit uşile împărăţiii închise şi încuiate, că, deaca au venit, bătea, zicând: „Doamne, Doamne, deşchide-ne noao". Iară Judecătoriul au răspunsu cu groază, denlăuntru, şi au zis către eale: „Adevăr grăiesc voao, nu vă ştiu pre voi". O, mare primejdie şi nenorocire, că şi acest răspunsu amar şi văierat, nu pren vreun înger, ce El singur au răspunsu către eale, ca să-i audă şi glasul lui şi, ispitind, să-i vază faţa lui, să rabde mai multă muncă şi scârbă. „Adevăr, adevăr, zic voao, nu vă ştiu pre voi".

„Nu ne ştii, Stăpânule? Nu ne-am închinat ţie, den naşterea maicii noastre? N-am urmat după tine? N-am păzit den tinereaţele noastre curăţia şi fecioria? Trupul, care ne-ai zidit, nu l-am păzit nestricat şi curat? Mădulările noastre nu le-am dat spre patemi? Noi trăgeam nădeajde să luom cununi de la sfânta şi curata direapta Ta, iară
121r acum ne închiseş // uşile şi zici că nu ne ştii? Pentru ce, Stăpânule?". „De vreame ce-am flămânzit şi nu mi-aţ dat să mănânc, însătoşat-am şi nu m-aţi adăpat, striin am fost şi nu m-aţi priimit în casele voastre, bolnav şi în temniţă am fost şi n-aţi venit să mă vedeţi şi să mă mângâiaţi. Cu *Scriptura* v-am poruncit şi am zis, că cât n-aţi făcut unuia de aceşti mai micii smeriţi fraţii miei, nici mie n-aţi făcut". „Deci, Stăpânule, dară în zadar şi în deşărt am răbdat atâtea osteneale şi nevoia trupului? În deşărt ne-am muncit pre noi în toate zilele, cu bdenii, toată noaptea? În deşărt te-am dorit pre tine, pre Mirele cel ceresc şi ne-am păzit fecioria noastră nesmintită şi nepângărită până în sfârşit?". „Aşa iaste, zice. Adevărat fecioare sânteţi, dară zeastre n-aveţi, fecioare sânteţi, ce n-aveţi podoabă de mirease. Adevărat, păzit-aţi curăţia şi fecioria trupului, ce iubirea de oameni o aţi rănit cu neomenia şi cu neîndurarea, trupul vostru iaste neîntinat şi curat, iară chipurile şi faptele voastre sânt nemilostive şi neîndurate. Podoaba mea nu iaste a firii, ce a milostivirii. Cade-să, dară, cealea ce pohtesc şi doresc să să logodească cu mine şi vor să-m fie mie mirease să aibă şi eale podoabă aseamenea cu mine. Nu pociu eu să iau mireasă carea să fie potrivă chipurilor şi faptelor meale, nu voiu pune războiu în casa cea de pace, duciţi-vă, fugiţi de la mine, în zădar şi în deşărt supăraţi uşile, că împărăţia mea milostivilor iaste lăcaş. Acela vine pre lesne către mine, carele urmează milostivirea mea la cei lipsiţi şi săraci, cel ce să face sărac cu duhul, cel ce-ş pleacă auzul lui spre cei lipsiţi şi săraci, cela ce socoteaşte primejdiile şi răutăţile vecinului său, ca şi ale lui, cela ce lăcrămează şi-i pare rău de primejdiile şi nevoile striinilor, cela ce satură şi umple sufletele lipsiţilor

şi săracilor de tot binele, cela ce au încălzit trupurile celor goli, cela ce au băgat samă glasurile bolnavilor, cela ce au mângâiat pre cei slabi de inimă şi pre cei întristaţi cu cuvinte mângâioase, cela ce au priimit striinii supt acoperemântul casii lui, cela ce au şters şi au pierdut lacrămile văduvelor cu bureatele milosârdiei, cela ce au iuşurat cu ajutoriul lui greutatea sărăciii. Însă, de aceastea toate nu vă miraţi şi să le lăudaţi numai cu limba, ce le urmaţi şi cu fapta, că adeverinţa şi peceatea limbii iaste mâna, şi aceasta arată întinderea direaptii, adecă, când râvneaşte cuvintele". Să iubim, dară, pe săraci şi să-i ocrotim, cât putem, pre fieştecarele. Să auzim glasurile Stăpânului, că, cunoscând frica, vom scăpa de ispită. Să ne fie milă de noi, pren săraci, că featele, căci n-au cinstit iubirea de oameni şi milostenia, pentru aceaea s-au gonit den casa Mirelui. Ce nădeajde bună au rămas la păcătoşi? Deaca ocărăscu iubirea de oameni cu neomenia şi, zicând: „Eu aceastea către cei mai slabi, ca să le adeverescu
121v cunoştinţa lor, / nu voiu vătăma nemica pre bărbaţii cei cu minte şi cu fapte bune, ce, încă, îi voiu face mai înfierbintaţi şi mai nevoitori spre buna credinţă şi spre faptele ceale bune". Deci, dară, ia să vedem şi să socotim, fraţilor, până când stă zborul aceştii lumi, în ce chip vom neguţători, ca să putem da răspuns bun, atuncea, înaintea înfricoşatului Judecătoriu. Ia, ni, să arătăm plânsul mai 'nainte până a nu să pune scaunele. Ia, ni, să apucăm, înaintea venirii Mirelui, să alergăm mai curând noi decât păcatul, să ajungem şi să apucăm mai 'nainte vreamea cea orânduită a judecăţii, să slujim şi să îmblânzim pre Judecătoriul, să nu aşteptăm să stăm la înfricoşata aceaea judecată, fără de răspuns, să răsipim acum banii, ca să dezlegăm şi să piardem, atunci, păcatele şi greşalele, să vorbim în taină cu Judecătoriul, ca să nu ne osândească înaintea a toată mulţimea. Ia împăcătoriu către milostivirea lui pre cel săracu şi, pren el, dăruiaşte pre judecătoriul. Numai către acesta să-ţ îndrăzneşti o taină ca aceasta, pentru el vinde direptatea celor osândiţi. Săracul

ia, iară Judecătoriul iscăleaşte iertăciunea. Cu scrisoare ia şi sparge zapisul, pentru că zice: „Cel ce miluiaşte săracul împrumutează pre Dumnezău", că, ce vei pune acum în mâna săracului, o vei cunoaşte atunce în palma Judecătoriului. Deci, de vom nevoi să scăpăm de judecată, să ne rugăm şi să îmblânzim încă de-aicea pre Judecătoriu cu săracii. Şi, când faci diată la moartea ta, scrie pre hârtie, împreună cu ale rudelor şi ale priatenilor, şi partea sufletului carele va să să ducă. Dă-i lui macară de puţină cheltuială la vreame de nevoie, scrisoarea diatii să aibă şi numele Judecătoriului, să nu <să> lipsască pomenirea săracilor din scrisoarea diatii tale. Fă moartea pricină de bucurie şi nu de întristare. Socoteaşte să nu ieşi, la înfricoşata judecată, fără de împăcătoriu. Satură pântecele celora ce vor să-ţ părtinească. Să facem datoriu pre Ziditoriul şi Judecătoriul nostru, ca să nu ne osândească. Să cumpărăm cu bani acestu bine mare. „Mai bună mărturie ai pre săracu decât pre dragostea mea, zicu, pentru iubirea de oameni. Ştii bine că iubescu pre săraci, dobitoacelor le răsar iarbă şi tuturor dobitoacelor cuvântătoare şi necuvântatoare toate ceale ce le sânt de treabă le dau den destul şi de prisosală. Însă, iarăş, când faci tu milostenie, tinzu şi eu mâna cu săracul şi iau banul. Eu sânt îmbrăcat în lumină, ca într-o haină, iară, numai cât vei îmbrăca tu pre un gol, Eu îndată simţu căldura şi mă încălzescu. Ştii-mă bine că şăz în ceriu cu Tatăl mieu şi, numai cât vei purceade tu către temniţă, ca să vezi pre cei închişi, mă vei afla acolo, şăzând împreună cu cei lipsiţi şi închişi. Şi, de vei alerga către cel bolnav, nu lipsescu de la patul lui, că, în tot locul şi în toată lumea, sânt şi mă aflu, şi ajut celor den nevoi şi den greutăţi. Veri ce vei da săracului, o vei vedea la mine
122r în // mulţindu-se. De vei băga în casa ta pre cel striin şi făr' de casă, şi pre mine mă vei lua, pren el, împreună, lăcuitoriu, aceaste trei lucruri îţ voiu dărui: şi casa îţ voiu păzi, şi avuţia ţi-o voiu adaoge şi lăcaşu în ceriuri îţ voiu găti", de care noi toţi să ne învrednicim, cu darul

şi mila Domnului nostru Isus Hristos, a căruia e slava şi tăria, în veacii veacilor, amin.

Cuvânt al 34 a celui întru sfinţi, părintele nostru, Anastasie Sinaitul, a Sfântului Munte Sinaii. Cuvânt la cei adormiţi în Hristos fraţi, care să citeaşte în sâmbăta sufletelor. Blagosloveaşte, Părinte

Ce iaste astăzi aceasta, iubiţilor, de ne-am adunat împreună aşa, cu nevoinţă? Căci ne-au chemat pre noi, fraţii cei către Hristos, de la noi chemaţi. Pentru aceaea, să ne apropiem cu osârdie către cântarea lui Hristos, că ne-au sculat pre noi să facem slavoslovie pre pământ ceia ce facu slavoslovie în ceriuri cu îngerii, şi întind hore, şi masă noao sufletească ne pun, ceia ce-s sătui de desfătarea raiului, ceia ce-s sătui de odihna şi de mângâiarea cea de-acolo, şi lumini ne aprind ceia ce ş-au luminat inimile lor şi au alergat către lumina cea neapusă, pentru că au luat de la noi pre cei preacuvioşi, cei către Hristos preacuvioşi. Mutatu-s-au de la noi ceia ce s-au neguţetorit bine către Dumnezău. Lăsatu-ne-au pre noi săraci şi s-au dus către moşia lor. Lăsat-au putregiunea şi s-au suit către neputregiune. Lipsit-au den lume şi către Hristos au răsărit. Ieşit-au den colibă şi s-au sălăşluit în Ierusalimul cel de sus. Lăsat-au deşărtarea aceştii vieţi ş-au ajuns în fericirea cea de sus. Lăsat-au turburările ceale deşarte şi au călătorit la locurile ceale cu pace. Ieşit-au den iarna şi den furtuna lumii ş-au tras la limanurile lineştii. Lăsat-au umbra cea deşartă a lumii şi au alergat către soarele direptăţii, pentru că, şi când au fostu cu noi, ca cum n-ar fi fostu cu noi. Mintea le era pururea către Dumnezău şi, fiind pre pământ, petreacerea le era la ceriuri. Şi, vieţuind în trup, nu era în trup, pentru că nu avea aicea cetate stătătoare, ce Ierusalimul cel de sus. N-au avut aicea aveare trecătoare, ce avearea cea cerească. Striini şi nemearnici au fostu, ca şi toţi părinţii lor, striini de lume şi de toate lucrurile lumii,

că sufletul lor pururea îl podobiia ceale de sus, cugetând ceale de sus, socotind ceale de acolo lăcaşuri, şi case, şi
122[v] frumuseaţe, poftind ceatele ceale de sus lau / dele ceale de sus, praznicele ceale de-acolo, şi bunătăţile ceale veacinice, şi darurile lui Dumnezău cătră acealea cugeta, cătră acealea alerga. Pentru aceaea, le-au şi dobândit. Au ostenit. Pentru aceaea, au şi întrat în luminatul lăcaş de veselie. Durutu-s-au. Pentru aceaea, să şi veselescu. Nu s-au lenevit. Pentru aceaea, să şi odihnesc. Năzuit-au acolo, pentru că lucrurile lumii au defăimatu. Ieşit-au den lume şi au mersu pre calea cea bună şi plăcută lui Dumnezău. Au ieşit şi s-au dus în oraşul cel sfânt şi veacinic. Ieşit-au fără veaste ş-au zburat, ca nişte rândureale cu bune glasuri. Zburat-au, ca nişte turtureale pustnice şi preacurate. Despărţitu-s-au de turma noastră, ca nişte miei curaţi. Mutatu-s-au den staol şi suspină oile. Lăsat-au cuibul nostru şi-i strigăm, ca nişte pui ai lor mici. Despărţitu-s-au mădulariul şi să întristează cealealalte mădulări. Lăcrămăm că ne-am despărţit de adunarea voastră. Suspinăm că chipurile voastre nu le vedem. Dorim căci aşa, fără veaste, v-aţ răpit. Tânguim că şi noi, curând, ne vom duce în tristăciune, aducându-ne aminte de faptele voastre ceale bune. Cu ochii noştri, în toate părţile, căutăm şi dragostea voastră necăiuri nu o vedem. Lăcrămăm, căci că şi dobitoacele lăcrămează de despărţirea celor de neamul lor. Tânguimu-ne, că şi boii mugescu, căutând pre soţiile lor. Şi rândurealele strigă, căci li să răpescu puii lor. Şi mieii strigă, despărţindu-se de fraţii lor, că voao, de v-au fostu şi de folos moartea, iară noao ne-aţ făcut mare scârbă. Mărturisirea voastră s-au făcut la voi dorită, iară noao ne-aţ făcut multă inimă rea. Sfârşitul vostru v-au fostu voao dorit, iară noao ne-au fost tânguire. Cinstită-i înaintea lui Dumnezău moartea cuvioşilor lui, iară moartea păcătoşilor vicleană. Pentru aceaea, şi zicea prorocul: „Direpţ ce mă tem în ziua vicleană, fărădeleagea greşalelor meale mă va cuprinde“ , că vine ceasul şi ziua, fraţilor, vine şi nu va lipsi, când va lăsa omul toate şi pre

toţi, şi se va duce singur, singurel, gol şi fără de ajutoriu, fără de soţie şi negata, şi fără de nici o îndrăzneală. De se va afla în leane în ziua carea nu o ştie şi în ceasul care nu-l aşteaptă, în câtă vreame să veseleaşte şi strânge, încât îi iaste bine şi nu grijaşte de sufletul lui, şi vine fără veaste un ceas şi toate să părăsescu, puţină fierbinteală, şi dureare, şi toate întru nemică să socotescu, o noapte adâncă, şi întunecată, şi cu durori, şi-l duc ca pre un osândit acolo unde-l iau. Multe osteneale îţ trebuiescu, omule! Mult ajutoriu şi rugăciuni trebuiescu în ceasul acela a despărţirii sufletului tău! Mare e atuncea frica şi cutremurul! Mare iaste taina şi nevoia aceaea! Mare-i treacerea către ceaea lume, că, de ne trebuiescu povăţuitori, când meargem dentr-un sat într-altul, cu cât mai vârtos, când ne ducem în veacul cel netrecut, de unde nu s-au întorsu nime
123[r] de-acolo! Mult ajutoriu, zicu, îţ trebuie într-a // cela ceas. Singur numai ceasul acela, iară nu alt ceas. Numai singur un pod şi altă trecătoare n-are, sfârşitul tuturor şi aducerea tuturor. Grea e trecătoarea, dară toţi, pren ea, vom să treacem. Strimtă şi necăjită e calea, dară toţi, pren ea vom să meargem. Amar şi rău e păharul, dară toţi acesta vom să bem, iară nu altul. Mare şi nepovestită e taina morţii, şi nimenea nu poate să ni-o spuie, că înfricoşate şi groaznice sânt acealea carele veade atuncea sufletul, dară nimeni den noi aceastea le poate şti, fără cât aceia care să duc mai 'nainte. Au nu vezi, spune-mi, când şădem aproape de fraţii cei ce să săvârşăsc şi trag de moarte, ce îngroziri vedem atuncea făcându-se? Cum să cutremură şi suspină? Cum asudă, reace şi amar, ca şi secerătorii la ţarină? Cum îş întorc ochii încoace şi încolo? Cum unii scrâşnesc în dinţi şi să cutremură, cum tremură şi-ş zmulg părul? Cum să scoală den pat şi, vrând să fugă, nu pot? Căci că văd cealea ce niciodată nu le-au văzut, şi aud cealea ce niciodată nu le-au auzit, şi pătimesc cealea ce nici odinioară nu le-au pătimit. Caută pre izbăvitoriul şi nimemea nu e să-i izbăvească, caută soţie şi nimenea nu să află, să roagă şi nimenea nu îndrăzneaşte. Pre carii, văzându-i, noi alergăm

şi plângem şi, ţiindu-i de mânile lor, îi sărutăm şi-i udăm cu lacrămi, şi şteargem sudorile feaţii lor, şi le sărutăm ochii, şi limba, fiind aprinsă, o stâmpărăm cu apă, şi ne apropiem urechile noastre să auzim un cuvânt al lor cât de mic, apoi îi întrebăm zicând: „Cum te simţi pre tine, frate? Nu te teame, că bun iaste Dumnezeu". Aceastea zicând cătră ei, ne udăm pieptul cu lacrămi, şi ne arde inima şi, când zicem aceastea, nu iaste atuncea la noi pohtă rea, nici grijă de bani şi de mâncări, ce, văzând marea minune a morţii, tremurăm şi clătim cu capetele şi, lăcrămându-ne ochii, ne jălcuim pre noi, zicând: „Amar, amar, noao". Când de cătră noi îş ia ziua bună cel ce să duce, zicând: „Fiţi sănătoş, fraţilor miei buni, fiţi sănătoş, şi vă sculaţ într-acest ceas, de vă rugaţi pentru mine, că cale lungă am a face, pre carea niciodată n-am umblat, şi în oraş striin, unde nimenea nu mă cunoaşte, şi în ţară înfricoşată, de unde nimenea nu s-au întors. Rămâneţ sănătoş, dară, iubiţilor fraţi şi priateni, că eu de acum nu mai sânt priaten, ce striin. Rămâneţi sănătoş, soţiile meale, că de acum nu-m mai sânteţi soţii, ce plângere. Mântuiţi-vă toţi şi veniţi de ne ajungeţ, că vă aşteptăm acolo să veniţi, că eu de acum n-oi mai veni cătră voi, ce am văzut, am văzut şi, cum am lucrat, am dobândit. Ducu-mă şi nu cunosc unde merg. Acolo, ce bine am făcut, acela mă va şi întimpina. Ver ce am strâns pre pământ, aceaea mi-e folosul. De am miluit pre cineva, într-acest ceas mă voiu
123v milui. De am acoperit pre cineva, acum / mă voiu acoperi, că greu şi amar iaste ceasul acesta al despărţirii sufletului mieu, mai mult decât toate ceasurile, că m-am răpit negata. Întunecată îm iaste mie noaptea aceasta, că fără de rod m-am tăiat, greu îm iaste răspunsul, dară n-am. Ce mă rog, lăcrămaţi pentru mine, iertaţi şi vă rugaţi cătră Domnul, ca să aflu acolo puţină răsuflare, ca să iau acolo puţină milă, că mult am greşit. Şi, ce-m aprindeţi lumânări, fraţilor, că eu nu mi-am aprins făclia sufletului mieu! Ce mă îmbrăcaţi cu haine luminoase, că n-am pre mine haină de nuntă! Şi, ce-m spălaţi trupul cu apă, că eu

nu m-am spălat pre mine cu apa lacrămilor! Ce mă îngropaţi în mormânturi cu prea cuvioşii, a cărora viaţă şi faptă n-am lucrat! Vai de mine, cum m-am înşălat pre mine şi m-am batjocorit, zicând: 'Până sânt tânăr, să mă desfătez în veselia lumii, să-m odihnesc trupul şi, pre urmă, mă voiu pocăi, că Dumnezeu, fiind milostiv adevărat, îm va face iertăciune'. Aceastea gândind eu, în toate zilele, mi-am cheltuit viaţa în răutate. Auziiam învăţătură şi nu o socoteam, ce le luam spre râs, auzeam Scripturile şi, ca cum nu le auziam, făceam. Auziam pentru judecată şi pentru moarte şi, ca un fără moarte şi veacinic, nu băgam în samă. Şi, iată, acum, negata sânt luat şi nimenea nu e să-mi ajute. Iată, nepocăit m-au ajunsu şi nimenea nu e să mă scoaţă. Iată, mă rog şi nimenea nu mă ascultă. Iată, mă osândesc şi n-are cine mă izbăvi. Direaptă e judecata lui Dumnezeu. De câte ori am făgăduit să mă pocăiesc, şi, iarăş, mai rău am lucrat. De câte ori m-au miluit, şi eu tot îl mâniam". Aceastea, de multe ori zicând cătră noi cel ce să săvârşaşte, fără veaste i să leagă limba lui, ochii i să schimbă şi-i piare mintea, şi i să opreaşte glasul, când vor veni puterile stăpâneşti, când vor sosi oştile ceale înfricoşate şi vor chema sufletul den trup. Când slugile ceale ce nu ascultă rugăciune vor aduce cu sila la judecată, căutând la ei ticălosul om, ver împărat ar fi, veri putearnic şi tiran, au putearnic lumii, tot cu totul tremură, ca o frunză, de vânt, cu totul să scutură şi să spăimântează, văzând puteri groaznice şi chipuri striine şi tari, văzând obraze cu groază şi posomorâte, văzând orânduială carea niciodată n-au văzut. Şi, cugetând întru sine, zice: „Blagoslovitu e cel Singur, fără de moarte, şi veacinic Împărat. Ce iaste cătră aceaste împărăţii? Împărăţia lumii. Ce iaste putearea oamenilor cea deşartă şi fără omenie? Iată, cu adevărat, oştile ceale cereşti. Iată, chipuri înfricoşate ale celui singur înfricoşat. Iată, slugi tari a celui singur tare Dumnezeu". Şi aceastea văzând numai cel ce atuncea să duce, spre noi nu mai caută, ce spre puterile ceale ce-l strigă caută şi să spăimântează.

Poate fi şi niscari rugăciuni, şoptind atuncea. Precum îi va
124r putea limba, // să roagă lor, den care cuvinte şi seamne, de multe ori, ceia ce stăm împrejur cunoaştem că veade puterile ceale stăpâneşti şi, pre toţi cuprinzându-ne frică, ne spăimântăm şi, unul spre altul făcând seamne, zicem: „Aşăzaţi-vă, aşăzaţi-vă, nu turburaţi bolnavul". Tăceţi şi luaţi aminte, şi nu supăraţi pre acesta ce zace, tăceţi şi nu grăiţi, ca să nu-i faceţi gâlceavă, nu plângeţi, ca să nu-l smintiţi. Rugaţi-vă, ca să-i iasă sufletul lui cu pace. Rugaţi-vă, ca să meargă în loc de odihnă. Rugaţi-vă, ca să aibă îngeri milostivi, cădeţi cu rugăciune, ca să afle blând pre Stăpânul, tămâiaţi miros bun, că venirea cea îngerească au văzut. Rugaţi-vă, că la mare trudă să află acum. Luaţi aminte, că şi voi aveţi a păţi aceasta cu toţi. Şi taina aceasta nu o uitaţi, şi vă fie grijă de ceasul acesta, că ce iaste omul? Nimica. Viarme, cenuşă, umbră şi vis. Iată, trecu şi să duse, conteni şi tăcu. Cel mare şi viteaz, cel tiran şi silnic, cel înalt şi spre toţi groaznic zace ca o oaie. Iată, să duse şi să trecu cel ce fu arătat, ca şi un nearătat, cel născut ca şi nenăscut, cel mult decât mulţi să făcu ca nimenea, cel ce lega să legă şi iată că-l duc, într-aceaea zi vor peri toate gândurile lui. Atuncea, luondu îngerii sufletul, prin văzduh se vor duce, unde stau începăturile şi puterile. Şi biruitorii lumii ai puterilor celor împotrivnici, pârâşii noştri cei amară, vameşii şi logofeţii cei năprasnici şi purtătorii cei de cuvinte în văzduh, întimpinând, şi scriind, şi cercetând, vor aduce păcatele omului şi zapisele ceale den tinereaţe şi den bătrâneaţe, ceale cu voie şi fără voie, ceale prin fapte, şi prin cuvinte, şi prin gânduri. Multă e frica şi cutremurul ticălosului suflet! Nepovestită e nevoia carea o are, atuncea, de mulţimea vrăjmaşilor lui, ţiindu-l, şi năpăstuindu-l, şi oprindu-l, ca să nu să suie cătră ceriuri, ca să nu să sălăşluiască la lumină şi în oraşul celor vii! Însă, sufletul să poartă de sfinţii îngeri, iară noi, trupul cel mort grijindu-l şi scoţindu-l ca pre un striin din casa lui, atuncea, de grabă îl ducem la groapă şi acolo vedem altă taină mare şi groaznică, văzând pre morţi, pre

împăraţi, pe proşti şi pre tirani, şi pre slugi, pre toţi făcuţi lut, ca nişte pulbere şi împuţiciune, ca o putregiune şi ca un viarme. Precum e arapul cel negru, aşa e şi cel frumos. Cum cel tânăr, aşa şi cel bătrân. Precum cel slăbănog, aşa şi cel tare. Şi toţi praf făcuţi, pentru că pământ sânt şi în pământ să duc, pre carii, de multe ori, îi vedem zăcând în gropi şi-i arătăm unii altora cu deagetul, zicând: „Ia, vezi, cutare şi cutare, acesta iaste cutare împărat, şi acesta iaste cutare tiranu, şi acesta iaste cutare voevod, acesta e nepotul cutăruia, şi aceasta e fata cutăruia, aceasta e fata cea ce era vestită oarecând, şi acesta e voinicul cel ce era împodobit oarecând?". Aceastea, de multe ori, le zicem la
124v mormân / turi, cu suspini, şi lăcrămăm, şi vedem această taină mare, că toată vârsta acolo să topeaşte, tot ochiul acolo să stinge, toată gura cea cu glas bun acolo să astupă, toată limba cea reapede acolo tace, toată frumuseaţea vârstii acolo să veştezeaşte, toată stăpânirea diregătorilor acolo încetează, acolo s-au ostoit toată osteneala cea deşartă. Şi truda oamenilor grăim şi nime nu e să ia aminte. Pre nume strigăm pre cei adormiţi, zicând: „Unde v-aţ dus, fraţii noştri, şi cum vă aflaţi? Daţi-ne noao glas, precum grăiaţi odinioară, voi, cei dentru noi carii aţ lăsat lumea! Şezut-au sufletul în locul lui, precum i să cădea, după tocmeala şi învrednicia lui! Deci, pulberea aceasta ce zace în groapă înaintea ochilor noştri, această împuţiciune, şi oasele, şi trupurile sânt ale tinerilor şi ale tinerealelor acelora ce iubeaţi oarecând? Acesta e trupul carele îl îmbrăţişaţi şi nestâmpărat îl sărutaţi? Împuţiciunea aceasta iaste obrazul acela care, ziua şi noaptea, fără saţiu, îl sărutaţi? Această materie întinată iaste trupul acela care îmbrăţişaţi şi păcătuiaţi? Pentru aceasta căutaţi cu de-adinsul şi credeaţi ceia ce sânteţi în trup şi-ntr-această viaţă deşartă? Aduceţi-vă aminte, când lăsaţi muierile voastre în pat şi vă împreunaţi cu curvele, când vă tăvăliţi întru împuţiciune, cunoaşteţi că mădulările toate, care sărutaţi, scârnă şi împuţiciune sărutaţi? Cunoaşteţi că, când să aprinde pofta spre aceastea, viarme şi putregiune poftiţi? Nu vă înşelaţi,

o, tinerilor şi tinerealelor, carii sânteţi fără minte spre frumuseaţea cea deşartă a tinereaţelor, pentru că, precum vedeţi pre aceştia putrezi şi morţi, şi noi, oarecând, în lume ne-am trufit, şi ne-am împodobit, şi cu mirosuri ne-am uns, ş-am iubit, şi ne-am bucurat, şi ne-am desfătat, şi, acum, precum vedeţi, au ajuns toate ca nişte tină şi împuţiciune. Pentru aceaea, nu vă rătăciţi, ce vă învăţăţi de la noi, carii am apucat mai 'nainte de zăcem în gropi, învăţaţi-vă, şi vă înţelepţiţi, şi creadeţ că iaste în iadu judecată şi muncă nesfârşită, iaste întunearec neluminat, şi matca focului, şi viarmele cel neadormit, iaste plângere neîncetată şi scrâşnirea dinţilor neostoită, iaste scârbă nelecuită şi nefăţarnică judecată, şi sânt slugi fără de milă, şi tânguire amară şi veacinică". Aceastea, fraţilor, ne învaţă pre noi ceia ce s-au dus acolo mai 'nainte, şi nu prin cuvinte, ce pren fapte, precum şi noi, aducându-ne aminte, ne era seate, ca de nişte apă amară, să aflăm ceva, sau să auzim, sau să cunoaştem. Oare unde sânt sufletele acelora, sus sau jos? Au oare, acum, vădu-ne ei pre noi, sau oare împreuna-ne-vom acolo cu ei, sau cunoaşte-i-vom? Ce nimeni nu le ştie aceastea, că nimeni nu s-au întorsu de-acolo, să ne spuie pentru acei, de-acolo unde sânt, ce le-au zidit aceastea Dumnezău de cătră noi şi le-au ascuns, până când vom mearge şi noi şi vom dobândi aceale de-acolo, când se vor scula den morţi toţi, şi vom sta
125r înainte, şi ne vom mărturisi, şi vom da răs // puns la acel mare şi nepovestit divan, când va veni Judecătoriul cel înfricoşat, den ceriu, să judece toată lumea, de la răsărit până la apus, când vor zice glasurile aceale groaznice ale trâmbiţelor, când toată lumea, de frică şi de groază, se va clăti şi se va cutremura, când se vor deşchide mormânturile şi toate trupurile se vor scula despoiate şi goale, când se va astupa toată gura şi toată limba se va cerceta, când va cura râul cel de focu pre denaintea Judecătoriului, pentru carele zice Daniil: „Vedeam, până când să puseră scaunele, şi şăzu cel vechiu de zile, scaunul lui pară de focu, roadele lui focu arzând, râu de focu cura pe denaintea lui, mii de mii îi slujiia lui şi întunearece de întunearece îi dvoriia lui, judecata şăzu şi cărţile să deşchiseră". Aceaea iaste ziua şi ceasul pentru carea zice David: „Pentru ce mă tem în ziua cea vicleană, fărădeleagea greşalelor meale mă vor încungiura". Pre-aceaea zi au blestemat Iov, zicând: „Să bleasteme pre ea cel ce bleastemă pre ziua aceaea, cel ce va să să lupte cu hiara cea mare, cu diavolul". Pentru aceaea zi, şi alt proroc zice: „Iată, zi vine, zice Domnul, şi cine va răbda ziua carea va veni, când va veni Dumnezău aieve, Dumnezăul nostru, şi nu va tăcea, şi împrejurul lui furtună groaznică, chema-va ceriul de sus şi pământul, ca să judece nărodul lui, şi tot trupul la acea înfricoşată judecată, unde nu iaste micu sau mare, slugă şi slobod, unde nu iaste împărat sau supus, ce toţi, într-un chip osândiţi, toţi legaţi, toţi goli şi despuiaţi, tremurând, plângând, nevoindu-se şi având grijă fieştecare ce va zice sau ce va răspunde cătră Judecătoriu pentru realele ce-au făcut". Unde iaste acolo trufia împăraţilor? Unde iaste lauda tiranilor? Unde iaste mândria celor fără minte? Unde-i răutatea tinereaţelor? Unde-i podoaba hainelor? Unde-s slugile cealea ce aleargă şi dvorescu? Unde e aurul şi argintul? Unde-s caii cei cu rafturi de aur? Unde-s mirosurile şi afumările ceale pierdute? Unde-s ospeaţele ceale ce facu ziua şi noaptea? Unde-s ceia ce beau vinul cu jocuri şi cu tâmpene, iară de Dumnezău şi de săraci nu bagă samă? Nici una de-aceastea nu e acolo, ce amaru vaiet! Nu iaste acolo a să îmbogăţirea, ce a să îngrozi şi a să cutremura. Nu iaste acolo bună petrecanie, ce răspundere. Nu iaste acolo podoabă, ce mare întunecare. Nu e acolo a jucarea, ce a plângerea. Nu iaste acolo trufia tinereaţelor, ce izgonire la iad. Nu încape acolo, într-acela ceas înfricoşat, rugăciune, ce direaptă şi cu socoteală plată. De-ai făcut aicea săracilor milă, bune mărturii sânt la Hristos şi rugători pentru tine săracii cei miluiţi de tine, lipsiţii şi văduvele, streinii şi orbii, şi neputincioşii, cei din pustie şi de-nchisori, şi den izgoniri. Mari ajutori îţ vor fi aceştia atuncea, arătând lui Hristos

câte le-ai dat lor, cealea ce i-ai acoperit pre ei, şi i-ai hrănit, şi i-ai odihnit, ca pre nişte fraţi ce sânt a lui Hristos.
125v Că, de vreame ce / un frate de împărat i să poate, de multe ori, să roage pre frate-său, împăratul, cu cât mai vârtos, când se va ruga mulţime de fraţi? Şi, cum că-i numeaşte fraţi Hristos pre săraci, acolo la înfricoşata zi a judecăţii, ascultă pre Dânsul, zicând către ceia ce stau acolo de-a direapta lui: „Încât aţ făcut, acolo, fraţilor miei acestora?", arătând cu deagetul pre săracii carii vor şădea acolo la picioarele lui. Oare cine va fi vreadnic şi fericit în ceasul acela, când toţi îngerii şi oamenii vor tremura, iară ei să să numească fraţi lui Hristos? De câte avuţii, de câte cununi, de câtă bogăţie iaste mai'nalt un glas ca acesta? Oare carii sânt aceia carii fericim pre ei? Carii, la înfricoşatul acela ceas al judecăţii, vor veni cu îndrăznire şi cu cutezare, făr' de frică, şi vor cunoaşte pre Hristos, ca pre un Părinte adevărat al lor, şi vor şti bine că-i va primi, ca pre nişte fii şi prieteni ai lui, căci i-au slujit lui cu credinţă ş-au păzit toate poruncile lui? Cine va fi, oare, acel de trei ori fericit, pre carele, şăzând Hristos în scaunul lui şi văzându-l venind către El, îl va primi şi-l va întimpina cu faţă blândă, şi cu ochi veaseli, şi cu îndrăznire drăgăstoasă, şi, ca pre un fiu şi priaten, ce vine de multă vreame den streini, aşa îl va săruta, şi aceastea va zice către el?: „Priaten bun şi credincios, bine-ai venit, hrănitoriul mieu, primitoriul mieu, acoperitoriul mieu. Mulţumesc voinţii şi îndurării tale. Nu uitu dragostea ta. Ţii minte cât bine mi-ai făcut? Ştii cum m-ai odihnit în casa ta?". Şi, apoi, ţiindu-l Hristos de mână, înaintea a tot zborul acela, înaintea îngerilor ş-a arhanghelilor, şi a toată începătura şi volnicia prorocilor şi apostolilor, a preacuvioşilor şi a direpţilor, şi, puindu-l pre el în mijloc, îl va mărturisi, zicând către toţi pentru el, arătând cu deagetul: „Acestu om m-au văzut oarecând flămând şi m-au hrănit, însetoşat şi m-au adăpat, friguros şi m-au acoperit, striin şi m-au primit, bolnav m-au văzut şi m-au luat, de m-au dus în casa lui, picioarele şi mânile mi-au spălat, şi, în patul lui, cu tot sufletul m-au odihnit,

la nevoie m-au văzut şi m-au izbăvit, în temniţe m-au aflat şi m-au răscumpărat. Pentru aceaea, şi eu îi zic lui: 'Slugă bună şi credincioasă, de vreame ce fuseşi în puţin credincios, spre multe te voiu pune. Întră în bucuria Domnului tău.Veseleaşte-te în desfătarea raiului mieu. Întră în viaţa cea veacinică'". Şi, nu numai aceastea va zice Hristos celora ce i-au plăcut lui, ce-i va pune, de vor şi şedea şi, apropiindu-se, le va şi sluji. Deci, dară, ca şi noi să dobândim o cinste ca aceaea, şi glas şi slavă, ia, ni, să grăbim să nu rămânem afară. Ia, ni, să sârguim, iubiţilor, să apucăm înainte, să lăsăm leanea cea deşartă, să lepădăm nădejdile ceale mincinoase, să nu ne mai înşălăm, să ne batjocurească vicleanul. Să nu ne arunce pre noi gândul cel amăgitoriu, până mâine şi poimâne, căci că mulţi, multe
126r sfătuindu-se, n-au ajuns până a doua zi, ce s-au răpit // fără veaste, ca o păsăruică de uliu, şi ca mielul de lup, şi ca cel robit de tâlhari, neputând nici să grăiască nemica, nici să facă ceva diată. Unii, culcându-se de cu sară sănătoşi, până dimineaţă n-au ajuns, alţii, şezând la mease, acolea le-au ieşit sufletul, alţii, iară, mergând pe cale, îndată au murit, alţii, fiind la baie, baia le-au fostu îngroparea, alţii, fiind de nuntă gătiţi, fără veaste s-au răpit. Şi acealeaşi haine le-au fost şi de nuntă şi de moarte, şi le-au fostu cântăreţii plângători şi jucătorii tânguitori. Şi acestea toate le-am văzut şi le-am cunoscut. Şi, încă, mai rea iaste aceasta, că, de bună voia noastră, şi cu mintea păcătuim şi ne înşălăm. Pentru aceasta nu avem nici o dragoste, nici o iertăciune de la Dumnezău, că nu ne înşălăm pren necunoştinţă, ce pren cunoştinţă, că auzim *Sfintele Scripturi* lăudând cealea ce să facu şi noi nu le facem. Ce vă rog, dară, să nu fim numai ascultători învăţăturii, ce şi făcători, că, de are neştine obiceaiu rău de curvie şi, după ascultarea învăţăturii, îl va părăsi, acela cu adevărat iaste ascultătoriu cuvântului. Oricine se va omili cuvintelor acestora şi se va face milostiv şi îndurătoriu, acela iaste bun ascultătoriu. Să facem, dară, şi noi aşa, ca să nu ne fie noao învăţătura aceasta de osândă, căci auzim şi nu facem,

pentru că, de nu te poate înţelepţi moartea fratelui tău, niminea nu te va înţelepţi. Deaca nu te vei pocăi când vezi mortul, dară când te vei întoarce? Şi, de nu te vei umili dentru aceaste învăţături, niciodată nu te vei lăsa de păcate. Aceasta masă, dară, iubiţilor fraţi, den dumnezeieştile cuvinte ne-au pus noao fraţii noştri carii s-au dus mai 'nainte cătră Hristos, aceastea bucate făcătoare de viaţă ne-au gătit, acest vin ne-au mescut, această veselie şi mântuire ne-au dăruit, ca aceastea să cugetăm, şi ziua, şi noaptea, şi în tot ceasul, în besearecă, şi în casă, şi în târg, şi întru aşternuturi, şi la baie, şi la închisori, şi la desfătări, şi la adunări, ca să putem scăpa de ficleana leane, şi să ne întoarcem sufletele noastre cătră pocăinţă şi, măcară de acum înainte, să ne părăsim de păcatele noastre şi pre Stăpânul să-l rugăm, şi împărăţia ceriurilor să dobândim, cu darul şi cu mila Domnului nostru Isus Hristos, că lui să cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, acum şi pururea şi în veacii veacilor, amin. /

126v **Cuvânt al 35 a celui întru sfinţi părintele nostru, a lui Ioan Zlatoust. Pentru mincinoşii proroci, şi cei fără Dumnezeu eretici, şi de seamnele sfârşitului veacului acestuia. Blagosloveaşte, Părinte. S-au zis când au vrut să să desparţă sufletul de trup**

Duios iaste cuvântul, pentru că, precum mi s-au arătat, iaste şi desăvârşit. Iară, iaste plin de multă bucurie. Duios iaste, căci că, de acum, nu voiu mai grăi cătră voi. Iară, plin de toată bucuria iaste, căci că mi-au sosit vreamea să mă premenescu den lumea aceasta şi să fiu cu Hristos. Şi, în ce chip au zis Domnul: „Că de acum nu voiu mai grăi cătră voi", aşa zic şi eu acum, cu duioasă inimă, pentru mincinoşii proroci, şi dascalii cei mincinoşi, şi de cei fără Dumnezeu eretici, pentru carii zicea şi apostolul: „Că oamenii cei vicleani şi vrăjitori vor procopsi spre rău, rătăcind şi rătăcindu-se", pentru carii şi eu, de multe ori,

v-am învăţat şi multe cuvinte am făcut cu darul lui Hristos, precum ştiţi şi voi, o, iubitori de Dumnezeu. Şi, mai în toate vorbele meale vă aduceam aminte pentru aceştia, de veţi fi ţinând minte cealea ce am zis ieri, iară ştiu că le ţineţ minte şi, mai vârtos, câţi sânt iubitori de osteneale, şi iubitori de Hristos, şi le sânt dragi cărţile, că celuia ce-i sânt dragi cărţile, adevărat i să cade să să chiame şi de Hristos iubitoriu, după cuvântul cel dumnezeiesc ce zice: „Cela ce mă iubeaşte pre mine şi cuvintele meale păzeaşte iubise-va de Părintele mieu. Cel ce mă iubeaşte pre mine în leagea mea să va nevoi, ziua şi noaptea, adecă în Evanghelie". Şi, într-alte scripturi, unul ca acela are pururea nepărăsită pomenirea de Dumnezeu în inima lui, aşteptându-l pre el den ceriuri, şi pururea păzeaşte ceasul venirii lui, şi ţine pururea în mânile lui sfintele cărţi, şi nu uită niciodată aceale sfinte cărţi şi înfricoşate, întru carele iaste scris, cum că au şăzut la judecată şi cărţile s-au deşchis. Vezi cât folos iaste să cerceteaze neştine scripturile, precum aţi auzit şi de alte multe dăţi? Ce iaste, dară, aceasta ce vă zic? Că nimic ceva n-au lăsat, nici au tăcut de ceale ce-s de folos noao *Sfânta Scriptură*, ce petutindinea strigă pren proroci şi apostoli, şi pren singurul Stăpânitoriul tuturor, dându-ne veaste mai 'nainte şi păzindu-ne pre toţi, ca o maică duioasă de coconii ei. Mărturiseaşte mai 'nainte şi pome-
127r neaşte // şi pentru ceale trecute, şi pentru ceale viitoare, şi nimica trecând de ceale ce ni-s de folos, precum am mai zis. Şi aceasta nu să le grăiască acoperit ceva sau cu taină, ce strigând şi glăsuind petutindinea, cu multă trudă, şi pren leage, şi pren proroci, şi pren apostoli, şi pren singur Stăpânul tuturor. Şi, pren Isaia, prorocul zice: „Strigă cu tărie, şi nu cruţa, şi, ca trâmbiţa înalţă glasul tău". Şi, iarăş, zice: „Pre munte înaltu te suie cela ce vesteşti de Sion". Şi, mai 'nainte zice: „Înălţaţi şi nu vă teamereţi". Şi David zice: „Ostenit-am strigând, uscatu-mi-s-au gâtlejul". Şi Ioan Bogoslov, la săbornica lui Epistolie, zice: „Socotiţi-vă pre voi, ca să nu piardeţi

cealea ce aţi lucrat, că mulţi înşălători au ieşit în lume". Iară Pavel au zis: „Căutaţi cum cu amăruntul umblaţi". Şi Domnul zice: „Eu făţiş am grăit lumii şi întru ascuns n-am grăit nimica". Şi, într-alt loc, zice Evanghelistul de Domnul că sta Isus şi striga, zicând: „De însetoşază cineva, vie către mine şi să bea". Vezi câtă nevoinţă, câtă osârdie, cum strigă *Dumnezeiasca Scriptură* şi nimeni nu e să priceapă? Şi, iarăş, fericitul Pavel au zis: „Păziţi-vă de câini, păziţi-vă de lucrătorii cei răi, păziţi-vă de tăiare (adecă de eresuri). Căutaţi cum umblaţi, că zilele sânt vicleane şi multe ca aceastea sânt în Dumnezeieştile Scripturi ale *Testamentului celui Vechiu şi celui Nou*, care strigă şi ne deşteaptă pre noi den leanea noastră, iară noi facem tot împotrivă", precum zice Domnul, pren Isaia prorocul: „Că, cu urechile lor, greu au auzit şi ochii lor i-au adormit". O, câte şi ce fealiuri de scripturi auzim şi nu le punem în mintea noastră! Pentru aceaea, şi fără de răspuns ne vom afla în ziua cercetării, când va veni să lumineaze ceale ascunse ale întunearecului, şi să vădească sfaturile inimilor, când va şădea judecata şi să vor deşchide cărţile, de carele acum nu băgăm samă, nici le ascultăm, căci că toţi, noi, umblăm pre cale rătăcită şi calea cea direaptă şi adevărată o am lăsat, şi ne-am făcut, ca şi de'nceput, când nu ne stăpâneai pre noi, Doamne, precum, zice prorocul. Şi, adevărat, la noi s-au plinit prorocia lui David, ce zice: „Şi s-au amestecat cu limbile şi au învăţat faptele lor". Pentru aceasta sântem de tot smeriţi, în tot pământul, pentru păcatele noastre, şi la noi au ajuns sfârşitul veacului, precum scrie: „Făcutu-s-au şi păstorii lupi, şi oile zdrobite, şi foametea la uşi, nu foamete de pâine şi seate de apă, ce foamete de auzirea cuvântului lui Dumnezeu". Niciunul, dară, ce nădăjduiaşte spre Domnul, să nu să deznedăjduiască şi nu vă întristaţi, văzând mai 'nainte şi privind pre cela ce au zis: „Că cu voi sânt". Aveţ, dară, nedeajde că nu va flămânzi Domnul sufletele direpţilor. Pentru această foamete zice Dum-
127[v] nezeu, pren prorocul: „Şi va fi în zilele acealea. Voiu /

aduce foamete pre pământ, nu foamete de pâine şi seate de apă, ce foamete de auzirea cuvântului lui Dumnezeu şi a grăi făţiş". Şi, alergând de la răsărit până la apus, vor cerca cuvântul Domnului şi nu vor afla. Vezi că nu zice pentru foametea pâinii, ce pentru cuvântul lui Dumnezeu? O, foamete rea şi stricătoare de suflet, şi vătămătoare! O, foamete, pricina muncilor de veaci! Această foamete iaste pricina tuturor faptelor celor reale. Această foamete izvodeaşte toate răutăţile. Pre această foamete, văzându-o mai 'nainte prorocul David că vine, să ruga lui Dumnezeu zicând: „Dumnezeul mieu, nu tăcea de către mine". Încă, şi pentru toţi cei nevoitori şi credincioşi au prorocit, zicând: „Şi-i va hrăni pre ei în foamete". Şi, într-alt loc, zice: „Şi, în zilele de foamete, să vor sătura". Şi, iarăş, milostiv şi îndurătoriu iaste Domnul. „Hrană au dat celor ce să tem de el", aceastea au zis David. Pentru aceaea cercetează scripturile, că nu flămânzesc niciodată. Să cercetăm scripturile, fraţilor, ca să nu flămânzim, când va veni foametea cea stricătoare de suflete, să le cercetăm, ca să nu ne înşălăm şi să ne clătească tot vântul, pentru care zice Domnul către cei leneşi: „Vă înşălaţi, necunoscând scripturile". Cearcă, iubitule, *Sfintele Scripturi*, că iaste învăţătură şi poruncă stăpânească, cercetează cu osteneală, cercetează şi cearcă, şi vei afla multă şi nenumărată avuţie, şi comoară ascunsă în ţarină. Cunoaşte *Dumnezeiasca Scriptură*, cearcă şi vei afla, şi, deaca vei afla, vinde toate, câte ai, şi cumpără ţarina aceaea, adecă cunoştinţa cea bună a *Dumnezeieştilor Scripturi*, întru carele iaste ascuns Fiul, şi adevărata înţelepciune a Părintelui, pre carele, deaca îl vei afla, fericit vei fi, precum scrie: „Că fericitu e omul cel ce au aflat înţelepciunea". Cercetează, iubitule, veri de eşti bogat, veri sărac, veri slugă sau slobod, bărbat sau muiare. Cercetează scripturile, că *Dumnezeiasca Scriptură* iaste sărătură a toată bunătatea. Ce să venim la urma cuvântului, că, pentru sfârşitul şi pentru prorocii mincinoşi iaste cuvântul nostru, şi pentru dascalii cei mincinoş, şi pentru cei fără Dumnezeu eretici,

carii cură ca un lac mare, strâns de multă ploaie, şi au acoperit, şi au rătăcit pre mulţi. Şi, de unde s-au întâmplat aceasta? Aieve iaste că, den necunoştinţa şi den neînvăţătura celor mai mari, că, unde sânt păstorii neînvăţaţi, acolo să strâng şi lupii, şi prăpădesc oile, care, dară, să zici întâiu: „Au pentru sfârşitul nostru, au pentru cei fără Dumnezeu eretici". Şi să dovedesc învăţăturile lor ceale pângărite? De aş avea vreame, cu adevărat le-aş ruşina învăţăturile lor ceale fără Dumnezeu şi faptele ceale fără cale. Ce mare iaste truda şi mult e cuvântul, până a descoperi şi a scoate la iveală necuratele învăţături! Însă, de
128r această dată, trebuiaşte să vădesc, den *Sfin // tele Scripturi*, pre aceştia, ca pre nişte vrăj<m>aş ai lui Hristos. Pentru aceaea, şi de proroci, cu cale, s-au numit lupi, şi de singur Domnul Hristos, şi de fericiţii apostoli. Şi nu numai lupi s-au numit, ce şi stricători, şi păgâni, şi împrotivnici, şi vrăjmaş, şi vicleani, şi hulitori, şi făţarnici, şi furi, şi tâlhari, şi urâţi, şi proroci mincinoş, şi dascali mincinoş, şi povăţuitori orbi, şi înşălători, şi ficleani, şi antihristi, şi învrăjbitori, şi fii celui ficlean, şi osfice, şi fără Dumnezeu, şi luptători de duh, carii au hulit duhul darului, cărora nu li să va ierta nici în veacul de acum, nici în cel viitoriu. Pentru carii să huleaşte calea adevearii, încă spre aceastea şi fi<i>i vicleanului diavol să chiamă, precum au zis către ei Domnul: „Că voi sânteţi de la tatăl vostru, diavolul". Şi, iară, Bogoslovul: „Aieve sânt coconii diavolului". Trebuie, dară, întâiu, pentru aceştia să cercetăm şi, apoi, pentru sfârşitul veacului, şi să sfârşim cuvântul. De vreame, dară, ce au ajunsu la noi sfârşiturile veacurilor, precum zice apostolul: „Şi s-au început vremile ceale reale şi fără-de-leagea foarte s-au înmulţit, şi dragostea celor mulţi s-au răcit, şi înşălătorii sânt mulţi, şi cei rătăciţi şi mai mulţi", veniţi acum, să deşchidem sfintele cărţi, în carele, aflând noi sfintele hotară, pre proroci zic, şi pre apostoli, ca să nu ne înşălăm noi şi să nu ne învăluim de tot vântul descăliii şi vicleşugului omenesc, spre meşteşugul înşălăciunii, să nu rămânem

jos, ce să ne suim cu sfinţii ucenici în fericitul munte şi să auzim de la păstoriul nostru cel bun, zicând: „Luaţi aminte, să nu vă înşălaţi". Şi Ioan aceastea îţi zice: „Socotiţi-vă pre voi, să nu piardeţi cealea ce aţi lucrat". Aşijderea, şi Pavel: „Vedeţi câinii, vedeţi cum umblaţi". Şi aceastea, vedeţ, nu iaste alt nimic, fără numai ne zic ca să ne păzim noi de ceia ce ne înşală cu piialea oilor şi dedesupt ascund lupul şi înşală pre cei mai leaneş şi, ca un lucru foarte trebuincios, petutindinea să zice în *Dumnezeieştile Scripturi*: „Aceastea vedeţi, privegheaţi, şi vă rugaţi, nu numai pre voi, ce de toată turma". Niciuna de ceale ce-s de folosul nostru n-au tăcut *Sfânta Scriptură*, iară mie îm vine a lăcrăma, când auz pre unii den beseareca noastră zicând că aceastea nu le zic *Sfintele Scripturi*. Şi aceasta, nu numai de la mireani auz, ce şi de la ceia ce să arată a fi păstori şi ţin locurile apostolilor şi ale prorocilor, iară nu faptele cărora iaste cu cale să le zică. Vai de voi, povăţuitori orbi, şi neînvăţaţi, şi neîntăriţi, carii vă înfrumuseţaţi cu hainele şi părăsiţi cuvântul lui Dumnezeu, şi slujiţi pântecelui, cărora le iaste Dumnezeu pântecele şi slava, carii luaţi laptele, şi miarea, şi carnea turmei, şi de oi nu vă e grijă, pentru care aveţi a da samă la ziua judecăţii! În ce chip veţi scăpa, negrijind
128v de atâta spăsenie? Că eu / voiu adaoge încă cuvântul şi voiu arăta mai multe mărturii den *Dumnezeieştile Scripturi*, şi den Evanghelii, şi den proroci şi apostoli, cu ajutoriul lui Hristos, ca să să astupe toată gura ce grăiaşte strâmbătate, iară celora ce iubescu cuvântul să li să lumineaze inima. De unde, dară, să încep? De la cela ce au zis: „Eu sânt începutul şi sfârşitul". Ce să-ş strângă fieştecare mintea lui la el şi să lase toată grija lumească. Zise, direpţ aceaea, Domnul: „Vedeţi, nu vă înşălaţi, că mulţi vor veni în numele mieu, zicând: 'Că eu sânt Hristos' şi pre mulţi vor înşăla". Şi, iară, păziţi-vă pre voi de proroci mincinoşi, carii vor veni către voi cu îmbrăcământ de oaie, iară pe denlăuntru sânt lupi răpitori, ce să-i cunoaşteţi pre ei den roada lor, adecă den cuvinte, den prorocia cea

mincinoasă, den fățărie, den slăvirea cea rea, și din hula lor să-i priceapeț, că nu poate pomul cel putred să facă roadă bună, că tot pomul, de pe roada lui, să cunoaște. Așa și voi, pre unii ca aceștia, den roada lor, adecă den cuvintele lor, să-i cunoașteți și, deaca îi veți cunoaște, nu-i luaț pren casele voastre, nici le ziceți să să bucure, nici să-i întrebați, nici să le răspundeți cuvânt. Nu lepădați mărgăritarile voastre înaintea lor, ce vă păziți de aluatul lor, adecă de eresul lor. Nimeni den voi să nu se mânie pre mine, că Dumnezeu iaste cel ce grăiaște: „Ascultați, păstorilor, glasul păstoriului celui mai mare, ascultați, și pre voi vă socotiți, și pre toată turma, vedeți pre câini, vedeți pre furi, că cela ce nu întră pren ușă în staulul oilor, ce să suie pre aiurilea, acela fur iaste și tâlhariu". Și, iară, zice pentru ei: „Cela ce nu e cu mine adease împotrivnic îm iaste mie". Și, iară, cătră ei zice: „Voi, de la tatăl vostru, diavolul, sânteți". Și, iară: „Vai de voi, că închideți împărăția ceriurilor, că nici voi întrați, nici pre alții să vie lăsați". Și, într-alt loc, iarăș zice: „Voi nu sânteți den oile meale". Vezi cum vădeaște și rușinează petiutindinea Domnul pe păgâni și pre eretici, ca să nu ne rătăcim noi? O, iubire de oameni nespusă! O, milă nepovestită! O, bunătate neasămănată! Ce vom da Domnului pentru aceastea toate? O, voi păstorilor, și împreună cu noi păstori, iată, puține den ceale multe am zis, cum că petiutindinea ne porunceaște Domnul să ne păzim și strigă pren Sfintele Evanghelii: „Vedeți, priveghiați, nevoiți, siliți!". Și, nu numai pren Evanghelii, ce și prin purtătorii de Dumnezeu proroci și pren cuvântătorii de Dumnezău apostoli aceaste-ș zice, că, întru toți aceștia, el grăiaște precum va. Și-m mărturiseaște cuvântul Pavel, zicând: „Celui ce grăiaște întru noi, Hristos". Ia, ni, să aducem, dară, la mijlocu pre bogoslovii apostoli și să auzim de la ei ce ne învață pentru cei fără Dumnezău eretici: „Spune-ne noao, fericite Petre, care te-au fericit Domnul Isus Hristos, spune-ne pentru ceia ce înșală și vor să amăgească turma lui Hristos, pre carea ți-o au dat și ți-o

129r au încredințat mai marele păstoriu și socoti // toriul sufletelor noastre! Spune, câte ț-au dăruit Duhul cel Sfânt și întăreaște turma ta asupra lupilor celor ascunși, ca și dascalul tău, Hristos, Domnul nostru". Fericitul Petru zice: „Aceasta cunoașteți întâiu, că, în zilele ceale de apoi, vor veni batjocuritori, de vor umbla după poftele lor". Și, iară, zice: „Dentru voi să vor face dascali mincinoși, carii vor scoate eresuri de perire, și se vor lepăda de Stăpânul care i-au cumpărat pre ei, și mulți vor urma înșelăciunii lor, a cărora plata nu va zăbăvi și perirea lor nu va dormita, fiii blestemului, căci că au lăsat calea cea dreaptă și umblă după înșelăciunea minții lor!". Aceastea au zis Petru, cel adevărat fericit Petru, piatra credinții pre carea a zidit Hristos beseareca, Petru, carele ține cheile împărățiii ceriului, Petru, carele au îmblat deasupra valurilor mării, iubitoriul cel fierbinte al Domnului Hristos, carele au omorât pre Simon fărmecătoriul, la Roma, ca un vârhovnic apostolilor și, mai mare, pre tâlhariul și furul cel mai mare, și ucenicul diavolului în eresuri. Așijderea, și Ioan au zis: „Aieve sânt lucrurile diavolului". Vezi cum grăiaște Hristos întru toți? Pentru că, și la Evanghelie, aceastea au zis cătră aceia: „Că voi sânteți de la tatăl vostru, diavolul". Știu pre mulți că zicu că și pre aceia Dumnezău i-au zidit, zicând că, fără de Dumnezău, nu s-au făcut nici un lucru, necunoscând ce sânt acealea ce grăiescu, nici pentru ceale ce adeverează. Că, însă, cum că Dumnezău i-au zidit, aceasta și eu o zicu, dară să facă fapte bune, ca să le urmăm lor, și să ne facem fii lui Dumnezău, prin direapta credință. Ce, să ne întoarcem la urma cuvântului. Ioan au zis: „Și acum mulți antihristi s-au făcut". Și, iară, zice: „Socotiți-vă pre voi, ca să nu piardeți cealea ce-aț lucrat, că mulți înșelători s-au arătat în lume". Și, iară: „Iubiților, nu creadeț în tot duhul, adecă în toată învățătura nu creadeț, ce ispitiți duhurile, de sânt de la Dumnezău, că mulți proroci mincinoși au venit în lume". Și, iară, zice: „De va veni cineva cătră voi și nu va aduce această învățătură cu el, să nu-l primiți în case și să

nu-i ziceţ 'bine-ai fi', că, cine îl va cerca de sănătate, să însoţeaşte cu faptele lui ceale vicleane". Şi, iară, zice: „Tot cela ce calcă şi nu stă la învăţătura lui Hristos n-are Dumnezău". Aceastea zice Ioan, fiul tunetului, cel iubit mai mult decât toţi sfinţii, cela ce-au întărit besearecа, den marginea lumii până în margine, Ioan, carele au astupat gurile ereticilor cu bogoslovia. Iacov n-au zis?: „Oricine va vrea să fie priatin lumii, să face vrăjmaş lui Dumnezău". Ascultaţi, toţi, carii vă împrieteniţi şi mâncaţi cu ereticii, răspuns de dosedire, că sânteţi vrăjmaşi lui Hristos, că nici cela ce să împrieteneaşte cu vrăjmaşii împăratului nu poate să fie lui priaten, ce, încă, nici a trăi nu e vreadnicu, ce, împreună cu vrăjmaşii, îl vor piarde. Şi Iuda au zis lui Iacov: „Arătatu-s-au oarecarii oameni cei de demult, ce-s scrişi mai 'nainte spre acestu păcat păgân,
129v schimbând darul lui Dumnezău / spre necurăţie şi de singur Stăpânul şi Domnul Isus Hristos lepădându-se". Şi, iară, zice: „În vremile de apoi se vor face batjocuritori şi vor îmbla după poftele lor ceale necurate". Aşa sânt ceia ce petrec viaţa lor fără frică, cum pot. Nuori fără de apă, pre carii îi poartă fiece vânt. Steale rătăcite cărora ceaţa întunearecului în veaci să păzeaşte. Aceastea şi altele, mai multe, ne învaţă bunul Iuda. Vino, dară, şi tu, Pavle, vasul cel ales. Spune-ne, şi tu, după darul ce ţi s-au dat de la Dumnezău. Spune-ne noao pentru acestu veac. Vădeaşte pre lupii cei ascunşi. Făţişază şi ruşinează pre furii şi tâlharii turmei cei sfinte a lui Hristos, Dumnezeul nostru. Pavel au zis: „Eu ştiu că, după sfârşitul mieu, vor veni lupi grei la voi, carii nu le va fi milă de turma mea". Vezi asămănare de cuvinte ale prorocilor împreună şi ale apostolilor? Vezi pre bogoslovi cum să tocmescu în cuvinte petutindinea pentru cei fără de Dumnezău eretici, numindu-i pre ei câini şi lupi?, precum şi aiurilea Pavel zice: „Vedeţi câinii, vedeţi lucrătorii cei răi, vedeţi tăiarea, vedeţi să nu fie cineva să vă înşale prin filosofie şi deşartă înşelăciune. Căutaţi cu de-adins cum îmblaţi, că zilele sânt vicleane". Ce răspuns va da acela ce va auzi aceaste

învăţături şi se va lenevi? Şi, într-alt loc, iară zice: „Învăţături de multe fealiuri şi fără treabă nu le prea primireţi". Şi, iară: „De omul ereticu, după o învăţătură, şi a doa, fugi de la el". Şi, iară: „Oamenii cei vicleani şi vrăjitori vor procopsi mai spre rău, înşelând şi înşelându-se". Deci, ascultaţi, iarăş, ceia ce vă împrieteniţi cu ei, că la cei spurcaţi nemica nu iaste curat, ca să scăpaţi de urgia ce vine asupra lor. Dară, câţ vă pângăriţ cu ei la desfătări, cum îndrăzniţi de vă priceştuiţi cu dumnezeieştile şi înfricoşatele taine ale lui Hristos? Au n-auziţi pre fericitul Pavel, strigând: „Că nu puteţi să mâncaţi şi den masa Domnului şi den masa dracilor? Ieşiţi den mijlocul lor, zice prorocul, şi de necurat nu vă atingeţ". Oare, ascultaţi-ne la aceasta ce zicem? Oare, plecaţi-vă spre aceastea? Au în zadaru ostenim şi grăim <cu>vânt? Însă, pentru ceia ce vor şi să nevoiescu să auză cuvântul şi să-l facă nu mă voiu mânia, nici voiu înceta cuvintele lui Pavel, ce aceasteaş, iarăş, zicu şi ascultaţi: „Nu vă faceţ, cumpănindu-vă într-alt chip cu cei necredincioşi, pentru că ce împreunare e luminei cătră întunearec? Unde sânt cei dârji cu gura şi cei deşărţi răi grăitori ce zicu că nu sânt aceastea den *Sfânta Scriptură*, cărora le iaste Dumnezău pântecele şi slava, şi iubesc tot ceale pământeşti?". Aceastea au zis Pavel, rostul besearecii, vasul cel ales, cel mult luptătoriu şi viteazul Pavel, lăuta cea cu viersu dumnezeiescu, propoveduitoriul lui Hristos şi scriitoriul învăţăturilor, trâmbiţa cuvântului, ritoriul bunei credinţe, mreaja limbilor. Şi, însă, fericiţii şi bogoslovii apostoli aceastea şi
130r altele mai multe au zis pentru cei fără Dumnezău şi // necredincioşi eretici. Iară prorocii, mai 'nainte, şi ei aseamenea au zis: „Ce trebuie a-i aduce şi pre dânşii la mijloc". Că David au zis: „Nu iaste în gura lor adevăr". Şi, iară, zice: „Doamne, pre ceia ce te urăscu i-am urât şi pentru vrăjmaşii tăi mă topiiam, cu desăvârşit urâciune îi urâiam pre ei, întru vrăjmaşi mi să făcea mie". Şi înţeleptul Solomon au zis: „Că cei necuraţi să fătărescu a fi curaţi". Şi, iară, zice: „Fiule, să nu te înşale bărbaţi ne-

curaţi, nici să mergi în cale cu ei". Şi prorocul Isaia au zis. Mai vârtos, încă, Dumnezău grăiaşte prin prorocul: „Fii am născut şi i-am înălţat, iară ei s-au lepădat de mine". Şi, iară zice: „Nu iaste a te bucura cu necuraţii", zice Domnul. Oare ajungă aceastea? Au să aducem la mijloc pre toţi prorocii carii zicu aseamenea cu aceastea? Iară ajung şi aceastea către ceia ce li-i dragu să le facă, că cela ce nu ascultă de câte am zis, nici ceale mai multe nu le va asculta. Iară, încăş, ia să mai zăbăvim la cuvintele lui David, să vedem cum arată şi dovedeaşte vicleşugul cel ascuns ce iaste întru ei, şi zice: „Nu iaste în gura lor adevăr, inima lor e deşartă". Vezi înţeleagerea prorocului, cum dovedeaşte, şi descopere, şi ruşinează pre slăvitorii cei răi, ca să nu ne rătăcim noi? Auziţi, pravoslavnicilor, şi nu vă amestecaţi cu ereticii. Ascultaţi, păstorilor, şi vă cutremuraţi, şi nu tăceţi, ce mărturisiţi vicleşugul păgânătăţii lor. Nu daţi locu diavolului. Nu lăsaţi uşă lupilor. Urmaţi pre fericitul apostol Petru, că, hulind la Râm acel de trei ori blestemat Simon şi zicând cum că au fostu el putearea lui Dumnezău, iară Petru nici macară un ceas n-au tăcut, nici au răbdat, ce, văzându-l pre el şi mincinos, scoţându-l şi tâlhariu şi potrivnic lui Dumnezău, şi surpându-l, l-au dat pierzării. Aşijderea, încă, şi pe fiul lui (iară, mai vârtos, al diavolului) pre spurcatul Mundan şi necuratul şi fără Dumnezău, împreună cu doao preacurve, vădindu-l sfântul apostol cu multă osârdie şi dovedindu-l că iaste fără Dumnezău, şi mincinos asupra lui Hristos, şi proroc mincinos, i-ai astupat şi i-au legat pângărita lui gură întru numele lui Isus Hristos, neputând mai răbda sau suferi cu îndelungare de vreame hula lui. Aşa faceţ şi voi, o, păstorilor, şi nu vă împreunaţi cu lucrurile ceale nerodnice ale întuneareculuí, ce, mai vârtos, încă, să şi vădiţi, precum au făcut şi apostolii, şi tatăl lui Dumnezău, David, carele au făcut pentru aceştia multe trude şi multe nevoinţe, vădind, şi arătând, şi strigând către Dumnezău asupra lor, şi zicând: „Până când păcătoşii, Doamne, se vor lăuda? Răsipeaşte-i pre ei întru putearea Ta. Dă-le lor,

după faptele lor. Doamne, în cetatea ta, chipul lor să-l batjocureşti, că cealea ce le săvârşeşti Tu, ei le strică". Şi, iară, să ruga David, făcând rugi către Dumnezău, ca să vie el singur să plinească pofta lor, şi zicea: „Doamne, pleacă ceriurile şi te pogoară. Doamne, nu zăbăvi. De grabă să
130v ne / cuprinză pre noi mai 'nainte îndurările tale, Doamne". Deci, iubitoriul de oameni, Dumnezău, carele va să mântuiască toţi oamenii şi să vie la cunoştinţa adevărului, cel ce e aproape tuturor celora ce-l chiamă pre el întru adevăr, n-au trecut cu auzul, nici au lepădat rugăciunea sfinţilor, ce au plecat ceriurile, şi s-au pogorât, şi toate le-au tocmit, spre mântuirea neamului nostru. Şi toate le-au arătat, făcând şi învăţând, apoi, vrând să arate că, câţi vor să fie mai mari besearecilor, aşa trebuie să gonească pre eretici. Au făcut biciu de streang, şi au întrat, şi au scos pre toţi den besearecă, şi i-au gonit, zicând: „Casa Mea iaste casă de rugă şi voi o aţ făcut casă de tâlhari". Ascultaţi, mai marii besearecilor, că pentru voi au arătat pildă bună, ca să urmaţi după el, şi să vă păziţi de lupi, de toate părţile, şi să-i goniţi, şi păziţi turma nevătămată. Şi, deaca i-au scos pre toţi afară, adecă pre ceia ce cugeta împotrivă, apoi au spus şi pustiirea lor, şi stingerea ce va să le vie den neam în neam celora ce cugeta ceale împotrivă, zicând: „Iată, se va lăsa casa voastră pustie". Vezi câte cuvinte s-au făcut, că vrajmaşii şi vicleanii besearecii, adecă ereticii, în toate neamurile se dau peririi, după cuvântul Domnului, ce-au zis: „Că toată sădirea ce nu o au sădit Părintele Mieu se va dezrădăcina", precum au şi fostu, căci că El o au făcut aceasta întâiu şi o au arătat, iară, după înălţarea lui la ceriuri, iară s-au luptat cu ei fericiţii apostoli. Şi, apoi, după aceştia, dumnezeieştile lor învăţături, şi dascalii besearecii, şi ceale după vremi sfinte săboară care s-au făcut, pre aceştia dezrădăcinându-i, adecă pre ceia ce nu s-au pocăit, i-au dat spre pierzare, după cum e scris: „Că vei piarde pre toţi ceia ce grăiescu minciuna". Au n-au perit şi s-au prăpădit toţi, pentru fărădeleagea lor? Căci ce, unde sânt ceia ce să lupta atuncea cu beseareca, împăraţi,

şi putearnici, şi înţelepţi? Au nu s-au risipit şi au perit, ca cum n-ar fi fost? Unde iaste înfierbântarea şi semeţia jidovilor? Unde iaste Simon fărmecătoriul, ereticul cel mai mare, ucenicul diavolului şi al jidovilor, şi înainte-alergătoriului antihrist? Unde iaste cel rău născut de el, Mundan, nameasmicul hulii, şi necurăţia lui, exarhul răutăţilor, cu ceale doao preacurve, şi altele, câte se grăiesc ale lor urâte, şi scârbite, şi necurate fapte carele nu să cade să să arate? Pentru carele zicea şi apostolul Petru .că: „Ceale ascunse ce să fac de dânşii, grozav iaste a să şi grăi?". Unde iaste Marchion? Unde e Ualie? Unde e Manind? Unde e Vasilid? Unde e Neron? Unde e Iulian? Unde e Arie? Unde e Nestorie? Unde sânt toţi ceia ce să lupta cu beseareca? Cum zice şi David, : „Încunjuratu-m-au câini mulţi. Au n-au perit toţi, şi s-au răsipit pentru hula lor, şi s-au izgonit ca nişte lupi?", pentru că ş-au aflat împotrivnicii şi viteajii războinici şi păstori, pre mai marii
131r beseareci // lor carii au fost în vremile acealea, pre fericiţii bărbaţi? Însă multă osebire vedem între păstorii cei de atuncea şi între aceşti de acum. Aceia au fost luptători, iară aceştia fugători, aceia nevoitori, iară aceştia mâncători, aceia înfrumuseţa cărţi şi învăţături, iară aceştia haine şi râsuri. Iară aceştia, ca nişte năimiţi, lasă oile şi fug, iară aceia ş-au pus sufletul pentru oi şi au urmat Păstoriului celui bun, Domnului nostru, Isus Hristos. O, ferice de aceia bărbaţi, a cărora numele s-au scris în cartea vieţii, de carii s-au spământat dracii şi s-au cutremurat ereticii, pentru carii s-au astupat toate gurile celor ce grăiesc strâmbătăţi. Îmi vine, dară, să zic şi eu aseamene cu David, carele zicea, plângând: „Unde sânt milele ceale de 'nceput, Doamne?". Să zic şi eu, lăcrămând: „Unde iaste fericita aceaea horă a episcupilor şi a dascalilor carii străluciia în lume, ca nişte lumini, ţinând cuvântul vieţii?". Dară, ce ne opreaşte să aducem la mijloc şi pre aceştia den cei mulţi, puţini, de vreame ce pomenirea lor iaste sfinţire sufletului? Unde iaste Evodie, mireazma beseareciı, şi nameasnic, şi următoriu sfinţilor apostoli? Unde

iaste Ignatie, lăcaşul lui Dumnezeu? Unde iaste Dionisie, pasărea ceriului? Unde e Ipolit, cel prea dulce şi cu bună dragoste? Unde e marele Vasilie, cel cu puţin întocma cu apostolii? Unde e Atanasie, cel lacom de eretici? Unde e Grigorie, al doilea bogoslov, ostaşul lui Hristos, cel nebiruit? Unde e celalalt, tizul lui? Unde e Efrim, mângâiarea celor întristaţi, povaţa tinerilor, îndireptarea celor pocăiţ, sabia cea cu doao ascuţite asupra ereticilor şi vasul Duhului Sfânt şi al bunătăţilor. Vezi, câtu e mijlocul şi osebirea fericiţilor şi sfinţilor acelora bărbaţi de aceştia ce sânt ai vremii de acum? Ştiu şi pre alţii purtători de Dumnezeu dascali, ce destul iaste de câţi am zis. Aceia, precum am zis, ş-au pus sufletul lor pentru oi, iară aceştia lasă oile şi fug. Aceia au fost tari, şi cu cuvântul şi cu lucrul, iară aceştia la bani, şi la agonisite, şi la cai, şi la catâri, şi moşii, şi cirezi, şi turme, şi bucătari, şi la mease desfătate multă osârdie pun. Şi multă grijă au pentru aceastea, în toate zilele şi nopţile, iară, pentru turma cea cuvântătoare, n-au nici o grijă, pentru carea au a darea samă la marea şi înfricoşata ziua judecăţii. Apoi, de-i întreabă cineva pentru cărţi, răspund şi zic: „Sânt sărac şi nu poci să câştig cărţi". Şi, apoi să poartă, nu ca săracii, ce cu haine scumpe şi luminate, cu mânicile până la deagete şi cu gulere late, şi cu slugi multe, încă, mai vârtos, cu bucătari, pentru carii grozav lucru iaste a grăi cineva, că, den avuţie multă, câştigă şi roabe muieri. O, ruşine mare! O, avuţie rea! O, amară iubire de argint! O, nesaţiu de pântece! Dentru aceastea, dară, să pogoară vrăjbile, şoap-
131v tele reale, ponosluirile şi / ocările, şi turburările, apoi, deaca îi cercetează neştine, răspund de zic: „Cui fac eu strâmbătate? Am puteare, cu ale meale, să fac cum voi vrea" Iară, deaca să iveaşte vreunul den eretici a grăi cu îndărătnicie, nici unul nu să află să stea împotrivă, nici unul nu e luptătoriu, toţi săraci, toţi tăcuţi, toţi fugari. O, mare necunoştinţă! O, rădăcină rea a tuturor răutăţilor, iubire de argint, că, pentru căci sântem bogaţi, ne pare că ne vom spăsi, ce mai iuşor iaste să treacă funea corăbiii

pren urechile acului decât bogatul să între întru împărăția ceriului. Desfătându-vă, și îmbătându-vă, și înălțându-vă, veți să biruiți eresurile? Dară că ceia ce să desfătează, și să îmbată acum, și să împodobesc cu haine multe, și cu aur multu, nici pre noi nu ne ascultă, în ce chip veți putea să arătați altora sărăcia cea bună a lui Hristos, celui ce au sărăcit pentru noi, care au învățat pre ucenicii lui să n-aibă nici aramă la bârnele lor? Adevărat vă înșălați, necunoscând scripturile. Dară n-auziți pre Domnul, zicând?: „Fericiți sânt cei săraci cu duhul". Și nu grămădiți avuție pre pământ, avearea voastră s-au înmulțit și cuvântul vostru au perit, hainele voastre le mănâncă moliile, de care aveți a da samă la mai marele Păstoriu, Hristos, și nu socotiți că fieștecare va să dea samă la Dumnezeu pentru sine. Și voi, păstorilor, veți să dați samă și pentru voi, și pentru oi. Arhiereii, și preoții, și diaconii, fieștecare, precum s-au încredințat, ce socotiți să nu uitați talanții, socotiți-vă pre voi și toată turma, păziți-vă să nu lipsască vreo oaie den turmă, că bine să știți că, de va rămânea vreo oaie den turmă, pentru leanea voastră, și o vor mânca hiarăle, toată viața voastră o va piarde, că sângele ei, den mânile voastre, o va ceare Judecătoriul. Ce vă deșteptați de acum înainte și propoveduiți cuvântul, lăsați toată grija lumii, căutați cu amăruntul cum umblați, vedeți pre câini, vedeți, zic, și nu părăsesc zicând, vedeți lupii, vedeți tâlharii, vedeți furii, vedeți că mulți înșălători au ieșit în lume, preveghiați și fiți treaji, câți ați luat asupra voastră banul Domnului, privegheați și luați aminte de înfricoșata zi a venirii lui, când va veni să facă socoteală cu voi, la câți au dat talantul. Aceastea, dară, avându-le în mintea voastră, iubiților, pașteți turma lui Dumnezeu carea vi s-au dat, precum zice apostolul, nu cu îndemnarea cuiva, ce de bună voie, nu cu rea câștigare, ce cu osârdie, nici ca cum aț stăpâni de tot clirosul, ce să fiți pildă turmii și, arătându-se păstoriul cel mare, să luați cununa măririi cea neveaștedă. Iară, aceasteaș zic. Ascultați, dară, preoții Domnului, împărații pământului și toate năroadele, boiari

și toți judecătorii pământului, tinerii și fecioarele, cei
132r bătrâni cu cei tineri, băgați în urechile voastre toți // cei ce lăcuiți în lume, mici și mari, bărbați și fămei, împreună bogat și sărac. Rogu-vă pre toți, luați aminte la ceale ce să grăiesc, că voiu să vă îndestulez și să dovedesc den *Sfintele Scripturi* că nu-s toți creștini, câți să cheamă creștini, ce numai numele au și să înșeală, că, cu cuvântul mulți sânt creștini, iară, cu fapta, foarte puțini, cu chipul sânt ca niște ucinici ai lui Hristos, iară cu firea sânt vânzători, cu cuvântul sânt buni credincioși și milostivi, iară cu faptele sânt elini, cu numele creștini, și cu faptele păgâni, precum au zis prorocul: „Că s-au împreunat cu limbile și au învățat faptele lor". Și, adevărat, la noi s-au plinit prorocia lui, că ce creștini sânt aceia carii păzesc basne jidovești, și elinești, și ursitorile, și vrăjile, și astrologhiele, și fărmecătoriile, și advarele și obriciri de zile, și de luni, și de ani, și trepepnice, și cuviruri, și glasuri de pasări, și ceia ce aprind lumini la fântâni și să scaldă, și ceia ce păzesc întimpinările, și ceia ce mănâncă jărtvele bozilor, și sânge sugrumat, și mâncat de hiară, și mortăciune, și alte ca aceastea multe? Dară, cum pot să fie creștini carii le fac aceastea? Și cu ce îndrăznire cutează de să numesc creștini? Și în ce chip cutează de cuminecă cu sfintele taine carii sânt mai răi decât elinii? Și, iarăș, ce creștini sânt ceia ce fac chipurile păgânilor, și-ș schimbă feațele lor și glasurile, și joacă și bat în palme, sau ceia ce să îmbracă în haine fămeiești? Câți fac și primesc unele ca aceastea nu le e nici de un folos a să numi creștini, că, în ce chip o fată fecioară, până-ș păzește fecioria, cu cale și cu cinste să chiamă și iaste fecioară, iară, de să va înșăla de cineva și să va sminti, de-cii nu mai iaste fecioară, așa și cel ce să chiamă creștin, de nu va ținea tocmealele și va călca poruncile, și va face faptele limbilor, nu să cade să să chiame creștin. Cunoașteți, dară, toți, iubiților, că, cu aceale puține cuvinte, ne-am despărțit de aceastea, zicând: „Lepădu-mă de Satana, și de toate lucrurile lui". Zis-ai: „De toate?". Vezi ce ai zis?: „Toate lucrurile lui". Dară,

aceastea ce fac ale cui sânt? Socoteşte-te, rogu-te, cui făgăduieşti, nu la îngeri, nu la împărat pământesc, nu la biruitorii veacului acestuia, ce la singur Împăratul Împăraţilor şi biruitoriul biruitorilor. Cu acesta te-ai tocmit, şi ai mărturisit, şi ai făgăduit înaintea a multora mărturii, în mânile lui. Dară, eşti şi tu şi cuvintele tale? Deci, dară, aşteaptă-l să vie den ceriuri, să-ţi aducă foiţa ta şi cuvintele gurii tale, să să citească înaintea îngerilor şi a oamenilor. Socotiţi-vă, dară, fraţilor, şi vă păziţi, încai de acum înainte, de faptele păgâneşti, că auziţi ce zice apostolul: „Aceasta, dară, zic şi mă mărturisesc în Domnul". Cum, de acum să nu mai umblaţi, precum umblă şi
132[v] cealealalte limbi, / cu înşălăciunea minţii lor, carii sânt întunecaţi cu gândul, iară voi n-aţi învăţat aşa de la Domnul Hristos. Înţeleageţi, fraţilor, ceale ce să grăiesc şi nu vă amestecaţi cu ceia ce le fac aceastea, că mulţi sânt ucenici pierzării şi încă tot să adaog. Socotiţi că zilele sânt vicleane şi vreamea ajută slugilor ei. Şi nu te mira de să fac păstorii lupi, că şi apostolul Pavel, răspunzând către episcopi şi către preoţi, zicea: „Că dentru voi să va scula bărbaţi, de vor grăi îndărătnicii". Pentru aceasta, să nu vă înşale cineva, având denafară chip îngeresc, că, pentru aceasta, zicea şi Hristos: „Vedeţi să nu vă înşale cineva". Şi eu, iarăş, aceasteaş zic: „Să nu vă înşale cineva, nici den cei denlăuntru, nici den cei denafară, nici episcop sau preot, sau diacon, sau cetitoriu, sau boiariu, sau bogat, sau sărac, sau măcară cine ar fi, acela carele grăiaşte îndărătnicii Anata să fie". Ceia ce vin către voi cu îmbrăcămintea oilor, iară pe denlăuntru sânt lupi răpitori şi au chip de creştinătate, iară de putearea ei sânt lepădaţi. Însă, voi, fraţilor, nu vă rătăcireţi, ce, precum aţi apucat de la Isus Hristos, într-aceaea să umblaţi şi Dumnezeul păcii va fi cu voi. Şi, însă, pentru aceastea până aci să sfârşim şi să încetăm cuvântul, iară încăş puţine să mai zic pentru sfârşitul lumii şi apoi să fac coneţ. Iară, când încep a grăi pentru sfârşitul lumii, îm vine fricâ şi mă cutremur, că toate minunile Domnului sânt mari, şi înfricoşate, şi

slăvite. Iară taina sfârşitului şi a doua a lui venire covârşaşte cuvântul, şi mintea, şi gândul, şi treace peste toată poveastea, şi spământează tot auzul, că şi apostolii mare nevoinţă şi multă pohtă avea să auză de la dascalul lor, pentru seamnele şi pentru sfârşitul lumii şi, precum, de multe ori aţi auzit Evanghelia grăind că, şăzând Isus în muntele maslinilor, s-au apropiat către el ucenicii, fiind singur şi au zis: „Spune-ne noao ce iaste semnul venirii tale şi al sfârşitului veacului?". Vezi înţelepciunea şi cunoştinţa sfinţilor ucenici? Când vrea să întreabe ceva de vreun lucru mare, mergea toţi împreună şi, încă fiind el singur, şi-i ziseră: „Spune-ne noao, Stăpânule, spune-ne noao, bunule, spune-ne noao cel ce cunoşti inimile, spune-ne noao Tu, cela ce ştii şi ceale dentâiu şi ceale de apoi, spune-ne noao, cela ce le ştii toate mai 'nainte de facerea lor, spune-ne noao, Făcătoriul tuturor, spune-ne noao, Părintele veacului celui viitoriu, spune-ne noao ce iaste semnul venirii tale şi al sfârşitului veacului? Când vei veni să judeci viii şi morţii a toată lumea? Când vei surpa toată biruinţa, şi putearea, şi volnicia? Când ţi să va închina tot genuchiul celor cereşti, şi a celor pământeşti, şi a celor dedesuptul pământului? Spune noao ce e semnul
133[r] venirii tale?". Iară Domnul zise lor: // „Vedeţi, nu vă amăgiţi, că mulţi vor veni cu numele mieu, zicând că: 'Eu sânt Hristos'. Deci, socotiţi-vă să nu vă înşale nimenea, că vreamea iaste aproape". Aceaea ce au zis atuncea iaste aceasta ce vedem noi, cu ochii noştri. Atuncea au zis: „Că aproape iaste vreamea, iară acum s-au început, precum vedem". Vezi câtă e sârguiala Domnului pentru prorocii mincinoş, şi dascalii mincinoş, şi pentru cei fără Dumnezeu eretici, ca să descopere şi să arate tuturor ficleşugul ce iaste ascuns întru ei? Pentru aceasta, şi mai 'nainte i-au scos de la întrebăciunea apostolilor, când l-au întrebat pentru seamne, ca pre nişte lupi ai turmii, şi înainte alergători ai lui antihrist. Şi, atuncea, mai 'nainte, au spus ceale ce vor să fie războaie, şi neaşăzări, limbă asupra altii limbi, şi împărăţie pre altă împărăţie să vor râdica, carele

le vedem acum şi nu le cunoaştem, văzând în multe locuri şi foameţi, frici şi seamne de la ceriu, şi alte câte au zis şi nu le socotim. Atuncea zice: „Se vor sminti mulţi şi s-or vinde unii pre alţii". Şi unde nu sânt acum vânzări? Că mai toţi vânzători s-au făcut şi să urăscu unii cu alţii şi aceasta s-au plinit, precum vedem. Au nu să scoală cu războiu unul asupra altuia? Limbă pre limbă? Şi împărat pre împărat? Boiari asupra celor de potriva lor? Şi episcupii asupra episcupilor? Preoţii asupra preoţilor? Şi diaconii asupra diaconilor? Cliricii asupra cliricilor? Mireanii asupra mireanilor? Pentru că, înmulţindu-se fără-de-leagea, să va răci dragostea tuturor. Pentru aceasta, au zis Domnul: „Mai 'nainte cercetaţi scripturile şi nu vă veţi înşăla". Mai zis-au şi alt semn, că să va propovedui Evanghelia aceasta a împărăţiii în toată lumea, întru mărturia tuturor limbilor şi, atuncea, va veni sfârşitul. Aceluia e slava, amin.

Sfârşitul învăţăturilor a celui cu graiul de aur şi lui Dumnezău slavă. /

133^{v} **Alte cuvinte ale multora sfinţi şi dascali. A Sfântului Efrem Cuvânt 1, prea mare şi foarte folositoare sufletului. Blagosloveaşte, Părinte**

Veniţi, iubiţilor, veniţi, părinţi şi fraţii miei, turma cea aleasă a Părintelui, cei pecetluiţi a lui Hristos ostaşi. Veniţi, feţilor, de ascultaţi cuvânt de mântuire sufletelor voastre. Veniţi să neguţătorim, până nu să sparge zborul. Veniţi să luom viaţa cea veacinică. Veniţi să cumpărăm mântuirea sufletelor noastre prin lacrămi şi, îndată, ni se vor deşchide ochii cugetului nostru. Veniţi cu toţii împreună, bogaţii, şi săracii, şi boiarii, şi cei supuşi, bătrânii şi tinerii, fiii şi featele, şi toată vârsta, câţi veţi să scăpaţi den munca veacilor şi să fiţi moşteani împărăţiei ceriurilor, să rugăm, împreună cu sfântul David, pre cel milostiv şi iubitoriu de oameni, Dumnezău, zicând: „Descopere ochii

miei şi voiu priceape minunile den leagea Ta. Luminează ochii miei, ca nu când-ai să adoarmă spre moarte". Ia, ni să strigăm cum au strigat orbul: „Miluiaşte-mă, Doamne, Fiul lui Dumnezău celui de Sus". Şi, de ne opreaşte cineva sau ne urgisesc ca să tăcem, iară noi mai tare să strigăm fără mânie, până ne va deşchide ochii gândului nostru dătătoriul cel de lumină, Isus. Apropiaţi-vă de Hristos, apropiaţi-vă spre El şi vă luminaţi, şi obrazele voastre nu se vor ruşina. Să luom aminte bine şi cu poftă pentru împărăţia raiului şi, îndată, lepădaţi lucrurile aceştii lumi. Nevoiţi-vă la ceasul acesta al unsprăzeacelea. Alergaţi, să nu vi să închiză uşa. Seara au sosit şi dătătoriul cel de plată vine cu slavă multă, ca să dea fieştecăruia, după faptele lui. Să ne pocăim, dară, fraţilor, până când avem vreame. Ascultaţi ce zice Domnul: „Bucurie să face în ceriuri, când să pocăiaşte un păcătos. Ce te leneveşti, păcătosule? Ce te deznădejduieşti, de vreame ce să face bucurie în ceriu, pocăindu-te tu? Ce te temi? Îngerii să bucură şi tu te leneveşti? Propoveduitoriul pocăinţii iaste arhanghelul şi tu te temi? Prea curata, şi nedespărţita, şi închinătoarea troiţă te pofteaşte şi tu suspini?" Să nu ne îndulcească grija lumii, ca să nu ne amărască focul cel veacinic şi viarmele cel neadormit, ce să plângem puţin aici, ca să nu plângem acolo, în veaci muncindu-ne. Socotiţi-vă, nimeni să nu să
134^{r} lenevească, că, fără veaste, va // fi venirea cea înfricoşată a lui Hristos. Nu vă e frică că fieştecarele, după faptele lui, îş va lua plata în ziua judecăţii. În ceasul acela, fieştecarele sarcina lui îş va purta. Fieştecare, cum au sământat, aşa va şi săcera, toţi vom sta goli la judecată şi fieştecare, de sine, va da răspuns Judecătoriului. În ceasul acela, alt nime nu poate să ajute, nici fratele fratelui, nici părinţii feciorilor, nici feciorii părinţilor, nici priatenii priatenilor, nici bărbatul muierii lui, ce fieştecare va sta cu frică şi va aştepta să audă răspunsul lui Dumnezău. Ce ne lenevim şi nu ne gătim, căci nu grijim? Ce vom răspunde, până avem vreame? Pentru ce nu băgăm în samă *Sfintele Scripturi* şi cuvintele lui Hristos? Au nu ştiţi că cuvintele lui, şi ale

sfinţilor apostoli, şi ale prorocilor ne vor osândi pre noi în ziua aceaea, la înfricoşata judecată, de nu vom păzi şi nu vom face, precum ne învaţă ei pre noi? Auziţi ce zice Domnul cătră ucenici: „Cela ce va asculta pre voi pre mine ascultă şi cela ce nu ascultă de<n> voi de mine nu ascultă şi de Părintele mieu". Şi, într-alt locu, zice iarăş: „Oricine nu mă ascultă şi nu-m prinde cuvintele în samă, eu nu-l voiu judeca, ce are cine să-l judece pre el. Cuvântul carele l-am grăit, acela îl va judeca la ziua cea înfricoşată". Aşa strigă sfânta lui Evanghelie şi alalte scripturi ale sfinţilor proroci şi apostolilor. Pentru aceasta, fraţilor, vă rog să nu călcăm *Sfintele Scripturi*, că ceriul şi pământul se vor clăti, iară cuvintele lui Hristos nu vor minţi. Veniţi, iubiţilor, mai 'nainte până nu vine ziua cea înfricoşată, să lepădăm grija noastră în adâncul milii lui Dumnezău, că singur Dumnezău ne chiamă pre toţi şi zice: „Veniţi cătră mine toţi cei osteniţi şi împovăraţi şi Eu vă voiu odihni". Pre toţi ne chiamă iubitoriul de oameni şi blândul Domn, cel milosârd şi îndelung răbdătoriu, care va să să mântuiască toţi oamenii. Nu chiamă numai pre ai săi, ce chiamă pre toţi. „Veniţi cătră mine toţi, veri bogat, veri săracu, că pre cela ce vine cătră mine nu-l voiu scoate afară. Dară cine iaste cela ce vine cătră mine? Cela ce are învăţăturile meale şi le face pre eale, cela ce ascultă cuvântul mieu şi creade pre cela ce m-au trimis pre mine". Fericitu-i cela ce aude cuvântul şi-l păzeaşte în inima lui. Şi, iară, ticălos iaste cela ce nu-l ascultă, că cuvântul acela va să-l judece în ziua cea de-apoi a judecăţii, precum scrie: „Groaznic lucru iaste a cădea în mâna Dumnezăului celui viu". Pocăiaşte-te, frate, şi nu te stidi! Pocăiaşte-te, păcătosule! Îndrăzneaşte şi nădejduiaşte la mila cea peste măsură a lui Hristos, care au zis: „N-am venit să chem pre cei direpţi, ce pre cei păcătoşi, la pocăinţă". Pocăiaşte-te, ca să nu te ruşinezi la înfricoşata judecată, unde stau cu frică mii şi întunearece de îngeri şi de arhangheli! Când se vor vădi ceale ascunse, când se vor deşchide cărţile, când se vor despărţi oile den capre, şi unul de altul, adevărat

134^{v} groaznic şi înfricoşat / ceas va fi acela! Când va răspunde direptul Judecătoriu cu groază, cine nu se va teame? Cine să nu se spăminteaze în ceasul acela? Direptul Judecătoriu iaste tare, şi judecata făr'de milă, şi faptele noastre stau înaintea noastră, şi râul cel de focu pe denaintea judecăţii, şi lauda direpţilor cu a îngerilor netăcută, plângerea păcătoşilor neoprită, şi lacrămile fără folosinţă. Atuncea, şi avearea se va deşchide, şi direpţii vor lua, şi ferice de cei ce au flămânzit, că acolo se vor sătura. Vai de cei sătui, că acolo vor flămânzi şi vor însetoşa. Ferice de ceia ce-au plâns aicea, că acolo vor râde şi se vor mângâia. Şi amaru celora ce râd acum, că acolo vor plânge neîncetat. Şi ferice de ceia ce-au miluit, că acolo se vor milui. Şi vai de cei ce n-au miluit, că acolo nu se vor milui. Auzit-aţ cum să fericescu cei nevoitori şi cum să tânguiescu cei leaneşi? Aceastea toate le socoteaşte, omule, şi munceaşte să te spăseşti! Nu căuta celora ce să lenevescu, şi mănâncă, şi beau, că se vor usca în degrabă, ca iarba. Nu iubi lumea aceasta, căci că pogoară pre ceia ce o iubescu şi-i bucură în puţină vreame, iară apoi îi trimite goli în lumea cea de sus. Ascultă şi ia aminte *Sfintele Scripturi* şi nu te vei înşăla, nici te vei poticni de această lume mincinoasă şi vicleană. Ascultă ce zice bogoslovul Ioan: „Nu iubiţi lumea, nici ceale ce-s în lume, că tot ce iaste în lume iaste pofta cea trupească, şi pofta ochilor, şi înşălăciunea lumii, şi lumea treace, şi pofta ei, iară cela ce face voia lui Dumnezău petreace în veaci". Ascultă ce zice Domnul: „Ce va folosi omul, de va dobândi lumea toată, şi-ş va păgubi sufletul lui?". Luaţi aminte cu de-adins şi cu frică cuvântul lui, că cuvântul, carele l-au grăit şi au învăţat, acela ne va judeca pre noi în ziua cea de-apoi. Au doară mincinos iaste Domnul? Să nu fie, că el iaste adevărul şi cuvintele lui nemincinoase. Ce te leneveşti, ticăloase? Ce aştepţi? Ce gândeşti? Cine va să răspunză pentru tine? Au nu ştii că fieştecare de sine va da răspuns la Dumnezău şi fieştecare va săcera ceaea ce-au sămănat? Şi fieştecare povara lui va purta? Ce, până ai vreame, răsipeaşte sarcina

păcatelor tale, că te pofteaşte prea bunul Dumnezău, zicând: „Veniţ cătră mine toţi cei osteniţi şi împovăraţi". Pre toţi îi chiamă. Nimeni, dară, să nu să îndoiască, nimeni să nu cuteaze a zice „că n-am greşit", că unul ca acela iaste orb şi nu ştie unde să află, căci zice evanghelistul Ioan: „De vom zice că nu avem păcate, minţim, şi nu facem adevărul, şi pre noi ne înşălăm, şi pre Dumnezău îl facem mincinos, căci că nimeni nu iaste curat de tină, ce trebuie, dară, lacrămile ca să-m spăl tina şi mai vârtos decât zăpada să mă albescu". Şi, iară: „Spăla-voiu în toate nopţile patul mieu, cu lacrămile meale aşter<nu>tul mieu voiu uda". Acela, într-o noapte, au greşit şi, în toate zilele, lăcrăma. Pentru aceasta, fericit s-au arătat, căci că
135r cunoştea mai 'nainte // foarte bine prorocul pre cela ce-au zis: „Fericiţi-s ceia ce plâng". Nimica, dară, de-ale lumii aceştiia să iubeşti. Nu te bucura de dulceţile lumii şi nu pofti bogăţia lumii aceştiia, uraşte hainele ceale moi, uraşte văpsiturile ceale frumoase, aşternuturile ceale grămădite, şi frumuseaţea, şi mândria, şi ale acestora drăceşti cântece, lăutele, şi fluierele, şi plesnirea palmelor, şi viersurile ceale fără cale şi netocmite. Au nu ştii, ticăloase, că aceastea toate sânt sămânţa diavolului? Aceastea toate le cearcă limbile lumii, carii n-au nădeajde de mântuinţă, ce să nu ne asămănăm noi cu limbile, ca nu cumva să ne şi osândim cu ei. Ascultaţi pre apostolul, care zice: „Aceasta, dară, zicu şi mă mărturisescu în Domnul. De-acum să nu mai umblaţi, precum umblă limbile întru deşărtarea minţii lor, întunecaţi fiind cu gândul şi, deaca vreame ce am lăsat lucrurile limbilor, să nu ne întoarcem iară înapoi, să facem iarăş acealea". O dată te-ai lepădat de Satana şi de îngerii lui şi te-ai făgăduit împreunat cu Hristos înainte, pren multe mărturii. Vezi cui te-ai făgăduit şi nu fii nebăgătoriu de samă, ce aceasta să ştii, că, în ceasul acela, ţ-au scris îngerii cuvintele şi făgăduinţele tale, şi stau în ceriuri păzite, până la ziua acea înfricoşată a judecăţii. Nu te temi? Nu te cutremuri că, la ziua judecăţii, vor aduce îngerii zapisul tău, cuvintele gurii tale,

înaintea înfricoşatului Judecătoriu, unde şi îngerii stau cu frică? Acolo vei să auzi glas de plângere, zicând că: „Den gura ta te voiu judeca, slugă vicleană". Cu adevărat, atuncea, vei suspina şi vei lăcrăma cu amar în ceasul acela şi nimic nu vei folosi. Fie-ţi milă de tine şi nu-ţ urî sufletul tău. Deşchide-ţi ochii tăi şi vezi cum să nevoiescu mulţi, cum să silescu spre tot lucrul bun, cum să ferescu de zavistie, de batjocuri, de urâciune, de râs, de curvie, de desfătare, de vrajbă, şi cum au iubit calea cea strimtă, postind, preveghind, pătimind rău şi plângând? Cum ş-au gătit făcliile luminoase? Cum gura lor, pururea, laudă şi slăveaşte pre Mirele cel fără de moarte? Ochii lor cugetă la frumuseaţea lui şi sufletul lor să veseleaşte? Socoteaşte şi vezi c-au sosit şi nu va zăbăvi. Vine, ca să bucure pre ceia ce-l iubescu pre el. Vine, ca să mângâie pre ceia ce-au tânguit ş-au plâns, nu de morţi sau de vreo pagubă trecătoare, ce de păcatul care, pre lesne, l-au făcut, şi de împărăţia carea n-are sfârşit, şi de fericita desfătare a raiului, de unde am ieşit călcând porunca lui Dumnezău, unde, iarăş, să să întoarcă ceia ce tânguiescu şi plâng. Vine, ca să încununeaze pre ceia ce pre leage s-au luptat şi calea cea strimtă şi chinuită au iubit. Vine, ca să miluiască pre cei milostivi. Vine, să sature de bunătăţi pre cei ce, pentru El, au flămânzitu ş-au fost setoşi. Vine, ca să lumineaze lumea. Vine, să lumineaze ceale ascunse ale întunearecului şi să vădească sfaturile inimilor. Şi ce nu
135v zic mai pre scurt? / Vine, să dea plată fieştecăruiaş, după faptele lui. Vine, nu de la pământu, precum, mai 'nainte, au venit, ce den ceriu, cu puteare şi cu slavă multă. Atuncea, trâmbiţele vor trâmbiţa den ceriuri şi puterile să vor clăti, tot pământul, ca apa mării, să va cutremura de slava lui. Râu de foc va cura pe denaintea lui, curăţind pământul de fărădelegi. De-cii va fi strigare fără veste: „Iată, Mirele vine, lauda direptţilor, soarele direptăţii. Iată, vine Împăratul Împăraţilor, a căruia împărăţie n-are sfârşit. Iată, vine Judecătoriul cel direpţ. Iată, vine, şi ieşiţi întru întimpinarea lui". Atuncea vor veni cu bucurie ceia

ce le sânt candilele luminate, cu multă îndrăznire veselindu-se şi având nădeajde, căci candilele lor nu s-au stinsu. Atuncea, tu, văzându-te pre tine în multă scârbă, şi rea scăpare, şi în nevoie nesuferită, şi, văzându-ţi candila stinsă, vei zice cu ruşine: „Daţi-m puţin untu-de-lemn, fraţilor, că candila mea s-au stins". Iară ei, răspunzând, vor zice: „Nu cumva ne va lipsi, şi noao şi ţie, ce te du la ceia ce vând şi-ţi cumpără". Şi veţi mearge întristat şi suspinând, şi cu amar lăcrămând, şi nicicum nu vei afla să cumperi, căci că s-au spart zborul vieţii şi toată viaţa lui tremură ca apa mării. Trecut-au şi săracii carii şădea la uşile besearecilor de vindea untu-de-lemnul. Deci, fiind de toate îngreuiat şi lipsit, vei zice, plângând şi tânguindute: „Duce-mă-voiu, de voiu bate la uşa milostivirii lui Hristos şi cine ştie, dară, de-m va deşchide?". Şi mergând, vei bate şi-ţ va răspunde denlăuntru Mirele: „Adevăr, adevăr grăiesc ţie, nu te ştiu pre tine. Du-te de la mine, lucrătoriul strâmbătăţii şi fără-de-legii. N-ai miluit, nu te vei milui. N-ai auzit glasul săracului? Nici eu nu auz al tău. De ale meale Sfinte Scripturi îţi băteai joc. Pentru aceaea, nu te voiu primi să întri. N-ai băgat samă de proroci şi de apostoli. Pentru aceaea, cuvântul carele l-am grăit, acela te va judeca în ziua acea de apoi. Du-te de la mine, nu te primeaşte uşa cea strimtă. Hrănitu-ţi-ai trupul şi sufletul ţi l-ai omorât. Dară cum vei să vii aici, să spurci împărăţia mea? Podoaba trupului tău o ai pângărit. Gura ta o ai umplut de ocări. Pe vecinul tău l-ai urât. Pohtele diavolului ai făcut şi ale meale le-ai batjocurit. Şi, acum, te rogi să vii aici, unde n-ai trimis mai 'nainte nimica? Unde nici gătiri nu ţi-ai făcut, nici lacrămi, nici plângere, nici post, nici prevegheare, nici răbdare, nici milostenie, nici cântare, nici curăţenie? Nici una de aceastea n-ai trimis mai 'nainte aici. Dară, ce cauţi? Lăcaşul acesta îl lăcuiescu ceia ce au sărăcit pentru mine. Această împărăţie iaste a milostivilor. Această veselie iaste a celora ce au plâns. Această bucurie iaste a celora ce s-au pocăit şi au lăcrămat. Această odihnă iaste a celora ce au

136r privegheat şi au // postit. Această viaţă şi bucurie iaste a văduvelor şi a săracilor. Aici, cei ce au flămânzit şi au fost setoşi să veselescu în veaci, iară tu ţi-ai luat binele tău în viaţa ta. Du-te de la Mine în focul cel veacinic. Aceastea auzind tu, vei sta înruşinat şi, stându tu acolo, va veni la urechile tale glas de veselie şi de bucurie şi vei cunoaşte glasul fieştecăruia priaten de ai tăi şi, atuncea, vei suspina amar, zicând: 'O, vai de mine, ticălosul, cum mă scăpaiu de această slavă şi m-am despărţit de priatenii miei? În toată vreamea vieţii meale am fost cu ei şi acum m-am osebit de ei. Adevărat, direaptă iaste judecata lui Dumnezeu. Adevărat, ne-bună direptate pătimescu, că ei să postiia, iară eu alergam la ospeaţe şi la cini. Ei cânta, eu tăceam. Ei să ruga, eu făceam glume. Ei lăcrăma, eu râdeam. Pentru aceaea, ei acum să bucură, iară eu mă tânguiesc. Ei să ve<se>lesc, iară eu plângu. Ei împărăţesc cu Hristos, în veaci nesfârşiţi, iară eu mă trimiţ cu antihrist în focul cel veacinic. Vai mie, ticălosul, ce mi să întâmplă? De câte bunătăţi mă scăpaiu, căci făcuiu puţină vreame voia diavolului? Acum cunoscu că fieştecare, după faptele lui, îş ia plata. Acum cunoscuiu că m-au batjocurit şi m-au poticnit această lume deşartă. O, de câte bunătăţi m-am scăpat şi în câte răutăţi m-am aruncat'. Aceastea, şi altele ca aceastea, plângând, vei zice şi nimic nu-ţ vei folosi, că nu-ţ iaste nici de un folos a te pocăi atuncea". Pentru aceasta ne învaţă şi să mărturisesc noao *Sfintele Scripturi* ale apostolilor şi ale prorocilor, că bunătăţile le-au gătit Dumnezeu celora ce-l iubesc pre el, carele ochiu nu le-au văzut, şi urechi nu le-au auzit, şi în inimă de om n-au întrat. Auzit-ai, iară, pre Domnul, zicând: „Nu te teame de ceia ce omoară trupul". Şi, într-alt loc, iară: „Ferice de cei goniţi pentru Mine". Pentru aceasta zice apostolul: „Nu vă înşălaţi, că Dumnezeu nu să amăgeaşte, că ceaea ce samănă omul aceaea va şi secera". Cela ce samănă în trupul lui, den trup va secera putrejune, iară cela ce samănă în duh, den duh va secera viaţa de veaci, că ceia ce samănă cu lacrămi aici, cu bucurie vor

secera acolo. Luaţi aminte, fraţii miei, şi ţineţi minte ceale scrise. Ieşit-au sămănătoriul să samene sămânţa lui. Cine e cel ce au ieşit şi au sămănat? – Stăpânul casii cel bun, Domnul nostru Isus Hristos. Dară ce au sămănat? – Cuvântul Evangheliei, sfintele lui învăţături. Unde au sămănat şi în care pământ? – În inimile oamenilor, în toate marginile lumii. Dară nu ascultă toţi Evanghelia, nici fac toţi arătură bună, ca, deaca va cădea sămânţa Domnului să facă roadă, ce în pământ uscat, şi în mărăcini, şi întru înşălăciune fiind, primesc cuvântul şi, după grijile, şi avearea, şi dulceţile vieţii aceştiia umblând, să îneacă şi nu
136v rodescu. Iară voi, iubiţilor, în / direptaţi-vă inimile voastre cătră primirea Evangheliei şi să nu vă îneace mintea grija cea multă a vieţii, de ce ni-e treaba să sârguim, iară nu pentru desfătări, că, de vă veţi îndestula cu cât aveţi, veţi avea odihnă. Iară, de veţi căuta saţiu şi lăcomie, iaste osteneală multă, şi cale fără de măsură, şi scârbă nesfârşită, şi viaţă cu multă grijă. Ce una numai trebuie, fraţilor, precum zice Domnul, şi pentru aceastea ce-s de treaba trupului mai puţin să ostenim, iară pentr-acealea ce-s de mântuire sufletului să grijim nepărăsit, că nu iaste trupul mai mare decât sufletul. Ce, pentru aceasta (adecă pentru suflet) să grijim, fraţilor, şi să sârguim, şi să ne gătim în toate zilele, să nu cheltuim toată vreamea vieţii noastre în grija trupului, ce, când flămânzeaşte trupul, atuncea ceare hrană. Şi, în ce chip trupul, de nu va mânca pâine, nu poate să trăiască, aşa şi sufletul, de nu va gusta de înţelepciunea cea sufletească, mort iaste. Îndoit iaste omul den suflet şi den trup şi, pentru aceasta, zicea Mântuitoriul: „Că nu numai cu pâinea va trăi omul". Şi tu, dară, ca un bun ostaş şi chivernisitoriu, dă sufletului bucatele ceale sufleteşti şi ceale trupeşti trupului, nu-ţ hrăni numai trupul şi sufletul îl laş pustiu, de leaşină, nu-ţ lăsa sufletul să moară, ce-l hrăneaşte cu cuvintele lui Dumnezeu, cu psalmi, şi cu laude, şi cu cântări sufleteşti, cu cetaniile *Dumnezeieştilor Scripturi*. Aceastea, şi altele aseamenea acestora, sânt hrana şi viaţa sufletului. So-

cotiţi-vă, fraţilor, să nu să afle cineva fără de roadă, că cela ce va sămăna în trupul lui dulceaţa lumii, adecă desfătări şi ospeaţe, den trup va secera putrejune. Iară cela ce va sămăna în duh rugăciune, post şi privegheare, den duh va secera viaţă veacinică. Socotiţi şi vedeţi că nu să laudă tocma cei ce mânâncă şi beau, nici ceia ce râd, că aceastea le fac limbile, iară leagea noastră iaste aceasta: „Fericiţi-s cei săraci cu duhul. Fericiţi-s cei ce plâng. Fericiţi sânt cei milostivi. Fericiţi sânt cei goniţi. Fericiţi sânt cei ponosluiţi. Fericiţi-s cei curaţi cu inima. Fericiţi-s cei postiţi. Fericiţi-s ceia ce au păzit curat Sfântul Botez. Ferice de ceia ce s-au lepădat de această lume pentru Hristos. Ferice de trupurile celor curaţi. Ferice de ceia ce au muieri şi ca cum n-ar avea. Ferice de ceia ce preveghează şi să roagă. Ferice de ceia ce văd mai 'nainte pre cela ce vine să judece viii şi morţii. Ferice de ceia ce lăcrămează la rugăciune". Aceastea sânt *Dumnezeieştile Scripturi* ale pravoslavnicilor. Dară, care scriptură laudă pre ceia ce zicu în lăute, în surle şi în fluiere, sau pre ceia ce râd şi să desfătează, sau pre ceia ce să îmbată şi joacă, sau pre ceia ce iubescu lumea şi ale lumii? Aceastea, leagea noastră nu ni le sfătuiaşte, aceastea Domnul nostru nu ni le-au învăţat, ce, încă, le-au dosădit, zicând: „Vai
137r celora // ce râdu acum, că vor plânge şi se vor tângui! Vai de cei sătui, că vor flămânzi! Vai de voi, bogaţilor, că vă veţ scăpa de mângâiarea voastră!". Şi, iară, pren prorocul, zice: „Vai de ceia ce râd şi ceia ce zicu răul bine şi binele rău, ceia ce facu dulcele amaru şi amarul dulce! Vai de ceia ce îndireptează pre cel necurat pentru daruri şi gonescu direptatea! Vai de ceia ce să scoală dimineaţa şi umblă la rachiu, ceia ce şăd noaptea şi beau vinul, că vinul îi va arde pre ei, că beau vinul cu alăute, şi cu fluiere, şi cu tâmpene, iară la faptele lui Dumnezău nu să uită şi faptele mânilor lui nu socotescu!". Aceastea şi altele aseamenea acestora sânt ale acelora ce iubescu lumea şi trupul, iară nu ale celora ce iubescu pe Hristos. Însă, vrea-vei să auzi puţine şi de ale celora ce iubesc pe Hristos? De ale

celora ce umblă pre calea cea strimtă? Ascultă pre apostolul, zicând: „Întru tot întărindu-vă, ca slugile lui Dumnezău, în răbdare multă, în scârbă, în nevoi, întru închisori, întru neaşăzări, în osteneale, în prevegheri, în posturi şi într-altele". Şi, iară, Domnul grăieşte: „Sculaţi-vă, de vă rugaţi, ca să nu căderi în dodeială". Dară, ce trebuie să facem, fraţilor? Iată, aţ auzit cum să fericescu ceia ce călătorescu calea cea strimtă şi cum să dosădescu ceia ce îmblă pre calea cea lată şi largă? Veniţi, dară, să lăsăm calea cea largă, carea duce la pierzare. Ia, ni, să ostenim puţină vreame, ca să împărăţim în veacii nesfârşiţi, să avem, pururea, înaintea ochilor pre cela ce vine să judece viii şi morţii şi să ne aducem aminte de viaţa cea veacinică, şi de împărăţia cea fără moarte, şi de adunarea îngerilor, şi de petreacerea cu Hristos. Adu-ţi aminte că această viaţă n-are nemică, fără numai lacrămi şi suspinuri, şi ponosluri, scârbe şi ocări, trândăviri şi osteneale, boale şi bătrâneaţe, păcate şi moarte, ce să nu iubeşti lumea. Socoteaşte-te să nu te răzvrătească lumea aceasta, să te poticnească, că te va trimite gol în ceaea lume. Adu-ţi aminte de cela ce zice: „Ne-ncetat vă rugaţi". Nu te bucura de nălucirile aceştii lumi. Psalomul să-ţ fie pururea în gură, că singur Domnul, prin sine, învaţă şi roagă ca să ne gătim pre noi de-aicea şi, veri de ce-am greşit şi am păcătuit, să ne vindecăm pren lacrămi, până avem vreame de pocăinţă, că vreamea pocăinţii puţină iaste, iară împărăţia ceriului n-are sfârşit. Pre sfinţi îi fericim şi cununile lor poftim, iară străduirile lor nu vrem să le urmăm. Nu ştiţi că şi ei, fără osteneale şi fără necazuri, gata nu să încununa, precum vă iaste voao voia? Vei să auzi ce odihnă au avut sfinţii într-această lume? Unii s-au muncit încumplit, alţii au luat ispită de batjocuri, şi de bătăi, şi de legături, şi de închisori, cu pietri s-au ucis, cu firistraie s-au tăiat, s-au ispitit cu moarte, de sabie au murit, au îmblat cu cojoace, cu piei de capre, lipsiţ, necăjiţi, chinuiţi, cărora nu le era vreadnică lumea, în pustiu rătăciţi şi pren munţi, şi pren peşteri, şi în gaurile

137^{v} pământului. / Iată, aţ auzit oarece parte den ceale multe a sfinţilor, desfătare şi odihnă ce-au avut într-această viaţă şi le-au suferit aceastea ca o bucurie, de vreame ce vedea mai 'nainte bunătăţile ceale gătite în ceriuri, care ochiu nu le-au văzut şi urechile nu le-au auzit, şi la inimă de om n-au întrat, că, Dumnezău numindu-se, izgoneaşte dracii. Macară spre lucru de-ţ porneşti mâna, limba să cânte şi mintea să să roage. De vei să scapi den iad, de nimeni să nu-ţ râzi. Vai de cel fără-de-leage! Când toţi să luminează, el să întunecă şi de cel hulitoriu, că i să leagă limba! Dară, cum va răspunde la înfricoşatul judecătoriu? Vai de cel lacom, că avearea lui fuge şi focul pre dânsul primeaşte! Vai de cel leaneş, că va cerca vreamea carea o au cheltuit rău şi, cercându-o, nu o va afla! Vai de iubitoriul de curvie, că întină podoaba şi se va scoate cu ruşine de la nunta cea împărătească! Vai de cel suduitoriu şi, împreună cu el, şi beţivul, că cu ucigaşii se vor orândui şi cu preacurvarii se vor munci! Vai de cela ce mănâncă şi bea fără măsură, că se va cerca ca o oaie spre jungheare! Vai de cel făţarnic, că păstoriul se va lepăda de el şi lupul îl va răpi! Iară, ferice de cela ce mearge pre calea cea strimtă şi, purtând cunună, mearge la ceriu! Ferice de cela ce are viaţă înaltă şi firea smerită, că lui Hristos urmează şi, împreună cu el, va şădea! Ferice de cela ce miluiaşte săraci mulţi, că şi ajutoriu va afla la judecata cea viitoare, că cei grabnici vor răpi împărăţia ceriurilor! Ia, ni, să grăbim, dară, pre noi, fraţilor, spre tot lucrul bun să ne mângâiem, pre înşine să ne învăţăm, să zidim în vecie, precum făceaţi pururea. Măcară în cale de veţ îmbla, pentru judecată să vă fie vorba voastră şi pentru răspunsul vostru. Macară veri ce lucru veţ face, macară în aşternuturile voastre sau altceva de veţ face, pururea pentru judecată şi pentru venirea direptului Judecătoriu să grijiţi, şi să vă aduceţi aminte în inimile voastre, şi să ziceţi unii către alţii: „Oare în ce chip iaste întunearecul acela cel mai denafară? Oare cum iaste focul cel nestins şi viarmele cel neadormit? Oare cum sânt scrâşnirile dinţilor?". Aceastea vorbiţi unii către alţii,

pururea, ziua şi noaptea: „Unde cură râul cel de foc şi curăţeaşte pământul de fără-de-legile celor ce să află pre dânsul? Cum se va învălui ceriul, ca o hârtie? Cum vor cădea stealele, ca frunzele den zmochin? Cum va peri soarele şi luna? Cum se vor desface ceriurile cu porunca Stăpânului? Cum, fulgerând, se va pogorî Judecătoriul den ceriu? Cum vor alerga puterile cereşti, cutremurându-se? Cum se va găti scaunul cel înfricoşat? Cum se va cutremura pământul, primind pogorârea judecătoriului? Cum vor zice trâmbiţele, cum să vor deşchide mormânturile? Cum se vor scutura mormânturile? Cum cei den veaci adormiţi se vor scula ca den somnu? Cum se vor întoarce sufletele la trupuri? Cum vor alerga sfinţii întru întimpinare? Cum cei gata se vor învrednici în tării, cum
138r celor leaneşi se va // închide casa Mirelui?“. Aceastea a cugeta bine iaste, de aceastea a griji ziua şi noaptea trebuiaşte, că cela ce-ş va aduce aminte pururea de moarte nu va greşi multe. Să nu alergăm, în toată vreamea vieţii noastre, pentru pântece, nici pentru îmbrăcăminte. Aceastea le fac limbile, carele n-au nădeajde de viaţa cea veacinică. Deci, să nu ne asămănăm lor, ce să ascultăm ce zice Domnul: „Cercaţi întâiu împărăţia lui Dumnezău şi direptatea lui şi aceastea toate se vor adaoge voao“. Ia, ni, să cercăm, fraţilor, împărăţia aceaea carea nu să treace în veacii cei nesfârşiţi, să ne rugăm, iubiţilor, cu dureare den inimă şi suspini de lacrămi, ca să nu ne scăpăm de fericitul acela glas, să ne părăsim de mâncările ceale multe ale lumii aceştiia, ca să dobândim acolo saţiul raiului. Să plângem aici puţin, ca să râdem acolo. Să flămânzim aici, ca să ne săturăm acolo. Să întrăm prin uşa cea strimtă şi prin calea cea necăjită, ca să călătorim acolo calea cea latâ şi largă. Şi, iară, zicu: „Socotiţi, să nu ne împiadece, şi să ne batjocurească această viaţă, şi să ne trimiţă goli şi ticăloşi în veacul acela, că pe mulţi au poticnit, pe mulţi au batjocurit şi i-au orbit rătăcirea lumii aceştiia“. Iară, noi, fraţilor, să ne păzim şi să auzim pre Domnul, zicând: „Veniţi după mine“. Toate să părăsim şi lui să urmăm, şi

să scuipim toată bucuria a lumii aceştiia, căci că-ş râde de ceia ce o iubescu. Iară noi să silim, viaţa vecinică să dobândim, ceata cea cu îngeri, petreacerea cea cu Hristos, că a lui e slava şi putearea, cu Părintele şi cu Duhul Sfânt, acum şi pururea şi în veacii veacilor, amin.

Cuvânt al 2 al prea cuviosului părintelui nostru Efrim Sirul. La cruce, şi pentru pocăinţă, şi pentru a doa venire. Blagosloveaşte, Părinte

Toată sărbătoarea şi fapta Domnului nostru Isus Hristos iaste mântuitoare şi lauda noastră, creştinilor. Iară lauda laudelor iaste crucea şi sărbătoare sărbătorilor, când Paştile noastre pentru noi s-au junghiat Hristos şi, încă, s-au sculat den morţi Mielul lui Dumnezeu, cel ce rădică păcatul lumii. Şi nu numai aceasta iaste cinstită şi sfântă den zile, ce şi cealealalte sărbători, toate sânt sfinte şi cinstite, şi să osebescu unele de altele cu mărirea, luminându-se cu strălucirea Dumnezeirii. Pre aceastea să cade să le cinsteascâ cu vrednicie şi să le sărbeaze cu credinţă cela ce să nevoiaşte cu de-adins pentru poruncile
138v lui Dumnezeu, că cei întinaţi şi pân / găriţi de păcate nu stau la sărbătoare. Iară sărbătoare bună şi plăcută lui Dumnezeu iaste pocăinţa lacrămilor, părăsirea păcatelor, cunoştinţa lui Dumnezeu şi pohta bunătăţilor celor veacinice. Atuncea, şi în ceriu, să face bucurie. Atuncea şi beseareca să veseleaşte şi chiamă împreună pre toţi direpţii, zicând: „Bucura-ţi-vă cu mine, că Fiul Mieu, acesta, au fost mort cu greşalele şi au învis pren pocăinţă. Sărbătoare bună şi plăcută lui Dumnezeu iaste unde sărbează împreună Hristos, unde să mângâie săracii, unde să odihnesc văduvele, unde să cinsteaşte Dumnezeu în psalmi şi în cântări sufleteşti“. Aceştia sânt cei întru numele lui adunaţi. În mijlocul unora ca acestora au făgăduit a să afla Domnul. Fericiţi-s unii ca aceia ce sânt adunaţi întru numele lui, că, având pre Stăpânul cu ei, în

mijlocul lor, de nimic pre ei nu-i va lipsi. Întru acesta chip, dară, să cinstim sărbătorile Domnului, nu lumeaşte, ce mai presus de lume. Să nu împodobim predvoarele, să nu strângem hore, să nu înfrumuseţăm ulițele târgului, să nu ne dăm auzirile după alăute şi fluiere, să n-avem grija aurului, ca să facem cercei şi ineale de aur. Nu strica lucrul lui Dumnezeu pentru mâncarea, precum învaţă apostolul, nu te păgubi de Sfânta Liturghie, pentru nesaţiul pântecelui, la magherie zăbovindu-te, ce aceastea să le lăsăm la ceia ce li-e Dumnezeu pântecele şi slava, iară noi toţi, mici şi mari, bărbaţi şi fămei, creştineaşte să cinstim sărbătorile Domnului, precum ne-am învăţat. Cu psalmi şi cu laude, şi cu cântări sufleteşti să încununăm predvoarele, ca creştinii, iară nu ca elinii, cu dafini şi cu flori, sau cu alte materii, care lucru iaste al elinilor şi al jidovilor, că umbra Legii Vechi au trecut, iară adevărul au înflorit, precum auzim pre apostolul, zicând: „Ceale vechi au trecut. Iată, să făcură toate noao". Rătăcirea idolilor s-au surpat. Iadul s-au prădat, robia cea dentru el, de iznoavă, s-au chemat. Împărăţiile înşălăciunii cei de Dumnezei mulţi s-au zdrobit. Omul s-au izbăvit. Dumnezeu au împărăţit. Lumea să veseleaşte. Crucea să politiceaşte, căriia i să închină toate marginile pământului, întru care ne lăudăm cu fericitul Pavel, ce zice: „Iară mie să nu-m fie a mă lăudarea, fără numai în crucea Domnului". Pentru aceasta, şi deasupra uşilor, şi în frunte, şi asupra ochilor, şi la gură, şi la pieptu, şi în toate mădulările noastre, cu crucea, să ne înfrumuseţăm şi să ne înarmăm, arma cea nebiruită a creştinilor, biruitoriul morţii, nădeajdea creştinilor, lumina tuturor, deşchizătoriul raiului, curăţitoriul eresurilor, tăria proslavnicii credinţe, paza cea mare şi lauda cea mântuitoare a besearecii. Pre aceasta, creştinule, în toate zilele şi nopţile, nu o părăsi, nici un ceas, nici o cirtă, ce şi dormind, şi deşteptat, şi lucrând, şi mâncând, şi bând, şi călătorind,
139r măcară pre mare vei umbla, măcară apă // vei treace, toate mădulările tale să le pecetluieşti cu cinstita şi de viaţă făcătoarea crucea, şi niciodată nu te vei teame de frica

cea de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucru ce umblă întru întunearec, de întâmplarea şi de diavolul cel de amiază-zi. De o vei lua pe cruce pururea întru ajutoriu ţie, nu să vor apropia de tine reale şi biciu nu să va apropia în sălaşul tău, că, văzându-o pre ea, puterile ceale împotrivă să cutremură şi să depărtează. Aceasta au sfinţit lumea şi lumina au adaos şi, adunând limbile de la răsărit, şi de la apus, şi de la amiază-zi, şi de la 'miază-noapte, într-o besearecă şi întru botez în dragoste i-au legat. Aceasta iaste părеatele cel nebiruit al pravoslavnicilor! Ce gură sau ce limbă va lăuda cu vrednicie arma cea făcătoare de biruinţă a împăratului Hristos? Crucea iaste nădeajdea creştinilor. Crucea e înviare morţilor. Crucea e şchiopilor cârjă. Crucea e povaţă orbilor. Crucea e marea cuviinţă împăraţilor. Crucea e îndrăznirea călugărilor. Crucea e acoperimântul golilor. Aceasta iaste carea s-au înfipt în mijlocul lumii, în locul căpăţinii şi de'ndată au odrăslit strugurul vieţii. Cu această sfântă armă au spart Hristos pântecele iadului cel de tot mâncătoriu şi au astupat gura diavolului cea cu multe meşteşuguri. Pre aceasta, văzându-o moartea cutremurându-se şi înfricoşându-se, pre toţi câţi îi avea de la Adam, cel dentâiu zidit, i-au slobozit. Cu aceasta înarmându-se fericiţii apostoli, toată putearea vrăjmaşului au călcat şi, vânând, toate limbile le-au adunat la închinăciunea aceştiia. Cu aceasta, ca cu o platoşă îmbrăcându-se ostaşii şi mucenicii lui Hristos, toate meşteşugurile şi semeţia tiranilor au călcat şi în vileag au mărturisit pre cel răstignit. Pre aceasta, purtându-o ceia ce să leapădă de lume cu multă bucurie lăcuiescu în pustiu şi în munţi, şi în peşteri, şi în gaurile pământului. O, nespusă bunătate de iubire de oameni a lui Dumnezeu, şi câte bunătăţi au dăruit neamului omenescu, slavă iubirii lui de oameni! Auzit-aţi, iubiţilor şi de Hristos iubitori, câtă iaste putearea crucii? Câte lucruri şi câte bunătăţi face, că aceasta, ca un bun cârmaciu, ocârmuind viaţa aceasta a noastră şi împăcându-o, şi pricină făcând noao, şi de viaţa cea viitoare! Aceasta,

iarăş, şi la a doa venire a Domnului, întâiu va să să arate ca un cinstit, şi închinătoriu, şi sfânt schiptru al împăratului Hristos, după cuvântul Domnului, care au zis: „Că se va arăta sămnul Fiului omenescu în ceriu". Aceasta, dară, iaste întâiul îngeru ce luminează tot pământul, den margine până în margine. Strălucind mai vârtos decât lumina soarelui, venirea Domnului va vesti. Aceastea să să zică spre aceasta, dară ceale după aceast(ă) descoperire pre urma crucii, care, în ce chip vor fi? Vai de mine, fraţii miei, de Hristos iubitori, aduşu-m aminte de ceasul acela, şi mă cutremuraiu, şi vruiu să părăsescu cuvântul aici, de
139v frică multă, a / ducându-mi aminte de cealea ce vor să să descopere în urma crucii, pentru că cine le va povesti pre eale? Ce gură le va vesti? Şi ce fealiu de limbă le va grăi? Ce glas le va arăta? Ce auz va încăpea, acealea să le auză, care aceastea făcându-se, puterile ceriurilor se vor strămuta, pentru că cine nu se va teame şi nu se va cutremura în ceasul acela? Când Împăratul Împăraţilor se va scula den scaunul slăvii şi, pogorându-se să cerceteaze pre toţi ceia ce lăcuiescu în lume şi să-ş întreabe cu ei, va să dea direptilor bunătăţile, iară celor nevreadnici muncile, ca un Judecătoriu direpţ. Aceastea, dară, aducându-mi aminte, frică mă cuprinde, mădulările mi să slăbesc de toate părţile, ochii îm lăcrămează de frică, glasul îm amurţeaşte, buzele mi să încremenescu, limba mi să îngrozeaşte şi gândurile meale cugetă a tăcea, frica mă ţine şi mă ceartă să tacu, că multă iaste frica şi peste măsură, că minuni groaznice şi mari ca aceastea nu vor mai fi în toate neamurile. Că şi acum, de multe ori, când să face, fără veaste, fulger şi tunet, foarte tare spămintează pre tot omul şi toţi ne plecăm la pământ. Deci, de vreame ce ne spămintează pre noi aceastea mici, în ce chip vom suferi atuncea când vom auzi glasul trâmbiţii, den ceriu, mai mare decât toate tunetele, viind şi deşteptând pre toţi cei den veaci adormiţi, direpţi şi păcătoşi? Atuncea, cei den iad ai firii omeneşti, auzând glasul trâmbiţei, vor alerga cu grabă, căutându-ş mădulările lor. Atuncea, când vom

vedea toată firea omenescă în clipala ochiului sculată den locul ei, şi adunându-se de la marginile pământului judecată, pentru că va porunci marele Împărat, cela ce are puteare spre tot trupul, şi îndată cutremur va da pământul pre morţii lui, veri hiară de va fi răpit, veri peaşte de-l va fi mâncat, veri pasere, cât clipala ochiului le vor aduce de faţă. O, cum vom răbda, fraţilor, când vom vedea râul cel de foc, ieşind ca o mare sălbatecă şi va mânca munţii, şi zăpodiile, şi toată lumea. Atuncea, iubiţilor, de focul acela, apele vor seca, izvoarăle vor lipsi, marea se va usca, văzduhul se va cutremura, stealele vor cădea, soarele va peri, luna se va schimba în sânge, ceriul se va învălui ca o hârtie. Când vom vedea pe îngeri trimiş, şi alergând în toate părţile cu grabă, şi strigând pe slugile lui Dumnezău ceale alease dentru o margine a ceriului până în ceaea margine, când vom vedea ceriu nou şi pământ nou, când vom vedea sămnul Fiului omenescu arătându-se în ceriu şi luminând toate marginele pământului, atuncea toţi, văzând întru înălţime ivindu-se acestu împărătesc şi groaznic scriptru, va cunoaşte fieştecine că, după el, va să să arate Împăratul. Într-acela ceas, va gândi fieştecarele în ce chip va ieşi <în> întimpinarea lui Hristos. De se va şti pre sine vinovat, va sta gol şi mâhnit, aşteptând să-i iasă răspunsul lui, că-ş va privi faptele sale, stând înaintea feaţii lui, veri bune, veri reale. Atuncea, ceia ce-au umblat
140r pre calea cea strimtă şi ne // cârmită, şi toţi ceia ce chiar s-au pocăit, şi toţi cei milostivi şi primitori de oaspeţi vor sta blânzi, cu multă bucurie aşteptând fericita nădeajde şi arătarea slăvii a marelui Dumnezău şi Mântuitoriului Isus Hristos. Vine, ca să veselească pre ceia ce s-au nevoit în privegheri, şi în posturi, în cântări. Vine, ca să încununeaze pre cei milostivi. Vine să înalţe pre ceia ce-au sărăcit pentru numele lui, pre ceia ce n-au iubit lumea, ce toate părăsându-le şi numai lui urmând. Vine, nu iară de pe pământ, ce den ceriu, ca un fulger înfricoşat. Atuncea va fi strigare mare, zicând: „Iată, Mirele vine! Iată, Judecătoriul soseaşte! Iată, îndi<re>ptătoriul să descopere!

Iată, Dumnezăul tuturor vine să judece lumea şi să plătească căruiaş, după faptele lui!". Atuncea, iubiţilor miei fraţi, de strigarea aceaea vor geame rărunchii pământului, dentr-o margine a lui până într-alta, şi marea, şi toate adâncurile. Atuncea va fi frică şi nevoie, şi va cuprinde spaimă pre tot omul de strigarea şi de glasul trâmbiţelor. Atuncea, puterile ceriurilor se vor clăti, atuncea vor alerga înainte ceatele îngerilor, heruvimii şi serafimii, în puteare, strigând: „Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul, Cel ce iaste şi Cel ce vine, Atotţiitoriul". Atuncea, toată zidirea, în ceriu şi pre pământ, şi de supt pământ, în puteare vor striga: „Blagoslovitu-i Cel ce vine întru numele Domnului". Atuncea se vor despica ceriurile şi se va ivi Împăratul şi Domnul Domnilor, ca un fulger groaznic, cu puteare şi cu slavă multă şi nespusă, şi-l va vedea pre El tot ochiul, şi ceia ce l-au împuns pre El şi, bătându-se, vor plânge de El toate neamurile pământului. Atuncea, ceriul şi pământul se vor întoarce spre fugă, precum au arătat mai 'nainte Isaia, zicând: „Văzut-am scaun alb mare şi pre Cel ce şădea pre el, de-a căruia faţă au fugit ceriul şi pământul". Atuncea va şădea pre scaunul slăvii lui, precum El au zis: „Şi se vor aduna înaintea lui toate limbile". Oare ce fealiu de suflet se va afla să rabde, când se vor pune scaunele şi va aşăza judecata, şi cărţile se vor deşchide? Atuncea vom vedea nenumăratele puteri a îngerilor şi ale arhanghelilor. Atuncea se va plini prorocia lui Daniil, ce zice: „Eu priveam până s-au pus scaunele. Şi cel vechiu de zile au şăzut, haina lui albă ca zăpada, părul capului lui ca lâna cea curată, scaunul lui pară de focu şi roatele lui focu arzând, râu de focu să trage pe denaintea lui, mii de mii dvoriia înaintea lui, şi întunearece de mii slujiia lui, judecată s-au aşăzat, şi cărţile s-au deşchis". Mare frică va fi, fraţilor, într-acela ceas! Atuncea să vor deşchide cărţile ceale înfricoşate, în carele sânt scrise faptele noastre, şi cuvintele noastre, cealea ce-am făcut într-această viaţă şi ne-au părut că vom înşela pre Dumnezău. Pre cela cercetează inimile şi rărunchii, că acolo sânt scrise toate

faptele şi gândurile oamenilor, veri bune, veri reale. O, câte lacrămi ne trebuiescu, într-acela ceas, şi ne lenevim,
140v că, pren la / crămi şi prin milostenii poate neştine să stingă greşalele ceale ce sânt scrise în cărţile acealea! Cât vom suspina şi cu jale vom lăcrăma, când vom vedea, cu ochii noştri, împărăţia ceriurilor cea nespusă şi vom vedea înfricoşatele munci! Şi, între aceastea toate, toată firea oamenilor, de la Adam cel dentâiu zidit, până la cel născut mai pe urma tuturor, atuncea să va plini cuvântul cel scris: „Viu sânt Eu, zice Domnul, că mie mi se va pleca tot genunchiul, a celor cereşti şi a celor păminteşti, şi a celor de supt pământ. Şi toată limba va mărturisi, că Domnul Isus Hristos, întru slava lui Dumnezău, Tatălui, amin". Atuncea, toată omenirea stând între împărăţie şi între judecăţi, între viaţă şi între moarte, între bucurie şi între nevoie, şi toţi în jos împilându-se şi nerâdicându-şi capul în sus, vor căuta înaintea lor, stând înaintea judecăţii şi tare cercetându-se. Şi, mai vârtos, ceia ce-au vieţuit în lenevire şi aceastea văzându-le, iară împilându-se, îş vor aduce aminte de toate faptele lor şi-ş vor vedea fieştecarele faptele înaintea lui. Şi ceia ce nu s-au pocăit, plângând, vor zice: „Vai de noi, ticăloşii, cum ne-am nevoit, ce ne-am cheltuit şi vreamea noastră jucând, batjo<cu>rind şi batjocurindu-ne! Cum n-am străduit, pentru căci n-am miluit pre săraci, pentru căci am urât pre fratele nostru, căci n-am făcut vreun bine! Că aşa ni s-ar fi iertat noao, până au fost vreame de pocăinţă, ce ne-am petrecut anii noştri râzând, şi desfătându-ne, şi glumind. Ce vom face acum, că, iată, ne ajunse ceasul cel înfricoşat de carele auziiam, de multe ori, şi râdeam? Ce vom face, ticăloşii, că cărţile s-au deşchis şi judecă pre toţi?". Aceastea gândind ei, vor auzi glasul Judecătoriului: „Arătaţi-vă faptele şi vă luaţi plata". Într-acela ceas să vor turbura toate ceatele creştineşti, arhiereii, preoţii, diaconii, cetitorii, precum zice apostolul: „Fieştecare să va scula în ceata lui să dea samă la Dumnezeu". Atuncea, să vor cutremura de frică împăraţii şi puteamicii, săracii şi bo-

gaţii, că au sosit ceasul, ca să să cunoască fapta a fieştecăruia înaintea îngerilor şi a oamenilor şi cine, ce au sămănat, să seacere. Vai, fraţilor, de Hristos iubitori, că vrând să spuiu cealea ce vor să fie, după aceastea mă tânguiescu de frică, şi îm mergu lacrămile, şi încremenescu. De vreame ce iaste poveastea înfricoşată, atuncea, iubitorilor de Hristos, să va cerca a fieştecăruia creştin peceatea ce au luat, adecă credinţa să fie curată, peceatea nestricată, haina nepângărită şi mărturisirea cea bună, carea o am mărturisit înaintea a multe mărturii, zicând: „Lepădămu-ne de Satana şi de toate lucrurile lui, nu de unul sau doao, sau cinci, ce de toate lucrurile ale diavolului". Această lepădare, dară, ni să va ceare noao, întru acela ceas, şi fericit va fi cel ce o au păzit, precum s-au tocmit pre-ntr-un cuvânt, ce zice: „(Să leapădă) de tot lucrul rău al diavolului, adecă de preacurvie, de curvie, de
141r năcurăţie, de minciuni, de zavistie, // de furtişag, de ocări, de amărăciune, de mânie, de ţinearea mâniii, de vrajbă, de price, de beţie, de cuvinte deşarte, de mândrie, de râsuri, de zicături, de alăute, de fluierături, de jocuri, de cântece drăceşti, de lăcomie, de iubirea argintului şi cea de-apoi, răutatea tuturor răutăţilor, de închinarea idolilor şi de farmece". De aceastea şi de altele aseamenea acestora să leapădă fiecare credincios, în sfânta scriptoare a Botezului. Această lepădare, dară, ni se va ceare în ceasul acela. Iară, în ce chip să vor aleage, voi grăi în dureare şi voiu zice în suspini cu lacrămi, povestind acealea, precum sânt mai pre urmă. Atuncea, iubiţilor de Hristos, după ce să vor afla şi să vor cerceta înaintea îngerilor şi a oamenilor, şi după ce să va piarde toată stăpânirea şi putearea, şi toţi vrăjmaşii să vor pune supt picioarele lui, atuncea, dară, precum au zis Domnul: „Despărţi-i-va pre ei unii dentr-alţii, precum aleage păstoriul oile den capre", şi va pune pre oi de-a direapta lui, adecă pre ceia ce au roadă bună, cealea ce cunosc pre păstoriul, pre ceia ce au păzit peceatea, cealea ce au urmat păstoriului ce au zis: „Veniţi după mine". Pre ceia ce n-au pângărit sfânta credinţă cu ereticii, aceastea

oi, zic, le va pune de-a direapta lui, iară caprele ceale fără roadă, câte au mâniat pre păstoriul, care s-au păscut cu ereticii şi s-au lepădat de Sfânta Troiţă, carii au sărit fără tocmeală, s-au desfătat, au jucat şi, adunând (vaietele), au ieşit dentru această viaţă pustii de toată fapta bună şi de tot păcatul plini, pre carii, văzându-i Domnul în ceasul acela, îş va întoarce faţa lui şi, atuncea, va zice celor de-a direapta lui: „Veniţi, blagosloviţii Părintelui Mieu. Veniţi fiii luminii. Veniţi ceia ce pentru Mine aţi sărăcit, şi aţi flămânzit, şi aţi însetat, şi ceia ce n-aţi iubit lumea, nici ceale den lume. Veniţi, ceia ce pentru Mine aţi părăsit toată bucuria lumii, rudenii, priateni, părinţi şi coconi. Veniţi ceia ce aţi lăcuit pren pustii şi în munţi, şi-n peştiri, şi-n gaurile pământului, cu hiarăle, sălăşluiţi acum cu îngerii Miei în ceriu. Veniţi, blagosloviţii Părintelui Mieu, de moşteniţi cea gătită voao împărăţie de-nceputul lumii". Atuncea, va zice şi celor de-a stânga: „Duceţi-vă de la Mine, blestemaţilor, şi urâţilor, nemilostivilor urâtori de fraţi şi, mai vârtos, urâtori de Hristos. N-aţi miluit, nu vă veţi milui. N-aţi ascultat glasul Mieu, a preacuratele Evanghelii, a fericiţii Miei ucinici, nici Eu nu voiu asculta plânsul vostru. Desfătatu-v-aţi pre pământ, luatu-v-aţi bunătăţile în viaţa voastră, Eu acolo, în toate zilele, strigam pren *Sfintele Scripturi* şi pren proroci, iară voi, auzind, batjocureaţi. Acum, dară, vă zic voao: 'Nu vă ştiu pre voi, duceţi-vă de la Mine, blăstămaţilor, la întunearecul cela mai denafară şi în focul cel veacinic, carele e gătit diavolului şi slugilor lui'. Şi se vor duce aceştia în
141v munca de veaci, iară direpţii în viaţa veacinică". / Însă, în iad, în multe fealiuri să vor munci, după ceale urâte ale lor fapte, de vreame ce, într-un chip, să va munci preacurvariul şi într-alt chip ucigaşul, şi într-alt chip furul şi beţivul. Câţi s-au spurcat în eresuri vor auzi ceaea ce zice: „Ridice-se necuratul, ca să nu vază slava Domnului, iară ceia ce au avut vrajbă unii cu alţii şi li să va întâmpla a ieşi den viaţă, necontenită osândă vor afla şi, ca nişte prea urâţi în cel mai denafară să vor trimite, ca cum au

urât pre cela ce au zis: 'Iubiţi-vă unii cu alţii'. Vai de cela ce iubeaşte curvia! Vai de preacurvariul! Vai de beţivul! Vai de furul! Vai de ceia ce să vrăjăscu şi vai de fărmecători! Vai de ceia ce s-au pângărit cu hulitorii ereticilor. Vai de ceia ce batjocurescu *Sfintele Scripturi*! Vai de ceia ce să lenevescu şi-ş pierd vreamea carea rău o cheltuiescu, că mult o vor căuta şi nu o vor găsi! Vai de cela ce îndireptează pre cel păgân pentru mita! Vai de ceia ce răpescu ceale striine! Şi, ca să zic mai pe scurt, vai de toţi ceia ce să vor întâmpla den' a stânga, că să vor întuneca şi să vor cutremura, şi să vor scrâşni cu dinţii, când vor auzi!: ‚Duciţi-vă de la mine, blestemaţilor!'". Atuncea, dară, să vor duce cu multă fricã de la judecată, dându-se pre mâna morţii, ca să-i păstorească pre ei. Atuncea să vor despărţi unii de alţii şi vor purceade călătorie carea nu mai are întoarcere. Atuncea să vor despărţi episcupi de episcupi, şi preoţi de preoţi, şi diaconi de diaconi. Atuncea să vor despărţi împăraţii, ca nişte robi, şi vor plânge, ca pruncii, şi să vor cerceta fără de milă. Atuncea vor suspina domnii şi boiarii, căutând într-o parte şi-ntr-alta şi nimini nu va fi să le ajute. De vreame ce nici avuţia să va vedea, nici momealnicii li se vor cuceri şi dvori. Atuncea să vor despărţi părinţi de fii, tată de fiu, maică de fiică, priaten de priateni şi rudeniile de rudenii. Atuncea să vor despărţi cu jale bărbaţii de muieri, carii nu ş-au păzit patul nespurcat. Atuncea, gonindu-se şi bătându-se de îngeri sălbateci şi fără voie împingându-se, să vor duce scrâşnind în dinţi şi mai cu amar să vor întoarce, de vor căuta îndărăt, să vază pre cei direpţi, de carii s-au despărţit şi, văzând bucuria şi lumina lor, plângând cu amar, să vor dosădi, de-acii neputând să mai vază îndărăt şi, apropiindu-se la acel loc rău, unde să împart la toţi muncile. Atuncea, văzându-ş istovul şi cum că nu iaste nimeni să să roage pentru ei, nici vor mai cunoaşte vreun prilej de a se mai întoarce, vor zice, tânguindu-se: „O, câtă vreame am pierdut în deşărt, cum îş bătu joc de noi deşarta lume, cum nu ne-am nevoit şi noi,

văzând pre alţii nevoindu-se, ce, când auziiam *Sfintele Scripturi*, râdeam, batjocurindu-ne şi pre înşine şi pre cei ce citiia. Acolo grăia Dumnezeu şi noi nu băgam samă. Iată, că aicea şi noi strigăm şi el îş întoarce faţa despre noi.
142r Ce ne-au folosit // lumea? Unde iaste tatăl, cel ce ne-au născut? Unde e maica, cea ce s-au chinuit? Unde-s coconii? Unde-s priatenii? Unde e avuţia? Unde e gâlceava şi ospeaţele? Unde e calea cea multă şi fără vreame? Unde e neamul cel bun şi cunoscuţii? Unde-s împăraţii, şi putearnicii, şi înţelepţii? Cum de nici unele de aceastea nici o folosinţă n-avem, ticăloşii de noi?". Atuncea, văzând părăsirea cea de săvârşit şi a lui Dumnezeu, şi a sfinţilor, cu suspinuri şi cu lacrămi vor zice: „Spăsiţi-vă, sfinţii şi direpţii, de carii ne-am despărţit! Spăsiţi-vă, priatenilor şi rudeniilor! Spăsiţi-vă, părinţilor şi maicilor! Spăsiţi-vă, fiilor şi featelor! Spăsiţi-vă, apostolii, şi mucenicii, şi prorocii Domnului! Spăseaşte-te, ceata călugărească! Spăseaşte-te, şi tu, împărătească, de Dumnezeu Născătoare, carea mult te-ai rugat pentru noi, ce noi n-am vrut să ne pocăim şi să ne spăsim! Spăseaşte şi tu, cinstită şi de viaţă făcătoare de cruce! Spăseaşte-te, raiul desfătării! Spăseaşte-te, Ierusalimul cel de sus, a celor dentâiu născuţi! Spăseaşte-te, împărăţia ceriurilor, carea n-ai sfârşit! Spăsiţi-vă toţi împreună, că, de acum, nu vom mai vedea pre nimeni den voi, de vreame ce ne ducem la judecata muncilor, carea n-are sfârşit, nici odihnă!. De-cii vom mearge fieştecare la locul lui cel gătit, care şi l-au gătit lor cei ce n-au vrut să să pocăiască, ca să scape de urgia şi de nevoia aceaea. Până aicea aţi auzit istovul şi ce pat cei lenevoşi, precum aţi auzit şi pentru înfricoşatul ceasul acela. De aceasta să grijim, fraţilor, că acesta iaste carele cercetează toată viaţa noastră, pentru acest ceas înfricoşat, *Sfânta Scriptură*, de la Răsărit până la Apus, pre beseareci strigă şi zice: „Veniţi toţi cei osteniţi şi împovăraţi şi eu vă voiu iuşura pre voi". Şi, iară, zice: „Eu sânt viaţa şi adevărul". Această cale şi acest adevăr să iubim, fraţilor, ca să bine plăcem

lui Dumnezeu, a căruia e slava şi cinstea, închinăciunea şi marea cuviinţă, cu Părintele, şi cu Fiul, şi cu Sfântul Duh, acum şi pururea, şi în veacii veacilor, amin. /

142^{v} **Cuvânt al 3 dentru ale sfântului Simeon, Bogoslovului celui Nou. Pentru că nu să cade a zice că nu să poate acum a ajunge la săvârşitul bunătăţii cel ce va vrea şi a se asămăna sfinţilor celor de demult. Şi cum că tot cel ce învaţă ceale împotrivă eres nou învaţă pre ceia ce-l ascultă pre el**

Fraţilor şi părinţilor, mulţi grăiescu, în toate zilele, pre carii şi noi îi auzim, că, de-am fi fost în zilele apostolilor şi să ne fim învrednicit să vedem pre Hristos, ca şi ei, ne-am face şi noi sfinţi, ca şi ei. Nu cunoscu că acel Hristos, ce era atuncea şi învăţa, acela şi acum învaţă şi grăiaşte în toată lumea, că, de n-ar fi fost acela ce au fost atuncea, şi acum aseamene tot într-un chip, Dumnezeu întru toate, şi în fapte şi în lucruri, cum zice aceastea, că Tatăl pururea să arată Fiului şi Fiul Tatălui, pren Duhul Sfânt. Tatăl, până acum lucrează, şi eu lucrez, că toate care zice cinevaş, că nu sânt tocma ceaste de acum cu ceale de atuncea, că-l vedea trupeaşte şi-i auziia cuvintele, ce acum, nu numai cu auzul auzi, că învaţă pentru Dânsul şi pentru împărăţia lui, care şi eu o zic cu adevărat că nu iaste tocma acum ca atuncea. Ce aceasta de acum cu mult iaste mai mare şi, încă, mai pre lesne aduce acum spre credinţă şi spre adeverinţă decât atuncea când îmbla trupeaşte, şi-l vedea, şi-l auziia, căci că atunci să arăta celor fără minte jidovi, ca un om săracu, iară acum să mărturiseaşte la noi Dumnezău adevărat. Atuncea să împreuna trupeaşte şi mânca cu păcătoşii şi cu vameşii, iară acum şade de-a direapta lui Dumnezău şi Părintele, carele, niciodată, nicicum nu s-au despărţit de El şi să creade cum că hrăneaşte toată lumea. Şi zicem, şi creadem că nici un lucru nu să face fără de voia lui. Atuncea, şi

decât toţi cei mai săraci nu să băga în samă, că-i zicea: „Nu iaste acesta Fiul Mariei şi al teslariului Iosif?". Iară acum împăraţii şi domnii, ca Fiului adevăratului Dumnezău şi ca unui adevărat Dumnezău i să închină. Şi au slăvit şi slăveaşte pre ceia ce i să închină cu adevărat şi cu tot sufletul. Şi, de-i şi ceartă, de multe ori, pentru păcatele lor, iară încăş i-au făcut întru toate limbile de fier, în loc de lut ce-au fostu. Atuncea să socotiia ca unul den ceialalţi oameni, putrezătoriu şi muritoriu. Şi cu adevărat, mare şi minunat lucru era în trupul omenescu să vază neştine pre cel neînchipuit şi pre cel ce nu să arată să-l
143^{r} va // ză închipuit, schimbându-se sau prefăcându-se den ce-au fostu, văzându-se deplin, şi Dumnezău şi om, neavând nemică mai mult de cealea ce să văd la alalţi oameni, ce mâncând, şi bând, şi dormind, şi asudând, şi ostenind, şi toate ceale omeneşti făcând, afară den păcat, şi să-l crează pre unul ca acela, şi să-l cunoască că iaste Dumnezău care au făcut ceriul şi pământul şi toate câte sânt întru eale. Dirept aceaea, şi când i-au zis Petru: „Că Tu eşti Fiul lui Dumnezău celui viu", l-au fericit Hristos şi i-au zis: „Fericit eşti tu, Simone, fiul lui Iona, că trupul şi sângele nu ţi le-au arătat aceastea, să mă cunoşti, adecăte şi să-m zici Fiul lui Dumnezău, ce Tatăl Mieu, carele iaste în ceriuri". Deci, dară, cela ce aude acum Sfânta Evanghelie, în toată vreamea strigând şi voia blagoslovitului Părintelui său arătând, şi nu o ascultă cu frică şi cu cutremur, nici păzeaşte cealea ce porunceaşte şi învaţă, aieve iaste că, de-ar fi fostu şi atuncea să-l vază şi să-l auză învăţând, tot n-ar fi crezut. Şi, încă, mă tem că nicidecum crezându-l, l-ar fi şi hulit, ca pre un împotrivnic lui Dumnezău şi fără leage. Şi aceastea le zicu ceia ce sânt cu mult mai groşi de minte decât ceialalţi. Dară cei mai înţelepţi decât aceştia ce zicu?: „De-am fi fostu, zice, în vreamea Sfinţilor Părinţi celor dentâiu, am fi ostenit şi noi, că, văzând viaţa lor cea bună şi străduirile, le-am fi urmat şi noi. Iară acum, aflându-ne şi adunându-ne cu leaneşii şi negrijlivii şi, urmându-le lor, perim fără voia noastră". Şi

nu cunoscu nici aceia cum iaste adevărat, că, mai vârtos, noi, acum, ne aflăm în mai multă răsuflare decât aceia atuncea, că în vremile părinților noștri acelora, multe eresuri să auziia și mulți într-acealea au fostu hristoși mincinoși, mulți cârcimăritori de Hristos, mulți apostoli mincinoși, mulți dascali mincinoși, carii aieve sămăna neghina vicleanului, și pre mulți au rătăcit, ș-au răpit cu cuvintele lor ceale spurcate, și le-au trimis sufletele lor în perire. Și aceasta iaste să o afle fiecine adevărat den viețile Sfinților Părinților noștri: Evtimie, Antonie, Sava și a celoralalți, că scrie acolo cum că marele Antonie, atuncea, s-au îmbrăcat în veșmânt luminat și s-au suit într-un locu 'nalt, ca să-l vază ereticii, să-l prinză, să-l ucigă, ca să fie mucenicu. De n-ar fi fostu, dară, gonire, n-ar fi făcut aceasta. Așijderea, și la nașterea preacuviosului părintelui nostru Eftimie scrie cum că s-au făcut atuncea bucurie și veselie pre la beseareci, de la Dumnezău, adecă atuncea au încetat eresurile și gonirea. Iară, și în viața preacuviosului părintelui nostru Sava, la sfârșit, nu auziți câte nevoi au pățit pentru beseareci, și câte osteneale au făcut asupra eresurilor, și câți den călugări au urmat atuncea ereticilor? Și, iarăș, câte s-au făcut la sfântul Stefan cel nou, n-au fost gonire grea și rea? Au nu cunoașteți iarna cea rea și primejdia cea mare a călugărilor? Însă, ce mă ispitescu a
143v le grăi toate pre / amăruntul? Că, deaca îm aduc aminte câte s-au făcut în zilele marelui Vasilie, precum spune marele Grigorie, și în zilele lui Ioan Zlataust și a celoralalți Sfinți Părinți, eu pre mine mă plâng și pre ceia ce nu le socotescu aceastea foarte îi râzu, căci știu bine și adevărat că toată vreamea aceaea ce-au trecut mai rea a fostu și mai aieve plină de neghina vicleanului. Deci, de vreame ce acealea ce-au trecut au fostu reale, iară și acum mulți eretici are viața, mulți lupi, și aspide, și șărpi, carii umblă împreună cu noi, dară n-au nici o puteare asupra noastră, ce să asamănă unii ca aceștia, ca când s-ar afla într-un întunearec adânc al răutății lor. Și, pre câți trecu și întră la întunearecul lor, îi răpescu și-i mănâncă, iară pre

ceia ce umblă în lumina *Sfintelor Scripturi* și petrecu întru învățăturile lui Dumnezău, nici macară să-i întimpine nu cutează, ce, de-i și văd că vin, fug de fața lor, ca de focu. Deci, pre carii socotiți că le zicu eretici? Nu pre cei ce să leapădă de Fiul lui Dumnezău? Sau pre ceia ce hulescu Duhul Sfânt și zicu că nu iaste Dumnezeu? Sau pre ceia ce zicu că mai mare e Tatăl decât Fiul? Sau pre ceia ce facu pre Sfânta Troiță una (iară nu în trei ipostasis)? Sau pre ceia ce împart pre Dumnezău în trei Dumnezăi fără socoteală? Sau pre ceia ce zicu lui Hristos că iaste Fiul lui Dumnezău, iară nu cred cum că au luat trup den Sfânta Fecioară? Sau pre ceia, iarăș, ce bârfescu și zicu că adevărat trup au luat, iară fără suflet? Sau pre ceia ce zicu, că trupul e însuflețat ca un om deplin, iară nu unul după fire Fiu lui Dumnezău și al Născătoarei de Dumnezău? Și Dumnezău adevărat a fi zicu, ce în doi fii pre unul Hristos împarte? Iară nici pre ceia ce la Tatăl cel neînceput cuprind începătură? Și ceia ce-au fostu, zic că n-au fostu? Sau pre alții, ce zicu că Tatăl e fără început, iară Fiul, ca cum s-au născut den el după vreame mai pre urmă, zicu că are început și ca unii zidiri, rău și cugetând, și închinându-se, că zicu cum că a fostu oarecând Tatăl de n-au avut pre Fiul? Și cum iaste putință să să numească Părintele cela ce nu are Fiu? Dară au pre ceia ce zicu că altul e cela ce-au pătimit și s-au răstignit, și altul e cela ce-au învis? Nici pre unul, dară, de acești păgâni și fără Dumnezău nu vă zic, nici pre unul den ceialalți eretici vă zicu, carii s-au arătat ca un întunearec, ce-au perit de Sfinții Părinți carii străluciia atuncea. Căci, că atâta au luminat darul Duhului Sfânt întru ei și au gonit întunearecul eresiii lor ce-am zis, cât și până astăzi luminează ceale de Dumnezău suflete scripturile lor, ca razele soarelui, pentru carii nu cutează nimenea să le stea împotrivă. Ce, pentru aceia zicu și pre aceia numescu eretici, carii zicu că nu iaste niciunul, în vremile aceastea, întru noi care să poată păzi poruncile Evangheliei, ca Sfinții Părinții cei vechi, de vreame ce să cade mai 'nainte de toate să fie

credincios şi slujit, că, den fapte, să arată credinţa, ca şi
144r frumuseaţea // obrazului, când o arată oglinda. Apoi trebuie să fie foarte ştiut şi văzătoriu de Dumnezău, adecăte să să lumineaze să ia Duh Sfânt şi, pren Duhul Sfânt, acesta să vază pre Tatăl şi pre Fiul. De vreame, dară, ce zic aceştia că aceasta e peste putinţă a fi, nu numai le zicu că au o parte de eres, ce unii ca aceştia întrec pe toate eresurile, că cela ce o zice aceasta, toate *Sfintele Scripturi* le întoarce şi le face neţinute în samă. Ce, în zadar şi fără folos grăiaşte şi în deşărt să ceteaşte Evanghelia şi în zaludul ostenescu şi cetescu scripturile marelui Vasilie şi a celoralalţi Sfinţi şi preacuvioşi Părinţi. Ce, dară, câte zice Dumnezău şi toţi sfinţii, de nu le-ar hi făcut întâiu şi apoi să le scrie să le lase spre învăţătura noastră şi noao să ne fie peste putinţă a le face şi a le păzi neclătite? De ce treabă şi atuncea să ostenească să le scrie şi acum să le cetim în besearecă? Pentru aceasta, câţi zicu acest cuvânt, ne închid ceriul care ni l-au deşchis Hristos. Şi calea aceaea carea să suie acolo în ceriu, care o au înnoit Hristos, ei o împart, pentru că acel Dumnezău al tuturor stă în poarta ceriului, plecându-se, care să veade de cei credincioşi, şi strigă, şi zice prin Evanghelie: „Veniţi cătră mine, toţi cei ce osteniţi şi cei ce sânteţi împovăraţi, şi Eu voiu odihni pre voi". Iară aceşti ce sânt împotrivnici lui Dumnezău, au mai vârtos să zicem antihristi, ei zicu: „Nu să poate aceasta, nu să poate", cătră carii cu cale Domnul Hristos zice: „Vai de voi, cărturarilor şi fariseilor! Vai de voi, povăţuitori orbi, orbilor, că voi, întru împărăţie nu veniţ şi pre ceia ce vor să între îi opriţi! Hristos firiceaşte pre ceia ce plâng acum, iară aceştia zic că nu-i putinţă să plângă şi să tânguiască neştine în toate zilele. O, necunoştinţă şi gură fără frică, carea trimite glasuri pângărite ca aceastea împotriva celui înalt şi facu pre oile lui Hristos să le mănânce hiarăle, pentru care, singur, cel unul născut Fiul lui Dumnezău ş-au vărsat sângele lui". Adevărat, bine prorocind pentru unii ca aceştia, prorocul David zice: „Fiii oamenilor, dinţii lor arme şi săgeţi, şi

limba lor sabie ascuţită". Pentru ce nu e, dară, cu putinţă, spune-mi? Iară, pentru ce alt au strălucit sfinţii pre pământ şi s-au făcut luminători în lume? De n-ar fi fostu cu putinţă, nici aceia n-ar fi putut să facă unele ca aceastea, că şi aceia au fostu oameni, ca şi noi, şi nimica n-au avut mai mult decât noi, fără cât bună-voinţă, şi nevoinţă, şi răbdare, şi smerire la Dumnezău. Aceastea, dară, câştigă şi tu, şi sufletul tău, carele iaste acum ca o piatră vârtoasă, se va face izvor, de vor cura lacrămile. Iară, de vreame ce tu nu vei să te nevoieşti şi să te sileşti, încai nu zice că e lucrul neputincios. De vreame ce cela ce o zice aceasta, să leapădă de curăţânie, căci, fără de lacrămi, nu s-au auzit niciodată să să fie curăţit suflet de întinarea păcatelor, care să să fie pângărit după botez, căci că, cu Sfântul Botez au încetat Dumnezău lacrămile de pre faţa pământului,
144v vărsându-ş Sfântul lui Duh / cu bogăţie în lume. Iară, precum am auzit den *Sfânta Scriptură*, şi într-acest dumnezeiescu botez, unii s-au botezat în vârsta lor şi, den venirea Sfântului Duh, s-au umilit ş-au lăcrămat, iară nu cu duroare şi cu mâhnire, ce cu lucrarea Duhului Sfânt şi den darul acela mai dulcele decât miiarea, fără osteneală şi prea iuşor le-au vărsat den ochii lor. Deci, câţi se vor învrednici ca să dobândească şi să ispitească acestu fealiu de lacrămi, vor mărturisi cum că sânt adevărate aceastea ce-am zis, precum, împreună cu mine, mărturiseaşte bogoslovescul glas, pentru că zice: „Aducă fieştecare, unul ceasta şi altul ceaea". Şi multe aducea la mijloc, care de care, mai apoi de toate zice: „Toţi lacrămi, toţi curăţenie, toţi suire". Şi ceaealaltă, care zice: „Cu ceale denainte vă adaogeţi". Deci, au doară învaţă aceastea pre unii osebi de alţii şi la unii au zis că să poate, iară la alţii că nu să poate? Nu, precum ziceţi voi nebuneaşte şi fără socoteală? Că, cu cale mă întărât asupra voastră să vă zicu, neobrezuiţi cu inimile şi cu urechile, carii v-aţ întâmplat de fire rea şi nu puteţ niciodată să vă omiliţi să plângeţi. Aceasta au zis şi marele Grigorie: „Nu poate fi să n-aibă firea omului fireaşte lacrămile". Nici altcineva dentru sfinţi au zis

aceasta: „Ce mai vârtos fireaşte o are (omul) a plânge şi a tângui". Şi aceasta să o cunoaşteţi şi de la pruncii cei mici, că, den fire, ne iaste noao dată să plângem şi să tânguim, că, îndată cum cade (pruncul) den pântecele maicii sale pre pământ, plânge şi, după aceasta, cunoscu moaşele şi maicele viaţa pruncului, că, de nu va plânge, nu poate să trăiască. Deci, dentru aceasta cunoaşteţi şi să veade că urmează firii den naştere să plângă şi să tânguiască. Şi, cum zicea sfântul părintele nostru Studitul, cu plângere ca aceasta să cade să trăiască omul această viaţă şi cu aceasta să moară, de-i e voia să să spăsască şi să meargă în viaţa cea fericită, căci că lacrămile naşterii însemnează lacrămile ce vom să le avem într-această viaţă. Că, în ce chip e mâncarea şi băutura de treabă trupului, aşa şi lacrămile sufletului. Deci, cela ce nu plânge în toate zile, că mi-e leane a zice în tot ceasul, ca să nu mă arăt greu la unii, îş strică şi-ş piarde sufletul lui, ca şi trupul, de foame. De vreame, dară, ce sânt următoare lacrămile firii, precum am zis, nu poftească neştine să să leapede de binele cel firescu şi nici unul, pentru leanea şi pentru negrija, să să lipsască pre sine de un bine ca acesta, nici nimenea cu răutatea, şi cu mândria, şi vicleşugul sufletului să să semeţască şi să să facă vârtos peste fire, ca o piatră, ce cu buna nevoinţă să şi-l trebuiască către poruncile lui Dumnezău. Păzască, rogu-mă, acest daru mare, nefurat în inima lui, cu plecăciune şi cu smerire, cu nerăutatea sufletului şi cu prostimea, cu răbdare în supărări, cu cetirea totdeauna a *Sfintelor Scripturi*, să-ş aducă aminte
145r pururea de păcatele lui şi să să pocăiască. Într-a // cestaş chip, dară, să nu-ş lenevească nimeni spăsenia lui. Iară, de stă cineva nenădejduit de mântuinţa lui şi zace în patul trândăvirii, încai să nu zică şi celor nevoitori că nu iaste putinţă a plânge, că cela ce o zice aceasta ne închide uşa împărăţiei ceriului. Scoate lacrămile şi vei adaoge curăţirea, că, fără de curăţire, nimeni nu să spăseaşte, nimeni nu se fericeaşte de Domnul, nimeni nu veade pre Dumnezău. Şi, de vreame ce urmează aceastea celora ce

nu plâng, după porunca Domnului, spune-mi cum nu iaste acest eres mai rău decât toate eresurile? Că, dară în zadar s-au făcut la noi pogorârea şi suirea lui Dumnezău, s-au stins propoveduirea apostolilor şi au perit învăţăturile tuturor sfinţilor, carele chiamă pre toţi spre tânguire, toată *Scriptura* cea dumnezeiască, precum văzu, au rămas nefolositoare la noi, carii cugetăm într-acestaş chip. Precum aspida surdă îş astupă urechile ei, aşa şi noi, precum socotescu eu, numai cu rasa şi cu camilafca şi cu mândria şi cu barbele ceale frumoase şi cu părul nădejduim că ne vom spăsi? Ce să cunoaşteţi bine că goli şi despuiaţi vom sta la înfricoşata judecată a lui Hristos, macară de n-aţ şi vrea să auziţ *Sfânta Scriptură* în toate zilele strigând, ca să-ş ia fieştecarele câte au lucrat cu trupul, veri bune, veri reale. Deci, de vreame ce la toţi va să fie aceastea, unde să să arate atuncea podoaba cea frumoasă ce acopere şi înfrumuseţază trupurile noastre? Unde-s (atunci) mandiile ceale sclevesite şi arătoase? Unde-s papucii cei frumoşi şi mândri? Unde-s brânele ceale de curea, ce să asămăna cu brânele fămeieşti? Unde e rătăcirea boiarilor? Unde-s cinstele ceale de frunte şi închinăciunile de sănătate? Unde-s ostenealele a şăderii mai sus? Unde e masa cea cu mult în cheltuială şi frumoasă? Ca să zicu şi aceasta care nevoiaşte să şază mai 'nainte şi la bucatele ceale mai frumoase şi mai multe, care sânt întâiu şi cei dempreună cu mine deşărţi robii pântecelui? Unde e atuncea mândria şi trufia noastră, carii vom să stăpânim şi să biruim? Unde-s chiliile ceale mari şi împodobite ca nişte cămări luminoase de mirease? Unde e cinstea slugilor şi poslușirile care gândim că vom întreace pre ceialalţi? Unde e râsul cel neoprit şi fără vreame? Unde-s cinările ceale de sară şi cu multe cheltuiale? Unde-s measele ceale cu vorbele ceale fără vreame? Unde-s, atuncea, numele ceale mari? Unde e sfinţia carea ne zicu acum şi ni să pare şi noao că o avem? Unde-s momealnicii carii ne zicu acum sfinţi? Unde-s scaunele ceale înalte şi cei ce li să pare dentru aceştia că

sânt mai de-a firea decât ceialalţi? Unde e graba şi nevoinţa să să cinstească unul mai bine decât altul sau să ia dregătorie? Unde e pricea cuvintelor, şi neplecarea, şi nu va nime să fie mai mic decât altul? Unde e dragostea rudelor? Unde e mândria mireanilor şi a boiarilor, întru carii întâiu sânt eu, ticălosul, care mă mândrescu şi mă
145v arăt cum aş fi mai mare decât / alţii? Unde e mintea şi priceaperea ce au ceia ce ştiu înţelepciunea şi cunoştinţa lumii aceştiia? Unde e înălţarea ce ni să pare că sântem oarece şi nu sântem nemică? Unde e atunci limba cea ce să întoarce bine la vorbă şi ritoriile ce cură ca apa dintr-o fântână? Unde e atunci şi, mai vârtos, şi acum, înţelept? Unde e cărturariu? Unde e cercetătoriul veacului acestuia, ca să voiască să vie să şădem împreună, să ne sfătuim pentru înfricoşata ziua aceaea şi ceasul? Şi, mai vârtos de toate, să alergăm la *Sfintele Scripturi* şi să cercetăm cu amăruntul, ca să cunoaştem şi să ne învăţăm dentr-însele, ce va fi aceaea care ar putea atunce să ne folosească şi aceaea să o aleagem, den toate, cu multă nevoinţă. Aşa, fraţii miei, iubiţi adevărat, precum strigă toată *Scriptura* aieve, mare nevoie, mare frică şi cutremur va apuca în ceasul acela, pre câţi sânt leaneşi, şi molateci, şi trândavi, ca şi mine. Iară, fericit iaste acela, fraţilor, carele să află acum dedesuptul a toată zidirea, şi plânge, şi să tânguiaşte noaptea şi ziua înaintea lui Dumnezău, că va sta de-a direapta lui împodobit luminat. Ferice de cela ce aude aceastea, şi nu numai suspinând, şi să lase, den zi în zi, să-i treacă vreamea vieţii lui fără folos, ce, îndată cum aude pre Domnul zicând: „Pocăiţi-vă", îndată să puie începătură lucrului, că unul ca acela se va milui, ca o slugă ascultătoare şi cu bună minte, şi nu se va osândi cu ceia ce nu vor să asculte. Şi, atunci, cu adevărat, să va izbăvi de toate patimile şi să va face lucrătoriu cunoscut tuturor faptelor celor bune şi, în veacul cel viitoriu, va dobândi bunătăţile ceale nespuse ale lui Dumnezău, împreună cu toţi, carii, den veaci, i-au bine plăcut, care şi noi toţi să ne învrednicim a le dobândi, cu darul Domnului nostru Isus

Hristos, a căruia e slava şi putearea, acum şi pururea şi în veacii veacilor, amin.

Cuvânt al 4 a lui Damaschin, monahul, al ipodiaconului şi studitul (tâlc), în limbă proastă, la ceale zeace cuvinte a lui Moisi. Blagosloveaşte, Părinte

Zeace învăţături sânt carele au poruncit Dumnezeu lui Moisei să le spuie în lume şi, cine le va plini, să meargă în raiu, iară cine nu le va băga în samă, să meargă în iad. Şi întâia poruncă şi învăţătură a lui Dumnezeu iaste să nu te închini altui Dumnezeu, fără de Dumezeului celuia ce au făcut ceriul, şi pământul, şi toată lumea. A doao poruncă iaste să nu pomeneşti numele lui Dumnezeu la ceale proaste şi la minciuni. A treia poruncă iaste să păzeşti şi
146r să // cinsteşti sărbătorile. A patra poruncă iaste să cinsteşti pre părintele tău şi pre mumă-ta. A cincea poruncă iaste să nu ucizi. A şasea poruncă iaste să nu curveşti. A şaptea poruncă iaste să nu furi niciodată nimica lucru omenescu. A opta poruncă iaste să nu mărturiseşti minciuni. A noa poruncă iaste să nu pohteşti muiarea vecinului tău sau a altui om striin. A zeacea poruncă iaste să nu râvneşti a nimănui nimica, nici casa lui, nici roaba lui, nici alt lucru ceva. Aceastea sânt ceale zeace învăţături ale lui Dumnezeu ce să zic zeace cuvinte. Aceaste zeace cuvinte le-au scris Dumnezeu şi le-au dat în lume, să le păzească oamenii. Deci, blagosloviţi creştini, de ni-e voia să meargem în raiu, să nevoim să le plinim desăvârşit. Şi înţeleageţi bine ce va să fie întâia poruncă a lui Dumnezeu.

Întâia poruncă

Întâia şi mai marea poruncă iaste cum să nu crezi într-alt Dumnezeu, afară den Hristos, carele iaste Dumnezeu adevărat. Şi alt Dumnezeu afară de acesta nu e. Acesta au

făcut ceriul şi pământul. Acesta au poruncit şi s-au făcut îngerii. Acesta au zidit neamul omenescu. Acesta iaste carele ţine toată lumea. Acesta, pentru păcatele noastre, s-au pogorât den ceriuri pre pământ şi s-au întrupat den Sfânta Fecioară şi Dumnezeu Născătoarea Maria. Şi au umblat pre pământ treizeci şi trei de ani, şi au mâncat, şi au băut ca un om, apoi s-au răstignit şi au murit de mânile păgânilor jidovi. Şi, nu că doară s-au răstignit dumnezeirea, adecă Dumnezeu, ce omenirea, adecă trupul carele îl purta Hristos, acela s-au răstignit şi au murit. Şi, după trei zile, s-au sculat iară cu trupul şi s-au arătat sfinţilor apostoli, precum au fost şi în lume. Apoi iară s-au suit în ceriuri cu trupul care au avut pre pământ, că n-au lipsit Hristos, ca un Dumnezeu ce au fost nici den ceriu, nici de pre pământ, nici den mare, nici den toată lumea. Iară, ca un om ce au fost, numai pre pământ au fost, ca şi soarele ce iaste în ceriu şi luminează tot pământul cu razele lui. Aceasta iaste întâiu carea trebuie să crează tot creştinul, că cela ce nu creade că Hristos iaste adevărat Dumnezeu şi alt Dumnezeu fără el nu iaste, acela nu iaste creştin, ce iaste ca limbile carele zic că iaste proroc. Pentru aceasta ne chemăm creştini, de vreame ce creadem că Hristos iaste unul Dumnezeu adevărat. Aceasta iaste întâia învăţătură a lui Dumnezeu. Cunoaşteţi, dară, blagosloviţi creştini, veri cine iaste acela care va călca această întâia poruncă a lui Dumnezeu, ori carele creade într-alt Dumnezeu, fără de în Hristos, acela iaste ca elenii carii credea cineş în Dumnezeul lui. Şi, iară, cine creade în visuri, şi în
146v farmece, şi în vrăji, şi în advare, şi în baiere, / şi într-alte lucruri diavoleşti, acela iaste fără leage şi afară den besareca lui Hristos, că aceastea sânt lucruri diavoleşti şi, cine le creade sau le face, acela mearge cu diavolul în munca cea veacinică. Pentru aceasta, iubiţii miei şi blagosloviţi creştini, niciodată să nu creadeţi în visuri, că diavolul înşală pre om şi va să-l ducă în iad. De multe ori arată păreri în visul omului şi le plineaşte ziua, numai ca să creadem visurile, să meargem în muncă. Pentru aceasta,

să ne păzim de lucruri ca aceastea, nici descântecele să nu le creadeţi, că iaste meşteşugul diavolului descântecul. Şi, oricine descântă sau să descântă, acela n-are parte cu Hristos, ce iaste închinat cu trupul, cu sufletul diavolului, de vreame ce, măcară că auziţi acolo unde descântă muiarea, că pomeneaşte numele lui Hristos, şi a Preacistii, şi a sfinţilor mucinici, şi ale altor sfinţi nume, ce aceasta iaste înşălăciune diavolească, pentru că, în ce chip şi păscariul, când vânează peaşte în mare cu undiţa, nu aruncă undiţa sângură în apă, că, deaca o văd peştii, fug, ce pune şi în undiţă. Întru acesta chip iaste şi descântecul, că, de-ar pomeni numele dracilor, nici un om nu s-ar descânta, ce pentru să să înşale creştinii, să meargă în muncă pentru descântecul. Pentru aceasta pomeneaşte numele sfinţilor, însă că zic unii: „Dară, căci când mă bolnăvescu, deaca mă descânt, mă scol?". Adevărat, diavolul, ca să înşale pre oameni, le dă câte un ceas puţină boală şi el, deaca-ş descântă şi să dau diavolului, el ia boala de la ei. Pentru aceasta, blagosloviţilor creştini, nimenea să nu să înşale cu descântecele şi cu farmecele sau să leage cu vrăji vita lui să nu o mănânce lupul, nici bărbatul cu muiare să nu-i leage, nici baiere să nu faceţi la omul bolnav, nici să creadeţi visurile, nici când cântă corbul sau altceva den ceale trăgătoare pre pământ, să ziceţi că au cântat rău, că, cine zice aceasta, face pre Dumnezeu mincinos care au făcut pe corbu. Ce iaste vinovat corbul sau altă pasăre? Nici să ziceţi că cutarele are năroc rău, că toţi oamenii a unui Dumnezeu sânt zidire, nici să ziceţi că cutare zi iaste bună şi cutare iaste rea, că Dumnezeu le-au făcut toate zilele şi toate le-au făcut bune pentru omul. Elenii, carii avea dumnezei şi răi şi buni, zicea că binele iaste al Dumnezeului celui bun şi răul al Dumnezeului celui rău, iară noi, creştinii, carii creadem un Dumnezeu bun, nu să cade să zicem că au făcut Dumnezeu şi bune şi reale. Şi, iarăş, să nu zicem că Dumnezeu au făcut pre unii oameni buni şi pre alţii răi, că Dumnezeu iubeaşte şi va să fie toţi oamenii buni şi sfinţi,

iară oamenii, pentru căci îi supără diavolul, să fac den ei şi răi, şi năsâlnici. Deci, pentru aceasta, nu e vina lui Dumnezeu, când face omul păcatul, de vreame ce Dumnezeu au lăsat pre tot omul în voia şi în volnicia lui, veri binele să iubească, veri răul, sângur omul iaste vino-
147r vat. // Să nu faceţi, dară, niciodată den câte v-am zis că sânt reale şi afară den porunca lui Dumnezeu cea dentâiu, căci veri cine va face den câte am zis că sânt bune, acela iaste fiu şi priaten lui Hristos, adevăratului Dumnezeu.

A doa poruncă

A doa poruncă iaste ca să nu numeşti numele lui Dumnezeu la lucruri proaste, adecă să te socoteşti niciodată să nu juri pre Sfânta Evanghelie, nici pre besearecă, nici pre alt nimica, căci, măcară de juri şi pre direptul, încă ai mare păcat în sufletul tău. Nici pre numele lui Hristos să nu zici niciodată, nici pre Preacesta, nici pre ceriu, nici pre capul tău, că nu poţi să faci un păr albu sau negru, numai să ziceţi pre aşa şi pe nu, şi pre bogoslovenie. şi atâta numai să juri, că mai multu de atâta iaste muncă în sufletul omului. De ţi se va întâmpla şi în temniţă să întri, numai să nu juri, nici pe adevărat, nici pe minciună. Mai bine să-ţi vinzi tot ce vei avea şi să dai orice ţ-ar ceare decât să juri, mai bine să te munceşti puţină vreame întru această lume decât să te munceşti în ceaea lume, fără de moarte. Mai bine să te omoară aici decât să calci numele lui Hristos, căci, de te vei şi pedepsi aicea pentru numele lui Hristos, iară în ceaea lume vei fi sfânt şi moşnean raiului, căci că şi sfinţii marii mucenici, cum e sfântul Gheorghie, şi Dimitrie, şi alţi sfinţi, dentr-alt nimic nu s-au sfinţit şi s-au spăsit, numai căci s-au muncit aici, într-această lume, pentru numele lui Hristos. Direpţ aceasta, şi voi, blagosloviţi creştini, de veţi să fiţi ca mucenicii, nu fireţi nebăgători în samă de Dumnezeu şi să juraţi pre numele lui cel înfricoşat, nici direpţ, nici strâmb. Iară, nici să huliţi pre Dumnezeu, când

vă vine vreo strâmbătate sau supărare, căci că şi aceasta iaste muncă sufletului omului, ce, veri câte pătimeaşte omul, totdeauna trebuie să slăvească pre Dumnezeu. Şi veri de sărăceaşte, veri de să bolnăveaşte, veri coconul de-i moare, veri muiarea lui, veri fata lui, veri altcineva a lui, să nu hulească pre Dumnezeu, că Dumnezeu iaste bun şi cunoaşte ce e de folos, ce numai să zică: „Cadi-mi-să şi alte răutăţi să paţu de la Dumnezeu, de vreame ce sânt păcătos şi rău", căci că Dumnezeu toate răutăţile, câte le dă omului, toate pentru păcatele noastre le dă, pentru că, văzând Dumnezeu că nu umblăm direpţ cătră el, pentru aceasta să mânie pre noi şi ne pedepseaşte ca părintele pre fiu. Şi, încă, nu ne pedepseaşte câtu-l mâniem noi cu răutăţile noastre, că, de ar vrea să ne pedepsească câtu-i greşim, pre toţi ne-ar omorî într-un ceas şi ne-ar arunca în munca veacinică, pentru multe păcatele noastre, ce, ca un bun şi iubitoriu de oameni ce iaste, nu ne pedepseaşte cu toată mânia, ce numai pre puţin ne ceartă, ca să ne pocăim
147v de păcatele / noastre. Pentru aceasta, oricâte ne pedepseaşte Dumnezeu, niciodată să nu-l hulim, ce să lăudăm numele lui cel sfânt şi tot pre noi să ne facem vinovaţi, iară nu pre Dumnezeu, căci El ştie folosul nostru.

A treia poruncă

A treia poruncă a lui Dumnezeu iaste să păzeşti şi să cinsteşti toate sărbătorile anului şi, câte sărbători sânt mari, şi în Vinerea cea Mare şi în Sâmbăta cea Mare, lucru să nu faci. Aşijderea, şi în cealealalte sărbători stăpâneşti şi altor sfinţi mari să ţii şi să cinsteşti sărbătorile lor, de vei să-ţi dea Dumnezeu mult bine şi odihnă, şi într-această lume, şi în blagoslovitul acela raiul. Şi, iarăş, când sărbezi şi nu lucrezi, să nu beai vin, să te îmbeţi şi să faci alte lucruri diavoleşti, ce să mergi la besearecă, să asculţi Vecernia, aşijderea şi Utrenia şi Sfânta Leturghie. Şi, atuncea, să mergi la casa ta, să te bucuri şi să lauzi pre Dumnezeu şi, de ai şi bucate multe, să dai şi săracilor să mănânce,

să-ţi zică Bogdaproste şi atuncea îţi va da ţie Dumnezeu mai mult bine. Şi, când vei face praznic sfântului, sau mease, să nu chemi pre oamenii cei bogaţi şi pre boiari, de la carii n-ai nici o mulţemită, ce chiamă pre săraci, carii nu pot să-ţi plătească, căci că, de vei ospăta pre cei bogaţi, nici un dar n-ai de la Dumnezeu, că bogaţii ţi-l răsplătescu. Şi, iară, să te păzeşti, în toate duminicile peste an şi în sărbătorile tale, să nu faci nici un lucru, nici să neguţătoreşti, nici să joci în horă, nici alte jocuri, că jocurile şi horele sânt aflări şi lucruri ale diavolului. Elenii cei fără Dumnezeu şi rătăciţi, ce nu credea în Dumnezeu, carii nu nedejduia nici înviare, nici judecată, aceia le-au făcut aceastea, şi au fost jucând, şi au fost bând, şi s-au fost îmbătând, şi s-au fost veselind cu jocurile, iară noi, creştinii, nu să cade să facem aşa la praznicile noastre. Numai când iaste praznic şi nu lucrezi, şi şăzi fără lucru, adu-ţi aminte ce-ai greşit lui Dumnezeu în zilele ceale trecute, adu-ţi aminte de păcatele tale, adu-ţi aminte de moarte, adu-ţi aminte cum vei să te munceşti pentru păcatele tale, de nu te vei pocăi! Aceastea îţi ad-o aminte, şi suspină, şi plânge, şi lăcrămează, şi te întristează, şi te tânguiaşte, şi te va ierta Dumnezeu! Du-te la omul carele ştie să te înveaţe şi să te îndirepteaze, mergi la cel mai bun decât tine şi mai înţelept, să-ţi arate ce bine vei face, să poţi întra în raiu! Aceastea să faci, când eşti îndeleatnic şi nu lucrezi, iară să nu şăzi să faci vorbe deşarte, şi să grăieşti cuvinte proaste cu tinerii cei fără socoteală, nici să te primbli pren oraş sau pren cetate, ca să vezi muierile carele îţi plac, nici să mănânci şi să beai toată zioa ca o
148r hiară, ce şi mâncarea ta, şi // băutura ta să fie pre puţină, căci că, den mâncarea cea multă şi den băutură, niciodată bine nu s-au făcut, numai ce-ţi cheltuieşti şi banii şi-ţi îngreuiezi şi trupul, şi sufletul îţi păgubeşti, şi patimile trupului le turburi, şi strângi pohte reale în sufletul tău şi în inima ta, şi-ţi pierzi mintea şi gândul tău în fapte proaste, şi uiţi pre Dumnezeu, şi te faci tot cu totul lăcaş diavolului. Pentru aceasta, să te păzeşti de băutură multă,

şi de mâncare multă, şi, mai vârtos, de beţie, că şi aceasta să numără cu alte păcate şi pre mulţi i-au dus în iad. Pentru aceasta, bunii miei creştini, păziţi-vă de beţie, atâta numai să bem, numai pentru tăria trupului şi pentru sănătatea, iară mai multu iaste a diavolului. Încă şi aceasta să o ţii în sărbătorile tale, când şăzi fără lucru şi vorbeşti cu vreun om, niciodată să nu osândeşti pre nimenea, numai să vorbeşti tot cuvinte bune şi sfinte, că iaste bine pentru sufletul tău şi pentru a celuialalt om, aceaea vorbeaşte şi grăiaşte. Iară pre alt om striin, ce nu iaste între voi, să nu-l osândiţi, măcară de vă iaste vrăjmaş, că osândirea iaste mare păcat. Şi ascultaţi ce zice Domnul: „Nu judecaţi, ca să nu vă judecaţi". Aceasta, blagosloviţilor creştini, iaste învăţătură a lui Dumnezeu ce au zis şi să o păziţi toţi.

A patra poruncă

A patra poruncă a lui Dumnezeu iaste să iubeşti pre părintele tău şi pre maica ta şi să-i cinsteşti cât poţi. Niciodată să nu grăieşti cuvânt rău cătră ei, niciodată să nu laşi să flămânzască, sau să înseteaze, sau să petreacă nevoie, şi să te bleasteme, că apoi, de-ai face mii de bunătăţi, nu-ţ vor folosi, ce numai, veri ce-ţ vor zice, să faci cu toată inima ta şi, de vor vrea să te puie şi la închisoare pentru datoria părintelui tău, şi aceaea să o suferi, că părintele iaste coconului al doilea Dumnezeu, într-această lume. Şi, nu numai pre părintele tău şi pre maică-ta să-i cinsteşti, ce şi pre rudele tale, pre vecinii tăi şi pre fratele tău cel mai mare, şi pre toţi cei mai bătrâni decât tine să-i cinsteşti, ca şi pre părintele tău. Şi să te închini, şi să te scoli înaintea lor, şi să te scoli tu, să şază ei, de vei vrea să-ţi dea molitva lor, să procopseşti şi să fii şi tu cinstit, căci, când cinsteşti pre mai marele tău, pre Dumnezeu cinsteşti. Nu ocărî niciodată în viaţa ta pre omul bătrân, nici pre al tău, nici pre striin, sau pre bogat, sau pre sărac, că Dumnezeu nu iubeaşte să să ocărască unul pre altul, de vreame ce avem chipul lui Dumnezeu,

căci, când ocărăşti pre om, pre Dumnezeu ocărăşti. Niciodată, înaintea celui mai mare de tine, răspunsu să nu dai,
148v ce, când vorbescu cei mai mari decât tine, tu ascultă, / să înveţi. Niciodată să nu răpeşti răspunsul den gura celui mai mare decât tine, ce-l lasă să-l spuie cum îl ştie el şi, apoi, de te vor întreba şi pre tine, spune şi tu, precum vei ştii, iară, de nu te vor întreba, tu taci, ca să înveţi. Când şăzi cu cel mai mare decât tine la mease, nu te tinde tu întâiu niciodată la bucate, nici să şăzi tu mai sus decât cel mai bătrân, măcară de iaste şi sărac, ce să şăzi tu mai jos decât toţi. Socoteaşte, dară, şi păzeaşte cuvintele meale, de vei să moştinezi împărăţia ceriurilor.

A cincea poruncă

A cincea poruncă a lui Dumnezeu iaste să nu ucizi în viaţa ta om, nici creştin, nici păgân, nici pre altcineva, ce, încă, nici vrajbă să n-aibi, sau pizmă cu vreun creştin, că şi aceasta iaste la om ca şi uciderea, adecă să nu ţii vrajbă, că zice Domnul, la *Sfânta Evanghelie*, că, de iubeşti pre priatenul tău, nici un har n-ai de la Dumnezeu. Iară, când iubeşti pre vrăjmaşul tău, atuncea ai multă plată de la Dumnezeu. Şi, iară, zice să iubiţi şi să miluiţi pre toţi oamenii, de veţi să fiţi fii lui Dumnezeu, că Dumnezeu vrajbă n-are. Şi, pentru căci iaste bun şi direpţ, ploao tot într-un chip, şi celor păcătoşi şi celor direpţi, şi răsare soarele într-un chip, şi la cei păcătoşi, şi la cei direpţi. Deci, cine nu ţine vrajbă cu nimeni acela iaste şi fiu lui Dumnezeu. Şi, aşa să ştii că, de vei avea vrajbă cu vreun creştin, au mic, au mare, măcară câte bunătăţi ai face, toate-s perite şi, de greşăşti vrăjmaşului tău, Dumnezeu nu-l supără. Iară, deaca îl laşi tu şi-l ierţi, atuncea Dumnezeu îl osândeaşte pre el şi ţie îţi are mare har, căci ai iertat pre vrăjmaşul tău. Pentru aceasta zice şi apostolul Pavel că, de iaste foame vrăjmaşului tău, dă-i să mănânce, şi, de-i iaste seate, adapă-l pre el şi atuncea aprinzi văpaie în capul lui. Şi, iară, zice Domnul, la *Sfânta Evanghelie*, că, de veţi lăsa voi greşala vrăjmaşului vostru, va lăsa şi

Dumnezeu greşala voastră. Iară, de nu veţi lăsa voi greşala vrăjmaşului vostru, nici Dumnezeu nu va lăsa a voastră. Dară, oare Dumnezeu câte greşale ale noastre le iartă în tot ceasul şi noi să nu iertăm greşala altuia? Dumnezeu porunceaşte să n-avem vrajbă, iară noi nu-l ascultăm? Spuneţi-mi ce osteneală mare iaste a să spăsirea neştine? Că, iată, Hristos zice că, de vom ierta noi pre vrăjmaşul nostru, ne va ierta şi pe noi Dumnezeu. De vom lăsa altuia greşala, va lăsa şi ale noastre Dumnezeu. Pentru aceasta să iertăm noi pre vrăjmaşul nostru, ca să ne iarte şi pre noi Dumnezeu. Şi, iară, niciodată să nu te bucuri de moartea fratelui tău. Aceasta, dară, fraţii miei, iaste a cincea
149r învăţătură a lui Dumnezeu. //

A şasea poruncă

A şasea poruncă a lui Dumnezeu iaste să nu pofteşti muiarea vecinului tău, nici al altui om striin, că cela ce iubeaşte pre muiarea altuia mai mult decât pe a lui iaste şi curvariu şi preacurvariu. Acela iaste dat tot cu totul diavolului. Pentru aceasta, te păzeaşte de muiarea omului striin, sau de fată, sau de slujnică. Socoteaşte să nu te înşăli, să să înstreineaze mintea ta pre ea. Păzeaşte-te să nu te înşale frumuseaţea muierii. Păzeaşte-ţi ochii tăi şi nu glumi cu ea, nici cerceta frumuseaţea ei. Adu-ţi aminte câţi s-au stricat den fapte ca aceastea, câţi s-au ruşinat şi câţi s-au ucis cu strâmbul. Adu-ţi aminte câţi ş-au pierdut avuţia lor cu fapte ca aceastea drăceşti şi nemică n-au dobândit, numai muncă veacinică în sufletele lor. Când îţ aduce diavolul acesta gând, adu-ţi aminte de iadu, adu-ţi aminte de groaznicul ceasul morţii şi nu te birui de păcat. Şi, să nu-ţ puie diavolul în gând, să-ţ zică: „Fă păcatul şi apoi te vei pocăi", căci nu-ţ ştii ceasul morţii tale, că ce ştii, dară, de vei muri mâine? Sau ce ştii, când îţ va fi moartea ta? Şi, atuncea, ce să va face sufletul tău, cine îţ va ajuta? Cine te va izbăvi den iad? Vai de tine atuncea, căci ţi-ai dat sufletul tău diavolului, pentru un păcat trecătoriu. Pentru aceasta, păzeaşte-te cât poţi, creştinule,

de curvie şi cearcă curăţia, ca să te învredniceşti împărăţiei ceriurilor, în Hristos Isus, Domnul nostru, a căruia e slava şi putearea, în veacii veacilor, amin.

A şaptea poruncă

A şaptea poruncă a lui Dumnezău iaste ca să nu furi nici un lucru omenescu niciodată, ce, de vei afla şi la pământ pierdut vreun lucru strein şi-l vei ştii al cui iaste, să i-l dai, iară, de nu ştii al cui iaste, să întrebi o săptămână şi doao, să să afle acela al cui iaste. Iară, deaca nu se va afla al cui iaste, atuncea să fie al tău. Şi, iară, să nu faci strâmbătate, nici unui om să-i iai al lui, nici la aieve, nici pe ascuns, că şi aceasta iaste furtişag, încă şi mai rea. Şi, iară, niciodată, minciună să nu spui la negoţul tău, şi la târgul tău, ca să dobândeşti, că şi aceasta să chiamă furtişag ascuns. Aşijderea, când cumperi ceva şi nu-i dat preţul deplin, şi aceaea iaste furtişag. Niciodată, creştine, să nu iubeşti strâmbătatea. Şi, auzi pre prorocul, ce zice: „Că cela ce iubeaşte nedireptatea uraşte sufletul lui". Pentru aceasta, socoteaşte-te de furtişag şi de strâmbătate, ca să nu te munceşti în veaci. /

149[v]

A opta poruncă

A opta poruncă a lui Dumnezău iaste să nu mărturiseşti minciuni, adecă, când cunoşti adevărul, în ce chip iaste poveastea şi te vor întreba, să o spui, iară, de nu cunoşti adevărul, socoteaşte-te să nu mărturiseşti să-ţ bagi în muncă sufletul tău. De-ţ vor da şi galbeni, ţine-ţi firea să nu te înşăli, să mărturiseşti pre strâmbul, că-ţ vei piarde sufletul tău, creştinule.

A noa poruncă

A noa poruncă a lui Dumnezău ce-au învăţat iaste ca să nu curveşti, nici cu muiare, nici cu copil, nici cu vite, că curvia ce să face cu copiii şi cu dobitoacele iaste mai

mare decât toate păcatele, numai cu muiarea ta nu iaste păcat. Însă, să te păzeşti să nu dormi cu ea dumineca sau într-altă sărbătoare, că Dumnezău pre muiare o au dat pentru naşterea coconilor, iară nu pentru nestâmpăr. Şi să socotim la dobitoacele ceale necuvântătoare cum îş păzescu orânduiala lor şi, într-un an, o dată să împreună, ca să ne înţelepţim noi să nu ne muncim în veaci.

A zeacea poruncă

A zeacea poruncă a lui Dumnezău iaste ca să nu pofteşti a nemănui nemică, nici ţarină, nici casa, nici roaba lui, nici alt lucru nemica, că pofta naşte pe lăcomie. Pentru aceaea, nu pofti al nemărui nemica, ca să nu te faci lacom, numai ce osteneaşte, ca să dai den osteneala ta şi celuia ce-ţ ceare, să aibi plată de la dătătoriul de plate, de la Hristos, Dumnezăul nostru.

Aceaste cuvinte, dară, ce le-am zis, blagosloviţi creştini, sânt ceale zeace porunci mari a lui Dumnezău, carele le-au dat şi le-au lăsat în lume. Şi, veri cine să va afla de le va face, fericit va fi acela, că va mearge în raiu, acolo unde nu iaste niciodată întristare, nici noapte iaste, nici iarnă, nici foame, ce tot bucurie şi veselie. Acolo sânt sfinţii de să bucură şi să veselescu, acolo sânt pomi foarte frumoşi şi cu bun miros, cât nu poate neştine să spuie bună miroseala lor. Aşijderea, veri cine va călca o poruncă a lui Dumnezău de aceastea carele am zis, va mearge în munca veacinică, cu diavolul, de nu se va pocăi. Pentru aceasta, blagosloviţi creştini, să ne păzim de tot păcatul, de curvie, de furtişag, de strâmbătate, de ocară, de farmeci, de descântece, de vrăji, de legături, de advare, de vrajbă, de pizmă şi de toată răutatea, că cela ce va face numai una de-aceastea va mearge în iad, de nu se va pocăi. Şi să ne nevoim să facem bine, să avem dragoste cu toţi, să nu avem vrajbă, să facem milostenie, să alergăm la besearecă, să nu grăim de rău unul pre altul. Iară, de ne-au şi
150[r] smintit // diavolul, de-am căzut în vreun păcat d-aceastea ce-am zis, să nu cădem în deznădejduire, nici să zicem că

de-acum spăsenie nu mai avem, ce să cădem la pocăinţă, să ne mărturisim la duhovnici şi să nu ne ruşinăm să spunem la duhovnic păcatele noastre, că mai bine să ne ruşinăm aici de om şi să ne mărturisim decât să ne ruşinăm acolo, la judecata ce va să fie, înaintea a mii şi a întunearece de îngeri şi de oameni. Pentru aceasta să ne pocăim, să ne ispoveduim, până avem vreame, că furul şi moartea sânt tot într-un chip, nu ştim când va veni moartea. Pentru aceasta, să nu zicem: „Astăzi să facem păcatul, iară mâine ne vom pocăi şi ne vom ispovedui", că nu ştim ce va veni până mâine. Pre mulţi au înşălat diavolul cu gând ca acesta şi au murit fără veaste. Mulţi au fostu sănătoşi decusară şi a doa zi n-au ajuns, unii s-au înecat, pre alţii i-au ars fulgerul, altora li s-au legat limba şi n-au putut să să mărturisască. Deci, pentru aceasta, să nu neguţătorim spăsenia noastră şi să înşălăm pre Dumnezău, că ne vom căi. Numai astăzi ai vreame, astăzi te pocăieşte, şi te ispoveduieşte, şi te îndireptează. Aceastea, dară, sânt ceale zeace porunci carele le-au trimis Dumnezău pre<n> Moisi în lume. Deci, de le vom păzi, aici vom petreace viaţă cu pace şi acolo, iarăş, ne vom învrednici împărăţiei ceriurilor, care toţi noi să o dobândim, cu darul şi cu mila Domnului nostru, Isus Hristos, a căruia e slava şi cinstea, împreună cu fără-început lui Părinte, şi cu prea sfântul, şi bunul, şi de viaţă făcătoriul al lui Duh, acum şi pururea şi în veacii veacilor, amin.

Cuvânt al 5 al sfântului Simeon, Noului Bogoslovu. Pentru să nu nedejduim numai în credinţă, fără de fapte bune. Blagosloveaşte, Părinte

Multă trezvire şi nevoinţă ne trebuie noao, o, suflete, de vom vrea să dobândim dumnezeiasca împărăţie. Şi să nu ni să socotească noao spre spăsenie numai cât a creade în Dumnezăul celui viu, puind înainte spre răspundere cuvântul acela a lui Dumnezău, ce zice: „Cel ce va

creade şi să va boteza să va spăsi, iară cel ce nu va creade osândi-se-va". Ce, cu aceasta, mai vârtos, să ne nevoim şi să ne trezvim, nu cumva să umblăm cu nevrednicie spre chemarea carea ne-am chemat, ştiind că mai tare vom fi uitaţi, de vom trăi cu leane şi fără grije după chemare. Direpţ aceaea, dară, nu ţi se pară a nedejdui numai în credinţă, pentru că credinţa, fără fapte, nemica nu foloseaşte. Şi ascultă pre Domnul, zicând: „Nu tot cel ce-m zice mie 'Doamne, Doamne', va întra <în> îm-
150v părăţia ceriurilor, ce cela ce face voia Pă / rintelui Mieu celui den ceriuri". Aşijderea, şi dumnezeiascul apostol: „Pre Dumnezău mărturisesc a-l şti, iară cu faptele să leapădă, fiind urâţ, şi neplecaţi, şi spre tot lucrul bun neînvăţaţi". Vezi, ticăloase suflete, că nu iaste a să spăsi nimeni numai cu credinţa, fără de fapte? Pentru că, de s-ar spăsi numai cu credinţa, toţi oamenii s-ar spăsi şi nime den noi n-ar peri, că nu iaste nime care să nu crează că iaste Dumnezău, de vreame ce şi dracii cred că iaste Dumnezău. Şi ascultă-i şi pre ei, ce zicu: „Ştimu-te cine eşti, sfântul lui Dumnezău". Şi iară, într-alt locu, zicea pentru apostoli: „Aceşti oameni robii lui Dumnezău celui înalt sânt, carii ne spun noao calea spăseniei". Vezi că şi dracii cred că iaste Dumnezău? Ce aceştia cred că iaste Dumnezău, iar pentru faptele lor ceale reale în matca focului s-au osândit. Bună e, dară, credinţa, deaca are şi fapte, că trupul, fără suflet, iaste neclătit şi nelucrat. Aşa şi credinţa, fără fapte, iaste moartă. Şi ascultă pre dumnezăiescul Iacov, zicând: „Ce folos, fraţilor, de zice neştine că are credinţă şi fapte să n-aibă?". Au poate credinţa să-l spăsască pe el? Că, de va fi frate sau sor, goli şi lipsiţi, vor fi de hrana cea de zi şi le va zice lor neştine dentru voi: „Meargeţi în pace, de vă încălziţi şi vă săturaţi". Şi nu le va da ceale de treaba trupului. Ce folos iaste? Aşa şi credinţa, de nu va avea fapte. Arată-mi mie credinţa ta, den faptele tale, şi eu să-ţ arăt ţie credinţa mea, den faptele meale. Aceastea auzindu-le, suflete leaneşe, părăseaşte multa trândăvie şi te nevoiaşte ca, cu credinţa, să aibi şi fapte, că mai bun iaste cela ce are credinţă

împreună cu faptele decât cel ce face seamne, că ce dobândă iaste de face neştine seamne, iară de-mpărăţia ceriului să face lepădat şi să moştenească matca focului? Că au doară poate neştine să să spăsască, de va face seamne şi vindecări, iară fapte să n-aibă, carele să-l îndurepteze pre el? Nu poate fi. Şi, ascultă pre Domnul, zicând: „Mulţi îm vor zice în ziua aceaea: 'Doamne, Doamne, au nu cu numele tău am prorocit? Şi cu numele tău draci am scos?' Şi atuncea le voiu mărturisi lor: 'Niciodată nu v-am cunoscut pre voi, depărtaţi-vă de la mine ceia ce-aţi făcut fărădeleage'". Vezi, suflete, că şi cei ce facu seamnele şi au prorociile fără de fapte nimică nu-ş folosesc lor? Că cela ce creade nu strânge aveare, că creade că Dumnezău nu părăseaşte pre cei ce cred întru el, ce poartă 'nainte grijă de ei, precum zice: „Că ştie Tatăl nostru cel cerescu că vă trebuiescu aceastea toate. Ce careţi întâiu împărăţia lui şi direptatea şi aceastea toate să vor adaoge voao". Cela ce creade răsipeaşte banii lui la săraci, că creade că-i va lua însutiţi şi viaţa veacinică va moşteni. Şi, ascultă ce zice pentru ceia ce cred cu adevărat: „Pururea ceia ce credea era într-un loc, şi avea toate de obşte, şi averile şi lucrurile lor le vindea, şi le împărţiia tuturor, oricui ce trebuia, căci, câţi era stăpâni de
151r case şi de holde, // vânzându-le, aducea preţul celor vândute, şi-l punea la picioarele apostolilor, şi să împărţiia fieştecăruia, veri de ce-i trebuia". Cela ce creade nu să mândreaşte, ce, urmând numai Domnului, umblă cu smerenie, ca şi el. Cela ce creade nu râde, ce plânge. Ceia ce cred nu facu turburări, ce, urmând Domnului lor, au blândeaţe, că acesta zice: „Învăţaţi-vă de mine, că blând sânt şi smearin cu inima, şi veţi afla răpaos sufletelor voastre". Pentru aceaea, şi fericeaşte pre unii ca aceia, zicând: „Fericiţi sânt blânzii, că aceia vor moşteni pământul". Cela ce creade uraşte strâmbătatea şi iubeaşte direptatea, de vreame ce şi Dumnezău direptatea au iubit, iară strâmbătatea o au urât, că scrie: „Cela ce iubeaşte strâmbătatea uraşte sufletul lui". Ceia ce cred nu să învrăjbescu cu nime, ce, încă, pre cei învrăjbiţi îi împacă, urmând

Domnului, că aceasta au făcut şi el, fiind noi vrăjmaşi, ne-au împăcat cu cel de o fiinţă al lui Tată. Cela ce creade rabdă toată supărarea şi nu huleaşte, pentru că creade că va lua neputreda cunună a răbdării, că zice dumnezeiescul Iacov: „Fericitu e omul carele rabdă supărare, că, fiind desăvârşit, va lua cununa vieţii carea o au făgăduit Domnul celora ce-l iubescu pre el". Cela ce creade nu să mânie, ce rabdă cu blândeaţe şi păzeaşte zisa Domnului, adecă întru nemica nu vă măniaţi. Cela ce creade iaste curat şi nu să pângăreaşte pre el în curvii, şi în preacurvii, şi într-alte necurăţii, ce curăţia şi fecioria îş păzeaşte, căci creade că ceia ce-ş pângărescu trupurile lor nu se vor spăsi, că pre curvari îi va judeca Dumnezău. Cela ce creade nu sminteaşte pe fratele, ce slujaşte tuturor şi nu tânjaşte, ce rămâne întru răbdarea lui Dumnezău, căci creade că mai mare plată va lua, precum şi Domnul zice: „Cine va să fie mare întru voi să fie slugă tuturor şi cela ce va să vă fie voao mai mare să fie tuturor slugă". Cela ce creade, nu jură strâmb, nici jură în buzele lui numele Domnului, că ascultă de cela ce-au zis: „Iară eu vă zicu voao să nu juraţi nicidecum". Aşijderea, şi cea de prorocul Moisei zisă: „Să nu iai numele lui Dumnezău în deşărt". Cela ce creade nu să leneaşte în rugăciuni şi-ntru adunări, ce pururea preveaghe şi neîncetat să roagă. Cela ce creade nu osândeaşte pre nime, pentru că creade că toţi sântem supt porunci, şi pre toţi va să-i judece Dumnezău şi, cu ce judecată judecă neştine, cu aceaea să va judeca. Cela ce creade nu mearge pre calea cea latâ şi largă carea duce pre ceia ce o călătorescu în perire, ce mearge pre calea cea strimtă şi cu scârbe, căci creade că puţin să va întrista şi, în veaci, împreună cu Domnul şi cu toţi sfinţii, să va veseli. Cela ce creade nu iubeaşte lumea, nici ceale den lume, nici părinţi, nici fraţi, nici muiare, nici coconi, nici alt nemică, ce iubeaşte numai pre Domnul, şi-ş ia crucea lui, şi-i urmează lui, pentru că creade că o mie de zile, ca o zi, sânt înaintea
151v ochilor Domnului şi ca o picătură în mare. Aşa să vor / număra o mie de zile, iară veacul cel fiitoriu iaste netrecut şi număr nu are. Cela ce creade nu stă nepocăit în greşalele

lui, ce, deşi greşaşte, să pocăiaşte şi plânge pentru eale şi nu mai păcătuiaşte. Cela ce creade nu să desfătează, nici să dezmiardă în beţii, şi în ospeaţe, şi în cântece curvăreşti, ce pururea are pomenire de moarte şi de înfricoşata judecată ce va să fie şi, aducându-şi aminte de aceastea, nepărăsit să roagă, pururea posteaşte, de pofte să opreaşte şi-ş găteaşte faptele lui cătră ieşire, în ce chip va întimpina pre Împăratul slăvii. Cela ce creade iubeaşte pre Domnul şi uraşte ceale vicleane. Ceia ce cred nu ţin pizmă, nici dau rău pentru rău, ce iubescu pre ceia ce-i urăscu, facu bine celora ce le facu rău, bine-cuvintează pre ceia ce-i bleastemă pre ei şi să ţin de ceia ce-i gonescu. Fiind huliţi, să roagă, nici un rău nu cugetă, pentru că au dragoste necorcită, carea o au avut şi apostolul, precum zice: „Adevărat zicu în Hristos, nu mînţu, mărturisind cu mine şi cunoştinţa mea în Duhul Sfânt, că am mare întristare şi nepărăsită dureare în inima mea, că m-aş ruga eu să fiu despărţit de Hristos pentru fraţii miei şi rudele meale ceale după trupeşti, carea (dragoste) o avea şi prorocul Moisei, că au zis acesta cătră norod: 'Voi aţ greşit greşală mare şi acum vă voiu sui cătră Dumnezău într-acesta chip, ca să mă rog cătră Dumnezău pentru păcatul vostru'". Şi să întoarse Moisi cătră Domnul, şi zise: „Rogu-mă, Doamne, greşit-au norodul aceasta greşală mare şi ş-au făcut lor dumnezăi de aur şi, acum, de vei lăsa păcatul lor (bine), iară de nu, ştearge-mă şi pre mine den cartea carea m-ai scris". Aceasta dragostea avea şi David, pentru aceaea şi zicea: „Cu ceia ce urăscu pacea eram păciuit". Vezi ce feal de dragoste avea ceia ce credea cu adevărat? Cela ce creade nemică nu lucrează în făţărie, ce toate le lucrează pentru Domnul, că are ochii sufletului său spre acela şi numai de la acela creade că va lua plată. Cela ce creade iubeaşte pre ceia ce cred direpţ în Domnul, iară de ceia ce nu sânt aşa să depărtează şi nu să ţine cu ei, ce-i izgoneaşte. Cela ce creade nu iaste neascultătoriu cuvintelor dumnezăieşti, că, ca un credincios, cu nevoinţă plineaşte toate faptele, ca un lucrătoriu a lui Dumnezău. Cela ce creade nu momeaşte, nu face făţărie, ce toate,

întru adeverinţă şi întru direptate, grăiaşte şi face, pentru că creade ce iaste zis de prorocul: „Vai de ceia ce zicu lumina întunearec şi întunearecul lumină, ceia ce facu dulcele amaru şi amarul dulce". Ceia ce cred nu să înalţă în laude şi în momituri, că zice Domnul, pren prorocul: „Norodul mieu, ceia ce vă fericescu pre voi vă înşală pre voi şi că<l>carea picioarelor voastre o strămută". Cela ce creade şi să leapădă de viaţă, pentru Domnul, nu să mai învăluiaşte întru ea, că zice apostolul: „Nimeni, fiind ostaşu, nu să înfăşură cu neguţătoriile lumii, ca să placă voivodului, că, de să şi luptă neştine nu să cunună, de nu
152r se va lupta pre leage. // Cela ce creade nici o răutate nu primeaşte, ce, pentru Hristos şi pentru adevăr, să nevoieşte până la moarte şi nu să teame, că, de vreame ce ceia ce văd ceale reale şi fără-de-leage şi le primescu, aseamenea acelora sânt şi vor peri cu eale, cum şi Ili preotul au perit cu fiii lui cei fără-de-leage. Pentru aceaea, şi prorocul i-au numit pre ei câini fără dinţi, zicând: „Cela ce creade iubeaşte pre ceia ce cred direpţ", precum zice, iarăş, David: „Au nu pre cei ce te-au urât, Doamne, am urât? Şi pre vrăjmaşii tăi mă topiiam? De plină ură, îi urâiam pre ei şi în loc de vrăjmaşi mi să făcură mie". Cela ce creade grăiaşte adevăr şi nu iase nici o minciună den gura lui, de vreame ce mincinoşii fără credinţă sânt şi fiii diavolului. Cela ce creade nu lăcomeaşte, ce, mai vârtos miluiaşte şi să îndură, căci creade că cei milostivi să vor milui, iară casele celor lacomi le va surpa Domnul, şi ei să vor da în matca focului şi viarmelui celui neadormit. Cela ce creade nu să priceştuiaşte cu Sfintele şi dumnezeieştile Taine, nefiind vreadnic, ce să curăţă pre el de toată întinarea, de lăcomia pântecelui, de mozavirie, de fapte reale şi de cuvinte grozave, şi de râsul cel fără cale, şi de gânduri spurcate, şi de toată necurăţia şi fapta rea, şi aşa primeaşte pre împăratul slăvii. De vreame ce cu ceia să preceştuiesc cu preacuratul trup şi sângele Domnului nefiind vreadnic, într-aceştia sare diavolul şi întră înlăuntrul inimii lor, în ce chip au făcut şi pre Iuda, la priceştuirea cinii, de care lucru zice apostolul: „Ispitească-se pre sine omul şi aşa să bea

den potiriu, că cela ce mănâncă şi bea cu nevrednicie osândă lui îş mănâncă şi bea. Şi, pentru aceasta, mulţi întru voi sânt neputincioşi, şi bolnavi, şi morţi unii". Cela ce creade nu năpăstuieşte, nu ocăraşte pre fraţi, ce, mai vârtos, laudă, că ceia ce laudă pre alţii, aceştia să vor lăuda de sfinţii îngeri, întru împărăţia ceriurilor. Iară, vai de ceia ce ocărăscu şi celor ce scriu ficleşuguri, că ceia ce scriu ficleşuguri aşa să vor goni de îngerii cei ficleani, ca nişte dobitoace cu patru picioare, la întunearecul cel denafară, acolo va fi plângerea şi scrâşnirea dinţilor. Cela ce creade mearge direpţ pre calea poruncilor lui Dumnezeu şi nu să abate nici în direapta, nici în stânga, nici întoarce pre alţii spre ficleşugul lui, că cela ce întoarce, acela e mai rău decât diavolul. Pentru aceaea, şi zice la Avacum: „Vai de cela ce adapă pre vecinul lui cu întoarcere turbure şi cela ce îmbată pentru ca să vază în lăcaşurile lor saţiu de necinste, den slava ce-au avut". Bea şi tu, şi te clăteaşte, şi te cutremură, că cela ce creade adevărat nu creade cu gura şi cu limba, ce cu inima. Şi ale acestuia fapte aieve să arată, că nu să poate ascunde cetatea, stând deasupra muntelui, că cela ce creade cu adevărat şi cu inima, acesta
152[v] iaste lucrătoriu. Iară cela ce creade cu gura şi nu / cu inima, acesta iaste deşărt de fapte bune, pentru carii şi Domnul, pren prorocul Isaia, zice: „Apropie-să de mine nărodul acesta cu gura lor". Şi, iară, David: „Cu limba lor au mințit lui". Deci, fiind tu, suflete, plin de aceaste fapte reale toate şi de bunătăţi lipsit, în ce chip, dară, te voiu numi credincios? Mai vârtos, încă, precum mi să pare, şi decât cei necredincioşi mai rău eşti, că limbile ceale ce n-au leage, den fire fac ale legii, ce, deaca crezi, dară, suflete, fugi de păcat şi, înălţându-ţi glasul, plânge şi te tânguiaşte pre tine, şi părăseaşte faptele ceale reale în carele, până acum, ai umblat. Şi te nevoiaşte, ca să te afli cu fapte bune înaintea Împăratului slăvii, Hristos, la ziua cea groaznică a judecăţii, în carea va să dea fieştecăruia după faptele lor, că zice: „Oricine zideaşte pre temeiul acesta aur, argint şi pietri scumpe, leamne, paie, trestie, a fieştecăruia lucru aieve va fi, pentru că ziua va arăta că cu

foc să va descoperi şi al fieştecăruia lucru cu foc să va lămuri, ori al cui lucru ce au zidit va rămânea, plata îş va lua. Iară, al cui lucru va arde, să va păgubi, iară el va rămânea, însă într-acestaş chip, ca pren foc". Cugetă-mi-ţi, sufletule ticăloase, înfricoşata şi grijnica taină, şi te cutremură de aceastea, de vreame ce pre toţi va să-i ispitească focul. Tu, dară, unde te vei ivi atunci, sau cum vei cuteza să te apropii de el, care ţi-ai zidit ţie sarcină grea şi cu nevoie purtată, de iarbă, şi de trestie, şi de toată altă materie rea adunată? Vai, sufletule, ce vei face atuncea? Că aceaste ficleane ale tale, ca nişte gătejii, în focul cel nestins să vor arde de tot, iară tu, ca pren foc, vei rămânea, că nu vei arde cu aceastea, ce vei rămânea de-a pururea, deaca vei arde cu focul cel veacinic, pentru faptele tale ceale ficleane şi reale. Aceastea, dară, cugetându-le, apucă 'nainte, şi părăseaşte realele ceale ce ai apucat den pruncie, şi te trezveaşte den greşalele tale ceale multe şi fără număru, şi arată îndireptare vieţii tale, lepădând adaogerile ceale reale şi pătimitoare, şi trupeştile pohte ceale dulci lepădându-le de la tine, cu plinirea dumnezeieştilor porunci, şi cu credinţa ta cea adevărată către Dumnezeu, ca şi de la El vreadnic să te încununezi şi să te învredniceşti împărăţiei ceriurilor, carea şi noi toţi să o dobândim, cu darul şi mila Domnului nostru, Isus Hristos, a căruia e slava şi putearea, acum şi pururea, şi în veacii veacurilor, amin. //

153[r] **Cuvânt al 6 a lui Teofan, monahul celui prea înţelept şi prea cuvântătoriu. Cuvânt pre limbă proastă la ceale 12 articule ale credinţii. Blagosloveaşte, Părinte**

Întâiu, să cade creştinul cel adevărat să crează şi să mărturisească ceale doaosprezeace articule ale credinţii noastre ceii pravoslavnice. A doa, ceale şapte taine ale besearecii noastre şi, a treia, faptele ceale următoare lui Hristos, fără carele nimenea nu poate să să spăsească.

Întâiu, dară, să cade să crează într-un Dumnezeu, nenăscut, nezidit, fără trup, fără ani, făcătoriul ceriului şi al pământului, al îngerilor şi al tuturor oamenilor. A doa creade că acesta, Unul adevărat Dumnezeu, are trei chipuri, ca cum ai zice, trei puteri mari mai alease de cealealalte zidiri sângure în statul lor, care aceaste trei chipuri le zicem Sfânta Troiţă. Şi Sfânta Troiţă iaste Unul sângur Dumnezeu după fiinţă şi după fire şi trei după ceale trei puteri mari ale lui. Într-aceaste trei obraze ale Sfintei Troiţe ne botezăm şi într-aceastea sântem datori să murim, adecă în Tatăl, şi în Fiul, şi în Duhul Sfânt. În Tatăl creade nenăscut, neînceput, în Fiul creade împreună fiitoriu, născut de la Tatăl singur şi împreună fiind, şi împreună cinstit, într-o slavă cu Tatăl şi cu Fiul. Iarăş creade în Duhul Sfânt. Aceasta iaste Sfânta Troiţă, care unul să închină şi să slăveaşte Dumnezeu Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh, precum zicem şi pre un om, pre Petru, sau pre Ioan, sau pre altcineva oarecarele vei tu. Că şi acesta un om are trei mari puteri, cu carele să asamănă lui Dumnezeu, şi pentru aceasta să chiamă omul chip şi asămănare lui Dumnezeu. Însă, cea una puteare a omului iaste mintea şi să asamănă la Tatăl. Iară a doa puteare a omului iaste cuvântul şi să să asamă<nă> Fiul. Şi a treia puteare a omului iaste voinţa cea firească carea să asamănă la Duhul Sfânt, şi acest unul om are aceaste trei lucruri. Însă, nu să chiamă trei oameni, ce un om, şi cuvântul omului să naşte den mintea omului şi voia, den minte, şi are şi mişcare, şi iaste viu omul, şi să clăteaşte în poruncile lui Dumnezeu, den minte şi den cuvânt, şi den duh, sau măcară ca şi soarele, care unul iaste şi el şi să adună den trei, că are cearcănul, are lumina, are şi fierbinteala. Însă zicem că unul e soarele şi nu trei. Într-aceastaş chip, după asămănare, zicem şi pentru dumnezeire, Tatăl, şi Fiul, şi Sfântul Duh. Însă, nu trei Dumnezei, ce un Dumnezău, după
153v fiinţă şi fire, iară trei după / osebiri, adecă după nenaşterea Tatălui, după naşterea Fiului şi după purceaderea Sfântului Duh, creade că Sfânta Troiţă, unul Dumnezeu,

ziditoriu iaste a toată lumea, nici dentr-un lucru zidind, nici dentr-o materie, ceriul, şi ceale den ceriu, pământul, şi ceale după pământ. Creade că cuvântul Tatălui, când au vrut mai pe urmă, după cinci mii şi cinci sute de ani, după ce au căzut Adam, pentru marea a lui bunătate şi iubire de om, s-au zămislit pren îngerul Gavriil, vestind cu glasul, şi s-au întrupat în pântecele fericitei şi Sfintei Fecioare, şi fu ca un pruncu în pântecele ei noao luni, după orânduiala firii, şi toate ceale omeneşti, şi fără de prihană patemi le-au suferit şi le-au purtat, afară numai den păcat. Pentru aceasta, şi fără bărbat, s-au zămislit preste fire, ca să strice păcatul, şi Fecioară curată Maria<m>, doamna cea de Dumnezeu Născătoare au luat (în pântece) pre Domnul slăvii, fecioară l-au născut şi fecioară au rămas. Şi, cum au auzit numai glasul îngerului, de-ntru auzul acela s-au întrupat Domnul şi aşa, fără dureri, au născut. Iară aceasta s-au făcut tot pentru ca să putem noi, oamenii, să-l vedem şi să-l auzim aieve, cu simţire să creadem într-însul, iară nu în lucrurile diavolului, în idoli şi în ziduri, şi să ne înveaţe ce fapte vom face, ca să ne spăsim, carele dară sânt faptele diavolului, câte întunecă mintea noastră şi o cufundă întru rătăcirea lumii şi în patemi, adecă în mâncări multe şi în băuturi multe, jocuri, organe, beţii, vorbe deşarte, glume, jurământuri, cuvinte mincinoase şi grozave prihăni, curvii, preacurvii, camete, ucideri, zavistii, ficleşuguri, sfăzi, vrăjbi, sudălmi, mândrii, vrăjituri, descântături şi alalte toate lucruri sătăneşti, de carele să cade să fugim şi de ceia ce le fac şi calcă leagea lui Dumnezeu, precum face diavolul. Şi să facem voile lui Dumnezeu, mulţemind Sfântului lui nume, ori de ce ni s-ar întâmpla. Faptele şi voinţele lui Dumnezeu sânt aceastea: întâiu, credinţa, să creadem în Dumnezeu adevărat; a doa, să creadem cuvintele Evangheliii, că sânt cuvintele lui Dumnezeu, şi cum că, fără aceastea, nimeni nu poate să să spăsească. Apoi, să ne teamem de El mai mult decât de împăraţi, şi de domni, şi de boiari, şi de părinţi, că frica lui Dumnezeu iaste sfântă şi iaste temeiu

tuturor faptelor celor bune. Să te temi că va veni să te judece, şi cum că te veade în toate zilele ce faci, şi îngerii scriu faptele tale, cugetele tale, şi gândurile tale, carele toate, ca un Judecătoriu groaznic, are a le judeca pre amăruntul. Pentru aceasta să cade să petreacem într-această lume înşălătoare cu multă socotinţă şi trezvire de diavolul, de vreame ce această lume iaste războiu şi cu diavolul ne luptăm ziua şi noaptea. Şi, încă, avem luptă şi de patemi,
154r adecă de pohtă, şi de mănie, şi de mândrie, şi, // mai vârtos, de dragostea lumii ne luptăm, ce să nu cumva lăsăm dragostea lui Dumnezeu şi să iubim această lume înşălătoare, ce să ne fie ochii noştri învăţaţi bine, să nu caute la frumuseaţe striină, sau la lucru striin, şi să le pohtească. De vreame ce sânt striine, al nostru alt nimica nu iaste afară de împărăţia ceriului, pre aceia sântem datori să iubim, aceaea iaste a noastră. Şi, pentru aceaea s-au făcut mare pogorârea a lui Dumnezeu, ca să moştenim împărăţia lui Dumnezeu şi să ne izbăvim den munca de veaci, să auzim cuvinte bune, laude sfinte ale lui Dumnezeu, iară nu cântece, cuvinte proaste şi grozave, bârfeale, cuvinte nebuneşti, hule, să ni să pângărească auzul noastru şi, den auz, sufletul nostru. Să nu te împreuni cu acest fealiu de oameni ce vorbescu cuvinte ca aceastea, căci că, la ceasul morţii noastre, cuvinte ca aceastea să află piadecă spăseniii noastre şi oprescu pre îngeri să ia sufletul nostru şi să dă sufletul în mâna diavolului, den depărtarea lui Dumnezeu, şi să pune la iad, de vreame ce au fost căutând faptele dracilor, şi asculta, şi vorbiia. Ce fii milostiv, făcând în toate zilele milostenie, şi, fie măcară şi puţină, fie-ţi milă de cei bolnavi şi le ajută, şi-i mângâie, şi cu cuvântul şi cu fapta, pre cei năpăstuiţi ajută, pre cei închişi cercetează şi, cât poţi, ajută-le, aibi pace cu oamenii casii tale, şi pre cei răi îi învaţă, îi dojăneaşte, îi conteneaşte, iară pre cei buni îi iubeaşte şi-i cinsteaşte, ca pre nişte fraţi ai lui Hristos. Aibi dragoste cu toţi oamenii cei credincioşi şi te roagă niciunul să nu meargă în iad, pre nimeni să n-aibi vrăj-

maşi, fără numai pre diavolul şi pre oamenii carii fac faptele diavolului. Orice-ţi vine, veri supărare, veri boală, veri pără, veri prihană, nu tânji, nu blestema, ce dă laudă lui Dumnezeu, cu toată inima. De pohteşti de la Dumnezeu vreun daru şi nu te ascultă, pentru pricinile carele le ştie cunăscătoriul celor ce vor să fie, nu te mâhni, ce, de-ţi iaste rugăciunea cerească şi de spăsenie, să nu o laşi, ce pururea te roagă, până o vei dobândi. Iară, de iaste pământească sau trupească, socoteaşte să nu îngreuiezi pre Dumnezeu. Posteaşte miercurile şi vinerile ceale orânduite peste tot anul, şi nici pentru mitropolitul, nici pentru patriarhul, nici pentru rudenie, nici pentru priaten, nu-ţ strica postul miercurii şi al vinerii. Aşijderea, şi ceale patru posturi, în Păreasemi, bucatele fără de unt-de-lemn, fără vinu. Luni, marţi, miercuri, joi, vineri, aceaste cinci zile fă *devĕati čas**, adecă să mănânci seara o dată într-o zi, tot Postul cel Mare într-un chip, afară de sâmbătă şi de duminecă. O dată să mănânci peaşte în Păreasemi, numai la praznicul Blagoveşteniilor. Nici la Dumineca Floriilor să nu mănânci, nici peste tot anul, miercuri şi vineri, fără
154v numai în praznicele ceale mari ale Sfintei / Preaciste şi ale sfântului şi slăvitului proroc prediteciu şi botezătoriul Ioan, la naştere şi în şapte a lui ghenariu. Aşijderea, şi la tăiare, precum am aflat scris la cărţi a multora pravile, şi a sfinţilor slăviţilor şi mai marilor vârhovnici Petru şi Pavel, şi la *pĕtidesĕtniţu***, că într-aceastea, cine dezleagă să fie nevinovat şi precum zice marele Atanasie: „Nu vă întărireţi a dezlegarea postul, fără numai de vei fi îngreuiat de boală", adecă miercurea şi vinerea, că cela ce dezleagă aceastea răstigneaşte pre Hristos, ca şi jidovii, că miercuri l-au vândut şi vineri l-au răstignit". Deci, pentru acesta iaste datoriu tot creştinul pravoslavnic să le păzască aceastea. Iară, în cealealalte posturi trei zile păzeaşte, luni, miercuri şi vineri, să nu răzdreşăşti vinul şi untul-de-lemn, adecă Postul Crăciunului şi al Sfinţilor Apostoli, iară

* Cuvânt slav, în trad.: *al nouălea ceas*.
** Cuvânt slav, în trad.: *cincizecime*.

Postul Sântă-Măriii să-l păzăşti, ca şi Postul cel Mare. La besearecă aleargă cu tot sufletul şi să nu vorbeşti nici un lucru lumescu în besearecă, ce să stai cu plecăciune şi cu frica lui Dumnezău. Creade că, pentru păcatele noastre, Hristos şi Dumnezăul nostru s-au răstignit trupeaşte, ş-au pătimit, şi s-au muncit, şi toate le-au răbdat, ca să ne spăsască, să plătească toată datoria noastră, să ne izbăvească den mânile diavolului. Creade că pe cruce au murit, ca un om, şi s-au despărţit prea Sfântul lui suflet, precum să desparte şi al nostru suflet den trup, în ceasul morţii, şi dumnezăirea, ca o necuprinsă, şi neîncăpută au rămas cu trupul cel mort. Pentru aceasta s-au şi însuliţat prea sfântul lui trup mort şi au curs doao izvoară, sânge şi apă, ca dentr-un trup dumnezeiesc şi făcătoriu de viaţă, iară nu ca un trup a unui om prostu. Aşijderea, şi singură dumnezăirea, ca o neîncăpută toată au fostu şi jos, în iadu. Şi, în ce chip pre pământ purtând trupul, şi Dumnezăul fiind om deplin, apropiindu-se oamenii de trup, să apropiia de Dumnezău, aşa şi în iad, sufletele, apropiindeu-se de sufletul Domnului, să apropiia de Dumnezăire. Şi, atuncea, în iad, câţi au auzit învăţătura lui, şi l-au văzut, şi i s-au închinat, şi l-au crezut, pre aceia i-au învis. Şi atuncea, după treizăci şi trei de ceasuri ce-au făcut Domnul în iad, iară au venit sufletul lui înlăuntru, în prea Sfântul lui trup, şi s-au aflat prea Sfântul trup acela neputred, schimbat den grăsimea cărnii, şi, întrând sufletul, l-au învis pre el. Toată aceasta Dumnezeirea, împreună cu sufletul şi cu trupul, numai trupul s-au schimbat, den putregiune în neputregiune, tot schimbat cu dumnezeiască schimbare, şi au făcut, după înviere, patruzăci de zile cu apostolii şi să arăta lor, de câte ori vrea. Şi, după înviere, au mâncat şi au băut cu apostolii, ca să adeverează înviarea lui, că acelaş trup carele îl purta, pe acela l-au învis, iară nu pe altul şi s-au arătat la apostoli numai de unspreazeace ori. Şi, după patruzeci de zile, au scos pre
155r apostoli afară den Ierusalim, la Muntele maslinilor, şi, // acolo, i-au învăţat, şi i-au întărit, şi i-au trimis în limbi, să

înveaţe şi să boteaze. Apoi, blagoslovindu-i pre ei, nuor luminat îl răpi pre el dentre ochii lor şi mulţime fără număr de îngeri şi de arhangheli luminaţi mergea după el, cântând, slăvind, mulţimind şi blagoslovind mare Pogorârea a Domnului şi îndumnezăirea firii omeneşti. Şi aşa s-au suit Domnul în cea dentâiu a lui slavă şi în scaunele ceale dumnezăieşti, şi s-au închinat de toată începătoria şi putearea arhanghelilor, şi să închină, şi se va închina în veacii netrecuţi. Şi, iarăş, creade acesta Domnul cu trupul, precum s-au înălţat în slavă, aşa, cu mare slavă, va să să pogoară den ceriu, să judece viii şi morţii şi să dea căruiaş locul lui, după faptele lui. Creade că atuncea va să trâmbiţe îngerul şi să înviaze toată vârsta oamenilor celor pravoslavnici. Iară pre neamul păgânilor, câţ n-au crezut pre Hristos ca pre un Dumnezău adevărat, îi va pogorî râul cel de focu, ca pre nişte paie în veacinica muncă, să nu vază împărăţia Domnului, că singuri creştinii nu mai vor sta la judecată, să dea cercetare pre amăruntul cum ş-au păzit botezul lor, peceatea mirului, sfânta cumenecătură, poruncile lui Hristos şi dragostea lui şi cum au cinstit sângele lui, carele l-au vărsat pentru noi. Şi ceia ce-au făcut bunătăţi să să desparţă ca oile den capre, den 'a direapta parte a lui Hristos. Iară, ceia ce-au făcut reale despre partea cea stângă a Domnului, ca să ia fieştecare parte, răspunsul ce i să cade, pe încât direptii să meargă cu Dumnezău în bucurie şi în veselie mare întru împărăţia ceriurilor, iară păcătoşii în munca veacilor. Creade cum că nici împărăţia ceriului are sfârşit, nici munca celor fără leage şi a păgânilor are sfârşit, ce şi împărăţia şi munca nesfârşită iaste, precum grăiaşte Domnul: „Viarmele lor nu se va sfârşi şi focul lor nu se va stinge". Aceastea să chiamă capete şi încheieturile credinţii noastre şi iaste datoriu tot creştinul să le ştie şi să le mărturisască, şi cu cuvântul şi cu lucrul, ca, den mila lui Dumnezău, să ne spăsim. Întâiu, botezul, că învaţă beseareca lui Hristos, cum că, şi părinţii coconului, şi preoţii trebuie să fie nemâncaţi la botegiune şi să fie şi ceasul pururea nainte

de Leturghie (afară când va fi nevoie mare) sau după Liturghie, îndată să-l botează cu mare socoteală şi cu frica lui Dumnezău, să cetească preotul molitvele şi otriţaniile botezului şi nemică lucru de vrăji sau altceva de aceastea să nu încapă acolea. A doa, să-l ungă cu mir de cel mare, după sfânta învăţătură a besearecii noastre, iară nu cu alt miru. A treia iaste sfânta priceştenie, înfricoşata taină, care taină, de o vom cinsti cum sântem datori, groaznici am fi şi spre diavoli şi spre vrăjmaşii credinţii oamenilor. A patra iaste nunta cea dentâiu care sânt, de vreame ce iaste taină să lipsască trâmbiţele, şi beţiile, şi bucatele ceale multe, şi cuvintele deşarte, şi lucrul Satanii, şi să fie
155v slavoslovie şi mulţămită către Dumnezău, cu / bucurie şi cu veselie. A cincea taină iaste preoţia şi trebuie să fie curată, îngerească, şi fără de dăruiri. A şasea taină sânt maslele cu şapte preoţi. A şaptea iaste marele şi îngerescul chip care să chiamă pocăinţă, care trebuie să fie curată şi neamestecată în valurile lumii, adecă în vii, în moşii, în case, în avuţii, în bani şi în scule, carele turbură mintea. Şi acesta cinu, de-l va cinsti neştine cum să cade, covârşaşte şi pre vrednicia îngerească şi, de poate creştinul macară la sfârşit să să călugărească, căci iaste ca un al doilea botezu. Sânt şi păcate de moarte şapte, carele despart pe suflet de la Dumnezău şi-l dau diavolului. Şi aceastea păcate sânt ca nişte rădăcini şi maici celoralalte păcate. Şi, întâiul păcat iaste lăcomia pântecelui, şi beţia, şi alte diavoleşti lucruri, câte urmează lăcomiii pântecelui şi beţiii. Al doilea păcat iaste curvia, malachia, preacurvia, sodomlenia şi cealealalte toate câte urmează aceştiia. Al treilea păcat iaste furtişagul, răpirea, strâmbătatea, furtişagul de sfinte. Al patra păcat iaste uciderea. Al cincilea păcat iaste iubirea argintului. Al şaselea, mozaviria, urgia şi mânia. Al şaptelea păcat iaste mândria, ocara şi altele. Păzeaşte-te de aceastea, ca de focu, creştinule! Sânt şi şapte fapte bune, carele sânt celoralalte fapte bune maici, şi sânt împotriva celor şapte păcate. Întâia faptă iaste ţinerea, adecă părăsirea de toată răutatea, paza ochilor, a auzului, a trupului,

aceastea să chiamă ţinerea. A doa faptă bună iaste mintea întreagă, curăţia, fecioria, paza trupului. A treia faptă iaste milostenia la cei robiţi, la săraci, la besearecі. A patra faptă iaste răbdarea pentru Dumnezău şi cea, după cum iubeaşte Hristos, a legii ascultare. A cincea faptă bună iaste urârea lucrurilor pământeşti şi a bucuriii lumii. A şasea faptă iaste următoarea lui Hristos, smerenia. A şaptea faptă bună iaste dragostea cea dumnezeiască către creştini şi pacea. Aceastea, dară, sântem datori să le păzim până la moarte şi să le facem, că cine nu le face mincinos are numele şi să chiamă creştin. Socoteşte-te în besearecă să nu râzi. De la Liturghie să nu lipseşti. La sărbătorile sfinţilor să mergi, unde să laudă Dumnezeu, şi iaste bună tocmeală şi frica lui Dumnezău, şi nu vorbescu, iară, de vorbescu alţii, tu te socoteaşte şi zi întru tine: „Doamne, Isuse Hristoase, Fiul lui Dumnezău, mântuiaşte-mă, păcătosul". Când te bolnăveşti tu sau alt creştin, aleargă la besearecă, la carea ai mai multă credinţă, şi să-ţ cânte paraclis, şi să-ţ rădice panaghia, şi să facă şi pomăzuire de la moştiile sfinţilor, şi de la sfintele icoane sau şi masle, sau cântă sv<eatii> be<searecii>. Fie-ţi aminte şi aceasta să-ţ mărturiseşti păcatele tale la om duhovnicescu vreadnic şi să te priceştuieşti cu sfintele taine, de patru ori într-un an, şi aibi credinţă şi nădeajde adevărată că te vei spăsi, şi Dumnezeu să spăsască şi pe tine, şi pre noi, pre toţi, pentru multă bunătatea lui, amin. //

156r **Cuvânt al 7 a lui Anastasie, monahul den muntele Sinaii. Pentru sfânta adunare, adecă slujba besearecii şi pentru să nu osândim şi să ţinem pizmă. Blagosloveaşte, Părinte**

Darul Duhului Sfânt pururea ne îndeamnă şi ne porunceaşte, în toată *Sfânta Scriptură*, să socotim şi să păzim fără leane şi cu toată nevoinţa sfintele porunci şi învăţăturile lui Dumnezeu. Iară, mai vârtos, învăţătura şi

Cartea a Cântărilor a proorocului David, carea cetim şi o cântăm în toate zilele, ne îndeamnă şi ne învaţă mai multu, pentru că această *Carte a Cântărilor* ne învaţă pentru credinţă şi îndireptează spre închinarea lui Dumnezeu, adecă cum ne vom închina şi cum vom cinsti pre Dumnezeu. Aceasta ne învaţă către curăţie, şi ne îndireptează spre frica lui Dumnezeu, şi ne spune pentru munca, şi frica, şi umilinţa, pentru oprirea pohtelor, pentru pocăinţa şi pentru îndurarea, pentru dragostea lui Dumnezeu, pentru răbdarea, pentru curăţia, adecă fecioria, pentru blândeaţea, pentru postul, pentru milostenia. Că rugăciunea şi cetania *Sfintelor Scripturi*, când le ceteaşte şi le petreace neştine, cu nevoinţă şi cu socoteală, aceasta iaste maică tuturor faptelor bune, de vreame ce pren rugăciune dobândeaşte omul toată cearerea şi darul de la Dumnezeu, că zice aceasta *Carte a Cântărilor*, adecă *Psaltirea*: „În beseareci bine-cuvântaţi pre Dumnezeu, adecă în beseareci slavosloviţi pre Dumnezeu şi în mijlocul besearecii te voiu lăuda". Pentru aceasta şi prorocul, ca de la faţa lui Dumnezeu, ne învaţă şi ne porunceaşte să ne umilim şi să ne rugăm lui Dumnezeu pururea cu toată nevoinţa, cu rugăciuni şi cu molitve, şi zice: „Îndeletniciţi-vă şi cunoaşteţi că eu sânt Dumnezeu". Pentru că, de nu să va îndeletnici neştine şi nu va face multă vreame, în rugăciuni şi în dumnezeieştile cetanii ale Scripturilor, nu poate nici cearerile lui să le ia, nici pre Dumnezeu să-l cunoască cu adevărat, că, de vreame ce la meşteşugurile aceaste putrede ale lumii aceştiiia, de nu să va îndeletnici neştine şi să lipsească de la tot fealiul de griji, nu poate să înveaţe nici cât de puţin den meşteşugul ce să apucă. Dară, cu cât mai vârtos, cela ce va să cunoască pre Dumnezeu, şi va să îngăduiască numele lui cel sfânt, şi să facă sfintele lui învăţături i să cade să să îndeletnicească şi să să roage către Dumnezeu cu aprindere şi cu nevoinţă şi, până la sfârşitul vieţii lui, să-ş aibă sufletul lui către Dumnezeu
156[v] zburătoriu? Nu vezi pre / boiari şi pre putearnici, carii iau stăpânirile aceaste trecătoare, în ce chip, când află vreame

să-ş facă vreo voinţă a lor, să îndeamnă de gândul ca de focu şi sileaşte careleş dentru ei, şi zice: „Până când am puteare, până iaste în mâna mea, să poruncescu să mă asculte, până când mi să pleacă toţi, pre lesne să mă îmbogăţescu, să zidescu case, să câştig moşii, să sădescu vii, să lăţescu şi să adaog toate ale meale, să apuc vreamea, până nu să schimbă lucrurile, să nu aşteptu, să nu mă lenescu, căci nu ştiu ce va să fie până mâine". De une gânduri ca aceastea mai mulţi den oameni, îndemnându-se de diavoli şi silindu-se, şi să necăjăscu în supărări, şi în griji înecându-se, şi nu pot niciodată să sporească sau să facă vreun bine pentru sufletul lor, nici le iaste aminte să gândească vreodată pentru suflet sau să-ş aducă aminte de moarte, sau de muncă şi de judecată, ce, tot cu totul, nimica nu să cunoscu pre sine, nici ştiu ce fac, ce să înşală şi înşală. Şi, de ar fi numai până într-atâta, puţină ar fi răutatea, ce nici ne iubim unul cu altul, ce ocărâm şi viclenim, şi mozavirim, şi osândim, şi pârâm, şi nimenea den noi nu-ş socoteaşte, nici îş veade păcatele lui. Nimeni nu grijaşte, nici gândeaşte pentru sarcinele păcatelor lui, ce numai ale vecinilor noştri păcate le socotim pre amăruntul, până la gât sântem în năroiul păcatului, şi nimic nu punem în mintea noastră pentru aceasta, până la bătrâneaţe, pentru alţii nevoim şi grijim, iară pentru noi, nici deaca îmbătrânim, nu cercetăm răutăţile noastre ceale mari şi de moarte, nici le vedem, nici le cugetăm. De greutatea sarcinii păcatelor noastre nu putem nici capul să ne râdicăm în sus, să vedem ceriul, iară ale vecinului nostru ceale mai mici greşale le cercetăm şi le întrebăm, supt picioarele vrăjmaşului ne călcăm, şi, iară, nu ne ruşinăm, de nimeni nu ni-e milă, nimănui nu ne cucerim, ce pre toţi îi muşcăm, şi pre mici şi pre mari, pre cei vinovaţi şi pre cei nevinovaţi, pe preoţi şi pe dascalii noştri, pre ceia ce ne îndireptează şi ne învaţă, pre ceia ce ne ceartă şi ne întorcu. Şi, pentru aceasta, vine urgia lui Dumnezeu asupra noastră. Şi, pentru aceasta ne pedepsim şi cădem în multe năcazuri şi nevoi, pentru orbiciunea şi

necunoştinţa carea ne ţine, pentru că multă iaste orbiciunea noastră, multă iaste leanea şi negrija noastră, şi nici o umilinţă nu iaste la noi, nici frica lui Dumnezeu, nici îndireptare, nici pocăinţă, ce mintea noastră, tot cu totul, iaste la mâncări şi la băuturi, şi la beţii, şi la ficleşuguri, şi petreacem viaţa noastră toată la hore şi la jocuri, şi cu alergături de cai, şi la sărituri, şi la luptări, şi la alte fapte diavoleşti, în cuvinte reale şi în basne, şi în toate lucrurile ale diavolului ne îndeletnicim, şi nu ne lenevim,
157r nici ni să uraşte toată ziua, ce ui // tăm şi mâncarea, şi băutura, şi casa, şi alte trebi de folos, toate pentru aceastea. Iară, la beseareca lui Dumnezeu, şi la rugăciune, şi la cetania Sfintelor Scripuri, nici un ceas nu vom să stăm cu osârdie şi cu smerenie, ce silim să fugim den sfânta besearecă a lui Dumnezeu, ca de foc, şi, de se va întâmpla să fie cetenia Evangheliei cam mare, ne îngreuiem şi ne întoarcem adease, şi foarte ne năcăjim. Iară şi preotul carele cântă slujba, de o va mai lungi ceva şi va zăbovi cât de puţin, ne posomorâm şi ne îngreuiem asupra lui. Iară, când aduce cea fără sânge jărtvă, adecă Sfânta Leturghie de va zăbovi ceva, ne lenevim, şi dormităm, şi căscăm, şi nevoim să fugim de la rugăciune, ca de la o judecată, şi ne îndeamnă diavolul să ne ducem la ale noastre fapte reale, şi la curvii, adecă la mâncări şi la băuturi, la curvii şi preacurvii, şi sodomlenii, şi la alte fapte grozave. Multă iaste leanea şi negrija noastră, iubiţii miei fraţi, pentru că, fiind noi datori să stăm la toată rugăciunea, cu mare socoteală şi nevoinţă, şi, mai vârtos, la Sfânta Liturghie a sfintelor taine, datori sântem să şi facem aceasta, să stăm cu frică şi cu cutremur înaintea Stăpânului Hristos, în ceasul aceştii dumnezeieşti rugi, iară noi nu o aducem aceasta cu rugăciune curată şi cu inimă zdrobită şi smerită, ce socotealele şi chivernisealele ale lucrurilor celor multe şi deşarte aflăm de le facem, în ceasul Dumnezeieştii Liturghii. Şi unii nu gândescu, nici grijăscu, cu ce feal de curăţie şi pocăinţă li să cade să să apropie să să priceştuiască, cu preacuratele şi înfricoşatele taine acealea, ce

frica lui Dumnezău, în ceasul Sfintei Liturghii, că, veri cu ce fealiu de dragoste şi plecăciune şi cu ce gând stă fieştecare, într-acela ceas, aşa să aduce şi cătră Stăpânul, că, pentru aceasta, să chiamă anaforă, căci să aduce cătră Dumnezău cu linişte şi cu omilinţă. Mărturiseaşte-ţi la Hristos, pren preoţi, păcatele tale. Osândeaşte-ţi faptele tale şi nu te ruşina, pentru că iaste ruşine carea aduce slavă şi bucurie. Ocăraşte-te pre tine înaintea oamenilor, ca să te îndirepteaze Judecătoriul înaintea îngerilor şi a toată lumea. Ceare milă, ceare iertăciune, ceare lăsare de ceale trecute păcate şi izbăvirea a celor fiitoare, pentru ca să vii, cum să cade, să te priceştuieşti cu preacuratele taine, ca să primeşti dumnezăiescul trup şi sângele cu inimă curată şi cu bună cunoştinţă, ca să-ţ fie sfânta priceştenie de curăţire, iară nu de osândire. Ascultă ce zice sfântul Pavel: „Să cerceteaze fieştecare pre sine, şi aşa să mănânce den sfânta pâine, şi să bea den sfântul potiriu, că cela ce bea şi mănâncă nevreadnic, întru osândă lui le mănâncă şi le bea, pentru căci nu aleage trupul Domnului". Pentru aceasta sânt întru voi mulţi neputincioşi şi bolnavi, şi unii moru fără vreame. Vezi că şi boale şi morţi fără vreame, de multe ori, ne vin pentru căci ne priceştuim cu dumnezăieştile taine, nefiind vreadnici. Ce poate că vei zice: „Dară cine iaste vreadnic?". Aceasta o ştiu şi eu, iară, încăş, numai cât vei vrea, te vei face vreadnic. Cunoaşte-te pre tine cum că eşti păcătos. Părăseaşte-te de păcate. Lipseaşte de ficleşuguri şi de mânie. Arată fapte de pocăinţă. Apucă-te de curăţie, de blândeaţe, îndelungă răbdarea. Arată omilinţă, dă milostenie la săraci şi la striini den roada direptăţii şi te vei face vreadnic. Roagă-te lui Dumnezău cu suflet înfrânt şi acela îţ va da toate poftele tale, iară, de nu vei face aşa, în zadaru ostenești, alergând la beseareca. Şi nu iaste acesta cuvântul mieu, ce stăpânescul glas, care zice: „Ce-m ziceţ: 'Doamne, Doamne' şi voia mea nu o faceţ?". Pentru că credinţa, fără de de fapte, iaste moartă. Dară cum? „De vreame ce am fapte reale, nu mi să cade să mă rogu? Nu mi să cade să alerg la beseareca

frica lui Dumnezău, în ceasul Sfintei Liturghii, că, veri cu ce fealiu de dragoste şi plecăciune şi cu ce gând stă fieştecare, într-acela ceas, aşa să aduce şi cătră Stăpânul, că, pentru aceasta, să chiamă anaforă, căci să aduce cătră Dumnezău cu lineşte şi cu omilinţă. Mărturiseaşte-ţi la Hristos, pren preoţi, păcatele tale. Osândeaşte-ţi faptele tale şi nu te ruşina, pentru că iaste ruşine carea aduce slavă şi bucurie. Ocăraşte-te pre tine înaintea oamenilor, ca să te îndirepteaze Judecătoriul înaintea îngerilor şi a toată lumea. Ceare milă, ceare iertăciune, ceare lăsare de ceale trecute păcate şi izbăvirea a celor fiitoare, pentru ca să vii, cum să cade, să te priceştuieşti cu preacuratele taine, ca să primeşti dumnezăiescul trup şi sângele cu inimă curată şi cu bună cunoştinţă, ca să-ţ fie sfânta priceştenie de curăţire, iară nu de osândire. Ascultă ce zice sfântul Pavel: „Să cerceteaze fieştecare pre sine, şi aşa să mănânce den sfânta pâine, şi să bea den sfântul potiriu, că cela ce bea şi mănâncă nevreadnic, întru osândă lui le mănâncă şi le bea, pentru căci nu aleage trupul Domnului". Pentru aceasta sânt întru voi mulţi neputincioşi şi bolnavi, şi unii moru fără vreame. Vezi că şi boale şi morţi fără vreame, de multe ori, ne vin pentru căci ne priceştuim cu dumnezăieştile taine, nefiind vreadnici. Ce poate că vei zice: „Dară cine iaste vreadnic?". Aceasta o ştiu şi eu, iară, încăş, numai cât vei vrea, te vei face vreadnic. Cunoaşte-te pre tine cum că eşti păcătos. Părăseaşte-te de păcate. Lipseaşte de ficleşuguri şi de mânie. Arată fapte de pocăinţă. Apucă-te de curăţie, de blândeaţe, îndelungă răbdarea. Arată omilinţă, dă milostenie la săraci şi la striini den roada direptăţii şi te vei face vreadnic. Roagă-te lui Dumnezău cu suflet înfrânt şi acela îţ va da toate poftele tale, iară, de nu vei face aşa, în zadaru osteneşti, alergând la beseareca. Şi nu iaste acesta cuvântul mieu, ce stăpânescul glas, care zice: „Ce-m ziceţ: 'Doamne, Doamne' şi voia mea nu o faceţ?". Pentru că credinţa, fără de de fapte, iaste moartă. Dară cum? „De vreame ce am fapte reale, nu mi să cade să mă rogu? Nu mi să cade să alerg la beseareca

lui Dumnezău?". Nu-ţ zicu aceasta, nici aceaea îţ poruncescu, ce te îndemnez să te rogi, precum să cade, ca să stăm la rugăciune, precum să cade să stea neştine înaintea lui Dumnezău, pentru ca să nu zică şi cătră noi Hristos cum au zis şi cătră jidovi: „Casa mea casă de rugăciune să va chema, iară voi aţ făcutu-o peştere tâlharilor". Ce, de vreame ce pre aceia ce vindea şi cumpăra în beseareca jidovească i-au gonit Domnul, bătându-i, dară ceia ce să înjură unul pre altul şi ţin vrajbă şi pizmă, oare
158v în ce osândă şi mun / că vor mearge? Dară ce vom face şi noi, carii ne-am împreunat cu Hristos şi iară ne plecăm diavolului? Că, de vreame ce iaste preotul împăcătoriu lui Dumnezău şi al oamenilor şi să roagă lui Dumnezău pentru iertarea păcatelor norodului, vezi cum îi învaţă pre toţi şi-i întăreaşte, ca cum ar zice cătră nărod aceastea?: „Că, de vreame ce o, bărbaţilor, m-aţ pus împăcătoriu cătră Dumnezău pentru voi la această tainică masă, vă rog să nevoiţi şi voi cu mine, lăsaţi toate gândurile vieţii şi grijile, pentru că ceasul acesta iaste de rugăciune mare, iară nu de îndeletnicire deşartă". Ascultaţi ce strigă diaconul şi zice cătră voi: „Să stăm bine, să stăm cu frică, să luom aminte sfânta anaforă, adecă să stăm bine, să stăm cu frică şi să ne fie aminte la Sfânta Liturghie, să ne plecăm grumazii, să ne plecăm inimile, să ne plecăm limba, să ne înaripăm mintea şi să ne suim în ceriuri, sus, să avem mintea noastră şi inimile. Să ne rădicăm ochii sufletului sus cătră Dumnezău, şi să treacem ceriul, să treacem pren îngeri, pren arhangheli, să treacem pren heruvimi, să năzuim la singur scaunul Stăpânului şi să ostenim cu inimă curată". Ce faci, omule? Îngerii facu Liturghie, cei cu şase aripi acopăr masa cea de taină. Heruvimii zboară pren 'prejurul measii şi strigă cu glas luminat cântarea cea întreită sfântă. Serafimii să pleacă cu mare cucerinţă. Preotul să omileaşte şi să roagă pentru tine să mângâie şi să îmblânzască pre Judecătoriul pentru multe păcatele tale. Toate puterile ceriurilor stau cu frică şi cu cutremur, de privescu cum să junghe Mielul lui

lui Dumnezău?". Nu-ţ zicu aceasta, nici aceaea îţ poruncescu, ce te îndemnez să te rogi, precum să cade, ca să stăm la rugăciune, precum să cade să stea neştine înaintea lui Dumnezău, pentru ca să nu zică şi cătră noi Hristos cum au zis şi cătră jidovi: „Casa mea casă de rugăciune să va chema, iară voi aţ făcutu-o peştere tâlharilor". Ce, de vreame ce pre aceia ce vindea şi cumpăra în beseareca jidovească i-au gonit Domnul, bătându-i, dară ceia ce să înjură unul pre altul şi ţin vrajbă şi pizmă, oare
158v în ce osândă şi mun / că vor mearge? Dară ce vom face şi noi, carii ne-am împreunat cu Hristos şi iară ne plecăm diavolului? Că, de vreame ce iaste preotul împăcătoriu lui Dumnezău şi al oamenilor şi să roagă lui Dumnezău pentru iertarea păcatelor norodului, vezi cum îi învaţă pre toţi şi-i întăreaşte, ca cum ar zice cătră nărod aceastea?: „Că, de vreame ce o, bărbaţilor, m-aţ pus împăcătoriu cătră Dumnezău pentru voi la această tainică masă, vă rog să nevoiţi şi voi cu mine, lăsaţi toate gândurile vieţii şi grijile, pentru că ceasul acesta iaste de rugăciune mare, iară nu de îndeletnicire deşartă". Ascultaţi ce strigă diaconul şi zice cătră voi: „Să stăm bine, să stăm cu frică, să luom aminte sfânta anaforă, adecă să stăm bine, să stăm cu frică şi să ne fie aminte la Sfânta Liturghie, să ne plecăm grumazii, să ne plecăm inimile, să ne plecăm limba, să ne înaripăm mintea şi să ne suim în ceriuri, sus, să avem mintea noastră şi inimile. Să ne rădicăm ochii sufletului sus cătră Dumnezău, şi să treacem ceriul, să treacem pren îngeri, pren arhangheli, să treacem pren heruvimi, să năzuim la singur scaunul Stăpânului şi să ostenim cu inimă curată". Ce faci, omule? Îngerii facu Liturghie, cei cu şase aripi acopăr masa cea de taină. Heruvimii zboară pren 'prejurul measii şi strigă cu glas luminat cântarea cea întreită sfântă. Serafimii să pleacă cu mare cucerinţă. Preotul să omileaşte şi să roagă pentru tine să mângâie şi să îmblânzască pre Judecătoriul pentru multe păcatele tale. Toate puterile ceriurilor stau cu frică şi cu cutremur, de privescu cum să junghe Mielul lui

Dumnezău. Sfântul Duh vine den ceriuri. Îngerii aleargă împregiurul a tot nărodul nevăzuţi, şi însămnează, şi scriu sufletele credincioşilor şi tu nu te temi? Ce batjocureşti şi săruţi pre fratele tău, ca şi Iuda pre Hristos? Şi, înlăuntrul inimii tale, hrăneşti pizme de mulţi ani şi ascunzi otrava cea de moarte a şarpelui în inima ta. Dară, cum nu te temi şi nu te cutremuri, zicând cătră Dumnezău carele cunoaşte ceale ascunse ale inimii?: „Lasă-mi mie, precum şi eu am lăsat fratelui mieu". Câtă osebire are acest cuvânt de blestem? Iată că zici şi adeverezi tu singur: „De voiu lăsa, lasă-mi. De voiu ierta, iartă-mi. Iară, de voiu ţinea pizmă spre fratele mieu, ţine. De mă voiu mânia, mânie-te. Precum măsur, aşa să mi să măsur. De iert cu făţărie şi nu cu toată inima mea, cu făţărie să mă iert". Eu singur, Stăpânule, facu judecata asupra mea, căci c-am auzit înfricoşatul tău glas, zicând: „După măsura carea măsuraţi, să va măsura şi voao. Şi, de nu veţ lăsa oamenilor greşalele ce vă greşăscu, nici Părintele Mieu cel cerescu nu va lăsa ale voastre". Deci, acestor nemincinoase glasuri am ascultat răspunsurile, şi am lăsat, şi am iertat pre ceia ce mi-au greşit. Lasă, dară, Stăpânule, precum şi eu am lăsat slugilor celor aseamenea mie. Aceastea grăim cătră Hristos, în tot ceasul, ce ne rugăm şi, în ceasul acela,
159r înfricoşatul, când stăm la Sfânta Liturghie, pre care // le ştiindu-le preotul, deaca sfinţeaşte şi săvârşaşte jărtva acea fără sânge, înalţă sfânta pâine a vieţii şi o arată tuturor. De-acii strigă diaconul şi zice: „Să luom aminte, care va să zică, luaţi-vă aminte pre voi". Iată că mai 'nainte puţin aţ mărturusit cum că aveţi inimile voastre cătră Domnul. Şi, iarăş, mărturisind curăţia şi nevrajba, aţ zis cătră Dumnezău: „Lasă noao datoriile noastre, precum şi noi lăsăm datornicilor noştri". Şi, pentru aceasta v-aţ sărutat unul cu altul. Ce, de vreame ce şi eu sânt om şi nu cunosc gândurile voastre, iată că leapădă păcatul deasupra mea şi vă zicu mai 'nainte să nu fie nimenea nevreadnic priceşteniei ale dumnezeieştilor acestora taine, şi, pentru aceasta, învăţ să vă fie aminte de voi şi să cunoaşteţi la

cine dvoriţi. Şi, după aceastea, strigă preotul şi zice: „Sfintele sfinţilor". Dară, oare ce va să zică acestu cuvânt? Vedeţi, iubiţii miei, în ce chip vă apropiaţi la sfânta priceştenie ale dumnezeieştilor taine, să nu să întâmple şi, venind cineva dentru voi să să priceştuiască, va auzi. Nu te atinge de mine, fugi departe de mine, tu, cela ce faci fărădeleagea, fugi departe de mine, tu, cela ce nu ierţi pre fratele tău. Lasă darul tău înaintea jârtăvnicului şi mergi de te împacă cu fratele tău şi, atunci, să vii să-ţ apropii darul tău şi să te învredniceşti dumnezeieştii priciştenii, leapădă toată scârnăvia, adecă tina păcatului, şi atuncea să primeşti cărbunele, adecă cărbunele cel curăţitoriu, şi zi cătră el: „Ştiu, Stăpânule, că sânt datoriu a multor păcate, ce pentru porunca ta am iertat pre fraţii miei de câte mi-au greşit, ca să mă iert şi eu de tine, Stăpânule". Aceastea şi altele ca aceastea ne învaţă preotul prin acea mică văzglaşenie. Pentru aceasta, dară, să iertăm pre fraţii noştri şi să lepădăm de la noi toată răutatea şi vicleşugul, câţi vom şi iubim să îmblăm cu vrednicie întru chemarea ce ne-am chemat, adecă în credinţa lui Hristos. Să nu zici: „Că multe am iertat fratelui mieu, şi iară mi-au greşit", pentru că aceasteaş vei auzi şi tu de la Stăpânul. Nu zice: „Mari răutăţi mi-au făcut, casa mi-au viclenit, holda mea mi-au luat, pe fiul mieu l-au ucis, şi alte reale mi-au făcut, şi în temniţă m-au închis, şi m-au dat spre moarte, şi, pentru aceasta, nu pociu să-l iert, nici să fac pace". Nu, iubitule, nu zice aşa, rogu-te, căci că, câte vei lăsa fratelui tău, atâta, şi mai multe, îţ va lăsa ţie Stăpânul. Urmează şi tu întâiului mucenicu Stefan, carele zicea, când îl ucidea cu pietri: „Doamne, nu le pune lor păcatul acesta". Urmează lui Iacov, fratelui lui Dumnezău, pre carele îl pomenescu istoricii cei vechi, cum că s-au fostu rugând şi au fostu zicând : „Doamne, nu pune lor păcatul acesta, că nu ştiu ei ce facu". Urmează Stăpânului Hristos, carele, pentru spăsenia oamenilor, au primit moarte şi, de va vrea fratele tău să te răstignească, strigă cu Hristos şi zi:
159v „Părinte, / lasă lor păcatul acesta". Caută la cela ce era

datoriu cu o mie de talanţi Stăpânului, însă, când auzi mii de talanţi, cugetă sarcina păcatelor. Acesta, de vreame ce numai cât căzu la Stăpânul, de vreame ce să pocăi, de vreame ce să rugă, toate acealea i le-au iertat Stăpânul. Iară, deaca ţinu mânie şi nu iertă pre fratele lui, de-acii nu mai află iertare, ce să deade în munca cea veacinică şi putu pizma de-l pierdu mai vârtos decât toate cealealalte sarcine greale ale păcatelor. Pentru aceasta mă rog să fugim de acest rău şi neiertat păcat şi, de vei să cunoşti cum că, decât tot alt rău, iaste mai rea pizma, ascultă. Tot păcatul, în puţină vreame, să face şi să săvârşaşte, adecă curveaşte neştine, şi, după păcat, să ocăreaşte spre sine şi cade la pocăinţă. Ucide şi, apoi, deaca socoteaşte acea răutate mare ce-au făcut, să ocăraşte pre sine şi vine la pocăinţă, iară pizma nepărăsit are ţineare de mânie, că, veri de stă, veri de umblă, veri de să roagă, nelipsit şi nepărăsit are veninul în inima lui. Şi, de iaste ţinut neştine de această boală şi iaste robit de ea, nici darul lui Dumnezău nu-l ia, nici a iertării păcatelor să învredniceaşte, că, acolo unde iaste pizma sădită, nemică nu foloseaşte, nici post, nici molitvă, nici lacrămi, nici ispovedanie, nici rugăciune, nici feciorie, nici milostenie, nici altă faptă bună, nici una, pentru că pe toate le strică pizma ce are neştine spre fratele lui. Iară, încăş, să socotim şi aceaea, că n-au zis: „Că, de-ţ vei aduce darul tău la jârtăvnic şi acolea îţ vei aduce aminte că ai ceva asupra fratelui tău (ce-au zis), de-ţ vei aduce aminte că are fratele tău ceva asupra ta, să mergi să faci pace şi atuncea să vii să-ţi aduci darul tău". Deci, de vreame ce sântem datori să vindecăm şi răutatea fratelui nostru, ce iertăciune vom avea noi, carii, nu numai că nu facem aceasta, ce, încă, ţinem mânie şi fraţilor noştri şi ascundem veninul cel rău al şarpelui în inima noastră? Pre mulţi auz, de multe ori, zicând: „Vai de mine, cum voiu să mă spăsescu? Să postescu nu pociu, să priveghiu nu ştiu, să fiu în curăţie nu pociu, să mă depărtezu den lume nu pociu. În ce chip, dară, pociu să mă spăsescu eu?". În ce chip? Eu să-ţ arăt.

Lasă, şi ţi să va lăsa ţie. Iată o cale iuşoară să te spăseşti. Să-ţ arăt şi a doa. Carea? Nu judecaţi şi nu vă veţi judeca. Iată şi altă, fără postu şi fără privegheare şi osteneală. Nu osândi, dară, pre fratele tău, de-l vei vedea şi cu ochii tăi făcând păcat, pentru că unul iaste Judecătoriul şi Stăpânul, carele va da căruiaş după faptele lui. Şi una iaste ziua judecăţii, întru carea vom sta goli şi despuiaţi şi, după faptele noastre, vom lua şi milă de la Dumnezău, pentru că nici Părintele nu va judeca pre nimenea, că toată judecata o au dat Fiului său". Deci, de judecă neştine 'nainte de venirea lui Hristos, acela iaste antihrist, căci că răpeaşte învrednicia lui Hristos. Ce să nu judecăm, dară, pre fraţii
160r noştri, rogu-vă, // ca să dobândim iertare, pentru că poate că-l vei şi vedea greşind, dară nu-l ştii în ce sfârşit al vieţii lui se va afla. Tâlhariul acela ce s-au răstignit cu Hristos au fost ucigaşu, iară Iuda au fostu ucenicu lui Hristos, şi unul den cei 12 şi, în puţină vreame, să făcu schimb, tâlhariul mearse întru împărăţia ceriului, iară ucenicul lui în perire. Însă, lasă să zicem, dară, că iaste păcătos fratele. Dară, cum cunoşti şi cealealalte fapte ale lui? Că mulţi au greşit, de multe ori, la vedeare, ce apoi s-au pocăit tare la ascuns, că şi noi îi vedem pre ei păcătuind, iară pocăinţa şi întoarcerea lor nu o ştim, şi noi îi judecăm pre ei de păcătoşi, iară Dumnezău îi are de direpţi. Pentru aceasta, vă rog să nu pizmuim, nici să osândim pre nici un om, până va veni direptul Judecătoriu, să lumineaze ceale ascunse ale întunearecului şi să vădească voinţele inimilor noastre. Iară, mai ales, pe preotul lui Dumnezău să nu-l osândim, niciodată, pentru păcate ascunse şi neînfăţăşate, ce-am fi auzit pentru el, să nu zici că iaste păcătos preotul şi nevreadnic, şi osândit, şi nu vine darul Duhului Sfânt la sfintele carele slujaşte. Socoteaşte să nu cugeţ ceva într-acesta chip, că altul iaste Judecătoriul celor ascunse. Cunoaşte-te pre tine şi gândeaşte că eşti păcătos, şi lasă judecata la Judecătoriul cel direpţ. Numai să nu greşască preotul în poruncile lui Dumnezău, iară la altele nu eşti tu Judecătoriu, de nu-ţ vei fi ieşit cumva den minte şi te vei

cunoaşte în ce socoteală te afli şi în ce vrednicie. Ce, poate că vei zice: „Dară, cum? Au nu să judecă şi preoţii de canoanele besearecii?". Aşa zic şi eu: „Adevărat. Însă, nu să cercetează de tine, ce de Dumnezău, sau de bogate ori, şi de arhiereul cel mai mare. Dară, tu, oaie, pentru ce judeci pe păstoriu, adecă pe păcurariu? Pentru ce răpeşti, ca fariseii, preoţeasca învrednicie a lui Dumnezău, carea nu ţi s-au dat, nici ţi s-au încredinţat de la Dumnezău". Pentru aceasta, vă rog să nu judecaţi pre nimenea şi, mai ales, preotul lui Dumnezău, ce să vă rugaţi la sfânta priciştenie cu credinţă, şi cu pocăinţă, şi cu adevărată cunoştinţă, şi adevărat veţ dobândi sfinţire, că, macară de-ar fi îngerul lui Dumnezău cela ce aduce jârtva şi tu, fiind nevreadnic, nu te va curăţi de păcatele tale. Şi, aceasta ce-ţ zicu iaste adevărată şi singur Iuda o mărturiseaşte, că el, tocma den singure preacuratele mâni ale Stăpânului au luat sfânta pâine, iară, pentru căci fu nevreadnic, îndată întră diavolul într-însul. Însă, să vă spuiu o poveaste oarecarea: „Că, cine judecă pre nime să izbăveaşte de păcatele lui. Şi, iară: „Cine judecă îş înmulţeaşte păcatele". Ce ascultaţi, dară, că mărturie iaste Hristos, că ceia ce-au văzut minune ca aceaea încă sânt vii trupeaşte. Un călugăr au fostu la o mânăstire, carele ş-au trecut viaţa lui cu mare lenevie, iară apoi au căzut într-o boală grea, atâta cât au venit la sfârşit de moarte, şi nemică nu să temea de moarte, ce, cu toată osârdia şi cu bucurie,
160v / să despărţiia den trupul lui. Iară, unul den stareţi, ce şedea lângă el, îl întrebă, zicând: „Creade-mă, frate, că noi, precum te vedeam, ne părea că ţ-ai petrecut viaţa ta cu multă leane şi negrijă, iară acum, într-acest ceas, nu ştim de unde ţ-au venit atâta bucurie şi veselie". Răspunsă fratele şi zise: „Adevărat, cinstite părinte, toată viaţa mea o am petrecut cu mare leane şi negrijă şi, acum, au adus sfinţii îngeri a lui Dumnezău catastihul păcatelor meale la mine, într-acest ceas, ş-au cetit păcatele meale, toate câte am făcut de când m-am călugărit, şi mi-au zis: 'Cunoşti-le aceastea?' Şi eu am zis: 'Cunoscu şi le ştiu bine, ce, de

când m-am călugărit ş-am venit la mânăstire, nici am osândit pre vreun om, nici am ţinut mânie, ce mă rog să să ţie în samă şi la mine cuvântul lui Hristos ce-au zis: 'Nu judecaţi şi nu vă veţ judeca, şi lăsaţi şi să va lăsa voao'. Şi, cum am zis aceastea cătră îngeri, îndată s-au spart catastihul păcatelor meale. Şi, iată că merg cătră Stăpânul mieu, Hristos, cu toată bucuria şi fără grijă". Şi, deaca povesti fratele aceastea cătră fraţi, îş deade sufletul lui, cu pace, în mâna lui Dumnezău, şi făcu mare folos între fraţi, şi întărire celora ce sta acolea, carii folosinţă şi întărire să ne învrednicească şi pre noi Dumnezău, pentru căci ne vom păzi pre noi de toată osândirea şi vrajba, cu darul şi cu iubirea de oameni a Domnului, şi Dumnezăului, şi a Mântuitoriului nostru, Isus Hristos, a căruia e slava şi cinstea, împreună cu fără-începutul al lui Părinte, şi cu prea Sfântul, şi bunul, şi de viaţă făcătoriul al lui Duh, acum şi pururea şi în veaci veacilor, amin.

Cuvânt al 8 lea. Aseamenea iaste împărăţia ceriurilor cu un om stăpân de case. Blagosloveaşte, Părinte

Lucrătorii aceia de pământ, iubiţilor miei fraţi, carii păzescu şi lucrează grădinile boiarilor şi domnilor, când să deşchid florile ceale frumoase şi trandafirii, în vreamea cea de vară, de multe ori, adună dentr-aceastea toate ceale mai bune, carele mirosescu mai frumos, şi le duc la domnii lor şi la prieteni, ca să dobândească ceva daruri de la ei. Şi boiarii, văzându-le aşa frumoase, le iau cu multă buc<u>rie şi cu multă dulceaţă, şi dau multe daruri grădinarilor acelora, carii boiari nici un folos n-au de dânsele, numai privirea, în puţină vreame, şi mirosul ce au. Dară noi, grădinarii ceşti sufleteşti, carii ne-am încredinţat să păzim această grădină, adecă beseareca lui Hristos, carea înfloreaşte şi miroseaşte pururea cu tot
161r fealiul // de flori sufleteşti, cu dumnezeieştile şi sfintele cuvinte, cu cărţile prorocilor şi ale apostolilor, şi cu toată

Sfânta Scriptură nu dăm, nici dăruim priatenilor şi celor întru Hristos ai noştri fraţi, creştinilor, flori şi trandafiruri trecătoare carele astăzi să fac, iară mâine să veştejescu, ce le dăruim pururea cuvinte sufleteşti şi dumnezeieşti den cărţile besearecii noastre şi den dumnezeiasca şi Sfânta Evanghelie, carele pot să îndirepteaze şi să folosească pre tot omul ce le va primi şi le va lua cu toată inima. Pentru aceaea, dară, iubiţilor miei fraţi, să ne deşchidem urechile sufletului, să înţeleagem ce ne spune sfântul Mateiu evanghelistul, că zice aşa: „Zise Domnul pilda aceasta: 'Aseamenea iaste împărăţia ceriurilor unui om stăpân casii carele ieşi de dimineaţă să năimească lucrători în via lui'. Domnul nostru, Isus Hristos, şi adevăratul Dumnezeu, să numeaşte pre sine Stăpân de casă, iară lucrători numeaşte pre ceia ce au mersu la al treilea, şi la al şaselea, şi la al noaolea ceas, adecă pre toţi pravoslavnicii creştini. Şi via numeaşte pre poruncile şi învăţăturile lui, carele au puţină osteneală şi trudă, iară multă dobândă şi folos. De-cii, tocmindu-se cu lucrătorii câte o costandă de zi, i-au trimis în via lui. 'Eu sânt, zise Hristos, Stăpânul casii, pentru că, în ce chip un domnu, un stăpân a unii case, precum voiaşte, aşa zideaşte şi face casa'. Aşa şi eu, făcătoriul lumii, toată lumea, precum voiu, aşa o tocmescu. Eu, soarele direptăţii, îmbrăcându-mă în firea omenească, m-am pugorât pre pământu şi umblu de cercu lucrători la via mea. Nu-m trebuiescu atâta lucrători la vie, căci că am pre îngeri şi pre arhangheli carii fac voinţele meale, ce iubescu să văz pre slugile ceale pământeşti să fie în viile meale şi în grădinile meale. Eu alergu şi umblu în toate părţile, pre carii voiu găsi, pre carii voiu năimi, că nu-m trebuiescu mie ostenealele şi trudele striine, ca să mă îmbogăţescu, ce voiu să fac să îmbogăţescu ceia ce mă iubescu şi mă ascultă, şi ceia ce fac poruncile meale. Eu am strânsu pre apostoli, pre lucrătorii cei buni ai lumii, şi m-am tocmit cu ei câte o costandă de zi. Le-am ales simbria lor, să-m lucreaze în toată viaţa lor, şi le-am făgăduit, pentru osteneala lor, să le dau raiul. Ce nu ajung

aceştia numai singuri să-m sature sufletul, nu pociu să văz lucrători puţintei să lucreaze ţarina mea. Cu greu îm iaste să văz cu ochii miei numai atâţia. Mai însetez şi de alţi lucrători. Iubescu să aibu şi alţii cu simbrie. Largu iaste raiul şi mare şi, pre toţi, pre câţi au crezut întru mine, îi va încăpea. Cu cât primeaşte pre lucrătorii cei buni şi vreadnici, cu atâta să mai lărgeaşte. Ce să fac, dară? De unde să-m umplu grădinile meale? Unde să aflu lucrători mai mulţi? Să ies iară la încrucişăturile căilor? Să ies la
161v ceia ce rătăcescu cu voia lor? Să ies că / tră cei leaneşi, să mergu cătră cei săraci? Eu, bogatul, să-i fac şi pre aceia bogaţi? Să ies iară, să strângu şi alţi lucrători, să fac eu ceaea ce să cade? La mine au rămas să le zic şi la dânşii să asculte? Eu trebuie să voiescu să le dau plată şi ei să-ş ia simbria lor? De mă vor asculta, să vor bucura şi ei, şi eu. Iară, de nu mă vor asculta, să vor păgubi numai pre dânşii, că mie nu-m vor lipsi lucrătorii, să taie şi să sape viile meale, nu iaste putinţă să rămâie nesăpate şi fără roadă viile meale. Şi, ieşind în al treilea ceas, văzu pre alţii, fără lucru, în târgu, şi le zise şi acelora: 'Duciţi-vă şi voi în via mea. Unde-aţi fost de dimineaţă? Unde-aţi fost în zilele ceale mai denainte? Cum de nu m-aţi cercat pre mine, că Eu am venit de v-am cercat pre voi? Cum nu v-aţi mânecat pentru dobânda voastră? Ce fealiu de oameni sânteţi, de nu m-aţi cunoscut? Ce, încai, acum vă deşteptaţi, acum vă pocăiţi, acum vă înţelepţiţi? Meargeţi şi voi în via mea. Vedeţi cum vă iubescu, că nu v-am închis calea, în tot ceasul v-am dăruit pocăinţa, fieştecare ce vine la mine îl cuprinzu în braţe. Măcară coconi mici să vor aduce, bucurându-mă, îi primescu, că eu sântu ziditoriul coconilor care i-am crescut. Măcară bărbaţi deplin de vor veni, îi primescu, pre toţi câţi ar alerga şi ar veni cu credinţă, ca pre nişte fraţi ai miei îi sărut. Meargeţi, dară, şi voi în via mea. Nu socotescu eu paguba celora ceasuri ce au trecut. De voiu vedea că meargeţi cu osârdie, nu voiu opri partea platii voastre. De veţi sili să vă aflaţi, înlăuntru vă voiu pune. Lăsaţi viile ceale strâme carele nu

fac altă roadă, ce numai oţet, şi meargeţi într-ale meale şi, ce va fi, cu direptul voiu plăti, căci că nu sânt lacom. Nu sânt nedireptu, să vă fac strâmbătate. Nu sânt nemulţemitoriu la slugile meale ceale bune, voiu plăti osteneala voastră. Voiu da daruri carele vor covârşi sudoarea voastră'. Şi, iară, în al şasălea ceas şi în al noălea ceas, au ieşit şi au făcut aseamenea: 'Nu las, zice, nici un ceas să nu vânez pre ceia ce vor. Nu ostenescu a chemarea pre păcătoşi la pocăinţă. Pentru aceasta am ieşit o dată şi, pentru căci am vânat, m-am întorsu. Am ieşit a doa oară şi, căci am păscărit, m-am întorsu îndărăt. Ieşit-am şi a treia oară şi a patra oară şi, luând pre câţiva, m-am întorsu, că mi-e voia toţi oamenii să să spăsească şi la cunoştinţa adevearii să vie'. Iară, la al unsprăzeacelea ceas, ieşind, află pre alţii stând fără lucru. 'Nu părăsescu de-a dezgolirea pre diavolul, până când va sta această lume. Nu părăsescu de-a nu tragerea la pocăinţă pre ceia ce au căzut. Pentru aceasta, nici pre al unsprăzeacelea ceas nu-l leapăd'. Iară, în al unsprăzeacelea ceas ieşind, află pre alţii fără lucru şi le zise lor: 'Pentru ce staţi aici, fără lucru? N-aveţi besearecă? N-aveţi cărţile prorocilor, nu vedeţi
162r soarele cum, cu porunca mea, // îş face calea lui neîncetat? Nu vedeţi luna cum slujaşte Domnu-său? Nu vedeţi stihiile cum îş fac careaş lucrul ei. Voi, dară, pentru ce staţi fără lucru? N-aveţi ochi, să vedeţi lumea cum iaste înfrumuseţată şi să slăviţi pre Dumnezeu carele o au făcut? N-aveţi limbă, să o porniţi spre cântări? N-aveţi mâni, ca să faceţi milostenie? N-aveţi picioare, să alergaţi pre căile ceale folositoare de suflet? Pentru ce staţi aici toată ziua fără lucru?'. Iară ei, răspunzindu, ziseră: 'Că nu ne-au năimit nimenea'. Unii ca aceştia sânt ceia ce să înfruntează cu pricini în păcate. Unii ca aceştia sânt ceia ce zic: 'Lasă să-m fac acum, în tinereaţele meale, pohta mea şi, la bătrâneaţe, mă voiu pocăi'. Unii ca aceştia sânt ceia ce zic: 'Ce dobândă am, căci mergu la besearecă şi-m piare ziua de la lucrul mieu?'. Unii ca aceştia sânt ceia ce zic: 'Cine ne-au învăţat, cine ne-au certat şi să nu-i fim

ascultat cuvintele?'. Iară şi acestora ce le zice întru tot îndurătul şi iubitoriul de oameni Dumnezeu, cela ce nu iubeaşte moartea păcătosului: 'Meargeţi şi voi în via mea'". O, blând şi milostiv ce iaste Dumnezeu, blagoslo-viţilor fraţi, căci că, auzindu-i, n-au înfruntat minciunile lor, n-au vădit faptele lor, nu le-au răspunsu, să le zică cu rău: „Ce grăiţi? Nimeni nu v-au cercat? Nimeni nu v-au năimit? Pentru căci grăiţi minciuni? Au nu v-au rugat prorocii? Nu v-au învăţat apostolii? N-am venit Eu singur la voi, nu v-am chemat de multe ori şi voi nu m-aţi ascultat? Nu m-aţi văzut că năimiiam şi mă tocmiiam cu alţii? Pentru ce, dară, n-aţi vrut să urmaţi acelora ce s-au apucat, ce aţi rămas fără lucru până în sfârşit şi aţi îmbătrânit?". N-au grăit unele ca aceastea Hristos. Dară, ce?: „Meargeţi şi voi în via mea, primescu şi pre bătrânii carii le iaste drag să să năimească, mă bucur să văz şi bătrâni să să razime şi să ţie şi cruci, duciţi-vă şi voi în grădinile meale. Când aţi fost tineri, aţi slujit diavolului. Încai acum, deaca aţi îmbătrânit, slujiţi mie. Pocăiţi-vă den tot sufletul şi mima şi, câte aţi greşit, îndireptaţi-le mai 'nainte până nu vă află moartea. Siliţi până nu însă-rează, să vă aflaţi înlăuntrul viii meale, să vă afle apusul soarelui. De iaste şi mai 'nainte până nu apune soarele, siliţi să vă aflaţi împreună cu lucrătorii miei şi veţi vedea slava mea. Iară, de va apuca moartea afară den curte, nu voiu mai primi de-cii să vă aibu priateni, căci că mortul nu creade, nu să pocăiaşte, nu mărturiseaşte. Meargeţi şi voi în via mea şi, ce va fi, direpţ veţi lua. Pocăiţi-vă, numai ce veniţi, numai ce vă împreunaţi cu mine şi nu veţi bănui pre urmă, căci v-am îndemnat. Nimenea nu iaste carele să crează şi să nu mulţemească, nici au rămas nimenea sărac de ceia ce mi-au slujit". Într-acesta chip, Domnul nostru, Isus Hristos, Stăpânul casii aceştiia, şi-au umplut de lucră-tori via lui. Iară, după aceastea, deaca va veni sfârşitul
162' lu / mii şi să vor scula cei den veaci morţi, şi va veni a doao arătare a lui Hristos, care va să judece toată lumea, atuncea va zice Stăpânul viii cătră ispravnicul lui:

„Chiamă să vie toţi cei dentru Adam. Chiamă pre Avel, care s-au junghiat pentru jârtva. Chiamă pre Enoh, care bine au plăcut şi s-au mutat. Chiamă pre toţi strămoşii şi prorocii. Chiamă pre apostoli. Chiamă pre mucenici şi pre toţi carii mi-au urmat. Chiamă pre întâiul mucenic, Stefan, carele s-au ucis cu pietri pentru mine. Chiamă pre toţi sihastrii carii au ostenit pentru mine şi au lucrat bine viile meale. Chiamă şi le dă plata lor. Deşchide vistiarele meale. Deşchide cămările meale, deşchide şi scoate ste-mele ceale împărăteşti. Scoate dumnezeieştile daruri. Nu cruţa nimica de ceale de multu preţ ale meale, împo-dobeaşti-i şi-i încununează pre aceştia, pre toţi, carii au ostenit, precum am vrut eu. Niciunul să nu iasă fără cunună. Nimenea să nu să ducă necinstit. Nimeni să nu fie lipsit de darurile meale. Toţi să să îmbogăţească. Toţi să să bucure, să vază direp<t> ce lucruri de multu preţ i-am tocmit cu simbrie, să vază de ce lucruri s-au lipsit ceia ce au venit mai pe urmă, până când vei ajunge la cei dentâiu, pre cei mai de apoi îi bucură întâiu cu darurile, căci că acestora le trebuie mai mult bunătatea mea. Deci, la aceşti mai de apoi să dai întâiu plata şi, după aceaea, vei da şi celor dentâiu". Şi, venind cei den al unsprăzeacelea ceas, luase câte o costandă şi, luându-o în mânile lor, să bucura şi să veseliia de bine ce i-au aflat, pentru că ştiia că nu li să cade atâta, de vreame ce n-au lucrat toată ziua. Iară, venindu cei dentâiu, le părea că vor lua mai multu, şi luară şi aceştia câte o costandă. Iară, luând, cârtiia asupra Stăpânului, zicând: „Aceşti mai de apoi, aceştia ce au îmbătrânit şi cu nevoie te-au cunoscut, aceştia ce n-au ostenit, nimica săpând, aceşti mai târzii, carii numai un ceas au făcut şi numai ce au văzut via cu ochii lor, pre aceştia îi făcuşi întocma cu noi, carii am răbdat greutatea şi arşeţa a toată ziua, noi, carii am ostenit, carii am pătimit multe pentru tine, pentru ca să adaogem bucatele tale? Şi, cum dedeş şi acestora plată întocma cu noi? Aceşti mai de apoi carii au făcut numai un ceas? Într-un ceas lângă tine? Căci au plânsu curva aceaea, şi ş-au despletit părul ei, şi

ți-au sărutat sfintele tale picioare cu buze înțelepțite și, căci ț-au adus mir, îi dedeș raiul, într-un ceas, căci ce-au zis tâlhariul, fiind pre cruce?: 'Adu-ți aminte de mine, Doamne, când vei veni întru împărăția ta', îi deschiseș raiul? Căci s-au pocăit un ceas Pavel, gonaciul și vrăjmașul credinții, s-au făcut apostol și bun vestitoriu?". Însă, auzind Domnul nostru, Isus Hristos, cum că-ș bănuiescu,
163r răspunse și zise către un om dentr-aceia: // „Priatene, nu-ț fac cu strâmbătate, nemică nu te păgubesc, zice, fratele mieu". O, mare iubire de oameni a lui Hristos! Stăpânul să judecă și să priceaște cu sluga pentru slugi. Judecătoriul răspunde pentru ceia ce să judecă: „Priatine, nu-ț fac strâmbătate. Vorbeaște cu socoteală, frate, și nu te întrista așa, fără cale. Spune-mi, ce strâmbătate ai avut tu, căci s-au cinstit fratele tău? Nu ț-ai luat deplin osteneala ta? Spune-mi, ce te-ai păgubit tu, căci au domnit fratele tău? N-ai luat deplin partea platii tale? N-ai luat deplin ce-ai iubit? Ce, dară, alt ceri mai mult? Nu te-ai tocmit cu mine câte o costandă? Socoteaște bine, cu mintea ta, și, de va fi să fiu oprit den ce-ț iaste direptul, cu cale te îngreuiezu asupra mea, iară, de ț-am plătit, precum ț-am făgăduit, în deșărt mă părăști, nefiindu-ți vinovat. Au doară am împuținat darurile tale? Au luat-am dentru ale tale și am dat altora? Pentru ce, dară, cârtești asupra mea? Pentru ce mozavirești pre fratele tău, pre care eu, Stăpânul, nu zavistuiesc. Ia-ți plata ta și te du! Ajungă-ți câte ai în mânile tale. Au doară vei să împărățești singur? Încăpea-te-va raiul și pe tine, și pe toți câți sânt vreadnici să între într-însul. Eu voiu să dau și acestui de apoi, ca și ție, și, cine îm va sta împotrivă, eu singur iubescu să dau acestuia, ca și ție, căci că nu poci să văz chipul mieu gol, nu poci să văz zidirea mea neîmpodobită, pentru carea m-am pogorât den ceriuri pre pământ. Adevărat, mai apoi au venit, cum știu și eu, ce mi-au adus credință, s-au pocăit, au îngenunchiat, au lăcrămat pentru păcatele lui, au arătat multă dragoste spre mine. Mai apoi au venit, iară au apucat la masa mea. Au sărutat mărăcinii carii i-am purtat în cap

pentru el, sărutat-au și s-au închinat crucii carea o am suferit pentru el. Deci, nu pociu, dară, pre acesta ce m-au iubit așa și m-au crezut cu tot sufletul, să nu-l cinstescu, cum să cade, și să nu-l număr împreună cu tine în raiu. Primescu și pre păcătoși, când să pocăiescu. Iaste-mi milă de ei, cându-i văzu că să părăsescu de tot păcatul ficlean. Primescu-i, când, curați și pocăiți, vin, de mă cearcă să între în via mea, în beseareca mea. Primescu-i pre ei, cându-i văzu că plâng și tânguiescu înaintea mea, pentru cealea ce-au greșit în toată viața lor și, după aceastea, ca un mult milostiv și mult îndurat ce sânt, văzând osârdia lor, le dau, pentru puțină osteneală ce-au făcut în pocăință, toată împărăția ceriurilor, precum am dat și celora ce mi-au slujit den ceasul cel dentâiu". Deci, blagosloviților creștini, de vreame ce avem Stăpân bun ca acesta și primeaște pre păcătoși, deaca să pocăiesc, pentru aceasta să ne îndemnăm și noi, și să alergăm cu inimă zdrobită și mărturisire, și să meargem către El, ca să ne puie și pre noi în via lui, împreună cu toți sfinții. Și să ne dea și noao împărăția ceriurilor, carea noi, toți, fie să o dobândim, cu darul și iubirea de oameni a Domnului nostru Isus Hristos, a căruia e slava și, pururea, cu fără începutul al lui Părinte, și cu făcătoriul de viață al lui Duh, acum și pururea, și în veacii veacilor, amin. /

163v **Dentr-ale starețului capete oarecarele, de multe fealiuri și foarte de folos**

Cap. 1

Un stareț oarecarele, sfânt dentru sehastri, avea îndrăznire către Dumnezeu și Dumnezeu făcea voia lui, precum zice prorocul David: „Voința celora ce să tem de el o va face și rugăciunea lor o va asculta". Deci, acest sfânt părinte, odinioară, zicea, rugându-se către Dumnezeu: „Învață-mă pre mine ce iaste judecata aceasta, că văz

eu, robul tău, uneori, oameni direpți și cucearnici, și să află în sărăcie și în lipsă. Alteori, iarăș, văz pre unii nedirepți și păcătoși și sânt în avuție și în odihnă. Și mulți direpți și cucearnici pat năpaste și să pedepsescu pre strâmbul, iară mulți nedirepți și vinovați morții, păcătoși și fără-leage, viețuiescu și petrec bine". Aceastea rugându-se părintele și milcuindu-se către Dumnezeu să-i descopere această taină auzi glas, zicându-i: „Nu cerca cealea ce nu le ajunge mintea ta și putearea cunoștinții tale, nici să cercetezi ceale ascunse, căci că judecățile lui, carele le judecă și le face, sânt adâncime și beznă mare și multă. Însă, de vreame ce-ai cercat să știi, pogoară-te în lume, și săzi deoparte, și ia aminte cealea ce vei vedea, ca să cunoști, dentr-această puțină ispită, o parte oarece mică den judecățile lui Dumnezeu, și să cunoști cum că iaste necercetată și neurmată cea de moarte mai 'nainte cunoscătoare a lui Dumnezeu chivernisire". Deci, starețul, deaca auzi acest glas, să pugorî cu osârdie în lume și mearse la o cale lată, pe unde trecea mulți. Și era de o parte o livadă și o fântână reace cu apă curată. Și era acolo și un copaciu, al căruia turpina îi era găunoasă. Și întră părintele în turpina aceaea a copaciului, și să ascunse, și puse denaintea lui den frânturile copaciului, și să acoperi, și lăsă o gaură mică să privească cealea ce să vor face. Deci, văzu trecând un om bogat și, deaca văzu acel câmpu al livezii răcoros și cu iarbă, și acea fântână curată, și dulce și reace, pohti să descalice, să să odihnească, căci era pripec, și, așa, descălecă de pre calul lui și poposi acolo să mănânce bucate. Însă, odihnindu-se el acolea, îi veni în gând să scoată punga ce avea lângă el cu o sută de galbeni, să-i vază și să-i numere și, după ce îi numără, vru iară să-i puie în locul unde fusease și să greși pentre o înduplecătură a hainii, și, părându-i că i-au pus înlăuntru,
164r ei căzură jos pre pământ. / Apoi, după ce mâncă, și bău, și dormi, să sculă, și încălecă pre cal, și să duse, și lăsă galbenii acolea. Iară, trecând alt călătoriu, mearse la fântână să bea apă, și află galbenii, și-i luo, și să duse, și

nu mearse pre calea cea direaptă, ce apucă locuri neumblate, prin vii și pren țareni, și fu nevăzut. De-cii veni alt călătoriu încărcat și ostenit, și săzu la fântâna aceaea să să odihnească și să-ș stâmpere seatea lui, și-ș scoase chepcelul lui, și-l umplu de apă, și puse într-însul un pesmed să-l moaie, și șădea de mânca, odihnindu-se. Iară, săzând așa săracul acela și mâncând acea hrană smerită și sărăcoasă, într-acela ceas să întoarse călarele acela care lăsase acolo galbenii și avea mare nevoință alergând, fiindu-i ochii sălbateci și încruntați, și fața lui într-alt fealiu, și veni asupra săracului aceluia, grăind cu mânie: „Curând să-m dai galbenii carii i-ai aflat aici". Iară săracul acela zicea cu mari jurământuri cum că n-au văzut acolea lucru ca acela. Iară acela ce-i pierduse, fiindu mânios ca un leu, începu a-l bate și a-l lovi preste cap cu cureaua frâului calului. Și, de vreame ce săracul acela să jura cum că n-are nimica, mâniindu-se mai multu acel călare, scoase băltacul lui, și lovi pre săracul acela în tâmpla capului, și-l omorî. Deci, descălecă de pre cal și cercă în toate hainele și săculeațele călătoriului aceluia, și, neaflând nimica, să duse întristat foarte. Iară starețul acela, sihastrul, le vedea toate aceastea den scorbura copaciului aceluia, și să spământa, și să mira, și să întrista foarte, și plângea pentru omorârea ce văzu fără direptate, și i să răniia inima lui, și, cu lacrămi rugându-se către Domnul, zicea: „Doamne, ce iaste sfatul tău acesta arată-mi-l mie, păcătosului, cum rabdă bunătatea ta. Unul au pierdut și altul au aflat, iară altul pre strâmbătate să ucise". Iară aceastea rugându-se starețul, să pogorî îngerul Domnului, învățându-l și arătându-i lui lucrurile carele le văzu, și zise către dânsul: „Nu fii trist, stareț̦ule, nici îț pară rău, și să socotești cum că doară fără voia lui Dumnezeu să fac aceastea, că, cu voia lui Dumnezeu să fac aceastea. Unele, den depărtarea lui Dumnezeu, altele pentru certarea, și altele pentru chivernisirea, pentru că acesta ce au pierdut galbenii iaste vecin celuia ce i-au găsit și cela ce i-au găsit avea o grădină vreadnică de galbeni 100, iară bogatul

acesta iaste lacom şi năpăstuitoriu, şi o au luat cu sila numai pentru 50 de galbeni. Iară săracul acela, neavând ce să facă, s-au rugat lui Dumnezeu să facă răscumpărare. Pentru aceasta, au chivernisit Dumnezeu într-acesta chip şi i-au dat îndoiţi, pentru 50, 100, carii i-au pierdut lacomul cela ce-i luase grădina cea de galbeni 100, pentru 50". Iară omul acel ostenit ce n-au aflat nimic şi s-au
164v omorât fără direptate au fost fă / cut odinioară moarte, iară încă având fapte creştineşti şi plăcute lui Dumnezeu, vrând Dumnezeu să-l mântuiască şi să-l curăţească de păcatul uciderii ce făcuse, ori cu voie, ori fără voie, pentru aceasta chivernisi de să omorî fără direptate şi fără cale, ca să să spăsească sufletul lui. Iară lacomul acesta, carele au pierdut galbenii şi au făcut ucidere, vrea să meargă în iad, pentru lăcomia şi iubirea lui de argintu ce avea. Ce, pentru aceasta, îl lăsă Dumnezeu de căzu în păcatul uciderii, ca să dorească sufletul lui de păcatul ce-l vădit şi să ceară pocăinţă şi, iată, pentru pricina aceasta, lasă lumea şi ceale den lume şi mearge să să călugărească, ca sufletul lui să şi-l spăsească. Ce-ţi mergi, dară, la chilia ta şi nu cerceta multu judecăţile lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu le face pre direptul şi precum ştie, iară ţie îţ pare că să facu fără direptate, însă să ştii că să fac şi altele multe în lume, cu voia lui Dumnezeu pentru pricinile carele nu le cunoscu oamenii, ce să cade să zică fieştecarele: „Direpţ eşti, Doamne, şi direapte îţ sânt judecăţile tale".

Cap. 2

Alt sehastru, lăcuind în pustiu şi rugându-se lui Dumnezău, să ruga cu lacrămi să-i arate nişte judecăţi oarecarele ale lui ce să fac şi nu le cunosc oamenii, ce le pare că sânt nişte lucruri fără cale, iară Dumnezău nu vrea să-i arate nemică multă vreame, de vreame ce nu poate niciodată omul să aleagă şi să afle toate tainele lui Dumnezău. Însă sehastrul nu să părăsiia, ziua şi noaptea, de rugăciunea aceaea. Iară, într-una de zile, vrând Dumnezău să-i plinească voia, puse în inima lui gând să să ducă să vază pre un stareţ sihastru carele era într-alt locu, cale de câteva zile. Şi, deaca începu a călători sihastrul, trimise Dumnezău un înger în chip de călugăr şi întimpină pre sihastrul acesta, şi-i deade închinăciune, ca unui călugăr, zicând: „Blagosloveaşte, Părinte". Şi sehastrul îi deade lui răspunsul ce i să cădea. Şi zise îngerul către stareţ: „Unde mergi, Părinte?". Iară stareţul zise: „Că merg până la cutare stareţ să-l văz". Şi zise îngerul: „Că şi eu merg acolo, ce să meargem amândoi pentru soţia". Şi, mergând amândoi în zioa cea dentâiu, mearseră seara şi poposiră într-un sat, unde era un om smearin, şi-i sălăşlui cu dragoste, şi aduse la masă un blid de argint. Iară, deaca mâncară, luo îngerul blidul acela, şi-l aruncă în văzduh, şi peri. Iară stareţul, deaca văzu aceasta, să întristă. După aceaea, ieşind de acolo, să duseră a doa zi şi poposiră într-alt sat, la casa unui creştin iubitoriu de Hristos şi cucearnic. Şi, acela, aşijderea, îi sălăşlui. Şi având un cocon,
165r unul năs // cut, îl aduse să-l blagoslovească şi să facă rugă pentru el, iară îngerul, când vru să purceazâ cu sehastrul, apucă coconul acela de gât şi-l sugrumă. Iar, sehastrul, văzând aceasta, să spământă şi nu avea că să zică. Iară, călătorind şi a treia zi, mearseră şi poposiră într-o curte, de vreame ce nu puturâ afla pre nime să-i primească, şi acea curte era pustie, şi avea un zidiu, şi şezură în umbra zidiului aceluia, şi scoase stareţul den pecsimedii ce avea în seculeţul lui, şi mâncară, şi, acolea unde mânca ei, văzu călugărul, adecă îngerul, un zidiu carele vrea să să surpe, şi să sculă, şi-ş sumease hainele, şi-l strică, şi, iară, îl zidi îndată den temeiu. Iară stareţul, văzându-le aceastea, nu putea să rabde, ce făcu jurământ, şi zicea către el: „Ce sânt aceastea lucruri de minune ce văz? Înger eşti, au diavol, au ce eşti? Că faptele ce făcuşi nu-s fapte de om". Şi zise îngerul: „Ce-am făcut?". Iară stareţul zise: „Ieri şi alaltăieri ne primiră cei iubitori de Hristos şi ne sălăşluiră, iară tu unuia îi luaşi blidul cel de argintu, şi-l aruncaşi în văzduh, şi peri. Celuialalt îi sugrumaşi coconul. Şi aicea

venim şi nu ne deaderă nici o mâncare, nici o sălăşluire şi te apucaşi de zideşti?". Atuncea îi zise lui îngerul: „Ascultă, Părinte, şi îţ voiu arăta adevărul lucrurilor. Cel dentâiu ce ne-au primit iaste om iubitoriu de Dumnezău şi direpţ şi, după voia lui Dumnezău, îş chiverniseaşte şi-ş orânduiaşte avearea lui, iară blidul acela au fostu de moştenire nedireaptă şi, pentru să nu piarză pre lângă acela şi plata celor bune, pentru aceasta au fostu voia lui Dumnezău şi mi-au poruncit să-l pierz, ca să-i fie şi sălăşluirea lui curată şi fără ficleşug. Iară şi celalalt ce ne-au sălăşluit şi acela iaste smerit şi om cu fapte bune, iară coconul acela al lui, de-ar fi trăit, vrea să fie vas al Satanii şi s-ar fi uitat faptele părintelui lui. Pentru aceasta au poruncit Dumnezău să moară aşa micu, ca să să spăsască sufletul tătâne-său". Şi zise stareţul: „Bine le-ai făcut acealea toate. Dară aicea ce ai să zici?". Şi zise îngerul: „Cunoaşte, Părinte, şi pentru aceasta, că stăpânul curţii aceştiia iaste om rău şi năpăstuitoriu, şi va să facă rău a mulţi, ce nu poate pentru sărăcia lui, iară moşul lui, când au zidit acestu zidiu, au ascuns într-însul bani mulţi şi, de l-aş fi lăsat să cază, iară acest om rău ce-l stăpâneaşte cu pricină, ca să-l zidească, amestecând, ar fi găsit avuţia aceasta şi o ar fi cheltuit în faptele lui ceale reale. Ce, pentru aceasta, au fostu voia lui Dumnezău să să întărească zidiul acesta, să nu afle avearea omul acesta carele vrea să o răsipească în poftele lui ceale reale şi în vătămarea oamenilor, ce are Dumnezău vreame să o arate la un om ce să cade să o cheltuiască la lucruri bune. Aceastea sânt den judecăţile lui Dumnezău carele cercai să le înveţi. Ce te du, dară, la chilia ta şi nu griji pentru lucrurile lumii, în ce chip şi pentru ce să fac, căci că judecăţile lui Dum-
165v nezău sânt un adâncu / mare, precum au zis prorocul, şi căile lui sânt neurmate şi necercetate şi nu poate omul pre amăruntul să le cunoască, numai precum zice *Scriptura*: 'Direptul, den credinţă, va fi viu, adecă omul cel direpţ, den credinţă, se va spăsi, crezând că Dumnezău iaste direpţ şi nu face nici o strâmbătate, ce numai câte le lasă

de să facu toate pe direptate să facu'". Aceastea auzind sehastrul de la îngeru, deade laudă lui Dumnezău şi, întorcându-se la chilia lui, de-aciia nu mai cercetă nemica.

Cap. 3

Cercetatu-ne-am şi ne-am dumăit împreună, eu şi cu înţeleptul Sofronie, în Alexandria, cu părintele Pavel, carele avea mânăstire unde să chema Litazomenon, şi, folosindu-ne de la el, mult îi zisem lui: „Spune-ne noao, Părinte, cum te-ai făcut călugăr?". Iară stareţul, suspinând, zise: „Creadeţi-mă, fiilor, că nu voiu ascunde de cătră voi. Când eram mirian, aveam multă credinţă şi dragoste la călugări şi, veri unde aflam călugăr vânzându-ş meşteşugul lui, îl luam şi-l ospătam, şi, ce-i trebuia, îi dam. Iară, într-o zi, să întâmplă de să bolnăvi fata mea şi ziseră doftorii că va muri şi, adunându-se toţi ai noştri, şi rudeniile, şi priatenii, şi vecinii la noi, zise cătră mine fratele mieu: 'Du-te de chiamă pre stavrofilacul să-i cetească, ca să-i iasă sufletul mai curând, să nu să muncească aşa'. Şi ieşind eu, mă întimpină părintele Zacheu şi, văzându ochii miei cu lacrămi, îm zise: 'Ce ţi-e?'. Eu îi ziş lui: 'Am o fată, una născută, şi moare, ce mă duc la stavrofilacul să vie să-i cetească să-i iasă sufletul mai curând'. Şi-m zise mie stareţul: 'Întoarce-te, să meargem să o văzu, şi, de sânt vreunii acolo, să-i scoţi de-acolea'. Deci, am întrat şi am făcut pre ceia ce şădea acolea să meargă într-altă casă şi, întrând stareţul, să atinse de mâna ei, şi-m zise: 'Unul e Dumnezău, iată, focu arde fără leamne şi fără lumină'. Şi, căutându-mi în faţă, stareţul îm zise: 'Păzi-vei ce-ţ voiu zice şi să-ţ dăruiască Dumnezău viaţa ei?'. Iară eu căzuiu la picioarele lui şi făgăduiiu să facu. Şi, luându el apă, şi rugându-se, şi blagoslovindu-o, stropi pre faţa featii şi, ca cu o slavă a Domnului, îndată şezu fata, ca cum n-ar fi avut urmă de boală şi-m zise mie: 'Iată, Dumnezău, prin rugile părinţilor pre carii i-ai sălăşluit în casa ta, ţi-o au dăruit, ce să nu o măriţi, ce o logodeaşte

pre ea Mirelui celui cerescu, lui Hristos, Dumnezăul nostru'. Şi, ieşind stareţul, să duse. Iară eu, şi maica ei, şi toţi ceia ce auzise am slăvit pre Dumnezău. Şi era fata ca de opt ani. Deci, de atuncea îndemnam pre muiarea mea ca să o ducem la mânăstire de călugăriţe, iară ea îm zicea: 'Lasă-o până se va face de vârstă'. Deci, făcându-se
166r ea ca de patrusprăzeace ani, // am zis maicii ei: 'Iată că au ajuns fata la vârsta ei, dară ce o ţinem?'. Iară, soţia mea îm zise mie: 'Eu nu o voiu lăsa să să călugărească, ce o voiu mărita'. Şi am făcut un an, învăţându-o pre ea şi îmbiindu-o, şi, niciodată nu o am bătut, până ce am mers şi la judecăţi, şi ne-am judecat de singhelul şi de stavrofilac, şi ziseră să să întreabe şi fata, să vază carea va pofti dentr-amândoao. Iară maica ei şi cu alte muieri, dempreună, o au învăţat să zică că-i trebuie bărbat, care să şi făcu. Atuncea, îm zise stavrofilacul: 'Nu te întrista, ce te du de cumpără o fată fecioară, şi o pune pre aceaea în locul aceştiia la mânăstire, şi Dumnezău o va primi'. Iară eu, cu osârdie, primiiu cuvântul şi, mergând, cumpăraiu o fată fecioară de unsprăzeace ani direpţ galbeni 20, şi o duş la mânăstire, şi ziş maicii Procopiei: 'Primeaşte această cucoană şi de la mine vei avea hrana şi îmbrăcământul ei, până voiu fi viu, iară, când voiu muri, îi voiu lăsa 80 de galbeni'. Şi, aşa am măritat pre fata noastră şi, deaca s-au plinit opt zile ale nuntei, văzuiu în vis cum mergeam cu oarecine la Emesa şi, mergând, ajunsem la un câmp, şi era ca cum s-ar fi făcut bulciu, şi-m zise mie acela ce era cu mine: 'Să meargem la acestu bulciu, ca au să dobândeşti, au să pierzi, au să te ameasteci'. Iară, ajungând acolo, întrăm şi văzuiu colibile, şi boltele, şi ulițele cetăţii aceiia pline de arapi, şi era mai mulţi den arapii aceia meşteri de lemn, şi ciopliia, şi făcea curse, şi vedeam pre unii dentru ei având laţuri, şi prindea pre oameni, alţii săpa gropi şi-i îngropa, iară alţii îi împiedeca şi-i răniia, alţii le punea căpeastre în gură şi-i trăgea într-un lacu cu scârnă, şi alţii umbla cu muieri, aieve, fără ruşine, şi era toţi oamenii aceia de urma arapilor de bună-voia lor şi bucuroşi. Şi, în

scurt, să zicem, nu poate om să spuie şi să numere meşteşugurile şi grăzăviile cu carele învăţa pre oameni, şi veniia unii den arapii aceia, şi mă săruta, şi-i sărutam şi eu bucuros, şi-m zicea: 'Când faci nunta, ca să ne veseleşti şi pre noi?'. Şi le ziceam lor: 'Iată, vedeţi că mă grijescu'. Şi eram ca cum aş fi având val mult pentru nuntă. Şi, deaca să strânse norodul şi ceia ai mirelui având şi căruţă denafară de poartă, întrând eu şi muiarea mea, scoasăm pre fata noastră. Şi era faţa ei, şi grumazii ei, şi braţele, şi pieptul, şi palmele mânilor până la brâul ei tot cu şerpi mici şi mari înfăşurată şi lipiţi de ea, iară, deaca şezum în căruţă, atuncea să sui un arap micu şi şezu în partea den 'a stânga ei şi începu a tocmi şi a strânge. Şi, ieşind noi pre uşă, să aflară arapii mai mulţi decât oamenii, şi râdea grozav, şi începură a striga, şi a cânta, şi a bate dobele, şi începură unii dentru ei a glăsui împreună asupra noastră. Şi alţii avea, ca nişte căţii, şi făcea să ne mirosască, şi, ca să nu grăiescu multe, ajunsăm aproape de besearecă şi întrară toţi în besearecă, iară arapii niciunul n-au întrat cu
166v noi în be / searecă. Şi, deaca ieşim, iară să apucară de orânduiala lor cea dentâiu şi văzuiu ca cum m-aş fi aflat cu acel îmbrăcământ luminat cu carele îmblam dentâiu. Şi, îmblând noi, îm mirosi o mirosală frumoasă carea niciodată nu mirosisem ca aceaea şi-m zise acela: 'Stăi, că nu eşti vreadnic să vii mai înlăuntru'. Şi văzuiu o cetate a căriia podoaba, şi frumuseaţea, şi mărimea nu poate să o povestească limbă omenească şi, deşchizând uşa, îm arătă cetatea şi-m zise: 'De aici ai scos pe fata ta şi o ai băgat în scârna aceaea carea ai văzut'. Şi, îndată mă deşteptaiu şi spuş muierii meale, şi-m zise şi ea: 'Adevărat, Doamne, şi eu mă căiescu, ce, ce-au fost să fie, s-au făcut, că am trei nopţi de când văzu un arap foarte scârnav la chip şi mă cuprinde adease'. Şi, sărutându-mă, îm zice: 'Foarte îţ mulţimescu, că m-ai iubit şi m-ai cinstit pre mine mai mult decât pre Isus. Ce mă temeam să-ţ spuiu'. Atuncea, îi zişu: 'Nu-ţi spuneam eu mainte? Ce acum să ne călugărim noi, încai să ne plângem de-acum înainte păcatele noastre'.

Şi-m zise: 'Eu, ticăloasa de mine, mi-am îngropat fata şi acum cum voiu să o las? Adevărat, aceasta nu poate fi'. Deci, sculându-mă eu dimineaţa, m-am dus la părintele Zacheu şi n-au vrut să mă primească, nici să mă vază, ce mi-au scris într-o tablă, zicând: 'Iartă-mă, frate, că Dumnezău s-au întors de cătră tine, ce nu pociu nici eu să te primescu'. Atuncea, m-am dus la mânăstirea lui sveatii Eftimie ş-am spus părintelui Pavel acealea ce mi s-au întâmplat şi-m zise stareţul: 'Adevărat, fiule, te-ai înşelat, de-ai dat featii tale bărbat, şi cela ce te-au sfătuit pentru ceaealaltă fată nu ţ-au fostu iubind mântuinţa ta, c-ar fi putut Avraam, când i-au zis Dumnezău să-ş junghe coconul, să dea pentru el zeace robi. Şi Efitaie, de-ar fi cunoscut că va primi Dumnezău aceasta, ar fi junghiat pentru fata lui zeace roabe. Şi Iacov, deaca iubi pre Rahila şi apoi află în locul ei în casă pre Lia, nu-i plăcu, ce luo şi pre Lia, şi pre Rahila încă nu lăsă. Şi Dumnezău şi cocoana au primit de la tine şi pre fata ta o ceare de la tine, şi veţ şi tu, şi muiarea ta să meargeţi în muncă, ca nişte călcători, că am crezut că Dumnezău nu să înşală, căci iaste scris: 'Ceale ce ies prin buzele meale nu le voiu lepăda'. Ce te du, fiule, de-ţ plânge păcatele tale'. Atuncea, m-am întors la casa mea şi, după trii zile, am aflat călugări mergând la muntele Sinaii şi, însoţindu-mă cu ei, m-am făcut, cu darul lui Hristos, călugăr. Şi, iată, am 38 de ani, rugându-mă lui Dumnezău, ziua şi noaptea, să-m iarte păcatele meale ceale multe". Aceastea, auzind noi, am dat slavă lui Dumnezău. //

167r

Cap. 4

Într-o vreame, m-am împreunat cu părintele Iosif, la Enat. Şi era împreună şi ritorul Sofronie şi, împreunându-ne noi cu stareţul, iată, veni oarecine de la Iaila şi-i da trei galbeni, zicând: „Primeaşte aceştia, cinstite părinte, ca să faci molitvă corăbiii meale, că o am încărcat şi o am trimis în ţara arăpească". Iară stareţul, nicicum nu-l ascultă. Iară Sofronie zise stareţului: „Primeaşti-i aceştia, părinte, şi-i dă iară la un frate ce-i vor trebui". Răspunse stareţul: „Îndoită ruşâne iaste, fiul mieu, să iau cealea ce nu-m trebuiescu şi cu mânile meale să seacer mărăcini striini, măcară de aş putea să seacer mărăcenii sufletului mieu, căci iaste scris: 'De sameni, samănă ale tale, că ceale striine sânt mai amară decât osfica grâului'. Şi, mai vârtos, o, fiule, că nu iaste alt, fără numai pricină să să păgubească sufletul". Şi-i zise Sofronie: „Dară, câte face omul, milostenie nu i le socoteaşte Dumnezeu?". Şi răspunse stareţul: „Multe împărţiri sânt în socoteala milosteniei, căci că iaste om de face milostenie, pentru să i să blagoslovească casa lui, şi Dumnezeu o blagosloveaşte. Altul, pentru corabia lui şi Dumnezeu îi face cale bună, altul, pentru coconii lui, altul, pentru să să slăvească. Şi Dumnezeu îi slăveaşte, de vreame ce Dumnezeu nu urgiseaşte pre nimeni şi, orice va fieştecare, îi dă, când nu i să vatămă sufletul lui, şi aceştia toţi îş au plata lor luată, căci că, pentru pricina ce au făcut, milostenie Dumnezeu le-au dat, şi nu le iaste datoriu nimica în vreamea cea fiitoare. Tu, dară, de faci milostenie, fă pentru sufletul tău, şi Dumnezeu îţi va da aceaea ce pohteşti, că iaste scris: 'Dea-ţi Dumnezeu, după inima ta'. Însă, sânt unii carii să pare că fac milostenie, iară mânie mai multu pre Dumnezeu". Şi Sofronie zise: „Lămureaşte-mi, părinte, acest cuvânt". Iară el zise: „Dumnezeu au poruncit pâinile ceale de frunte, şi toată roada, şi dobitoacele ceale curate să-i aducă pentru blagoslovenia celoralalte şi pentru iertarea păcatelor, încă şi den pruncii cei întâiu născuţi să-i închine. Iară bogaţii fac împotrivă, ceale mai de folos ţin ei şi ceale proaste le împart la săraci şi la fraţii lor, cum am zice: 'Vinul cel bun îl beau ei, iară cel oţetit sau împuţit îl dau la văduve şi la săraci. Şi poama cea bună o mănâncă ei, iară cea putredă o împrumutează. Şi hainele ceale bune şi cinstite le poartă ei, iară ceale vechi şi rupte le leapădă la săraci. Şi coconii cei frumoşi şi de neam bun îi gătescu de nuntă şi de însurat şi au multă grijă pentru ei, iară pre

cei bolnavi sau orbi, sau şchiopi, sau grozavi, îi închină lui Dumnezeu şi-i pun la mânăstiri. Pentru aceasta sânt
167[v] neprimite cealea ce le aduc, că într-aces / ta chip, şi Cain aducând, nu numai n-au bucurat pre Dumnezeu, ce, încă, l-au şi mâniat. Ce s-ar cădea să socotească aceştia că, când vor să cinstească pre oameni aseamenea noao, să nevoiescu să aducă cealea ce le pare că sântu cu mult mai cinstite. Dară, cu cât mai vârtos pre Dumnezeu şi ziditoriul nostru, de la carele avem şi acealea carele aducem? Pre acesta, când vom să-l mângâiem pren milostenie sântem datori să-i aducem ceale mai cinstite, ori den ce avem, ca nu cumva darul nostru să să întoarcă în sânul nostru cu ruşine şi jărtva noastră să fie oscârbită şi neprimită, pentru că, în ce chip jărtva lui Noe era sfară şi fum şi pentru buna fire a celuia ce o au adus s-au socotit la Dumnezeu miros cu bună mirodenie, precum iaste scris: 'Domnul au mirosit miroseală bună. Aşa şi roada carea să aduce den firea cea rea, măcară că să veade bună la arătare, însă la Dumnezeu să socoteaşte împuţiciune, ca şi jărtva şi tămâia jidovilor, de carea au zis Dumnezeu pren prorocul: 'Tămâia voastră iaste împuţiciune'". Şi stareţul, cunoscându-ne pre noi că ne îndoim la cuvintele lui, sculându-se înaintea noastră, îş râdică mânile şi ochii către ceriu şi zise întru auzul nostru: „Isuse, Dumnezeul nostru, carele ai făcut ceriul, pământul, marea şi toate ceale ce sânt în eale, izbăvitoriul sufletelor noastre, de sânt aceastea ce am zis către fraţi minciuni, să stea această piatră nevătămată (şi acolea aproape era o bucată de stâlpu, ca de patru coţi). Iară, de am zis adevărat, să să fărâme". Şi, cu cuvântul, să frânse piatra în cinci bucăţi. Iară noi, mirându-ne şi folosindu-ne, am purces. Şi, mergând cu noi, stareţul zise: „Feţii miei, veniţi la mine în sâmbăta ce vine, că am o treabă cu voi". Şi ajungând sâmbătă, în al treilea ceas, l-au aflat pristăvit. Şi, îngropându-l, să duseră mulţemind lui Dumnezeu, care îi învrednici de îngropară un sfânt ca acela. Ale tuturor celor lucrate de noi cearcă Dumnezeu cugetul. Oare pentru

Dânsul lucrăm, au pentru altă pricină? Când auzi *Scriptura*, zicând: „Că tu vei plăti căruiaş, după faptele lui", nu pentru cealea ce-s făcute afară den cugetul cel direpţ, măcară de să şi pare că sânt bune, plăteaşte Dumnezeu bine, ce pentru cealea ce-s făcute cu cugetul cel bun, judecata lui Dumnezeu caută, pentru că nu la ceale lucrate bine, ce la cugetul celor ce să lucrează, că sânt unele multe bune den fire, carele să fac de oameni. Ce, iarăş, nu sânt bune pentru o pricină oarecarea, adecă postul şi cântarea, milostenia şi sălăşluirea, aceastea sânt den fire fapte bune, iară, când să facu pentru mândria, nu sânt bune. Plăţile ostenealelor faptii ceii bune iaste neţinearea măniii şi mintea, că aceastea sânt logodnicii vieţii cei veacinice. //

168[r] Istoria a lui Dionisie ermonahul, carele au sehăstrit în Schitul Lavrii

Eu, fraţilor, cetind cărţile, aflu minunile câte au arătat Dumnezeu ca să pedepsească pre oamenii cei ficleani şi cu firea rea, însă sânt întunecoase şi cu nevoie cunoscute şi nu pot cei neînvăţaţi să le înţeleagă. Şi am făcut osteneală de am tâlcuit unele şi minunate pentru folosul celor ce să află. Ce, ascultaţi, dară ce plată face Dumnezeu cel prea bun celora ce fac rău făcătorilor lor de bine.

Au fost un om şi n-au fost făcând coconi, căci era muiarea lui stearpă, şi au aflat un copil lepădat în cale, şi l-au luat, şi l-au crescut. Apoi, deaca ajunse în vârsta lui, au ieşit om cu fire rea şi cugeta rău către cela ce-l crescuse, că, fiind el om neguţătoriu, îl luo şi pre el la neguţătorie cu dânsul. Iară el, nepriceputul, râvnind la avuţie şi la bani, ce face? Au ucis pe tată-său, pre făcătoriul lui cel de bine, pre cela ce l-au crescut, şi au luat banii, apoi s-au dus căit, ca şi Iuda, şi au mersu de ş-au ispoveduit păcatul la duhovnicul lui. Şi i-au zis duhovnicul: „Mare iaste păcatul ce-ai făcut, însă te du de dă avuţia aceaea carea o ai luat fără direptate la săraci şi dă şi

a ta avuție, că Dumnezeu iaste multu milostiv şi va face milă cu tine". Iară Dumnezeu, vrând să cearte pre ceia ce arată mulțimită rea către ceia ce le-au făcut lor bine, au arătat mare taină. Că mearse păgânul acela să treacă pre la locul acela unde îl îngropase şi auzi glas strigând: „Judecată, o, judecată!". Şi să mira el ce lucru iaste aceasta ce zice: „Judecată, o, judecată!". Să duse la duhovnicul lui şi-i spuse acea minune şi, auzind duhovnicul, să miră cum grăiia mortul şi zicea „judecată" şi-l întrebă duhovnicul şi-i zise: „O dată l-ai auzit au de multe ori?". Iară el zise: „Oricând voiu treace, tot îl auzu". Şi-i zise duhovnicul: „Mare iaste păcatul, de vreame ce ai dat avuția lui şi a ta toată şi, iarăş, strigă judecată". Ce mergi iară la locul acela şi, deaca vei auzi cuvântul acela, zi: „Până când?". Şi vei auzi ce va răspunde mortul acela către tine. Deci, făcu aşa, precum îi zise duhovnicul şi, trecând pre la locul acela, auzi iară de la mortul acelaş cuvânt care auziia pururea: „Judecată, o, judecată!". Şi, deaca-l auzi el, zise: „Până când?". Răspunse mortul şi zise: „Până în zeace ani". Şi mearse iarăş la duhovnicul lui, şi-i spuse taina aceaea, şi nu putu nici el, nici duhovnicul să cunoască ce va Dumnezeu, numai ce-i zise duhovnicul: „Mergi de aşteaptă vreamea şi, deaca să vor plini zeace ani, să vii iară la mine". Deci, aşteptă el cu
168v multă frică şi cu mare cutremur acei zeace ani, / cugetând ticălosul ce răspunsu şi judecată va Dumnezeu să-i dea. Iară, deaca să plini anii, mearse la duhovnicul lui, după cuvântul lui care îi zise, şi, când să întoarse să meargă în cetate, mearse la măcelărie, şi cumpără un cap, şi, mergând la casa lui, (O, minune!) den săculeţul care pusease capul, curgea sânge (Groaznică poveaste!). Şi oamenii îl prinseră, zicând: „Ce ai în săculeţ, de cură sângele totdeauna? Ce sânge iaste acesta?". Şi el răspunse şi zise: „Nu ştiu, un cap am cumpărat de la măcelărie şi l-am pus înlăuntru, să mergu să-l fierbu". Atunce, oamenii, deşchizând săculeţul, văd că iaste cap de om şi, prinzându-l pre el, ticălosul, îl duseră la judecată şi, atuncea, măr-

turisind tot adevărul, cum că au ucis de atâția ani pre cela ce l-au crescut, îş luo pedeapsa ce i să cădea. Şi, iată că să plini, după zeace ani, cuvântul carele auzi de la mortul, zicând: „Judecată!".

Ascultați şi altă poveaste sau şi răscumpărare ce-au făcut Dumnezău la un tâlhariu ucigaş

Un tâlhariu şi ucigaşu, într-o vreame, mearse de să culcă să doarmă în umbra unui zidu vechiu şi i să arătă în somnul lui cum că-i grăi oarecine şi-i zise: „Scoală de-acii şi te dă în laturi, că cade (zidul) să te împresoare". Iară el, deaca auzi, să sculă şi fugi, şi, îndată, căzu zidul, iară el, băutoriul de sânge, puse în mintea lui că face bine, de vreame ce-l scoase Dumnezău den nevoie, că nu-l uraşte pentru faptele lui şi pentru uciderile lui. Deci, luo tămâie şi lumânări, şi, ajungând la besearecă, zice: „Mulțimescu-ți, Doamne, că mă scoseşi den nevoie". Şi nu ştiia becisnicul că alta voiaşte Dumnezău. Şi să duse la casa lui, şi, mâncând şi bând bine, să culcă să doarmă, şi, acolea unde dormiia, i să arătă iară cela ce-l izbăvise de la zidiu şi-i zise lui: „Dară ce mi-ai adus tămâia şi lumânările? Au socoteşti cu mintea ta că-m placu faptele tale ceale fărdeleage? Ce să ştii că, pentr- aceasta, te-am izbăvit den nevoia aceaea, ca să nu mori în odihnă, să nu te vază nimenea, ce voiu să te puiu în ţapă, ca să te vază oamenii carii se vor afla acolo". Iară el, deaca văzu videnia, să sculă înfricoşat şi veade afară stând unii să-l prinză şi, într-acela ceas, ducându-l la judecătoriu, porunci judecătoriul să-l puie în ţapă, în mijlocul târgului, ca să-l vază şi mici şi mari. Aşa au plătit Dumnezău ucigaşului aceluia. Şi aceasta o face Dumnezău de multe ori, ca să pedepsască pre cei cu fire rea şi să aibă şi aceia ce să pedepsescu mai puțină muncă, că ceia ce nu să pedepsescu
169r aici, vai de dânşii, că se vor munci în veaci! // Altul iară era neguțătoriu şi avea lângă el un căţel micu, şi, întim-

pinându-l tâlharii aproape de cetate, îl uciseră. Şi, văzând Dumnezău strâmbătatea şi faptele lor ceale fărdeleage, deade gând şi înţelepciune câinelui ca să-i vădească, şi alergă de-cii căţelul în cetate, înaintea unii cârciume, şi, şezând acolea, socotiia bine pre ceia ce veniia de lua vinu. Şi vedea şi cârciumarul, şi să mira de căţel cum le caută. De-acii veni şi unul dentr-aceia ce ucisease pre domnu-său şi, văzându-l câinele, îl cunoscu şi, îndată, îl apucă de poală şi, trăgându-l, ţipa ca un turbat. Aceasta văzând cârciumarul şi alţi oameni, socotiră că nu latră câinele în deşărt, până când prinsără pre om şi, puindu-l la cercetare mare, mărturisi îndată tot adevărul: „Că eu, şi alte doao soţii am ucis pre stăpânul câinelui, ce, de vreame ce Dumnezeu ne-au vădit într-acesta chip minunat, unde să mai fugim?". Deci, să duseră şi prinsără şi pre ceialalţi doi, şi-i adusără la judecătoriu. Şi, povestind cum au făcut Dumnezău minune, văzând strâmbătatea, şi, pentru aceasta, au trimis căţelul, şi l-au prins. Auzind judecătoriul şi toţi câţi să aflară acolea, să mirară şi slăviră pre Dumnezău, că vădi pre tâlhari într-acesta chip. Şi, făcând judecătoriul judecată, îi omorâră cu amară moarte, adecă îi înţăpară şi-i puseră în târg, scriind şi minunea aceasta, cu carea au arătat Dumnezău acea fără-de-leage mare, ca să să pedepsască cei cu fire rea, pentru că şi câinilor şi dobitoacelor le iaste milă de om, iară ticălosul, omul, nu-i iaste milă de alt om, ce-l ucide şi-i varsă sângele lui. Şi aceasta, dentr-alt nu să face, numai den iubirea de argint, carea iaste rădăcina tuturor răutăţilor. Şi o vedem şi astăzi, că mai mulţi, pentru bani, facu uciderile. Şi să veade, că marea şi uscatul, pentru avearea, sânt pline de tâlhari, carii, de iubirea banilor fiind orbiţi, nu văd, nici le iaste milă de fiinţa lor, ce atâta are tâlhariul, cum ar ucide o fiară, atâta şi pre frate-său. Pentru aceasta, zice apostolul: „Că iubirea argintului iaste rădăcina tuturor răutăţilor".

Ascultaţi şi altă poveaste minunată. În vreamea cea veache era unul de la Atina, ce zicea în lăută, pre carea o numeaşte *Scriptura* chitara sau psaltire. Şi atâta zicea de

frumos, cât şi hiarăle ceale necuvântătoare cunoştea dulceaţa glasului lui. Acesta să afla într-o cetate streină şi, vrând să meargă la locul lui, Atina, întră într-o corabie, având avuţia lui într-o ladă. Iară corăbiarii, cunoscând că are ceva strânsoare, făcură sfat să-l ucigă. Iară el, cunoscând sfatul lor cel rău şi neavând soţie, nici ajutoriu, de vreame ce era singur, numai ce făcea rugă cu toată inima şi să ruga lui Dumnezău să-i ajute. De-acii, luând
169v lăuta, zise de jale, căci îş cunoscu moar / tea lui. Atuncea, Dumnezeu, fiindu-i milă de el, trimise doi delfini mari, deaca auziră glasul lui, şi să apropiară lângă corabie (că zicu filosofii că aceşti peşti sânt iubitori la oameni, adecă îi iubescu pre oameni, şi zicu că, de-ar afla şi vrun mort, îl scot afară, la uscat). Iară el, deaca văzu delfinii, sări în mare, şi-l luară hiarăle acealea, ţiindu-l şi cu alăuta în mânile lui, şi-l scoaseră în limanul Atinei, unde era şi alte corăbii legate, şi văzură şi corăbiarii minunea, cum l-au scos şi l-au aruncat la pământ uscat, şi alergară să-l vază. Iară el mulţimi întâiu lui Dumnezău, carele îl izbăvi, după aceaea luo lăuta şi, zicând de jale, plângea, şi plânseră şi aceia, deaca-l văzură, şi-l întrebară: „Ce om eşti şi cum te-au adus delfinii, te rugăm să ne spui". Şi, deaca conteni alăuta şi lacrămile, începu a povesti cum au păţit, şi acolea povestind, iată sosi şi corabia aceaea în carea era tâlharii carii vrea să-l ucigă şi-i oprise avuţia lui. Deci, alergară oamenii şi aduseră om de la judecătoriul locului, şi-i prinseră, şi-i duseră la judecată şi, cercetându-se poveastea, îi întoarseră avuţia şi pre ei îi omorâră. Vedeţi, iară, ce moarte făcu iubirea de argint? Altul, iară (am aflat scris în cărţile meale) cum că mergea într-un loc, şi văzu un cap de om mort, şi nu-i fu milă de fiinţa lui, nici lăcrămă, ce luo o piatră şi aruncă asupra capului celui uscat. Şi sări capul, şi-l orbi pre acel nemilostiv om. Şi aceasta o au făcut Dumnezău, ca să avem smerenie şi să ne fie milă de fiinţa noastră, iară nu să o ocărâm, şi să o măscărim, şi să o batjocurim, ca pre un mort.

Ascultaţi, iară, şi alta, ce-au făcut întru tot bunul Dumnezeu. Era un preot care avea un priaten şi el să nădăjdui în prieteşugul ce avea cătră preot. Şi, având în punga lui cinci sute de galbeni, i-au dat popei priatenul lui să-i ţie, până va veni den călătoria lui, şi aşa au purces. Iară preotul, luându-i, săpă în sfântul oltariu şi-i îngropă. Iară, după câtăva vreame, veni omul şi-ş cerea de la preotul banii ce i-au dat. Iară el, păgânul, fiindu orbit de iubirea argintului, au ucis pre priatenul lui, şi, scoţând galbenii, îngropă pre mortu acolo, înlăuntrul sfântului oltariului. Iară Dumnezeu, văzând acea fără-leage a lui junghiare, ce face? Îndată îl vădeaşte într-acesta chip. Avea preotul doi copii, încă mici şi brudii, şi, jucându-se ei în casa lor, au junghiat un copil pre altul. Şi muma lor, deaca văzu, luo un lemnu, şi lovi şi pre celalt copil, şi-l ucise. Alergă şi popa acela, să vază, şi văzu amândoi copiii morţi şi, luând şi el un lemnu, loveaşte pre preoteasa şi o ucide. Şi, deaca văzu aceale trei morţi, începu a striga şi alergară vecinii. Şi atuncea, neavând unde să scape de mânia lui Dumnezeu, căzu înaintea oamenilor şi să
170r mărturisi, şi zise: „Eu am // făcut aceaste morţi, că am făcut mare păcat şi am ucis pe priatenul mieu, şi veniţi de vedeţi unde l-am îngropat". Şi, mergând cu oamenii, săpă şi-l scoase den oltariul besearecii. Şi, văzând oamenii acea fără-de-leage ce au făcut preotul, slujitoriul de sfinte, să spământară cu cutremur. Şi el, ticălosul, zise: „De vreame ce Dumnezeu m-au vădit, nu vă fie milă de mine, numai ce mă duceţi la judecătoriu, să-m dea răspunsul". Şi, aşa l-au dus la judecătoriu, spuindu minunea ce au arătat Dumnezeu, cum s-au omorât ei înde ei. Şi, mirându-se judecătoriul, porunci şi-i tăiară capul, şi-i luo şi avuţia lui toată, şi au scris şi minunea, şi răscumpărarea carea o au făcut Dumnezeu, şi să află şi până astăzi, pentru folosul a ticăloşilor oamenilor. Vedeţi, iară, şi spurcata iubire de argint, ce morţi au făcut? Pentru aceasta, vă rog pre voi, măcară călugări, măcară mireani, să vă feriţi cât puteţi de acea rea iubire de argint, şi să învăţaţi, şi să ţineţi cuvântul

apostolului, ce zice: „Aveţi de mâncare şi de acoperire, ajunge-vă să vă ţineţi cu aceastea, că ceia ce vor să îmbogăţească cad în cursele diavolului". Pentru aceasta, să cade să iubim numai destularea, adecă atâta numai cât ne ajunge să ne treacem viaţa noastră, veri bani, veri pâine, veri vin, veri altceva ce ar fi, pentru ca şi de grijile ceale multe să ne mântuim şi împărăţiii ceriului să ne învrednicim, pren petreacerea şi vieţuirea noastră cea plăcută lui Dumnezeu, carea fie toţi noi să o dobândim, cu darul şi cu mila Domnului nostru, Isus Hristos, a căruia e slava şi putearea, în veaci amin.

Acestuiaş Dionisie ermonah învăţătură

Văzând eu nepriceaperea ce aveţi, blagoslovitilor creştini, şi n-aveţi pre nimenea să vă înveaţe cuvântul lui Dumnezeu, am scris cătră voi, creştinii, o învăţătură oarecarea şi îndireptare foarte iuşoară şi pre scurt. Şi vă rog să o primiţi cu toată dragostea şi să o ascultaţi pre ea cu dragă ascultare. Şi, împreună, acealea ce să grăiescu să le şi facem.

Când s-au suit Domnul nostru Isus Hristos în ceriuri, au învăţat pre ucinicii lui şi apostolii, zicând: „Mergeţ în lume şi botezaţi oamenii, în numele Tatălui, şi al Fiului, şi al Sfântului Duh, în trei afundări. Şi, deaca îi veţi boteza, să-i învăţaţi să păzească câte învăţături v-am învăţat în lume şi câţi vor păzi acealea câte v-am învăţat vor mearge în raiu să să bucure, şi să să veselească, în veaci, şi, de-aciia, moarte să nu mai vază, iară nici altă scârbă. Şi, iară, câţi nu vor păzi acealea ce v-am învăţat, vor mearge în munca cea veacinică să să muncească, în veaci, cu diavolii, căci că am iubit faptele diavolului. Şi
170v carele sânt acealea ce au învăţat / Domnul? Ascultaţi şi vă învăţaţi. Învăţat-au, blagoslovitilor creştini, aceastea: să nu curveşti, să nu preacurveşti, să nu ucizi, să nu furi, să nu năpăstuieşti, să nu zavistuieşti, să nu iai dobândă, să nu

faci farmece, să nu te îmbeţi, că pe beţie o numeaşte curvie marele Pavel. Cinsteaşte pre tatăl tău şi pre muma ta, şi iubeaşte şi tot sufletul a om botezat, cu toţi creştinii ne sântem fraţi den Sfântul Botez. Iară, de să va întâmpla păcat de la vrăjmaşul nostru, diavolul, atuncea alergaţi la duhovnicescul vostru părinte să vă ispoveduiţi şi să luaţi iertare şi, atuncea, şi întru tot bunul Dumnezeu va ierta păcatul. Iară, de nu veţi vrea să vă pocăiţi, nu să iartă păcatele fără ispovedanie şi, fărădecât, poţi să faci milostenie la săraci. Pren aceaste doao să iartă păcatele oamenilor şi, deaca vă ispoveduiţi, să vă păziţi să nu căderi iară într-acealeaş răutăţi. Însă, să face un păcat la creştini şi-l ţin unii în loc de bine, adecă facu farmeci, vrăjăscu şi leagă lupii, şi fac advare, carele le numeaşte marele Vasilie şi la alte săboară închinare de bozi. Pentru aceaea, îi canonisescu tare. De iaste preot, să fie lepădat, iară, de iaste mirean, să fie afurisit şi să-l oprească şi de priciştenie mulţi ani. Toate supărările să fac den păcate şi aceasta o învăţăţi, de vă iaste voia să vă spăsiţi. Căci, când faceţi învăţăturile lui Dumnezeu şi de răutăţile a ucigaşului de oameni, a diavolului, vă lepădaţi, atuncea vă priceştuiţi curat şi să face sfânta cumenecătură în trupurile voastre, lumină şi viaţă, şi sănătate, şi pace, şi sfinţire. Iară, de veţi vrea să vă cumenecaţi nevreadnici, să face sfânta cumenecătură întru voi foc arzând şi, de-acolea, boale, supărări, lipse, sărăcii şi, mai apoi, moarte. Deci, aşa vă învăţ, să alergaţi la besearecă, nu numai dumineca, ce şi în toate sărbătorile să nu lipsiţi. Şi vă învăţ şi pre voi, preoţi, să nu luaţi daruri, ca să cumenecaţi creştinii, nici bani, nici oao, nici altceva. Tainele nu să văd, că, de va lua vreun preot ceva pentru sfânta preceştenie, să face ca şi Iuda. Deci, pentru aceasta, să vă socotiţi, ajungă-vă voao numai plata Liturghiii şi a pomeanelor, şi, pre cela ce va să să cuminece să-l cercetaţi, să fie ispoveduit, iară, de nu va fi ispoveduit, să nu-l cumenecaţi, căci şi voi meargeţi în muncă, şi el. Pentru aceasta, mă rog, socotiţi-vă, de vreame ce, deaca nu veţi asculta cuvintele meale, nu eu, ce

voi veţi avea a darea răspunsu la Dumnezeu înaintea înfricoşatei judecăţi, căruia i să cade toată slava, cinstea şi închinăciunea, împreună cu fără de începutul al lui Părinte şi cu prea Sfântul, şi bunul, şi de viaţă făcătoriul al lui Duh, acum şi pururea şi în veaci veacilor, amin. //

171r **Cuvânt pentru vreadnicii şi nevreadnicii preoţi a sfântului şi înţeleptului Maxim. Şi are şi al altor sfinţi câteva capete**

Cade-se preotului să fie sfânt, şi cu sufletul, şi cu trupul. Să fie stâlp de focu, să lumineaze besearecа, adecă nărodul lui Dumnezău, să fie mai curat decât razele soarelui, ca să nu-l lase pustiu Duhul cel Sfânt. Preoţia să face pre pământ şi are orânduiala a ceatclor celor cereşti, pentru că nu om, nici înger, nici altă puteare, ceva zidită poate să o facă, ce sângur prea Sfântul Duh pre Liturghia aceasta o săvârşaşte şi preotul face slujba îngerilor. Pentru aceasta, şi cel preoţit să cade să puie în mintea lui, când face Liturghie, cum că stă cu îngerii în ceriu înaintea lui Dumnezău. Deci, să cade să fie curat, ca şi îngerii. Au nu ştiţi că n-ar putea niciodată suflet omenesc să rabde focul acela al jărtvei, de n-ar fi fostu mult ajutoriul lui Dumnezău? Căci că, de va cunoaşte neştine pre om, care iaste încă învălit cu trup şi cu sânge, în ce chip poate să să apropie de fericita şi preacurata aceaea fiinţă, atuncea va vedea bine a câtă cinste au învrednicit pre preoţi darul Duhului Sfânt, pentru că preoţiei şi singuri sfinţii şi purtătorii de Dumnezău părinţi i s-au cucerit ca unii înalte şi cerească şi dumnezeiască. Şi, cu nevoie să cade şi să cuvine numai sfinţilor să o aibă. Deci, pentru aceasta, care preot nu iaste sfânt, să fugă departe de Liturghie, să nu arză şi trupeaşte, şi sufleteaşte. Atâta iaste mai înaltă preoţia decât împărăţia, câtă osebire iaste între suflet şi între trup. Preoţii aceia carii vor să meargă să slujască înfricoşata Liturghie, să cade să-ş curăţască şi nălucirile

ceale mici ale sufletului şi, pre cât le iaste putearea să
între, după urmarea serafimilor şi a heruvimilor, căci sânt
unii den preoţi carii nici cu lucrul, nici cu cuvântul, nici cu
mintea vieţuiescu după dumnezeieştile canoane, ce cu
pricina iubirii de mărire şi de cinste, adecă s-au făcut
preoţi ca să-i cinstească şi să aibă diregătorie. Pentru
aceasta, nici pre ei, nici pre alţii nu pot să să spăsască.
Alţii, iarăş, fiind trândavi şi nelucrători, şi nu pot să-ş
chivernisască nici viaţa lor, s-au făcut preoţi. Sânt, iarăş,
şi alţii carii nu ştiu păcatul slujbei aceştii beseareci, nici
pun în gând mărimea vredniciei, ce au întrat la jărtăvnic,
precum s-au nemerit necărtu<r>ari, neînvăţaţi şi, necunos-
când o taină înfricoşată ca aceasta, şi zicu că preoţia iaste
îndrăznire. Alţii, iarăş, au fost cu fapte bune şi ţiitori de
toate poftele şi s-au înălţat în sfinţie şi, învrednicindu-se
171[v] cu ste / pena preoţiei, au îndrăznit foarte la această în-
vrednicie ce li s-au dat şi, aşa, furându-se şi amăgindu-se,
s-au lenevit despre fapta lor cea bună, ş-au căzut în pofte
şi în surpări, ş-au mers în muncă. Alţii, prin smerenie şi
prin curată a lor cunoştinţă, slujesc la jărtăvnic şi-ş
aşteaptă plata de la Domnul. Iară cela ce nu e vreadnic şi
cântă Liturghie iaste al doilea Iuda şi, mai mult, se va
munci decât vânzătoriul Iuda, că pe Datan şi pe Aviron să
despică pământul şi-i înghiţi de vii, numai pentru căci
îndrăzniră să tămâiaze în beseareca Domnului, nefiind
vreadnici. Dară, cât vă pare cela ce calcă trupul şi sângele
Mântuitoriului Hristos? Acela, adevărat, cu mai rea pe-
deapsă şi muncă se va munci.

Preotul cel bun, adevărat, trebuie să fie blagocistiv,
curat, învăţătoriu, smearin, să nu fie beţiv, să-ş ţie limba
lui, să nu poarte mânie, nici să fie iubitoriu de argint, ce
milostiv. Şi, den toate, să fie primitoriu de streini, cu toţi,
mici şi mari, să fie drăgăstos şi în pace, să nu ia dobânde
de la ceia ce-i împrumutează, să nu blasteme, nici să
afurisască pre nimenea, nici să să facă neguţătoriu, ca să
nu grăiască minciuni, osândirea să nu o primească, să nu
glumească, să facă pre alţii să râză, să nu grăiască cuvinte

deşarte, ce să vorbească cealea ce-s spre folosul celor ce
ascultă. Şi cealea ce vorbeaşte să fie den *Sfânta Scriptură*,
să nu fie lacom la bucate şi iubitoriu la desfătări, ca să nu
scârbească pre Duhul Sfânt, să nu răspunză cu mânie şi cu
urgie, ce cu smerenie spre toţi, să nu să trufească nemica,
nici să mozavirească procopsala altuia. Pre cela ce l-au
ocărât pre el să-l iarte cu toată inima lui şi, înaintea
tuturor, 'nainte până nu apune soarele, să cerceteaze cu
blândeaţe pe cei păcătoşi şi cu frica lui Dumnezău să-i
dojenească, nici să cade să întărâte pre cineva, nici bogat,
nici săracu. Aceastea toate câte am zis iaste datoriu
preotul să le păzască cu multă nevoinţă şi socoteală, ca şi
pre alţii, cu îndrăznire şi cu inimă curată, să-i înveaţe. Iară,
de nu va purta grijă de aceastea ce le zicem şi nu le va păzi
bine către folosul celora ce să învaţă de dânsul, i să cade
să-i spânzure la gâtul lui o piatră de moară, să-l arunce în
mare, pentru căci au călcat şi n-au grijit de o învăţătură ca
aceasta.

Al Marelui Vasilie

Zice Marele Vasilie că preotul carele va curvi, de va
învie şi morţi, mai mult să nu îndrăznească să facă
Liturghie, că poate cu osteneală multă să să facă sfânt şi
ciudotvoreţ, iară preot nu, pentru că nu e putinţă necuratul
să jărtvească şi să împarţă pre Mielul lui Dumnezău, unde
nici singuri îngerii nu cutează să să pleace şi să vază taină
ca aceasta, ce numai ce stau cu frică şi cu cutremur. //

172[r] Altă poveaste carea s-au făcut în zilele ale Marelui Vasilie

Era un preot oarecare în eparhia a Marelui Vasilie,
curat şi de treabă. Iară prea ficleanul, diavolul, care
zavistuiaşte pururea pre robii lui Dumnezău, ce face? Era
într-aceaea vreame, aproape de casa popei, o muiare

preacurvă şi, tot cu totul, dată în dragostea preacurviei. Şi ce face? O îndemnă diavolul spre dragoste, cum să facă împreunare rea cu robul lui Dumnezău, cu preotul acela, şi multă vreame îl supăra pre el. Iară preotul, deaca o văzu de tot biruită de diavolul şi, temându-se de Dumnezău, nu vru niciodată să vorbească cu ea. Iară neiubitoriul de bine, diavolul, deaca văzu răbdarea preotului, ce făcu? Ajunse sărbătoarea naşterii lui Hristos şi, chemându-l un creştin la masa lui să-l ospeteaze, bău preotul vin mult, cât să îmbătă foarte. Şi, deaca trecu multă noapte, să sculă preotul şi să duse la casa lui şi, deaca ajunse, bătu în uşă şi nu auzi nime, căci că preuteasa lui să întâmplase atuncea de dormiia greu. Iară muiarea aceaea, vicleana şi preacurva, cum îl auzi pre el, să bucură foarte. Iară preotul, fiind foarte beat, căzu înaintea uşii casii lui şi adormi. Atuncea, vicleana aceaea muiare veni şi să culcă aproape de el, iară el, de multă beţie, îi păru că iaste preuteasa lui şi făcu (vai de el!) fapta acea rea a păcatului. Iară, după aceaea, uită acest păcat mare şi, deaca trecură câteva zile, mearse să facă Liturghie şi, acolo unde făcea Liturghie, în oltariu, (O, minune mare!) îl văzu preuteasa lui, ca pre un arap negru, căci, 'nainte când făcea Liturghie, îl vedea luminând ca soarele. Deci, preuteasa lui, deaca văzu taină ca aceasta, zicea cu plângere: „Vai de mine, ce-am păţit, ticăloasa de mine? Cine au înşelat pre bărbatul mieu şi nu iaste primit întru dumnezeiasca beseareca?". Însă, tăcu, până săvârşi Dumnezeiasca Liturghie, şi, deaca săvârşi şi mearse la casa lor, zise către el cu lacrămi: „Vai de tine, vai, în ce chip erai mai 'nainte şi cum ai ajuns acum. Vai şi de mine, că întâiu erai înger, iară acum te-ai făcut diavol". Şi zise preotul: „Ce grăieşti, o, ticăloasă, cum mă cunoşti c-am fost înger şi acum m-am făcut diavol?". Şi-i zise lui preuteasa: „Când slujiiai Liturghie, mai 'nainte aveai daru de la Dumnezău şi lumina faţa ta ca soarele, iară acum făceai Liturghie şi stai în beseareca ca un arap". Atuncea, preotul, cu nevoie, gândi şi-ş aduse aminte că, nevrând, au făcut păcatul, de vreame ce acea

muiare rea spunea în tot oraşul aieve. Atuncea, preotul îş luo preuteasa lui, şi mearseră la Marele Vasilie, şi să ispoveduiră. Iară sfântul, vrând să-i mângâie, le deade canon un an să mănânce secu, şi să facă câte o mie de metanii în toate serile, şi zise către ei: „Păsaţi, feţii miei, şi, deaca se va împlea anul, iară să veniţi aici, ca să te iert, să faci
172v Liturghie". Şi, deaca veni anul, / mearse preotul cu soţul lui la Marele Vasilie şi sfântul, iarăş, ca un părinte bun şi dascal, îi învaţă pre ei şi-i rugă mult să mai facă iarăş acelaş canon încă un an. Şi ei iară primiră cu bucurie cuvântul sfântului şi să duseră şi, deaca să plini şi acela an, iară veniră la sfântul şi el, cu bucurie, îi primi şi cu multe învăţături şi mângâieri îi rugă să mai facă şi alt an. Iară, deaca săvârşiră şi acela an şi să făcură trei ani, iară veniră la sfântul, şi să întâmplase într-acea zi de murise un creştin aproape de Mitropolie, şi fusease boiariu mare acela, şi chemară şi pe Marele Vasilie, cu cliricii lui toţi. Iară sfântul chemă şi pre acest preot, carele, oarecând, nu era vreadnic, şi-i zise: „Mergi şi tu, frate, şi-ţ ia petrahilul tău şi vino acolo la mortul". Deci, să duse şi-ş luo petrahilul, precum îi zise sfântul, şi să duse, şi află pe preoţi slujind pre mortul. Şi, 'mainte zise arhiereul molitva la mort, apoi ceialalţi, iară preotul acesta să temea pentru neînvrednicia lui şi căci era şi dentr-un sat prostu. Însă, lepădând toată frica, mearse şi el aproape de mort şi, luând cădelniţa, începu a zice molitva (şi, o, minune!), când zise: „Că tu eşti înviarea" şi altele ale molitvei, îndată să sculă mortul şi şezu, şi toţi începură a zice: „*<Gospod>i Pomilui*"*, şi slăviră pre Dumnezău, care dă puteare ca aceasta oamenilor.

Om care era încă în păcat să înviaze pe mortul? Slavă iubirii lui cea de oameni şi milostivirii! Iară, deaca şezu mortul, zise cu glas mare şi cu îndrăznire mare către preot: „Ce, dară, o, preote? Macară că m-ai învis den morţi, iară nu să poate să faci Liturghie, nici să te atingi de-acum

* Cuvânt slav, în trad.: *Doamne, ajută.*

mai mult de dumnezeieştile taine, că, macară că m-ai şi înviat, iară pentru osteneala, şi truda cea multă, şi pentru posturile, şi rugile, şi mâncările seci, şi privigherile carele le-ai făcut în cei trei ani, rugând pre Dumnezău, pentru aceasta n-au trecut Dumnezău ruga ta". Atuncea, smeritul acela preot, luând răspunsul, mearse la casa lui, bucurându-se şi lăudând pre Dumnezău. Vedeţi, fraţilor, că, deaca îş strică neştine fecioria lui, nu poate să să preoţască sau să facă Liturghie? Să să facă sfânt şi ciudotvoreţ poate, iară la stepena preoţiei nu poate să vie. Pentru aceasta, fraţilor, să fugim de beţie, că beţia au făcut păcatul preotului şi pre alţii mulţi i-au făcut beţia. Şi, nu numai au făcut păcat, ce şi altele mii de răutăţi au făcut, carele n-au număr.

Ce, pentru aceasta, fraţilor, câţi au spurcat cinul preoţiei, prin beţie sau prin alt păcat, să să părăsască de Liturghie, ca să nu cază în neputinţe necinstite. Şi-i vor batjocuri pre ei dracii, precum şi oarecarii au păţit, ce vom să zicem mai jos. Şi nu numai aicea să dau Satanii, ce şi acolo, în viaţa cea fiitoare va auzi: „Du-te de la mine, zicu-ţi ţie, nu te ştiu pre tine". Şi se va duce în locul muncii. Aceastea, auzind noi, fraţilor, să facem bunătăţi, ca să ne învrednicim împărăţiei ceriurilor, în Hristos Isus, Domnul nostru, a căruia e slava în veaci, amin. //

173v

Pentru alt preot

Un preot oarecarele căzu în patima curviii şi făcea Liturghie fără frică. Iară, văzând Domnul neruşinarea lui, să depărtă ca să să dea pre sine Satanii şi, aşa, den depărtarea lui Dumnezeu, veni la el dimon necurat şi să îndrăci. Iară Constandin, episcupul acestuia, îl trimise pre el la multe mânăstiri, de multe ori, ca, prin darul sfintelor moştii şi pren rugăciunea călugărilor, să să vindece, ce nu să vindecă. Apoi îl trimise pre el la sfântul Venedict, care era sluga lui Dumnezeu, şi să rugă lui Dumnezeu, şi, îndată, cu darul lui Hristos, ieşi necuratul drac den preot. Atuncea, îl trimise pre el la casa lui şi-l învăţă, zicând: „Iată că te-ai însănătoşat, păzeaşte-te de acum să nu mai faci păcat, şi te fereaşte să nu mănânci carne în toată viaţa ta, şi să nu faci nimica de-ale preoţiii, că groaznic lucru iaste a cădea în mâna lui Dumnezeu celui viu, că în ziua aceaea carea vei face Liturghie iară te va apuca diavolul. Iară el n-au păzit porunca şi învăţătura sfântului stareţ (ce, vai de amărâta sfătuire a vrăjmaşului!), iarăş cuteză a face Liturghie şi, îndată, sări diavolul într-însul, şi, fără milă, îl cutremură, până la moartea lui.

Pentru alt preot ce au căzut în curvie

Un preot oarecare, în Ţarigrad, cu meşteşugul diavolului căzu în curvie şi, trecând puţine zile, nu numai cât îş cunoscu greşala lui, ce, încă, aducându-ş aminte de înfricoşatul ceas al morţii şi de ziua judecăţii, să tânguia pre el, zicând: „Amar mie, ticălosul, cum îm spurcaiu sufletul şi trupul! Ce voiu să fac să aflu iertăciune pentru acest păcat?". Iară milostivul şi iubitoriul de oameni, Dumnezeu, care nu va moartea păcătosului, nici va să piară nimenea, puse în inima lui să meargă în muntele Olimbului, să afle părinte duhovnic, să-ş ispoveduiască păcatele lui. Şi, cum să duse, află pre un sfânt stareţ, şi-ş mărturisi păcatele lui, şi spuse şi pentru curvie. Iară stareţul zise: „Dară, după ce ai căzut într-acest păcat greu, îndrăznit-ai a facerea Liturghie?". Iară el zise: „Îndrăznit-am, părinte sfinte, şi iară am făcut Liturghie, călcându-mi cunoştinţa mea". Iară stareţul răspunse: „Preotul care va cădea într-acest păcat, altă vindecare nu ştiu să aibă, numai să să părăsască de Liturghie şi, după aceaea, să cază la pocăinţă cătră milostivul Dumnezeu. Iară, de va îndrăzni, după cădeare, să facă Liturghie, precum mi să pare, nu va avea iertăciune". „Domnul iaste pocăinţă, părin / te? Ce să caz în oceianie?". Iară stareţul zise: 173v

„Iartă-mă, fiule, pentru Hristos, pentru că cine sânt eu să le auz şi să le judec aceastea, măcară de-aş putea să-m plângu ale meale?". Iară el, auzind aceastea, făcu metanii şi purcease trist şi, pogorându-se, întimpină pre părintele Petru, care, văzându-l pre el trist, îi zise: „Ce-ţ iaste, fiule?". Iară el zise: „La cutare stareţ m-am dus, cinstite părinte, şi mi-am spus cugetele meale şi m-au adus la oceianie". Şi-i zise lui minunatul Petru: „Pare-mi-se, fiule, că nu iaste nici un păcat să nu biruiască pre mila lui Dumnezeu, ce vino cu mine la chilia mea şi-m spune ale tale şi, cum va vrea Dumnezeu, te va chivernisi". Deci, veni cu el la chilia lui şi, îndată, mărturisi păcatul curviii, iară stareţul zise: „Că adevărat ţ-au zis duhovnicul, că la preot acest păcat iaste greu şi neiertat. Adevărat, ce, de vreame ce s-au făcut, ce vom să facem? Tu, de acum, să nu slujăşti ale preoţiii, şi te fă călugăr, şi te pocăieşte den tot sufletul şi, aşa, nădăjduim întru bunătatea Domnului nostru, Isus Hristos, că va face milă de te va ierta, ca şi pre toţi câţi s-au pocăit". Aceastea auzind preotul, căzu la picioarele lui, zicând: „De vreame ce Dumnezeu m-au trimis la sfinte mâinile tale, să nu mă desparţu de tine?". Şi, văzând stareţul lacrămile lui şi gândul cel zdrobit, îi zise lui: „De-ţ place, fiule, să fii cu mine, eu nu te gonescu, că au zis Domnul, precum ştii: 'Că pre cela ce vine către mine nu-l voiu scoate afară'". Şi, după puţine zile, îl învăţă şi-l tunse călugăr, şi era cu el în pocăinţă şi în post, şi în lacrămi, rugându-se lui Dumnezeu. Şi avea stareţul zemnic, şi trecând câtăva vreame, să rugă stareţului să-l lase să lăcuiască într-însul, şi i-l deade. Iară preotul să duse, şi făcu un lanţ, şi-l puse în grumazii lui, şi căpătâiul lanţului îl bătu într-o margine de păreate. Şi, deaca trecură trei zile şi nu să sui la stareţul, atuncea să pogorî el la dânsul şi, deaca îl văzu legat cu lanţul, zise: „Ce iaste aceasta ce ai făcut, fiule? Dară, fiind legat, cum vei ieşi să-ţ faci treaba trupului?". Iară el, răspunzând, zise: „Eu, părinte sfinte, multe mirodenii am mirosit bune. Deci, mi să cade, precum m-am săturat de acealea

mirosiri bune, să mă satur şi de împuţiciunea carea iese den mine. Şi, de te va îndura Dumnezeu pre sfinţia ta, dă-m a doa zi şi a treia zi câte o bucată de pâine pentru nevoia firii". Şi plăcu stareţului rugăciunea lui şi, în toate doao sau trei zile, îi da câte o bucăţea de pâine şi apă, şi o uda cu lacrămile şi, atuncea, o mânca. Şi târpi trei ani într-această pocaianie şi, luând adeverinţă stareţul pren arătare, cum că au primit Dumnezeu pocăinţa lui şi va să meargă în lumea cea de sus, să pugorî să-l dezleage den lanţu, spuindu-i că va să să săvârşască. Iară el să ruga să nu-l dezleage, ce să-l lase legat, să să săvârşască. Stareţul
174r zise: Ba, fiule, nu să // cade să fie aceasta". Şi, cum îl dezlegă, îi zise să stea la rugăciune şi, încă cetind molitva, îş deade lui Dumnezeu sufletul.

Altă poveaste înfricoşată pentru preoţii cei nevrednici. Cum că dumnezeiasca direptate, fără zăbavă, plăteaşte celor îndrăzneţi şi obraznici

În zilele dumnezeieştilor împăraţi Leon şi Alexandru, un boiariu oarecare, la Morea, au cumpărat un rob, tătaru de neam, şi l-au dat preotului care avea la beserecucea lui de cânta Liturghie, să-l înveaţe carte. Şi învăţând copilul acela carte, şi slujind şi preotului ce-i era trebile lui, să făcu de doispreace ani. Şi, într-o zi, întrebă boiariul pre copil şi-i zise: „Creştini sânt tătarii?". Iară copilul răspunse: „Ba, Doamne, nu sânt creştini. Şi, cum socotescu, şi eu sânt nebotezat". Şi-i zise boiariul: „Dară, de vreame ce n-ai fost botezat, pentru ce te cumineci cu preacuratele taine? Eu socotiiam că eşti creştin şi, pentru aceaea, n-am oprit niciodată pre preotul ca să nu te cuminece cu făcătoriul de viaţă, trupul şi sângele Domnului nostru, Isus Hristos". Iară copilul răspunse: „Că şi eu, Doamne, neştiind, deaca vedeam că să cuminecă ceialalţi copii, mă cuminecam şi eu". Atuncea, chemă pre preotul care avea la beserecucea casii lui şi-i zise să boteaze copilul. Deci,

boteză preotul pre copil, după orânduială, şi începu şi Dumnezeiasca Liturghie, şi, deaca sfârşi Dumnezeiasca Liturghie, veni copilul la casa stăpânu-său, ţiind şi făclia. Şi-i zise stăpânu-său: „Întoarce-te în besearecă, să vii împreună cu cela ce te-au botezat". Şi să întoarse copilul la beserecuce, şi află pre preotul, şi, încă nu sfârşise sfintele, să facă otpustul, şi, întorcându-se copilul la boiariu, îi zise: „Stăpâne, nu iaste acolo cela ce m-au botezat". Iară boiariul să miră cum aşa curând au ieşit preotul den besearecă şi iară zise cătră copil: „Du-te, cum ţ-am zis, de chiamă pre cela ce te-au botezat". Să duse copilul, şi iară află pre preot singur, şi iară veni, şi zise: „Nu iaste, stăpâne, acolo, cela ce m-au botezat". Şi, mirându-se boiariul al doilea rând, trimise alt copil, să chiame pre popa care săvârşise toate, şi-l chemă pre el, şi, deaca veni preotul şi-l văzu boiariul, zise cătră copil: „Nu ţi-am zis să chemi pre cela ce te-au botezat şi tu te-ai dus, şi ai venit, şi ziceai că nu iaste acolo cela ce te-au botezat? Dară acesta ce iaste?". Iară copilul zise: „Nu m-au botezat acesta, stăpânul mieu, că cela ce m-au botezat era faţa lui de străluciia ca fulgerul şi Dumnezeiasca Liturghie acela o au săvârşit, şi, când cânta Liturghie acela înfricoşatul, acesta sta afară, în besearecă, legat de grumazi şi de mâni cu
174[v] lanţu, şi-l ţinea doi / arapi groaznici şi grozavi, şi, deaca au săvârşit acel ca soarele frumos Dumnezeiasca Liturghie, carele era încă în besearecă, şi eu am venit la tine, stăpânul mieu, şi, când m-ai trimis să-l chem, am mersu şi nu l-am aflat". Aceastea auzind boiariul acela, şi mirându-se, îl prinse cutremur şi frică den cuvintele copilului. De-ciia, luo boiarenul pre popa de mână şi-l duse în beserecuce, şi-i zise: „Ce sânt aceastea ce zice copilul?". Atuncea, preotul căzu la picioarele boiariului şi, cu lacrămi, zise: „De vreame ce Dumnezeu ţ-au arătat ale meale, vrând pocăinţa mea, nici eu să nu ascunzu nimica. Vrăjmaşul sufletelor noastre, diavolul, s-au meşterşuguit spre mine şi am căzut în păcat cu o muiare a unui bărbat, şi, deaca au ştiut episcupul, mie mi-au zis cum nimica mai multu să nu

fac de ale preoţiei. Iară eu, fiind sărac şi fără de Leturghie, nu puteam să trăiescu. Am fugit de la moşia mea şi am venit aici şi, tu, stăpânul mieu, te-ai milostivit şi m-ai miluit pre mine, striinul şi foarte săracul, şi m-ai primit în casa ta, iară eu, ticălosul, mi-am călcat ştiinţa mea şi n-am băgat în samă direapta judecată a lui Dumnezeu, şi munca cea veacinică, şi făceam Liturghie până acum. Şi, de vreame ce milostivul Dumnezeu ţ-au arătat ceale pentru mine, de acum nu mai sânt vreadnic să te văz pre tine, stăpânul mieu şi sfântul". Aceastea auzind boiariul, zise către el: „O, omule, mai bine ţ-ar fi fost să ceri decât pentru această viaţă trecătoare să calci cunoştinţa ta şi să-ţ omori sufletul, îndrăznind la neatinsele şi dumnezeieştile taine", unde, precum zice dumnezeiescul Pavel: „Sfinţii îngeri la aceastea dumnezeieştile taine dorescu să să pleace să vază şi, încă, îş acopăr cu aripile lor obrazele", dară tu, fiind nevreadnic, în ce chip îndrăzniiai de slujiiai aceaste dumnezeieşti taine? Însă, de vreame ce avem Dumnezeu milostiv carele primeaşte cu dragoste pre câţi să pocăiescu cu toată inima, du-te la mânăstire şi te pocăiaşte cu de-adins în toată vreamea vieţii tale, când-ai să va milostivi Hristos Dumnezeu, şi-ţ va ierta fără-de-leage ca aceasta, căci, precum socotescu, nu iaste alt păcat mai rău decât acesta, când iaste preotul nevreadnicu şi cutează de slujaşte dumnezeieştile taine. Şi, aşa zicând, îl slobozi pre el. //

175[r] **Învăţătură a lui Zlataust, pentru că, cine va mânca pâinea sau păharul Domnului va bea, nefiind vreadnic, vinovat va fi trupului şi sângelui Domnului**

Pentru ce să face vinovat? Pentru căci l-au vărsat jos şi să socoteaşte lucrul, ca cum l-ar fi junghiat numai. Iară nu iaste jârtvă, ca şi atuncea când l-au împuns aceia, nu pentru să bea l-au împuns, ce pentru ca să vearse sângele lui. Într-acesta chip, şi cela ce slujaşte sfintele şi să cu-

minecă nevreadnic, nemica de aceaea n-are părtăşie. Cel preoţit să cade adevărat să fie curat de toate patimile, iară mai ales de curvie şi de vrajbă, nemică nici cât de supţire cuget să n-aibă, de va să nu fie ca un stricat, şi bubos la mâni şi la obraz, carele să apropie, să să atingă de Împăratul, pentru căci ştie ce va păţi acela.

Al lui Zlataust, dentru învăţătura faptelor

Nu mi să pare să fie mulţi den cei preoţiţi să să spăsască, ce, cu mult mai mulţi ceia ce merg în muncă. Şi pricina iaste că, la lucrul preoţiei, trebuie mare suflet, că multe nevoi sânt carele îl scot den obiceaile lui şi trebuie să aibă mii de ochi să vază în toate părţile. Şi, să nu-m zici că preotul au greşit sau diaconul, căci că toate răutăţile şi vinile acestora asupra capului celuia ce i-au hirotonit pre ei să aduc.

Cela ce aduce pre cel nevreadnic la episcupie şi-i porunceaşte să chivernisască suflete, pentru toate câte lucrează acela, el va să dea răspuns, căci că cela ce nu iaste smearin, când e prostu, cu mult mai vârtos, deaca ia stăpânire, macară de s-ar arăta unul ca acesta şi smearin mai pe urmă, pentru că mărirea deşartă, şi dragostea banilor, şi obrăznicia urmează stăpânirii.

Dentru ale stareţului

Zicea pentru cel dentru sfinţi părintele nostru Leon, arhiepiscopul al Râmului celui vechiu, că, 'nainte de adormirea lui, cu puţină vreame, au mers la mormântul al marelui apostol Petru, şi au stătut acolo 40 de zile şi 40 de nopţi, nemâncat, şi să ruga apostolului cu lacrămi multe, să să roage lui Dumnezău să-i iarte, veri ce-ar fi greşit, ca un om, într-această lume. Şi, la sfârşitul celor 40 de zile, i s-au arătat lui, noaptea, vârhovnicul apostol, grăind:
175v „M-am rugat lui / Dumnezău mult pentru tine şi, iată că ţ-au iertat toate păcatele tale, afară den hirotoniri, căci,

pentru aceastea nu m-au ascultat milostivul, ce veri bine vei fi hirotonit, veri rău, vei să dai samă pentru aceasta". Iară el, auzind aceastea, să întristă şi, în puţine zile, purceasă cătră Domnul.

A lui Zlataust, dentr-a lui Ioan

Preotul, de va şi griji bine de viaţa lui, iară de-acelora ce-l ascultă pre el nu se va nevoi cu osârdie, cu curvarii va mearge în matca focului. Vedeţi, dară, şi voi ce nevoie mare au şi arătaţi multă plecăciune cătră ei, pentru că preveghiază şi să îngreuiază pentru sufletele voastre.

Zise oarecare dentru sfinţi că să asamănă preotul păcătos cu un om oarecare ce ar avea bube pre mâni şi să împarţă aur. Şi bubele stau pre mânile lui, iară ceia ce iau aurul, nemica nu să vatămă.

Cine cinsteaşte pre cel vreadnic preoţiei şi-i zice sfânt, pre om cinsteaşte şi slăveaşte, iară cela ce cinsteaşte şi pre cel nevreadnic, pe preoţie cinsteaşte. Deci, socoteaşte, dară, oare carea iaste mai cinstită? Că poate fi aceaea a doa? Dumnezău, fraţilor, au dat preoţilor darul cel desăvârşit, să slujască preacuratele taine ale Domnului nostru, Isus Hristos, iară nu îngeri şi arhangheli să slujască, ce prea Sfântul Duh le săvârşaşte toate, numai ce să împrumutează cu mânile şi cu limba preotului. Pentru aceasta, să cade să fie curat cu sufletul şi cu trupul preotul şi aşa să stea în scaunul cel cerescu a lui Dumnezău. Pentru aceaea, să cade să nu fie ocărâtoriu, curat, direpţ, deşteptat, blând, întreg la minte, orânduitoriu bun, neînvrăjbitoriu, smearen, postitoriu, lin, nepizmuitoriu şi să aibă toate sfinţirile, cu cântare şi rugăciune, de pururea. Iară, de nu va avea aceaste fapte bune şi va sluji Liturghie, adună mare muncă în sufletul lui, căci că apucă cărbunele acela carele zice Isaiia, cum că nici serafimii n-au cutezat, fără cleaşte, să-l apuce. Iară, tu, preotule, vezi mântuirea lui Dumnezău pururea, adecă pe Hristos, şi-l prinzi cu mânile tale, pre

care Hristos, primitoriul de Dumnezău, Simeon numai, o dată l-au văzut şi l-au apucat? Câtă sfinţire, dară, va să aibă preotul şi îndrăznire către Domnul, ca un păciuitoriu a lui Dumnezău şi al oamenilor, întru sfânta şi preacinstita Liturghie, ca nu cumva, făcând Liturghie fără vrednicie, să ia blestămul, în locu de blagoslovenie, şi să dobândească întunearec, în loc de lumină, şi osândă, şi muncă netrecută, în loc de blagoslovenie şi de fericire. Căci că am văzut eu pre mulţi de ceia ce slujescu nevreadnici, murind mai 'nainte de vreame, pentru că nu vrea să lase preoţia şi, aşa, s-au trimis în ceale de-acolo munci ale iadului. Un preot oarecare, mândru, avea cu înşelăciune sfinţirea şi să arăta la // toţi cinstit şi să socotiia că are fapte bune. Iară, odinioară, cântând el Liturghie, la molitva heruvicului,
176r plecând capul lui, după obiceaiu, pre sfântul preastol, cumu-ş deşchise gura să zică *„nictoje dostoin"** fără veaste, (ticălosul) să arătă mort şi, precum era plecat, aşa îl lăsă sufletul lui.

Şi oarecare, la o mânăstire ce era aproape de Ţarigrad, s-au întâmplat când vrea să sfârşască slavoslovia utrănii şi, într-amândoao stranele cântând, să întâmplă aceasta, că era în strane 40 de preoţi carii cânta. Şi, când începu a lumina de zio, fără veaste să făcu strigare şi tunet groaznic cu fulger, şi arse doi preoţi în mijlocul celoralalţi preoţi. Aşijderea, am văzut şi pre alţii mulţi, carii, cu amară moarte şi grabnică, ş-au pierdut viaţa, a cărora le era păcatele curvii şi beţii şi a unora preacurvii cu cumetrele lor. Iară, deşi mai mulţi aici nu s-au pedepsit, nici în gând au pus ce-au păţit ceialalţi, iară îi aşteaptă acolo plata cea vreadnică a nevredniciei lor, munca cea înfricoşată şi nes<f>ârşită.

A lui Zlataust

Vreamea cuminecăturii iaste nu sărbătoarea şi praznicul, ce curăţia cunoştinţii şi viaţa cea nevinuită. Că, în

* Cuvânt slav, în trad.: ***nimeni nu e vrednic.***

ce chip cela ce n-are la dânsul nici o poticneală de păcat poate să să cuminece în toate zile, aşa, şi cela ce cade în păcat şi nu să pocăiaşte, nici în sărbătoare nu poate să să cuminece. Că nu ne iuşurează pre noi aceasta de păcate, de ne vom cumineca o dată într-un an, ce, mai vârtos, aceasta ne osândeaşte mai rău, că numai o dată ne cuminecăm şi nici atuncea curat. Pentru aceasta, vă rog pre toţi să nu veniţi la dumnezăieştile taine pentru pricina sărbătorii, ce, când veţ vrea să vă cuminecaţi, să cade să vă curăţiţi cu multe zile mai înainte prin pocăinţă, şi rugăciune, şi milostenie, şi prin osteneală pentru ceale sufleteşti. Şi să nu vă întoarceţi iară la ceale dentâiu, ca câinele la borătură, că masa aceasta a Domnului iaste plină de foc sufletescu şi, precum fântânile fireaşte izvorăscu apa, aşa şi aceasta are o pară oarecarea negrăită. Deci, de vei ţinea trestie, leamne, iarbă, nu te apropia, ca să nu aprinzi mai rău şi să arzi pre sufletul care să cuminecă.

Den cuvintele lui Anastasie Sinaitul. Istorie pentru învrednicia preoţască

În cetatea Laodichiei era un preot smerit şi cu frica lui Dumnezeu şi, într-o noapte, mearse la dânsul mai marele locului, silindu-l să să scoale, să meargă să boteaze un copil, al lui prunc, că era în cumpănă de moarte. Iară preotul, cum auzi aceasta, să sculă îndată, fără de nici o
176v leane, şi începu den pat a ceti molitvele ceale de botez / ale Marelui Vasilie şi, aşa, mearse la locul unde vrea să boteaze copilul. Iară, în ceasul acela ce aducea apa şi sfântul miru, muri copilul nebotezat şi, luându-l pre dâns preotul acela, îl puse înaintea jărtăvnicului, şi zise: „Ţie zicu, îngerule, care eşti, împreună cu mine, slugă lui Dumnezău, cu putearea aceaea carea ne-au dat Hristos să legăm şi să dezlegăm pre pământ şi în ceriu. Întoarce sufletul copilului în trup, până se va boteza, că mi se pare să nu-ţ fie poruncit Dumnezău să iai acestu suflet nebo-

tezat, că ştie Stăpânul mieu şi Stăpânul tău că nu m-am lenevit, ce, în ceasul ce m-am deşteptat prin glasul părintelui copilului, îndată am început molitva botezului". Aceastea zicând preotul către înger, învie copilul, venind sufletul de la înger în trup şi, deaca-l boteză preotul, iară adormi în Domnul şi luo îngerul sufletul copilului botezat. Aceasta iaste vreadnică să ne arate noao vrednicia preoţiei, cum că, de vreame ce are puteare şi la îngeri să i să pleace, dară, cu cât mai vârtos să nu fie vreadnică la oameni a lega şi a dezlega?

Cuvânt al 7 la pilda celuia ce au căzut în tâlhari. Blagosloveaşte, Părinte

Auzit-am, fraţii miei, la Evanghelia Domnului nostru, Isus Hristos, zicând că un om oarecare să pogorâia de la Ierusalim în Ierehon şi căzu în tâlhari, carii, şi dezbrăcându-l pre dânsul şi rane făcându-i, să duseră, lăsându-l, mai mort fiind. Iară un preot şi un diacon, trecând pre calea aceaea şi văzându-l pre el, trecură. Iară un samaritean, viind la locul acela şi văzându-l pre el, i să făcu milă şi, puind vin cu untu-de-lemnu şi amestecându-l, îl turnă pre dânsul şi-i legă ranele lui şi, puindu-l pre vita lui, îl duse la bolniţă şi deade bolnicearilui o costandă, zicând: „Grijaşte pre acest om şi, orice vei mai cheltui, întorcându-mă, eu îţ voiu plăti". Să vedem pilda acestuia ca, luând aminte, cu inima să cunoaştem tainele lui Dumnezeu.

Omul iaste Adam, iară Ierusalimul împărăţia ceriului şi înţelepciunea. Iară Ierehonul iaste lumea. Deci, în câtă vreame avea Adam îmbrăcământul cel cerescu, mai 'nainte de neascultare, şi înţelepciunea, şi viaţa cea întocma cu îngerii, neoprită întrare avea în Ierusalimul cel cerescu. Şi lăcaşul, şi umblarea în poruncile lui Dumnezeu umblând, de nimenea nu să biruia, nici să răniia. Iară, deaca nu ascultă de Dumnezeu şi porunca nu o păzi, ce să

răpi cu înşălăciunea şarpelui, atuncea să pogorî în Ierehon,
177r adecă pre pământ, şi lucra // ale pământului, că Ierusalimul să tâlcuiaşte suire, iară Ierehonul pogorâre. Pogorâtu-s-au, dară, ca den Ierusalim în Ierehon, într-acesta chip, den viaţa cea cerească către viaţa înşălăciunii diavolului, căci, când păzeaşte neştine poruncile lui Dumnezeu, atuncea petreace în ceriuri, precum zice apostolul: „A voastră vieţuire în ceriuri iaste, s-au pogorât den slavă în necinste, den neputrejune în putrejune, den hrana raiului în pământ cu mărăcini, den viaţă în moarte, că zice: 'Îndată ce veţi mânca den pom, cu moarte veţ muri, adecă cu păcatul, că moartea sufletului, adecă păcatul iaste neascultarea lui Dumnezeu'". Şi să pogorî den direptatea cea den raiu, den sfinţirea cea den ceriu şi veni în Ierehon, adecă în cădearea înşălăciunii, în moartea păcatului şi căzu în tâlhari, adecă la diavolul, şi la puterile ceale potrivnice. Iară calea iaste această viaţă, pre carea, mergând Adam, au căzut în tâlhari şi l-au dezbrăcat pre dânsul. Şi, de ce l-au dezbrăcat de îmbrăcământ, de ascultările, de dragostea ceaea ce avea cu îngerii, de primblarea cea cu Hristos, de hrana cea den raiu, de viaţa cea cerească? De această viaţă l-au dezbrăcat pre dânsul şi, făcându-i rane, adecă păcatele, curviile, preacurviile, închinarea bozilor, otrăvirile, uciderile, zavistiile, pricile, mozaviria, mânia şi toată altă lucrare a faptelor celor reale, că aceastea fapte rănescu pre om, această împuţiciune şi putrejune nascu. Şi, cum că iaste aceasta aşa, învaţă den-adins de la David, că, zugrăvindu la dânsul ranele lui Adam, rane le numeaşte pre dânsele, zicând: „Împuţitu-s-au şi au putrezit ranele meale de faţa nebuniii meale, că tot păcatul rană şi struncinare face". Rănitu-s-au, dară, pentru neascultarea. Struncinatu-s-au pentru neplecarea. Rănitu-s-au pentru fără-de-legile, precum zice prorocul: „Rănitu-m-am ca o iarbă şi să uscă inima mea, că uitaiu să mănâncu pâinea mea, adecă să păzescu porunca lui Dumnezeu". Şi, mai mort, (sic!) zice: „Pre acesta îl lăsară, nu doară că nu vrea ei să-l omoară, ce nevrând Dumnezeu, pentru că zice: 'Nu

voiu moartea păcătosului ca pocăința lui și, unde pre el l-au lăsat în cale, adecă întru viața aceasta, că veacul acesta să chiamă cale, de vreame ce toți oamenii pren ea trec'". Și, pogorându-se, zice: „Preotul pre cale". Și, văzându-l pre el, îl trecu. Iară preot numește pre fericitul Moisi și pre Aaron. Moisi și Aaron, întru preoții lui și Samoil, întru ceia ce chiamă numele lui. Acesta, dară, Moisi, care minunat și slăvit să făcu, care, cu bătaia cea cu zeace rane au biruit pre eghipteani, care Marea Roșie o au despicat și o au uscat, și au povățuit norodul pren ea, care apa cea den mare o au îndulcit, cela ce, cu Dumnezeu, prin nor, au vorbit, cela ce multe minuni au făcut, călătorind calea vieții aceștiia și, văzând pre omul zăcând, îl trecu pre el și nu-l sculă. Aşijderea și diavolul, ceata prorocilor, că
177[v] și / aceia, mai apoi, dupe Moisi viind, aceaeaș cale a vieții călătorindu și aflându rănit pre omul, pre Adam nu-l scularâ. Nimenea pre dânsul nu-l râdică, nimeni lui viață nu-i dărui, nimeni pre el den moarte nu-l izbăvi, nimeni nu opri izvorul păcatului, pentru că și ei în păcate era cuprinși, măcară că, pentru viața lor cea smerită, lui Dumnezeu priaten să făcu, iară, pentru căci avea tot un trup cu Adam și de rădăcina cea moartă să ținea, nu putea să scoale pre rădăcină, fiind ei ramurile. Iară samariteanul zice: „Nevoitoriu cu lucrurile și milosârd cu voința, crezătoriu la slugi". Viind la locul acela și văzându-l pre el rănit, să milostivi, și puse unt-de-lemnu și vin, și legă ranele lui. Al acestuia samariteanu obrazul și chipul iaste Domnul nostru, Isus Hristos, ce va zice neștine după ceia ce ascultă. Cine zice Domnului samaritean? Îi zice lui: „Nu cu ființa dumnezeirii, ce cu urmarea milostivirii". Că, în ce chip samariteanul cu ființa trupului aseamenea cu alții era, iară cu voia milostivirii nu era aseamenea, ce mai bun s-au arătat. Aseamenea cu prorocii, cu patriarșii, dupe omul cel den Maria cu putearea dumnezeirii mai mare de toți s-au arătat, întocma cu omenescul chip, iară nu întocma cu slava cea mai pre sus de lume. Aceia au avut lenevie și nemilostivire, fără de milă au trecut pre cel

rănit, iară samariteanul, fiind milosârd, mai blagocistiv și milostiv s-au arătat. Aşa, și Hristos, den patriarși și den proroci carii nu socotiră pre cel pentru neascultarea căzutul om, sângur îndurat și milostiv să arătă, dupe cum zice prorocul: „Că tu eşti Domnu milostiv". Și, precum samariteanul nu era den limba jidovilor, ce dentr-alt oraș purcedea, aşa, și Domnul n-au fost den lume, ce den ceriu au venit pre pământ, Dumnezeu fiind, om s-au făcut pentru noi. Stăpân fiind, al slugii chip au îmbrăcat, să milostivi pentru noi, să pugorî den ceriu pre pământ. Văzu pre omul lepădat și rănit, în curvii, în preacurvii, în ucideri. Văzu și să milostivi de zidirea lui, și puse vin cu unt-de-lemnu, și, amestecându-le amândoao, făcu ploaie, și puse deasupra omului. Ce iaste, amestecând vin cu untul-de-lemnu? Adecă, amestecând dumnezeirea și omenirea, împreunând milosârdia cu spăsenia, mântui pre omul, că sângele Domnului, picând den coastă pre pământ, ne-au spălat noao zapisul păcatelor. Dară, ce iaste? Legă ranele lui, adecă au legat pre diavolul și au dezlegat pre om, legă vasul și învie pre omul, legă și robi pre puterile ficleanului și izbăvi pre omul. De vei să gândești și într-alt chip, ascultă. Amestecând vinul cu untul-de-lemnu, untul-de-lemnu asamănă pre mângâitoriul cuvântu, iară vin pre cel strângătoriu, și legăturile pre dăscălie, carea strânge cea răsipită pocăință, dupe zisa apostolului: „Dojăneaşte, conteneaşte, mângâie". Și l-au
178[r] pus pre // el pre vita lui, adecă, luând Hristos trupul pre umerile lui, ale dumnezeirii, l-au dus cu duhul în ceriuri, că nu duce aur sau argint, sau pietri scumpe au dus, ce pre cel dupe chipul lui Dumnezeu aseamenea făcut om îl sui de pre pământ în ceriu, în cea mare, și largă, și minunată bolniță, l-au dus pre el den robie în volnicie, den tirănie întru împărăție, den moarte în viață. Iară, vei și într-alt chip să gândești? Ascultă! L-au dus pre el la bolniță, într-această catolicească besearecă și l-au dat bolnicearului, fericitului Pavel, stăpânului creștinilor, bolnicearului celui chiar, dându-i lui doao costande. Iară, pren Pavel, celor

de pren toate besearecele, arhiereilor, şi dascalilor, şi slujitorilor de Leturghie, doao costande zice, cea *Veache* şi cea *Noao Scriptură*: „Grijaşte pre omul acesta şi orice vei mai cheltui, eu venind, îţi voiu plăti". Care zice: „Într-acesta chip iaste să grijască", zice nărodul acesta den limbi, carii s-au dat întru besearecă. „De vreame ce bolnăvescu oamenii, răniţi fiind de păcate, tămăduiaşte-i pre ei, ca cu o plastură, cu proroceştile graiuri, însănătoşază-i pre ei pren ale celui *Vechiu* şi ale celui *Nou Testament* învăţături şi mângâieri, plecându-i pre ei ascultării să să părăsască de păcat şi să părăsască a diavolului înşălăciune. Iară, deşi într-acesta chip neîndireptaţi vor sta, încredinţează-i pre ei cu faptele, pleacă-i pre ei pren cuvintele tale ceale mari, chip lor te fă şi însemnare bună în cuvânt şi întimpinare, în credinţă, în dragoste, în smerenie, ca chipului tău să urmeaze şi următori să fie petreacerii tale cei bune. Şi aceasta, de o vei face a ta cevaş adaogere, cu cuvântul sau cu lucrul vei dărui, şi, orice-i mai cheltui, eu venindu, îţi voiu plăti, adecă întru a doa venire a mea, aceaea a plăţii, vreadnică plată ostenealii tale îţ voiu da". Pentru aceasta, Pavel, nădejduit în făgăduinţele aceastea, zice: „Iară eu foarte cu dulceaţă pentru Hristos voiu cheltui şi mă voiu cheltui pentru sufletele voastre, cea întru limbi zice dăscălie şi slujba cuvântului". Că acesta iaste cela ce besearecile lui Dumnezău le zideaşte şi le întăreaşte şi pre toţi oamenii îi vindecă prin sufleteştile învăţături, căruiaş ceale de folos împărţind, în viaţa veacinică povăţaşte sufletele noastre, că cu toţi zice: „M-am făcut de toate, ca cu adevărat pre cineva să spăsescu". Acesta iaste cel bun al besearecii bolnicearíu, pre toţi primeaşte, de toţi grijaşte, nici de beţiv, nici de ocărâtoriu, nici de răpitoriu nu să leapădă, de închinătoriul de bozi nu să oscărbeaşte, nici pre altcineva fără-leage şi necurat goneaşte, ce pre toţi îi primeaşte, ca un doftor spală ranele prin feredeul a doa naşterii şi-ţ aduce ţie cuvinte de învăţătură, ca nişte vinu, pentru ca să nu te porţi de ceale după necunoştinţă făcute păcate. Şi, iară vindecă pren mângâiare, ca cu

unt-de-lemnu, iuşorând de boală sufletele noastre, zice şi
178[v] într-acesta chip: „Iară vă rog pre voi, / fraţilor, pentru îndurările lui Dumnezău, să puneţ înainte trupurile voastre jărtvă vie, sfântă, cea cuvântătoare închinăciunea voastră". Deci, câţi sânteţi ucenici cuvintelor lui Pavel, poruncile lui Dumnezău le păziţi, ca să nu cădeţi den Ierusalimul cel cerescu, cetatea Dumnezăului celui viu. Fie, dară, tămăduindu-ne noi de ranele sufleteşti şi trupeşti, în sănătate şi împlinirea credinţii, să ne punem pre noi înaintea lui Hristos întregi şi fără prihană, fiind nelipsiţi în toată fapta cea bună şi să dobândim cea de la ceriuri făgăduinţă, cu darul şi iubirea de oameni a Domnului nostru, Isus Hristos, a căruia e slava şi putearea, în veacii veacilor, amin.

Sfârşit şi celui în troiţă unuia Dumnezău slavă.

Precum dorescu să sosească la vadul cel cu adăpostire carii sânt bătuţi de valuri întru luciul mării, aşa am dorit şi eu să sosescu la sfârşitul cărţii aceştiia, la a tot meşteşugul lucrului al aceştii sfinte cărţi şi al diortosirii limbii rumâneşti, primitoriul de ostenínţe, Mitrofan Proin Episcop Huşschii.

Pre voi, pravoslavnici cititori, rugăm, unde veţ afla niscari lunecături în lucrul acesta, nu blestemeţi, ce iertaţi şi îndireptaţi, ca şi pre voi Dumnezău să iarte şi să vă îndirepteaze către cerească împărăţie, căriia părtaşi şi noi rugăm să fiţi, amin.

Tipăritu-s-au în anul de la Facerea Lumii 7199 (1691).

Glosar

abiron s. m. = persoană din neamul lui Abiron 28^{v}
adevara s. f. = adevăr 78^{v}
adeveare s. f. = adevăr 161^{v}
advar s. n. = amulet; avgar 118^{r}, 132^{r}, 146^{r}, 149^{v}, 170^{v}
afundare s. f. = adâncitură 170^{r}
alăută s. f. = lăută 46^{r}, 69^{v}, 99^{r}, 104^{r}, 137^{r}, 138^{v}, 141^{r}, 169^{v}
alofil adj. = străin de neam 75^{r}
ambrozia s. f. = hrana zeilor la vechii greci III^{v}
anaforă s. f. = ofrandă; bucățele de pâine care se împart credincioșilor ortodocși la sfârșitul liturghiei 158^{r}
anatema s. f. = osândire, ostracizare a cuiva de către biserică, excludere din rândul bisericii; afurisenie 20^{v}, 132^{v}
anatha v. **anatema**
andriandes s. ngr. = stâlpi VI^{r}, 108^{r}
anghel s. m. = înger 9^{v}, 32^{r}
armaș s. m. = boier care comanda artileria și avea grija pedepselor 92^{v}, 93^{r}
aspidă s. f. = viperă 13^{r-v}, 32^{r}, 112^{r}, 143^{v}, 145^{r}
aviran v. **abiron**
avucat s. m. = avocat 9^{r}

babilonean s. m. = locuitor al Babilonului 75^{v}
baieră s. f. = curea, sfoară; amuletă 146^{r}
barbar s. m. = păgân, străin creștinătății 80^{r}, 87^{v}, 101^{v}, 102^{r}
basnă s. f. = minciună, născocire 22^{r}, 23^{r}, 28^{v}, 91^{v}, 132^{r}, 156^{v}
băltac s. n. = baltag; armă în formă de secure cu două tăișuri 164^{r}
băsnui vb. = a minți, a născoci III^{v}
bdenie s. f. = slujbă religioasă de seară 41^{r}, 98^{v}, 121^{r}
bdenui vb. = a veghea 38^{r}, 99^{v}, 115^{r}
bdenuire s. f. = priveghere 115^{v}
becisnic adj. = păcătos, mișel 83^{r}
becisnicie s. f. = slăbiciune sufletească sau trupească V^{v}
beserecuce s. f. = bisericuță 174^{r-v}
beteag adj. = bolnav, fără putere 54^{r}, 55^{r}
beteji vb. = a îmbolnăvi, a vătăma, a schilodi 22^{r}
blagocistiv adj. = pios, evlavios 171^{v}

blagorodnic adj. = de neam, nobil 13[r], 113[v]
blagorodnicie s. f. = nobleţe 7[v], 13[r-v], 37[r], 69[r], 80[r], 86[r-v]
blagorodnie v. **blagorodnicie**
blagoveştenie s. f. = Bunăvestire 154[r]
blajin adj. s. pl. = fiinţe evlavioase care trăiesc departe de lume, pe apa Sâmbetei 33[v]
bogdaproste interj. = cuvânt de mulţumire adresat celui care dă ceva de pomană 147[v]
bogoiavlenie = Bobotează, Arătarea Domnului V[v], 59[v]
bogoslov adj. = cuvântător de Dumnezeu; teolog IV[v], 129[v], 131[r]
bogoslovie s. f. = cuvântare de Dumnezeu 129[r]
boiaren s. m. = boier 7[v], 8[r], 88[v], 92[v], 174[v]
bold s. n. = băţ, lemn ascuţit care indică vârful unui cort 35[v]
bolnicearíu s. m. = infirmier 176[v], 178[r]
bolniţă s. f. = spital pe lângă o mănăstire; infirmerie 176[v], 178[r]
borî vb. = a vomita 112[r]
boz s. m. = idol 118,[r] 132[r], 170[v], 177[r], 178[r]
brână s. f. = brâu 145[r]
brudiu adj. = tânăr, fraged, nevârstnic 169[v]
bulciu s. n. = bâlci 166[r]

calic adj. = olog, paralitic, ciung 116[v]
camilafcă s. f. = acoperământ; gluga pe care o poartă prelaţii ortodocşi peste potcap la zile mari 145[r]
capăt s. n. = margine, sfârşit 49[r]
caşci vb. prez. = a căsca 112[r]
catâră s. m. = catâr 18[v], 84[r]
cazanie s. f. = predică, cuvântare bisericească III[r], IV[v]
căţie s. f. = cădelniţă 166[r]
cârcimător s. m. = vânzător 143[r]
celariu s. n. = cămară 17[r]
cerca vb. = a căuta 12[r], 17[r], 161[v], 162[r], 163[r]
cercetare s. f. = căutare 29[v], 30[r]
cerşut vb. perf. = a cere, a pretinde 47[v], 108[v], 109[v], 116[r]
chepcel s. n. = chipcel, unealtă de pescuit peşte mărunt, având forma unei linguri mari (târboc) 164[r]
chesariu s. m. = nume purtat de împăraţii romani II[v]
chezaş s. m. = garant, martor 27[r]
chit s. m. = balenă 103[r], 110[r], 111[v]
chizăşui vb. = a chezăşui, a garanta pentru cineva 14[r], 16[v]
ciocodniţi vb. = a se linguşi, a se pleca 15[r]
cirtă s. f. = interval scurt de timp, clipă 23[v], 138[v]
citură s. f. = ciutură 7[v]
ciudat adj. = minunat 87[v], 92[r], 98[v]
ciudă s. f. = minune 89[r]
ciudi vb. = a se mira 46[v]
ciudotvoreţ s. m. = făcător de minuni 171[v], 172[v]
clăti vb. = a se clătina 25[r], 105[r], 120[r], 125[r], 140[r]
clevetă s. f. = clevetire, calomnie 113[r]

clevetnic adj. = clevetitor 116[v]
clipală s. f. = clipire 139[v]
cliros s. n. = cler, tagmă bisericească 131[v]
concenie s. f. = sfârşit 82[r]
coneţ s. n. slav = sfârşit 132[v]
conteni vb. = a înceta 8[v], 11[r]
contenire s. f. = înfrânare 9[r]
coriţă s. f. = albie, covată 50[v], 51[v]
coruná s. f. = coroană 23[r]
costandă s. f. = modenă mărunţă de argint 161[r], 162[v], 163[r], 176[v], 178[r]
cot s. m. = unitate de măsură reprezentând 0,664 m în Muntenia 20[v], 167[v]
cura vb. = a curge III[v], 119[r], 125[r], 127[v]
cura vb. = a se îngriji 14[r], 27[v], 28[r], 68[r], 75[v], 106[v]
cursă s. f. = capcană 166[r]
cursoare s. f. = curgere 19[v]; alergare 24[r]

dârmoni vb. = a cerne 98[r]
de decindea loc. adv. = de dincolo 33[r]
de istov loc. adj. = cu totul, complet, definitiv 85[v]
de iznoavă loc. adv. = din nou 58[r]
de-a valoma loc. adv. = de-a valma 9[v]
deade vb. prez. = a da 31[v], 41[v], 50[v], 95[v], 106[r-v], 159[v], 162[v], 164[v], 165[r-v], 169[r], 172[r], 173[v], 174[r], 176[v]
desfătăciune s. f. = desfătare 90[v], 91[v]
deşărtare s. f. = deşertăciune 89[r]
diată s. f. = orânduială, testament 16[r-v], 56[v], 93[r], 121[v], 126[r]
diortositoriu s. m. = corector 178[v]
direge vb. = a drege 53[v]
dobă s. f. = tobă 166[r]
dobitoc s. n. = animal 14[v]
dodei vb. = a certa, a supăra, a necăji, a molesta 80[v]
dodeială s. f. = necaz 137[r]
dosădi vb. = a întrista, a ocărî, a ofensa, a chinui 78[v], 83[r], 136[v], 137[r], 141[v]
dosădit adj. = întristat, mâhnit 83[r]
dosedire s. f. = ocară 129[r]
doveadă s. f. = dovadă, probă, mărturie II[v]
dovedi vb. = a demasca, a proba 31[r]
dropică v. **hidropică**
dulamă s. f. = manta 35[v]
dumăi vb. = a se sfătui 165[v]
dumeastec adj. = domestic 47[v]
dumeastnic adj. = domestic 40[v]
dumesnici vb. = a domestici 13[r-v], 40[v]
dumestnici vb. = a domestici 69[r]
dumilor pron. = dumnealor 58[r]
duroare s. f. = durere 89[r], 104[r]
duş vb. perf. s. = a duce 166[v]
dvori vb. = a servi, a sluji 75[r], 76[r], 90[r], 110[v], 125[r], 140[r], 141[v], 159[r]

epistimon s. m. = învăţat, înţelept IV[v]
epistolie s. f. = scrisoare III[r]
exarh = locţiitor al patriarhului 130[v]

fariseu s. m. = adeptul unei secte religioase la evrei, care respectă cu stricteţe toate precep-

tele legii lui Moise 85^{v}, 107^{r}, 144^{r}, 160^{r}

fălui vb. = a se mândri, a slăvi 62^{r}, 86^{v}

fără-de-leage, fărdeleage adj. = nelegiuit 26^{r}, 37^{r}, 72^{r}, 74^{v}, 81^{r}, 103^{v}, 106^{v}, 111^{v}, 122^{v}, 125^{r}, 130^{v}, 150^{v}, 159^{r}, 168^{v}, 169^{r}, 174^{v}

fățărie s. f. = fățărnicie, ipocrizie, prefăcătorie 29^{v}, 114^{r}, 128^{v}

fățișa vb. = a înfățișa 129^{v}

feredeu s. n. = baie 104^{r}, 178^{r}

ficlean adj. = viclean, trădător 112^{r}, 113^{r}, 152^{r-v}, 163^{r}, 168^{r}, 172^{r}, 177^{v}

ficleșug s. n. = vicleșug 112^{r-v}, 133^{r}, 152^{r}, 153^{v}, 156^{v}, 157^{v}, 158^{r}, 165^{r}

fiitoriu adj. = viitor 151^{v}, 153^{r}, 158^{r}, 167^{r}, 172^{v}

filear s. m. = filer, modenă de valoare mică; ban, para 58^{v}

filipisean s. m. = locuitor al ținutului Philippi din Macedonia 46^{v}

fireți vb. imperativ = a fi 147^{r}

firistreu s. n. = fierăstrău 98^{r}

flegmă s. f. = puroi 97^{r}, 104^{r}

foameți s. f. pl. = foamete 36^{r}

foiță s. f. = hârtie 132^{r}

fur s. m. = hoț III^{r}, 26^{r}, 28^{r}, 30^{r-v}, 35^{v}, 55^{r} 58^{v}, 60^{r}, 72^{v}, 78^{r} 81^{r}, 82^{r}, 85^{v}, 90^{v}, 116^{r-v}, 128^{r-v}, 129^{r-v}, 141^{v}, 150^{r}

galben s. m. = nume dat mai multor monede străine de aur, de valori variabile, care au circulat și în Țările Române 163^{v}, 166^{r}, 169^{v}

gătej s. n. = vreasc 152^{v}

genune s. f. = prăpastie adâncă, abis, hău 33

ghenariu s. n. = ianuarie 154^{v}

gherar s. m. = locuitor din ținutul Gherar 40^{r}, 87^{v}

goli adj. pl. = goi 34^{v}, 54^{v}, 84^{v}, 89^{v}, 90^{r}, 93^{v}, 113^{v}, 121^{r}, 125^{r}, 134^{v}, 145^{r}, 150^{v}

grijnic adj. = cu grijă, grijuliu 11^{r}, 63^{r}, 95^{v}, 120^{r}, 152^{v}

grijui vb. = a îngriji 11^{r}

grijuire s. f. = îngrijire 11^{r}

grijuitoriu adj. = îngrijitor 16^{r}

gros s. m. = scândură cu găuri în care se fixau picioarele celui arestat 110^{r}

gros la minte loc. adj. = prost 143^{r}

hadâm s. m. = eunuc 19^{v}, 20^{v}, 80^{r}

hananeancă s. f. = caananeancă, femeie din Canaan 108^{v}, 110^{v}

hananeu s. m. = locuitor din Canaan 7^{r}, 19^{r}

hărăcear s. m. = hărăcer, persoană care aduna birurile 26^{r}

herbințeală s. f. = fierbințeală 88^{v}, 94^{v}

heruvic s. n. = imn bisericesc ortodox 176^{r}

heruvim s. m. = înger care urmează ierarhic după arhangheli 90^{r}, 114^{r}

hiară s. f. = fiară IV^{v}, 115^{r}

hiclean adj. = viclean 22^{r}

hidropică s. f. = hidropizie (acumulare de lichid în cavitatea abdominală) 7^{r}, 104^{r}

hier s. n. = fier 28^{v}

hierbinte adj. = fierbinte 35^{r}

horă s. f. = roată, cerc; 15^{r}

hotru adj. = șiret, viclean 120^{r}

hrăpire s. f. = răpire 20^{v}

hrăpit vb. part. = răpit 10^{r}

ipostasis s. f. = ipostază; ființă, persoană 143^{v}

istori vb. = a istorisi II^{v}

istov s. n. = sfârșit, capăt, termenul unei dări 102^{r}, 119^{v}, 141^{v}, 142^{r}

izrailtean adj. = israelit 106^{r}

izrailtenesc adj. = israelit 35^{v}

împătrat v. **împătrit**

împătrit vb. part. = de patru ori mai mare 21^{r}

împistritură s. f. = ornament, podoabă 19^{v}

împletitură s. f. = broderie 18^{r}

împumută s. f. = împrumut 48^{v}

încai conj. = măcar 6^{r-v}, 22^{r}, 28^{v}, 30^{r}, 33^{r}, 50^{r}, 53^{v}, 54^{v}, 64^{v}, 65^{r}, 68^{v}, 69^{r}, 77^{v}, 79^{r}, 113^{r}, 118^{v}, 132^{r}, 144^{v}, 157^{v}, 161^{r}, 162^{r}, 166^{v}

începătorie s. f. = început, origine 155^{r}

îndeleatnic vb. part. = neocupat, fără ocupație 147^{v}

îndemână s. f. ocazie, îndatorire 28^{r}

în săvârșit loc. adv. = în sfârșit 21^{r}

înjugător s. m. = bou pentru munca câmpului 34^{v}

înrodi vb. = a rodi 38^{v}

înspăimată adj. = înspăimântată 35^{v}

însuflețată adj. = însuflețită 105^{r}

întinăciune s. f. = întinare 10^{v}

întunearec s. n. = mulțime 7^{v}, 31^{v}, 32^{r}, 33^{v}, 34^{r}, 41^{r}, 46^{r}, 51^{v}, 52^{r-v}, 56^{r}, 65^{r-v}, 66^{r}, 71^{v}, 75^{r}, 101^{v}, 103^{r}, 107^{v}, 112^{v}, 125^{r}, 134,^{r} 140^{r}, 150^{r}

învis vb. part. = a învia 22^{r}, 50^{v}, 56^{r}, 78^{r}, 143^{v}, 154^{v}, 172^{v}

învrednicie s. f. = vrednicie 160^{r}

jac s. n. = jaf 17^{v}

jâcniță s. f. = hambar, grânar 115^{r}

jârvui vb. = a jertfi 9

lastră s. f. = stofă de mătase 19^{v}, 32^{r}

lavră s. f. = mănăstire mare în care călugării au fiecare gospodărie proprie 56^{v}, 57^{r}

lămuri vb. = a curăța, a alege 152^{v}, 167^{r}

legat s. n. = legătură, jurământ 26^{r}

legătură s. f. = lanț 3^{v}, 4^{r}, 9^{r}, 21^{v}, 26^{r}, 29^{r}, 30^{r}, 40^{r}, 44^{v}, 46^{v}, 56^{v}, 57^{r-v}, 61^{v}, 71^{r}, 89^{r}, 98^{r}, 101^{r}, 107^{r}, 111^{r-v}, 137^{r}, 177^{v}; farmec 73^{r}

leni vb. = a se lenevi II^{r}

libov, liubov s. n. = iubire 45^{r}, 46^{v}, 56^{r}, 59^{v}, 80^{r}, 81^{v}, 84^{v}

limbă s. f. = neam, popor 22^{v}, 28^{v}, 65^{v}, 109^{v}, 135^{r}, 138^{r}, 154^{v}, 178^{r}

lingoare s. f. = febră tifoidă 25^{v}

logoditor adj. = logodnic 19[r]
luciuş s. n. = strălucire 58[r-v]

madinian s. m. = locuitor al Madinianului, ţinut ocupat de arabi, pe malul estic al lacului Elan 33[v]
magherie s. f. = bucătărie 138[v]
malachie s. f. = malahie, onanie 31[v], 33[v], 155[v]
mandie s. f. = mantie 145[r]
mangan s. n. = unealtă 79[v]
mangâr s. n. = monedă turcească de aramă; pl. bani, parale 47[v]
marghiol adj. = şmecher, şiret, viclean 55[r]
maştehă s. f. = mamă vitregă 72[v]
mărgăritariu s. n. = perlă, podoabă I[r], 18[r], 32[r], 105[v], 116[r], 128[v]
mâlcomiş adv. = încet, pe nesimţite 43[r]
mânea vb. = a rămâne, a poposi 7[v], 116[v]
mâneca vb. = a se scula de dimineaţă 161[v]
mâşcoi s. m. = catâr 8[r]
mească v. **meşte**
merş vb. perf. s. = a merge 99[v]
mescut vb. part. v. a **meşte**
meşte vb. = a servi 82[v], 126[r]
meşteşuguitor adj. = şiret, şmecher 86[r]
metanie s. f. = plecăciune 108[v]
mică de ceas loc. adv. = într-o clipită 43[r], 50[v], 59[r]
milcui vb. = a se ruga 163[v]
milosârd adj. = milos 92[r], 114[r], 115[r], 177[v]
milosârdie s. f. = milă, îndurare V[r], 111[v], 121[v], 177[v]
mirian s. m. = mirean, laic 165[v]
miroase s. f. pl. = mirodenie; parfumuri 14[v]
mişăl adj. = mişel, om de condiţie modestă; sărac; ticălos 23[v], 26[v], 47[v]
mitarnic adj. = care primeşte mită, coruptibil 39[r], 88[r], 91[v]
mitiutel adj. = mititel 72[r], 86[v]
moaşte s. f. pl. = rămăşiţe mumificate din corpul unei persoane considerată sfântă 155[v]
momearnic adj. = momelnic, înşelător 116[r], 141[v], 145[r]
momeaşte vb. prez. v. a **momi**
momi vb. = a înşela, a atrage 151[v]
momitură s. f. = acţiunea de a momi 151[v]
mosc s. n. = substanţă cu miros plăcut secretat de mosc 84[v]
moşnean s. m. = moştenitor 26[v], 51[v], 56[v], 58[r], 69[r], 108[r], 110[r], 147[r]
moştean v. **moşnean**
moşti v. **moaşte**
moştina vb. = a moşteni 148[v]
mozaviri vb. = a calomnia 38[v], 156[v], 163[r], 171[v]
mozavirie s. f. = calomnie 152[r], 155[v], 157[r], 177[r]
mucenie s. f. = mucenicie 78[v]
muncă s. f. = chin, tortură, caznă 74[v], 175[v], 176[r]
muncitor s. m. = chinuitor 101[v]

nameasnic s. m. = namesnic, locţiitor al unui funcţionar într-o funcţie importantă laică sau bisericească 130[v], 131[r]

navion s. n. = navlu, taxă percepută pentru transportul pe apă 106[v]
năimi vb. = a angaja 161[r], 162[r]
nălucire s. f. = nălucă 24[v]
nălucitoriu adj. = fermecător, încântător 26[v]
nasâlnic adj. = năsilnic, violent, nemulţumit, brutal, sălbatic 146[v]
năstrapă s. f. = cană, potir, cupă 20[v]
necăiurea, necăiuri adv. = nicăieri 21[v], 122[v]
necletit adj. = neclătit, neclătinat 144[r], 150[v]
nectar s. n. = băutura zeilor la vechii greci III[r]
negrijliv adj. = negrijuliv, fără grijă 115[r], 117[r], 119[v], 143[r]
negrijnic adj = fără grijă 36[v]
nemearnic s. f. = sărman, sărac, pribeag 122[r]
nemitarnic = care nu primeşte mită, incoruptibil 114[v]
nescai v. **niscare**
nescari v. **niscare**
neştine pron. nehot. = cineva, oarecine 19[r], 30[v], 32[r], 34[v], 36[r], 45[r], 46[r-v], 47[r-v], 54[r], 58[v], 59[r], 64[r], 65[v], 67[r], 68[r], 69[v], 70[v], 71[r], 73[v], 74[r], 77[v], 78[r], 79[r], 81[r-v], 86[r], 87[r], 94[v], 96[v], 97[v], 100[r], 103[v], 106[v], 108[r], 109[r], 110[r], 112[v], 117[v], 120[v], 126[r-v], 131[v], 140[v], 142[v], 144[r], 149[v], 150[v], 151[r], 155[v], 156[r], 157[v], 158[r], 159[v], 171[r], 172[v], 177[r-v]
nimea pron. neg. = nimeni 27[r]
ninevitean s. m. = locuitor al oraşului Ninive 30[r], 34[r], 66[v], 101[v], 102[r], 103[r]
niscare adj. nehot. = oarecare I[v], 16[r-v], 32[v], 86[v], 178[v]
noimata s. f. = înţeles, menire, scop IV[r]
norocire s. f. = noroc, fericire 14[v], 28[r], 34[v], 38[v], 91[v], 97[v], 119[r]
norocit adj. = norocos, fericit 29[v]

oaspeţ s. m. = oaspete 105[v]
obiciui vb. = a obişnui, a deprinde III[r]
obiciuire s. f. = obişnuinţă 88[v]
obiciuit adj. = obişnuit 11[v], 100[v] 120[v]
obidos adj. = jalnic, amărât 103[r]
oborât adj. = doborât 25[v]
obricire v. **obrocire**
obrocire s. f. = prevestire 132[r]
oceaianie s. f. = oceianie, deznădăjduire 117[v], 173[v]
ocei vb. = a se deznădăjdui 96[v]
odrasla maslinului s. f. = măslină 9[v]
olat s. n. = ţinutul din jurul unui oraş 50[r]
omilinţă s. f. = umilinţă 103[v]
opacină s. f. = vâslă scurtă, lopată 102[v]
organ s. n. pl. = instrument muzical 153[v]
oscârbi vb. = a scârbi 178[r]
osfică s. f. = neghină 128[r], 167[r]
ostrov s. n. = insulă 28[v]
otcărmui vb. = a cârmui, a guverna III[r]
otcărmuire s. f. = cârmuire, îndrumare III[v]

otcărmuitoriu s. m. = cârmuitor, conducător II^{r}
otpust s. n. = sfârşitul slujbei religioase 9^{r}, 174^{r}
otriţanie s. n. = lepădare de satană (la botez) 155^{v}
otroc s. m. = copil, tânăr 66^{v}

paie (să ~) vb. conj. = a părea II^{r}
palivan s. m. = pehlivan, măscărici 69^{r}
panaghie s. f. = panahidă, parastas; priveghi 155^{v}
paraclis = slujbă de laudă închinată Fecioarei Maria sau unui sfânt 155^{v}
pat, pate, paţă (să ~) = a păţi I^{v}, 15^{v}, 30^{v}, 46^{r}, 56^{v}, 70^{r}, 79^{r}, 103^{r}, 109^{r}, 117^{v}, 118^{v}
patrahir s. n. = bandă brodată pe care o atârnă preotul pe piept în timpul slujbei 172^{v}
paţă (să ~) vb. conj. v. a păţi
păcurariu s. m. = păstor, cioban 160^{r}
păreasimi s. f. pl. = păresimi, Postul Paştilor 154^{r}
părtăşie s. f. = participare 175^{r}
păscări vb. = a pescui 161^{v}
pângărâciune s. f. = pângărire, profanare 111^{r}
pârâş s. m. = reclamant 21^{v}, 89^{v}, 102^{v}, 104^{v}, 112^{v}
pecsimed s. m. = pesmet 164^{r}, 165^{r}
petrahil s. n. v. patrahir 172^{v}
piaie (să ~) vb. conj. = a pieri III^{v}
pită s. f. = pâine 48^{r}
pitariu s. m. = brutar 48^{r}
pocaianie s. f. = pocăinţă 104^{v}, 105^{r}173^{v}
poclon s. n. = plocon, jertfă, ofrandă, dar, tribut 78^{r}
podagră s. f. = guă localizată la membrele inferioare 32^{r}
podalghie s. f. = durere de picioare, podagră 104^{r}
podobi vb. = a împodobi 122^{r}
poetec s. m. = poet III^{r}
poetic s. m. = referitor la poezie 28^{v}
pohti vb. = a pofti III^{v}
poliit adj. = poleit, acoperit cu poleială, strălucitor 32^{r}
politie s. f. = mulţime, obşte II^{v}, 14^{v}; purtare, fel de viaţă IV^{v}, 34^{r}
pomăzuire s. f. = ungere, miruire 155^{v}
pomet s. n. = livadă 6^{v}
ponoslu s. n. = ponos, calomnie, necaz 137^{r}
ponoslui vb. = a mustra, a dojeni, a ocărî 40^{v}, 115^{r}, 136^{v}
ponosluire s. f. = mustrare 131^{v}
porfiră s. f. = pupură 25^{v}
porocli vb. = a porecli 54^{r}
porumb s. m. = porumbel 80^{r}
posluşanie s. f. = ascultare, supunere 157^{v}
posluşi vb. = a sluji 114^{r}
posluşire s. f. = slujire la o mănăstire sau la un boier 86^{v}, 145^{r}
posluşnic s. m. = slujitor boieresc sau mănăstiresc care era scutit de dări 59^{r}
povară s. f. = unitate de măsură a greutăţilor egală cu 125 de ocale 40^{r}
prah s. n. = praf 25^{r-v}, 76^{v}

pravoslavie s. f. = credinţă adevărată; religie creştină ortodoxă I^{r}
preacurvariu s. m. = desfrânat 70^{r}
preacurvie s. f. = desfrânare, adulter 155^{v}
preacuvântătoriu s. m. = prefaţator VI^{r}
preaditeciu s. m. = înainte-mergător, precursor 71^{v}, 78^{v}, 154^{v}
preastol s. n. = pristol, masa din altar V^{v}, 74^{v}, 75^{v}, 76^{r}, 176^{r}
preceştenie s. f. = priceştenie, împărtăşanie, cuminecătură 11^{v}, 12^{r}, 35^{v}, 62^{r-v}, 63^{r}, 77^{r}, 152^{r}, 155^{r}, 157^{r}, 158^{r}, 159^{r}, 160^{r}, 170^{v}
precestui vb. = a priceştui, a se împărtăşi 10^{r}, 11^{r-v}, 12^{r-v}, 63^{r}, 76^{r}, 78^{r}, 84^{r}, 118^{r}, 129^{v}, 152^{r}, 155^{v}, 157^{r-v}, 158^{r}, 170^{v}
precupie s. f. = negustorie de mărunţişuri 52^{v}
premeni vb. = a primeni, a schimba V^{r}
prepuie vb. conj. = a presupune, a bănui 61^{r}
prepunere s. f. = bănuială 61^{r}, 68^{r}
previre s. f. = privire 96^{v}
price s. f. = ceartă 16^{v}, 113^{r}, 114^{r}, 141^{r}, 145^{r}, 177^{r}
pricealnic adj. = certăreţ, cârcotaş 72^{v}
prici vb. = a se certa 73^{r}, 163^{r}
prigorişte s. f. = arşiţă 48^{r}
prilăsti vb. = a linguşi, a înşela II^{v}, 88^{v}
priminţă s. f. = primire 16^{v}, 17^{r-v}
pripec s. n. = arşiţă, zăduf 163^{v}
pristav s. m. = vătav, ispravnic, administrator 112^{v}
pristăvit vb. part. = a muri 167^{v}
priveală s. f. = privire, privelişte 104^{v}
procroveţ s. n. = pocrovăţ, bucată de pânză folosită pentru acoperirea unor obiecte de cult în religia creştină 118^{v}
promitie s. f. = pronie, providenţă VI^{r}, 95^{r}
pronie s. f. = providenţă, ajutor, sprijin VI^{r}, 26^{v}, 29^{v}, 51^{v}, 52^{v}, 64^{r}, 91^{v}, 95^{r}, 103^{r}
pronoitis s. m. = îngrijitor II^{r}
puitoriu s. m. = lucrător, alcătuitor 98^{v}
putere s. f. = forţă, virtute, tărie 18^{v}
putregiune s. f. = putreziciune 23^{r}, 25^{v}, 49^{r}

raft s. n. = harnaşament de paradă pentru cai 8^{v}, 14^{r}, 18^{v}, 20^{r-v}, 22^{v}, 32^{r}, 53^{r}, 84^{v}, 125^{r}
rasă s. f. = haină de postav purtată de călugări 145^{r}
răpitură s. f. = răpire, jaf 157^{v}
razdrăşi v. **răzdruşi**
răpşti vb. = a murmura, a cârti 29^{v}, 118^{r}
răpştire s. f. = cârtire 54^{v}
răpştitor adj. = cârtitor 116^{v}
răzdruşi vb. = a fi permis, a îngădui 154^{v}
rândurea s. f. = rândunea 120^{v}, 122^{v}
ritor s. m. = orator 9^{r}, 74^{r}, 98^{v}, 107^{v}, 116^{v}, 120^{v}, 129^{v}, 167^{r}

ritorie s. f. = oratorie 145^{v}
rod s. n. = neam, rudenie 8^{r}, 13^{r}, 60^{r}
rodie s. f. = fruct mediteranean, cu fructe galbene 33^{r}
rost s. n. = gură III^{v}, 60^{v}, 100^{v}, 129^{v}
rudă s. f. = neam, seminție 19^{v}
rumpe vb. = a rupe 11^{r}, 26^{v}, 102^{v}
ruși vb. = a se înroși I^{v}, 9^{r}

sad s. n. = livadă; vie plantată de curând; răsad 109^{v}
sai vb. prez. = a sări II^{r}
samarinean s. m. = persoană aparținând populației din provincia palestiniană Samaria III^{v}, 176^{v}, 177^{v}
săbor s. n. = sobor, adunare, consiliu V^{v}, 75^{v}, 98^{v}, 130^{v}, 170^{v}
săvai conj. = deși, măcar că III^{v}
săvârșit s. n. = sfârșit II^{v}
sârmă s. f. = fir de metal prețios 16^{r}, 19^{v}, 54^{v}, 85^{r}
scârnă s. f. = murdărie 11^{v}, 105^{v}, 110^{r-v}, 124^{v}, 157^{v}, 159^{v}, 166^{r-v}
scârnav adj. = murdar, josnic 166^{v}
schiptru s. n. = sceptru II^{r}
sclevesit adj. = dichisit 145^{r}
scriptoare s. f. = taină 141^{r}
serafim s. m. = înger de rang superior situat ierarhic între arhangheli și heruvimi 90^{r}, 114^{v}
sfadă s. f. = ceartă 153^{v}
silnic adj. = forțat, cu forța 13^{r}, 124^{r}
silnici vb. = a sili, a forța 26^{r}
sinagog s. n. = sinagogă, templu mozaic 28^{v}
singhel s. m. = grad în ierarhia bisericească inferior protosinghelului 166^{r}
slavoslovie s. f. = doxologie, cântare de laudă lui Dumnezeu 21^{r}, 112^{v}, 122^{r}, 155^{r}, 176^{r}
smearin adj. = smerit 151^{r}, 164^{v}, 171^{v}, 175^{r-v}
smindeală s. f. = sminteală, greșeală 9^{r}, 28^{v}, 55^{v}, 63^{v}, 66^{v}, 72^{v}, 114^{v}
sminti vb. = a nimici, a păgubi 78^{v}, 117^{v}, 124^{r}, 132^{r}, 133^{r}, 149^{v}, 151^{r}
sodomlean, sodomitean s. m. = sodomit, persoană care practică sodomia 28^{r}, 30^{v}, 33^{v}, 70^{r}, 74^{v}, 116^{v}
sodomlenie s. f. = sodomie, relație sexuală anormală 74^{v}, 113^{r}, 155^{v}, 157^{r}
sor s. f. = soră 150^{v}
sorț s. f. = soartă 34^{r}
soție s. f. = tovarăș 17^{r}, 39^{r}, 43^{r}, 85^{v}, 86^{r}, 92^{v}, 102^{v}, 112^{r}, 122^{v}, 123^{r}, 164^{v}, 166^{r}, 169^{r}, 172^{v}
spăsi vb. = a se mântui 16^{v}
spodobi vb. = a învrednici, a considera demn V^{r}
stavrofilac s. m. = păzitor de cruce 165^{v}
stăpânie s. f. = stăpânire, proprietate 56^{v}
stâlpare s. f. = mlădiță, ramură verde 9^{v}, 61^{v}
stârv s. m. = cadavru, hoit 62^{v}
stepenă s. f. = treaptă, rang bisericesc 171^{v}, 172^{v}
stidi vb. = a se ruși na, a se sfii 103^{v}, 134^{r}

stolnic s. m. = dregător care purta grija mesei domnești IV^{v}
struncinare s. f. = zdruncinare 177^{v}
sudui vb. = a înjura, a spune ocări 34^{v}, 35^{r}

șezum vb. perf. simplu = a ședea 166^{r}

talant s. m. = greutate ponderală 72^{r}; monedă de aur sau argint, folosită în Grecia antică 131^{v}, 159^{v}
tarsean s. m. = locuitor al cetății Tars 102^{r}
tartar s. n. = iad, infern 28^{v}, 90^{r}
tâmpănă s. f. = tâmpenă, instrument muzical, darabană, tobă 90^{v}, 125^{r}, 137^{r}
tâmpla vb. = a se întâmpla 56^{v}, 89^{r}, 93^{r}, 95^{r}, 102^{r}, 118^{r}
tâmplare s. f. = întâmplare 95^{r}
târpi vb. = a răbda, a îndura 28^{v}, 65^{v}, 173^{v}
temeaie s. f. = temelie 22^{v}
temeiu s. n. = temelie, fundament 165^{r}
teslar s. m. = dulgher 142^{v}
ticăire s. f. = zvâcnire, palpitație 92^{r}
timpina vb. = a întâmpina 48^{r}
timpinare vb. inf. = a întâmpina 49^{v}, 60^{v}
tină s. f. = noroi 76^{r}, 105^{v}
tinde vb. = a întinde 37^{r}, 44^{v}, 48^{r}, 49^{v}, 52^{v}, 53^{r}, 57^{v}, 78^{v}, 94^{r}, 96^{v}, 121^{v}, 148^{v}
tipos s. n. = chip, tip 33^{v}
treabăș s. f. = treabă II^{r}
trepepnic v. **trepetnic**
trepetnic s. n. = carte populară care cuprinde preziceri făcute pe baza interpretării unor mișcări musculare involuntare 132^{r}
trezvi vb. = a se trezi, a se dezmetici 91^{r}, 104^{r}, 117^{r}, 150^{r}, 152^{v}
trezvie s. f. = trezire, starea de a fi treaz 104^{r}, 150^{r}, 153^{v}
troaditean s. m. = locuitor al Troadei 46^{r}

țef s. n. = punct de plecare al unei acțiuni, scop, țel V^{r}

uniciune s. f. = unire 45^{v}

varvar v. **barbar**
vavilonean v. **babilonean**
văierat s. n. = vaiet 120^{v}
văsnesi vb. = a se înălța, a se mândri, a se lăuda II^{v}
văzglașenie s. f. = strigăt; ecfonis, partea finală a unor rugăciuni care se rostește cu glas înalt, ca o exclamație 159^{r}
vârhovnic s. m. = căpetenie 66^{r}, 129^{r}, 154^{v}, 175^{r}
vdenie v. **bdenie**
veatrilă s. f. = vetrilă, pânză de corabie 97^{v}, 102^{v}
vechi vb. = a se învechi 18^{r}
ver ce pron. nehot. = orice 123^{r}
vergur, ă adj. = feciorelnic, pur 70^{r}, 81^{v}, 99^{r}
veri conj. = ori 16^{v}, 137^{r}, 139^{v}, 140^{r}, 170^{r}, 175^{r-v}
vicleni vb. = a înșela 93^{r}, 105^{v}
videnie s. f. = nălucă, fantomă 168^{v}

vineaze (să ~) vb. conj. = a vâna 48[r]
vinui vb. = a învinui 96[v]
vizir s. m. = înalt dregător în țările musulmane, cu rang de prim-ministru 23[v]
vu, vuo adj. nehot. = vreo 97[r]
volnicie s. f. = nesupunere II[r], 12[v], 13[r], 93[r] 101[r-v], 103[v], 132[v], 146[v], 178[r]
voroavă s. f. = vorbă 38[r]
vulvoare s. f. = vâlvoare, vâlvătaie 18[v]

zalud adj. = smintit, năucit 144[r]
zapis s. n. = document, act, dovadă 26[v], 48[v]
zavistie s. f. = invidie, gelozie, ură V[v], 31[r], 32[v], 37[v], 38[r-v], 39[r-v], 40[r], 41[r], 42[v], 49[r], 67[r], 69[v], 73[v], 77[r], 86[v], 112[r], 113[r], 135[r], 140[v], 153[v], 177[r]
zavistnic adj. = invidios 38[r-v], 86[r], 116[v]
zavistui vb, = a invidia, a urî 21[v], 38[v], 39[r-v], 41[v], 94[v], 163[r], 170[v], 172[r]
zăpodie s. f. = vale largă adăpostită de înălțimi; platou 139[v]
zbor s. n. = sobor, adunare 9[r], 11[r]; bâlci, iarmaroc 16[v]
zbori vb. = a sta la sfat 62[v]
zemnic s. n. = pivniță, beci 173[v]
zgău s. n. = pântece 17[r]; gaură 97[r]
zid s. n. = monument 153[v]
ziș vb. perf. s. = a zice 166[r]
zlătar s. m. = meșter țigan care se ocupă cu prelucrarea aurului 19[v]
zugrăvitură s. f. = pictură 19[v]
zvori v. **zbori**

Indice de nume*

Aaron: fratele lui Moise și primul preot al lui Israel 111[r], 177[r]
Abdias: unul dintre cei 12 mici profeți (secolul al V-lea î.C.), cartea lui fiind cea mai scurtă din *Biblie*, cu doar 21 de versete 9[r]
Abel: al doilea fiu al lui Adam și al Evei, ucis de fratele său, Cain 39[r], 72[r], 96[r], 105[r], 162[v]
Abesalom: al treilea fiu al lui David, ucigaș al fratelui său vitreg 4[v], 5[r]
Abimeleh: rege filistin 7[r]
Abiron: împreună cu Datan și Corei, conjurat împotriva lui Moise și Aaron 28[v], 171[v]
Acor: ținut în apropierea Ierihonului, locul pedepsei lui Acan 34[v]
Adam: primul om creat de Dumnezeu pentru a ocârmui lumea 24[v], 36[v], 72[v], 75[v], 83[r], 86[r], 93[v], 95[v], 101[r], 140[v], 153[v], 162[v], 176[v], 177[r-v]
Agapitos: diacon din timpul împăratului Iustinian, autor al lucrării *Opusculum*, Veneția, 1509 II[r]
Acan: pedepsit de către Iosua Navi la luarea Ierihonului 34[v]
Ahab: rege al Israelului, cu reședința la Samaria 22[r], 35[v], 94[v], 106[r-v]
Ahav v. **Ahab**
Ahitofel: sfetnicul lui David 5[r]
Ahor v. **Acor**
Ai: cetate în apropierea Ierihonului, distrusă de Iosua Navi (în *Septuaginta*: Gai) 34[v]
Alexandru: împărat bizantin, fiul lui Vasile Macedoneanul, frate cu Leon al VI-lea (912–913) 174[r]
Amalec: rege peste triburile nomade din sudul Israelului, întruchipând vrăjmașul tradițional al evreilor 39[v], 111[r]
Amalic v. **Amalec**

* Nu am inclus în **Indice** nume cum sunt Dumnezeu, Duhul Sfânt, Isus Hristos, ca și sintagme prin care este denumită persoana Mântuitorului, precum: Domnul Domnilor, Fiul lui David, Fiul lui Dumnezeu, Fiul omului, Împăratul Împăraților, sau a Fecioarei Maria, ca: Născătoare de Dumnezeu, Preacista, Prea Curata Fecioară.

Ana: mama lui Samuel, considerată de mulţi autori ca o sfântă a *Vechiului Testament* 109^{v}, 110^{r}
Anania: soţul Safirei, unul din cei 70 de apostoli, botezat de Pavel 31^{r}, 94^{v}
Anastasie monah v. **Anastasie Sinaitul**
Anastasie Sinaitul: sfânt (secolul al VII-lea d.C.), monah pe muntele Sinai, preot şi egumen al uneia dintre mănăstirile sinaite, apoi patriarh al Antohiei; adversar al monofiziţilor VI^{r-v}, 122^{r}, 156^{r}, 176^{r}
Antiohia: una dintre cetăţile strălucitoare ale Răsăritului, legată de apostolatul lui Pavel 22^{r}, 74^{v}
Antonie cel Mare: sfânt, părinte al bisericii (251–356), unul dintre fondatorii vieţii monastice în Orient 143^{r}
Arcadie: fiul lui Teodosie I, împărat al Orientului (395–408 d.C.), a cărui soţie l-a persecutat pe Ioan Hrisostom, care era patriarhul Constantinopolului 93^{r}
Arie: episcop eretic (256–336 d.C.), fondatorul arianismului, nerecunoscând decât parţial natura divină a lui Isus Hristor, infirmând dogma trinităţii 130^{v}
Atanasie cel Mare: sfânt, părinte al bisericii, patriarh al Alexandriei, principalul adversar al arianismului (295–373 d.C.) 131^{r}, 154^{v}
Atena: capitala Greciei 169^{r-v}
Atina v. **Atena**
Avacum: unul dintre proorocii mici ai *Vechiului Testament*, prorocind distrugerea Ierusalimului (secolul al VI-lea î.C.) 152^{r}
Avdiu v. **Abdias**
Avel v. **Abel**
Avesalom v. **Abesalom**
Avgust v. **Octavianus Augustus**
Avimeleh v. **Abimeleh**
Aviron v. **Abiron**
Avraam: patriarh evreu, beneficiarul unui legământ cu Dumnezeu, devenind strămoşul poporului evreu 1^{r}, 7^{r-v}, 8^{r}, 16^{v}, 17^{r-v}, 18^{v}, 19^{r-v}, 28^{v}, 33^{v}, 34^{r}, 40^{r}, 47^{v}, 48^{r-v}, 49^{v}, 55^{r}, 57^{r}, 71^{r}, 78^{r}, 83^{v}, 84^{r}, 87^{v}, 95^{r}, 100^{r}, 114^{v}, 116^{r}, 117^{v}, 166^{v}

Babilon: capitala Mesopotamiei, pe râul Eufrat, veche încă din secolul al XXIII-lea î.C. 103^{v}
Băsărăbesti v. **Basarabi**
Basarabi: numele vechii dinastii de domni ai Ţării Româneşti, întemeiată de Basarab I I^{v}
Basilide: eretic, unul dintre cei mai cunoscuţi gnostici din Alexandria (secolul al II-lea d.C.), teoriile lui fiind combătute de sfântul Irineu şi Hippolite 130^{v}
Benedict: sfânt, părinte al monahismului apusean, patriarh al Occidentului (480–547) 173^{r}
Betseba: soţia lui Urie, apoi a lui David 6^{r}, 98^{r}

Batuil: fiul lui Nahor şi al Milcăi, tatăl Rebecăi 7^{v}
Biblia de la Bucureşti (1688): prima traducere integrală a *Bibliei* în limba română realizată prin grija domnitorilor Constantin Cantacuzino şi Constantin Brâncoveanu III^{v}
Brâncoveanu, Constantin: domn al Ţării Româneşti (1688–1714) I^{r-v}, II^{r}, IV^{v}

Cain: fiul lui Adam, frate cu Abel 21^{r}, 31^{r}, 38^{v}, 39^{r}, 56^{v}, 72^{r}, 74^{v}, 96^{r}, 105^{r}, 167^{v}
Cantacuzino, Constantin: stolnic (1650–1716), diplomat, istoric şi geograf, mare om de cultură din Ţara Românească IV^{v}
Cantacuzino, Şerban: domn al Ţării Româneşti (1678–1688), iniţiatorul *Bibliei de la Bucureşti* III^{v}
Cartea cântărilor: carte a *Vechiului Testament* 156^{r}
Chedrinos v. **Kedrinos**
Chis: tatăl lui Saul 42^{r}
Constantin cel Mare: împărat roman (306–337), apărător al creştinismului, punând capăt persecuţiilor creştinilor prin Edictul de la Milan şi convocând Conciliul de la Niceea din anul 325 93^{r}
Constantin: sfânt, episcop din Scoţia, contemporan cu Benedict (secolul al VI-lea d.C.) 173^{r}
Core v. **Corei**
Corei: instigatorul şi şeful conjuraţiei împotriva lui Moise 28^{v}
Corneliu Sutaşul: centurion roman din timpul lui Traian, convertit la creştinism şi botezat de Petru apostol 88^{r}, 111^{v}
Cornilie v. **Corneliu Sutaşul**
Constantin, Basarab v. **Brâncoveanu Constantin**

Damaschin monah v. **Ioan Damaschin**
Daniil: profet al *Vechiului Testament*, rob în Babilon, vestit pentru înţelepciunea lui VI^{r}, 28^{v}, 66^{v}, 67^{r}, 90^{r}, 100^{v}, 103^{v}, 105^{v}, 110^{r}, 111^{v}, 114^{v}, 125^{r}, 140^{r}
Datan: frate cu Abiron şi conjurat cu acesta împotriva lui Moise 28^{v}, 171^{v}
David: suveran al regatului Israel (1004–965 î.C.), una din cele mai mari figuri ale *Vechiului Testament*, învingătorul lui Goliad, fiind ales rege, ca succesor al lui Saul, de către tribul Iuda VI^{r}, 1^{r}, 4^{v}, 5^{r}, 6^{r}, 12^{v}, 13^{v}, 14^{r}, 19^{v}, 25^{r}, 28^{v}, 30^{r}, 34^{r}, 36^{v}, 37^{r}, 39^{v}, 40^{r-v}, 41^{r}, 42^{r-v}, 43^{r-v}, 55^{v}, 66^{v}, 69^{v}, 70^{r}, 71^{r-v}, 81^{r}, 89^{r-v}, 98^{r-v}, 99^{r-v}, 100^{r-v}, 102^{v}, 105^{r-v}, 106^{r-v}, 109^{v}, 111^{v}, 125^{r}, 127^{r-v}, 130^{r-v}, 131^{r}, 144^{r}, 151^{v}, 152^{v}, 156^{r}, 163^{v}, 177^{r}
Dimitrie: mucenic, mare martir din Salonic, pătimind în timpul împăratului Diocleţian 147^{r}

Dionisie: ieromonah din schitul Lavra VI^{v}, 168^{r}, 170^{r}
Dionisie: părinte al bisericii, episcop al Alexandriei (secolul al III-lea d.C.), combătând numeroasele erezii 131^{r}
Dionisie din Siracuza: om politic grec, denumit şi Tiranul (409–354 î.C.), expulzat din Siracuza, revine la putere în anul 355 î.C., dar este asasinat II^{v}
Dionisie Siracuseanul v. **Dionisie din Siracuza**
Dositei Notara: patriarhul Ierusalimului (1669–1707), apărător însufleţit al ortodoxiei în faţa atacurilor catolice şi protestante, venind adesea la Iaşi şi Bucureşti; prin daniile primite din Ţările Române a refăcut Biserica Naşterii Domnului din Betleem III^{v}

Efes: capitala Asiei proconsulare 3^{r}
Efrem Sirul: sfânt (306–373 d.C.), autor al unor *Mărturisiri*, propovăduind în biserica Siriei şi ducînd o viaţă de ascetic VI^{r}, 131^{r}, 138^{r}
Efrem v. **Efrem Sirul**
Efrim Sirul v. **Efrem Sirul**
Eftimie: sfânt (secolul al IV-lea), părinte al bisericii, episcop al Sardelor în timpul împăratului Constantin, combătându-i pe eretici la Sinodul al II-lea de la Niceea 143^{r}, 166^{v}
Eftropie v. **Eutropius**
Eghipet v. **Egipt**
Egipt: ţară în nord-estul Africii 39^{r}
Eli: mare preot evreu (secolul al XI-lea î.C.), murind de durere că filistinii au cucerit corabia pe care trebuia să o apere 2^{v}, 152^{r}
Elisei: proroc, ucenic al lui Ilie, luptând împotriva idolatriei pe care evreii o adoptaseră de la popoarele vecine 36^{r}, 71^{r}, 94^{v}
Eliseu v. **Elisei**
Emesa: oraş din Siria, leagăn al împăraţilor romani din familiile siriene, renumit prin Templul Soarelui, căzut mai târziu în mâinile arabilor 166^{r}
Enat: localitate în Orient 167^{r}
Enoh: tatăl lui Matusalem şi al şaptelea patriarh, considerat a fi părăsit pământul fără moarte 162^{v}
Eutropius: ministru în timpul împăratului Arcadie 92^{v}, 93^{r}
Evodie: apostol, episcop în Antohia, urmându-i lui Petru 131^{r}
Ezechiel: unul dintre profeţii mari ai *Vechiului Testament*, deportat în Babilon, prezicând cucerirea Ierusalimului de către Nabucodonosor şi apoi renaşterea Ierusalimului 71

Faraon: nume purtat de regii Egiptului; în text, probabil Ramses al II-lea, în timpul căruia se crede că a avut loc exodul 28^{r}, 71^{r}, 72^{v}, 110^{v}
Fecioara Maria: mama lui Isus Hristos, fiica Anei şi a lui Ioachim 98^{v}, 146^{r}, 153^{v}, 177^{v}

Festus Porcius: guvernator al Iudeei, trimis de Nero în Palestina în anul 60 d.C. şi implicat în diferendul dintre evrei şi grecii sirieni din Cesareea 44^{r}
Filip: sfânt, unul dintre cei şapte diaconi aleşi pentru îngrijirea săracilor în Ierusalim, propovăduind în Samaria, unde l-a convertit şi botezat pe Simon Magul 80^{r}
Fistus v. **Festus Porcius**

Gaie Octavie v. **Octavianus Augustus**
Gavriil: arhanghel, vestindu-i Fecioarei Maria naşterea lui Hristos 153^{v}
Ghea v. **Ai**
Gheena: nume dat infernului în *Noul Testament* 31^{v}
Gheorghe: unul dintre marii martiri ai lui Hristos, fost soldat în armata lui Diocletian şi decapitat în Palestina; patron al oştirii (secolele III–IV d.C.) 147^{r}
Gherari: localitate situată pe frontiera de sud-vest a Palestinei, în ţara filistinilor 7^{r}
Goliad: uriaş din neamul filistinilor, omorât de David cu o piatră lansată din praştie 39^{v}, 42^{r}, 43^{r}, 81^{r}
Goliat v. **Goliad**
Gomor v. **Gomora**
Gomora: oraş din Palestina, distrus de foc în acelaşi timp cu Sodoma 28^{r}, 32^{v}, 33^{v}
Greceanu, Radu: cronicar, traducător, autor de versuri (1655–1725), traducătorul *Mărgăritarelor* şi al *Pravoslavnicei mărturisiri* (1688–1711) I^{r-v}, IV^{r}
Greceanu, Şerban: cărturar, traducător şi versificator (?–1710); participă la revizuirea *Vechiului Testament* rămas de la Nicolae Milescu, în vederea tipăririi; traducător, împreună cu Radu Greceanu, al *Mărgăritarelor* lui Ioan Gură de Aur IV^{r}
Grigorie cel Mare: sfânt, părinte al bisericii, papă la Roma (590–604 d.C.) 131^{r}, 143^{v}, 144^{v}

Haran: localitate în Mesopotamia, locul de naştere al lui Iacov 87^{v}
Hierokles: filosof grec din şcoala neoplatoniciană, persecutat la Constantinopol (secolul al V-lea d.C.) II^{r}
Hippolit: sfânt (170–235 d.C.), preot şi teolog, unul dintre primii comentatori creştini ai *Bibliei* 131^{r}
Hur: împreună cu Aaron l-a ajutat pe Moise să-l înfrângă pe Amalec 111^{r}
Husi v. **Huşai Archianul**
Huşai Archianul: prieten cu David şi sfătuitor al lui Abesalom 5^{r}

Iacob: patriarh evreu, fiul lui Isac şi al Rebecăi, frate cu Isav, părintele celor 12 triburi ale

lui Israel 28^{v}, 39^{r}, 71^{v}, 75^{v}, 87^{v}, 95^{r}, 159^{r}, 166^{v}
Iacob: unul din cei 12 apostoli, frate cu Ioan Evanghelistul, socotit unul dintre „stâlpii Bisericii" din Ierusalim alături de Petru şi Ioan, devenind primul episcop al Ierusalimului 109^{v}, 129^{r}, 150^{v}, 151^{r}
Iacov v. **Iacob**
Iaila: localitate în Orient 167^{r}
Ieftaie: judecător israelit, din tribul Manase, sacrificându-şi fiica, pentru a respecta jurământul făcut 75^{r}, 166^{v}
Ierehon v. **Ierihon**
Ieremia: unul din cei patru mari profeţi ai *Vechiului Testament* 80^{v}, 108^{v}, 110^{r-v}, 111^{v}, 118^{v}
Ierihon: oraş în şesul Iordanului, centrul religios al iudeilor 34^{v}, 176^{v}, 177^{r}
Ierochin v. **Hierokles**
Ierusalim: cetate; oraşul sfânt al evreilor după zidirea templului lui Solomon; oraşul sfânt al patimilor şi învierii lui Isus Hristos 33^{r}, 39^{v}, 59^{r}, 71^{r}, 75^{r}, 80^{r}, 108^{v}, 111^{v}, 115^{v}, 122^{r}, 142^{r}, 154^{v}, 176^{v}, 177^{r}, 178^{v}
Iese v. **Iesei**
Iesei: tatăl lui David 42^{r}, 99^{v}, 100^{r}
Iezavel v. **Isabela**
Iezechia: al treilea rege din neamul lui Iuda, fiul şi succesorul lui Ahaz (715–687 î.C.) 66^{v}, 110^{v}, 111^{v}
Iezechia v. **Ezechiel**
Ignatie: sfânt, unul din părinţii apostolici în timpul împăratului Traian, devenind episcop în Antiohia 131^{r}
Ili v. **Eli**
Ilie: proroc persecutat de Isabela, soţia împăratului Ahav (secolul al IX-lea î.C.) 8^{v}, 22^{r}, 35^{v}, 36^{r}, 50^{v}, 51^{r-v}, 71^{r-v}, 94^{r-v}, 101^{r}, 106^{v}, 107^{r}
Ilisei v. **Elisei**
Ioan Băsărabă Voevod v. **Brâncoveanu, Constantin**
Ioan Bogoslov v. **Ioan Botezătorul**
Ioan Botezătorul: profet al venirii lui Hristos, numit şi Înaintemergător 59^{v}, 60^{r-v}, 61^{r-v}, 71^{v}, 72^{r}, 73^{v}, 78^{v}, 94^{r}, 127^{r}, 128^{r}, 134^{v}, 154^{v}
Ioan Damaschin: sfânt (sfârşitul secolului al VII-lea – 749 d.C.), părinte al bisericii, călugăr, orator, exeget, filosof şi teolog VI^{v}, 145^{v}
Ioan Evanghelist: unul din cei 12 apostoli, frate cu Iacob, autorul *Apocalipsei* III^{v}, 109^{v}, 128^{r}, 129^{r}, 134^{v}
Ioan Hrisotom: părinte al bisericii, numit şi *Ioan Gură de Aur*, patriarh al Constantinopolului (398–407); considerat cel mai mare predicator din vremea de aur a creştinătăţii I^{r}, II^{v}, III^{v}, 1^{r}, 5^{v}, 6^{r}, 8^{v}, 12^{v}, 15^{v}, 20^{v}, 23^{r}, 25^{r}, 27^{v}, 33^{r}, 38^{r}, 40^{r}, 42^{r}, 44^{r}, 58^{r}, 63^{r}, 68^{r}, 73^{r}, 75^{v}, 77^{r}, 82^{r}, 85^{v}, 88^{r}, 89^{v}, 91^{v}, 92^{v}, 93^{r}, 95^{r}, 98^{r}, 100^{v}, 104^{v}, 108^{r}, 112^{v}, 117^{r}, 119^{r}, 126^{v}, 143^{v}, 175^{r-v}, 176^{r}
Ioan prediteciu v. **Ioan Botezătorul**
Ioil: unul din cei 12 mici profeţi ai *Vechiului Testament* 59^{v}
Iona: unul din cei 12 mici profeţi ai *Vechiului Testament* (secolul al VIII-lea î.C.) VI^{r}, 30^{r}, 34^{r}, 100^{v}, 101^{v}, 102^{v}, 106^{v}, 107^{r}, 110^{r-v}, 111^{v}, 143^{r}
Ionatan: fiul lui Saul 43^{v}, 75^{r}
Iope: oraş maritim în Palestina; astăzi Iaffa 34^{r}, 50^{v}, 88^{r}, 102^{r}
Ioppa (i, ia) v. **Iope**
Iordan: fluviu în Palestina 33^{r}, 36^{r}, 60^{v}, 61^{r}, 71^{r}, 98^{v}
Iosif: fiul patriarhului Iacob, îndrăgit în mod deosebit de tatăl său, părăsit de fraţii săi, ajunge în Egipt, unde este numit oficialul faraonului şi, apoi, primind pe fraţii săi în timpul foametei 39^{r}
Iosif: sfânt, soţul Fecioarei Maria şi fiul lui Iacob 142^{v}
Iosif: preot 167^{r}
Iosua Navi: proroc, urmaşul lui Moise la conducerea poporului Israel, cuceritorul Ierihonului 34^{r-v}, 75^{r}
Iotor: preot al Madianului, tatăl Seforei şi socrul lui Moise 41^{v}
Iov: proroc al *Vechiului Testament*, cartea sa fiind una din cele mai frumoase poeme ale literaturii ebraice 1^{r}, 14^{r}, 15^{r}, 16^{v}, 24^{v}, 36^{v}, 52^{r}, 75^{v}, 84^{r}, 95^{r}, 110^{v}, 111^{v}, 117^{r-v}, 125^{r}
Ipolit v. **Hipolit**
Irod Agrippa: rege iudeu (37–44 d.C.), persecutând biserica din Ierusalim 72^{r}, 73^{v}
Isaac: patriarh evreu, fiul lui Avraam şi al Sarei, salvat în mod miraculos de la moarte; soţul Rebecăi 7^{r}, 8^{r}, 17^{r}, 40^{r}, 71^{v}, 84^{r}, 87^{v}
Isabela: regină, soţia lui Ahab, prigonitoarea lui Ilie 106^{r}
Isaia: primul dintre cei patru mari profeţi ai lui Israel (secolul al VIII-lea î.C.) 9^{r}, 28^{v}, 32^{r}, 74^{v}, 76^{r}, 80^{r}, 127^{r}, 130^{r}, 140^{r}, 152^{v}, 175^{v}
Isav: fiul lui Isac şi al Rebecăi şi fratele lui Iacob 39^{r}, 87^{v}
Israel: triburile urmaşe ale celor 12 fii ai lui Iacob, stabilite în vechiul ţinut al Canaanului, din care descinde poporul evreu 34^{v}
Israil v. **Israel**
Isus Navin v. **Iosua Navi**
Iuda Macabeu: ucenic al lui Hristos, trădătorul acestuia 58^{r}, 62^{v}, 72^{v}, 80^{r}, 117^{v}, 129^{r-v}, 152^{r}, 157^{v}, 158^{v}, 159^{v}, 160^{r}, 168^{r}, 170^{v}, 171^{v}
Iulian Paravat: împărat roman (361–363 d.C.), cunoscut şi sub numele de Apostatul, prin persecutarea creştinilor II^{v}, 130^{v}
Iustinian: împărat al Orientului (527–565 d.C.), apărător al creştinismului II^{r}

Kedrinos, Gheorghe: cronicar bizantin din secolul al XI-lea, autorul unei *Istorii* până în anul 1057 II^{v}

Laban: fiul lui Nahor şi fratele Rebecăi, tatăl Liei şi al Rahilei 7^{v}

Laodiceea: oraş din Asia, una din cele şapte biserici cărora apostolul Ioan le scrie câte o epistolă 176[r]
Laodichia v. **Laodiceea**
Lavan v. **Laban**
Lavra: mănăstire de la muntele Athos, construită în anul 963 VI[v]
Lazăr: numele unui sărac dintr-o pildă evanghelică 18[v], 21[r], 28[v], 30[v], 78[r], 83[r], 91[v], 117[v], 118[v], 119[r]
Leon I: papă al Romei (440–461 d.C.), părinte al bisericii, apărător al ortodoxiei, luptând împotriva iconoclaştilor 174[r], 175[r]
Leon al VI-lea: împărat al Orientului, fiul lui Vasile Macedoneanul (886–912), cunoscut prin scrierea *Basilicelor* III[r]
Lia: soţia lui Iacob, fiica mai mare a lui Laban 166[v]
Litazomenon: mănăstire în Orient 165[v]
Lot: patriarh, nepotul lui Avraam, avertizat de îngeri despre distrugerea Sodomei 33[v], 75[v]
Luca: evanghelist, autorul *Evangheliei* şi a *Faptelor Apostolilor*, discipol şi însoţitor al apostolului Pavel 66[r], 67[v]
Lucaris, Chiril: teolog grec (1572–1638), patriarh al Alexandriei şi apoi al Constantinopolului, cunoscut prin confesiunea sa din anul 1628, aceea a teocraţiei III[v]
Macedonia: regiune istorică din Peninsula Balcanică 46[v], 66[r]
Machedonia v. **Macedonia**
Mamona: denumire biblică a diavolului, care personifică bogăţia şi lăcomia de bani 69[v]
Mamvri: loc aproape de Hebron, în care Dumnezeu i s-a arătat lui Avraam sub chipul Sfintei Treimi 16[v], 48[r]
Mani: eretic din secolul al III-lea, fondatorul maniheismului, potrivit căruia lumea este guvernată de două principii, al binelui şi al răului 130[v]
Manind v. **Mani**
Marea Roşie: mare în sudul Israelului, legată strâns de istoria evreilor 28[r], 71[r], 72[v], 110[v], 177[r]
Maria v. **Fecioara Maria**
Mariam: sora lui Moise 41[v]
Marchion: eretic, filosof şi teolog gnostic (85–160 d.C.), autorul dogmei marcionite, care susţinea că lumea este opera unui demiurg 130[v]
Matei: evanghelist, unul din cei 12 apostoli, autorul primei *Evanghelii* 161[r]
Maxim: sfânt, zis şi Confesorul, combătând monoteismul (580–662), VI[v], 171[v]
Mărturia pravoslavnică: lucrare scrisă de Petru Movilă în limba latină, tradusă apoi în greaca populară de către Meletie Sirigul, prima ediţie având prefaţa lui Nectarie, patriarhul Ierusalimului şi apărând la 1667 în Olanda; tradusă de Radu Greceanu în limba română, a fost tipărită de episcopul Mitrofan în anul 1691 la **Buzău** III[v]
Meletie Sirigul: profesor la Constantinopol, apoi patriarh al Alexandriei (1620–1638), înlăturat din scaun de 5 ori de către turci şi sugrumat din ordinul sultanului; a vizitat ţările române între 1611–1616, unde a scris, în limba latină, un tratat despre doctrina şi organizarea Bisericii Ortodoxe; traducătorul, în limba greacă, al *Mărturiei Pravoslavnice* scrise de Petru Movilă III[v]
Melha v. **Milca**
Menandru: poet comic grec, filosof (342–292 î.C.), discipol al lui Teofrast şi Epicur 3[r]
Mesopotamia Siriei: regiune situată în Asia, vechi leagăn de civilizaţie, provincie romană în timpul lui Traian, a fost definitiv cucerită de arabi între 637–641 d.C. 7[v]
Milca: soţia lui Nahor şi bunica Rebecăi 7[v]
Mitrofan: episcop de Huşi (1682–1686), apoi de Buzău (1691–1702), îngrijitorul *Mărgăritarelor*, întemeietor al tipografiei de la Buzău 178[v]
Moise: profet şi judecător al lui Israel, frate cu Aaron, eliberatorul poporului evreu din robia egipteană şi mijlocitor între Dumnezeu şi evrei, primind *Decalogul* pe muntele Sinai VI[v], 34[r], 41[v], 60[r], 66[r-v], 71[r], 72[v], 98[v], 100[v], 101[r], 108[v], 110[v], 111[r-v], 118[v], 145[v], 150[r], 151[r-v], 177[r-v]
Moisi v. **Moise**
Morea: denumire a Peloponesului, anexată Imperiului Bizantin între 1205–1430 şi apoi cucerită de turci 174[r]
Mundan: denumire a vieţii desfrânate, în opoziţie cu viaţa creştină 130[r-v]
Muiarea lui Urie v. **Betseba**
Nabot: vecin cu Ahab în Samaria 22[r], 106[r-v]
Nabucodonosor: fondatorul regatului caldeo-babilonean (605–562 î.C.) 111[v]
Nahor: frate cu Avraam, rămas în Mesopotamia; bunicul Rebecăi 7[v]
Natan: proroc contemporan cu David 37[r], 105[v], 106[r]
Navohodonosor v. **Nabucodonosor**
Navote v. **Nabot**
Navute v. **Nabot**
Nectarie: patriarhul Ierusalimului (1661–1669); în anul 1663 a vizitat Moldova, primind numeroase daruri din partea lui Eustratie Vodă Dabija pentru refacerea numeroaselor biserici din Ţara Sfântă III[v]
Neron: împărat roman (54–68 d.C.), persecutor al creştinilor 130[v]
Nestorie: patriarh al Constantinopolului (428–43 d.C.), schis-

matic, creatorul nestorialismului 130^{v}
Ninevi (a) v. Ninive
Ninive: cetate situată pe malul stâng al Tigrului, capitala regatului asirian în diferite epoci 34^{r}, 101^{v}, 103^{r}, 106^{v}, 107^{r}, 111^{v}
Noe: erou ales de Dumnezeu spre a supraviețui potopului universal 28^{r-v}, 32^{v}, 33^{r}, 71^{r}, 96^{r}, 111^{v}, 114^{v}, 167^{v}

Octavianus Augustus: primul împărat roman (63–14 d.C.), fiul adoptiv al lui Caesar, declarat împărat în anul 27 î.C. II^{v}
Olimb v. Olimp
Olimp: masiv muntos al Greciei, vechii greci crezând că zeii își au lăcașul aici 173^{r}
Or v. Hur

Palestina: leagăn al iudaismului și creștinismului, vechi ținut locuit de mai multe popare antice, printre care filistini și evrei 33^{r}, 105^{r}
Palistina v. Palestina
Pavel: sfânt, apostol (secolul I d.C.), cu numele de Saul, devenind cetățean roman și fariseu, dar convertindu-se la creștinism ca urmare a unei viziuni a lui Hristos înviat 1^{v}, 3^{r-v}, 6^{r}, 12^{r}, 18^{r}, 23^{v}, 31^{v}, 33^{v}, 36^{r-v}, 38^{r}, 44^{r}, 46^{v}, 47^{r}, 59^{v}, 60^{v}, 61^{r}, 65^{v}, 66^{r}, 68^{r}, 71^{r-v}, 72^{v}, 78^{r-v}, 79^{r}, 80^{r}, 81^{r}, 82^{r}, 94^{r}, 98^{v}, 100^{r}, 102^{r}, 104^{v}, 107^{v}, 110^{r}, 111^{v}, 112^{v}, 114^{v}, 118^{r}, 127^{r}, 128^{r-v}, 129^{v}, 132^{v}, 158^{r}, 162^{v}, 165^{v}, 166^{v}, 170^{v}, 178^{r-v}
Pavel: preot 165^{v}
Persia: imperiu antic, întinzându-se din India până în Palestina 22^{v}, 46^{r}
Petru: unul din cei 12 apostoli, frate cu Andrei; cel mai apropiat discipol al lui Hristos, împreună cu Iacob și Ioan 8^{v}, 31^{r}, 37^{r}, 43^{v}, 50^{v}, 51^{r}, 66^{r}, 71^{r}, 79^{r}, 88^{v}, 94^{r}, 101^{v}, 102^{r}, 111^{r-v}, 114^{v}, 128^{v}, 130^{r-v}, 143^{r}, 173^{v}, 175^{r}
Pitagora: filosof grec din secolul al VI-lea î.C., fondator al unor asociații filosofice, politice și religioase II^{r}
Platon: filosof grec, discipol al lui Socrate, cunoscut prin înființarea școlii academice de la Atena (428–347 î.C.) II^{v}
Procopia: călugăriță 166^{r}

Radu logofăt v. Greceanu Radu
Rahila: soră cu Lia, fiica mai mare a lui Laban și soția lui Iacov 166^{v}
Râm v. Roma
Rebeca: soția lui Isaac și fiica lui Betuel, mama lui Isav și Iacob 7^{v}, 8^{r}
Reveca v. Rebeca
Roma: capitala Imperiului Roman II^{v}, 46^{r-v}, 93^{r}
Rusalii: sărbătoare; pogorârea Duhului Sfânt asupra apostolilor sub formă de limbi de foc 60^{r}

Safira: soția apostolului Anania 31^{r}, 94^{v}
Samoil: profet și ultimul judecător al lui Israel, luptător împotriva filistinilor (secolul al XI-lea î.C.) 41^{v}, 66^{v}, 109^{v}, 111^{v}, 177^{r}
Sara: soția lui Avraam 7^{r}, 8^{r}, 17^{r-v}, 19^{r}, 48^{r-v}
Satana: denumirea diavolului 21^{v}, 72^{v}, 132^{r}, 135^{r}, 140^{v}
Saul: primul rege al evreilor (secolul al XI-lea î.C.) 39^{v}, 40^{r-v}, 41^{r}, 42^{r-v}, 43^{r-v}, 69^{v}, 70^{r}, 75^{r-v}, 111^{v}
Sava: sfânt, trăitor în pustiu, unul din cei mai importanți patriarhi ai ordinului monahal din Palestina, părinte al bisericii (secolul al V-lea d.C.) 143^{r}
Savaot: supranumele lui Iehova (Dumnezeu) în *Sfânta Scriptură* 34^{v}, 109^{v}
Semeon Bogoslov v. Simeon Evanghelist
Simeon Bogoslav v. Simeon Evanghelist
Simeon Evanghelist: sfânt (secolul I d.C.), luând în brațe pe Hristos în momentul prezentării în Templu și recunoscându-l ca Mesia VI^{r-v}, 142^{v}, 150^{r}, 175^{v}
Simon Fermecătorul v. Simon Magul
Simon Magul: magician originar din Samaria (secolul I d.C.), vrând să cumpere de la apostolul Petru puterea de a conferi daruri sfântului Duh 129^{r}
Simon Petru v. Petru
Sinahirim v. Sanherib
Sanherib: împărat asirian, dușmanul lui Iezechia împărat 111^{v}
Sinai: munte la nord de Marea Roșie VI^{r}, 166^{v}
Sion: vechiul nume al Ierusalimului, locul de construcție al vechii cetăți și al Templului 127^{r}
Sodom: oraș din Palestina, distrus de Dumnezeu cu pucioasă și foc, din cauza desfrâului 28^{r}, 32^{v}, 33^{v}, 75^{v}
Sofronie: sfânt, patriarh al Alexandriei (570–638), apoi al Ierusalimului (634–638), adversar al monoteiștilor 165^{v}, 167^{r}
Solomon: fiul lui David, suveran al regatului Israel (965–928 î.C.), sub domnia căruia s-a construit Templul și Palatul regal din Ierusalim IV^{r}, 3^{r}, 22^{r}, 34^{r}, 48^{v}, 130^{r}

Șerban logofăt v. Greceanu, Șerban
Șerban Voevod v. Cantacuzino, Șerban
Ștefan: sfânt, unul din cei 7 diaconi din Ierusalim însărcinați de apostoli cu îngrijirea săracilor, primul martir al creștinismului 159^{r}, 162^{v}
Ștefan cel Nou: patriarh al Constantinopolului (715–765), apărător al creștinismului, martir, fiind omorât de Constantin al V-lea 143^{r}

Tabita: femeie din Iope înviată de Petru apostol 8[r], 50[v], 56[r], 76[v], 111[v]
Tars: localitate în Siria, unde au propovăduit apostolii lui Hristos 34[r], 102[r], 106[v]
Tarseani v. **Tars**
Tarsen v. **Tars**
Tarsis v. **Tars**
Tavita v. **Tabita**
Teodosie: Mitropolit al Țării Românești (1668–1672 și 1679–1708) I[r]
Teofan: sfânt și cronicar bizantin, denumit și Mărturisitorul (758–818); adversar al iconoclaștilor; exilat de Leon al V-lea VI[v], 153[r]
Timotei: sfânt, discipol al apostolului Pavel 118[r]
Tit: apostol, ucenic și însoțitor al apostolului Pavel, menționat în *Epistola către corinteni* 46[v]
Troada v. **Troia**
Troia: cetate în vechea Asie Mică, celebră prin asediul (imortalizat în *Iliada*), la care a fost supusă, timp de 10 ani, din partea grecilor conduși de Agamemnon 46[v]

Țarigrad: denumirea folosită în folclor, în literatură și în documentele slave, din cele mai vechi timpuri până în secolul al XVII-lea, pentru a desemna Constantinopolul 93[r], 173[r], 176[r]
Ualie v. **Valesius**
Urie: comandantul oștilor lui David, soțul Betsebei 6[r], 70[r], 98[r]

Valesius: eretic din secolul al III-lea, care propovăduia perpetuarea speciei prin mutilare 130[v]
Vasile cel Mare: sfânt, fondatorul vieții monahale, unul din iluștrii părinți ai bisericii ortodoxe (secolul al IV-lea d.C.) 69[r], 131[r], 143[v], 144[r], 170[v], 171[v], 172[r-v], 176[v]
Vasile Macedoneanul: împărat bizantin, fondator al dinastiei macedonene (812–886) III[r]
Vasilid v. **Basilide**
Vasilie cel Mare v. **Vasile cel Mare**
Vasile împărat v. **Vasile Macedoneanul**
Vavilon v. **Babilon**
Venedict v. **Benedict**

Zacheu: vameș bogat, căpetenia celor ce ridicau impozitele în Ierihon, convertit de Hristos 21[r], 165[v], 166[v]
Zaharia: proroc al *Vechiului Testament*, tatăl lui Ioan Botezătorul 102[v]
Zlataust v. **Ioan Hrisostom**
Zlatoust v. **Ioan Hrisostom**
Zonara, Ioan: cronicar bizantin (secolele XI–XII), demnitar la curtea lui Alexis Comnenul, devenit eclesiarh; cunoscut prin *Scurtă istorie universală* II[v]

LIBRA® București

Str. Avram Iancu nr. 6,
sectorul 2, 731041
Tel.: 01/315.05.34; Fax: 313.40.97

e-mail: office-libra@itcnet.ro
www.mihaieminescu.ro
www.apler.ro

Consilier editorial: ION TOMESCU

АЎЕЛЬЙ ГЪРЎСЬКЇЙ ПЪВИНТЕЛЕ

НО'СТРЕ

ЙЛЬЙ ЇСО́АНЪ ЗЛАТООЎСТЪ

Пѣнтрѫ ӑфи́нлор крѣ́ще́ре, Кѫвѫ́нть ѧ́тѫ́ю. Бла́вѣ́ще Пъри́те.

Рѫгѫ́въ шѝ вѣпофте́скь съ дра́цїй мїе́й фра́ци, мѫ́лцъ съ́ждѣ́ шѝ невои́нцъ съфа́чецї лѫ́ копи́їй во́щри шѝ лѫ́ слѫ́ши́ле во́стре. съчерка́цї пѫ́рѫ́ мѫ́нтѫ́нрѣ ѥѫфлетѫ́лѫй лор, шѝ съ вѣ ӑдѫ́чец ами́нте дѐ ферични́тѫ́ ӏсо́ъ, ка́ре́ле фъча́ жа́тве ӑто́ате зи́ле́ле пе́нтрѫ фи́їй лѫ́й. кѣ́чи съ́тема́ сѫ́нѫ́ грешаекь кѫ́ гѫ́ндѫ́лор кѣ́трѣ дмне́зъ́ѫ. Оѫ́рмѣ́зѣ лѫ́й ӑбраа́мка́ре́ле ӑѫ́ порѫ́нчи́ѣ съпъзѣ́ск стрънепоцїй лѫ́й ле́цїле лѫ́й дѫ́мне́зъ́ѫ. Ашѝ ждерѣ шѝ прроку́ шѝ ӑпъра́тѫ́ дъ́дѣ, кѫ́нд крѫ́ съмоа́ре ӑлок дѐ ӑлъса́ фи́ѭлѫ́й лѫ́й мо́цїнре ма́ре, лѫ́ кема́ѣ шѝ мѫ́ порѫ́нчи́ѣ зи́кѫ́ндѫ́й. О фи́ѭлмїе́ѫ дебе́й врѫ́ съ́трѣ́цї дѫ́пъ ле́цїле лѫ́й дмне́зъ́ѫ нѫ́кѫ вѣ́нѣ́нчи сѫ́рѫ́тѫ́те нѣ́чи сѫ́да́ѣ, че́ то́ате лѫ́кръ́ѭиле ӑцкорвѣ́нѣ́ то́кма, прѫ́кѫ́м вѣ́ѣ́ тѫ́, шѝ кѫ́й добѫ́ждѝ мѫ́ѣ́ ӑтъри́ре. Да́рѫ́ дебе́й кѣ́дѫ́ дѣ́нтрѫ́ ачѣ́ла ѫ́жѫ́тори́ нѣ́ми́кь нѫ́цѫ́ фолосѣ́ ӑпъра́цїѫ́ шѝ пѫ́тѣ́рѣ чѫ́ мѫ́ѣ́ ачаста, пе́прѫ́ кѣ́чи кѫ́ндь нѫ́ жа́ѣ́ ла́ то́ѣ́ сѫ́мѣ́ дрепта́те шѝ нре́дѣ́нцъ вѫ́нѣ́, пѣ́ѣ́ шѝ ӑвѣ́рнѣ́ ачѣ́лѣ́ кѫ́ре ле а́ре кѫ́ не́бое шѝ кѫ́ мѫ́ѣ́ рѫ́шѣ́не. Да́рѫ́ кѫ́ндь а́ре́чи ка́ дрепта́те шѝ кре́дѣ́нцъ вѫ́нѣ́ шѝ ачѣ́лѣ́ ка́ре нѫ́ле а́ре ле́доѫ́ждѫ́ѣ́ще. Де́зка́де съсоко́ѣ́ѣ́ѣ́ пѣ́рѣ́нцїй шѝ ла́тѣ́ шѝ мѫ́ма нѫ́ кѫ́м съфа́кь пре́копи́й лѫ́ѫ́бани шѝ кѫ́ ӑвѫ́цїе́ дѐ га́лѣ́ѣ́нѣ́, чѝ кѫ́м съпо́ате съ́йфа́кь ма́й ӑкѫ́цѣ́ ласмере́ѣ́ шѝ ла ѫ́кѣ́цѣ́тѫ́рѣ шѝ лаѣ́ѫ́нѣ́тѫ́те шѝ ла ѫ́цѣлепчюне́ ма́й мѫ́ѣ́ дѣкѫ́ то́ѣ́нѫ́ле трѣ́сѫ́ска́ мѫ́ѣ́те, каснѫ́фїе́ да́ць лапо́фте шѝ ла лѫ́кръ́ѭиле чѣ́ле лѫ́ме́ѣ́ ӑтинерѣ́цїй, чинъфїе́ плека́цї съфїе ѫ́кѣ́ца́цї съфїе ѫ́цѣлепцї. Ка́дѣ́ѣ́ кой

пърінци съчерчетъці, адекъ съведеци ешірилеорь ші ътърілеорь, ші о
блетелеорь пре амърънтъл ші къгрижъ маре, съведеци оублетелеор
нъріорь кучіне съ ъпреунъ, Пентръкъчи кіндъ лелеребиця ачь Ле гъсте, нъ
веци нічи ошерътъчъне дела домнезъ. Пентръкъчи кіндъ нъвъліа грія
челорь лаці омени ші небоінца, аре домнезъ съне ведеи съсъ, Пентръкъ
чи зіче Паве. Къ німень сънъ чъре нъмаі де динсъл, че ші пентръ фрате
ле луі крещінъл, Къ кът маі мълць нълека педепі пренъі, декъбом
ака грія фінлор нощри. Че тхомефъчи че по ці съ ъгонисещи фінлъ
съ, ал кльбун, ал кась бъне, ал царінь, демълць прець, ші бїе, ал а
бъціе мълць, ші лъкръри мълте, дарь кумсофъкь бъньтате бъне, ші
съфлет бъне, ші кърат, ші ъкъцътърь бъне, ші ъцелепціе, нъ опъ
нічи декъм ъгіндъл тъ,| Мъкарь делешіаре, деворфі ші мълте, ші
чнистите, кіндь нъіасте бъні ші педепсіть ачела карелеаре, сълекиберніе
ськь, тоате съпердъ ші състрніскь ъпреунь къель. Дарь девафі съфлетъл
луі брединкъ, ші бъне, мъкарь денъ ші аре лакаса луі німікь, бапъть
ь ъгонисъскь тоате, фоарте прелесне. Дші ъдерь ші чей маі мълці пъ
рінци ка ачеста ръ пътимеску, кіпчи нъзорь събать пре фіїі лорь, нічи съй
чърте, нічи съй дожнъскь къ къжнтъі, нічи съй мъхнъскь німікь,
карей трьеску прость ші ръ, ші фъръделъце. Демълте. Орі ам възъ
ъ пре оуній карій мъ луат ші лакъдекат, карій сл прінсъ ла нескаи
ръшіні ші грешале, ші ал тъят капеле лорь, нефіїндь педепіці де
пърінцій лорь. Пентръ къчи кіндъ тъ чеа че ещі ат ь чърці копілъ
тъ, нъл ъцелепцещи, нъл ъчеці, ель ъпреунъ ндь пре сине къ оамені
ръі ші пъngърінці, ші фъкъндусе пърташ рътъцій ші викленій оамені
лорь челорь ръі, ъл адъкалаче ле десъще леці, адекъце лакъдекат, ші ал мън
ческу, ші ал педепеску, бъзъндъл тоц, ші ънаінть тъторь ші ъпреунь
къпримеждіа ші пагъба карь пътимъще ісфаче шімаі маре ръшіне шіпъ
рінтелъй ші фінлъй, Ші тоці ърать пре татъл къдъцетъл, дупъ че
моаре копілъл моарте рь, а патеа те ръшіні, ші зі ачесть тат не чер
тъндь пре фіюл, апъзіні ачъа каре а пъзіні ші тоці ъхълеку, ші де
ръшіні ль луі пърінтеле ачела нъмаі поате съмъргъ нічи алтъ
фъндеба, пентръ къчи къ каре оаки поате събаз пречеа карел ътінпінь?
Дупъ ачъа де ътъята прімеждіеші ръшіне акопілъл луі? че ръспате
ма рь поате съфіе дінът ачаста небъніе ъпърінтелъй ачелуа?
ръшінезі нічите ръшъці спънеми? кънд чарть пре фіюл тъ жъдекъ
торюл ші съл факь маі ъцълепь, ші съ ънеь ъдерептарь жъдікъцій.
копілъл тъ ші нъ ата, кареле шаде ътъята бръме кътіне? Нъцеръші
ме карець біне съте аскъкзі ълъънтрь ъпъмънть, ъдрънеці нічи декъм
сътемаі нъмеці, пърінте, кареле ан вжндът пре фіюл тъ, ші нан фъкът
луі чъа четребуа съл ъвеці, ші съл чърці, ші съл бъці, чи лаі алъсат
ші сал стрікат детот деръзъте. Тъ де бей беде пре алтъ чінева о
пре

прѣстѫ кáре бáте прекопилѫ́тъѫ ѯцпáреръѫ шѝ те мъхнéщ, шѝ тескжр-
гéщи шѝ сáй ѯфáца лúй ѧчелѫ чел бáте кà сѡфїáръ сълбáтекъ шѝ мáн
ръѫ. Шѝ прѣ дїáволѫ кáрелеáбѣзи ѯтоáтезúлеѧ кáрелебáте прѣ фíюл тъѫ
шúл ѧдѫ́че лà дрáчи, тѫ дóрми, шѝ нѫ́ѯцпáрерръѫ, нúчи те мъхнéщи, нúчи
кéй съ́ръпéщи дела̀ хїáрачѧ ррѧ дїáволѫ́. Шѝ кáре юбúре дѣ ѡ́áменн кéй
ѧфлà лжнгъ дмнзéѫ? къчи кѫ́м нѫ́ѧстефѣрт де кáле шѝ рръѫ. Ѯ́ръ кжнд
съпедеѱ́щ фíюл тъ дела̀ дїáволѫ́ шúл ѧпѫ́къ нéбожѧ, съ ѧлéрцн лà тóцн
сфнцїи съ нзбъвѣск прѣ фíюл тъ дé кúнѫ́л дїáволѫлѫи. Шѝ кжнд съ ѧ
флъ ѯтрѫ пъкáт, шѝ ръѫ́тáте, кáре пъкáт ѯ́ѧстеманръѫ декжт фíеш
течѣ фѣлюдé кúнѫ дїáволéскѫ, кáре вéзи къл бжнтѫ́ѧщ ѯтоáтезúлеле,
нѫ пúй ѧмúнтѣтà? Маúкáръ бúне десъ шѝ бжнтѫ́ѧщ фíюл тъѫ дѣ
дїáволѫ́ съл ѧпѫ́че съл ѧрѫ́нче жосѫ нѫ́ѧстенемúка нúчндекѫмь, пéнтрѫ
къчи нѫ́поате дéмонѫ́л кáрелеѧ́ ѧпѫ́къ съ́бáце шѝла ѯ́дѫ нúчи декѫ́м.
Манмѫ́лт динтрачáста пóате съѕъ спъвѣ́ск шѝ съ съ ѯкѫ́нѫнѣзе чинеѫ́.
кжнд пóарѣтъ пáтима ѧчáста кѫ̀ ѯгъдѫ́нцъ шѝ кѫ̀ мѫ́ацимúнтъ. Даръ ѧчé
ла кáреле съѫ́ѧфлъ ѯлъѫ́нтрѫ ѯтрѫпъкáтѫ нѫ́ѧстекѫ̀ пѫтúнцъ съ съ нзбъвѣ
ск нúчи ѡ́дáтъ, чеѧ́съкѫбúне кѫ̀ тóтѫ́ шѝ ѧ́нчи съфíе ѡ́кържтъ шѝ не
чинѣ́стúтъ, шѝ дѣка вамѣ́рце шѝ ѧ́колѐ ѡ̀ лà бїáца чѣ чебà съ фíе съ съ мѫ́нчáскъ
ѯбѣчи. Шѝ чѐ ръспѫ́нсь бенда̀ лѫи дмнезъѫ, Тѫ̀ кáретелевнебéщи ѧчéрта
прѣ фíюл тъѫ? Нáѫ фóсъ копилѫ́ лъкѫнтóрю ѯпрезѫ́нъ кѫ̀ тúне. Ба съ
зúкъ дмнзъѫ кътрътúне чéл чѐ ѣщи тáтъ, Нѫ́тѣ́м фѣкѫ́тъ ѯѣъцътóрю
шѝ сѣпжн, шѝ пѫ́ртътóрю дѐ грúжъ ѧсѫ́пра копилѫлѫи тъѫ? Нѫцѣ́м
дáтѫ тоáтъ волнничѧ ѯмжнилетáле? Нѫ̀ цá́м порѫ́нчúтъ съѣль ѯбéцн шѝ
ѯкъ съл префáчи кжндьѧ́стекопилѫ́л тинерéль? Дéчи чѐ ѐ́ртѣчюне бéи съ
ѧнéи девенúьсà прѐ копилѫ́ лъѫ съ крѣ́ск шѝ съръмже де ѯтжюне ѯкъцáт
Шѝ чéбен съ зúчи? къ ѯ́ѧстекопилѫ́ лъѫ грось лà мúнтѣ, шѝ нѫ̀ прїимѣщь
кѫбжнтѫ́л? Чѐцисѫ́кѣ́ѫтъ дéнтжи кжнд ѐ́рà копилѫ́ лъѫ мúкъ съл
ѯбéцн шѝ съл ѡ́бúчюéцн лà ѧ́чѣлѣ кáре съкѫбúнѫ. Шѝ съ чéрцн мишкърнле
съфлетѫлѫи лѫи съ те ѧ́нбъ де фрúкъ дѐ мúкѫ, кжнд ѯ́ѧстепрелéне лѫкрáрѣ,
ѧтѫ́нче съ кáдекà ѡ́ѫ́н плѫгáрю бѫ́нѫ съ тáн мърбчúнїн, ѧ́декъ ѡ́бúчѣле лѫи
чѣлеррѣле? Дéчи кáре ръспѫ́нсѫ шѝ чѐ кѫбúнтѣ ѧбéм съ зúчем лѫи дѫ́мне
зъѫ. Кжнд копúїн нóщри не хѫлéскѫ? Дмзъѫ нѫ́съ мáтнбѣще нúчи превїá
ла лóрѫ, Пéнтрѫ къ кáреле хѫлѣ́щепрѐ пърúнтеле лѫ́й, ѧ́ѫ пре мáйка лѫ́й, зú
челѣ́цѣ съ съ ѡ́ѫмóаръ, шѝ дмнзъѫ съ съ батжокърѣ́ск дѐ копúїй нóщри. Шѝ
немúкъ съ нѫ́ме пáеръѫ. Ѐ́ѫ зúче дмзъѫ нѫ̀ лнѱéскѫ нúчи съ ѡ́ѫчúгѫ пре
фíй тъѫ кжндьте хѫлѣ́щe, шѝ тѫ̀ мъкáръ нúчи кѫ̀ кѫбжнтѫ́ нѫбéй съ
скжрбéщ префíюл тъѫ, кáреле хѫлѣ́щe лéцнале мѣ́ле, шѝ ле кáлкъ? Шѝ кѫ́м
нъдъждѫéщи съ ѧ́фли брес ѐ́ртѣчюне дела мúне? Дéч съ нѫ́не ленúм съчер
тъ префúїн нóщри съ фáкъ порѫ́нчнале лѫ́й дмнзъѫ кѫносжнд бúне, къчи кжнд
сжнт кѫ̀ дѫ́незъѫ бúне, шѝнтрѫ бїáца лóрѫ ѧчáста съборфáче бѫ́ни шѝ чинѣстúи
ци, пéнтрѫ къ ѧчéла кáреле ѯ́ѧстебѫ́нѫ шѝ темътóрю де дмнзъѫ. тóцн ѯ

МЪРГЪРИ́ТЪЛ

чинсте́скъ шѝ пѣтра́кѣ, а́чѣкиѝ че́лрѣ́ъ шѝ викле́нъ то́цѝ а́ оу́ртѣскъ шѝ фъгъдѣ́ дѫ́нсъ де а́рфѝ шѝ фо́арте бога́тъ. А́чѣ́а ка́рїи съ а́ренескъ съ тѣр те префи́лоръ, де кѫ́нд сѫ́нт ми́чи, шѝ съ́н прокопѣ́скъ, мъка́рѣ съ фїе шѝ бъ́ни ла́ а́лте фа́чери а́ле ло́ръ, нъ́ман пе́нтръ а́часта вѣ́р е съ мъ́нчаскъ фо́ар те, дела дмне́зъ́. Шѝ дѣвѣци вра́ гъ́ сѫ а́фла́ци а́часта би́не, шѝ съ́ кънѣ́щеци лъ́ци а́ми́нте би́не съ́ сѫ причѣ́пеци. Ѣ́рѣ́ сѫ́ре ка́реле пре́сте а́крѣ́ма чѣ кѣ́ве ла жи́довѝ, ма́н на́и́нте де а́вели Хс. Шѝ ѣ́рѣ́ а́чѣла пре́хъ́ сѫ́и бъ́нъ шѝ сокоти́нтъ шѝ нѣкъси́нъ шѝ темъторю́ де дмне́зъ́, нъ́меле лъ́и ѣ́рѣ́ и́лѝ. А́честа а́вѣ́ до́и фи́и чѣ ѣ́рѣ́ фъръдеми́нте, шѝ кѣжи́дъ кѣ фъчѣ рѣ́ле, шѝ нъ́черта, шѝ нъ́цинѣ ничѣ сѫ́прїа, фъсъ дей шѝ цинѣ шѝ сѫ́прїа, дар нъ́ фъчѣ а́часта кѫ́ мъ́нъ фъцъторя́ шѝ фъдена́ре чѣ нъ́ма кѫ́ кѫ́винте фи́ фъ ца́, шѝ лезнѣ́ шѝ нъ́и бъ́нъ сѣ и́скоацъ дни рѣ́ъ́та́нъ а́чѣ́а ка́рѣ фъчѣ, Шѝ тот дѣ́ъ́на лезнѣ́ кѫ́винте ка а́чѣстѣ, Нъ́ фи́и ми́ей, Нъ́ фи́нца а́ша, Нъ́ ма́сте а́хъ бъ́и ка́рле а́хъ пе́нтръ́ъ́о́и. Мъка́рѣ дешѝ аже́ъ́рѣ а́чѣ ѣ́нъ кѫ́вите, съцїе пре копїи фъ́тр бине дела́ фѝ фот кѫ́минтре бъ́нъ. А́шиж дерѣ дебрѣ́ме чѣ пре́сотъ́а а́чела на́ъ а́рѣ́тла́т шѝ на́ъ фъкъ́т тот а́чѣ́а ка ре съка́де съфа́къ съ́ и чѣ́рте би́не, фъкъ́ пре дъ́мнъ́ъ́ бъ́жма́ш та́ре шѝ ла дмне́ъ́а шѝ ла фи́и лъ́и. Шѝ фїи́ндъ ми́лъ шѝ не́ъ́дъ́ржи́дъ́ъ́ а́черта пре фи́ъ́я лъ́и, а́ъ́ пїе́рдъ́т шѝ мжнтъ́ирѣ лъ́и шѝ а́фи́лор лъ́и. Пе́нтръ́ кѣфъ кѫ́нд копи́ъ́ а́чѣ́а рѣ́ъ́ла шѝ оу́мблжнд а́фа́рѣ ден порънчиле лъ́и дмне́ъ́. Лъ́и дмне́ъ́ънса́ъ́ съ́пърлтъ́ шѝ а́ъ́ тримѝ пре чѣнстрїи́ни дефѣ́ле шѝ нъ́ о́морѫ́т. Шѝ а́ъ́зинд пъръ́нтеле ло́р о́ъ́чи́дерѣ́ копи́ла́р лъ́и а́ъ́ кѣ́ъ́ шѝ е де а́кола́ъ́ де о́ъ́дешъдѣ́ ѣ́напо́и пресплте. Де ѣ́трис́ла́рѣ́ лъ́ъ́ ш а́ъ́мъ́ръ́, Шѝ а ша пе́нтръ́ кѣ́ нечерѫ́нд префи́ъ́и лъ́и ла́ъ́ анпси́ шѝ де а́часѣ́ъ́ бїа́цъ шѝ де чѣ чева съ́фїе шѝ та́тъ́а шѝ фи́ъ́и. Мъка́рѣ́ кѣ а́лѝпчева на́ъ́ а́фла́т дъ́ми нгъ́ъ́ъ́ съ́а́ де́фа́нме нъ́ман грешѝ́ла ка́рѣ́ на́ъ́ чѣрта́т пре́фи́и лъ́и ка́рїи ѣ́рѣ́ не ѣ́цѣ́леци. Шѝ мъка́рѣ́ пре е́а́ де ѣ́рѣ́ пъ́цина́ъ́ пъка́теле лъ́и, ла́ъ́ стрика́тъ́ дмне́ъ́ъ́ ѣ́нтрачѣ́ста кипъ́ъ́ кѫ́ то́ата кѣ́са лъ́и, Да́рѣ́ пре а́чѣ́ъ́ ка́рїи грешѣ ску ман рѣ́ъ́ лъ́ъ́сайка дмне́ъ́ъ́ ѣ́тръ́ чѣрта́ре? Пе́тръ́ кѣчи дешѝ пре сѫ́иъ́ Ка́реле ѣ́рѣ́ бъ́тржну, Ка́ре ѣ́рѣ́ чинстѣ́ть, Ка́ре ѣ́рѣ́ жъ́декъторю́ѣ́шѝ ѣ́ вѣцъторю́ ла нѣ́мъ́ль жи́добилор, к, де а́ин, нелъ́ъ́нд нни́ка лажъ́декѣци де лъ́и, Шѝ фїи́ндь а́ша́ дестѫ́ника ѣ́тръ́ то́алте, Ничи оу́ъ́на де а́чѣ́ѣ́ть на́ъ́пъ́тъ́т съ́а́ нъ́бъвѣ́ск съ́нъ́ъ́ стриче шѝ спсть мъ́нчѣ́скъ кѫ́ то́алте ка́са лъ́и, не педе́ъ́и́нд префїи́ лъ́и фо́арте пре кѫ́и съка́де, ка́ре педе́псѣ шѝ мъ́нкъ ба съ́не а́пъ́че пре но́и? ка́ре ан́ъ́и́м дни бъ́нътъ́а́т а́чѣлъ́а фо́арте, Шѝ нъ́ нъ́ман кѣ́нъ́ неко́им нѝ декъ́м ла́ фи́и но́цирн, ничи ѫ́и педе́пѣ́им ла́вре со бъ́нътъ́а́те, Чѝ сѫ́нтем ма́и рѣ́ъ́и де кѫ́ѫ́ фѣ́ъ́ште ка́ре ба́рба́р кѣ́рѣ́ сѣ́, Пе́нтръ́ кѣчь, ѫ́чѣ́ кѣ́ѫ́ фѣ́ъ́ште ка́ре пе́нтръ́ але лъ́и пѣка́те шѝ грешѣ́ле нъ́ то́алте съ зи́кѣ́ къ́кѫ́нтъ́ шѝ съ фъ́гъ дерѣ́спъ́нсъ́, съ гѣ́ъ́ск ѣ́ртъ́ъ́ъ́не, ѫ́трачѣ́ста кѫ́ ничѣ́тъ́ринцїи́ пе́нтръ́ грешѝ́леле фи́ло́р ле́рь нъ́ лъ́ъ́ ар́ъ́спъ́ъ́ де съ́нъ́и мъ́нчѣ́ск де нъ́и бо́рь педе́псѣ. Пе́нтръ́ а́часта де бо́р пе́тръ́ъ́ъ́

фи́и

фи́йй кѫ о́бичѣври бѫне кѫ а́невое́ сѣвор҃ а́тоа́рче ларѣ́ѫ, кжндѫ сѣбор҃ фа́
че девѣрста ле́цйй. Пе́нтрѫ кѣчи сѫфлетѫ́ фи́йлор҃ ме́сте капжнда чѣ кѫ
ра́тѣ ши а́лѣ, кяре о́ри а́чѣ фѣ́лю съ кавѣпси́ а́тжю, а́чѣж капъзи ши
ла съкъръши́т. Мѣкаръ девлъръ чиневасъѡ бѣпе́скѣ а́трала́тѣ фа́цѣ,
пѫръръ съ ара́тѣ а́бѣпе́ѣла чѣ де́а́тжю. Дша́ ши копи́йй чей мичи кжндь
съ о́бичюе́скь ла би́не кѫ а́невое́ съ а́тори́кѫ ларѣ́ѫ. Пе́нтрѫ а́часта зи́че ши
апо́стѫ́л Па́вел҃ лачи́чи капе́тте чѣ кѣтрѣ корни́де́ а́тжа е́пистоли́е, лѫ
а́ндь пи́лда дела по́етекѫ́л менандрѫ. Стри́кѣ ми́нциле бѫне во́рбеле рѣ́ле,
а́декѣ чѣле рѣ́ле во́рбе стри́кѣ ми́нциле чѣле бѫне а́ле тинерилор҃. Ши съ нѫ
не минѫ́нсм кѫ́м съ фа́к оѫ́нйй фѫ́ри, а́ѫ кѫрва́ри, а́ѫ лепъдѣтори де кредин
ца крещинѣ́скѣ, пе́нтрѫ кѣчи не а́ѫзи́нд҃ фи́йй а́бѣцѣтѫ́ра де мичи пе́нтрѫ
ка́нечерта́ндѫй пѣрйнцйй кѫ черта́ре ши кѫ а́бѣцѣтѫ́ра дмнѫлѫй, съ де́прин
дь де ми́чи ларѣ́ѫ, ши кжндѫ а́флъ пѫцинѣ причи́нь а́да́тѣ а́тори́кѫ кала́ѣ
чѣ дирѣ́пѣтѣ. ✝ Пе́нтрѫ а́часта поржнчѣ́ще ши а́по́стол҃ Па́кел҃ ла ша́се ка́
пете, а́ачѣ кѣтрѣ е́фе́сь е́пистоли́е, ши зи́че, Фи́йлор҃ а́скѫлта́ць пѣрйн
цилор҃ кощри а́дмнѫ́л҃, пе́нтрѫ кѣ а́че́ста ме́сте дире́пѣтѫ́л҃. Чинѣ́ще пре
та́тѫ́л҃ тѣѫ ши пре манка та́ карѣ́ ме́сте поржнкѣ де а́тжю а́трѫ фѣгѣдѫй
цѣ. Пе́нтрѫ каспфи́е ци́е би́не, ши бейфи́ а́делѫ́нга́ де́а́нн҃ преете пѣмжн
тѫ. Ба́рѣ ши а́целепѣтѫ́л҃ соломо́н ла зѣче ка́пете а́лепи́ делор҃, а́ша
зи́че, Фи́йл҃ чертат҃ а́целепѣ́т҃ ба́фи, ши ба́рѣ ка́реле прѣцет҃ Тома́гѫлѫй
о́ѫра́ще пре́фи́ѫ́л҃ лѫй, Ба́рѣ че́л҃ чел҃ юбѣ́ще кѫ невоинцѣ а́ла́чат҃, А́де
кѣ ка́рефи́е мина́ѣ де́тома́гѫ́л҃ лѫй а́чела о́ѫра́ще пре́фи́ѫ́л҃ лѫй, Ба́рѣ ка́реле юбѣ
ще пре́фи́ѫ́л҃ лѫй кѫ то́лѣ гри́жа ча́рѣ пре́е́ль, Пе́нтрѫ кѣчи де а́рфи
фа́ст ла Самени, ден фи́ре рѣѫ́та́ѣ, ка́ра съѫ по́а́ѣ чей рѣй съфа́
кѣ а́тра́ла́ѣ ки́пь, фѣрткжѣ́ съфи́е рѣй, ши чей бѫни съфи́е бѫни. кѫ
кѫвйи́нцѣ а́рфи а́кѫ́ѣ фи́ешѣте ка́ре кѫкжи́ѣ съ рѣспѫ́нзѣ лѫй дмнезѣѫ́,
Да́рѣ де вѣ́ме чи денѣрѫбѫ́нѣ бо́а лѫй фи́ешѣте ка́реле съфа́че а́ѫ бѫ́н а́ѫ
рѣѫ́, а́чѣ рѣспѫ́сѫ ка́ре съ а́нѣѣ сокоти́нцѣ бѫ́нѣ а́ре съ зи́кѣ, пѣрйнтеле а́че
ла а́ѫ ма́нка ка́рйй ла́сѣ прекопи́йй ло́р чей фо́ѣрте мѣ́нцй, съѣ фа́кѣ рѣй
ши не норочи́нцй? Нѫ лъса́цй копи́йлор҃ ко́щри а́кѫцие трикѣто́ре, де вец вѣ́ѣ
съ ле лъса́цй бѫнѣта́ѣе, Пе́нтрѫ кѣ мѫ́ѣ ши ма́ре некѫнощи́нцѣ ме́сте, кѣ
кжндь трѣ́нцй кой пѣрйнцйй съѫ фи́ецй стъпжни пре фи́йй ко́щри ла а́вѣри
ле бо́ѣстре, ши кжндь мѫ́рицй съ леда́цй а́тжта слобозе́ние а́трѫко́ѫ тине
рѣцйй ло́р, съфа́кѣ ко́йле ло́р кѫ а́вѣрнле бо́ѣстре, Кѣ де́а́ц фа́че а́часта кж
дь трѣ́нц, пѫтець съ ведец фи́йй ко́щри кжндѫ фа́к рѣѫ́тѣцй ши кѣе́ѣтѫ́е
кѫ чѣле чи а́вецй фѣрѣ де фолос съѫ черта́цй ши съѫ о́прицй. Да́рѣ дака
мѫ́рицй шйй лъса́цй тинери ши не педепси́цй ши кѫ тинерѣцеле а́преѫ́нѣ ши
кѫ спѣрчи́ѫ ка́ре рѣмжне де ко́й ле лъса́цй ши а́вѣре, кле́поа́ѣ ши съ а́фле
съфа́кѣ ко́йле ло́р чѣле рѣ́ле, шйй сѫрпа́цй пре тикѣлоши́йй а́зе́чи де ми́й дес
пѣри. Де́чи съ нѫ гжндим҃ кѫ́м съ лъсъ́м҃ прекопи́йй но́щри богацй, чи кѫ
сый лъсъ́м҃ педепси́цй ши фолоси́цй, Пе́нтрѫ кѣ де́вор а́вѣ нѣдѣжде́ло́р҃ ла а́вѫ

МЪРГЪРИ́ТЪ́А

цїе на́ъгрижть сфа́кть а́лть бъ́нъпта́ше чева́ ; ка́ къ́м къ а́въ́цїе съ́ако́пе
ре фі́пъле ло́рь че́ле ре́ле. Да́ръ дака́ во́р вед҃ть къ́на́ъ дела пъ́рі́нцїй ло
а́въ́цїе чи на́ъман педепсире ши ҆цлапчюне , съ́во́р некон къ фи́рҍ ло́рь че́ бъ́нъ
ши педепси́ть ши къфі́е́ште че фе́лю де ѿ кърмъ́ире съ а́фле мъ́нгъ́ре съ
мъ́нгже съ́ръчи́а ло́рь. Дирепть а́чҍа съ́нъ поҳти́м а́не а́пъка́ де а́лтъ
ла́къ пъ́нъ бом ҆дирепта́ съ́фле́тъ́а фі́нло́р но́ъри , Де бом че́рта́ ши
мой пре́фі́й но́ъри , ши а́лцїй пре а́н ло́рь ши фі́е́ште ка́ре о́ъ́нъ́а дъ́пре а́лтъ́а
пре а́нсъ́й фі́й , ши а́ша́ дни́ о́бра́ҙ ҆ о́бра́ҙъ ши дни́ нҍ́м ҆нҍ́м , то́ци
съ́кор а́фа́ пъ́нъ ла бени́рҍ ла́ъ́й ☧с , ҆прі́ъ́нъ о́ъ́нїй дентра́лїй педе́ъ́ци
ши бъ́ни ши бор ла́ъ́а ши пъ́рі́нцїй ши фі́їй пла́тало́р де́ла дмн҃ъ́а но́стръ҃ ☧с
☧с. Дебей кр҃ще пре фі́ъ́л тъ́ъ́ бине ши бей фа́че педепси́т ши те
мъто́рю дедмн҃е́зъ́ , ши че́ла ма́ръ пре а́л ла́ъ́й , ба бени ка о́ъ́нь ла́нцъ́ ка́лҍ а
ча́ста , ши че́рта́ре де ла о́ъ́нъ́а ла а́лтъ́а ҆стръ́ъ́ти́т нҍ́мъ́а тъ́ъ. Ши
бей а́бҍ тъ́ман мъ́лть пла́ть ка́ре тҍй фпкъ́т касърѣдъчи́нъ а́тъ́ъ
ро́рь де бъ́нъпта́те , Пе́нтръ къ́чи пъ́рі́нцїй а́чҍа ка́рей съ́ лене́бе́ск҃ъ́ дечер
та́рҍ копі́ло́р ши нъ́и чҍ́рть къ́фі́е́ште чѣ́ фе́лю де че́рта́ре съ́ фі́е дефолос
ши бъ́ки , сжть о́ъ́чнга́ши фі́нлорь ло́рь , Ши сжть ҆къ ши ман рѣ́и о́ъ́
чнга́шь де кжть тьлҳарїй , ка́рїй а́чҍа о́ъ́чи тръ́пъ́ри , ши а́чҍщ҃ть о́ъ́чи съ́фле
тъ́ъ́л фі́нло́р. Ши прекжсте ма́ ма́ре съ́фле́тъ́ де́кж тръ́пъ́ а́тъ́ъ́та ѫ
ктеши ъ́чи́дерҍ съ́фле́тъ́ъ́ ма́ ма́ре де́кж а́тръ́пъ́ъ́. Де ҆чеки а́и бедҍ ъ́и ка
че а́лҍ́ргъ ла ржпъ съ́ съ́пе́ҙи́пҳ фрж́ъ́л ҆гъ́рть ши ҆то́рчи ши́ ловещи та
ре , шла а́дъ́чи ла дръ́мъ́л чҍа́ дире́пть , ши а́чҍа че́рта́ре ка́рей фа́чи , мъ
ка́ръ би́не де́л ши кинъ́ещи шла ба́ци , че кинъ́л ши бъ́пла а́чҍа ма́сте пе́нтръ
бъ́нъпта́тҍ ка́лъ́ъ́и , пе́нтръ ка́съ́нъ́сҍ съ́рпе ши съ пїа́е. Ашла́ҳъ ши ла
копи́й тъ́и , кжндъ́и вҍ́зи къ грешъ́ск҃ъ́ , ши о́ъ́мба́лъ ҆ъ́ръ де́неспра́вҍ , ши ес҃ь
дни́ ле́ци́ле а́ъ́и дмн҃ъ́ъ́. Лҍ́гъ пре копи́ла́ъ́ тъ́ъ́ , А́декъ , ча́рть ка́ждҍ
грешаще , пъ́нъ бей фа́че пре дмн҃ъ́ъ́ съ́ сь ҆блажн҃ъ́ск҃ъ́ ла́ дж́нсъ́а ши ла
ши́не , Ну́л лъ́са дезлега́ть съ́фа́кть бо́нле а́ъ́и , Пе́нтръ ка́съ́нъ́сҍ лҍ́ъ́ема́
мъ́лтъ ла́ о́ъ́ръ́ъ́а а́ъ́и дмн҃ъ́ъ́. Пе́нтръ къ́чи дел҃бен лега́ тъ́ а́декъ ҆ла
бей ҆пре́ къ мъ́лть мъ́нге ши о́ъ́ръ́ъ́е , дмн҃зе́ъ́ нъ́ва лега́. Ма́рть ден҃ъ́лбенле
га́ тъ́ ҆ла́щҍ́пть недезлега́теле а́чҍле легътъ́ри , шипре́ел ши пре ши́не.
А́декъ бҍ́чника мъ́ник҃ъ́. Ши деке́н ҕи́чек҃ъ́ ла́ъ́фъкъ́т мъ́тъ́ъ́ брҍ́ме лега́т҃,
че нъ́ ма́сте дес҃ъ́ де а́ъ́фъкъ́т мъ́ла́тъ́ъ́ брҍ́ме , нъ́ман бе́ съ́ бе́ десаъ́ ҆дирепт
та́тъ́ съ́фле́тъ́ъ́а́ а́ъ́и. А́чҍа́ста да́рть а́ра́тъ́ъ́ де са́ъ́ о́ъ́мина́тъ́ъ́ , ши а́ъ́ ла́ъ́а́тъ́ъ́
смере́нїе , де са́ъ́ преме́ни́т҃ ден҃ ми́нтъ́ъ́ а́ъ́и чҍ́рҍ ҆тръ́ъ́ ка́рҍ съ́ а́фла́ , ши л҃
ша́ ва́фи́ депа́нь. Къ́чи де нъ́ ва́фи́ а́чҍа́ста немик҃ъ́ нъ́ ма́сте фоло
сре́мїи че́и мъ́лте , Пе́нтръ къ́чи нъ́ че́рке́м де́са́ъ́ лега́ тъ́ ра́на демъ́лте съ
ри , чи де́ а́ъ́ фолоси́т҃ чека́ легътъ́ра. Де́чи де́ма́сте ши а́ъ́ фолоси́тъ́ легъ
тъ́ра ши ҆тръ́ъ́ пъ́цини́тҍ брҍ́ме , нъ́ман требъ́ще съ́ъ́ а́и престе ра́нь , Да
рѣде на́ъ́ фъкъ́ъ́ нимика фоло , ши ҕҍ́чеа́и а́ъ́бїъ́ дъ́съ́ъ́ра престе ра́нъ легътъ́ъ́ра.
Ши а́чҍа́ста съ́ фі́е съ́бъ́ржши́тъ́ъ́л дезлегъ́ъ́рїи легътъ́ъ́рїи фолоси́нца , ши бин
дека

дикарѣ локълъи чѣлъи легатъ. Нъ аратѣ алтъ немикъ ачѣа карѣ аре ачѣ пътърѣ шн бирънцїь, кѣкъм ар абѣ драгостѣ мълтѣ ла чѣа прекарїй сѣ пжнѣще. Шн преппърнителе нъл фаче пърнѣте нашерѣ копилълъи, чи драгостѣ фінлор карѣ ба наще, Шн дебрѣ мече аколо оънде пасте фирѣ требъ ще драгосте, кѣкжт ман бжтос аколо оънде пасте дарѣ, адекѣ де ба требъ сѣ юдѣск чинеба пречен фирѣщи ан лъи копїй, дебабрѣ сѣсѣ кѣ ме пърнѣте фирескъ, Кѣ кжт маймълтъ требъще, сѣ юдѣскѣ фиїй дарѣ лъи, адекѣ пречен сѣфлетѣщи, ал пречей ботедацн сѣ нъсѣ мъначѣ скѣ. Требъще фиеще карѣ пърнѣте ал татѣ ал манкѣ сѣ анбѣ небоин ца копілор, сѣ адѣще кѣ фгеште че фѣлю де адъцътърѣ бѣкѣ, карѣ сѣ фіб де фолось пентрѣ сѣфлетеле лорь, Шн денъбор фаче ачаста пърнцїй кжте грешалв фак копїй деленебирѣ пърнцилор, ен ал сѣ дѣ кѣбжнтъ лъи дінезъ. Шн де бор абѣ алелор бънътъцн бъне пърнцїй шн пре копїилорѣ нъи адацѣ нъма ченлась шн петрекъ бонле лорѣ, немикъ нъле фолосѣ кѣ фаптеле лорь чѣле бъне, шк сѣи мжнтъласкѣ дела мънка ча девѣчн. Чѣ шнтъ ѡ фгюле служащепърнцилор тѣнка ѡслъгѣ, Пентрѣ кѣ поцн сѣлерѣспатѣщи ачѣстора пърнцилор тѣй, сѣ асамене кѣ ачѣлѣ карѣ цѣѣ фокът цїе ен. Пентрѣ кѣ нъ поцн сѣй нащи шнтъ прекъмѣтъ нѣскъто ен пре тине, Ни чѣлфлалѣте карѣ цѣѣ фѣкът кѣ атжта остенѣае шн трѣ де. Шн кжнд татѣлъ сѣдъще шн сѣ скжрѣще пре челалалтѣ фратеалѣ тѣ, скжрѣщете шн тѣ апреънкѣ татѣлъ. Ал шн пентрѣ адирептарѣ фрателъи тѣ, сал шн пентрѣ драгостѣ тѣтжнетѣ ка кѣм ан фаче дъпъ ннима тѣтжнитъ, пентрѣ кѣчн дека ведѣ фрателе тѣ карѣле ал грешитъ кѣм лаѣ чинѣт дерѣътатѣл шн тѣ лай мжнгжатѣ шн лай прїн мит ель сѣфаче шнманерѣ, шн нъсѣ адирептѣсѣ, шн нѣте пъгѣбещи нѣмай деатжта чн атри апъкате тѣ карете фачи причинѣ рѣътъцїй лъи, Пентрѣ кѣчн карѣле опрѣще сѣсѣ бындече рана нѣ аре мѣкѣ ман пъцинѣ декжтѣ ачѣла чиоаѣ фъкѣтѣ, чи май мълтѣ шн май маре. Пентрѣ кѣ нѣ ацле асѣмене шн потрнѣ сѣфакѣ чинеба рана шн сѣ опрѣекѣ сѣ нѣсѣ бындече рана, пентрѣ кѣчн опринѣ бындекърїй ни атрънкинѣ наще моате. Дарѣ рана нѣ фаче моарте. Де сѣнѣ дефѣмѣма пре пърнцн, пентрѣ кѣ девом дефѣма пре пърнцїй ношри шн темжндѣне де жѣдекътор ю, ни атрънкинѣ шн фърѣ девоа ноастрѣ небом фаче бъни, тѣрѣ девом дефѣма шн пре жѣдекъторн фъкжндь рѣле, нѣбом пѣта сѣскъпѣм де чертарѣ бинеи ноастре, адекѣ де педѣпса лецїй чей фирещи. Шн девом нечинстн шн обом дефѣма шн лѣцѣ, кѣ алтѣ нѣнебом смерн темжндѣне де сфатъл челор май мълцн, пътем сѣнефачем май бъни, Ѓарѣ денъбафн рѣшнне нічи дечей мжцн, фрика лецнлор шн фърѣ девоа ноастрѣ поате сѣнеацелепцаскѣ, пентрѣ кѣ ачекин кжндь сѣпедепѣескъчей рѣй сѣфакь май ацелепци алцїй, ашеа шн кжндь факь бънътъцн чинеба бинь шн алцїй мълцн ла ча деасѣмене рѣѣкъ

пен

МЪРГЪРИТЪЛ

Пентрѫ ачаста шн пре копїй ăн чăрть шїй бăт дăскалїй ăнаинтѣ алтора кжндь грешъскѫ, пентрѫ ка събазъ чежлăлцн съсъфăкъ маи бѫнн шн съ ă фрикъ. Шн пречей бѫнн ăй лăѫдъ ăнаинтѣ челорăлăлцн, съказъ шн чежлăлцн съфăкъ бинє. Шн ачаста офăкь дăскалїй чей бѫнн шн ă цлепцн. Пентрѫ ачѣă съкăдє съкъѫштъмъ дăскали бѫнн ла копиїй нощри кăре съй ăбѣце бинє маи мѫлть, декăть пърнцїй лор. Пентрѫ къ дела пърнцн съфăчє бїăца ла копїй нѫмаи ăша прът, даръ дела дăскалїй лор чей бѫнн фачесе ăтрън бинє. Нѫтє лъѫдă тѫ копилє кѫи ай пърнтє сфнть шн бѫнь, шн тѫ съфїй рѣѫ. Пентрѫ къ ачаста ăдѫче ла оурцїе маймѫлтъ кжндь ай пилда тă, ădекъ пърнтє бѫнь шн тѫ ецн рѣѫ. Мăре бѫнътăтє ăстє съаибн нъдѣждь мжнтѫрїй тăлă ля испръвнле тăлє, шн нѫ ла стреннє. Пентрѫ къ ла чă чебă съфїє бїăцъ ни оун прїăтен нѫ полтє съ ă съăжѫтє. Ла дєлє пърнцилор шн чинстнлє кжндь шн ной фачем ачѣль бѫнътъцнле кăре ă фъкѫт ачеă, ăтѫнчѣ сжнт шн ăленоастрє. Даръ кжндь нѫ фачем ка ачеă нимикъ нѫнє фо авесѫ нолсэ, чє май мѫлть несэжндесѫ, денѫкомъ фачечѣле ăсѣмене, шн кѫм къ ăстє ăша, ăскѫлть. Ăвесало ерă фїюл лѫй дѣдь тжнър, дăѫ мїердăт, шн кѫтотѫл дăть ларъѫтъци, Ачеста сѫ ржднкăть ăтро мрѣме шн сѫ фъкѫтѫ виклѣнь шн ăпотрівникь тътжнесъ ăпъратѫлѫй дѣдь, шн къѫжндь ла некредінць шн ржднкжндь кăпь, ăѫ стржнсѫ осăмъ деоăстє шн ăѫ скось претăтьсъ пре дѣдь дела ăпърцїж лѫй шн дела мошїж лѫй шн лѣѫ лѫăть ель тоатє. Кăрєлє нѫсъ рѫшинă нічнсъ плекă нічн де фирѣ нічн де бжрста тътжнисъ, нічи прекѫм ла Хрънить, нічн деăлтѫ нимикъ дечѣлє чеăѫ лѫăть май найнтє. Чє ăтрачеста кип ерă фъръ оменіє шн рѣѫ тот кѫ тотѫл, шн май мѫлть ерă Хїăръ декăть ом, Кăрє тоатє ачѣстъ ăпїедекъри дефѣмждѫлє, съ рждикъ ăнаинтѣ лецїй, чен фирещи кѫ мѫлть обрѣзничиŕе шн лѣѫ тѫребѫрăт тоатє. Пентрѫ къчи дакănăѫ врѫть съсъ рѫшинѣзе шн съсъ плѣче лѫй дѣдь, ка оун кѫй пърнтє ăл лѫй мъкăръ ка оунѫй бътржнѣ чє ерă нєъ кѣдѣ, съ ачинстѣск. Ăръ де шн дефѣймă бътржнѣцелє лѫй дѣдь, мъкăръ ка де оун фъкътору дебинє ăл лѫй, нєъ кѣдѣ съсъ рѫшинѣзе деель, Ăръ де ни ачаста нѫсэ пѫнѣ ăтрѫ рѫшинє, Мъкăръ какжндѫ нѫ ăрфи фъкѫ ничи онеднрестăтє дѣдь нимикă ничи декѫм. Нєъкѣдѣ съй фіе рѫшинє деель, чє драгостъ болничіей, кăрѣ ăѫврѫть съсъ фăкъ ель ăпърăт, лăѫ фъкѫть шн ăѫ пїердѫть рѫшинѣ ачаста, шн съ фъкѫ ăлось деомь Хїăръ, Ăръ фернчитѫл дѣдь, тăтъл кăрєлє ăѫ нъскѫть пре ачеста ăвесалом шн лăѫ крескѫть фѫцїă шн съръвътъчїă ăпѫстїю шн съ педепсїă ла йзгонирешн ла ăлтє рѫѫтъци ăприбецирїи, Ăръ ăвесалом фіюл лѫй, съ беселїă ла бѫнътъ ачнле тътжнесъ, чє ăсь ăфлжндусе лѫкрѫнле ăтрачеста кип, шн ол ешѣ тоатъ кѫ ăвесалом, шн тоатє сăтеле ерă сѫпѫсе ла тиранѫл, Ăръ оун

ОУН ОМЬ СĂРЕ КĂРЕ НЪМЕЛЕ АХ̄ ХЪСН, ШИ ПРЇĂТЕ БХ̄ АХ̄ ДБ̄Д, ПЪЗЇĂ ПЪРЪР
ПРЇЕТЕШЪГЪЛ АХ̄ ДБ̄ДЬ ШИ АЛ ПРИМЕНИРЪ КРЕМИЛОР ĂЧЕСТОРА. ШИ КЪЗЖДЬ
ПРЕ ДБ̄ДЬ ФДĂТЪ ЛА ПЪЕТЕЮ ОӮНДЕ СЪРЪТЪЧЇĂ, РЪПСЕ ХĂЙНИЛЕ ЛЪЙ, ШИ ПЪ
СЕ ФКĂПЪЛЬ ЛЪЙ ЧЕНЪШЪ, ШИ СЪСПИНЪ ШИ СТРИГЪ КЪ ĂМĂРЪ ШИ КЪ МИЛЪ,
ШИ ФБРЪМЕ ЧИ НЪПЪТЪ СЪФĂКЪ НИМИКЪ, ĂДЪЧЬ ЛЪЙ ДБ̄ДЬ МЖГЬĂРЕ ЛĂКРЪ
МИЛОР. ПӖНТРЪ КЪЧИ НЪ ЕРĂ ПРЇĂТЕЙ НЪМАЙ КЖНДЪ ЕРĂ ДБ̄ДЬ ЛА БИНЕ ШИ
ФПЪРĂТ, ЧЕ ЕРĂ ПРЇĂТЕЙ ĂЛ БЪКЪТЪЦЇЙ, ĂДЕКЪ ДЕБИНЕ. ШИ ПӖНТРЪ Ă
ЧĂСТА МЪКĂРЪ КЪЧИ СЪЪ ШИ ПРЕМЕНИТЬ ФПЪРЪЦЇĂ ЛЪЙ ДБ̄ДЬ ШИ ОЪЪ ЛЪĂТ ФЇ
НĂ ЛЪЙ КЪ СИЛА, МЪРЪЕЛЬ НЪШАЪ ПРЕМЕНИТ ПРЇЕТЕШЪГЪЛ КĂРЕЛЕ ĂВЪ КЪТРЪ
ДБ̄ДЬ. ДЪПЬ ĂЧЪĂ БЪЗЖНДЪ ДБ̄ДЬ КЪ ФЪЧЬ ĂЧЪСТЪ ШИ ПЛЖНЦЬ, ЗИСЕ
ШИ ЛАКРЪМИЛЕ СЕМНЪ ДЕ ПРЇЕТЕШЪГЬ СЖНТЬ, ЧИНЪНЕ ФОЛОСЕСКЪ НИМИКЪ,
ЧЪТРЕБЪĂЩЕ СЪМЬ СФЪТЪЕЦИ, КЪМ СЪСЬ ПОТОЛЪСКЪ РЪВЪТЪЦИЛЕ, ШИ СЪ
МЬ НЪБЪВЕСКЪ ДЕ КАЗНЕ ШИ ДЕНЕВОН. ШИ ДАКА ЗИСЕ ДБ̄ДЬ КЪБИНТЕЛЕ ĂЧЪ
СТЪ КЪТРЪ ХЪСН ПРЇĂТЕНЪЛ ЛЪЙ, ЛАЪ ФВЪЦĂТ СФĂТЬ КА ĂЧЕСТА. СЪ
МЕРЦИ КЪТРЪ ФИНЛ МЇЕЪ ĂВЕСАЛОМЬ, ШИ ПЪННДЪ ФĂЦЬ ДЕ ПРЇЕТЕШЪ СТРИ
КЪ СФĂТЪРИЛЕ ЛЪЙ, ШИ ФЪ НЕ ФТРЕГЬ СФĂТЪЛ ЛЪЙ ĂХИТОФЕЛ, ĂДЕКЪ ДЕНИ
МИКЪ. ЯША ĂЪ ФЪКЪТЪ ЧЕЛ БЪЙ ШКРЕДИНЧОСЬ ПРЇĂТЕН, ШИ ĂЪМЕРЪ ФЧЕ
КИП ЪЪ ПОРЪНЧИТ ДБ̄ДЬ, ШИ ЧЬ МАЙ ДЪПЬ ОӮРМЬ ĂЪ БИРЪИТ ДБ̄ДЬ. ШИ
ЪБИРЪЙ ФИНЛ ЛЪЙ ЧЕЛ БИКЛЕНЬ ĂВЕСАЛОМ. ПӖНТРЪ КЪЧИ КЪ ДМНЕЗЪЪ ВА
КАСЬСЬ СЪПЪЕ КОПНЇЙ ЛАПЪРИНЦИ, ШИ ДЕ НЪСЪВО СЪПЪНЕ РЪЪ БОРМЪРИ. ДА
ТОРИ СЖНТЬ ПЪРИНЦЇЙ СЪКРЪЕСКЪ ПРЕ КОПНЇЙ ЛОРЬ БИНЕ ДЪПРЕ ПЪТЪРЬ ЛОРЬ,
ШИ СЪЙ ĂКЪЦЕ СМЕРЕНЇЕ ШИ КРЕДИНЦА БЪНЪ ШИ БЪНЪЛĂТЬ. ШИ ДЕ НЪ ЗБОРЬ ФĂ
ЧЕ ĂЧĂСТА, НЪСЪ КĂДЕ СЪСЬ КĂМЕ НИЧИ ПЪРИНЦИ НИЧИ НИМИКЪ. ШИ КОПНЇЙ
СЖНТЪ ДАТОРИ СЪĂСКЪЛТЕ ШИ СЪСЬ ТЪМЬ ДЕ ПЪРИНЦИ, ШИ СЪНЪ ЙСЪ НИМИ
КЪ ДИНЬ КЪБЖНТЪ ЛОРЪ. ШИ ДЕНЪВОР ФĂЧЕ ĂША НЪСЖТЬ ФГЙЧИ СЖНТЬ БИ
КЛЪНИ, КЪ ĂВЕСАЛОМ КЪТРЪ ТĂТЬ СЪЪ ДБ̄ДЬ. ШИ ĂША БО СЪМОАРЪ КЪ
МОАРТЕ РЪ, ФЧЕКИП ĂЪ МЪРИТ КЪ МОАРТЕ РЪ ШИ ĂВЕСАЛОМ. ДЪПРЕ ĂЧЪĂ
НЪ БЖСЪПАЕ БОАСЭ ПЪРИНЦИЛОР, КЪ НЪМАЙ БЪ ĂЖЪНЦЕ СЪБЪ КЕМĂЦИ ПЪРИНЦ
НЕЧЕРТЖНДЪ ПРЕКОПНЇЙ БОЩРИ, ШИ СЪЙ ФБЪЦĂЦИ СЪЩНЕ, ЧЕ ĂСТЕ ĂЧЪĂ
КĂРЕ ЛЕФОЛОСЪЩЕ, ТРЪПЪЩЕ ШИ СЪФЛЕТЪЩЕ. ШИ ЧЕ ĂСТЕ ĂЧЪĂ КĂРЕ ЛЕĂ
СТЕ СТРИКЪЧЮНЕ, ШИ БОЛЖ БЖСЕПАРЕ, ШИ МАЙ БЖРТЭ ОĂВЕЦ ДЕ КРЕДИНЦЪ,
КЪМ ЛЕФОЛОСЪЩЕ ĂВЪЦЇĂ ШИ ĂЛТЕ ЛЪКРЪРИ СНМЦИТОАРЕ. ĂЧЪСТЪ НЪ НЪМАЙ
КЪ НЪЛЕФОЛОСЕСКЪ, ЧЕ ШИ СТРИКЪЧЮНЕ МĂРЕ ЛЕФĂЙ, ПЕНТРЪ КЪ СЖНТ ЛЪКРЪ
ЙИ ДЕШАРТЕ. ДĂРЪ ЧЕФОЛОСЪЩЕ? ĂЦЕЛЕПЧЮНЪ, ĂБЪЦЪТЪРА. КЪНЪТĂ
ТЪ ШИ ЧЕРТĂРЪ. ГĂБЪ БОЙ ЛĂ ĂЛТЬ НЪ ДЕМНĂЦИ ПРЕ КОПНЇЙ БОЩРИ, НЪ
МАЙ ЛАЧЪЛЪ КĂРЕЛЕ СЖНТЬ ДЕ СТРИКЪЧЮНЕ, ШИ СЪФЛЕТЪЩЕ ШИ ТРЪПЪЩЕ.
ШИ ĂЧĂСТА ПЕНТРЪ КЪЧИ ОФĂЧЕЦ? КЪЧИ СЖНТЕЦ ШИ БОЙ НЕПЕДЕПСНЦ, ШИ
ПРЕКЪМ СЖТЕ БОЙ ĂША ВЕЦ ĂБЪЦĂ ШИ ПРЕ КОПНЇЙ БОЩРИ, ĂКЪ ШИ МАЙ РЪЪ ДЕ
КЖТ БОЙ ĂФĂЧЕЦ. КЪЧИ РЪЪЛ КЖТ МЪРЦЕ ЛА МАЙРЪЪ ĂЖЪНЦЕ, ШИ ЪТ
ФĂЧЕЦИ ĂБЪЦЪТОРИ РЪ ШИ НЪЗБОДЬ РЪЪ КОПĂНЛОР БОЩРИ, ШИ ЛЪСĂЦ ПИЛДЪ РĂ

МЪРГЪРИ́ТЪЛ

дъпъ бон о́аменилор. Копилъ́л бо́стръ дебаболи́ бресъбо́алъ тръпѣ́ск а дъчец до́фтори, фа́чец ѓто фѣлюл каспъ нъ́бъ вицъ, ден бо́ала а́чѣа тръ пѣ́ска. Шѝ бъзи́ндъл къ а́ре бо́алъ съфлетѣ́скъ, каре а́сте май ма́ре ши́ май ра́, нъй а́дъчец до́фтори спъ́ бинде́кци шѝ спъ́ нъ́бъвицъ де бо́ала пенрїй а́чецїа. Шѝ кѫ́нде болнъвѣ́це съ́фле́тъ́л? Кѫ́нде пъкътъ́а́ це. Кѫ́д кървѣ́це прен тръ́п. Кѫ́нде фъ́ръ, Кѫ́нде фа́че ръ́ътъцинле, а́ чѣлъ каре о́прѣ́це дъмне́зъ́. Шѝ нѧ́къцътъ́ра ѓни́къ а́сте бо́алъ съфле тъ́лъй ма́ре, пентръ къ ден непедепсире шѝ нѧ́къцътъ́ръ съфа́къ то́алте ръ ътъцинле. Дрепть а́чѣа ка́деце копи́й но́ци спъй педепси́м, шѝ спъй ѧ́ъ цъ́м ѧцелепчюнъ. къ ка́рѣ пот съкъно́аскъ о́рикъ́те борфи, шѝ съкъно́аскъ шѝ пре дмне́зъ́. Фъртѧ́дѧ́къцътъ́ръ нъ́ а́степре ле́сне съкъно́аскъ чине ва́ пре дмне́зъ́, нъ́май ѧ́лкъно́ще пре къ́м ѧ́л къно́скъ шѝ чѣле фъртѣде къ вѫ́нъ добнто́че, шѝ а́ша нъ́съ о́сеѣ́це нимѝкъ де чѣле фъртѣде грайри. до бнто́че. Шѝ девабра́ чинева къ во́а лъ́й съфїе а́сѣмене къ чѣле фъртѣде гра́ю добнто́че, а́сте ма́ре бечнени́чїе шѝ о́рбире. Тре́бъе о́мъ́л чел къ вѫнътъто́рю съфїе шѝ ѧцеле́пъ, ѧчекинъ лъ́ъ фъкъ́ъ дмне́зъ́. Пентръ къ къвѫнтъ́л фъртѣде ѧцелепчюне, а́сѣмѫнъ́ъ ка сопа́тръ де мъ́лъ прецъ, съфїе ѧтинъ. Шѝ о́ън лъ́кръ чинстит съфїе ѧлъ́нтръ ѧтръ нечинсти ре, а́сте мъ́лтъ рътъ́а́те. Девей зиче къшѝ фъртѣде ѧцелепчюне по́лте съ петрѣ́къ нещи́не, нъ́ зичи лдебъ́ръ́л. Пентръ къ фъртѣде ѧцелепчюне пе трекъ шѝ чѣле фъртѣде гра́йри добнто́че. Ѧръ ѧчекин сокора́бїе фъртѣ де кѫ́рмъ, шѝ фъртѣде корѣбїа́ри нъ́ по́ате съ́трѣ́къ ма́рѣ, а́ша шѝ чел не ѧцеле́пъ о́м. Кора́бїа а́сте фъртѣдекѫ́рмъ шѝ фъртѣде корѣбїа́ри ѧбїа́ца а́часта, шѝ нъ́щїе чѣ́ба съфа́къ. Пентръ а́чѣа зичѫ́ оън ѧцелепъ пладъ́торю, Чел не испити́т де ка́рте къзи́нде нъ́ къ́де, а́дек не къ́търа́ръ, шѝ не ѧцеле́пъ о́м, деши къ́де ма́рѣ нъ́ къ́де. Исъпа́ре къ къ́де ма́рѣ а́сте о́рбъ. Къ ѧтрѣбъ́л пре о́мъ́л чел чънъ́щїе ка́рте, шѝ не ѧце ле́пъ, шѝ не педепсит. Де а́сте съ́фле́тъ́л лъ́й мъ́ръто́рю, а́ъ а́сте немъ ръто́рю. Де съмѝшъ, лъ́ъ денъ съмѝшъ, Де съ́нъ че́рнъ, лъ́ъ деѕъ мъ́ъ, Де а́сте дмне́зъ́ ѧтре́й фїи́нце, лъ́ъ денъ а́сте, Де а́сте тръ́п лъ́ъ де а сте фъръдетръ́п, Де а́сте ѧбїа́ре лъ́ъ денъ а́сте, Де а́сте съѕъ ѧбїа́зъ, то́ци лъ́ъ ба, Де а́сте о́сеѣ́ре ѧтръ ѧнтри лъ́ъ ба, Че ѣ́ине фа́че боте зъ́л, лъ́ чѣ́рѣ, денъ́ъба лъ́ъ чинева? Че а́сте литъ́ргїа, Че а́сте пре сътъ́л, Че а́сте е́пи́скопъ́л. Нъ́щїе де а́чѣ́стъ де́нни о́ънеле чел че нъ щїе ка́рте, шѝ чел непедепсит, шѝ ла́телє мъ́лте ка а́чѣ́стъ съръспъ́нъ ни́ъ декъ́м. Шѝ дѣка нъ́щїе че сѫ́нъ а́чѣ́стъ а́сте о́рбъ ла а́чѣ́стъ, ѧтръ ѧтѫ́та кѫ́т чел непедепсит шѝ не ѧцеле́пъ а́сте о́рбъ ла то́алте. Девашѝ веда къ о́кїй чей тръ́пещи, мъръ о́кїй съ́фле́тъ́лъй о́рби сѫ́нъ. Пентръ къ о́кїй челъ́й не ѧкъцат шѝ непедепсит о́рби сѫ́нъ, шѝ май мъ́лъ ан съ фле́тъ́лъй лъ́й, къ съ́фле́тъ́л шѝ ми́нъ сѫ́нъ ка́ре бъ́д, шѝ кѫ́нде мин

тѣ

тѣ нѫ прничѣпе чѣлѣ каре сѫнть де трѣбѫ ѻрбь ѫстѣ детоѫ. Ведѣц пъ
рінцилор карій лъсаць прекопнїй вощри непедепсиць чѣрьѫ лефачеци? Ведѣц
кѫмѫ ѫ лъсаць ѻрбн, шн рѣмжнѣц шн вой ѻрбн? шн повъцѫмщеѻрбь пре ѻр
бѫ, шн кѣдѣц амждой ѫгроапѣ? Де арведа оуѫнѫ дентрѫ амждой ар по
вѣцѫн пречѣлалѣлть, дарь кжндь вецфн амждой ѻрбн чѣ вѣвец фачеѫ?
Сѫнтем дѫторн мѫлть сѣчіртѫм пре копнїй вощри дентжю кжндь сѫнтмн.
Кѣ прекѫм сѣва Тнпъри декжндь вафн мнк ѫша ва рѣмжнѫ, шн кжндь себѫ
фачеѫ маре, кашн оуѫн копачю, дѣлва ѫдирептѫ нещине кжндь ѫстѣ мадъдиць
шн мнк рѣмжне дирептъ, дѣлва лъса стржмбькжндь сѣва ѫтърн нѫсъ ѫ
дирептѣзъ чѣ сѣфржиць. Лѫаци зиче дѣдь ѫвѣцѣтѫрь кань кжндай съ
мжнїе домнѫлѫ. Ѫскѫлтаци пъринцилор кѣ денѫ вец апѫка ѫцелепчинѣ шн
ѫвѣцѣтѫра оуруесѣщее домнѫлѫ, чертаци ѫкай копнїй вощри, кѣ ѫша сѫ
тец дѫторн. шн денѫвец фачеѫ ѫша кец сѣвѣмѫнчиц. Макарь дѣц ѫ
ва тоате ллалте вѫнѣпци. Ѫвѣцаци пре копнїй вощри свкѫноаскъ Та
нле бесѣрнчїй. Ѫвѣцацїй дирептатѣ, кѫрвцїѫ ѫцелепцїѫ витезїѫ
сѫфлетѫлѫ. Ѫвѣцацїй свкѫноаскъ пресннеш, шн дакавор кѫноаще пресн
неш, пот свкѫноаскъ шн пре домнезѣѫ. Шн ачаста ѫтралть кипнѫпоа
ле сѣфїе, фърь нѫмай кѫ ѫвѣцѣтѫра, шн вой девец лнпсн денттжю де
ѫвѣцѣтѫрь, шїйвѣ лъса непедепсиць, шн барбари, ѫй лнпсиць шн де кѫно
щиналѫй домнезѣѫ. Шн дѣканѫвор кѫноаще пре домнезѣѫ чѣ алть бѫ
нѣлте ѫ? Нѫ ѫѫзиць оуѫнде зиче домнѫлѫ ла сѫнта Євлїе. Кѣ дека
добжнди чнневаТоатъ лѫмѣ, шн дѫпъ ачѣѫ ва пїарде сѫфлетѫлѫ, чн
фолосѣщеѫтжта добжндъ шн ѫтжта пѫтѣре? Дечи педепсиць копнїй во
щри ѫпревѫнъ кѫ вой, пентрѫка съмжтѫнц шн пре вой шн пре копнїй вощрь
шисъдобжндиць ѫпъвцїѫ чѣрюрилор ѫтрѫ Хс гѫ домнѫлѫн нострѫ, ѫкъ
рѫѫ мърнрѣ ѫтрѫ вѣчїй вѣчилор. Амнн.

КѪВѢНТѢ АЛДОНЛѢ

Ачелѫн ѫтрѫсфиць пърнтеле нострѫ

ЛЛУЙ ІѠАНЪ ЗЛАТООУСТЪ

Пѣтрѫ фрѫмѫсѣць Мѫернлор, Бѣсѣще Пърнте.

Ела чева спѫ мѫаре прелѣце, требѫѫще ѫтжю вѣчнтѣск пракн
ле, карелеѫ сѫ скрис Апостолѫлѫ Пакелъ, пентрѫ кѫ съ афле чѣн
спкаде сѫфакъ. Кѣчн кжндѫ сѣва ѫтжмпла мѫарѫ чѣ балѫа сѫ
фѣрѣ, Окпржтоаре шн вецикъ шн пайнъ дефърь дѣ минте,
шн алте рѫѫтѣци съ анѣ, шн нѫмай ѻрѣѫтате дѣ ачѣстѣ де
ва абѣ, маи кжртос прѣ кѫрвѣ съфїе, требѫѫще съ ѻдеспарци шн съмн ал
та, кѣ бин абѣ мѫлть келтѫмлъ шн невон, дирептѫ ачѣѫ ѫтоткипѫл

МЪРГЪРИТЪЛ

фъ кя съ ман мъмъребънъ, смеритъ шин ацелъпътъ шин аскълтъторе, кв
дебенвръ съкъмпери кась бънъ, ълъробинъ черчикъ небоинць пръачеа карїн ан
вжнд, шин пръачеа карїн мъ ъвът ман наинте, ас съ дълекасїн дикисе, мъръ
дъ ъробилор съпътъте шин въръцїе шин дебоа съфлетъльнилор черчи. Кадъ
вемаймъльтъ съфачи черчетаре пентръ мъерин, къ дебей ълъ кастра, поцн съ
ждан ъдърът, ашиждеръ шин пре робин, мъръ пре мъаре нъсопоцн съждан
ни декъм ъдърът. Шин мъръ де ка ълъ чинева мъаре съракъ, аste пъцин
нъ ръътатъ, мъръ дева ълъ богатъ aste маре шин ъдоитъ ръътатъ, къ
вуна фаче стрикъчюне бїецїй, мъръ алта ъдъче пръ бърбат ласъпънере шинла
небоинїе. Шин алцїй мъръ карїй пъзескъ кървеле нъъмай ъчеа лъме съ
мънческь девъчи, чешин ай къра ръътате ъперит. Мълте мешешъг
ри дїаболещи ъръбдат де мъерилечълерълекъ ъчълъ мълтора лъъ фъкътъ
фармече, шин прънбобиничїй лор прєвунїй мъ небънит, мъръ пре алцїй мъшин
сморжт. Шин тъ сомме денъте теми де дмнезъ ни де мънка драчилор
ъкай де фармечиле дїаболилор тъмете. Къ кънды бей беда пръинекъта
фъкът пъстїю декътръ ажъторюл лъй дмнезъ, пентръ кървинле, шин де
спъиндъте де ажъторюл шин дарълчел десъ, атънчъ къ мълтъ нетъмере
тъ а курка, шин кїамъ предрачи, шицекрїъ блере, шин тъ десполе демънтъ
рътъ, шин тефаче де ра шин де батжокъръ фтоатъ четатъ. Де бей съаби
пъцинта мънгжаре ласъфлетъльтъ ? нъмъръцела зъборъ шин лажокъи
нъман мърци лагръдини ларжъри шинла бълцишинла анбези шин ла пометъри
де аскълъ пръгрїери карїй кънтъ тоатъ зїоа. Пласъ ла бесъпречиле сфинци
мъченй, карїй дълъ сънъбатъ съфлетъльй шин ътрупъльй, шин нъ ла ълтеле
кънни. Диробь ан мъаре ли копїй ? чеaste де потрикъ бъкърїей швеселїе ъче
щїа ? ан кась шин глоатъ ан прїатинни, ъчъстъ сънъ беселитоаре, шин кн
щингъл мънтъторю шин ферничит. Чеaste ълтъ май ферничит шин май дълче
ътоатъ лъмъ, ка прїатенїй чей бъни шин ябинци ? Шин чеaste ръшка ъсо
циръ тикнитъ шин ацелъпътъ шин аскълтъторе ? Де кънды бези мъръ
фръмоась шин ъдасцн похта та маймълтъ декът аей, сокотъще къ пъ
мънтъ aste шин ченъшъ, шин съва потолн търъбъръръ похтей, ъъ пъне къ
гждъл тъъ, кумба премени фръмъсъцъ ен бътрънъцеле ъъ бълла, шин бей
беда кум ъстъ ъджнчлъсъ окїй, кум съ зъжрческ фъцеле образъльй шин тот
състрикъ флоаръ ачъа ъфръмъсъцїй шин ътинеръцїй. Ът ълъзи шин цтръ
нъ шин ченъшъ, каре нъ aste ълтъ фънъман мормънтъ бърънит фръмъсъ
цъ трупъльй. Шин де ай беда чъле денлъънтръл трупъльй, aste плин де
некъръцїй шин де пътоаре мълтъ. Шин демълтесорн шин фънишоара фръмоасъ
мъринде, шин дупъ ози доаса съ ъфлат гроапа ен плинъ де вїермишиде фъ
цинне мълтъ. Вези оаме чe фръмъсъце ръънещи шин спръцин ? Дирептъ а
чъа ъъ оприпi хс, сынъ ръънещи ла фръмъсъцъ кънка, шин зиче чел чекатъ
ла фъмъе ътръ ъсопофтин пре а, ятъ ъъ пра кърбит пре а. Пентръ ача

ета

ста кжндь кей вѣдѧ флцакѹйвѧ, шйвей пъцй крестйстрикъчюне єѹфлетѣскъ
нй декѹм деѧдолсоарѣ сйнѹсомай бѣзи, шй тевей нзѣбъвй. Кѣчи шй чей чв
єжнть кѣ боале де дропика, шй де спалйнѣ єжнть фѣцеле лор лѹминолсе. пръ
кжндь кѹноцй дропика каре ѧѹ ѧпжнтечеле лор ѧй оуржм. Ѧшѧ шй фрѹмѹ
сѣцѣ стрейнѣ сѣсо оуржм, шй фѣмѣѧрѧ. Пентрѹ квсѣ зйче пентрѹ соаре
каре слйнь филосо, кѹм ѧбѧ фѣмѣерѧ, шйй зйчѧтоцй, пентрѹ каре причйнѣ
цйй фѣмѣе лнибѹтѣ шй нѹсо гонещй, Шй ел леазйчѧ кѣ бой єѣ ѧнвѹ ѧкѧса
мѧ лѹптаре шй педѣпсѣ, ка сфїѹ майблажндь ла ѧлцїй, пентрѹ ачѣѧ ря
дѹ окара шй педѣпса. Ѧѹзйц драгосте дѹмнезеаскѣ оунїй пърѣке чнестй
тѣ дезърбатй кѹ фѣмѣе, каре ѧѹ ѧрътатй ѧтрѹджйшїй пьнѣ ла кйнѹриле
морцїй. Кѣчи дѹпъ че ѧѹ єѣлъшлѹйнѣ ѧбраамь ла локѹл че съзйче ѧл гроарнлѧ
шй кжндь лаѹ ѧтребатй оаменїй четъцїй ачел пентрѹ сарра фѣмѣѧ лѹй,
темжндусе зйсе, кѣ сорѧмжсте. Ѧтѹйнѧ ѧѹ трймй ѧвймелех ѧпъра
тѹлшй ѧѹ лѹатй пре сарра, кѣчи фоарте фрѹмоасѣ ера. Ѧтѹйнѣ дрептѹл
ѧбраам ѧхрѣбдатй ѧдейнѣ нспйнѣа, шй стрейнѣтатѣ, шй лѹарѣ фѣмеїй
лѹй. Ѧр дмнезѣѹ ѧѹ трймй ѧнцер ѧноаптѣ ачѣѧ ла ѧвймелех, шїй зйсе
лѹй. Ѧтѣ бей єѣморй пентрѹ мѹарѣ ѧомѹлѹй челѹй сйрйнь карес ѧй лѹл.
Ѧр ѧпъратѹл зйсе, Кѣелмїаѹзй, кѣ жсте ѹй сор, ѣр ех нам ѧтйсь
жнамжла джнса немйкь шй мѣ ѣртѣ кѣчи нщїндь ам фѣкѹѣ ачастѧ
дмнезѣ зйсе, жамйте шй афлѧ, кѣ оунѹл жсте шй ачѣѣа сйрйнѹл детрѹ че
але прїатени аймїенй шй дѣмѹрѧлѹй, Кѣ прок жсте, шй роагѣ пентрѹ тй
не ка єѣтръєщй мѹлцй ани. Ѣр денѹйбендаа мѹарѣ лѹй, бен мѹрй, шй
тоцй ан тѣн, кѣ ачѣста темжндусе де моарте, зйсе кѣ нѹ жсте фѣмѣе
лѹй. Шй сѣ ладъръєщй прїетенѣще ка сѣсѣ роаце пентрѹ тйне. Скѹлжндѹ
дйй сомнѹ ѧвймелех ѧфрйкошатѹ, ѧдатѣ адусе пре ѧбраам кѹ мѹлтѣ чйн
сте, шй зйсе лѹй ѧбраам. Кѹм ан фѣкѹт ашѧоме шй ан адусе моартѣ ла
ной, карїй нѹцѣм греалт немйкь? Ѣр ѧбраам зйсе ѧпъратѹлѹй, кѣчи те
мжндѹмѣ де моарте амзйс кѣ сорѹм жсте дйй татъмїеѹ шй нѹ дйй мѹмѣ
мѣ, шй оам лѹат пре фѣмѣе шй сор. Ѧтѹйнѣ ѧпъратѹл темжндусе де
чел дреапт шй де блажзирѣ лѹй, ѣѹдатѣ, ѧ, де галбенй. шй ой шй бой,
шй слѹцй, шй слѹжйнче, шй пре сарра фѣмѣѧ лѹй. Шй нѹ нѹман ѧтжта
че шй бое ѣѹ датѣ, ка ла каре лок ѧйба плъчѣ съ лѹкѹеаскѣ. Девръме че ѧѹ ѧ
флатѣ кѣ пентрѹ рѹгъчюнйле ачелѹа нсѹ дъръйнѣ вїаца лѹй, Шй ѧвѣ пре прїй
нѹл чел некѹноскѹтй ка оун маре фѣкѣтор ю девине. Ачѣстѣ тоате дела
дмнзѣѹ сѹ ржндѹйнѣ, чѣле мѣхйнте спре бѹкѹрїе. Шй фѹ кжнд ѹѹбенйнѣ
ла ѧджнчймѣ бътржнѣ целор ѧбраам оунде сѹ шй сфътѹйнѣ, сѣй невастѣ лѹ
Іслаѣь, денѣмѹл хананеилор, шй кїемѣ пре непрабникѹл слѹжйлор пречел мйн
дцелептѣ шй манкреднічос, Кѣ ѧвѣ слѹжй тйї, Шй зйсе лѹй, сѣмерун ла мй
локѹл ржѹрилор, ла мошїа ма, сѣ ман денѣмѹл мієѹ фѣмѣе фїюлѹй мієѹ
чель юбй Іслаѣь. Вези юбйтекѣ ѧртѣма чѧвѣке нѹ черка ѧбѹцїе бани робивй

МЪРГЪРИТЪЛ

грѣдинѝ. Нѫкѫта подоаба ѿ динафарѣ шѝ фрѫмѫсѣцѣ. Чѐ фрѫмѫ
сѣцѣ сѫфлетѫлѫи, шѝ бѫгородніѧ нѣмѫлѫи. Лѫѫнд робѫл бакеніѧ па
тріархѫлѫи, шѝ кѫмінлеле шѝ дарѫрнле, шѝ подоабеле мірѣсей, саѫдѫс ла мі
сопотаміѧ сіріей лѫцара лѫй нахорь, карелеѐрѫ фрате лѫй авраам, шѝ ѫ
стѫтѫт афарѣ денсатѣ, апроапе дѐ фжнтжна сѫтѫлѫи, Шѝ ѫчепѫ аспѫ
гѫ зникѫнд аша. Деамне дмнзеѫл стѫпжнѫлѫи міеѫ лѫи авраамь, вінѐ
ѫдрептѣзѣ премінеастѫзи, шѝ фъ воѧ домнѫлѫи міеѫ авраамь. Шѝ
мѣ бені ребека сѫмѫ апѣ, шѝ боаренѫл грѫѝ фѣтеи ѫтрѫ испитире де
нѣнрѣ стріїннлор, шѝ зисе. Дѫмфата маѧ апъ сѫѣѫ, шѝ ѫдѫѣ фата
кѫ тоатѣ бѫкѫріа мѫѫ дат дѣѫбѫхѣ. Шѝ трѣ зисеен. Ддапъ фата
маѧ шѝ кѫмінлеле мѣле, шѝ трѣ алергѣ шѝ сколсеапѣ кѫ читтра дннфжн
тжнѣ, шѝ ѫдѫпѣ тоате кѫмінлеле лѫи, шѝ сѫминѫнѣ де мінѣ чеїй юбн
тоаре дестріїнн. Ѫтѫнче дѣка ѫѫ причепѫѣ боаренѫл мінѣ ча кѫратѣ
ѫфетншоарен, ѫчепѫ ѫсоѫтреба ѫкѫи фатѣ мѫѫсте, шѝ дева ѫкѣ татѫлѣи
лок ларгѣ ѥѣ мжнемѫ. шѝ мзисе, ѫбем локъ бѫи сѫ мжнецн, лакаре ло нічи окъ
мілѣ нѫ ѫкапе, чѐ дѐ ѫтѫнче арѣѫта кѫм васъфіе норѫ шѝ фійкіѣ ачелѫи
бнторю дестріїнн авраам. Шѝ трѣ сѫѫ ѫтребаѣ ѫкѫи фатъ ѐрѫ шѝ к
нѫ сѫсе нѫман претатъсъѫ, чѐ шѝ претатѫл тѣтжнесъѫ прѐ нахор, шѝ
зисе. фатѣ сжнѣ ѫлѫи дадѫнь ал лѫи мелха, пре карелеѫ нъскѫѣ на
хор, карелеѫ фостѣ фрате ѫчепѣторюлѫи де пѣрнніцн авраам. Дѫпъ ачѣѫ
трѣ сѫѫ ѫтреба, доарѣ бафи ш хранѣ пентрѫ кѣмнле? шѝ ѫзисе, шѝ лок
ѫстепентрѫ добітоаче, ш бѫкате мѫлте, нѫман венніц. Вѣзѫтай лѣрцн
ме шѝ мѣріме де мѫлѣ смерире шѝ юбире де стріїнн. Ѫчаста кжѣ богъ
цїе ѫсте, кжѣ комоарѣ. Ѫчаста ѫсте зѣстрѣ ча маре, ѫчаста ѫдѫче ѫ
тѫнѣречн де бѫнѣтѣцн, ѫчаста ѫсте бнстерѣа чѣѫ ченѫсъ сфьршлще нічи
сѫдатъ. Ѫчѣстѣ ѫѫзи слѫга шѝ мннѫжндѫсѣ де ча маре шѝ немъсѫ
ѣтъ юбире дестрейнн съ бѫкѫрѣ фоарте де ча мілостівнікъ мінте ѫфети
шоарей, мѫлцѣмѝ домнѫлѫи шѝ зисе. Благовінѣ дмнезѣѫл домнѫлѫи міе
авраам. Шѝ ѫчепѫ шѝ ел аспѫне фѣтей чінне ѫсте, кѣшѝ фрателе мошѫх
ѣи нахорь ѫсте ачела, мннѫнатѫл шѝ юбнторюл де стрейнн авраам, карелеѫ
лаѫ тримісь аколо. Ѫчѣстѣ ѫѫзи фата, шѝ алергѣ кѫ мѫлѣ бѫкѫріе шѝ
спѫсе пѣрніцнлор ѣи кѫбіктеле стріїннѫлѫи ачелѫа, шѝ алергѣ лабан ѫфарѣ
кѣтрѣ сѫмь, шѝ зисе лѫи. Пентрѫ кѣчн аи стѣтѫт ѫтжта брѣме ѫф
рь, декрѣме чеѣщи слѫгѣ сѫмѫлѫи нострѫ? сѫстенѣще ла каса маѧ, кѣлм
гѣтінѣ локъ сѣте сѫднхнѣщи, ш тѫшѝ добітоачеле тале. Шѝ дѣка мѣрсе лаѫ
прїнмінѣ кѫ драгосте шѝ ѫѫ дат кѣмілелор де мжнкаѣ, шѝ лѫи мѫ сѣлѫѣ
пчоареле шѝ ла кжцн ѐрѫ кѫ ѣл, шѝ ѫѫ пѫ масъ сѣи сѫспетѣзе. Пѫ чел
трими зисе, Нѫбоюмжнкѫ пѣнѣ нѫбѣбою спѫне пентрѫ чѐ маѫ трими ѣ
пжнѫл мїеѫ ѫн ла бой, шѝ ѫскѫлтацн. Єѫ сжнѣ оуѝ робь денчей, тні
робиѫй патріархѫлѫи авраам, каре лаѫ благословінѣ дмнезѣѫ, кѣчн ѫл юбѣ
ще

ще фоарте, шй тУдатЙ лУй сЂн мУлцйме неНУмъратъ, шй чнрезй де бон,
Ар шй арунйть несокотйт, шй робй мУлцй шй роабе, кЪмйле шй мъгарй шй
мжшкон. Шй ньскЪ сарра фЪмЪе лУй фїю фрУмо денфъгъдУнцъ, шй
Асте домнУ ла тот локУл Хананеилор ачелора, шй ашакУ благословенїе а
челУй ам кенйт кЪтръ кон, шй девец брж съмдацй пре фата бодастръ мї
рЪсть, съсодУлУй Исал фїюлУй лУй, кЪ ашамїлУ порУнчй, дела мошїе шй дела
нЪмУлУй съ не бастъ ла чел девУ родфїю ал лУй. Атунчъ йсе ЪтЪфЪ,
кЪ дела дмнезъ а венй кУвжтУ ачетй, шЪтъ фата но бастръ дмжнилеле Аste
шй сж шй тедУла стъпжнУтъУ прекУм цлУ порУнчйт, шй дмнезъУ лУ але
шй съфїе фЪмЪе фїюлУй домнУлУй тъУ. Атунчъ лУ скочъле де Ар шй
де мУлть прец, бешмынтЪ шй подобе, шй лУ подобйт пребека, Аши
дерЪ шй пребрйнцїй ей пУ брюкат кУ бешмынтелУминоасе, шй дарУрй де
мЪт прец лъУ дърУйт. Атунчъ мжнкаръ шй съръ прекУм спусесе.
Пръ дементца кемаръ префатъ шїй зйсеръ съмЪрге ла логодникУлей, пръ
фата Эйсе. Девец брж съмдацй благословенїа болстръ, мЪрцевоюла дом
нУлмїеУ кУ воа лУй дмнезъУ. Атунчъ лУ благословйт шй сжУ бйне кУвж
тат пребека, шй зйсеръ. Бйне кУвжнтат дмнезъУ, фъте фйнкъ чаж
гУръ нЪскУть анодастръ Утръ мїй де зъчй де мїй, шй мощенЪскъ семынцїа
та тУтУрор крЪжмашилор вощри. Шй съръУтжндь пре ей ребека съсУй пре къ
мйле кУ слУжйнчелей, шй мЪрсеръ кУ бомренУлУй челУ трймй. КажачъстЪ ло
годне шй мърйтърй фЪчачей беки бомрй, шй кжцера домнй. Шй нУка
врЪмЪча деакУм, кУ мждрїй, шй кУ банй мУлцй. Аскъ дЪка лУ апропїатъ
префатъ, зйкь прекУмУ лУ ешйт Исаакь съсъ примблела кжмпь. Шй Утре
къ ребека, чйне Aste чел бонйкъ Утрумусецат ка сомреле, карele бйне кЪтръ
нУй? Шй зйсеръ кУмУ Aste мїреле ей, Шй Удатъ съпогорж шй мЪрсе шй
нЪ Уйнйть. Шй мЪрсе Исаакь ла кЪса мачїй лУй, шй съ благословй кУ ребека
анфй фЪмЪе кУ благословенїа Патрїархулуй Авраамь татълУй съУ, шй
фъкУръ Узїса ачЪа мУлть милостенїе. Аша съкаде съфакъ шй чежлУцй
Оменй мрЪнй, май бжрто крещнїй, шй нУ хоре шй жокУрй дїаволешй, нУ
май фъ милостенїе ла съръчй. Шй атУнчъ ба венй дарУлУй Хс, шй ба бла
гословй претйнерїй ачеа, шй кУржндь ба лУ рода милостенїей. Шй кУм
кЪ ачаста Aste адевърат, афлъ дела фата чЪа че саУ кемат тавндаа, ча
дин Іоппа. Пентрукъ шй ачаста Оарекжнд моарть зъкжндь, лУ стътУ
апроапе съръчїй ачеа карїй съхрънїа дела джнса, шй плжнгжндь кУ амаръ
лакрьми соУ Увїат, шй кУ дърУйт вїацъ Утру домнУлУ нострУ Іс Хс, акъ
рУй мърйрь Упреунь кУ пърйнтеле шй кУ сфйтУлУ джь. Акум шй пУрУрь
шй Увечїй вЪчнлор амйнь.

Кувжто

МЪРГЪРИ́ТЪЛ

КЪВЪ́НТЪ А̂ЛТРЕ́НЕЛЕ

А̂ЧЕ́ЛЪИ А̂ТРЪ СФ̄НЦИ ПЪРИ́НТЕЛЕ ПОСТРЪ

А̂ЛЪИ ІС̄ХА́НЪ ЗЛАТООУ́СТЪ

ПЕ́ТРЪ СЛНЪ НЕЧИНСТ҃ЕСКЪ НИ́МЕНИ БЕС҃ЪРЕКА ЛЪИ Х̄С҃ ШЍ СФ̄ИТЕЛЕ ТА̂НЕ ДЕЛА
КЪВЪ́НТЪЛЬ СФЪ́НТЪЛЪИ ПЕ́ТРЪ ШЍ А̂ЛЪИ НАЇЕ БЛ̂ГОСЛОВ҃ЩЕ
ПЪРИ́НТЕ.

Аестъзи пъцини фрѫцн а̂ъ венит̄ ла бес҃ърека но́астръ, о̂аре каре ест҃ фїе фо́сть причина десаъ конътенит̄, ши ной съвършим̄ поменирѣ мъ̄нъчилор̆, ши ни́мени наъ венит̄ къ̀тръ ной? чинъ къмва депъ́тарѣ къїн на̂ъ пъ̀ предъ́ншїй ла а̂тъ́та а̂неви́ре, ши прецетаре? а̂рѣ ничи а̂часта на̂ъ о̂прит̄ а̂нъ̀ вени. че къчи наъ дра́госте къ̀лдъ ро́сть, къ̀тръ дмне́зъ ши къ̀тръ а̂лъи сфн̄цн. Къ а̂чекиа̄ пречѣ́ че а̂ сте съргънторю ши децепт҃а̄т а̂тръ воинць, ничи оу́ а̄ лъкръ нъпоате съ̀л о̂прѣскъ, а̂шѝ пречѣ́ а̂нево ши прецетъторю тоате по̄т съ̀л о̂прѣскъ. М̄ъчїй а̂ъ въ́рса̄т съ́нцелелор̆ пентръ а̂девъръ́л, ши каре а̂сте а̂девъръ́л? Х̄с. Ши тъ̀ пъцини́ къ́ле на̄й пъ́тът а̂нъ̀ сокотѝ? А̂чѣ́лора ансаъ тъ̀нт капителе пентръ Х̄с, Х̄с пентръ тине а̂ъ мъри́т, ши тъ̀ пентръ дъ́нсъль прѣцеци? Поменирѣ м̄ъ́нъчилор̆ а̂сте, ши тъ̀ теленеве́щи ши прѣцеци, Къзът҃ъцисаъ съ̀ъ́и съкеци бирът҃ъ́нт пре дїа́вол, ши пре м̄ъ́никлъ́ бирът҃ъ́нд, ши пре дмне́зъ́ сълъкиндъ́л, ши бес҃ърека а̂къ́нъна́тъ. Да́рът҃чезиче чѣ́ фърѣдемы́нте о̄м̄? пъкътто̀ съ́нть ши нъ́пъ съ̀ъ́ъ́ла бес҃ърекъ. Ши дебрѣ́ ме чеци пъкътто̀ кинъла бес҃ърекъ съ̀тефа́чи дире́пть. Чи́не ши ка́ре ден о̄́мени а̂сте дире́пть ши фърѣдепъка́те? А̂ъ нъ́цїй къто́кма ши а̂чеща̄ а̂н бес҃ърнчїй ка́рїй слъжъ́ск҃ сфн̄тъ́лъй жъртъ́внік къ̀ пъка́те съ́нть а̂ка́цн, ши дебрѣ́ ме чеши е̂й ка́рне пъ́рт҃жнд҃ь, ши къ̀ тръ́п де лъ́т҃ а̂ пре́вно́ фїи́нд҃ь, ши ной а̂шине чѣ́й че шъдѣ́м пре ск҃ъ́н а̂рхїере́ск҃ ши а̂ бъцъ́м пре вон къ̀ пъка́те съ́нтем а̂плетничи, м̄ъ́р нъ́не де недежду́ни, деюбирѣ́ де о̄́мени а̂лъи дмне́зъ, ни несъменїе а̂рътът҃ъ́м. Къ пентръ а̂чѣ́а ши пре а̂чей че съ́нт пре́съци а̂слъжѝ па́тимиторѣ м̄ъ́ фъкът҃, ка дентръ чѣ́лъ че па́т҃ е̂й ешда̄ е̂й тъчине чѣлорала́лци, а̂къ́т҃ъ некънощи́нць а̂сте ши м̄ъ́нкъ, къ де а̂сте чи нева̀ съкъ́нте а̂ъ съ̀ъжо́аче са̄ъ съ̀фа́къ а̂ лъ́ите жокърн, ши нъ́р кема̀ пре ной тъци фоа́рте къ̀ дегра́бъ а̂лерѣ́м, ка къ́нд҃ь а̂м а̂ва̀ а̂рипи, ши чѣ́м че ни кема̀ ма́ре хар҃ъ а̂н а̂ве́м, ши то́ат҃ъ ІС̄Х̄А нетрѣ́че нъ́май а̂ла̂ъзи, ши а̂прибн ла а̂чѣ́ла. Къ́рт҃ъла дмне́зъ́ъ а̂ къ̀ъцъ́нд҃ъне прем̄ проро́чи, ши прем̄ апо́столи къ̀скъ́м ши дорминт҃ъ́м, ши ла нинмъ а̂кѣ́л би́фор, къ́рт҃ъла ка̄ъ а̂ тъ́ъ́не ка́рѣ къ́рт҃ъ къ́нд҃ь мѣ́рцемь съ̀ъприбнмь ла а̂лерѣ́ъ тъ́рнле де ка̄й оу́де нъ̀ а̂сте ни

ничи оуи акоперемжнть депъртте десърши ътжмпла еъплоасэ кѫ брес
вижлїе сиѝ лобѣски ътобразь ѣи ътгъдѫѣскѫ ка нище ътрѣчици, ши
рабдь оуѝнесэри цѣрѫл алѣсэри ѯпдѫфѫлдѫпкѫ мстекрѣма, ши депъртарѣ
кѣїи нхи остенѣще, ши нѫи опрѣще ничи онебое, мрь лабесѣрекь кжнд
бом съмѣрцем толтенисъфлкѫ сминтѣль, ши плоа ши кале. Мрь кж
дь сар ътреба вреѫнѫл динтрачеа, каре мсте тлтъл прокѫлѫи їсаіеи, са
апрокѫлѫи авднѫ, сѫ ал алтѫи прокь сѫ ден апостоли, ничидекѫмнѫ
щіе съръспѫнзь. Мрь пентрѫ каръле канлорь кларе трекьла алергътърькѫ
мѫлть сокотѣль рѣспѫндь, де армеле щиѫторилор, авѫкацилор, ши ритори
лор. Ши чине съле ахѯь ши съле ътъдлскь ачѣсть спѫнем? Демѫлтесэ
ри вам ѣвѣцат ши вам чертат съпѫмѣрцеци лаѯборѫри ши ла алергътѫ
риле канлор, ши нѫмїац аскѫлтат кѫвжнтѫл, нѫцфїе рѫшине вино мрш
деѫѯи. дарь вен зиче къма ажѯит ши нам пѣѯит, акѫм кѫмбокпѫтѣ сѣ
вѣ съажѫ, адевърат цїе рѫшине. Мрь ъкш кѫвжнтѫл мїеѫ ан ътрѫ
ннемата ътъдъчинать. ѯничи къ нефїинд єѫ ши дефацъ, тот цїе рѫшине
ши терѫшѣщи. Ши дирептачѣа нименн. мѫстржндѫте тот ан легъѫ
ра ши фрика, къ ѣвѣцѣтѫра ма, текърѣцѣѯь. нам пѣѯит? адевърат
атѫнче єщи даторю съвїи кл съажѯи мрш. Ши девен пѫне мрь ши нѫ
тева кърѣци, адоази мрш нѫсвен пѫне? со оме оуи тъетору делѣмне ла
стале оуи копачю маре, ши девадакь съкърь одать ши де нѫвакѣдь копа
чюл, сare нѫвада ши алть дать, ши апатра ши ачинчь сѫ ши азѣчь,
ашаѳ ши тѫ. Ши ачѣсть зикѫ нѫ кастъвѳлкѫ ман леневош ши ман
прецетъторь, чѣ кастъвѳлкѫ май невоиторь. со оме. ътратан ѣвесѣрекь
ѣвреднничитѫтѣи де ворба сфинтей скриптѫри ши май бжрос алѫихс. Пѣѯѣ
цете съ нѫ єши ман нанште де ѿпѫстѫл прѣсотлѫи, пентрѫкь ка оуѳ
гарю сѫѫжнніс тебен жѫдека де дмнезѣѫ. Тоать зісэа петречи ътрѫлѫкрѫ
риле чѣле трѫпещи, ши доасэ часѫрила чѣле дѫховничѣщи нѫпоци ътъдѫи?
Лаѯборѫри мѣрци ши пжнь нѫсъстрикь жокѫриле нѫ єши, ши ла бесѣрекь
вин ши май ънанште де сфинта летѫргіе єши. Фіец фрикь дечела чезиче,
каре нечинстѣще сѣнтеле тайне съва нечинсти де хс. Ѣста ънанть оуи
ътърат ни съ знмбеци, аржделе нѫкѫтези, мрь ънанть домнѫлѫи хс ши ъ
пъратѫл тѫтѫрор стжнде, ши нѫстай кѫ фрикь ши кѫ кѫтремѫр, чебо
бещи ши ржзи фърѣдетокмѣль ъкаса лѫи дмнезѣѫ. Ши кѫ ачаста ъл ъ
дѣмни преджнсѫл дете оуцинѣщеѯ ши нѫмѝ ертъчюнѣ пъкателоѯ тл. Петрѫ
кь дмнезѣѫ нѫ атжта пречей пъкътоши оурѫще, ка кѫм пречей чень фѫкѫ
пентенире пъкатѫлѫи. Дела оуній ка ачещь ътолрче дмнезѣѫ фѫца ши
съдепъртѣѯь. Ефачи оѣме? Стай ла бесѣрекь ши ла фрѫмѫѣцестрїи
нь привещи, ши нѫте кѫтремѫри ши нѫте спъмжнтези, ашѫ ѣватжокѫри
пре дмнезѣѫ ънъѫнтрѫ ътрѫ бесѣрека са? ши кѫрѣторїе ъцпаре кь ѣсте каса
лѫи дмнезѣѫ, ши май кѫ нечинсте декжт ътжргѫ. Кѣчи ла тжргьцїе фри

МЪРГЪРИ́ТЪЛ

къ шѝ цїе рЪшѝне сѫте а́рѣ́ц къ привѣ́щи ла фрЪмЪсѣцѣ кЪнка̀ , ѝ́ар а́кас
аЪй дмнезъ́Ъ оЪ́нде те ѣ́ба́цъ шѝ майкжр́то́ те спѣмжнтѣ́зъ пентрЪ пъ
ка́пеле шѝ нелецюирле каре фа́чи , Шѝ маймЪ́лть а́Ъзи́ндь а́тЪ́нчѣ касънЪ
ле фа́чи , шѝ 7ѝ̀ фа́чи ѝ́нимѧ́тѧ̀ прѣвѣ́ле дїа́болЪ́лЪй , шѝ кЪ о́кїйтѣ́ъй лЪ
крЪри дїаволе́щи . Май би́не а́рфифо́сть о́кнка а́че́щѣ сѫфїе о́рби , дикѫ́т
вѣпрївѣ́екъ фѣрѣъдерЪшѝне шѝ фѣрѣъделѣ́це . Сокотѣ́ще о́а́ме кЪ гжндЪ́лтъ
ажнгѣ́чи́не а́проапе стай , кжндь теапро́пїй ла сфнѫ́тѧ шѝ ѣ́ррнкоша́та лнтЪ
гїе , о́аре кЪчи́не ѣ́презЪ́нъ бей сѫтероцилЪй дмнезъ́Ъ , кѫ̀ херЪвимїй , кѫ̀ се
рафи́мїй , шѝ кѫ̀ чѣлѣ́ла́ле чере́щи пЪте́ри , кѫ̀ а́нгели ши кѫ̀ а́рхѫ́нгели
Сокотѣ́ще кЪ гжндЪ́лтъ прекарїй ан ѣ́презЪ́нѣ ѣ́хо́рѣ шѝ ѣ́презЪ́нѣ кжатъ
ре́ци , шѝ а́часта́ц а́жЪ́нце ѣ́трЪ привегтѣ́ре шѝ прічѣ́пере . Кжндь ѣ́цѣй а
дЪче а́мы́нте къ по́рци трЪ́п деспъмжнть , шѝ е́щи деа́ка́лома ѣ́презЪ́нѣ кѫ̀ сфи
цїй ѣ́ери , кѫ̀ то́ате чере́щиле пЪте́ри чѣ́ле фѣрѣъдетрЪ́пЪри , шѝ тѣ́й ѣ́бра́д
нич ѣ́презЪ́нѣ кѫ̀ а́че́а спкжнци шѝ сила́Ъзи пре сфъпжнъ́л хс шѝ дмнезъ́Ъ
тЪтЪро́р . Пентрѫ́ а́чѣ́а нЪфїй ка оЪ́нсаѣ́ѣнъ́ог , че фїй гата кѫ̀ по́фтѣ
ла кжнта́рѣ сфнѫтелор литЪ́ргїи . Нѫ̀ а́ва̀ гжндь лЪме́ск ла рѣ́мѣ а́чѣ́а ,
че кѣтрѣ че́рюри 7от гжндЪ́лтъ пЪ́не , ка кЪ́м а́неста̀ лжнгъ скла́Ънъ́л сапѣ́їн
мѣърей . Шѝ ка кЪ́и а́незѣЪ́ра̀ ѣ́презЪ́нѣ кѫ̀ серафи́мїн . Шѝ а́ша̀ а́ви дЪ́м
незъ́Ъ ла́Ъда ча пресфнѫтѣ ладЪ́ѡ , къ пентрѫ́ а́часта дѣ́м ѣ́кѫтЪ́рѣ сѫстан
бине ла рѣ́мѣ сфнѫтей литЪ́ргїи , ка спрждникъм гжндЪ́рилеѣ́ле че заквжо ,
къ ла рѣ́мѣ сфнѫтей слЪ́жбе фрацилор , нЪнЪ́ман о́аменїй стригъ а́чѫ̀ ѣ́фри
коша́тѣ стригаре , че шѝ дЪ́мнезѣ́ещїи а́нгели кѣдь ла до́мнЪ́л хс , шѝ а́рха
гелїй сѣро́агъ а́кжндь ѣ́презЪ́нж рѣ́ме де а́жЪто́рю лор , шѝ ман кжрто сфнѫта
елЪ́жбъ а́чинестителор тѣ́не . Къ прекЪ́м о́а́менїй ци́н шѝ ми́шкъ рамЪ́рилеѣ
маслинилор ѣ́нлинѣтѣ ѣ́пѣра́тЪ́лЪи , шѝ прин о́дра́сла маслинЪ́лЪй ма́Ъ́й
мы́нте сѣфа́кѣ мнлъ шѝ юбчре де о́а́менила нѣро́дЪ́л лЪи . А́ша шѝ сфїїн
ангели а́тЪ́чи ла жжртка сфнѫтен литЪ́ргїи , ѣ́ло́к деспжлѣ́рилеѣ мѣслинЪ
лЪи а́чѣ́а прѫ сфнѫтѣ шѝ дЪ́мнезѣ́ескЪ трЪ́пѣ ла́рѣтѣ къ тѣрѣ до́мнЪ́л нострЪ
ис хс , шѝ сѣро́агъ пѣтрЪ́фирѣ о́менѣ́скѣ , зикжд къ тѣрѣ мжтЪ́нто́рю хс
къ нЪ́ман пентрѫ нѣ́мЪ́ль о́менѣ́скЪ нерЪ́гѣмь , шѝ не оЪ́минѧ́м цїе юби
то́рюле де со́лмени , шѝ юбнто́рюле де бЪ́нѣтѣцн стѣпжне , пре карїи
ѣ́сЪци нЪ́ман лѣсаѣ́ чи мЪ́лт юбндЪи пжнѣ ѣ́тратжта ан прїимит
кжѣ шѝ пре сѫнтЪ́лтъ сЪ́флетѣ́ ан да́ѣ пѣ́нтрЪ́ен , пѣ́нтрѫ́ а́чѣ́ѣ шѝ на
вѣрсѣ́м рЪгѣчюнилеѣ , пѣ́нтрѫ́ карїй тѫ̀ ѣ́сЪци пре бЪ́нЪле ан бѣ́рѣ́ѣ пре
сѫнтЪ́лтъ сжнце . Пѣ́нтрѫ́ а́чѣ́ѣ нерЪ́гѣѣпѣ́нтрѫ́ карїи чистѝтЪ́лтъ трЪ
ан жжртвѣ́ѣ , шѝ ан ѣ́жЪга́ѣ , де о́крѣ́їй чѣ́н фѣрѣъ де лѣ́це . пѣтрЪ́ а́чѣ́а
ка́дѣсе фїешѣтечи́не дѫ нон сѣ кнезЪ́ѣ́ескѣ кѫ̀ гжндЪ́л сЪ́ѫ , сѫ̀ ире каре греша
лъ шѝ каре пЪкѣтЪ́ире а́Ъ ѣ́блажѣзѝѣ , шѝ каре ѣ́дирепта́ре дерЪ́нѣтѣ́те а́Ъ
кѣщига́ѣ , каре пЪкли́ѣ а́Ъ лѣсаѣ́ , са́Ъ лачѐ мѣсЪ́рѣ де бЪ́нѣтѣ́те а́Ъ ажЪ́Ъ ,
шѝ де са́Ъ фѣкЪ́ѣ ман бЪ́н де кЪ́м ѣ́ра̀ ? шѝ де бл а́фла̀ шѝ бл кЪно́щѣ къ

сăѵ фъкѵ́т прѣсѣ́не мăн бѵ́й декѵ́м е́рă. Кѫ̀ постѝрѣ лѵ́и ѯ съ пъзѣ́ѥкъ бѝне. Пр҃ъ де сăѵ фъкѵ́т ленево́с лăчѣлѣлắтѣ бѵ́нътъ́ци ѯ шѝ а́ре нѵ́мăн постѝрѣ сѫ́нгѵрь съ а́рлѣ́тѣ ѯ пр҃ъ дѣ́нъчăлѣ лắтѣ бѵ́нътъ́ци ни́чи ѵ́ѵна на́ѵѣ кѵ́т а́ѳа́рь съ рѣмăже. Шѝ дѵ́пъ чѐ то́ате пъка́теле ба́ кѵ́рѣци кѵ́м съ ка́де ѯ а́тѵ́ѵе сѣ бі́е ѳлъѵ́нтрѵ́ сѣ́съ пречестѵ́ѥ́скъ сѳ́телор҃ Та́инн лѵ́й Хс̃. Кѣчн чел҃ че нѫ̀ постѣ́ще съ кѵ́бине съ а́нъ шѝ е́рта́ре ѯ кѵ́рѫ́дѵ́ѕъ кѣ нѵ́ по́т҃ ѵ́ѵнїй де бъторжнѣ́це ѯ а́лцїй де бо́лла трѵ́пѵ́лѵ́й ѯ а́лцїй де а́лтъ тѫ́лпа́ре. Пр҃ъ чела́ че нѫ̀ гнѧ́ще де мѫ́нтѵ́йрѣ пъка́телор҃ лѵ́й нѫ̀ по́а те фѝ съ нѵ́дѣ са́мъ. Пе́нтрѵ́ къ де ва́ черчета́ дмн҃езъ́ѵ́ грешắле ле ѯ бо́рбе́ле ка́ре съ фа́кѵ́ прелабесѣ́речи ѯ ле не бѝриле прецетъ́риле де прелă сắхбе а́пѵ́нче чебо́м фа́че ѯ кѵ́м а́нбо́м ръспѵ́нде ? Съ щѝй нѵ́мăй а́ле́с къ де мѫ̀ те ѳрн҃ сăѵ дмн҃езъ́ѵ́ грънѧ́дь прѣ́н прро́к къ́тръ но́й то́ць ѯ пр҃ъ но́й грѣ́и мѵ́ѵте шѝ лѵ́нци кѵ́кѝнте ѯ ѵ́ѵнѵ́ѵ́ къ́тръ а́лтѵ́ѵ́ ка́ре нѵ́несѫ́нт҃ де тръбъ нѵ́мăй ѯ ѕăда́р бѫ́рфѝм ѯ де ка́лъсѫ̀ а́лắѵ́тѣ то́ате шѝ нѵ́мăй де а́чѣ́сть пъ ка́т спѵ́ѣ́рче шѝ съ фа́къ ждекатъ лă но́й ѯ ка́ре нъдѣ́ѫ́де дѐ мънтѵ́йре ба́ѳѝ но́лсъ ? ни́чи ѵ́ѵна. Шѝ нѵ́те ѯ шắле гѫ́ндѵ́ѵ́ къ́ѫ̀сте пѵ́ци́й пъка́тѵ́ а́чѣ́ста чѝ де бей кр҃ъ съ бе́ѕи шѝ съ кѵ́но́щи ѯ мър҃и́р҃ѣ мѵ́ѵтѵ́ѵлѵ́й а́чѵ́стѵ́ѵ пъка́т шѝ нечинстей чей ма́рн чѐ фа́чи лѵ́й дмн҃езъ́ѵ́ ѯ съ чѣрк҃ъ́м лă ѴЛме нїй а́чѣ́щи пъмѫ́нтѣ́щи шѝ а́тѵ́ѵ́нчи бей кѵ́но́ащ҃ мър҃и́р҃ѣ лѵ́кръѵ́лѵ́й че́лѵ́й ѳѣръ ка́ле шѝ ѳѣръ кѵ́кѝ́нць. Кѵ́тѣ́ѕъ тѫ̀ лă ѵ́ѵнь бо́ѫ̀рю ма́ре са́ѵ шѝ прѝ́тей кѫ́ндь бо́рбъ́ще ѳцелъпцѣ́ще кѫ̀ тине шѝ тѫ̀ съ лắш бо́рба лѵ́й сѣте ѳторчи ѳнапо́й съворбе́щи кѵ́ сăѵ́га та̀. шѝ а́тѵ́́нче бей кѵ́но́ащ҃е къ́т҃ъ нечинстекѵ́тѣ́ѕи дѳ́ѳа́чи кѵ́ а́чѣ́ста лѵ́и дмн҃езъ́ѵ́. Пе́трѵ́ къ дѣ́ѳа́рѳа́че чинеба̀ а́чѣ́ста нечинстела ѵ́ѵнь до́мнѵ́ ма́ре, ла мѵ́́лт҃ъ педѣ́псѣ лар҃ а́дѵ́ѵ пе́нтрѵ́ бат҃жокѵ́рирѣ а́чѣ́ѳ, сăѵшѝ капѵ́л҃ ѳ́р҃тъѳ. Пр҃ъ дмн҃езъ́ѵ́ кѵ́ а́пиѫ̀ ѳ шѝ а́тѫ̀жѣ май мѵ́́лте декѫ̀т а́чѣ́стѣ ѳто́ате ѕна́ле нечинстинда́се, нѵ́нѵ́мăй де ѵ́ѵнѵ́л҃ сăѵ де до́й шѝ трéн о́ѳамени, че де мѵ́́лци. Пѵ́тем҃ ѕнче де но́й то́ци ѯ шѝ дѵ́мнезъ́ѵ́ ра́бѣ́ѣ, шѝ ѳделѵ́́нгѣ мънїѳ ѯ шѝ кѫ̀ндь вец съпѣтолниц҃ ѵ́ѵрцїѳ ѵ́ѵнѵ́ѵ ѳпъра́п҃ пъмынтѣ́ѕкѵ́ а́лерга́ци то́ци кѵ́ копїй кѵ́ мѵ́ѣри шѝ дѣнтрѵ́ ѵ́ѵрцїѳ ѳпъръѣ́тѣ́ѕкъ хрънѝци пребинова́п҃. Пр҃ъ черекѵ́л҃ ѳпъра́п҃ нѵ́ком҃ съ́л҃ фа́чем҃ бѫ́ндь ше ѣ́ртъторю ѯ шѝ съръпи́м҃ ден҃ ѵ́ѵрцїѳ ла́ѵи, нѫ̀ ѵ́ѵнѵ́л҃ сăѵ дон҃ сăѵ трен҃ сăѵ О́сѵ́т҃ъ, чѐ претоци пъкѣ́ошїе лѵ́мїи. Шъдѣци а́ѳарт҃ шѝ нѫ̀ а́лерга́ци ѳпреѵ́нъ кѵ́ то́цїила бесѣ́рекъ ѯ ка кѫ̀ѕ҃ндь дмн҃езъ́ѵ́ ѵ́ѵни́р҃ъ ко́лстръ пре а́чѣ́ѳ съй ла́се ден҃ мѵ́нка́ѫ̀дѵ́ѵлѵ́и ѯ шѝ но́лсъ сѣне ѳ те пъка́теле. Пе́нтрѵ́ къ чѐ ѳ́сте сѣфїе мăн пѵ́тѣ́рник҃ъ дѣкѫ̀п҃ бесѣ́рекă лѵ́и дмн҃езъ́ѵ́ ? шѝ нѵ́м҃ ѕи́че пъре́ци шѝ а́ме ѯ къ а́чѣ́стъ то́ате ѳделѵ́́нгă рѣ вре́мїи лекекѣ́ще шѝ лестри́къ. Пр҃ъ бесѣ́река ни́чи о́да́п҃ъ нѵ́ѵ ѳбекѣ́ще ни съ ѳбътрѧнѣ́ще ѯ бесѣ́речїи ни́чи врѣжма́шїи не́цири нѵ́поп҃стрика̀ ѯ адекъ дїа́волїи. Шѝ а́чѣ́стъ нѵ́ле ѕи́чем҃ де ла́ѵдъ ѯ де врѣ́ме че ф҃а́п҃тиле сѫ́нгѵ́ре мъртѵ́рисе́скѵ́. Кѫ́ци ѳпъра́ци шѝ тира́ни са́ѵ бѣтѵ́́тѣкѵ́ бесѣ́ре

ки лъи Хс ? ши кжци сă бътъ̆т къ дин̀са тоци сă пръпъдит̆ ши ăъ перит̆
мăрь ѝ сă съ̀нт̆ май съ̀с декжт̆ черюрле • Ăтжта нъълцѝме ши мърире
ăре бесерика лъи Хс • кжт̆ бътжндъсе дè ăлацѝ пъръ̆ биръ̆жще, викленинду
се стăдăтоще, батжокъринду се май лъминат̆ съ ăрăть • Къноскъ̆таци да
рт ăзъ̀ва ăчĕж кжте съ̆ перинт̆ ăсъ̆пра ноастрь, ăрме мъните дè Остăши
ши фокъ мантăре, ши но̀ прела кърцинле ăпърътещи мĕрцĕм ши нĕмфъ
кът̆ дè миръре ăтолть лъми • Ăрь пентръ дăръ̀ лъи дăнезĕъ ничиоўна
дентръ ăчĕлъ нъ̆ ăгрозит̆, пентръ чè ? кь ничиоўна дин̀ръъ̆тъцинле ăчĕ
ст̆ъ ăсте ăмăрь, пентръ кь чемате ръ̆ ăлъ̆ме ? нимика, вени съ̀ничимоă
т̆ъ, дарь нъ̆ăстерь моăрть, кь кържнд мĕрцем лà ăдъпостирĕ чăфъ
ръдè ăрит̆ • дарь чè ? рът̆ърь къъцĕн ? гол ăмбенит̆, голъ мърожъ̆че • да
ръ чè ? скоатерь дин̀ пъмжнтъ̆л лъи ? ăл доминъ̆лъи ăсте пъмжнтъ̆л ши пла
нирь лъи ? дарь чеăстеръ̆ ? нъпаст̆ ? бъ̆кърăцись ши къ веселици кь пла
тя боастрь мъ̆лть ăсте ăчерюри, кжнд борзиче тот къ̆кжнтъ̆ръ̆ ăпърă
ва боастрь • Пентръ кь демъ ши дъ̆ч̆ ăрь нъ̆ĕра батжокърире ăчĕж чĕ съ̆ф
ч̆ • Пентръ кь съ̀батжокърире ăсте нъ̆мăй пъкатъ̆л, кь̀чи дăтева батжокъ
ри тоатъ лъ̆мь, ăрь тъ̀ пресине нъ̆батжокъри, ши нъ̆вени батжокъринтъ̆
ничи одăть • Вжнзăре нъ̆ман ăгжндъ̆лъи ăсте причина, Пентръ̆ кь дă
нъ̆кеи бинде кът̆гжндъ̆ль прè ăлтъ̆ль, ничи ăлтъ̆ль нъ̆ъи пъ̆т̆ съте
вжнзъ пречине • Мерцĕмь ши кедĕмь лъ̆кърине, ши ман кжртось чĕле
дăте ăлемĕле къ̆инте, ăъкърърифъ̆кът̆е ăтжргъ ши мăнă мирăт, пе
тръ ăчĕж ăмврът̆ съ̆ъ̆зъ оўнде оўмбль ши оўнде съ̆ăфль • Чĕнченъ чин
стĕск̆ сфинта литъ̆ргиĕ, ши корбеск̆ грижъ̆ лъ̆мецин, ши сжнть ăпăсин
ден дăръ̀ лъи дăнезъ̆ • Пентръ̆ кь спънем, кăреслъ̆ть кафăче слъ̆ж
ба кăсен лъи мăнăнинте декжт̆ ăфăче слъ̆жба домнъ̆съ̆ къ̀ непъ̆тинць ăс
те • Кăм дăрь нъ̀ ăсте къ̀ некъ̆ъинць, деврĕме чè оăменилор нъ̆пъ̆тем
ăнъ̆лезиче ши ăнъ̆и кема домни, ши мъ̆лть къ̆черире ши ăскъ̆лтăре ăрътъ̆ъм
ла джншйй, Ăрь пре ăдевърӑтъ̆л естъ̆пжн пре домнъ̆л нострь̆ Іс Хс, нъ̆нъ
мăй̆л нострь̆ домнъ̆, ши ѯидăторю оăменилор, чеши чело̀р де съ̆ пъ̆тери
фъкътворю, де ăрфи къ̆пътинць съ̆въърът̆ съ̆ведецик̆ окйй боцри съ̆фле
тъ̆л ăчĕлоръ, ши лăцĕдă бъ̆бъ ши ăръ̆шинăт̆ • Къ прекъ̆м ла бъ̆и кăте
тръ̆пъ̆рин̀ъ ăтрь съ̀съкъръцĕже сжнть плине деăтнинъчюне, ши де гроз̆въ̆ї
мъ̆лть • Ăша ши съ̆флетъ̆л кăре нъ̀ ăъде ăкъцътъ̆ра дъ̆ховничĕск̆, ă
сте плин̀ де некъръцїе ши деăпъ̆цинчюне пъкателор, ши ăч̆ ведă декжтера
не ши гимпи сжнть плине съ̆флетеле ăчĕлора • Къ прекъ̆м пъмжнтъ̆л кăре
нъ̆съ ăрь съăцелинĕще ши съ оўмплe де мъръцинни, ăша ши съ̆флетъ̆л ка
ре нъ̀ ăъде къ̆кжнтъ̆л лъи дăнезъ̆ ши ăкъцътъ̆ца дъ̆ховничĕск̆, ръсаре
тот мъръцинни ши чюлинни, ădекь тотфĕлюл деăпъкат съ̀наще ăннималя
стрь • Къ декрĕме ченой чейче ăтолте зилеле ăъзнăм читанїă скриптъ̆рилор
ăпророчилор ши ăпостолилор, ши деăпъ̆рърь дъ̆незъ̆ещиле каноане кжнтъ̆м
ши

шнъ ѧбїѧ къ мáре некóе фѫцúнъ депáтнмеле нóлстре, ѧбїѧ потолúнъ мжнїѧ, ѧбїѧ гонúнъ оурїѧ пúсма, шн похътачѧрѧ, ѧбїѧ конътенúнъ фїáрѣле чѣле фъртрѫшúне, ѧдекъ гжндѫриле чѣле рѣле ѧле дїáволнлор, дáръ чéѧ ченúчи óдинїсáръ нѫ добжндúнт ѧчáстъ бúндекáре ѧѧбъцътѫрїй, кáре нъдѣжде ѧ мжнтѫрїй кор ѧбѧ? Пентрѫ къ прекúнъ чéля че ѧсе дéля ѧдъпоспúре прѣѫ тúндинъ рѣтъчѣще, ѧшúждеръ шн чéля че пїáрде лѫмúна лѫй ѧмѫлте лóкѫ ря съ ѧпúѧдекъ шн кáде. ѧшѧ шн чéля чека кѣдѧ ѧтрѫ оуúтаръ тѣмерїй дедúнезъѫ, грúжи шн гжндѫри шн ѧтрúстъри ѧре пѫрѫръ. Кѣчи кжндь ѧ сте дúнезъѫ кѫ нóн ѧжѫторю тóлѣе чѣлъ че сжнтъ спре ѧтрúстáре депáрте легонѣще. ѧтрачéста кúп мáръш депъртжндѫсе дé нóй пентрѫ пъкáтеле нóстре, нѫш ѧдѫче ѧмынте денóй немúкъ, шн ѧтѫнчъ трѫпѫ шн нúма сврѫме шн съ ѧтрúстъзъ, шн чéй че сжнт ѧтрúстъторїй дїáволїй шн óменїй съ ѧдáсэ, кжт дé тоцн ѧѫ бжнтѫлъ, ка пéтрѫ съ съѣфáкъ май грúжнчи чéй ле небóши, съ съпоáтъ ѧтоáрче денкъдѣръ чаѫ къзѫт. Пентрѫ къ чúче дѫмнезъска скрúптѫръ, педéпсúтеба неáскѫтáръ та, шн ръѫтáтъ та тебѧ мѫстра, ѧтжта кжт депъртáръ лѫн дúнезъѫ, ѧсте кúп дé грúжѫúре ла пъ кътъ. Кѣчи кжндь кѫнóаще дúнезъѫ майнаúнте шн грúжѫѧше пентрѫ съ ласъ пре дúнсѫ пѫцнéл кастъсъмúрѣск, шн ѧтѫнчъ гонúндѫсе дела дúн шїй леневúръ съфáкь ман небопóри чéй лѣнеши. Соколéскѫ къ мѫлцн борфѣ кáрїйнѣѫ лъсáтдé мѫлтъ врѣме, шн сѫ дѫла зборѫри шн ла якóкѫрнле не лецнúрїй, шн ѧстъѯ ѧѫ венúт, шн ѧшѣрѧ съ нъѯ бóлнаве, кастъѫсé оуúмплѣ тоатъ тѫрма дебóала ѧчéлора. Дрептъ ѧчѣѧ шн нóй кржндь съпщúм пре ѧчéѧ, макáръ къ къ óкїй нѫйкóм бедѧ, пáръ кѫбжнтѫл нóстрѫ пре дúнтшїй претóцнка кѫнóаще, шн гжндѫл лор ѧнѣѧ мѫстрѧ, ѧдекъ чé ѯнúк. ѧчéла ѧсте нѫмай ла бесѣрúкъ, кáре дъ врѣдннúк гжндѫл петрѣчерїй. Чéла пръш кáре áре вїáца лѫн стрúкатъ шн ѧсте кѫ чéн мѫлцн ѧ прéѫнáт, дешн ѧсте тръ пѫл лѫн ан шн гжндѫ лѫн ѧфáръ фоло нѫ áре. Пентрѫ къ чéн че сжнтъ канонúнсъ дѫпъ дѫмнезъéщнле правúле шнъ рътъмжндь ѧфáръ, ѧдевърáт ѧѫ нъдеждн бѫне, къ девор ѧ дрептà пъкáтеле лор пóт пáръш съвїе кѫ гжндь кърáт. Пáръчéн че ѧѫ пжнгърúт пре ѧшн шн лисѫ порѫнчúт съ ѧтре маннаúнте ла оуúшнле сфúнтѫлѫй óлтáрю, пънъчесъвор къръцн дестинъчюнъ кáре сѫфъкѫпъ дúмпъкáте, прéоурмъ съфакѫ óбрáзнчи шнъ фъръдерѫшúне, шн фáкѫ ла

вѣѫ

шн ѧнѫдрола ѧпѣтъ

МЪРГЪРИТЪЛ

Бинъра рѣкиїн маѝра , кѫ а̂тѫжтадерѣ̀ а̂сте а̂пѫкѣтѫѝ кѫ̀т а̂сте нерѫши
нарѣ дѫпѫ пѣкат̀. Мѫ́лцин ден о́амени сѣпричещѫ́ескѫ тфи̃телор тане лѫй
Х̃с а̂трѫи̃ ан о́дат̀ , а́лцїи ка̀рѣш сѣпричещѫ́ескѫ демѫ́лте о́ри а̂трѫи̃ ан
Оаре пре карїи денърѫ а̂чѐщѣ вом аѣѫда̀ шѝ бом фричѝ ? Пречѐй чесѣприче
щѫ́ескѫ о́дат̀ , аѫ пречѐй чесѣпричещѫ́ескѫ демѫ́лте о́ри , саѫ пречѐй депѫцине
о́ри ? Ѣѫкинн пречѐй чесѣпричещѫ́ескѫ ден ян а̂и̃ . нѝчи пречѐй чесѣ при
чещѫ́ескѫ демѫ́лте о́ри , нѝчи депѫцине о́ри , Нѫ́май пречѐй чесѣпричещѫ́ескѫ
кѫ̀ нимѣ шѝ кѫ гѫнд кѫра̀т , пречѐн чеаѫ бѣ́цѣ нехѫлѝтѣ , чѐи че сѫ́нт
вепоменитори дерѣ́ле , шѝ непѫзмѫ́тори , шѝ карїи пофтѫ́ескѫ пѫчѣ . Оѫ́нїи
ка а̂чещѣ пѫрѫрѣ ла то́ате пра́зничеле чѣ́ле домне́щи сѣѣ̀ причещѫ́ескѣ.
Ѩрѣ чѐй че сѫ́нт некѫноскѣто́ри , шѝ некѫра̀ци де то́т фѣлюл
де пѣка́те , нѝчи о́дат̀ а̂трѫ́и ан стѫфїе врѣ́дничи а̂сѣ причещѫѝ .
Кѣ мѫ́лци болнави шѝ слаби , мо́рѫ причещѫ́ндусе кѫ невредничѣ́ше шѝ мѣ́ргьла̀
ма́ѣ . ѿ о́ме . мѣнка́тан дни́маса чѣ̀ дѫхо́вничаскѣ , шѝ чинїи чен а̂пѣ
рѣтещи тѣн а̂кредничи́тѣ , шѝ ма́рѣште а̂мѣ́стечи кѫ̀ скѫрнѣ ? Грѫпѫ́
тѣѫ а̂лоу́ци кѫ̀ мир̀ шѝ ма́рѣш а̂ла̀ пан дѐ пѫто́аре шѝ де скѫрнѣкїе . Го
ма́нѫ́ле кѫрѣцѐщи шѝ те причещѫ́ещи , шѝ о́стѣ́тѣмѫ́нѣ най трекѫ́т шѝ ма́рѣ
фи́чи чѣ́ле май дин найнте а́ле а̂ла̀ле фъръделе́ци ? ма́спѫнем , детевен сѣнѣто
шин а̂патрѫзѐчи де ѫ́ила фїинд болнак дѐ мѫ́лта кѣ́ме , шѝ вендѫ пресине ѫ
ла а̂чѣ болѣ нан пїердѫт о́стевѣла чѣ̀ май динаинте ? Дѣкѣ́ме чечѣ
ле фире́щи лѐ скимбѫ кѫ̀ мѫ́лтї манкѫрто́с чѣ́ле дин конецѣ . Шин децѫла пѫци
гѫра нѝчи чѣ́ле о́бичѫи́те бѫка́те нѫ́поци сѣле мѣнѫ́чи , дарѣ кѫ́м кѫтезѝ
а́те причещѫи авѫнд а̂сѫфлетѫ́л тѣѫ а̂тѫжта пѫто́аре дѐ пѣка́те ? Шин
чѐертъчюне бен аѣѣ ? нѝчи оу́на . Пе́нтрѫ кѣѫнче дѫмнезе́ескѫ а̂пѫсто́л ,
Ѩел чѐ мѣнѫ́кь шѝ бѣ кѫ некредничѣ́е винова́ти а́сте трѫпѫ́ли шѝ сѫнце
лѫи домнѫ́лѫи но́стрѫ ѩс хс . а́декь кѫ́ть мѫ́нкь ко́рлѫ̀ о́брѣ́ин карелѫ
рѣсѣнѫ́нит прѐ хс , а̂тѫ́та кѫлѫ̀ шин ачѐла . Кѣ прекѫ́м а́чѐн оучига́ш сѫ́нт
винова́ци сѫ́нцелѫи , а̂ша̀ шин чѐи чѐ кѫ̀ некредничѣ́е сѣ причещѫ́ескѫ кѫ̀ скѫтелѐ тан
нѐле ѩи̃ хс . Кѫ кѫ́м чинекаш а́р спа́рце саѫ а́р а̂тина̀ ха́нна а̂пѣра́тѫла̀
прѐ а̂пѣра́тѫла̀ баптѫжокѫрѣще . а̂ша̀ шин ла сѣнтѐле , тѫне кѫ кѫнд а́р о́мо
рѫ̀ Гѫпѫ́л домнѫлѫи нострѫ хс , чѐн чѐл прїнмѐскь кѫ̀ сѫфлет шин кѫ гѫнд
некѫра́тѣ . а̂тѫ́та кѫ́т деся́нт мѫ́лте а́ле нелецюйрен , та́рѣ то́кма сѫ́нт
шин а́ле баптѫжокѫри́рен . а̂чѐст кѫкѫ́нт а́мѫ́лтора инеми́рде . а̂чѐста пре
мѫ́лци а̂ѫ тѫрбѫра́т шин а̂ѫ кла́нтит . Мѫшка́таѫ кѫноцинца чѐлор чѐ лѫ̀ѫ
та́рѣ ма́н вѫрто́с шин а́мѣ чѐлѫи чѐ грѣѣ́ск , ма́н найнте декѫ́т а̂воастрѣ чело
чѐ лѫзи́ци . Кѣчи кѫнд а́те а̂вѣцѣтѫ́ра а̂пре́ѫнѣ , сѫ́нт а̂пре́ѫна́те ши
пѣдепселе . а̂ша̀ шин ерѫ́рие сѫ́нт а̂пре́ѫнѣ . шин а̂чѐста а́сте лѫкрѫ а̂чѐи
дѫнезе́е юбири дѐ о́амени . Дирета́чѣ а трѐбѫе шин чѐчезѝче , шин чѐл чѐ а̂ѫ де сѣѣ
сѫпѫ́е а̂чѐсто́р правнли , шин сѣ а́ибѣ а́часть фи́ре . а̂шин ждерѣ шин фрѐшите ка
ре грешѝ а́сте шикѣлкѣто́рю порѫ́нчилор лѫи дѫмнезѣ , пе́нтрѫ кѣчи
пе́нтрѫ

Пе́нтрꙋ кастфлкть кꙋ мѣсꙋ́ть канонꙋ́ шѝ чертарѣ, кѣ трѣбꙋе сѣ фіе дꙋ
хо́вникꙋ́ крѣстторю ла́ чѣ́й пѣкѣтоѫ, а дꙋкжндꙋ́ амінте де боала шѝ сѣ
бнюнѣ лꙋ́й, кастнꙋ̀ канонѣскѣ преджнжий грѣꙋ. Пе́нтрꙋ а́чѣ дебе
ведѣ пречинека̀ кꙋрвиндꙋ ши ва брѣ сѣсѣ пречещꙋ́ескѣ а́ша некрѣдни́к, спꙋ
не прѣстꙋлꙋ́й фтанинѣ, кѣ кꙋтаре о́мь ѣсте некрѣдни́к ши ка сѣсѣ пре
чещꙋ́ескѣ, ши о́прѣще пре некꙋра́тꙋ́. Ѣрѣ девей акоперѝ потрѣнѣ ай
шинтꙋ пѣка́тꙋ́ фпреꙋнѣ кꙋ а́чѣла, пентрꙋ кѣ нахзи прѣхѣ кѣ ан кꙋвенѣ,
чѣ кꙋ кꙋрва́рюл фпреꙋнѣ пѣрѣтѣ та́ ан пꙋ́с. Ва́й ва́й кжтѣ рѣꙋ ѣсте сѣ
а́скꙋнзѣ чинеба̀ пѣка́тале а́лтора, са́ꙋ шѝ але лꙋ́й дечѣ́л ма̀ ма́ре са́ꙋ шѝ де дꙋ
хо́вникꙋ́ лꙋ́й, пе́нтрꙋ́ кѣпѣрта́ш зи́че кѣ е́ши мꙋ́нчїн шѝ педе́псїи, пе́нтрꙋ
пѣка́тале а́чѣлꙋ, ши кꙋ тоатѣ дирептатѣ, кѣ де дꙋ́ла́ца пѣка́тꙋлꙋй не
авжндꙋ пар́тѣ, ѣрѣ мꙋ́нчїн тефа́чи де о́бще шн фпреꙋнѣ пѣрша́ш пѣка́тꙋлꙋй
а́чѣлꙋ. Пентрꙋ кѣ нꙋмѣ зи́че чѣле некꙋноскꙋте кꙋвинте каре тедꙋкла́ дѣ
а́дикѣ, чемїе мїе деппкатꙋ́л а́лтора? мѣка́рѣ дѣш пꙋта̀ сѣвѣ зѣ а́ле мѣле,
кѣ а́тꙋнчѣ маймꙋ́ате бей грижꙋ́и де а́лета́ле пѣка́те, кжндь тꙋ бей чѣрка̀
але́тале грешале пентрꙋ фолосꙋ́л фра́телꙋй тѣꙋ, прекꙋ́м ши па́кел зи́ча̀.
Нѣмѣнѣ де а́лсѣꙋ сѣнѣ̀ чѣ́рче ка сѣ а́фле чѣ а̀ ѣсте а́лꙋй. Кѣ́чи кжндь
вѣде пѣкѣто́сꙋ́л кѣ то́ци фа́ хрїьскꙋ ши сѣдепѣртѣзѣ де дежнсꙋ́л ка оу́н рѣꙋ
маре о́аре а́чѣ чеа́ꙋ фѣкꙋ́т ши нꙋсомай фа́че, а̀рѣ декаведа̀ кѣнꙋле па́ре
рѣꙋ дечѣ́ а чаꙋ фѣкꙋ́т, сѣфа́че шѝ май рѣꙋ, а̀рѣ фкѣ́ш щїꙋ кѣ мꙋ́лтѣ
сꙋпѣра́ре ѣстелабой а́чѣстѣ чези́чем. Ши дꙋпѣ чевец деспѣрци де ан чи
не капꙋта̀ а́ꙋзѝ ши фгѣдꙋ́и мꙋспѣрѣриле болстре, зикжндь ной а̀рѣша кїнд
ши рѣꙋ пѣнминдь ши некѣжиндꙋне, негонещи пѣри́нте дела сфи́та причи
ще́нїе ши дела чинача̀ та́ника? Дире́пть а́чѣ а мам фдемна́т ши е́ꙋ а́зи́че
а́чѣстѣ каса кꙋноащи кѣнꙋкѣ гонеску, че маймꙋ́лть кѣ́лдꙋнꙋ, ши нꙋкѣ о̀
пре́скꙋ чекикем, ши трагь превой ла би́не, май кжрто̀ прен мꙋстѣри, кѣ
фрика мꙋ́нчїи прекꙋ́м вѣпа́ а̀ топѣще чара, а̀ша сѣфа́че ши ла гжндꙋ́л челор
пѣкѣто́ши, топѣще ши а̀рде пѣка́тале болстре, ши кꙋра́т фа́че гжндꙋ́л ко
стꙋ, ши а̀дасоце манмꙋ́лть кѣни́рѣ ши фдрѣзни́рѣ, прекꙋ́м до́фторꙋ́л чела
карекꙋноащи, ка́рѣ дѣ вреꙋнꙋй болнавь ерѣꙋри а́марѣ кжндь нꙋпоате мистꙋ̀
бꙋка́тале че мѣнжнкѣ, ши кꙋ а́чѣлѣ ерѣꙋри а́марѣ скоате кенинꙋ́л ши кꙋ
рѣца́зѣ стома́хꙋ́л, ши фдѣмнѣ похта ча а́морцитѣ спре мжнка́ре, ши а̀тꙋ
чѣ кꙋ пох́тѣ фчѣпе ла обичюита хранѣ. Фтрачесташ кнп дарѣ ѣсте ши
фкѣцѣтꙋра, кжндь зи́че фкѣцѣтори́ꙋл кꙋви́нте а́марѣ кꙋрѣца́зѣ
кꙋцетеле чѣле рѣле але гжндꙋлꙋи, ши але нѣнимен, ши сѣ де
скарѣ де грѣꙋль пѣка́телорь, ши а̀тꙋ́нчѣ кꙋ мꙋ́лтѣ бꙋкꙋрїе ши веселїе
прїнмѣще трꙋпꙋ́л ши сжнцеле до́мнꙋлꙋи но́стрꙋ їс хс. Пентрꙋ а́чѣ зи́че
а́постолꙋ́л, фрацилор сꙋпꙋнецивѣ ши а̀скꙋлтаци де май ма́рїн бо́шри, пен
трꙋ кѣ ен Остенѣскꙋ пентрꙋ сꙋфлетеле болстре, ка кꙋ ма́ꙋ а̀да̀ сама, кѣ
тꙋ девей грижꙋ́и пентрꙋ але́тале пѣка́те, ши детебей бине невои нꙋблафиції̈е
а̀да̀

МЪРГЪРИТЪЛ

ѧдѧ кичи осѣмть пѣнтрѹ ѧлцїи. Нѧрѣ прѣсѫтѹл дева гриждѹи бине нѹман дѣ вїаца лѹи, ши пѣнтрѹ ѧчелорлалѧлцн фрацинѹва ста кѹ невоинцѣ, ѫпрѣѹкѣ кѹ ѳамекїничѣн рѣи ла геена фокѹлѹи ламѣрце. Пѣнтрѹкѣ демѹлте ѳри прѣ сѫтѹл пѣнтрѹ ѧлелѹи грешале нѹсть дѣ ла мѹнкѣ, нѧрѣ пѣнтрѹ пѣкателе челор стрѣини съ пїѣрде ѧдекѣ мѣрце ла ѧдѹ. Чѣ дебрѣмече фолосте тѧре ѧмѹ стрѧѫ пречѣн кѧре сѫнт небрѣднечи ши пріѧмѣсѣ сѣтелетѧинне, требѹѧще вѣзичем ши пѣнтрѹ вон пресѫци ши слѹжиторі сѣнцїи бесѣречи. Кѣ сѣка де нѧсѫ кѹ мѹлт грижѣ ши невоинцѣ ши смерїре съ ѧщептѣм сѣтеле дарѹ ле ѧсѣ причещѹи, сѫнцеле лѹи дни мѫинеле боатре съ лѹчѣре дела дѹмнезеѹ, мѣкарѣ девафи домнѹ мѣкарѣ бофрю маре, сѧѹ ши ѫсѹш ѫпѣрѧтѹл съ фіе. мѹлте тѣме. дебавени небрѣдніс съ съ кѹминече, Опрѣщел, кѣ мѧи мѹлѣ волничіе ѧи тѹ прѣсфте декѫт ѫпѣрѧтѹл. Нѹ ѫдемна спре оѹрціе предѣ нѹл тѣѹ Хс, шил дѧи ѫтрѹп некѹрѧт ши ѫпѹцит. нѹдм лѧоѹнїнка ѧ чеѧ ѫлок де храніѣ кѹцит, Ши дебавени ѧчела пѣнтрѹ сѧѣбичюнѣ ка съѣ причещѹиск ши фїинд небрѣдне, Опрѣщѣ нѹ тѣме. Тѣмете дѣ дѣмнезѣ ши нѹ деѳѧмени, ши ѧша фѣкѫнд вени чинстит ѫтреѳѧмени ши ѣбит де дѣмнезѣ. Нѧрѣ дец мѣстефѣнкѣ ши нѹ ѫдрѣзнещи ѧдѹл ла мине, ши нѹ вон ерта ѣѹ съфлкѣ ѧчѣстефѣрѣ делецн, ман бине пофтеск стѣм скоацѣ сѹфлетѹл мїеѹ ман наинте, декѫт дѣмнезеѣскѹл трѹп шисѫнце стѣлдѹ небрѣдничило, Ман бине сѫнцелемїеѹ стѣвѣрсѹ ман наинте, декѫт стѣлдѹ ѫфрикошат сѫ ще ка ѧчеста оѹнде нѹ сѣ кѧде, ши ман бине сѣмѣ липсеск де бїаць пѣнтрѹ дѹнезеѹ ѧѹ пѣнтрѹ бїаца лѹи дѣмнзеѹ. кѣрѹѫ стѣкѹбине слава тѣрїѫ чинстѧ ши ѫкинѣчюнѣ ѧкѹм ши пѹрѹрѣ шинтрѹ вѣчїй вѣчилор ѧмин.

КѸВѢНТЬ ѦЛѪПАТРѸЛѢ

Ѧчелѹи ѫтрѹ ефѳцн пѣрінтеле нострѹ

ѦЛѪЇ ІѠѦНЪ ЗЛАТООѸСТЪ

Ла кѹбѫнтѹл лѹи дѣдѣ кареле зиче, нѹтетѣме кѫнд съѣ ѫбогѣцѣ ѳмѣ

Благословѣще, Пѣрінте.

Ѧѹлче лѹкрѹ тесте ла оѹн ѳм плѹгарн, съ трагѣ плѹгѹл съѹ кась кѹрѣцѣзе царина са, ши съ фѫкѣ брѫзде, ши съ дѣзрѣдѣчинѣзѣ мѣрѣчинїи, ши съ самене съмѫнца не ѧбѫнд ѫрѣтѹра мѣрѣчинїи карїи сріпкѣ съмѫнца. Нѧрѣ кѹ мѹлт маи дѹлче тесте ла чела кare тесте ѫбѣцѣторію, кѫнд ѫрѹпкѣ пилделе лѹи ѫтрѹ ѧѹзире кare тесте нетѹрбѹрать. Пентрѹ ачѣа дѧрѣ кѹ мѹлт бѹкѹріе ѫчѣпем ѫ бѣцѣтѹра, кѣ бедем ѫрѣтѹра ачѣста ѧдекѣ, ѧѹзѹл бострѹ кѹрѣцит.

кѣчи

Кѣчи мѣкаръ кѣ гжндъл бострѫ нѫл бедем . нръ вѣзжнд окїй вощрикѣ сжнт дешки . ши ѫѫзѫ бострѫ кѣ ѫбец ржникат кась ѫскѫтац . ачаста ѫмдѣ семнь кѣши ѫсѣ ѫтрѫ гжндъл бострѫ ѫсте ѫшѣзат ши гатасѣ ѫѫзѣ . пентрѫ кѣла нними болстрѣ нѫпочю сѣ ѫтрѫ сѣвѣ . че вѣзжд окїй вощри ржникац ѫсѫс . ѫмдѫ глас . кѣ нѫѫсте ла гжндъл бострѫ нички ѫпѫрѣѫраре . чемзичи кѫ попѣ самѣнѣ сѣминцеле . Кѣ ѫгѣдѫнм шипрїн жа лѫмѣскѣ ам гонит ден гжндъл нострѫ . Дрепѣ ачѣа шиєѫ вѣзж дѣѫ ѫша кѫ осжрдїе ѫчеп тот ѫвѣцѣтѫрн ши пилде ман ѫнате . нѣ дмнезѣска скриптѫрѣ нѫ нѫмаи ласѣ фїе ѫвѣцѣторюл цїѫт чи ласѣ фїе фернческѫ ши пре мине . пентрѫ ачѣа еѫ вѣ фернческѫ пре бон . ши каре зиче ѫвѣцѣтѫра ла оурекиле челора чел ѫскѫлтѣ . ши фернчи сжнтіеа каре ле ѫсте фоаме ши сѣте де дреѣтате . дреѣтачѣа дарѣ ла кон каре ѫ вени ла бесѣрикѣ сѣ ѫѫзи кѫпотѣ . ѫрѫкѣ шсѣмѣнѣ гждѫри сѣнѣ скриптѫ . кѣчеллц ѫкѫм латжргѫри . ши ла грижиле лѫмеши пѫтрезѣскѫ . нѣ бон фѣкжторѫ ман ѫнлци депе пѣмжнѣ . прїимици гжндѫриле чѣле причепѫте . нѣ ачеа карїн нѫ венит слѫжѣскѫ пжнтечеѫлѫи . карele ѫсте лор робь . ши гр жѣскѫ пентрѫ трѫпѫлор . Нѣ бон ѫподобиц сѫфлетѫл бострѫ чел стѣпж ши благороднїй . шил пѣзици неробит депатеми . Оѫнде оѫмбли ѡ ѡаме ѫкѫма ? Латжргѣ ? Дарѣ чебен сѣ стржници де ѫколѡ ? Тинѣ ши лѫт ? Че ман бине винѡ ла бесѣрекѣ . ши ѫдела мине мнр . Че стржници ши ѫдѫ нн ? Бани карїй сѣпїердѫ ? Чебен кѫ нѣнрѣ деарѫнитѣ карѣ ѫсте ка оѫ рѣѫ синникь ? Чебен кѫ волничїнле каре пїер ? Че стржници мѫлте сѫкате каре ѫстѣзи сжнтѣ . ши мжне нѫ сжнтѣ ? Че кѫлеци нѫман флорile ши ла оѫмбли дѫпѣ лѫкрѫриле каре сѣпїердѣ . ши нѫ кѫци чѣле чертѣмѣнь ? Кѣ фіеще че ѡмь ѫсте кавѫрба ча вѣрде . ши фіеще че мѣрире ѫѡмѫлѫй ѫсте фѣкѫт бани мѫлци ? Ши ачаста че фоло ѫсте сѫфлетѫлѫи тѣѫ ? Тѣи фѣкѫт богат де бани . ши сприкь де сѫфлет . Єши ѫподобит кѫ фрѫнзе ла . ши ануит де рѫ . Че фоло ѫсте спѫнеми ? Ѫи лѫат бани каре бей сѣн лаши нрѣ ли ? Ѫи лѫат волничїе ши домнїе дела карѣ сѣнаще виклешѫгѫл ринле тале . Кѫрѣцѣ гжндѫлтѣѫ . ѫнаѫцѣ мынтѣ та . Фѣтеѡм ши ѫнцер . Лась фирѣ ча трѫпѣскѣ . ши ѫ пана ча оѫшоарѣ ѫвїецїн . Мжн тѫщете пресине дечѣле вѣзѫте . ши театжрнѣ дечѣле невѣзѫте . Сѫѣте ла черю . Жолкѣ ѫпреѫнѣ кѫ ѫнцерїн . Стѣй дефацѣ лажѫдецѫл чел десѫ прѫнлѣ . Лась фѫмѫл . ши оѫмбра . ши нрѣа . ши пѣмжнинѫл . кѣнѫ

Ιчмаѫдрідѣ . ѫтіеѫ єѫ . ѫдѣѫ ѫѫзевріѣ
ѫѫѣ ѫдѣрѣѫ . ѫѫѣѫ . ѫѫтіеѫ . ѫѫѣѫ . ѫѫѣѫ

ЩЇ чѣ нѹмѣ кѹвѣїсѡ вон зѝче ла микшорáрѣ шѝ простѝмѣ лѹкрѹрилор áчѣщїи
áхми. Áчѣстѣ зѝкѹ дáрѣ шѝ нѹвон ѓчетà áле зѝче, Вѝно лабесѣрекѣ, шѝ
фїй óм, клесънѹфїе нѹмирѣ тà мынчноасѣ, кѣчи те кѣмѝ óм. Óаре кѹ
носкѹтаци áчáста кáре áмзѝ? Зѝчекѣ áстe óм, пентрѹ чѣ ѓнзѝчи сѣвїе
тѣлаѝнч óдатѣ нѹ áстe óм. Кѣчи кжндь вѣзи óм кáре трѣжщевїаца лѹй
ка вѹн добитóк некѹвжнтѣторю, кѹм сѣ нѹмѣщи пре áчéла óм шѝ нѹ бóѹ?
Кжндь ѓлбей бедà кѣрѣпѣще, кѹм сѣ нѹмѣщи óм шѝ нѹ лѹп? Кжндь
ѓлбей бедà кѣ кѹрѣщe, кѹм ѓлбей зѝче óм шѝ нѹ пóркь? Кжндь ѓлбей
бедà кѣ áстe викѣѣн, кѹм ѓлбей зѝче óм шѝ нѹ шáрпе? Кжндь ѓлбей
бедà кѣ áре óтравѣ, кѹм ѓлбей зѝче óм шѝ нѹ áспидь? Кжндь ѓлбей
бедà кѣ áстe непричепѹт, кѹм ѓлбей зѝче óм шѝ нѹ мѣгáрю? Кждь ѓлбей
бедà кѣ оѹмбалѣ дѹпѣ мѹéрi, кѹм ѓлбей зѝче óм шѝ нѹ кáл, кареле оѹмбалѣ
дѹпѣ áпе? Кжндь ѓлбей бедà кѣ áстe неáскѹлтѣторю, шѝ некѹноскѣторю
ри, кѹм ѓлбей зѝче óм шѝ нѹ пїáтрѣ? Лѹáтай óаме дела дѹмнезѣѹ бла
городнїа. Кѣчи лѣпеди бѹнѣтáтѣ фирїй кáре áн лѹáт? И спѹнемичéфа?
Áлци óаменi áѹ мещешѹг свáдѹкѣ, кжт сѣ пóатѣ добитóачеле чѣле некѹвжн
тѣторе ла багородніа óменéскѣ, шѝ ѓбáцѣ нищe пѣсърѣле мiнѣле сѣгрѣнáскѣ
глá óменéскѹ, шѝ ѓджнѣ кѹ мещешѹ фирѣ чà некѹвжтѣторе сѣ фáкѣ кѹвѹтѣ
тóаре, дѹмесничéскѹ леїй шїй трáѣ прен тжргѹри. Лéѹлá чел сѣлáбатекь
ѓдѹмесничéщи óаме, шѝ пре ѓсѹци тефáчи май сѣлáбатекь декжт лѹпѹлá?
Шѝ лáта май рà, кѣ фíещe кáре де добитóачеле чѣле некѹвжнтѣторе óгре
шáлѣ áре, Лѹпѹлá áре пѹцинѣ грешáлѣ, нѹман áрѣпи, Шáрпеле áфи ѓшѣ
лѣторю, Áспида áфи óтрѹвѣнтѣ. Нáрѣ ла óмѹлá чел рѣѹ шѝ викѣѣнѣ нѹ ѓ
тe áчáста, Кѣ óмѹлá чел рѣѹ нѹ áре нѹман óрѣѹтáте ла сине, че сѣфáче
шѝ ка лѹпѹлá рѣпиторю, шѝ ка шáрпеле ѓшѣлѣторю. шѝ ка áспида óтрѹвѣи
шѝ рѣѹтѣциле тѹтѹрор добитóачелор челор некѹвжнтѣторе леáре стрáжнре ла
вѹфлетѹлáѹи. Кѹм дáрѣ ѓцкою зѝчѹ шѝ пievою нѹмѝ óм, дебрѣме че нáи
ла тине сéмнѹл чел ѓпѣрѣтéскѹ, нѝ кѹнѹна ѓпѣрѣтéскѣ, нáи хàна чà ѓ
пѣрѣтéскѣ. Пентрѹ кѣ дмнезѣѹ зѝче. Сѣфáчем óм сѣфїе дѹпѣ жѝвѹль
нострѹ, шѝ дѹпѣ áсѣмжнáрѣ нóлестѣ, шѝ тѹ áн лепѣдáт прегíне ла мн
шорáрѣ добитóачелор челор некѹвжнтѣторе. Девéй бедà пре оѹ́н ѓпѣрáтѣ
ѣѹш лѣпеде хàна чà ѓпѣрѣтéскѣ шѝ стéма лáѹ, сѣоѹбле ѓпрéѹнѣ кѹ сóстá
шїй, шѝ сѣвжнзѣ стѣпжнирѣ лáѹ, кѹм бей зѝче шѝ бей нѹмѝ пре оѹ́нѹлá ка
áчéла ѓпѣрáт? Éщи шѝ тѹ óм? Нѹм áрѣта дáрѣ кѣ áн сфлет óменéскѹ
чѣ áрáтѣ де éщи óм ла мынтe. Éщи стѣпжнiторю добитóачелор челор некѹ
вжнтѣторе, шѝ áпóй éщи рóѣ добитóачелор челор некѹвжнтѣторе, шѝ пл
тнмелор тáле? Зѝчемѣа фїещe кáре денсóи, кѹм мѣсою фáче óм? Л
тѹнчѣ тебей фáче óм кжндь кей бирѹѝ кѹ гжндѹлá пáтнмеле трѹпѹлѹи чѣле
некѹвжнтѣторе. Де áнскѹ дела тнни кѹрéїм, Де áн ескó пóхта блнилор
чà

17 17 — 22 —

www.stavropoleos.ro

ча трекътоаре, Деанско мъника чарѫ, Де ан кърцинѝ царината, адекъ сѣфлетъла тъу, Атребикъм тевей фаче ом? Дебей бени ан ла бесѣрекъ фундеспѣкъ оламений. Детебою апъка фїиндь добитокь тебою фаче ом, Детебою апъка фїиндь лъп тебою фаче ом. Нъ съцескимъь фирѣ чецбою атоарѣ чебоѫ чарѫ, шѝ окою скимъба деобою фаче бънѣ, Дарѣ чѣ зиче фїеще чине. Съ ам копїи бою съм кинерниссскъ каса мѫ, бою съгрижѣтъск де фъмѣѫ мѫ, сжнѣ спракъ, шѝ невоескъ съланонисескъ храна мѫ ча чем требъѫще, шѝ нъпочю бени ла бесѣрекъ съмпфакь ом прекъм амъзичи тъ. Ачѣстѣ тоате нъсжнѣ алте фърпкжѣ касъте кърі, кѣдетѣш опрїеъан детоатшѝ нъттш майлъса съ ешинничи декъмла требиле чѣле делфарѣ. Ашѫ арфѝ кумзичи, Ѣарѣ ничи атъничѣ нъсар кѣдѫ съледичи ачѣстѣ. Петрък ке брѣдник жсте дъминезъъл тъу; ла карѣ лфажндъте тоатѣ хїсъ ани анаинѣ тѣ лъй, съдасѫтъ абъторилетале, сълефакъ манмъле. Ѣарѣ акѣ еъничи ла ачаста нъте адемнъ, ничи ацзикь съвїй атоате зиаеле шѝ съ шъзи ан ла бесѣрекъ, фърпкжѣ дѐ доасѫ ори атроспѣттъмжнѣ, чѐ грѐъ ате съвїй сачѐ сарчинѣ? Шѝ ничи тоатѣ хїсъ ацзикъ съшъзи ан, чепъ цинѐл час дацзи. Вино оме ла бесѣрикъ, прїимѣще гжндури причепъте, касъ нъ прїимѐщи ране, ѫ арме нъ съфържми шѝ съ омори пре алцїй, чѐ съфачи тжргъл бесѣрекъ. Вино де ѫ армѣ касъте пъзаскъ, съ нъ ман-ранѣ дебъттмаре, Стѣи ла оасте нъман спфїи ѫармат, Стѣи ла сфтъл локь нъман съ анбн оки къраци ешин дрла лиман ман икинерниѣщѐ корабїѫ та бине. Ачѣстѣ тоате анчи ле поць ѫбъцѫ шѝ нъбей, чѐшин ларъзбонл чель лъмескь голь дѐ порънчилелъи дмнзеъ. Ѫ сокотѣщекъ гжндъл тъу къ ѫсѣ дѐ бине съ ешин дела бесѣрекъ шѝ съ хълѐщи Тоатѣ лъкрърилечѣле омѐнещи, шѝ съ калчи тоате лъкрърилечѣле чѐ ѫдъкъ ѫтрестаре, шѝ съте фачи ман ѫнаалт декжѣ бънъттъцнле. Шѝ ничи ла бънъттъци съ нъте ѫнаалци къ фирѣ, ничи ларъътъци съте скжбѐщи. Прекъ ѫрїсъ къре ни дѐ стъчуге съ скжбїѫ ничи дѐ богъцїе съ мерїѫ, чи ла рътъци лъкрърило чѐ бенїѫ, пъзїѫ мнтѣ лъи дирѣтѣ. Вино деѫ армѣ дѐ ламине, шѝ карѣ армѣ? каре чнесъ кнзъшъжще съте мжнтъиаскъ. Ешин вреодатѣ афарѣ шѝ вези кжте ъ ом, фїиндь къларе прекал бън ѫподобит къ рафтури, шѝ вези шѝ прелцїи мълци стжндь прелжнгъджнсъл, шѝ деалтъ парте вези кре ъи съраку лепъдат, шнц бине апнзмъѝ пре богатъл ачела. Бине атъничѣ лжнгътине проокъл дѣдь шѝ стъ апроапе дѐ тине шѝ зиче. Нъте тѣме кжндь съѫбогъцѣще омъл, ешин ѫпреънѣ къ проокъл шѝ нъ тетѣме. Мерци аколо ъ индезикь къ проокъл, къ ѫбъцъторнл къ тоакъл, къ пропокедънторнл шѝ нъте тѣме. Нъцъфїе фрикѣ кжндь себѫ ѫбогъци омъл, Дарѣ бе зиче къ ачаста каре зиче проокъл жсте ѫбъцътърѣ шѝ сфатѣ шѝ ръспънсъ челор чѐ съкадь. Чѐзим дарѣ шимиратѣ шѝ калѣ къ карѣ нам даторїе съмътем дѐ ом кжндь съѫбогъцѣще, нъ съкадь

съ

МЪРГЪРИ́ТЪЛ

вътетéми, кꙋ фи́рꙋ богъцúей сáмжнꙋ клфи́рꙋ о́мꙋлꙋй, кꙋмꙋ? Ꙗꙋ свꙋц
вътетéми, кꙋ фи́рꙋ богъцúей сáмжнꙋ клфи́рꙋ о́мꙋлꙋй, кꙋмꙋ? Ꙗꙋ свꙋц
впꙋю челꙋкрꙋ́ꙗсте о́мꙋл. О́мꙋл ꙗсте оꙋ́н дебúтóк прóт кáре състрúкꙋ
ꙋскꙋ́рꙋ връ́ме, ꙗшà ꙗсте шнà богъцúꙗ, ꙋнкꙋ нꙋ ꙗшà чешнà май слáвꙋ
ꙗсте богъцúꙗ, кꙋ демꙋ́ате о́рнꙋ нꙋсъсъбжрши́ще ꙋпрéꙋнꙋ кꙋ о́мꙋл богъцúꙗ
трекꙋ́м цинꙋ войлаполнтúꙗ ꙗчáста мꙋ́ате пи́лде детрꙋ́черꙋ богъцúей чéй
фъ́рꙋ дебрꙋ́ме. шнлꙋ́ц ꙋбъцáꙋ. Кꙋ оꙋ́н о́м чеꙗꙋлꙋкꙋ́ꙋ богъцúꙗ ꙋнкꙋтрꙋ
ꙗще, ꙋрꙋ ꙗбꙋцúꙗ мꙋ́ ерúꙋ. Пентрꙋ кꙋ моа́рꙋ шнсъбжрши́рꙋ ꙗбꙋцúей
ꙗлта нꙋ ꙗсте, фъ́рꙋкжꙋ кжндꙋчéла чесо́аре рꙋмжне спрáкꙋ. Пꙋ́не дарꙋ
ꙋгжндꙋлá тꙋкꙋмúкꙋ богъцúꙗ пꙋцúнꙋ връ́ме стꙋ, кꙋ чéл чесо́лꙋ ꙗвꙋ́ꙋ
ꙋнкꙋ трꙋ́ꙗще ꙋрꙋ богъцúꙗ ꙗꙋперúꙋ. Шнмакáрꙋ деꙗ́рфнà перúꙋ сжнгꙋ́рꙋ
шнà стꙋнꙋфúе стрúкáꙋ ꙋпрéꙋнꙋ кꙋ ꙗ шнà прéчел чесо́лꙋ ꙗвꙋ́ꙋ. Нꙋвей грешнà да
рꙋ дéвей зúче шнà дéвей нꙋмнà богъцúꙗ слꙋгъ рꙗ, слꙋгꙋ мжнúкꙋ то́аре десжнце
шнà оꙋ́чнгъ то́аре, слꙋгꙋ кáре дꙋ ма́лꙋ стъпжнꙋлꙋ́й éй жꙋнгъ́рꙋ, шнчà май
рꙗ, кꙋ нꙋнꙋман кжндꙋлáстъ пре ачéл стъпжнáлéн богъцúꙗ ꙋлáгꙋ ла не-
бов, чешнà маннаннтедекъ́тáа лъсà ꙋлáмъ́стекꙋ шнлꙋ тꙋ́рбꙋрꙋ. Пентрꙋ
кꙋ нꙋмúкꙋтꙋтà прéчела кáре ꙗсте ꙋбрꙋкáꙋ кꙋ хáннꙋ демъ́таве, шнà кáре ꙗсте
оꙋ́несꙋ кꙋ мирóасе, шнà кáре ꙗсте педенафáрꙋ о́днхнúꙋ. Ꙗ дескóпере нни
малꙋ́й, деꙁголъ́ще гжндꙋлá лꙋй ꙋнкꙋ богáꙋ Фúиндь, шнà бей бедà ꙋлъꙋ́н
трꙋ́тжнгꙋ́ри шнà тꙋ́рбꙋрꙋри шнà ꙋфрúкошъ́ри. Кжндь въ́де прéалтꙋлкꙋка
дела́ча кꙋдъ́ре алꙋ́й, ꙋбáцꙋ прéалꙋ́й ꙋпжмúларе шнà пáгꙋбꙋ. Пентрꙋ
кꙋ чеалтꙋ ꙗсте грешúꙋ ка лꙋкрꙋ́рилé чъ́ле о́менéщи? Кáре демꙋ́ате о́рнол
ꙁúсꙋ. кꙋ то́кма ка кꙋ́рцернлé ржꙋ́рилор сáмжнꙋ. лꙋкрꙋ́рилé чъ́ле о́менéщи, ꙋ
прéꙋнꙋ кꙋ гжрла сꙋбъ́дꙋ шнкꙋ́рꙋ, шнà нꙋсꙋ кꙋноскꙋкꙋ ꙗ́кꙋрсꙋ, ꙋпрéꙋнꙋ лепи
пъе о́мꙋлꙋ, шнà ꙗлесáрꙋ шнà съдꙋкꙋ. Нꙋте тъ́ме кжндꙋ ꙋбогъцъ́ще о́мꙋ.
ꙗчéстꙋ кꙋкжнꙋ пророчéскꙋ ꙋпꙋкꙋ, ꙗчéстꙋ бúéрсꙋ дꙋховничéскꙋ. Кжндꙋ ꙋтрꙋ
пима ла о́мꙋ кꙋвжнтꙋ́ꙗчéста о́моарꙋ пáтима пи́ꙁмен кà о́сáбúе. Нꙋ
те тъ́ме кжндꙋ съ́ва ꙋбогъцúнà о́мꙋлꙋ, ꙗчéсторꙋ ерꙋ́ри нꙋле требꙋ́ескꙋ бáнн че
ꙗ требꙋ́ескꙋ о́менн, кꙋ нꙋ́бендекꙋ трꙋ́п чè сꙋфлеꙋ, шнà нꙋнꙋман ꙗлбо
трꙋ сꙋфлеꙋ чè шнà ꙗлмúéꙋ кꙋ мъ́кáрꙋ кꙋ сжнꙋ ꙋбъцъ́ торю ꙋрꙋ о́мꙋ сжꙋ
шнà éꙋ ка шнà чéж ла́лцꙋ о́менн, шнà пе́трꙋ ачъ́ж дáꙋ ꙋбцъ́тꙋри о́бщъ́ескꙋ.
Нꙋте тъ́ме кжндꙋ съ́ва ꙋбогъцнà о́мꙋлꙋ, кꙋ прúнде стúхꙋлꙋ ачéста ка=рꙋ
дъчúнꙋ ꙗбогъцúей шнà ꙗнорочúрей, кꙋ нꙋ ꙗсꙋ ꙋбогъцнà чинебà, чè ꙗнꙋврꙋ
въ съ ꙋбогъцъ́ескꙋ ачъ́ж ꙗсте богъцúе. О́аре кꙋноскꙋ́тацн ꙗчáста чèвà
ꙁúсꙋ? Чéла кáре кà съ́съ ꙋбогъцъ́ескꙋ ꙋнтребꙋ́ескꙋ бáнн, шнà не ꙗжꙋнгжндꙋ
въшплúнъ́ескꙋ то́ате потéле ꙗсте пꙋ́рꙋрꙋ стрáкꙋ шнà лнпсúнꙋ, ꙗрꙋ чéла чè
нꙋба съ́съ ꙋбогъцъ́ескꙋ. пꙋ́рꙋрꙋ ꙗсте лà норочúре, шнà богáꙋ. Нꙋте тъ́
ме кжндꙋ съ́ва ꙋбогъцнà о́мꙋлꙋ, сáꙋ кжндꙋ съ́ва ꙋмꙋ́ацнà слáва кáсїн лꙋй нꙋте
тъ́ме пенꙋ́трꙋчè? спꙋнем сънꙋмътъ́ем, кънчн дебрꙋ́ме чè чéн богáцн сжнꙋ ꙋ
фрнкошáцн, повестъ́ще дèвїáца лор пророкꙋ́л ꙁнжндꙋ. Чéте тéми дè о́м
кáре ꙗсте плúнꙋ дè фрꙋ́ндзе нꙋман, шнà нꙋ дèро́д? Чéте тéми дè о́м кáре мъ́р
цв

целѝ амържчюне ? чѐте тѐми дѐ ѻ́мѝ кáре тръáще кѫ фрúкъ пѫрѫ́ть ? къ
слѫгатà кжнд лúпсѣще нѫнѐ фрúкъ дѐ тúне . ıа̂рътѫ̀ богáтѫле пѫрѫ́ть ı̂
лъѫнтрѫ́тъѫ̀ ан прѐ дóмнѫтъѫ̀ , шѝцїе фрúкъ дѐ ѐл ѻ́ри оу̯́нде амѣ́рце .
драгостѣ юбúрен дѐ áрцинт оу̯́мбль дѫ̀пътúне , богáтѫл шѝ пречѐн богáци
шѝ пре слѫ̀ци шѝ прѐ пизмѫ̀тори шѝ прѐ фъкътóри дѐ бúне , претóци áчѐщѣ
ı̂н áре брънжмáш . къ мáре пúзмъръ̀дикъ латóци богáтѫл . Къ ѻ́мѫл чѐлсъ
рáкѫ петрѣ́че нефъкжнд стржмбътáте немънѫ̀ декрѣ́ме чѐмсте богáтъ
ı̂трѫбѫ̀нътáте , шѝнтрѫ̀ръ̀бáре , мр̀ богáтѫл дебрѣ́ме чѐ трънáще ı̂прѐѫ̀нъ
кѫлъкомúа , дѐтóци сѫ̀ оу̯ráще , шѝ мѣ́сте ı̂бóрба тѫтѫрóрь , шѝ нúсъ кѫче
рѐскѣтóци ı̂фáцъ кѫ̀ кѫкжнтѫл , мр̀ кѫ̀ гжндѫлѣтóци ı̂л оу̯ръ̀ск , шѝ кѫ̀
къ áчѣстѣ сжнт áдебърáте . Кжнд вúне вжнтѫл шѝ сѫ̀рпъ фрѫ̀нзéле . Кжнд
ѣфáче скнмбáре крéмнлор , áтѫ̀нче съгъсéск прїáтнїи чѐн минчúнóши , áтѫ̀
чѐ сѫкѫнóще óбрáзѫл чокóнлор , áтѫ̀нче съ добедѣ́ще хóра шѝ мѫ̀лцúмѣ фъ
царúчнлор , шѝ прúчúна фáчерїи , áтѫ̀нче съдешкúдь гѫрѝ тѫтѫрóр , шѝ ѯи
пéнтрѫ чѐл богáт прекáреле маѝ нáнѣте ı̂л момїа кѫ кѫ́бинтѫ̀ спѫркáтѫ̀
рѫ̀ѫ̀ викѣ́нѫ̀ , нѫ̀ чокодúницúѝ ли ель пъúнъ ѐри шúл áпъдáѝ ? нѫ̀ѝ спр̀ѫ
тáѝ мжúнеле ? áчѣль толте ѐрà минчúнóасе шѝ ı̂фáцъ нѫ̀маѝ , бенúтлѫ
ákѫ́м кѣ́мъ скнмбъ óбрáзѫл шѝ рѫ̀спѫ̀нде шѝ добедѣ́ще кѫ̀лúмба , прече
чѐ áбѣѝ ı̂кúс ı̂гжндѫлѣтъѫ̀ , пéнтрѫ̀ чѐ дáръ . тѐ тѐми дѐ богáтѫл чѐла
кáре мѣ́сте хѫ̀лúнт дѐáтжта мѫ̀лцúме дѐ ѻ́лмени ? шѝ áчáста мр̀ъ нѫ̀ѧсте
нúмúкъ , мъкáръ дѐ нѫ̀сáр хѫ̀лѝ ı̂сѫ̀ш прéсúне богáтѫл , áчѣстъ лѐ ѯúкѫ
нѫ̀ кáсъ хѫ̀лéскѫ̀ богъцúа прекѫ̀мѝ дѐ мѫ̀лте ѻ́ри áмѯúс . чѐ хѫ̀лéскѫ̀ прѐ чѐѝ
чѐлетребѫ̀éскѫ̀ богъцúа нѫ̀ каоу̯́нѝ лѫ̀кръ̀ бѫ̀нь , къ бáнїи бѫ̀нѝ сжнт , къ
лѫкрѫ̀рнле шѝ кѫ̀ фáпѣтеле кáре фáкь бѫ̀нѝ сжнт , Кѫ̀м сжнт бѫ̀нѝ ? бѫ̀нъ сжнт
къ мжнгжéсрѣчúа , гонéсѝ лúпса , áѫ̀ѯи кѫ́мѯúче - ıобь , ѐѫ̀ ерáм ѯúче , кѫ̀ оу̯
окú срéнлор , шѝ пичóаре шкїсопилор , ѐѫ̀ ерáм тáтъ непѫ̀тнúчóшилор . мѣ́сте
áчѣтанѣ́сть , шѝ фъръ дѐ нѝ ѫ̀нпъка , къ ı̂трѫ̀ѫ̀нъ кѫ̀ богъцúа мѣ́сте шѝ нѣбúре десъра
кáса мѫ̀ѯúче ıобь ѐрà дешкúсъ лафїеще кáре чебрѫ̀ вени . áчáсть мѣ́сте слѫ̀ж
ба богъцїéй , нѫ̀нѫ̀маѝ съфїе кѫ̀ нѫ̀меле чешѝ кѫ̀ фáпта . áчáсть богъцїе
ѧсте слѫ̀гъ áчѣ богъцїѝ , къ áчáсть̀ богъцїе кáре ѻ́ѧ̀ѫ̀ ѻ́ѧменїѝ нѫ̀маѝ пѣ́н
тр̀ѫ дѫншїѝ , ѧсте нѫ̀ме фъръдефáпть , мр̀ъ áча̀ богъцїе кáре ѻ́ѧ̀ ѻ́ѧме
нїѝ шѝ пéнтрѫ дѫншїѝ шѝ пéнтрѫ̀ áлцїѝ кѣ́рорàлетребѫ̀éскѫ̀ . áре шѝ нѫ̀ме
áре шѝ áдебър , áдѐ ѧсте богъцїе áдебърáт , шѝ кáре ѧсте áчáста ? ѧ́
сте богъцúа бѫ̀нъѫ̀тъцилор , шѝ богъцúа милостéнїеѝ , шѝ кѫ̀м ѧсте áча
ста ? ѐѫ̀ сѫ̀ѯúнь , ѧсте богáт кáре ѧ̀ бáнїѝ тѫтѫрóр , шѝ ѧсте бога
кáре дъ бáнїѝ лѫ̀ѝ спрáчилор , áчела ı̂богъцѣ́ще стржнгжндь , шѝ чѐлалáт
ı̂богъцѣ́ще келтѫ̀нндь , Шѝ оу̯нѫ̀л áр̀ъ прѐпѫ̀мжнт̀ь ѫ̀р̀ъ чѐлалалт̀ь ар̀ъ ı̂
чéрю . Кѫ̀кжт ѧсте маѝ бѫ̀нъ богъцúа áчáста кáре сѫ̀дъ̀ ла спрáчи , декжт
чѣ чѐ ѻ́цúне чúнева пéнтрѫ̀сúне , áчáсть̀ богъцúе кáрѣ̀ сѫ̀дъ̀ шѝ ла áлцїѝ á
ре премѫ̀лци кáреле юбéскѫ , ѫ̀р̀ъ чѣ кáрѣ̀ нѫ̀съ̀ дъ̀ ланúмени , áре ѯúчи

МЪРГЪРИТЪЛ

Дѐ мїй кѫреле хѫлѐск шѝ ча мхй демнѫне, кѫ пречѐл рѫпиторѝ шѝ лакомѝ нѫнѫмай чѐн кѫре ѫ недрепѣтате дѐ ѐл, чешѝ чѐн карїй нѫ пѫцинт нїоуѫ рѫ дела ѐль ѫ оуѫрѣск, дѫржндхй нѣнма дечѐй чесѫть пѫтимаши дѐл, кѫрѣ пречѐл милостѝнѣ нѫнѫмай чѐй чѐ мѫ милостенїѫ дела ѐл ѫ юбѐск, чѐ шѝ чѐй ченѫ мѫ тот ѫ юбѐск. Май бѫнѣ ѫсте бѫнѣтатѣ декѫт рѫ татѣ. Фрѫцилор рѫ татѣ шѝ пречѐнчѐ нѫ ѫбѫт недрепѣтате кемика, ѫй ѫре ѫ потрибнични, кѫрѣ милостенїѫ шѝ пречѐй ченѫ ѫбѫт нѣчи ѳфачере дѐ бѣне ѫй ѫре прїѫтини, пентрѫ кѣ зиче фїеще чине пентрѫ чел милостивѣ дѫмнезѣ сѣнда бѣне. Чѐй мѫлцемѐщи тѫ дака нѫцѫ дат нѣмик? Дака най ѫбѫт дела дѫнсѫл нѣчи ѳфачере де бѣне? Ѣшѫ ѫсте, ѐ нѫ ѫбѫт нѣчи ѳфачере дебѣне, чѐ ѫ ѫбѫт фрателемїеѫ, нѫ ѐѫ чѐ парѣ трѫпѫлуи мїеѫ. Кѣчи бѣнеле кѫре сѫ фѣкѫт ла ачел фрате ѫлмїеѫ, ѐ ѫ сокотѐск ла мѣне. Вѣзѫтай чѐ лѫкрѫ ѫсте бѫнѣтатѣ шѝ милостенїѫ, кѫм ѫсте пофтитѣ, кѫм ѫсте юбитѣ, шѝ чѐ лѫкрѫ бѫнѫсте? Кѣ ѳмѫл чел милостинѣ ѫсте ка оуѫнтатѣ тѫтѫрор, ка ѳкѫржѣ шѝ тоѫ трѫ кѫрїй стрѫзнитѣ чѐн слабѝ шѝ бѣтрѫни, шѝ чѐлуи милостинѣ дѐ нѣсеа ѫ тѫмпла сѣплѫцѣ бре хѫ рѣ, тоци стрѫгѫ луи дѫмнезѣ пентрѫ дѫнсѫл шѝ зѝкѫ, дѫмнезѣ сѣл милуѫскѣ, дѫмнезѣ сѣй дѫ бѣне, дѫмнезѣ сѣ ѫдѫкѣ кѫрѣ ла бѝнеле луи. Кѫрѣ дебей бенѝ сѣ ѫбѫзи, пентрѫ чел рѫпиторѝ шѝ лѫком бей ѫбѫзѝ оуѫнде зѝкѫ пентрѫ дѫнсѫл, Врѣѫ ѫмѫшѫл, спѫрѫтѫл шѝ рѣѫл. Пѫнтрѫ чѐ зѫчи тѫ карѐнай ѫбѫт нѣчи ѳстрѫмбѣтате дела дѫ сѫл ѫчѣсте рѫ тѫцѫ пентрѫ дѫнсѫл? Ѣшѫ ѫсте, ѐ нам ѫбѫт стрѫм бѣтате, кѫрѣ фрателемїеѫ ѫ ѫбѫт, стригѣрѝ мѫлте сѣ ѫ дѫтоате зѐ леле ѫсѫпра рѣ луи шѝ ѫнемилостивѫлуи, десеа ѫ тѫмпла сѣ кѫзѫ ла небое тоци ѫ ламѫстрѣ шѝл ѫ жѫрѣ шѝл бластѣмѣ, Дѐчи бѣѫц ѫсте ачаста? Богѣцїе ѫсте ачаста? Нѫ ѫсте май рѣ ачеста декѫт оуѫ бинобат, Кѣ бинобатѫл пѣ ѫрде трѫпѫл сѣ, кѫрѣ оуѫ богат ка ачеста пѣ ѫрде сѫфлѣтѫл сѣ. Нѫл кезѝ кѫм ѫсте легат дѐ юбирѣ ѫрѫнѫтѫлуй богатѫль? Пентрѫ чѐ нѫцисѣфаче милѣ дѐ ѐѫ ѳѫме. Пентрѫ ачѣѫ оуѫрѣск пре ачѐ ѫ чѐ ѫсте легат дѐ ѫлуй юбире дѐ ѫрѫнѫть, кѣ нѫ ѫсте легат де сѝлѣ чѐ ѫ сте легат кѫ ѫлуй боинць, шѝ сѫнгѫр шѫ пѫс ѫсѫпра луи лѫнцѫл ачеста, чекор рѣспѫнде кѣтрѣ мине богацїй сѣм зѝкѣ. ѳ злата оуѫсте, кѫрѣ кѣ трѣ ной чѐй богаци ѫн бенѝ сѣ ѫбѐци шѝ сѣзѝчи ѫ потрива волѣрѣ. Ѫ дебѣра кѣрѣ бой а бенѝ касѣзѝкѫ ѫ потрива волѣрѣ. Вѣ нѫбѣсѣѫра ѫмѫ ка пре стра шѝ ѐ нѫмѣсѫл ѫ лѣ ѫ дре тѫ пребѣ. Тѫ богате пѫрѫрѣ ѐ лѝпѝ дѐ ѫсѫпра сѫра кѫ луи шѝ пѫрѫрѣ ѫ мѣ ниѫ чѝ, лѝпѣсѣще тѫ де лаѳле мѣле, лѝпѣсѣще де латѫрмѫ мѣ кѫрѣ де стрѝчи тѫ ѳле мѣле пре мине хѫлѐщи кѫре сѫнт, пѣстрѫл пѐнтрѫ кѣче тегонѐск? де крѣме чѐ сѫнт пѣстрѫ май хѫлѝ кѫндѫ нѫ шгонѝ лѫпѫл де латѫрмѣ, ѐѫ сѫнть пѣстрѫл ачѐстор кѫ бѫжѫть толре ѳѝ, шѝ бѫт прелѫпѝ, ѫдекѣ пре чѐй чѐ бѫтѣмѣ сѫра чїй, нѫй бѫтѫ кѫ пїй

www.stavropoleos.ro

трн ѳчѐ кꙋ кꙋвжи́нтꙋл ѳ шн̀ май вжр̀тось къ ѐꙋ нꙋ̀те гонѐскꙋ чѐ текѐм ѳ
фѣ̀те да́ръ шн̀ тꙋ̀ о̑ле фѣ̀те ден̀ тꙋ́рма мѣ ѳ кѣчѐ а̑м̀ стри́чи тꙋ́ма
а̑бжи́дь да̀тори́е съ̀ а̑да́сѫи ѳ нꙋгонѐскꙋ прѐтѝне чѐ гонѐскꙋ лꙋпꙋ́л ѳ де
нꙋ̀ ѐ̑ши тꙋ̀ лꙋ́пь ѐꙋ нꙋ̀те гонѐскꙋ ѳ тꙋ̀ хꙋлѣ̀ше пре сѝнец̑ кѣчѐ тѣ̀й фѣкꙋ̀
лꙋ́пь шѝнꙋ̀ о̑ле ѳ ѐꙋ нꙋсѫи́нт а̑потри́вник̑ богаци́лор̀ чѐ сѫ́нт а̑жꙋто́рю бо
гаци́лор̀ ѳ кѣчѐ де́лешн̀ зѝнь а̑чѣ́стъ да́ръ а̑ц̑ сѫ́нт̀ де а̑жꙋто́рю а̑чѣ́стъ ѳ
мѣкаръ кѫ́ть нꙋ̀ле кꙋно́щи ѳ чѐ зѝчи кꙋ́м ѐ̑ши де а̑жꙋто́рюл̀ мїе́ꙋ де врѣ̀
ме чѐ мѣ гонѐщи мѣхꙋле́щи мѣ батѫкоре́щи ѳ да́ръ чѐ ѳ кꙋ а̑чѣ́стъ те мѫ
тꙋе́скꙋ ден̀ пꙋка́те ѳ те мѫнтꙋе́скꙋ де́н̀ рѣпи́ре ѳ те фа́кь прїа́тен̀ лꙋтꙋ
ро́рь ѳ те фа́кꙋ сѣ́те похтѣ́скъ то́ц̑ ѳ ѐꙋ а̑ц̑ зѝкꙋ пꙋрꙋ́рѣ хрѣпи́тан̀ ѳ лꙋ́а
тай май мꙋ́лтꙋ де кѫ́т̀ цисаꙋ кѣзꙋ́т̀ ѳ Вино́ла ми́не шн̀ те во́ю скнмѣ́а̀
де тевою фа́че бꙋ́н ѳ скнмѣ́а́бою врѣжмѣшѝа ка́ре а̑ц̑ сѫ́нт̀ то́цѣ врѣ̀ма
шн̀ тевою фа́че прїа́тен̀ тꙋтꙋро́р ѳ Скнмѣ́а́бою нево́а а̑тꙋ ка́ре те а̑фли
кась нꙋ́ѣи прнме́ждїе ѳ шн̀ а̑чѣ́стъ циледа́ꙋ а̑и́чн а̑нвїа́ца а̑часта ка́ре трѣ
и̑рѣ а̑двїа́ца чѣ́а ла́лтъ ка́ре а̑сте дꙋпъ мо́арте ѳ а̑ц̑ да́ꙋ а̑пърѣца́а чѐ
рнрилор̀ ѳ кась нꙋмерци ла мꙋ́нчеле чѣ́ле грѣ́ле ѳ кась а̑и̑ бꙋнѣтѣцнле а̑чѣ
лѣ ѳ карѐле ни́чи о̑ки де о̑мь лѣ́ꙋ бѣзꙋ́т̀ ѳ ни́чи вꙋре́ки лѣ́ꙋ а̑хзи́т̀ ѳ ни́чи
мѝнте по́алте сѣ́ле причапъ ѳ а̑чѣ́стъ кꙋби́нте де гонитори шн̀ де врѣжма́ш
сѫ́нт̀ ѳ а̑ꙋ де сфѣтꙋнторю бꙋ́нь шн̀ де прїа́тен̀ ѳ со̀ бога́те ѳ Да́ръ тѫ
мѣꙋрѣ́ци зникѫндꙋц̑ ѐꙋ би́неле тѣ́ꙋ ѳ да́ръ а̑ц̑ѣ ѐꙋ то̑ тѐ нѣ́ескꙋ ѳ Порꙋ́нкъ ш
дѣѣцѣтꙋ́рѣ а̑м̀ де ла баѣдика хс̑ съ̀ нѣ́ескꙋ пре врѣжма́шїн̀ мїе́н̀ ѳ дере
мѣ а̑чѣ́а нꙋлнѫескꙋ сѣте тѣмѣдꙋе́скꙋ мѣкаръ дем̀ ѐ̑ши шн̀ врѣжма́
стѣпа́нꙋ́л тѣ́ꙋ хс̑ съ̀ рѣстнгнїа̀ шн̀ зни́чѣ пре крꙋче ѳ кѣтрѣ та́тьа̀
тѣ́нте мѣ́рѣ лорь пꙋка́тꙋ́л а̑чѣ́ста ка́ре мꙋ рѣстнгни́т ѳ пе́нтрꙋ кѣ
кѫщнꙋ ѐн чѐ фа́кꙋ ѳ Да́ръ ци́е а̑ц̑ па́ре кѣте гоне́скꙋ шн̀ те хꙋле́скꙋ ѳ
нꙋ̀те гонѐскꙋ пре тѝне ѳ чепа́тема ка́ре а̑и а̑нюби́рей де а̑рѫни́т гонѐскꙋ ѳ
а̑ц̑па́ре кѣ кꙋти́не мѣба́т̀ ѳ нꙋ̀ кꙋти́не чѐ кꙋ рѣꙋта́тѣ та ѳ да́ръ тꙋ̀ нꙋ
мѣ а̑и фѣкѣторю де́вѝне ѳ Нꙋмъ сокоте́щи кѣцѫ́нтъ грнжꙋнторю́л̀ тѣ́ꙋ ѳ
Нꙋмъ ци́й кѣц̑ сѫ́нтъ а̑жꙋто́рю ци́е маймꙋ́л̀т̀ декѫ́т̀ то́ци ѳ чи́не а̑ла́ть ва
зни́че ци́е дѐ а̑чѣ́стъ карц̑ зѝкь ѐꙋ ѳ А̑ци́ѣпци съц̑ зѝкъ чел̀ май ма́ре ка́ре е̑ѣ
пѫнѣ́ще ѳ нꙋ̀казни́че лꙋ́кꙋ ка а̑чѣ́ста ни́чи о̑да́ть ѳ нꙋман а̑ц̑казни́че пе́нтрꙋ
мнкари грешѝле ка́ре фа́кꙋ о̑ла́менїн̀ ѳ сѫ́ꙋ а̑ла́тѣ хꙋ́ле а̑ле о̑ла́менилор̀ кась нѣ̀ѣпте
сѫ́ꙋскъ ѳ а̑чѣ́стъ а̑ц̑казни́че домнꙋ́л̀ четъ ци́н̀ тѣ̀ нѫ̀ пе́нтрꙋ спасе́нїе ѳ Дꙋ а̑
ци́ѣци съцилезнкъ а̑чѣ́стъ карецилезнкꙋ ѐꙋ мꙋ́рѣта̀ ? ни́чи та̀ нꙋцва зни́че
лꙋкꙋ ка а̑чѣ́та ни́чи о̑да́ть ѳ нꙋман а̑ц̑ба зни́че пе́нтрꙋ нескай подо́абе пе́нтрꙋ
сѫрмь пе́нтрꙋ фі́рь шн̀ а̑лтеле ка́ре нѣ́ескѣ мꙋ́ерилє ѳ да́ръ чѐ а̑ци́ѣпц̑ ѳ съ̀ зн
къ капилꙋ́л тѣ́ꙋ сѣте спасѣщи ѳ Нꙋцказни́че ни́чи о̑да́ть ѳ нꙋман а̑ц̑ба зн
чѐ пе́нтрꙋ мощенире пе́нтрꙋ дїа́ть ѳ а̑ꙋ до́ар̀ гѫнде́щи сѣте а̑вѣце слꙋ
га̀ ка а̑чѣ́стъ ѳ слꙋга̀ а̑ба зни́ пе́трꙋ слꙋбе пе́тр̄ тре́би ѳ пе́тр̄ слобознрѣ ро́би
ло̑ шнꙋ пе́нтр̄ спасе́нїе ѳ да́ръ чинеа̑щѣци съ зѝкъ чѐ ка́рїн мѣнѫкъ шѣ̑ꙋ кꙋти

ме, ширжд дѣлине. Ачѣа нъцкорзиче алть фрръкжтинъман деоспѣць депржи
зъри дѣчине, ъзвей съте фкѣце чинева акола ла зборъри оунде мѣрци съте
примѣлан. Акола нъцкорзиче алте, фръдѣнескари ржзъри грозаке депъ
тѣрѣле шика ачѣстѣ. Чедоарѣ нъдеждъѣщи съте фкѣце ла жъдецъци,
пентръ оунеле ка ачѣстѣ. Ка ничи акола, къ ла жъдецъци зику, пентръ
моцении пентръ дїате, пентръ слобозире де слъци ши де алтеле. Оунде дарѣ
ан нъдежде сале ъзи ачѣстѣ фррънъман дела мине. Тоци тем детине
ръ ев нъман техълеску богатъле, ши пънъбей фи фтрачестакип ев те
хълеску. Нъте ам денникъ, хълеску платима карѣ ан. Ев фч тан дѣ
рѣрѣ та ши тъстрицн? Дарѣ нъмїе фрикъ дестригарѣ та, нъман нъ
ескъ мжнтъирѣ та. Пентръ къ ев сжнть дофторъ съте тъмъдъеску.
Оаре деай аба оранъ, ши деай кема предофторь съте тъмъдъаскъ, ши де
ай беда аскъциндъши къцитъл нъман зиче тлем дърѣрѣ макарѣ къмъва
дъра. Нарѣ бою фгъдъи ацептжнде биндекарѣ дела тъарѣ ачѣа. Да
рѣ ев нетъиндь нимикъ, пентръ не фъри де мине, къ нъман кукъвжнтъль
фц куръцеску гжндъаптъъ. Макарѣ къши дофторъл чефче, демъате
ори тае ши фче рана май ра, нарѣ ев нъофакь ничи одатъ май ра, чеман
ънъ. Пентръ къ акола аете фире каренъпоате, ши аете ажъторъл ерѣи
арѣ непътинчось, нарѣ аичь аете пътѣрѣ кънинтелор. Дофторъл нъскъи
зъшъаще съте тъмъдъаскъ, нарѣ ев мъкиззъшъеску съте спъеску, къ
ъзъимъ пре мине, пентръ ачаста сав погоржт фїюл ъй дъмнезъ чел сж
гъръторъ, касъне съе пре ной, ши сънефакъ май фнаци декжт черл,
Деоунаъкръ нъман тетѣме депъкат, нарѣ чѣлѣлате толте съпїарѣ, о
ри ъвъцїе, ори съръчїе, ъ снаъ ъвери чеалть вафи. Ачѣстѣ зик шинъ
бою фчета ал зиче, къ нъбою съпїерзъ ничи оуна денонле мѣле. Настедъ
рѣ къ пътинцъ съсъспъсаскъ омъл богат, фоарте къ пътинцъ аете.
Ісъвь ера богат, че къзъитан боцїа ъй, Вези ши прїимирѣ де стрѣини
ачестъй ісъвь. Къзъитан маса ъй, Вези ши прїминца карѣ фъча ла
стрѣини. Авраамь че ера, Богат, съня кѫмка съфїе ъвът приче къти
не. Богат ера авраам, Адевъра богат ера, Къзъитъй богъціа.
Къзъитъсам. Вези ши петрѣчерѣ ъй кѫм ъзъпетрекът. Къзиче дъи
мезъиска скриптърѣ. Ла часъл деамїазъзи съартъть ъй авраам домнъл
акола оунде шъдъла копачнъл мамври, ши фтрачел ча съартъ трей бър
бъци, ши скължндъсе пинтръ къ нъсокотїа съфїе дъмнезъ (къня ъва къ
осокотн) ши съфкинъ ши зисе. Демъвец прїимн дебрѣдняь съостенищ
съфтраци фкасама. Ка вези че фъча ла крѣмѣ ден амїазъзи бътржнъл
авраам, Нъшъдъ фкасть, чела оамени стрїинни ши къзътори каренъйщїа
ничи декъм деънде ъвенит съскълъ ши лисефкинъ, чела карера богатъ
ши дебъи нѣм, каре ава атжта ъвъцїе, лъсжндь каса ъй, мъарѣ ъй,
копиїй ъй, слъгиле ъй, къ ава, тнї, слъги, лъсжндъи претоци ъеши

ѣвжнѣде пѣше, Аминсаѹ мрѣжа аюбнрїи де стрѣнни сѣнѫ кѹмба сѣсть
афле бреоуѹ нъалътору, сѣнѫ кѹмба сътрѣкъ бреоуѹ стрѣнь, шн сѣнѫ ѫтре
ѫкасалѹи . Вѣзи чефаче бътржнѹль акрамь, Нѫ порѹнчѣше
нічн оуѹнїй слѹги, макарък къ акѫ, тнї, ка сѣпъзаск ка лѣ, чине
батрѣче съл ѫдѹкъ, пентрѹкъщїѫ къ фѣлюл слѹгилор ѫстеленевѣ спребине,
сокотїѫ сънѫ доаръ долрмъ слѹга шн батрѣче стрїннѹл, шн ва пїр
дебжнатѹл, Вѣзи чѣ аѹфъкѹѹ богатѹл авраам, Вей тѫ саѹ прїнмѣщи
мъкаръ съ вѣзи пре оуѹнь съръ дечей прощи . аѹ съй рѫспѹнзи аѹ съй гр
ѣщи, чедебей шнда брес дать чека, нѹндай ѫсѹц кѫ мжна та, чедл
лслѹга та сънѣдѣ, наръ дрептѹл акраам нѹера ашѫ, чешърѣ ѫсоарелѫ
врѣме де амїаѕъзи, шнл ардѣ соареле шн авѣ ѕъдѹфѹл ѫлоѹ, перъкорѣлѕ
шнѫлоѹ де оуѹбрѣ абѣ похта юбирей де стрїнни, шѣдѣ шн ѣлеѣ родѫ
юбирей де стрїнни, оуѹнбогат ка ачеста ѫстеадевърат шнспъсинт богат.
Потривѣщемѹ акѹм шн чѣрк пребогаціїй бремїй ачещиѫ, съвѣзи оуѹнде
шѣдлѫ амїаѕъзи? шѣдлѫ ламѫдѹл пъкатѹлѹй, ламоарѣ бецей, оуѹ
де шѣдѫ, латжргѹ бѣци, Орбн шн ѫтѹникаць лаѹнимь, май не кѹбжи
тъторн де кжт добнтоачеле чѣле фъръ кѹбжнт, ченѹера ашѫ дрептѹ
авраам, вей спржбнещи лѹй акраам, ашѫй ржбнѣще шн фъ прекѹм аѹфъ
кѹт ель мъкарък къ хс не чѣре съфачем шнмай мѹлте, пентрѹ къ зиче
де нѹка прнсосн дрептать волстрък май мѹлтѹ де кжт къртѹрарїй шн
фарнсеїй, нѹбец ѫтрѫла ѫпъвцїѫ черюлѹ, пръѫкъшѣтѫ ажѹнце пре авраѫ,
прїнмиторю дестрїнни ера шн саѹ скѹлат шн саѹ ѫкнат стрїннлор челора
ченѹй щїѫ карей сжнт чей че бенисе акольѣ, пентрѹ къ де арфи щиѹт
карей сжнт нарфнфостъ нічи Омннѹне, пентрѹ къ лѹй дмнезъѹ слѹжїѫ.
че ачаста денѫщиѫ карей сжнт арать мѹлта похтъ априїнминцей Прїн
нлор, шн шѣдѣ шн прїнмиѫ кѹ толте ден дестѹл, жѹнгїатаѹ бнцел
шн кїамъ пре мѹжрѣ лѹй пре сарра де Офаче соцїе ла прїнминца Оаспецлор,
шн нѹера аскѹнсъ ѫчеларю, честѫ сѹпъ копачю пентрѹ къ ачѣѫ масъ ш
ачѣ прїнмире дестрїнни аѹ дешкнс згъѹл ей, шн Орбнрѣ фирей ей саѹ
ѫдрепт. Жѹнгїатаѹ бнцелѹл шн ѫѹ добждн пре исаак, фрѣмжта
таѹ фѣинъ, шн ѫѹ лѹать съмжнца ей съсъ ѫдасѫгъ ка стѣлеле черюлѹ,
шн кантъскпѹл мърїй, че поатекъ бѣзи шнтѹ. Дъм шнмїе родка ачеста
адевърат прекѹм ѫѹ дат лѹй акраам шн сарей? ѽ съраче шн тнкпоасе
оме, шнсмернте лѹкрѹри пъмжнтещи чери? ей ѫчдлѹ черюл локѹл ѫче
рнлор съ жочи ѫпреѹнъ кѹ джншїй, шнтѫ чери моарте стрнкътоаре? ей
ѫчдлѹ Обїацъ карѣ наре сфършнть, маре мсте плата карь май мѹл
тъ мсте рѫсплътнрѣ. А амынтекѹ сокотѣль чѣѫ каре зникь ей, кась
бѣзи скнибаре лѹкрѹрнлор, кжндь требѹѫ съ аратe акраам прїнминца де
стрїнни, чезнчѣ мѹерїй лѹй? Остенѣщете шн фрѣмжнтъ трей мъсѹ
рн де фѣинъ кѹратъ, ѣѹзъ шн мѹернле ачѣстѣ чезнчѣм, Остенѣщете

МЪРГЪРИ́ТЪ́Л

Де фрѣмжи́нть трéй мѣсурн де фѣ́инъ кърáтъ пéнтрѫ къ ѯпрѣ́ѫнъ ѧ́сте ѯ
трено́й ѯцелѣ́цгрѣ, шн ѯкѣцѣ́търа ѧ́сте пéнтрѫ а́мжндо́й. Ѻстенѣ́щеѧ дн
ѕи́чне дефрѣмжи́нть трéй мѣсурн де фѣ́инъ кърáтъ, шн є́ль а́лéргѣ ла
чúрѣда бонлор, ѯпа́рѫ Ѻстенѣ́ла кась ѯпа́рцѣ шн кѫнѫ́на, дендо́ѧ сжп
лѫкрѫ́рнле нѫ́нцїй съ фíе да́ръ шн бѫнътáтъ дендо́ѧ, є́ѫ тѣ́м лѫ́ать
мѫ́ре съмфíн де ѧ́жѫторю, Фíйм да́ръ де ѧ́жѫторю шн ла лѫкрѫ́рнле чѣ
ле май ѯна́лте. Ѻстенѣ́щете, Ѻстенѣ́щете, ѕи́чне шн ѯдѣ́мнъ
пре мѫ́ре. Шн кась нѫ ѧ́дѫкъ пре Ѻспецн ѕъ́бава ла брѣѧ мънíе
ѯй ѕи́чне. Ѻстенѣ́щете де фрѣмжи́нть трéй мѣсурн де фѣ́инъ кѫ
ра́тъ. Шн нѫ́зисе са́рра че́ ѧ́сте ѧча́ста? Пéнтрѫ ѧчѣ́сте нѣдéждн
мам мърнта́тéѫ ка съмъфа́чн съм ма́чин шн съфрѣмжи́нть, сомѫ́ре ка
мúне, ка́рѣ ѧм ѧтжи́та лбѫцїе. Тѫ́ан, тнї, слу́ѫн шн нѫ ѧнбрѫ́ѫ съпо
рѫ́й че́ѫи нйчи оу́нѫѧ денътрѫ ѧче́ѫѣ, че нѫ́ман премúне мъѯдéмни ла слу́ж
ба ѧчаста? Нау́ зне́ ѧша, Ѫедебрѣ́ме че е́ра мѫ́релѫи лбрам, нѫ кѫ
ѯпрѣѫна́рѣ трѫпѣ́ск, чекѫ ѯсоцúрѣ бѫнътъцїи, Пéнтрѫ ѧчѣ́ѧ ѯнзи́че
Ѻстенѣ́щете. Шн ѧ́нкъ ѧскѫ́ата декѫкжи́нтѫ́л ка́рей порѫ́нчїѧ кѫ пох
тъ, пéнтрѫ къщїѧ ро́дѫ́л плúнь чел де ю́бире дестрéнн. Невоѧ́щете де
фрѣмжи́нть ѯнзнчѧ, Пéнтрѫ къщїѧ грúжа шн по́хта мѫ́ерїй. Оу́н
де сжнть ѧкѫ́м мѫ́ернле врéмїй ѧче́ѫїѧ сълепотрúбúм кѫ са́рра. Ѻаре́ї
мúвор ѧкѫ́м лѫкрѫ́ри шн порѫ́нчи ка ѧчѣ́стѣ спфа́къ. Слѫ́жбе ка ѧчѣ́стѣ
ѯгѣдѫ́ирар съфа́къ. Ско́ате мжна мѫ́ернлор врéмїн ѧчѧ́ѫїѧ, шн бей ведѣ
къ ѧ́сте полéнтъ преденафа́рѣ, шн преденѣлъѫ́нтрѫ плúнъ деѧкѫ́ри. ѧкж
тора съра́чи рѣпúре ѧре мжна́та? Ско́ате мжна ѯта́ дескла́тъ кѫ че́ ѧ́сте
ѯбрѣкѫ́тъ? Ѧ́сте плúнъ делѣкомїе. Ско́ате шн мжна са́ррей съвези кѫ
че́ ѧ́сте ѯбрѣкѫ́тъ шн плúнъ, Ѧ́сте плúнъ депрїнмúнцъ дестрéнн, деми
лостéнїе, де дра́госте де ю́бире деспра́чн. Ѻ бѫ́нъ мжнъ дирѣ́пъ, шн
кѫ кжт ѧ́сте ѯфрѫмѫссца́рѣ шн ѧсѣмжна́рѣ дирѣ́птей мжнни. оу́на ѧ́сте
шн лоу́нїѧ шн ллúцїѧ, ѯ́рѣ Ѻсебúрѣ ѧ́сте мѫ́лтъ, ѧколо́ сжнть фжнтж
ни делúрѣми, ѯ́рѣ ѧнчи сжнть кѫнѫ́ни шн бѫкѫрїй. ѧчѣ́стѣ лезúкѫ ка
съ нѫ́чарѣ скѫ́ле нйчи мѫ́ернле дела бѣрбáцн, нйчи бѣрбáцїй съ ѯгѣдѫ́мскѣ
премѫ́ерн кжндь лечéрь лѫкрѫ́рика ѧчѣ́стѣ. Ѧ́ вéзи пре са́рра пречѣ́ богатѣ
шн дирѣ́пъ, ѧ́ѫ фрѣмжи́нтат ѯ́ чѣ́ле трéй мѣсурн дефѣ́инъ кѫра́тъ, кж
тъ Ѻстенѣ́ль ѧ́сте? ѯ́рѣѧ нѫ́ѫсимцит Ѻстенѣ́ла пéнтрѫ нѣдѣ́ждѣ добжн
дúрїй ка́рѣ ѧбѧ. Ѻстенѣ́щете дефрѣмжи́нть трéй мѣсурн дефѣ́инъ кѫра
тъ. Че́те ѯподобе́щи тѫ мѫ́ре? Кѫ́й бей съпла́чи, Бѣрба́тѫ́лѫ́й тѣ́ѫ
бей съпла́чи? Ра́ сокотѣ́ль ѧ́сте ѧча́ста, Де ѧ́сте съпла́чи бѣрба́тѫ́лѫ́й
тѣ́ѫ ѯтрачéста кип, шн де ѧ́сте съмѫ́нчéщи пре бѣрба́тѫ́л тѣ́ѫ съй пла́чи
ѯтрачéста кип. Да́рѣ кѫ́м бою съпла́кь бѣрба́тѫ́лѫ́н мїеѫ. Щúй кѫ́м бей
съй пла́чи, Кѫ ѯцелепчю́нѣ, шн кѫ кѫрѣцїѧ, кѫ блжндѣцеле, кѫ бѫнѣта
тѣ, кѫ смерúрѣ, кѫ дра́гостѣ, кѫ оу́нúрѣ, шн кѫ ѯцелѣцерѣ. ѧчѣ́стѣ
сжт

ежнть подолба, ачѣсте бужьтѣци цвор фаче оужире, кăрь чѣлѣлăте подолбе нутевор фаче ка съплачи бърбатулуи тъу, чѐ тевор фаче съте оурă скъ бърбатулă тъу. Кжндь цивей зиче ѧ шимă лу, пуцинъ врѣме цивей пачѧ, кăрь майпре оурмъ цвафи врѣжмăш, шика същій къачаста кжндь тецподобещи нуофачи ка съплачи бърбатулуй тъу, дентру ачѣстѣ ме стеăке. Кѣчи кжндь шѣзи цкасъ нуте цподобещи челапези подолбе, кăрь кжндь мерцила бесѣрекъ лецбрачи. Делифи фикжндь ка съплачи бърбатулуй тъу цкасъ ан пурта подолбеле, кăрь нужсте ашă, че цтри цбесѣрекъ шицежт мжинеле шигжтулă тот ăр, ши дева вени ши спи павел чел страшникь ши дорит декăре тем чен че пъкътуескъ ши дорит ла чей буни крединчеши, арстригă ши ăрзиче. Муерилe сънусъ подобѣскъ къ ăр ши къ мъргьритарю ши съвїе ла бесѣрекъ, ничи къ подобе демут прец, ши десева цтжмпла спцтре цбесѣрекъ вреоун елни сăвре оун пъгж съвăзъ муерилe цподобите деесь пънъжось, ши сьăузъ пре павел каре зиче сънуподарте ăр ничи съсцподобѣскъ, нукăзиче късжнть толте миучуии лукрурилe чѣле крещинещи? Къălта зиче цвъцътурюл лорь павел ши ălта фăкъ ен. Ши чѣле крещинещи рьмжн ădевърате, кăръчен каре левъдъ късъ фăкь цтрăлт кинь анесъфаче стрикъчюне. Ăшиждерѣ ши чей карей нустау ла цвъцътура сфицилор апостоли, ши некрединчосă ачела ши ели нуă зиче. Цтратăм аст цбесѣрека крещинилор ши ăмь лузжт зи кжндь цвъцътурюл лорь павел. Спнъ цтре муерилe лор цбесѣрекъ цплентурн, ши де спре ălть пăрте лѣм бъзуи пре ăле къфаку тот цпотрива цвъцътурнилор луй павел. Чець фолосѣще ăурă мужре? ăл пуй каспте аръци фрумоась? Чела фрумусѣцъ суфлетулуи ачаста нъ фолосѣще нимикъ, фій ласуфле фрумоась ши ătуиче вей фи дръгъпоась ши латруп. Къ бунътăтѣ омулуй луминѣзъ фăца луи, нунаще ălт лукру пепохтъ ка драгостѣ. Детека юби бърбатулă тъу ши девей фи ши грозăкъ тот цн вей пърѣ похтитъ, Ши кăрьш де тева оурж де ши оуржчинѣ суфлетулуй пречѣ че нъ юбѣще нулась сън плакъ фрумусѣцѣ образулуй. Кѣче кжндь вей сън чѐрн подолбе ши ăр, ель цкъ поате фуци де ель, кăрь де тине нупоате фуци, финдь ăл оунтру цкась пурурѣ, ши черждь лукрури каре нău ничи осокотѣль. Спнъ луз нумай оурѣкă тă кувинпеле ачѣсть съмăре, че спесъ скимбе ши гăндулă тъу. Къ ачѣсть сжнть ербури каре мушкъ ши дорь цтру пъ цжнъ врѣме, ши апон веселескъ пурурѣ, дофтор сжнть ши стржгу ра неле каспе нуесъ векăскъ ши спесъ фăкъ май рѣле, пентру къ еу кнде дждь спнътăтѣ каре спфаче кукужнтулă, кăрь чем лăци дофтори

тѣмпъдѣскъ трѫпъл каре ѫсте трекътоѓю ши прешитъ ши хѫлитъ.
Че мѫрѫ съмъ ѫторкъ съзникъ чѣл че зичѣмъ пѣнтрѫ авраам, пѣнтрѫ кѫ
нъ оѫнитъ фѫгъдѫинца. Остенѣщете зиче фѫмен сале фрѫмжнтъ.
Ачѣстъ фѣшите каре мѫжре сале скрѣ ѫгжндѫл ѣн. Ачѣстъ фѣш
те каре бѫрбат сале анъ ѫкѫцетѫл съѫ. Чемпорѣи хѫанне демъѫсе
ши ѫкалечи прекан кѫ рафтѫри полените ши пре катжрѫ ѫподобите, ка
тжрѫ стъ жось ѫподобитъ, адѫрѫл ѫлѣги ѫкасъ, каѣ ши катжрѫле
поартъ рафтѫ полените, ши съ ѫподобѣскѫ, ши съракѫл топиндѫсе де
фоame шѫде ла оѫшѫтѫ. Ши хс ѫсте ачѣла каре съ топѣще дефо
ме? Омарецѣе некѫнощинца, чѣ стъмъ ши чѣ рѫспѫнсѫ вей съдан ла зиса
жѫдекѫцѣй, ши че ертаре вей съ анъи, кжндь хс стъ ѫнаинтѣ оѫшѫй
тале ѫкипѫл съракѫлуй, Зикѣ оѫнѣй къ ам дать милостѣнѣе, ченѫ
да тѫ кжт чѣре съракѫл че кжт поци. Ка спѫнемь че вей зиче ѫтѫнчи
кжнд ворфи вѫлборале неѫприте, ши кжнд ворфи мѫнчиле ачѣлѣ ши гро
за ши фрика, ши пѫтерале, ши кжнд рѫдачел дефокѫва фѣѣрве. Кжнд
вакрѣ съфѣе жѫдеката чѣ ффрикошатъ, ши дибанѫл чел нефѫцарник.
Кжнд фирѣ ча фѣрѣ де ѫчепѫт вашъдѣ ако. Кжнд вафи пѫстѣире де
ацѫкрѫрале чѣле оменѣщи. Кжнд ничи таѫтъ ничи мѫмъ ничи вечинѫ ничи
ѫпъратъ ѫцва ажѫта. Ци васа ома сѫнгѫрѫ фаптелелѫи, ши зваж
дека пѣтрѫ ачѣле фате алелѫ. Ши девофи бѫне съва кѫнѫна, ѫрѣ девофи рѣле
съвамѫчи, чевей врѣ съзнчи ѫтѫнчѣ? Ѫтѫнчѣ вей врѣ съц адѫчи амнте
де кѫвинтеле мѣле, дарѣче фолован съанъи макарѣ девей ши адѫче амнте. Де
врѣме чеши богатѫл ачѣла шлѫ адѫсь амінтѣ ши черѣ врѣме съсъпокъмскъ
ченѫ ава ничи офолосиндъ, Зиче кѫтрѣ авраам сѫи тримиць пре лазарь
съоѫде вжрфѫл дѣцетѫлуй лѫй ши съи рѫкорѣскъ лимба, че авраам нѫтри
мисе прелазѣр. Нѫ къ дорѣ опикътѫрѣ деапъ фъча пагѫбъ ачей фѫн
тжни мари арлюлѫи, чепикътѫра милостѣнѣй нѫполте съсъ ѫпреѫне кѫ неоме
нїа. Кѣчи деврѣме че ѫврѣмѣ кѣи бѫнѣтѫцилор нѫсаѫ чинстит авраамь
ѫврѣмѣ кжнд съдаѫ кѫнѫниле, ничи ѣлнѫлаѫ ѫбреднчит ничи кѫ омжн
гжре лакѫвинтеле ачѣстъ. Пѣнтрѫ касънѫ плжнгъ ничи съракѫл пѣн
трѫ съръчїа лѫй, ничи богатѫл съсъбѫкѫре пѣнтрѫ акѫцїа лѫй, Ѣрн
богат? Дарѣ денѫвей адѫче ла мижлок богъцїа че съкаде, жсте пїердѫтъ
ачѣ богъцїе. Остенѣщете дефрѣмжнтъ трѣй мѣсѫри дефѫнинъ кѫрѫтъ
ачѣстъ зисе авраам мѫѣрїй лѫй, ши дѫпъ ачѣжѣл сингѫр алергѣ ла чирѣ
да вачилор ши жѫнгѣ кїцелѫл. Фѫ сжргѫнторю бѫтржнѫл, пѣнтрѫ къ
спое ачаста нѫ сльеїа пѫтѣрѣ трѫпѫлѫй лѫй, чеман вжрѣтое съѫтрїа кѫ
цѣлѫл бѫнѣтѫцїй лѫй, бирѫи осжрдїа лѫй префире, чѣла чѣ ѣра стѫпжнь а
тїї, слѫжи, цїиндь кїцелѫл ѫспинарѣлѫй, нѫй пѣра ничи кѫ оѫи грѣѫ. че
кѫ кѫцетѫл шикѫ поѫта че авж ѫнпѣра фоарте юшорь. О че слѫжѣтъ ши
чѣ кале авѫ бѫтржнѫл, ши мѫжрѣ ѫрѣш чѣ остенинцъ ши слѫжѣтъ, нѫнѫ

маи кѫчинєстѣ бѧнилор шинкѫ мѫлцимѣ ѻаспецилор, пріимирѣ пре ѻаспеци
че ѧкѣ шинкѫ ѻстенѣлѣ шинкѫ слѫбѣ мѫлѣ. Нѫ лѫкра кѫ слѫциле че ѥи сѫгѫри
кѫмѫнилє лор шинкѫ трѫпѫл лор. Шинмѫрѣ лѫи слѫжїѧ лѫѧндь лаѕине
киѣслѫжникѣ. Шинстрѣиніи шѣдѧ прекарїи нѫиїѧ нѧчи чине сѫнтъ.
Шинѧчєста кѫбѫнтъ нѫпѣрѣсѣскѫ ѧлзичерѣ, пентрѫ кѣѧчєѧ сѣсокотїѧ пре
сине кѣсѫнтъ стрѣини, кѣрѣєн нѫи сокотїѧ нѧчи пѫнѧ ѧгѧндѫл лор кѣсѫ
тѫ оѫнїи кѫ ѧчєѧ, чѥ нѫмаи кѫмікѣ лѫдобѫндинѣ ѻаспеци, шинслѫжїѧ ѧ
мѫндон ѧбрѣмѣ ѧчѣѧ, кѫлегѫндь стрѫгѫрїи юбирєи деѻаспеци кѫмынѣ
лор чѣ бѫнѣ, кѫ бѫнѣтатѣ, кѫ слѫжѣа, кѫ пріимирѣ, кѫ ѻстенѣла, кѫ
драгостѣ, кѫ кіберніснрѣ, шинкѫнєбонїца чѣ скѫмпѣ. ѧтѫѧта кѧтѫ нѫ
дѣсатѫ нимікѣ дінкѫтѣ требѫѧ, шинстаѧпроапе декопачю мѫѧрѣ лѫи ѧбрѫ
ѧбѫндь копачюл ѧлок декѣмарѣ, шинѧлоѕь деѧкоперемѫнѣ фрѫнзєле копачю
лѫи. Шинѫи ѥра рѫшине кѣчи ѧрѣта чинстѣ ѥи, шинкѫлецѧ родда слѫж
бєй, шиѧчѣстѣ фѣкѫндь ѥи чєчѫвенитъ чѫфѣкѫтъ? Ѧкрѣмѣ ѧчѧста
вин сѣбїѫ шиѧтѫнчи сѫрра кѧрєѧстє стѣрпѣ вѧсѣѧнѣ кокон пѧрте бѣрбѫтѣ
кѣ. О чѥ родѣ ѻдрѣслѧ мѧса ѧчѣѧ, Ѧчекипѻдрѣслѧ ѧша бѫнъ шин
кѫрѫндь шинѧкрѣмѣ ѥи, Ѧчекипфѫ стрѫгѫрѫл ѧдекѣ коконѫл депланѫ шин
ѧкрѣме. Пентрѫ кѣкѫбѫнтѫл ѻѧспецѫлѫи ѧчєлѫѧ ѧтрѣ ѧпѫнтечеле сѫр
рїи, шинстфѣкѫ коконѫл десѣбѫршитъ. Оѫнелекаѧчѣстѣ ѧѫфостѣ родда
ибирєи де ѻѧспеци. Гѧѧминтекѫбѫнтѫл кѧрєвою сѣцѫникѫ. Дѫпѣ ѧчѣ
стѣ тоате дѣка кресѫ коконѫл чел чесѣнѣѕкѫ дин мѧса ѧчѣѧ (деврѣмечє
стфѣкѫ бѣрбатъ родда пріимирїи чєн дестрѣінни) пентрѫ кѣнѫл нѣѕкѫ предѫ
сѫл пѫнтечєле чел стѣрпѣ ѧтѫѧта кѫтѫ ѧлнѣѕкѫ мѧса пріимирїи де стрѣінни,
шинмаивѫрѣтось маннаинтє детоате ѧлнѣѕкѫ кѫвѫнтѫл лѫи дѫмнезѣѫ.
Деврѣме дарѣ чекресѫ (коконѫл прекѫм ѧмаи зиесь) шинстфѣкѫ бѣрба
шикєни часѫл нѫнцїи, (сокотѣщепре ѧмпрѫнтѫл ѧчѣстѣ кѧрє грѣєскѫ)
Врѧсѣсѣѣвѫршѧскѣ бѣтрѫнѫл ѧбрѧам патрїархѫл ѧчєл фернчитъ, шинлѣ
кѫѧ ѧтрефѣмєйрѣле, шинѧлимѣ викѧѣнѣ, кемѫндь преслѫга лѫи ѧнзѣ.
йи мѫєрнле хананєнлор сѫнтъ рѣле. Дєчичєцїе бѫѧ ѕѫ ѧбрѧаме? Пасѣ
ѧчарѧ оѫнде маи нѣѕкѫтъ, шинѫдѫ деѧколо мѫѧре фїюлѫи мїєѫ. Миѫка
тешинноѧѕ лѫкрѫри фѧче ѧбрѧам. Вой щиць бине шинкѫноѧщецкѫндь ва
нещине сѣѧ мѫѧре фїюлѫи лѫи, шинпѣрнителесѫ грѣѧщешинмаикѣѕа шин
лакаѕѣ стрѣінѣ мєргѫ, шинпреоѫнѫл ѧлѣѫ кѫ бине, преѧлтѫл кѫ момѣле
пентрѫ ка ѥѣѕѣфакѣ логодинтори мѫлци, шинѧша фѣкѫндусе логодинтори
мѫлцишинѧѣрѣдѫинце де бани, шинѧтот фѣлюл деневоинцѣ ла пѣрінте
ле шинла маика лѫи, ка сѣгрѣиаскѣ ѥи сингѫри, шинѫлєѧстє лорѫшине
сѣфакѣ ѧчаста, нічи порѫнчєскѫ креоѫнїи слѫги сѣофакѣ, Чекѫндь би
не креоѫн стрѣінь ѧкаѕа лорѫ зиѕь часта шинчѣѧ. Дѫтедел ѧд пріимѣ
шел шилпѫне сѣшаѕѣ. Гѧрѣ ѧврѧам нѫфаче ѧша чефаче ѧпотрива ѧчєстѫѧ
лѫкрѫ, Пентрѫ кѣчикѫндь требѫѧ сѣфакѣ бреѫнлѫкрѫ ѧналтъ шинѣѫнь
ѧл

МЪРГЪРИТЪЛ

ал фъчѧ ел сѫнгър, адекъ ла юбирѣ деоспеци, нъзисе слъвїи лъй съ
факъ чепорънчи мъерїй лъй шилъиш. Гаръ кѫндь фъкъръ нънта шикр
ръ съѫ мъѫрефеторълъй лор, ѫтънчѣ зисе слъвїй лор дъте тѫ. Гаръ ѫкъ
мъернае кремїй ѫчещїѧ факъ ѫпотрикъ кѫндь кор съгрѫскъ къ залътарюл
дебреоуилъкръ нъсъ ръшинѣзъ, чеесь ѫле сѫнгъреѫ шишпѫ ѫпроапе дезѫ
тарю класънъласе фъре кѫмѫѫ сѫрма шинълелаѣ юбирѣ баниlор съньш дѣфѣ
мѣзе чинѣстѣ лор. Гаръ ѫбрѫам наъфъкъѣт ѫша, чѣ прѣосаспець ѫл прїи
мїѧ сѫнгър шїй слъжїѧ, Гаръ нънта зисе слъвїй лъй съофікъ. Дѣи
дебрѣме чеѫсте ѫша. Чѣц ѫдъчи ѫмънпе деѫбраам? Ѣрѫ богаѫ шифъ
чѧ шиѫчѣстѣ, чефъчѧ лъкръри пазъкъпе лъй дъмънезъъ. Ѫчѣстелъкръ
ри ѫлелъй ѫбраам пъне шитѫ богатъле ѫминѣтѣ тѫ, шинички одѫтъ пре
кимени нъбей хълиі. Чѣ деоунде ѣшїю кѫ съзнісь ѫчѣстѣ? Ѫпъкѫндь
пре пророкъѫ дъдь, шитомгъѫ ѫчела, Нъ̀тетѣме кѫндь съѫбогъ
цѣше омъѫ. Къѫчель стихѫ ѫънъскъѫт преѫчѣстѣ тоате. Шинѫпъ
къ ѫмѫафлѫат окомоаръ каре ѫсте плинъ деѫър, Нъ̀тетѣме кѫндь сева ѫ
богъцин омъѫ. Ѫпъкъ томгъѫ ѫчѣеста кѫреле поате съскоале тръпъриле кѫд
трѣмъръ, Ѫкътомгъ нъпоаѣѫлѫта сърждиче шисъпрежентѣскъ тръпъриле
кѫдтрѣмъръ ѫчекиѫ поате стихъѫ ѫчѣеста съѫтъръѣскъ тръпъриле челор
тинери шичелор бътржни кѫреле сѫнтьскъзъте ѫтръ похѫтъ тръпѣскъ, шин
сърждиче гѫндъѫ каре ѫсте ѫгрозинѫ деспъкѫѫт. Нъ̀тетѣме кѫндь сева ѫ
богъцин омъѫ. Чѣтетеми деом каре нъ̀ѫстеом чеѫсте лъѫп? Чѣтете
ми де омъѫ кѫреле ѫсте плинѫ денекъръцуге шисъровѣще ѫпрезнъ къ ѫбръѫ?
Чѣтетеми деомъѫ кѫреле дъ ѫлесале пентръ стржмбътъцинле лъй, ши ѫ
ъъънтръѫ лъй цинепебрьжмаш? Мѫфнбръѫттѣме шиѣ деокждсарфиѫбогъцѫ,
чемїѧ ѫдеверипророкъ (зикждѫ) Нъ̀тетѣме кѫдсека ѫбогъцинѫомъ. Ѫспъне
ѫчекиѫ шипентръ чѣ съньмъте ѫдеджсъ? Съѫ кѫдѫ нсеба ѫмъцислѫва кѫселъ
ѫ кѫвѫнѫ минънѫѫ шидебъньрѫдь къмѫ ѫдъсе маре бъньпѫате ѫкиѫ
депобѣсте шидеѫбъцътъръ. Нъ̀тетѣме кѫндѫ съ ѫбогъцѣще омъѫ съѫ
кѫндѫ съ ѫмъѫцѣщеслѫва кѫсїи лъй. нъзисеѫ кѫндѫ съба ѫмъѫцислѫва лъ
ѫдекъ ѫ омълъи, чеслѫва шилъминѫрѣ кѫсїи. кѣчи кѫндѫ ѫтри ѫкѫса
богатъълъи, шибезн спжлѫ нѫлцѫ шимѫри шикѫпетеле лор деѫъръ шимѫ
мъри бъгѫте прин зидъри шифжнтжни кърѫндѫ прем миѧлокъѫ кърцїи, ши
ѫлте кърсорн деапе шипомикарїи съ ѫпрезнъ кѫндѫ ѫплокѣще бѫнтъѫ,
шипардосѣлакърцїи плинъ фїиндѫ де ѫпистрнтъри шидезъгрѣвитъръ, ши
хаджми ѫрпкѫцин ѫлѫѫре. шисълъри мъѫте, шикоборѣ ѫщернъте пре
жось, шимѣсе спрѣлъчиндѫ деѫъръ, шипѫтъри ѫподобите. Ѫчѣстѣ тол
те сѫнтѫ слъѣи, шилъминарѣ кѫсїи, къръ нъ̀ слѫва ѫомълъи, пентръ къ слѫ
ва ѫомълъ требъе съфіе кърѣтърникъ, съфіе блѫндъ шисмеритъ шисъ
фіе шимлтивъ. Ѫчѣстѣ тоате сѫнтѫ слѫва ѫомълъи. Чѣте темидебога?
Декаса лъи дарѣ сѣте теми. пентръ къ Кѫсалъи ѫсте богатѫ къръ нъ̀ѣлкѫ

ре

ре лъкуáще ѓтржнсл, Гáръ бъзбче нещúне дè áур нумъ тéм. Пентрýче?
Пéнтрý къ галбенїи сжнт оýн лýкрý фръ сýфлет, даръ дè óм тè тéм
áдевърáт деóм ѕúче, даръ пéнтрý чè тетéми шн де джнсýл? áý
дóрь áбýциа ѓсте áлýй? áдевърáт нýсте áлýй чеѓсте мжндриа кáсе,
ѕúдý ѓсте де мáрмурн, даръ чè фолóс áре чéла че лъкуа ѓлъýнтрý?
áкоперемжнтýл ѓсте де áýрь даръ де áколѣ чефолосýе челýа чел áре? Кá
петеле стжáпилор сжнт де áýрь? Че даръ кáпýл богáтýтýлýй чéфоло
сúще де áколо, фїúндýй кáпýл лýй ѓгресжт кý пъкáтеле? Шн деѓсте
фáца кýрцїй кýрáтъ шн лýминáтъ, даръ кýноúнца богáтýлуи шн
íнима лýй ѓсте некýрáтъ, даръ богáтýл поáрть хáине де мътáсе,
шн лпóй сýфлетýл лýй жсте ѓбръкáт ѓхáине бéки. Кáса богáтýлъ жсте
áвýть, ѓръ éль жсте стрáкь шн мишъл кýм нýва éль, сáý кжндь ст
вл ѓмýцин слáва кáсей лýй. Шн пéнтрý кась кýнóлщец къ слáва жсте
áкáсей ѓръ нъ á óмýлýй, ден кýвúнтеле вóастре въ доведéскý, ѓтрáцн
ѓкась. Óýнде сжнтець? ѓтрачáсть кась даръ чéведець? мáрмýри фрý
мóасе, нъ дóаръ всй ѕúче къ ан бъѕýть óй фрýмóсь, че стжáпи минý
нáцн шн фересúри минýнáте, нъ къдóаръ ѕúчи минýнáть жсте áчéста
че лъкуáще ѓтрачáсть кась, чеѕúчи мýлтý áýрь жсте преáкоперемжт,
нýдоаръ ѕúчи мýлть милостéнїе? че мýлте фжнтжни шн мýлть бо
гъцúе, нýдоаръ къ ѕúчи мýлть богъцúе áре áчéста кý кáсле? че пре тý
тúндинъ деѕúдýрн де мáрмурн шн де фъúнтжни ѕúчи, áшúждерь бéзн
óýнкáл кýрáфтýри деáýрь шн ѕúчи съ чè рáфтýри бýне, ѓть даръ къ
жсте лáýда шн чинстъ ѕлптáрюлýй, фрýмоасъ хáинъ, áцестъторюлýй
даръ жсте óстенѣла, де трѣбъ роби челýа че áý бжндýть даръ жсте
лáýда, шн áша ръмжне стъпжнýá áчéла некýнýнáть шн чѣлъ че сжнт ѓ
прежýрýль лýй сжнть лъýдáте, ѓръ кжндь бéзн óýнь óмь бýнь ѕúчи,
съ бýй óм фрýмóс блкндь минýнáть мáпчь кý мúнте бýнъ, кý
чѣрникь, пýрýрѣ съ áфлъ ѓрýгъчюне, пýрýрѣ съ áфлъ ѓпóстýри,
пýрýрѣла бесѣречи съóдихнѣще, шн нúчи óдáть нýжсте деспърцúнт де ѓ
въцѣтýри. áчѣстѣ сжнть лáýделе óмýлýй бýй. Пéнтрý áчáста даръ
кýноаще чè жсте богъцúа óмýлýй, шнчé жсте богъцúа кáсей, нýтетѣмн,
девéй пýтж ѓвъца съ ѓпáрцнакýцúа óмýлýй шн акýцúа кáсей, дѣчúй нýте
вéй майнтѣме. Кéзи богъцúж чеосокотéскý де богъцúе, шн жсте ла тúне
карéщи сърáкý шн мишъл? Нýтетѣме кжндь ѓбогъцѣще óмýл, шн ка
съкýнощи къ áшà сжнть áчѣсте лýкрýри, макаръ къ áчи сжнть тóате, бé
ѕúл преáчéста ѓбрѣмъ мóрцїй лýй, áýдóарь ж чеба денърý áчѣлъ шн съдýче?
Мýрн богáтýл áчéла, ѕáчегол шн тúкъло, Чéла че ерà ѓбръкáт ѓхáйне де
мътáсе ѕáчеѓгроапъ, шн слýшúле лýй óýблъ шн ѓсýсь шн ѓжось, шн нúчи
óýнýж нýїè грúжъ деджнсýл, пенърý къ нýмх фость слýшн áдевърáте,
пýрѣсе, шн дýпъ áчѣж нúмúкъ нýмай жсте áлýй, óл ѕáче шн мýжрѣлъ

МЪРГЪРИТЪЛ

ѕъгърже, деѕлъгъш пърълъ ши съдесплетѣще, тоци ѡмѫнгъе съпълкъ м
ръ мѫ нѫскълътъ, коконїй лъй сѫнть спрълчи, ши мѫрѣ лъй бъдѫбъ, ка
тържй лъй, пъхърничїй лъ, нъстрѫбнле лъй чѣ че мжнкъ ши бѫкѫджншїй,
чѣ чѣ ръсфъца, ши хлджмїй лъй слъ тоци ѡколѫ. Пр ел дентрѫлчѣ
сть тоате немнка нѫпоате съѫ, дрѣ ѫлть че фак? Лрждикъ сѫнгѫ
шнл дѫк ла мормжнть, лллѫдѣ, дрѣ чѣн фолосѣскѫ лѫделе? Ши лѫде
ле лчѣстѣ челѫдѣ жсте прѣ лть мерире дешърть, Чѣлмй лѫдѣ?
Лѫдорѣ полте съѫ чека? Нчи оѫнл дентрѫлчѣстѣ нѫпоатесъл ѫндрепѣ
тѣе ши съй ажште ла їсѫ жѫдецъцїй. Мѣрце ла гролпъ богътѫ каре
ле ѫ ѫпѫкат тоате. Гролпъсѣ ѫколо ѫтрѣй коци депъмжнть ши лть
немнкъ, ши префъца лѫй ѫрѫнкъ цържнъ, ши пѫн ѫкоперемжнтѫ дѣсѫ
пр кошчюгълѫй, ши мѫрѣ лѫй съдѫче делколѫ. Ѫнде цїе ѫвѫцїм тл
съ богътѫле? Ѫндецись слѫшиле? тоци тѣѫ лъсат, лъсътѫтѣѫ ши
мѫрѣ тл, мъкаръкъ ѐ фърѣдекоѫн, пентрѫ къ ѐгонѣще пѫтърѣ ши
мѫлцимѣ бїермилор. Лчѣста жсте тот бинеле богътѫлѫй? Лдевърът
лчѣста жсте, пентрѫ късѫдѫче богътѫ неѫжндь немнкъ, ши пентрѫ
кесъщїй къ съдѫче фърънемнкъ, Кѫноще пре лчѣста. Сфнцїй мнчнчи лѫ
дѫш бинеле лор, нѫсь деспърть тоци дела мормжнтѫлор, пръ лнчь ла бога
нчи мѫрѣ лѫй нѫпоате съфери. Ѫколо ла мнчнчи сжнгѫр ѫпъратѫ ѫш
ѫ корона лѫй ши шѫде ла гролпа мнчнкѫлѫй. Пентрѫ лчѣста лѫкрѫ съпѫте
темикжндь ѫбогъцѣще омѫ. Лчѣсть стнхь лѫлндѫлнои тоци, съѫ
чѣпем ѫмъри пре домнѫ, мѫлцеминдѫй ѫпрѣвнъ къ фїнл ши къ дхѫлсфнт
къ нсѫкѫвине тоатъ чнстѣ ѫвѣчїй вѣчилор ѫмин.

КѪРѢНТ ЛЪЧНИНЧНЛѢ

Лчелѫй ѫтрѫ сфнци пърнтеле нострѫ

ЛЛХЙ ЇѠЛНЪ ЗЛАТООУСТЪ

Пентрѫ лъкомїе Блгословѣще пърнте

Нѫмепѫи фрте, пентрѫ каре причнть пофтѣщи сѣте ѫбогъцѣщи
дин лъкомїе ши дин хрпире, лѫ юбѣщи съ ѫфле ѫлцїи ърѫнтѫ
ши ѫѫрѫл каре лан стржне къ стржмбътате. ши тѫ нѫман съ
ръмжнкѫ блестѣмел ши ѫнлдема дела чѣ че лѣн фъкѫт стрмбътате. Дрѣ чѣ че лѫ гъсит фъръ ѐстенѣль мѫнжкъ ши
бѣѫ ши съ веселѣскѫ, пръ тѫ бей сѣдлн сѣмь ла жѫдекта лѫй дмнезѣ,
пентрѫ ѫчѣ челѣй фъкѫт стржмбътате, ши пре нименн ѫтѫнчи нѫ
кей ѫвѣ ѫтражѫторю. Пентрѫ кѣче къ де лѫ фость ши небрѣдни лчѣ

ѧа чє ѧи фъкўт стрѫмбъта́тъ, даръ де вр҃ме чє лъй дм҃незе́ў нъй
плъчє стрѫмбъта́тъ, ѧдевъра́т ѧре пре дм҃незе́ў ѧжўторю, шѝ съ
кўм зѝчи къ кўта́релє ѧсте богат шѝ петрѫчє бине кънѣ ѧсте пъне
фъвършит, къ зѝчє дм҃незе́аскл скрипту́ръ. Нўржи́ни че́лор никл҃ѣни.
пентрў къ де граб҃ъ съворь оу҃скѝ кѧнице ѧрбъ вѣ́рде, лъкомі́а ѧсте
оу҃н лъ́кат вѣкю шѝ о҃ри дѵ҃ѣ́ кѧсъ какъдѣ о҃фѝчє некўрѧ́тъ шѝ пъсті́е.
Шѝ мъкаръ кѫт де пъцинь де бей стрѫнце кў недирепта́те, тоатъ
ѧвъці́ѧ тѧ о҃доспѣще шѝ о҃пі́ѧрде. Пе́нтрў ѧчє́ста лъ́кръ де мъ́лте о҃ри
чѣле пъцинє стрѫнсе кў стрѫмбъ́л, ѧў пїердўт шѝ ѧў стрикѧ́т лъкръ
рале чѣле бъ́не ѧгоннисите. Даръ чѐ зѝчє лъкомъ́л? Даръ кўм сѫ́нть
мъ́ци де съ ѧ҃богъцє́скў ден о҃стенѣлеле стрїи́нилор шѝ нѝчє оу҃нръ нъ́пасть?
Мъкарь кѣде нў̀ петрє́кь рѣ́ў ѧкў́м шѝ склѧпъ де педе́ѱь, кѫръ ѧтъ́чє
мъ́лть кор сѣсъ мъ́нчаскъ, шѝ нў кўман ѐн чє шѝ ѧчє́ѧ чє мощенє́скў ѧчѣ
лѣ, ѧшѧ́ сѣкорь мъ́нчѝ, шѝ ѧчѧ́ста о҃фѧ́кў шѝ жўдекъто́рїй, къ нў спъ
зўръ шѝ ѧ҃цѧпъ нъ́ман пре чє́ѧ чє оу҃чи́гь шѝ фъ́ръ чє шѝ пре чє́ѧ чей прїи
мєскў пре ѐн ѧ҃н о҃мо́аръ. Кѫръ де бей кўноѧще пре чє́ѧ челѣй фъкўт сѫръ
вѣтѧ́те плѣтѣщелє ло́р май мъ́лтў де кѫт лѣй лъ́ѧт, преквм ѧў фъ
кўт шѝ ѧчє́ла зѧкхе́ў, кѫръ денъ́й бенщѝ пре ѧчє́ѧ чє лѣй фъкўп стрѫм
вѣтѧ́те, ѧ҃пѧцнле съра́чнлор, шѝ тѫт бей лѣ҃ѣ чебѝ мѫнгъѧ́ре. Пе́н
трў кънічи о҃доб҃ѫндъ нѧвем ді́н мі҃тє́нїѧ стрїи́нъ, шѝ ѧчѧ́ста съсѡ кў
нъщи дела зѧкхе́ў, кѧ́ре ѧўдѧ́т че́лор чє лѣў фъкўт стрѫмбъ́тѧте ѧ҃пъ
тра́т, шѝ ѧтъ́чє ѧў ѧфлѧ́т ертѧ́ре дела дм҃незе́ў. Дѧ́рънон къ лъо́м
кў мі́нле, шѝ дѧка дѣ́м милотенїе кѫт де пъцинъ денъ́трў ѧчѝ лъ́ѧре, ни
съ́ѧре к҃ѧм ѧ҃блѫзнѝт пре дм҃незе́ў, кѫръ нъ́ѧсте ѧшѧ, пе́нтрў къшѝкѧ
ни мъкарь кь ѧў ѧдўс чѣ́ѧ де ѧл до́нлѣ ла дм҃незе́ў кѧ́ре ѧ҃ѫфѳ́ст ден о҃
стенѣ́ла лъ́н даръ нъ́лѣў прїимни́т, чето́т лъў педе́ѱи мъ́лт пе́нтрў ѧчѣ́ѧ.
Даръ шѝ нѡ́н кѫнд бом дъ́чє лъ́н дм҃незе́ў прескўрн ден стрѫмбъта́те шѝ ден
лъкоме́, кўм съ нъ́ пъцим шѝ нѡ́н манръ́ў декѫ́т кѧ́нн? Кѣчи о҃кърѣщи
пре дм҃незе́ў шѝ ѧдў лъ́н дарўри некўра́тпе шѝ покло́нне? Нъ́ва х҃с съ хрътнѣ́скъ
де стрѫмбъта́те, чема́ бине ва съфге флѣмѫнд шѝ съ ролце прела оу҃шѝ съра́чнлор,
шѝ съ́л мъ́стре декѫ́т съ́л хрътнѣ́скъ лѧкомїй, шѝ нъцпарь къ до́арь нъма
хрътнто́рїй съкїѧмъ лѧкоми, чешѝ чє́ѧ чє лъкоме́скў ла лъ́кръ, ѧдекъ ла ме
ѱешъгъ́л фїешекърў́ѧ, шѝ нъ́фѧкь слѧвословї́нле шѝ ла́ў дєле лъй дм҃незъў
ѣрѣмѣ лор, маибі́не ѧ҃сте съ́нъ дезбра́чи пре ѧ҃лцїи шѝ съ ѧ҃бра́чи пре ѧ҃лцїи,
Ѡаре най фъкўт стрѫмбъта́те че́лор чей дезбръка́т? Ѧ҃декъра́т стрѫм
вѣта́телѣй фъкўт, шѝ макарь деайшѝ да́т ѧ҃лтора чѣлѣ чє ѧ҃нлў́т дела
ѧйшїй на́нфъкўт милостє́нїе чє недирепта́те. Даръ денъкей дѧкрѡпа
текѫ́т депъцин милостє́нїе денъчѣле лъ́ѧте кў стрѫмбъ́л чє мъ́нкъ грѫ́нъ
петрѫчє? Дерѣ́ме чешѝ ѧчє́ла лѧза́р ка́реле нъ́ѧ́бўт нѝчи о҃стрѫмбъта́т
декъторъ чел богат, чє нъ́ман кѣчи нъ́ѧ́фъкўт нѝчи оу҃ѝ бине, ѣл стътъ

та́ре

МЪРГЪРИТЪЛ

тре шн амарь пжрш асупра богатулуй ачелуй. Дарь че рспунесь кор съ
дучей че нъ миалуеску стрячїй дин мунка шн остенѣла лор. че нкъ нъу шн
чѣле стрейне? Шн деврѣме че себор мунчн къ сатана фокъ нестинесъ карїй
нъу оспътат прехс кжндь ахфость флъмжндь. дарь чеж чел ласть демоарь
дефаме. шн нъй дау нйчн дин чѣле чеу шн фъръ. Че нкъ шн пречел
бръкат ладезбракъ шнл деспоае. шн май бжртось стрїнн фїиндь. Нъну
майкъ нъл прїнмеску ка преоуностреинн че нкъл шн гонеску. шн болнав
фїиндь нъумай нацвенит съмъведец. че нкъ шн къ батжкърнрѣ воа
стръ мацъдробит. шн фїиндь легат ътеминць нъе дестулкънъмерусъл
вазъ. че нкъ фїиндь дезлегат къ виклешуг лупун легътурь. Оунїй
ка ачеща кжтъ мункъ шн педѣпесъ вор съпетрѣкъ? Деврѣме чел че нѣѣ
ще прекарїй ал кѣеску нъсъ осевѣще немнкъ ден пъгжни. Дарь чен че бжн
тъеску телор ченъфакнйчи остржмѣътате. че ертъчюне вор съанѣъ? Нн
ертъчюне нъвор аваж, деврѣме че атжта фок апринсерь акапетелелор чеж
че нъ хрънирь пре хс кжнд. ахфость фалъмжндь. Дарь карїй стрикъ шн
пъстреску каселе сърачилор шн авъдъвелор, оаре че ертъчюне вор съафае оу
нїй ка ачеж? Пентру ачаста дарь съфуцим депъкателе чѣле рѣле, съ
фуцим дестржмѣътате шн делъкомїе. Шн кум нъневдучей аминте де ла
комїй шн недрептїй чей май денаинте, каре сауда съдж самъ ла жудекъто
рю пентру фаптелелор. шн авуцїж шн остенѣлелелор оау добжндит лцїй
ѣрь енруъ съмунческу ад. Нъ жстеачаста маре небунїе шн орбире!
Ной съ остенним шн съпетрѣчемрѣъ атоатъ вїаца ноастрь, шн апоі дупъ
моарте сънемунчнм шн ад. О тикълошїй деной че рѣъ неащѣпътъ,
оаре че акъръ бафн майрѣъ алуме декжт лакомїй, кѣ вїаца лор жстемайм
декжт моартѣ, кѣ съ апуцинѣзъ де грижъ шн де трудемуате. шн тоатъ
вїаца лор шїсопетрекъ фъръдесомнъ. шн нйчн одатъ нау нйчн обукърїенн
обесеаїе. шн де съ атжмплъ апъгубн бреодатъ нѣъпарекъ акъпїрдут тоате
шн токма шн вїаца луй. Дшиждерѣ шн нбиторнл де бани макарь оламенн
де касалуй, макарь прїатени, дѣка нъаре чева добжндъ дела джншїй,
нйчн пеоунїй нуй юбѣще, чекъ точн съ абръжбѣще. Дева зиче нещинне н
енторнлуй де арунитъ фъръде омеиїе шн фърь вокотѣлъ диреѣптъ ай ва зиче
кареле токма шн пре синебиндепентрь пъцинъ добжндъ, шн тъторор со
фаче връжмаш, шн мълтъ гревтате депъмжнтъ пентрь кѣчн нъкрѣще
аръ алокъ де спиче, шн мъгърнле алок депїетрн, шн фънтжннле алок де апъ
тот арунитъ съсъфакъ. Шн пентрь сънътатѣ шн бинеле алтора съмъ
нѣще шн съмжнїе, Нйчн преоунъ ом нъ юбѣще чедето ци фуце шн съдепъ
тѣзъ шн май бжртось пре сърачи шн премишнй нйчн съй базъ некъюрѣ, шн
кжндь ай вѣде веніндь диреѣптъ милостенїж съмжнїе шнле каутъ къ окн
съабатечи, шїй доженѣще шїй мъсърь, Зикж дъле къ сжтѣне шнрѣ делъкрь,
м пре чѣ бога апимужще шї забнѣужщекъ нъаре авъцїж ле шн банїн лор, шн
паре

пáре кѣнфáкъ тоцн сѣржмѣтътáте, шн áре скжрбъ мулт шн мáре омулче
викльнь, кѣ чинеáу фоць манхикльй декáт áхаб áпрáтулжидовилор? чè
áсть ел похтинд сѣмвíа луи навуде, сокотще кáт амáр шн кáтъ скж
бъáвь, чè кунощинца луи áдожънїа девѣмечè вѣзу прè Iлгевїнд ка сѣл
чѣрте, сѣ áтомáрсе únапои посоморáт ку капул плекáт ла пломжнт, шн
окїн луи ерà áтунекáцн демулт скжрбъ. Вецè сѣ щнцн мáн алес кѣ áбу
цíа нулась пре омени сѣфíе омени чè хїáрѣ шн демонн. Одинїсѣрѣ фу
сѣчет áнтисухїа, áсѣ спругáрѣ тоць нбиторюлуй деомени дмнезéу
шн ащептá сѣбíе плоае мулт, шн атжта áу плоáит кáт сѣ áплу шн сѣ
стѣрѣ тот пѣмжнтул, шнтоатъ лумѣ мулцѣмїа луй дмнезéу, ка
кум мрфи áбис дела оушжле морцїн, шн тоцн сѣбукура шн прѣзнуй пѣрѣ
оаре карела дентру богáцн оумбла прéн минжлокул четъцїн áтрнстáт шнл
áтреба мулцн сѣ áфлепричина áтрнстърїи, мѣрѣ ел кумгиндусѣ дè тирънїа
пятимїн хисе кѣ áвѣ хѣче мíн демъсури дегржу шн акум чинелба кумпѣ
расу чебою сѣйфáку? Чéзнчн омуле áцпаре рѣу кѣчн нáу мурíт оаме
кíн перóаме кастъстржнцн арцинтъ пїерзтрїй? Дарбкум най áузит пре
соломон карele хиче, кѣчела ческумпѣще гржу демулцíме жсте блесте
мат, адекѣ чела честржнце гржш алѣ тижне сѣлкжнзѣ май скумпу
жсте блестемáт детоцн оменїй, карele сѣфаче приятен шнробь дїяколу
луй, пéнтру кѣсѣ роагѣ сѣфíе фсмиете кастш кжнзѣ пжнѣ луй сѣ стржн
гѣ арцинтул бжнтулуй. Хíарта декамѣнжкѣ шн сѣ сáтурѣ жле фуг,
мѣрѣ лакомул шн курварюл наре сацїу нíчи одáтѣ, нíчи драгостѣ луй
дмнезѣу нíчи фрíка мунчїй нíчи рушжнѣ шн педéпса оменилор, чела Тóа
те жсте фѣрѣ де рушжне шн май бжртось фѣрѣ де оменíе, шн пáре кѣ
кувинтеле луй дмнезѣу сжнт бáсне, шн нусѣ тѣме дежудекáта чл бїнѣ
ре чева сѣажудече пéнтру стржмбѣтъцнле луй чефáче? кум áрфи охїáрѣ
сѣлбатекѣ, чеакѣ май бжртось нíчн хїáрълор нусѣ асáмънѣ, шнфáче не
дрептáте фрáцнлор луй челор че сжнт деокредíнцѣ куджнсул шїн мѣнжкѣ
пре джншїй, Дéчн кум вей путѣ сѣдáн сѣмѣ ладмнезѣу? Акáй нуи
зи пре албíнѣ кѣ дакамушкѣ пре чинеба амóаре? áбáцѣте шн тудеджа
шн нуфаче пагубъ шн скжрбъ фрáтелуй тъу пéнтру кѣ май нáинте ва
вени моартѣ ланóн шн май апóн вамѣрце лачéй челѣм фѣкут стржмбѣта
те. Пéнтру áчѣа бáнїй сѣкїáмъ требунторн кастне требужскѣ латре
бнле нолестре, мѣрѣ нусѣй áскундем. Кѣчела чеюбѣще бáни нáре краябъ
нумай куврѣтъмашїй луи чешн купрїятенїй шн манмулѣть престрáчн оурá
ще, нíчи áре прнятнин пре нимень чесѣ áфлѣ тутурор кугреу. Шн нуи
áре нуман сѣфлетул луй пїердупі чешн тнкълосул луй трупі демуте гри
áлтопще шн бетежáще. Чéла че оурáще арцинтул óпрѣще пофта бá
нилор, мѣрѣ чела чева сѣсѣ áбогѣцѣскѣ, манмулту áпринде фокул похтен
áсѣфлетул луи, пéнтру нѣ дакадобжндѣще зéчи демíй делéй шн áлцíй

МЪРГЪРИ́ТЪЛ

Ѧ́кѣ пре а̑тѫ́та маѝ пофтѣ́ще, шѝ дака добѫ́ндѣ́ще шѝ а̑че́а похтѣ́ще сѣ
маѝ добѫ́ндѣ́скѣ де до́лꙋ о́ри пре а̑тѫ́та, шѝ ничи о́да́тъ нꙋ́поате сѣсти
гѣ похта чѣ бикѣ́нѣ а̑лъкомі́еѝ. Пе́нтрꙋ кѣ на́нхрѣнит пречѐ́л фалъ
мѫ́ндь темꙋ́нчѣ́ще дмнꙋ́л, да́ръ де а̑и дезбрѣка́т пречѐ́л а̑брѣка́т,
кꙋ́м бе́и сѣ скапи де а̑фрикоша́та жꙋдека́пъ? пестѐ пꙋ́тинцъ ѫ̑сте,
пе́нтрꙋ кѣ че́а челѣ́ѝ фкꙋ́т стрѫ́мбѣта́те а̑шчера́л лор. Ѝ спꙋ́немн де
тѣ́рдꙋче чинева́ а̑ца́ра пе́рсіеѝ пе́нтрꙋ ка сѣбе́зи, шѝ сѣц порꙋ́нчаскѣ сѣзи
де́ци каскѣ шѝ кꙋ́рци, со́аре на́ѝ рѫ́де де небꙋніѧ́ лꙋ́ѝ, кѣчи небꙋ́нѣще а̑цъ
рꙋ́нчѣще сѣкелтꙋ́е́щи фѣрѣ́ъденичи хи́фолось? Да́рѣ кѣчи о́стене́щи пре а̑ча
сѣ́ лꙋ́ме, девре́ме че беѝ съ о̑пѣрѣсе́щи кꙋрѫ́ндь? Че́ зи́чи кѣ боꙋ́ сѣлела
копи́лор мі́еѝ, че шѝ копіѝ́ѝ а̑кꙋрѫ́ндѣ́ вре́ме бор сѣмо́арѣ шѝ де мꙋ́лтѣ о́ри
маѝнли́нте декѫ́т тине. Че́ нꙋ́маѝ пе́нтрꙋ а̑чѣ́ста лъкоме́щи каскѣ́ц полее́
ширѫ́фтꙋрие ка́лꙋлꙋѝ тѣ́ꙋ, шѝ стѫ́лпіѝ́ ка́сіѝ та́ле. Да́рѣ декѫ́тѣ мꙋ́н
кѣ а̑чѣ́стѣ а̑ца́ сѫ́нт вре́дничи? Кѣ де́ кѫ́ниеле тѣ́ꙋ а̑и гри́жѣ мꙋ́лтѣ, ѝа́рѣ
стрѫ́кꙋ́л шѝ маѝ а́лесь хс мо́аре де́фо́аме, пе́нтрꙋ ка́ре стрѫ́к. сꙋ́ пѣгорѫ́т
хс ден чѣ́рю, шѝ ничи пꙋ́цинѣ хра́нѣ декаре́ е́ не́бое нꙋ́ добѫ́ндѣ́ще, че декѫ́
то́алте лꙋ́крꙋ́рие та́ле чѣ́ле чинестите фх маѝ нечинестит хс ла тине, кѫ́
да́ѝ кꙋ́рбелор шѝ кꙋ́рва́рилор, шѝ пре стрѫ́кь нꙋ́ бе́зи. Да́рѣ кѫ́нде фа́
чи стрѫ́мбѣта́те стрѫ́чилор шѝ бѣ́дꙋбелор, кѫ́те рѫ́ꙋри де́фо́к бор сѣлѫ́ж
гѣ сѣ́ѧрѣ а̑че́л сꙋ́флет кꙋ́рва́рю шѝ некꙋра́т. Тѣ́мецивѣ че́а че ꙋгри
ѣ́нци пре стрѫ́чи, шѝ лефа́чец стрѫ́мбѣта́те. Вѣ́ѝ бога́цїѝ а̑бе́ци а̑вꙋцѣ шѝ
бани, Да́рѣ а̑ꙋ шѝ стрѫ́чїѝ а̑рме, а̑декѣ сꙋспи́неле шѝ плѫ́нсꙋ́рие, Пе́нтрꙋ
а̑чѣ́стѣ лебине лѫ́ꙋторю денчерюи. А̑чѣ́стѣ а̑рме са́пѣ ка́селе челор неди
ре́пци. Четѣ́ци шѝ о́раше ден темѣ́е сꙋ́ пꙋстїѝ́т, шѝ ли́мби детоть
сꙋ́ прѣпѣди, а̑тѫ́та де ма́ре е̑сте а̑лъторіа́ дела дмне́зѣ́ꙋ че́лор сꙋ́пѣ
ра́ци. Ма́ре а̑рмѣ е̑сте сꙋспинꙋ́л стрѫ́чилор шѝ нѣпѣстꙋ́ицилор, Пе́нтрꙋ
кѣ лꙋ́ѝ дмне́зѣ́ꙋ е́ мі́лѣ де фи́рѣ лор чѣ́ бꙋ́нѣ шѝ а̑гѣдꙋнто́аре, кѫ́нде
сꙋфере рѣꙋтѣ́ицие шѝ нꙋ́ хꙋле́скꙋ сꙋ́ блѣ́стемѣ, че́ нꙋ́маѝ че́ сꙋспинѣ пла
гѫ́ндꙋш рѣꙋ́л лор, шѝ сѣ а̑ра́тѣ дмне́зѣ́ꙋ блѫ́ндь че́лор че́ па́тѣ пр̃ѫ
бѣ́ѣци, ѝа́рѣ пре че́а чѐ́ѝ сꙋ́пѣрѣ предѫ́ншїѝ́ а̑ѝ педепсѣ́ще.
Де́чи пе́нтрꙋ а̑чѣ́ста сѫ фꙋци́нѣ фра́цилор деа̑фа́черѣ стр̃ѫ
бѣта́те ка сѣбе́ѝ пре дмне́зѣ́ꙋ блѫ́ндь шѝ
ѣртѣторю, кꙋ да́рꙋ́л шѝ кꙋ нѣбѝ́рѣ де о̑а
мени а̑до́минꙋ́лꙋѝ но́стрꙋ́ хс а̑кѣ
рꙋ́ѫ слава шѝ пꙋтѣ́рѣ
а̑ѣчїѝ ѣчина́ор
а́мїнь.

CUVÂNTĂRI ALESE
Ale Părintelui nostru

IOAN ZLATOUST

Pentru nevoile mănăstirii și pentru mântuirea Binecredincioșilor
Părinți.

Precum Dumnezeu iubitorule cu smerenie pre Omul l-a mândru, nu l-a lăcuit în rai pentru cuvintele multe, ci pentru puține și ascultătoare. Adu-ți aminte nu numai de neputința firii omenești, ci și de mărirea firii. Omule, pentru ce te-ai smerit și te-ai mândrit, ai călcat porunca? Dar de ce zice către Eva bărbatul: Ție voi înmulți necazurile tale și durerile tale, cu dureri vei naște fiii tăi? Și pentru ce a zis către Adam: Pământul va fi blestemat în lucrul tău? Și spinii și pălămida va încolți ție? Și cu sudoarea feței tale vei mânca pâinea ta? Pentru că Eva a călcat porunca, a fost pedepsită cu naștere de fii, iar Adam, pentru că a ascultat de femeia sa, a fost blestemat pământul. Și de aceea, o, omule, nu te mândri, ci te smerește, căci ești pământ și în pământ te vei întoarce. Și de ce te-ai mâhnit, o, omule? Pentru că ai fost izgonit din rai? Dar nu știi că raiul este loc de desfătare, iar lumea aceasta este loc de nevoință? Și de ce te-ai mâhnit, o, omule,

ка кжнд арфн нещине стъпжн ши пътрнек ши апон съл батъ росїи лун,
ши сънфге тот тръпъл лъи плин дерăне, ши дъка мъруе отжрг съсъмъ
рѣскъ къ гжндъл към къ стъпжнѣще мълцимеде о́менн. Манбине ар
фн съ стъпжнещи пътнинав ши съ нъфїи роъ пъкателор, пентръче кънде
брѣме че жсте дефъимат чеа чесъ мжндрѣще флъкрърилв чѣле адевръте
ши бъне ши пжрде ачѣле остенѣле але бъниътъцїи, даръ къ кжт манкж
тос съкл дефънма чела чесъ мжндрѣще флъкрърелє чѣле рѣле, ши пентръ
слава чѣ трекътоаре съ фнлцъ пресине, оънъл ка ачела към нъка фнъ
жокърнн ши держъл тътърора? Тнкълоасе ши мнщъл ом, съфлетъл
тъ жсте ръ спрнкат, ши мънчнт деволала пъкателор, ши тъ къ мърире
тѣ слъвещи, къ ан атжцѣ галбени ши атъцѣ лен. Сал къ ан атжтѣ слъ
ги. Даръ ачѣстъ нъсжнт алетале че але алтора, Ши денъмъкрезн кънол
ще къ испитъ дин бомїи чен ман дин нанте детине, даръ денътебенпе
десн нчи ден скриптърь нчи динтралцн оамени че ал пъцинт ачѣстѣ.
ащѣптъ пъцинѣ врѣме кънвен кънощеснгър. Кжнд? Кжнд нъвен авѣде
авъцїа та нчи оън фолос ши нчи оън ажъторю, кжнд тебен бате къ мол
тѣ ши атънче нъвен фи спжнъ оънъничас нчи мъкаръ оънїи пъцинѣлечи
те, атънче фърь девоа та ачѣстъ левен да ши лачеа карїи нъврѣи нчи
въниезн, къспарѣ ш прокопѣла лъкрърило омене нъе алта фъръ кжт пълбире
ши фъм ши оъмерѣ, ши ѣкъ декжт ачѣстъ ман пътред масе омъл, пен
тръ къцѣ парекъ ещи маре ѣбредннче домнътъ, ши порцн ханне лъминате
ши апои мори ка оън спраѣ, ши ачаста масте ши ѣбисъри. Къ ѣчекнп съ
нбесъ висъриле ка към нарфи немик дъка съфаче їсъ, аша тъпш дъка вине
ноапте, ши ачѣстъ каре нъсадекърате съ окърѣскъ шисъ дефъимѣзъ. Фъ
кътътфи визирю адекъ неправник ѣпърьцїен, ши ѣкъ ма фъкъ ѣсонъ воевод,
мѣ зиче. Даръ къ амфост бомрю їсъ, тъ ан фост ноапте, Даръ де
амфост ноапте че жсте? Къ тънъ ан алтъ ман мълтъ фъръдекжтнъ
меле. Къ зичем кътарелє аъ фостъ воивод сал патрїархъ, ши нъман къ
вжнтъл аре даръл, ши ѣдатъ трѣчекъ борба. Аша сжнтъ тоате лъкър
рилелъмїи, съзичем ѣтрей сал ѣпатръ ани. Даръ оънде сжнтъ чей чеи
стътът манайнте де зѣче ани бомрн ши стъпжни, некъюрѣ нъсъ вѣд?
Даръ апостол павел нъфостъ аша? Пентръ къ ши вїъ аъфостъ лъмина
ши вестит ѣтръ ани мълцн, ши сал съвжршит, ши аътрекът патръ съ
тте де ани, ши ѣкъ ши акъм жсте лъминат ши вестит манмълтъ декжт
кжндь ерлвїъ преътъмжнтъ, Даръ стрълъчирѣ че аре ѣчерю че кънжнтъ де
ом поате съ соспъе? Нчи оънъл. Ънсъ ѣчекнп ши блълърилє мърїи кжд
съ ѣналцъ оъне сори, алте сори съ погоарѣ, Аша бедем ши пречей мжндри,
къ съ тръфеск шиш рждикъ съ спржнчѣнеле лор. Пентръ карїи зиче прор
кълъ дъдь. Нътетѣме кжндь себа ѣбогъцн сомъл. сал кжндь себа ѣмъ
чи слава ка сей лъи. Кине ал зн дирептъл пророк, нътетѣме, адекъ съ

нъте

нъте тръбуе ѕиче нълъчиръ шн слава богъцией шн амждрией. Пентръ
кълвей бедѣ дескъртъ врѣме ѕъкѣнде морть шн гол мѣнкаре вїермилор
шн непъстѣнде аъа немикъ дентръ абъцїа лъй. Кътоате лелъсъмѣнчи
нъмай мѣрцем къ сарчина пъкателор челора тамѣстрѣнеь шн дѣрпкаци къ
рътатъ. Адевърат кѣ кале аъ нъмит даскалїй чен вътрѣни пре мѣн
дре мърире дешарть. Пентръ кѣ чела чеѣ мърѣще дешърть, нъ аре
нчи ѡбънътатѣ дълънтръ ннимїй лъй, че кашн фѣцеле чѣле ѕъгръвите
съвъдъминате, нар дълънтръ сѣнть сечи. Аша шн дѣнкъ май рѣъ де
аша жсте слава амъцин ѡаменн, кънемикїь алть нъ жсте каре стрѣйнѣѕъ
пре ѡм дела ѡамень, ѡрнче бине арфаче пїердѣхт жсте, кънш ѧ ан плата.
Дечи аколе ла жъдеката лъй дъмнезъ нъва лъа нчи оунъ бине, пентръ кѣ?
Пентръ кълъ чнстит маймълть слава ѡаменилор декѣт слава лъй дъмне
зъ. Кѣчела че слъжаще шн плаче лъй дъмнезъ атънчѣ ѧ дела дѣнсъ
плъцн богате, кѣм шн дечкнп ѧ? Кѣнде дефъймѣм слава ѡаменилор
кѣнде нъѡпофтнм, Кънпречѣ че алѣргъла кърсоарѣ кайлор мълцин сѣт
дейлаъдъ, дарѣн нъсъ дтокъсъ ѧ нн ѡладь делачѣ, ченъмай пре дпъра
тъвъд шезѣд прекаъ, шн дѣка дкънънѣѕъ атъчи сѣднацѣ къгждъ шсъ
бъкърь, ѡ нъсъбъкърь дслаъделе челорала лцн. Де че жсте мар ш ма ѡкърж
декѣт ачѣѧ чефаке бънътъцнле пентръ ведѣрѣ ѡаменилор. Кѣнде по
тѣскъ фѣцеле лор посморъскъ шн съ роагъ прела дръмъри, шн ѡстенѣлеле
ле съферескъ, нар деплатъ съ лнъескъ. Чепъй мъртърїе лъкръринлор чѣ
фачи? преънъ ан жъдекъторю шн пре алтъ пъй дешаде съте базъ, ѡ
пре дпъратъ дѣернлор карелевѣде ѡстенѣлеле бънътъцїй шн анебонїцїй
тале пречѣла дѣ лаш, шнале рун лафѣцеле слъжилор каѕътебазъ. Петръ
ачаста кѣ ачѣле ѡстенѣле мълте шн кѣ съдорнле бънътъцилор тедъчн не
кънънат шн дешърть делачел че кънънѣѕъ. дечн съ дѣвъцѣм минтѣ чѣ
бънъ аслъжїн, кънде фаче слъжба стъпжнъсъ нъба съплакъ нимънъй
слъжба лъй нъмай стъпжнъсъ съплакъ шн нъалть нимънъи. дарь нон
стъпжнка ачѣста авем пре домнъл нострѣ ис хс шн дъмнезъ, шн оунъ

МЪРГЪРИТЪЛ

БАТЪМ ЕЪНЕВАЪ ЛЦЇЙ, КАРЇИ НЪПОТЬ СЪКЪФОЛОСЛСК НЕМИК, ШИ ДЕПЇАР
ДЕ ОСТЕНЪЛА ЛЪИ ТОЛТЬ ЧЕЛА ЧЕ СЪМЖНДРЪЦЕ ПИСПРЪВИЛЕ ЛЪИ ЧЪЛЕ БЪНЕ.
ДАРЬ ЧЕЛА ЧЕСЪМЪРЪЦЕ ППЪКАТЕ КЪМ СЪНЪФЇЕ ВРЪДНИК МЪНЧЇН ШИ ПЕДЪПСЇН
ШИ ЧЕЛА ЧЕ ПЪКЪТЪЖЦЕ ШИ СЪ ЛАЪДЬ МЪЛТЪ, ШИ АЧАСТА ЇСТЕ МАНЬ ДЕКЖТ
ТОАТЕ ШИ МАРЕ НЕБЪНЕ, ПЕНТРЪКЬ НИМИК АЛТ НЪФАЧЕ ПРЕОАМЕНИ ФЬРЬ
ДЕЛЪЦЕ ШИ ФЬРЬ ДЕМИНТЕ ДЕКЖТ КЖНД ЮБЕСКЪ СЛАВА ШИ ЛАЪДА ОАМЕНИЛО
ШИ ТЬРЬШ АЛТЬ НЪФАЧЕ ПРЕОАМЕНИ СФНЦИ ШИ ФЕРИЧИЦИ, ДЕКЖТ КЖНДЪ ОУ
РЬСКЪ ШИ ХЪЛЕСКЪ МЬРИРЬ ЧЬ ДЕШАРТЬ АМЪЛТОРА. ДАРЬ ТЖ ЮБИТЕ ЧЕ
РЖДИЧИ НАСЪЛ ТЬЪ 5 ЇСПЪНЕМ ПЕНТРЪЧЕ ТЕ ПНАЛЦИ ПБЖРФЪЛ ДЬЦЕТЕЛОР 5
ЧЕЦ ПНАЛЦИ СПРЖНЧЬНЕЛЕАДЬСЕ ШИ ТЕОУФАН ППЇЕПТ, ТЖ НЪПОЦИ СЬФАЧИ ОУ
ПЬР АЛБЪ САЪ НЕГРЪ, ШИ КАКЪМ АН ОУМБЛА АСЪПРА КЬЗДЪХЪЛЪЙ ШИ ДЕАН
ПЪТЬ АН ФАЧЕ АРЕПИ СЬНЪКАЛЧИ ПРЕПЬМЖНТ 5 АКЪМ КЪМ КОЮ СЬТЕ МАЙ
ЛАЪДЬ 5 ЧЬМ ЗИС ЧЕНЪШЬ ПЪЛБЕРЕ ФЪМ ПРАХ, ЧЕ ПКЬ НАМ ЗИС ТОЛТЬ ФЇНЦА
ФИРЇЙ ОМЕНЕЦИ ШИ СТАРЬ ЙКОАНЕЙ, ПРЬ ЕЪ ЗИКЪ КЬ ОМЪЛ МЖНДРЪ СЬ АСЬ
МЬНЬ КЖЛЦИЛОР, КЬ АЧЕЖ ДАКА СЬ АПРИНДЪ СЬ АРАТЬ НЪМАЙ ВЬПЛЕ ПРЬ АЛТ
НИМИКЬ. АШИШДЕРЬ ШИ БЬШЖЧЕЛЕ ЧЬЛЕ ДЕ ПРЕАПЬ ПРЕЛЕСНЕ СЬФАКЪ ШИ ПРЬ
ПРЕЛЕСНЕ КРАПЬ ШИ СЬФАКЪ АПЬ, АША СЬФАКЪ ШИ МЖНДРЇЙ ШИ ПРЕЛЕСНЕ ПЇЕ.
ДЕЧИ АЛТЪ ЛЪКРЪ НЪЖСТЕ МАЙ РЬЪ ДЕКЖТ МЖНДРЇЖ ШИ МЬРИРЬ ДЕШАРТЬ,
ПЕНТРЪ КЬШИ ДЇАКОЛЪЛ ПТЖЮ НАЪФОСТ АША, ЧЕМАЙ НАЙНТЕ ДЕЧЕ САЪ МЬ
ДРИТ ЕРА ПЦЕР, ПРЬ ДАКА СЬ МЖНДРИ СЬФЬКЪ ДЇАВОЛ, ШИ ДЕН ЛЪМИНЬ СЬ
ФЬКЪ ПТЪНЬРЕК, ЄЛ ПЪСЕ ШИ ПРЕ АДАМ ПНЬЛЪЧИРЕ ШИ СЬ МЖНДРИ СЬФІЕ
ДМНЕЗЬЪ, ШИ ПЇЕРДЪ НЕМЪРИРЬ ЧЕ АВЬ, ШИ СЬФЬКЪ МЪРИТОРЮ, ПЕНТРЪ КАРЕ
ЛЪКРЪ ШИ ДМНЕЗЬЪ МЪСТРЖНД НЕБЪНЇА ЛЪЙ КЪ БАТЖОКЬРЬ ПНЗИСЕ ЛЪЙ,
ЙАТЬ ШИ АДАМ СЬФЬКЪ КАОУНЪЛ ДЕНТРЪ НОН, АДЕКЬ ЗИСЕ ДМНЕЗЬЪ КЬРЬ
АДАМ. ЙАТЬ КЬЄФЬКЪШ КЛОУНЪЛ ДЕНТРЪ НОЙ, АДЕКЬ ПЧЕПЬТОАРЕЙ ДЕВЇАЦЬ
ТРОНЦЕЙ, ДЕВРЬМЕ ЧЕФІЮЛ МЇЕЪ ЧЕЛ ФЬРЬ ДЕНЧЕПЪТ БА СЬЕСЬ ФАКЬ ОМ КА
ШИ ТИНЕ ШИ СЕБА НЪМИ ДЪМНЕЗЕНРЬ ЛЪЙ НОЪЛ АДАМ, ШИ ТЖ БЕЙ СЬФІЙ ДЪ
ПЬ ДАРЪ ДМНЕЗЬЪ, ПРЕ КЪМ АН ПОФТИНТ СЬФЇЙ. ШИ АСЪПРА ФЕРИЧИТЪЛЪЙ
ВСЬБЬ ПЪЦИНЬ БОЕ ЛЪСЖ ДЕЛА ДМНЕЗЬЪ ДЇАВОЛЪЛ, ШИ ДЕЙ ТЕМЕЮЛ ПЬМЖНТЪ
ЛЪЙ РЬСТЪРНЬ КАСА ЛЪЙ, ШИ ТРЪПЪЛ ЛЪЙ ДЕТОТ ПЛРЬНИ, ШИ ДЕПОВЬСТЕЛА
ФЬКЪТ НЕЕРТАТЪЛ ПТОЛТЬ ЛЪМА, КЬ АВЪЦЇА ЛЪЙ ОСТРИКЬ ШИ ОПРЬПЬДИ
ШИ КОПИЇЙ ЛЪЙ ПЙ ОМОРЖ ШЇЙ ПГРОПЬ, ШИ ТРЪПЪЛ ЛЪЙ ПГЬЪРН КЪ БЇЕРМИ,
ПРЕМЪЖРЬ ЛЪЙ ОПЪСЬ СЬЛ ХЪЛЬСКЬ, ДОАРЬ ПЛБАФАЧЕ КЪМБА СЬ ХЪЛЬСКЬ ПТ
ПОТРИВА ЛЪЙ ДМНЕЗЬЪ, ШИ ПРЇАТЕНЇЙ ЛЪЙ ВРЬЖМАШИ ПЙ ФЬКЪ. АШИЖДЕРЬ
ШИ ПРЕ СЪЦИЛЕ КЛСЇЙ ЛЪЙ ПЙ ПДЬМНЬ СЬЛ МЪСТРЕ. ДЕЧИ ДЕНЪЛАР ОПРІ ДЪМ
НЕЗЬЪ ПРЕ ДЇАКОЛ ТОЛТЕ ЧЬЛЕ БЪНЕ АЛЕ ЛЪМЇЙ ЛЬРСТРИКЪ, ШИ ТОКМА ШИ ЛЪМЬ
ТОЛТЬ, ПЕНТРЪ КЬ ВИКЛЬНЬ ФІАРЬ АСТЕ ДЇАКОЛЪЛ ШИ НЕСЬЦІОАСЬ, ШИ ДИ
ЕПТЬ АЧЬА НЪМЪ ДАТ ЛЪЙ ДМНЕЗЬЪ ПЪТЬРЕ АСЪПРА ТЪТЪРОР, КЪ КЪМ А
СТЕ ДЕН ФИРЕ БЪН ШИ ЮБИТОРЮ ДЕ ОАМЕНИ, АЛЬРЪЖА Є СЛАВА ПЬЧИ АМИН.

КЪБЖТ

КУВЪ́НТ Â Л́ Ш А́ ПЪ ТѢ

'Ачелу́й ѧ̀тру̀ сф҃нцн пърѝнтеле но́стру̀

ÂЛУЙ ЇѠÁНЪ ЗЛАТОУСТЪ

Да пророчéскꙋ́ кꙋвѝнтъ че зѝче, Âстъ ѧ̀дешъ́рть съ клѣтѣ́ще тóт О́мꙋ́ бїꙋ̀, шѝ пенѝтрꙋ̀ милостенїе Бл҃гослове́ще Пърѝнте.

ПРЕ бжнъторю́ѧ деѣ́ще ѧ̀ѧ̀дѣ́мнъ спре лꙋ́кръ оу́нгю́ѧ мъ́рїн, кжд съ ѧ̀тжмплъ съ ѧрꙋ́нче мрежнле шѝ съкꙋпри́нзъ мꙋ́лцѝме мꙋ́лтъ деѣ́ще, ѧ̀тжтѧ кжт кꙋ мꙋ́лтъ Ô стенѣ́лъ съпоа́тъ тря́це небо́ дꙋ́ѧ ла оу́скат. Гѧ̀ръ пре бжнъторю́ѧ де хїа́рѣле съ́лбатечи ѧ̀ѧ̀дѣ́мнъ десѝмъ шѝ пъдꙋ́рѣ, ка́рѣ хрънѣ́ще хїа́рѣле чѣ́ле слабатечи, кжндь оу́мблъ мꙋ́нци шѝ дѣ́лꙋри мꙋ́лте, шѝ ѧ̀флъ бре оу́ рфꙋ плѝн декопа́чи мꙋ́лци, шѝ съѧ̀толче́ лка́съ кꙋбжна́т мꙋ́лтъ шѝ фрꙋмо́. Дечи дебрѣ́ме чѣ́ж че похтéскꙋ а̀гонисѝтеле чѣ́ле трекъто́аре шѝ кжнъторѝле, ансепларе дꙋ́че Ô стенѣ́ла ка́ре фа́кꙋ пентрꙋ̀ дж҃неле. Кꙋ̀ кжт май бжтось чѣ́ж че бжнѣ́зъ ѧ̀сж́нгрнле бесѣ́речїй, а̀къро́ѧ добж́ндь нꙋ́ ѧ̀сте пъмѣтѣ́скъ нѝчи трекъто́аре, че ѧ̀сте сж́нгꙋрть ѧ̀пърѣцѝѧ чѐрнолꙋй. Дечи вино даръ юбѝтꙋ́ле шѝ дꙋ́че съкжнтѣ́мъ шѝ ной бїе́рсꙋ́ѧ чел кжнтъре́цꙋ ѧ̀ллꙋ́тїй лꙋй давѝдь, шѝ кꙋ дрѣ́дь съ Окърж́м бечиснічѝѧ Ômенѣ́скъ, шѝ съзнѐм. Âнесъ ѧ̀дешъ́т съ́лꙋребꙋрть то О́мꙋ кн҃, клѣтѣ́щесе шѝ пѣнть ѧ̀съкж́ршѝ ваперѝ шѝ себе сѣ́нце, клѣтѣ́щесе шѝ мѧ̀нанте пъ а̀нꙋ́съ ѧ̀шезѧ̀ себе кꙋфꙋ́ндѧ, Кафокꙋ́лъ съ а̀прѝнде шѝ съ ѧ̀на́лцъ, шѝ кла́со трéстїе а̀рде, ка Ôболбꙋрть дебжнт съ ѧ̀на́лцъ шѝ ка прѧхꙋ́ пїа́ре, ка́ пара фо́кꙋлꙋи съ ѧ̀на́лцъ, шѝ ка оу́нфꙋ́м съѣтопѣ́ще шѝ съѣстѝнце, кла́со фло́аре съ ѧ̀подобѣ́ще шѝ ка тѣ́ва съ оу́сꙋкъ, ка оу́н норꙋ̀ съ́лъцѣ́ще шѝ съмѣрѣ́ще, шѝ кла́со пикътꙋ́рть де плоде съ зѣнчѣ́ще, ка бѣшжка честь фа́че пре а̀пъ съ оу́флъ шѝ съ мждрѣ́ще шѝ кла́со скжнтѣ́е съ стѝнце. Кѣтѣ́щесе шѝ ден лѣкомѝе а̀гонисѣ́ще ѧ̀пꙋчꙋ́нне. Тꙋрбꙋрѣ́се шѝ сѣдꙋ́че шѝ нꙋ́ѫ нимѝкъ ден а̀гонисѝтеле Тꙋрбꙋрѣрїй. Ѣл петрѣ́че тꙋрбꙋрѣ́рнле шѝ а̀лцїй бꙋкꙋрѝнле. Ѣл Ôстенѣ́леле шѝ а̀лцїй авꙋцѝнле. Ѣл грижнле шѝ а̀лцїй беселѝнле. Ѣл скжрбеле шѝ а̀лцїй дожднле. Ѣл блестемꙋ́рнле шѝ а̀лцїй вѝндекърнле. Âлелꙋ́й сж҃нт Хрънирнле, шѝ âле а̀лторя бꙋкꙋрѝнле. Ладжнсꙋ́ сꙋспѝннле шѝ ла а̀лцїй авꙋцѝнле чѣ́ле мꙋ́лте. Ладжнсꙋ́ ла́крѣмеле шѝ ла а̀лцїй бан҃ї. Ѣл съ мꙋнчѣ́ще ѧ̀нд, кѫ̀рть а̀лцїй демꙋ́лте Ôри мжкжнд, шѝ бжнд âлелꙋ́й съ бꙋкꙋрть шѝ кжнтъ. Че дарть ѧ̀дешъ́рт съ клѣтѣ́ще тóт О́мꙋ́ бїꙋ̀. О́мꙋ́ карѣле ѧ̀сте даторѝе вїе́цїй чѣ трекъ то́аре, ѧ даторѝѧ мо́рцїй

МЪРГЪРИ́ТЪЛ

чѣ непърѣсни́тъ, фїи́ра чѣ чедено́а ѣ́н а̑сте не а̑дъплека́тъ, виклешъ гъ̑
че́л денимени а̑бъца́т, ка́реле десине а̑ъ а̑бъца́т виклешъг. Че́л искъси
спре рѣъта́те ши́ нсте́ц спрестржмбъта́те. Че́л га́таспрелъкоми́а а̑бе́
рїй ши́ несъцїсэ́ спрелъкоми́а пжнтечелъй, чѣле нетѣце а̑трънекреди́нцъ
дхъ́л че́лмжндръ, ши́ а̑дръзни́рѣ чѣ къмърире дешарть, а̑нъла́цнѣ чѣ
пре ю̑шо́ръ ржспнитъ ши́ о̑боржтъ, тина чѣ о̑бра́знисъ ченъша чѣ тъ́р
бъртоаре, пра́хъл че́л мърнт а̑дешърт ченъша чѣ семѣць, скжнтѣа чѣ
прелесне стинсъ, бъпа́а чѣ прелесне потолитъ лъмина чѣ прелесне стинсъ
ле́мнъл че́л чепътрезѣце кържна, мърба чѣа чесъ оу̑съкъ кържна, вер
дѣца чѣа чесъ бещежа́це а̑гра́бъ, фирѣ ка́рѣ прелесне съ стрикъ, ка́ре
а̑стъзи а̑фрикоша́зъ мъ́рѣ мжнне моаре. А̑стъзи а̑сте богат мъ́рѣ мжне
съпъне а̑гроапъ. А̑стъзи къстемъ, мъ́рѣ мжне а̑мормжнт. А̑стъзи
а̑бръка́т а̑порфи́рѣ мжне а̑пъстрежъне. А̑стъзи а̑трабъце́ мъ́лцъ ши́
мжне а̑коши́ъг, а̑декъ а̑мормжнтъ. А̑стъзи къчен че́л рѣсфа́цъ мъ́рѣ
мжне, къвїермїй. О́мъл каре а̑стъзи а̑сте, мъ́рѣ мжне нъе, ка́реле
а̑към стимжндрѣце мъ́рѣ пестепъцин съпжгъ́це, чела че а̑сте рѣъ ши́ не
биръ́ит а̑бинеле лъи, мъ́рѣ а̑съръчїе немжнгжи́т, ка́реле пресине нъсъ кънда
це ши́ ча́рѣкъ чѣле че сжнт пестепъстинца лъи, ка́реле чѣле че сжнт дефа
нъле́це, ши́ пе́нтръ чѣле вїнто́аре нсъ нъла́чѣце, ка́реле дефире пе́сте пъ́тре́д
мъ́рѣ къмнтѣ лъи ча а̑на́тъ а̑па́ре къвафи вѣчнік, лъка́шъл а̑то́ате па́тима
ши́ събъ́ба а̑то́ате бо́алл, о̑стенѣла чѣ де то́ате зи́леле. рѣзбоя́ че́л фъ
рѣде довжнд а̑л лжгорїй ши́ а̑л фригъ́рилор, лъка́шъл а̑то́т прїимитория
че прїимѣце то́атъ скжрба. ѡ кжтъ рѣъта́те а́ре небредничїа но́лсрѣ.
ѡ кжт а̑сте демъ́лт педѣ́ша тикъло́шїен о̑менѣши. ѡ кжте зи́ш, ши ни
чи оу̑на нъа̑фла́ю съфїе ман къвїэ́сть декжт гласъ́л че́л пророческъ че зи́че
а̑сть а̑дешърт съ кълтѣще то́т о́мъл вїъ, мъ́рѣ ма́н а̑по́н де́тоате кълъ
тъ юбитъле девези, денъш а̑сѣмъне лъкрърилео̑менѣши къ ма́рѣ, денъ къ
ка́лъриле ѣ́н съ а̑плетѣце вїа́ца но́астрѣ, денъ петрѣче́м ман мъ́лтъ небое
декжт према́ре фїи́нд пре оу̑скла́т, денъ кѣде́м оу̑нъ́л пе́сте а́лтъ́л манрѣъ де
кжбжнтъриле, денъне лобе́скъ ба́нїи оу̑нъ́л де а́лтъ́л, манрѣъ декжт ба
а̑рилечѣле ма́ри, ши́ фъртъ́нърилне. де нъне а̑бжрти́м а̑коа́че ши́ а̑коло,
ка ши́ а̑трѣ а̑тънѣрекъ́л мърїи, хнъ́л дни но́и а̑ъ лъа́т кътъръ́а плъгъ́л
ши́ а́лтъ́л а̑ъхрѣпит робїи че́лъжлалт, оу̑нъ́л съсфъдѣце къ вечнъ́л съъ пе
тръ а̑па, мъ́рѣ а́лтъ́л съла́ъпитъ пе́нтръ бжнт къчен челъкъ́ескъ къ дне́ъ́л,
ши́ хнїи а̑бълъ прела жъдекѣци пе́нтръ мѣсъра́рѣ пъмжнтъ́лъи, мъ́рѣ хнїи
нѣкѣжѣ́скъ пре а́лцїи пе́нтръ зидири, ши́ оу̑нъ́л похтѣце съ чѣа че нъ́ъ
мъ́рѣ а́лтъ́л а̑бълъ ла жъдекѣци съ нъ́дѣ че а̑ъ лъа́т, ши, оу̑нъ́л лъкомѣце ла
добжнзи ши́ лакамете, мъ́рѣ а́лтъ́л силѣце съта́е ши́ дни ка́пете. Честа
фїи́нд съра́кь, а̑пи́ре рѣъ, ма́ чѣлалалт фїи́нд бога съ тъ́рѣъ́рѣ, Чѣла чеа́ре
ѣ́н мъ́сърѣ, мъ́рѣ че́л че а́ре съ бикленѣце. Чѣла че а́ре боерїе ѣ́н зъбистъ́ще,
ши́

шнчелѧ чеарепѹтѣре сѣ оуръще, шнчелѧ чемѧсте пѹтѣрнѣ сѣгѣтѣще. Рѣзѣ
бѧлеле сѣ ѧмѹлцесѣ, шн зѧкистїнле присосесѣ, несацїѹлѧ бирѹѫще. шнлѣко
мѧ сѧннчѣще, минчюна сѣ ѧналцѣ, шн крединца оуѹнѹѫ декѣтрѣ ѧлтѹлѧ ѧѹ
фѹцнѣ, ѧдебѣрѹлѧ мѧсте липснѣ детоѣ депребѣмѧнѣ, хотѧрѹлѧ прїетешѹ
гѹлѹнѧстенѹманпѫнѣ сѣтрѣчемасла, дечи нѧчи пѣмѧнтѹлѧ нѹпоатесѣсѹ
фре ѧтѫѣтѣ рѣѹтѣцн, бѣздѹхѹлѧ сѣпѫнгѣрѣще пѫнѣ ѧчерю, стихїнле чѣ
леслободе сѣ бѫндѧребѧни. кѣнле сѣбѣмѹесѣ, пѣмѧнтѹлѧ сѣ ѧпѧрте ѧпелесѣ
стѣпѫнѣсѣ, бѫтѹ сѣкѹмпѣрѣ, Зечюнторїй шн хѣрѣчѣрїцнй сѫрѧшѣле,
богацїй сѣлопѣскѹ дегрнѫѣ мѹлтѣ, дѧтѫѫнчїй сѣвещежѣѣскѹ де грнѫа дѧторїй
ѧѫ, хрѣпнторїй тѹрбѹрѣ лѹмѣ, ѫбиторїй де ѧрѹнѣ ѧдѣсе оуѹбѣ лѧжѹдецїцн,
нгѹцѣторїй негоацѣ прнмеждїнле ѫѧменнлор, нѣпѣстѹиторїй кѫндѹ мнн
чѧнле, мнѫцннд оуѹнѹлѧ кѣтрѣ ѧлѧлтѹ, Сфѫршнтам ѫжѹрѣмѧнтѹрнле
шнѧлтѹ нѹмѧй щнлѧ фѣрѣ де кѫтѣ ѧнежѹрѧ предмнзѣѹ. Дечн кѣзѫндѹй
пророкѹлѧ претоцн ѧша, квсѧѹ ѧбѣтѹтѣ спрерѣѹ шн дефѣнмѫндѹ кїѫцлнол
стрѣ знчѣ. ѧсѣ ѧдешѣрѣтѣ сѣтѹрбѹрѣлоѣ ѫмѹлѧ бїѹ, Дарѣ нѹмѧй ѫмѹ
сѣклѣѣще ѫ пророче? Нѹмѧн зндѧрѣ чѣ квѫжнтѣлоаре сѣхѹлѣще? ѧша
знче, нѧмѣ ѧфлѧѣтѣ нѧчи оуѹна ден добѣлоче сѧѹ дѧнѣ слнхїй свѣсѣ тѹрбѹре, Тѫ
бѹрѣсе знче шнѧпеле чемѣрѣ ѧлннѣзѣ, Клѣѣщесе шѣпѣмѫтѹчемѣсѣрѧѣтѣрѣще
ѫѹмбѧѣ шн бѫнтѹриле чѣ мѣрѣ сѣѧшѧзѣ. Тѹрбѹрѣѣсѣ тоѫте хїѧрѣле чедѣ
ка сѣсѧтѹрѣ мѣле сѣѧшѧзѣ. ѧналцѣсе шнпѧра фокѹлѹй чедѫѣкѧ ѧрде тоѫ
тѣ матерїѫ чесѣ ѧфлѧ сѣѣстїнце. Мѣрѣ ѫмѹлѧ тѹрбѹрѫндѹсепѧнтрѹ бѧнн
нѫѧчѧтѣ нѧчи ѫдѧтѣ, Ѧастѧ ѧѹлѹѧтѣ шн спречѣѫкѧѹтѣ, Стѣпѫнѣ
щеѫна шн спре ѧлтѧ сѣневоѫще. Сѹта неконще сѣсѫѧдоѧскѣ, Шн пе
стелѧчѣщѣ сѣ грѣмѣдѣѣскѣ ѧлцїн. Шн нѧчи ѫдѧтѣ нх пѣрѣсѣщѣе деѧмѧн
грѣмѣдирѣ пѣнѣкѫндѣ ѧѫбине сѣвѫршнтѹлѧ. Шн десѣтѣ ѭбирїн де ѧр
цннѣ ѧрзѫндѹсе сѣфѧче мѧй гѧлбен декѫтѣ ѧѹрѹлѧ пентрѹ чѣ мѹлтѣ поф
тнтѣ ѧвѹцїе. Прїѧтекѹлчелѧ мынчнно шн неѧдекрѧтѣ, Пофта чѣ бнклѣ
нѣ, Батѫжокѹрнрѣ чѧ де мѹлцн стѣпѫѫнтѣ, ѧшѣлѣторюлѧ челѧ мѹлѣѣ
ѧдрѣцнтѣ, Легатѹлѧчѣ Збѹрѣторю, Рѣзбойнникѹлѧ челѧ морѣѣ, Кѫнтѹль
чѧлѧ збѹрѣторю ѧлѹме, ѧдекѣ ѧвѹцїѧ кѧрѣ ѫсте нѣескѣтоаре ѧтоатѣ фѣр
делѣѣ, кѧрѣ ѧфлѣ толтѣрѣѹтатѣ, каре ѫсѣе соѣ несацїѹлѹй челѹй Сри
кѣторю де сѹфлетѣ, шн врѣѫмѧш постнрїй, шн рѣзбойнникѣ кѹрѣцїей, шн
фѹр тѧйнникѣ ѧтѹтѹроѹ бѹнѣѣѣцилор. Дарѣ чѣпѫрѣскѹ еѹ ѧвѹцїѫ шн ѧм
ѧѣсѧѣ пречѣѫ чесѫѧѹ преджнса? Кѣ ѧре стрѫмбѣѣтѧте шн ѫ, кѣ сѫцнно
легѧтѣ кѹлѧнцѹри шнм пѧре сѣстрнце шн ѫкѣтрѣ дѫншїй сѣзнкѣ. Ою
бѣторнлоѹ де бѧнн пентрѹ чѣ мѣлегѧцн пре мнне пре ѧвѹцїе пентрѹ чѣ мѣстрѫ
цнцн кѹмїй делегѣтѹрн кѧ пре оуѹн робьфѹгѧрѣ? пентрѹ чѣ мѣдрѣѣцешѧцн
шнмѣ сѣрѹѣтѧцн кѧпре оуѹн прїѧтнн, шн ѧпон мѣлегѧцн кѧ пре оуѹн фѣкѣтѣ
рн де рѣѹ, девецѣ сѣѣѣсѫднхницн чекѧ кѫѣ депѹцнн макарѣ мѧй пре оуѹшоѣ
декѫѣ внселе, ѧѣсѧцнмѣ сѣмерѣгь шнѧѧ мѫннле стрѧчнлоѣ. чезнчнкѣ стрѫгь
ѧвѹцїе

Авъцїе пентрѫ копїй кастнѫръмже мошнѣни съръчїей , ши бине е богатъла че мълтъ нълъчиторю , кънчѣстѣ чесъвъдѫ нълещїе , ши гриждще де чѣлевїй тоаре , де сине нѫщїе ши де копїй ѫ̂ѐ гриждъ , нѫщїе ѫ̂гропъсева ѫ̂ѫ ба ши сфъ тъждще пентрѫ мощенире . ѿ фъръдеминѣте богатъле , спѫнем сфършитъ тъѫ ѫ̂тжю , ши ѫ̂поп гриждще декопнїй тъй , Спѫнеми ѫ̂тжи чѣле де ѫ̂ стъзи дѫчїй тебою крѣде ши дечѣле демжне , Чете рътъчещи пре сине ши дѫпъ моарте ? Пентрѫ че юбещи съфїй морть ши ѫ̂шелѫт ? Пентрѫ че порѫнчещи тѫ лѫй дмнезъѫ шил ѫ̂бещи чева съфлкъ ? Пентрѫ чѐ токмещи тѫ пронїа лѫй дмнезъѫ , ѫ̂чекнп ба киверниси чѣлѣ чецисаѫ дѫт цїе ? Найтѫ нички ѿтрѣбъ кѫ чѐнчеръмжн ѫ̂оурмъ , нички бирѫещи нички стъпъ нещи немикъ де чѣлѣ черъмжн дѫпъ моартѣ тѫ , нѫпоци съфїй ши морт ши съфїй ѫ̂пъръциторю чѣлор бїй ши жѫдекъторю морцилор касъдѫй фїеще къръѫ че несъбине . Даръ чѐтрѫдещи ѫ̂дешъртъ ѿ богатъле ши ѫ̂й фържмеле стрѫчилор , ши легръмъдещи песте алетале ? Нѫщїй кѫй стржнци лѣ стѣ , пентрѫ къчи ѫ̂й чѣлепъцине але стрѫчилоор ? Къчи темжнїй кжндь ѫ̂цчерѫ алелор какжндь ѫ̂нкелтъй дентрѫ але тале ? Алелор черѫ карелан лѫ дела ен̄ръ нѫ алеталe , нѫц чер чѣлѣ чесаѫ нъскѫт кѫ тине , че дъ чѣлѣ чѣй лѫѫт . Ѫ̂нби ши тѫ ѿменте де дъ , къ спледѫй цисаѫ порѫнчит̄ръ нѫ то лѫл , ажѫнгъ къ пентрѫ стрѫ ѫ̂тинде х̄с днрѣ пта лѫ ши прїнмѣще чедѫй , Че ла чепло асѡ чѣре дела тине вреоу мангж , чела чеѫнъ ш̄ фѫѫръ ѫ̂зиче съмнлѫещ , чела чѐ ѫ̂копере черю кѫ норн чѣ е дела тине х̄ънъ вѣке , ажѫе къцнепрогъ стра чїн ка лѫ дмнезеѫ ш̄ зи , дъ , фгермилъ , милѫщеле лѣ сѫ зӣ каслеѫ дѫри съми лѫещи ѫ̂рътѫ ничи ѿкїй нѫ ржди съи бе , ши ле рогъ ши нѫцисъ фл милъ , Дъле чѣле алелор май наинте пънъ ѫ̂нѫсъ фаче ѫ̂требаре ши черчетаре , де чѣлѣ алелор карele бей сѣлелѣпезн ѫ̂пѫцинъ врѣме , татъл стрѫчилор ѫ̂сте ѫ̂пъратѫл , дъле алелор ши ѫ̂ делататъл лор мжгъиръ . Каре ? ѫ̂частл , Кжт ѫ̂ц фъкѫт оуѫ дин ѫ̂чещи фрѫци май мичи ѫ̂и мїей , мїе ѫ̂ц фъкѫ , пентрѫ къ чела чемилѫщще стрѫкѫл ши мишълѫл , нѫрѫмпе нѫмай записѫ пъкателор лѫй че ѫ̂къ ѫ̂ ши ѫ̂лтѫ зап̄с демъртѫрге карele мъртѫрнещще ши зиче , чел чемилѫщще пре стрѫкѫ ѫ̂прѫмѫтѣзъ пре дмнезъѫ . Съдъм даръ мѫтенїѫ лѫй дмнезъѫ ѫ̂прѫмѫт кась лѫѿм дела дженѫл рѫспълъиръ чѣ де юбире де ѿамени , ѿ̄ пръ ѫ̂целептѫ кѫбжнтѫ , чел чемилѫщще пре стрѫк зиче ѫ̂прѫмѫтѣзъ пре дмнезъѫ , даръ пентрѫче нѫзисе къчел чемилѫщще стрѫкѫл дъ лѫй дмнезъ , чезисе ѫ̂прѫмѫтѣз ? щїнѫ скрипѫра лъкомїа ноастръ , кѫноскѫ къне сацїѫл нострѫ пѫрѫръ кѫѫтъ спрелъкѫ мїе , ши чѣре ѫдасѡе , дечи пентрѫ ѫчѣѫ нѫзисе нѫмай , чела чемилѫщще стрѫкѫл дъ лѫй дмнезъѫ , кась нѫсокотещи нѫмай сжгѫръ даръ ши рѫспълъ тирѣ дърїй . че зисе чела чемилѫщще стрѫкѫл ѫ̂прѫмѫтѣзъ пре дмнезъѫ , кась ѫѫзъ юбиторюл де добжндъ нѫмеле ѫ̂прѫмѫтърїй ши съсъ пълѣче пре вине спре милостенїе , чел чемилѫщще стрѫкѫл ѫ̂прѫмѫтѣзъ пре дмнезъѫ .

Dĕcĭ dĕvrĕme cĕ dĭmnezĕŭ ă ĭprăvĭță dĕlănoĭ ăță kŭnĭe dătoriu, dĕcĭ cĕ oxtĕșcĭ să ănbĭ prĕdĭmnezĕŭ? dătorĭnicŭ ăŭ jŭdĕkătoriu? dătorĭnicŭl ĕșmerdĕșe dĕcĕl cĕ ală ĭprăvățăță, pără jŭdĕkătoriul nŭĭ ăște răș.ĭne dĕcĕl cest jŭdĕk, ĭs trĕbăĭțe frăților sălĕdĕmĭ pĕntrŭ kare prĭcĭ nță znse dĭmnezĕŭ kă cĕl cĕ mălăĭșe prĕ străĭ premine mă ĭprăvățĕză. Znsă ășă pĕntrŭ kătță komĭa nŏastră, prekŭm ămșĭmănzĭse, șĭ ță kă nĭmenă dencĕa cĕ ală bănĭ nŭba sănd fără dă temeiu șĭ krednță bŭnă, Kă cĕla cĕ ĭprăvățĕză cĕ vĕre zăpise săŭ zălog săŭ kezăș, șĭ kŭ ăcĕste trĕĭ tokmĕle să krĕde șĭș dă bănĭĭ, ală nd săŭ kezăș prekŭm ăm mănzise săŭ zălog săŭ zăpise, dĕcĭ pĕntrŭ ăcăsta dĕvrĕme cĕță dĭmnezĕŭ kă fără dă ăcĕste trĕĭ ală kŭrări nĭmenă prennĭmă nŭ ĭprăvățĕză, nĭcĭ kăută la ubĭră dĕŏamenĭ cenŭmaĭ ladobndă kăută, pără străkă fĭind pŭstĭu dĕăcĕstă dĕtoate, șĭ nĭcĭ zălog nare sădă pĕntrŭ kă ăste gol dĕ tot, nĭcĭ are prennĭminĕ să fie kezăș pĕntrŭ dșnsă, pĕntrŭ kă kă krĕde nĭmenă pĕntrŭ mălta sărăcĭe șĭ lĭpsă cĕ are, șĭ ășă pĕntrŭ nĕ ŏamenĭa cĕlă cĕ are bănĭ, pŭse presĭnne dĭmnezĕŭ la mĭșloc șĭ să fără străkă kĭezăș, pără cĕlă cĕ ĭprăvăță zăpise, șĭ zĭse kătră dĭnsă kŭkrezĭ prĕăcĕsta pĕntrŭ kă cĕ străĭ, krĕdemă premine kărele să nță pără bogă, bă zŭ dĭmnezĕŭ prĕspără șĭ nĕ fără mĭlă dĕ dĭnsă, bă zŭ pre străkă șĭ nŭ să fără ănŭă ved să strĕkă șĭ dă de presĭne zălogŭ pĕntrŭ cĕl cĕ nŭă vă nemĭcă șĭ ăjŭtă cĕlă lĭpsnță pĕntrŭ bŭnătățĭ ală cĕ mălță, cĕl cĕ mălăĭșe pre străkă ĭprăvățĕză pre dĭmnezĕŭ, ănbĭ nă dĕjde nŭ te tĕme kă premine mă ĭprăvățĭ, dară cĕvoĭ să dobndĕșcă dă ka te ĭprăvățĕză premine? Kŭsŭtele ĭcădă șĭ cădă șĭ vĭața dĕvĕcĭ. Dară kând ven să miledă ță ăcĕstă? mă cĕrcetĕză tokmĕla cĕ ămfără ță vrând să mă ĭprăvățĕască kĭmvŭl. Spŭnem krĕ mă pățĭn kară ven să mpătĕșcă, ărătăm să rŭă kând voĭ să le mŭ ĕă ăcĕstă. Ășkătă ăkŭm șĭ ĭcelĕcĭune, când șĭ ogŭnde vasă plătĕșcă ăcă dătorie, ăcĕla cĕs ĭdătorită pĕntrŭ să străkă. Când vașĕ dă fĭi ŏmenești ĭskătură sătă în sale, șĭ ka pŭne dă dreptă ta ŏnle pără dĕstingă kapele, șĭ kă zĭce cĕlă dinadreptă binĭță blăgoslovițĭi părințelă mĭe democeni ĭprĭvățĭ kară ășe gătată voĭ să dĕncepă tălmĭi pĕntrŭ cĕ pricinită? Pĕntrŭ kare ămfoștă flămând șĭ mă ŏspătă, ĭ să setată ămfoștă șĭ mă cină dă pă, gol ămfoștă șĭ ă venită să mă ĭmbrăcămine ătură cĕ kare mă slăjită lă ĭ pră ăcĕa vrĕme să tă nd la nepătină călor șĭ la vrednicĭa cĕlă cĕs ĭprăvățăse ză. Doamne când să mă vază flămând șĭ să mă ŏspătă? să ĭ să setată șĭ să mă ădăpată, la karele ndeždĕșcă ŏkĭi tătură. să când să mă vază ĭ străină la se șĭ neboe? să când să mă vază gă ĭ străină? Kă ĭ străină zĭse oguă dencĕți maimĭ mĭe ă ĭ străină. Ă dară nă ște ădevărată ăcĕstă

МЪРГЪРИТЪЛ

вжнть ? къ чел чѐ мълъще стракъ ѯпръмътѣꙗ прѐдъмнезъ, чѐ прѐ
кумъ дърѣ челов дѣдирѣпта ѯпъръцꙗ пентръ юбирѣ дѐ ѻамени (зикѫ)
Кениця благословиций пъринтелуй мѣеу дѐ мощениц ѯпъръцꙗ чѐ ѫсте гъ
тъ боасѣ майнайнте денчепътъл лумій . Ашà ши чел денпастѫнса пен
тръ неродирѣ ши неѻменꙗ лор ѯй ѯфрикошъ къ мънка (ши зисе) дъче
цѣ блестемациор ал ѯтънѣрекъл чел денмафăрь карале ѫсте гътит дїа
волъй ши ѯчерилор лун , пентръ чѐ ? Пентръ къ амфостъ фалъмънд
ши нъмїац дат въмънъку , Нъзисе къац кърбит ацфъкът прѣкърбіе
къацфърат сау ац мъртърисит къ недрептъл ши ац жърат къ стрѫмбъл,
макарь къ адевърат сѫнть ши ачѣстѣ рѣле ши пїерзъторе, нъ тот сѫнт
майко декът немилостивирѣ ши неѻменꙗ , дарь пентръ чѐ ? ѿ доамне
нъ адъчи амінте ши алтъ чева ? Пентръ къчи зиси , нъ жъдек пъка
тъл чѐ немилостивирѣ нъжъдек пречеа чѣ пъкътъит че пречеа че нъсъ
покъит , пентръ неѻменꙗ боастъ къѻсѫндеск , къ авѫнд бой ми
остенїа ачѫта дофторіе демънтъире ац лъсат ши ац лепъдат ачѫта
бине , дечи неѻменꙗ боастъ чѣрть , карѣ ѫсте ка оуѫ нъборъ ѫтоатъ ръ
тат ши ѫтоатъ пъръзнъторе , нарь лъуд ши юбирѣ дѐ ѻамени , ка кум
ѫсте рѣдъчинѣ тътъror бънътъцилор , ши пречей фърѣ ѻменїе ши немило
стивь ѯй фрикошезъ къ фокъл вѣчинїк ши къ мънка чѫ нестъвършит , ши
челор ѯ ситорн дѐ ѻамени ледъръск ѯпъръцꙗ чѣрнрилор ши вїацꙗ вѣчинїкъ.
ѯтръ їс хс домънъл ностръ ѩкъръѫ слава ши пътѣрѣ ѯвѣчій вѣчилор ѧмин.

КЪВѢНТ ЛЪѻПТЪЛѢ

Ачелуй ѯтръ сфинцн пърінтеле ностръ

ЛЪУЙ ІѺѢННЪ ЗЛАТООУСТЪ

Пентръ жъдеката чѣ вїнтоаре , ши пентръ мънкъ кум ѫсте несфъ
шитъ челов чѐ нъкред къ ѫсте мънкъ Благословѣще
Пърінте.

Ацăцн дентръ ѻамени ши майкжрто детръ нои дентръ крещинисѫнт
ѯзісъ де астъзи как нищепроане прінешь къпрінши , ши детот
плекаци ѯлъкръриле ши ѯпатимеле ачещій лъми , ши факътотѣ
лъ депъкате ши фърѣделеци , ши лепаре къ дъпъ молѣте нъѫсте
нічи жъдекать , нічи плать , нічи мънкъ , нічи педѣпсъ вѣчни
къ , че съкърѣ дезнікъ дмнезъ ѫсте юбиторю дѐ ѻамени , ши нъка мънчи
прѐ ѻаменїй чей рѣи ши пъкътоши . Дарь деши ѫсте дмнезъ юбиторю
дѐ ѻамени прекум ши ѫсте , нѣ ѫсте ши жъдекъторіо дирептъ , ши оу
ѻм

ом челу добжнди дела дмнезъу мулте лукрурибуне, адекъ спнъта-
абуцешн, шн норочнре ътоалъ бяца лх, тръ апо съфїе немилотившн не-
Пор шн съфакъ Пржмъттъцн, ш съфакъ недиретале ш съхрътъскъчеле Прене.
шн съфакъ тот фълю депъката шн съ нуъ покъмскъ, нчи де фрико
шарѣ скриптурилор нчи де бинеле луй дмнезеу, оунулка ачеста испунем ау
нуъсте врѣдник мунчїн шн педѣпсїн? Къ дебом черка жудекатя чѣ дн
рѣтъ алуй дмнезеу демултъ врѣме сарфи къзут съне пїарзъ, дупъку
вынтулдирептулуй. Къчн кжнд окъръще нешне пречел ченуфаче стржм
бъта-те лат нуъсте нуман васъдѣ самъ ла дмнезеу. Ашиждерѣ алтул
окъръще шифаче нечинсте челуй ченуфъкут луй бине, шн нуфъкут мїн
де ъдемжне, шн причина сте пентру къчн нуфъкут луй бине. Дарѣ
че ертаре васъ анъ оунулка ачела? Нчи оертареука акѣ, кум нуъте
ми де дмнезеу кжнд зчи матиѣ сте дмнезеу, шн нуъ педепъще пенемул
цмиторилка ачел. Дарѣ денуъба педепъи пре оунїи ка ачещѣ пре кум зчи, нуъ
сте ибитория де оамени. ми-ате курѣ кувресъпричинъ къ пъкътуещи? нуъцн
луй спус май наинте тоате? нутъу ъфрикошат? нуцѣу ажуташ ла
невоиле тале? шн ъскърбеле тале? нуъфъкут мїй двкивернисирн пентру
тине? нусуу ръстигнит пентру мжнтуирѣ тл? дарѣ дѣка нуъствор мунчи
оменїй чей ръи фурїй шн тжлъарїй, нчи оаменїй чен буни нчи сфнцїй
нуъстор ъкуъуна. Дарѣ оунде сте ибирѣ де оамени шн жудеката чѣ
днрѣтъ алуй дмнезъу? Пентру ачаста со оаменилор нуъкъ ръттъчиц
аскултжнду пре дїаволуй, пентру къ ачѣстѣ тоате сжнт алелуй меще
шугури шн виклешугурн. Къ дерѣме чежудекъторїй шн лецнторїй пре
оменїй чей буни ъй ибескуу шн чинстескуу, тръ пречендръ ъй мунческу
шн омоарѣ. Дарѣ дмнезъу кум сте снуфакъ шн ель оунеле ка ачѣ
стѣ. Дарѣ кжнд събор слободзн шн борласа пъкатуй оаменїй чей ръи?
пентру къ ащѣптъ шн мука бѣчникъ шн тот нуъсъ аасъ де пъкать шн
дестржмбътате. Дарѣ дѣка боргони шн ачастъ фрикъ дела джшжи, шн
нунуман ламуикъ снуъ ътре, чеънкъ съдобжндѣскъ шн ъпъръцїа черю
луй. Дарѣ кжнд събор пъръси дерѣуитъцилекаре факу? ауздитам пребогацѣ
оамени ибитори деп-ъкате зикжнд, къ нуман пентру каѣсъ ъфрикошадзе
оаменїй ауздне дмнезъу къ сте мдуу съсъ мунчѣскъ пъкътошїи, тръ
нумунчѣще пренименѣ къе милостивъ. Ва спунецни бой мїе чем ченукрѣ
деци съфге мункъ? Дарѣ чине ауфъкут потопуй чел ъфрикошат чеу
фост ъзналелуй ное, шн сау ънекат голѣ луме демжнеа луй дмнезъ?
Чине ау трименс фулцерилеш ар-уурилеш лапъмжнтуй содомулуй шн алгоме
рулуй, шн ау ареу детот шапте четъцн ку ачѣ ъпуцитъ пїатръ пу
чоасъ, шн ъпреунѣ ау ареу претоци оучингашн ачем шн пре судомлѣни,
шн ау перит тоцн дупъ фаца пъмжнтулуй? Чине ау ънекат пре фарао
кутоатѣ олстѣ луй ъмарѣ рошїе? Чине ау пїердут пречѣле шасе сѣте

де

МЪРГЪРИТЪЛ

Демїн де кăдоѕи ăпъстїю ? Чи́не ăъ ăрсъ синагогъл ăвиранилор ? Чи́не ăъ порънчи́т пе́нтръ ко́ре шн ăкиро́й шн дадан стъш дешкиѕъ пъмжнтългъ ра лъи сън ăгиць девїн. Чи́не ăъ оучис ăѕи́леле лъи дъдь ăпъра́т ѻ, деѻ́менн? Чи́неăъ ѻморжт ăтроно́апте пе. де ѻ́менн де сурїѣни, ăкрѣ ма пророкъ́лъи їсаїен? Ăъ нъ ведем примежди́нле че пъцо́м ăто́лте ѕи́леле пе́нтръ пъкъ́телє но́астре че фа́чем то́т дѣна? Ăрсъриле, сѣчетеле, смиде мо́рциле, робі́нле, шн рѣзмирциле ли́мбилор че́лор рѣѕъ́бонниче. Че́къжнт ăи тъ сърънхѕи пе́тръ ăчѣстѣ́олте, шн оу́нїй сѣсъ мъ́чикъ ѣ ăцїн сънъ мъ́чикъ Кънешн ăсте дмне́ѕъ́ъ дире́пть прекъ́м ăдевъра́т ăсте, ăрѣ цїе то́т ка́ѣть ăлъа жъдека́ть дирѣ́пть шн мъ́никъ пе́нтръ пъка́те, шн девѣ́ме че ăсте дмне́ѕъ́ъ милости́в шн нъмъ́нчѣще пре ни́мень, ни́чи ăче́щѣ нъ́кеа де съ́съмъ́нчѣск. Че пе́нтръ оу́не къвинте небъ́не шн фъръми́нте ка ăчѣ стѣ шн ăкъ́м мъ́нчѣще дмне́ѕъ́ъ, кѣ дѣка нъ́кръдец къвинтеле сфинтей екрипту́рн, ăкăн съкрѣдеци къ лъкръриле ăфрикоша́та мъ́ника шн оурца лъи дмне́ѕъ́ъ, Кắădекъ сънефа́чем състи́й ăпотри́ва че́лор че ѕи́къ кънъ́емънкъ, шн съѕи́нче кѣ нъ́ăсте ба́сни къвъ́нтъ́л мъ́нчїй, че ăсте ădевъра́т, нъ́нъмăй нон леѕи́чем ăчѣстѣ че шн мъ́лци поѣтичн шн фило́софи ăн елинилор, мъ́лть ăъ философи́т пе́нтръ мъ́ника чевасъфїе, шн ăъѕи кѣ ăнѣдъ съ мъ́нческ ѻ́менїй чей рѣи шн бикѣ́ни, кѣчн кѣ денъ́ъ ни́чи пъ́тъ́ен съѕи кѣ шн съвъдѣ́ск ădекъръ́л ка шн нон, ăрѣ ăкѣ то́т ăъ къноскъ́т кѣ ăсте жъдека́ть шн ръспла́тире, шн къ́м ăъфо́сть ăъзи́нду пăжнсо́ри шн тăнгъ́и ри шн ржъ́ри дефо́к, шнрѣчѣ́ль, шн гїаць, шн тартăръ, шн ăлте локъ́ри мъ́ште демъ́никъ ăъѕи кѣ сăнт съ́пт пъмăнт. Шн ăрѣш ăъѕи кѣ сăнт нице ло́къри бъ́не шн ѻстро́ке ăблăжи́нилор, шн грѣдинн къ фло́ри ăфлорите, шн къ мъ́ите мирослѣле, шн чѣте дефи́нци съ́ăфль ăколо ăбрѣкаци ăвш ми́нте ăъмина́те, шн кăнта кăнтече мину́ате. Пе́нтръ ăчăста съ́нъне ăрѣтѣ́м некрединичошн ѕикăндь кѣ нъ́ăсте мъ́никъ ка съ́нъкъдем ăтрăнга, челачень́кръде кѣ ăсте мъ́никъ ăсте лѣ́неш, пе́нтръ кăсъсть ăра́те кѣ нъ́стѣме демъ́никъ. Ăрѣ нон съкрѣдем фъръдеăдоире, шн съѻповестим ăдѣ ве кѣ нъ́ком грешн ни́чи ѻда́ть, пе́нтръ кѣ моа́рть шн ăдъ́черь ăми́нте дѣ мъ́никъ ăсте ка шн ѻ́ăрѣ ăма́рь ка́рь кърѣцѣще то́т фѣлюл деръ́ътăте шн девиклешъ́г, кăндь съдѣ ăдѣсе съ́флетъ́лъи но́стрх, кѣ де́ещи скъ́мп шн немилости́в, ădъци ăми́нте де чѣле ѕѣче фѣте небъ́не, ăкърора фъкаїй ле състинсерь, кѣ неăвăндь милостенїă ка ѻѕѣстре сѣскъпа́рь демире, шн ăшă ădъкăндъци ăми́нте де ăчѣль тевей фа́че милости́к. Ăрѣ де́ещи недн ре́пт шн хрѣпещи чѣле стрїинне, ăскъ́лть пре Хс ѕикăндь, легăцинă предăнъ съ́л демăни шн де пичоаре шнă ăрънкăцинла ăтънтрекъ́л чей деи нафа́рь. Шн ăшă бей гони делатине ăчăсть по́фть рă. Ăрѣ де́ещи бецик шн ла съка́ те несъцїѻ, ăъѕи пре богатъ́л ѕикăндь кътрь ăвраа́м, пъри́нте тримите пре ла́ѕа́р стъм рѣкорѣ́ск ли́мба къ пъцинтă ăпѣ кѣмѣфри́гъ ăпа́ра ма́дълъи.

де

Де анръзбою де кътръ пофта кървїен, адуцн амінте де фокъл мънчїн, шн
себастинце ача пофтъ викльнъ, Дарь че зикъ еу фок шн мъникъ, шн ал
тепедъпсе, кжндь нъмай деспъръцнрть лъй дъмне зъу жсте май рж декжтъ
тепедъпселе, кжндь нъ небор лъса съведем пре хс, май рж мъникъ декжтъ а
чж каре жсте? Нъжсте алта май рж декжтъ деспъръцнрть делъмина ача
дъмнезъиеск. Дарь че юбім състрънм шн съфім лъме? кь де трь бре
вун ом мареле финсоаре шн зиче пъстоарть темницей шн ла тънъреск шн
съфїе легат трънлок кътжлхарїй шн кь оучнгъторїи де оамени, финаре
къ жсте ачаста май рж декжтъ тоате морциле, дарь дъка небор дъче аколо
темница мъдълъи, съардем трънлок кь оучнгашїй лъмїй, шн нічи съ
ведем пре нименъ нічи съневазъ нименъ, че трь атжта мълциме де оа
мени мънчиндъсе, шн нръш неафлъм снгъри шн пъстїй, фъръдемжгъ
тре немънъи, пентръ къчеж честь афлъ аколо дентънъреск мълтъ чежсте
нъпот съказъ нічи пречеж чесжнт лжнгъ джншїй сау съй къноаскъ, че
нъмай сжнгъри фіете карале съмънчъще, шн мъкар къесть кїамъ фок шн
пар, нрь жсте тънекоасть, шн нъмай чеарде, дарънъ лъминъзъ, нн
ъбъде ни състинце. Шн нънъмай атжта чешн дърерн мълте карале
педесъск съфлетеле ноастре. Къфокъл ачела прекарїй къпринде фи арде
пъръръ пентръ ачеж съкїамъ шн фок нестинс Шн съ фрайкъ пъкъ
тошїй нъ кънинсте, чекъпедъшъ съфіе пъръръ фъдъ, шн съ съфере ачъ
ле мънчи амарь де аколо, къ сіъпарь бънъстъцилор аре атжта дърере шн
атжта плжнсоаре шн атжта небое шн грещате, кжт нічи сопедъшъ нн
омънік нъжсте фтоатъ лъмъ прекъм аъ аколо фъдъ пъкътошїй карїй
нъгъпокъеск ачи пре лъме пънъ сжнтъ бїй, шн фчекип кжнд фтрь
нищине фтемницъ шн бъде преоунїй мъръшави прелацїй глъбени какъм
арфи морци, шн прелацїй фїарь шн кълъницъри фгръмаздїй лор, шн пре
лацїй къ бътъчи фпнчоаре, шн прелацїй фкиш фтемницъ фпъцнчоасъ шн
фтънекатъ, сълренъне кътремърътъм шн не фгрозим шн фачем фтот кнпх
снъкъдем фскжрбъ шн фнебое кълъчж? дарь кжнд бом мърце нон лега
флегътъриле фдълъи, чебом фаче атънчъ, Амар шн бандеденон. Къ
легътъриле ачъль нъсжнт дехїерь чесжнт дефок, кареленъсъ стинг нічи ода
тъ, кърь шн чежченемънчесъ пренон аколо нъсжнт оамени съелефїе мильъ оунъл
деалтъл, ? прекъм нежсте ноасъ, че сжнт фцери ффрикошлцн, шн не мътн
ви, карен нъполте нименъ, нічи съкъте лсъпралор, маре шн ръ мъньеалъ
лсъпра ноастръ пентръ къчи амхълит пре стъпжнъллорь къ фаптеле ноастре
челе рле, шн темницнле ачъль нъсжнт ка ачъст але ноастре, съдъкъ
лачей ден тенищъ чине бълн чине хлнї, чине бъкате шн ълцїн кънкинтъ.
демжгжре шн мжгже съ гжпъскъ, чеоале легътърн ачеж мъч сжт немлтибе
шфъръмжгжре, шн макарь шн ное де сърга са гако са авраа са данїн пентръ
оаменїй лор възжндън мънчиндъсе, немикъ нъфолосеск, шн нъкътъзъ нічи

мжни

МЪРГЪРИТЪЛ

мжнилe сѣшти́нзъ сѣи скоацъ ден мъ́никъ, пентрѫ къ ѫбрѣ́мѣ ачѣ а жѫ
декъцїй пїа́рефи́рѣ ча́ милостивъ, ши́ кѫ ка́ле а́сте, пентрѫ къ о́аменїй
чей дире́пци а́тѫнчѣ а́ѫ копи́й пъкъто́ши, ши́ ма́рѣш копиїй чей сфи́нци а́ѫ пъ
ви́нци пъкъто́ши, ши́ нѫле а́стемнаъ дежи́ншїй, пентрѫ късфи́нцилор а́ша сѣ
ка́де сънаи́въ ни́чи о́скърбъ, дебрѣ́ме че съѫбредни́ческѫ де́а́ѫ бѫнътъцнале
чѣле чере́щи. Де́чи пентрѫ а́часта зи́кь къ сѣстинце ми́ла, Дебрѣ́ме чѐши
е́и ѫпревѣ́нъ кѫ до́мнѫл но́стрѫ і҃с х҃с сжи́нъ скърби́ц а́сѫпра пъкъто́шилор.
Пентрѫ а́часта лѫкрѫ нимене́ сънѫнъдежѫ́аскъ къ ба́фла бине нефъкъжнд
лѫкрѫри бѫне, макарь де а́рабѫ ши пъри́нци дире́пци, Къчи къ брѣ́мѣ каре
нисаѫда́т о́а́м петрекѫ́т кѫ лѫкрѫри рѣ́ле, ма́рь кжнд вом мѣ́рце а́колѡ вом
вра́ сѣдѣ́м рѣспѫ́нсь пентрѫ брѣ́мѣ ка́ре о́а́м петрекѫ́т кѫ лѣ́не ши фъръдегри
жа бѫнътъцилор, каши чела че а́ бани ѫпрѫмѫ́т шїй мънжни́кь ѫи бѫ
шїй стрикъ, ма́рь а́пои чела челаѫ ѫпрѫмѫта́телѫ ѫнчѣ́ре, ши дѣка нѫи дѣ
а́лпѫне ѫте́минць. Дарь чела чешстрикъ бїа́ца лѫй ѫтрѫ по́фтеле лѫй
чѣлерѣ́ле, дарь ѫкъ ной чѐи че стрикъ́м да́рѫриле лѫй дми́незъѫ кафїѫл, чел
кѫрба́рю, кѫ кжт ма́й бжрто́ вом съа́бѣ́м черчета́ре ѯ а́деки а́м спѫ́рка́т сфѫ
тѫл ботезѫ, ши фечорїа́ а́м стрика́тѫѡ ши о́а́м ѫтина́т, къ ѫчекип нон
о́аменїй лѫѡ́м са́ма слѫ́цилор но́астре пентрѫ бенитѫ́л ши кеѣтѫ́ила ба́нило.
А́ша дарь черчетѣ́зъ ши дми́незъѫ пре богаци ши пре чей търа́чи, дѣ́м
стржнесь а́вѫцїа ден о́стенѣ́лъ дирѣ́пъ, саѫ ден а́ъкоми́е ши ден хрѣпире а́м
стржнесь а́вѫцїа, ши а́ѫ лакърѣ́ї́е а́ѫ ла мжникърн ла бъѫтѫрн а́м кеѣтѫ́нт
ба́нїй но́щрн а́ѫ ла съра́чи ши ла чей че а́ѫ а́вѫ́т стржмъта́те а́м а́жѫта́т.
Пре чел съра́кь ма́ръшиле черчетѣ́зъ дѐ сѫ́фере внтежѣ́ще ши мѫ́лцъмѣ́ще лѫ
дми́незъѫ де съръчи́е, къзжндь пре а́лцїй къ е́жнь норочи́ц ши а́ѫ дето́т фѣ
лю́л де бине, ши нѫръпцѣ́ще ла прони́а а́лѫй дми́незъѫ (че съкїа́мъ чѣ ман
наинте кѫнощи́нць) Ши съну́ц парь къ нѫман богаци́й ши съра́чїй съчер
четѣ́зъ, че ши жѫдекъторїй ши ѫпъраци́й фоарте пре а́мърѫнтѫ́л съчерчетѣ
зъ, а́деки де жѫдекь дире́пть саѫ де фа́кѫ фъцърі́еши бое бегїа́тъ ши спри
къ дирептата́тѣ, саѫ пентрѫ пи́зма дефа́че стржмбъта́те кѫ́нба, саѫ де фа́
че сфа́т недире́пть пентрѫ рѫгъмнитѣ кѫ́нба, ши ман бжрто́ а́рхїере́їй ши
патрїа́ршїй, къ кѫ кжт а́сте о́мѫ́л ман ма́ре ѫбредничїе ши ѫчинстѣ. бирѫи
цїй ши а́стъпжнирїй, кѫ а́тжта себа черчета́ ман та́ре съдажрѣспѫ́нсь лѫй дѫ
мизъѫ, къ дирегъторі́ле ши стъпжни́рле а́чѣстѣ то́ате нними́къ нѫсъ о́себе
кѫ ден оу́мбрь ши ден ви́се, пентрѫ къ майнаи́нте деачесъфа́че пъка́тѫ́л съ
стине дѫлча́ца по́фтей, ма́рь мѫ́ника лор нѫ́ а́ре сфъ́ршинт, ши дѫлча́ца а
сте трекъто́аре ма́рь а́мържчюнѣ́ а́сте бѣ́чникь, пентрѫ а́часта ши дми́незъ
а́дѣсѣ ши пѫрѫрь неадѫ́че а́мини́нте но́асѡ де мѫ́никъ, ка съ́нефолосим ден фри
ка мѫнчїй, къ денѫлъ́рхи спѫ́ майнаи́нте де ѫфрикоша́та мѫ́никъ мѫ́лцн а́рхи
къзѫ́т ѫтржнса, къ а́кѫ́м денисъкѫтре́мѫрь сѫ́флетеле де́ фри́къ, ши ѫкъ то
жи́нь оу́кїй де́ петре́кѫ фъръ о́менїе. ши фа́кѫ пъка́те какѫ́м нархи мѫ́никъ

къ

кѫ денумѣр ѧкѫцашѝ денумѣр ѧфрикоша мумка, чѣрѫ нафанон? Шѝ нумне-
цѫ пенѣрѫ апѣчева нума пенѣрѫ юбирѣ лѫ дмнезѫ ча дѡаменн, кѫдена-
хи ѧфрикоша думезѫ прѣ ниневи-
тѣни прѣ проклѫ ісѡна нусахи първи дефдирѫ-
нѣчѣнлело, кѫ денар гриѫи дмнзеу нѣчи дерѫутѫцинле нолстре нѣчи де бумѫ-
тѫцинле нолстре ар путѣ ѧфлачинева прилеж де ар зиче кѫ нумасле мункѫ, ѣрѫ де врѣме
чи фаче атжта невоинцѫ кл сѫ нупыкѫтуим чи сѫфачем бумѫтѫци, ѧвѣ-
ѣсте кѫ мунчѣще пречи пыкѫтошѝ, шѝ ѧкумуѣзѫ пречи чесѫ ѧдирепѣ-
зѫ, сокотѣще дебези кѫ мулцн хулеск прѣ дмнзеу. Пѣнтрѫ кѣчи рабдѣ
ѧделунг спречи некурѫци, спре курѫри, спре ѫунгашѝ, спре фурѝ, спре ла-
кми, шѝ спре еретичи ануи педеѫи ачи, шѝ ѣрѫш ѧколо денва ѧфрикоша кѫ
вор сѫй мунчаскѫ май рѫи хулиторѝ сѫнт, ѧнсѫ денека шилиѫи ачаста
мункѫ чѣлалѣт нунебатрѣче, шѝ ѧсте деминаре ачест лукрѫ, ѡ маре
небуние, ѡ сufлет юбиторю депѫкате, кѫбатжокорескѫ кукинтеле чѣле
ѧфрикошате, денфапѣебор сѫ афле мунка, ѧнсѫ нѣчи оунул нуба скѫпа
дин ѣдѫ шѝ ден мункѫ денука дезлега маннанѣте анчѫ пѫкателе кѫ непо
виданиѧ шѝ кѫпокѫинца ден тоате ннима, пѣнтрѫ кѫ ѧчекип дук легаци
лаждекѫци пре омениѝ чѣй фѫкѫторѝ дерѫ, ѧшл шѝ препыкѫтошѝ
ѧй дукѫ драчиѝ ѧѣдѫ легаци кулегѫтурile пѫкателор, лаждеката
чѫ ѧфрикошатѫ алуи дмнезеу, шѝ децисѫвафѝ ѧтжмплат сѫмерци ѧтро
бле прѫ ѧферѫжнтат, сау детѫу принсу бресѫдатѫ фригури кѫ кѫлдѫ
маре, ѧтунчи сѫци ѧдучи амикте депара мунчиѝ, шѝ ѧтунчи тевей скула
шѝ вей фуциѝ депыкат, чела чеаре лукрурн, шѝ рѫле шѝ бune, тот аре шѝ
ѡарече пуцинѫ мжнгжаре демункѫ пѣнтрѫ ѣтѫ кѫць зикѫ пыкѫтосule,
сѫнуте лаш сѫкази лане нѫдѫдуире шѝ сѫзичи ласѫ сѫфикѫ тоате пыка-
теле деврѣме чевою сѫмергѫ ѧѣд. Ецин курбарю нуте фаче шѝ содомаѣн
ецин фур, нутефаче шѝ оучингаш, шѝ тот вей ѧвѣ ман пуцинѫ мункѫ, ѣрѫ
чела чеѣсте детот пуспiю детот фѣлюл дебунѫтуци, нуполте нѣчи сѫ
зикѫ кѫте рѣле басѫ петрѣкѫ дѣка сѫбадуче ѧмункѫ чѣ фѫртѫдемоарте,
пѣнтрѫ кѫ ѧколо басѫфев маре черчетаре лукрурилор челор рѣле. Кѫ ѧкѫ-
дѣка нусѫнт лаоун ом тоате бунѫтѫцинле мѫкарѫ пуцинѣле десѫнт,
тот нусѫнт несокотите де дирепѫтул жудекѫторю, шѝ деврѣме чесѫ чече
тѣзѫ пыкателе шѝ лукрурile, шѝ кубинтеле шѝ гѫндурile чѣлерѣле шѝ
пѣнтрѫ жле бом сѫне мунчим, ѣарѫ кукжт май бжрѫтось сѫвор черчета
лукрурile чѣлебune, берн мари борфѝ берн мичи чесѫнепървсим делукрурile
чѣлерѣле шѝ сѫфачем чѣлебune, кастънеизбѫвим демаѫка фокулуй челу
вѫчнику. Сѫне дѫпѫрѫтѫм ѣарѫ девиклениѣ шѝ депѫкат шѝ сѫфаче бине
кастъдобжндим ѫпърѫциа черюрилор. ѧнсѫ ѡаменіѝ ас ѡвичею делаудѫ
преомул челуне каре нуфаче рѫу, шѝ пѣнтрѫ оунул ка ачела зиче про-
рокул двдь. (шѝ мустраре наулуат делачей де ѧпроапеле луй) ѧдекѫ нас
тжжат нѣчи ѡдатѫ бечиниѝ луй пѣнтрѫ ел, шѝ ачеста лукрѫ жсте ѧмѣѫ

МЪРГЪРИТЪЛ

кѣпре чел чел юбеск Оаменїй ⁘ ѳл юѣще ши дмнезъ, ши кждѹе оуржтѹ
Оаменилѡ жсте оуржтѹ ши лѹй дмнезъ. Гр̃ петрѹ че немлтивизи Хс,
флъмждѹ амфост ши нѹмїацъ дат стъмънжнкѹ пентрѹ кѣчей ченѹ милѹеск
пречей липсници денчѣлѣ челъѹдат лор дмнезъ, нѹселипсескѹ нѹмай дебѹнѣ
тъцнле чѣле бѣчниче, че ѳнкъ стъпримит ши ѳфкѹл чел дебѣчи, гр̃ъ чем
чефакѹ бѹнъптъцн бор добжнди бинеле че чересѹ, пентрѹ кѣ депетрек мѹлтѣ
педѣпсъ ши мѹнкъ чем че калкъ жѹдекъцнле бомрнлор челор пъмынтешн,
кѹмѹлтѣ майбжрто ка стъстъпедепсаскъ чела ченѹбагъ ѳсамъ порѹнчиле лѹй
дмнезъ, че кѹноскѹ бине кѣ въпаре рѣѹ ши въ жстелѹкрѹ кѹ грекѹ стъпънѹ
амінте демѹнка ѳдѹлѹй ши дежѹдекатъ, ши въфаче мѹлтъ сикжрѣ, гр̃ъ
кжт стъскжрѣще конощинца ѳтжта май мѹлтѣ стъфолосѣще минтъ челор
вкжрѣници, прекѹм зичѣ делазар чел стърак ши дѐ богатѹл ачела. Ѳша съ
кадѐ съплжнцем ши сънетжнгѹнм кѹ лакрѣми амаръ, кѣ ѳколо нѹмай абе
ной врѣме депокѣнницъ. Че деврѣме чесжнтем ан ѳлхме ши ѳѹзим ачѣстѣ
кѹ карале пѹтем стънепокѣним ши стънестъпълъм депъкате, ши вом стъвем мѹ
тъ кѹтезаре ши ѳдръзнире кѣтръ дмнезъ, стънеѳтоарчем деларъѹ спребѝ
не, ши съмѹлцемним юбнторюлѹй дѐ Оамени Хс, карале прен мѹнкъ челора че
нѹсаѹ покѣнт ѳѹфолосит лѣнїй нолстре ши нѣѹмжнтѹнт, ши нѣмдеще
тат ден сомнѹл пъкатѹлѹй. Гр̃ъ ком същим пентрѹ че причинъ ши по
вѣсте пре оунїй ѳй мѹнчѣще дмнезъ ан, гр̃ъ пре алцїй ѳй педепсѣще ѳко
лѡ, гр̃ъ нѹй мѹнчѣще претоцн ан, пентрѹ че? Пентрѹ кѣ деархнфостѹ
ачеста лѹкрѹ тоцн ам пер, кѣ сжнтем тоцн ѳчертаре пъкатѹлѹй, ши
гр̃ъш денѹсар педепсн ши ан нічн оуѹнѹл, нѣмфаче маймѹлцн ден ной лѣнеш,
ши мѹлцн ам зиче кѣ нѹжстенічи очертаре дела дмнезъ, кѣ деврѣме че
акѹм бъзжнд мѹлцн Оаменн викалѣнн кѣ съмѹнческѹ ши гр̃ъ хѹлнм, гр̃ъ
денархнфостъ съсъпедепсаскъ сѡаменїй чентрѹи, че фѣлю де ръѹтате нам
фаче? Пентрѹ ачѣа дмнезъ преоунїй мѹнчѣще ан гр̃ъ прелцїй нѹй
мѹнчѣще. Ѝстенещинне кѹрварю саѹфаче алтъ фѣлю депъкате, гр̃ъ дѹм
незъ ѳй дѣ брескоалъ грѫ ши тае ачел пъкат, ши аре ѳколо педѣпсъ ма
оушоаръ, саѹ съпокъѫще ши сѣепъсѣще, ши пентрѹ мѹнка съфаче май
целептъ, прелцїй гр̃ъш нѹй педепсѣще, ши възжнд ей ѳделѹнгъ ръѣда
ръ лѹй дмнезъ съплѣкъ спревинне, ши скапъ ши ѳнчѣ ши ѳколѡ демѹнкъ,
Ши гр̃ъш денеафлъм ѳпъкат ши нѹне покънм, нічи ѳфолосинцъ нѹком съ
ѳбем ден мила лѹй дмнезъ, че маймѹлтъ мѹнкъ ком съръздъм. пентрѹ
мѹлтъ хѹлъ чефачем спре дмнезъ ѳдекъ кжнде пъкътѹнм. Дела дѹм
незъ ѳбем чинсте, кѹм ан зиче неѳкопере сънѹпъцнм ръѹ, пентрѹ каре
фаптесар кѣдѐ сънемѹнчнм, гр̃ъ дѹпъ бинеле ши ръздарѣ лѹи дмнезъ, дѣ
ка неафлъм гр̃ъш ѳпъкате, чине поате съне нѹзъвѣскъ ден мѹнкъ? Ѝ
шиждерѣ ши чела че нѹпате нічи ѳпагубъ нічи ѳболъ саѹ лѣтъ педѣпсъ
пентрѹ пъкателе лѹй, ѳтрачесташ кип ши чела че аре чинсте мѹлтъ ши ѳдих
нъ

ku mare mînk vastu înbu îkolo. Penpirî începutu kîndu e previnnevîtu bogu cîndu
destrîmbătătoru shi delukomîe prevîtela ôm nuî lu dîndu ce esti plîngînd, ku
bogatoru îdîsoce mînka îkolo, debrîme ce îdînu lu dîneu xristie shi blestîm
delu ceu celefîce strîmbătătoare, shi mînculе pukătelor sînt demulte
fîcăturî, dupu brîme, shi dupu obrăzu, shi dupu brednicie, shi dupu kuno
shinu shi ne kunoshinu. Kusînt don ômenii viklenii, unul mîne bogatu,
shi altul mîne sărac, shi ceu bogatu cupedeshtie manmulti dekît ceu
sărac, dartu kînd nunumai prefrătelettu ômori, ce îku shi prefra
tele tu ceu sufletesku kushi kain, nukukuntu ce kuzavnitîa shi
kubinzarî shi ku pogubele, oare putîvei skupa îtunîn demunku?
Bă. Dar kopiî prestulu pentru ce îmeru înd, kîce mînka pre
curile shi zburătele mai naintе deslujbu shi detumzare? Ashi zdarî
shi tatîl lor îmeru înd, pentru kîci nuiu vertat, dar noi
ce? oare naufest nici oun pîrintе lîneshi pentru kopiî lui, shi cu
fokut kopiî lui pin pentru nevertare shi sudu desu lîpidu delîce,
shi bir sfîrcu îmunku shi fecorii shi pîrinții? cicpare? înainea shi
safira, pentru kîci Tvgudunîrî alelor denîle ce fugudu lui dinezu
shi dzvednidu îpostol petru en ul kuzut shi ul murit, oare puținе
facem noi ka ačestu shi manrîle? oare putîvom face spre zi kum ku
vaste zudecatu shi plătu? Vrîrîsh shi eu sunufie munku shi mai bz
tse dekît toți sîngur eu, pentru kufleshtekarele denoi sîtîme pen
tru sufletul lui sînzmîrgu îmunku. Dar eu pentru kîci sînt
mai mare turmei ačeștia bou ezdau sămu lui dinezu pentru toți,
Drept ačea kuneputinciu aste sîn skap denmunku. Kudinezu nu
kumai minduște ci shi pedepșite. Adevărat dinezu un aste shi kbi
tori de ômenii, shi mînculе shi pedepsele lui mare bine lukrezu shi fak
ômennilor, debrîme ce shi dodorul nunumankînd skoate preven bolnavi la
grădini, shi la rîkoare shi kînd în duce la bae den spalu leface bine, ce
shi kînd în oprește depotfîlui debukate shi îku sî shi postîku,
shi mîshaltedțuți tae karne ca rî shi putredu, shi îtu dîtu îi îdîpu
kuvrîneu skoațu veninul, îtrăcestaș kinu dar fak shi dodorînce sufle
tești la pukătele ômennilor. Kînd venvedî breun ôm bun fukîndu mu
te bunătățuți shi îgudînd mîi desupărări shi nevoi sînzbnești lui shi
eu fericești, shi sute îsîmeni bunătățiin lui, ku ačestora înch înse mî
tu toate pukătele, shi ăkolo ăgonisesku mulțu plătu, fiind gata la rî
dare. Ieu ounîn înch cu mînchesu shi alții ăkolo. Iar alții shi înch shi
ăkolo cupedesesku. Dentrăcîste trei cîte karne cufericeu? cea ce pîre
înch rău pentru domnul shi cuiasu deplukate. Au kupostul shi ku trudă,
au ku plekarî ku surîcia shi ku goliciune, ăkolo au pedepsu maișoarî.
Iar cela ce fače pukătul ku mulțu nebonițu ăkolo are mare munku, ieu pe

Tru

www.stavropoleos.ro

МЪРГЪРИТЪЛ

Тръ карепричинѣ спъне дмнзеѹ маи фнаѝнте чѣлѣ чека съфакъ, пентрѹ кѣ
ѣнѹфачем нонлѣкрърѣ чѣлерѣледеларѣ не опрѣще, петрѹ ачаста не фрикоша
кѹ макафокѹлѹ касѣ нѹ фтрѣ фтржсашѣ неспарекѹ кѹкжтѹ нѹнекжѣщекѹ
фата, бѹнецѣ гѣтѣ съ слѹпжне фъгѣдѹѣцеле, бѹнѣ жсте шѝ фпърѣцїа карѣ
оащептѣмѹ съпесъдаи, шѝ ффрикошара геенїй, кѣ фпърѣцїа черилѹй фдѣ
кѣ пре оамени, мѣрѣйдѹлѣ ффрикошазѣ пре пъкѣтоши ка съй факъ бѹни,
пентрѹ кѣ дмнезѣѹ ффрикошазѣ пре пъкѣтоши, нѹка съй пѹе фматкафѣ
вѹлѹй, чѣка съй нзбъкѣѣскѣ ден маткѣ, ффрикошазѣй кѹ кѹвжнтѹле
кастнѹй мхначаскѣ кѹ фапта, пентрѹ кѣ чѣла ченѣ ащептѣ фбїарениччимѹ
кѣ нѹаре ан пентрѹ пъкателе лѹй, кѣй паре кѣ нѹмай ай ба съвѣцѹмскѣ
парѣ нѹ шѝ фчѣа лѹме, пентрѹ ачѣа ничи бинефаче ничи депъкат нѹ съла
съ, парѣ ничи мѹника лѹй ефършитѣ нѹаре. Парѣ чѣла чесъ тѣме демѹнкѣ шѝ
дефрикошата жѹдекатѣ каре ба съ съжѹдече, шѝ дѣ рѣспѹнсѹлѹ чѣл гроз
ник, фаче фтот фѣлюл съполтѣ скъпа де кѹрве, дѣ малакїе, дѣ бисле
нїе, шѝ дѣ тот фѣлюл дѣпъкате, шѝ съфаче блажнь шѝ фтрег ламинте
смерит, милостивѣ, шѝ юбит детоци, шѝ дѣ сжнгѹр дмнезѣѹ, кѣ кѹвж
тѹл нѹполте съфакъ пънѣ фтрѹ ащата, кжт фаче фрика, шѝ ачаста а
сте причина денефкѹнѹтѣм кѹ фпърѣцїа лѹй дмнезѣѹ, кѹноскь бине кѣ мѹ
ци дентрѹ ной сътем демѹника фокѹлѹй, парѣ еѹ мътем съмѹмъскап дѣ фпъ
рѣцїа черюлѹй, каре жсте маи амаре декжт пара фокѹлѹй, пентрѹ кѣ
нѹцинм ферничирѣ бѹнътоцїичей вѣчниче, ничи ам бъзѹт липсирѣ бѹнътѣ
цилор, нѹмай фернитѹл пабей лѣѹкъзхт ачѣстѣ ажѣ, кжнд лѹмерѣ ф
раю, шѝ ѣѹ ѣѹзнт граюрн несѹсе, ачеста нѹмай чекѹноще кѣ чѣла чесъ
скапѣ дѣ слаба лѹй хс ачела жсте маи мѹнчит декжт тоци пъкътошїй.
Шѝ ачаста чезикь акѹм атѹнчѣ окоми кѹноще кжнд ь окоми пъци, кжндаи
лакой съпѹфїе ачаста, со фінле оѹнѹлнъскѹт ал лѹй дмнезѣѹ, рѹгѣмѹ
не сфнцїйтале, съпѹте ѣѹзим ѕикжнд ь, нѹкъцїѹ пре вой, ничи съпемѹ
стри, кѣ фїинь фалъмжнь нѹтѣм бъзѹт ничи тѣм хрънит, кѣ маи би
не неѣсте съръбдѣм мїй шѝ фтѹнѣречи дефѹлцере, декжт съпѹбедем фѣ
ца чѣ прѣ сфнтѣ ѣлѹй хс, кѣ деврѣме чѣ ной врѣжмашлѹй фїинь ѣлпѣк
трѹ ной сѹ рѣстигнит, шѝ нолсо съпифїе оѹржт сфхцинм дежнсѹл, шѝ
съ ѣлергѣм дѹпь дїаволѹл. Домнѹл нострѹ гс хс ѣѹ ѣлергат шѝ сѹ остѣ
нит ка съне фторкь ден сърпарѣ дїаволѹлѹй, ѣтжта кжт ничи дежнсѹл
нѹй фѹ минь чесъдѣде пре сине морцїй. Дарѣ декрѣме чаѹ пъцинт ѣл ачѣстѣ
пентрѹ ной, шѝ ной ничи пѣне оѹскатѣ нѹй дѣм кжнд ь фл бедем фалъмжнд
ѣтѹнчѣ ла жѹдекатѣ кѹчѣ окѹи бом съл бедем? Ка спѹнем детѣр бедѣ
чинека бжтржн фїинь шѝ съракь, шѝ де ар пѹтѣ съ тефакъ тжнърѣшѝ та
ре шѝ фрѹмо, шѝ съцдѣ фпърѣцїа ѣтолтѣ лѹмѣ, шѝ съвїецѹеши фърѣде
моарте, чѣ дарѹ сѹ ѣлтѣ бине цѣр маи требѹѝ, фърѣдекжт ачѣста? ни
микь ѣлта, парѣ домнѹл хс нѹнѹмаи ачѣстѣ нефъгъдѹжще, чѣшѝ маи
мѹлт

ѹлть декжть ачѣстъ, карелеаре гътите пентрѹ чеа чел юдескѹ шн факе вонделѣнъ. Ѿрть деврѣме ченѹжсте пѹтинцъ събаѯъ чинева кѹ ѻки симцитѣ рн ачѣле бѹнъ тъцн черещи, днаѣцъ нѹман минтѣла шн стъи дѣсѹпра черюлѹ, шн катъ дсѹ девечерюче ма натъ карелеа бѣгѹ мареле нсаїа, длѹмнача фъ рть демарцине шн некѹприндъ дчѣтеле аггелнлор шѿ ахаггелнлѡ, шн ѿрть по говрть минтѣ динчерю, шн кѹтъ девеѯн дпъраціїн пъмжнтѹлѹн кѹдарѹрнле лор, ѻаменн дбрѣкаци кѹ ханне полїите, кан дподобици кѹрадѹрн де аѹрь шн карть кѹ акоперемжнтѹрн фрѹмоасе шн предбрѣкъминтеле лор ѯѹгрѣбиц бѣлаѹрн шн аспиде. Шн ачѣстъ сокотѣще спкѹноцн преамъръѹнтѹл, шн апон ѿрѣш дц днаѣцъ гжндѹл шнц ада аминте деѯїсл чѣ дфрикошатъ, дтрѹкарѣ блсѣвіе хс, кѹмѹлтъ слабъ, нѹ кѹ, к, сѹ кѹ, р, де ѡ щѣни кѹсѹлице чекѹмін децерн шн кѹдтѹнѣрече деархангели, шн атжта фрикъ жсте ѻаменн кар наѹфостъ декжндѹ аѹ стъпѹтъ лѹмѣ, шн де стрѣлучирѣ слъвей лѹи, лѹмина сѹарелѹи шн алѹнїи себа аскѹнде, шн атѹнч васѣдѣ плать фіешть съръж дѹпъ фаптеле лѹи. Мѹлцн фърѣде минте грѣѣскѹ кѹбинте проасте, кѣдесъвор мѹнчн алцїи съмъ мѹнчѣскѹ шнеѹ, асокотѣще тѹ карелеѯнчн дчѣстъ кѹминтѣ та, кжцн ѻаменн ѯакѹ де подагрїи шн ѹ мѹлте шн нцн дѹрерн, шн дельи арѣта лор мін деалцн волнавн съ анвъ дѹрерн шн майрѣле, ел нимікъ нѹкѹноаще дей доаре шнмѣ рѣѹ, пентрѹ кѣде дѹрѣрѣ лѹи чѣмѹлтъ нѹсъполте, мжнгѣа кѹдѹрѣрѣ алтѹл. Пентрѹ ачѣж нѹсъкаде съдъмнѣдежди речи, чесъне мжнгжем вѹнѹл преалтѹл, кѣчн кжндѹ жсте дѹрѣре нчи сжнгѹр сѹфлетѹл наре нчи сѡмжнгжаре декъръ нимени, кѣдеармѣрце нещине дминжлокѹл аоѹнор бинри мѹлцн, карей съфіе дбрѣкаци кѹханне делаѣстръ, сѹ мъкарѣ лжнгъ алт чинева ѻм маре, шн лѹминат кѹанвъ преханнеле лѹи пїетри демѹлт прец шн мъргъритарю. Ашиждерѣ съфіе аша шн кѹнѹна чеполртъ дка, шн апон съц фъгъдѹиск съфій шн тѹ дпреѹнъ кѹ ел дѹме, шн кѹто бинрїи лѹи, ѻаре нѹстей небон съдобжндѣщи шн тѹ бредничіа шн фъ гъдѹинца дчѣа? Каре нѹжсте дей лѹкрѹрнле дчѣстъ чесъвъ д але пъмжн тѹлѹй, не дей сѹнѣтъцнле чѣле несп ѹсе. Карелеѯнтъ дчѣстъ? Алечело черещи ѯикѹ, шн але фирничителор пѹтѣри, ѿрѣ пентрѹ дпъратх нчи жсте пѹтинцъ дсъгрѣн. Кась сѡстенимѹ пѹцинъ врѣме сънѹне линѹнм демареле шн вѣчничиле вѹнѹтъ. Пентрѹ кѣдеам рѣѣда шн мій демърце шн тома шн матіка фокѹлѹй, нѹман съвѣдем вїиндь кѹслава лѹи, шн съненѹмъ рѣм дчата дцерилор. Ѿрть мѹлцн дей ѻаменїй чей фърѣде минте ѯикѹ, кѣлать нимікъ нѹне требѹжще нѹман сънѹмѣрцем дмѹнкъ, ѿрть міе дм жсте май рѣ декж мѹнка, дѣка нѹмѣвою афла ла адосъвеннре алѹи хс, шн чела ченѹсъва дбреднчн слъвей дмнѹлѹй, карѣ жсте май гроазникъ декж ѿоатъ мѹнка чѣ амарѣ, адекъ ѯикѹ деспърцире де хс. Пентрѹ дчѣж плжнгѹ шн мъгжнгѹеск, кѣдеарфн ѻм чела чене юбѣще нарфи ни

ми

мика ? дарь ел аste пърат маре ши нъне аste ръшине демъцимь драгостїи лъи. Дарь кум аste ачаста ? Кънаъчинстит алт нимикъ май мълтъ декжт прenой, кънъмай оунъ фiю оунъл нъскът ал акът шинъй фъ миль деджнсъл чел дъ де дел Оиоркрт пентръ драгостъ че аре спреной, кърт нойнънъмай кжтнъл юбим, шинъй мъцъмим, чел клъ клши Окържм фпкжнде аъкръриле дiаволълъй, кърт нъ воалъй дмнезъ, дечи дарь оare нънебом мънчи пе дрептате? Пентръ ачаста плжнгь шимъткжн гъеск, кънъмай сънъмерци кмънкъ шинъвою плжнце, боюсънъ кърни кмiпка фокълъй, шинъмъкою тжнгъ, кънъмай бине аste съм фiе мил дъ дебой акъм, декжт кътръ ачъа брътме ажъдекъцiй спъкъвъ кмънкъ. съ омъле тъ кжнде кlзи кболь похтещи спъте мжнгже тоци, шисъле фiе миль де тине, къръ пречем чей безнкъ нълiе миль тъ кънхълещи ка прennце немилостиви, шиапой съфлетъл тъъ кlвези кмънкъ шимзичи спънъ плжнгь? къръ ей нъпочю спънъплжнгь, кспжнь пъоинте юбиторю де кокonи, къ макарь дель пъта съведещи пара дентръ инима ма, шивъзндъсоаць кънолще дърорь чам пентръ бой, шикл съвъдъвъ кжнде кш пiарде копилъа ей майлъпъ дърере ам ей пентръ бой, карiй сжнтещи нородъл шитърма лъй Хс, възндъвъ претоци кlвистiе, шиокържнде оунъл прealтъл, шипетрекжнде тоатъ врътмъ волстрь крътътате къръ нъ кънъ тате. Кжнде ведещи пренескарн Оамени рiей дъкжндъй съй спжнзъре, кум ае аste флца лор перитъ шисъфлетъл лор ашiяждерь, кънъ ей пре мълци де ачеа каре скапъ ден моарте нмълзнит зникжнде, кътръ ачела чи ничи пре Оамени нънъхфостъ възндъ кlпде Оамени, фiиндъле съфлетъл лор тър въра ши афарь ден минте. Дечи де кгрозъще пре Ом атжта де маре молтъ ачастъ трътъеск, дарь кжнде бабени моартъ чъ въчникъ чебом съфачем атънчь? кжнде бом бедж пъмжнтъл кътремържндъсе ши черюл ка соколъ дехжртiе стржигжндъсе, кжнде бом бедж пре Хс бенинде кумаре ши кfрнкошатъ слабъ, Оаре чефрикъ ка акж Омъл чел пъкътоатънчь? ши съфлетъл лъй кзжнде пре алцiн мънчиндъсе ши Оморжндъсе, ши фiиндъле съфлетеле лор слъзъноаце де фрикъ ши де скжрбъ. Дарь кжнде бом кбедж но фрацилор атънчь кмай маре морци ши мънчи, ченебом фаче? Крътецимъ фрацилор кънъаste пътинць съсъспъе кънъзнитъл прealмърънитъл ачъле патеми рътле. Адевърат зичи кlвицъториле? къ дмнезъ aste мълть милостивъ ши де Оамени юбиторю, че дарь кдешърть слъ скри кънинтеле лъй дмнезъ? Ка, чесъ скри касънетътмем ши съне кцелепцим, дарь дека нънебом кцелепци че бом петрече тот кпъкат, Оare скъпабом демънъ? Ка, че дека аste аша дарь ничи Оаменилор челор бъни сънъле пънтрък дмнезъ Остенъла лор? Ка пънтри адевърат, къ аша съкаде. Къ але мънчилор нъсъ скри нъмай пентръ кфрнкошарь. Дарь чъль че ай аъзить, де потопь, де содомь, де гомор, аъ дарь ши ачъль нъмай

де фрикошаре сау скрис? нуслуфъкут лъмбе фтоатъ лумъ? дъчъсте ку винте челесничи тъ акум, лезнитъ шин ен демълтесори, шин дирептул ное кжндъ фъчъ корабїа фтро, р, де анн шин стригъ шин лезнитъ сасъ покъмскъ мъ ен ничн оугнїй нубрь скърбъть, шин гъръш лезнитъ, нубедецн ткай хїа рълае чъле сълбатечи кумфак порункя лун дминезъ, шин ау фпреунаре чъле сълбатечи ку чъле думъестнче, леїй кубнцеїй оуршїй ку сонле лупїй ку мїеїй, шарпеле купорумбул, шин кжндъ токъ съря жле бенїж тоате, шин ащепта бръмъ кжндъ лебабъга дирептул ное фкорабїе, пентру лчъж шиной токъм фтоакъ, шин нестржнцем фкорабїа чъ ноасо, адекъ фбе сърека луй хс, шин фчекип сау фнекат атунчи чей че нау фтрат фкорабїе, аша бор съпацъ шин акум чей чену фтръ фбесърекъ, шин ачещъ кашин ачеж чъ фнека атунчъ де апа потопулуй, каре плоасе, м, дезнле шин, м, денопци, нръ хїаръле шин чъле тжржтоаре къчн ау фтрат фкорабїе ну сау фнекат, нръ оаменїй кжндъ съфнека атунчи кредж, шин фъръ девоа лук. Декаре испитъ съневоим шиной съскъпъм пентру каспътръчем фтрачаст луме тоатъ вїаца ноастръ ку съньтате шин ку спъсенїе, нръ аколо съ добжндим бунъциле чъле вїнтоаре, пентру дарул шин кънр чъ де оаменн адмнулуй ностру тс хс, акъруже слава шин пустръ фвъчїй въчнлор амнь

КУВЪНТ АЛНОАЪ
Ачелуй фтру сфнцн пърнтеле ностру
ЛЛУЙ ІѠАННЪ ЗЛАТООУСТЪ
Пентру покъянцъ шин исповеданїе Блгословъще Пърнте

Атреб превой фрацнлор, дъумерсу чинева дин бой ла палнстнна, адекъ ла ерусалнм, шин спречъле де дечиндъ пърцн алержулуй ѠІ данулуй, міе мнспъре ельфиц мерсу. Спунецине шин ноао челц възут ла локурнле ачълъ. Астеа дарь аколо лоукулт шин родни шин одинїѠарьера фолърте бун, акум нуастеа бун кь фтрежю деоуре лун дмнезу. Ачест локуда чемулт родиторю ера, шин четъцнле ачълъ лупрнсосит ла фрумусъце де кжт четъцнле шин орашеле тоате але лумїи, кларжунцъ ла ефтинътате кърайлун дмнезу, нарь акуастеа ман пустію декжт тоате пустнле, шин ман не норочит. Съ шин акум пжнъ фгоа де аеъзн стау роднуїн помн кърозделе лор, нарь рода лор астеа поменіре ве ърцж лун дмнезу, шин съ къ родїей шин мерїи шин рода лор е луминосъ ла ведъре. Шин челченущїе побъстъ, дъка въде полмеле аша фрумосе шнлу

мн

МЪРГЪРИТЪЛ

минóлсе, мъ́лтъ ъ́кърíе а́ре, ма́рт дъ́ка а́ поáма а́мжна лъ́и съ́сътае, ро́д
нъ́гъсфце а́лъ́нтръ нъ́ман фъ́м шѝ пъ́тóаре мъ́лтъ. А́трачéсташ кúп
да́рт ма́сте тóт пъмжнтъ́л а́чéста, а́декъ лъ́мнелепїéтриле, а́еръ́л, шѝ
а́пеле тóлте, а́ъ́ па́рте де ъ́рцíа лъ́и дúнзéъ́, пéнтръ къ пъмжнт ма́сте кѝ
съ́ родъ́ск. а́съ́мене шѝ помїи къ ро́аделе тóатеч ченъ́шт. а́ер шѝ а́пъ вé
ре́ родъ́ск. а́съ́мене шѝ помїи къ ро́аделе тóатеч ченъ́шт. а́ер шѝ а́пъ вé
зи, ма́рт нъ́ма́сте де трéбъ. Ма́рт а́чéа ма́сте мóарт, къна́ренúчи о́пт
ржтóаре бíе а́тржнса. Шѝ а́чéкúп ъ́нтръ́п кжндъ́л а́рде трéснетъ́л, кúп
пъ́л тръ́пъ́лъи ст, тúпосъ́л о́бра́зъ́лъи фа́ца фо́къ́лъи, ма́рт пъ́тéрт ба,
а́шѝ да́рт шѝ а́чéлт. А́ъ́ дóарт шѝ а́чéстт че а́мзúс сжнт а́шѝ? А́ъ́ нъ́
къ́мба́ шѝ а́чéстт съ́нет де глáсъ сжнт? Грéле съ́ къ́дъ́ а́чéстт фгéшкъ
ръ́а къ́тръ сúнеш. Нъ́с а́чéстт грéле, чúчéлт кáрезúчи къ́м къ нъ́ма́сте
мъ́дъ, нъ́ма́сте ценъ́нт фо́къ́лъи. Тъ́ фра́теле мїéъ́, а́демúнезн кáсть зúкъ́ а
чéстт къ а́и некредúнцъ, шѝ зúчи нъ́ма́сте мъ́дъ, нъ́ман лезúчи а́чéстт спре
спъ́ъ́мжнтáре. къ дúи крéде къ́бúнтеле лъ́и Хс, на́ш а́дъ́че денлъ́кръ́ри кредú
нц а́девъ́ра́тъ. Дéкрéме чедúнезъ́ дéнтръ́нпъкат, а́тжта оъ́ръ́ге де
ма́ре а́ъ́да́т ла а́чéле содóма шѝ гомóрра, трúмецúндъ́ фо́къ́ де ма́рт пъ́
чóасъ шѝ нъ́ а́реъ́ депúот, шѝ нúчи ръ́гъчúюнт лъ́и а́враа́м а́ъ́ а́скъ́лтат ни
а́дне́птъ́лъи лот, да́рт че а́ма́сте съ́фїе денóи? Къ́м ком скъпа́ де оъ́ръ́ге
лъ́и дúнезъ́ чúе вїнтóаре, шѝ депа́рт фо́къ́лъи мъ́нчїи, пéнтръ мъ́лте пъ
ка́телеле нóастре карефа́чем? Оаре фúнба мнат денóи? Ба, шѝ а́чéстт ръ́
сжнтъ шѝ мнунúнóасе, шѝ ръ́тъчúре дръчáскъ шѝ ба́снъ́? Ма́рт девенсъ
а́фан шѝ делачéи кредúнчóш ка́реи а́ъ́ фъ́къ́т порúнчиле лъ́и дúнезъ́, съ
бе́зи мъ́нчиц пречéа ченлъ́ а́бъ́т вїáцъ бъ́нъ, а́скъ́лтъ пе́павел а́потóлъ́л
зúкжндъ́, нúчи съ́къ́рвúнт прекъ́м сóаре ка́рїи а́ъ́ къ́рвúнт, шѝ а́ъ́ мъ́рúнт
а́трохи дóасъ́зечи шѝ трéи демíи дебъ́рбáци жúдови, къ́че а́ъ́ къ́рвúнт фъ
телe челóр тúнери маднїáни. Дéчи де а́ъ́ пъ́тъ́т къ́рвíа ла а́тжта оъ́
чúдере съ́фáкъ, чéва фáче ланóи карéи фáчем мъ́ите фъ́люри де пъка́те?
нъ́ нъ́ман къ́рвíи шѝ малáкїи, чешѝ оъ́чúдери шѝ фъ́ртнша́гъ́ри, шѝ а́лте
а́тъ́нъ́фúриче де ръ́ъ́тъци. Ма́рт дешѝ а́къ́л нъ́тевеи жъ́дека, съ а́и чер́ла́ре
а́лъ́мъ а́чáста де а́чáста нъ́темира, къ а́чéа нъ́щїа къ а́сте ма́дъ шѝ це
нъ́не, пéнтръ а́чéа шаъ́ лъ́а́т мъ́нка шѝ а́нчъ шѝ а́коло, шѝ ман бжто
къ ера́ елнúи шѝ а́кúнъ́тъ́ри де нáдолú. Ма́рт тъ́ крещúне, съ́ри къ́те пъка́те
ман фáче, де нъ́тевеи чéрпа а́нчъ, а́коло негрешúт то́лте а́чéлъ бей съ́ле
плъ́тещи. Ма́рт девом пъкъ́тъ́ши шѝ касодомúтънїи а́чéа шѝ гоморжтънїи,
ман мъ́лтъ́ невом мъ́нчи декжт а́чéа. Пéнтръ къ́чи? къ́нои мъ́лтъ́ да́ръ́
а́м лъ́а́т декжт а́чéа. Да́рт кжндъ́ вом грешѝ ман мъ́лт декжт а́чéа че мъ́н
къ шѝ ка́знъ ма́йгрт вом пъ́тúми? къ де грешúй шѝ ръмжнéм нечéрт́лцн
нъ́ каснефа́чем ман рúй мúкáрт де а́ъ́ шѝ лъ́са́т дúнзéъ́ мъ́нка, че каснне
а́тоа́рчем, шѝ а́чáста ма́сте а́мбе къ дрепт а́чéа пъ́не дúнзéъ́ чéрт́ла́рт
шѝ нъ́ нъ́ман дечéле трекъ́те ча́рнъ жъ́дека́тъ, че ка шѝ дéчéле вїнтóаре
сúте

сътте ѧ дпрепті́зи, ши ку́м къ а́часта ѫ́сте адевъра́тъ. Ѧскулътъ че а́ў
зи дмне́зъ́ў къ́тре мо́усн. Ла́сътмъ сътмъ мжні́ю сътстингў нъ́мў́л жи
довна, ла́сътмъ зичъ. Ну́ къ мо́усн сѫпрїа́ педмне́зъ́ў чей да́ лу́и причи́нъ
каса роаце пе́нтръ жидови. А́часта слу́фъкъ ши пе́нтръ проро́кў і҃сна, къ
зи́че, фѫ́ кувжи́нтў́л дмнулу́и къ́тръ і҃сна прро́кў́л зикжи́ндў. Скоалъте
ши тедъ́ ла нине́ви четатъ ча ма́ре, ши стри́нгъ ѧлъу́нтръ ѧтржи́са, къ ѧ
къ́трей зи́ле ши нине́ви себа потопи. Ши дъ́ка а́ўзи і҃сна. съпогорж ла
і҃сла, каса́фўгъ пре ма́ре декъ́тръ фа́ца лу́и дмне́зъ́ў съмъ́ргъ ла ѧрсе.
оу́ѧде бей съфу́ци о́ame? Де дмне́зъ́ў́л тъ́ў фу́ци, ѧ спу́немн? Че ѧ
цъ́ѫтъ пъцине́л ши бей ку́ма́це, къ́ничи ден мжни́ле слу́цїи лу́и мърїи ну́
бей ко́ръ съскапи. Ши ну́ман ку́м а́ў ѧстра́т і҃сна ѧ кора́бїе, фу́ртуни
ма́ре съфъкъ́ѫтжа кжт а́ў лепъдя́т то́ате повара ши оу́нъ́лтеле лор ѧ
ма́ре. Ѧр къ кора́бїж нъ́съ оу́шъра, къ повара чъ гра́ ѣра ѧ къ ѧлъу́нтръ,
а́декъ трў́пъ́л проро́кулу́и, де гре́ў́л пъкатулу́и, пе́нтръ къ нъ́ѫсте а́лъ
лъкръ ман гре́ў дежт пъкатъ́л ши неаскулта́ръ. Дирепть а́чъ ѫ́сте съ
оу́нци ка ласъ́жъдека́тъ а́гъпра коръбїа́рилор ши ѧпроро́кулу́и, къчи къ зи́че,
къ́ў а́рънка́т со́рци, ши а́ўда́т соа́рта пре́ грешитъ́л ши неаскулътъто́рюл
і҃сна. Ѧр къ коръбїа́рїи ничи а́тъ́ничъ на́ўкръ́т съ́л а́рънче ѧ ма́ре. Де оу́н
де даръ е́ра а́тжта токмире а́лу́и дмне́зъ́ў, де е́рта а́чъ́стъ сфїе? Чер
тжнде пре́ проро́кў́л ка сфїе ѣвиторю де о́амени ши дъмъ́стеи, ши ка къ ѧ
а́зиче къ́тръ е́л, оу́рмъ́зъ коръбїа́рилор че́лор о́амени проци, къ е́н ничи
де е́ў съфлет ну́ съ ѧ́дъ́ръ, къръ цїе ну́ц фъ́ ми́лъ де о́четате ѧ тръ́гъ ши
да́тжтъ ѧ тъ́ънъ́рече де о́амени съпїа́ръ пе́нтръ тине? Ши коръбїа́рїи а
фа́нде пре че́л грешитъ на́ўкръ́т съ́л о́сжндъ́ск, ѧръ тъ́ неа́вжнде ничи
о́хъл спре ниневи́тъ́нн ан потопи́тъ пре дже́нши́и ши ѧи пїе́рдў́т, къ мъ́ци
о́амени а́лелор пъкатe леа́рътъ, ѧръ чъ́ле стре́ине лехъ́ле́ску, прекъ́м ши
пъ́търъ са́ў да́т пъгжнилор а́съ́пра крещи́нилор пе́нтръ пъкателелор, пе́нтръ
къ пъкатъ́л ѫ́сте чефа́че чъ́ле десъ жо, а́честа а́ў а́дъ то́ате ръ́ле ѧлъ
ме, ши ну́ де а́лте прими́дїи ѫ́сте мъ́ци́мъ ръ́ъ́тъци́лор ка́ре нъ́ў предъ́дн,
ѓрн морци, ѓрн ръ́змирнцеле ли́мбилор, ѓрн а́лте ръ́ъ́тъци. Пъкатъ́л ѫ́
сте ѧтжа причинъ, къ мака́ръ де ши сжнгў́р а́враа́м нъ́р стъпжни, а́ў
моусн, а́ў дъ́вдь че́л пра́ блажнде, а́ў соломо́нь че́л пра́ ѧцеле́пть, а́ў че́л ма
пъкътъ́ декжт то́ци о́аменїи, ши но́и съфа́чем, не о́себитъ а́бе́м причина
стрерътъ́тъци, къ дъ́пъ иннмиле норо́дулу́и дъ дмне́зъ́ў ши тира́ни съне
чъ́рте ши съ́нестъпжнъ́ск, къ ну́ѫсте а́лта а́фа́ръ де́нтръ а́часта, къ
дъ́пъ полити́а но́астръ ка а́чещи стъпжни а́бе́м. Ши де а́рфи стъпжнитъ́рю
фа́рте дире́пть съ́ѫжи́нгъ ла бъ́нътъ́тъ ка мо́усн, ну́ба пъ́тъ ѫ съ ако́пере
чъ́ле мъ́ъ́тъ грешале а́лено́астре, ши де́кец кръ́ съ́ътъ́ девере́ск ку́м къ ши
пъкатъ́л оу́нъ́ѫ, демъ́ъ́тъ о́ри ши пре че́й бъ́ни ши кувїѡ́ши ѧ́бил ѧ́ о́
сжнъ́ще, ѧскулта́ци. Іи҃съ́с на́ви со́ре кжнде са́ў да́ съ́ба́тъ четя́тъ

ГЕРИХОНЪЛ, ШИ КЪ МЪЛТЪЛ РЪЗБОЮ ЧЕ ЛЪФЪКЪТ ГАТАЦИНА СЪКАЗЪ ЗИДЪРИЛЕ
ЧЕТЪЦЇЙ, ШИ ЗИСЕ КЪТРЪ СЪЛАСТЪ ЛЪИ, СЪЦИЦ ТОТ НОРОДЪЛ РЪЗБОЮЛЪЙ, КЪ
ЧЕТАТЪ ЛЧЕСТА АСТЕ ДЪРЪНТЪ ДОМНЪЛЪЙ САВАОЖ, ШИ КЖТЕСЖНТЬ ТРЖСА.
ДИРЕПТЬ ЛЧЕА ПЪЗИЦИБЪ СЪНЪЛЪЦЧЕВА ДЕЛА ЛЧЕСТЬ ЛЪКРЪ ЧЕ АСТЕ ЇСИНАТ
ДОМНЪЛЪЙ, КЪ НЕБА ОМОРЖ ПРЕНОЙ ДМНЕЗЪ. ШИ ДЪПЪ ЛЧЕА КЪЗЪРЪ ЗИДЪ
РИЛЕ, ШИ ТМЖННЛЕ РЪЗБОЙННЧИЛОР ЕРА ТОАТЕ ПРЪЗНЛЕ ЧЕТЪЦЇЙ. ДЕЧИ ТОТ
НОРОДЪЛ ПЪЗЇА ПОРЪНКА ТПРЪТЪЛЪЙ, ЙРЪ НЕАСКЪЛТАРЬ ОЪНЪ ЛДАСЕ МЖ
НЇАЛЪЙ ДМНЕЗЪЪ СПРЕ ТОАТЪ МЪЛЦНМЬ. ГРЕШИТАЪ, ЗИЧЕ, ФНЇЙ ЛЪИ ГРАН
ГРЕШАЛЪ МАРЕ, ЙРЪ ОЪНЪЛ ЕРА КАРЕАЪ ГРЕШИТ, АНЪМЕ АХАРЬ. ШИ ТРНМИНСЕ
ГНСЪСЬ БЪРБАЦИ КНТЬЖИ ДЕЛА ГЕРИХОН, ЛА ЧЕТАТЬ ЧЕ СЪКЕМА ГЕА, ШИ ОЪЧИСЕРЪ
ДЕНТРЖНШЇЙ, ЛЗ, ДЕКОННЧИ, ДЕН, Г, ДЕВОНИЧИ ЧЕЕРА. ВЕЗИ ДАРЪ КЪ ПЕН
ТРЪ ОЪНПЪКАТ СЪФЪКЪ РАНЪ НЕМЖНГЖАТЬ, ОЪНЪЛ ГРЕШИ ШИ ТОАТЪ
МЪЛЦНМЬ КЪЗЪ МОЛРТЬ ШИ ФРИКА. ПЕНТРЪ ЧЕ ДАРЪ ЛЧЕСТА ПРЖ БЪНЪЛЕ
СТЪПЖНИТОРЮ ХРИСТОЛСЕ? ТЪ СЖНГЪР ЕЩИ ДИРЕПТЬ ШИ ДИРЬПТЪ АСТЕ ЖЪ
ДЕКАТА ТА, ТЪ АИ ЗИКЪ ФІЕЩЕ КАРЕВА МЪРИ ТРЪ ПЪКАТЪЛ СЪЪ, ШИ КАКЪ
АРХИ РЪСПЪНСЬ ДОМНЪЛ, ШИ ЗИСЕ. ПЪКАТЪЛ АСТЕ КА РЖА, ДИРЕПТЬ ЛЧЬА
СПРЕТОЦИ СЪТРИМИТЕ ПЕНТРЪ ПЕДЬПСА. ВЕЗИ ДАРЪ КЪ ПЪКАТЪЛ ОЪНЪЖ ЛА
ТОТ НОРОДЪЛ АДЪСЕ ПЕДЬПСА? ГА ВЕЗИ АКЪМ ШИ ЧЬ РЖ ШИ ОКЪРЖТЬ АЛЪЙ
МОЛРТЕ. ШИ АДЪСЕ ГНСЪСЬ НАКИ ПРЕ ЛЧЕСТЬ АХАРЬ, ШИ ПРЕ ФНЇЙ ЛЪИ, ШИ
ПРЕ ФЬТЕЛЕЛЪЙ, ШИ БОЇЙ ШИ ОНАЕ, ШИ ЖЪГЪТОРЇЙ ЛЪИ, ШИ КОРТЪЛЪЙ, ШИ ТО
ТЕКЖТЕЛЪБЪ, ШИ ТО ІСРАНЛЪ ЙЙ ОЪЧИСЕРЪ ПРЕ ТО КЪПЇЕТРИ ЛА БАЛЬ ЛЪ АХО, ДИРЕП
ЛЧЬА ДАРЪ СЪНЪНЕНЬДЬЖДЪИ ШИ НОЙ КЪЧИ ТДЕЛЪНГЪ ДМНЕЗЪ МЖНЇА БАПЖО
КЪРИНДЪСЕ ДЕНОН, КЪ ПЕНТРЪ ЛЧЕСТА МАЙБЖРТОСЬ НЕТДРЕПТЬМ, КЪЧИ КЪ
ЛА ОАМЕНН КЖНДЬ НЕЩИНЕ АРЛОВИ ПРЕ ЛЛТЪЛ ПРЕСТЕ ОБРАЗЪ, ШИ ЛЧЕЛА ВАТОЛР
ЧЕ ОБРАЗЪЛ СЪЛ ЛОБЬСКЬ ШИ ДЕЧЬА ПАРТЕ, МАЙ МЪЛТЬ СЕБА ПЕДЕПСИ ЛЧЕЛА, ДЕ
КЖТ НРФИДАТ ЧЕЛ ЛОВИТ МЇЙ ДЕРАНЕ. ДША ФЬ ШИ ТЪ КЖНДЬ ТЕБА СЪДЪИ
ЧИНЕВА, РАБДЬ ШИ ТЕРОЛГЬ ПЕНТРЪЕЛ, ШИ АТЪНЧЬ МАЙ РЪЪЛ ЛАЙ РЪНИТ. ДИ
РЕПТЬ ЛЧЬА КЖНДЬ АВЕМ ФАПТЕ БЪНЕ ПЪЦИНЕ, ШИ ГРЕШАЛЕЛЕ СЖНТЬ МЪЛТЕ,
ШИ НЕПЬТЪМИНДЬ НИЧИ ОЪНРЪЪ АНЧЬ, АФЛЖНДЪНЕ ТНОРОЧИРИ ШИ ТПАТЕМИ БЪ
НЕ, ЙРЪ АКОЛСО ПЪСТЇЙ ШИ ГОЛНБОМ МЬРЦЕ, ПЕНТРЪ КЬ АНЧЬ ТЛЪМЬ ЛЧЕСТА
АМ ДОБЖНДИТ ТОТ БИНЕЛЕ НОСТРЪ, КА БОГАТЪЛ ЛЧЕЛА КАРЕ АРДЖ ТПАРА ФОКЪ
ЛЪЙ ТЙДЪЛЪЙ. ДИРЕПТЬ ЛЧЬА ДМНЕЗЪЪ НЪ ПРЕЧЕЙ ЧЕ ПЪТНМЕСКЪ РЪЪ ПЕДЕП
СЬЩЕ, ЧЕ ПРЕЧЕЙ ЧЕ ПЪКЪТЪЕСКЪ, КЪ МАКАРЪ ДЕНЪНЬРШИ БЪГА ДМНЕЗЪЪ ПРЕ
НОЙ ЛА ТЙД, ШИ ДЕНЪНЬРШИ ПЕДЕПСИ, САР КЪДЖ НОЙ СЪПОФТНМ ПЕДЬПСА ШИ ЖЪ
ДЕКАТА ЛЪЙ ДМНЕЗЪЪ, АЪ СЪФАЧЕМ КАНОНЪЛ ЧЕ НЕДЪ ДЪХОВНИКЪЛ, КЖНДЬ НЕ
НЕПОВЕДЪНМ ДЕ ПЪКАТЕЛЕ НОЛСТРЕ, АТЪНЧЬ МАЙБЖРТОСЬ СЪ ОДНХНЬЩЕ ГЖНДЪЛ
КЖНДЬ ЛА СИНЕШ ЧЬРЕ ЖЪДЕКАТЬ СЬЪПЕДЕПСАСКЪ РЪЪ. ГА СЪВЕДЕМ ДАРЪ ПРЕ
ЧЕЖ ЧЕЛЕМОРЪ КОПИЙ, КЪ ПЕНТРЪ ЛЧЬА СЪТЖНГЪЕСКЪ ФЬРЬ ДЕМЖНГЖАРЕ, КЛ
СЪ АНЬЪ ПЪЦИНЬ МЖНГЖАРЕ ДЕПЕДЬПСА ЧЕШ ФЛКЪ ЛОРЪШ ПЕНТРЪ ЮБНЦЇЙ ЛОР, КЪ
ЧИНЕ ЮБЬЩЕ ПРЕ ХС ПРЕКЪМ СЪКЛДЕ, НЪПРЇНМЬЩЕ АНЪ ПЪТНМИ РЪЪ ЛЧЕЛА ПЕН

ТРЪ

Тру дѫнсѫл · Гѧръ чѣла чѣлъ мъхнѣще кѫлѫкрѫрн рѣле, шн нѫсъ покъѫще, чѣ пѫрѫрѣ рѫмѫне ѳрѫѫтѫте, маре мѫнкъ шн педѣпстъкѫщеттѫ, пентрѫ къ нименинѫнѣѫ нѣбнтъ прѣ нѣй, качѣл ченѣѫ ѳръкѫтъ прѣнѣн дмнезъѫ. нѣчн тѫтъ, нѣчн мѫмъ, нѣчн прїѫтнн нѣчн ѫлтъ нимени, къ пентрѫ нѣ ѫѫ дѫтъ пре фїѣласъѫл мѣлрте ка сънемѫнтѫѣскъ прѣнѣй. Шн нѫмѣ зѣчн къ ѫмѫ ѳтристъчюне шн трѫде шн чѣлѳѫлѫѫте ѫле кїєцїй рѫѫтъцн. чѣ пѫне ѳгѫн дѫлѫтъѫ кѫте шн кѫте ѳй грешнм ѳтѣлте зѣлеле, шн дѣлѫ сокотн прѣ ѫмърѫнтѫѫл нѫман ѫле оѫнїй зѣле грешѫлеле шн пѣкѫтеле, ѫмѫ кѫнѣлще дѣ пѣкѫте, шн мѫлте рѫѫтъцн сѫнтем грешнцн, къ пентрѫ ѫчѣѫ невнн пѣкѫтеле чѣле ман мѫрн, шн кѫ ѫчѣстъ ранеле чѣле ман мѫрн, къ пѣкѫтеле чѣле мнчн карелефѫчем, нѫле ѳ диреттъм, диреттъ ѫчѣѫ ѳѣръ девѣсте невнн пѫгѫбеле, пентрѫ ѫчѣстѫ чѣле невъзѫте шн ѳтъръ девѣме мѣрцн невнн. Къчн къдемѫлта ѫнѣѫстръ мѫндрге. Каре неѳнтълцѣм кѫ кѫнде ѫмѫѫжѫнце токмѫла чѣрю, шн кѫ кѫмнчн ѣдѫтъ нѫвѣм сѣмѫрнм, ѫша хрътънм шн лъкомн. шн нчн кѫвнтеле лѫй дмнезъѫ недомолескѫ, нѣчн мѫнкѫ мѫдѫлѫй неѳцелеп цѣще, нѣмени нѫгонѣще пъмынтѣшнле грижи, нѣмени нѫсъ ѳтѣлрче сѣсъ оѫнтелѫ чѣрю, оѫнде бом сънесѫнм, шн кѫтъ ѳрнкъ бом сѣѫвем дедемонїй бъздѫхѫлѫй, шн нѫне ѳгрознм, чекарѫмѫторїй кѫрїй кѫѫтъ тотъ жо лѫпъ мѫнтъ, шн сѣттъбълескѫ ѳгѫною, ѫша шн оѫнїй ѣлменн май рѫѫ декѫт рѫмѣторїй стъпѫнгърескѫ пресине, нѫ ѣпричеп, къ ман бине ѫрхн сѣсъпѫнгърѣ екъ кѫтинъ некѫрѫтъ декѫт кѫ пѣкѫте. Къчѣл чесъ пѫнгърѣще кѫ тннъ ѫпѫцнникъ врѣме ѣѣспѫлъ, шн сѣфѫче какѫм ѫѫ фостѫ мннаннте. Гѧръ чела чѣ кѫде ѫнсѫрома пѣкѫтѫлѫй, мѫлтъ пѫнгърнчюне ѫ, каре нѫсъ поѫте кѫрѣцн кѫ апѫ, чѣ кѫ мѫлте херѣынте лѫкрѣми шн тѫнгѫнри. Шн прекѫм ѫѫ ѫпѣратчар пѫрта стемъ ѫпѣрѣтѣескъ, шн ѫрѫвѫ ѫрметѫрн, шн нарѫвѫ пренименн съѫѫскѫлте, нѣчн оѫ фоло нѫѫре дечѣле чеѳоѫрѣтъ, чѣ тоцн ѫ кѫдѫескѫ шн батѫжокѫрескѫ, ѫша шн крещннѫлѫй нѫй фолосѣще ботезѫль шн крединца, кѫндѣ ѫсте батѫжокѫрнть де пофте шн де пѣкѫте, шн трѣѫще вїѫцъ пѫтредъ, къ нѫнѫман ѫсте нечнистнт пентрѫ ѫчѣстѫ, чеман вѫртос ѫсте де рѫсѫл тѫтѫрора. Диреттъ ѫчѣѫ сънѫне рѫшннъ вїѫца ноастръ, нѣчн сѣне пѫнгърнм трѫпѫл къ кѫрвїѫ шн къ некѫрѣцїѫ, дерѣме че ѫсте бесѣрнкъ лѫй дмнезъ, прекѫ зн апостолѫ, кѣчнкъ, кѫбей пѫтъ съ ѫнтри ѫбесѣрнкъ дѫпъчете боровещн кѫ кѫбеле шн кѫрварїн? кѫм вей рѫдика мѫннле лачерю съѣтероцн лѫй дмнезъ, кѫ каре тѣй ѫплетечи кѫ кѫрка шн кѫ кѫрварюл? кѫм вей съѣтероцн кѫ лнмба каре ѫн съръѣлѫт нѣвнчїй, кѫчѣ сѫкн вей ведѣ пречей чете юбескѫ, кѫ ѫтѫжта грозъвїе чефѫ, шн чѣзнк, пе прїѫтени шн дѫхѫѣнчи, къ мъкаръ де нѫтѣр шн ведѣ нименѣ ден ѫмени, гѧръ кѫнощинца та те мѫстръ, шнц оѫрѣщи ѫнкъ шн трѫпѫл шн цїе скѫрбъ деел, къчѣ къде нарфн ѫчѣста, нар ѫлерга кѫбарїй ѫлбъй, пентрѫ кѣ ман некѫрѫт съ сокотѣще пресине декѫт толтъ пѫтолрѣ

шн

МЪРГЪРИТЪЛ

шн апъцичюнъ. Че ащепци ръспънс дела амнезъ фиинць атрачесташ кн
де пъкътос? Девръмечес ъфлетъл тъ лай пжнгърит, шн тот трупъл
тъ некърат лан фъкът, чаръ дарь шн къръцение ка ачаста, каре споа
тъ съте къръцеск, къденъком фаче аша мъкарь деши къ тоате гжрлеле
шн фжнтжнале лъмий нъм спъла нънеком пъть къръци, ничи ча май пъ
цинъ парть аппъкатълъй, Шн ачаста съ асъмънъ касълъгъ каре шарпъне
дълъмиле лъй чъле пъдъкисасе аханнеле стъпжнъсъ, сэре агъдънрар
ачаста? Ба, ял ъ вас де лъръ съ бъци мир, шн алтъл съпъе акола некъръ
ције, нъ лай съдън шн лай педепсн? Дирептче дарь съфлетъл ностръ дека
ачъстъ тоате сол соботим май престъ шн май нечинстит? къ атржнсъ
сау търнат миръа чел дъховническ, сфнтъл ботез, шн зик май вжрт
де тоате сфнта пречещение, шн съпънем атрачест сфнцнт съфлет кжн
търи дїаволещи, шн аскълтъри съмънещи, чесжнт плине декървіе. Дарь
към ва агъдън дмнезъ ачъле ръутъци, Испънем? Пентръкъ ачекип
чеа чесжнт атънекаци шн амецици, дебеціе, оумблжндъ съпотикнеск,
чин шн колъ, шн сэри гроапъ сэри ржпъ, сэриче лнсарь атжмпла нелъънд
аминте съ сърпъ шн кадь. Аша шн чеа чефак пъкатъл, фиинду супъш
къпофта фачерїи, калаш беціе ръ, нъкъноскъчъ чефакъ, шн ни ачатъ
трекътоаре ръшинъ оаменилор аъ, ничи дечъле вінтоаре мъчи нъбагъ
съмъ май наинте, къче къ пъкатъл аспе сърбъ денъвъде, Къче кжнду
фаче омъл пъкатъл, атънчъ наще дъръре амарь, нъскътърюлъй съфле,
къ адатъш дъпъ пъкат стингжндъсь пофта, амъръчюнъ къвнцїи бине
болдъ, шн съфаче къцит къ доаш аскъците анимя челъй чепъкълъж,
шн атънчи стъ таре пжрж къноцинца нолстръ. Обичъю ка ачеста лъ
пъкътошїи, май вжрто кърварїи шн фърїи, темъсе детоци шн деоубра
лор, шн декор ведъ прелацїи борбиндъ пентръ алте требн, ен гжндеск
къ пентръ джншїи борбеск, Атрачесташ кип спънмать ръутате
аспе пъкатъл, денимени къдиндъсе сушен съдоведеск, пентръ къ
винобат ал фаче пъкатъл пречел пъкъто, Аша тръш дирептать фаче
нетъмере шн ардъзнире лачел дирепт. Къзиче скриптъра, къфъце чел
некърат нимени гониндъл, пентръ къ аре атржнсъл пжржшъл адек къ
коцинца кареле бате, пентръ ачъж фъце ден тот локъл, ка кжнд лар
гони чинева, нъ дирептъл мъсте аша, чнстъ къ нъдъжде шн къ ардъ
нире. Аша ера шн проркъл нлге, кжнд акъзут пре апъратъл ахлаб
винду къторъ джнсъл, Шн зисе апъратъл къторъ нлге. Дирептче стрічи
тъ шн адърътнничещи пренородъл гърантеск? Нъ проркъл ан зисе,
Нъ ъ стрікъ ничи адърътническ нородъл сэврънилор, Че тъ шн толть
касатъ тжнетъ, адевърат дирептъл каоун леъ адръзнъце. Аша шн
проркъл стътъ апотрива апъратълъй. Апъратъл къ арме шн късълъ
житори. Нъ нлге пъта кожока чъ къке, шн ера май чинстит декж

Х҃аима чѣ рошїе ѧпърѣлѣскъ, пе́нтрꙋ къ Х҃аина ѧпъра́тꙋлꙋ, фъчѣ фо́амѣ҃ ш҃н мо́рцилае ѧлꙋме, ѡ҃ръ кожо́ака лꙋй на́е а҃ꙋ ѧчета́ръꙋтъцилае то́ате, фо́амецилае ш҃н мо́рцилае. Дча́стъ кожо́акъ а҃па і҃ѡрда́нꙋлꙋй с҃ꙋ рꙋ́птꙋ ш҃н а҃ꙋ трекꙋ́пъ, а҃часта пре҃е́лисе́ꙋ проро́кꙋ, ш҃н а҃ладо́наѣ на́е лаꙋ фъкꙋ́пъ. Прічѣ́ѫ да́рѣ чѐ съ пѫнгъре́скꙋ кꙋ кꙋрвїе ш҃н съ сокоте́скꙋ пре сине некꙋра҃, ѡ҃н лаꙋда́ѣ пре҃ е́и шїй прїнме́скꙋ, ѡ҃рѣ кѫ́ндꙋ нꙋ́сѣ покъе́скꙋ кастъ кꙋрѣ цѣзе ѡ҃н Х҃ꙋле́скꙋ, пе́нтрꙋ къ дꙋ́пъ кꙋрѣцѣ́нїа нєпобеда́нїе́й ка́дь ш҃н съ́ѣ бълескꙋ ѧ́тръ ѧпꙋцичю́нн, ка кѫ́ндꙋ а҃рсꙋ́рѣ чѣ́ѫ че а҃ꙋ ꙁндꙋ́пъ, ш҃н ѡ҃рѣ съ҃ѡ ꙁндѣ́скѣ ш҃н съ҃ѡ сꙋ́рпе, дннтрачаста а҃лт нни́кѣ нꙋ доважда́ѣще, фъръ нꙋ́ман мꙋ́ате трꙋ́де ш҃н мꙋ́нчи. Къде пъкътꙋ́м ѧто́ате ꙁи́леле, ѡ҃рѣ ѧтоатеꙁилеле тре́бꙋе съне покъ́нм, къ́нꙋ а҃сте а҃лтъ рѣꙋта́те ман ѓ҃ че дꙋче пре҃о́м ла҃да́ꙋ, ка кѫ́ндꙋ нꙋ́съѣме нещи́не дедѡ҃не́ꙁъꙋ, пе́нтрꙋ къ́нче, ѧчепътꙋ́ра ѧцелепцїе́н фрїка дѡ҃нꙋлꙋй. Дѣкана́ре о҃мꙋ́л фрїкъ дедѡ҃не́ꙁъꙋ с҃ꙋ́ре чѐ рѣꙋта́те҃ а҃сте бо́а фа́че, ш҃н ѡ҃рѣ а҃лта нꙋмѫ́нтꙋа҃ пре҃о́м, ка́кꙋм а҃рбе́дь пꙋ́рꙋрѣ предѡ҃не́ꙁъꙋ кꙋгѫ́ндꙋл лꙋй, къ ꙁи́че дꙋ мнеꙁъ́ска е҃кри́птꙋрѣ. Въꙁꙋ́там ман на́инте предѡ҃нꙋл, ѧ́наинѣ мѣ а҃сте ѧто́атъ бр҃тмъ, къ дѣдинѣ́пта мѣ а҃сте пꙋ́рꙋрѣ, каспнꙋ́мъ кла тѣ́скꙋ. Пе́нтрꙋ къ деведе́м о҃м, нерꙋшинъ́м а҃фа́че пъка́т, кꙋ кѫ́т ма҃ вѫ́рто кѫ́ндь нѣ́м смерн дедѡ҃не́ꙁъꙋ ѧна́инѣ с҃ѡкилор. Мꙋ́л бине а҃сте о҃мꙋлꙋй ни́чи дека́м а҃пъкътꙋ́н, ѡ҃рѣ декапъкътꙋ́н кꙋрѫ́ндь съсе пъкъ́скъ, ш҃н ертаре пъка́телор съчарѣ дела дѡ҃не́ꙁъꙋ, ѡ҃рѣ кѫ́дꙋ нещи́не е҃бꙋкꙋ́рѣ къ́нче фа́че пъка́теле, а҃часта а҃сте ѡ҃рѣш ма́ре небꙋ́нїе ш҃н не о҃менїе, пе́нтрꙋ къче́ла чева къдѣ ѧпъка́т денесокотѣла лꙋ́й. Дꙋпъ а҃ѣѫ съ оу҃раскъ пъка́тꙋл, прекꙋ́м ꙁи́че дѣдь, Пъка́тꙋл а҃моу҃рѫ ш҃н мла҃ кѫрби́т, Оу҃нꙋл ка а҃че́ла, кꙋрѫ́ндꙋ съва покъ́н. Ѓ҃рѣче́ла че ла҃ꙋдѣ пъка́тꙋл кѫ́ндꙋл фа́че, гонитаꙋ деладжнсꙋл лекꙋи́рѣ мѫнтꙋирїи́н лꙋ́й, некъ́н дꙋсе ни́чи дека́м, Къ́нꙋ нꙋ́ман чей чефа́ѣ рѣ́леле ме́рꙋ ла҃да́ꙋ, чеш чѐ їй ла҃ꙋдѣ пре а҃че́ѫ ман мꙋ́лтꙋ съмꙋнче́скꙋ. А҃ша ѓ҃рѣш а҃чей челаꙋдѣ ш҃н фирнче́скꙋ пречей бꙋни, ш҃н фъкътори деби́не бърба́ци, ѧпреꙋнѣ пър таш сѫнт а҃ачело́ра кꙋнꙋни. Ѓ҃рѣ декрѣме че нꙋ прічепи дꙋрѣ́рѣ, ш҃н грꙋ́л пъка́телор та́ле, съспи́нѣ ш҃н плѫнце къ нꙋ до́арѣ къче нꙋцар пърѣ рꙋ́ꙋ деппъка́т съфа́чи а҃часта, че къче ѧ҃ц а҃сте съ҃флетꙋ́л несимцитори́ю ш҃н ибитори́ю деппъка́т, къ декрѣме че че́ла ченꙋдоаре деппъка́теле а҃лтора, а҃сте врѣ́дник деледѣ́ѱъ, Кꙋ́м дарѣ нꙋцнеѣ ка́де ц҃е пе́нтрꙋ пъка́теле тала́в ман мꙋ́лтꙋ а҃плѫнце ш҃н а҃тѫнгꙋ́н? Ш҃н ѧ҃къ негрижник а҃флѫндꙋте ш҃н фърѣ де дꙋрѣ́ре, кърїа спи́е е҃ши врѣ́дник? ни́чи оу҃нїа. Декрѣме че пабе́л дефоло́сꙋл лꙋ́й нꙋгрижꙋа, ка пе́нтрꙋ съ а҃фле фоло́сꙋл челорала́ци, декѫтъ мꙋ́нкъ дарѣ сѫ́нтем врѣ́дничи, къ ни́чи дела стрикъчю́нѣ но́лстрѣ нꙋво́м съфꙋцим, дирепт а҃ѣѫ саꙋда́т а҃репи пастирлор касъфꙋ́гъ дела́цꙋ рнле бѫнъторилор, ѡ҃рѣ о҃менилор саꙋда́т дела дѡ҃не́ꙁъꙋ сокотѣ́ль, кась

МЪРГЪРИ́ТЪЛ

фъгѫ депъка́теле, чѣле че ѯ҃тина́ѫ дїа́волїй канице ла́нцѫри, чѣевей съ҃ѕи кѫ́м къ нѫц҃ кѫноци пъка́теле та́ле, дарѣ кѫ́м тебом кр҃ѣде? кѫ пе́нтрѫ пъка́теле челора ла́ци О҃амени, скрїи пра́виле ши порѫнче́щи съ҃сѣдѣ҃ пеѣ҃ше, ши жѫдекъто́рїю ши черчетъто́рїю ѯ҃фрикоша́т тефа́че? Чесѣмъ а҃н а҃дла де чѣле чет҃ѫ сѫ́нгѫр пъкътѫе́щи, ши ѕ҃ици кънѫщїй чѣле че сафъкѫ́тѫ? Пр҃ѣкѫрбитаи҃ѫ, ши чела чел жѫдечи а҃ѫ пр҃ѣ кѫрбит҃. Дире́тче дарѣ пре а҃че ла педеше́щи, ши пре́тине́ци́й вр҃ѣдни́кѫ де е҃рт҃ъчюне? Декѫно́кѣ а҃сте лѫкрѫ рѣ пр҃ѣ кѫвїѧ, кадесе ни пре а҃лт҃ пр҃ѣкѫва́рю съпедеше, гар дѣка пре а҃ла́ѫ чѣци ѿ педеше, да ѫ чегѫде съскапи демѫкѣ? ѯ҃чи́ки вѣда сѣа кѫѿ тѫа҃чѣслѣпъкале лѣй фъкѫ́т? Ши дин жѫдека́тата ши рѣспѫнсѫ́л чефа́чи а҃лтѫа ба съте жѫде че дми́незѣѫ. А҃скѫлтъ че ѕ҃ичепа́вел, Гжндеци а҃ѫ́ста ѿ О҃аме, каре жѫ дечи пречи́й чефа́кѣ рѣѫ ши тѫ лефа́чи а҃ч҃ст҃ѣ, кѫ́м съскапи де жѫдека́та лѫй дми́незѣѫ? Деждека́тата на́й скъпа́т, ши де а҃лѫй дми́незѣѫ бей съ скапи, Кѫ́м по́лтефи а҃ѫ́ста? Гар де зичикъщїѫ бинекѣ сѫ́нт вр҃ѣдни́к демѫ́нкѣ, ши пе́нтрѫ ѯ҃дѣлѫ́нгъ рѣѣдарѣ лѫй дми́незѣѫ нѫ́бацисами, ши кѫчи нѫц҃ дѣ педѣ́псѧ ѯ҃да́тъте́ нъдеждѫе́ци. Пе́нтрѫ а҃ѫ́ста дарѣ девей фи ши дире́пть, ѯ҃гроѕѣ́щете ши тре́мѫрѣкѣнѫдоа кънѫ бей лѫа пла́тѧ, че ѯ҃кѣ ши маи а҃ма́рѣ, кѫндь бей рѣмѫжѧ негрижи́т, ѯ҃кѣ чела че ѯ҃а́че пъка́т ма́ре ѯ҃ тѫ а҃скѫне́ѫ, ши пре ни́мени нѫ ѕ҃минѣ́ще, маи оу҃шоа́рѣ мѫ́нкѣ а҃ре, кѣ ѯ҃и́ндьелом просты ши денни́кѣ нѫ дѣ а҃тжта стрикъчюне лачей мѫ́лци. Гарѣ чела че а҃сте ма́ре ши вести́т дебѫнъѣцъци ши деѯ҃кѣцѣтѫ́рѣ, ши стѣ ѯ҃тѫ ѯ҃нѣлци́мѣ мжндрїей, ши а҃сте детоци лѣѫда́т, кѫндь себа потни́ни ши ба кѣдѧ ла бре оу҃ пъка́т, ма́ре па́гѫбѣ ѯ҃а́че, ши пре мѫ́лци О҃амени маи негрижи́ничи ѯ҃и ѯ҃а́че. Дире́пть а҃ч҃ѧ нѫ́тет҃ме дѣ киклешѫгѫ́л жѫде кѣторюлѫй, че т҃ѣ мете дѣ бѣтѣма́рѣ пъка́тѫлѫй, кѣ о҃мѫ́л ни́чи о҃да́тѣ нѫц҃ва стрика, денѫц҃вей стрика тѫ сѫ́нгѫр, ши денѫвей грешѝ, макарѣ мїй де сѣбїй съфїе дми́незѣѫ тева и҃ѕбѣви. Гарѣ де́ѧ ѯ҃тѫ тине пъка́т, ма карѣ ши ѯ҃ра́ю девейфи, ши де а҃коло бей кѣда, кѣ ши а҃да́м ѯ҃ра́ю а҃ѫфо́стѫ ш҃ а҃ѫкѫзѫ́т, Іс҃ѣ ѯ҃нкѣ а҃ѫфо́стѫ ѯ҃гѫно́ю, ши са ѯ҃кѫнѫна́т прии рѣѣдаре. Че҃ѫфолосит лѫй а҃да́м ра́ѧ? Са чем҃ѫ стрика́т лѫй Іс҃ѣ гѫно́ѧ? Пре а҃чела ни́мени нѫ́лѫ викле́нит ши са пътникнит, гарѣ пре а҃че́та лаѫ бжнтѫй дїа́волѫ ши са ѯ҃кѫнѫна́т. Нѫ҃ѫлѫа́т то́лтѣ а҃ѫцїа ши то́лте бѫка́те ле? Гарѣ бѫна кредѝнца лѫй че́лѣ кѣтѣрѣ дми́незѣѫ, на́ѫпѫтѫ́т дїа́волѫ съ҃ѕофѫре, Нѫ҃ѫ оу҃чись пре то́ци копи́ѝй лѫй? Гарѣ кредѝнца лѫй нлѫпѫ тѫ́т съо́клѣтѣсѣ, Нѫ҃ѫ спа́рѣ трѫпѫ́л кѫ мѫ́лци́мѣ бте́рминлор? Гарѣ бистерїа сѫфлетѫлѫй лѫй нѫѕ҃ѫ́л а҃фла́т. Ро́гѫбѣ дарѣ пѣѕ҃и́ц а҃че́стѣ кѫ вжнтѣ а҃лми́еѫ ши а҃часть пра́вилѣ, кѣ е́ѫ а҃пѫкчинистите пичо́ареле во́лстре, нѫ кѫ мжнле че́кѫ гжи́дѫ́л, ши ла́крѣми кѣрсѫ, ши ѯ҃рѣш ѕ҃и́кѫ пѣѕ҃нци а҃ часть пра́вилѣ а҃ма ро́гѫбѣ, ши ни́мени нѫвапѫтѧ съвѣстрине. О҃аре бѣ ѕ҃ѫ́тацн пре проро́кѫ́л ши ѯ҃пѣра́тѫ́л дѣ҃ѣ, бѣтжндусе ѯ҃рѣѕѫ́ю ши кѣѕжндѣ

сѫ

вкѹлжндѹсе ши бирѹиндь ? Кѫзѹтаци пъкатѹл че афъкѹт прѣкѹрвїе ши ѫ
чиндере , ши исаѫ ертат пентрѹ покъинца ? Та безна акѹм преа , къ дѹпъ
дарѹл дѹхѹлѹй , ши дѹпъ дрѫзниря че аре ла дминезъѹ , ши дѹпъ мѹл
цимъ вѹнътъцилор , ши дѹпъ мѹлтеле бирѹинце алерѣзъолелор , Стригъ
ши зиче . Милѹѫщемъ домне дѹпъ маре мила та . Зисаи маре , Зи
даръ ши кѫт . Къ маре цїѹ , ѣрѣ ѫнѹмърат нѹпочи , Тинѹмаи спре ѫ
джчимъ юдеїй чей де о̀лменй адомнѹлѹй мїеѹ , Дечи акѹм спѹнем чечери
дела дзнсѹл ? Ѫзнтай тъ препророкѹл Надан зикѫндѹци , Къ домнѹ
ѫ рждикат пъкатѹл тъѹ . Че даръ маи мѹлтъ декѫт ѫчаста пофтеци ?
Нѹмаи ѫчаста похтескѹ , че фрѹмѹсецъ ма ча днтзю , чинстъ ши
мѹлта фдрзнире каре ѫ ла дѹминезъѹ зикѫндь . Маи вѫрто мъспалъ
дефърделецъ ма , ши мъкърцецще депъкатѹл мїеѹ . Вези даръ че чѣре
акъ маимѹлтъ стрълучире , ши маи маре кърцире чѣре . Даръ че дай ѡ
фрнчите давиде , пентрѹ ѫчѣстъ каре чери ? Че даръ зичи ? Къ фърде
лецъ ма еѹ окѹноскѹ , ѫчаста дай ? Даръ каре о̀м ѫсте денѹш кѹнощще
пъкатѹлѹй ? ѫдевърат зикѹ , кѫци сѫнтъ дефлкѹ пъкат ши сплѹдѹ ,
кѫци сѫнтъ карїй ѫтристъзъ ши ѫмърѣскѹ фрацїй лор , ши нѹплѫнгъ ни
ептѫнгѹескѹ , Ѫрѣѹ фърделецъ ма окѹноскѹ , ши пъкатѹл мїеѹ ѫнаи
нтъ ма ѫсте пѹрѹрѣ . ѡ прѣкѹкїѡасъ блгородніе десѹфлет , ѫдѹчерѣ ѫми
ти ѫпъкатѹлѹй нѹѡаѹ оѹитат , че къ ши ертѫндѹисе пъкатѹл дела дѹ
мѣзъѹ , прѣнминѫлокѹл пророкѹлѹй надан , елѣрѣш лаѹскри каѡ нкоанѣ ѫ
лъѹнтрѹ ѫннѹалѹй , ка съш ѫдѹкъ ѫминте пѹрѹрѣ дедзнсѹл . Ши ѫбе
знши тъ че съфаче , къдецвей ѫдѹче тъ ѫминте депъкатѹл тъѹ , дмне
зъѹнѹш ѫдѹче ѫминте де ел , ѣрѣ дезвей оѹита тъ дмнезъѹ ѫш ѫдѹче ѫмин
те де ел . Фъкѹтай вреоѹнрѣъѹ ? цинел минте ка дмнезъѹлтъѹ съл оѹте
пре ел . Фъкѹтай бине ? оѹитъл , ка съцил зикъ стъпънѹлтъѹ хс кѹла
де , пентрѹкъ тъ нѹзнчи ѫша фаптеле тале чѣле бѹне , Даръкѹм ? ѫскѹ
тъ , Девей да съракѹлѹй милостенїе ѫтребѫндѹте чинева , зичи , бъзѹта
пресъракъ къера флъмѫндь , ши намдат деѫѹмѫнкат , ѣрѣ хснѹзиче ѫша ,
че флъмѫндь мацъ бъзѹт ши мацъ хрънит , ѫсетат ши мїлцдат деаи бъѹ
Пентрѹ ачѣа кѫндь пъкътѹещи , нѹ ѫщепта спц ахзи мѹстрарѣ дела алтѹ ,
че пънъ ѫнѹте мѹстра ши ѫтемѫрѫ , ѫтѫѡтъ ѫц хѹлѣще пъкателе та
ле ѫкип деисповедаиїе , ѣрѣ детебей мѹстра деалтѹл , нѹсъфлче ѫ ѡрет
тарѣ ѫта , че ѫсте ѫдрепѣтарѣ мѹстрърїй челѹѫлалт . Пентрѹ къ ши пе
тър дѹпъ че сълепъдъ де хс , нѹмаи декѫт къиндѹсе ши ѫмар плѫнгѫндь
викдекъ лепъдарѣ , кѫт ши фрѹнтѫшь фѹ ѣрѣш ѫпостолилор , ши съдѣ де
лѹи дела хс пѹтере ѫлега ши ѫдезлега пъкателе олменилор , каши челорлалт
ци ѫпостолн . ѫчастъ пѹтере ѫлѹѫт ѫрхїереїй ши прѣоцїй , ѫлега ши ѫ
дезлега пъкателе олменилор . Маре ѫсте ши ѫрхїереѹл ши маи чинстит ѫ
чепътория ѫпъратѹлѹй , пентрѹ къ ѫчѣстѹ маи маре ши ѫпъртѣескѹ кап ,

ефнтеле прѣбиле ѫмжни пъртжндь ачаста ъ порънчит ; ши кжндь требъ
ще съ съфлѣть креоун лъкръ бун ; ѫпъратъл вине къ тръ архїереъ . Дирепт
ачѣа нъ трими дмнезъ ѫери дела чер ю , кась ѫдирептѣзе пъкателе ѫ
менилор , чѣ ъ фъкът дъскали ши ѫвъцътори ден фирѣ ѫменѣск , катънъ
чѣрте къ грѣ ѫерїй пре ѫамени . Дирепт ачѣа ъдат ѫвъцътори ѫамени
мъритори ши пресъци , карїй ъ ши ѣн сълъбичюне ка ши чежлълци . Пентръ ка
ре лъкръ дарь зиш ачѣст къ тръ бой ? Зисълѣм пентръ ка сънъзнец къ
тръ ѣши кърат де пъкате , ши нъц жсте милъ де чей че пъкътъёск , чѣ къ
грѣ ши къ мълтъ болнавіе , дан чертърнле ши канонеле пъкателор , че ши
ѣ ѫтжю къноск ѫпрестарѣ ши скърба челор чесъпокъёск , къ ши ѣ бин
бат сжнт депъкате , къ тоци сжнтем де канане ши де чертъри , ши нимен
нъпоате съ съ лъ де къ арѣнним къратъ , дирепт ачѣа нъзник депъкате
ле чѣле стрѣине , нич ден несъменіе лезнік ачѣст , чеден невоінца каре мъ
небоёск , ши грижёск де драгост боастрѣ , ши фак ачѣсте мълте мъ
ртъри , къ дофторїй кжндь дофторёск трънърнле , ачѣлѣ ъ дърѣрѣ , пър
ѫвъцъторюл каре ѫбацъ ши лекъще съфлетеле ѫаменилор , ачела аре дърѣрѣ
ши ѫтрестарѣ , темжндъсе канъ кумва съ нъказ съмжнца кубжнтълън ѫ
пъмжнт бун , чѣ ѫспини , ши нъка ръстърн съ ъдъкъ род съфлетёск . Ши
девец същинци чѣ ѫдирептаре жсте , аш ъдъчечинева ъминте депъкателе сале ,
ѫдъци ъминте чефак божїй , кжндь ѫшкълтъёск банен ѫтребнле лор , ѫ
дат към съскоалъ ден сомн , ѫшкїамъ глъга каре жсте кълтънтори ,
шиш чѣре сокотѣл чъ кълтънт ерн , чѣ ъм кълтънт зиче ѫзадар , ши чѣ
латребнле ноастре , ши ченъ ръмл де ъстъзи ? ѫша требъе съфачем ши
ной сокотѣл фълтелор ноастре , съ черчетъм гжндъл нострѣ ка пресъ лъгъ ,
пентръ кубинте , пентръ фапте , ши пентръ кърете , каре нѣфост дерѣ
бѣ , ши каре нѣфост дестрикъчюне , каре кубинте рѣле ъм грънит ъ ъм
окъръжт пречинева , ъ ъм клеветит , ъ кубинте грозаве ъм грънит , ши нѣм
зъбовит ѫтръ ачѣлѣ , ъ ъм бъзът фръмъсѣце стрѣинъ ши нѣм ѫнодат ѫ
драгосте , ъ прен мжки ъ прен лимбъ ъм блестемат , сау нѣм афлат къ
мърири дешарте , ъ деззвистїе ши де рж фърдевѣме нѣм робит , ши пен
тръ ачѣсте ръзътъци чеъм грешит , ши ъм пътимит вре оун пъкат , тре
бъе съфъцинм деджнсъл , ши ѫлокъл ачелора че сау кълтънт ръз съгонненим
ателе бъне , адекъ пентръ кубителе чѣле рѣле ши вътъмътоаре каре ъм во
бит , съфачем милостенїе , пост , ши ръгъчюне . Кънд къ денънеком агонн
си нолъ бине пентръ чѣлерѣле чеъм фъкът , бом ажънце ла маре съръчіе дъ
ховничёск , ши неком тримите ла мънка чѣ фърѣдгмоарте ѫфокълъй челъй
вѣчник . Кукжт дарь жсте май бине съскимъм чѣ трекътоаре оумилин
ци , ши плжнцерѣ дечѣле фърѣдемоарте , ѫтрачаст пъцинник ши дешарт
лъме , кучѣле бъневінтоаре , ѫкъърора бъкъріенъаре сфъши . Къ дево добжндѝ би
неле ѫлъмѣ ачаста , пър ѫчѣлат бомъръцела мънка чѣ фъдемоате , пентръ

къ

къ дебрѣме чепа́вѣ фїнд а̂тжта демаре а̂пóстол, каре а оубла шѝ ку̂цира̂ толъ
хмѣ ка кжнд арфѝ абхларепи, ѓкъцжнд шѝ проповедхинд е̂ваг҃ѣлїѫ лхй хс҃,
шѝ пѣнъ лараю схиндхсе дела̂ лхзнѝ мари шѝ ѓфрикошате плѣнни, карела
нхлѣ лхзнѝ лап а̂постола пѣнъ ѓхисла деастъзи, ела скрїинд хнчъ.
Смересхлѝ трхпхлѝ шѝл робѣскъ канъ кхмва а̂лтора проповедхинд, е̂ѫ кон
фѝ нетрѣбнѝ, ла лчѣсте лхкрхри трхдите але а̂пололхлхй, чѣбом рѣспх
денóй чей че сжнтем грѣх ѓповъраци депѣкате? пѣнтрх къ лхпта а̂часта а̂трхпхлхй нóстрх нареѓѣплсе нѝчи со̂датъ, дирептъ лчѣѫ сжнтем да
тори пхрхтъ сънетрхдѝм шѝ съ вденхдѝм, шѝ нѝчи со̂датъ съпхфнм фъртъ
де грижъ, дебрѣме ченх а̂сте врѣмѣ со̂ржндхѝтъ лхптърїй челха честъ
лхптъ кхнóй, чела дмнезъхда нóстрх а̂сте ржндхѣла, акърхже слава
ѓвѣчїй вѣчнлор а̂мѝнь

КХВѢНТ А̂ЛЗѢЧѢ

Ачелхй ѓтрх сфнцн пърнителе нóстрх

ЛЛХЙ ІѠА̂ННЪ ЗЛАТООУСТЪ

Пѣнтрх здѝстїѫ шѝ оурѣчѝнѣ, Бл҃гословѣще пърѝнте

Нх а̂сте алт пъкат май рѣх каре деспарте преѡм декъърх дмне
зъх шѝ декъърх ѡамени, казавнстїѫ, адекъ пѝсма, а̂часта бол҃ѣ рѣ а̂сте ѓнкъ май рѣ шѝ декжт юбирѣ деарцинт.
Пѣнтрх къ юбиторюл деарцинт кжнд добжндѣще бани а̂тхнчѣ
събхкхръ. Ѓар здѝстнникхл кжнд алтхл пъгхбѣще шѝ пїѫ
демхнка лхй а̂тхнчѣ събхкхръ, шѝ фачере дебине сокоптѣще, не норочѝрилe
шѝпагхбеле алтора. Даръ чѣсте алта май ржѫ декжт ачаста? Къ
рѣхтъцнле лхй нхле черчетѣзъ, ѓаръ дебинеле алтора съторѣще, шѝсъ
лхѣще пресине денхмѣрце ларю, нѝчи ѓлхмѣ ачаста наре нѝчи оухбине.
Къ а̂чѣ кнп карю мънжкъ прелѣминх, шѝ молїѫ лжна, ѫша шѝ здѝстїѫ
арде детóт, шѝ схфлетхл шѝ со̂селе ѡлменилор челор здѝстнѝч, карей май
рей сжнт ѓнкъ декжт хїаръле шѝ декжт драчїй, къ хїаръле а̂х пѣнтрх
трѣба хр҃тнїй, а̂х денóй ѓпържтжндхсъ съпорнѣскх кхмѝнїе, ѓаръ ѡлме
нїй здѝстнѝчи, кжнд лефаче чинеба бине, ка кжнд лѣрфаче врѣо стржмбъ
тате, ашиждерѣ шѝ драчїй спренóй ѡлменїй сжнт немилостивѝ шѝ амар
бржжмаш, ѓаръ спреалалци драчи карей сжнт товарѣшїй лор а̂х драгосте,
ѓаръ здѝстнѝчїй фхг деадхнарѣ шѝ де воролка ча̂ фирѣскъ, шѝ ѓнкъ нѝ
стнїѫ лор нхсѡпохтескх, пѣнтрх късъзиче, къздѝстїѫ нхщїе ачнѝстѝ
чѣ че е дефолос, оухнїй ка ачещѣ пхрхрѣ съ афлъ планни детхрбхраре шѝ

де мжнире, шн съфлетеле лор мергъ ла пдъ, кт нъжсте алт пъкат манрт
десжт забистїж, адекъ десжт пзма, пентръ кт прт кърварюл ст фро
дще къ сърече дълчацт шн апой скърт врме спъръсще депъкат,
кт фъръжнще сал съ болнъкще, шн ачтлъ сопрск шн спокъжще,
шн ст спъсще, пр забинтникъл май найнте дечел чест забистъжще,
ел пресине съмънчще шн съледелще, шн нйчи сдат спъръсще де
пъкат, чест фче капоркъл карале спъпъкълще фгънов, шн съ асамънъ
къдїаволъл, кт фчє кнп дїаволъл съ бъкър деперзарт шн дестрикъчи
нт нъастрт, аша шн чел че забистъмще пре алцїй, кждъ съ фтжмплт
лабечинїй лъй врсо пагъбт сал алт рть, атънчи съвеселще шн съ сдин
нще спре примеждїнле алтора, шн бинеле алтора фл аре рть л лъй, шн
фчє кнп ржмеле съхртнеск денгъноае, аша шн забистничїй ачещ къ при
межджїнле алтор оаменн съ фграшт шн сжнтъ фпреънт шн брънжмаш
шн лъптътори фирїй оменещи, пентръ кт алаци оамени кждъ въдъ
сбинт некъвжнтъторе жънгиндусе, ст фтристъ шн лепаре рть
март забистничїикжнд въдъ пречинеба кт нсъфаче вреънбинеєи съфак хї арт
събатечи, шндерсотатт забистїен лор лепїаре фирт, шнлисть фгълбене
ск собразеле, шн трємърь ка каин. Че алт манрть вафи декжт ачастть
амецтлт шн небънїе? Спънем фратє чє тремъри аша шн те ръшъщи? Че
рть цисаъ фъкът цїе тнкълоасе? Къчисаъ фъкът фрателе тъъ салъвит шн
стрълъчит, цисар кждт ст те бъкъри шн съ салъвещи пре дмнзеъ, къчиве
зи пре трупъл чел астмент цїе парте лъминоась, шн стрълъчитъ. Чезичи
кт ашкрт пренмине дмнзеъ съсъ салъвск. Бъкъръте дарь спориндъсеши
фбогъциндусе фрателе, кзісъ салъвще дмнзеъ марь шприн тине, кт мъкарь
дтъфость шн фпотривник шн врънжмашъ, марь дмнзеъ прин тржнъл сал сль
бит. Кждесарь пентръ ачаста стфачи пре врънжмашъл прїатен, марь
фачи пре прїатенъл врънжмашь. Дебртме чє дмнзеъ съ салъвще пентръ но
рочириле ачелъа, дарътъ фчекинь аръци пре дмнзеъ фпотривник пентръ а
ачелъа фачере де бине? Днрептще зик болж кт мъкарь дтр шн фаче чине
ва дин нон стмне шн минънн, аъ къръценїа фечюрген съ анбъ, аъ постире,
аъ мжнле съш тинзъ спре млтенїе, аъ жос прептъмжнт съ долъмъ, кжт
пентръ ачъсте бънътъци съ ажънгъ стфіе токмакъ фцерїи, шн съ анбъ па
тима забистїен, оунъл ка ачела тсте ман пъкътос, шн ман пжнгърит де
кжт тоци пъкътошїи. Къ дебртме чє аюбн пречи чене юбєскь набем ман
мълтъ платъ декж пъгжнїи, дарь чела че оураще пречи чел юбєск пре ела шїи
забистъжще, оунде баста тнкълосъл? къчи кт шн декжт чел ръзбоиникъ
ман рть тсте забистникъл. Пентръ кт чел чедь ръзбою дезлегжндусе при
чина врънжбїи аъ фчетат ръзбоюл, марь забистникъл нйчи сдат нъстфа
че прїатен немънъилт. шн фчекинь чел че нъпъстъжще нъ нъпъстъжще че
въпъпъстъжще, аша шн чела че мозлвирще пре вечинъл лъи, пресине съдъ
шн

шн̀ сѣ оу́чиде • Кр̄ъ дебом̀ фа́че шн̀ ла тоци би́не но́асэ нефа́чем би́неле • пе
трѣкѣ дебом̀ минци пентрѹ чинеба кѣ мо̄сте рѣѹ, нѹкѹм кѣ нѹса нѣпъстѹи́т
немни́к а̂чела, чѐ а̂кѣ шн̀ мѹ́ѧтъ пла́тъ а̂ре дела дмнезе́ѹ пе́нтрѹ кѣ нѹче́л че
пътимѣще рѣѹ, чи че́ле фа́че рѣѣ́ла а̂чела мо̄сте брѣ дне́к мѹ́нчїи шн̀ педе́ѱїи
дѳка нѹвадала̀ а̂че́а причи́не де хѹ́ѧлъ прекѹ́м сѣка́де, а̂сѣ нѹ́мо̄сте кѹ̀пѹтни
цънячи о̂да́тъ сѣеѣ зи́кѣ дѐ тоци рѣѹ, де нѹ́шка а̂дѹче е́л сингѹ́р причи́неле
а̂сѹпра лѹи. Дирепла́чѣ́а мѹ́лци динтраче́щѣ кѹ́дѹ ла̀ не нѣкдѣжѹ́ре шн̀ ла̀
нерѹшна́ре • Мѣка́рѣ дѐ а̂и шн̀ а̂вѹ́т стржмбѣтъта́те дѐ а̂че́а, дарѣтѫ̀ пен
тръчѐ сѣцфа́чице стржмбѣтъта́те? Нѹ́щїи кѣ че́л чедѣ рѣѹ пе́нтрѹ рѣѹ ла̀
сине̄ а̂фи́це кѹцитѹ́л? Пе́нтрѹ а̂чѣ́а девенкрѣ сѣц̄ фолосе́щице шн̀, а̂че́лѹа
сѣфа́чи би́не, зѝ кѣтрѣ че́ла чѐ цѣ́ѹфъкѹ́т стржмбѣтъта́те а̂трачесташ кип
Кѣ мѣка́рѣ девен грѣи́ шн̀ рѣѹ, нѹ́тебен крѣ де фи́нд де брѣжмѣ́ще. Дире
плачѣ́а нѹ́зиче рѣѹ пентрѹ а̂лтѹ́л ни́чи о̂да́тъ, ка̀ сѣнѹ́те пжнгъре́щи пре
сине шн̀ сѣцда́и сѹ́флетѹ́л мѹ́нчїи, ни́чи спа́мѣстечи ба́легъ кѹ̀ ти́нъ сѣ
фа́чи кѣрѣмнзи, Чѐ а̂плетѣще кѹ́нѹни дѐ гаро́фе шн̀ дѐ а̂лтефло́ри миросто́а
ре, ни́чи скоте ба́легъ дингхра та, ка гждачїи, кѣ че́н че ба̄тжокѹре́скѹ
шн̀ нечинесте́ск прѐ а̂лцїи, а̂тжю́е́н добжнде́ск а̂пѹцичю́нѣ шн̀ пѹто́арѣ • Ди
плачѣ́а пречел че̄сте ба̄тжокѹрито́рю, шн̀ грѣнторю дѐ кѹкинте а̂пѹците,
тоци а̂л оу́рѣѣскѹ, тоци сѣ скжрбе́ск дѐ е́л ка де гждачи, шн̀ ка̀ денице липи
тори, чѐ сѣ хрѣне́ск а̂гѹно́ю • Кр̄ъ пре о̂мѹ́л че́л бѹ́н каре а̂ре гѹ́рѣ кѹра́тъ
ка пре оу́н мѣдѹла́рѣ ал ло́р, шн̀ ка пре оу́н фра́те бѹ́н а̂л а̂ѹ тоци фра̄цїи, Кѣ
чине а̂ѹ фѣкѹ́т стржмбѣтъта́те дирепѹ́лѹи а̂бе́л, фѣрѣ кѫ̀т зависті́ѧ лѹи ка́
ни? Нѹ́ла̀ѹ фѣкѹ́т ма́н кѹржнд дѐ шн̀ не кржнд ла̀ѹ тримнѐ а̂мѫ́нле лѹи дѹ
нзе́ѹ, шн̀ е́л а̂вѣ ла сине́ш ми́н де рѣѹтъци, шн̀ а̂ѹ мѹри́т мо́арте рѣ • Чи
не а̂ѹ фѣкѹ́т стрикъчюне лѹи Іа̄кѡвь? Іса́вь фра́теле лѹи пнзминдѹ́л • да
рѣ а̂по́и Іа̄ковъ нѹ́ера пли́н детѹ́т би́неле? шн̀ Іса́вь сѣгони дела̀ мошїа лѹи, шн̀
оумбла̀ а̂стрїинѣтъта́те а̂вжнд нѹ́ман пре зависті́е шн̀ пре фнклешѹ́гь соци́е •
Чѐ рѣш а̂ѹфѣкѹ́т фечо́рїи лѹи Іа̄ковь ла̀ Іѡсн̄ф че́л прѣ фрѹмо́с, де шн̀ пжнъ
ла̀ сжнце де мо́арте а̂ѹбенит. Нѹ́мѹрїа а̂че́а де фо́лме? шн̀ ера̀ кѹпринш де
Тоте небо́ле, ма̀ Іѡсн̄ че че́сть зависті́ѹа сѣфѣкѹ̀ а̂пѣра а̂то̄ е́гѹпе́тѹ, дирепла́чѣ́а
шн̀ тѹ бе кареле бе́фи, а̂часта сѣцн̄, кѣ кѹкѫ̀ зависті́ѹещи а̂тжа́ла бѹ́нѣтъ демо́ни
фа́ че́лѹа чѐ зависті́ѹещи, кр̄ъ претинетефа́ бр̄ѣ дни́ демо́ни мѹ́нчи а̂пре́ѹнѣ кѹ
да́скалѹ̀ тъ дїа́волѹ̀, пентрѹ кѣ дмне́зѣ ѫ̀сле кѹносктѡ́рю дѐ нним̄ъ, шн̀ то́алте
фа́теле но́астре а̂чѣ́ѣстѣ лев̄ѣ де, о̂рн деворфѝ бѹ́не о̂рн деворфѝ рѣ́ле, шн̀ кжнде
вѣ де пре че́ла чен фа́кѹ а̂лцїи стржмбѣтъта́те, шн̀ ра́бдѣ кѹ мѹ́лцнмнѣтъ, а̂
тѹ́нчѣ а̂ла̀фа́че прѐ че́ла ман бѹ́н декжт чѐ ла̀ лци, кр̄ъ пре че́и че фа́кѹ стр̄ж
бѣтъци а̂нмѹ́нчѣще, кѣ демѹ́нчѣще пре че́и скѹ́мпи шн̀ немилостивн, кѫ
мѹ́ѧт маибжрто ва мѹ́нчи пре че́и зависті́нични шн̀ нѣпъстѹнторн • Де ю̄б̄е
щи пре че́л четеюб̄ѣще, а̂часта о̂фа́кь шн̀ пѣкѣто́шїй шн̀ мнтарничїй • Да
рѣ кжнд оу́рѣщи пре че́л четеюб̄ѣще, чѐ е́ртъчюне бей сѣа́нби дела дмне́зѣ ѹ
нни

нічиоу̀на. Чѣцпарерѣ̀ фра̀те пентрѫ̀ бінеле че а̀ре фра̀теле тѣ̀ѫ? Кѫдѣ
сар̀ сънепàрѣ̀рѣ̀ѫ дечѣ̀а че пѣтимéскѫ рѣ̀ѫ, а̀рѣ нѫ дечéй чесѫ̀нтàла бі̀не, пе
трѫ̀ кѣ кѫрбàюл а̀ре о̀лречѣ̀ дѫлчѣцѣ шѝ пентрѫ̀ачѣа пѣкѣтѫ̀ѫще. Ашѝж
дерѣ̀ шѝ хо̀цѫ̀ а̀ре прічѝнѣ̀ сѫрѣчі̀а. Дарѣ̀ тѫ̀ чѣ̀ че ѕавистѫ̀ещи, чѣрѣ
спѫ̀нсѫ̀ ли сѣ̀ѕѝчи? Ничиоу̀ѫ̀рѣспѫ̀нсь, Нѫ̀май пàгѫ̀бѣ шѝ рѣ̀ѫтà̀те ма̀
ре, кѣ дебрѣ̀ме че Хс непорѫ̀нчѣ̀ще сѣ ѭбѝмпе брѣ̀ѫжмà̀шїй но̀щри, шѝ но̀й
сѣ оу̀ржѝ прѐчéй ченеѭбéскѫ прѐ ной, чéсамѣ̀ вом сѣдѣ̀мà ла дѫ̀мнеѕѣ̀ѫ? Дїа
волѫ̀ нѫ̀май ѕавистѫ̀ѫще прѐ о̀менни, а̀рѣ нѫ̀ прѐ дїàволи, а̀рѣ тѫ̀ фїнѝдь
о̀м ѕавистѫ̀ещи прѐ о̀менни? Маре пѣкà̀т ѫ̀сте ѕавистїà фрàцилор, шѝ
бàй дечéла челѣ̀жнтѫ̀ѫще оу̀н дрàкь некѫ̀рà̀т кà̀чѣста, шѝ а̀тѫ̀жтà̀ѳлѫче
каничи оу̀н бі̀не сѣнàнѣ̀ѣ ла дѫ̀нсѫ̀л, пентрѫ̀ кѣ ѕѝчесе, кѣ ѕавистїà нѫ̀ѫщїе а
чинестѝ чѣ̀ѫ чѣ̀ѫсте дефоло. А̀чà̀стѣ̀ пà̀тимѣ̀ а̀ѕавистїéй сѫ̀лвà ѳпъра
тѫ̀л сѫ̀л а̀сѫ̀пра проро̀кѫ̀лѫ̀й дѣ̀дь, шѝ сѫ̀л а̀вà дрàкѫ, шѝ кѫ̀ндѫ̀л а̀пѫ̀кà
кемà предѣ̀дь дѣ̀четїà ѱалтѝрѣ̀ шѝ фѫ̀цїà дрàкѫ̀л, шѝ дѣ̀кà сѣ̀тѣмпѣдѫ̀ѫ
а̀рѣ̀ѫш чѣрѝкà ка сѫ̀оу̀чигѣ̀ пре фѣкѣторю̀лѫ̀й дебѝне. Шѝ девецѫ̀ крà кà̀сѣвѣ
повестéскѫ, кѫ̀тѣ шѝ кѫ̀тѣ мїй дефà̀чери дебѝне а̀ѫ̀фѣкѫ̀тѣ̀ дѣ̀дь лѫ̀й сѫ̀л,
Шѝ кѫ̀тѣ а̀рѣ̀ѫш рѣ̀ѫтѣ̀ци а̀ѫ̀фѣкѫ̀тѣ̀ сѫ̀л лѫ̀й дѣ̀дь, а̀скѫ̀лтѣ. Жѝдовїй
сѫ̀лрекѫ̀ндь а̀вà рѣ̀ѕѣ̀ою тà̀ре кѫ̀чел̀ етрéнь дефѣ̀лю а̀малѝк, шѝ а̀вà̀фрѝкѣ
мà̀ре шѝ мѫ̀лтѣ, шѝ нѝмени нѫ̀кѫ̀тезà сѣ̀ѳтре ѳрѣ̀ѕѣ̀ою, чеш а̀цептà фїе
ще кà̀ре мо̀ртѣ ѳтѣ̀ѫте ѕѝлеле. А̀тѫ̀нчѣ дарѣ̀ шѝ дѣ̀дь дела о̀й сѫ̀ дѫ̀с
ла о̀ѫсте кà̀сѣвà̀ѕѣ шѝ ел рѣ̀ѕѣ̀оле шѝ кà̀сѣѣвà̀тѣ, шѝ мѫ̀лци ѳ̀л сѫ̀прїà
кà̀сѣнѫ̀мѳрѣ, май кѫ̀рѣ̀то фрàцїй лѫ̀й, шѝ то̀кма шѝ ѳпъра̀тѫ̀л сѫ̀л кѣ
ѕѝндѫ̀ тинерѳ̀ца кѫ̀рестéй лѫ̀й, кѣ ѳ̀кѣ дѣ, к, дéни нѫ̀ера. Ѳа̀рѣ дѣ̀дь вѣ
ѕѝндь пречéл барка рѣ̀ѕѣ̀о̀нникѣ голїа̀д, сѝмецѝндѫ̀се ѳ̀вѝтежїà лѫ̀й шѝ ѳ̀
оу̀чидериле чефѣ̀чѫ, сѣ̀ѳпрѝнсе ѝнѝмà лѫ̀й дѣ̀дь, сѣ̀ репезѝ а̀сѫ̀пра рѣ̀ѕѣ̀о̀нни
кѫ̀лѫ̀й, дѣ̀де ѳ̀пъра̀тѫ̀лѫ̀й ѳ̀дрѣ̀ѕѝре мѫ̀лтѣ маѝнаѝнте шѝ дерѣ̀ѕѣ̀ою шѝ
дебѝрѫ̀ѝцѣ, Шѝ ѕѝсе ѳ̀пъра̀тѫ̀лѫ̀й нѫ̀тѣ ѳ̀трѝста до̀мнѫ̀л мїеѫ̀ пентрѫ̀ рѣ̀ѕ
ѣ̀о̀нникѫ̀л а̀честа, кѣ̀ѣ̀ѫ воюмѣ̀рце денвоюнтѣ̀ѫ̀ капà̀л, пре кѫ̀м лѫ̀ѫ шѝ 7ѣѫ.
Пентрѫ̀ а̀чà̀стѣ̀ бѝрѫ̀ѝцѣ шѝ а̀чéстѣ бѝне мà̀ре, нѫ̀ера кѫ̀ дрепѣ̀тѫ̀л сѣ̀ѫ̀ чи
невастéма денкапà̀л лѫ̀й сѫ̀л шѝ сѣ̀ѫсѫ̀пѫ̀е ѳ̀капà̀л лѫ̀й дѫ̀вид? Шѝ ѳ̀кѣ
то̀т нѫ̀ѫрфѝфѣкѫ̀тѣ чѝнстѣ̀ ча̀ чеѝсѣкѣдѫ̀. Ѳа̀рѣ дѣ̀дь шѝ бїà̀ца шѝ ѳ̀
пѣрѣцїà лѫ̀й сѫ̀л а̀ѫ̀дѣрѫ̀ѝтѣ, Чѣ̀ сѣ̀ѣведѣ̀м дà̀рѣ шѝ фà̀чернае дебѝне а̀лелѫ̀й
шѝ дà̀рѫ̀риле. Кѣ дѣ̀кà̀тѣѣ̀ дѣ̀дь кà̀пà̀л кѝтѣ̀ѕѫ̀лѫ̀й, шѝ лѫ̀ѳ̀ндь бѝрѫ̀ѝнца
шѝ пѣ̀ѕѫ̀ѝле, сѣ̀ѳто̀рсе шѝ сѣдѫ̀ѕела о̀нлелѫ̀й каре пѣ̀ѕїà, а̀тѫ̀нчѣ а̀ѫ̀ѣ
шѝтѣ фѣ̀телеле денчетà̀тѣ ѥрѫ̀ѕалѝмѫ̀лѫ̀й ѳ̀трѫ̀ ѳ̀тѝмпѝнарѣ ѳ̀пъра̀тѫ̀лѫ̀й,
кѫ̀ндь вѝнїà кѫ̀ о̀ѫстѣ̀лѫ̀и, шѝ жѫ̀кѫ̀ндь зѝчà. Сѫ̀л ѳ̀трѫ̀ мїй, Шѝ
дѣ̀дь ѳ̀зечи демїй. А̀дѣкѣ сѫ̀л сѣ̀ѫ̀нѣ̀ѣ мїй, Шѝ дѣ̀дь ѕѣ̀чи демїй. А
чѣ̀стелѫ̀ѫде а̀ле лѫ̀й дѣ̀дь дѣ̀кà̀леѫ̀ѕѝ сѫ̀л, пиѕ̀мѫ̀ѝ шѝ фо̀лѝте сѣоу̀ѫрѫ̀ѝси ѳ̀
сѫ̀пра лѫ̀й дѣ̀дь, шѝ де ѳ̀тѫ̀нчѣ черѝкà сѣ̀л о̀мо̀рѣ. А̀чѣ̀стѣ фѣ̀лю дерѣ̀ѫ
тà̀те ѫ̀сте ѕавистїà, кѣ демѫ̀лте о̀рн фà̀че шѝ оу̀чидере, Нѫ̀поф̀тѣ̀ще

съ́бъзъ кꙋ блажн̑дѣ́це би́неле шѝ спо́рюл̀ сꙋ́ съ̀нъ̀та́тѣ вечи́нилор̀ лꙋ́й, чѐ съ̀
рде де зави́стїе, бъ̀зжндь би́неле ка́ре а̂ꙋ а̂лла́ци фра́ци. Шѝ а̂скꙋ́лтъ шѝ
а́лтъ и̂стори́е бг̑е́ске. Къ а̂пъра́тꙋл̀ гера́рилор̀ петрекꙋ́ мꙋ́лтъ кр̑ѣ́ме зл̀ки
стꙋ́нд̑ь, кѣ́чи бе́дѧ ца́рина шѝ съмжнъ̀тꙋ́риле лꙋ́й и̂сса́к фїюл̀ лꙋ́й а̂бра́ам,
а̂тоа́те зна́еле спори́ндꙋсе, шѝ съ̀тема̀, шѝ пꙋ́рꙋрѣ а̂л̀ гонїа̀ де прело́кꙋл̀
лꙋ́й. Шѝ зи́че скрипту́ра, къ лꙋ́ съмжна́т и̂сса́к а̂пъмжнтꙋл̀ а̂че́ла, шѝ
а̂ꙋ́фъкꙋ́т, р̄, де по́вѣ́рѣ де о́рѣ. Къзꙋ́тай ю̑бире́ дечи́нсте а̂лꙋ́й дм̄не́зꙋ
спре́ро́бꙋл̀ лꙋ́й? Къзꙋ́тай маре фа́чере де́би́не ка́ре а̂ꙋ́фъкꙋ́т ла прїа́тенꙋл̀
лꙋ́й? Даръ съ̀бе́де́м шѝ зако́нїа шѝ пи́зма а̂пъра́тꙋлꙋ́й ку́м а̂ꙋ́фо́стꙋ.
Дꙋ́те зи́че дела́ но́й, е̑ши де́й хотарꙋ́ле ноа́стре. Къ тѣ́й фъкꙋ́т ма́й
та́ре дека́т но́й. Шѝ а̂де́вѣра́т ма́й та́ре е́ра̀, пе́нтрꙋ къ а̂ва̀ а̂жꙋто́рюл̀
лꙋ́й дм̄не́зꙋ ку́ е́л. Оу́нде даръ гоне́ши пречел̀ дире́птъ? Нꙋ́ши́й къ о́рѣ
оу́нде ва ма́рце а̂коло̀ а̑сте шѝ дм̄не́зꙋ ку́ джнсꙋ́л̀? Къ шѝ ла пꙋ́стїю де̂
вей гонѝ съмѣ́рг̑ъ шѝ а̂коло̀ ма́й стрълꙋчи́т дека́т тѝне сева а̂рътъ̀, кѣ́чи
дм̄не́зꙋ демꙋ́лтесо́рн токи́мѣ́ше пе́нтрꙋ а̂потрикѝрнле а̂потрѣ́бнічилор̀. а́кѣ
рꙋ́ж ѐ сла́ва а̂тѣ́чїй вѣ́чнлор̀ а́мнн̑.

КꙋРЪ́НТ Л̑. Л̑І.

Ачелꙋ́й а̂тꙋ сфн̑цн пъри́нтеле но́стꙋ

ЛЛЪЙ ІѠА́НЪ ЗЛАТОО́УСТЪ

Пе́нтрꙋ цинѣ́рѣ мжні́ей шѝ а̂врѣъжмъ̀шїей. Бг̑ослове́ще Пъри́нте.

О́рн ка́реле ба́фѝ а̂че́ла фра́цилор̀, ка́ре съ̀оу́ра́ще де́а́лтꙋл̀ сꙋ́ съ̀
нъпъстꙋ́ще, а́дꙋкъ шѝ а́мнн̑те де проро́кꙋл̀ дн̄де́ кѧ́те а̂ꙋ́рѣ́
дѧ́т е́л де́кътръ сꙋ́л̀, де́чи сева мжнгѧ̀ шѝ а̂че́ла де̂трне́
рѣ лꙋ́й. Ку́м къцисаꙋ́фъкꙋ́т кръжмаш̀ фра́теле тъ́ꙋ, нꙋ́ма̄
къ тѣ́ꙋ сꙋдꙋ́ит? Даръ нꙋцаꙋ́фъкꙋ́т кре о̑стржмбъта́те,
нич де ба́нн сꙋ́ де а́лтъ а̑бѣ́ре тѣ́ꙋ лнпси́т, Че пе́нтрꙋ а̂часта е̑ши кꙋ
кръжмъшїе а̑сꙋпра лꙋ́й? Нꙋфаче а̂ша тероґь, Нꙋцфїе кꙋ грѣ́ꙋ а̂тѣ̀ ле
гъту́рнле кръжмъшне́й, Пе́нтрꙋ къ лѣ́нѣ на́ше мжнга̀, Шѝ девътрѣче
а́стъзи шѝ нꙋтебе́й а̂пъка̀ ма́ймꙋ́лтъ терꙋшне́зи, а̂къ деве́й рѣмжна̀ шѝ
мжне не а̂пъка́т, то́т ма́ймꙋ́лтъ рꙋши́не а̂цѣни́не, ка̑ръ де шѝ пънѝ а̂тре́а
зи́ бе́й рѣмжна̀ кꙋ бра́жба, ма́ймꙋ́лтъ те де пъртези де дра́госте. Де́чи де
ва мѣ́рце чинева ла оу́н кръжма́ш а́лꙋй класъ а̂па́че кꙋ е́л, шѝ а̑ꙋ къзꙋ́т
ла пичоа́рele лꙋ́й дела́ꙋ а̂брѣцеша́т, ла́ꙋ съ̀рꙋта́т, а̑ꙋ лъкръма́т, ла́ꙋ рꙋга̀
а́че́ла де а̑рфнфо́стꙋ шѝ хїа́ръ съ̀лба́текъ, пе́нтрꙋ со́жрдїа а́че́лꙋ а̂ дебъра̀
ка́р а̂блажзѝ. Де́чи къкжнд̑ь а̂ша̀ пре тине темжнтꙋе́ши де грешале, а̑рѣ

пре

преачѣла фл фторчи спрепрїетешѫ, атѫнчь ай добжндит шн пре ѣлшн пре
тине. Шнкѫмзичи къ аste ѻмрѣѫ, врѣжмаш, шн нѫпочю съмъ пакѫ
кѫ джнсѫл, фїиндь ѻм нестътътторю шн фъръделѫкрѫ, Ѻри чебей зиче
тот нѫaste май рѣѫ декжт сѫл, прекаре шн Ѻдатъ шн де долѡ Ѻри шн
де мѫлте сѡри изъбъбиндѫл дѣдь, ѣл ѩрѣш демїй де сѡри фл викленїака съ
сѡмолрт. Даръ тѫчебей съзичи ѯ къцаѫлѫат арътѫра шн вїа, шн алте
пагѫбецаѫ фъкѫт, шн тѣѫ адѫсла липсъ шн ла съръчїе, даръ фкъ сѫфле
тѫл нѫцаѫлѫатка сѫл лѫй дѣдь. Чеaste рѣѫл даръ чецафъкѫт врѣж
машѫлтъѫ ѯ Фѫратѫцаѫ банїй сѫ хайнеле ѯ че пентрѫ хрпипирѣ аберїйтл
ле, дебей рѣѣда битежяще, шн съмѫлцемещи лѫй дмнезъѫ, атжта венлѫа
плать дела дмнезъ, ка кѫ анфида милостенїе съръчило, ѩрѣ децка адѫче шн
моарте, шн ачаста мѣртѫрнсире цїѡва сококолн дмнезъ, потещи фратесъщи
къкѫпѫтнцъ aste, дебокрѣ кѫ фїещече ѻ, са шн крѣма съабе паче. Че хїарѣ май
събатекъ aste декжт леѫл ѯ дърѣ ѻаменїй фладѫмесническѫ, шн съфаче май
дѫмѣѩнник декжт ѻам, шн ѻѫмбалъ прин тжрг шн нименн нѫсътѣмедеело.
Че дарѣ хїарѣле ледѫмесѩничим, шн пре ѻаменизничем кънѫипѫтем дѫмесѩни
чи ѯ Че дарѣ атжта демаре грешалъ анфтыкѫ не прїатенѫлѫи денѫприимещ
съте фпачи кѫ динсѫл ѯ Цѣѫ зис кѫ врѣжмѣшїе прѣкѫрварю шн фѫрь, да
рѣ чеaste спреачаста ѯ Дезиче адевѣрѫл фдрептѣѯ пресине, ѩрѣ дезиче мн
чюни рждеше шн тѫ деджнсѫл, фѣте дарѣ деакѫм фнаинте фтрей ламинїе
шн бѫн. Ѩрѣдеѫцїи нимик дечѣлечете грѣжще дерѣѫ, нѫ нѫман нѫбъгѧ
фсѣмъ чѣле зисе, четеши бѫкѫрж шн те веселѣще дѫпъ кѫкжнтѫл домнѫлѫи,
каре зиче, кжндь къвор ѡкърж превой шн къвор зиче тот кѫвжнтѫлрѣѫ,
бѫкѫрацивъ, къ фтрачѣж зн мѫлтъе плата колстрѣ фчерю, ѩрѣ дѣ те
поносѫжще кѫ адевърат рабдъ шн тѫ кѫсмерире чѣлечецисъ зик, шн нѫи
ста фпотрикъ съл сѫдѫещи, чесѣ сѫспини шн съл ъръмѣзи кѫ ама пентрѫ
пъкателе тале, шн вей афла ертъчюне, пентрѫ къчѣж ченѫфа прїатенїй,
ѡфа непрїатенїй кърѣсотате грѣиндь деши адевърѫл грѣескѫ, Къпрїате
нїй пѫртжндѫсе кѫ момѣле шн незикжндь ачѣстѣ ффацъ, спремамаре фѫ
флътѫрѣ рждикъ болла, ѩрѣ неприатенїй дебрѣжмѣшїе порниндѫсе, шн
пъкателе мѫстржндь денебое съпѫнла фдрептаре, шн съфаче ла нон брж
ба повѣсте де маре фолосинцъ, шн дрептачѣж сънѫзичем къ кѫтареле сълѫп
тъ кѫ мине шн мъ фдѣмнъ сь грѣескѫ кѫбинте грозаве шн де ѻкарѣ, чн
ачестора рѣѫтѣцн сжнтем нойвиновацн фтоатъ крѣма. Къ декомбрѣ съне
пъзим ничи сжнгѫр дїаволѫл нѫкапѫтъ съне порнѣск спреоѫрцїе шн спремъ
ніе, шн ачаста кѫноащесѡ ден исторїа лѫи дѣдъ шн алѫи сѫл, къ дѣдъ ѫ
афлат ѻдатъ пре сѫл шн ѫѫтынят ѻбѫкатъ ден поала хїинен лѫи, шн ѫѫ
стътѫт шн ѫѫ зис фпъратѫлѫи, ѩрѣ къ ам хїинната фмжинелемѣле шн
вїацатала бож мѣра, ѩрѣ сѫл рѣспѫнсе шн зисе тѫ ещи фътѫл мїеѫ да
виде, ѡкжт съфлажнзнлїара, фѫръѣѣсте фѫ скимбаре фирїн каренѫбрѣ

нич

нічи нЎмеле сѣи лЎзъ, ши акЎм ѯнзиче глаСЎа тѣЎ тїсте ачєста фіюле дабй
де, ѯдатъ деслегїь вряжбалЎи слЎа, блжнд҃целе лЎи дв҃дь, чєтїсте ман фер
чит декжт дв҃дь, къпре оучигашЎ ѯлфъкЎтатъ, ши прелЎполе. Ди
репічєа ачєста нЎмаи сЎлЎсом аминте, нЎ нЎмін кЎм сънЎптътнмім
врЎнрѣЎ дела крѣжмашїи ноцри, че нічи ноі сънЎлефачем крєсърѣсплѣтире де
рѣЎ ладжншїй, де ши ѯтЎнѣрече дерѣЎтѣцім пѣтнмі дела джншїи, пре
кЎм ши дв҃дь фЎцинаЎ де слЎа ши гонинаЎа шипѣнъ ламолѓте викленин
Ўа, нічи оунрѣЎ нлЎпѣцинт, чи съфѣкЎ маи лЎминат декжт сласть чѣ
мЎатъ, ши юбит нЎ нЎмаи деолмени че маи бжгтос демнзЎ. Ѧ нЎ
сплЎдЎ нЎмеле лЎи пѣнъ астѣзи кЎ пророчєщиле лЎи вїєрсЎри прен ѱалтїре?
Ши лЎмина ф҃Ў препѣмжнтЎ ѓрѣ малЎминат асте ѯчєрю. Чєдарѣ тикъ
лосЎлЎи ачєлЎа ѯй фолоси завистїа? Ѧ нЎ ши де ѯпѣрѣцїе съскѣпѣ ши
ѣ молѓте дѣде кЎ фечорЎа лЎи деи превнъ, ши акЎм ащѣпѣ мЎнчиле
чѣле немЎрнтолре але ндЎлЎи. Че шн тЎ кжндЎ бей бедѣ превръжмашЎа
тѣЎ сЎ кжндЎ ѯчбей ЎдЎче аминте де джнсЎа нЎзиче кѣ атжтъ ши
атжтъ мїаЎ фѣкЎт шнте ѧпринзи демънїе, че леоунтъ толте ши зи
діаволЎа стрикъ ѓрѣ нЎ ачела, ши Ўдў аминте децблфи зисЎ кресдатъ
врєи кЎбжнт бЎнь, ши кЎржндь бей потоли бряжба. Ѓрѣ девецврѣ абъ
ѯдирептаа маинаинте гоници врѣжмЎшїа, ши атЎниче мЎстрѣ кЎ драгоете
ши чарікъ сѣте ѯдирептези, ѓрѣ кжндЎ тева мЎстра врѣжмашЎа тѣЎ ла
врєо грешалѣ де шн тЎ сощїй нЎл сокторж, че девей сЎспина, ши бей плжн
це кЎ амар ка апостолЎа петрь, ши пре дмнзѣЎ бей рЎга сѣте ѓрте,
ѯдатъ тѣи нЎбѣбит денторте грешалеле тале, ши пентрЎ каѣ нЎне со
котеще къте мжнгѣем, съ ѧдЎчем мѣртЎріе дни сфнта скрипторѣ. Ера
соаре каре фарисеЎ ши оунвамє, дечи вамешЎа ка оунвамеш че ера, ажЎсе
амаре пЎкат ши пїердаре. Ѓрѣ фарисеЎа прекЎм фѣчѣ толтъ дирепта
тѣ ась мжнтЎи. Мѣрсерѣ амжндой ѯбесѣрекъ съсь роще, ши фарисеЎа сѣ
тЎ ѯтрЎнлок ѯналтЎ, ши рЎгжндусе зичѣ аша, доамне мЎлцемескЎци,
къ нЎсжнт качемлаци олмени хрѣпитори ши лакомни, Ѧ Ўи ка ачєстъ
вамеш, Ѓрѣ вамешЎа манжось сѣтЎ ѯбесѣрекъ ши нЎи рѣспЎнсе нічи зисе
кЎбжнт амарЎ къторъ фарисеЎ, че сЎспинжндЎ ши бѣтжндЎ пїептЎа ши лѣ
крѣмжнд зичѣ. Дмнзеле милостивѣще ме ф҃ѣкѣосЎ ши аша мѣрсе лакъ
сЎ ѯдирепта. Възѣ сжгЎлѣ, къпрїимни мЎ Ѓрѣ ши спѣлъ пѣкателелЎ,
Ши врѣжмашЎа ши невржнд съфіѣкЎ фѣкѣторю дебине, оарече ман феричит
декжт ачаста ѧрфи, ши че маи прелесне ка сѣсть Ѓрте кЎика пѣкателе, къ кж
ѧфи врЎт съ остенѣск вамешЎа съфакъ бЎнѣтъ, поЎри ши бденїй ѯмхц
ани, ѯкъ съш дѣ ши акѣрѣ милостенїе пѣнь а ерта дмнзеЎ пѣкателелЎи,
Ѓрѣ ел нЎ ман кЎ оун кЎбжнт плекат лепѣдѣ толтъ рѣЎтатѣ жос, ши кЎ
нЎнилор дирептѣцїй ѯ ѯбреднічи дмнзеЎ. Дирептачѣ Ѧ Ўи порЎнчит дмнзеЎ
сънерЎгѣм пентрЎ врѣжмашїи ноцри, ши нЎнЎ ман сълаш дѣторінлелор ши рѣ

тъцилe чецаѫфкѫт, чѐ шѝ маи дечинсте прїатени съианѣи декѫт алцїи.
Аифъкѫт недрептатекѫиба шѝ нѫидаи недрептатѣ, нѫвезнбине къ ранаѐ
вїедсѫфлетѫлатъ? Акъ порѫнка лѫи дмнзъѫ наифъкѫт, кѫ бен съ афантѫ
ертъчюнекжнд терощи лѫ дмнзъѫ? Акъ тѫ нѫтѣи фыкѫт ертъторю пре
тине, девръ̀ме че наинерта пречеа чецаѫфъкѫтръѫ, кѫм васъ жрте дмнзъѫ
пъкателе тале? Къ девом шѝ ерта ной пречеа ченѣѫ фъкѫт стржм
бътате шѝ нѣѫ окържт, тр дмнзъѫ нѫласъ дрептѫлă съпіаръ, шѝ а
скѫлтъ съцспхю ѡістоpїе. Одинїѡарт маріам сора проокѫлаѝ моусѝ, лѫ
мѫстрат шѝ ѫѫ хѫлнт пре моусѝ, пентрѫ къчилѫасе мѫаре пре фата попей
лѫи гѡдор, карелефѫсѣсе маинаинтеелин. Даръ дмнзъѫ чейфъкѫ? Анд
десгрикъчюне петот трѫпѫлен, шѝ некѫратъ офъкѫ пентрѫ хѫла ачѣа а
фрцинесъѫ, тр ферічтѫлă моусѝ съргѫлă лѫи дмнзъѫ съгонѣскъ ачѣ вѣалъ
депетрѫпѫлен. Чедмнзъѫ нѫлă аскѫлатъчей ѯисе. Кажндѣцеле талешѝ не
рѣѫтатѣ тапрїимескѫ, тр ѫ ласт съсъпедепсаскъ пжнъ ла съвършитѫă
вїецїи ен, тржнѫ шѝ фѣїацачѣ десѫ. Пентрѫ ачѣа шѝ тѫ адѫци амнте
денфрикошата жѫдекаталѫи дмнзъѫ, шѝ сокотѣце кѫ гжндѫлатъѫ късжт
ако̀ло тоатегоале шѝ дескоперите, шѝ нич ѡпаинъ нѫстъ аскѫнде. Дрепт
ачѣа девен ертă пъкателе фрателѫи тъѫ карелебор съсъвъдѣскъ ако̀ло, ачи
пїер тоатепъкателе, шѝ ако̀ло мерцила жѫдекатъ слободъ. Дечинтъкъма
мѫтеанидекждан. Шѝ аскѫтъ пѫтѣрѣ порѫнчїи, къ ѯиче дмнзъѫ, къ да
васталарѫгъ моусѝ шѝ самѫи нѫастесѫфлетѫ мїеѫ трѫ ачеа пре карїи нѫ
пѫтѫ моусѝ шѝ самѫи съи скоацъ де оуцїалѫ дмнзъѫ. Нѫман ачастъ порѫ
къ ладекъ нецинѣрѣ де мънїе поатесъапѫче съскоацъ пре ом ден оуруцалѫи
дмнзъѫ. Дечи девръ̀ме че нисе порѫнчѣце съюбим пре врѣжмашїи ношри,
даръ кжнд бом оурж пре чеа ченеюбескѫ, чеерътъчюне бом ава? Нич оунă,
Чел че нѫюбѣце пре фрателе лѫи дешлăда̀ толтъ авуцїалѫи сърачилор, сав
мѫченик съсъфаскъ, нимика нѫба фолосѝ. Шѝ чел че дъ рѣзбою кѫ чел че нѫ
ѫфъкѫт лѫи нич ѡстржмбътате, кжтъ мѫнікъ шѝ педѣпсъ непъкаде?
Дечи ченеавръжбим ѫзадарѫ оунăл кѫ алалтъ? Шѝ незлбистѫим шѝ фачем
пре дїаболăл десъбѫкъръ, авжнд нои порѫнікъ съюбим шѝ пречеа че неоурă
скѫ. Чегрѣещи ѡомăле? Зи къ ани ом врѣжмаш шѝ нѫц астерѫшине?
Даръ нѫнеажѫнце къ неасте дїаболăл врѣжмаш декжнд ѫфъкѫт дмнзъѫ
лѫмѣ, кареленѣѫ сіѡ пренои денраю, шѝ пѫрѫра несколте шѝ недѫче
ѫ ѫдă, пентрѫ вражба че авем ѫтре ной оунăлкѫ алалтăл. Къ макарѣ де
нарфифостѫ вражбăл ѫтре ной, къ нѫсар бѫкѫра дїаболăл нич одатъ, Аѫнѫ
щїи кжтъ бѫкѫрїе шѝ веселїе астеѫцернлор кжндъ съѫтоларче шѝ съпоскъа
щепъкътосăл? Къелинїи нѫащептăсъ анѣъ нич оунă бине дупъ моартѣ
лор, шѝ демѫлтесъневож съ анѣъ пăче кѫ ѡлменїи. Тр тѫ фїинд крещи
нъдеждѫещи съмощенещи ѫпъріцїа. черюлѫи шѝ ан врѣжмаш. Хс слѫ цюи
гїат пентрѫ тине карелетѫ анфостѫ врѣжмăшлѫи дмнзъѫ, шѝ ан фыкѫт
боѫ

бо҃м дїаволѹлѹй ѯ пр҃ть нѹлѹй ѯ шн пр҃тьш детекей покъи кѹбѹкѹрїе те прїн
мѣще ѯ кѫ шн тжлхарїй лѹ прїѧтени шн мънѧникъ шн вѣѹкѹ дѫншїй ла
сѡмасть ѯ шнш скимвь фирѣ ѯ шн съфакѹ май блѫзн декѫтѡнае ѯ карїй
сѫнть май съвѧтечи декѫт хїарьле ѯ че маса фи фблѫзѣще ѯ пр҃ть нойлвѫ
маѣ шн хранъ калчаста фъръ моарте ѯ шн пр҃тьш нелѹптъм оу҃нѹлѧ кѹлтѹл
шн ѳтприм пре врѣжмашѹл нострѹ дїаволѹл пр҃ть пре ной несльбнм лѹптжн
дѹне ѳтолте зилеле оу҃нѹл кѹ лтѹл ѯ шн ѳпревѹнъ кѹ дїаволѹл нескѹлъм оу҃
нїй ѧсѹпра лѧтора ѯ шн педжнсѹл ѳл лѹсом ѧюторю шн рѣзвѡнник ѯ ѱелѹкрѹ
ѧсте май рѣѹ декѫт дїаволѹл ѯ шн май фърделѣце ѯ деакърѹѫ ѡщиме съ
фѹцим фрѧцилор ѯ шн съ алергъм къторъ ювторюл де ѡ҃менн ѯ дмнезъѹл
шн мжнтѹиторюл сѹфлетелор ностре їс хс домнѹл нострѹ ѯ акърѹѫ епѹтѣ
рѣ шн слава шн ѳкинъчюнѣ ѳпревѹнъ кѹ пърнтеле ѣвчїй вѣчилор ѧмнн ѯ

кѹрѹнт лл ѯ кі ѯ

Ѧчелѹй ѳтрѹ сфнцн пърнтеле нострѹ

ЙЛЛЪЙ ЇѠѦННЪ ЗЛАТООЎСТЪ

Пентрѹ цинѣрѣ де мънїе ѯ шн пентрѹ немънїѧ ѯ Бл҃гословѣще Пърнте ѯ

Вржндь еѹ съборѣскѹ къторъ драгостѣ боастрь фрѧцилор пентрѹ
блжндѣць шн немънїѧ ѯ сѡаре пре каре о҃м днрептѧм ѧдѹче ла
мнжлок ѳлок депилдь ѯ Ной нѹкомѧдѹче пре ѧлтѹл че нѹмай
пре карелѧ лѹ лѹѧт мъртѹрїѧ десѹ дела дѹмнезъѹ ѯ дебрѣме че де
ачестѹ сф҃нть съминѹнѧ дмнезъѹ шн зичѧ ѯ Ѧфлѧѭ пре дв҃дь
слѹгамѧ фечорѹл лѹй їесей бърбат дѹпъннимѧ ѯ Ачеста пророкь
дв҃дь шн ѳпъратѹл ѯ нѹ ѧдъпа нѹмай шн хрънїѧ пре врѣжмашїн лѹй чеде
мѹлте сѡри кжндь кѣдѧ ла небой шн ла морци ѳи скотѧ шїй нѕъвїѧ ѯ пен
трѹ къ сѹл ѳпъратѹл жидовилор ѳлпнзмѹѧ шн ѧвѧ лсѹпра лѹй враждъ
шн врѧсъ лѡмоарь ѯ пентрѹ къчи фъкѹсе дв҃дь мари шн мѹлте бѹнъ
лѹй сѹл ѯ кѫ ачѧ лѹминать шн бестинть бирѹнць ѧлѹй голїѧд ѯ каре би
рѹѧ шн ѡморжѧ ѳтоате зилеле ѡаст лѹй сѹл ѯ пр҃ть ел пентрѹ бинелечей
фъкѹсе ѯ шн пентрѹ мжнтѹирь шн изъбъвирь лѹй шн ѧтотнородѹл жидове
скѹ ел нѹл юдїѧчел гонїѧ ѯ шн ѡдинїсоарь ла оу҃н праѕник зичѣ къторъ боа
рїй лѹй ѯ сѡаре оу҃нде бафи фечорѹл лѹй їесе ѯ гжндиндь къ ва ѡкърждѣрь
лѹчирь лѹй дѣдь ісѹ дефъимарь нѣмѹлѹй ѯ пр҃ть бестинтѹл шн лъѹдатѹл дл
видѧѹ гъсинт превръжмашѹл лѹй пресѹл дорминдѹ ѳтрѡпещерь ѯ че наѹврѹ
съ ѡкърасть шн сѹй зикъ фечорѹл кисей къ ѧша кема премѹмъса кисл ѯ че

ĂЪЗИ НЪМЕЛЕ ЧЕЛ ЧИНСТИТ , Ă ДЕКЪ НЪВОЮ РЪДИКЪ МЪНА МĂ ĂСЪПРА ОУ҃НСЪЛЪЙ ДОМНЪЛЪЙ , ĂТЪТА ЪЛЪФОСТЪ ДЕКЪРĂТ ДИРЕ҃ПТЪЛ ĂЧЕСТА ДЕМПЪНІЕ ШИ ДЕВРĂ БЪ , ЗИЧЕЛЪЙ САЪЛ КЪ ĂСТЕ ОМ҃ЪЙ ШИ ĂЛЪЙ ДМНЕЗЪ , КĂРЕЛЕ НЪФЪКЪТЪ ДЕМЪЛТЕ ОРИ СТРЪМБЪТЪЦИ , ШИ КЪ СѢТЕ ДОРІĂ СЪЙБĂ СЪНЦЕЛЕЛЪЙ , ПЕНТРЪ МЪЛТЕ БЪНЪТЪЦИ ЧЕВЪЗЪСЕ ДЕЛА ДЪНСЪЛ , ПЕНТРЪ КĂРЕ ЕРЪ ВРѢ҃ДНИК МОРЦІЙ КЪ ОУ҃НОМ НЕМЪЛЦЕМНТОРЮ , ПРЕ КĂРЕЛЕ ЪЛ ĂФЛЪ ДВДЬ ЪПЕЩЕРЪ КЪ ЪТРОТЕ҃МНИЦЪ , ШИ ĂЖЪТОРЮЛ ПЪСТІЕТЪЦІЙ ШИ ГРЕЪЛ СОМНЪЛЪЙ ЪН ĂЖЪТĂ , НЪРЪ ЕЛ НЪВРЪ СЪШ НЗБĂНДѢСКЪ , ДАРЪ ЧЕЗНИЪ ? НЪВОЮ ПЪНЕ МЪНА МĂ ПРЕ ЧЕЛ МИ РЪНТ ЪЛ ДОМНЪЛЪЙ . ĂТЪТА ЕЦИ ДЕВЛЪЖНДЬ ШИ НЕЦІЙНТОРЮ ДЕМПЪНІЕ ѠЪ ДН РЕ҃ПТЪЛЕ ДАВИДЕ ? ĂТЪТА ЗИЧЕ , ПЕНТРЪ КЪ ДЕНЪВА ПЕТРѢЧЕ ЧИНЕВА РЪЪ ШИ СЪРЪБДЕ НЪСЕКІĂМЪ ДИРЕ҃ПТЪ . ЧЕ ЕЪ ЪЛТАВОЮ СЪЗИКЪ , КЪ НЪĂСТЕ МИНЪ НЕ КЪ НЪШ ЪДЪЧĂ ĂМИНТЕ ДЕРЪЪТЪЦИЛЕ ЧЕЙ ФЪКЪСЕ САЪЛ , МАЙНАИНТЕ . ЧЕННІ МЛЙ ĂПОЙ НЪСЪ ТЕМĂ ДЕРЪЗБОЮ ЪПЪРЪТЪЛЪЙ , ПЕНТРЪ КЪ ФЕРИЧИТЪЛ ДВДЬ МАЙ БИНЕ ЮБІĂ СЪПЕТРѢКЪ НЕВОЕ ДЕКЪТ СЪОУ҃ЧИГЪ ПРЕ ВРЪЖМАШЪЛ ЛЪЙ , ШИ КЪЛКЪМ ТРѢФНФОСТЪ ФЪКЪТ НИЦЕ БЪНЪТЪЦИ МЪЛТЕ ĂША ЪНЕРЪМНАТЬ ДЕВРЪЖМАШЪЛ ЧЕЛ ЧЕЙ ФЪКЪСЕЛЪЙ ĂТЪТЪ РЪЪТЪЦИ , ШИ НЪМЛЙ ЧЕЛЪѠ ПОЛЛА ХĂНЕЙ ЛЪЙ ШИ БĂСЪЛ ЧЕЛ ДЕĂПЪ , ШИ ДЕПЪРТЪЖНДЪСЕ СТЪТЪ ШИ СТРИГЪ КЪ ГЛЛ МЯ РЕ ДЕ҃ ДЕЦЕ҃ПТЪ , ШЇЙ ЪРЪТЪ СѢМНЕЛЕ ЧЕЛЪĂСЕ ДЕЛЪДЖСЪ҃ , НЪ ПЕНТРЪ ЛĂДА ЧЕКРЪДСѢ҃ ЪДЪЛЪЖЗѢСКЪ , ШИ СЪКЪНОĂСКЪ КЪ НЪЙ ĂСІЕ ВРІЬМА ПРЕКЪ СОКОЛІĂ҃Е , ШИ ПЕНТРЪ ĂЧѢĂ ПЪРЪРЪ СЪНЕВОЖ СѢ҃ ЪТОЛКЪ СПРЕ ПĂЧЕ ШИ СПРЕ ПРЇЕТЕШЪГЬ , НЪРЪ ЕЛ ТОТ ЧѢЛЕ ЪПОТРИВЪ ФЬЧЬ . ЧЕРЪЪТАТЕ МАЙ МĂРЕ ВОМ СЪЗИЧЕМ ДЕНКЪТЕ ВИКЛЕШЪГЪРИ ĂВЬ САЪЛ ĂСЪПРА ЛЪЙ ДВДЬ , ПЕНТРЪ БИНЕЛЕ ЧЕЙ ФЪКЪСЕ ĂЧЕЛЪЙ ЛИѰНТ ДЕМИНТЕ ШИ НЕБЪН ? КЪ НЪ ѠДĂТЬ ШИ ДЕ ДОЛѠ ѠРИ ĂЪ ĂРХКА СЪЛНЦА ĂСЪПРА ЛЪЙ ДВДЬ СЪЛОУ҃ЧИГЪ ШИ ĂЪЛОВИТ ЪЗИДЬ . КЪМ НЪБА ПЪРЬ РЪЪТЪТЪРОРА ПЕНТРЪ ĂЧĂСТА ? НЪРЪ ДВДЬ МАЙБИНЕ ПОХТІĂ СЪФЪГЪ ШИ СЪ ЪСТРІИНѢЗЕ ДЕЛА МОШЖА ЛЪЙ ШИ СЪПЕТРѢКЪ РЪЪ . ШИ СЪФІЕ ЛИѰНТ ШИ ФЛЪ МЖНДЬ ШИ ДЕМЖНКĂРЕ , ДЕКЖ СЪОУ҃ЧИГЪ ПРЕ ЪПЪРЪТЪЛ ШИ СЪФІЕ ЕЛ ПРИЧИНА МОРЦІЙ ЛЪЙ , ЧЕТОТ ДѢЪНА СЪНЕВОЖ СЪЛ НЪБЪКѢСКЪ ДЕЙ ПĂТЕМА ЗАВИСТІЕЙ ШИ ĂПИЗМЕЙ , ШИ КЪ ĂЧĂСТЪ СМЕРЕНІЕ СКОĂСЕ ѠКІЙ ДЇĂВОЛЪЛЪЙ . ДЕ ĂЛТ ЧЕ ЛЪКРЪ ВАСЬФІЕ МАНБЪЙ ДЕКЖТ ĂЧĂСТЬ БЪНЪТĂТЕ СЪФЛЕТѢСКЪ ĂДИРЕ҃ПТЪЛЪ ? КЪ ПЕНТРЪ ДРĂГОСТЬ СЪФЕРИ СЪРЪЧІĂ ЪЛОК ДЕБОГЪЦІЕ , ШИ ЪЛОК ДЕМОШЖА ЛЪЙ ПЪСТІЮЛ , ШИ СѠСТЕНѢЛЕ ШИ НЕВОЙ , ШИ ЪЛОК ДЕ ДЕСЬФЪТĂРЕ ШИ ДЕЧИНСТЕ ШИ ДЕМЪРИРЕ ПРЇЙМІĂ СЬПЕТРѢКЪ РЪЪ ШИ НЕВОЕ , НЪМАНСЪ НЗБЪБѢСКЪ ПРЕ ВРЪЖМĂШЪЛ ЛЪЙ ДЕНВРĂЖБА ЧЕ ĂВЬ ĂСЪПРА ЛЪЙ . НЪРЪ ĂЧЕЛЛФЇЙНЪ ЪДЪРЬВТНИК ШИ ФЪРЪ ДЕѠМЕНІЕ , НИМИК НЪКРЬ СЪЕЪ ЪТОЛКЪ СПРЕ ДРĂГОСТЕ ШИ ПРЇЕТЕШЪГЬ , ЧИ ТОТ ДѢЪНА ЪГОНІĂ ДИНЛОК ЪЛОКЬ СЪЛ ОУ҃МОЛРЪ , ЧИ НЪЩИМ КЪМ ТОКМИ ДЪ НЕЗЕЪ , ШИ КЪЗЪ ЪМРЕЖНАЕ ЛЪЙ ДВДЬ , ПЕНТРЪ КЪ ЗИЧЕ , КЪ ĂЪФОСЬ ĂКОЛѠ ЪТ ПЪСТІЕ , Б , ПЕЩЕРЕ , ДЕЧИ ЪЧЬ МАН ДИЙНЛФĂРЪ ĂЪ ЪТРĂТ САЪЛ , НЪРЪ ЪЧЬ МАН ДЕ ЛЪЪНТРЪ ĂЪФОСТЪ ДВДЬ КЪ БОНИНЧЇЙ ЛЪЙ . ШИ ĂТЪЙНЧЕ ЗИСЕРЪ БОННИЧЇЙ КЪТРЪ ДВДЬ , НЪТЬ ЗІѠА ЧЬĂ ЧЕ ĂЪЗИС ДМНЪЛ КЪ БОЮДА ПРЕ ВРЪЖМĂШЪЛ ТЪЪ ЪМЖ

НИЛЕ

нилетале, шѝ мѣрсе дн҃дъ фо́лрте ѧ҆че҃ шѝ пе мѫлкомѝ҃, шѝ а҆ѵлъа́т хи́нна чѣ
де́ѵръ чеѣра҆ а҆копери́т кѫдни́ся кѫнды дормїа҆, ѿръ а҆по́н ѧ҆й пръ́ѵ ръ́ѵ лъ҃
дн҃дь кѣчи лъ҃ѡ҆ хи́нна чѣ ѧ҆пръ́тѣскъ шѝ зничѣ кътръ соци́нле лъ҃и, съмъ
ѿрте дн҃е́зъѵ пе́нтрѵ а҆че́сть лъ҃кръ че а҆мфъкъ҃, шѝ мъкаръ дѣлъ҃ршѝ кръ҃
дн҃зъѵ, ѿръ е҃ѵ а҆часта ни́чи сѡда́тъ ну҃ѕобою фа́че съ҃ спъ҃рк҃ мѫ́на ѧ҆сѫ́н
целе дн҃лъѵи ѧ҆пръ́тълъѵи. А҆че́стъѧ съ҃зи́къ чиневѝ ѧ҆це҃, ну҃грешѧще, съ҃нфїе бѫ
на́тъѵ при́несѵ ѧ҆мре́жи шѝ пре бѫнътори́ю съ҃ ѧ҆дѣмне чеѧллц҃ бонни́чи то́ци
спъ҃ш бъѱѣскъ са́бїа҆ ѧ҆пїе́птъѵ врѣжма́шълъѵи, шѝ е҃ѵ съ҃нѵ҆ прїнмѣскъ,
кѵ́тъ а҆кѵ́м дев҃е́зирѣбда́рѣ, бирѵ́инца шѝ кѵнѵ́на, кѣ манма́ре бирѵ́инцъ ѧ҆ѵ
фъкѵ́тлтѵнчѣ фирїи́лъѵи е҃ртѫ́нд пре са́ѵ́л дек҃ѫ́т кѫнд а҆ѵбъ҃тѵ́т пре́ голїа́д҃,
а҆дев҃ра́т ма́нлѵминѧ́тъ съ҃фъкѵ҆ а҆ча́сть бирѵ́инць дек҃ѫ́т а҆чѣѧ шѝ ѳ҆ръ дѣ
ѕѫе шѝ минѵ́на съ҃съѣ҃ѫшѝ, дѣ сѣскѵлъ са҆ дес҃о́мнѵ шѝ е҃шѝ шѝ дѣдь дѵ҃хъ
дѫсѵ҆ мѵ҃лцимндѵ҃лъѵи дн҃зъ҃ кѣ нѵ҃ пѵ҃рла҆ ка́пѵ҆ врѣмѧ́шѵлѵ҆ лъ҃, чепѵ҃рла҆ о҆мъ
нѣ҃ѡ҆моржѫтъ, кѣмѫ҃тѵндь пресаѵ҆, кѵмѵ҃те кѵцине жѵге превръмѧ́шѵ҆ дїа́воли.
Шѝ ѧ҆чѣ кип҃ лъ҃ е҃шнѫ҃т чен трен кокѡ́ни ден҃ кѵ҃пто́рю не а҆рѫ҃шѝ дефо́кѵ, а҆ша҆ нн҃
предѣ҃д҃ кѵ҃л҃ а҆рсе па́ра҆ мѣнїе́ѝ шѝ а҆ ѻ҃ѵ҃рѵїе́ѝ, дѣчи е҃ши́ндь а҆фа́рѣ дѣ҃д҃ сѣ҃ри
гѣ кътръ са҆ѵ҃л҃ ѕникѫндь, дн҃ѵ҃л҃ мїе́ѵ ѧ҆пръ́ате, ѿръ са҆ѵ҃л҃ съ ѧ҆то́арсе шѝ
вѣѕѵ҆ пре дѣ҃д҃, шѝ ѧ҆дѫ҃тъ кѣѕѵ҆ дѣ҃д҃ денсѣ ѧ҆кинѣ шѝ ѕнѣсе, Пе́нтрѵче а҆скѵ҆
чи дн҃ѵ҃л҃ мїе́ѵ превръмѧ́шїй но҃щри ка́реи ѧ҆ц҃ ѕни́кѵ҆? ѿѣтъ дѣ҃д҃ ча́рѣкъ сѵ҃флетѵ҆
шѣѵ҆, ѿѣтъ кѣ а҆стѣѕи тѣѵ҆да́т дн҃зъѵ ѧ҆мѫ́нле мѣ́ле шѝ а҆мѕѫ съ҃нѵ҆дѣ
дн҃ѕѣѵ҆ съ҃ рждни́ мѫ́на мѣ́ спрестѣпѫ́нѵ҆ мїе́ѵ, шѝ кѵ҃м кѣ цїѵ шѝ хи́н
на тѫ҆ ламине шѝ нѵ҃тѣ́м оу҃чи́с, ѿръ тѫ҆ демѵ҃ате с҃ѡрн тѣ́й и҆спити́т съ
мъ оу҃мо́рн, честь кѵ҃но́щи де́лстѣѕи нанѫ҃те кѣнѵ҃ц҃ сѫ́нтѵ҆ врѣѫ҃жма́ш.
Пе́нтрѵ а҆чѣѧ шѝ тѫ҆ с҃ѡрн ка́ре а҆нфѝ, кѫ҃ндь вен прѝнде превръѫ҃жма́шѵ҆л
тѣѵ҆ нѵ҃фа́че ръ́ѵ пе́нтрѵ ръ́ѵ, мъкаръ дѣнфѝ а҆ѵзи́т мїй де с҃ѡкъ҃рь дела
дѫ҃нсѵ҆л, снлѣще ласъ҃л ѧ҆блѫ҃зѣ́щи прекѵ҃м а҆ѵ фъкѵ҃т шѝ дѣ҃д҃ кѵ҃ врѣѫ҃жма́
шѵ҆л лъ҃и, кѣ нѫ҃ нѵ҃ман ѧ҆блѫ҃зѫ҃т, челѵ҆ фъкѵ҃т де а҆ѵшѝ лъкрѣмлтї, де
врѣме чел а҆ѵѕѝ ѕникѫндѵ҃й дн҃ѵ҃л҃ мїе́ѵ ѧ҆пръ́ате. А҆тѵ҃чѣ са҆ѵ҃л҃ зничѣ кѣ
тѣ҃ дѣ҃д҃ кѵмаре мѣни́е, тѵ҃ещи мандрепѵ҃ дек҃ѫ́т мине, кѣтѫ҃ мїй҃ фъ
фъкѵ҃тѵ҃ мѵ҃ате бѵ҃нѣтѣцѝ шѝ а҆кѵ҃м мїй҃ дѣрѵ҃нт шѝ бїа҆ца мѣ пе́нтрѵ
мїн дерѣѵ҃тѣцѝ чецѣм фъкѵ҃т шѝ нѵ҃ман о҆моржѫ҃т, дѣчи чине бласъфїе ман
ферничѫ҃т дек҃ѫ́т прѣблѫ҃ждѵ҃л дѣ҃дъ, кареле ѧ҆блѫ҃зѝ пре врѣѫ҃жма́шѵ҆л ѧ҆тромн
кѣ дечас, мѵ҃лц҃ денѣтрѵ о҆́мени нѵ҃нѵ҃ман девѣрба врѣѫ҃жма́шилор ф҃ѵ҃г, чи ничи
сѣни а҆ѵѕѣ нѵ҃вор. Кѫ҃рѣ дѣ҃д҃ на́ѵ фъкѵ҃т а҆ша҆, чи нѣ҃ѕѣбѝ пре врѣѫ҃жма́шѵ҆л лъ҃и
шил чинестѝ, шїнѕисе до́мнѵ҃л мїе́ѵ ѧ҆пръ́ате, шѝ сѵ҃ ѧ҆кинѫ҃т лъ҃и. Пе́нтрѵ
а҆чѣѧ шѝ сѵ҃л дѣка бѣѕѵ҆ смере́нїѧ шѝ блѫ҃ждѣца лъ҃и дѣ҃д҃ ча҆ мѵ҃ѫ҃тъ лъкрѣ
мѣ҃ шѝ ѕнисе, ѿѣтъ кѵ҃носкѵ҃ю фѣтѵ҃л мїе́ѵ а҆стѣѕи, кѣ пе́нтрѵ смере́нїѧ тѫ҆ ба
сѣ҃ѫ҃дѣ дн҃ѕе́ѵ ѧ҆пръѣцїѧ жидовилор ѧ҆мѫ́неле тѫ҆ле, шѝ бл сѣстѣ ѧ҆пръ
цїѧ тѫ҆ пресѣтѣцѝ ѧ҆пръ́аціи. Нѵ҃ман а҆чѫ҃ста тероѵ҃ фѣтѵ҃л мїе́ѵ пе́нтрѵ
нѵ҃мене лъ҃и дн҃ѕе́ѵ сѵ҃нѵ҃ рѣсипе́щи ничи сѣпїе́рзи сѣмѫ҃нца дни҃ѕасѧпръ҃нѣте

лъ҃и

лъ́и мїе́ъ, дѣка́ бою мъ́рїе́ъ, да́рь да́дь че́фъкъ? Ѧ́ъ до́арѣ съмѫ́ндрї пе
тръ а҆́чѣстѣ, бл҃. Чи҆ а҆́тъ прїи́мн къ́бѫ́нтъ́л, ши́ плинн ръ́гъми́нтѣ,
ши́ дѣка́ сѣ́съ́бѫ́рши́ са́ъ́л, не́къ́ме́ сѣфа́къ кре́ъ́и́рѣ́ъ́ фечо́рилор лъ́и, че а҆́кѣ́и чи
сти́ фо́арте. ши́ ла ма́сал лъ́и ча а҆́пъръ́тѣ́скъ а҆́и а҆́кредниччѣ́, а҆́кѣ ши́ кѫ́нд
а҆́ъ лъ́ѯи́т кѣ́а҆́ъ кѣ́ѯъ́т ла рѣ́ѯъ́бою са́ъ́л, шаъ́ръ́пт вешмѫ́нтъ́л лъ́и чел а҆́пѣ
рѣте́скъ, ши́ пъ́се цъ́ржнѣ а҆́ка́пъ́л лъ́и ши́ плѫ́нцѣ къ а҆ма́р ши́ ѯи́чѣ, са҆
са́ъ́л, ши́ і҆ѡа҆лда́м ю́бицїи́ мїе́и сѣтъпѫ́ни ши́ а҆́пъ́раці́и мїе́и чен прѣ фръ
мо́ш. Дире́пть а҆́чѣѫ фїеще ка́реле де́нтръ но́и, а҆ша а҆́къ́м ши́ пъ́ръ́рѣ съ
не а҆дъ́чем а҆́мин́тѣ де́ вр҃ѣѫ́ма́шїи́ но́ѫ́ри, ши́ пѣ́нѣ сѫ́нтъ ві́и ши́ дъ́пѣ
мо́ар҃тѣ лор сѣнерѫ́гѣ́м пе́нтрѫ́дѫ́нш҃ї́и, ши́ де́ треѫ́ще а҆́нкѣ съ ши́ плѫ́н
цем дъ́пѣ дѫ́нш҃ї́и, ши́ а҆́нкѣ май кѫ́рто́сѫ́ пе́нтрѫ́ че́ѫ чи нѣ́рфи
фѣкъ́т мъ́ѫ́тѣ па́гъ́бѣ ши́ рѣ́ъ́, кась лъ́со́м кѫ́мъ́ѫ́тѣ а҆́дрѣ́ѯнѣ́лѣ
ман ма́ре пла́тѣ дела дмн҃ѯѣ́ъ́, прекъ́м бом сѣ́вѣ́дем ши́ пре дв҃дь кѫ са́ъ́л,
дарь че́ертѣ́ъ́чюне бом сѣ́ъ́вем ной кѫ́ндь не́а҆дъ́чем а҆́мин́тѣ ши́ помени́м гре
шѫ́ле чѣ́ле трекъ́тѣ ши́ оу҃нта́тѣ, ши́ сѣнемъ́нїе́м пречей че нѣ́ъ́ скърбитъ
пре ной? кѣ бине́ ѫ́сѣ́тѣ сѣнъ́фа́кѣ чинева́ стръ́мбѣ́та́тѣ а҆́лтъ́а, а҆́рѣ лъ́и
бине ѫ́сѣ́тѣ че́ѫ́а чепа́тѣ стръ́мбѣ́та́тѣ сѣнъ́съ́рѣ́пѣ́ѣ́скѣ́ рѣ́ъ́ пе́нтрѫ́ рѣ́,
кѣ лѣ́ѫ́ чѣ вѣ́кѣ ѯи́чѣ а҆́тъ́нчѣ, о҆́кю пе́нтрѫ́ о҆́кю, ши́ дѫ́нтѣ пе́нтрѫ́ дѫ́н
тѣ. а҆́рѣ дв҃дь а҆́тѫ́та фъ́ де́ѫ́целе́пть кѫ́т а҆́трекъ ши́ лѣ́ѫ́ чѣ вѣ́кѣ ши́
чѣ но́ѫ́ѯ, а҆́рѣ ной нъ́нъ́ман сѫ́нтем да́тори сѣнъ́фачем рѣ́ъ́ пе́нтрѫ́ рѣ́ъ́,
че́ а҆́кѣ сѣфа́чем ши́ би́не вр҃ѣѫ́ма́шилор но́ѫ́ри. кѣ ѯи́че х҃с, рѫ́гаци́ъ пе́н
трѫ́ че́ѫ чевѣ́ъ́сѫ́пърѣ пре бой, ши́ фа́чец би́не че́лора че нъ́кѣ́ю́бе́скъ. дечи че́
рѣ́съпъ́нсь ши́ че́ертѣ́ъ́чюне бом а҆́ка́ ной ка́рїи́ сѫ́нтем май пре оу҃рмъ де х҃с не
а҆́ѫ́ъ́нгѫ́ндь ной ламъ́ѣ́ра сфн҃ци́лор че́лор бе́кн ка́ре а҆́фо́стъ майнаи́нтѣ де х҃с
кѣ ѯи́че х҃с. Денъ́ка приѕоси́ дирепта́тѣ бо́ластрѣ майму́лть декѫ́т а҆́кѣ́р
тъ́ра́рилор ши́ а҆́фарисе́илор нъ́кец а҆́тра́ а҆́пъръци́а че́рюрилор. Пентрѫ
кѣ́чн. А҆́скъ́лть че́ѯи́че пе́тръ кѣ́тръ х҃с. Декѫ́те ѡ҆́ри сѣмгреша́скъ
фра́теле мїе́ъ ши́ сѣ́ле́ртъ? ѠА҆ре а҆́ѫ́ъ́нцева дешапте ѡ҆́ри? Ши́ пъръ́ндъ́и
кѣ́ка а҆́ка́ чинстема́ре ши́ мъ́ѫ́тѣ пе́нтрѫ́ а҆́часта, а҆́рѣ х҃с мъ́ѫ́ѯи́. Нъ́ч ѯи́
пѣнь а҆́ша́пте ѡ҆́ри, че́ пѣнь дешапте ѯе́чи деѡ҆́ри кѫ́те ша́пте, ка́ре сѣфа́че
нъ́мърѫ́а́ де, ѯ҃ч, деѡ҆́ри сѣ ерци пре че́ле че́цаъ́ грешит. А҆́дек а҆́рѣ́тѣ а
часта съ ертъ́м то́т дѣ́ъ́на пречей че негреше́скъ, кѣ де́а҆́тѣ нъ́сѣ́бъ́кърѣ
а҆́тѫ́та дмн҃ѯѣ́ъ́ дек҃ кѫ́ндь нъ́рѣ́съпъ́тѣ́ще чинека а҆́тъ́ар҃ъ пе́нтрѫ́ рѣ́ъ́. ши́
ва сѣ́ѯи́кѣ нещи́не кѣ́ е́ъ́ сѫ́нтъ о҆́м сѣра́кь ши́ фѣ́рѣ пъ́тѣ́ре, че нъ́поч сѣ
фа́къ ни́чи оу҃н рѣ́ъ́ че́лъ́й че мїа́ъ́ фѣкъ́т стръ́мбѣ́та́тѣ, дарь е́ъ́ ѯи́кь кѫ́м
по́ци кѫ́ндь теми́нїй пре дѫ́нсъ́л дел бл҃тѣстеми, ши́ а҆́фъ́рисе́ци, ши́ о҆́кѣ
рѣ́ци, ши́ грѣ́е́ци де рѣ́ъ́ пъ́рѣ́ъ́ши кѣ́тръ то́ци, Нъ́а҆́сте а҆́часта рѣ́съпъ
тире? са́ъ́ кѫ́ндь а҆́ѯи́чи сѣда́ сѫ́мъла дмн҃ѯѣ́ъ́, Пентрѫ кѣ а҆́чѣстѣ́ола
те сѫ́нтъ лакоа҆ но́ѫ́стрѣ. Пентрѫ а҆́чѣѫ чел че нъ́фаче а҆́чѣстѣ нъ́рѣ́съпъ
тѣ́ще рѣ́ъ́ пентрѫ рѣ́ъ́, ши́ а҆́ъ́ела а҆́ пла́тѣ дела дмн҃ѯѣ́ъ́. А҆́ѫ́ъ а҆́сте кѣ
тъ́

ДАЛНЯЯ ЗАПАДНОСТЬ

КАПИТУЛ II.

Пѣснь Аѳтосѳѳ ши кепѣ фрецѣн. Аѳтосавѣше пѣяниѥ.

Вниманіе дє Оумени Аѳнуѣнаѳ, ѳа ши вєѣше съ ѳѣнѣ фрецѣнаѳ, ѳ моун Оумєнїн Аѳтосаше оунѣ ѳѣѳѣ ѳа ѳѣнѣ ѳѣнѣ ѳѣнѣ

МЪРГЪРИ́ТЪ́А

А́скꙋ́лтъ пр҃тъш чꙋ́нчѣ, кжнд́ бра̀ съмѣ́рг҃ъ съ҃съ жꙋдечела жꙋдека́та пр҃ъ гжнилор҃ ѳ҃ричи́т сжнт҃ е́ꙋ кꙋ вей съмъ жꙋдечи тꙋ́ фи́сте. Нꙋ́ кждо́ларь а҃ꙋа̀ кꙋ бине́ чебл҃ чѣ пе́нтрꙋ блажи́дѣцѣ шѝ пе́нтрꙋ дра́гостѣ бржнд҃ъ съдобжда́ѣ ескъ пре о҃дрека́рїй. Къ деспре о҃па́рте бирꙋ́а̀, шѝ то́кмашѝ пре жꙋдекъто́рю а҃л҃ трасе спре е́л҃, чѣ́л маи́нанѝнте винока́т жꙋдекъцїй. Ка́ръ а҃по́й бирꙋ́инд҃ жꙋдекъторнꙋ́л мъ҃рт҃ꙋрисїа̀ кꙋ гл҃ маре а҃нанѝнтѣ а҃то́т дивану́л҃ ѯикжнд҃ь, а҃скꙋ́рт҃ъ бр҃тме па́бле вей съмъѳа́чи съмъѳа́ крещи́н҃, ка́ръ па́бел҃ ѯнсе, а҃шѝ нъдежда́ескꙋ шѝ е́ꙋ а҃хрнсто́сꙋ́л҃ мїе́ꙋ, нꙋ́нꙋмай тꙋ́ съѳе́ачи крещи́н҃, чѣ шѝ чѣ́л чест҃ъ а́ѳлъ а́нчѣ то́ци сѣ҃съѳа́къ крещинна́ка шѝ мине. Дечи кжнд҃ь чѣре дмнз҃ъ́ дѣлнои́ а҃тжта де мꙋ́лт҃ъ шѝ ноѝ ничи о҃па́рте пꙋ́чинъ нꙋ дъ́м҃? Чѣ́ рт҃ъчюне бом҃ съ҃ѳе́м҃? Ничи оу҃́на. Пе́нтрꙋ а҃ча́ста нꙋ́ъ пъ ръ къ а҃сте лꙋ́кр҃ъ ръ́ꙋ а҃требꙋ́ни оу҃нꙋ́л҃ а҃лтꙋ́а҃, пе́нтрꙋ къ а҃чест҃ъ лꙋ́кр҃ꙋ дꙋ́м҃ нѣзѣе́ск҃, а҃де́къ дра́гостѣ шѝ а҃пре́ꙋна́рѣ о҃́менилор҃, са́ꙋфъкꙋ́т҃ кꙋ сокоѳ́ла шѝ кꙋ а҃целепчю́нѣ чѣ нескꙋ́съ а҃лꙋ́и дмнз҃ъ́. Къ денꙋ́требꙋ́ни оу҃нꙋ́л҃ а҃тꙋ́а҃ ничи трѣба́ чѣ денево́е нꙋ́непо́лте а҃дꙋ́че ла прїе́тешꙋ́г҃, да́ръ кꙋ кжт҃ маи вжрто́ кжнд҃ а҃м а҃вѣ́ дежжи́нсь детоа́лте? шѝ а҃ча́ста а҃сте а҃ѣе́ къ а҃и́ѳи ка хїа́рѣле чѣ́ле съ҃лъ́течи де а҃м мжнка́ оу҃нꙋ́л҃ пре а҃лл҃ть. Пе́нтрꙋ а҃чѣ́а҃ а҃пъра́тꙋ́л҃ пъчїи́ дмнз҃ъ́, кꙋ сила́ шѝ ѳъ́рѣ девоа҃ лор҃ а҃ꙋ порꙋ́нчи́т҃ тꙋ́тꙋро́р҃ о҃́менилор҃ съ҃требꙋ́нск҃ъ шѝ съ҃ъпро́лце оу҃нꙋ́л҃ а҃лтꙋ́а҃, шѝ а҃то́алте ѯи́леле съ҃ нежкинъ́м шѝ съ҃дъ́м҃ ѯгѣл҃ бꙋ́нъ оу҃нꙋ́ а҃лтꙋ́а҃ а҃тꙋ́ а҃тимпина́рѣ ноастр҃ъ. Да́ръ дежа́рфи́лꙋ́а҃т҃ шѝ а҃ча́ст҃ъ легъ́тꙋ́р҃ъ а҃дра́гости́й дентрꙋ́ной, со҃ро́кареле шѝ чине а҃рѣ́ржа̀ пре ле́сне съ҃юбѣ́ск҃ъ пре а҃пропапеле́лꙋ́и? Чѣ пе́нтрꙋ а҃чѣ́а҃ нꙋ́ъ да́т҃ дмнз҃ъ́ съ҃ла́ве́м҃ то́ци оу҃нлъка́ш шѝ со҃ка́съ то́алтъ лꙋ́мѣ, Шѝ со҃лꙋ мине́ нѣꙋ а҃прине́сь тꙋ́тꙋро́р҃ соареле съ҃нелꙋминѣ́ze, Шѝ оу҃́и а҃коперемжнтъ а҃ꙋтине́сь шѝ нѣꙋ а҃ѳълит҃ кꙋ че́рюл҃, Шѝ со҃ма́съ пъмжнтꙋ́л҃, шѝ нлꙋ́дат҃ че́лꙋи́ богат҃ маи́мꙋ́лт҃ шѝ че́лꙋи́ съра́къ маи пꙋ́ци́н҃, Ба̀, Чѣтꙋтꙋро́р҃ а҃трꙋ́н кнп҃. Ка́съ нꙋ́полтъ ѯи́че ни́мень къ е́ꙋ нам прїи́мтен҃, ничерꙋде́нїе, ни вечн҃ а҃трачѣ́а кꙋ́ мбою съ҃ме́рг҃ъ съ҃ворбе́скꙋ неавжнд҃ь ничи о҃́ пре́ꙋна́ре кꙋ джнсꙋ́л҃! А҃скꙋ́лтъ съ҃со҃щїй, Къ нꙋ́ сѣкаде нꙋ́маи прїи́мтен҃ къ тръ прїи́мтен҃ съ҃ара́тедра гостѣ шѝ кꙋ́ноцинца, чѣ прекꙋ́м҃ съ҃ а́ѳлъ мъ҃дꙋла́рю къ тръ мъ҃дꙋла́рю. Къ прекꙋ́м҃ нꙋ́пꙋтем҃ съ҃ѯичем҃ къ нꙋ́ мтребꙋ́ще мжна, са́ꙋ пичорꙋ́л҃, а҃шѝ шѝ че́ла чеѯиче къ на́ре о҃мꙋ́л҃ лꙋ́и, са́ꙋ прїи́мтен҃, са́ꙋ вечи́н҃, Шѝ де а҃чест҃ лꙋ́кр҃ꙋ жѣте нꙋ маи съ҃ржъ нещине, къ денаи́ макаръ шѝ рꙋ́дъ шѝ прїи́мтен҃ пе чинеба́, тот҃ а҃сте о҃́м҃ ден҃ фи́рѣ тѣ́. Шѝ оу҃́и стъпжна́ре пре́ дмнз҃ъ́. шѝ а҃лꙋ́ме слꙋ нъскꙋ́т҃. Къ пе́нтрꙋ ба́ни пра́ча́ ченꙋ́сжнт҃ да́тори а҃и́лъꙋдъ, ка́ръ пе́нтрꙋ дра́гостѣ пра́ча́ чесжнт҃ да́тори пꙋ́рꙋрѣ а҃и́ юбим҃ шѝ а҃ъꙋдъ́м҃, пе́нтрꙋ а чѣ́а съ҃поф҃тни́м҃ съ҃ла́ве́м҃ дра́госте къ тръ то́ци, ка́ръ де шѝ поф҃тѣ́ще чинеба съ҃ъ деспа́рць детине́тѣ нꙋ́тедеспърцѝ деджнсꙋ́л҃, ничи съ҃и ѯичибре оу҃нꙋ къ вжнт рꙋ́ꙋ, а҃де́кѣ демъ́ка юбѝ е́л҃, а҃ѳбою юбѝ шѝ е́ꙋ. Ка́ръ денꙋ́ба бра̀ е́л҃ ничи декꙋ́м҃ съ҃тепъ́ѣск҃ъ, тѣ тот҃ съ҃а́рѣци спреджнсꙋ́л҃ дра́госте ка съ́л а҃торчи

къ

кътрътине, къ тоци крещинїй сѫнть âлетале мъдуларе, къ мъдуларюл
кѫндь бастъ дъспарцъ дела трупул сомулуй пентру бресънеое сау бресънри
междїечеа, фачем мещешугури âтот кипул касъл âдучем ла лок. Âшà
спкадесъфачем шѝ пентру фрателе чел че нуаре драгосте. пентру къ âтъче
âн платтъ май мултъ дела думнезъу кѫндь фатрацин ла драгостѣ тà, къ
непорунчѣще домнул съкемъм спре прїетешуг пречем ченупот съннилрѣскумпе
ре. ка съсъ âдасъгъ плата рѣскумпърърїй. ку мултъ май вжрто съкадесъ
фачем âчаста, пентру прїетешугул шѝ драгостъ фрателуй ностру. дею
бещи пречинеба шѝ теюбѣще шѝ ель претине âтъ къцъръсплътѣще дато
рїа прїетешугулуй. âръ чела чеюбѣще шѝ нул юбеску âцфаче пре думнезъ
даторник âлокул âчелуа, къти кѫндь теюбѣще нещине âтунъчъ нутребуаще
мултъ небоинцъ. âръ кѫндь нутеюбѣще âтунъчъ âре мултъ мулцимитъ
пентру бинеле шѝ âжуторул тъу. пентру âчаста даръ съпуфачилѣнъ при
чинъ небоинцей, нічи съзічи къ деврѣме чесу рѣчит драгостъ чѣ âбà спре
мине, нам нічи ôгриъ деджнсул, къ рà непутинцъ âсте дѣка съ рѣчѣще
драгостъ, чѣ тà âкълъзѣще мъдуларюл âчела чесу рѣчит, пентру къчель
чеа съюбѣск âлцїй, требуе съюбѣск шѝ ель пречем чеа юбеску, къ дъ
ка нупоци съâнби прїатин шѝфрате âтрàлъ кип, поци ку блжндѣцеле съ
добжндещи, âръ дѣка нуещи брѣдник сѫнъверниещи пре фрателе тъу, да
ръ претрекнь кѫндь вей путь съл âдучи спретінне? шѝ âчаста âчекип себа
фаче: кѫндь вей брà съпуссе вестѣск нумеле тъу дерѣу. Дечи пентру â
âчаà нугрѣи нічи тà дерѣу пре âлалтул. Драгуц âсте сътелудеâлцїй,
лудъ шѝ тà пречем. Воц âсте съпуте грѣск дерѣу, Нугрѣи ни
тà пре âлцїй дерѣу. Вей съцдà âлцїй милостенїе, Фїй шѝ тà милостиѣ.
Воцїй съц âрте грешалеле тале. Âръ шѝ тà печем чец грешъскуцїе.
Вей сънуц факъ стржмбътате, Нулуа нічи тà чѣле стрейне. âтрачет
кип съфим спре вечнній нощри, âчекип бом съфїе шѝ ей спре ной. Къ âчекип
трупул фъръ десуфлет нуспкїамъ ôм, нічи суфлетул фъръ детруп. Âшà
нічи драгостъ къ тръ дмнзъу, дѣка нуба âбà шѝ драгостъ челуй деâпро
пеши десокрединицъ кул. Вей съôднхнещи пречинеба, ôпрескъ,
нумай сънуфїе спре пъръре рà âлалтуа. шѝ сънукъутъм сънефолосй нума
дела âбъцътурилор даскалилор чесънестржнцем тоци лаоунлок âбъцжнд
оунул пре âлалт. Даръ пентру чѣ съфій тà оунул шѝ сжнгур? Къчи нъ
те небоещи съ âнби прїатени мулци шѝ юбици? Къчи нуещи шѝ тà фъкъ
тори âнгъкулуй? Къчи нукъщици прїатени шѝ прїетеніе. каре âсте мар
лъдъ бунътъцїй? пентру къ âчекип зичем къежнт ôаменїй рій чем че
ътокмескъ шѝ съ âпрехнъ дефакъ рѣу, къ шѝ педмнзъу мъніе. Âшѝ
дерѣ шѝ челора чесжнт âтръ ôâпрехнаре къ драгостъ, шѝ съ веселѣще âмнзъ
дежншій лезичем къежнт ôамени буни. Пентру âчѣа шѝ тà нуте
âпрехнà кучей мулци спреръу, Фъ прїатени шїй чинстѣще пре дежншїй

МЪРГЪРИТЪЛ

капре оламенїй тъи, Ши ман наинте детоци чинестѣще пъ пресъци ши пре
ман марїй бесѣречїй, Къ омъл чел юбиторю де пъче съ кїамъ фїюл пъчїй,
ши кумълтъ ман вжртос чел чефъче прїатени, Наръ инкъ десъши пакъ
кучеа че аре бражбъ, нъскъмъ нуман фїю пъчїй, че инкъ ши фїю лъй
дмнзъ, Пентръ къзиче. Ферициці сжнтъ фъкъторїй де пъче, къ ачеа
фїй лъи дмнзъ събор кема. Наръ чела чефъче бръжмаш ши непрїатени
нічи сдатъ нъ аъстe бъдниі делаъде, къ дїаволъл не адѣмнъ прени
ене абръжбим оунїй къалцїй карънедъкъ амънкъ, Наръ дмнзъ юбѣще
карънъ мжнтъторъскъ тоци оаменїй кълиъа. Дїаволъл апреънъ пре оамени
кънороюл богъцїей, ши нъи лась нічи нолъпъ нічи хїсла съ сднхнѣ
скъ, Наръ дмнзъ де ачѣ грижъ мълтъ ши фъръмините сопрѣще пре оаме
ни, ши ле порънчѣще състржнгъ комоаръ ачерюри, нъ ден абуцїа стржмбъ,
че ден остенѣле днрѣпте, Наръ дїаволъл дъпъ остенѣлеле ши небонле лор
чѣле мълте, нънуман кът нъпоате съ ажъте чѣлора че ал фъкът бождъ
а мадь оунде съ мънческъ, че инкъ апринде ши пара фокълъй ши арде ман
таре пречеа чел аскълта преджнсъл ши стржнца абуцїа чѣ недирѣпъ апъ
кателор, Наръ Хс, нѣ порънчи къ дебомда ши оунпъхарь деапъ рѣче къ
анпсѣще, нічи ачела нълба лъса съпїарь фъръ деплатъ. Даръ кум нъ
жсте маре небъніе съ нъ юбим стъпжн ши дмнъ блжндь ши дълче ка ачѣ
ста? ши съласъм пре ачеста каре жсте плин детоате бънътъциле, ши
съслужим тиранълъи дїаволъл чел фъръмините? карele нічи ан нічи аколо нъ
поате съ ажъте. Ши нъкъпарь рѣъ фрацилор декъвинпеле чевам хс. Къ
ши ел юбеаскь пречела чемъ юбѣще, и ши кжнд мъ хълѣще ши мъмъстрь пен
тръ днрептарѣ бреънїи грешале, атънчѣ ман мълт апарекъ мъ юбѣще. къ
чела челаълдъ пепрїатенъ съ бе деафлвинебе рѣ ачела нъ жте прїате адевъра
че жсте аштлъторю ши фъцани, Кждъ лдъ пречинева пречѣ чефа лъкръри бъне
сал ахълѣщ пречел чефъче лъкръри рѣле, шил мъстрь атанънъ, адекъ съ
фїе осебн нъман амжндой, атънчѣ жете лъкръ депрїатин кредничо ши юбинъ
ши кжндь мъла ъдъ бреоун бръжмаш алмїеъ нічи към нъпрїнмескъ, Нрь пе
прїатин кжндь мъчартъ ал юбескъ ши дрѣци амсжнъ ранеле лъи, прекъм
хїче къвжнтъл чел философескъ. Ман кредничоасе сжнъ ранеле прїатенъ
лъи, декът съръторь ча дебънъвое абръжмашълъи, пентръ къ бръжмаш
бѣрн къ дирептъл бѣрн къ стржмбъл деокърѣще ши мъстрь пресом нъпентръ
фолосъл лъи афъче ачѣлъ, чѣ ка съи фълъ рѣшине. Дичи фрѣцилор нътъ къ
нъжсте атолъ лъмъ ман бънъ токмѣлъ декът оуничюнъ ши драгостъ
пентръ къ оунъл сжнгър жсте амъліт, адекъ ърать пре мълціпрен драго
сте, къ десжнъ дой атрънсъфлет ши юбіци, атре хѣче нъжсте оунъл, че
жсте фїеще карele дежнші атечнит, ши чеькжндь афлан пречей хѣче атръ
нъл, ши пре оунъл ачей хѣче. къ деаъ ши бре оунбръжмаш де съапропїе къ
тръ оунъл дентржнші, ка кжндь съръпта къ чей хѣче, къ фїеще карele

дентръ

www.stavropoleos.ro

дéнтрꙋ âчéщтѣ âре кжтé , к̃ , дѐ мжни , шн̀ кжтé , к̃ , дѐ оо̑кн , шн̀ кжтé , к
дѐ пнчóлре , мр̃ъ сꙋфлетеâꙋ ꙁ̃ѣче , мр̃ъ деâрфн̀ шн̀ о̑сꙋтъ тóт âтрачéстаки
âрфн̀ . Шн̀ сжнгꙋр̀ чéла чеâрфн̀ ла пéрсїа , пóлте сѣфíе шн̀ âржм , шн̀ чѐ
нꙋпóлте сѣфáкъ фнръ о̑менѣскъ , мр̃ъ драгостѣ пóлте сѣфáкъ . Мр̃ъ дева
âкà нещúне , ж̃а , депрїáтени сáꙋ , ж̃к , сокотѣще кꙋмынтѣ тà кжт̀ май
мꙋлтъ кобжршéскꙋ лꙋкрꙋрилепꙋтéрїй âжꙋторюлꙋй , шн̀ âчáста âсте май
минꙋнáтъ декжт̀ тóлте , сѣсѣфáкъ дéнтрꙋ оу̑нꙋлóмíе . Чѐ декрѣме че
âсте âтжта дебꙋнъ драгостѣ , Пéнтрꙋ чéнꙋкжщигъмú шн̀ нóй пꙋтрѣ
шн̀ âжꙋторюл драгостїй ? Макаръ десжнтъ прїáтенїй тъй̀ шн̀ спрáчи то
âн май мꙋлтъ âжꙋторю дела âчéа декжт̀ дела чéй богáци. Пéнтрꙋ къ чѣлъ
чебéй сѣзнчи тꙋ пéнтрꙋ тúне , лезúче прїáтенꙋлъ тъꙋ . Дрепíп âчѣа чéла
чеâре драгостѣ кꙋ тѣци нúчи о̑дáтъ нꙋпатерѣꙋ , къꙋ пъзéскꙋ âтжцѣ вóни
ка преоу̑н âпърáт , шн̀ âтрачéста кúп дечéй мꙋлци сѣфлкꙋ лꙋминáпе бúрꙋ
целе драгостей , шн̀ прекꙋм струнеле âлъꙋпéй де сжнт̀ шн̀ мꙋлте , мр̃ъ âпро
оу̑нúре âгласꙋлꙋй сѣбжршéскꙋ бїéрсꙋлкжнтекꙋлꙋй фóлрте фрꙋмо шн̀ кꙋбїéсо
âшà сжнт̀ шн̀ чéа че âꙋ драгосте âтреджншїй шн̀ сжнт̀ âдꙋнáци âтрꙋнгжнд
кꙋ драгостѣ , Къ драгостѣ чéнꙋфаче прїáтенꙋлꙋй челꙋй âдевърáт ? Кж
тъ бꙋкурíе фáче прїáтенꙋлъ къторъ прїáтенꙋлъ сѣꙋ ? Кжтъ фолосúнцъ ,
кжтъ пáдж ? къ дꙋй̀зче âтꙋнъриче де âбꙋцїй , немúка нꙋâсте потрúбнúсь
прїáтенꙋлꙋй челꙋй âдевърáт . Шн̀ âчеúнт̀ крúнїй чéй алби , шн̀ трандáфи
рїй дà фрꙋмосъ шминꙋнáтъ мирослѣлъ âто̑ локꙋ кꙋ флорѣ фрꙋмꙋсѣцело̑ ло , â
шà шн̀ прїáтенїй макаръ âчело армѣрце дърꙋéскꙋ дáрꙋлъ драгостїй . мà бúне âсте
съ оумбле о̑мꙋлъ âнтрꙋ âтꙋнѣрек , декжт̀ сънáнъ прїáтени , кꙋнꙋ áрде фїе
бúнцѣла фрúгꙋрилор̀ грꙋпꙋрилє , прекꙋм áрде шн̀ âпрúнде дóрꙋлъ сꙋфлетеле прїá
тенилор̀ кжндꙋ съ деспáрте оу̑нꙋлъ де âлтꙋлъ , къ âшà âсте пóхта драгостїй
чéн âдевърáте нꙋнꙋмай лачéй че сжнт̀ âфáцъ , чешн̀ лачéа че анꙋéскꙋ дъ
май мꙋлтъ пóхтъ , демꙋлте сэри шн̀ âбúсꙋри âн бедéй шн̀ борбúй кꙋджи
шїй шн̀ несърꙋтъм кꙋ драгосте фърѣ десáцїꙋ . шн̀ нꙋмай кꙋ поменирѣ прїá
тенꙋлꙋй сѣбꙋкꙋрѣ нещúне шн̀ áре беселге , Дарѣ чéла че юбѣще пре , Х̃с , пре
прїáтенꙋлъ шн̀ фъкътóрюлъ де бúне чел âдевърáт , кáре âꙋ прїнмнт̀ шн̀ нѣꙋ
âбит̀ прéной , шн̀ пꙋрꙋрѣ âлъ âбéй âмúнтѣ неастрѣ шн̀ âгжндꙋлъ нострꙋ ,
оу̑нꙋлъ ка âчéла нúчи о̑небое нáре , нúчи сѣтѣме деним̀ень . Кѣде неâрѣтъмъ
гроазнечи спретóци кжнд âбéй драгосте деспре стъпжни шн̀ о̑лменїй чéй мâ
рн . Кꙋ кжтмáи бжртос дебом âбѣ драгосте кꙋ дúнзéꙋ , шн̀ дебатребꙋ̀ сѣ
дъм шн̀ бáни шн̀ трꙋпꙋрилє шн̀ тóкма шн̀ сꙋфлетꙋлъ сѣлдъм пéнтрꙋ лачáстѣ
драгосте дꙋмнезéйскѣ сѣнꙋнепáрърѣꙋ . кѣ нꙋâжꙋнце сѣ âрѣтѣмъ нꙋмáй кꙋ кꙋ
вúнтеле драгостѣ оу̑нꙋлъ къторъ âлтꙋлъ , чи сѣсѣкꙋнóлескъ драгостѣ шн̀ прúн
фáпте , кѣ Х̃с , âнúкъ нꙋнѣꙋ âбѣцáтнꙋмáй кꙋ кꙋбúтеле чешн̀ кꙋлꙋкрꙋрилє
âꙋ âрѣтáт драгосѣ лꙋй къторънóн пéнтрꙋ âчѣа сѣне смерúм прéной касъне
âнѣꙋ дúнзꙋ де грúжѣ , кѣ чéа че âꙋ грúжѣ нꙋмáй де джншїй пре âчéа дúне

МЪРГЪРИТЪЛ

ѕ҃ъ҃ вл съи смертѣск҃ъ ⁘ Дѣчи чинебласъщіе кꙋм шн҃ ѧчѣкн҃ вашбн҃ кар҃ пе прїа
тенꙋл сꙋ шн҃ власъ кꙋноаскъ пꙋтѣрѣ любовꙋлꙋи съ алѣрце лафъкъторюа
ачѣщїа лаферичнтꙋл пабел҃ ⁘ съ афле ⁘ шн҃ ел҃ ѧлва ѧвъца кжтъ небое шн҃
кжт҃ грѣꙋ ѧсте ѧсꙋферн҃ нещине деспъръцирѣ прїатенꙋлꙋи челꙋи крединачо ⁘ ка
реле требꙋе съ аньъ сꙋфлет҃ витѣѕ҃ ⁘ Къ ачест҃ маре апостол аллꙋи ⁘ хс҃ ⁘ ка
реле лꙋ ѧвъца҃т҃ тоатъ лꙋмѣ ⁘ шн҃ аꙋ гонит҃ ден҃ минѣ лꙋи тот҃ фѣлюл
депатимь ⁘ шн҃ лꙋптжндꙋсе аꙋ агоннент҃ тоатъ непатема ѧцерѣск҃ъ ⁘ шн҃
чѣлѣ лалте патемн҃ оменѣци ⁘ прелесне лѣꙋрѣбда ка оу҃нтрꙋп стрїи ⁘ адекъ
легътꙋрнле ⁘ ѧкнсорнле темницеле ⁘ ланцꙋрнле страданїнле ⁘ бътъюнле ⁘ мор
цнле ⁘ шн҃ тот҃ фѣлюл депатимъ рѣ ⁘ пр҃ъ деспъръциндꙋсе оу҃н сꙋфлет҃ юбит҃
дела джнсꙋл фоарте таре съ ѧтрнестъ шн҃ мꙋлт҃ съ скърбн҃ ⁘ къ ащептасъ
афле пре юбитꙋ лꙋи апостол претит҃ ⁘ ѧчетатѣ троадей шн҃ нꙋл афлъ ⁘ шн҃
ѧдатѣ ешн҃ шн҃ фꙋцн҃ денчетате ⁘ О҃ феричите пабле шн҃ де трей сорифе
ричите ⁘ чѣсте ачаста чефъкꙋш҃ ? Ластжлꙋ ан҃ фост҃ легат҃ ⁘ шн҃ ѧ
темницъ ѧкнс ⁘ ране шн҃ бътъюн҃ ан҃ лꙋлат҃ ⁘ шн҃ ден҃ тот҃ трꙋпꙋл тъꙋ кꙋрѣ
сжнцеле ⁘ Де ачестъ апостꙋл павел҃ ⁘ аꙋ венит҃ ѧвестита чѣлате ѧтроада
шн҃ аꙋ афлат҃ пе троадитѣни кемацн҃ шн҃ ѧвъцаци ѧтрꙋ мъртꙋріа лꙋи хс҃
де апостолꙋл тит҃ ⁘ шн҃ ера гата тоци съпрїимѣск҃ъ ботезꙋл ⁘ шн҃ тꙋ ле
пъдаш атжта добжндъ ден҃ мжнилеталеѕ҃ ? адевърат҃ зиче ⁘ къ мꙋлтъ скър
бъ шн҃ жале малꙋ кꙋпринсъ ⁘ шн҃ тоатъ мнит҃ ма ѻтꙋрбꙋрѣ деспъръцирѣ апо
столꙋлꙋи тит҃ ⁘ Възꙋш кжтъ ѻстенѣль ѧсте съпоатъ рѣѣдѧ нещине
деспъръцирѣ юбитꙋлꙋи съꙋ прїатн҃ ѕ҃ ? Кжтъ витежіе десꙋфлет҃ требꙋа
ще ѕ҃ ? пентрꙋ къ нꙋлжꙋнце съфіе драгостѣ нꙋман ѧсꙋфлет҃ ⁘ че требꙋе шн҃
мънгжаре трꙋпѣск҃ъ ⁘ шн҃ ѧпребꙋнаре шн҃ ворбъ кꙋ ѧдрѣзнире ⁘ ѻ҃ прїетешꙋг
шн҃ драгосте фїербинте ⁘ Пабел҃ чел҃ небирꙋит҃ ѧсꙋпъръри ⁘ Стжлпꙋл чел҃
некалътит҃ ⁘ карелезнча҃ ⁘ Чинемъва деспъръци дедрагостѣ лꙋи хс҃ ѕ҃ ? нич
скърбе ⁘ нич гонире ⁘ нич деспъръцирѣ бїецїи ⁘ че тоатъ лебою рѣѣдѧ кꙋ бꙋ
кꙋрге ⁘ Шн҃ ѻарекжндь бъзжндь лакрѣмиле юбицилор҃ лꙋи пр҃ятенн пентрꙋ
деспъръцирѣ лꙋи чесъ деспъръцїа҃ деджншїи ⁘ зича҃ къторъ джншїи ⁘ Чефачец҃
ачаста фрацилор҃ депажнцец҃ шним сфържмацинним҃ ѕ҃ ? ѻ҃ минꙋнѣ маре ⁘ Чѣ
зичи феричите пабле ѕ҃ ? Пꙋтꙋръ лакрѣмиле пр҃ятенилор҃ създроѣѣск҃ъ сꙋфле
тꙋл҃ чел҃ небирꙋит҃ ѧтрꙋ сꙋпърърн҃ ѕ҃ ? адевърат҃ ⁘ къ маре жсте пꙋтѣрѣ драго
стей ⁘ шн҃ драгостѣ ачаста мъстъпжнѣце шн҃ мъбирꙋжще ⁘ къ лате скъвв
ѧфарѣ ден҃ драгосте тоате лебою ѧгъдꙋн҃ ⁘ дарѣ чине спꙋсе мире шн҃ съсъчю
дѣск҃ъ ⁘ де сꙋфлетꙋл҃ чел҃ витѣѕ҃ шн҃ ѧтокма кꙋ черюл҃ ал҃ лꙋи павел҃ ⁘ Къ
фїиндь легат҃ шн҃ ѧкн ѧржм҃ ⁘ тримитѧ скрисори ла филипнсѣнїи македонїей
шн҃ кжт҃ жсте дедепарте дела македонїа пънъ ла рома ⁘ щїꙋчел҃ лꙋ мерсꙋ
дентрꙋн҃ лоць пънъ ла алтꙋл҃ ⁘ шн҃ нич съ ѻ҃ пр҃ъл наꙋфъкꙋт҃ ла поменирѣ
драгостїи деоу҃ченичїи лꙋи ⁘ чеадѣсѣ тримитѧ кърци претютиндинъ лабе
съричеле лꙋи хс҃ ⁘ атжта жсте пꙋтѣрѣ драгостїи ⁘ кжтꙋ нꙋнꙋман пречѣ

чесжт҃

чеѫнт дефлцъ шн апроапе ѫй ѫпреунтъ, чѣ ѫкъ шн пречѣѧ чест афлт депаѵ
ле ѫйадунъ шїй ѫпреунтъ, шн ашѧ съкадѣ нещи не съюбѣскъ пречѣлчел юбѣще
кѫ спшпуѣтокмашн суфлетулъ пентру прїатенулъ съу, пентру ачѣѧ нужѣле
кемнка флумебрѣдни шнтома прїатенулуй челуй крединчо, къдевѣ де пѣ прїа
тенулъ съ събурѣ шнсъвеселѣще, шнспролгъ пентру джнсулъ кашн пентру ѣ, ѣ цїй
прїоарекаречесбругалъ дмнзъ шн сфцилосбажуте прїатенулъ ашо сбругѧ
петру сине, цїй шн префернчнтъ пабе, къдасуфлѣулуй кумултъ пощъ шн
фъгъдумалъ, съ ѫнтре ѫйдупентру прїатенїй луй, Пентру ачѣѧ даръ
челчеюбѣще нутребужще съ ѣпъпжнѣскъ ѣлчн алцїй съл стпъпжнѣскъ пре
джнсул. Челчеюбѣще нутребужще съл дъружескъ пе ѣл, чн ѣл съдъ
ружескъ лтора, Кътребуе съ анѣъ пре прїатенул луй даторнїк, шнсъ
стпъпжнѣснъ прїатенул луй шн съсо анѣъ ачѣста демаредар шн фучере де
бине, шнчуц пар къц зику пентру прїатенїй мѣселор, Къчнеаре прїате
прекум зикѣ ачела кунощще чезику, къдекѫт ачѣстъ бїацъ трекъторе
мнй дучеѫсте прїатенул, къмуцн оаменн дупъмоартѣ прїатеннлор
нуворудничїй съманбїецужскъ флумѣ ачѣста, Къмай бине луѣ пе прїате
нулор декѫт лумина сокилор лор, Май бине ѫсте ноасо сънулуминѣзъ
смерле декѫт съне деспърцнм депрїатенїй ношри, къдѣкаре омул прїа
тнн нчн собое рѣ наре, Пардъ деан вреун прїатен шнкунощи вресо бътъ
маре суфлетѣескъ дела джнсул, пъръсѣщете депрїатенул ачела, Къдѣ
канедоаре вреун мъдуларю, ной ѫлтъем шй лепъдъм съну стриче шнпре
чѣлѣкаѣте, Де кумултъ манбжртос съкадѣ съфлчем пентру суфлеѣеле ноа
стре, Къ нуѫсте алт лукру май рѣу декѫт ѫпреунардъ шндрагостъ чѣ би
клѣнъ, пентру къчѣле ченулеоаѣте сълефакъ небоа, поаѣте прїешугул съ
стриче. Чнне аре пе прїатенїй ѫппратулуй врѣжаш, нуѣоаѣте съфіе шн
прїатень ѫппратулуй, Къ кждь не юбим пентру дмнзъу атунчн сжнѣм
даторн чнстїй луй, Пардъ кжду нуне юбескъ алцїй ел ѫсте атунчн дато
рн чнстїй ноастре, Пентру ачѣѧ даръ кжци нулепъдъм сапїй ношри че
трекъторн пентру хс, шн майбжртос пентру ной, сънемнунѣм ададжн
дуне амнѣте де драгостъ луй павел че лъ абут пентру хс, къ нчн пе хс,
нубїа атжта кѫт юбїа чѣле че ера пентру хс, чн пентру джнсул юбїа
ачѣлѣ, шн нума деоуна състемѣ сънукумка кази ден драгостъ луй, Ача
ста абѣ май гроазнкъ декѫт мунка. Де деврѣме чнел ера букурос съ
стре ѫмата фокулуй съсъ мунчаскъ пентру драгостъ луй хс, шн съ фіе
анунт де ѫпъръцїа черюрилор, дарънои карей нчн де лумѣ ачѣста нубом
сънелепъдъм, сѫаренусжнтем врѣдничн десѫсжндъ? шн нчн мъка де ѫкъ
цъминтелелуанелѣпнце, Атжта сжнтем депатедемърнрѣ луй, ѫнкъ мулѣе
абем азиче дарврѣмѣ ау трекут чевомлъса дебом зиче алтъдатъ, ѫнсъ
нумай атжта май зичем акум, къ ѫчекнї акем крединца чѣ сфнтъ шн
бунъ, ашѧ съ абем шн драгостѣ къторъ тоцн, шн къторъ прїатене шн къ

тръ

пре крѣжмаш , ши прїимирѣ сѫаспецилор ши рѣдарѣ ла сѫптъръриле кареке
небин лсѫпре , съ лскѫлтѣм ши сънеплектѣм кѫвинтелор лѫй Хс , съпъзим
сфинта бесѣрикѣ каре есте пѫза ши лѫмина сѫкилор нощри , сънепъзим де
кѫцетеле чѣле рѣле сънѫне ѫбътѣм , сънѫне ѫвръжбим оѫнѫл кѫ алалтѫ ,
сънѫ мжнкѣм мѫлтѫ ка добитоачеле ши хїлѣле чѣле съ ѫбапечи . Сънѫ їпи
кѣм оѫнѫл пре алтѫл кѫпжрле ши кѫвжнзъриле , кѫм юбѣще ши ба дїи
болѫл крѣжмашѫл сѫфлетелор ностре . Чесъне небоим съ пъчем лѫй Хс ,
ши съ веселим пре ѫчерн , ши съ юбим оѫнѫл пре алалтѫ , каскъ добжндим ѫ
пъръцїа черюлѫй , ѫ їс Хс дмнѫл нострѫ , ѫкъръже слаба ѫвчи амин .

КѪВѢНТ АЛ . ДІ .

Ачелѫи лтрѫ сфинцн пърнтеле нострѫ

АЛѪЙ ІѠАНЪ ЗЛАТООУСТЪ

Пентрѫ милостенїа , Бгословѣще Пърнте .

Кѫвжнтѫл милостенїей фрацилор нѫстрѫбине нѫман богацило
ши бонрилор , Че ши сърачилор ши мишѣилор есте фолѫрте де
фолос ши де мжнтѫире . Ши де есте чинева съсъ хрънѣ
скъ ши кѫчершѫтѫл , ши ачелаж съкѫбине май мѫлтѫ ачи
ста кѫвжнтѫ . Пентрѫ кънничи оѫнѫл нѫжсте ѫтжта де
сърак ши линшит кжт съ наибъ мъкарѣ нѫман , б , мангжрн ,
къпоате нецине ши ден пѫцин съфак пѫцинѣ милостенїе .
ши въ ѫтрѣкъ пречи чедѫ мѫлтъ , кашин въдѫва ачѣа .
Къ дмнзѫ нѫнѫмърѣ сѫма банилор челор чесъ дѫ , Ченѫмърѣ мѫлцимѣ
милостенїей чѣа чесъдѣ ден бѫнъ бое . Ши ачаста требѫе съ кѫнолщем ѫде
въра , Къ нѫман , б , мангжрн ѫѫ дат милостенїе въдѫва ачѣа каре нѫман
ачей , б , ѫвѣ , ѫрѣ нѫй пърѫ рѣѫ деджншїй , Петрѫ ачѣа сѫлъѫдѣ ши Хс ,
къ нѫсокоти требѫа ѫверїй че невоинца ши похта . Къ де вом ѫвѣ сѫжрдїе
ши милѣ спречен лнѫпци , нимика нѫ нева ѫпїедека съръчиа . А шинждерѣ
кжндѫ навем сѫжрдїе ши блжндѣце спре съраци нічи сѫфолосинцѣ навем де
бинеле ши де ѫвѫциа нострѣ . Пентрѫ ачѣа богацїй чен немилостивн ма
мѫлтѣ мѫнкѣ бор ѫвѣ декжт сърацїи , Пентрѫ кънничи бинеле ѫвѫцїен лонѫ
нѫ ѫбляцзит съфїе дѫмѣстечи ши ѫдѫръторн къръ съраци . Ши нѫм
дзиче къ нїи нѫ дат малтенїе мѫлтѣ , къ де нѫ шидат нѫ дат прекѫм съкаде
прекѫм дзиче апостолѫл , Чел че милѫщекѫ блжндѣце . Пентрѫ ачѣа нѫбор
пѫтѣ съскапе де мѫнкѣ . Дечи декрѣме чѣ есте ѫша , поате брехнѣ богат
съсъ спъсѣскѣ ? ѫкъ прѣ поате . Къ ши ѫбраам ѫвѫфостѣ ман богат декжт

тоци

тоцн Оаменїй, Къзушїй âвуцїа луй? Ка́уть âкум́ дебе́зи ши âгоннеѣла
пріимирїй луй чен де сълспецн, кънеть âрѣть луй дмнзе́у ѧ намїа́зъ зи ѧки
ву́ âтре́н бърба́цн къльторн, шъзжнд ел ла копа́чюл мелну́луй, ши ѧда
тъ ченъзъ́у âлергъ ден тимпнн пре́джнїй, шїй прїимн кѫ му́ть бу́курге
ши беселїе дела то́ть ннема, Ши ѣрѣш ну́щїа къ âу́фо́сть думнезе́у че
чевенисе ла джнеу́л, ши мѣкаръ къ ну́щїа, ѣрълнесъѧкнн ши лезисе, демъ
прїимнцн стъпжнїн мїен премине не вр҃дневу́л о́стенницн пжнъ ла сълашу́мїѫ
чел трекъто́рю, къзу́ш челу́кру ма́ре фъку́ чинстнтул бътржн намїа́зъ зи?
Нешъзндь сѫпть вре оу́н âкоперемжнт, че ка оу́н стрїнн ши къльторю чел бо
гат ши дебу́нъ семинцїе ма́реле патрїа́рх âбра́м, Къшлъсъ каса ши му́ѧ
рѣ шкопнїй ши слу́цнле, ши ешн съ вин҃зе, Ши ѣнисе мрѣжа юдеи де ѡаспе
тъну́ кумва съ скапе ши съ трѣкъ вре оу́н къльторю сау вре оу́н о́м стрїнн не
ѡспъта́т дела каса луй, че сокотѣще че́фче, ну́трнмисе вресо слу́гъ къ âвѣ
тнг, пе́нтру къщїѧ къ слу́цнле сжнт лѣнеш ши сомноро́ш, чесъ темѣ съ
ну́ кумва съ дормнѣзе слу́га ши съ трѣкъ ѡаспецу́л ши ка пїа́рде бжна́ту́,
чнепъдусе ел сингу́р ши шъдѣлжнгъ дру́м ѧпригорищѣ соарелу́и. Ве́зи пре
âбра́м ве́зи пре богатул чел âдевъра́т, Гаспу́нем богатуле су́ферить мъка́
рѣ ну́ман съве́зи пре чел съра́ку сау съ нръспу́нзи чева сау съ грѣе́щи къ трѣ
дзнеу́л. сау денуи дан немик мъкарь съ́л мжнгжи ку́ кувжнтул? Ши съ
ѣкъль âбра́м ши съ ѧкнн҃ лор ѣрѣ нуникуноцѣ предзнїй, Нуфу âтжта ми
нуне къче служи луй дмнзъу́, че къче кune кунощинца луй чѣѧ че нун кuно
щѣ предзнїй, май мултъ нъ съ âрѣть ѡсърдїа пріимирей де ѡаспец. Ке
мъ ши пре мужрѣ луй кась фа́къ ѡспъцу́л ѧпрелу́нъ къ ша съка́де соцїнле ши
събатъ ку́ фъмѣѧ âмждо́ съ ѡспѣ҃зе ѡаспецїй, са́ по́стѧ де âрфа са́ мнлосте
ще âлѣтъ бунътъте де кемждуѡ предзса ѧй зисе, âпу́къ кужд дечѣрне кусца
ши фрѣмжнтъ пжне бу́нъ, съѡспътъ́м ѡаспецїй че нѣу трнмн дмнзъу.
Ивнтоарѣ дестрейнн са́рра, ѧда́тъ âскултъ кувжнтул луй, ши ну́й
тъть ѧпотрнвъ кукувжнтул, нничїй зисе ку́м знк богате фъмей ден вр҃
мѣ деакум. Гаѧ каутъ âкум́ дебе́зи чемъ âфлъ пре мине дела бърба́ту́л
мїеу? Ау доарь сжнтеу мужре демора́рю, сау депнта́рю, съц фрѣмжнт
ку пнтъ? Ѣу ам âвуцїа ма, ши зѣстрѣ ма, ши âтжтѣ роабе, ши ну
знчн âчелора, чем знчн мїе? Нузисе ѧша ча че ера âдевъра́т жупжнѣсъ, че
ѧдатъ фъкъ порунка бърба́тулуй ен. Оуде бей съ́ѧфлн муе́рн ка âчѣлѣ
âзїсва де âстъзи? Оаре су́фере съфа́къ порунка бърба́тулуй лор? Ба, ну
май челебе́зи мжнле лор ѧподобнте тот ку́ âу́р, ши тот денлъкомїе ши лу́а
ре дела съра́чн. Ара́тъ мжна саррей де бе́зи чеполрть ши ку́ че́âсте ѧбръ
кать? Къ мнлостенїе, Къ юбире дестрейнн, Къ драгосте ши юбире де
съра́чн, Зисе âбраам ен. Невоѧщсте кужндь дефрѣмжнтъ трей мъсури де
фѣннкъ кура́тъ ку́ снтачадѣсъ, ѧша зисе, Ши ел алергъ ла чнрѣда вачнло
ѧпърцнрь остенѣла ка съ ѧпа́рцъ ши кунунле дела дмнзъу, Дечи жунге
вице

бицелъ фдать, Алергъ бътржнъл ка оун тжнтр, къчи къл фтрїж мин
тъ спре драгостъ юбирей де стрейни. Съфїй къзът пре оун домнъ де абж
тжтъ слъуи, кум ждъчж бицелъл, ши немикънъл фгреъж. къл юшъра с
ержїж че абж. Дечи челаче бенисе чефъгъдъи пентр плата осп̃цълъй
лъй абрам? Зисе, фтръ ачаста врѣме пр бон съвѣ, ши васъиб̃ съ
рафїи. Къзъш черодъ одръслн юбирѣ ослепецилор, Ши маса кум фъ де
грасъ? Кум фъ дефрумоасъ? Кум стъкоапсе стругуръл майнаинте девр
ме? Атрачестъ фѣлюсжнт родделе милостенїей. Пентръ ачѣж съмънепа
ръ нолсо къ сф̃пъцинѣзъ ъбъцїж ноастр кжнд дум милостенїе, Кънъсъ
фпъцинѣзъ честъ ждасъце ши съфмълцѣще, Нъзъсфършаще ъбъцїж милостї
ълъй че присосѣще, Къжсте сънегъцъторїе къ добжндъ, ши родъл ши съ
мжнца, ши май бжрто амжндолсо добжндъ, ши агонигита пъзитъ съ афлъ.
Къ чела че оумблъ къ корабїж пре маре, мълтъ небое рабдъ. Ашиждерѣ ши
плъгарюл ла съмжнъторъ луй, мълтъ прилежїе аре, Ал де сѣчетъ, ал
де врѣмн рѣле, ши деплой аслъприте. Гар ъбъцїж чѣж чесъпъне фмжна лъ
Хс, стъ неклътитъ детолте викле шъгърле, къ нимень нъполте съсхръ
пѣскъ де мжнле лъй Хс, че стъ фъбѣчїй вѣчнлор, ши нефакъ нолсо мълтъ
родъ, къ възжндь дмнзъ къ ачѣ нъродѣще, Очине ши опъзѣщекл дъ
пъ моартѣ ноастр съсолъсом къ мълтъ добжндъ. Ши дебрѣме че оунъ ом
кжндь ждела алтъл чева нъсъ арътъ немълцемиторю, черъсплъщѣще челъж
че ъ дат ачел дар, къ мълт ман мълт ва съндж Хс челъж че ъ дат лъ.
Къ дебрѣме че Хс ши нелъжндь нимика дъ, Даръ кум съж ши съндъ?
Аскълтъ чезиче соломон. Чеа че милъжще спракъл фпрумутѣзъ пре дум
незъ. Къзъш фпрумутаре минънатъ ши слъбитъ? Алтъл жсте
чела че ж фпрумута, ши алтъл съфаче даторник ши пащѣще даторїж.
Петръ ачѣж нъзисе фцелѣптъл къ чела че милъжще спракъл дъ лъй дмнзъ,
че зисе къ фпрумутѣзъ пре дмнезъ, ка сънъй парѣ къ вафи плата сжнгъ
ръ ши фърѣдобжндъ, къ къноаще дмнзъ лъкомїж ноастр, къ несацїъл
ностръ похтѣще пъръ мълт, пентръ ачѣж чела че аре банинъба съфпръ
мутѣзе пре спракъ фърѣде кезаш, ши фърѣдезълог ши фърѣ де запис, пен
тръ ачѣж бъзжндь дмнзъ къ нимень нъ фпрумутѣзъ пре спракъ фърѣде
кезаш, че къдъ тотъ ла добжндъ, ши ничи оунъл нъе милостивъ ши съфїе
прїжтин спракълъй, Фр спракъл детолте делѣчѣстъ жсте пъстїю, ши не
мик семнъ нъаре съпъе зълог, сал кезаш. Пентръ ачѣж нимень нъва съ
фпрумутѣзе. Че възжндъл пре ачеста дмнзъ къ аре грей денеомїнїж
бофрилор съпъсе пресине ла мижлок, ши пентръ чел спракь фтрѣ кезаш, фр
ръ ла фпрумутъторю съпъсе зълог, Пентръ ачѣж зиче фцелѣптъл. Чел
че милъжще спракъл фпрумутѣзъ пре дмнзъ, Фпрумутѣзъ демълтеор
ин ши богацїй, фсъ нъман пречеж челедаъ добжндъ мълтъ, зикжндь аде
къ къестьцин декъбжнт. Фр пречей спрачи нъй фпрумутѣзъ, зикжндь къ

рѣпалъте́скѹ рѣ́ѹ. Предмнзъ́ѹ преплатникѹ́чел бѹ́нкáре недъ̀ тенѣ́трѹ сѹ́нл
о́сѹть шѝ ертáре депы́кáте пре а́чéста ѳ́лáтъсѣм, ѩръ пречéѫ ченѹ́недаѹ́нѝчи
кáпетеле кѫ́т ледъ́мнóй ѳ́ѝ ѳ́прѹ́мѹтъ́м пре а́чéщѣ кѹ́мѹ́лть лѹ́ѹцíе. Кѣ
нспѹ́нем чéдобжндь недъ̀ нолсѡ пжнтечеле кáре лѹ́крѣ́мнѹ́май пенѣ́трѹ джнсѹ́л,
шѝ стрúкъ толть бѣ́ца нóлстрь. ѳстрúкъчюне шѝ ѳпѹ́стрецюне? Чéчинсте
а́бем нóй ден мѣ́рѣ́ дешáрть шѝ ден мжндрíе? Нѹ́май ѕабúстїе, шѝ скжр
ѣ, шѝ врáжбъ, Чéнедъ скѹ́мпѣ́тѣ? Нѹ́май грúжи шѝ неконúцъ мѹ́тъ.
чéдобжндам ден кѹ́рбíе, кáрѣ гѣ́тѣще мáтка фóкѹлѹй? Вїѳрмеле чел не
ѳдормúть, Даръ прелчéщѣ сѣабем нóй датóрничи? шѝ нѹ́ пре дмнзѣ́ѹ? Пе
трѹ́ ачѣ́ѳ бом сѣпїѳрдем нѹ́нѹмай добжнда, чѐ шѝ клпетеле, шѝ ѳ́кѣ́ѳщеп
тѣ́м сѣдобжндúм шѝ мѹ́нка девѣ́чи. Пенѣ́трѹ чѐ даръ фрáтенѹ́дай бáни ѳ
прѹмѹ́т чéлѹй чецїйдъ̀ тóци ѳ́кѣ шѝ маймѹ́ци? Нѹ́доарѣ ѕúчи кѣ ба ѕѣбо
бúпѣнѣ ѳ́ц пáѣтѝ? Демѹ́теѳрн дѣ дмнѹ́л шѝ ѳ́трячáстѣ бїáцѣ, кѣ ѳ́дe
вѣрмѳ́стекѹбжнтѹ́л кáреѕúче. Чѣ́рец ѳ́тжю ѳ́пѣрѣцíѳ чéрюрнлор, шѝ ѳ́чѣ
стетрекѣтоáретолте кѫсебор дѳ́ бóлсѡ, Нѳ́рѣ дека шѝ ѕѣбокѝ пѣнѣ ѳ́ц дѳ́ ба
нїй, кейсѣáнби маймѹ́лѣ́т добжндѣ. Шѝ ѳ́чѳ́ста óкедем лѳ́ чѳ́ ѳ́прѹмѹ
тѣѕѣ, кѣ лесжнть дрáцин чѳ́ чѐ ѕѣбокéскѹ кѹ́ даторíѳ, пенѣ́трѹ кѣлнсѣ ѳ́дѳ́
ѡщедобжндл. Нѳ́рѣ чела чѐ дѣ́ даторíѳ дестѣплѣтѣще кѹ́ржндь, ѣлскѹ́рѣтѣ
ѕѣ́ денѣдобжндѣ. Дéчи дебрѣ́ме чѐ пенѣ́трѹ óменїй кáрїй несжнть датóри,
нхнисѣпáре кѹ́ грéѹ кжндь нѣѕѣбокéскѹ кѹ́ бáнїй, кѣчи немецешѹгѹ́нм кáсѣсѣ
ѳ́дѳсѣ добжндл. Даръ пенѣ́трѹ дмнзѣ́ѹ дечѐспфим ѳ́шѳ́ слáби денѣнмѣ?
Уéл чѐ мнлѹ́ѡще пре спрáкъ ѳ́прѹмѹтѣѕѣ пре дмнзѣ́ѹ. ѡ милостнвúре мáре,
шѝ нвúре дѳ́ óменн, кѣтеѳ́прѹмѹтéзи шѝ тѹ́ дмнѹ́л мїеѹ, деланóй слѹ́ци
нтáле пенѣ́трѹ милостенїѳ спрáчилор, Даръ ѳ́чебрѣ́ме бей сѣнепалътéщи?
ѳ́требикжндь шѝ óѹнде ва сѣцпалътѣскъ даторíѳ шѝ добжндя? Кжндь кл
шѳдѳ́фїю óменéскѹ прескáѹнѹ́л слѣвїй лѹ́й, шѝ вапѹ́не óнле денадирѣ́ѣпта,
шѝ кáпреле денластжнга, шѝ ваѕúче чéлор денадирѣ́ѣпта лѹ́й. Кенúц бáго
славúцїй пѣрúнтелѹ́й мїеѹ, демощенúци ѳ́пѣрѣцíѳ чѐ ѳ́сте гѣ́тнть бóлсѡ,
майнáйнте пѣнѣ ѳ́нѹ́фаче лѹ́мѣ. Пенѣ́трѹ кáрїй óѕúче ѳ́чѳ́ста? Пенѣ́трѹ кре
щúнїя чéй милостúви. Кѣ ѳ́мфóстѹ фѳ́лѣмжндь шѝ мїац дáѣ́ демжнкáѣ́,
ѳ́стáѣ́ шѝ мац ѳ́дѣпáѣ́, Голѳ́мфóстѹ шѝ мац ѳ́брѣкáѣ́. Даръ пенѣ́трѹ
чѐдúне Христóасе, нѹ́ц ѳ́дѹ́чи ѳ́мúйнте дѳ́лате бѹ́нѣтѣци чѐ нѹ́ман дѐ милосте
нїе? Нѳ́рѣ дмнѹ́л ѕúче, Нѹ́жѹдек ѣѹпѣкáтѹ́л, чѐ несѡменíѳ бóлстрь óсж
дескѹ. Кѣ ѳвжндьвой óнѳ́рѣ кѳ́чѳ́ста дофторѣ́скѣ демѹ́лѣ́ прéц, мжнѣпѹн
цъ сѹ́флетѹлѹй вóстрѹ, ѳ́дек милостенїѳ кѳ́рѣ спáлѣ пѣкáтеле колстре, ш
ачеáѣ́ ѳ́тжѣта бúнешѝ ѳ́тжѣта плáѣ́тѣ, кѣнѫ пенѣ́трѹ ѳ́чѳ́ста цѳ́ѹдáѣ́ дѹм
нѣзѣѹ ѳ́вѹцíешѝ бáни, кѳ сѣй келтѹ́ещи ѳ́мжнкѣри шѝ ѳ́бѣѣхѹ́ри шѝ ѳ́лѹкрѹ
рифѣрѣделѣце, чѐ кѳ сѣй келтѹ́ещи лѳ́ милостенїй шѝ лѳ́ ѳ́лтелѹ́кѹри бѹ́не,
чеплáк лѹ́й дмнзѣ́ѹ, кѣ дóларь нѹ́дай ѳ́летáле чедéн кáрелецúслѹ ѳ́кре
бúнцѣть децúслѹдáть сѣфíе дестрáчи, макáрь деáрфи шѝ ден дирѣ́ѣптелетá

МЪРГЪ РИ́ТЪ́Л

ле съ̂стенѣле , шѝ тръ̀де , сах̀ дин́ мощенирѣ пърѝнцилорѫ́тъй , пе́нтрѫ кѣчи
съ̀нѫцисѣфіе порѫ́чи́нт кѫ́мъ̀ пе́нтрѫ мѫ́лтъ ми́ла лѫй дмн̄зъ́ѫ съдан̀ ми
лостеніїе дентралетале , шѝ а̂пой тѫ̀ лесокоте́щи а̂чѣлѣ къ сжнт а̂летале ,
шѝ фа́чи милостивирѣ лѫй дмн̄зъ́ѫ причи́нѣ некѫноцинцей . Къ а̂ѫ нарпѫ́тѣ
дмн̄зъ́ѫ сълѐ делатине , шѝ слѣдѣ а́лтѫ́ѫ ? Че нѫ́ѫл съсо̂фа́кѣ а̂часта ,
четелась а̂ѫ́ѫ́ма тъ̀ съфа́чи чи́нсте спра́чилор . Пе́нтрѫ́че дарѣ нѫ́дай ни́мѣ
нѫй милостеніїе ? А́ѫ́ ли некрединцѣ къ нѫ́сѫбей лѫ̀ мр̄ѣш ? Дарѣ а̂часта къ̄
поате съфіе ? Къде врѣме че дмн̄зъ́ѫ дѣ̀ , шѝ че́лѫ́ѫ чѐ нѫ́дѣ ни́мѣнѫй ,
Дарѣ кѫ́кжѫ́т маѝ кжрто́с съ̀нѫ́дѣ че́лѫ́ѫ че а̂и дела́ел , Къ пе́нтрѫ́ѫ а̂чѣѫ а̂ѫ́
а̂пърцинт дмн̄зъ́ѫ шѝ а̂ѫ́ дѫ́т цѣе маимѫ́лтѫ́ѫ де кжѫ́т а́лтора , Нѫпе́нтрѫ́ѫ съ
ле кела́тѫ́ещи фърѣ де кѫ́ле къ̀ кѫ́рѫ́гиле , къ̀ бецѣ́ле , къ̀ лѣкоми́ле бѫ́кѫ́телор ,
кѫхѫ́инне скѫ́мпе , шѝ къ̀ а́лте лѫ́кръ́ри пїето́ре , че кась а̂пъ́рци съ̀ра́чилор ,
Къ дебей цинѣ маимѫ́ци ба́ни декжѫ́т цѣрѫ̀ трѣба тъ̀ шѝ бей кела́тѫ́и фѣ
рѣ непра́кѣ , същи́ни́не кѣбенсѣ а́ни а́коло а̂нѫ́дѫ мѫ́лте шѝ рѣле мѫ́ини .
Въ ѕѫ́тамѫ́ре мѫ́ци а̂жѫ́нгжндѫ пѣнѣ ла а̂пжта несо̂менѣе , къ пе́нтрѫ пѫ
цинѣ лѣне нѫсокоте́скѫ́ престъра́кѫ́л че́л фалѣмжндѫ , Ши ѕи́кѫ къ̀рѣ джсѫ̂
късежѫ́тѫ депа́рте декась съра́че , Шѝ слѫ́га нѫ́ма́сте а̂ини , съ̀лтримицѫ́
съцдѣ демжнкат . О немилостивире , шѝ не со̂менѣе , шѝ лѣне ма́ре , Къ
кѫкжѫ́т нѫсарѣѣдѣ съ̀съ̀лѣневѣ́скѣ ни́ми́кѣ мѣкар̀ де а̂рфѝ шѝ ѕѣче ми́ле де
лок , де врѣме чѐ а̂рфѝ шѝ пла́та маимѫ́лтѣ , ел а̂колѣ съ̀лен̄ще , къче къ
пе́нтрѫ́ѫ чѣлѣ че да́и нѫ́ман̀ со̂пла́тѣ жи , ка̀рѣ кжндѫ со̂стене́щи шѝ тѫ̀ кѫ
джсѫ́л , а̂тѫ́ѫнчи шѝ пе́нтрѫ́ѫ со̂стенѣле манжи шѝ а́лтѣ пла́тѣ , къ̀ шѝ прѐ
а̂врам̀ пе́нтрѫ́ѫ а̂часта а̂ла̀ лѣѫдѣмѫ маимѫ́лтѫ́ѫ , къ̀ а̂вѣ , тиг , сѫ́ци , ши
ни́чи пре о̂ѫ́нѫ́л нѫ́л жнѝ съмѣргѣ ла̀ чирѣдѣ , че е́л сингѫ́р мѣкарѣ къ̀ е́ра̄ѣ
тржѝ шѝ сла́бѫ́ѫ , ка̀рѣ а̂да́тѣ а̂лергѣ ла̀ чирѣда бо́илор̀ шѝ а̂пѫ́кѣ винцелѫ́л . Пе
трѫ́ѫ а̂чѣѫ шѝ тѫ̀ мѣкарѣ де а̂нфѝ божрю кжт де ма́ре нѫ́ц̄фїе рѫ́шине а̂слѫ́жѝ
съра́кѫ́лѫи сингѫ́р кѫ́ мжнилетале , къ̀ лѫи х̄с нѫи ка̄сте рѫ́шине а̂тинде мжна̀
лѫи съ а̂ ма̄тенїа съра́кѫ́лѫи , ка̀рѣ ц̄ѣе а̂ц̄ ка̄сте рѫ́шине съц а̂тинзи мжна̀ ,
съидан̀ хи ба́нѫ́ сѫ́ со̂пжине , дарѣ нѫ́а̂сте а̂часта маима́ре рѫ́шине ? Къ де
врѣме чѐ добжндещи а̂пърцѣа че́рюлѫи пе́нтрѫ́ѫ хи па́хѫ́рѫ́ де а̂пѣ рѣче че да̀ че
лѫи непѫ́тинчос , дарѣ кжнд а̂лбей кема̀ шѝ лакаса тъ̀ , ши съ̀ пѫи ла о̂ма́сѣ кѫ́
тине шибей о̂дихнѝ , ка̀спѫ́не кжтѣ ро́адѣ бѫ́нѣ вей сѣ добжндещи ? Пе́нтрѫ́ѫ
а̂часта дарѣ съ нѫ́нефіе рѫ́шине а̂слѫ́жирѣ шѝ а̂мжнгжа́рѣ пре съра́чи , къ̀ фѣкжд
ной а̂часта , нисѣ сфицеськ мжниленоастре , шѝ а̂тѫ́ѫнчедѣка левомрѣдика къ̀рѣ
рѫ́гѣ , а̂да́тѣ левѣ де дмн̄зе́ѫ , шѝ съмѣтнѣще шѝ по́фта ноастрѣ несо̂дѣ
шѝ о̂плинѣще , пе́нтрѫ́ѫ къ̀ ба́нїи кжнд съда́ѫ сжнпѫнтѫ́тѫро́р , ка̀рѣ съ слѫ
жа́скѣ нещине кѫ́ мжнилеѫи шиѫ кѫ́ о̂сжрдїе ма́ре съра́чилор , а̂часта ка̄сте а̂
хѫи сѫ́флет ма́ре шѝ винѣѕѫ́ . Къ девезн пречинека а̂жѫтжндѫци ла̀ лѫ́кръ
рилеѣѣле лѫмещи , а̂деѫ̀ ла̀ жѫдекѣци са́ѫ а́лте небо́н съ о̂стенѣ́скѣ пе́нтрѫ́ѫ
тине , о̂аре кжндѫ́ла́ѕи а́лтѣ да́тѣ нѫ́и е́ши а̂тимпинарѣлѫи , шѝ те бѫ́кѫ́рѣ
де

дѐ ѣ́л кꙋ мꙋ́лтъ драгосте, шїн дáн шѝ дáрꙋрн шѝ ѣ́шн кѣ̀ ѻ̑слꙋгъ а̑лꙋнкꙋ́мпъ
рáтъ? Дáръ кжнд бѣ́зн прѣ х̑с̃ бенúнд кѣ́чн теленевѣ́щи а̑н ѣ́шнр̑ъ а̑тнмпúнна
ре шѝ а̑н слꙋжнр̑ъ кꙋ то́лъ нѝнема? Кѣ дѣ́ка нꙋпрїúмещи пречѣ́л с̃прїúнꙋ кѣ̀ пре
х̑с̃, а̑тáн нꙋ́лман прїúмни, Кѣдѐ а̀ плáтъ чѣ́лчедъ̀ ꙋ̑нпъхáрꙋ дѐа̑пъ рк̑ѣче,
дáръ чѣ́лчевлда бáнн шѝ хáнне, сѻ́ре нꙋ́ба а̑вѣ̀ мамáре плáтъ? а̑декъра̑ нꙋ
а̑стѣ пꙋтúнцъ сънáнѣъ, пéнтрꙋ кѣ ꙋ̑нде а̑́стѣ дáр̑ъ бúнелꙋй шѝ мнлостѣ́
нїѣ, а̑колѡ̀ а̑́стѣ шѝ дáрꙋ́ лꙋй дмн̑зъꙋ, шѝ нúчн сѻ́дáтъ нꙋ́съмай а̑пꙋцннъ
зъ нúчи май скáде, Дáръ ꙋ̑нде а̑́стѣ шѝ дáре дехáнне шѝ дебáнн мꙋ́лци шѝ
дѣ́лѣтѣ бꙋ́нъттъци дѣто́лтѣ, кжтъ плáтъ кас̃фѣ́ дѣла днрѣ́птꙋ́л жꙋдекъ
тори? а̑́нсъ нꙋманкꙋноскꙋ кѣ а̑чѣ́стъ шѝ а̑́лтеле ка а̑чѣ́стъ демꙋ́лѣ сѻ́рн
а̑ц а̑ꙋзнт, шѝ а̑ц а̑́ѣъцáт, кас̃ъфáчец мъкáр кж̑ депꙋцúн бúне, дѣ дмн̑зъ
съфáчец шѝ ман мꙋ́лтѣ бꙋ́нъттъци, кѣ мꙋ́лтъ несокотѣ́лъ шѝ мáре небꙋнѣ
а̑́стѣ, кжндꙋ бо́м съ кꙋ́мпърѣ́м бúн шѝ цáрнне черúкъ́м кꙋ мꙋ́лтъ небон
цъ съфїѣ пъмжнтꙋ́л бꙋ́нь, шѝ родн тóрю, шѝ а̑кꙋ́м бедéм а̑нáннтъ нóа
стръ а̑лóю депъмжнтꙋ чéрю, шѝ съ нꙋ́не кꙋ́мпърѣ́м а̑колѡ̀ сáт сꙋ́лъ
кáш, шѝ дѐ а̑колѡ̀ съ а̑цептѣ́м рóада сѻ́стенѣлелор нóастре? Кѣспꙋнем
децáр з̑начечннева̀ кѣ а̑трачéстꙋ а̑н басъвържинпѣ́ск а̑чáстъ четáте, ѻ̑áре
врѣ́дн съзндéщи кас̃ъ а̑трачѣ́ж четáте, чева̀ съсърꙋ́мпъ шѝ скꙋ́лъ? Ба,
Дáръ четáтъ а̑чѣ́ж а̑чéрнлꙋй нꙋ́тетемн кѣ себа̀ стрнка̀, пéнтрꙋ а̑чѣ́ж сънꙋ
зндúм а̑трачáстъ лꙋ́ме а̑кáръ бор̑ съсъстрúче, нꙋнꙋман четъцúле шѝ кáсе
ле четóатъ лꙋ́мѣ, чѐ а̑кѣ чéзнкь ѣ́ꙋ кѣвор̑ скꙋ́лъ, кѣ майнанúтѣ пънъ а̑нѡ̀
кѣдѡ̀ бом мꙋрѝ. Пéнтрꙋ а̑чѣ́ж май бúне а̑́стѣ съзндúм кáсе а̑чéрю, дебрѣ
ме чѐ а̑колѡ̀ нꙋнетребꙋе зндн тóри, кѣ а̑колѡ̀ мжннле съра́чнлор нꙋнꙋман кáсе
ка а̑чѣ́стъ зндéскꙋ, чѐ а̑кѣ мощенéскꙋ шѝ а̑пъръцúа чéрнрнлор, шѝ мꙋ́лтъ
а̑дръзнире нефáкѣъ кѣтръ дмн̑зъꙋ, ла а̑тжта а̑нъла́цúмесꙋе прѐ о̑́м мнлостѣ́
нїѣ. Шѝ а̑чéкнп сѻ́а̑пърътѣ́съ кжндь ба съ а̑тре а̑ола́теле а̑пърътéщи,
нúчи ꙋ̑нпортарю нꙋкꙋтъ з̑ съ а̑трѣ́бе чúне а̑́стѣ, сам ꙋ̑нде басъмѣ́ргъ, че
тецн боарїúй кꙋ́рцїúй а̑чéїѣ о̑прїúмéскꙋ кꙋ бꙋкꙋрíе. а̑́ша шѝ пречéй мнлостúн
ви фъръдениче о̑сѻ́прѣ́леще а̑́й дꙋ́к ла скáꙋнꙋ́л а̑пърътéскꙋ, кѣ дмн̑зъꙋ фоа̑
те тáре нѣ́ще мнлостенїѣ, шѝ лжнгъджнсꙋ́л съ а̑́флъ. Пéнтрꙋ а̑чáста
з̑че скрнптꙋ́ра, Стътх а̑́пърътѣ́са дѣднрѣ́пта̀, Фáта чѣ а̑тжю
лꙋй дмн̑зъꙋ а̑́стѣ мнлостенїѣ, Мнлостенїѣ а̑чáста плекъ пре дмн̑зъꙋ
десъфъкꙋ о̑́м, ка съмжнтꙋ́ск пре о̑́м. Пéнтрꙋ а̑чѣ́ж бéри че чѣрере а̑рчѣ́ре
дела дмн̑зъꙋ шѝ пърнúтеле пéнтрꙋ чѣ́ж чефáкꙋ мнлостенїе а̑дáтъ прїúмѣ
ще дáрꙋ́ а̑чѣрерїй, а̑тжта де мáре чúнстѣ шѝ а̑дръзнире а̑́ре мнлостенїѣ а̑н
кáнтъ лꙋй дмн̑зъꙋ, кѣ нꙋнꙋман пъкáтеле о̑́мꙋлꙋй чѣлꙋй мнлостúнѣ леспáлъ
чѣ а̑кѣ шѝ моáртѣ о̑гонѣ́ще. шѝ чúне а̑дебер̑ѣ з̑ъ а̑чáста кꙋ́м кѣ мнлостенїѣ
стъпжнѣ́ще тóлтѣ, шѝ бирꙋ́ще шѝ пре моáртѣ? кѣ нóй бедéм кѣ мóрь тоцн
о̑менїй, шѝ нúчи ꙋ̑нꙋ́л нꙋ́поатѣ съсекáпе денмꙋ́нка мóрцїй. Нꙋфїй фрáте
некреднúчо, чеа̑́флъ дéй лꙋкрꙋ́рнле чѣ́ле чесалꙋфъкꙋ́т дéнтржнсл, шѝ кжтъ пꙋ

търе аре милостенїа, де кяръжще шн пре моарте, аскълтъ. Гопїа ѣ
ра офатъ фечоаръ, шн фъчѫ мълтъ милостенїе ла тоци, шн окема табида
карѣ ава нѫмай оун лъкрѫ нечетат съфакъ милостенїе тоате зилеле, шн
абръка бъдѫбеле шн съраччїн, шн алте мънгъери шн одихне фъчѫ, ла тоц
съраччїн, апой съболнъвн фата грєѫ шн мѫрн. Чефъкѫръ даръ бъдѫбеле,
шн чеалалцн сърачн чеаба бнеле ён? Нѫлъсарѣ съ огроапе, че тримисерѣ
де адѫсерѣ пре апостол петръ, шн алергарѣ дел отнмпинарѣ бъдѫбеле пажн
гъндь, шїй артъта лѫй бѫнътъцнле шн милостенїле кѫте фъчѫ фечоара кѫ
джнселе, шн оуна артъта абръкъминтѣ чен дедѣсе, алта къмаша, алта
мъхрама, алта акълцъминтеле. Атѫнчѣ петръ бъзънд атжта милосте
нїе, шн майкжрто алкръмиле сърачилор шн абъдѫбелор, плекъ ценѫкеле сале
ла пъмжнт шн фъкѫ рѫгъ пентрѫ бъдѫбе, апой торкжндусе кътрѣ трѫ
пѫл чел морт зисе, Табида сколлъте. Гарѣ а дешкисе окїиен, шн дъ
ка вѣзѫ пре петръ шезѫ. Гарѣ петръ олѫѡ демжнѣ шн орждикъ, дѫпъ а
чѣа кемъ пре бъдѫбе шн претоци чеа каре ста акола, шн одѣде пре джнса
лор вїе. Вѣзн кѫтѣ аете демѫлт бѫнѣтатѣ милостенїей шн плата бъдѫ
белор, пентрѫ кънче фѣлю де дарѫри дѣде фечоара ачѣа бъдѫбелор. Дарѣ кѫ
кѫт май мѫлт ръсплътирѣ але ачеїа? Кънмърирѣ милостенїей нѫсклѣце
дей мѫлцимѣ банилор, че дей осжрдїа челора чеодѫ пре джнса. Кѫ адевъра
акрединцѣ зик мѫлт пот пнчоареле сфнцилор, кжнд атрѣ акаса кѫнда, кѣ
нѫ благословеск нѫмай пре оаменнче шн пъмжнтѫлчелче кѫлкѣ прееа сфн
цеск, адѫкжнд шн дърѫинд мѫлте шн мари бѫнътъцн крединчошилор, кѣ
орбнчюнѣ ча дефире одиреттѣзѣ, непѫтинца шн фолмѣ одезлѣгѣ, шн
мѫлтѣ ефтинътате шн авѫцїе адѫк крединчошилор. Пентрѫ ачѣа шн пн
чоареле пророкълуй наїе атржнд акаса бъдѫбей ачеїа акжрїа ан абисе копн
лѫ, минѫнлтъ шн прѫ слъбнтѣ бѫнътате арътарѣ, кѣ фъкѫрѣ
пнчоареле пророкълуй каса бъдѫбей арїе планѣ де грѣѫ, шн борка
нѫль чель де бинь ал фъкѫрь коритѣ каре пѫрѫрѣ ера тоть планѣ.
Прилежѫ ноѫ съфъкѫ атѫнчѣ де сѫдатѣ апрѣѫнѣ шн аспъмънътѫрїй шн але
черътѫрїй, ачекип съфъкѫ? Кѣ прїимн бъдѫба пре дирептѫл кѫ оун пѫнѫ
дефънинѣ, Семънѣ фънинѣ, шн сечерѣ фънинѣ. Шнівасѫл чел де оунт деле
нѫ нѫворжа мѫлциме де оунт делемнѫ. Нѫй требѫнрѣ пърѣки де бой, ннчн
плѫг съ аре, ннчи плоае, ннчи бжтѫри кѫ сѫфларе бѫнѣ, ннчи сѣчере ан тре
бѫн, ннчи арїе съ адѫкѣ съ пѫе зноптїй, ннчи съ трїере, ннчи бжтѫ ан тре
бѫн съ бжнтѫре, ннчи моарѣ съ мачинне, Че антромикѣ де чле съ афларѣ ачѣ
стѣ тоате акаса бъдѫбей, атрачестя кнп сжнтѫ дарѫрнле сфнцилор,
ачѣстѣ дарѫри дърѫескѫ пнчоареле сфнцилор шн анкѣ манмѫтѫ декжт ачѣ
стѣ дарѫ, че пентрѫ кастънѫсѣ лѫнцаскѫ кѫбжнтѫл атжта пре пѫцн цинемнн
те пентрѫ дарѫрнле сфнцилор, шн ачекп ан чнестнм, ачестѣ фѣлю де дарѫ
рн не адѫкѫ ен нолсѡ, ашждерѣ тѣрѣш дѣкянѫнѣрм чнестнн маре мѫнкѣ не

Агонисѣскѹ ⁊ шн фокѹл чѣл вѣчнік ман денафарѣ ⁊ ѫр чѣзнче чѣл честѣ ѫпротивѣще кѫ кѹвжнтѹл ? Ачѣла ѫѹфост петрѣ ⁊ шн ачѣла ѫѹфост нлѣе . Чѣ грѣещи сѫ ѻмѹле ? Дарѣ де ѫѹфост петрѣ шн нлѣе ⁊ ѫѹ наѹ ѫвѹт шн ен ачѣ ста фире чѣлвем шн ной ? ѫѹ нѹсаѹ нѣскѹт шн ен ѫтрачастѣ вїацѣ ка шн ной ? Нѹсаѹ хрѣнит шн ен кѫ ачѣст фѣлю де хранѣ ? Наѹ вїецѹнт кѫ лѹкрѹ рнле лѹмїи ка шн ной ? шн манвртос ѫкѣ оѹнїи дн сѣнци наѹ лѹат мѹери ⁊ шн ѫѹфѣкѹт копїи . шн оѹнїи ѫѹ ѫвѣцат мещершѹгѹри лѹмѣщи ⁊ шн ѫлцїи ѫр ѣш наѹ петрекѹт ѫтраджнкѹл шн ѫфѹндѹл рѣѹтѣцїи ? ѫдекѣоѹнїи ѫѹфостьвамеш шн ѫлцїи гонитори бесѣречїи лѹи хс . ѫр ѣкл сѫѹ покѣнит мѹат дарѹ ѫѹ довжидит дела дмнзеѹ . Кѣ ѹнїи дн трачѣщи ѫпостоли ѫѹ скѹлат морци ⁊ окїи ѻрбилор ѫѹ дешкнсѹ . Стрнкацїи ѫѹ кѹрѣцит . Шкїсопїи мѹ ѫдирѣтат ⁊ драчїи ден ѻлмени мѹ гонит . Шн ѫлте бнндекѣри тѣмпдѹнри мѹлте фѣчѣ ѫнтрѹ болнави ⁊ (сѫаре ѫвѣрар брес кале рѣспѹнсѹл бострѹ) ? ѫр дебн черкà вїацѣ шн петрѣчере шн ѫкѹм сѣ ѫфлѣ лачен чебор ⁊ шн пѣрѣ сире дерѣѹтѣци шн прїнмире де ѫскѹлтаре ⁊ кàре сжнтѹ ѫчѣст ѣ . Кѣ шн хс ⁊ нѹдѣ бирѹнцеле шн кѹнѹнле ѫша нѹман пентрег фїе кѹй ⁊ чечѣлора че ѫѹ сѫлени шн ѫѹ фѣкѹ торѹнчнле лѹн пентрѹ ѫчѣжѹнче ⁊ Вениц блгословицїй пѣ рнчелѹ мїе ⁊ демощени чѣ гѣлнтѣ бо сѫ ѫпѣрѣцїе дечепѹтѹ лѹмїй ⁊ Кѹ ѫрзн ман нлнте пѣнѣ ѫнѹфаче лѹмѣ ⁊ нѹ кѣ доарѣ ѫц фѣкѹ мннѹни ⁊ чепетрѹ кѣ ѫмфостѹ фалѣмжнд шн мїацдат де ѫмжнкат ⁊ ѫсетатам шн мац ѫдѣпа стреин шн мац прїнмит ѫкаселе боастре . Дечи деле ѫпѣрїа ѫчѣлѣ дарѹлѹй дѹнзѣѹ ⁊ ѫдекѣ мннѹнле ⁊ ѫр ниче ѫчѣстѣ нѹнесжнт дестрикѣчюне ⁊ ѫѣниче кѹвжнт дерѣспѹнсь нѹчѣре деланой ⁊ кжнд ба сѣнечерчетѣзе пентрѹ пѣкателе чеамфѣкѹт ⁊ ченѹман кѹвїаца ча дмнзѣѣск шн фѣрѣдемнкѹни вецѹлѹ кѹнѹнле ⁊ ѫр вїаца ча ра шн фѣрѣделѣце нѹбапѹтѣ сѣскапедемѹнкѣ . Пентрѹ ачѣа дарѣ сѣфачем бѹнѣтѣц нѹминѹни кàре бѹнѣтѣц пат сѣнефолосаскѣ шн нолсо шн бмнѹлѹй нострѹ ⁊ адекѣ ⁊ милостенїа ⁊ рѹгѣчюнѣ ⁊ постѹл ⁊ шн ѫлте бѹнѣтѣци тоате ⁊ кѹ ачѣстѣ тоате аре пѹтѣре милостенїа ⁊ кѣчи кѣ де шн пофтещи фѣрѣдемилостенїе ⁊ нѹсокотѣще ачѣ остенѣл постѹ ⁊ чемайрѣѹ тефаче декжт лакомѹл шн бецнѹл ⁊ ѫкжт ѫлте майра рѣѹтатѣ шн неѻменїа десфѣтѣчюнїй ⁊ ѫкѣчезнкѹ еѹ посипе ? Кѣ дебаши ѫбажчинеба шн фечорїе ⁊ денафарѣ ва ста декаса мирелѹй неѫбжндь милостенїе ⁊ макарѣ кѣ нѹжсте ѫлтѣ бѹнѣтате ѫтоѣма кѹ фечорїа ⁊ пентрѹ кѣ фечорїа сѣласамжнѣ ѫцернлор ла кѹрѣценїе ⁊ кàре лѹкрѹ нїчи денебое нѹбеннрѣ ла лѣце ⁊ дебрѣме чекѹвжршескѹ преспе фире . Дечи дебрѣме честѣ гонескѹ афарѣ ден каса мирелѹй чей че ѫѹ фечорїе ⁊ пентрѹ кѣчи нѹ милостенїе прекѹм сѣкадекѹ бѹнѣ минте ⁊ нѣтѣ дарѣ кѣ фѣрѣ милостенїе нѹ ѫлте нименѣ сѣ ѫфле ертѣчюне пѣкателор лѹй . ѫр нїчи ѫчѣле лѹмещи нѹ ѫлте нещине сѣ бїецѹтоскѣ сжнгѹр ⁊ чѣ шн мещерѹл ⁊ шн рѣзбойникѹл ⁊ шн лѹкрѣторѹл депѣмжнѣ ⁊ шн негуцѣторюл ⁊ остенескѹ пентрѹ фолосница амѹлтора ⁊ шн

шн ѧкъ маи вжрто пентрꙋ вечинꙋлор. Кăрꙋ маи мꙋлть декжт ѧчѣстъ
ѣкадѣ съфачем пентрꙋ лꙋкрꙋрилѣ чѣле сꙋфлетѣщи, къ маи бине ѧсте сѣвїе
цꙋиаскъ сомꙋл ѧтрачеста кип, декжп сѣвїецꙋиескъ нꙋман пентрꙋ джнесꙋл
шн деалцїи сѣнꙋйфїе ѧминте, къ оунꙋл ка ѧчела нꙋспкїамъ ом чѣ ѧсте не
сом, къ стржнце нꙋман пентрꙋ джнесꙋл, шн оунꙋл ка ѧчела ѧсамжнъ оунꙋ
шоларе орбꙋ чѣ гъврѣще пъмжнтꙋл шн ѧсꙋ шн ѧжо, шн сѣласамжнъ кꙋлл
комꙋл, кънпаре къ нꙋсева маи сътꙋра денꙋба ѧтоларе тот пъмжнтꙋл. Ăша
ѧсте шн челачѣлъкомѣще то дѣꙋна пентрꙋ касѣтъ ѧбогъцаскъ, чѣ тотꙋ ѧсте
ѣ апоспра шчешпорю ѧтоаѣ вїацалѫ. Пентрꙋ ѧчаста бер чинебасъ ѧбогъцакъ
съфакъ съракꙋ ѧтжн прен милостенїе шн апойвафн богат шн ѧнчъ шн ѧколо,
съ ѧпарцъ сърачилор чѣ чеприсосѣще престе трѣба ѧхи, касъстржнгъ бог
цїе непꙋтредъ шн мꙋлтъ ѧчерн, мăрꙋ децпаре ѧчѣстъ къежнт кꙋ грѣꙋ шн
фъръ кале, кăꙋтъ ла лꙋкрꙋторюл чѣл дептъмжнтꙋ, кънничн ѣл нꙋпоате фа
пжнне мꙋлтъ денꙋба сѣмъна тот кжт ба ѧвѣ, шн ѧнкъ демꙋлте сăрн сꙋ
шн ѧпрꙋмꙋтѣзъ десѣмънъ шн ржежпѣще грѫꙋл, дарꙋ тꙋ фрате пентрꙋ
къ нꙋдан чѣлора четрѣбꙋе, съ самени касъсѣчерн родлъ сꙋфлетѣскъ мꙋлтъ
шн фъръ демоарте? Кăрꙋ ѣл зиче, дарꙋкꙋм съпочю фаче ѧчаста, къ ѣꙋ л
копїи шн похтескꙋ съпласѣ ѧоурма мѣ богацн шн боѫри, дарꙋ пентрꙋчѣ ѧн
фачи шн сърачи шн чершъторн. Кънделе шн лаш лорꙋ тоатъ ѧбꙋцїѫ тл,
кăрꙋш лапаѕъ слабъ шн не ѧкꙋпатъ ѧн пꙋн десъпъзескꙋ, кăрꙋ дѣналъсѫ пре
дмнѕꙋ испрвнїк шн мошнѣн ѧнпреꙋнъ кꙋджншїн, ѧѣналъсѫ ѧтꙋнѣрече
де комор, пентрꙋ ѧчѣѫ кънꙋ бенсълаш ѧвꙋцїе мꙋлтъ копїнлор тъи, ла
съи ѧгрижа шн ѧпронїѫ ѧлꙋи дмнѕꙋ, къ ѧꙋ доарꙋ дмнѕꙋ нꙋтꙋ фꙋкꙋт
шн прстине? Ăдевъра, шн трꙋп шн сꙋфлет цѣꙋда шн тѣꙋзида,
шн бїацъ шн съпътате цѣꙋ дърꙋит, дечи кжнꙋ тева бедѣ шнѣл къăръ
къторъджнесꙋл ѧтжта чинїе шн къторъ сърачи прїимнре кꙋ драгосте, кꙋм нꙋ
ва дешкиде ѧтꙋнче ѧвꙋцїе мꙋлтъ съдѣ копїнлор тъи? Пренлге ѧлѫ хрънн въ
дꙋва ачѣѫ кꙋпꙋцинѣ фъинъ, шнѣл девръме чебъѕꙋ преачѣ мꙋăрь мăтнвъ
кънфꙋ мйлъ шнл чинсїн манмꙋлт пре джнесꙋл декжт прекопиїнѣн, шн потїѫ
маибине съи моарꙋ копїїн ѣн дефоме, декжт съ нꙋоспетъзе престрїинꙋ, ѧ
дѧтъ ăрѣтъ каса ѣн ăрїе плинъ де гржꙋ, шн корита де бинꙋ. Дечи сокотѣ
цекꙋ минтѣ тăкжтъ чинстешн бꙋкꙋрїе басъц ăратецїе стъпжнꙋлꙋи нлге,
Децїе боѫ съласшн копїїн тъи богацн, ласъле лорь пре дмнѕеꙋ даторнїк, къ ко
пиїи децборлꙋа банїи нꙋщїꙋ ѧчекип съпъзѣскъ, сăꙋ оунде ѧнборда. Чѣ де
бен ăпꙋка тꙋ маи наинте шїи бенда ѧпрꙋмꙋт лꙋи дмнѕꙋ пренестрачи, ле
барѣмжнѣ лор комоара ѧбꙋцїей нефꙋрѧтъ, шн бафн плата фоарте пре юшо,
шн ѧнкъц ба шн мꙋлцеми. Даторнїк съфаче нолсо дмнѕꙋ шн маибине
нѣ ѣще пречѣѫ чей дꙋ ѧпрꙋмꙋт шн леѫсле даторю, декжт пречѣѫ че нꙋлеѫсле
даторю, Де пентрꙋ ѧчѣѫ децїебоѫ съѧибн пре дмнѕꙋ прїятен, фъл даторнїк копїнлор тъи, къ нꙋсъ бꙋкꙋрꙋ ѧтжта демꙋлтчѣл ще ѧпрꙋмꙋтѣзъ предл
тор

торничїн лу́и , кѫ́тъ бу́кѹръ дмнезе́у кѫ́нд҃ стѣ́ дторю́, ши́ деѻа́менїи че́ѫ
че нѹ́ле ѫ́стѣ дторю́ е́л фу́це шїи сѫ́нтѹ оу҃рѫ́ци, пр҃ъ дече́ѫ челе ѫ́стѣ дторю́
ѫ́нѫ́стѣ гри́жъ де дѫ́ншїи ши́ ю҃бѣще, дар҃ъ пентрѹ́че сѣда́ а҃бѹци́ѫ та́ чело́рбо
га́ци ? къ м҃и́лъ хс , а҃де́къ спра́чїи сти́ѹ га́тла ши́ а҃щѣ́пт҃ъ сѫ́ ба́нїи тъи
сѣи пъзѣ́скъ ши́ сѣи а҃дасѫ́гъ , ши́ кѹ мѹ́лт҃ъ мѹ́лцими́т҃ъ сѫцїи пльтѣ́скъ ,
къ дни́ мѫ́на лу́и хс ни́мен҃ъ нѹ́поате сѣи а҃пу́че . Ши́ нѹ́ пъзѣще ба́нїи нѹ́ма́
кѫ́ци ѫ́и да́и , че ѫ́къ пе́нтрѹ дињшїи те́ изъвѣще ши́ пре ти́не дѝ небо́нле҃грѹ
пе́щи ши́ сѹфлете́щи чецѣ́ињ а҃сѹ́пръ . Пе́нтрѹ къ о҃а́менїи че́и че м҃и́лъ а҃бѹци́ѫ
сѫпъзѣ́скъ лепа́рекъ нефа́кѣ бине къ́чи о҃пъзе́сѣ, м҃р҃ъ хс нѹ́фаче а҃ша , къ нѹ́и
мѹ́лциме́щи тѹ́ че ѫ́къ е́л ѫ́ц҃ мѹ́лцимѣще ши́ мѣ́тѹриѣще къмѹ́ лѹ́а́т҃ дела́ти
не . А҃ши́ждерѣ че́ла чец҃ пъзѣ́ще а҃бѹци́ѫ чѣре пла́т҃ъ дела́тине , м҃р҃ъ хс ,
маимѹ́лтѹ ѫ́ц҃ пльтѣ́ще ци́е . Къпетрѹ а҃чѣ́ѫ цѣѹда́т҃ дмнезъ́ѹ ба́нїи ка
сѫнда́и ши́ тѹ а҃лтѹ́и о҃мкасѣ́и а҃нби теме́нни , Къпъ́нъ ѫ́и ци́и тѹ сѫ́нгѹ ,
нѣчи а҃и́тъи нѹ́сѫнт҃ , м҃р҃ъ кѫ́нду́ да́и ши́ а҃лтѹ́ѫ а҃пѹ́че ши́ тѹ а҃́и денрѹ
а҃бѹци́ѫ та́ . Ши́ ѫ́че кнѧ́дъ ха́т҃ъ хѹ́и копи́а а҃́и лу́и ба́нипѹцинтен ши́
зиче сѫпъстрѣзе бине сѫнѹ́и а҃чинева́ , а҃по́и ѫ́нд҃ъ ши́ слу́гъ пе́нтрѹ ма́ мѹ́л
т҃ъ па́зъ . А҃ша́ фа́че ши́ дмнезъ́ѹ ши́ зиче . Дъ челѹ́и чей требѹ́ѫще , къ
къ нѹци́и а҃ лт҃ чинева́ , а҃ѹ бре оу҃́н нъъбстѹнтору́ слу́ѹ бре оу҃́н фу́р слу́ дїнколѹ
кѹ́м а҃ѹ лѹ́а́т҃ сѫарекѫ́нд҃ ши́ ан лу́и гсъ , слу́ сѫ́нгѹ́ръ моа́рт҃ъ ци́нклу́и .
Къпъ́нъ ци́и тѹ ба́нїи нѹ́нци́и бине м҃р҃ъ дели́ињбенда́ ми́е , а҃ѹ дмнезъ́ѹ прен
спа́чи , е́ѹ ци́нкоу пѣстра́ тоци ши́ де́плнн кѹмѹ́лт҃ъ пъзъ , къ́нѹ́и а҃ѹ кѫ
сѣи́стри́кѹ че́пе́нтрѹ сѣи а҃дасѫ́г сѣнмаи мѹ́лце́скѹ , ши́ сѫнци́ѹ сѫцїи да́ѹ ѫ́
врѣмѣ а҃чѣ́ѫ а҃жѹдекѫцїи , къ а҃тѹ́нче нѹ́ѫсте ни́минѣ сѫте ѫ́прѹмѹтѣ́зе
нѣчи сѫте мнлѹ́скъ . О҃ бога́тѹле къ́чи сѫстене́щи ѫ́деш҃р҃т ши́ а҃скѹ́нзи
а҃бѹци́ѫ та́ сѫнѹ́сѫа́ спа́чїи ? Че́тем҃нѣ́и кѫ́нду ѫ́ц҃ че́рѹ спа́чїи ? А҃ѹ доа
р҃ъ келтѹе́щи денпралета́ле ? А҃ле́ѹи дмнезъ́ѹ ши́ пѣри́нтелѹи ло́р че́р м҃р҃ъ
кѹ а҃лета́ле , Къ а҃бѹци́ѫ нѹ́сѹ ни́ѣскѹ ѫ́пре оу҃́нъ кѹ́тине . Че́дъ чѣлъ
че а҃нлѹ́а́т҃ , къ́нѹ́цисѹ порѹ́нчит҃ нѹ́маи то́т сѣ́и чесъ ши́ да́и , къ́чи
да́и а҃бѹци́ѫ та́ пѣмѫ́нтѹлѹи ? Дъ зикѹци а҃бѹци́ѫ та́ ѫ́мѫна мѣ ,
а҃ѹ нам маи бѹ́и крединчо пре фѣкѣторю́л пѣмѫ́нтѹлѹи декѫ́т҃ пре пѣмѫ́нтѹл
челфъръ сѹфлет҃ ? Зи́чи къ а҃мда́т҃ , а҃деврра́т҃ ли да́т҃ , Дар҃ъ на́нда́т҃ кѹ
сѣкаде . Пе́нтрѹ къ зи́че а҃по́стол , Къ пре дѣтѣто́рѹл чел бѫ́нд҃ ѫ́лю
бѣще дмнезъ́ѹ . къ а҃тѹ́нчѣ вей сѣръспѹ́нзи кѫ́нд҃ нѹ́вей сѣ́ѫнби , нѣчи поци сѣ
ѫ́ронисе́щи нѣчи оу҃́н прїа́тин , нѣчи а҃жѹторю пре нѣмен҃ъ , макар҃ъ ла ѫ́тѹнѣ
ричѣ деоа́менн дели́фида́т҃ , пе́нтрѹ къ сѫ́нт҃ ши́ а҃лцїи флѣѫмѫ́нзи , ши́ нли
ар҃ъспѹ́ндерѣ немика . Пе́нтрѹ а҃чѣ́ѫ нѣчи бога́тѹл сѣсъ ѫ́на́лце кѹ ѫ́ир҃ъ ш
сѣѣѫмѫндрѣ́скъ , къ́чи а҃ѹда́т҃ милостене́ѣ мѹ́лт҃ъ . Нѣ́чи сѫра́кѹлѹи сѣнпа́
р҃ъ р҃ъѹ къ́чи а҃ѹда́т҃ пѹцинѣ , къ демѹ́лте о҃рн дъ чел сѫра́кѣ маимѹ́лт҃ъ ми
лостене́ѣ декѫ́т҃ чел бога́т҃ , къ милостенїа́ча мѹ́лт҃ъ ши́ ча пѹцинѣ нѹ́сѣ
сикотѣще ла мѣсѹ́ра дърїи , чела бѹ́на воинцъ , ши́ дѹпъ пѹ́т҃р҃ъ а҃бѹцїи ,

ши́

шн стопжнирѣ чѣлор че дăу. Кѣ тѫ богатъле хрънѣщи пречѣ чстелăудѣ престе мъсурь, пентрѫ кѣ кѣтъѣщи кладентрсофжнтжнѣ че нѫворăще тăре, нѫмай ка сѣпелăудѣ адешертѫ, шн тѫ тебѫкури шн тевеселѣщи. Iăрь дѣ ка вѣзи пресърăкь тетеми тăре стънѫсърьчѣщи. Дѣ сомăле чѣлăй че ăсте стрăмь, iăрь нѫ якѫкторилор, кастънăпѣрзи кѫ банїй тъй съдăуи ла мăнкь шн сѫфлетъл тъѫ шн ăлчелăуа. Пентрѫ кѣ тѫ кѫ чинестѣ тă чă престе мъ сурь, ещи причинѣ перирелăй. Кѣ делърщи якѫкторїй кѣ нѫцтребѫскѫ цїе шн ăсте мещешѫгăл лор фърѣ добжндъ, ар лъса шн ен ачѣл мещешѫг дръче скѫ, ка стънѫмпърть ăмăнкь пентрѫ тине. Омăлчел орѣѫ дѣка ăмилостѣ нїе ел кѣде, шн трăце пречѣл челăѫ милăнтъ, шнл дăче ăпърцїа черюлăй. Шн чел чесь ăпїадекѣ ачăа шн кола шн кăде ăгропь, ачелац ăсте цїе пока цъ ла сăнтăл черюлăй. Пентрѫ кѣчинѣ кѣ дѣка нѫфачи милостенїе пентрѫ бе дѣрѣ олменилор, макарь толть лăмѣ детърведа, ка шн кжнд нѫтърѣ ке дă никенѣ, кѣчи нăйфѣкѫпї ласътелăудѣ, Кѣ наѫзи Хс. Нѫфачец ми лостенїа волстрь нѫмай ăнаинтѣ олменилор, че ăѫзиѕ кастънăѫѣ ърътăлц ворквлăудъ. О че маре вредънице аре съръча, кѣ съфкнпăѫще дмнзѫ ăнипăл ен, шн съласкънде ăтрăкса. Кѣ съракăл тинде мăна, нърь дмнзѫ ăсте каре прїнмѣще. Кжнд цнсеăтжмпăѫ врѣопагъѫѣ чева, сăу скърѣ, сăу боалѣ, сăу фъртишаг, сăу стрънбъталте, сăу ăлтъ примеждїе ръ, дѣ милостенїе шн мăлцемѣще лăй дмнзѫ, кѣчи цисăу ăтжмплăт съпърăре ка ачѣа, шн вей веда кѣцкавени ăдăтъ мăлт дăрѫ деал дмнзѫ, кѣ ăтж тă ăсте добжнда ча сăфлетѣскь кѣ макарь де ăсте шн пăцинѣ, нърь тот ăсте дефоло, кжт полте съăкопре толть пагъбатрупѣскь ăтолть вїă ца. Шн денăкрѣдецїспнтнць шн вец кънолще слăва шн пронїа лăй дмнзѫ. Нърь ол лѣне маре шн фърѣдемнте шн неоменїа нолстрь, кѣ ăтолть вїаца нолстрь кѫ пъкате шн кнклешѫгăри петрѣчем, кѣ деш фачем кжнда врео ѫ бине, шн ачела ăлфачем кл слăѫнле чѣае немăцемнтолре шн фърѣдемнте, кѫ мăлтъ негъцетореле шн прекъпїе, пентрѫ кѣ черчетъм кѫдфднисъл че плнть шн чедобжндъ бом съăкем, ăдекь сокотинд кѫ мнѣнть нолстрь, Оăре ă вѣбом чева плăтъ пентрѫ чѣаѣ чефачем? шн ăсть денăлѣмфаче пентрѫ нъдѣжд дѣ пальцїи мăлтъ плăтъ ăм ăбж кѣсѣкăде толте верикжте бомфаче пен трѫ Хс сълефачем, шн сънăлефачем пентрѫ нъдѣкдѣ пальцїй, деврѣме че дмнзѣѫ кжндьнѣѫ фъкѫпї пренои денчепѫт нічи оѫнăлкрѫ бъннăăвем кѫ нѣ, нърьел ăдăтъ нѣѫ дърхнй ăтжтѣ шн ăтжтѣ бънътъцн. дарьчеа че ѿ стенескѫ шн рабдъ мăлте пентрѫ дмнзѫ, Оăре чебине нăлека дърѫ шн ăлн чѣ шн ăколо? ăдекь ăтънѣриче депальцн левадă. Ноїкѫмăлтъ некое кеа тънăл пентрѫ ноїй пѫцинъ ăвѫцїе, нърь юнторюл де олмени дмнзѫ, ăдăтъ пентрѫ ноїчецн осжндиць, шнпрефїюл лăй чел сжнгърѫѫнăл нъскѫт, нърь ăсъ шн ноїй демхăтеорн пентрѫ драгостѣ прїятенилор нощрн пъцнм некое, шнпрїнмнм пагъбь. шн ăлте патеми рѣле съфернм, нърь пентрѫ драгостѣлăй дмнзѫ

дмнзъу ничи пуцин арцинт нудъм. Дарък умнуаце алестаръ несмене ши некуноцинць? Кр Хс ши суфлетул луй лаудат морцїй пентру нойш институл луй сжнце лук търсат пентру ной немулцелинторїй, ар ной нубом съторсъм бланїн ноцри чей пустрези пентру Хс, че трчемь прежнгъджнсуль, шиа лъсъмь гол, стрїинь ши флъмжндь. Дарь чине вапуть съневоаць ден мунка чь чека съфге? Аць нименъ фърънуман дмнзъу, ченой шижне мърцем ламункъ, кьденьм ăдуче амин тефгеще каре дерзпунсуль ши кубжнтуль чел лес лажудекъцїй, нунъм съ сжндй преной смъръм ămунка фокулуй. Хс, саудат преджнсуль морцїй пнпруной, ши съракуль молре дефелме, ар ной нефачем ănуlведь ши фу ним деджнсуль. Кънекум бани сау арцинтъ дъли аъ съдъм, че ми дес у флепе дем аъ съкаде сълепунем тоапе пентру дмнзъу? Кьче кжнд трăг пречинева денторуной бинобл ши дук съл спжнзуре сау съл ăцъпе, ăреняр: хпи манвине съдъ тоать ăкуцїж кжтъ ар ăъ нума съскапе демларте? Ши ункъ ар пър кпи жспе ădар? Ăкумдарь спукуноацем къши преной нетрăг ши недукъ прекаль ăжндїй, спнедукъ ămака фокуй челуй нестннсъ, Чесъ дъм мъкар жумътате денăкуцїж нострь съне ăзъвним ден мункъ, ăр ной цинем нуман фър испраль ăкуцїе недирът ъ ши бани, каре ничи сжнтуй ăвнолстре съледъм? Дарь черьспунсу во съвем ши че ертъчине, ши ătрачаст луме ши ăчъж лаць? кжнду не вим анун дебїаца чь въчник? Кз декрът ме ченъщине демулте зри ăшдъ тоть ăкуцїж луй пентру чинсть ши богїж часть лумъсь ши трекътоаре кжнду касъсъскапе ăнчи ătрачаст луме деăчь боре ши чинсте мъкар кънчи ăнчи нуст мулть врът ме, Кь мулци пъне ănумури ăшпїерду чинсть ши богїж. Ăшжкдерь ăлцїй пентру ачаст чинсте трекътоаре ăшпїерду ши вїаца, Чеăнсь ăчъст ать ăзъ ши ать пъцинт ши тот некебним пентру мърирь ши чинсть чь дешарть. Че декрът ме че ной зълмінїй пентру ăчъст пъцинă ăтжть ръутъци, Дарь пентру слава чь зъ тътоаре ши въчник, зъре че лукру ком съ ăвем манръу дъка нукомдă нчи пуцинн бани съ зъдобжндим? Кънчи ăуă нубзърфи ănoщри карей май апи вржнду ши невржнд бом съналъсъм ăнчи ши фър декоă ностръ денбор цинь ăлцїй ши събору ать ăдă кз джншїй, Денусжнт ăчъст лукури ălене кебнїй ши ălебецїй, каре ăчъст ши фър декоă ностръ нилеж ălцїй? Даръпентруче сънуледъм спрачилор пънъсжнтем бїн ши несжнт зъкїй дешкишь, Кадупъ молрть ностръ съй ăвем кунон ши фър декоă ностръ некланнтнцн. Ченой нуман чекумпъръм робн ши кай ши катжр шїй ăподобнм курафтури де ăур, ăр пе Хс, ăлведем гол ши флъмжд ши стригъ пре кадушиле ностре ши пиндемжна ши нимень нуминужще, ши нунуман ăтжта чеăнкь кз гролънник ведъре ălгонним. Дарь челукру маирьу кась фіе декжт ачаспъ не зъменіе ни нимік ălт, Дмнзъу тримите сърачїй спре

ной шй леѕиче ѧ дꙋчецнъ сѣкъдѧ фрꙋмоꙋй коцри деи лѣхцімѧ кѵре лѣмдатй
мѵрь ной некѵлй кѣ нѵледѣтой немикѣ ѧ че ѧкѣ ѧнѣапѣжокѵрим ѧ шйй мѵсторѣм
шйй гонім ѧ сокотѣще кѵминтѣтѣ лкѧте тѵнѵри шй фѵлцереѧжнтй врѣдꙋ
ниче лтѣвтѣ чефлчем ѧ пентрѵ кѣ дѣй тримите тѣ ѻслѵгъ ла лать слѵгъ
лтѣ ѧ съ ѧделаджесѵл блйй тѣй ѧ мрь ел некѵмесый дѧ че ѧкѣ сълшй
ѧпѣжѵре ѧ сѣре кѧтѣ рѣскѵлйптърре лй фче тѣ лчелѵй ѧпѣжѵрѣторю карелай ѧ
прѵмѵтлѧт ? Дечидесѵферим кѵ грѣх лчестл лѵкрѵ кѧнд съфтѧмплѣ ѧ
трено ѻменій ѧ дарѣ дмнзѣ кѵкѧ майкѧрѣтос ѧ кастѣмънгелѵпрѧ нолстрѣ ?
Дѣка нѵве съдѧ стрлкѵлх ѧ карѣ чѣремлслйе ѧкѧ че мѵсри ѧ шйй ѻпрѣкѣщисѵ
флетѵл ? Кѣ дѣрщи ел кѣ бей сълбатѣжокѵрѣщи шй съѧмѵстрй ѧ ел спрѧ
кѵл нйчи ѧрбени ѧ Дарѣ богатѵл рѣспѵнде шй зиче ѧ фърѣдесѣбрѧз ѧстесѣ
рлкѵл шй оѵмблъшй ѧколо шй стрйгѣ ѧ Чегрѣщи тѣ ѻмѵле ?
Кѣ тѣ демѵлте ѻри кѧнд шйзѵл мась порѵнчѣщи слѵгій тале съоѵмблекѵ
ржнд съц ѧдѵкѣ бѵкателе ѧ дарѣ дѣка оѵмбль ѧчет шй зѣбовѣще пѵщинель
тѣвей спрѣстѣрни локѵл демънге ѧ макарѣ кѣ кѵноци бине кѣ дѣтебл шй
зѣбови тотнѵкейфй липсѣ дедѵлчяца бѵкателорѧ Дарѣ тѵ пентрѵ кемй
кѣ тефлчи ка ѻхїарѣ съблптекѣ ѧ шй кѵц зйчи цге фърѣдесѣбрѧз ѧ чезйчи съ
рлкѵлй кѣ лстре фърѣдесѣбрѧз ѧ кларе сѣтѣме шй премѵрѣ дептци ѧ дарѣ
кѵм бл същіпъмьдѵтскѣ фѣлѣ ? Дѵнѵлстре лчастл мларе ѻбрѣзнічіе
шй нгѻменіе ? Шй дѣй бедл ѻпнкѣтѵрѣ дептлѣле ѧкѧсл тѣ пнкѧнде ѧдлтѣ
ѧдѵчи мѣщерй дедирегѣ сънѵтре пйче плолѧ ѧ Дарѣ пре спрлкѣ нѵлкезикѣ зѣ
че ѧгѵнюле ѧ шй демѵлтеѻри оѵд шй ѧпнлт ? Дарѣ че хїарѣ нѵслр ѧпрй
етѧ шй слр ѧблжезй бѣзѧндѵте ѧпрлтѧтл нелпостикире шй неѻменге ?
Дшй ждерѣ лттѵл нѵнѵмлй ккѣ нх мплѵѧще пре спрлкѵл чел че лѣкрѣмѣзѣ
че ѧкѣ ѧлш ѻкърѧще ѧ шйй зиче кѣе лѣнш ѧ шй нѵкл сълѵкрѣзе ѧ Дарѣ
нѵмлйтѵ лѵкрезй ? Кѣ шѣзй толтѣ згоа демънѧнчй шй бѣй ѧфлрѣ пе
сте мѣсѵрѣ ѧ Шй лѵкрѵлтѣѵ ѧцлсіе недирептлтѣ кѣ ѧй ѻстенѣлеле стрей
нилор кѵ лѣкомізѧ шй кѵ сила ѧ Майбинелрфй сънѵлѵкрези нйчи тѵ лѵкрѵ
ка лчестл ѧ лѣкомізей ѧ шй лѧ недирептѣцйй ѧ Дечи кѧнд безй вреоѵй съ
рлкѣ ѧ шй зйчи кѣ лчест сърлкѣ ѧстетжнтор шй сънѣтосѣ ѧ шй нѵлѵкрезѵ
ва сътежѵдече пентрѵ лѵкрѵрилѧ Тале чѣле кикѣне ѧ кйчи ѧй кѵ сила шй стрй
кселе стрлчилор ѧ Зйчи кѣ минпе прѧмѵлте шй съфлче кѣ ѧстесѣ сърлкѵ ѧ Де
пентрѵ лчѣѧ неѣкадесѣл мнлѵещи ѧ кѣ ѧтратѧтл небоекадесѣрлкѵл кѧт
ѧйкѵѣтѣ ѧфлче шй оѵнеле калчѣстѣ ѧ Тйрѣ нойнѵнѵмлй кѣ нѵй кибернисм
чеѧкѣ лезйчем шй кѵкинтеле чѣле фърдекѧле ѧ ѧдекѣ ѧ Нѵтѣм кибернисй
ѻдлтѣ сѵѧ дедолѡ ѻри шй ли мѧнклт ? Дарѣ кйчи нѵзйчи шй тѵ пѧнтече
лѵйтѣѵ ѧ кѣ ернтѣм сътѵрлт ѧ дарѣ лстѣзи чемчери тѵрѣ лпте бѵкапте ?

чѣтѫ пѫнтечелетъѫ длсатѫри пестемъсѫръ, атѫта кѫтсъѫатесъкрапе, ѫръпредъкѫлкареццчѣрепѫцинѫтѫлгонещи? Даръкѫмѫбасъте ѫѫзъдмнзъѫпретине, кѫндѫлѫрѫцинкасъцѫрте пъкателетале, дакатре пречѣлчѣѫстедневоешинѫдѫйденбинелечѣлчѣлиделадмнзъѫ, шинкѫмчерисъѫйденчѣлѣченѫсжнтѫлетале. Ѳѫрелѫчѣстѣ нѫсжнтѫкрѣдѫниче дѣхѫлъ. Дшиждерѣпредчокоюкаретелѫдъкѫминчюнидлхртънещишинѫсокотещисъцфїелѫкрѫлкѫпагѫбѣ, Гакждѣзнвенидѫбреоусѣрлфлъмждѫшинлянидефригъшидетолатърѣѫтлѣ, нѫнѫмлйкѫттефлчидлѫлведѣ, чѣдкъдчѣпидлѳкърѫшїйзнчи, пентрѫкъчиннѫвейшинтѫсълѫкрезичевей сътехрънещифъръдесѫстенѣлъ. Дарътѫлчѣстѣчелеи, денѳстенѣлатѫлеи? Бѫ, Даръдеѫнде, дѫденмощенирѣпъринцилорътъй? Бѫ, чѣсжнтденѳстенѣлашитрѫдлмѫ. Даръпентрѫкъчисжнтденѳстенѣлатѫ, пентрѫлчѣѫмѫстрипресърѧкъларецѫстефрѧте, Бѫнѫпентрѫлчѣѫ, чѣкъчиѫстенелѫкрътърѣшинѧлѣнешишисъфѧчелчѣре. Чѣгръѣщитѫѳмѫле, пентрѫѳбѫкѧтъдѣпжнечѣвейсъйдѧйдѫпорокленещишифѧлѣнеш. Бѫнѫпентрѫлчѣѫ, чѣпентрѫкъчинкъдейдънещинечѫнеѣлдѫтъсъдѫчедѣлевиндѣ. Дарътѫпоцисъцїйтолтелѫкрѫрнѣлетале? Пїнтрѫкъчигрѣещидѫша? Тоцичершътоѓїйсжнтнелѫкрътърншинѣнѣ? Нѫѫстебреоунѫлсъѫпатденфѫртѫнамѣрїй? Нѫѫребреоунѫлнедирѣттѧтедѣлаждекъцнѣлечѣлестрѫмбѣ? Нѫѫстебреоунѫлпъгѫбитдефѫртешашидепрадъ, Нѫѫстечинебѫлсѫпатденнаинтъфокѫлѫй, сѫѫденбоалъ, сѫѫдеѧлтенебойиѫлте? Чѣнойкѫндѫведемреоунсърѧкъгоѣпажгждъшистригждъ, шикъѫтждѫчерю, ѫдлтъзичем. Йкѫѫтбѫлкѫмстрѣгъбикѣнѫлѫ, шиминчиносѫлѫ, Даръкѫцѫѫстерѫшине? Кѫйзичикъѫстелѣнеш, шисъфѧчекъѫстесърѧкъ? Маибине ѫстесънѫдайсърѧкѫлѫйдекжтесъѫѳкъръщишисъѫѫфрѫнтези, Шиѫрѣшзичи, ѫчестаѧребе чесъфѧчекънѧре. Карѣѧчастъѳкарънѫѫстеѧлѫйчѣѫстеѧтѫ, пентрѫкъѣсърѧкѫлкѫнѳѧщекъвасъчѣрълаѳлменинемилостивь, шидевагрѣншивреоукѫвжнтдеоумилиницъпренименѣнѫвапѫтѣсъѫтоѧрікъспремнѧлъшиѫдѫрѧре, чепентрѫѧчѣѫсънебожщемакарїькѫкнпѫлчѣлсмеритсъѫблжнзаскъгѫфлетѫлчѣлнемилостивь. Ѡмѧребемилостивирешинеѳменїе, къдекебреоусърасънечѧрълъмилостенїекѫфѧцѣкъѣселъ, нозничеѧчѣстаѫстедевъръфъцѧни, кьфѧчеѧчѣтмещешкасъсъѧрѧтекъѫстедерѫдъбѫнъ, шинѣдеведеѧтсърагошинѫикъълонемъньїепреджсѫ, ѡмѧребемилостивирешинеѳменїе. Ѳмѫледевѣсъдѧтѫйдъ, Йрънденѫбей, нѫда, шигонѣщенѫмѫсърѧѫбедѣре, нѫлжѫщекъмилѫещитѫчеѫкьѡпрѣщишипреѧлтѫлчебласъмилѫскъ? Къдѣкатеѧѫдеѧлтчинебѧзикждѫйкъѫстеминчиноѕшикиклѣн, ничилѫйѫндъничиѧлтѫйсърѧкгждиндѫкъсжнтѫтоцикашидансѫл, Дарїьпетрѫчешголескѫмъдѫлѧрелелѫрчѣлефржнтешибетѣце? Пентрѫнон, кѣченѫсжнтемилостиви, къдеѧмфѝнѡмилостиви спрѣенинѣнарфѧче

фаче мецерешътори ка ачесть. Деамкрѣ нон скрѣдем кѣежнт сърачи ши
асъприцн нар фаче ничн ен ажата мецерешъторн, дарѣ чине шикаре арбрѣ съ
фие ажата деминѣя ши съракъ, кжт сви фие драгаспе тжнгъни къ мъжра ши
къ копиїн голи жминжлокъла тжргълъи стратжта норода деоамени. Че лъкръ
ва съфие манрѣъ декжт съръчіа ачаста? ши нънъман кжт ни милъим, че
ши окържм, ши фачем кѣежнт фърѣ деоменіе. Тъ ан чѣле стрїине ши
нъецн образник, нарѣ преджншїн пентръ офържмѣ де пжине кѣчи жч чер жч
фачи образнечи? Най адъгнт пре Хс скъзиче. ла тот челачец чѣредѣни. ши
декътрѣ чель чебл есть жпръмъттѣзе делатине сънъи сторчи. Кѣ към нъ
аспе фърѣ декале тъ съ лъкомещи съмънжнч мълт ши съфїн ка оумеа де
алтъ лѣце ши съ шъзи пжнѣ ла мїязъ ноаптеа къ мжнкъри ши къ бъътъри,
ши пофтещи съц кжнте ши съц зикѣ зикътори ши съдорми преащернътъри
мэи, ши пре перине късътека сжрмѣ жтоатѣ вїацата, нарѣ пре съра къ съле
зи гол ши слаб ши тремържнд ши фалъмжнд ши тефачи анъла ведѣ? Шн жт
кѣчѣ зик еъ голъчюне ши тремъраре? Кѣънїн дин съръчи де небое мълтѣ ши
де съръчіе шаъ орбит копиїн пентръ не милостивирѣ ши не оменіа ноастрѣ,
кѣчи нъне аспе мила де джншїн съфим ждъраци ши маитнеи, кѣ декрѣме че
вѣдѣ ен кѣ ничн де голѣтятѣ лор ничн де бжрсталор нъсаъ фъкътъ мила немѣ
нъи ничи къ алте примеждїи але лорѣле наъ пътът съ ждъкѣ пренемаитнеи
ла ждъраре ка съле фіе мила де ен пентръ ачѣа аъ къtезат дѣъфъкътѣ аче
спърѣъ маре, адекѣ деша орбит копиїн, пентръ ка съш поатѣ трѣче не
воа фалъмжнзиеи, ши ъъ гжнди мэи бине съфіе липсіци де лъмина лъмїи, де
кжт съмоарѣ фърѣ дирептате ачѣ моартерѣ афоамен. Адевърат маре ом
аспе ши чинстит маитнъъ кжнд фаче маитеніа къtоатѣ инема, ши фърѣ
де боерѣ прекъмзиче апостолъа. Кѣ предътъторюа чел блжнд ла милъа
ще дмнзеъ, кѣчи кжнд фаче маитеніе ши сокотѣще кѣ нъдъчи а. атънчѣ
аспе мълтѣ богъцїе ши фърѣ де рѣпщире, деврѣме че сокотѣще ачѣа маите
ніе ка одобжндѣ ши ка офачіре дебине ши ка кжнд нарпъгъби немика, кѣ
чел че сокотѣще маитеніа пагъбѣ наре ничи ун дарь. Кѣ чел че милъаще
пре алтъа требъе съсъ бъкъре нарѣ нъ съш флкѣ боарѣ, дарѣ към нъаспе а
честа лъкръ фърѣ кале ши фърѣ токмѣлѣ кжд бен съ потолещи скжрба алъа
анъш фаче боарѣ ши пре тине скжбещи, Пентръ кѣ дѣкац паре церѣъ кѣ
нъзъъещи пре алтъа ден скжрбѣ ачеста аспе семнъа ачнїи не маитневри ма
ри ши апїетрире денимѣ, кѣпте арѣци претине чефѣл денемилостивире ан
кѣтрѣ съраци. Кѣманбине арфифостѣ сънъифїи гонит скжрба, декжт съл
фіи мжнтъит, сосомъле кѣчи ещи аша апъцинат десъфлет, аъ доарѣ те
темн кѣцисъва апъцина акъцїа та ши баніи. Нарѣ де ан ачеста гжнд ши
ачастѣ сокотѣл адекѣ кжд дан милотеніе съц парѣ рѣъ ши съте скжбещи
акан стънъдан. Ши дец паре кѣнъсѣ ададже милотеніа ачерюри нъда, дарѣ
аъ ши ачи препъмжнт кенсъчери плать, Ласѣ милотеніа съфїе милоте

нїе

нїе тр҃тнѫ негоцѣторіе , шн ѧнчн препѣмѫнт мѫлцн милостнкн ѧѫ лѫат плѧ
тѣ дела дмнезѣѫ , тр҃тнѧлѫлат ѧшѧ пентре касѫлькоміе , Кѣчѣѧ чечер сѣѧ
ѧнчи , ѧѫ маи пѫцинѣ плѧтѣ декѫт ѧколо . Пентрѫ ѧчѣѧ сѣнѫзичем кѫ
кѫтаре спрѧк , ѧсте викѣтѫн шн маргїол , шн нѫсѣкладе сѣнфакъ нещине бине ,
шн ѧлтѫл тр҃ш ѧсте блтѫжокорнт шн сокрѫжт , Дарѣтѫ нѫкѣѫта сокарѧ
спрѧкѫлѫн ченѫман чекаѫтѣ кѣ ѧсте ѳнеѵое шїн требѫѧще мѧнгѧтре вер
чине ѧрфн мѣкарѣ деѧрфн крѣднік морцїн , шн лаи бедѣ кѣлдѫкѫ сѫл спѧн
ѕѫре сѫ сѣл ѳцѣре , децѫачѣре милостенїе дѣн кѫ толт сокрдїѧ , пентрѫ
кѣ Хс , ѧшац сокотѣще плата , кл кѧндь ѧрфн лѫат ел сѧнгѫр ѧчѣ мило
стенїе каре ѧн фѣкѫт кѫ ачел сокѧндит , О сѫмѫле ѧѫ пентрѫ ѧчѣѧ ѧи
ѳвцѣтѫрѣ дела сф҃та скрптѫрѣ кась сокрѣщи престрѧчи ? Нѫцисѫ порѫ
чит сѫй сокрѣщи чесѣнмилѫѣщи . Нѫпентрѫ кѣчи шѣд фѣрде лѫкрѫ нічи
сѫлечерчетезн лѣнѣ лор шн бикленїѧ лор , чесѣ ѳдирептезн сѣрѣчїѧ шн лн
ѵѧ лор , шн сѣтѣмѣдѫещи небоѧ лор , шн сѣнмѧнгѧй , шн кѫмѧниле тлле
сѣнрждичи шн сѣслѫжѣщи челора чезакѫ . Чекѧндь вен сѣфѧчи кѫ оѫгнїйкѧ
ачѣщѣ милостенїе нѫчерка дела дѧншїн бїацъ не сокрѧтѣ , нічи черчетѧ
сѣ ѳфлн ла дѧншїн лѫкрѫри бѫне , кѣщи ачѧста ѧсте сонебѫніе маре лнон ,
кѣ пентрѫ софѣржмѣ де пѧнне чевом сѫдѣмѫ сѣрѧкѫлѫй , черчетѣмѫ стоатѣ
бїацл лѫи кѫм сопетрѣче сѣрѧкѫл , кѣде ѧсте шн оѫчнгѧш слѫтѧлхѧрю слѫ
фѫрѫ слѫ ѧлтѫ рѣѫ де ѧрфн фѣкѫт чела чец чѣре Хранѣ , ѧдекѣ пѧнне слѫ
бнн , нѫцигѣ паре ѧфн крѣднікѫ де ачѣѣсѣ класѫндире ѧлѫй дмнзеѫ чеѧсте
шн ел . Кѣ стѣпѧнѫл тѣѫ Хс , рѣсаре сорреле шн пентрѫ дѧнсѫл , кл шн
пентрѫ тине , Кѧрѣ тѫ нѫл ѳбреднічещи нічи ѳндан Хранѣ карей требѫе
ѫмѫѫи пестезн . Дарѣнѫщїн кѣ мареле патрїархѫ ѧврам , пентрѫ дре
гетѣ ѫласпецилор ѳшвестн нѫмеле лѫй мѫлтѫ , шн дела дмнзеѫ шн дела
ѫмени , шн ѳкѣ манвжртос кѣнѫкѫноскѫт чине ера чѧ че венїѧ ла дѧ
гѫл , карей ачен трей бѣрбацн ѧѫ фост дмнзеѫ чел ѳтрей фїнице , Ченѫ
ман кѫм ѳнѣвѣзѫ ѳдатѣ алергѣ дей ѳтнмпнѣ шн лнеѣ ѳкннѣ шн ѕнсе ,
кала фѫн ѫобраз домне , кѣчи кѣ сф҃та троницъ ѧсте фѫн дмнзеѫ , пѣрин
теле , фїюл , дх҃ѫл сф҃нт , Шн пентрѫ ачѣѧ нѫнзнсе , Стѣпѧнилор , де
ам ѧфлат харѣ ѳнаинтѣ волстрѣ , нѫмѣлептѣдацн пре мине слѫга волстрѣ ,
Пентрѫ ачѣѧ дарѣ нічи тѫ нѫчерчета мѫлтѫ , кѣ престрїнни ѳнпрїнмещи
пентрѫ Хс , Дечи дебен черчета тот дѣѫна шн бен оѫмбла кѫмещешѫѣ ,
демѫлте сорн бей трѣче шн бей грешн шн пре ѫмѫл чел бѫн , шнц ка лнѫи
плата прїнмирїн чен де сласпецн , Кѣ нѫсѧнтем нон датори сѣ мнлѫнм шн
сѣчнкстнм нѫмаи пречен чнс де сокреднцѣ кѫной , ѫрѣ пречен некреднчошѣ
сѣнѫи сокотнм , чекѧндѫн вом бедѣ шн преачещѣ лневоле шн пѣцинд рѣѫ нн
мнкѣ ѧлт сѣнѫне мещешѫгѫнм нѫман кѫм ѧмпѫтѣ сѣнмилѫнм кѣ ѧшѧ
вомдобѧндн плата милостенїей шн ѧжѫторюлѫй , ченѫщїѫ де оѫндѣ сѫ лѫѣ
ачест сѳнчѣю фѣцарнік , кѣде бедем оѫндева бреѫн ѫм плека шн непѫтинчо

немн

МЪРГЪРИТЪЛ

немикъ нъ̀нетиндем мжна стъй аѫъ̀тъмъ. Цар̀ъ девом вед̀ъ врех̀ъ кълъ̀гър̀
кенинд̀ъ делапъ̀стіе. ной неконом шй снаим съл ѡ̀сптъмъ шй съ̀ чинстим.
ад̀і какъ̀ар̀фй сфѝтъ. чет̀х мъкар̀ ели де а̀нвед̀ъ мъкар̀ жидо мъкар̀ алті
о̀м фъ̀рделъ̀це фїнд̀ъ а̀невое шй а̀примеѫ̀діе цнеѕъкаде стън фа̀чи бине.
пѐнтръ къ чел̀че а̀л̀ъце шй ча̀рікъ стъфа̀къ бине нъ̀ман кълъ̀гърилор. ман а̀пон
вл̀ стън черчет̀ъзе шй̀ пре джнщїй шй̀ стън о̀къръ̀ікъ. шй̀ а̀ъ̀ къ нъ̀ѕ̀ дирѐпци бл̀ съ
ѕ̀ікъ а̀ъ̀ къ нъ̀флік̀ минъ̀нн. шй̀ девиклешъ̀г пре нѝменн нъ̀кнвернѝсеку. деч̀и
м̀тъ кълѝѱ̀ъцв че а̀̀сте мл̀нъ̀н а̀л̀ милостенїей. къ пре а̀ч̀ет а̀ъ̀ет бл̀сѣсъ
тл̀е престе а̀нъ̀ шй а̀ъ̀ъ̀ пъ̀цнн̀ъ̀ мл̀тенїе. къ̀ девези вре ъ̀н мъ̀гарю а̀нек̀ъ̀ъ̀ъ̀ъ
тѫ̀ а̀лерун делскоци шй̀ нъ̀ман а̀треби а̀лкъ̀н а̀̀сте. къ̀ мъ̀л̀т̀ ман кжртос̀ даръ
нъ̀ѕ̀къде съ̀ черчетези пре о̀м̀ де ъ̀нде а̀̀сте шй̀ а̀лкъ̀й а̀̀сте. а̀лъ̀н д̀мнзѐъ̀
зидире а̀̀сте. мъкар̀ъ̀ елин̀ де а̀̀сте мъкар̀ъ жидок̀ мъкар̀ъ фъ̀ръ̀ дел̀ъ̀це. лъ̀н
а̀нтребъ̀а̀ще аѫъ̀торю дела тине. чет̀ъ̀ кжнд̀ безн пречнчева бога шй̀ лъ̀жнд̀
шй̀ цїнд̀ъ̀се бине знчн. бъ̀н а̀̀сте а̀честа къ а̀ре минте шй̀ съ̀ кнвернѝсѣще. м̀
дел̀ъ̀ безн цїнд̀ъ̀се рѐъ̀ шй̀ съ̀рак̀ знчн. пѐнтръ̀ кѣчн а̀̀стерѣъ̀ пѐнтръ̀ а̀ч̀ъ̀ а̀пъ̀ръ̀
че а̀ч̀ъ̀сте рѐъ̀тъцн. каре а̀часта а̀̀сте семнъ̀ демаре неъ̀нїе шй̀ демжнд̀ре.
декр̀ъ̀ме че пѐнтръ̀ а̀ч̀ъ̀ а съ̀кїамъ мл̀тенїе кась милъ̀нй шй̀ пречен кр̀ъ̀днечн.
шй̀ пречен некр̀ъ̀днечн. къ̀девом̀ черчетл̀ мъ̀л̀тъ̀ шй̀ вом̀ дефъ̀нмл̀ пречен не
вр̀ъ̀днечн нечн пречен вр̀ъ̀днечн шй̀ дирѐпци нъ̀ѕвом̀ пъ̀тъ̀ ѫ̀тоарче съ̀ѕ̀е къ
тѣнон. Деч̀и девомдл̀ тот̀ д̀ъ̀ѕ̀нл шй̀ лач̀ен небр̀ъ̀днечн фъ̀ дѐнечн сѡ̀мн
т̀ъ̀л къ ъ̀ач̀ѣщ̀ъ̀ къ̀тоци корвенї шй̀ чен̀ вр̀ъ̀днечн ла мжнле нолстре. Къ̀девъ
вр̀ъ̀ съчеркъ̀м чинстъ̀ шй̀ прокоѱ̀ъ̀л слъ̀цнлор нолстре шй̀ вом̀ черчетл̀ преете
мъ̀съ̀р̀ъ̀ а̀ч̀ъ̀ш кавр̀ъ̀ съ̀флкъ шй̀ д̀мнзѐъ̀ къ̀нон. къ̀ вржнд̀ чеѫ̀ чесжнт слъ̀
ци кашй̀ нон ѣ̀ъ̀дъ̀мр̀ъ̀спъ̀нс̀ лъ̀н д̀мнзѐъ̀. а̀тъ̀нче нон невом̀ скъ̀пл̀ демилл
шй̀ девр̀ъ̀тар̀ъ̀ лъ̀й д̀мнзъ̀ъ̀. къ̀ чел̀ чефлче милостенїе шй̀ прїнм̀ъ̀ще сърїнїй
нъ̀требъ̀е съ̀ чъ̀рче лъ̀кръ̀ре бъ̀не дела сърлк̀. че нъ̀ман съ̀ а̀ѫъ̀тор̀ъ̀скъ̀ съ̀р̀ъ̀
чѫ̀ лъ̀н. шй̀ съ̀ планн̀ъ̀скъ̀ даторїѫ̀ флъ̀мжнзїей лъ̀н. Пѐнтръ̀ а̀ч̀ъ̀ кжн
д̀ъ̀ безн съ̀рлкъ̀л нъ̀ф̀ъ̀цн дедѫ̀нсъ̀л нечн ѫ̀ц ѫ̀тоарче ѡ̀кїй ѫ̀трал̀тъ̀ парте.
чезн. къ̀мннтъ̀ тл̀ къ̀бжнтъ̀л̀ пророкъ̀лъ̀й дъ̀дь каре зиче. фернчит а̀̀сте чел̀
че сокот̀ъ̀ще съ̀рлкъ̀л шй̀ мнш̀ъ̀л̀ ѫ̀зїѡл р̀ъ̀ нъ̀ѕ̀ъ̀тъ̀вилъ̀ба пре ѐл̀ домнъ̀л̀.
адекъ̀ ка къ̀м̀ цар̀ зиче. къ̀ деѧ̀шфи клачестъ̀ орбъ̀. слъ̀ шкїѡп. слъ̀ ка чел̀ че
аре стрѫ̀мбъ̀тл̀те. Чѐърфи демине тнкъ̀лосъ̀л. а̀ша а̀ш̀ч̀ъ̀ре шй̀ ѐъ̀ шй̀ ма
мъ̀стра. Дъ̀ц̀амнте къ̀ ѫ̀трънкип а̀̀сте шй̀ ѐл ка шй̀ тине слободѫ̀ тома
шй̀ къ̀ ѫ̀прѐънарь̀ фирїй. къ̀ тоате л̀ъ̀ъ̀ да̀т̀ д̀мнзъ̀ъ̀ де о̀̀бще. бѐрн богъ̀цїе
бернеъ̀рѣъ̀чїе. Цар̀ъ тъ̀ пре съ̀рлчн нїчн ка прекжнїй тъ̀ънъ̀ъ̀ан. къ̀ пре кж
нн ѫ̀й са̀тъ̀рн цар̀ъ̀ съ̀рлкъ̀л демъ̀лте ори доарме флъ̀мжѫ̀. чет̀ъ̀ къ̀ а̀̀те ман
ф̀ъ̀рѣъ̀чинсте слободъ̀л̀ декѫ̀т робїй тъ̀н. чевен съ̀ѕ̀нчн. къ̀ ъ̀ач̀ѣ ф̀лкъ̀ Пре
бнле м̀ъ̀лето̀ате. цар̀ъ̀ ѐъ̀ съ̀ц̀ а̀рто̀ъ̀ къ̀ съ̀рлкъ̀л ѫ̀ц̀ ф̀лче ман лъ̀л̀тъ̀ слъ̀ѫ̀ъ̀ъ̀
декѫ̀т слъ̀ѫ̀нлетл̀ле. къ̀ въ̀ съ̀тепхе ѫ̀ѕїѡл чл̀ гроазѣникъ̀ а̀ѫъ̀декъ̀ц̀ї̀й до̀м
нъ̀лъ̀й. ф̀ъ̀рѣъ̀деосѫ̀нд̀ъ̀. шй̀ вл̀ съ̀тепѣѕъ̀ъ̀ъ̀скъ̀ деѝ пжрж̀ъ̀л чел̀ стра̀шникъ

де

ДЛФОКЪ. Ч҃ЕБИНЕ КЛ҃ЧЕ́СТА ПО́ТЪ СЪЦ҃ФЛКЪ САЎЦИЛЕ ТЛ҃ЛЕ? НЛ́Й ЛЎЗИ́ТКЪ ФЕ
ЧОЛРЛ ЧЛ МИЛОСТИВЪ ТЛВИ́ДЛ КЖНД҃ ЛЎМЎРИ́Т҃. НЎСЛЎ ФБИ́СЬ САЎЦИЛЕ ЧЪЛЕ ЧЕ
СТЛ ДЕЙ СЛЎЖЇ́М҃, ЧЕ СЛЎ ФБИ́СЬ СЪРЛЧЇЙ. НРЬ ТЇ҆ ПРЕ САЎГА ЛЎЙ ДМ̄НЗЬЎ ЧЪ СЛО
ВЕ́ДЬ ЛДЕКЪ СЪРЛКЎЛ, НЎО҆ПРЇЙМЕ́ЦИ СЪФІЕ МАКА́РЬ ФТО́КМЛКЎ САЎЦИЛЕ ТЛ́ЛЕ,
КЛ́РЕ СЪРЛ́КЬ НЎМЛЙ КЎКИ́ПЎЛ ПО́ЛТЕ СЪТЕФЛ́КЪ СЪЦ҃ФІЕ МИ́ЛЬ ДЕДЖ́НСЎЛ, ДЛРЬ
ТЇ҆ КЎМ҃ ТЕРО́ЦИ ЛЎЙ ДМ̄НЗЬЎ СЪТЕ ЛЎЗЬ ШИ҆ СЪЦ҃ АЖЎ́ТЕ КЖНД҃ ФЦЎ́ИНЕ ВРЕСО҆ПА́
ГЎБЬ САЎ ВРЕО҆ПРИМЕЖДЇЕ, КЪ ДЕБРЬ́ МЕЧЕ́ ТЇ҆ ТЕФЛ́ЧИ ЛНЎВЕДЬ҆ ПРЕЧЕ́ЛЛ ЧЕНЎЦЛЎ
ГРЕШИ́Т НИ́ЧИ ТФЎ ПЪГЎБИ́Т НИ́ЧИ О҆ДЛ́ТЪ, КЛ́РЕЛЕ ЛРЕО҆СПЕНЬ҆БЛЬ ШИ҆ ДЎРЬ́ТРЕ ШИ҆
СЪПЕДЕПЕ́СЬЩЕ ДЕ́ ФОЛМЕ ШИ҆ ДЕ ГОЛНУЮНЕ ФЦЕРЎ́Л ЕРНЇЙ. ДЛРЬ ДМ̄НЗЬЎ КГЪРЎЛ ФЙ
ГРЕШЪЩИ ФТО́ЛТЕ ЗНЛЕЛЕ, КЎМ҃ БЛСЪТЕЛЛСЕ НЕМЎ́НЧИТ ШИ НЕПЕДЕПСИ́Т? ДЕКРЬ҆
МЕЧЕ́ЧЕ, КЪ ЧЕЛ ЧЕШ ЛСТЎПЪ ОЎРЕКНЛЕ СЪНЎЛЎЗЬ РЎГЪЧЮНЬ СТРЛ́КЎЛХЙ, НИ́ЧИ
ДМ̄НЗЬЎ НЎЛЛЛ ЛЎЗЬ ПРЕ ДЖ́НСЎЛ. ДЕ́ЧИ ФЧЕКИТ КОМФЮ́НОЙ СПРЕ СЪРЛ́ЧИ, О҆РИ
МИЛОСТИВИ. О҆РИ НЕМИЛОСТИВИ. ЛШИ҆ БЛФЮ ШИ҆ ДМ̄НЗЬЎ СПРЕНО́Й, ЛСЬ МИ
ЛОСТЕ́НЇЖ, ШИ҆ РЎГЪЧЮНЬ҆, ШИ҆ ПОСТЎЛ, ШИ҆ ЛЛТЕБЎНЬЪЦИ ЧЕ ФЛ́ЧЕ КРЕЦИНЎЛ
СЖНТ МЛРЕ ЖЖРТКЕ КЪТРЬ ДМ̄НЗЬЎ, НЎМЛЙ ЛДЕБРЛТЕ СЪФІЕДЕЙ О҆СТЕНЬ҆ЛЛ
ШИ҆ МЎНКЛ ЛОР, ШИ҆ СЪФГЕКЎРЛ́ТЕ ДЕТО́Т ФЬЛЮЛ ДЖЕ ЛЪКОМІ́Й, ШИ҆ ДЕХРЪТИ́РИ. ПЕ
ТРЎ КЪ ЛЧЬСТЬ ЖЖРТКЕ ПРЇЙМЛ҆ЩЕ ДМ̄НЗЬЎ, КРЬЧЬЛЕ ДЕЙ СТРЖМБЪТЛ́ТЕ
ЛЕЛЬ҆ПЬДЬ ШЇЙ СЖНТ ОЎРЖТЕ, КЪ ЛЧЬЖ ЖЖПЬ ЖСТЕ СПЎРКЛ́ТЬ ШИ҆ НЕКЎРЛ́ТЬ,
ШИ҆ КЪ МАЙМЎЛ́Т, ЛЛЬ ЧЛРФЙ СЪ҆БЛЖНЗЬЕ́НЬ ПРЕ ДМ̄НЗЬЎ КРЬ ЖЖЛ ФЛ҆ДЬМ
НЬ СТРЕМЪНІЕ. КЪ ПЕКТРЎ ЛЧЬЖ СЪКІЛМЬ МИЛОСТЕ́НЇЕ КЛ СЪМИЛЎ́НМ КРЬ НЎ СЪ
ФЛЧЕМРЪЎ ФРЛЦИЛОР НОЦЇРИ ЧЕЛОР ДЕО҆КРЕДИ́НЦЬ КЎ НОЙ, КРЬ ЧЕЛЛ ЧЕ Ж О҆СТЕНЬ҆
ЛЛЕ СЪНОРА, ШИ҆ ЛЕ ДО҆ ЛЛТОРА, НЎНЎМЛЙ КЖТ НЎЙ МИЛЎ́ЩЕ, ЧЕ҆ ЛКЬ ФЙ ШИ҆
ПЬРЎБЬ҆ЩЕ ШИ҆ ЛЕФЛ́ЧЕ МЛ́РЕ СТРЖМБЪТЛ́ТЕ. ЧЕЛЛ ЧЕ ЮБЬ҆ЩЕ СЪФІЕ БОГЛТЬ
ПЬРЬ҆Р҃Ь ЖСТЕ ЛНПСИТ ДЕЛБЎЦІЕ, КРЬ ЧЕЛ ЧЕ НЎПОФТЬ҆ЩЕ СЪСЬ҆ БОГЪЦЛСКЬ ПЎ
РЬ҆Р҃Ь ПЕТР҃ЧЕ БИНЕ ШИ҆ КЎ ВЕСЕЛІЕ, КЪ НЎСЪКЇЛМЬ БОГЪЦІЕ КЖНД҃ БЛСЬ҆ БОГЪЦЛ
СКЪ ЧИНЕБА, ЧЕ КЖНД҃ НЎБЛ СЬ҆БОГЪЦЛСКЬ, ЛЧЬЖ Ж҃СТЕ БОГЪЦІЕ ЛДЕКЪРЛПЬ, Л
ДЕКЪВОЮ СЪ҆ЗИКЬ КЪТРЬ ЛИБОБЎЛ ДЎМНЬ҆БО́ЛСТРЬ. Ж҃СТЕ ОЎН БОГЛТ КЛ́РЕ ТОТ
ДЬ҆ВНЛ Ж ДЕЛЛ СТРЇЙНИ, ШИ҆ Ж҃СТЕ ЛЛТ БОГЛТ КЛ́РЕЛЕ ДЬ҆ МИЛОСТЕ́НЇЕ СЪРЛЧИ
ЛОР ДЕО҆СТЕНЬ҆ЛЛЕЛЕ ЛЎ, ШИ҆ ЧЕЛЛ СТРЖНЦЕ, КРЬ ЧЕЛЛЛЛТ РЖСПЬ҆ЩЕ, ШИ҆ Ж҃СТЕ БО
ГЛТ, ОЎНЎЛ СЛ́МЖНЗ ФПЬМЖНТ, КРЬ ЧЕЛЛЛЛ́ТЎ СЛ́МЖНЬ ФЧЕРЮ, ФСЬ ПРЕКЎМ
Ж҃СТЕ МЛЙ БЎ́Н ШИ҆ МЛЙ ФРЎМО ЧЕРЮЛ ДЕКЖТ ПЬМЖНТЎЛ, КЎ ЛТЖТЛ Ж҃СТЕ ШИ҆
РЛДЛ МЛЙ БОГЛТЬ ШИ҆ МЛЙ ТЛ́РЕ, ДЕКЖТ ЧЬ СЛ́БЬ ЛПЬМЖНТЎЛЙ. ШИ҆ ФКЬ
Ж҃СТЕ ЛЛТЛ МЛЙ МИНЎНЛТЬ, КЪ ПРЕ ЧЕЙ ЛЛКОМИ ШИ҆ ХРЪПНТО́РИ НЎЙ БЛ҃СТЕМЬ
ШЇЙ О҆КЪРЬ́ЬСКЎ НЎМЛЙ ЧЕЛ ЧЕ ЛЎ ЛБЎ́Т СТРЖМБЪТЛ́ТЕ ДЕКЪТРЬ҆ ДЖ́НШЇЙ, ЧЕ҆ ШИ҆
ЧЕЛ ЧЕ НЛЎ ЛБЎ́Т НИЧИ О҆СТРЖМБЪТЛ́ТЕ ФКЪЙ ХЎЛЕ́СКЎ ШЇЙ ОЎРЬ́ЬСКЎ, ПЕНТРЎ
КЪ ЛЎ ПЬРЬ҆Р҃Ь РЛ ДЕЧЕ́Й ЧЕЛЎ СТРЖМБЪТЛ́ТЕ. КРЬ ДЕСЕВЛ ФТЖМПЛ СЪКЛ҃Ъ
ЛЛКОМЎЛ ДЕЙ СТЪПЖНІЕ ШИ҆ ДЕЙ ЧИ́СТЬ҆ ЧЛЎ ЛБЎ ДЕБРЕСО҆ПРИМЕ́ЖДЇЕ ЧЕ НЕЛР҃ФТЖ
ПЛЛ, ЛЎЗЙ ФТЎ́НЬ҆ВРЕЧЕ ДЕ ГЛЛСЎРИ О҆МЕНЕ́ЩИ СТРИГЖНД҃ ШИ҆ ЗИКЖНДЬ. КЙНЕ ЛЎ
ПЬЦИТ НЕМИЛОСТИКЎЛ ШИ҆ СПЎРКЛТЎЛ, ШИ҆ ТО҆ЦИ ЧЕЙ МЛРИ ШИ҆ ЧЕЙ МИЧИ ФЛ ГРЬ҆Е
СКЎ ДЕРЬЪЎ ПРЕ ДЎПЬ ДО КЛПРЕ О҆Ў́Н ЛСЎПРИТО́РЮ. КРЬ КРЕЩИНЎЛЎЙ ЧЕЛЎЙ МИ
ЛОСТЬ

МЪРГЪРИТЪЛ

австинъ, нуиумаи чѣлчѣ аумилъ деладжнсъл фимулцъмѣскъ ши строагъ пин
трѫѣл, чѣ фкъ шичѣл чѣнлъ акъпи ничи омилъ флюбѣскъ ши строагъ пентръ
джнсъл аъи дмнзъ стнупацъ кре оуи рѫ, ши милостенїл чѣ афъкуипа
ачѣл лепарекь лъфъкуторъ, мъ десъторъмилъ стъпацъ кре оунлъкръ фъркъл
ле лъ пагъбъ, тъторъ лепаре рѫ ши строагъ лъи дмнзъ пентръ джнсъле
спи акъте ши сил изъпъвѣскъ детолтъ рѫтатъ. Дечи дѣвѣзникъ рѫтатъ
тъ аре врѣжмашин ши пречѣл ченлъ ничи остржмъторатѣ деспре чѣи фъкъторѣ
ри дестржмъторатѣ, мъ милостенїл ши пречѣи немилуиц фи аре прїатени.
Изъвъвѣщете фтжю претине омуле дѣ хрѫпире, ши апои фъ милостенїе.
Опрѣщецъ мжниле тале дѣ лъкомїе. Пъръсѣщете дѣ афаче стржмъторатѣ
ши ътуиучъ телпукъ дѣ фъ милостенїе. къ дѣка дезъбрътъкъм сърачїи ку мж
ниле колостре ши ку ачѣлъ съ дъбрътъкъм прѣ алцїи, ничи ътуиучъ нукомъ съскъ
пъм дѣ мунка чъ вѣчникъ, пентрукъ ачастъ повѣсте ъсте причина ътоа
пъкатул, ши дежѣтъ съфачи милостенїе ка ачѣл май бине съ нъсофачи. къ
ши кайн пентрукъчи ачупусъ фжртвъ гунолеле чѣлъ але пжнїи ку фдем
нат прѣ дмнзъ делау оурцинсът. ашл ши чела чѣ фаче милостенїе деи о
стенъ леле стренилор, кум съ нъ мънїе прѣ дмнзъ съл оурцисъскъ? Мило
стенїл ъсте оун мещешуг фърте бун ши лжутория челора чесофлику преджсл,
пентрукъ ъсте пріатенъ ши фалъ чъ ма маре ши пжлал дмнзъ, денъсорічѣ
нойкъ стржмъторатѣ, ши ътуиучъ аре стржмъторатѣ деланой кжд офаче дѣ хръ
пире ши недирпаче, пъ фтралжтал кждѣ ъсте кърат демъхът ъдрънире челорачѣ
отримъ преджсл. ши дмнзъ ледъ ло етарѣкъ пъ фтралжл ъсте пътърникъ.
Милостенїл ачаста, дезлъгъ легъторилле, ши гонъще фтънѣрекул, стъ
це матка фокулуй, ши фъредничъще пречѣл чесофлик преджнса дес ъсламънъ
ку дмнзѣу. Пентрукъ зиче хс, фиць фдурътори фчекиц ши пъринтеле
нострукъ чѣл черескъ фдуръторю ъсте. Дечи пентрукъ ачаста спънъне дъ нъ
мулъ чѣл бун ши мжнтуиниця сufлетулуй нострукъ, къ мултекипури сжнтку
каре пътем съ плъчем луи дмнзѣу ши пъне ла моарътъ ностръ, кънчи къ
полте съ съ съскъ омуле ши съ съ фолоскъ ши ку дїата сufлетулуй
луи, Мъ нукакжнд ъсте вину, Къ ачѣл ку дїата гъфаче денебое. Мъ
кум ши фчекиц? аскултъ? Кжнду скрїи ламоартъ та дїата пентрукъ сu
фletul tъu, скрїе ши пре хс, пърташ демощенире аверїи tале, девръме
че пъне ан фост кїу нулаи хрънит, фкаи акум кжнд морі ши нупоци спке
тъещи акуцїл та фтръ декале, дъ денъсостенъleле тале сau мъкаръ ши
денчѣle Прїине, къ дѣнфи да пъне анфост кїу анфи акуши пълтъ маімутъ
дела дмнзѣу, мъ девръме че наифъкут ачѣл пъне анфост кїу, фъ акум
фкаи ламоарте, мъ денубенфаче ничи ашл, същїи бине къ ничи татъ
дмнзѣу нутеблфаче мошнѣи луи хс, ши ничи милъ ничи ертъчюне нубеи
въ афан, Девръме че ничи кжнд анфост кїу нулаи хрънит ничи акум кжд
еи съ мерци ладжнсъл, сau мъкар денбанїи ачещъ, къторл нуещи стъ
пжи

пѫ, чеѧлцїй воръ сѣи ѫ, денаинтѣ тѧ шифъръ деѣѡ тѧ. Петръ ѧчѣѫ
дръ дръжѫщей лѣи кѣѡѫ тѧ мѣкаръ кѫт де.пѣцин пѣнтръ сѣфлетѣлѣ
тѣѣ, Ши нѣц фіе ціе брѣѫжмѧш пѣнѣ ѳтратѫта ѻмѣле? Кѫт нѣѣен сѣ
дин нѣчи чѣле ченѣцитребѣескѣ, Нѣѣези кѫци ѻамени нѧѣ ѧпѣкат сѫш
дѣѣце нѣчи сѣш токмѣѣскѣ нѣмѣк ламоартѣ лор? Че ѧѣ ѧмѣцинт, петръ
кѣ ѧѣ бенит ѳцери гроазнѣчи ши ѧѣ Хрѣѣнт, ши дефрика лор наѣпѣтѣт
сѣмай грѣѣескѣ нѣмнѣ? Каре претине телъеть дѫнзеѣ ѳминтѣ тѧ касѣци
ѳдреттези але тале, ѧрѣ тѣ нѣфачи нѣчи оѣнѧшѣѣѣмѫнтѣ нѣчи сѣ
флетѣлѣи тѣѣ, нѣчи трѣпѣлѣи тѣѣ, нѣчи касен тале? Дарѣ чѣрѣспѣсѣ
венѣѣдан лѣи дѫнзеѣ? Каре цѣѣдат дарѣ калѣеста. Ши тѣ нѣсокотещи
бинеле лѣи дѫнзеѣ, Ши нѣчи де небое нѣпѣтѣ сѣфїи милостивѣ спрачилор,
Кѣманбине ѧрфифостѣ сѣфїнфѣкѣт милостенїе пѣнѣ ѧнфостѣ бїѣ, ѧрѣ де
брѣме ченанврѣт ѧтѣѣче, Ѧкан ѧкѣм ламоарте фѣ чеба бине пѣнтръ сѣ
флетѣлѣ тѣѣ, Кѣденѣѣеи нѣчи ѧѣѣ вреднѣче ши шѣдѣре мансѣсѣ ши чи
спе кѣмнеїй ѳсѫле чѣле ден надирѣѣта, ѧрѣ нѣѫсте пѣцин мѣкаръ де
ѧнфи кѣ ѧчеѫ ши сѣнѣстан кѣ капреле чѣле ден настѫнга, ѧрѣ дѣка нѣ
вінфаче нѣчи ѧчаста, чеѧлѣ кѣвѫнтѣ ши чеѧлѣ ѳвѣцѣтѣрѣ поате сѣ
те нѣѣвѣѣѣск? кѣпѣнѣ ерѧи бїѣ какѣм ѧнфифост фѣрѣ демоарте ѧша
пѣеїѫн ѧвѣцїѫ тѧ касѣнѣсѣ ѧтинѣ ѧлцїй де дѫнса, ѧрѣ ѧкѣм декрѣме
чеѧнкѣноскѣт кѣм кѣтѣифѣкѣт мѣрнторю стрѧкѣ бонѣца чѣ рѣ чеѧн ѧкѣѣт
кѣтрѣ сѣѣачи, ши каоѣнпѣтредѫ чеецѧи ши бен сѣморѧ сфѣѣѣѫщете пѣнтръ
тѧне, Кѣ кѣвѫнтѣл чебоюсѣзникѣ ѫсте фоарте грѣѣ ши плѧнѧ дефрикѣ ши
декѣтремѣрѣ ѳсѣ ѫсте детрѣѣѣ сѣлѣзникѣ. Нѣмѣрѣ ши пре стѣпѫнѣл
Хс, кѣсаѣцинле тале, Фѧчи пре саѣцинле тале слободе, Слободѫ ши престѣ
пѫнѣл тѣѣ, ден грѣѣл фоламетен ши ѧгоанчиюнїи, ден темнициѣ ши ден ле
гѣтѣрѧ, те спѣрїѫш ши делѧчѣстѣ дѣка леѧѣзиш? ѧрѣ нѧчи ѧчѣстѣ нѣле
вінфаче, Ѧнѣсѣ ѧнчи нѣмаи кѣ кѣвинтеле тѣѣм фѣкѣ детѣи спѣрїѫт, ѧрѣ
маимѣлтѣ вен сѣте спѧри дѣкавенмѣрце ѧколо ши вен ѧѣзѫ ѧлтеле маи ѳ
фрикошате, ши венведѣѣ мѣѫнчиле чѣле гроазнѣче ѧтѣѫнче ченѣѣ рѣѣепѣѫнзи?
ши кѣтрѣчине вен сѣкаѫи клѣѣте сѫоацѣ? Кѣи кен сѣте роци сѫц ѧякѣте?
лѣи ѧвраам? ѧрѣ нѧчи чеѣл нѣѫтева ѧскѣлѧта кѣнанфост юбиторю де ѳѧспе
нѧчи милостивѣ, ѧрѣ пречине, препѣринтеле тѣѣ вен сѣ роци? нѧчи дела ѧче
ла наи нѧчи оѣнѧѫжѣторю, пентръ кѣ ѧколо нѧмен ѣ нѣѫсте сѣѣѣпѫжѫ нѧчи
енѣѣиторю, мѣкаръ деарфи ши сфѧѣѣ кѫт демаре, нѣѫпоате сѣ стриче рѣ
спѣнеѣл чеѣл ѧдевѣрѧѣ ши гроазникѣ, ѧрѣ де еци ѧтѫѫта де немилостивѣ ши
ѧпѣрѣѣтникѣ ши фѣрѣ де ѳменіе, смерѣѣете ѧкан бредѫнѧчеи челѣѫ чецѣѣре,
денѣѣте темн ѧрѣѣш нѧчи ѧцѫсте рѣшѫне нѧчи дебредѫнѧче, фіец мілѣ
ѧкан депримеждїѫ лѣи, ѧрѣ денѣпоате нѧчи примеждїѫ сѣте ѧдѣкѣ ла
оѣмилинцѣ пѣнтръ юшѣрарѣ чѣрерїй, нѧчи бредѫнѧчѫ нѧчи небоѫ нѧчи ла
рѣ чѣ прелесне нѣѫпоате сѣ стефѧкѣ милостивѣ? ѧкан сѣфїи милостивѣ пѣн

тръ мърímѣ бъгътъцилъ чѣлъ фъгъдъите, тръ денъбенфаче нічи аша
нічи съертъчюне нъбен съ ан дела дмнзеъ, Дебрѣме чекъ атжтѣ дъкътъри
нъбен съкаъци десъраче. Аъзи дарь чеа чещиъ шиаъ дъвъцатъ таина къ
лъй хс, нъѣ мілъ декарнѣ лъй, кжндъ бен съте къминечи, нічи сжнцеле
лъй нълаъ съприт кжнд бен съте адъпи, тръ тъ лъй нъдан нічи оъпъха
де апъ рѣче, Дарь чеертъчюне бен съ ан дела дмнзеъ? Тъ анчѣле непъ
треде дела дмнзеъ къмълтъ чинсте шь дечѣле пъътреде дцжсте мілъ
съледан? Ачѣстѣ бою съфачи шь бен съдобжндещи ертаре пъкателор тале
карele съкаде денебое сълефачи шь слепаци фъртъдеб ожа тъ пентръ мине
стъпжнъ тіъ? къ нъман ачаста сжнгърь девафь, ажънцене съ абем
аскълтаръ. Оаренъсжнт ачѣстѣ грѣле? къ дмнзеъ аъ дат пре фіюлъ
спре молъртепентръ тине, тръ тъ лъи нъи дан нічи офържмъ депжине, че
лъа чесъ вжндът пентръ тине, шь съ жънгіат шь съ оморжт шь нъ
фостъ мілъ деджнсъл, нъ нъман фіиндъи фію адевърат, че шь сжнгърнъ
скът, тръ тъ пре джнсъл дъ абеъи морт, шь перінд деформе шь де голжю
не шнц чѣре съкелтъещи дентрале лъи шь нъидан, тръ пентръ тине лестри
шь леръсипеци рѣъ шь фъртъде фолосінцъ дарь челъкръ аспе манръъ декж
ачастъ немълцимитъ? Хс, съ бжндът шь съ жънгіат пентръ тине,
шь вумбаъ дъкънцърждът фалъмжндъ, шь тъ нічи дентрале лъй нъидан
касъц фіе фолос шь цге? Чефъсеш мінесимцірю шь декжт чѣле піетри?
Къ атжтѣ шь атжтѣ дъвъцътъри демълте шь мърн нъ пътърь съ теско
цъ динтрячастъ не оменїе шь дпіетрире денимъ дїеволѣскъ, къзиче къ
нъъ лъат нічи оръсплътнре дела тине, че дкан мнлъаще пре сърь пентръ съ
рѣчіа лъи, тръ денъламілъещи пентръ съръчіе, дкан дцфіе мілъ де
болла лъи, съ пентръ дкисоаре, съ пентръ легътъра лъи тефъ мътиь шь
дъртъторю, тръ денъте пот фаче нічи ачѣстѣ юбиторю де оамени, дкан
пентръ чѣрерѣ чѣ пъцинъ дъ мнлъаще. къньци чѣре вресомась богатъ шь
плинъ де бъкате, чи нъман питтъ сѣкъ шь съскатъ шь акоперемжнт шь къ
вжнт де мжнгжире, тръ дерѣмжи шь де ачѣстѣ детоате съльатек кас
хїаръ, дкан пентръ дпъръціа черюлъ фіи мътиь шь дъртъторю, тръ де
нъ пофтещи нічи ачѣа, фіецъ мілъ дкан дефирѣ оменѣскъ, фіецъ мілъ де
съракъ кжнд дъ абеъи десъпът, шнцъ адъ амините де хс, къ пентръ тине съъ
голит пре кръче, нъцъ зникъ скоатемъ дин съръчіа каре ам, нічи зникъ дъръ
щем абъціе, ченъман пжине шь дъ брькътъминте шь мжнгжире, шь демъ
афлъ шь дтемнице шь дълегътъри нъзникъ съмъ дезлеци, съ съплътещи
даторіа мѣ, ченъман събій съмъбезн кум сжнт легат пентръ тине,
шим аджънце съ ъ атжта дарь делатине, пентръ къзиче дмнзеъ, къ
почи шь фърь дсмнлостенїе съте дкънънеъ днсъ бою съцфіъ шь датору
касъ добжндещи манмаре пъатъ шь къ дръзнире съфіе дкънънярѣ тъ,
къстаъ ла оъшиле тале шь тинзъ мжна мѣ шим ъсте драг съ ъ хранъ

дела

КУВЪНТ АЛ, ЄІ,

Ачелуй дтру сфицн пърінтеле нострУ

ЗЛАТОУСТЪ ІѠАННЪ ЙУЛІЙ

Ла сфнта богоѳаленіе, адекъ ла бобоетезъ, ши пентручеа че ласъ сфнта службъ несфършитъ ши есь афаръ, ши пентру карій съкуминекъ ку сфнтеле таине нефіиндъ брбдничи ши оурмезъ гудей, Благословеще Пърінте.

Естъзи бон фрацилор тоци сжнтец дбукурие, карЪ нуман еУ сжн гур мъ афлу дскрбъ, пентру кь сокотиндь дтру ачест лучіе сУфлетеск, адекъ дтру милосрдіа лУй дмнзъУ, ши кУноскиндь немъсУрата богъцие, абесфречіій лУй Хс, адекъ мУлцимъ дУмилор коастре чебацстрЭнсь астъзи ла сфнта бесѣрекъ, ши ачест праз̃нікъ въжндь мУлцимъ ачаста, гарЪш фУгЭндь ши оУнтж дУ бесѣрека, рънѣщемисе ши мисескрбъще инима. декрѣме че бъзъ кь аре сфнта бесѣрекъ атжцѣ копій, ши нУполте съ базъ дтоате зналеле, че нУ маи кжндь эсте праз̃нікъ. со кжт бУкУріе сУфлетеск, со кжт беселіе, со кжт славъ лУй дмнзъУ, ши кжт фолосъ сУфлетеск арфи де амбе дтоате зналеле бесѣрека плинъ декрещини, кУ адевърат мУлт бУкУріе амабж. че съсокотим пре корабіарі ши пречеа чесъкнѣрнисеск, ши оУмбъ негУцеторіндь пре маре, кжт съневоіеск дтоат фѣлюл ка съполтъ Трѣ

МЪРГЪРИ́ТЪЛ

че локуриле чѣле кѫ ба́лѫри, шн съ̀ажѫ́нгъ ла̀ лима́н. Ѓа́рънои́ фїи́нд дъпѫ́рѫрт кà ѓтрѫ́нлѫчїѫ́шàла́ мъ́рїй ѓтрачастъ лѫ́ме, неконм фїи́ндъпѫ́рцацишн àрѫ́н ка́цикладе ба́лѫриле мъ́рїй, дè гри́жиле àче́щїй лѫ́ми, шн неàфѫ́ндъм оу́нісо́ри ѓнегѫцето́рїй, а́лтесо́ри лажѫдекъ́ци, шн ѓтра́лте гри́жи шн лѫ́кѫри лѫме́щи. Сжнт мѫ́цикарїй кѫ невое ме́ргѫ ла бесѣ́рекъ, нѫ́май дедоа́со́ри ѓтрѫ́нлн, сàѫо́да́тъ, ѓа́рѓ мѫ́цини́чиодатъ. А́ѫдсо́арънѫ́щиц къ ѓче́кин àѫфлкѫт дмнзъѫ́ лима́нѫ́л (чè стыїамъ àдъпостире) àша́ шн ла чѣ́цицишн ора́ше àѫфлкѫт бесѣ́река, кастънъзѫ́им ладжнса, шнсъскъпъ́м де гри́жиле лѫме́щи, шнсъ làфлъ́м ли́нище фъ́рѣдефѫ́ртѫ́нъ, пентрѫкъ ѓтрачѐсѣ сфнтъ лимàн àлбесѣ́речїй нѫ́нетѣмем нѝчи де ба́лѫри чè àѫ мѫ́лте приме́ждїй, нѝчи де робїа кѫргарилор, нѝчи де а́лтъ пагѫбъ despreо́а́менїй рѣ́й, нѝчи де хїа́рьле съ̀ба́тъчи, нѝчи де вжнтѫ́ри шн фѫ́ртѫ́ни ма́рн. Дебрѣ́ме чè нѫ́маà́честа àстесжнгѫ́рлима́нѫ́л чеà àдевъра́т, шн детоа́лте деа́чѣ́ѣкя́теàм ѕи слобо́д, шн нѫ́нѫ́май е́ѫ, чè май кжрто́сь дѫ́мнѣкоастръ сжнтіц мъ́ртѫ́рїй, къ деа́рчѐрчета нещи́не кѫнощи́нца нѝнимнаор бо́лстре àдевъра́т мѫ́лтъ ли́ніщеàр àфлà àлъѫ́нтрѫ, пентрѫ къ àкѫ́м нѝчи мънїа о́сѫ́пъръ, ни пофта трѫпѣ́скъ со̀апри́нде, нѝчи зависті́а нѫсо̀топѣ́ще, нѝчи мжндрїа нѫ о́стрикъ, нѝчи дешàрта мърире нѫсо̀ѫмфлъ. чè то́алте àчѣ́сте хїа́ръ съ̀ла́печи сàѫ смерит, пентрѫ къ лѣѫ àдормитпостирѣ, àскѫлта́рѣ гфнтелор скрипту́ри, ка́рѣ прен àѫ ѕ ѓтржндь ѓтрѫ́нниле фїе́ще къ́рѫаш ден кои, ка оу́н гла дмнзъ́ескѫ, то́алте па́тимиле трѫпе́шилѣѫ àфрънà́т. Дечи пентрѫ àчѐста кжтъ небѫ́ніе шн непринѣ́пере, шн кжтъ о́сжндъ вей съ́ниѣѫ, ка́реле нѫ́вей съ̀тè àпропїй àдѣ́сѣ шн съвїй ла бесѣ́рекъ, ка́рѣ не àѣ́те ден преѫ́нтъ мя́нкъ тѫ́тѫ́ро́р. Чè́ примбларе май бѫ́нъ шн май дефоло де кжтàчѐста кенсъ́ниеи? Чè ѓпреѫ́нларе кѫ о́а́менїй вей съ́àфлан май бѫ́нъ? Чè àстеѓпїедекарѣ сфнтей бесѣ́речи? Àдевъра́т вей съѕи́чи къ àстесъ́рѣчїа пїа́декъ шн о́прѣ́лецие бесѣ́речїй, Чè àчѐста причи́нъ чè ѕисеш нѫ́àстекѫ ка́ле, пентрѫ къ ѓтрѫпъмжнъ сжнт шàпте зиле, ка́реле àѣѫ ѓпърцинт дѫнеѕъѫ́ кѫно́й, шн нѫ доарь спфіе лѫ́ите пентрѫ джнсѫ́л май мѫ́лтъ пàрте, шн но́лсо съ̀нефіе́дат май пѫцин, нѝчи ѓто́кма нѫ́лѣѫ ѓпърцинт, ѓкъ ни трей зиле нàѫлѫ́ат, шн съ̀недà но́лсо кàрѣ трей. Чè ціе́со крещи́не цаѫ дърѫ́инт шàсе, àрѣ лѫ́й шаѫ лъсаи́т нѫ́май оу́на. Àрѣ тѫ нѝчи ѓтрѫ́лчѣѫ ѕи нѫе́щи бѫкѫро спфїй слобо́д дè гри́жиле лѫме́щи, ка съцфіе àѫ́ѕѫ́л слобо́д шн дешки, ѓтрѫ àскѫлта́рѣ сфнтелор скрипту́ри, чè фа́чи лѫ́кръ́л ка́реле флкътоци фѫ́рїй чей дè сфнте, àдекъ чей чè фѫ́рѣ сфнтеле о́до́арѣ àлбесѣ́речїй. Декрѣ́мечè ѓдарѣ́ѕи́е́щи съхрънѐщи шн àчѐстъ сфнтъ ѕи, ка́рѣ àстеàлѣсѣ шн àпрѫ́нтъ ѓтрѫ àскѫлта́рѣ сфнтелор скрипту́ри, съ̀со̀кѐлтѫ́е́щи ѓгри́жиле шн ѓтребеле чѣле дешàрте. Дарѣ чѐзнкь е́ѫ дè ѕиле ѓтре́ци? Нѫ́май чаѫ флкѫт въ́дѫка кѫ милостѐнїѧ фъ шн тѫ ѓкрѣ́мѣ ѕи́лей àче́щїѧ, шн прекѫ́м àѫдà́т àдо́йфилѣ́ри, шн мѫ́лтъ дра́гостеàѫдобжнди́нт дела дмнзъѫ,

àшà

аша шнтѫ дъ прѫмѫт лѫй дмнзъ́ѫ до́асэ ча́сѫри, шн е́л ба ады́че фка́са тай
мі́й дела́гонисите бѫне. Пр̃ъ денѫбе́й съ̀тела́шн нимі́кѣ де́ лѫ́кръ́рилае лѫме
щи, шн съкелтѫе́щи ден зи пѫцинъ вр̃ѣме пе́нтрѫ дмнзъ́ѫ, пъзѣщитесънѫ
пі́ерзи то́атъ о́стенѣла, шн то́атъ а́гонисита вїе́цїй та́ле. пе́нтрѫ къщїе
кѫноскъто́рюл де́нними кжнд нѫ́лѣъгъмо́ной сѣмъ. стрженпѣскъ фтро ми
кѣ дечѧ кжте лѫ́кръри сжнт а́гонисите демѫ́лцин а́ни, ачекнп фрикоша шн
пре́ жндоби, кжнд ашѣ бъта жо́к де́ бесѣрека їерѫсали́мѫлѫй, шн зна́ѣ. оу
плѫтѫвацѣ ка́селе делѫ́кръри а́лѣсе, че́ е́ѫ лѣ́м спѫ́лбера́т кло́ѫнбжи́, шн то́я
те слѫ́ прѣпѣди́т, зиче дмнѫ́л. Дар̃ъ съ̀ фрѣцїсърѫле че́лѫкръ пѫте́м съте
ѫ̀бъцьо́м, мънна́нте де́н кжтетребѫ́ескѫ крецинѫлѫй съфа́къ. девр̃ѣмече
нѫ́май о́да́тъ сѫ́ дедо́асъ о́ри бїй а́нч ѫ̀трѫ́на́н, пе́нтрѫ сѫ́флет съ̀те́ѫ̀кѣцъ,
пе́нтрѫ тр̃ѫ́п, пе́нтрѫ ѫ̀пърѫцїа че́рюлѫй, пе́нтрѫ мжнка́ча несфъ́рши́тъ,
пе́нтрѫ ма́тка фо́кѫлѫй, пе́нтрѫ ѫ̀дела́ѫнгъ рѣѣда́рѣлѫй дмнзъ́ѫ, пе́нтрѫ
ѣрта́ре, пе́нтрѫ покъ́ѣнцъ, пе́нтрѫ боте́зѣ, пе́нтрѫ ѣрта́рѣ пъка́телор, пен
трѫ лѫ́мѣ чѣ десѫ, шн чѣ дежо, пе́нтрѫ фи́рѣ о́менѣ́скъ, пе́нтрѫ чѣ ѫ̀
черѣ́скъ, пе́нтрѫ рѣѫта́тъ драчилор, пе́нтрѫ мещешѫ́гѫрнае дїа́волѫлѫй, пен
трѫ вїецѫ́ире, пе́нтрѫ порѫ́нчи, пе́нтрѫ дирѣ́ пѣпъкреди́нцъ, пе́нтрѫ ѣрити́ч.
Кѣчи къ а́чѣстѣ шн ман мѫ́лте де ѫ̀тжтѣ сѫкла́де сѫлещ́е то́т крецѝнѫ́л, шн
ѫ̀дж рѣспѫ́нсѫ тѫтѫро́р че́лора че́л ѫ̀трѣбъ пе́нтрѫ а́чѣстѣ то́лте. Дарѣ
бой ни́чи о́пар̃текжт демі́кѣ нѫпѫтец̀ съ̀ѫ̀кѣцѝц̀ де́нтрѫа́чѣстѣ, пе́нтрѫ къ
бе́нци фо́ларте ра́рѫ ла бесѣре́кѫ, шн ѫ̀къ шн а́тѫ́нчѣ кжнд ке́нци, нѫ́ке́нцѣ
пе́нтрѫ крес̃смере́нїе сѫ́флетѣ́скъ, ченѫ́май пе́нтрѫ со́бнчѣюл пра́зни́кѫлѫй,
ацїй пе́нтрѫ бо́рбеле шн а́дѫна́рѣ прїа́тенилор, а́р̃ъ бога́ц шн пе́нтрѫ мжн
дрі́ж шн трѫфі́а. Ід̃ъ еѫзи́кѣ къ де́ар̃ъбн нещи́не същїе то́лте кжте а́м
зи́ман сх, а́р̃ требѫ́и съвїе́ман а́дѣ́сѣла бесѣре́кѣ, сѣ а́скѫ́лте чита́нїиле
сфи́телор скрипту́ри шн а́ша а́дев̃ра́т лѣр̃ цн то́лте. Дкец̀ коко́ни мѫ́ци
шн послѫ́шничи, шн кжнд̃ вещи съ́н дя́ци ла мещешѫ́г съ̀ѫ̀бѣце, нѫ́имлиѣ
сл̃ъ́сѣман бге а́кась ни́чи деѣѫ́м, челетрими́тец̀ шн бѫка́те, шн ѫ̀брѣкъмин
те, шн а́лте челетребѫ́щще, ако́ло ла ка́селе да́скалилор, пе́нтрѫ ка сѫ́нѫ́й ѫ̀
пі́ѧдечебре́сгрижеделе́кась, дела небоинца мещешѫ́гѫлѫй, че пѫ́рѫѣ сѣсѣ
афле къ даскалѫ́л, ка съ̀ѣдепринзѣ май би́не шн дефоло ѫ̀бъцътѫ́ра. Ід̃ъ кои
вжнд̃ съ̀ѫ̀бъцѧ́ци нѫ́доар̃ъ кре оу́н мещешѫ́г про́стѫ шн мнк, че то́кмя ка́ре
лѣй май ма́ре шн май дефоло́сь декжт то́лте мещешѫ́гѫрилае, а́дѣкѣ ѫ̀чекнп
ѫ̀цплъчѣ лѫ́й дмнзъ́ѫ, шн съ̀добжндицѣ ѫ̀пърѫцїа че́рюлѫй, въпа́ре къ́кец̀ до
бжнди а́чѣстѣ мещешѫ́г прелѣ́сне, неневоиндѫ́къ ѫ̀то́атъ вр̃ѣмѣ. ѡ ма́ре не
бу́не, пе́нтрѫ къ́ѫ́м къ́ѣ тре́бѫе о́мѫ́лѫй мѫ́лтѣ гри́жѣ, шн ма́ре некоинцѣ,
ка съ̀добжндѣ́скѣ а́часть дмнзъ́ѣ́скѣ бѫнъта́те. А́скѫ́лтѣ че́зиче дмнѫ́л
ла еѫлїе. ѫ̀бъцѧцинкѣ дела мине, къ́ бла́жнь сжнт шн смерит къ́ нинма.
Шн а́р̃ъш прен проро́кѫ́л. Вени́ц̀ фи́лор демъ́ласкѫ́лтя́ци, фрика дмнѫ́лѫй
вою ѫ̀бъца пребо́й. Шн а́р̃ъш. ѫ̀делетничицнѣ шн кѫноащец̀ къ́ еѫ сжт

дъхнезъ. Дечи ши къ требъе съ̀нъ мълт кръме чела чеа съ добжндъ
сък ачаст кънтоаре дъ дмнезъ бъхнтате, ши цъпътър. Ест каса
нъне келтъим тоатъ кръмъ дъ астъзи, дожеиндъ пречем че нъкоу съвіе
тоате зилеле бесърекъ, тоарчем къвжнтъл спре повъстъ празникълъй
къ ажънце кжте ам зи ман сх, къ каре тоате съштъмъ дъскъ лъмъ лорча
мълт. Ши девръме че мълци пръзнъекъ ши съръторнле, ши
ък ши нъмеле съръторнлор цїъ, ар причинле пентръ каре сав фъкът
май тоци нъцїъ, адекъ кум къ съзиче празникъл дестъзи, артъторе. Тоци
цїъ, ар карт асте ачаст артъторе, ши чевасъзнк артъторе, ши де а
сте нъман артъторе, ав доас, ничи оунъл нъцїе. Каре лъкръ асте бръд
ник демълт ръъ анъсоцире. Девръме че пръзнъеск ачаст съръторе
тоци ан, ши причина ен нъсоцїе ничи декъм. Требъе дар тжю съ а
рътъм либовълъй дъмнъкомстр кл съцинц, къ нъасте нъман оуна ши сжн
гър артъторе, че май але сжнт доас, адекъ оунл асте ачаста, кар пръз
нъим астъзи, ши тоци ан тръчасташ зи. Ар адоа асте чъвїнтоа
ре, че васъфела сфършитъл лъмїи, пентръ карале амжндоас ачъст.
Аскълтаци чезиче апостолъл пъвел, ши тжю зиче пентръ ачаста че асте
акъм. Артъатъсав даръл лъй дмнезъчел мжнтъиторю тътърор оаме
нилор, карелене двац пре но, кале пъджд некърцїа, ши постеле чъле лъмъещи,
къ тръгъ мнте, ши къ дирептате, ши къ бънт крединц съръ нъбъкъ чет де
ак. Ар адоа зиче пентръ артъторе чавїнтоаре, ащетжд ферничта нъдъде
ши артъторе слъвїй амарелъи дмнезъ, ши мжнтъиторюлъй ностръ їс хс,
пентръ карт артъторе зиче ши проркъл їсаіа аша, Соареле себа тоарче
спре тъмъреку ши лъна спре сжнце, маи наинте пънъ авеи зїса дмнълъ,
че артъатъ ши слъвите. Дар пентръче нъстъкїам бго навленіа зїса
тръ карт сав ботезат дмнъл ностръ, чест зиче нъман зїса тръ карт
сав ботезат? Пентръ къзиче къ тзїса карт сав ботезат ав сфнцит ши
фирт апелор. Дечи пентръ ачъа тзїса празникълъй ачестъа ав тоци
апе денръ, ши ледъкъ лакаселе лор. ши лецин кжте оун ан ши дон, ши
маимълтъ, ши нъстъприкъ, Девръме чесъ сфнцеск астъзи, дирепче даръ
стъкїам зїса де астъзи артъторе, ши нъ че тзїса карт сав ботезат? Аскъ
тъ, Девръме чекжндъ сав ботезат ав нъскът хс, атънчъ нъсав артъатат латоци,
чекжндъ сав ботезат атънчъ сав артъатат, къ пънъ латзїса ачаста ман
мълци нъл къноща пре джнсъл, ши кум къмаимълци нълцїа ничи тлкъ
ноща къ асте фіюл лъй дмнезъ, аскълтъ чезиче їоан ботезъторюл,
тминжлокъл востръ ста ши нимен нълцїа пре джнсъл, дарче чеминъне а
сте денъл къноща алцїй, девръме ченичи сжнгър їоан ботезъторюл нъл
кънощъ пжнъ тзїса ачъа, ши артъш към къпъллъ фостъ къноскжнд їоанъ
аскълтъ къзиче, ев нъл кънощъм преел, зиче, ни челаче мълъ трименс ка
въ ботезъ пре джнсъл тапъ ачела мїлъ дъзъ, спре карele бенведъ дхъл сънт

погорѧндусе шѝ стѧнд дѣсупра луй, ачѣста ѝсте чѣла чесъ ботѣзъ ѣдхѣлъ
сѣнть. Че ѝпъ къ ѝстъзи сѣ ѧрътат тустрора къ ѝсте фиюл луи дѫ
незеу, дечи ѝрътш кум късѧнт долсо ѧръторѝ але домнулуи ѧрътатам ман
сус дикувинтеле апостолулуи, адекъ унлачаста чѣ ѝсте акум, шѝ алта
чѧвынтоаре. Пѧр акум требуѧще съзичем, пентру каре причинъ бине хс лѧ
ботѣзу? шѝ спре чѣ ботѣзъ бине? пентру къ ачаста ѝсте детрѣбъ съѫщ
кашѝчаман десусъ, карѣ нискаде ѝстъзи съѫ стѧкуим фоарте преамъруинт
къторъ думнѣвластр, къ динтрачаста бец куноаще манлесне шѝ чѣлалт.
Ботѣзу ѧуфост шѝ ботѣзъ жидовеск карелекурѫцїѧ некурѫцїнле чѣле трупе
цинѧръ нучѣле сufлетѣщи, адекъ апъкателор, пѣтру кѣ нѣчи пречѣл курбарю
нѣчи префур, нѣчи пречѣла чефъчѣ алть пъкатъ чева нул нѣзъвїѧ де пъка
теле луи, чѣ нуман, пречѣла чевръ апропїѧ детруп морт, шѝ пречѣл чѣ врѣ
мѧнка букате спуркате, шѝ пречѣл чесъ ѫпреуна кучѣн стрикаци шѝ пре ал
цїнкѧ ачѣщѣ. Къ зиче дмнезеу лакарѣ левѣцилор честукїамъ пресѫцѣск пре
проруул моусѝ, спълаци трупул луй кап курат, шѝ де клшѝ фѝ ачѣ
ом некурат пѣнъ ѫсѣръ, ѝръ ѫкъш сѣра тот съвакурѫцѝ, пентру къ
ачѣстъ чѣ амѫнс маи сус, нѧ пъкат адевърат нѣчи некурѫцїе, чѣ нефїинд
ачѣи сѫмени карелѣ фъчѣ ачѣстъ деплин, ѫй фъчѣ дмнезеу де съвършит
прѣи ботѣзул жидовеск адекъ прѣи спъларе, пентру пъзирѣ пъкателор чѣ
лор маимари. Дечи ѝтъ къ ботѣзул чѣл жидовеск нѫ слободїѧ прѣ ом де
пъкателе чѣле сufлетѣщи, чѣ нуман дѣнтинъ турїле чѣле трупещи. Пѧр
ботѣзул ностру нѫ ѝсте ѧшл, чѣ кумулт ѝсте маимаре шѝ плину дѣ дарѹ,
деврѣме чѣ нѣзъвѣще прѣ ом дѣпъкате шѝ курѫцѣще сufлетул шїндъ дарѹ
дховнїческ, шѝ ѝрѣш ботѣзул луй Іѡанъ декѫт ботѣзул жидовеск ера
кумулт ман налт, ѝръ декѫт ал ностру кумулт маи жос, карелѣ ера ѫмп
лѣкка оунпод, шѝ ляжутл ѻаменилор съпрѣнъ дела ачѣла спре ал ностру,
къ нуладучѣ преѻаменї спрепаза курѫцѣнїей трупещи качѣл жидовеск, чѣ
нуман чѣ ѫвѫцл шїи сфъцїѧ съш сиве ѻбичѣеле шѝ съсъ ѫтоарнъ пре дѫ
шїк дела рѣдъ спре бине, ѧвѫнд нъдѣждѣ мѫнтуинцїи лор ѫлу
краѣ фаптелор челор буне, ѝръ нѫ ѫботѣзури мулте шѝ ѫкурѫцири де ѫпе
деврѣме чѣ Іѡанъ нуѫнчѣ спълѫци хѫйнеле тале шѝ скалдъ трупул тъу шѝ ге
вїи курѫци, чезнѣ, фачецї родури врѣднче але покъѣнцен, дечи пентру ѧ
часта ѧуфостъ ботѣзул луи Іѡанъ маимулт декѫт чел жидовеск, ѝръ де
ал ностру маи жос, деврѣме чѣ ботѣзул луи Іѡанъ нѣчи дхул сѣнтъ нуда,
нѣчи ѣртаре депъкате нѫ дърѹїѧ челуи чесъ ботѣза, Къ нуман че порунчїѧ ѻа
менилор есъ покъѣск, ѝръ нукурѫцїѧ пъкателе кадмнул, пентру къ
зиче, єу прекон къ ботѣзъ кап спре покъѣнцъ, ѝръ ачѣла баспълѧ пре
вон куѫхул сфѣнтъ шѝ кufок, ѧдум аминте дезул русалїилор ѫтрукаре
сау ѧрътат апостолилор лимбиле чѣле дифок ѫпърцинте, каре ѫушъзѫѧсу
пра фѣще кърул дин апостоли, шѝ кум къ нуфост ботѣзул луй Іѡан де

МЪРГЪРИТЪЛ

плин нічи пѫтѣрѣ дхлъвъй авѣ, нічи ертарѣ пъкателор, ши деличи жсте
аѫке. Кѣ фърѣмѣ ачѣа фтжмплжндусе сфинтъвъй павел атимпинарѣ нице
оучинічи лиъвъй іѡан, фи фтребѣ преджнщій, ѧ лъатъвъ дхѣ сфинтъ дѣ
ка ѧ крезът? Тѣрѣ ей хисерѣ кътрѣ павел, кънъмай кѣ нам лъат дхѣ
сфинтъ, ченам нічи ѧ ъзит деждсте дхѣ сфинтъ. Тѣрѣ ель зисе кътрѣ дж
щій, Дарѣ фчевацботезат? Ей хисерѣ, ѧботезъл лъй іѡан, ѧтунче
хисе тръш павел кътрѣ джнщій, Дарѣ іѡан ѧъботезат кѫботезъл по
кѣинцій, тѣрѣ нѫ ал ертъчюній, Ши пентрѫкаре причинѣ мѫ ботезат?
Ѧскѫлтаци, Дефрѣме чель кжндѫ фвъца Оаменій лезичѣ, Сѣкрѣзъ фче
чекласъбіе дѫпъджнскъл, ѧдекѣ фдинѫлѣ. Ши ѧъзиндѫ ей сѫ ботезъ
фнѫмеле дмнѫлъй нострѫ ісхс. Ши ѧтунче пѫиндѫш павел мжнле лъй ф
капетеле челор ботезаци, Бени дхѫл сфинтъ ѧсупра лор. Кѣзѫш дарѣ кѣ
нахфост деѣъжршит ботезъл лъй іѡан? Кѣ де ярфифост деѣъжршй
нѫмфи ботезат павел де ялдонлѣ рждѣ нічи шарфнрѫ сфинтеле лъй мжни
прекапетеле лор, ши състроице съле съвжршаскѣ дхѫл сфинтъ ботезъл.
Де ѧтунче фпкжнд аша ярѣтѣ мърирѣ ботезъвъй челъй апостолеск, ши
кум кѣ ачела алъй іѡан жсте кѫмѫлтѫ маминѣ декжт ачеста, чеѣтъ
кѣ кѫноскѫм сѡсебирѣ ботезърилор кѫ аѫтсте пилде чехисем, тѣрѣ требѫ
възичем ши пентрѫче съботезѣ хс, ши фче ботезъ съботезѣ, Дефрѣме
челъй хс, нѫнтребѫ нічи ботезъл чеживеск нічи чемаи де апон алне
етрѫ, тѣрѣ нічи ертаре депъкате, прекѫ ера фърѣде пъкате, нѫнтребѫ ни
сѡкърѣцеіе кѣзиче скріптѫра, Пъка на фъкѫ ни са афлѫ виклешѫ фротѫ лъй
ши тръш Чине дентрѫ бонмъвъ дожени пентрѫ пъкат? Дефрѣме чѣ сфж
тѫл лъй трѫп, нафостѫ липсит де дхѫл сфинтъ, кѣ кѫм ярфифостѫ лип
сит де дхѫл сфинтъ, каре ден дхѫл сфинтъ сафтрѫпат? Пентрѫ ачѣа
дарѣ дефрѣме чѣ нафостѫ липсит ачел сфинтъ трѫп де дхѫл сфинтъ, нічи
пъкате нафѫ абѫт. Дарѣ пентрѫ каре сафботезат? Ѧтжю требѫе същи
кѫ чѣ ботез сафботезат, ши дѫпъ ачѣа вом кѫноаще ши причина. Нѫ
сафботезат дарѣ мжнтъиторюл нострѫ нічи кѫ ботезъл жидовеск, нічи
кѫ алнострѫ, чесафботезат кѫ алъй іѡань. Дарѣ пентрѫ чѣ сафботезат
кѫ ал лъй іѡань, тѣрѣ нѫ кѫ алтъл? Пентрѫ ка съкѫноащем ной прен мнж
локѫ ліріїй ботезъвъй ачестѫа, кѫм кѣ нѫсафботезат нічи пентрѫ ертѫ
рѣ пъкателор, нічи ка съ фдарѫл дхѫлъй сфинтъ, дефрѣме чѣ ачест ботезъ
ал лъй іѡань нѫ авѫ парте деачѣсте дарѫри деамжндоао, прекѫм ам ярѣтат
май със. Ши кѫм кѣ нафѫвенит хсла іѡрдань, нічи пентрѫ ертарѣ пъкате
лор, нічи пентрѫ дарѫл дхѫлъй сфинтъ, съкѫноще ден кѫбжнтѫл чаѫ хисъ
іѡань, кѣ пентрѫ класънѫгжндѣскѣ чинека денчей чѣ лѫфостѫ ятѫнчѣ аколо,
кѣ мѣрце хс кѣтрѣ іѡань пентрѫ покѣинца, кѫм мерцѣ алци сѡменн. Ѧ
екѫлтѣ кѫм Оаѫ ярѣтат ши ачаста іѡань, кѣ ачесташ іѡань каре зичѫ
Оаменилор челорал лаци прощи. Фачец родѫрн врѣдниче покѣинцій. Ѧскѫлта
чѣ

чезнічелуй Хе. Єу требуѧще съмъботезъ дела тине, шн ту вїй къторъ мине? Шн ачаста луци їсѡнь, арътѫндь къ нлу мерсь Хс къторъ джнсул, пентру причина чѐ мерѫтъ чежлаѧци Оамени, адекъ нічи пентру покъиницъ, ни пентру ертарѣ пъкателор. Дебрѣме чѐ атѫта ауфостъ Хс Осебит депъ кате, кѫт токма шн декѫт сѫнгур ботезъторул ауфостъ май курат фъ рѣденічи Оаъмѫнаре. Даръ пентру чѐ сау ботезат? дебрѣмече нічи пентру покаиїе, ни пентру ертарѣ пъкателор, нічи пентру дарул дХулуй сфинтъ. Даръ пентру алте причини сау ботезат? Адебърат пентру ате долѡпричини ни сау ботезат, оуна пентру карѣ ауцисъ їсѡнь, търъгата пентру каре ауцисъ Хс къторъ їсѡнь. Даръ каре причинъ ауцисъ їсѡнь съфіе ботезул луй Хс? пентру класъ куноаскъ тоци, прекум зичѣ шн апостолъ, Къ їсѡнь ау ботезат преОамени ку ботезул покъиниції, кастькрѣзъ ѧчелучева съвіе дупъ ел, адекъ ѧХс, шн ачаста ауфостъ ѧдрептарѣ ботезулуй. Къ аде вѣрат амѣрце пре ла каселе тутурор, шн абиате ѧоуши стригѫндь шн зикѫ пентру Хс, ачеста есте фїул луй дмнезъу, шн крѣдец ѧтру джнсул, арфиеъгат Оаменилор бъгуматъ съгукрѣзъ мъртурїа луй. Єар къчи ау мерсу къторъ їсѡрдань, шн сау ботезат дела їсѡань ѧнинтъ атолт мулцимѣ, кѫци ауфостъ пре църмуреле апей, карїй ауѣзът ку Окїй лор ачѣ тань, кум сау ботезат, шн ѧчекнт сау погорѫт дХул сфинтъ асупра луй ѧкинд дѐ порумбъ, шн ку мултъ ѧл мъртурисїѫ денчѣрю гласул пърнителуй прінбенирѣ дХулуй сфинтъ, ауско мъртурїа луй їсѡнь ден толтіь препуне рѣ, пентру ачѣѫ шн їсѡнь сѫнгур ауци. Къ ѣу нулам щїут предѫсул, адекъ ауцисъ къ нулщїѫ, фъкѫндь врѣдникъ мъртурїа луй. Дебрѣме чѐ їсѡнь ера рудъ ку Хс амѫндой трупѣще. Дечи пентру ачѣѫ класъ нуст препуе лукрул къ мъртурнеѣще їсѡнь прѐ Хс пентру къчи ѧн аете рудъ, ау токмит дарул дХулуй сфинтъ де аукрескут їсѡнь ѧпустіе дѐ миезъ, шн апой какум ларфѣ куноскут ку дмнезъпирѣ ашѫ ѧмъртурисїѫ, пентру ачѣѫ зиче, къ ѣу нулам щїут пре джнсул, адекъ нул куношѣм. Даръ дебрѣме ченулан щїут, кум лан куноскут? Єар ел зиче. Чел чемау тря ми съл ботезъ, ачела мїау спу. Чецау спу? Пре карелебѣй бедѫ дХуль сфинтъ погорѫндусе къ оуй порумбу, шн шезѫндь дъсупра луй, ачела есте чел чеботѣзъ ку дХул сфинтъ шн кофік. Дечи бези къ пентру ачаста ау венит дХул сфинтъ, търъ нѫ съфїевенит калтуничѣ ѧтѫю, чекъ съарате тутурор пречел мъртурисит, зъурѫндѧ ѧкинд деорумбу. пентру ачаста даръ аувенит, шн пентру алтъ причинъ сѫре карѣ чезиче ел сѫнгур, адекъ зикѫндь їсѡнь. Мїе ѧтребуе съмъботезъ делатине, Шн тѫ бїй къторъ мине? Єаръспунсе зикѫндь. Ласъле тоате, пентру къ ашѫ стукаде стъпанеску тоатъ дрептатъ. Бези даръ ѧцелепчюнѣ славїй? Бези смереніа чѣ ѧцелѣптъ астъпѫнулуй? Чебласъѧсемнѣзе ку ачѣлѣ кукинте чезиче съпланѣску тоатъ дрептатъ? Дрептатѣ стукїамъ съвѫрширѣ

ăптъхро́р пърѝнчилор , кѝ къмѝ зѝче шѝ ю́рнлъ . Ѧдекъ ѐрѝ ămжндо́й дрепт
ци , оумбажндъ ф̂тръ порѝнчиле дмнълъй фъръ деприхѝнъ . дечи девръ́ме че
ешиндъ съпанъ́ск тоци сѡ́менїй ачѝстъ дрепта́те , нѝменъ нъслъ ăфлѧ
съсѡпанъ́ск шѝ съмъла́цск ачѝстъ дрепта́те , мр̃ъ хр̃с кенѝнд о̃планъ
ще . Дарѝ властъ́ѝнъ чинеба́ чедрепта́теже́сте съсъботъ́зе хр̃с ѕ ѧдевъра́
дрепта́те ъфо́стъ съсъпа́че мъръгъ́рїей ботезътюрлъй , шѝ съсъботъ
зе , пентръ кѣ ф̂че́кип слъ́тъмѝ ф̂прежъ́р , шѝ жъ́ртвъ ъ́ъ ъ́дъ лъй дмнзеъ
шѝ сѫ́мъ́ителе ъ́ъпъзѝп , шѝ съръ́бъториле жѝдокилор ъ́ъ планѝп . ъ́ша шѝ а
че́сть сфѝнъ боте́зъ фїйнд детръ́бъ ълъ́дасѡ , ъ́скъ́лтжнд пре ботезетюрл
шѝ проро́къ́ , прекъ́м ъ́ъфо́стъ бо́ж лъй дмнзъ́ъ съсъботъ́зе тѡци о́ѧменїй .
Ѧ́скъ́лтъ чѐзиче їсѡ́нь . Чѐл чемаъ́ тримѝ съботе́з кѣ а́пъ . Шѝ тръш хр̃с
зиче , Къ ва́мешїй шѝ нородъ́л а́ъ ф̂дрепта́т пре дмнзъ́ъ , ботезжндъ́се
шѝ ен кѣ боте́зъ́л лъй їсѡ́нь . Гр̃ъ фарисе́ѝ шѝ кѣртъра́рїй съ́ълепъ́дат де
во́ж лъй дмнзъ́ъ , девръ́ме чѐ нъ́слъ ботезат деладжнесъ́л . Дечи деъ́ъфот
дрепта́те , съсъпа́че норо́дъ́л лъй дмнзъ́ъ , шѝ дмнзъ́ъ ъ́ътрими пре́ їсѡ
съ́ъботъ́зе , пентръ кѣ хр̃с ф̂пре́ънъ кѣ чѣлъ́ла́те порѫ́нчи ълелу́їй ъ́ъпланн
шѝ ачѝста , кѣм ѧмзиче , съфїе то́лте порѫ́нчиле ле́цїй , ї , де галѣбени , кѝ
ре съ́ъкпъзѫ́т касѡдаторіе съо́пастъ́ческъ нѣмъ́л о́менѝск , шѝ нъ́сѡлапъ́ѝнъ
пентръ кѝръ даторіе нецинѧ мо́ърпъ́ъ прѝнши ф̂легъ́тъ́ръ , фїйндъ́ной бинова
кѣ ачѝстъ грешлъ , дечи пентръ ачѣ́ѧ бенѝндъ хр̃с шѝ ъфлѧ́ндъ́не пренои ф̂ле
гъ́търъъ́ъ пъ́ътѝп даторіѧ , шѝ нѣ́ъ слобозѝп , кѝре нъ́ъкъ́мнои съсѡпъ́ъ
ачѣ́ъ даторіе . Пентръ ачѣ́ѧ нъ́ъзи кѣ съкъде съфъ́чем ма́тъче шѝ ма́тъче ,
че ъ́ъзи съпанни́м то́ат дрепта́тъ . Ѧдекъ зиче , Мїемнѣ́ъде ка́рел
ежнѝ спъпжнь шѝ ам детоѝ бинеле съпа́ътѣ́ск пентръ че́ѧ ченъ́л кѣ чѐ па́ъ
тѝ . Ачѝста даръ ѧ́сте прѝчина ботезъ́л ъ́ъй кѝръ са́ъ ъ́ръта́т , кѣ ъ́ъпла
нѝп то́ат лѣцъ , шѝ ачѝста шѝчѣ́ѧ чесъ́ъзѝ ма́йнаи́нте деачѝста . Пен
тръ ачѝста шѝ дхъ́л сфѝп са́ъ погорж ф̂кип депорѫ́мбъ , декрѣ́ме че оу́ндѣ
ѧ́сте ф̂пъкъчюнъ шѝ ф̂прїетенѝръ кѣ дмнзъ́ъ , ако́ло ѧ́сте шѝ порѫ́мбъ́л .
къ шѝ ф̂кора́бїе ф̂крѣ́мъ ъ́ъй но́е порѫ́мбъ́ль ъ́ъ бенѝп ъ́дъкжндь стжл
па́ре де масли́нь , ф̂кипь десе́мнъ де ю́биръ дѐ ѡ́ѧмени ъ́ъй дмнзъ́ъ ,
шѝ де нъ́ъбъ́ѝръ ачѐ́ъй пото́п ма́ре , шѝ ѧкъ́м ф̂кип депорѫ́мбъ зиче , р̃ъ
нѣ ф̂тръ́п депорѫ́мбъ , Къ съкъде съ ф̂целѣ́цем ачѣ́сте кѣбинте фоа́рте пръ
ѧмъръ́нъ . Декрѣ́ме че дхъ́л сфѝнъ вине , бестиндъ мила ъ́ъй дмнзе́ъ ф̂
то́ат лъ́мъ , шѝ манжрто́с ъ́ръта́жндъ кѣ ачѝста , къ́къде о́мъ́л чѐл
съфлете́ск сфїе фъръ дерѣъ́та́те шѝ про́сп , фъръ денѝчи оу́нъ никлешъ́г ,
прекъ́м зиче шѝ хр̃с , Денъ́ѣ́ѣ́ц ф̂то́ъче съфѝци ка кокоѝй , нъ́ѣец ф̂тра
ф̂тръ ф̂пърѣцїѧ чѐрюлъй , Къ кора́бїѧ ачѣ́ѧ ълъ́ѝное ф̂четжндъ ъ́тъ́ѝчъ
ачѣ ѣ́рѝнъ шѝ ачѐ́л пото́п ма́ре ѧ рѣмасе пре пъмжнтъ , ѣ́ръ ачѝстъ фирѣ
ск кора́бїе , Ѧдекъ дмнъ́л но́стръ хр̃с , дѣка са́ъ стрика́т краѫ́ба , са́ъ лъ́л
лачѐрю , Шѝ ѧ́сте кѣтръпъ́л дѣдирѣ́пта лъй дмнзе́ъ шѝ пъ́рѝнтелъй , кѣ
ачѐ́л

ачéл невиновáт шн ѳтрýтот кýрáт трýпýл лýй , Йăръ девръме чене ăдýсе
ăминте детрýпýл чел дмнзéск , сънбнцїй мїéй ăскýлътътóри , кăдесе
кът депýцин спзúчем чева шн пéнтрý ăчаста кътрь фъцеле дýмнъвоа
стрь , шн ăша съсфжршúм покъстъ , къцúгý фóлрте бúне къ мýлц ăлъргъ шн
съ ăпрóпїе ла дýмнезéска шн сънта мáсъ пéнтрý óбичéюл прáзнекýлýн ,
ăдекъ лăсънта причещéнїе , пéнтрý кáрїн прекýм дебогáтеóри ăмзúс шн ă
кýм зúкý , къ нýспúлде съпъзъск нýмаи сърбътóрнле кжнд кóр сúеть при
чещýúск , чи спш кýръцъск кýнощиица чъ дúнлъýнтрý , шн ăтýнче естъ
ăпрóпїе ла ачáстъ сфнпъ мáсъ . Девръме чè чéл че è спýркат шн къ нúнема
некýрáт , нý нýман ѳчъмлалтъ кръме , че нúчи ѳзíоа прáзнекýлýн нýлсте
връдний съ добжндъск сфнтýл шн ѳфрнкошáтýл трýп ла домнýлýн . Ă
шнждеръ шн чéл кýрáт каре десъвржшит шй спълáт пъкáтеле лýй прен по
кúница чă ăдевърлтъ , нý нýман ѳзíоа прáзнекýлýн че пýрýръ шн ѳтóлтъ
връмя тóте връдней съ добжндъск ăчъсте дýмнезéщи шн де дмнзéý дъ
рúте тáйне . Ăсъ пéнтрý ачéстý лýкрý нýщїý чéвою съзúкý , шн кýм съ
воръзи чéн мáи мýлци кáрїн сжнт плúни деръýтъци , ăдекъ къдъка бъд
зíоа сърбъторїи къвúнезéн ălъргъ тóци , кăкýм пр ѳдемнă , шнсъ при
чещéск кý пръкýрáтеле тáйне , кáреле нúчи кý сжїй лóр нхсжнт връдний
сълевáзъ , пéнтрýкáре шнкон , прекжци кýноащей денпрачéй невърдний ѳй
вмсопри класъ нýсъ пречещýлкъ , фїíндý невърдничи , пръ прекжци нýлко
кýноаще ѳнвомáтсă ălмила лýй дмнзéý кáреле кýноаще чъле ăскýнсе ălегж
дýлýн ăтýтýрóр ѳлменилор . Дирептъчъ ăспъзи вом съфáчем ѳтóткй
пýа съ ѳдирептъм пъкáтýл чéл бъдит ăл тýтýрóр . Денчè бъпáре кънка
сфíе ачест пъкáт бъдит ? Йăсте ăдекъ кънименъ нýсъ ăпрóпїе ла чъле дý
нездещи тáйне кý фрикъ , чè ѳкъ манвжртóс тýрбýráц шн ămестекáци кýфи
ръ шн мънїóши грънинд кýбинте фъръ декáле , шн клеветúнд шн снаинд пè
ăпрóапеле вóстрý , шн ălтемúги де лýкрýри фъръсокотълъ фачещи . Кáреле
дмнýлтеóри лъмзн , шн ăкýм ѳкъ нýпъръсéскý ănýлезиче . Нýкъ ѳнтаци
лалýкрýриле чъле делýпътóри , кжнд мъръце лýпътъторюл чéл че бирýжще пре
ѳмнжлокý тжргýлýй ăбжнд ѳкăпýлýй кýнýнъ шн ѳподоби кýхáнъ сúх
пъ шн цїíндý ѳмжна лýй тонг , кжтъ тъчъре шн кжтъ токмúре йсте
ăтýнчъ ѳтот нородýл , нефїíндý ălтъ гжлчъвъ фъръкжт чела чèрн
гъ клеъ такъ тот óмýл ? Кýм даръ нýкътляре лýкрý фъръ декáле сънби
тори депривъл крещúни ? Ăдекъ ăколо óунде съфълýжще дїáболýл съ фíе
ѳтжта тъчъре шн лúнище , Йăръ ăчи óунде некїíмъ Хс , къръ джнсýл
съфíе ѳтжта тýрбýráре шн гжлчъвъ , ѳтжргý съфíе пáче шн лúнище ,
пръ ѳбесъреки стригáре ? Премáре съфíе лúнище , пръ лалимáн съфíе кă
лýрн ? Чéте гжлчевещи сънóмýле ? Ăспýнем ? шн чекýщи ? деневажлýкрýрило ѳ
жте грижъ ако ? Сокотúще чева , къ ă шнлýкрýри ѳтрачетчи ? Ăдúчи ămúнекъ
ѳкъ ещи препъмжт , Пáрецисе къ ѳкъ мă ещи кý óлменїй ? Даръкý ? Óаре нý

МЪРГЪРИТЪЛ

кжнт аѹѣ:ств тоате сѣмне ѣѹнуи кѹцет ѯпїетрит ? ѧдекъ съ гжндим ѯ
трачела час кжнд мѣрцем ла сфнта пречещенїе къ стъм препъмжнтѹ .
ши съ нѹ гжндим къ ѯтрачела ча сжите ѯндц кѹ ѯцерїй ? кѹ карен ѯпрев
нъ ши вїереѹл чел тннъ ам трими ла дминдѣ , ши кънтарѣ чѣ дебѹкѹ
рїе . пентрѹ ачаста ши пр адѹчелемїеѹ хс нъ нѹмит вѹлтури Зикѧ
дь , оуде жите стжрвѹл ѧколо ши вѹлтурїй съвор ѧдѹнѧ , пентрѹ касѣне
фїе оѹмблетеле ностре лачерни , кась ѣѣврѣм ѯтрѹ ѯнъѧциме фїиндь
оѹшърѧци кѹ ѧрипиле дхѹлуй сфнть , Пр нои сжнтем кашърпїи , не тжрж
препъмжнть , ши пѣмжнть мжнкъм , Кѣци съвъ спѹю деоѹнде сѣфѧче гж
чѧба ши тѹрбѹрѧрѣ ? кънефїиндь нимень съвъцїе оѹшиле ши съвъ сопрѣ
ств , фуниц ши вѣ дѹчец оѹнде къ жсте коѧ , пѣнь ѧнѹсъ съкжши сфнта
ши дминъчиска летѹргїе , Каре ши ачаста жсте оѹнсемнѹ демїре хѹлъ ,
Уефачи ѽ Ѻмѹле ? ѧкѹм кжндь жсте хс , дефѧцъ ши ѯцерїй ѧнчи , ши ѯ
фрикошата мась жсте пѹсъ ѯнаннте , ши фрацїй пъи кѹмѹлтъ смерире
зворѣскѹ , пр тѹ кѹтези ши лаш тоате ачѣстѣ ши тедѹчи . нѹсокоѣ
къ фїиндь тѹ кжндва кемат ла маса вреоѹнѹи боѧрю маре , мъкарь дѣтѣй
ши стѹра маннаннте дѣтоци , пр нѹпоци съ тедѹчи де ѧколѣ пъит нѹ
стрждиѣ ши чеѧлѧци , Пр ѧнчи оѹнде съ съвжршъскѹ прѣкѹрателе ши
ѯфрекошателе таинеле лѹй хѣ , ѯкъ маннаннте пѣнь ѧнѹсъ съвжрши
ств дминезъиѣскъ тлинѹире , кѹтези тѹ делелаш , шиѣте дѹчи лагрижиле
чѣлетрѹпещи . Дарѣ сѹлре чертъчюне вей съжи ? сѹ чертъспѹнсѹ вен съда
ѧстевь бож съвъспѹю ѧлкѹй лѹкрѹ фѧкѹ ши кѹи съ ѧсамънѣ чѣи чѣ есѹ де
бесѣрекъ маннаннте пѣнь ѧнѹсъ съвжрши сфнта летѹргїе , ѯпревѣнь кѹ
рѹцинле чѣле демѹлцемнѣть ? Бою съвъспѹю ши мъкарь къ жсте кѹвжнтѹ
кангрѣѹ , пр ѯкѫш денекое жсте съдзичем пентрѹ лѣнѣ ѧмѹтора . Кж
дь сѹ ѯпревѹнат гѹда лачина чѣ детаннъ ѯвртѣмъ патемей дмнѹлѹ , чѧ
лѧци оучеличи ши ѧпостоли ей шѣдж ѧколо кѹлнице , пр нѹман ел сж
гѹр съриндь ешь маннаннте . ѧчелѹж дарѣ съ ѧсамънѣ чѣ чѣ фх деанчѣ
маннаннѣе десъкжшитѹ летѹргїей , Пентрѹ къ ел де нѹсафи деп ърїа де хс ,
ни вжзъторю нѹсафи фъкѹ , денѹсафи деспъци дѣ соцїиръ челорадѧци оучелични
нѹшархипїердѹѣ ши сѹфлетѹл ши кїаца крънжмашѹл , денѹсарфи ѽсебит де
трѹ ача тѹрмъ сфнтъ , нѹлърфи ѧфлат лѹпѹл чел мжнкъторю десжнце съ
мънжнче , денѹсарфи деспърцит дѣпъсторю нарфифост мжнкат де хїарѣ .
Ѣзи дарѣ къ рѹгънчюнѣ чѣ май деапоѝ чесъфаче дѹпъ сфнта лнтѹргїе ѯтрѹ
ачелакит съфаче . Пентрѹ ачѣста лѹкрѹ съкадеши ноѧс ѧкѹм ачѣж съсоко
тим , ачѣж съгжндим , темжндѹне дѣпъкатѹл ши десъсжнда ачелуж , де
крѣме че стъпжнѹл нострѹ хс цаѹдат сфнтѹл лѹй трѹп , пѣрь тѹ нѹман
ничи кѹкѹвинтеле нѹбей съи дай плата чей съкаде , нинъ ѯнмѹлцимещи пентрѹ
дарѹл че ѧйлѹат , че стътѹржндѹте дебѹкапе трѹпещи , нѹц ѧдѹчи ѧминтте
съ тѣторчи пѣрь ларѹгьчюне , каре жсте хрань сѹфлетѹлѹй , каре тефаче де

ешь

вещи пърташь къ толть зндирѣ, адекъ шн къча бъзутъ шнкъча невъзутъ, фннде тъом смернт шн дефире проастъ. дарънъ ѳгъдъещи съмълце мещи фъкъторилъй тъъдебнне, нчи къкъвжнтъл, нчи къ лъкрълъ? да ръ към борфн ачѣстъ? нъборфн врѣдниче мънчїй? ачѣстъ лезнкъ, нънъмъ касълъдлци къкнтеле, нчи пентрък къ съвъторвщи шн състрнглци, че пентрък кастцннеци мнте мълть врѣме къкнтеле ачѣстъ, шн съ ѳртлцѣ чѣ чесъкде токмѣлъ шн бъна ѳржндълла ачестор дмнезѣещнтне, пентрък къ тайне съкїамъ шнежнт, де оунде ежнт тане, съкъдесъфїешн тъчѣре шн лннеще мълть. дневтъ ачѣа къмълть тъчѣре шн мълтъ токмѣлъ шнкъ смерєнїа чѣ мълтъ че съкъде сфнтей причещєнїе съневрнчестънм, ка съдъчем пре дмнезъ лламаймълтъ драгосте, шн съфлетъл ностръ съл къ рѣцнм, детоатъ спъркъчюнѣ, класънедъвреднчнм бънътъцнлор челор кѣч нче, карелє тоци ной съледобжндим. къ даръл, шн мнла дмнълъй ностръ їс хс. акъръа є слава шн пътѣрѣ, шн фкнтъчюнѣ, шн тръіа фвѣчїй бѣцнлор амнн.

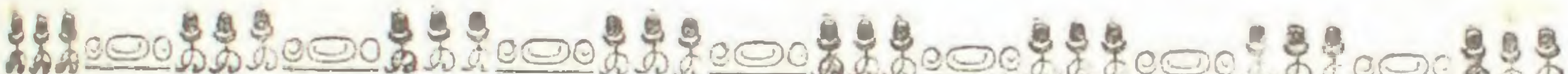

къвънт ал, ѕі,

Ачелъй отръ сфнци пъринтеле ностръ

ЛЛУЙ ЇѠАННЪ ЗЛАТОУСТЪ

Пентрък рѫгъчюне. Бгословѣще Пъринте.

Кнм къ аште рѫгъчюнѣ кап атоатъ бънътатѣ, шн фолосинцъ шн мжнтуире вїецїй вѣчнне, нименѣ нъаште сънъсѫщіе, шн съ нъсѫ къноаскъ. Аѣ бою шнєъ кжтп мїарфн пътинца съ повестеск кжтъ пътѣре аре рѫгъчюнѣ, шнкжтъ фолосинцъ дъ челора че съ роагъ къ нним къратъ. пентрък ка съфакъ къбжнпъл мїеъ пре чѣ чесжнт фъцлци авїецїй къ рѫгъчюне, шн къ фкнтъчюнѣ лъй дмнезъ, съфїе шн мангражнчн, шн къ толть неконнца съласфїе мнтѣ лл рѫгъчюне. Ашиждерѣ тръш карїй аъ петрекът вїлцъ къ лѣне шн лѣъ фостъ съ флетъл пъстію детоатъ рѫгъчюнѣ, съфцелѣгъ шн съкъноласкъ пагъба врє мїй лор чей трекъте, шн спнъфїе липсинци десѫмжнтуире кла ачаста, фчѣа лълтъ врѣме авїецїй лор. Пентрък ачѣа дарънмай декжт денчепът бом съдоведнм ачестъ лъкръ, към къ рѫгъчюнѣ аште оун лъкръ маре, пентрък къ фїеще карелє че фаче рѫгъчюне корвѣще къ дмнезъ. Дечн кжтъ чинсте аре ачестъ лъкръ афн чинева ом шн съворвѣск къ дмнезъ, сокъноскъ шнѫ щіъ тоци, тръ съдоведѣск къкъвжнтъл чинстѣ ачѣа мълци нхѫпот, кнчн къ ачаста чинсте кобжршще маре кънїнца фчернлор, каре лъкръ. шн

МЪРГЪРИТЪЛ

Ён тоци бине цїинд҃ълe , съкъно́лце , къ а҃ъфо́стъ а҃дъкжнд҃ь ръгъчю́нилe пророчилeр ла дмнезъ҃ъ , шн лъ҃дълe шн ф҃книвчюнилe ла стъпжн къ мъ́лтъ фрикъ , а҃бжнд҃ъ о́брѧзелe лор шн пичо́релe лор а҃копери́тe къ мъ́лтъ смере́нїe , мрѣ къ чѣ҃ че зъбо́рѣ шн нъпотъ съсъ а҃шѧ́зѣ , а҃рѧтъ фрикѧ че а҃ъ , шн а҃часта мисъ пѧ́рекъ сѡфлкъ ф҃трѧчестѧ кнп , ка съне҃квце прено́й ла крѣмъ ръгъчю́нїй съ оуйтисм фи́рѣ чѧ о́менѣск , шн къ невои́нца шн къ фрикѧ кѧрѣ а҃вем а҃тъ съ нъвредем , нич съ нисѣнъ лъчаскъ вре оуглъкръ делe лъмїй а҃чецїа , че съннсъ пѧрѣ къ сжтe ф҃милокъ ф҃черло , шн фа́че ф҃книвчюнъ чесфа ен , къ ллате Толе лленолепрелъ мъ́лтъ деспъріцире , шн фи́рѣ , шн оумбла́рѣ , шн ф҃целепчюнѣ , шн мнкѣ , шн сѡрн че лѧ҃т а҃рзиче чинева , мрѣ ръгъчюнѣ жстe оуглъкръ десъ́це шн ф҃цернлор шн о́менилор , Шн къжстe нимиць ф҃тръ дж҃нший клеть деспа́рцъ а҃чѣстe до́лѡ фи́рн лръгъчюне . А҃часть ръгъчюне тесѡ себѣце дедобито́ачелe чѣлe некъбжнтъто́ре , Ръгъчюнѣ а҃часта тефа́че соцъ къ ф҃ерїй , а҃часта по́ате кържнд҃ь съте ф҃нлце ф҃бїа́ца шн ф҃петрѣ черѣ шн ф҃чи́нстѣ шн ф҃токмѣла шн ф҃тръ ф҃целепчюнѣ шн ф҃целѣцерѣ лор чабънь . Шн тефа́че сѣбе невоецн ф҃то́лъ бїа́ца тл҃ съфи́й ф҃ръгъчюне шн ла слъжбл лъй дмнзе́ъ , пентръ къ челъкръ жстe а҃тъ́нче манчинстилла о́м декжт а҃чѣста . А҃декъ сѧфлкъ бо́рѣ къ дмнзе́ъ , чѣ́стe мланди ре́пть шн млй ф҃фръмъсецлт шн мли ф҃целе́пть декжт а҃чѣста , Къ дебрѣ ме чѣ́ѣ чекорѣ́ескъ къ о́лменїй чен ф҃целе́пцн съ ф҃целепцѣ́скъ кържндъ шн ен кашн а҃чѣѫ , де корѣ́ъ мъ́лтъ шн дѣ́съ каре сѡфлкъ , Даръ чесъкладъ съ тъчѣ́м пентръ а҃чѣѫ че корѣ́ескъ къ дмнзе́ъ шн съро́агъ , Кжтъ ф҃целепчюне шн кжтe фа́йтe делъкръри бъ́не ледь мл҃тва шн ръгъчюнѣ , А҃тѫ та кжт҃ дева зъ́че чинева къ жстe ръгъчюнѣ причина тъ́търо́р фа́йтело чѣлор бъ́не шн а҃дирепті́цїй нимиць нъ́вагрешн . Къ фъръ де а҃часта нич сѡфа́йтъ бъ́нь нъ́стела о́м съл ф҃дирепті́ѣзе ла бъ́на крединцъ , чи стe ка сѡчета́тe че на́ре зи́дъ ф҃прежъ́р , шн съѫ прелѣ́сне дечѣ́н че сѡба́т , нелъкѫ денимень нич о́сѡпрѣль . А҃трачѣ́стлкнп шн съ́флетъл ка́ре нъ́стe ф҃къжъра́т къръгъчюне , прелѣ́сне ф҃лбирѣ́ѫще дїа́волъл , шнл фа́че депрїнмѣщето пъкатъ́л шн то́лть рѣ́стлть , къ ф҃тжкш да́тъ дѣклѣ́ де дїа́волъл ѫн съ́флет къ стe ф҃къжъра́т къ мл҃тве шн къ ръгъчюни , нъ́къть҃ъ аст а҃ пропїѫ дежнсъ , късъ҃тѣме депъ́тѣрѣ шн дѣ҃ърїѧ че а҃ре деръгъчюни . Къ манмъ́л ф҃търъ́ще ръгъчюнѣ съ́флетъл декжпжнѣ тръ́пъл . Шнѣ҃тѧ мръш чѣѫ чесъ небоéск къ ръгъчюнѣ , нъ́лепля́че сѣфлкъ а҃лтеле а҃фа́рѣ днчѣ́лѣ чесъ ро́агъ , че фїи́нд҃ълe рѣ́шине де дмнзе́ъ къ ка́реле дѣпъ́рѣрѣ корѣ́ескъ , гонéск шн лѣпъдѣ деладжшїн то́лтe мещершъ́гърнле шн сминтѣ́леле викѣ́нъ́лъи . Къ сокоте́скъ къмѝнтѣ лор къ - ръ стe , пжнь а҃къ́м съворѣ́ескъ къ дмнзе́ъ шн съ́нспро́ѧце съледѣ ф҃целепчюне шн къръцеи́е , шнл по́н ф҃да́тъ сѣш ф҃тоа къ мѝнтѣ лор къ тръ дїа́волъл , съ прїнмѣ́скъ ф҃съ́флетеле лор по́хтe рѣ́ле шн съдѣ ка́ле дїа́волъли съ ф҃тре ф҃мѝнтѣ лор , ка́ре мѝнтe пжнь а҃къ о҃ако-

перїѧ

перїѧ дмнзе́ъ къръгътчю́неле, ши съллсе съ кла́че драчїи съ́флептеле а́чѣлъ, пре
ка́реле лекоперїѧ да́рърриле дх҃ълъи сфнть, шинтръ ка́реле шлъ а́рптлт дмнзе
да́ръ́ лъи, ши мъ́лта а́лъи юбире де о́́менн ши́ пронїе, ши ѳ́чекип па́сте а
честлъкръ а́скълть. Нъ́пасте пъ́тинць съпрїнмѣскъ вре́ъ́н о́м ворблъи
дмнзе́ъ фъръ де да́ръ́ дх҃ълъи сфнть. Пе́нтръ а́чѣ дарь скъ́де кжндъ
бине а́че́ъ́ да́ръ ши не а́жъ́ть ла невои́нцеле ши сэстенѣлле чѣле съ́флетещи
нефа́чем, съ мѣ́рцем ѳ́да́ть съне рът́тъ́м къ́ннимь къра́ть, ши къпо́фтъ
спредмнзе́ъ, къ а́грънрь нещи́не къ́ дмнзе́ъ па́сте оу́нлъкръ къ́ мъ́лт ма́н
мре декжть пътѣрь фирїи о́менешн, де́чи девръ́ме че па́сте а́ча́ств чи́нсте а
тѣта демре, кадесъ съкге ши да́ръ́ дх҃ълъи сфнть лано́и съне ѳ́търъскъ
къ ѳ́дръзнире ши съне ѳ́бъце мърирь а́че́ѣшїи чи́нсте. Пе́нтръ а́чѣ дарь
кжндъ бен къноащекъ ан доужндит да́ръ́ дх҃ълъи сфнт, ши бе́н съгръ́ѣщи къ
дмнзе́ъ, нъ́бен мандъ́ лоѭ ши бое дїаволъ́лъи съ ѳ́тре ѳсъ́флетъ́ъ́ а́че́ла чесъ
сфнцит де дх҃ъ́ сфнт, пентръче? Къ ѳ́че́кип че́ѧ че съ ѳ́прїетене́ск къ ѳ́
тръ́тъ́ъ ши ворбескъ къ дине́ъ́, ши а́ъ́ мъ́лтъ чи́нсте дела дже́ъ́, нъ́прїи
меѭ́ ничи съ́фер съ грънѣскъ къ о́́менїи чи́н мандежо́с ши спрачи, а́ша ши
чела чегръ́ѧще къ дмнзе́ъ ши съро́лгъ нъ́ба прїими ничи ѳ́тръ́ккип лъ дже
къ́ борьа а́че́ълъ некъра́т ши викѣ́н, къ ладебъра́т чела чесъробъще де пох
теле тръ́пе́щи ши лефа́че, ворбъ́ще ши грънѧще къ драчїи, ши ѭбъ́ще ши
цике ѳ́нема лъи небъ́нїѧ ши виклешъгъ́ъ́ ши не къ́рънцїѧ ло́р, къ́ши чела
че нъбъ́ще ши фа́че дирептлт́ъ ши къртъценіѧ, ворбъ́ще ши грънѧще къ ѳ́церїи,
ши съ некоащесъ ѧжъ́нгъ мѧре къбъ́инца ло́р. Пъремисе къ деързиче нещи́не,
къмкъ а́сте рът́тъчюнъ бинеле съ́флетъ́лъи, нимикь нъргреши, Къ сокоте
къ къмин́тъ мъ къ ѳ́чекип съцине тръ́пъ́ъ́ къ́ бинеле ши ълъ́рг ши стъ
ши а́сте бъ́г ши съ стрѧнце ши денъ́ъ́тъ́ѧ нещи́не бинеле а́сте то къ́ъ́нъ
тикълъ ѳ́шърат, нъръ дъкълебътъ́ѧ нещи́не ѳ́дът стрикъ то́лт то
мърь тръ́пъ́лъи, ѳ́трачёста кип ши съ́флетеле къ сфнтеле рът́тъчюни съ то
меск ши съцин, ши ълъ́рг прекълъ бъ́ней крединце фо́ърте къ оу́шърăре,
дин мăре къ ѳ́чекип а́сте бъ́г пъцеле ѳ́ап, а́ша ши тъ къръ́тъчюнь,
ши към ѳ́ноать ель ѳ́ап пре ле́сне, ши мърце оу́ндеи па́сте ко́ѧ, а́ша ши
тъ къръ́тъчюнь кен трѣче пре́сте черюри ши тебеи а́пропїѧ дедмнзе́ъ. Де
ачѣсть кжте а́мзис клеть ърътъ́м пъ́търь сфнтей ръ́тъчюни а́рфи фост
дважъ́нсъ, Нъръ манбине а́сте съ́веним лясфнта скрипътъ́ръ ши денръспъ
съ́л каре фа́че Хс, сътдокедим богъцїѧ каре дъръ́ескъ ръ́тъчюнилеѧ чѣлора че
ескъ ши нъбескъ сътъ а́фле ѳ́тоать кїа́ца ло́р къ а́ле, кътзиче скрипътъ́ра,
оу́нжъдекътоорю ѳ́тръ сэчета́те ши нич де дмнзе́ъ нъ́съ́темь нич де о́́ме
ни нъ́съръ́шина, Ши ѣрл ши сэвъдъкь ѳ́трачѣ́ѧ чета́те ши мерцѧ ладжъ
съ́л ѳ́тоате бъ́лелеѧ шїй зиче, мжнтъ́ѧщемь шифь дирептлте къ чела
чем

МЪРГЪРИТЪЛ

чемѣлче стрѫмбъта́тe · Ка́ръ жѫдекъторю́л а̂че́ла нѫкрѫ ѓмѫ́тъ врѣме съ
фа́кѣ жѫдека́тъ ши съ ѓдирепъ́тъзе · ка́ръ дѫпе а̂чѣа зисе ѓтрѫ́сине · де
врѣме че дѣ дѫ́нзе́ѫ нѫ́мъ тем ши де о́ме́ни нѫ́мъ рѫшинезѫ · ѓкъи съфа́кѫ
дирепта́тъ че́цїй кѣдѫке ка́ръ кине демъ сѫ́пъръ · сънѫ́мъй бїе тъ дъѫ
на ламине · Ка́ръ дѫ́нѫ́л зисе · Лѫзи́ци че́зиче жѫдекъкъторю́л недирепъ́тъ
цїй · Даръ дѫ́нзъѫ нѫкафа́че рѣспла́тире ши дирепта́те о́ме́нилор лѫ́и
ка́рей стролгъ ши стри́гъ зїсол ши но́а́тъ · шїй ѓгъдѫ́а̂ще кѫ ѓделѫгѫ
Зи́кѫ во́лсо къкафа́че и̂зъжда лор де́сѫ́ргѫ · О фрацилор съ ѓвъцъм ѓ
целепчюнъ ка́ръ а̂сте а̂скѫ́нсъ ѓкѫвинтеле дхѫ́лѫй сфнтъ · денѫ тоатъ
мъка́ръ кѫ́т ва а̂жѫ́нце пѫтни́ца но́астръ · Пе́нтрѫ къ къци о́ме́ни съ
цин дентрадже́кѫ́л мѣрїй · а̂дек чеа чесъ а̂фѫ́ндъ ѓма́ре ши ско́т пїе
три скѫ́мпе · погоржндѫсе ѓфѫ́ндѫ́л чеа прѣ а̂дже́кѫ а̂лмѣрїй ско́тѫ пїе
трнле а̂чѣлъ ши ле а̂дѫ́кѫ лачеа че лъкѫ́е́скѫ пре пъмжнтѫ · а̂шжде́ръ
ши но́й ка́рей и̂сторни́м лѫчїѫ́л сфнтелор скрипту́ри сѣне а̂фѫ́ндѣ́м кѫ́т не
кафи пѫтни́ца но́астръ ѓтрачастъ а̂дженчиме а ѓцелепчюнїй чен сѫфлете́
щи · кась а̂дѫ́чем ши съ дъръ́м во́лсо а̂вѫцїе бѫнъ · съ ѓфрѫмѫсцяци сѫ
флетеле во́астре манъ́ине де кѫ́т кѫ пїе́трнле чѣле скѫ́мпе · пїе́трнле а̂чѣ
лъ ѓподобе́скѫ ши лѫминѣзъ сте́меле ѓпъра́цилор ка́ре ле по́а́ртъ ѓкапе́ле
ле ло́рѫ · къ фрѫмѫсѣцеле а̂че́лора нѫ́ман ѓтрачастъ вїа́цъ сѫ́нтѫ · ка́ръ
а̂коло а̂че́рюри нѫ́ѫ ничи сѫ́нсте · Ка́ръ о́мѫ́л че́ла че́ш ѓкѫнѫнѣзъ сѫфле
тѫ́л лѫй кѫ къвинтеле дхѫ́лѫй сфнтъ ши а̂кѫ́м ѓтрачастъ лѫ́ме петрѣ
че вїа́ца лѫ́н кѫ бѫ́н темею · ши дѫпъ мо́а́рте лѫ́н кѫ мѫ́лтъ ѓдрѣзнѣлъ
съ а̂пропїе къ́тръ жѫдека́та лѫ́н Хс · фїи́нд пли́н дефа́пте бѫ́не ши лнѫ́инд
де то́алъ рѣѫта́тѣ · Де́чи че́фел де а̂вѫцїе къ а̂дѫ́чем дентрадже́кѫ́л скри
пту́рїй ? нѫ́кѫ до́аръ пѫте́м съ ѓтрѫ́м ѓто́т а̂дже́кѫ́л филосо́фїен · чи нѫ
ман кѫ́т пѫте́м съ кѫно́лцем · Къ вржнд домнѫ́л но́стрѫ Іс Хс въ́трагъ
пре о́ме́ни спре рѫгъчю́не · ши вржнд съ а̂ра́те фоло́сѫ́л че нѫ сѫфлетеле
ден трженеле · а̂дѫ́че ла мижлоѓ пре оу́н жѫдекъто́рю бикѣ́н ши ѓдъръ́тни
ка́ре а̂вѫцо́с деладжне́сѫ́л то́алъ рѫшинѣ ши а̂вѫгонит деладжне́сѫ́л то́алъ фри
ка лѫ́н дѫ́нзе́ѫ · ѓ съ а̂рфи пѫтѫ́т дѫ́нзе́ѫ съ а̂дѫ́кѣ ла мижлоѓ ши ѫ́н о́м
дире́пт ши мѫтибъ · ши черчетѫ́нд мли́пенїе че́лѫ́н дире́пт ши ѫбирѣ чѣ де
о́ме́ни а̂лѫ́и дѫ́нзе́ѫ · съ а̂ра́те пѫтѣ́рѣ рѫгъчюней · къ девѣ́ме че о́мѫ́л
че́л бѫ́н ши лнѫ́ ши блажнд прїнмѣце ши а̂скѫ́лтъ пречи́н че и̂сть ролгъ
даръ кѫкѫ́т майкѫ́рпо дѫ́нзъѫ · а̂къръ а̂тѫ́жта а̂сте де ма́ре ѫбирѣ де со́а
мени · кѫ́т нѫ́нѫ́май мине́ѣ но́алтрѣ ча со́менѣ́скъ кокѫ́ршаще · че ши ѓ
цернлор лѫ́й · Де́чи прекѫ́м а̂мѫзи а̂рфи а̂жѫ́нсе · съ а̂дѫ́кѣ ла мижлоку оу́н со
бра́ѕ дежѫдекъторю дире́пт · ши съ а̂ра́те повѣ́стѣ · Ка́ръ ел нѫ́фаче а̂ша ·
че а̂дѫ́че ла мижлоку жѫдекъторю съ лъба́тек ши пъгжн ши неѫбиторю де со́а
мени · ѓ сѣ спре чеа ла́ѫи точи къ́тѫ́ре съ лъба́текъ ши рѫ ши немилостивъ ·
ка́ръ къ́тръ чеа че и̂спро́алъ · лѫ́н · ши блажнд · ши бѫ́н · Пе́нтрѫ кл съкѫ́н

ши

щи тѫ, къръгъчюнѣ прелѣсне ѫтоарче спремилъ шѝ спре ѫдърăре токма
шѝ фирѣ шѝ минѫтъ чѣрѣ. Шѝ пентръчѐ причинѣ ăѫ фъкѫт Хс ăчăста
Пентръ кастъръмже нини оуном съкѫноаскѣ пѫтѣрѣръгъчюнїй, пентръ
ăчăста причинѣ ăѫ ăдѫ пречѣстѫ жѫдекъторю майкиклѣй декжт тоци оă
менїй, шѝ нѣѫ ăрътат къръгъчюнѣ бъдѫбей ăѫ пѫтѫт сълăкъ пестефи
ре ювторю де соăменн. Шѝ дей повѣстѣ ăчестѫй биклѣй, ѫтоарче кѫкжй
тѫă къръ пъринтеле ăѫй чел бѫй шѝ милосрдă, шѝ ювторю де соăменн, кă
реле трѣче шѝ нѫсокотѣще фъръделѣциле, шѝ ăрѣтъ пъкателе чѣле мѫлте,
кѫ карele съхѫлѣще ѫтолте ѕилеле, шѝ рăбă, карele вѣдекъчинстѣскѫ оă
менїй прѐ дрăчи, шѝ сѫфере, каре преджнсѫă Хлѣскѫ, ăрѣ пречă сжнгъръ
нъскѫт фїюă ăѫй блѣстемъ, кѫкѫвинте скрисе шѝ нескрисе, кѫ мїй шѝ ѫтѫ
нѣрече дерѣле. Шѝ дебрѣме чесъхѫлѣще денóй ѫтрăчеста кит, шѝ рăбă
шѝ сѫфере хѫлă, даръ кжнд нѣрбедăкьзжндă ладжнсѫă шѝ рѫгжндѫне кѫм
съкăде кѫфрикъ, соăре нѫсăр милостивѣ съне ăрте шѝ съне милѫăскъ кѫм
май дерăбъ? Къѕиче, ăскѫлтăцичѣѕиче жѫдекъторюă стрăмбътъцїй,
дебрѣме чѐ дѐ дмнзъѫ нѫмътем, шѝ дѐ соăменн нѫмăсте рѫшине, ăкăй
къчи вине вѣдѫкă шѝ мъсѫпърѣ тот дѣѫна съй фăкъ жѫдекăтъ. Чѣгрів
ѣщи омѫае? Ăѫкрѫă карелѐ нѫăпѫтѫ съăфăкъ фрика ăѫй дмнзъѫ, рѫгъ
чинѣ ăѫпѫтѫт делăѫ фъкѫт, ѫфрикошăрѣ ăѫй дмнзъѫ каре крă съпедеп
саскъ пречă богăт, каре ăѫкрѫ ѫлщїă шѝ ел ădекърăт, нăѫ домолнт нич
ăѫ ѫблжнзит фирѣ ăѫй. ✠ Гăрѣ вѣдѫба кѫ рѫгъчюнѣ ѣн, ăѫпѫтѫт делăѫ ѫ
блжнзит, шѝ лăѫ дѫмеѣтничит. Дебрѣме даръ честе лша ѫчекит съкăде
съгждим пентръ ювторюă деоăменн дмнзъѫ, дебрѣме чѐ вѣдѫба ăчăста
кѫ рѫгъчинѣ ѣн, ѫтрăчеста кит ѫблжнзѝ пречă ѫдъръшнис шѝ сълба
тек, кжт бинежтъ ювире дѐоăменн васъ ăрăтедмнзъѫ спренóй, карелѐ
ѣвѣще шѝ вă пѫрѫрѣ нѫман съмилѫăскъ, ăрѣ нічи оăлтѣ нѫка съпедепса
скъ, карешѝ мѫнкăшѝ педѣпсаоăфъкѫт пентръ мѫлта фолосница ноастръ,
шѝ кѫ ѫфрикошăрѣ мѫнчїй, нѣѫгъстит нолсоăтжтѣ демѫăте шѝ мăрі бѫ
нътъци шѝ оăдихне, пентръ кастънеăжѫте, шѝ фрикăшѝ нѣдѣждѣ дедосо
пъци, фрикăсънеѫпїждете дела лăкрѫрнле чѣлерѣле, ăрѣ нѣдѣждѣ съне
ѫдѣмне съфăчем фăпте бѫне. Ăсѣтот нѫпочю съмдеспăрцѫ гжндѫă депо
менирѣ ăчелѫй неднрепт жѫдекъторю, вѣджндă ла блждѣцѣ лăїчă песте фи
ре, мила ăѫй дмнзъѫ чă немъѫрăтъ, пентръ кăчи, дебрѣме че ăчела каре
нѫкрѫ нічи оăдăтъ съăрăтебре оун ăѫкрѫ бѫн, ăпои ѫдăтъ съпокътѝ, шѝ и
съфъкѫ милъ дебѣдѫба ăчѣѫ ченъѫгă. Оăре кжт ăжѫторю бъпăре съ
неăдѫкъ нолсо денчерн рѫцилешѝ молитвеле? Ăсъ фїеще карева кѫноаще
пѫтѣрѣ шѝ търіă сфинтелор рѫци, кжндă ла сокотѝ шѝ вакѫноаще кжте бѫ
нътъци жѫ ѫтоате ѕилеле чеѫ чесъроаѣъ ăѫй дмнзъѫ. къ чине ăсте ден
трѫ бой сънѫкѫноаскъ, кѫм къ шѝ стрăлучирѣ соарелуй, шѝ лăмина лăнїй
шѝ ăлтелор, шѝ бѫна токмире ăвъѕдѫхърилор, шѝ детоă фѣлюă дехране

шѝ

шн богъцїе шн вїацъ, шн ѫтъндрече дебъндъпъци, тоате ачѣстѣ ле дѫ
дмнезъ пъстъроръ оаменилор ѫтрънкинт, шн дрептцилор шн недрептцилор,
крединчошилор шн некрединчошилор, пентрѫ ча мълць аса юбире де оамени,
че аре спренон. Дечи дебрѣме че ѫтрачеста кип милъжще шн мжнгже ѫ
тоате зилеле, пре чел ченъ исъроагъ, нич ун чръ. Даръ кжте бъндъпъци съ
каде съ шн съдобжндѣскъ чел чест афлъ шн тжрпескъ тоатъ вїаца лор,
ѫмолитве шн ѫръгъчюне. Гавенц даръ съведем кжц оамени дрептци кѫ
ръгъчюнле лор аъпъстъп деаъ мжнтъинт шн аъ нъбъвинт четъци, шн сѫ
дмт пре сине касънъбъкѣскъ лимбиле, шн тоатъ лъмѣ. Ѣ съвъи ѫдъкъ а
минте пре тоци, шн ѫтжю съвъѫдъкъ аминте пентрѫ павел, къ аете крѣд
нинк дѣ ѫдъчерѣ аминте. каре ѫтоатъ вїаца лъи нъсаъ състъраг де ръгъчюне
шн де ѫкинъчюнѣ лъи дмнезъ, каре аете татъ шн стрѣмош тъстъроръ
бъндъпъцилор лъи хс. дечи ачел пъзиторю атоатъ лъмѣ, кѫ мълтва шн кѫ
ръгъчюнѣ ча непъръсинтъ аъ мжнтъи тоате лъбиле, зикждъ къръбнѣ пъръръ а
чест кѫвжнт. Пентрѫ ачаста плекъценъкеле мѣле къ тръ пърънтеле дом
нълъи ностръ іс хс, денъ тръ каре ле тоатъ мощенирѣ ѫчерю шн пре пъмжнт
сънъмѣще, каръвѣда воас дъпъ богъцїа дарълъи съѫ, съ лъкъинц ѫомъ
чел денлъънтръ ѫ хс, прен крединць ѫтръ ннимиле волстре. Вези кжт
тоате мълтва шн ръгъчюнѣ, къфаче пре оамени каст шн бесѣрекъ лъи хс.
Прекъм шн аъръл шн пѣетриле чѣле фръмоасе шн мармърире фѣкъ каселе ѫ
пърацилор, ѫтрачесташ кип фаче шн ръгъчюнѣ пре ом каст лъи хс, съ ль
къласкъ зиче хс ѫтръ ннимиле волстре. Дарък мъ шн къчѐ поци съ лъзи
ръгъчюнѣ карѣ тефаче пре тине бесѣрекъ шн каст лъи дмнезъ? чела че нъл
поате ѫкъпа чѣрпиле, кине шн ѫтръ ѫсъфлетъл чел чепетрѣчекъ ръгъчю
ни, пентрѫ къ зиче. Чѣрпи ѫете скъпъл мѣе, шн пъмжнтъл рѣзимъль
пиоарелор мѣле, Чѐ каст бец фаче пентрѫ мине зиче дмнъл? Съчѐ лок
ѫете ачелакаре съмъ ѫкапе пе мине? Съведе дарък ѫчекип фаче сфнтъ пакѐ
каса ѫкарѣ ва съласкъ дмнезъ, адекъ къ лъкрарѣ сфнтей рѫци, Пентрѫ
ачѣ ѫ шн зиче, плекъценъкеле мѣле къ тръ пърънтеле дмнълъи ностръ іс
хс, ка съласкъ хс прен крединць ѫтръ ннимиле волстре. ѫнеск шн ден
трѫ ачаста тръш поате съкъноаскъ нещине пъстръ ръгъчюнилор, къ павел
каре алерга прен тоатъ лъмѣ какъм арфн акъѫ арипи, шн ѫтемнце аъ ѫтра
шн бъстъи аъ прїнмит, шн ѫланцъ лъ пъ, шн ман тоатъ вїаца лъи съ
петрекѫ къ нево шн къ морци, кар шн предрачи гонїа, шн пре морци ѫн
скъла, шн болнавїи тъмъдъїа, шн нич ла оунеле деачѣстѣ нъ ак нъдѣж
де деажъторюл лъмїи, че нъман къ ръгъчюнле ѫтемеа пъмжнтъл, шн
дъпъ чѐ фъча минънле шн скъла морцїи тръш алерга ла ръгъчюне, ка оун
лъ пътъторю чѐ алѣргъ дела лъ пъре ла ѫкънъре, пентрѫ къ шн ѫкїарѣ
морцилор шн алтеле кжте фъчѣ тоате къ ръгъчюнѣ лесъвжршїа, ѫчекип
съ ѫдапъ къ апа копачїи шн кресъ, ѫтрачестъ кип шн вїаца сфнцилор съ
ѫдапъ

ѧдѧпъ шн съ ѧдѧсоуе кѫ рѫгъчюннле. Пентрѫ ѧчѣѫ шн сфнтѫлъ пѧвел ѧнол
тѣ ѧчещій вїеци ѧдъпжндѫшн сѫфлетѫл лѫй кѫ рѫгъчюннле, кжте ѧтжм
пѧрн ѧй венїѫ ѧсѫпръ шн рѣѫттъци, толте прелесне лесѫферїѫ, шнш да трѫ
пѫл лѫй спре рѧне шн спре бъттъй ка оуй тѫрнѫ неклѫтнтъ. Кѫ рѫгъчюнѣ ѧ
чѧста ѧѫ кѫтремѫрѧт темнница чѣ ден македонїа, кѫ ѧчѧста ѧѫ сфърѫма
фїарле ка оуй леѫ, кѫ рѫга ѧчѧста ѧѫ ско претемнничѣрн дела ѧшъльчюне,
кѫ рѫгъчюнѣ ѧчѧста ѧѫ стрнкѧт шн ѧѫ рѣснпнт тнрюнгѫ дрѧчилор, ѧнсъ
шнчѣлѣ ческрїе ѧепнстолнлелѫй шн ѧвѧцъ пре тоци сѫаменїй лещим, кѣ зй
че, пѫрѫрѣ сѣѣ ѧфлѧци ѧрѫгъчюнн, шн кѫ мѫлцимнтъ съръбѫдци съ ѧгъ
дѫнци ѧрѫци, шн ѧтрѫ ѧчѣстѣ съкърѫгѧци шн пентрѫ мине, ка съмнсѣдѫ
кѫвжнт шн ѧдръжнире мѫлтъ, съгрѣѣскѫ кѫ мѧре ѧдръжнире тѫна сфнтей
ѣуалїй, (че грѣѣщи?) ѧтжта кѫтезѧре недѫ ноѫсѫ рѫгъчюннле кжт съ ѧ
дръжним съперѫгъмѫ лѫй дмнезъѫ шн пентрѫ пѧвел? Даръ че сѫщѣнь ѧсте
ѧчела каре поате съ ѧдръжнѣскъ съсъперолце ѧпърѫтѫлѫй пентрѫ конводѫл лѫ
чел мѧре? шн ѧкъ манѣжрто кънничи оуй конвод нѫѫсте ѧтжта депрїѧтей
кѫ ѧпърѫтѫл, кѫм ѫѫфостѫ пѧвел кѫ дмнезъѫ. Днрепт ѧчѣѫ даръ прекой
ѧтрѫ ѧтжта чинсте не ѧналцъ рѫгъчюннле, кжт съкѫтезем съперѫгъмѫ лѫ
дмнезъѫ шн пентрѫ пѧвел. Дечи дебрѣме че ѧтжта бине дѫѫ рѫгъчюннле че
лора чесъроагъ, Сокотѣще кжт рѣѫ фѧче чѣла чесъленебѣще кѫ рѫгъчюнѣ,
пентрѫ кѣ шн петрь маймареле ѧпостолнлор, чел май лѫминат декжт черю
кѫ рѫгъчюнѣ ѧчѧста скѫпъ ден темниць, пѫтѫ ѫдекърѧт съскапе петрь ден
темниць шн пентрѫ фѧптеле лѫй чѣле бѫне, шн пентрѫ фолосница че крѫ
цъ ѫлѫмѣ дѫпъ ѧчѣѫ дела джнсѫл, Нѫръ лѫкрѣ май тѧрерѫгъчюнѣ бесѣречїй
шн съдешкисерѣ оуѫшнле темницей. Кѣ нѫ скрїе лѫка ѧдешѣрт зникжндѫ,
Кѣ шн рѫгъчюнѣ ѧполтъ бесѣрека ера ѧтинсъ кътрѣ петрь, че кастькѫноа
щем нон кжтъ пѫтѣре ѫѫ рѫгъчюннле ѧчерю, ѧтжта кжт съполтъ сколте
денебое шн прѣ петрь шн прѣ пѧвѣ, прѣ стрѫлїй бесѣречїй прѣ вжрховнничїй
ѧпостолнлор, прѣ чей бесѣнци ѧчерю, карїй сжнт зндѫ ѧтолтъ лѫмѣ, шн деобще
пъзнтори ѧтѣт пъмжнтѫлѫй шн мѣрїй. Май спѫне ѧкъ шн ѧчѧста. Моусн кѫ
ѫѫмжтѫи прѣ жндовнла рѣбою? Ѧѫнѫдъ деамеле шрѣбою премжна оучинникѫл
лѫйшнел бѫтѣ рѣзбою кѫ рѫцнле, шн ѧколо оуѫнде нѫпѫтѣ ей събнрѫскъ кѫ
армеле, ель бирѫїѫ шн бътѣ кѫ рѫцнле, шн довединѫ шн ѧрѣта кърѫгъчюнеле
ман мѫлт пост декжт армеле, шн декжт кайн шн декжт банїи, шн декж
ѧлте ощи мѫлте, ман мѫлт бирѫеск рѫгъчюннле дирепцнлор, пентрѫ ѧчѣѫ шн
ѧтѫнѣрече де рѣзбоннчи шн толтъ ѧѫстѣ толтъ нѣдѣждѣ мжнтѫинцїй
лор. ера ла пророкѫл, кѣчи кѣ фѣкжндѫ моусн рѫгъчюни бирѫїѫ шн добжндїѫ
жндовїи. Нѫръ кжндѫ пърѣсїѫ де ѧсъ рѫгѧрѣ ѧтѫнчѣ бирѫїѫ врѣжмѧшїи лор.
Дечи ѫша фѧчем шн нон кжндѫ нерѫгъм прелесне бирѫим предїѧкоалѫ шн скѣ
пъм де фѧптеле шн де мещешѫгѫрнле лѫи. Нѫръ кжндѫ неленевим шн нѫне рѫ
гъм, ѧтѫнче ѫлфѧчем десъ ѧсъпра нолстрѣ. Нѫръ шн нѣ

МЪРГЪРИТЪЛ

66

рóдъл жидовéск кжнд слъ пъгжнúт, шѝ крѫстúпiáрхъ дмнзéъ, прúйрът чюне мъ пзъвúкúт моусѝ, ѫшúждерѣ шѝ кедéрнле чѣле дъмнезéщи шѝ ѫлте мúн де бхнътъщи нъмай къ ѫчáстл лѣъ добждúт. Кърътъчюнѣ ѫчáста лъ фпкът прé джнсъл деъ петрекът тóатъ бїáца лъи кашѝ чéл челъкéск ѫчéрюри. Рътъчюнѣ ѫчáста ъ бирът шѝ ъ кълкáт пътѣрѣ фóкъ лъи. Рътъчюнѣ ѫчáста ъ смерúт шѝ ъ ѫблжнзúт лéїи, шѝ пътѣрѣ фóкъ лъи ъ стúнс чéи трéи óтрочи кжнд съръгл ѫпáри фóкълъи. Гѫрѣ мънíѧ лéнлорь óлъ мжнгжúт данїúл кжнд съръгѫ ѫгроапѣ, прúнкарїи сфнцн бър бáцн шлъ ѫрътлúт рътъчюнѣ прекъмúнсъплре мíе пътѣрѣ éи тътърóр óлме нилор, кѫ бéри кжци ѫргъсѣ ѫневóе пре лéсне ѫи скóлте днй рѫътъцнле ло. Рътъчюнѣ нсте причúна шѝ ѧмжнтъúнцїи, шѝ ѫнемърúрїи сѫфлетълъи, нсте ѯúдъ бесѣречїи, кáре зúдъ денúчи óпътѣре нъсъпоате стрúка, ѫчáста нсте мúи тáре декжт тóате áрмеле. Гроáзнникъ дрáчилор, нѣрѣ крещúнилор ѫжъторю шѝ мжнтъúре. Ѫчáста ъ нъскът прескфнтъл прорóкъ сúмонл, кѣ декрѣ мечефúрѣ съ ѫпотрúкїѧ мáнчеи лъи шѝ нъсолъса стúпскѣ, нѣрѣ дѣка съ ѫрътѣ рътъчюнѣ ѫдáтѣ ѫдрептѣ сминтѣла фнрїи. Ѫчéла фéлю де рóлдѣ ѫѫфкът рътъчюнѣ, пентрѫ ѫчѣѧ шѝ сáмъúль фѫ бестн ѫчéрюри, ѫтжтл кжт нъсъ ѫфлѣ ѫлтъл прé пъмжнт кѫ джнсъл съ рѣвнѣ кѣ шѝ съ оурмѣзе бїáца ѫцерúлор. Кѣ соколéскъ кѫмúнтѣ мѧ кѣ кл ачестѧ съкъдѣ съ ѫрáтеспúкъл рѫгъчюнїи, шѝ съ кобжршáскѣ прé ѫлцїи кѫ бхнътáтѣ шѝ съи ѫтрѣкъ кѫфáптеле чѣле бѫне. шѝ ѫтжтл съ съ флкъ мúи бѫнь де кжт сфицїи чéи мáи де ѫнúнте де джнсъл, кашѝ оу спúкь че нсте ѫтре чѣлѣ ѫлте маигрéсѫ шѝ мáи плúньдерóадѣ. Нѣрѣ шѝ ѫпърáтъл дѣдѣ кѣ рѫгъчюнѣ ачáста ѫ фпкът ѫтжтарѣъбóае, шѝ нъ éрй нъдéждѫ ѫпътѣрѣ рѫгъчюнїй, шѝ кѫ ачѣѧ бирѫїѧ претоцн крѣжмáшїнлѫи. Кѫ рѫгъчюнѣ ачáста шѝ ебéкїа фѣ кѫ дефѫцúнѫ ѫдáтѣ óастѣ чл мѫлтъ шѝ фѣрѣ нѫмѣр ѫпéрснлор, кѣ éи фѣ чѣ мецешѫгѫри съ стрúче ѯúдѫрнле. Нѣрѣ ел кѫ рѫгъчюнѣ сѫзндїѧ мáй бúне, шѝ ѫ бирѫúнтѣ рѣъбóюл фѣрѣ де áрме нѫмай кѫ рѫгъчюнѣ. Кѣ сѫстá шїй шѣдѣ кѫпáче, шѝ áрмеле стл ла локърнле лóрѫ шѝ пъмжнтѫл нимúк нѫсаѫ крѫнтáтѣ де сжнце, шѝ рѫгъчюнѣ сжнгѫрѣ гонѝ прé крѣжмáшїнлор. Рѫгъчюнѣ ачáста ндъбъи шѝ пренинекнтѣни шѝ ѫпрѝмънúѧ чеде бенїѧ лóр де чéрю, шѝ тóате рѣъѫтъцнле кжте фъкъсе ѫтóатъ бїáца лóр кѫ виклешѫгѫр шѝ кѫ фáптерѣле, нѫмаи кѫм ѫтрѣ рѫгъчюнѣ ѫчетáте ѫдáтъ ле ѫтóате тóате шѝ ѫ фъкът дѣ ѫ дождúт шѝ къръцíе шѝ дрептáте шѝ прїе тешѫг шѝ оуúнре шѝ грúжа съръчилор шѝ тóате бѫнътъцнле лѣ ѫ ядѫс кѫ дн ва. Кѣ ѫчекúт ва съ ѫтре бресѫ ѫпърѫтѣсъ ѫтро четáте, требѫúще съ вíе кѫ дúнсл тóатъ áвѫцїѧ éи. Ѫтрачéста кúт шѝ рѫгъчюнѣ, кжнд ѫ трѣ ѫбрéзѫ сѫфлет, тóате фáптеле чѣле бѫне оурмѣзъ дѫпъ ѧ. Кѣ ѫчекúт нсте темéюл лакáсѣ ѫша нсте шѝла сѫфлет рѫгъчюнѣ. Дéчи съкáдѣ

пре

prerugătúnte âncástă cu ómul fărăfletele nóastre kătră dătúrile shi temeiu, shi âpón cuzndím shi kurăcénïe shi bunătătíte shi blăndéțe shi drepătáte shi grijă de sprăvéți shi tóate lucrúrile lui Hs. Péntru kă nekurăția shi bïá ța tă este áfără den porúnțile lui Hs cătră móarte sufletúlui. Péntru âncépe dară âkinătúnte lui dimpréună porúncile shi bïáța sufletúlui, ări âkinătúnte lui dimpréună pă ța porúncilor shi bïáța tă drépte tót rugătúnte nile âdúnă minúnate shi lucrătóare, kă de shi nébăgate vinevă fecióre, sáu kurăcénïe, ești prăzădă nicúnte sáu cu óprădă mulțími sáu cu bïécușíe kă blăndéțe sáu cu lipsădă de zăbístïi, sáu cu nébădă páce sáu álte lucrúri bunătăți, dară blăstămate dellarugătúne, kă dăka kurăcățéște shi ădrepte ză rugătúne fărăfletúlui ómului ăcúne prelésne prïimțe lă jăfuí kále kredínții shi fáce dúpă bóm lui dimpréună. Kă nu poate fi trálte kine lucréze vreo dela dimpréună kurăcénïe shi blăndéțe shi bunătăți, den sprebór rugă, péntru kă zíne, vréme kă vrebór dă, cerkáți shi bécuri áfla, bátețe shi vă bor deși vide, kă fiéșite kare ve vére dobándéțe. Shi vélă velíke ăfară. shi vé bate nă deshíde. shi márșă zíne, kare méste ăvéla dentrúnsu, kare sti ar kokónúlui lui pâine shi elă stăndă vinde pătră. Sáu sti ar pă ța shi elă zăndă sfărâmă. Déci dekă mé vă shi bónkării ezíntești vikléni shi márșă kunoáșteți dedáți kokónilor bóșri vélă velă trebuínțiós shi lesínte dínne. Kumúlt mai bine pătrúnzătóare pătrúnzătele bóstru vélă vrésku bádă dă ruș fíntă vénetă rélătă lui. kă ăvést fílă dekúmințe shi kă ăță tă nădéjdi ne dă mínă shi ne vínă prenón prétăți domnúlui stă nrugătúm. Déci trébue shi noi să ascúltă kúvintele shi ăpucătúrile lui dimpréună, shi pă rúte sfătúi shi petrécă kă láudă shi kurugătúnii, shi mă mút stă nefíe mințită shi trúpul nóstru spre kredínța shi láudă lui dimpréună, dekă spre álte grijă lumésci, kă ătrăvéstă kínă vïécuință noi bom vïécui pă rúră vïáța vécinică bor sfătúi scă lămenii, kă vérnă vine ăstе ăvéla kárele nu să rólătă lui dimpréună, nici dorúțe sfătúi să dă se kă dă jnsúl, ăstе mórtă shi fără dă fărăfletă, shi nimíkă mínte nuáre, kă ătă ță mă máre sémnă ălă nekúnoștință ăstе, ănukunoáște nécine mărírtă cínstii, nici ănă ubi rugătúnte shi stă pă ră kănd nu să rólătă kă ăstе mórtă. kă ă vékinătă trúpul nóstru fără fărăfletă ăstе mórtă shi ă puțínă, ă trăvéstă kínă shi sufletúl nóstru fără rólătă ăstе mórtă shi tínkélo shi ă puțínă. ără ă vékinătă să lde să sănătóasă sufletúl nóstru mórtă kănd ă linéște rugătúnte, nă ă vățăță shi zíne mărele prorók Daniíl, kărele prïimi mai bine să mólră dekă să lă pă sáskă trei zile dela rugătúne, kă ă ppărátul persílor nu să porúncită să fácă bre oúnă lukru fără de lă să, ceva mai să lă pă sáskă trei zile dela dimpréună, kă ă vékinătă să lă pă sáskă rugătúnte dela dă jnsúl, zínă nă kă lipsíndă rugă mi prorókul să lă pă sáskă rugătúnte dela dă jnsúl, kă ă vă ță ba lipsi shi ă jă ță torúl lui dimpréună dela dă jnsúl, kă vă ță kă fără de ă jă ță

МЪРГЪРИТЪЛ

тóрюл лъй дúнзъ нúчи оу́н бúне нъ́бине ѓсъ́флетъл но́стръ, ши кя́те скя́рбе
ши кя́те съ́пъръри кúн а́съ́пра но́стре, дúнзъ а́сте ка́реле неа́жъ́тъ ши не
нъ́бъ́ъ́ще дентрúмселе, кжнд кевѣ́де къ ю́бúм ръ́гъчю́нѣ ши пъ́рхѣ неръ́гъ
лъй дúнзъ, ши а́цемпъм ка съ́нева́ тóтъбинеле дела джнсъ́л. дéчи пен
тръ́ча́ста ши е́ъ кжнд къ́з пречинека́ къ нъ́ю́ѣ́ще ръ́гъчю́нѣ нúчи а́ре мъ́л
тъ дра́госте спредже́нсл, нúчи ѓн а́рде нúнма лъ́й з́ъ́ша ши но́а́йтѣ пентръ
дже́нсл, ѓда́тъ ѓлкъ́неск къ нъ́а́ре нúчи съ́кнтеже́ нúчи съ́бъ́кнъта́те ѓсъ́фле
тъ́л лъ́й, пéрт кжнд къ́з пречинека́ къ а́сте фъ́рътдеса́цїъ лега́т ѓтръ ѓкн
нъчю́нѣ лъ́й дúнзъ, ши кжнд сева ѓтжмпла́ денъ́сева ръ́га́ а́дѣсе, ѓнпа́
ре къ а́ре мáре па́гъ́бъ, пре а́че́ла а́дéвъра́т ѓлсокоте́ск къ а́сте къ то́лтъ
а́деверúнца фúкътóрю тъ́тъ́ро́р фа́пте́лор че́ло́р бъ́не, ши а́сте бесѣ́рекътлъ́й
дúнзъ, ѓсъ поа́течинека́ денчен грéй ши лѣ́неши, ка́рїй нъ́ю́бе́ск нúчи
къ́неве́ск къ́ ръ́гъчю́нѣ, съ́зúкъ а́ша, дарънаъ́зъ́ дúнзъ. Нъ́ тóт че́
ла чемъ́́нче мїе дúне дúне ба ѓтра́ ла ѓпъръцїа чéрюрилор, че́ че́л чефа́че
ко́а пъръ́нтелъ́й мїеъ́ ка́ре а́сте ѓчéрюри. че́ деа́шзúче е́ъ къ́м къ́ нъ́млй ръ́гъ
чю́нѣ сжнгъ́ръ а́сте дестъ́лъ, пентръ мжнтъ́инца о́аменилор, оу́нúй кла
че́а къ́ кла́е а́рзúче а́чѣ́стѣ, нáрт дéкрѣме че е́ъ зúкъ къ́м къ́ а́сте ка́п ръ́гъ
чю́нѣ тъ́тъ́ро́р фа́пте́лор че́ло́р бъ́не, ши ѓтъръ́ре ши рѣдъчúнъ, кúменѣ съ
нъ́ши а́фле прилéжь пентръ лѣ́нѣ са къ а́че́ста фѣ́лю декъ́бúнте, пентръ къ нú
кърпцéнїа сжнгъ́ръ нъ́поа́те съ́спъ́ефск пре о́м фъръ́лте бъ́нътъцúн, нúч
грúжа де стра́чи, нúчи бúнеле ка́ре ка фа́че о́мъ́л, нúчи а́лтъ фа́ѓтъ бъ́нъ,
нúчи оу́нúй че то́лте трéбъ́е съ́сть а́дъ́не ла ръ́гъчю́ннле но́астре, нáрт ръ́гъчю
нѣ а́сте прекъ́м а́м зúс, рѣдъчúнъ ши ѓтъръ́ре челорала́лте тъ́тъ́ро́р, прекъ́
цúне темéюл ка́са, а́ша ши ръ́гъчю́нѣ кнберни́сѣще то́ате вїа́ца но́астръ,
ши ѓпръдеръ́гъчю́не нúчи оу́н лъ́кръ бъ́н ши мжнтъ́ито́рю нъ́себафа́че ла ной,
пентръ а́чѣ́а ши ной фра́цилор а́ъ́зúндь а́чѣ́сте къ́бúнте дей сфи́нтеле скрúп
тъ́ри, ши ѓцелегжнд къ то́цúй сфи́нцїй прен ръ́гъчю́не сал спъсúт, ши лъ мо
щенúт ѓпъръцїа чéрюрилор, спъ́не ленебúм дела дúнзъ́ска ръ́гъчю́не, ши
съкъдем ѓгрúжи лъ́мещи, ши ѓвалъ́ри дешáрте, ши ѓкъ манъ́жрто лакрѣ
мѣ ча о́ржндъ́ит лъръ́гъчю́нїй, ши ла ржндъ́ила слъ́жбей бесѣ́речїй, ши съ
а́флъ́м причúнъ къ а́бе́м фолóсте тре́би ма́рн, къ причúна а́чѣ́а нъ́нева фолосúт,
прекъ́м нал фолосúт нúчи а́лтора, ка́рїй ѓкъ лъ́ а́бъ́т причúнъ ши къ́ка́ле, че
а́скъ́лтъ къ́м зúче дúнъ́л ла сфи́нта е́ъ́лїе дела лъ́ка. О́ъ́ о́м сóаре ка́ре
фъ́кя́ чúнъ ма́ре, ши кемъ пре мъ́́лци, ши трúмисе пре слъ́га лъ́й ла крѣ́мѣ
чинїй съ́зúкъ че́ло́р кема́ци, венúц къ тъ́тъ сжнт га́та то́ате, ши ѓчепъ́ръ
ѓда́тъ а́сь́лепъда́ то́цúй, ши че́л дентúю зúсе лъ́й, цáрнъ а́м къ́мпъра́т,
ши а́м трѣ́бъ съ е́съ съ́сóкъ́з, ро́гъ́тесъмъ а́нби лепъда́т. ши ѓлтъ́л зúсе
чúнчи пъре́ки де бо́й а́м къ́мпъра́т ши ме́рг съ́лекспите́ск, ро́гъ́тесъмъ а́н
би лепъда́т, ѓлтъ́л зúсе, мъ́́ре а́м лъ́а́т пентръ а́чѣ́а нъ́поче спъ́къ. А
тъ́нчъ мъ́нїиндъ́се стъпжнъ́л ка́сей зúсе, а́дéвъра́т гръ́е́ск бра́со, нú

ме

менѣ ден ѣпрѣлаціи ачѣа нѹвор гѹста денчина ма, къ мѹлци сѫнт кемаци,
мѫлци сѫнт алѣши. Ведѣц фрацилор къ нячи оу нѹла дентрѹ ачѣй кема
ци нѹсла фъредничит чинїй чѣй домнѣщи, ши манбжрто къ âѹ âбѹт ши
причини кѹ кале де сѹ кѹрат. Âтрачеста кин бор съпетрѣкъ чѣа чесъленe
вескѹ ла рѹгъчюне, шиш афлъ прилеж кѹ причини кѹ кале сѹ манбжрто съзи
чем ши фъръдекале. Чѣ нон кланце Оамени âчелѣци ши кѫ слѹжи адевъратѹ
лѹй Христосѹлѹй дмнзъ, съненевоим пѹрѹрѣ âмăтбе ши. âрѹгъчюни, ка
ѣнеф фредничим съдобжндим къмара ча непѹтредъ, âїс Хс домнѹл нотрѹ.
Âкърѹжѣ слава ши търгѫ ши âкинъчюнѣ âпреѹнъ кѹ пъринтеле ши кѹ фїю
ши кѹ дхѹл сфнт, Âкум ши пѹрѹрѣ ши âтрѹ вѣчїй вѣчилор âмин.

кѹвѹнт âл, зі.

Âчелѹй âтрѹ сфнци пъринтеле нострѹ

ÂЛХЙ ІѠÂННЪ ЗЛАТОУСТЪ

Пентрѹ бѹнътатѣ ши рѣѹтатѣ, Бгословѣщи Пъринте.

Жнт âинци съарекарїй фрăци детрено бърбаци кѹ фăтеѹне, карїй
гржнъскѹ ши съневоескѹ демжнтѹнца лор, ши декжт толте фăп
теле чѣлеѹне чинстескѹ маймѫлт despърцирѣ, нѹмай съспдѹ
къ âпѹстїи съсехъстрѣскъ, ши деăр âтреба чинева пентрѹ чѣ
причинъ âѹ фѹцит денчетате, âфлъ сăпричинъ ши зи къ, къ âм
фѹцит пентрѹ сънѹперни ши ной кѹ чѣй мѹлци, ши сънѹне леневим делѹкрѹ
рилефăптелор чѣлор ѣне, пентрѹ âчѣа âм фѹцит ден балѹл лѹмїй. Даръ
съарекѹ кжт бей съфїй тѫ май бѹн декжт чеăлăлци, кѣчи шъзи âтрѹ нѣ
чимѣ мѹнцилор, ши вези пречеăлăлци фрăци литтъи перинде? ши оу нїй ка
âчещѣ съăсămжнъ кѹ оу нвойвод чѣ ласъ войничїй сжнгѹри ла ръзбоі despoу
чиг ши съсъмоаръ desъстăшїй чѣй ден потрива лор. къ desărфăче ши минѹни
âкѹм чине âр кръде, сăѹ чине нѣр âѹзи пренои, фїинд ной тоци дăци âрѣѹ
тате ши âбнклешѹг? Âрѣ бїăца чă днрѣптъ ши петрѣчерѣ нострѣ âсле
маймѹлъ крезѹтъ ши съвѣде ла мѹлци, пентрѹ къ минѹнăле ла Оамений
чей виклѣни сжнт кѹ препѹнере рă, Âрѣ бїăца чă кѹрăтъ ши петрѣчерѣ чă не
хѹлнтъ поате съăстѹпе токма ши гѹра дїаволѹлѹй, чѣла че âсте пре пъ
мжнт шїй è боă сънѹфїе, âсте дѹпъ боинцъ, ши съкădesънѹфїе пре â
честѹ пъмжнт чăл чеба сънѹфїе. че съневespърцим пре ной depreпъмжнтъ
каши апостол пăвел, сънесѹнім âчерю. къ поате нещине съăтрѣкъ претоц
Оамений девавră, дебрѣме чè ши мещешѹгѹрнăе âша съ токмéскѹ, âтжта
кжт демѹлтеОрн премѹлци âтрѣчем, кѹмѹлт манбжрто лѹкрѹл чѣла карe
нѹн

МЪРГЪРИ́ТЪЛ

нъ́й трѣбъ́ще а́тъ́тл съ́стинѣль. Ѡ́спъ́нем че́лъкръ а́сте май рѣ́ъ́шѝ ма́
къ́ небое ал фа́черь, декъ́т че́ла че оу́мбль съ́ префъ́нѣча ѳ́тинѣ ка препьмъ́
тъ́, шѝ сѣсь фбра́че шѝ сѣ́сь дезбра́че ка прѣоу́н па́т? Спъ́нем че́ а́сте май
гре́ъ́ декъ́т съпъ́е ѳ́фръ́нтѣ ахи́ съ́нца, шѝ а́пой съпъ́е оу́н копи́л престесъ́
анць? шѝ а́лте мъ́а́лте минъ́ни фа́че ка съ́бесѣлѣскъ пречѣ́а чел прибе́скъ, а
тъ́тл ка́т тефа́че детекъ́трем́ъри нъ́май кѫ́ндъ́л. Дарь нъ́а́сте минъ́
на́т шѝ ѳ́фрикоша́т ла ной а́чѣста ахкръ чесъкѣде? а́тъ́тл ка́т нъ́пофте́
щи съ́бе́зи. Дарь декъ́т то́алте а́чѣстѣ май ѭшоарь а́сте фа́тл чъ бъ́нь,
дѣбомкра́ съ́песъ́ним то́кма шѝ ѳ́че́рю. шѝ нъ́м́зиче, къ вою дарь нъ́почю.
Дарь къ́м фа́чем дедъ́вѣцъ́м мещешъ́гъри ма́ри шѝ грѣ́ле нъ́май дѣка бомбра́?
А́шѝ къ́мъ́лт майкъ́рто дѣка бом кра́ небом съ́ѝ шѝ ѳ́че́рю, дѣка небом депри
де къ́ бъ́нтта́тѣ чъ че а́сте прен фа́пть, мъ́рь девен съкъ́нощи къ нъ́а́ре а́тъ́
тл Ѳстенѣль фа́пта чъ бъ́нъ ничи а́сте гра́ѕ а́дъ́ци а́минте деферичиї́н
кплъ́гъри къ́м а́дъ́фостъ шѣзънд ѳ́мъ́нцїй чек пъ́стїй, де а́дъ́фост лъсънд
а́мѣ шѝ чѣле ден лъме пентръ́ дминъ́л, шѝ сал ѳ́брѣка́т къ́ хи́не депьрь,
шѝ лцїрнъ́тъ́л лор ера църъ́нъ шѝ ченжиць, шѝ пъ́рта́ шѝ фїа́рь прежъ́р тръ́
пъ́л лор, шѝ лъкъ́шъ́л лор ера де пїе́три ѣ́чи, шѝ съ ѳ́кинда́ ѳ́тръ́селе пентръ́
ѳ́пѣрѣцїа чернълъ́й, че нъ́нъ́май а́тъ́тл, чеши по́стъ́ри шѝ рѫ́гъчюни дѣпъ́
рѫ́рѣ фъ́ча, къ́ фо́име шѝ къ́ сѣ́те, шѝ дефри́гъ мъ́лт лнсъ́тепїа́ пръ́пъ́л лор
къ́ мъ́лтъ неко́е, шѝ нъ́мъ́зиче къ а́чѣ́а а́дъ́пъ́тъ́т шѝ а́дъ́ фъ́къ́т, къ́ поцишѝ
тъ́ченъ́вей, къ шѝ а́чѣ́а сѫ́нт о́амени ка шѝ тине, шѝ ѳ́къ́ мли бъ́рта́ къ
мъ́ѣци дентръ́ншїй сѫ́нт шѝ май слъ́би декъ́т тине, шѝ лъ́цїй май богаци,
шѝ май дезмїе́рдаци, шѝ а́дъ́ прїи́мнт съ оу́мбле ѳ́кълъ чъ стри́мтъ, чемъ́ре
шѝ ѳ́нът а́сте небонца а́чѣ́а шѝ бъ́ѳфъ́ла́ енлъ́ънцепънь ла че́рю. де денъ́поцисъ
а́ѫ́ци ла а́чѣ́ събъ́ршѝ ма́ре, фїь макъ́рь пъ́ци́н, ш а́чѣ́ла къ́ а́сѣ́ледепъ́ци нъ́л
лъса? Нъ́поци съ́дли ба́нїй ѣ́ѫ́ съ́рачилор? ѳ́ка нъ́лъ́а́лъ́ц ла́тора. Нъ́поци
съ́постѣщи? ѳ́кай нъ́те да́ прети́не ла мъ́нкъ́ри шѝ ла бъ́тъ́ри престемъ
съ́рѣ. Декъ́тмече́ шѝ ѯс а́нчи ѳ́праче́стъ лъ́ме стри́мтъ а́дъ́ петрекъ́т, шѝ
пентръ́ ной а́дъ́ мъ́рит къ́ мо́арте о́кърѫ́тъ шѝ нечинстинтъ. май бъ́рто ѳ́
къ фїи́ндъ́й ной брѣъ́ма́ши шѝ неплекаци. Дарь къ́м бом бра́ съ́ве́м ѳ́дарь
ни́ре ла ѯ́са а́чѣ́а, ка́рїй нъ́лвем съ́ърѣтъ́м а́тъ́нчѣ ничи оу́н лъ́къ́р бъ́н?
А́ъ́нъ́щици къ́ сѫ́щѣнъ́л кънд ѳ́ша́рат ра́неле шѝ тъ́ветъ́риле, а́тъ́нчѣ по́л
те съ́фїе лъ́минна́т шѝ слъ́бит дефпъра́тъ́л, мъ́рь денъ́кълъ́ва́ съ́ра́те ничи
оу́н семъ́ъ́ дебитежїе, некрѣ́дникь васъ́фїе ѳ́тръ́ чей невкрѣ́дничи шѝ
ми́къ́ ѳ́тръ́ чей ничи. Вей зи́че кѣ́лкъ́м нъ́а́сте крѣ́мѣ рѣ́зъ́боюлъ́й, дарь
дерь шѝ фѝ рѣ́зъ́боле шѝ гонири, чи́не дентръ́ной а́рмѣртъ́рнсѝ пе́нтръ́ ѯс?
Чи́не а́ре́шѝ къ́ драгосте съ́съла́ѫ́тте? Чи́не а́ре а́лерга́ некемат денъ́мѣнѣ ль
рѣ́зъ́бою? ничи оу́нъ́л. Кѣ́къ́зъ́ кънъ́вен съ́ лѣ́пези ба́нїи шѝ сла́ва чъ́ трекъ
то́аре пентръ́ драгостѣ лъ́ѝ ѯс. Дарь къ́м бою съ́текре́зъ́е́ъ́ къ́ бе́н съ́ра́бъ
бъ́тъ́ѝ шѝ ѳ́кнсо́ри шѝ мъ́стръ́ри шѝ съ́тте ро́ци пе́нтръ́ чеа́ чете бжнтъ́е

кѫ. шн̀ тепъгѫбе́ск, а̏рѣ тѫ̀ дѣчѣстѣ ни́чи оу̏на нѫ́рѣзи. Шн̀ а̂кѣмá вжртос кѣ на́н ни́чи оу̏н рѣзбо́ю ни́чи о̂кебо́е денѝкѣ́нрѣ, че нѫ́ман че зи́чи сѣ́м петре́кѫ е̏ѫ дѫ́ча́ца а̂че̏щїн бїе́ци шн̀ а̂тѫ́нчѣ дѣка́вою а̂бѣтржнѝ мѣ́вою по кѣн шн̀ мѣ́вою невон̀ шн̀ пе́нтрѫ сѫ́флетѫ́ мїе́ѫ, ка́релѫкрѫ нѫ̏поцн сѣ́л ф́а́ч̃, кѣ зи́че ма́реле васна́їе кѣ́ла бѣтржнѣ́це нѫ̏ма̂сте кѫрѣцени́е, че а̏ма̂сте несть̃ пѣрла́ре депо́хтеле трѫпе́щи шн̀ грозѣвї́н. Мѫ́лте о̂стенѣ́ле шн̀ небо́н сѫ́фере оу̏н о̏м чеба̀ вѣворбѣ́скѣ кѫ̀ оу̏н а̂пѣра́т пемнн̆те́скѫ кѫ фри́кѣ шн̀ кѫ гро́лѕѣ дарѣ е̏ѫ шн̀ тѫ̀ кѫ́мво́й сѣ́бедем пре а̂пѣра́тѫ́ че́л чересѫ пре х̃с ⁘ ка́ре а̂ подѣ бїа́ца но́лсѣрѣ фа́чем шнсаѫ́жни́ то̏ бо́нлор трѫпе́щи, шн̀ а̏лтѫ́ни сѣпъжнй̆ а̏дѣкѣ дїа́волѫ́лѫ́н ⁘ а̂кѫ́м да́рѣ кѫ́мбенпѫ́тѣ сѣбе́зн пре х̃с, девр҃те́ме че на́н слѫ́жнт лѫ́н прекѫ́м а̂нслѫ́жи дїа́волѫ́лѫ́н, ка́ре а̂н лѫ́тѫ̆ дела дмзе́ѫ а̂тжта да́рѫ шн̀ а̂тжта бѫнѕта́те, а̏дѣкѣ дмнзее́скѫ́ бо́те́ѕѫ, шн̀ тѣнфѣкѫ́т мо̏нѣ́ѫ̆ лѫ́н дмнзе́ѫ шн̀ а̂пре́ѫнѣ мошнѣ́ѫ̆ кѫ̀ х̃с. дарѣ кѣ́чн бѣнѕи бѣгоро́днїа фнрїи́н та́ле ⁘ кѣ́чн фа́чи а̂ша̀ ка ѫ̆н о̏м фѣ́рѣ мѣнте ⁘ шн̀ нѫ̏ка́ѫ̑ а̂ка́н ла̀ чѐ че дѫместнне́скѫ пастѣрнле, шн̀ лефа́к де грѣе́ск кѫ гла́сѫ о̂менеск, а̏де кѣ папага́леа́ шн̀ га́нцеле, а̏лцїн а̂кѫ́цѣ пре ле́н шн̀ прѐ оу̏ршн шн фїа́рѣлечѣ ле сѣлба́течи ле а̂блжнзе́ск шн̀ ле поа́рѣ прен тжргѫ. Де́чи о̏мѫ́ле пре ле а̂ а̂блжнзе́щи ѣ̏рѣ пре тине те фа́чи ман сѣлба́тек декжп о̂хїа́рѣ ⁘ Шн̀ а̂ка́н хїа́рѣле тоа́те нѫ̏ман о̂грешлаѣрѣ а̏ѫ̆, а̏рѣ о̏мѫ́ че́л бнклѣ́н а̏ре тоа те грешалеле шн̀ рѣѫ̆тѣцнле а̂тѫ̆тѫ̆ро́р хїа́рѣлор че́лор сѣлба́течи ле сторжни а̂сѫ̆фластѫ́ лѫ́й, кѣ а̏ре мѣнїа ле́ѫ̆лѫ́й, лѫ̆пѫ́лѫ́й сѣ а̂сами́нѣ кѫ хрѣтїѣ, бѫ́лпей кѫ̀ бнклешѫгѫ́ а̏рѣ кѫ̀ бря́жба сѣ а̂сами́нѣ кѣмнлей, кѫ̀ стржни́ѣрѣ сѣ а̂сами́нѣ гжндакѫ́лѫ́н, а̏рѣ кѫ̀ хра́на шн̀ кѫ̀ а̂грѣшѣ́рѣ сѣ а̂сами нѣ мѣгарнлор, шн̀ а̏лте рѣ́ле ка а̂че̏стѣ а̏ре ⁘ Дарѣ о̏ѫ̆нѫ ка а̂че́стѫ кѫ́м бен сѣни зи́чи кѫ̀ а̏ре е̏ѫ̆флет̆ со̂мене́скѫ ⁘ кѣде а̏сте о̏м кѫ̀ мѣ́нѣ, а̏ сте стѣпжнѝ челора́ла́лте па́темн шн̀ добито́челор че́лор̆ некѫбжнтѣрѣце, а̏рѣ де е̏щи слѫ̆гѣ по̀хтелор̆ че́лор̆ фѣрѣ ка́ле кѫ́мвою сѣте нѫме́ескѫ о̏м ⁘ Девр҃те́ме че на́н а̂сѣмнѣна́ре ни́чи потрикнре кѫ̀ а̂пѣрѣца́ѫ лѫ́й дмнзе́ѫ, а̏ гжндѣще кѫ̀ а̏кѫ́й и̂коанѕ тѣнфѣкѫ́т а̂сѣмене. Кѣ зи́че дмнзе́ѫ, сѣфа́че о̏м дѫ́пѣ а̂кнпѫ́нрѣ шн̀ дѫ́пѣ а̂сѣмѣна́рѣ но́ластрѣ. Пе́нтрѫ а̂чѣ́ѫ дарѣ нѫте погорж̀ ла мнкшора́рѣ добито́челор̆ че́лор̆ некѫбжнтѣрѣце, кѣ а̂чекн ла ѕбо́рѫ̆ палнба́нїй чѐ честь сѫ̆е шн̀ сѣ пѫ̆го́арѣ пре фѫ̆ни, девор̆ грешн̀ кѫ̀ депѫцинне́ а̂да́тѣ ка́дѫ̆ жо́сѫ шн̀ мо́рѫ. А̂ша̀ шн̀ чѐ чѐ пѣрѣсе́скѫ кла́лѣ чѣ е̏ѫ̆флетѣ́ск, де секор̆ леневѝ кжт̆ депѫцинне́ ка́д жо́сѫ, Кѣ а̏части кале чертѣ́ск кѫмѫ́лтѫ̆ а̏сте ман стрима́тѣ шн̀ ман дирѣ́пѣ. декжп фхнѣ а̏чѣ́ѫ, шн̀ а̂кѣ а̏сте шн̀ май а̂на́лѣ кѫмѫ́лтѫ̆ кѣй ля́жѫ́нце кѣпѣтжю́л тома ла чѣрн, пе́нтрѫ а̏чѣ́ѫ сѣ ка́деф́о́а́рѣте кѫ̀ сокотѣ́ѣ шн̀ кѫ̀ мѫ́лтѣ фрнкѣ кжндь несѫ́нм пре джнса, шн̀ ман вжртоскѫ кжнд ля́жѫ́нцем ла по́а́рѣта чѣрюлѫ́й кѣ а̂коло̀ а̏сте фрнка чѣмѫ́лѣ, кѣфа́к дра́чїй вѣ ѕдѫ̆хѫлѫ́й чѣрчета́ре ма́ре пе́нтрѫ пѣка́ше, шн̀ ман вжртоскѫ детоа́те пе́нтрѫ кѫрвїе, кѣчеѫ че

МЪРГЪРИТЪЛ

стлъ ѯтръ ѧтжта ѯнъѧциме ѧмълтъ фрикъ шн кътремър, шн нъмай ѧчаста съ пъзѣскъ сънъсѫ пѣче съ клъте ѧжосъ лапъмжнтъ, къ ден трлчаста лнсъфаче мълтъ ѯтънекаре. Шн ѯчекип жсте алъята денъмлѣ соколрдъ нъполте съфлкъ вѣерсъ бън, шн делиѱще вреъна нъфаче вѣерсъ деплинъ. Ашл сжнтъ шн фаптеле чѣле бъне честъфлкъ пѣнтръ съфлет, къ нължънце съфачем нъмли сопрънкъ афаптелор челор бъне че толте порънчиле лън дмнзѣъ съле фачем къмълтъ невонинцъ. Къ жспънем рогѣле чефолосъ жсте съпостѣскъ нещине шн съсъ роаце шн апои съпъ милъткъ пренименъ? сълъ съ милъскъ чинева шн апои съ лъкомѣскъ шн съ рѣпѣскъ але алтъл? Чебер челъкръ фаче тот ѯфала челора чевѣдь фаче, шнш ѧ пълтл. Пръ кжнд милъаще къ тоатъ вом шн къ смерѣнїе, прїнми жсте ла дмнзѣъ, пръ де жсте омъл смернт шн постѣще шн съроагъ, шн апо хрънѣще лжнгъ джнсъл премъма тътъръ рѣътѣцилор адекъ пре юбирѣ де арцинтъ, шн жсте гжндъл тот ла добжнда негъцъторїен, ачела ом шн анчи жсте демънкъ ѯчастъ лъме шн акол. Пентръ къзиче хс, Нътоате съ служаскъ нещине шн лън дмнзѣъ шн лън мамона, адекъ дїаволълън. Пентръ ачѣа юбиторюл деомменн дмнзѣъ ал токмит съ фїе ѯлъме шн омменн бъни шн рѣи, ка челор виклѣни съ анѣътае рѣътатѣ, пръ челор бъни съ анѣъ арате бънѣътатѣ, шн ашасъкор фолосн шн чен лѣнеш прен ѯ пребнаръ омменилор челор невонторн шн бъни, къ ѯчекип съ ѯвріднїческъ ченбъин къ ѯдонтъ чинстеделадмнзѣъ, шн нъле стрнкъ чен рѣи нимнкаш ашл шн чен виклѣни шн рѣи ал мънкъ ѯдонтъ къчи арфи пъхт съсѣ факъ шн ен бъни, шн нънъмай нъсал фъкътъ ен бъни че ал ѯвѣцаш шн пре алцїи рѣътатѣ лор, шн пре чен бъни тоци ѯнлаъдъ шн съ мирѣ де бънѣ тѣцилелор токма шн чен рѣи шн виклѣни, Пентръ къзиче цїе шн врѣжмашъл алъъдарѣ фапта чабънъ, ашл шн чен рѣи нъс оурѫцн нъман челобъни че шн челор рѣи, мълцн съмирѣ де омменїн чен виклѣни къжнт истецн афачерѣ стржмбътате шн апъгъбирѣ пре алцїи чи ачеа чефлкъ стржмбътате алтора ѯпотрива лоръш аскът къцитъл. Шн кжнд съжънге пресине ѯпаре къ фаче стржмбътате алтъл. Пентръ къ нъжсте рѣъ кжнд аре нещине стржмбътате дела алтъл, чи кжнд фаче ел стржмбътате алтъл, шн ачела че нѣ фаче стржмбътате нъкъноаще съ рабде, Кѣчи кжтъ стржмбътате авѣ дѣдь, шн кжтъ стржмбътате ѯнфъчѣ сълъ лън дѣдь. Дарвчине денътра амжндон фъ ман оурцнешт шн ман тнкълос шн каре ман лъми нат? ал нъсъ ѯнека сълъ дескърбъ шн де драк, пръ дѣдь стрълъчїа мълтъ декжт солреле, ѯбнрънцеле рѣъбоелор шн ѯпрїетешъгъл лън дънебе, къ сълъ мърїа дезлънстїа лън, пръ дѣдь съферїа толте съпъ рѣърнле лън сълъ къттъчернле, шн пре тоци ѯнтрѣцѣ ла джнсъл, шн дебрѣ мече сълъ демълте Ори сал испитит съ оумолрѣ предѣдь, пръ дѣдь гони дъ превръжмашъл лън шн къзжндън ѯмжна лънлъ ферит. Чинне денътра

амжн

amîndoĭ au fost fără putere ? Deci de unde are început și cum începe, au să
cheme în ajutor ? Căci era firesc să strige către Arme, fără cea dreaptă a
re dreptate și ași merge, fără să-și ție în preajmă scutul pe deasupra
au fugit și au căzut înaintea vrăjmașului, fără să-și ia în preajmă scutul pe deasupra
au fugit și au căzut înaintea vrăjmașului, fără să-și ia în preajmă scutul pe deasupra
tot mădularele și oștirea stricându-se ? Fără de îndoială, căci
pustiu este de oameni locul în care se află cineva singur, și
acela era mort și pierit și ca și cum nu ar fi fost. Așa
este și cel ce se luptă singur, și el era ca și mort și ca și cum nu ar fi fost
pustiu este și potrivnicul biruitor, ce-ar face dacă ar avea alături și pe
ceilalți ? Pentru aceea și tu când vezi pe cineva pierind
ne și dreptul, și pustiul căutând și oglindă după creștinul
ce de-a stânga și de-a dreapta ? Ce-ar face dacă ar avea
cu ei și pe cei ce-i urăsc

МЪРГЪРИ́ТЪ́А

кѫлѫкрѣ́й сѫ ѯкѫнѫнѣ́ꙁъ шѝ кѫ нѫмѝрѣ сълѫминѣ́ꙁъ, кѫ де сѫшѝлѣ́пъдѫ де
ла́ѫда нѫмелѫ́й пѐнтрѫ смерѐнїѧ, пр҃ѣ ѯсѫ́флетѝ то́пѝ прїѝмѣ́ше ла́ѫда, шѝ
ни́чи о́рѣхтѝ́те нѫ́ ѯфлѫ́ть нѣщѝне доведѝ́ть дѣлачѐ́ чѐо́ꙁиче, денѫ́сева сѝкѝм
ѧл ѧчѐ́л шѝ клѧфъцъръ́ѝ спрекѝпѫ́л бѫ́нъттъцїй? ѯчѐкѝп? ѯскѫ́лть, Мн҃
чинѡсѫ́ нѫмъръ́тѫсѣще минчюна кѫ а҃сте минчю́нѫ, чефъцъръ́ще шѝ сѫ́фѧче
кѫ грѣ́ще ѧдевъръ́ѧ́т, шѝ ѯшѝ́лѫ шѝ прежѫдекъторю. ѯшѝжде́рѣ шѝ вѝклѣ́
нѫ́ нѫш ѧра́тъ вѝкленѝ́ѧ ѧ́ѫй, чѐ сѫ́фѧче ѯнѧръта́ре кѫ́ кѝ́п де прїѝтешѫ́г,
шѝшѝ ѯдирепѝ́тѣꙁъ вѝклешѫ́гѫ́л ѧ́ѫй. ѯшѝжде́рѣ шѝ нъппъстѫ́йторю́л кѫ́д
мѣ́ре ля́жѫдекѧ́ть нѫ́мъртѫ́рисѣще чѐ а҃сте, чѐ пѫ́не мъртѫ́рѝ́й пре́ кѝ
пѫ́л ѧдевѐрѝнцїй пѐнтрѫ́ минчю́нъ, шѝ ѧра́тъ пре́ мъртѫ́рѝ́ѧ рѣ́ѫттъцїй, чѐ шѝ
сѫ́флетѫ́л но́стрѫ дѣ́кѧ сѫ́ прежѫ́нъ кѫ́ръѫттъцинае нѫ́мелѐ чѐл бѫ́нъ съ ръ́пѣще
дела́ ѐ́л, пѐнтрѫ́ къ́ мѫ́лци пѫ́ттѣ́рнѝчи демѫ́ѧте о́рѝ ля́ ѧ́ѧть нѫ́ле ма́й а҃
сте мѝ́нѣть нѫ́мѧй ля лъкомѝ́е, шѝля́ѓъ оу҃нїй сънѫ́флѫкъсъръ́кѫ́лѫ́й неди
репта́те, слѫ́ съ а҃рте дѧторѝ́ѧчѐ ѧ́ре ля дѫ́нсѫ́л, шѝ сънѫ́ш ѝ҃ꙁбѫ́ждѣ́ѕкъ
кѫ́ чѐ́ѧ чѐлѧ́ сѫ́ѫбѝпре дѫ́сѫ́. ѝ҃ръ дебѝ́не вре оу҃ѝ пѫ́ттѣ́рни чинеба шѝ вѝклѣ́ѝ
сѣсъръ́ще, нѫ́ ѧ́чѣпе ѧ́спѫ́не ѧдевъръ́ѧ́т чѣ́ѧ чѐ а҃сте, чѐ ѧ́дѧ́сощѐ нѫ́мелѐ бѫ́
нътѝцїѝ, шѝ ꙁѝчѐкѫ́м къ а҃сте о́м дирепѝ́т шѝ фъкъторю́ дебѝне, шѝ ѧ́
сте нѫ́мѝ́т де фѧ́ѝттеле чѣ́ле бѫ́не шѝ де милостѐ́нїй чѐ фѧ́чела мѫ́лци, пѐнтрѫ́
кѧсѣсѣ вирѫ́ѧскъ деллѫ́дъ шѝ сѫ́фѫ́гъ де́ вѝклешѫ́. Кеꙁѝ дѧръ къ ръ́ѫтѧ́т
сѣбирѫ́ѧще де́ ля́ѫда фѧ́ѝттей чѐй бѫ́не. Пѐнтрѫ́ ѧчѣ́ѧ нѝчи оу҃ѝ о́м рѣ́ѫ нѫ́
ва съ ѧ́ѫꙁъ къ а҃сте рѣ́ѫ, кѫ фѝ́рѣ пѫ́ррѫ́т нѣ́ѣще ля́ съ́ѫ, макѧ́ръ де́шѝ бѧ́
ще бонѝца рѣ́ѫтѧ́т. пѐнтрѫ́ ѧчѣ́ѧ съ́нѫ́ꙁѝчем къ кѫтѧ́ре ле дѝй фѝ́ре а҃сте бѫ́
шѝ кѫтѧ́ре ле дей фѝ́ре а҃стерѣ́ѫ, къ деля́рфѝ о́мѫ́л дей фѝ́ре бѫ́й нѝчи о́дѧ́т
нѧрпѫ́тѣ съ́ѕъфѧкъ рѣ́ѫ. ѝ҃шѝжде́рѣ ѝ҃рѣш деѧ́рфѝ дѝй фѝ́ре рѣ́ѫ нѝчи о́дѧ́
тъ нѧрпѫ́тѣ съ́ѕъфѧ́къ бѫ́й, къ денямфѝ ля вонца́ ноястрѣ съ́ѕъфѧкъ чей
рѣ́ѝй бѫ́ни, нѝчи ѭбитѡрю́л де о́лменѝ дмнѕъ́ѫ нѫ́нѣ́рфифъкѫ́т во́лѝчи пре
сѝне, шѝ ѧмфѝ тоцирѣ́ѝй ѯпревѫ́ждѫ́не кѫ́ фѝ́рѣ, слѫ́ ѧмфѝ тоци бѫ́ни шѝ
дирепци, ченой кѫ́лѣ́нѣ ноястрѣ непїѧ́рдем мѧ́нтѫ́ѝрѣ сѫ́флетѫ́лѫ́й но́стрѫ,
шѝ нефѧ́чем пре ной пѫ́стѝй дедра́гостѣ ча́ дѫ́нѣѕъ́ѕкъ. Де́чи нѝчи оу҃ѝ́л
сънѫ́ш ѧрѫ́ѧче прилежѫ́л шѝ прѝчѝнна спреля́ѫ́л ꙁѝкѧ́ндь, кѣ́ла́ о́прѣ́ще дво́
стенѣ́леле шѝ де трѫ́ѧделе фѧ́ѝттелор чѐлор бѫ́не, че фѓеще ка́реле сѣ́ꙁѝкъ кѣ
кѫ́лѣ́нѣ ма́ ѧ́мфъкѫ́т кѫтѧ́ре шѝ кѫтѧ́ре пъка́т, шѝ чѐ сѣ́ман ꙁѝкѫ́ оу҃не
ле шѝ ля́ѫтеле, кѧ́ндь нѝчи сѧ́нгъръ дїѧволѫ́л нѫ́поате съ́о́прѣ́ск кѫ́лѣ́ чѐлѫ́ѧ
чѐ лѫкрѣ́ѕъ фѧ́ѝтта ча́ бѫ́нъ, чѐ нѫ́ман чеѧ́ша ш҃ ѧ́пїѧ́декъ пре чѐ́ѧ чѐ оу҃ме́лъ
кѫ́ лѣ́не шѝ фъръдегрѝ́ѧжъ, ѝ҃рѣ ѐ нѝчи по́ате съ́ѧпїѧ́дѧче нѝчи съ́ѧдѣ́ме пре
нѝмень. пѐнтрѫ́ кѣ кржндь ной сѣнепъзѝ́м, нѫ́поате нѝмень сънестрѝче немѝ
кѣ, нѝчи сѫ́флетѣ́ще нѝчи трѫ́пѣ́ще, ѝ҃рѣ кжндь неленебѝ́м шѝ нѫ́не пъзѝ́м
фъръдѐнѝчи о́сокотѣ́лъ ѧлерге́ѣ́м ля рѣ́ѫтѧ́те, бѫ́нъ а҃сте ѧдевъръ́ѧ́т фѧ́ѝття
ча́ бѫ́нъ шѝ минѫ́на́тъ, макя́рѣ шѝ сжнгъръ де́ а҃сте, ѝ҃рѣ кжндь о́фѧче не
щѝне ѧ́мѝжлокѫ́л чѐлор чѐ ѧ́пїѧ́декъ а҃сте шѝ ма́й минѫ́на́тъ шѝ ма́й чинѐстѝ

тъ

тъ, пентрꙋ́кѣ нꙋ́фаче ло́кꙋл фа́пта ча бꙋ́нѣ, че кипꙋл фа́птей чей бꙋ́не лꙋ
минѣ́ꙁъ пре ло́кь, шѝ кꙋо́фа́пть бꙋ́нѣ мꙋ́лцн съфолосе́скꙋ шѝ гоне́скꙋ пречѐ
викаѣ́ни, пр҃ъ рѣꙋта́тѣ челоу́ мꙋ́лцн, дебафѝ мака́рѣ нꙋ́майоу́нꙋл съфа́къ
бꙋ́нъта́тѣ а́миꙗлокꙋл мꙋ́лтора, немі́кѣ нꙋ́нспетрікѣ, шѝ оу́н о́м съфі́е
бꙋ́нш҃ѝ съпетрѣ́кѣ дꙋ́пѣ бо́ж лꙋ́й дмн҃ꙁъ́ꙋ по́лте съскоа́цѣ то́лтѣ лꙋ́мѣ дн҃
мѣні́ж лꙋ́й дмн҃ꙁъ́ꙋ шѝ денмꙋ́нкл ча бѣ́чнікѣ, шѝ а́часта по́цн съо́кꙋ́ноще
дела дире́пткꙋ́л но́е кѣ а́фо́стꙋ а́ша, кѣ то́цн о́а́менїй а́че́ж май наи́нпе депо
то́пꙋ а́ꙋфо́стꙋ перицн шѝ пїердꙋ́цн, пр҃ъ нꙋ́млй но́е а́ꙋ скъпа́т шѝ нꙋ́слꙋ
нека́т. Шѝ дела моусѐ ѧ́кѣ съкꙋ́ноаще, кѣ пꙋ́тꙋ ѣ́ни́ꙁѣ́пкѣ́ско дн҃ мж
нилеѧ лꙋ́й фарасо́н пре то́цн жидокїй. ѧ́съ ѣꙋ́ ам шѝ ала́т кꙋ́кѫнт съꙁникꙋ,
спре довединрѣ́ милїй лꙋ́й дмн҃ꙁъ́ꙋ, кѫнд нꙋ́аре нещине о́лмени днрепцн бїй съ
строаце съ а́рте пречей пъкѣто́шн съни́ꙁꙋ́ско кѣ́ръ сфн҃цїй чей мо́рцн, пре
кꙋ́ꙁнче пентрꙋ́ е́ꙁекїа прор҃о. Спреженекꙋ́ шѝ а́жꙋторе́скꙋ а́чещїй чѣ́пъцн і҃ерꙋ́са
лнмꙋ́лꙋй, пентрꙋ́ мине шѝ пентрꙋ́ фечо́рꙋ́ мїе дк҃дь, карелеѧ сіе демꙋ́цн анмо҃т.
кꙋнаскꙋ́ш лкꙋ́м кѫ́т а́ꙋфо́стꙋ бꙋ́нѣта́тѣ а́чело́р сф҃нцн? кѣ нꙋ́нꙋмай кꙋ
вннтеле шѝ трꙋпꙋ́рнле че токма шѝ ѳ́брѣкѣ минѣтеле ло́р а́ꙋ фо́стꙋ чинстн
те, Кѣ корѫкꙋ́л лꙋ́й нліе а́ꙋ дреспърцнт і҃ѡрда́нꙋ́л, ѧ́кꙋ́лцъминѣтеле чело
трей кокоанн кѣлкарѣ пара фокꙋ́лꙋ́й шѝ ѡ҃стинсѣрѣ, Томгꙋ́л пророкꙋ́лꙋ́й
лꙋ́й нлїсей скнмбъ апеле, Томгꙋ́л лꙋ́й моусѐ деспнкѣ мл҃ж ро́шїе, шѝ
ѳпїатрѣ ловиндꙋ́ нꙁборѫ́ апѣ шѝ ѧдъпѣ нородꙋ́л чел ѳ҃сетат, ѧ́брѣкѣ
минѣтеле лꙋ́й пабел гонїѫ́ боялеле о́лменнлор, Оу́мбра лꙋ́й пе́трь а́ꙋ гонн
молрѣ, Ченꙋ́ша депе моащеле сф҃нцнлор мꙋ́ченнчи гонїѫ драчїй, пе́трꙋ
лꙋ́ѫ фѣ́чѣ то́лтеминꙋ́нилеѧ кꙋпꙋ́тѣре. Прекꙋ́м і҃аге́нꙋ́ведѣ хѫ́нна ча ѳ҃пѣ
рѣтѣ́скѣ а́лꙋ́й ахлаѣ, ченведѣ сꙋ́флетꙋ́л лꙋ́й го́лꙋ шѝ о́сѫ́ндит шѝ пре дженсꙋ
ребꙋ́ патнмилор, кѣ чефолосѣ ѫ́сте дебинеле денлафа́рѣ, дѣкласѫ́нт чѣ́ле де
алъꙋ́нтрꙋ́ съраче шѝ ненорочѫ́тіе? шѝ чепагꙋ́бѣ а́ре нещине десърѣчїѫ́ денла
фа́рѣ, кѫнд съ а́фалѣ ѧ́лъꙋ́нтрꙋ́ а́тѫ́та а́кꙋцїе, а́чел фѣ́лю делеу́ а́ꙋ фо
сть сты пабел, кѣ дѣкастригѣ то́лтѣ те́мница съ кꙋтремꙋ́рѣ, шѝ ле
рѣтꙋ́рнле ле дезлегѣ нꙋ́май кѫ́ кꙋкѫ́нтꙋ́л, ѧ́кѣ нꙋ́нꙋмай кл леїй чемай
таре декѫ́т леїй, пентрꙋ́ кѣ леꙋ́л демꙋ́лте ѡ҃рн кл́де ѧ́кꙋ́рсѣ шѝ съ при
де, пр҃ъ сф҃нцїй кѫнд съ лѣгъ а́тꙋ́нчѣ сѫ́нтꙋ́ май та́рн, сф҃нцїй а́тѫ́та
кѫнт деффрикошаци кѫ́т съ тем драчїй дедѫ́ншїй шѝ нꙋ́май глáсꙋ́л ло
съ́л а́ꙋ́ꙁъ ен фꙋ́гꙋ, кꙋ́м фꙋ́гꙋ шѝ дефꙋ́лцере, че пеглáсꙋ́л лꙋ́й павел шѝ
лꙋкрꙋ́рнле лꙋ́й че́лнмѣ́ꙁъ капꙋ́тѣ съле лл́ꙋде, нѝчн проро́чїй нѝчн патрїа́р
шїй нѝчн апо́столїй нѝчн мꙋ́ченнчїй, пе́нтрꙋ кѣ е́л лѣ́ѣ ля дѫ́нсꙋ́л невон
чеде шѝ бꙋ́нѣтѣцнле ѧ́честора тꙋтꙋро́р, шѝ нꙋ́нꙋмай пре о́лмени а́ꙋ ѳ҃тре
кꙋтꙋ чешѝ пречѣтеле чѣ́ле ѳ҃цереѫцн, пр҃ъ но́н нѝчн ѡ҃па́рте кѫ́т дѣ пꙋ
цинѣ денфа́птеле лꙋ́й чѣ́ле бꙋ́не нꙋ́не неко́нм съфа́чем, ѧ́сте лѣꙋдат
патрїа́рхꙋ́л а́враа́м кѫнд лꙋ́ вріт съ жꙋ́нге пре фі́юсѣꙋ съ́лфакѣ жжр
тѣ лꙋ́й дмн҃ꙁе́ꙋ, а́деѣ летꙋ́ргів лꙋ́й дмн҃ꙁе́ꙋ, пр҃ъ шѝ пре ісаа́к ѳ҃ла

. дѣ

МЪРГЪРИТЪЛ

дъ фѝин о̀менѐщи пѐнтрѫ нерѫ̀ѫтѝтъ чѐ а̀ѫ а̀бѫ̀т , ка̀ шѝ префѝѭлѫ̀ дѫ̀
нѣзѣ̀ѫ , предо̀мнѫ̀л но̀стрѫ ӏ̃с̃ х̃с , къ̀ ничи оу̀̀нѫ̀л динтрачѐщи фѝ ничи оу̀̀нкѫ
вѫ̀нтѫ̀ нлѫ̀зѝс къ̀тръ пѫ̀рѝнцїѝлор , къ х̃с ѕѝнъ нѫ̀ сокотѝ пъка̀тѫ̀л а̀чѐлоря
чемѫ̀ рѫ̀стигнѝт , а̀шѝждеръ шѝ гсѫ̀̀нѫ̀ѕисе къ фа̀чи тѝтъ а̀чѐстѫ лѫ̀кр̀ѫ
фъръделѣ̀це ⁘ премѝне ка̀рецѐ̀жнт хнѫ̀л нъскѫ̀т шѝ фо̀арте юбѝт вѐн съмъ
жѫ̀нги съмъфа̀чи жѫ̀ртвъ лѫ̀н дмнзѐѫ ⁘ даръ нѫ̀жѫ̀нги то̀ате о̀нле съфа̀чи
жѫ̀ртвъ чи премѝне пре фѝѭлѫ̀ тѣѫ̀ прекаре ма̀н юбѝт , немнѝк дѣча̀ста нѫ̀ѕисе
а̀чѐ̀л ферничѝт шѝ пѫ̀тр̀ѣ̀шъскѫ̀ сѫ̀флѐ , чи рѫ̀дъ̀ битежѐщѣ пѫ̀нъ ла̀
мо̀арте , ма̀ръ шѝ гѫ̀ко̀в фѝѭлѫ̀ лѫ̀н а̀ѫ оу̀рма̀т рѫ̀бдъ̀рїѝ пърѝнтелѫ̀ни съѫ̀ . а̀
шѝждеръ шѝ дѫ̀дь съферничѣ̀це пѐнтрѫ̀ сла̀ждѣ̀целелѫ̀ни , шѝ гаѝе фѫ̀ рѫ̀бнито̀
рю пѐнтрѫ̀ нѫ̀мелелѫ̀н дмнзѐѫ , даръкарѐле шѝ чѝне съфъкѫ̀ а̀сѣ̀менѣ̀ лѫ̀н па̀вѐ ⁘
къто̀ате а̀чѣ̀стѣ̀ ле а̀вѣ̀ стрѫ̀нсе ла дѫ̀нсѫ̀л . де а̀̀тѫ̀нчѣ̀рече десо̀рн а̀ѫ жѫ̀р
твѫ̀нт съ̀флѐтѫ̀л лѫ̀н а̀кѫ̀нжѫ̀рѫ̀нд пъмѫ̀нтѫ̀л шѝ ма̀рѣ̀ шѝ фѝѐчѐ а̀лтъ
лѫ̀ме ка̀т пъмѫ̀нт вѣ̀де со̀арелѐ . оу̀мбла̀ а̀кѫ̀нжѫ̀рѫ̀нд какѫ̀нд а̀рфѝ а̀вѫ̀т
а̀рнпи . Къто̀т шѝ трасѫ̀ шѝ кѫ̀ пѝѐтри оу̀чисѫ , шѝ а̀то̀алтеѕна̀ле мѫ̀рѝнд
шѝ манмѫ̀лтъ рѣ̀внѝъ а̀вѣ̀ декѫ̀т проро̀кѫ̀л гаѝе . Ма̀ръ девенрѣ̀ съѕѝчи пѐнтрѫ̀
сфѝтѫ̀л гсо̀дь пръдитѐчи , кѫ̀м мѫ̀нка̀ мѫ̀гѫ̀рѫ шѝ мѝѣ̀ре съла̀текъ , да
ръ а̀чѐста ничи хра̀на чѣ̀ де тръ̀бъ нѫ̀со̀ а̀вѣ̀ пѐнтрѫ̀ невоѝнца мъртѫ̀рѐен . а̀
тѫ̀та ка̀т а̀тре а̀ѫрѝ шѝ а̀тре о̀̀менѝ нѫ̀̀ѣсте мѫ̀лтѫ̀ девомкрѣ̀ шѝ нои
съ а̀кѐ̀м грѝжъ , къщѫ̀ къ нѫ̀ лѫ̀ а̀вѫ̀т а̀чѐла а̀лтъ фѝре са̀ѫ а̀лт съ̀флѐт
ничи а̀ѫ а̀къѫ̀нт а̀тра̀лтъ лѫ̀ме , ма̀ръ а̀ѫ а̀трекѫ̀т пре то̀ци о̀̀менѝи , шѝ
кѫ̀ѣте скѫ̀рбе а̀ѫ пъцѝт ничи де оу̀̀на нѫ̀̀ѣ̀ пъруѫ̀трѫ̀ѫ , че а̀къ съ бѫ̀кура̀ къ
пъ̀тимѣ̀це пѐнтрѫ̀ нѫ̀мелелѫ̀н х̃с , шѝ съ̀фъчѣ̀ ка̀ѫ̀ мо̀рт некалътѝт , шѝ
а̀ша̀ смерїѝ̀ съритѫ̀рилеѳ фѝрїи . Къчи а̀̀тѫ̀нчѣ̀ ѣ̀сте шѝ пѐнтрѫ̀ ба̀нн , къ
чѐла че кѫ̀щѝгъ до̀и га̀лбенн , ел пѫ̀не манмѫ̀лтъ невоѝнцъ спре ѕѣ̀че , шѝ стрѫ̀
гѫ̀нд до̀лсѫ̀ѕечи нѫ̀състѫ̀жмпъръ , а̀ша̀ ѣ̀сте шѝ пѐнтрѫ̀ фа̀пта чѣ̀ бѫ̀нъ , къ̀
съневоѝще пѐнтрѫ̀ дѝнса а̀тѫ̀жта силѣ̀це съ̀фа̀къ ма̀н мѫ̀лтъ о̀стенѣ̀ъ шѝ
трѫ̀дъ . а̀съ нѫ̀̀ѣсте пѫ̀пѝнцъ о̀̀менѝйчѐй бѫ̀ни съ а̀ѫ̀ѕъ дела мѫ̀ци ѕнкѫ̀
дѫ̀ле къ сѫ̀нт бѫ̀ни , ничи съкаде ма̀ръш о̀̀мѫ̀л чѐл бѫ̀нь съ а̀нѣ̀ъ прїѣ̀тенн мѫ̀
ци къ дѣка̀ а̀ла̀ѫдъ то̀ци , съ кѫ̀но̀ще бѝне къ нѫ̀ка лѫ̀кра̀ а̀мѫ̀лтъ бръ̀ме
фа̀пта чѣ̀ бѫ̀нъ . Даръ а̀поѝ кѫ̀м съ нѫ̀съ лаѫ̀де детоци оу̀̀нѫ̀л ка а̀чѐла ка
рѐле нѣ̀бъкѣ̀це пречѐи а̀сѫ̀прици денмѫ̀ниле недиреп̀цилор , са̀ѫ а̀то̀арче шѝ
а̀дирепт̀ѣ̀ѕъ пречѐи че пъкъто̀ѣсѫ шѝ ла̀ѫдъ пречѐѫ че фа̀кѫ̀ фа̀пте бѫ̀не ⁘
къ нѫ̀̀ѣсте кѫ̀ дирепт̀ѫ̀л пре оу̀̀нѝй а̀лъѫ̀да̀ пре а̀лцїй а̀дефъ̀нма̀ . а̀̀съ чѐла
че фа̀че фа̀пта ча̀ бѫ̀нъ кѫ̀ невоѝнцъ ка нѫ̀ман дела дмнзѐѫ съ прїнмѣ̀ск
ла̀ѫдъ , ма̀ръ кѫ̀дела о̀̀менѝ , нѫ̀̀ѣсте кѫ̀ пѫ̀пѝнцъ съ нѫ̀съ ла̀ѫде дѐ то̀ци
о̀̀мейй шѝ съ нѫ̀ а̀ѫ̀ѕъ бѝне оу̀̀нѫ̀л ка а̀чѐла , къръѫ̀та̀тъ пѫ̀рѫ̀ръ съ лѫ̀п
тъ кѫ̀ бѫ̀нътъта̀тъ , шѝ нѫ̀нѫ̀ман къ нѫ̀н по̀апте стрика̀ нимнка че кѫ̀ кѫ̀т
а̀ѝ стъ рѣ̀ѫта̀тъ а̀потрикъ а̀ мантаре съфа̀че , а̀тѫ̀жта а̀̀сте де ма̀ре пѫ
тѣ̀рѣ бѫ̀нътъцїй кѫ̀т шѝ лѫ̀пъ лѣ̀ѫнд дерѣ̀ѫта̀те мантаре съфа̀че ,

а̀дѫ̀ци

Аллиш дамнте де адеа ад нка оучте фламекуе кдин ; Дарс адеа Аспе
ку шп мерстхрисче кгесз шп оучте дежкда , шп ф
ма фдмма аор на вхнв кгммвго пе уен рнн спе сфчнре , че пхцинн сжнт
мнк шп жжнка мдгхр шп вхрхме , че аченсма кдрее ера маисперак дежж
ппеп шп апекжа пхсплеа , спгпжчье порхчнчд внхпмоярак шп дпг
пдгхда ддхсоре чепкеп ф дчте ; нхмдп дедгпе дп нхмдп мерсагго кжм дд
ка шп адосоре чепкеп ф дчте ; нхмдп дедгпе дп нхмдп мерсагго кжм дд
Врсш , кгпцкддхда шп чгцдм дддпсмдхмже де дпгпрпцге шп вгпрмжпсф
гпрдкгу шп чгцдм ф дпгр дддпсмдхмже де дпгпрпцге шп вгпрмжпсф
пдпкх дхн нрод ченхн ф дчте . Ехдн оучде аспеде ддпе
жхре , кгспцф ен жхмепдпме де дпгпрпцгм дхн . Ехдн оучде аспеде
дпгпрпцгм , кгг хпсе сфн чгмкеп чгре спцддх шп пгвнв дпжхмепдпме де
дпгпрпцге , Гнкедодде шп вепкснче гродде , дпжпма цнсе свфеп мпнпсе
шпц пгвн кхнощпнца ; дпжпма чнкспе фдчн дпгпрпцгп пдде ; кгв нхдпап
ддсгкгпе спдп пре дхдхпдпсе . Дпгпрпцгп дхн пдпкх дпгпрпцгп
дпгпрпцгп , кгг хпсе сфн чгмкеп чгре спцддх шп пгвнв дпжхмепдпме де

Адекъ даръл чемъдат домнзъу депанн, слъ арътат викълън къчн нъллъ
доинт. Дарь чела челлъ стрикат чева ахзи? Кь девръме чепре ачела лъ
дегат де мжни шн депичоаре, шн лъ арънкат ла фтънъреклъ чел денафарь,
унде асте пажнерь шн скржшнирь динцилор. Дарь ной чей чеамстрикат
сфнтъл ботезъ шнлъте дарънри каре нъдат домнзъу, Чебомфаче атънчь
кжнд небор фтреба шнбомбра спдъм рспънсь? Нъбезн омъле непътнн
ца шн недескоперирь бъецїй ноастре, шн моарть ча грабникь ченебине асъпрь?
Адоларь фачи лъкрърнле чъле вне къ остенъл шн къ трудь, Ларь рътат
тъ фъръдетрудь? Ба, Дарь девръме чела пъкат асте трудь шн ос
тенъл, Кчн нъфачем бънъстат каре аре мълть добжнд? Прекър
барнл шн фъръл пъцинь фрикь ал, къ петрекь небое пъньла моарте. Шн
ларъш зичем шн пентръ оаменїй чей пресъцин, къ дъкабези пребреоун пре
небръдник, нъхъли пресъцїа, чъ пречел чефачерълъл. Девръме чеши іуда
ефъцкъ бжнзъторн, пентръ ачъа ной нъхълим вредничїа ча апостолеск,
чемннтъ ал ън къ некърат. Ашиждерь шн дофторн мълци ахъфостъ омо
ржторн джнд оаменилор ерби демоарте, аст ной нъдефъимъм мещешъгъ
дофторїей, чепречеа чекъръзърїъ мещешъгъл дофторїей. Ашиждерь
шнкоръбїарн мълци анък мълте корабїй, дарь коръбїерїа наре ничи обинь,
чемннтъ чърь шн пкзма коръбїарилор ачелора. Аст денебое асте сівгесми
тълеле зиче хс, ларъ дкъш амарь шн бан де омъл ачела карела нзбодъще
шн бине сминтъла делаел. Лъпъл дн асте абенн ла он, дарътребъе пъ
сторюл съфіедещептат съгонеск пре ал. Пентръ ачъа ахзи, Къ а
девърат борбенн сминтълеле, къ чеа чесъбатъмъ нхпїер де сминтъле че
пїерь де ъне шн денегрижалор, шн дебей бра сокотъще дебезн пре омъл че
денткжю пре адам, къ де ахшикфъкът пъцинь бръме драю, ларъ дъка
добжнди десфътъчюнъ ачъа атжта събнълцъ кжт бръ съсъфакъ домнзъу,
шн фъкъ май бън фъкъторю дебине пре дшъатторюл шн брък машъл діабо
лъл, декжт пре домнзъу, шн нъкръ съцїе порънка лън домнзъу. Дарь дър
фнвїецъит май мълтъ бръме драю чертъ нарфикфъкът? Шн оун ом чесеба
мжнтън денпропримежджїе р шн нъсеба дцелепцн, къ мълть майръ ба пе
трче декжт рътъцнле чъле майденаинте. Дечн дъка нъневом педепсн
ной де оунеле ка ачъстъ към съпъпъцим майръ, къ шн фарасонь десарфи по
къинт демрана чъ денткжю чен фъкът моусй, нарфи пъцинт ачеа потопръ
ал мтърїй чей рошїй къ тоатъ сълстъ лън, шн чела че ал къркинт къ мащеха
лън, лъ дат павел апостол сатанїй касъсткжнтъмск къ дъхъл. Пентръ
ачъа сънъзичем къ жсте ом бън чела чекъфаче нинк рът нинбине, къ ача
ста чезинн тх къньфаче бине, ачаста жстечъжче фачерътъл, къ девен аба
ослъгъ съньфїе нинн фъръ, нинн сокържторю, нинн прнчълнинь, чевлфи нъ
май бецинь, шн ва шъдж фъръделъкръ, шн ва лъкра фапътеръле, сър
нъва бате стъпжнъл лън шнл ва гони, макарь денарфаче алт рът? чесъ
лъсш

лꙋ҆ми҆нте шн̀ петрꙋпꙋ́л нострꙋ, а҆деⷦ мжна сⷮнꙋловⷦскꙋ капꙋ́л, ничи
стале ли҆мвл, ничи сѣскольцⷮ о҆кїй, ченꙋмай сѣста҆ фⷮрⷮделꙋкрꙋ, шн̀ сѣнꙋ
флкъ слꙋжвлла тотⷮ трꙋпꙋ́л, нꙋйсѣкаде спⷭстале? Дкрⷮме дарⷮ чѐ лл
ачⷦстⷮ карекꙋнꙋмай кѣчи нхфакрѣꙋ, чѐкѣчи ничи слꙋ́жѣвл нꙋшфакꙋ, а҆
стенедреп҃та҆те маре, кꙋ кжⷮ мли҆вжрто лл чⷦле сꙋфлетѣци. ѡⷭⷮ мака́
рⷮ дⷦрфи҆ кꙋ пꙋстинцⷮ сѣфлкꙋ ѥꙋ толте фла҆йтеле чⷦлебꙋне шн̀ клноанеле гре
шллелор҃ волстре шн̀ бой сблꙋ́ци пллта остенⷦлелор҃, кѣ а҆тꙋ́нчⷮ нꙋкашма҆
сꙋпора҆ кꙋ дⷦвцⷮтꙋрнле, кѣ прекꙋ́м мꙋ́мл кжⷣе кⷦ де пре копнлꙋ́л ѥи прн҆
зжⷣлꙋ́л фригꙋрнле тале, зи҆че кѣтⷮрⷮ джигꙋ́л кꙋ лакрьми фїѥрбинци, фⷮстꙋ
мїѥꙋ дⷦрфи҆ пꙋстинцⷮ сⷮ а҆нбꙋ ѥꙋ фокꙋ́л фригꙋрилор҃ тале, а҆шл зи҆кꙋ шн̀ ѥꙋ
волс, макарⷮ дⷦрфи҆ кꙋ пꙋстинцⷮ сѣ Ѡстенѣскꙋ петрꙋкой шн̀ сѣпанници
толте фа҆йтелечⷦле бꙋне, дарⷮ ачаста нꙋсѣполте, а҆сѣ чѣлачеполте ѳда҃
не шн̀ пре҃алцїй сѣфлкⷮ шн̀ сѣпрїнмⷦскⷮ бинⷣекарⷮ касьфїе дспли҆нꙋ кꙋ чѣлалл҆
ци. нарⷮ чѣлачѐ а҆сте непꙋтинчѡ сѣфꙋгъ дечей лⷦнеш, касьнꙋ́м дела дж҆нший
бѣтьмарⷮ сꙋфлетꙋлꙋй, шн̀ а҆ша҆ бом петрⷦче кїа҆цⷮ бꙋнⷮ шн̀ сфнтⷮ а҆трачя́
стⷮ лꙋ́ме кꙋ сокотⷦлⷮ шн̀ кꙋ смерѣнїе, шн̀ бом добжнди бꙋнⷮпѣцинле чⷦле
бїнтоаре, кѣрора сѣнеа҆кредничимной тоцн кꙋ дарꙋ́л шн̀ мила дмнꙋлꙋй нострꙋ
їсхс. а҆кѣрꙋ́м ѐ слава шн̀ тѣрі҆м шн̀ чи҆нстⷮ шн̀ а҆кинѣчи҆нⷮ а҆вчїйⷦ
чилор҃ а҆мин.

КѢВНТ Л҃. НІ.

Ачелꙋй а҆трꙋ сфнцн пѣрнителе нострꙋ

ЛЫЙ ІѠА҆НЪ ЗЛАТОУСТЪ

Пентрꙋ жѣрⷮмжнтⷮ, Бгословⷦще пѣрнте.

Ѵпꙋнеленевнй фра҆цилор҃ лфаче фла҆ттл чѣбꙋнⷮ а҆сꙋфлетꙋлꙋй, кѣ
ѫпꙋнем чѐѡстенⷦлⷮ а҆сте сѣла҆ши мѣнїа҆ шн̀ оурца҆ челꙋ҆че
тⷦ а҆тристат҃? Кѣ а҆мларⷮ дꙋрⷦреш а҆тристаре а҆сте а҆цинѧ
омꙋ́л мѣнїе шн̀ краⷢбⷮ, шн̀ а҆нꙋфаче паче шн̀ драгосте, чѐѡсте
нⷦлⷮ а҆сте сѣнꙋгрⷦѣци ничи ѳда҃тⷮ а҆вїа҆цата҆ кꙋвжнтⷮ рѣх шн̀
вербⷮ проастⷮ? Чегреꙋ а҆сте сѣнꙋ...ѕ прнчѣци шн̀ сѣнꙋрⷮбнѣци? Дѐ чѣне
бн нꙋюбѣци пре вечнꙋ́л тебꙋ чел ѡкрⷮѣци? Чѣснлⷮ а҆сте а҆нхтежꙋрл тоⷮ
дⷦбна шн̀ а҆нꙋфаче жѣрⷮмжнтⷮ маре? Ѧⷭⷮ демꙋлтеѡри демѣнїе шн̀ дегоурⷣ
ци непорнйм дежꙋрїꙋм нѣзнкжнⷣь нименⷮ ничи оуⷤ кꙋкжнтⷮ дескрбⷮ, ѧⷭ
тⷮ ачⷦа стнгжндусе оурцеа, шн̀ потолиндесе мѣнїа, кржнд сѣнеажпꙋкꙋ
шн̀ цинꙋци фїнⷣь дегреꙋ жѣрⷮмжнтⷮурилор҃, нелегꙋ кꙋ легⷮтꙋри недезле
гате, ачаста кꙋноскжнⷣ дїаволꙋ, кꙋй кⷦ мѣнїа҆ а҆сте фокꙋ шн̀ прелесне

съ стинце, ши дъка съпотолъщи мънѝа съфачи пріетешъг ши драгостеа
ши врѫдъ ачеста тлъпъ хабистіей дїаволъ съста фокъ апрісъ шнесфнс, нелъ
гъ кужурѣмжинтъла, ка десева ши потоли мънѝа, нръ грѣха жъртмжинтъ
лъй съста, ка пентръ съфіепъзипъ въпа оурѫіей ши авръжбїй. Дечи
дентръ ачесте доаѡ оуна басфіе, аъ съфачем пače ши съкълкъм жъртмж
тъла, аъ сънъфачем пače шн съніфачем пре ной биноваци демаре канон пентръ
пѣма. къ фърпкъвїинцъ асте съабемнон охаинъ алъсъ сау абрпкъмин
тескъипъ, ши съ ѡпъхнм къ мълъпъ грижъ непъртжндъѡ пъръ, нръ нъ
мелелъй дмнезъ съапъртъм ши колче ши коло. къ нъадъче тотпъка
тъла мъика, чешн грешалеле чѣлемичи, майбжрто неадъкъ пе ной ла мъика
ндълъй. пентръкъ ничи чеаче жъръ наъ ничи опричинъ съръспъндъ анан
тъ лъй хс, чѣ нъмай осжндъ. Аъсъкъчи въдъвъцъ адѣсе въсепаре къ въ
съпъръ, нъръ акъшй нъвоюачетаничи мъвою депъръта, ка доаръ деобръзни
чиа маръшинжндъвъ вец пърѣсн ачест обичѣю рѣъ ал жъртъмжинтълъй.
Къ ши ачеа жедекъторю стржмъъ алъвъдъвей ръшинжндъсе десъпъраръ ши
дерѫгъчинъ въдъвей ан фъкъ жедекатъ. Дечи шнной къмълт майбжрто
съфачем ачаста, акъ ши май мълт декжт ачела, къ дмнзъъ нъсъльепъдъ
деафачерѣ ачаста, пентръ къ ълкръриле нолстре чѣле бъне лесокотѣще ка къ
арфи алелъй, макаръ денарфи ничи нд, ши ѣ дѣшфи бенит къпъръ бой съ
черю ачаста, даръ оаре нъмїсацфндат? Ши нъмїлцфндат міе чѣрерѣ
дешъртъ, чершиндь даръа атрачесташкип, ши ори кжнд чѣре дмнзъъ а
чест даръ пентръ ной карїй дѣмълъй дмнзъъ. Чине арфи атжта фъръде
минте ши немълцимиторю, къръж съй чѣрѣ дмнзъъ даръ ши съ нъй да?
Рогъвъ пре ной фрацилор алъци капъла лъй їѡань ботезетторюл тъмт, деи ка
реле дкъ тотпикъ сжнце фїербинте, ши ашавъдъвъци ла каселе боастре, ши
съгжндици къвведеци анаинтъ окнлсорьвощи скоцжндь гла ши стригжн
дъ, оурѫци пре жънгеторюль чѣл пентръ жъртъмжинтъ, адекъ пе прѣкърка
рюл ши некъратъль ѣрѡд. Къчи чѣа че нъ фъкът мъсраръ сау мънѣа
чъ тирганѣскъ невоа жъртъмжинтълъй сау фъкът, ши атънчъ тъе ачѣ
ферничит кап. Даръ кум нъ жсте фърѣ декале? къ престъпжнъл ачерн
лор кумълтъ батжокърѣ съ зикъ нещине адѣсе ѯъъ ши предмнзъъ міе?
Вен съкънощи кум къ жсте пътинцъ съ бирѫтскъ нещине ачастъ болъ
ѣ ажъртъмжинтълъй? ачекит жсте пътинцъ съте иѯъвѣци тъ деачѣ
ть обичѣюрѣъ ал жъртъмжинтълъй? ѣ съте авѣцъ ши нъ поатефи сънъ
бирѫещи, кѣчи кжнд вен ведъ притине сау пре алтъл сау ден слъжиле тале
сау дин коконїи тъи сау пре алт чинева дин класа късъ жърѣ адѣсе, по
рънчѣще съ нъмънжиче атрачѣа зи, ши нънъман пре ачеа че ши пре тине
теканоницѣще къ ачестъ канонъ, детевен жърѣ ши тъ, къ лимба педепси
дъсе атрачесташкипъ, дечїи нъба ман жъра стржмъъ, ши ашаа тева ацелеп
чинебом фомен, дечи дебом фаче ашаа алтъ авъцътърѣ нънеба ман требъи

Кѫ ѧче́кнѣ ѻслоужѣ чеѥ́стеѣѫтоужѫ шѝ чертáтѣ áдѣсе ꙗ ноусѫ по́атеѣ кроуѫци
дерáне ꙗ áша шѝ чéла чеѣ жроуѫ шѝ нѫмѣ́ще нѫмéле лоуѝ дмѝнзéѫ нѝчи ѻдáтѣ
нѫсѫмаѝ кроуѫцѣ́ще деѣпѫкáте. Пéнтроу áчѣа сѫ фоуцѝмѣ́ деѧчéстѫ ѻбичѣю
ѫ́ѫ áжроуѫмѫ́нтѫлоуѝ ꙗ шѝ сѫнефáчемѣ́ маѝ бѫ́нѝ дѫ́пѫ ѧтоáрчереѣ шѝ ѧдрептáре
кѫ дéвамѣ́ шѝ áвѫцáтѣ ѓри шѝ áлáлтáѝ пéнтроу áчáстѫ повѣ́стѣ ꙗ нѫ
ѫ нѝчѝ áстѣзи нѫнéвомѣ́ деѣпѫртѫ́ áвѫцѫ́ндѫкѫ ꙗ ѧкѫ нѝчѝ мѫ́ѝне нѝчѝ по
мѫ́ѝне. Áчáстѫ сфѫтѫ́ѝндѫкѫ ѫ́ѫ ро́гѫ сѫлиѣ́сѝцѝ деѫжроуѫмѫ́нтѫри ꙗ шѝ чѣ
зѝкéѫ мѫ́ѝне шѝ по́ѝмѫ́ѝне пѫ́нѣкѫ́нд нѫкѫ́ѫвою бедѣ ѧдрептáѫци нѫкою ѧ
чета ꙗ кѫ áдѫкѫ́нд áмѝнѣте áдѣсе пéнтроу áчáста ꙗ грешáла нѫѣ́стеѝчéлѫа
чеѧ́вѫцѫ ꙗ чѝ áчéлораче áскѫ́лѣтѣ ꙗ кѫ́рора леѣ́треѫ́бѫе пѫ́рѫрѣ ѧ́ѫ́ѫцѫтѫ́рѫ ꙗ кѫ
мáѝ ѫ́ѫшоро́ѫ ѫ́ѫ́стеѣ сѫ нѫ́жѫре нѝмéнѣ ꙗ кѫ нѫ́ѫ́стеѣ нѝчѝ ѻ́ѻстенѣ́лѫ нѝчѝ ѻ́дѫ
рѣ́ре ꙗ чѝ нѫ́маѝ ѫ́ѝ нѣ́рáвроѫ́ ꙗ шѝ áчéла чеѫ́вáфáчеѝ áчáстѫ фáѝптѫ бѫ́ѝнѣ ꙗ сѫ
дожѫнѣ́скѫ прéчеѧ чеѣ нѫ́сѫлáсѣ деѫжроуѫмѫ́нѣ ꙗ кѫ дóлрѫ пéнтроу дожáна мѫ
вѫртоѓ́ сѫкоѓ́ пѫ́рѫсѝ деáжроуѫ́ ꙗ шѝ чéлачеѝнáѫ́ѫфѫкѫ́ѫ́ áчáста сѫкáѫ́теѝчéлѫ́ѝ
чеѝ áѫ́ѫфѫкѫ́ѫ́ ꙗ шѝ сѫсналѣ́скѫ сѫ́ѝáжѫ́ѝнгѫ прéѝáчéла ꙗ шѝ нѫ́ѝмѫ́ѝ ѕѝкѫ нѝмéнѣ
дáрѫ чéпѫкáтѝ ѫ́ѫ́стеѣ деѫжроуѫ чиневà деневóе ? дáрѫ денѫ́ѫ́ба нѝчѝ кѫ́ѣдечéѫ́фѝ?
шѝ маѝ вѫртоѓ́ кѫ́ѝнд сѫкáлкѫ лѣ́ѫѣ ꙗ нѫ́треѫ́ѫ́ѫ́

МЪРГЪРИТЪЛ

тъи́рѣ сѫфлетъла́ѣй но́стрѫ, че сънетѣ́мем де дмнзе́ѫ прекѫ́м нетѣ́мем де
о́лмени ши дехта́рѣле съла́течи, ѧсѣ пе́нтрѫ ка́ре причи́нѣ дмнзѣ́ѫ пре
че́ла чекѫрѣ нѫнѫмаи ѧ́ѫ оурѫнсѣ́ще чеши ка́са ѧ́й а́рде? Пе́нтрѫ кѣзи́че
проро́кѫ́л и́саи́а. Кѣзѫ́ю ши мѫ́ѣ сѫсѣ́чере дѣфо́кѫ съпогорѫ́ѧ де́нчерю, де
мѫ́на лѫ́й дмнзѣ́ѫ, ши ѯи́ш до́мне лачи́не сѫприми́цн ѧ́часта? ши ѯисе.
Ѧсѫ́пра жѫрѣторилор ми́чини́ш, ши че́лора чесѣ жѫрѣ пренѫ́меле лѫ́й дмнзе́,
Дарѣ пе́нтрѫкѣчи ѧ́сте сѣ́черѣ дефо́кѫ? пе́нтрѫ ка́сѣ а́рѯѣ ка́са лѫ́й, ши
де а́рши крѣ съфѫ́гѣ нѫ́лбалѣса сѣ́черѣ съфѫ́гѣ, мѫ́рѣ кѫнд мо́аре жѫрѣ
то́рюл ми́чини́ш, ши денево́е ѧ́сте нѫ́ман съ́л ѧ́гро́апе ѧ́пѣмѫнт, ши
декрѣ́ле ченѫ́сѣ ѧ́гро́апѣ кѫтрѫ́пѫ́л виклешѫ́гѫ́л жѫрѣмѫнтѫлѫ́й, ѧ́ѫ а́р
сѫ́ ка́са лѫ́й ши сѫ́фѣкѫ́т лѫ́т, Ка́сѣ ва́ѯѣ кѣлѣторі́й кѫнд трекѫ́ сѣ
ѧ́трѣбе същіе а́кѫ́й жѫрѣторю а́ѫ́фо́стѫ ка́са а́чѣѫ че сѫ́ рѫсѫпи́т, ши
сѣ́фѫ́гѣ депѣка́т, А́часта сѫ́ ѳѣкѫ́т ши ла содомаѣни, кѣ девръѣмече
ѣ ѧ́цѫцѫрѣ ѧ́содоми́е, ши кѫрвїѧ́ оу́нѫ́ла́ пе а́лтѫ́ ѧ́н а́рсе пре дѫнши́й дѫ́мне
ѯе́ѫ девїн, ши рѣмасѣрѣ пи́нѣ деѧ́нѣмѫ́рѧ́нѣмѫри, ши сингѫрѣ кѫдѣрѣ ши ѳа́
ца а́чела́ѫ пѣмѫнтї стри́гѣ ши ѯи́че, съ о́лменилор, нѫ́ѳа́цѫ ѳѣрѣдела́ѣци
кѫ а́чѣстѣ кла́сѣ нѫ́пѫцѫ́ ши кои а́сѣмене. Че́ѳа́чи о́мѫ́ле? Пре сѫн
тѫ́л прѣсто́ль лѫ́жкрѣтѣкѫнѫкѫ́лѫ́ѫ ѳа́чи жѫрѣмѫ́нт? оу́нде ѧ́сте Хс жѫнгїи
а́колѡ жѫнги ши прѣфра́телеѣтѣ? кѣтѫ́лха́рїи ѫчиѓ ши о́моарѣ пре о́лмени
ѳдрѫ́мѫри, ши тѫ ѳнаѣнѣ мѫ́нчен но́стре бесѣ́речїи, жѫнги прѣфі́ю?
ман ѳѣрѣдаѣ́це мо́арѣ ѳа́чи декѫ́т ка́ннѣ, кѣ а́чела́ ѫ́ѫ хѫ́сѣ пре ѳра́теле
лѫ́й ѳпѫстїю кѫмо́арѣ чѣ трекѣто́аре. А́ѫ доарѣ пе́нтрѫ ѫ́часта сѫ́ѳѣ
кѫ́т бесѳрека, ка́сѣне жѫрѣ́м? Ба, Ченѫ́ман ка́сѣне рѫгѣ́м. А́ѫ доарѣ
сѳѣ́нтѫ́л прѣсто́л пе́нтрѫ ѫ́часта сѫ́ пѫ́сѫ кась ѳа́чем жѫрѣмѫ́нтѫ, Ба
нѫпе́нтѫ́ѫчѣѫ, Чекась деѯлегѣ́м пѣкѫ́теле но́стре, ѧ́рѣ сѣ нѫ́ле легѣ́м.
Дирѣ́пѣ ѫчѣѫ кѫтре́мѫрѣте ши ѳѫ́ци де жѫрѣмѫ́нтѫ, дешки́де сѳѣ́нта
е́ѵаїе съве́ѯи че́ѯ ѯи́че Хс, Е́ѫ вѣѯи́кѫ ни́чи кѫ́м сѣ нѫ́жѫраци, ѧ́рѣ Хѣ
пре а́ѣѳ чѣѫ чесе сѫ́рѳѣце а́нѫ́жѫра пре а́чѣѫ ѳѫ́ци ѳа́чи жѫрѣмѫ́нтѫ́ла,
О́ ма́ре сѫ́ѳа́рѣ сѫ́ма́ре ѵевѫ́ѯе, кѣ оу́чиѯи пре ѳѣкѣторю́ла́ деле́ѣце ка́рела
сѫ́рѳѣце жѫрѣмѫ́нтѫ́ла, тѫ́ла́ ѧ́и а́ѫ́торю спре жѫ́нга́ре. нѫпла́ѫнгѫ
ни́чи сѫ́спи́н а́тѫ́тла демѫ́лѣ́пѫ пе́нтрѫ чѣѫ чеи оучиѓ тѫлха́рїи кѫ́т лѣ
кѫмеѯѫ ши мѣ кѫтре́мѫр дѳѣка вѣѯѫ пречинева кѣвѣне лѫ́нгѣ сѳѣ́нтѫ́ла
прѣсто́л, шиш пѫ́не мѫ́нила пре́е́ѵаїе съжѫре, ѧ́рѣ тѣ ѯи спре
че́ла чевастѫжѫре че́вою съ ѳа́цѫ, кѣ дмнзе́ѫ порѫнѣ́ѳе съ нѫ́жѫрѣмѫ
а́чела мѣ о́рѳѣце а́кѫ́мь, ши нѫ́мь ла́сѣ съ́тепѫю съ ѳа́чи жѫрѣмѫ́нтѣ.
ши а́ѫ́жѫ́ренѫ́маи а́часта ѧ́трѫ чи́нѣ ѳѣкѣторюлѫ́й де лѣѳе дмнзѣ́ѫ, ши
спре пѫ́ла тѫ, ши спре фрика че́лѫ́ѫ чѣкасѫжѫре. Ро́гѫ́ѵѣ дѫцнѫ́ рѣспѫ́нсѣ
бо́и чѣѫ чеа́ц ме́ре́ѫ ши а́ц кѣѯѫ́т о́бичѣю́ ла́ чѣ́л бѫ́не а́ѫ́ ѧ́чета́нѣ а́нтїѯ
хїей, ка́ре о́бичѣю нѫ́ла́ре а́лтѣ чета́те, кѣ а́чѣѫ о́лмени маи бѫ́не пѫ́нме
сѫ́ѯ сѳланѣ́ѣтлеа́имѫ́а деѯѫ́т сѣ́тѣ́сѣ жѫрѣмѫ́нт денгѫ́ра лор. кѣ девѫ кѫци

гачинева нъмлиоуномъ сълъдонъ атжтапаатъ бълъа дела дмнзъъ ? пръ
дева повъцънтолтъ лъмъ , кжте фачерн дебине бълъа дела дмнзъъ ? че нъ
щъчекомъ съфачемъ пентръ ачестъ обнчѣюрьъ ченѣмъ фкъцатъ , шнзичемъ шн
фръдбомъ нолстръ пре дмнзъъа мїеъ . че тъ кжнд теперпещи ахичерѣ а
честкъжнтъ мъшкъцяа лимба таре пънътева държ , слъшн пънъ анъзи
че , къманбине жсте акъмъ съкъръ сжнце денпржнсадекжтъ атъначѣ мъначин
дъесъпохтѣскъ опнкътъръ де апъ , шнсънъполатъ афла нячи омжнгж
ре . пръ децъвенн брсѡ плгъбъ съъ брсѡпримежджїе маре , нъблестъмакъ бе
кьдж ѣтраджнкъа чеа маре ал перирей шналамъначїй , къ аъдоаръ ѣцманъ оу
шъреги чева небожѣ дѣка блѣстеми ? чѣманмъатъ ададѡцн сѡстенѣла шнмъ
ка , къ пентръ ачаста адъче дїаволъа бжнтъжелеа съпръсѡмъаъй ка събаѣ
стѣмесъбацеѣ пѣ ? пръ дѣка тевѣде къ съферн внтежаще бжнтъала , ш
къкжтъсъадасоуе патнма къ атжпта манмъат мъацемѣщи аъй дмнзъъ , ѣ
дать фъуце дела тине , дебрѣме чѣдешъртъ сътръдѣце . шнѣчекнп оун
кжне дѣка нъй даъ дела маса чѣдворѣце ела фъуе шнсъдъче ал алтъ масъ .
ашафаче шндїаволъа кашнкжнеае , ащѣптъ шнпъзѣце кждан пр арън
кавреоункъкжнп хъантора , пръ тъ дѣка вей съферн къмъацеантъ ѣлѣ
нечи къ фоамѣ шнфъуе каоункжнерьъ . Шнлскъатаци съктъспъю сѡнстѳ
рievѣке пентръ жъртъмжнт . Мѣрсерь ѣтрѡ кртѣме жидовїи ал ртъзбою ,
шнавъ май маре престе сѡцн пре фечоръа аъй Саъа пре Іѡнадан , шнашъ
тъпръ пре оунїй ден алофилн (адекъ денчей стренни де нѣм) , пръ пре
лацїй ѣнй аъаръ ѣгоанъ . Дечн вржндь саъа съфакъ май маре ртъзбою ка съ
принзъвїй пре крѣжмашн . Аъспригап ѣтоатъ олстѣ , шнфъкъръ жъ
рѣмжнт , къмъ снъмѣньжче нячноунъалпжне пънъ ѣсарѣ , пентръ класъви
рѣскъ пре крѣжмашїй аъй десъвржшнт , ка шнїсъсъ навун сѡне кжнд .
Каре аъкръ фъръдесокѣвль шнфърдемйнпе ал фъкъп саъа . Апъчѣ Іѡ
надань нъцинъ жъртъмжнмъа пъпжнесъъ , чѣ ловиндь къ съланца ѣмїмре съ
батекъмжнкъ . Кѣзи чѣфаче жъртъмжнтъа кась пъе кїяцл ? Прекъ аъфъкъ
ѡдекжнд шѣпъратъа Іефтае , кареле къ ѣдемнарѣ дїаволъаъй , аъ фъкъп
жъртъмжнт , шнаъ жънгап пре фатааъй пре оунанъпъскъпѣ . Шнчекомъ
съмандечем чѣлемъатте ? Къ пержнчн Саъа ѣпърап съарънче сорцн , кась
афлечелячеаъ къпъкатжъртъмжнтъашаъ мжнка . Шнзисе саъа къръ фїосъ
Іѡнадан , Спънемчѣйфъкъп , къ ѣтъкъ тебъдн соарта ? Шнзисеїо
надан , Гъстятамн мїмре денбжрфъа сжнцїй , шнѣтъкъ ек акъмн морю .
Чинеарфи аъзит ачѣле кънпте шнсънхйпарь ръ шнсъпъкртмѣзе ? Ачѣ
стѣ шнаътеле маймъатпефакъ жъртъмжнтърнле шнмещешъгърнле дїаволъ
аъй . Сокотѣще къминтѣ тъа кѣтъ дъртре аъртъбдат ѣпъратъа . Кѣ
зиоучндери де кокоништн де пъринцн , шнрѣзболе ѣтреджншїй , шнжънгѣ
рндесжнце , шнѣтънѣрече де морцн съфакъ пентръ жъртъмжнт . Къзътъ
ѣче ададжчнймекъ бъгат жъртъмжнтъа ? Ѣръ шнпре Іерусалнм пентръжъ

рѣ

МЪРГЪРИТЪЛ

рѫмжнтъл чѣлстрѣмъ чесъфѣкѫт ѫтѫнчѣ , лаѫ дат дмнзъѫ ѫмжна
вавулонѣнилор , шн ажѫнсе десъпѫстіи детот . Дечи съфѫцим шн ной де
бикѣнъл обнчѣю ал жѫрѫмжнтълѫй , класънѫпъцим шн ной кл ачеа , чѣ съ
ѫдѫчем драгостѣлѫй дмнзъѫ спренор , шн съпетрѣчем ачаст бїаць бине
шн съдобжндим бѫмвѣпъцнле чѣле бїнтоаре ѫтръ хс гс дмнъл ностръ , ѫкъ
рѫѫ е слава ѫтѣчїй вѣчнлор амин .

КѪВЪНТ АЛ , ѲІ .

Ачелѫй ѫтръ сфнцн пърнтеле ностръ

ЙЛХЙ ІѠАНЪ ЗЛАТОУСТЪ

Пентрѫ покланїе , шн пентрѫ чей че рѣмжнь де съборъ , шн
пентрѫ сфнтъл прѣстолъ , шн пентрѫ жѫдекатъ
Бгословѣще Пърнте .

Прикѫм нѫфоло съмжнъторїй кжндлѣпъдь съмжнца пре кале ,
ѧша шн ной нѫкабем нчн оуѫ фоло кѣчи некемім крещінн , денѫ
комѫва шн лѫкрѫри съоурмѣзе нѫмелѫй . Шн девец брѫ съвъѫ
дѫк мъртѫрїе бѫнъ шн брѣдникъ пре фрателе лѫй дмнзъѫ пре
Іаковъ , жнкжнд . Крединца фъръдефапте мсте моартъ . Пе
трѫ ачѣѫ дарь претѫтиндинѣ требѫеск лѫкрѫрнле фаптей чей бѫне , къ
дѣка липсеск ачѣлѣ , нчи нѫмеле крещинъторъцїй нѫпоате сънефолосаскъ
нимика . шн деачаста съпѫте мйри , къ спѫнем , чѣ добжндъ аре сѫстлашѫль
кѣчи мѣрце ла сѫлте шн нѫмсте брѣдник де сѫлте съвлатъ рѫзбою пентрѫ
ѫпратѫл дела кареле съхрънѣще ? Къ де мсте шн ѫфрикошат ачест кѫ
вжнт , май бине ардфростѫ съпѫфїе сѫщнт декжт лѫ ощнт шн нѫслѫ не
воит пентрѫ чистѣ ѫпратѫлѫй . къ кѫм нѫсеба педепсн чел чѣ дела ѫпра
тѫл съхрънѣще шн пентрѫ ѫпратѫл нѫсъ небоѫще ? Шн ѫкъ чезнкѫ ѣѫ
пентрѫ ѫпратѫл , макарь дѣм пѫтѧ пентрѫ сѫфлетеле ностре съненекомо
чѣ бей съзнчи . Дарь кѫм почю съмъсъпъсеск къ сжнт ѫлѫме шн ѫкалѫри ,
чѣ гръѣщи сѫмѫле , ѣѫ ѫцѣою арѣта къ нѫмжнтѫаще пресѫм локѫл чи фл
та шн воѧ чѣ днрѣпть . Ѧдам сѫ ѫнекат ѫлиманѫл рѫнлѫй . Ной ѫ
Содсѫм съмжнтѫнка денлѫчїѫл мърїй . Іѫѣ съ ѫдирепть ѫгѫною . Ной
Сѫѫл ѫкѫрцнле чѣле ѫпърътѣщи къѣ , шн денчинѣстѣ ачѣщїй лѫми шн де
чл кїнтоаре . Нѫмсте съпекѫри кѫ ачаста , съзнчи , къ нѫпочю съфїѫ ѫ
лѫме шн ѫкалѫри шн съмѣ шн мжнтѫеск . Дарь каремсте ѫпїедекарѣ ,
Кѣчи нѫлергїем ѧдѣсе ла рѫгъчюне шнла сфнтеле ѧдѫнъри ? Ѧѫнѫведецн
пречѣм чевор съ ѧ боерїй шн чинсте дела ѫпратѫл , кѫм мергѫ дедесъ лакѫ

те

АЧЕСТЪКĂ КЪДОЛЪ
ФЕЖЬ ѠЦИРЙ ЄГѢПТИ
ДАМЪ

те шѝ кꙋ́мъ пꙋ́нъ преа́лцѣ́й ла ми́ѫлокь сѫгрѫ́ѣскъ, ка̀ сѫдобѫ́ждѣ́скъ чѣ́ревъ. лор, Ачѣ́стъ лекꙋ́кь кѫтрꙑчѣ́ѫ ченꙋ́лафргъ ла сфи̑тѣле шѝ дми̑нзѫ́ѣщеле слꙋ́бе, шѝ пе́нтрꙋ чѣ́ѫ чеборбе́скꙋ кꙋбѝнѣ фдешъртъ фчлсꙋ́ чѣ́л ффрикошатъ ласфи̑тей летꙋ́ргїй а̑мѣсе́й чѣ́й та́йнъчѣ. Ꙗꙋнайфѫгпдꙋ́ѝтъ пресѫтꙋлꙋ́й кѫндо а̑ꙋзи. Сꙋ сѫлбе́мъ мѝнтъ шѝ ѝнимиле но́астре, Шѝ а̑й зи, А̑бе́мъ кѫтрꙑ домнꙋ́л. Нꙋ́тетеми, Нꙋ́те кꙋтре́мꙋри, кѫшѝ ла а̑честꙋ ффрикошатъ чѫ тефлан минъчино. О̑ ма́ре минꙋ́не, Ма́сѫ чѫ̀ дета́йнъ ѫсте га тл, Мїелꙋ́л лꙋй дмѝнзѫ́ꙋ пе́нтрꙋ тѝне сѫжꙋ́нге, Фо́кꙋ дꙋхо̑вничѣ́скꙋ зѫ́вѫ рѫще́ дѣнпрѣ сфи̑тꙋ́л прѣсто́ль, Хѣрꙋвимі́й дворе́скꙋ, шѝ Серафи́мїй зволрѣ чѣ́й кꙋ шасе́ а̑рипи фшѝ а̑коп̑тр̑ фѣцеле, То́ате пꙋтѣ́рнле чѣ̑ле фърѣдетрꙋпꙋ рѝстрѣ́лгъ пе́нтрꙋ тѝне кꙋ прѣсѫтꙋ́л, Фо́кꙋ́л чѣ́л сꙋфлете́скꙋ сѫпоголаръ, Сжи́целе сѫдешарътъ фпотѝрю дѣнпрѣ кꙋра́та ко́алтъ, пе́нтрꙋ кꙋрѫцѣ́нїѫ тꙋ́, Нѣръ тꙋ нꙋтетеми нѝчи текꙋтре́мꙋри. О̑ехтъ шѝ зи, дечасꙋ́рѝ гѫнтъ фсѣпѫтѫмѫ́нъ, шѝ дмѝнзѫ́ꙋ нꙋ́маѝ оу́нча сѫнгꙋ́ршлꙋ а̑ле, Нѣръ тꙋ̀ шѝ а̑честл фл келтꙋ́ѣщи флꙋкрꙋ́рнле лꙋме́щи шѝ фборбе шѝ фржсꙋри. Даръ кꙋчефдрѫзнире теапропїй дѐ дмѝнзеѣщнле тане? Кꙋ чѣщїи́нцъ спꙋ́ркатъ, Дѣйцинѫ фмѫ́нилетале тѝнъ, со̑ре кꙋтезѣ́рѣй сѫте а̑тѝнци дехана фпъ ратꙋлꙋй, нѝчи декꙋ́м. Чѣ сѫнꙋ́ѝ кѣ ѫсте пѫ́йне, нѝчи сѫгѫндѣщи кѣ ѫсте вѝи, пе́нтрꙋ кѫ нꙋмѣрцефжо кафѣлѣллѫте бꙋка́те. Сѫнꙋ́дѣ дмѝнзѫ́ꙋ сѣ фіе а̑честл, нѝчи сѫкꙋцеци а̑честл лꙋкрꙋ нѝчи о̑дѫтъ, чѣ прекꙋ́м ла чѣ́рѣ фо кꙋ́лнꙋфаче нѝчи о̑присосалъ. А̑ша̀ гѫндѣще шѝ пе́нтрꙋ дꙋмнезеѣщнле тане, кѫсъ фпа́рте ффи̑ница трꙋпꙋлꙋ́ѝ. пе́нтрꙋ а̑чѣ̑ѫ шѝ кѫнд телпро́пїй сѫнꙋ гѫндещи кѫ те причещꙋ́ѣщи дела о̑м, че дела сѫ́нгꙋри серафимн, кꙋ лингура чѫ дефокь чаꙋ бѫзꙋ́ѝ нелѫ. Кꙋцетъ кѫ тѣ̀ причещꙋ́ѣщи кꙋ дꙋмнезеѣ́скꙋ́л трꙋ́п, шѝ фчекѝ а̑тѝнци бꙋзеле тале депрѣкꙋра́та ко́алтъ, а̑ша̀ сѫтепри чещꙋ́ѣщи шѝ кꙋ дмѝнзеѣ́скꙋ́л сѫ́нце. Фтрꙋ а̑чѣ̑ѫ фра̑цилор сѫнꙋлпѣснм ла рѫгъчѫкиле бесѣ́речнлор, нѝчи сѫворбѝм фбесѣ́рекъ кꙋкѫ́нѝ фдешърѝ, чесѫ тꙋ́м кꙋ фрѝкъ шѝ кꙋ кꙋпре́мꙋр, плекѫнд о̑кїй жо̑ѝрѣ сꙋфлетꙋ́лрѣдникѫ́ꙋ дꙋ́лсꙋ, сѣсꙋспинъ́м дѣнѝннмъ шѝ сѣстрнгъ́м фърѣдегла. А̑ꙋнꙋбедец пре чѫ честꙋ́ꙋ фнаннѣ фпъра́тꙋлꙋй чѣлꙋ́й несимцинѝ шѝ пꙋтредꙋ шѝ трекъто рѝ шѝ пъмꙑнтеску, кꙋ́м стꙋ́ꙋ шѝ нꙋсѣкълѣтеску нѝчи ко́рбе́скꙋ, нѝчи кꙋ́ѣтъ фковаче сꙋ фколо, честꙋ́ꙋ трѝци шѝ мѣхѝнци шѝ кꙋ фрѝкъ, дела а̑чещѣ а̑пилдѣ со о̑мꙋле. фтрачеста кѝп вѣро́гъ сѣдворицн фнаннѣ лꙋй дмѝнзѣ кѫкѫнд а̑ц, дворѝ фнаннѣ фпъра́тꙋлꙋй чѣлꙋ́й пъмꙑнтеску, фкѣ шѝ маѝ кꙋ мꙋ́лѣ фрѝкъ сѣкаде сѣстъ́м фнаннѣ фпъра́тꙋлꙋй чѣлꙋ́й чере́скꙋ. А̑чѣ ѣтѣ лекоюзи́че демꙋ́лтео̑рн пѣнѣ кѣвец фдрепта. кѫнд венѝм фбесѣрекъ сѣвенѝм кꙋ́м палчелꙋй дмѝнзѣꙋ, сѫнꙋ́ѣбем пи́змъ фсꙋфлетꙋ́л но́стрꙋ, кѫнѫ кꙋмва рꙋгѫндꙋне небом блестема̀ прѐ но́ѝ, зикѫнд, Нѣртѣне но́ас кꙋ́м шѝ но́ѝ ертъ́м дато́рничлор но̑щрн. Кꙋ адекъра́тъ ффрикошатъ ѫсте а̑честъ кꙋбѫ́нѣ, шѝка кꙋ́м а̑мзи́че, чела чезѝче а̑честъ кꙋбѫ́нѣ, а̑ша̀ зѝче кѣтрѣ

дꙋ́м

дмнезъ · съ стѫпѫжнълѣ · дѣсапамѣ · лѧсѫ шн тѫ · дезлегатам · дѣ
лѣгъ · ѣртатам · пѫрѫ · пѫрѫ дѣлѧ цинѫтѣ · цине · денѧ дезлегат гре
шалѣ вечинѫлѫй мїеѫ · нѧчи тѫ съндезлеци лѧ мѣлѣ грѣшалѣ · дѫпѫ мъсѫ
рѫ чѣлѧ мъсѫрѫ съмнѣмъсѫре · ѧчѣстѫ гѫндиндшн кѫлѧдѫчеци ѧмнѣдезісѫ
ча ѳфрикошлѫ · шн пѫнеци ѳмнѫ коастрѫ фокѫ ачѣла шн мхнчилѣ ѧ
чѣлѣ ѳфрикошлѫтѣ · съне ѳтоарчелѧ дем калѫ ноастрѫ чѫ рѫтъчѫ
пентрѫ кѫвине часѫ ѳтрѫкаре състрикѫ зборѫ ачецїи лѫми · шн нѫка маи
пѫтѫ ѳфлѧ нименѫ врѫме сънекомскѫ · нѫка ѳфлѧ дѫпѫ сфършитѫ вїецїи
съ негѫцъторѫск · Нѫполте дѫка съ стрикѫ прикирѫ съѫ ѳкѫнѫнѫдѣе · ѧ
часѫ врѫме тѣте ѳпокѫинцїи · пѫрѫ ачѫ ѧжѫдекъцїи · ачаста тѣте ѧлѫ
тѫрилор · пѫрѫ ачѫ ѧлкѫнѫнѣрилор · ачаста тѣте ѳстенинцїи пѫрѫ ачѫ
ѳсѳдинїи · ачаста ѳтрѫделор · пѫрѫ ачѫ ѳпалъцїи · Дешептацинѫ рогѫ
бѫ дешептацинѫ · шн ачѫстѫ чекъзникѫ кѫдрагѫ ле ѳскѫлтаци · кїецѫнтам
трѫпѫце съвїецѫкм шн сѫфлетѫце · Петрекѫтам кѫ десфъткъчинн · съ
пѫтрѫчем · шн кѫ флѫте бѫне · трѫнтам кѫлѫбне · съпрѣнам шн кѫпокаиїе ·
Чѣстѣмжндрѫце пѣмжнтѫ шн ченѫша ? чѣте ѳнаци кѫфирѫ ѳмѫле шн те
цїи маре · чѣ нѣдеждѫеци сѫдобжндеци дин ѳбѫцїа шн дин слава лѫмїи ачѣ
щїа ? ѧ съмѫрцем рогѫвъ ля мормжнтѫри съведем тѫннеле чѫле де ѳколѳ ·
Съневедем фирѫ ноастрѫ рѫскипитѫ · ѳасе дешжрате · трѫпѫри пѫтреде ·
Шн деѣци ѳцелѣптѫ шн цїѫѫ сокотѫцете шнм спѫне · чине ѣте ѳпърѫтѫ
шн чине жѣте чѣл прост ? чине ѣ боѧрѫ шн чине ѣте сахѫл ? чине ѣте ѳ
целѣптѫ шн каре ѣ нѳцелѣптѫ ? оѫндей ѣте ѳколѳ фрѫмѫсѫцѫ тинерѫ
целор ? оѫнде ѣте фѫца чѫкѣселѫ ? оѫндес ѳкїн чѣ фрѫмоши ? оѫнде ѣте
насѫ чѣл дрептѫ ? оѫндес бѫзеле чѫле рошїн ? оѫнде ѣте фрѫмѫсѫцѫ ѳ
брѫзѫлѫи ? оѫнде ѣте фрѫнтѫ чѫ лѫминѫтѫ · ѧѫ нѫсжнтѫ толте фѫмѫш
праѫ · шн ченѫшѫ · нѫсжнтѫ тоате вїермн шн пѫтоаре шн ѳпѫцинюне · ѧ
чѣстѫ гѫндиндѫ нон фрѧцилорѫ съне ѧдѫчем ѳминте дѣзісѫ чѫ дѫпон · съне
ѳтоарчем дин калѫ ноастрѫ чѫ рѫтъчинтѫ · пжнѫ ѳвем врѫме · дебрѫ
ме ченѣм кѫмпърат кѫ чинстинтѫ сжнце · кѫ пентрѫ ачаста сахѫ ърѫта
дмнезѣѫ препѫмжнтѫ · нѫчи ѧѫжндѫ оѫндеш плека капѫ · ѳ маре минѫне ·
жѫдекѫторюѫ бине лѧжѫдекатѫ · кїаца гѫстѫ моарте · хндѫторюѫ съловѫ
це кѫ пламѫ дезндире · чѣѫ небъзѫтѫ дѣ серафими съ скѫипѫ дѣ слѫгѫ · ѳце
шнфїаре гѫстѫ · кѫ сѫлнца сѫ ѳпѫнце · шн ѳгролпѫ сѫнѫне · пѫрѫтѫ ѳмѫле
тѣ лененѣци · шн дормн · шн нѫ нѫчи ѳгрижѫ · нѫкѫноцикѫ децѣн бърса
шн сжнцеле тѫѫ пентрѫ джнсѫ нѫчи ѧтѫнчѫ тот нѫплътеши даторїѧ де
плин · деврѣме чѣ ѧлтѫ ѣте сжнцеле стѫпжнѫлѫи шн ѧлтѫ ѣте сжнце
ле слѫцїи · ѳпѫкѫ майнаинте дѣ еширѫ сѫфлетѫлѫи кѫ покѫинця · съ нѫ кѫ
ва вїе моарѫ · шн ва пери тѫмъдѫирѫ покѫинцїи · кѫ препѫмжнтѫ нѫмъ
покѫинца поате съ ѧжѫторѣск · пѫрѫ ѳтѫ ачаста нѫжсте · съчеркем пре
домнѫ пжнѫ ѳвем врѣме · Съфачем лѫкрѫри бѫне · кѫ шн кїаца ачѫста

рѣдобѫждни́ ши бѫнѣтѣцилe чѣлe кѣчиниче, ѧтрѫ хс̄ ї̄с̄ дѫхѫ́ нóстрѫ, акъ рѫже слáва ши пѫтѣрѣ ши тѣрíѧ ѧвѣчїй кѣчилор. ámнн.

КѪ КѢ́НТ. А́Л. К.

Ачéлѫй ѧтрѫ єфн̄цн пърúнтеле нóстрѫ

АЛУЙ ЇѠА́НЪ ЗЛАТООУСТЪ

Пéнтрѫ. ѧвѣцѣтѫра чѣ не дескоперúтъ Бл̄гословѣще Пърúнте.

Ин маннаúнте фрáцилор ám дожѣнúт префрáцїй чéѧ карéй ѧшлáсѣ рѫгѫчúнѣ ши слѫ́жба ши оѫ́мбалъ пре денафáрѣ де бесѣрека лѫй хс̄, ши акѫ́м мърѣш боúсѣ ѧпѫ́т чéлоря чесѫ́нтѫ ѧлъѫнтрѫ ѧбесѣре кѣ, ши мúнѣ лор лéгѣсте áфарѣ, кѣ ачéщѣ манрѣ́й сѫнт́ де кѫт чéѧ че нѫбúнѫ ла бесѣрекѣ, кѣ ачéщѣ мѣкáрѣ кѣ сѫнт́ ѧбесѣрк ламрѣ́мѣ ѧфрикошáтей летѫ́ргíй, мърѣ дентрѫ ѧдемнáрѣ дїáволѫ лѫй ворбéскѫ оѫ́нѫ́ кѫ́лтѫ́ де лѫкрѫ́рнле чѣле лѫмéщи ши пѫ́трéде, ши лацíй мърѣш дезабúстїѧ лор сѫкрѣтéскѫ пречéй чѣчистéскѫ чистанїѧ ши пре кѫнтърéци ши кѫбúнителе чѣле дмнзéещи хѫлéскѫ. Чéфачи о́мѫле? Прéсѣтѫ́ зиче, Гортѣнмѣúм сúрдеа (адекъ сѫс съ акéм ннимнле) мърѣ тѫ кѣ бéщи ши рѫжи ѧбесѣрекѣ? Дарѣ нѫ́ме тéмн кѣ корбúндѫтѫ ши не ѧбжнд грúжѣ басърн бре оѫ́ндрáк кѫмáре пѫтѣре ши ва ѧтрà ѧсѫфлетѫ тъѫ чúфърѣ дегрúжѣ, ѧфлжнд оѫ́ша кáсей тáле, адекъ непъзúнд мúнѣ пре сѫфлетѫ́л тъѫ? че спре áчáста нисъ кáде нóлсо тѫтѫрóр съ бърéтъм нѫзбоѧрѣ делакрѣме. Кѣчи кѣ дѫ́хъ сф̄нта пречещéнїе, ши дѫ́хъ лѫ́рѣ сф̄нтѫ лѫй ботéз ши дѫ́хъ ѧпреѫнáрѣ кѫ хс̄, ѧтѫ́нчѣ пѫтѫ дрáкѫл кл оѫ́лѫ́пѫ съхрѣпéск пре оáмени дентѫ́рмѣ сѣнцíе лáнцѣ джнсѫ, ши тѫ бéзи при междїа чѣ лѫ пъцúнѣ ши нѫлткрѣмези? Дарѣ чѣрѣспѫнсѫ брѣ́днúк мърѣ тѫ ѧпотрúва ачéстора? Нѫспѫнем? Деанкедѣ сѫкáсѣ акрѫ оѫ́нѫй бечúн ал тъѫ арзнд мѣкáрѣ децѣрфи ши брѣжмáши най алерга състúнци въ плм фокѫлѫй, темжндѫтѣ ка нѫкѫмва съвíе фóкѫл ши лаоѫ́ша тà? ка ачáста сѫфáк ши дрáчїй. Дéчи фѣ ши тѫ ѧша, кжнд бéзи префрáцїй тъй кѣ лѫ сѫпърáре де дрáчи, пéнтрѫ кѣ бѣпáе ши пжржóл мáре мърѣ лѫкрáрѣ дрáчилор, Пéнтрѫ ачѣм съфúй кѫстрáжѣ сънѫкѫмва съвíе ши сѫфлетѫ́л тъѫ дракѫ́л, кжнд ѧлбагъсѝ лѣнеш ши фѣрѣ дегрúжѣ, че кжнд бей ведѣ тѫ порнúрѣ дракѫлѫй фѫцн ши ѧлѣргѣ кѣ тръ съпжнѫ́л хс̄, кѣ бѣзжнд дракѫ́л сѫфлетѫ́л тъѫ чéл дещептáт ши кѣлдѫрóс, ши гжндѫ́л тъѫ ѧтърúт ва фѫцн кѫмѫ́лтѣ рѫшжне. Мърѣ детебл ѧ фла кѫлѣне ши непъзúт де дáрѫ́л лѫй дмнзéѫ ши дстóт пѫстíю, ши ва

МЪРГЪРИ́ТЪЛ

А́тръ деслъ́гъ, че́рпъ нъ́цкафаче? Ка́рпъ а́флъ́ндъте дешепта́т шинкъ
ла́т шин дечерюри цъ́ндъте, нъ́скъкутезъ нимик съсъ на́лце съпека́
зъ, Де́чи мъкля́рь дешин оу́ррисе́щи префра́цъй тъй ка́й съцфе́ мълъ
детине, шин ки́де оу́ша съ́флетъла́й тъ́ъ, съ́нъ на́нтре гъ́ндърнле чъ
ле киклъне чеде са́мъне дра́цъй. Къ ла́пъ нимика нъ́гонъще порни́ръ
дра́чилор, кл ръ́пъчъ шин ръ́га чъ чесъ фа́че денто́т съ́флетъла́, шин девей
съ́цъй кжт бине ма́сте клепо́ци къ мжнтъ́нца шин къ фа́пта чабъ́нъ съ
добжнде́щи шин съмжнтъ́е́щи шин пре ла́т фра́пте, а́скъ́лъ, чегръщеда
неге́ъ прен проро́къ́л, Къчелаче скоате пречел чинстит делачел небръдни
каростъ́ла мъ́е́ъ кафи, Къ́м а́рзиче, къчине скоате пре ла́т фра́те денръ
та́те шин дин некрединицъ шин ден пъкат, шила́дъче спре а́девар, шин спре
фа́пт бъ́нъ шин спре целепчюне, мъе лъ́й дмнзе́ъ оурмъ́зъ шинсъ а́съмъ
нъ. Къ девръ́ме чен сжнгъ́р Хс дмнзе́ъла́ но́стръ, карелесте дин чъ неспъ
съ шин не дескоперит фъ́нца лъ́й дмнзе́ъ а́ъ прїимит де а́ъ лъ́ат моарте не
чинстит прекръче, шин алалте тоате чъле омене́щи лъ́ъ съ́ферит пентръ
нон немъ́лцимиторїи, шин пе́тръ мжнтъ́нръ но́стръ, дарънъ къ́м съ́нъ́фим
ертътори шин мла́нъбн къръчеа чесжнт десъкрединицъ къ́нон, карїи сжнт
мъдъ́лъриле но́стре, шин съ нъ́а́кем драгосте шин невоинцъ спре джншїи?
а́тжта кат шин дингъ́ра дракъ́лъи сън рънпим шин съи нъ́зъбъ́им пре джншїи?
Къ девръ́ме чен ден бъ́кателе чъле симцитоаре шин не пъ́тредеале мъсїи, але
о́парте децинъ шин пентръ прїимтени, ариъ́тжнд къ ачаста маре семнъ дра
гостїи чеа́ъ къръ джншїи. Даръ къ кжт маи кжрто́е съкаде ефа́че
ачаста ла́ъкръ́рнле чъле съ́флетецци, къ маи мъ́лтъ ла́ъдъ шин мъ́лцимитъ
не́мстено́лсъ, къчела че ткацъ пребечинъ́а ла́ъи нъ́фаче а́тжта бине нъ́мъ
ачелъ́а, чен къ шин ла́ъи ашагонисъще пла́тъ дела дмнзе́ъ, адъ́къжндъ ами
те дечъ́лъ чеа́ъ тъ́цат ела пребечинъ́а ла́ъи, къдекъ́де нещине бресо́нкоанъ
каре сосастъмънаре фъръ съ́флет а́крехънъи кокои, сла́ъ а́крехънъи прїимтен а́а ла́ъ
тнпаре къкъ́де пречел морт, шин прин ико́ана чъ фъръде съ́флет нетъпарекъ
къ́де пречел дорит а́л ла́ъи. А́тръчеста кит шинон добжндим бедъ́ръ сфънци
лор, чистиндъ вїециле шин лъ́кръ́рнле ло́р чъле бъ́не. Нъ́доаръ а́къжнд нон икоане
тръ́пъ́рнлор ло́р, чи але съ́флетелор ло́р. Къчъ́ле чеа́ъ тъ́цат ен сжнт нико
неле съ́флетелор ло́р. Прекъ́и до́фторїи нъ́ тъ́мнъ пребо́лнави съмъ́ргъла
до́фтори чи дофторїи мергъ́ла бо́лнави деитъмъдъ́ескъ. А́ша фъ шин тъ
къ то́лтъ пъ́тница та, шин къ то́лтъ невонца пе́тръ съ́флетеле фрацило, къдъ
лебе́зи къ сжнт бо́лнаке де пътимеле пъкателор, къноскжнд къ ма́сте пъцин
нъ връ́мъ ачаста а́вїецїи но́астре, шин денъ́ком добжндин ачъ́сте кжцигъри
фолосито́аре де съ́флет а́ичи, ка́ръ а́колоа́ичи омжнтъ́нре съ́флетъ́скъ нъ́ком
а́къ. Къ то́лте оу́н съ́флет дъ́кла съ́ъ а́мжнтъ́и, съпїа́рзъ ми́и де са́рчини
де пъкате, шин ба́фи а́зїесъ ачъ́ а́жъдекъцїи мжтъ́нре ло́къ́ а́лтъ́ съ́фле.
Къ девръ́ме чефечоара чачинститъ чесо́кїема тавнда, каре ъ́ръкъ́къ́дъ́ъеле
шин

шн стрълчеле шн фъчѣ мълтъ милостенїе ла стърѧчи ѧтолте знлеле, ѧумъ
рит шн прѣш лъ ѧбис, ѧчаст мнъне чине Ѻлъ фъкът? лакрѣмиле челора
че ера милъници деджнса. Ченъкор флче лакрѣмиле Ѻменилор челора честь
кор мънтън десфатъл шн невоинца шн бъна ѧбъцътъра тл? Къ ѧчекн
ъ стътът шн салъ гат бъдъбеле ачѣлѣ шн стърѧчеле пентръ лчѣ фечоа
рѣ шн сълъ ѧбис фїнд моарте, ѧшл шн пентръ тине борета ѧтъпчѣ
чем челѣй фъкът лор бине шнслъ мънтънт дела тине, шн текор флче дъ
вендебжнди мълтъ мнлъ дела дрептъл жъдекъторю, шн нънъмай ѧтъ
тл, че ѧкъ шн денфокъл чел вѣчнік тевор сколте. ѧшнждерѣ къ къ
флче нешне манмълтъ келтъмлъ ласърлчн къѧтъта аре шн кънъни ма
мълте дела дмлзеъ, кътъе келтъмла ѧтъта Ѻсте шн плата, шн фоло
снца съфлетълън, мълте бънъцьци сънт дела дмнзеъ съ дѣ ноао, чени
менѣ ладжсъ нъполе съле ѧгоннсѣскъ, денъба мънъ шн пре ѧпроапеле лъ,
пентръ ачаста знче фернчитъл пакел, нименѣ сънъчарѣ ѧлсѣъ фолось, че
шн ллалтъа съчарѣ фѣешекаре, къ фолосъл лън, ѧстеѧфрателън съъ, къ
прнкъмпръшчеа чефакъ стръмбътате ѧлторл, дѣкл кор мѣръце ѧколо лаъ
деката лън дмнзѣъ, шн бор бедѧ пречеа челѣъ фъкът стръмбътате себо
рѣшнл (прекъм знче дъмнезеяска скрнптъръ пентръ богатъл чел нефдърѣ
тори шн немнлостнѣ, карале бедѧ пре лзар ѧбрацеле лън ѧвраам) ѧшл шн
атънчѣ ачещн фъкъторн денедрептате нъкопът сънъръкѣ къръ ен че
мѣ фъкът стръмбътате, че ѧкъ манъжрто къ мълтъ рѣшнне секордъче
ѧнд. ѧшл тръш чеа че ѧбацѣ шїн доженеск пре ен къзнд пре ачеаш ка
и ѧбъцаци деджншїй шн мънтънци, де мълтъ ѧдръзнире шн бъкъріе съ
вор дъмпла ѧколо ѧпревънъ къ джншїй, шн сънъзнкъ чинека, къ че ѧмѣсте
амеѣ къ ачел Ѻм дебрѣме че ѧсте стрїин? Дяръ деблфн ачела крещїн кре
дінчо, шн себа прнчещън къ сфнтеле тане, шн бакенн ла бесѣрекѣ. ачела
дяръ шн декжт фрацїй шн декжт ръдънїнле шн декжт тоцн май мълт ѧсте
лтъъ. къ ѧчекнп съпедепсеск фърїй шн съѺмолрѣ къ рѣле мърци, ѧша
шн прїнмнторїй чен дефърн, къ ачѣа мънкѣ съпедепсеск. ѧтрачестлшкн
шн пъгжнїй шн некредннчошїй съмънческъ. тръ шн кредннчошїй чем че пот
съндѣвѣск пре кре ън Ѻм ден пъгжнтътате сал ден пъкате шн нъбор, тот
ачѣаш мънкѣ бор пъцн. Пентръ ачѣа фїешекаре дін ной ѧсте дътор
ѣмжнтъѧск шн пре ѧлцн фрацн, каш ла жъдеката ча бїнтоаре съ ѧтнм
пнѣм пре Хс къ мълтъ ѧдръзнире, шн съ ѧдъчем ла джсъл поклон декжт
тоате маичнностите съфлетеле Ѻменилор челор ръттъчнцн съмѣрге ла джн
съл. шн пентръ оънїйка ачещѣ макарѣ денѣрбате макарѣ денѣрѺморжѣ тот
ѣрѣбдѣм, нъман преджнщїй съи мжнтъим, пентръкѣ шн чей болнакн,
шн непътнчошн демълтеори ѧжърѣ шн гонеск пре дофтори, тръвнон нъ
май оъна пофтнм, адекѣ съведем съннътатѣ челѧ че не ѧжърѣ. Към да
ръ нъѧсте ачаста маре небънїе, къ пентръ трънъръпле Ѻменнлор съфлчем

МЪРГЪРИТЪЛ

Ат'жта невои́нцъ дѐ ма́ре шѝ мъ'лт'ъ келтъна́лъ, гриж'ндъ май нани́нте пен
трѣсѣнъта́т'ъ лор, ѝар'ъ пентрѫ невои́нца сѫ'флетелор о̑аменилор шѝ а̑фра́цилор
но́щри че́лор перици́ сънелене́ким? шѝ неми́кь сънѫ'гжндим, кь̀ петре́кѫ мъ'л
терѣѫтъ́ци, шѝ дѫ'пъ то́алте а̑чѣ́стъ бор сѣ́сть шѝ мѫнча́скь. Че́фачи о̑
мъ́ле? Пре́фра́телеи́ѫ бе́зи кь̀ сѣсѫ́рпъ, а̑фл'ж'ндѫсе а̑то́алъ вї́аца лъ́ѫ
а̑лѣне шѝ а̑кървіе, шѝ тѫ̀нѫ́тинзи мжна тѫ́ сѣ́л ско́ци ден сѫ́рпа́рѣ пери́ре?
Пентрѫ кѣчи нѫ́л доженѐци шѝ сѣ́л че́рци? Че́тъ́темн сънѫ́л сминтѐци,
шина́чинсте́ци май мѫ'лт' прѐ д'жнсѫ́л декжт' мжнтѫ́нрѣ сѫ'флетѫлъ́ѫ лъ́ѫ?
Дарѣ че́ рѣспѫ́нсь кей сѣда́н лъ́ѫ Хс а̑ѯ́сѫ жѫдекъцїй? На́й а̑ѫ́зит' чаѫ по
рѫ́нчит' да́нзъѫ жидовилор? Кь̀ декор ведѫ̀ добитоа́челе брѣ́ж ма́шилор лор
кь̀ вор сѣсѣсѫ́рпе сънѫ́лелѣ сѣпї́ѧрѣ, ѝар'ъ девор кѣдѫ̀ а̑тра́д'жнкѫ сѣлеско́а
ле. Де́чи девр̑ѣме че́зиче да́нзъѫ жидовилор сънѫ́лясе сѣпї́ѧрѣ добитоа́челе
врѣ́ж ма́шилор лор, шѝ ноѝ бѣ́ѯжнд сѫ'флетеле фра́цилор но́щри а̑то́алте ѯи́леле
кѣ́ѯѫте шѝ сѫ́рпа́те дедїа́волѫ, сънѫ́ле лѫсо́м а̑мінте? Дарѣ кѫ́м нѫ́ж'сте
а̑часта ма́ре несо̑мене шѝ фи́ре добиточа́скь, сѣнѫ́дѣм ноѝ а̑тжта а̑ж'то́
рю о̑аменилор, кжт да а̑чѣ́ѫ добитоа́челор че́лор некѫвжнтъто́аре. Кь̀ а̑ча́
сть непрїи́мире шѝ негрижире то́алте бѫнзтѣ́ци́ле лѣѫ стрикат, а̑часта а̑ѫ́ стри
ка́т шѝ а̑ѫ́ тѫрбѫ́рат вї́аца о̑аменилор, шѝ ничи ком сънедожтъне́скь чинева̀
кжнд грешним, ничи ноѝ прѐ ла́цїй, ка сънѫ́не а̑рѣтѣѣм грей дожтънжнд пре
д'жнщїй, девр̑ѣме ченефа́чем ка̀ хїа́рѣле чѣ́ле сѣлаба́печи, шѝ нѫ́ком ничи сѣ
негрѣ́ѣскь ни́менѣ, ничи кжнт рѣ́че сънеа́тинге нѫ прїи́мим. Дарѣ че кре
щини сжнтем денѫ́сѫферим оу́нѫ́л прѐ а́лтѫ́л, вей сѣ̑ а̑дрепте́зи пре вре оу́н
фра́те лѣ́не ш пентрѫ мжнтѫ́ирѣ лъ́ѫ, лѣ́кръмѣ́ѯѣ шѝ тероа́гѣ лъ́ѫ да́нзъ
пи́нтрѫ д'жнсѫ́л, а̑ла́кѫ́тине десо̑себи, шина́ѫ̑ дрепте́ѯѣ, шина́ сфѣ́тѫ́ѫщеа
шина́ роагѣ, прекѫ́м фѣ́чѣ па́вел, нѫ́кжндан воѝ вени ѯи́че ши мѣ́ѣ́ смерн
да́нзъѫ, шѝ кою пла́нце прѐ мѫ́ѫци де́чеа чаѫ пѣкѣтѫ́нт маннѣ́нте ши
нѫ́сѫ́ покѣ́нт ден некѫрѣцїа́лор шѝ де кѫ́рвіе. Ла́ша шѝ тѫ̀ а̑ра́ѣ драго
сте кѫ́ѣтѣ чѐл пѣкѣто. Мжнгжел пред'жнсѫ́л шина́ кнверни́сте́ще шѝ трѫ́пѣ
ще, шѝ нѫ́л доспан кѣчи ѫ́ѫ пѣкѣтѫ́нт, чей фѣ̀ метаніи пѣнѣ ла пѣтъмжт,
а̑пѫ́кѣ́ѫ шїи сѣрѫ́ѣ пичоа́реле лъ́ѫ шѝ мжниле лъ́ѫ, нѫ́цфїе рѫ́шине, девен сѣ̑
мжнтѫ́ѣци сѫ'флетѫ́л, кѫ́м фа́кѫ шѝ до́фторїи чей а̑кѫ́ѣцаци, кжнд вѣ́д пре
чей болнави кь̀ нѫ́прїи́меѣскѫ ничи о̑до́фторіе, а̑нроагѣ шїи сѣрѫ́ѣ пре ен сѣ̑
прїи́мѣ́ѣскь до́фторіиле сѣнѣтѣ́цїй лор. Де́чи а̑ша фѣ̀ шѝ тѫ̀ ма́ка́рѣ де
ца́рфи а̑со̑стенн пѫ́нь ла мо́а́рте, ка сѣ̑ а̑целеѣ́ци́ещи пре фра́телеѣ́ѫ, шѝ сънѫ́
о̑сѣ́нѣ́ци ничи о̑да́ѣ́ сфѣ́ѣтѫ́нндѫ́л шѝ а̑дрепѣ́жндѫ́л, пѫнѣкжнд себа а̑
то́арче шѝ себа покѣ́ни шѝ себа лъса̀ дѐрѣ́ле. Шѝ а̑часта чесо̑фа́чи ѫ̀ петрѫ
чѐл пѣкѣто о̑сокоѣ́ще да́нзъѫ а̑ло́кь дѐ ма́ре мѫче́нїе. Кь̀ шѝ ма́реле со̑а
прединѣ́чю пентрѫ а́лѣ немика на́ѫ мѣ́ѣртѫ́рисни́ѣ дѐ исѫ́ѫ тѣ́ѣ́ѣ сфѫ́нтѫ́л ка̀
фѣ́рѣкжѣ́ѣ нѫ́ май пе́нтрѫ сфѫ́нпалѣ́ще кѣчи сѣ̑ о̑кържа̀. Пентрѫ а̑чѣ́ѫ шѝ тѫ̀
нево́ѫщете пѫнь ла мо́а́рте пентрѫ а̑деба́рл, шѝ да́нзъѫ а̑цва а̑ж'тѫ́л, пен
трѫ

трѫкъ ѧжѫ-це оуⷩ ѻм ѧпринсѫ кѫрьвнъ дмⷩнзъмскъ съ ѧдрептѣ земѫлъ
лѫме, шⷩ нѫй зикъ нимент къ ёѫ нм ѧдѫнаре нѣчи кѫ оуⷩ фрате, кънѣй
крещинїй нѫѧбем спре дїаволѫ нѣчи сѫместекътѫръ, че кѫ ѻменїй, шⷩ
ѧкъ кѫчей кредиччѫоши мѫлтелѣем ѧпреѫнъ, ѧѫ доларь нѫсѫжнтем тѡт дѣѻфⷩ
рѣ? нѫлъкѫнм тѡцⷩ превуⷩ пъмѫжнт, шⷩ кѫ оуⷩ фѣлю дѣ хранъ нехрⷩнⷩ?
ѧѫ нѧѫ шⷩен оуⷩ стъпѫжⷩ прѣ дмⷩнзъѫ? ѧѫ нѧѫ прїнмⷩт шⷩ ѧчем ёѵлїѧ
шⷩ лѣцѣ лѫй дмⷩнзъѫ? Петрѫ ѧчѣѧ съкѫзничем ѧчѣсте кѫбⷩнтерѣчи, че
нѫмлй съларътъмⷩ лѧ фрѧцїй нощри сокотⷩнца шⷩ кⷩкернисⷩрѣ кларѣ съкѧде,
шⷩпсте тѡлтъ дрѧгостѣ кѧрѣ ѧсте кѧп тѫтѫрѡр бѫнътъцилор, кѣ фърѣ
дедрѧгостенѫ поате нимент състепъсаскъ. Петрѫ ѧчѣѧ фрѧтенѫпъръсн
нѣчи ѻдѧтъ дѣ ѧѧбъцарѣ шⷩ ѧчертарѣ прѣ фрателетъѫ макарь детешнѧжѫ
рь шⷩ тѣ ѧфрикошаѕъ къцѵафаче пагѫбъ, тоате ѧчѣлѣ съле сѫфери кѫмѫл
търъбаре, пънъ кѫнде бей добѫнди мжнтѫинца сѫфлетѫлѫй лѫй, кѣ дец
ѵафиел цѣе брѫжмаш рьѫ шⷩ таре, тѣрѣ дмⷩнзъѫ ѧцѵафи прїѧтен шⷩ ѧжѫ
торю, нѫнѫмлй ѧнчи ѧтрлчастъ лѫме, чⷩ манѣжрто ѧзѣсѫ ѧчѣѧ ѧжѫде
кѫцїй маре дарѫ ѧцѵа дърѫⷩ. Ѧѣ ѧфаче нещинешⷩ милостенїе лѧ сърлчи ма
ре лѫкрѫ ѧсте шⷩ де мжнтѫинцѣ, тѣрѣ маⷩ маре ѧсте ѧскоате нещине пре
лѧтъ чинева денрѣттъчирѣ некрединцїй шⷩ ѧпѣкатѫлѫй, петрѫ кѣ сѫфле
тѫа нѫаре рѣскѫмпърѧре нѣчи кѫ тоатъ лѫмѣ, ѧтжтл кжѣ де ѧйдѧ мїй
де ѧбѫцїй нѫпоци сѣфлчи нимнкъ, ка кѫмⷩ ѧнѣолрче оуⷩ сѫфлет лѧ кредн
цъ. шⷩ берѣ чинневапѫтѧ съфлкъ ѧчѧстѧ, вафⷩ ка петрь шⷩ ка павел, нѫ
съпацъ невой шⷩ рѣѫттъци мѫлте ка ѧчеѧ, кѣчⷩ кѣ брѣмѣ ѧчѧста ѧсте ѧ
пѣчїй, ченѫмлй съпѫе ѻмѫл небоинцъ шⷩ ѻсжрдїе. ѧкъ чезникъеѫ ка па
вел? Ростѫл лѫй хс ѧсте зикѫчела чева иѕбъѣвⷩ оуⷩ сѫфлет денрѣттъчи
рь некрединцїй шⷩ ѧпъгжнѣѣцїй, петрѫ кѣ зиче. Тѫчела че скоци пречечи
лнт дела чѣ неврѣдни, каростѫ мїеѫ бейфⷩ. Тѣрѣ ѧкъ ѧсте кѫднрептѫ шⷩ
съкаде сѣзиче шⷩ прѣнкасе чѣлѣ чезиче ефⷩтл скрнптѫрѣ ѧбесѣрекъ, макарь
прїѧтен ѧсте мѣкарь рѫдѣнїе, шⷩ денѫлвеи плека ѧстъзи сѫ мжнне съ
те ѧскѫлте сѫ мѣкарь нѣчи сѡдѧтъ, Тѫтѡт ѧн плѧта гѧта дела дѫм
незеѫ денѫ претоци мѣкарь шⷩ пѫцинни денчей мѫлци тѡт вей мжнтѫи,
кѫ шⷩ ѧпостолїй денаѫ нѣчи плекѧт претоци съкрѣзъ ѧхс, тѣрѣ деврѣ
ме чѣ сѫ ѧтребѧт кѫтоци, дела тоци ѧѫ доѫжндит плѧтъ, ѧшⷩ ждерѣ
шⷩтѫ, Денѫбенпѫтѣ съ ѧторчи сѡсѫтъ ѧкѧй пречей чинчи нѫнлъса,
Тѣрѣ денѫбей пѫтѣ нѣчи пречей чинчи, прѣ оуⷩнѫл сънѫлаш, Кънѫдъ дѫ
незеѫ кѫнѫннле спре сфжршитѫл флптелор челор бѫне, чѣ дѫпъфирѣ чело
ра чѣ съ вжршъскѫ фѧптеле чѣле бѫне. Петрѫ ѧчѣѧ кжнд бей бедѣ пре
чинева рѫгжндѫсе, петрѫ киндекарѣ сѫфлетѣскъ сѫ трѫпѣскъ, сънѫзи
лѧ синец, кѣ нѫлаѫ тѕмѕдѫнит? нѫлаѫ испокедѫнит кѫтареле шⷩ кѫтаре
ле? сѫ съзичи къеѫ сжнт мирѣнⷩ шⷩ ѧм кокони шⷩ фѣлѣе, шⷩ ѧчѣстѣ
съкаде съ лефлкъ попїй шⷩ кѣлѫгърїй. Пѫснем тѫ кжнд ѧнгъсⷩ сѡко

мо

МЪРГЪРИ́ТЪЛ

моáрѣ плúнѣ дегáлбени, с҃оáре зúчерѣй ѧ҃тръсúнец кѣчи нáълъат ѧ҃чáстъ ко моáрѣ кътáреле шѝ кътáреле, ѓ҃оáн сáъ димúтрїе, чé със҃ ѫ҃ъ е҃ъ сѫнгър҃ ѧ҃чáста нъс҃оáй зúче нúчи с҃дáтѣ, чѐ ѧ҃нгрѣбѝ със҃ ѧ҃пъчи май нáинте тѫ́ детóци. ѧ҃шѧ́ сокотѣ́ще шѝ фѣ́ пéнтръ фрáцїй чéй кѣзъ́ци, шѝ съцпáрѣ ѧ҃минѣ́тѣ та́ кѣ ѧ҃и ѧ҃флáт комоáрѣ пéнтръ некоúнца ѧ҃челора. Кѣчéѧстe майбъ́нъ декѫ́т ѧ҃чáста ѧ҃лъ́ме. Кáре нúчи пóстъл нúчи мѣтанїúле нúчи ѧ҃ценъкáрѧ нúчи áлтѣ нимúка нъ́полте със҃ фáкъ фъ́рѣ нъ́май мѫнтъ́нрѣ кáрѣ с҃фáчи фрáтелъй тѣ́ъ, шѝ нѫ́ кѣ дóарѣ лезúкъ е҃ъ ѧ҃чѣ́стѣ. чѐ ѧ҃сѫ́ дúнзе́ъ сáъ́ зúс ѧ҃чáста, кѣ нъ́май прѐ оу́нъл сѫнгър҃ съмѫнтъ́ѣщи, зúче блѧфи рóстъл тѣ́ъ кѣростъ́л мїе́ъ. Пéнтръ ѧ҃чáста съкáде съ ѧ҃кѣци мáнан те пѣ́нѣ ѧ҃нъ́кѣдѣ ѧ҃плъкáт съш пъзѣ́ск фечорíѧ лор къ́ллáте фáпте бъ́не кѣ мъ́пѣ мѫнтъ́ире не ѧ҃дъ́че нóлсо ѧ҃чáста. ѧ҃съ дъ́пѣ пъкáт мъ́тѣ небоúнцъ съфáчи къ́ дѫншїй пѣ́нѣ ѧ҃и бей ѧ҃дъ́че лапокъúнцъ, шѝ пéнтръ ѧ҃чáста маимъ́лѣ плáтѣ шѝ лáъ́дѣ бей лъ́ѧ дела дúнзе́ъ пéнтръ кѣ шѝ дофторїй мъ́лтъ ѧ҃вúцъ пречéн болнáви съсѣ пъзѣ́ск денще бъ́кáте че сѫнт дестрикъчю́не пѣ́нѣ áсъ ѧ҃съ́нъ́тошл, ѫ҃рѣ денъ́съкор некóй съ пъзѫ́ск ѧ҃бъцътъ́риле лóр, шѝ бóр кѣдѣ ѫ҃рѣш ѧ҃боллъ, тóт нъ́нласѣ съ пъ трѣ́кѣ рѣ́ъ пѣ́нѣ ла моáрте, чѐ ѧ҃кѣ ѧ҃тъ́нчѣ фáкъ май мъ́лтѣ невоúнцъ касъй нъ́бъвѣ́ск денболлъ. Пéнтръ ѧ҃чѣ́ѫ дáрѣ шѝ тѫ́ фїнúдъ дóфто съ́флетéск, кѫндтребъ́ис съ ѧ҃дирептéзи пре фрáтеле тѣ́ъ, мъкáрѣ децѣ́н пъ́не шѝ съ́флетъ́л, пѫ́нѣ ла моáрте нъ́тепъ́рѣси. Дóминъ́л нóстръ і҃с х҃с ѫ҃ъ мъ́рит пéнтръ нон, ѫ҃рѣ тѫ́ нúчи кѣкъвѫ́нтъ́л нъ́вен сѫ́ мѫнгѫи? да рѣ чербспъ́нс бéн съ дáи ѧ҃нáинтѣ ѧ҃фрúкошáтен жъ́децѣци, пéнтръ ѧ҃тѫ́тѣ съ́флете чел лáши депїéр. Кѣ́ де ѧ҃нведѣ́ пречúневѫ дъкѫ́ндъ́л съ́ спѫ́ зъ́ре къ́ жъ́декáтѣ дирѣ́пѣ, шѝ ѧ҃нпъ́тѣ съ́ ѧ҃пúчи съ́ скóци дúн мѫ́нни ле оу́чнгáшилор, с҃áре наифáче ѧ҃тот кúпъ́л съ́ мѫнтъ́ѣщи де моáрте? да рѣ пре фрáтеле тѣ́ъ ѧ҃кѣ́зи тръгндъ́л нъ́ оу́чигáшъ́л чѐ дїáволъ́л ларжпа пїерзърїи, шѝ нúчи сфáпъ мъкáрѣ нъ́и дáи кáсъ́л скóци дела ѧ҃чѣ хїáрѣ рѣ, дáрѣ къ́мбеи ѧ҃фла ѐрптъчю́не. ѫ҃рѣ де́ѫстe майтáре декѫ́т тúне кѣдѣ́ще ла мúне, кѣ маи бúнем ѫ́стe съм пъ́ю бїáца мѫ́ ла моáрте декѫ́т съ́ лас съ ѧ҃тре ѧ҃нáинтѣ ѫ́шилор бесъ́речїи, кѣ шѝ ѧ҃чáста ѫ́стe оу́нь фъ́лю де ви клешъ́г, ѕ кѣ пенрѣ ѧ҃лтора лепáре кѫ ѫ́стe мѫнгѫáре мъ́нчїи лóр, спъ́нем кáре динбóй ѧ҃ъмéре ла кресокáсъ крещинъ́ск шѝ ѧ҃хлъ́ѧт кресо кáрте скрúсъ съчинъ́ск скрúптъра, нъ́полте сѫ́зúкъ чинева́ кѣ ѧ҃мчитúт шѝ мъ́лт ѧ҃м фолосúт, чѝ прúн мáн мъ́лте кáсе гъсéщи кѣрци шѝ мангáне дежóкъ, ѫ҃рѣ десъкъ́лфла чинева́ съ ѧ҃нбъ кáрте е҃л опъ́не ѳлáдѣ шѝ оѳкъ́е дестѣ пъ́рѣ, шѝ небоúнца лор ѫ́стe нъ́маи ла кѫ́нтече шѝ лажокъ́ри, ѧ҃лцїи ѫ́рѣш де ѧ҃кѣ кѣрци е́и съ лаъ́дѣ къ́ фръмъсѣцъ скрúсорїи, ѫ́рѣ нѫ́ къ́м чúтескъ съсъ фолосъ́ск шѝ съ фáкъ добѫндъ съ́флетъ́лъи, чѐ фáкъ ѧ҃рѣтáре дефáлъ шѝ де ѧ҃кѣцíе. спре ѧ҃чѣ́стъ ѫ́стe небоúнца лор, ѧ҃тѫ́тѫ лѐ ѫ́стe чѫ́ маре мѫндрíе, пéнтръ кѣ нъ́

nu-l prinimem în casă nici să-l întrebăm de sănătate când îl vedem, ca nu cumva să ne facă părtași la erezia lui. Hadrian, când era să trimită la barbari pe unii dintre prinși, le spunea: Nu vă temeți de moarte, nici de chinuri, ci numai de păcat, căci acesta este mai rău decât toate. Deci, dacă ne temem de cel ce ucide numai trupul, cu cât mai mult trebuie să ne temem de cel ce aruncă și trupul și sufletul în gheena focului! Dar ce înseamnă a ucide sufletul? Înseamnă a-l face să cadă în păcat. Și nimic nu ucide sufletul mai mult decât învățătura cea rea. Pentru aceasta a zis Domnul: Feriți-vă de proorocii mincinoși, care vin la voi în haine de oi, iar înăuntru sunt lupi răpitori. Și iarăși: Feriți-vă de aluatul fariseilor, care este fățărnicia. Și iarăși: Feriți-vă de aluatul lui Irod. Și Pavel zice: Un om eretic, după întâia și a doua mustrare, ocolește-l, știind că unul ca acesta s-a stricat și păcătuiește, fiind osândit de sine însuși. Și iarăși: Dacă cineva propovăduiește altfel decât am propovăduit noi, fie anatema! Și iarăși: Dacă vine cineva la voi și nu aduce această învățătură, nu-l primiți în casă și nici să-i ziceți bucurie. Și Ioan în epistola sa zice: Mulți înșelători au ieșit în lume, care nu mărturisesc pe Iisus Hristos venit în trup. Acesta este înșelătorul și antihristul. Luați seama la voi înșivă, ca să nu pierdeți ceea ce ați lucrat, ci să luați plată deplină. Oricine se abate și nu rămâne în învățătura lui Hristos, nu are pe Dumnezeu. Cine rămâne în învățătura lui Hristos, acela are și pe Tatăl și pe Fiul. Dacă vine cineva la voi și nu aduce această învățătură, nu-l primiți în casă și nici să-i ziceți bucurie, căci cine îi zice bucurie participă la faptele lui cele rele. Deci, dacă ereticii nu trebuie primiți în casă și nici să li se zică bucurie, cu cât mai puțin trebuie să ne temem de cei ce ucid numai trupul! Căci ei nu pot face nimic mai mult decât atât. Dar cei ce ucid sufletul, ce vor face? Ei îl vor arunca în focul gheenei, în întunericul cel mai adânc, unde este plângere și scrâșnire de dinți. Deci, dacă ereticii ucid sufletul, cu cât mai mult trebuie să ne temem de ei

МЪРГЪРИТЪЛ

Дмиѧлокъл тѫргълъ , лъ дкъицъра̀т мъл҃ци́мѣ о҃а́менилор , ши къ́ача
ста крѫ съ а̀ра́тне кѣчела ченъ а̀скъ́лтъ къ вни́теле дъмнезе́ещи нъ́ѩсте
о҃м , пе́нтръ а҃чѣѫ стригѫ ши ꙗчѣ къглас ма́ре кѣтрѣ мъл҃ци́мѣ о҃а́ме
нилор чѣ ѩра̀ дпрежъръл лъй . Кърба́ци фра́ци , вени́там дмиѧлокъ́ вое́ръ
ши нъ́е ни́мени о҃м , стригатам ши нъ́ѩсте ни́мени съмѣ а̀ъзъ . Пе́нтръ
а҃чѣѫ дто́асе къвѧ́кътъл кѣтрѣ стихїй ши ꙗ́се . А̀скъ́лтѣ че́рюле ши
а̀ъзи пѣтѧ́нтъле . Ѥъ пе́нтръ а҃чѣѫ ꙗ́чуе , мамтримис де дмне́ъ ла
о҃а́мени спре о҃а́менїй чеѫ чѣ а̀ъ мине , тѫрѣ дѣвръме чѣ́ничи къвѧ́нтѣ ни
сми́цире нъ́ъ , пе́нтръ а҃чѣѫ грѣ́ескъ кѣтрѣ стихїиле чѣ́ле фѣръ съ́фле
кърле нъ́ъ сми́цире , грѣ́ескъ кѣтрѣ дже́ле пе́нтръ сокъра со҃а́менило , кѣ
рорл нъ́ле требъ́ще чи́нестѣ фи́рїй чѣ́н къвѧ́нтъ тоа́ре дтрачѣ́сташ кип ши
проро́кълъ ере́мїа а̀ша ꙗ́чѣ , кѣтрѣ чи́не вою съ грѣ́ескъ ? Чѣ́ грѣѣщи со дъ
не́зе́ескъле проро́лче ? Дтѫ́та мъл҃ци́ме де о҃а́менї ве́ки дкъ́ицюрѧ́ндъте
ши дтребн кѣтрѣ чи́не вей грѣ́ї . Дде́вѣръ къ грѣ́ескъ , къ мъл҃ци́
мѣ а҃чѣ́ста пъ́маи тръ́пъри мъ́лте сѧ́нт ѿрѣ а̀ъзи́ри нъ́ъ , къ оу́рѣ́кнле
лор сѧ́нт не́снмици́те ши съ́рде , чѣ пе́нтръ а҃чѣѫ ки́чи чѣ́ле чѣ а́ре тръ́п ши гла
де о҃м съ кїамъ о҃м , чѣ чѣ́ле чѣ а́ре съ́флет ши о҃сѫрдїе о҃менѣ́скъ , къ щїъ
къ мъл҃ци дентръ бои фоа́рте къ грѣ́ъ а̀скъ́лтъ къвѧ́нтъл чистанїей ши ал
дъ́ъцътъ́рїй . Ѩѣрѣ ши детъчѣ́ре чѣ́фоло а̀сте ? Къ́ дебе́ътъчѣѫ ѥъ
ѥъ ши къ́ъ́ъбою доде́й прей къвѧ́нте , пестепъ́тине́ць а̀сте къ тъчѣ́рѣ а҃ча
ста съ́ъ́ъ́ъ

летѣторор. Ачекиѧ шн пентрѣ чѐ? Пентрѣ кѣ нѣмам трими сънѣспѣн
болѡ толѧ ком лѣй дмнзъѣ. кѣ денархи спѣ тотладекърѣл ченѣмай оуне
ле, нархифостѣ кърѧт десжнцелечелорлчѐнаѣкрезѣт, чѐ каоуѣн оучигаш сар
жѣдека дѐ дмнзъѣ, шн кѣ толѧт дрепѧтѧ, пентрѣ кѣ оучигашѣл нѣ
май трѣпѣл сѡмѣлѣй оучинде, ѧрѣ даскалѣл карелеѧвацъ ѧфъцърѣе шн фачѣ
лѣнешѣ прѐ лекѣлѧтъторю, нѣнѣман трѣпѣл чѐ шн сѣфлетѣл летримите ѧ
мѣнчнлечѣле фъртъдемоарте. Дѐчи чине ѧрфн оуѣнѣл ка ачѐла некрезътторю
шн фърдеомените, ка кжнд Окърѧце нещиие прѐчѐл чѐѧвацъ шн грѣжще пѣ
рѣрѣ дѐ мѣнгѧ лѣй дмнзъѣ? Кжт мѣнкъ грѧ власъѧ оуѣнѣл ка ачѐла.
Кѣѣѣ девоютъчѣ шн боюаскѣнде пъкателе болстре кѣ тъчѣрѣ, бине шн
кѣкалеѧстесъсъмѧнѣе фѣеще карелетъкжнд ѣѣ, кѣчн девом шн тъчѣ ной
ѧкѣм, ѧрѣ ѧколѡ нѣполтефн сънѣсѣ ѧрѧте пъкателенолстре. Дѐчи ѣтъ кѣ
ничн оуѣ фоло нѣѧсте детъчѣре, пентрѣ кѣ чѐлачѐ кѧѣтъ спре фолосѣл ѧ
скѣлътъторилор, макарѣ де алѣдѣ кѣвжнтѣл, нѣ кѣ долрѣ ѧсе врѣдниѧ дѐ
оѣждѣ, чѐ декѣнѣни, дѐ шн тачѐ, шн дѐ ѣ съ шн дѣфлимѣ. декрѣме чѐ шн
дѣѣ дѣрфн тъкѣт кжнд кѣ голѧѣд, нѣ ларфн ѧѣсѧт съѣѣ ла рѣзбою, нн
ѧрфнфъкѣт ачѧ бирѣнцъ мѧре шн минѣнѧтъ. пентрѣ ѧчѧстл демѣѧтесѡ
рѧм грънтѣкътрѣ бой, шн ѧкѣм ѣрѣш майнаинте кѣзнкѣ, шн деѧкѣм нѣ
маймжнгжю чѐ порѣнчѐскѣ шн ѣѣцѣ. Дѐчи чине похтѣще ѣл съ ѧскѣлѧте,
ѣрѣчине нѣ, ѣл нѣпохтѣѣскѣ, кѣ дгнѣвец сѣферн съѧскѣлѧци ачѣѣсте доже
нитолре ѯнсе дѐ мине, нѣмѣѣою маѧрѣтѧ колѡ, нчн коюлй ѧѣсѧ съ мй
трѣчеци прѐ калѣачѧста, пентрѣ кѣ дечѐтрѣѣѣ съфіе ѧтжтл мѣѧцѧме
дѣоѧнаѣи? Оученічїй дмнзѣѣй ѧѣфостѣ, ѣг, ѧрѣ ѧскѣлѧтѣ чѐзиче хс
кътрѣдѧ[illegible]ї. Ѧѣдоарѣ кец съѣѣдѣчецн шн бой? Кѣ девръме кѣ мака
рѣ кѣ[illegible]от дѣѣна кѣгрѣвнй бине, Дарѣ кжнд ѣѣвец ѣдрепѣл?
Кжнд кѣѣвом фолосн? Чѐ ка ѯиче чинека кѣ сжнт ѐресѣри мѣѧте шн себа
скимѣа ѣтрѣ ачѣѣлѣ? Дарѣ рѣче кѣвжнт ѧсте ачѐѣста шн фъртъдефоло. кѣ
майѣѣнь ѧсте оуѣ Окарѐ бафаче ком лѣй дмнзъѣ декжт мїй денекреднчѡ
шн шн фъртъделѣце. Ѧспѣнемн тѫ, кѧре іисъѣѧре майѣѣнѣ, сѣ ѧнѣн слѣ
ши мѣѧте съфіе фѣри шн оучигашн, ѧѣ съфіе нѣмлй Oслѣгѣ шн ѣѣнѣ? Чѐ
карекавръ де оуній кѧачѐщѣ съфѣгѣ, кѣчн ничн оуѣнѣл деачѐщѣ мїе нѣмтре
ѣѣе, пентрѣ кѣ ачѐщѣ ѧѣ стрикѧ тоате ѣѣнѣтъцнле, ѯикжнд кѣ себор
дѣче ла ѧлте ѐресѣри шн себор скимѣа ѣтрѧлѧ крединцѣ, пентрѣ кѣ сжнт
слабн. Шн мѣрѣш ѯиче Май слѣѣѣще шн тѫ чека пѣцин. Дарѣ пънѣкжд
шн пентрѣ чѐ сѣла шн съсѧѣѣескѣ, Oдѧѣ, дедѡлсѡ Ори, шн дѐ трен Ори
мѣрѣнѣ тѣѣ дѣѣна? Ѧѣѣ кѣ мѣрѣ кѣѣѣѣць шн мѣрѣтхрнеѣескѣ ѣнаинѣѣ
лѣй дмнзѣѣ дѣѣѣ ферничѣтѣѣ пѧѣел, кѣ демънѣою ѣтоарче ѣдѣрѣѣ нѣѣѣка
фи мѧѣ девой, кѣчн кжнд комкрѫ сѣнеѣѣдекѣѣ ѧѣ ѣѣдекѧта чѣ ѣфри
кошѧѣ лѣй хс, шн кой кец стѧ департе, ѧѣелѣвец ѧѣ ѣѣдекѧта шн пе
дѣпеселе. Пентрѣ ачѣѣ дарѣ мѣшкацивѣ шн вѣ мѣѣнци, кѣ пентрѣ рѣшн

нѣ чѣ трекѣтоáре нъ сѫферицѧ áмѣржюнѣ кѫвинтелор кáсѣкѣ нѣзъвъицѧ денѫ
мѫнчи, шѝ áчáста оукѫнóскѫ фоáрте бúне кѣ тóцѧ сѫнтем сѫпѣ канонь,
кѣ нúменѣ нѫпоáте сѣсълáѫдекѣáре нúмѣ кѫрáтѣ шѝ вéргъ шѝ мáрѣш
кѫнóскѫ кѣвѣлúнгѫ кѫвúнтеле, Дáрѣ чекоюфáче? Кѣ дѣка нѫсúнт ер
бúле áмáрѣ рáнеле нѫсъптѣмѣдѫéскѫ. шѝ мáрѣш декоюврáсъпѫю áлте ербú
мáй áмáрѣ нѫкецврѫ сълерѣъдáцѧ. Дирепт áчѣѫ стрúмѣ мїе детóлте
пърцúле, ѣкѣ мїем áсте сúм оушкрéзъ мжна, кѣ дестѫле сúнт áчѣст
кáте áмъѕ пéнтрѫ ѣдирептáрѣ чéлор чекор врѫ сълáскѫлте, мáрѣ дéвецрѣмж
нѫ мáрѣш неѣдирептáцѧ, ѣмжнúле жѫдекѣторюлѫй Хс кѫвецдá. Шѝ áчá
стáтоцѧ оúницѧ, кѣ ѣфрикошáтѣ лѫкрѫ áсте áкѣдѫ нещúне ѣмжнúле дóм
нѫлѫй чéлѫй бїѫ. Ѣсѣ чéля чѐ ѣчѣпе áфáче нѫмай сѫпорѫнúкѣ áлѫй дúнзъѫ,
фáче шѝ чѣлѣлáлте, шѝ нѫка ѣчетѫ пъúнъ нѫлѫжúце ла сѣвжршúтѫ бѫ
нъттъцїй, кáшѝ юбнторюл дебáнѧ, кѫ кѫт стржнце бáнѧ мѫлцикѫ áтж
та пофтѣце сѣáгоннсáскѣ шѝ мáй мѫлтѣ. Пéнтрѫ áчáста бърóгъ шѝ
пофтéскѫ прѐ лúбокѫл дѫмнѣвоастрѣ сънѫцúнец мúнте áчѣсте кѫкúнте á
ле мѣле нѫмай ѣтрáчéстчѫ, чéшѝ ла кáселе боастре, шѝ ѣтжрѫ, шѝ
бéрѝ ѣчелóк бец оѫбла тóт сѣлеспѫнецѧ шѝ сѣлепокестúцъ шѝ кѣтрѣ áлцїй.
Кѣ мáкáрѣ деáрфѝ кѫ пѫтúнцѣ кáсѣфѝ пѫрхрѣ кѫ кóй. Гáрѣ деврѣмече
áчáста нѫсъпоате, ѣлокѫл мїеѫ бѣ áдѫчецѧ áмúнте декѫвúнтеле мѣле, ш
лá мáсѣ шѣзжнд тóт сѣвѣпáрѣ кѣ сúнт кѫ кóй, шѝ стáѫ шѝ вѣ ѣбъцьá
чѣстѣ. Ѣсѣ áчѣстѣ челегрѣéскѫ áкѫм, áдѫчецкѣ áмúнте декѣвъцътѫ
рáчáста, пéнтрѫ дрáгостѣ нóастрѣ дáцѧ рѣсплътúрѣ. Шѝ áчáста ѣкѣ
вѣмáзúкѣ, кѣ дебóр шѝ дефъймà вре оѫнїй áчѣсте ѣкъцътѫри челеѣвъцъ,
áстѫпáцкѣ оѫрéкиле кóастре, шѝ оѫрмáцѧ пророкѫлѫй кáрезúче шѝ. Пре чéля
чѐ клеветѣце ѣтрѫáскѫнсь прѐ áпроапеле сѣѫ прѐ áчéла ѣлá гонї áнчи дрѣ дебѣ
шѝ врѫ сѣгрѣéщи дéрѣѫ, кóю áстѫпà áдѫзѫ грáюрилолр, кѣ нѫпрїнмéскѫ
гѫнóю шѝ ѣпѫцнчюне, кѣчéдобжндѣ áсте сѣщúй кѣ кѫтáреле áсте рѣѫш
бикáѣн, кѣ дéнтрѫ áчáста мáре пáгѫбѣ шѝ вѣттъмáре áн ѣсѫфлетѫлптѣѫ, сѣ
чертетéзи пъкáтеле áлтора, шѝ дѐ áленоастре сѣнѫгжндúм, кѣ мáй бúне á
сте сѣнѫщїй декжт сѣте ѣкéцирѣѫ. Пѫр кѫноáще шѝ áчáста, кѣ дебéй
бедà прѐ чúнева фъкжнд кáсе сфúнте сáѫ áлтѣ подóабѣ дѐ бесѣрекѣ, сáѫ дѐ
зúдѫри шѝ дѐ пáрдостеле, нѫпѫзнче кúндемúле áчѣстѣ, кáсѣнѫл контенéщ
дéн Оскрдїй лѫй, áдекърáтѣ дéтека ѣтрéбà пъúнъ áнѫлефáче, сѣй зúчи áчѣ
кеáтѫнáлѣ сѣсѫдà сѣráчнлор, пéнтрѫ кáсѣ клáче дѫлчáца шѝ бѫкѫрíà áчé
щїй лѫми, кѣ áчѣстѣ нѫсжнїй пѫрхрѣ чѐ сжнѣ трекѣтóаре кáоѫмбрá, шѝ
чѣле дѣтристáре, шѝ чѣле дѐ бѫкѫрíе, кѣчи кѣ прекѫмй чéйчѐ сжнѣ ѣстрїн
нъттáте пѫрхрѣ дорéскѫ сѣмѣргѣла мошíà лор, áшà шѝ чеà чѐ юбéскѫ дá
рѫрилечѣле мáри áлечерéщїй мошíй, шѝ прекѫмй кѣлѣторюл сѣнеебоáще сѣшфл
кѣ кáлѣ лѫй. Áшà сѣкáде шѝ нóасà кáсѣнеебоúм пéнтрѫ бѫнѣѣтѣцилечѣ
лебїнтóаре кжндѫ вомсосѝ ла áле, шѝ мáкáрѣ дѣмй бїецѫ шѫцúнни áни, сѣ

непàрѣ кѣмàй кѣецѫ́нѣ мѫ́лѣ кѫ по́фта бѫ́нѣтѣцилор че́лор кѣйтоàре. Шѝ âчѣ́стѣ лецѝкѣ, нѫ́ кѣ дóарѣ дефѣймéцѫ кѣ́ца âчáста, нѝчи кѫ́м сѣнѫ́фѣе âчáста, кѣ шѝ âчáстѣ лѫ́ме фáпта мàй дѝнцѣ́ѫ ѫ́стѣ, чѣ вѣ ѳдéмнѫ спре дрáгостѣ рáхѫ́й, кáсѣнѫ́ юбѝм лѫ́кръ́рнле чѣ́ле пѣмынтéцѝ, шѝ сѣнѫ́лѝпнм трѫ́пѫ́рнле нóастре дедѫ́нселе, нѝчи сѣфѝм слáби дефѝре кѫ́м сѫ́нт мѫ́лцѝ, кáрѣй макáрѣ делрвѣецѫ́нѝ шѝ мѫ́лцѝ áни тóт зѝкѫ́кѣ âѫ́ кѣецѫ́нт пѫцинéле. Дáрѣ чѣ вáфѝ мàй фѣ́рѣ мѝнтѣ, шѝ мàй фѣ́рѣ десокотѣ́лѣ декѫ́т дѫ́ншїй: Дебрѣ́ме чѣ чѝнстéскѫ мàймѫ́лт лѫ́кръ́рнле чѣ́ле пѫ́трецѣ âле лѫ́мїй âчéщїѫ, декѫ́т чéрнѫ чѣ́л ѳфрѫ́мѫсецѫ́т, шѝ черéщнле бѫ́нѣтѣцѝ, кáре нѝчи о́кѝ де ѻмáлѣ вѣ́зѫ́т, нѝчи оурѣ́кѣлѣ âѫ́зѝт, шѝ сѣтѣвѣлéскѫ ѳблáѫрнле фѫ́р тѫ́нилор éрнїй чéй âмáрѣ, áдекѣ âле вѣ́ецїй âчéщїй âмáрѣ. Дáрѣ ферничѝтѫ́л пáвел нѫ́фѣчѣ âша, чѣ снлїѫ́ шѝ сѣнéкоѫ́ пéнтрѫ́ мѫнтѫ́ирѣ сѫ́мéнилор, кѫ сѣнѫ́пїáрѣ ѳ́пѣрѣцїѫ́ чéрюрилор, лѫ кáре сѣнéѳ́кредѝнчѝм нóй тоцѝ. кѫ́ дáрѫ́ шѝкѫ́ юбѝрѣчѣ дѣ́ѻ́мени, âдóмнѫлѫй нóстрѫ́ їс хс. Âмѣ́рѫ́ѫ è слáба шѝ пѫ́тѣрѣ ѳ́вѣчїй вѣ́чнилор ́амѝн.

кѫ вѫ́нт âл. кѳ.

Âчéлѫ́н ѳ́трѫ́ ефѫ́цѝ пѣрѝнтеле нóстрѫ́

ÂЛХЙ ІѠÁНЪ ЗЛАТООУСТЪ

Пéнтрѫ́ мóарѣте, шѝ пéнтрѫ́ сфѣ́ршѝтѫ́л лѫ́мїй. Бл҃гословѣ́це Пѣрѝнте.

Пѫ́рѫ́ шѝ тóт дѣ́ѫ́на фрáцнилор́ чéрчетѣ́ѕ мѝнтѣ нóлетрѣ шѝ ѳ́трѣ́бѣ сѣщѝе пéнтрѫ́ сфѫ́ршѝтѫ́л лѫ́мїй, кѫ́нд шѝ кѫ́м вà сѣ фѝе. Кѫ́нд́ дирéптѣ âчѣ́ѫ ферничѝтѫ́л пáкел сѣѻпрѣ́ск âчáстѣ ѳ́пѫ́рдекáле шѝ ѳ́тѣрѣ декѫ́кїннцѣ чéрчетáре âѻ́мéнилор́, ѕѝче, Дáрѣ пéнтрѫ́ áнїй шѝ врéмнле âчѣ́лѣ нѫ́кѣ трекѫ́ѫ́щѣ сѣкѣ скрѝ́ѫ. Кѣ мѝпѫ́нѣми чѣ дóбѫ́нд́ѣ áвѣ́м сѣщѝм кѫ́нд́ кáфѝ сѣкѫ́ршѝтѫ́л шѝ конченїѫ лѫ́мїй âчéщїѫ? Ѻáре фѝва дѫ́пѣ дóлѻ́ѕѣчѝ, дѣ́ áни, áѫ́, л҃, áѫ́, р҃, ѕефóловѣ нѣ дѣ́ нóлѻ́ âчáста? Немѝкѣ, Кѣ áѫ́ дóлрѣ нѫ́ѫ́спте конченїѫ шѝ сфѣ́ршѝтѫ́ль бѣ́ецїй âтóт ѻ́мѫ́ль мóарѣтѣ? чѣчéрчетеѕѝ âша мѫ́лѣ ѻ́мѫ́ле шѝ тѣ́ тѫ́рѣ́бѫ́рѝ пéнтрѫ́ сѣѫ́ршѝтѫ́ль лѫ́мїй? Дáрѣ прѣкѫ́мь шѝ лá âлтéле сѫ́нтемь некѝвѣ́ѕѫ́ѝцѝ шѝ непрокопсѝцѝ, âша шѝ лá âчáста, сѣ лѣсѣ́м фолосѝнца нóастрѣ шѝ грижѫ́м дечѣ́ле стрїѝне, кѫ́рѣ нѫ́ дѣ âленóастре, áдекѣ дегрѝжл мóрцїй нóастре, чѣ кѫ́нд́ кáфѝ сфѫ́ршѝтѫ́л шѝ мóарѣтѣ фѣ́щще кѣ́рѫ́ѫ. Дебрѣ́ме дáрѣ чѣ кѣ́ц сѣщѝцѝ пéнтрѫ́ чѣ ѝсте нѣ âрѣтáтѣ мóарѣтѣ нóастрѣ дела дѝнцѣ́ѫ шѝ пéнтрѫ́чѣ бѝне мóлтѣ ка оу́нфѫ́р фѣ́рѣ дѣ вѣ́сте, кѫ́т мнѣ пáре мѣ́е дебѝне ѝсте âчáстл

МЪРГЪРИТЪЛ

лан҃ѡи о҃менїй ѧ ѧдекъ кѣчи нѫщнм моарѣ нолстрѣ къ дѐ а҃мѫцѝ кжнд
вом мѫрѝ нѝчи оу҃нѫл денно҃и на҃мфаче бине нѝчи со҃дѣ҃тъ ѧ чѐ шарфа҃челѫ҃й
о҃мѫл мїй дерѣле ѧ шѝ а҃тѫнчѣ лачасѫл мо҃рцїй а҃рвѓѣ съсъ покъ҃аскъ шѝ
а҃шѧ а҃рмѫрѝ негрежѣ҃т шѝ непокъ҃нт ѧ пентрѫ къ девѓѣме чѐ а҃кѫ҃м де нѫ
тѣсте а҃рѣта҃тъ фрика мо҃рцїй ѧ шѝ а҃къ съкѫтре҃мѫръ сѫфлѣлетѫтѫро҃р ѧ
дарѣ кжнд а҃ркѫно҃аще фїешѣте кѫре къ мжине басъ моарѣ ѧ чѐрѣѫ наф҃аче҃
Съжѫнге шѝ съ со҃моарѣ прекѫцн врѣжма҃ш а҃р а҃вѣ ѧ шѝ а҃тѫнчѣ съ моарѣ
шѝ а҃трачѐста кнп҃ нѝчи о҃менїй чѐн бинѣ҃ж на҃р а҃вѣ нѝчи а҃тжта фъкж
дърѫѫ҃тъцн ѧ кѣчѐла чѐ а҃щѣ҃пт бинеле чѐл бїнторю нѝчи пре мо҃арѣте нѫ҃со
а҃ре а҃лоѝ де моарѣте бъѕжнд мо҃ртѫл а҃нанѝнтѣ лѫй ѕъкжнд нѫ҃аскѫ҃лѣтъ кѫ
бнѝтеле челор҃ мѫ҃цн фъръ демѝнте ѧ а҃дѫкжндѫш а҃мѝнте де кѫнѫ҃нле чѣ
ле дела дмнѕе҃ѫ ѧ кашѝ съмънъторю҃л кжнд сѧмънъ грж҃ѫл стрикжндѫсе
шѝ пѫтрезѝнд дѫпъ чѐл сѧмънъ нмнк нѫ҃нпаре рѣѫ чѝ маимѫлѣ҃т съ бѫкѫ
ръ ѧ а҃шѧ шѝ о҃мѫл чѐл дре҃пѣ҃ съ бѫкѫрѣ фїѝнд а҃фрѫмѫсеца҃т кѫ фа҃п
теле чѣле бѫне ѧ шѝ а҃тот҃ часѫл а҃щѣ҃пт а҃пърѣца҃ чѐрюлѫ҃й ѧ шѝ а҃пѣ
рѣца҃ чѐрюлѫ҃й тѣсте сжгѫр҃ Хс ѧ Пе҃нтрѫ а҃чѣа нѫ҃нпаре рѣѫ нѝчи съкѫ
мѫрѣ кжнд а҃нбине моарѣ҃ѣ ѧ кѣщѓе къ моарѣ҃ѣ тѣсте мѫтаре шѝ кале кѣ
тѣ а҃кѫнѫ҃аре ѧ Пе҃нтрѫ а҃чѣа шѝ мормжнтѫрнле о҃менилор҃ сжт шѝ ѕъ
а҃нанѝнтѣ со҃рашѫлѫ҃й шѝ а҃цѧ҃ринилор҃ ѧ шѝ а҃толте лѡкѫрнле съ а҃фалъ дъскѣ
лїа смерен҃їе҃й ка съведе҃ма҃ дѣсе мормжнтѫрнле нолстре ѧ съне а҃дѫчем а҃мѝнте
десльбнчюнѣ фѝрїн нолстре ѧ съневожще нещине съмѣрѕъ алъресчетѧ҃те ма
ре съ а҃пѫче бресчѝнѣте шѝ дерегъторїе пресцѣскъ ѧ шѝ пжнъ а҃нѫлѫа май
а҃нанѝпе вѣде мормжнтѫрнле тѫтѫро҃р мо҃рцилор҃ пѧине депѫтре
жѫне шѝ девїе҃рми ѧ шѝ нѫ нѫман а҃часта чѐ шѝ о҃мѫл чѐла чева съ а҃ мѫжре҃
а҃тжю черчетѣѕъ лѣцѣ ѧ апои скрїе токмѣла ѕѐстрилор҃ ѧ шѝ а҃къ нѫнта нѫ
сафѫкѫ҃т ѧ шѝ а҃преѫнъ съ скрїѫ шѝ мо҃рцнле ѧ шѝ а҃къ премѫжренѫсо҃лѫбъ
ѕѫ҃т шѝ гнижѣскѫ пе҃нтрѫ моарѣте ѧ шѝ пе҃нтрѫ дн҃есѫ҃л ѧ шѝ пе҃нтрѫ дн҃ес҃л ѧ
шѝ скрїѫ ка а҃чѣс҃ѣ ѧ къ дева мѫрѝ бърба҃тѫ҃л маннаѝнтѣ сафѫ мѫ҃ртѣ декж
бърба҃тал скрїѫ ма҃тъче шѝ ма҃тъче ѧ шѝ нѫнѫман пе҃нтрѫ чѐй бїй скрѝѫ чѐ
шѝ пе҃нтрѫ чѐн чѐ нѫсаѫ нъскѫпї ѧ къ десъва наще кокон шѝ ва мѫрѝ сафѫ дѐ
тржнщїй дева мѫрѝ оу҃нѫл ѧ ма҃рѣ оу҃нтъ а҃чѣлѣ чѐ а҃ѫ скрѝе҃ ѧ чѐ а҃лте кѫкѝн
те де скжрѣ҃ъ шѝ де жа҃ле а҃дѫче ѕнкжнд ѧ а҃чѣст҃ъ нъ дъждѫ҃м ѐѫ съ па҃ц҃
а҃чѣст҃ъ а҃щептам҃ съмѣ҃ле ? а҃тжта ма҃сте бѫкѫрїа а҃чещїй лѫ҃ми пѧине де
ла҃крѣми шѝ де жа҃ле ? съмъ деспа҃рц ѐѫ дефъмѣ҃а мѣ шѝ де со҃цѫ҃л мїеѫ ?
Чегрѣещи со҃ о҃мѫле ? а҃ѫ а҃фа҃рѣ ещи тѫ ден҃ прим҃е҃ждїнле шѝ па҃темелелѫ
мїй ? Нѫкѫнощи дезлега҃рѣ фѝрей о҃мене҃щи чѐн пѫтреде ? Вино҃ц о҃мѫле ла
сѝнец҃ шѝ а҃мѝнтѣ та ѧ шиц҃ черчетѣѕъ щїн҃ца та ѧ шѝ кѫно҃аще къ кѫ
пѫцин҃ май а҃пой шѝ пре҃тѝне теа҃щѣ҃пт пъха҃рѫ҃л мо҃рцїй съ цнесъ мѣсѣ ѧ
Чѐ чѐ҃ чемо҃аре зи҃че къ а҃ѫ фо҃сѣ҃ тжнъ҃р шѝ фрѫмо ѧ ѣр҃ъ а҃кѫ҃м за҃че де пхѓре
ѕѣще а҃гроа҃пъ шѝ съ фа҃че лѫ҃т ѧ Дарѣ чѐлѫкрѫ маре тѣсте а҃часта ? пе҃нтрѫ
а҃чѧ

ачаста май бжрто сѣте бѫкѫрн , тр҃ъ сѣнѫц фачи вом рѣ , Кѫ шн чела че ва
съ днокскъ врѣѫ кась вѣке , дтжю скоате пречем че шъдѫ дтржнса атѫ
чѣ дчѣпе астрика каса , шн асѫзидн де лдонафржнд ма бине шн май фрѫ
мо декѫм ѫфот май нанте шн челора че шъдѣ дтржнса май нанте ни
ѫнрѣѫ нѫлепаре че дкъ манбине лепаре шн съ бѫкѫрѣ . Ашд дарь фаче
шн дмнзеѫ , Скоате дтжю сѫфлетѫл денърѫп ка денъро кась вѣке , ка
съндѣскъ алта май лѫминатъ сѫфлетѫлѫн , шн кѫ ман мѫлтъ чинстпе
шн лѫдъ дслвагъ дчем май лѫминат трѫп , Къ шн ладам чел дтжю
зндит кжнд лаѫ зндит дмнзеѫ ел наѫкѫноскѫт къ саѫзндит денпъмжн
тъ , Дебрѣме че ѫфыѫт дмнзеѫ сѫфлетѫл май пеѫрмъ дѫпъче ѫѫ
фыкѫт трѫпѫл , пентрѫ кастнѫ вазъ адам фапта лѫн дмнзеѫ . Аст
кжнд въва скѫла ла двинаре атѫнчѣ какѫноаще чеѫфост май нанте , кѫ
шн мортѫл денѫсѣ нчн вѣде преджнсѫл , тр҃ъ вѣде пречел че ѫѫ мѫрн ма
нанте деджнсѫл , кѫ ѫѫ пѫтрезн шн саѫ топн деса фкѫ цѣржнъ , шн ашавѣ
зжнд непедепѫнм , нанвъѫѫт брѣѫдатъ оаменн нъпрасни шн мжндри ,
дчекип гжнт акѫм морци шн фоарте смерници шн досъдицн ? Кжнд съ
аѣде моартѣ ннмиле тѫтѫрор съкѫпремѫрѣ шн съ скжрбескѫ , атѫнчѣ
дчѣпем нон тоци агрън демоарте , и съкъѫтъм съ ведем ченефачем д
гропн , ѫасе оѫскате шн дпѫцнте , тр҃ъ дѣка не депъртъм дела гропиле
мормжнтѫрилор дчѣпем афилософи оѫнеле шн алтеле бжрфѣле , шн оѫн
тъм смернѣ ностръ . О маре ненорочире шн маре несѫніе . О тикъ
лоаса шн бечнсника вїаца нострѣ , нѫведем кѫм не дшлать дїаволѫл , шн
рънм шн пнѕмѫнм шн алте рѣѫтъци фачем , шн деспре ѫпарте филосо
фим де спре алта кѫ фапте дпотрива лѫн дмнзеѫ не афлъм . Аст тр҃ъ
съ венним ла оѫрма кѫбжнтѫлѫн . Спѫнем пентрѫ каре лѫкрѫ плжци атж
та демѫлтѫ пречел морт ? пентрѫ кънчн ѫѫ фот бѫн шн нскѫсит ? Де ача
ста требѫе сѣте бѫкѫрн кънчн ѫѫ мѫрнт дграб канѫ рѣѫтат съ нстрнче
бѫнѣтат лѫн , дарѣ къ ѫѫ фост тжнър шн фрѫмо пентрѫ ачаста мѣ
жѣлѫеск шн плжнгѫ , пентрѫ ачаста дарѣ требѫе съ мѫлцемещи лѫн дѫ
незеѫ , кънчн лаѫ лѫат непѣкѣто съ кжнте шн съ лаѫде пре дмнзеѫ кѫ
дцерїн , Аст нѫзнк сънѫбѣ дтрнстацн пентрѫ морцїн бощрн , че сънѫ
фїе преспе мѣсѫрѣ дтрнстарѣ , ченѫман кѫм ѫѫ лѣкрѣмат шн хс , пен
трѫ прїатенѫл съѫ лазар , тр҃ъ нѫ кѫ гласѫрн шн кѫ бате фърѣ кале , къ
девомчерчета съ кѫноащем кѫм къ шн ачела мѫритория ѫѫ фост дмнзеѫ ла
лѫат ла дпѣрѣцїа са ка съ съ бѫкѫре шн сѣ съ сѫднхнѣск , маре мжнгжи
ре вом ѫѫ . О мтвй нѣскѫт мѫритория нѫпохти съ фїй анчн немѫрито
рн . Че кжнд ва дмнзеѫ съ а певреѫнѫл дентрѫ нон , съ нѫфачем кл слѫжи
чѣле фърѣ демнте , карїн фѫрѣ бѫкателе стѣпжнилор лор , кънчн кжнд ва
дмнзеѫ съ а деланон ѫѫ ѫбѫцїе ѫѫ чинсте лѫ слава ѫѫ ипхпѫл мѣкарѣ шн
сѫфлетѫл але лѫн ѫѫ лѫат , шн нѫ алеталє , мѣкарѣ децѣѫ лѫат префинл

тѫѫ

тъ пре алсіѣ роѣ ал алъ ? ши декрѣме че ноі нъне стъпжнім пре сине дарь кумъом състъпжнім алъкрънле алъи дмнзеъ ? пентръ къ денъ стъпж нещи съфлетъл тъ декрѣме че нъ аре алтъ че аре алаи дмнезеъ , дарь авъціа кумъзичи къ аре ата ? ши декрѣме че нъ аре ата дарь кѣчи сокелтъещи похтеле тале чѣле рѣле ? че дарь нъзиче къ денътръ алемѣле келтъеск ши нъ денътръ але алтора . Декрѣме че нъ дай мило стеніе спъначлор , пентръ ачаста стъфак алетале стрънне , , нъведи ши латръпъ рнле ноастре , кум мънналесъжтеск тарътъра мачинь бъкателе , ши нъ чнле декрѣме че прїимѣще бъкателе , даторю аре тот дѣъна алецинѣ , ши арць окюл декрѣме че прїимѣще толть лъмина , ал дорь пентръ ачаста а сте каще цге нъман пентръ джесъл лъмина , ши съ нъ лъминѣде тот тръпъл . Дши ждерѣ ши пичоареле , декрѣме че сънгъре оумбль , сэре сънгъре оумбль ? Ба , че пре тот тръпъл полрть ши оумбль , ши фгештека ре денмѣдъларь слъжбл чѣ детребъинць шїсофаче , декенврѣ омълесънъдан алт немъънъи дин авъціа та слъ дин мецешъгъл тъ , нъ нъман прелц їн дн пъгъбнм че ши пре тине тѣн пїердъ , къ ши спрачїи деаврѣ съ фіе алкомн ка богаціи , кърнд парфач сърачи ка ши преджншїн , денарврѣ съдѣ дентралелоръ сърачилор , ары ан абът кокон нъман оунъл сжгърнѣ екът ши алн пїердъ пре кареле дакрещѣи кумълть грижь , ши авѣи бънъ нѣдѣжде каса лаш монѣн тръ авъціа та ? Мълцемѣще лъи дмнзеъ кь цилалъ алат къ пентръ ачаста венфи ласѣмень къ абрам , къ прекум ачела ал дат спре жртвъ лъи дмнзеъ пре фіюсъ каса фак по рънка лъи дмнзеъ , дшл ши тъ кнд цѣъ алат пре фіютъъ , нъштѣи трістат ничнтѣи мъчнит асъпра лъи дмнзеъ кѣчи цилаъ алат че ан мълцемит лъи дмнзеъ токма вен авѣ плат къ абрам , каре шаъ дъ пре фіюл съъ съл жънге жртвь лъи дмнзеъ , ши тъ дебенлъса тжнгънри ле ши плжнцерile чѣле фърь декале , пре омени венфаче съ салъкѣеск пре дмнзеъ ши пре ацери съ телаъде , ши пре дмнзеъ съ те кънъне , ши дарънри ацъда пентръ рѣъ дарѣ тал , къ ал доарь цѣъ перит копилъл ? акъма вжрто акъм ацаще къ темею къ аще амжна лъи дмнзеъ , акъм нъ ещи тат декокон мънриторю че де не мънриторю , къ гъра манѣне ва грѣн ши окїи манѣне ши де плрте корведѣ , ши пичоареле лъи бор оумбла дѣ сънра норилор , ши трънпъл чел пънтред блфи ѣбрѣка къ немънрирѣ ши ва стъ лъчи ка соареле , адъц аминте де патріархъл абрам , карele нъшаъ къ хът пре фіюсъ морт , че лъи ан порънчит дмнзеъ съ жънге , ши нъан пърът рѣъ де порънка лъи дмнзеъ нче ал зи пентръ ачѣа мїан дат ко кен касъфіъ оучингаш де кокони ? Нъмїан фъгъдънит дмнзеъла мїеъ , къ диптръ ачест кокон съва фмплѣ толть лъмѣ , нѣмъри де нѣмъри ? Дарь кум дан роадь ши рѣдъчина сотан ? Нъзи фернчитъл абрам къ винте ка ачѣстѣ спре дмнзеъ , че нъман че ал алзит а пре фіюл тъъ

пре

пре їсаак чел юбит шинафъ жъртвъ пентру мине ѧтрун мунте оунде ѧчѣ
вою ѧрътат ех, ши ачаст тайнъ нусоаъ спус нимънуи ничи мъерїи лун
ничи сфунилор лун, нумай че ну лъсат жо кукатжра, ши ел сау сунт ѧ
мунте кукоконул, ши ѧдат лупъ пре лъмине, ши ау луат куцитул
ши ера съжунге пре фиул съу чел оунул нъскут, ши ера съ бадъ чинева
тат ши пресот, ши жъртвъ спре амнзеу фъръ де сжнце, ши ѧрсурт
фъръ дефок. ѧсъ нужунга пре фиул съу кукуцитул, чел жунга кусъ
сжрдїа, ѧвъцжнд пре вон, нунумай декжт коконїи чеши декжт сufле
тул май мулць сфинстим порунчиле лун амнзеу, прекум ши їсаак де
врѣме че ау ауз пре амнзеу къ вабедъ соае спре жъртвъ, нау май гвн
нимик къторъ татъсъу, пентру къ ера нунумай ѧцелептъ че ши аскул
тъторю, къ ера ѧбжрста тинерѣцелор де, ді, ани. Оаре нувац смерит
тоц де пекъчюнъ ши ръбдарь коконулуи? Къ ши ѧпїедекжндул нимн
нусъ турбурь ничи мустрь пре татъсъу, че тоате ле суфери кусъ тъчере,
ка оунмїел блжнд, каши хс, оунде ѕиче. Каш соае съ адусе спре жунга
е, Ши ка оунмїел фъръ ръуштате ѧнаинтъ челуи чел тунде фъръгла,
Ши нум ѕикъ чинева къ нуи пъре ръу луи акраам дарь тоате фи ачаста?
Къ ной бедем пре тжлхари дукжндуи сън ѧцъпе ши некутремурьм, ши
демуате сорн лукрьмъм, дарь авраам съжунге пре юбитул луи фиу ку
мжинеле луи, кум съ нуи парь ръу? ѧдекърат мулць скжрбъ ау ръ
дат, къ де арфи фост ши бръжмаш сау хїарь тоатарфи пъруит ръу, Ну
бор каманфи ачѣстъ алтъ дато нусъ, Пентру ачаста неругъм кжнд
ѧгропи фиу сурудъ, сумуле стънупажнци ашя фъръ декале ничи де тоа
сте тжнгуещи ши сате оучиѕи, чец ади аминте де авраам кум врѣ съ
жунге пре фиул съу пентру драгостъ луи амнзеу, ши ничи ау суспинат
ничи ау лъкрьмат. ѧшждерь ши їсус десау ши ѧтристат прекум сау
къзут ка оун пъринте юбиторю декоконн, дарь нусъ кум фачем ной акум
фъръ сокотѣль ши кум нусъ каде, прекум фъчъ еланїи карїи нуакъ нъ
дѣжде де двїаре. Че ѕичи къ нущїу оунде съ афлъ лукум, дарь пентру
че нущїи наспунем? Къ де ау фост бун ши ау вїецунт ка оун правосла
нник крещин, сау де ар фост ръу същіе оунде ау мерсу, Дарь къ пентру
ачѣа ѕиче плжнгу ши мъблет кѣчи ауфост пъкътос, ши нау ажунсъ
съсъ покъиască ши съсъ пречещуиаскъ кусъ прѣкурателе танне че ау мурит.
Дарь пентру ачаста требуе сътъ букури кѣчи исау тъмат пъкателе, ши
нумай ададоце алтеле манрѣле, че де поц съи ажуц ажутъи кум съ ка
де нарь съ нула плжнци че сътероци луи амнѕеу куругъчюни ши ку милоте
нїи съ дан пресоцилор съи факъ летургїи къ аша ау порунчит апостолїи,
съсъ факъ поменири пентру чен моц, мъкарь дирец сжнт мъкарь пъкъ
тош, Декрѣме че пре коконїи луи їсус жътва тътжнисъ дикурецїа,
дарь тъ кѣчи ещи некрединичо ши нукрез кум къ летургиле сжнт маре мж

МЪРГЪРИТЪЛ

гжáре чéлоу чé єстЄ мЪжúчéскЪ ѧ пáдЬ ? шú сЪнЪ плáнцем фúзúческúй шú фЪрЪ сокотЄлЬ пре пóци мóрцúи , чú нЪмаи пречúá сЪ плáнцем кáрúи áмЪрúпú ѧ бЪцúе , шú нáфЪкЪт нúчú óмáтенїе áстрáчú , сЪдЄ пéнтрЪ сфлетелело дéнтрЪ áвЪцúá чеáЪ áкЪт , преáчéцЄ сúи плáнцем деóсéби , шú кЪтóци фрáцїи нóшри , нЪнЪмаи óкú сáЪ дóасъ , чú ѧтóлтЄ бїáца нóастрЬ , сЪлеá жЪтЪмú кЪ кáт не áсте пЪтЄрЬ , шú ѧкЬ шú áлтора сЪнерЪгЪмú сЪфúкЪ рЪгЪчúни шú áстЪргúнпЪрЪрЬ шú кЪ áчЄст Ь тóалевóаЄ чекá мжгжáре , кóю сЪ спЪ кЪтрЬ лúбóвЪ дЪхЬвóастрЬ , кЪ шú пéтрЪчé нетЄмéаша тáре де моá Те ? пéтрЪ кЪнЪ áпрóпїе дрáгостЄ нóстрЬ деХ с , ни немáслегрúжЬ дебЪнЬцúчЄле бїнóлре , кúв чéлчестЄме дèмЪнúка мЪдЪлЪй дè молúте нЪстЄме , шú копúй чéнú мúчи декúпЪрнле чЄле ѕЪгрЪвúте сЪтéм , нЬрЬ дефóкЬ нЪстЪтéм . Дéчи шú нóй пéнтрЪ áчЄ нетЄмем демóáрте , пéнтрЪ кЄчи нЪáвем úнним кЪрúтЬ . кЬ деáрфú кЪнощúнца нóастрЬ кЪрáтЬ нЪнЄм Ь тЄме нúчи дè móáрте нúчи дè фóлме , нúчи дè сЪрЪчúе , нúчи дèпáгЪба бáнилор , ни деáлтеле кà áчЄст Ь ни деоЪна . СокотЄще кЪмúнтЄ тà сЪмЪле , кЬ бїáца áчéщїй áЪми жстека оЪнби , шú кà сЪоЪмúрЬ четрЄче . Шú вéзи кáселе шú кЪрцúле бомрилор кЪм сжнт сЪрпáте шú пЪстúй , нЪмаи тЪрнЪрнле сЪбЪдЪ пЪстúй шú кжнт Ь пá сЪрнле ѧтржнселе . Дéцúи áмúнте кжте рЪЪстЬцúи áЪфЪкЪт ѧбїáца лор , шú акЪм нúчи нЪмеле лор нЪсе áЪде . Дшúждерт лЪáцúи тирáни шú ѧпЪрáцúи пЪтЄрнúчи саЪ пЪ голи ѧптЪмжнт . Нрь чéи смерúци саЪ фЪкЪт ѧпт рáцúи . Нрь дè нúчи áчЄст Ь нЪáжЪнгЬ пéнтрЪ ѧдрептáрЬ шú пéнтрЪ ѧкЬ цЪтЪрá , гжндЄще шú мáйнúнте демóáрте кЬ áвем фóнка мóрцúи , кЪчи кжд дóрми дè чé ещи врЄдникЬ ? Денемúкт . ДáЪнЪполте сЪтеóмóáрЬ óжигá нїе кжт демúкЬ ? Дчáста ѧц áдЪ áмúнте , шú нЪлЬЪда фрЪмЪсЄцЬ фú рїи óменещи , шú фолосЪл фЄцїи , нúчипречéла чешржднкЬ грамáзїи сЪ , шú пїáптжнЬ пЬрЪл , шú нетеѕЄще бáрба , нúчи хáинá чЄ сЪкЪмпЬ , шú кáЪл чéл кЪрáфЪрú ѧподобúт , нúчи прè чéла чемéргЪ дЪпЬ джнсЪл мЪáцú óмéнú , чè ж áмúнте лачЄ дèáпóй оЪндемéргЪ . Дчéст Ь гжндЄще шú тЪ шú фЪцúдè слáба чЄ дешáрЬ шú демжндге . Шú нЬрЪш дè лáЪзи чЄле чè сжнт ѧведЄре шú трекЬтоáре . Шú áчЄст Ь сЪцнле спЪú денсфúтеле скрúп тЪрú , чЄле чесжнт маймЪлт Ь лЪмúнáте декжт áчЄст Ь . Нрь прекЪм сжнт ѧчЄлЬ пéнтрЪ ѧрЬтáрЬ фЄцїи немирЪм дè фїúнца сфжршúтЪлЪйло , шú ведéм ѧчЄ дèáпóй кЬ жстелЪт шú прáХ майкжрто ѧкЬ пЬнЬ лЪЪсе топи . Дрáтъ áчестЪй нЪсторю дè мЬрире дешáрЬ , кжнд ѧл áпЪкЬ брес бóалЬ демóáрте шú бл сЬи нЬсЬ сЪфлетЪл . оЪндежстемЬрúрЬ лЪй чЬ мáре шú дешáрЬ чесъáкъ , шú мЪлцúмЬ чЬ дè óменн чèлкъ дЪпЬ ель , шú гонїъ прèóамени сЬтрЄкЬ прéнтжргЪ калЪлбожрюлЪй шú сжнгЪр божрюл ? оЪндесжнт ѧбрЬкЬмúнтеле чЄле скЪмпе шú кЪ мóскЪ ? оЪндесжнт лЪЪ дЬторїй ? СЪндесжнт сЪспЄцеле шú ѕникЬтЪрнле ? оЪндежстержсЪлчел мЪлт ? оЪндежстегрЬсúмЬ трЪпЪлЪй шú вїáца чЬ одихнúтЬ ? Чéслъ

fiuku't dar trupu'l a'chela kare a'u fo'stu stu'l dela'tzta chinste shi' bu'nu
ta'te ? Pa'st la grolpu ku ken bedzh fpu'cichune mu'la'tu shi' mu'lci'me devi'e
mi , shi'su'spinni ku'ama'ru , shi' makaru dfrfi' nu'mai'ptunu fstratzta pa'gu
balbichi sa'u fiuku't pu'strecziune shi' fpu'cichune , Ce' ma'du'cin a'mini'te devi'a'r
mele che'a' fpru'sfpru'shi't , shi' de'skrshini'ru dinciulor , shi' de' fpu'nfrekula' che'
mai'denafa'ru , de' fokula' che'l nestinsu , shi' de' mu'ichiule cfule nesufferi'te shi'
ufchiniche . Ku' a'ichi ptunu sa'ntem ki'i a'u sfpru'shi't shi' rfleele shi' bu'nele ,
mru a'kolo' fla'mfu ch de' zo a'tzta a'ste mu'nika fiuri mzhngza're ka'i' nu'
ptatte ni'menfu sfuopovestfiku . Ce'sufpku dar podo'aba ch mu'la'tu ? Ou'n
de sa'u du dar fbu'narfu shi' la'uda ch mu'la'tu ? Shi' ba'ni'i shi' kzhi'gurile
cfule mu'la'te ? Ce'bzhi' rfu'u a'u su'fla'i' shi' to'lte lfu'rfuspi'ni' ? Shi' che'
basfpfie'bu'nu a'cha'stu kela'tu'mau mu'la'tula fgropa're , fku mai' mu'la'tu pa'
gu'bu fa'che , nu'nu'mai' mo'rtu'lu'i' , che' shi' fgropiutorilor , ku chel mo'rtu nu'a'
re'nichi sodobzhdu de' fbrukumi'ntele a'chfl , ku me'rgu sbpiutori'i' chei' de
gropi deidezbrakfu , shi' fa'ku shi' pre a'che'a demergu fmd . Ku'm nu'te fce
la'cezhi o'mu'le , kzhd a'u'zi ku ch s sa'u sku'la't gol den groapu , shi' ku'm na'u'zi
ku mazh fgropa'i' mo'rt , che' flumzhd mazh chrunit , shi' chflfla'la'te , che' nu'ma'
a'koperemzhnt sfu a'nfu . ku'mu'la'i' maifkzhrto du'pu mo'a'rte . Cherpu'nsu dar
a'bem sudum pentru a'cha'sta ? Ni'chi ou'n rpu'spu'nsu , kzhd fpodobi'm tru'pu'la'
chela'chel mfunzhku bi'ermi'i' , mru pre' s ou'mblazhd flumzhd shi' fsetosha't
shi gola' shi' strennu nu'la bedem . Shi nu'nu'mai' a'tzta che' fku shi kzhd zache
bolnabu'la' fpla't shi' sfulu'ptfu ku mo'a'rtu zi'che , mo'rtu'la' po'a'rtu sfu'mnele a
bu'cien , a'dfku fbrukumi'nte lu'mina'te , a'cherne'tu'ri shi' pe'rne ku sz'rmu ,
pi'ntru fpodobi'ru pa'tu'lu'i' merzhd fnanni'te la fgropa're ku po'li'pu boga
ci shi' sbra'chi , shi' mu'lcimfu o'amenilor batzhokurindu mru nu'lfu'dzhd . M'
ru dfku dum trupu'la' ki'ermilor ftorkzhndune zichem . Ou'nde a'ste mu'l
cimfu norodu'lu'i' . Ou'nde sa'nt gla'surile shi' strigu'ru a'ufa , Ou'nde sa'nt
fuka'inle cfule poli'nte ale popilor . Ou'nde a'ste tu'rbu'ra'ru mu'ernilor fprez'
nfu ku a'organelor . A'u'dolru sa'nt visuri a'ufstfuchim zi . Ou'nde sa'nt
chea chel mzhngza shi'i' zichfu kfunu'ka muri' . Darfu ni'mfu nu a'ste furu demoa'r
te . Kfu'stlci fra'cilor debedi'ci prechel mo'rtu , shi' ku'nolscin a'chastfu ta'
nfu ma'ru . Goni'ci pfuka'tele . Bedi'ci shi' fu kustremu'rlci , Bedi'ci shi' fu
mira'ci , Bedi'ci shi' nu'fu mzhndrici . Ku dfi'i' beda pre' ou'n fpfura't sa'u
pre' ou'n bo'rju mo'rtu , ku'noascelai' ka pre' ou'n fpfura't ? Ka , Shi' a'chesta
sfuku'stremu'rfu de' mo'arte , Shi' a'chesta sufu'me ka shi' spra'ku'l , detot sfu
fa'che tnikflo , chela che'ra' gro'azhnicu . Ftru'n cha sufa'che smerit chel ma'ru shi
mzhndru , dekarele eri sfutema'to'atfu lu'mfu , Aku'm sfuku'stremu'rfu sfukalfui'
shi to'atfu puufru lu'i' peri . A'u bfuzhut fueri gro'azhnichi shi' lu ou'i'ta'tu
sfupzhnirfu shi' puufru . Ufde ou'lte gro'azhnicu shi' gro'azalu'i' chfu ma'ru che'
lfua' kfutru a'lci'i' , sfusokoti'ka ou'n fu'm'i . Ufde vedfure ffrikosha'tfu shi' pi'm'

МЪРГЪРИТЪЛ

ре фа́ца. А҃ъдеръспѹнсѹа́чел де́нстокъ сѹфлетѹлѹйлѹй, шѝ стъкѹтре́
кѹто́тѹл, шѝ плѫнгѫнд ѯи́че? Стъркѹл демине, оу҃нде ѫсте пѹтѣрѣ
бо́рнлор? Вѣѯ а́лтъ сѫржндѹна́лъ а҃дъпра́тъ, а́лтъ пѹтѣре та́ре, а́л
тъ бирѹи́нцъ мли́ма́ре, а́лтъ ҆пъръцѣ́ несминтитъ, а́лтъ ҆пъра́п ҆
фрикоша́т шѝ фъръ моа́рте, а́лтъ о́ѫсте чюда́тъ. О҃унеле ка́ѧчѣстъ
шѝ а́лтеле мли́ гроаѯ́ниче гѫнде́скѹчей мо́рцн, демѹ́лте сѫри шѝ кѫнд стълѫ
тъ кѹмоа́рте. А҃лцїй са́рѹ ден҆а҃шернѹтѹ́лор вржнд съфѹ́гъ демоа́рте.
Кѫръ а҃лцїй скржшне́скѹ дѹнцїй лор, а҃лцїй съба́т пе́сте о́бра́ѯ, а҃лцїй ҆
҆тъ́ркѹ гроѯа́в о́кїй лор вѣѯжнд пре ҆ъ́ери шѝ пре дїа́волн, ка́рїй черчетѣѯъ
ка́рїй пѫрѣ́ескѹ, ка́рїй хѹ́лескѹ сѹфлетѹ́лѹй. А҃тѫ́нчѣ мѹ́лтерѹгъчюни҆лй
требѹ́ескѹ о҃унѹѫ ка́ѧчестѹѫ, мѹ́лтелакрѣми, мѹ́лтебѹнѣтъцн требѹе́
скѹ, съкълъторѣ́скъ ҆пребѹнѣкѹ сѹфлетѹ́лѹй. къ денетребѹе́скѹ ѧ́нчн со
цїй кѫнд бом сѣмѣрцем пребресѫка́ле ҆тря́лъ лок, кѹ кѫ́т майкѫрто не
бор требѹѝ ѧколо ҆тра́чѣ кале ҆фрикоша́тъ съ ѧве́м соцїй, съне́пѣѯя́скъ де
фѹ́рїй чей рѣй дрячїй, ка́рїй нѹ́чарѣ ѧвѹцїе чѐ чѣ́рѣ сѹфлепе съледѹ́кѣ ҆
мѣ. А҃тѫ́нчѣ ҆тръ́ лѹѣѫ кѣ́ме ѫсте соцїе бѹ́нѣ милостенїѫ шѝ дра́го
стѣ, ка́ре по́т съ́нѯѣѣѣ́скѣ сѹфлетѹ́л. К҃ѹне соцїй сѫнт шѝ съра́чїй съ
не҆дрепѣѯе пре́ кале ла҆ ҆пъръцїѫ черюлѹй. Чѐ съ́нѓ҆тоа́рчем спре дѹм
не́ѯе́ѹ, шѝ сѣнефа́чем бѹ́ни шѝ дирецн прен҆фа́пѣеле чѣле бѹ́не, съненевоѝ кѹ
то́лтъ пѹтѣрѣ ноастрѣ, ка съдобѫндим шѝ бѹнѣтъцнле чѣле вїнтоаре ҆
їс хс дмнѹ́л но́стрѹ. А҃мѣръѫе слава шѝ търїѫ шѝ ҆кинѣчюнѣ шѝ пѹтѣ
рѣ кѹ пъри́нтеле шѝ кѹ фі́юл шѝ кѹ сфнтѹ́л дх҃ъ, а҃кѹ́м шѝ пѹрѹрѣ шѝ ҆вѣ
чїй кѣчилор а҃мнн.

К҃ѹ҃нт а҃л к҃в
А҃челѹй ҆тръ́ сфнцн пъри́нтеле но́стрѹ

А҃ лѹ й І҃ѻ а́ н҃ З л а т о о҃ у҃ с т ъ.

Пе́нтрѹ смери́рѣ шѝ дрепѣта́тѣ, Бл҃гословѣще Пъри́нте.

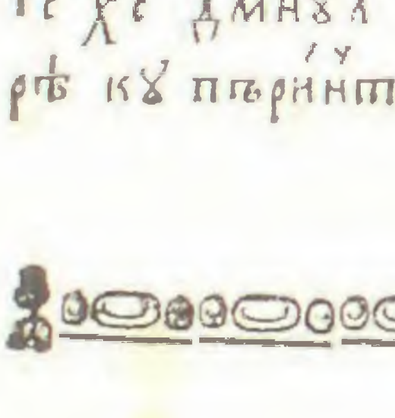

мѹ́лчел мѣре́ц фра́цнлор ѫсте неб҃ѹ́н, шѝ майкѫрто ҆фъръдѹм
неѯе́ѹ, шѝ самѫнѣ нѹнѹмай фарисе́ѹлѹй а҃челѹѫ, чѐ то́кма
дїа́волѹлѹй, ка́ре пе́нтрѹ мѣрирѣ шѝ неб҃ѹне́ѧ лѹй, ѧ́ѹврѹ́т
съ҆съ҆фа́кѣ то́кма кѹ дмнзъ́ѹ, пе́нтрѹ а҃чѣѫ ден҆ѧ́ѹминѣ чѐ ера́
сѧ́ѹ ҆фъкѹ́т ҆тѹнѣ́рек, шѝ ден҆ъ́ери сѧ́ѹ ҆фъкѹ́т дїа́вол ҆тѹ
нека́т. А҃часта фа́че шѝ чел мѣре́ц, кѣ нѹ́май пре́ сине фа́че бѹ́н ҆целе́пт
шѝ кѹносѣтъто́рю. К҃ѣръ пречеѫлаа́лцн о҃аменн нѹ́н ѧре денемнѣ, нѹ́май чей
сатѫжокѹрѣще шѝ рѫде де е́н, шѝ дебакъдѫ҆ пъка́т нѹ́съпокъѫще, нѹ́съ

сме

смертѣще кѫ нѫ́лласть некѫ́ноущи́нца кла шѝ пре дїа́волѫ́, шѝ денѫ́сева покѫ́нѝ себа мѫ́чѝ а̑преѫ́нѫ кѫ соцїа́лѫй кѫ дїа́волѫ́. А̑часть дарѫ пѫ́нгъри́нѫ рѫ́ѫта́те а̑мѫ́ндрїей со̑ лѫ́ шѝ а̑лцїй мѫ́лци. Гаръ кѫ́цѝ сѫ́нѫ сѝкѫ́рци ла трѫ́ сѫ́нѫ́ денъ фи́ре мѫ́ндри шѝ забѝстинчи. Гаръ о̑мѫ́ чел кѫ ми́нѫ плека́ѫ дебѫ́шѝ грешѝ чеба, ле́сне трѣ́че шѝ нъбъла́ще кѫ кѫноущи́нца шѝ кѫ дирепта́ѫ кѫтръ дмне́зѣѫ. Гаръ дека а̑преѫ́нѫ пре̑ дирепта́те кѫ смерѝрѣ, оу́ де нѫвамфи́це, ла кѫ́те шѝ кѫ́те черюри себа сѫ́ѝ, токма шѝ а̑нлѝнѫ́ѫ сѝлаѫ́ лъѝ дмне́зеѣскѫ ба́сѫта а̑мѝжлокѫ́ а̑черилор кѫ а̑дръзнѣ́ла ма́ре. Деврѣ́ме че́ чеа че мъртѫ́рисе́скѫ пѫкѫ́теле лор кѫ смерѝре, а̑тъта чѝнсте кѫщѝгъ кѫ кѫ́нѫ маймѫ́ѫ чеѝ чефа́кь бѫ́нѣтъцѝле чѣ́ле мѫ́ѫте, шѝ смере́скѫ сѫфле тѣ́ле лор, кѫ́те кѫнѫ́ни бора́ѫ дела дмне́зѣѫ пентрѫ ми́нѫ чѣ плека́ѫ. пѣ нѣ а̑трата́ѫ а̑сте, кѫ дѣ́ѝ фа́че мїѝ де бѫ́нъпъцѝ а̑тоа́ѫ бїа́цата, о̑ рѝ милостѐнїе, о̑рѝ рѫгъчюни, о̑рѝ посту́рѝ, о̑рѝ а̑ла́те бѫ́не фа́̀пте, шѝ нѫ вѝ пѫ́не смерѝрѣ темѐю, нѫ́маѝ а̑дешъ́рѫ о̑стенѐщи. Кѫ нѫ́а̑сте нѝчѝ о̑фа́пѫ бѫ́нѫ а̑но́астръ ка́ре сѫпоа́ѫ сѫа̑ фъръдесиерѝре, че бе́рнкѫрѣцїе бе́ зѝче, бе́рнфечорїе, шѝ ба́нїй шѝ а̑вѣ́рѣ вей оу́ржѐ, о̑рѝ а̑ла́ѫ бѫ́нѣта́те вей фа́че, тоа́те а̑чѣ́лѣ некѫ́ра́те сѫ́нѫ шѝ пѫ́нгъри́те, шѝ маѝ оу́ржа́те а̑нанѝ ѫ лъѝ дмне́зѣѫ нефъкѫ́ндѫсе а̑преѫ́нѫ кѫ драгостѣ шѝ кѫ смерѝрѣ, кѫ пен трѫ́а̑чѣа а̑ѫ́ фъкѫ́ѫ дмне́зѣѫ пре̑ но́й ден до́асофѝри, а̑деѫ́, детрѫ́п шѝ де дѫ́ѫ, ка кѫ́нд а̑р кѣда о̑мѫ́ѫ а̑трѫ мѫ́ндрїе шѝ сека нъла́цѐ кѫ ми́нѫ, сѫ смертѣскь пентрѫ микшора́рѫ трѫ́пѫлѫ́ѝ, а̑тѫ́нчѫ сѫзѝкь а̑преѫ́нѫ кѫ проро́кѫ. Че́а̑сте о̑мѫ́ѫ? кѫ дешъртара́ѫ сѫ а̑сѫмѫна́ѫ. Гаръ кѫ́нд бей гѫ́ндѝ че ваневрѣ́днікь чѝнстей чецнсаѫ́ да́ѫцїе дела дмне́зѣѫ мѫ́ѫтъте кѫтръ рѫ́ѣна чере́цилор пѫтѐрѝ. Бъгороднїѫ сѫфлетѫлѫ́ѝ а̑сте ма́ре бѫ́нѫта́те сѫкѫ́но лкь чинева а̑сѝ рѫдѐнїе, шѝ патрїе, шѝ деоу́нде нѣ́м нъскѫ́ѫ, пентрѫ кѫ шѝ а̑ѫ кѫноущи́нцѫ а̑фи́рїй неа̑жѫ́нце пре̑ но́й ла а̑бѣцѫтѫ́рѫ, шѝ тоа́те пате́меле о̑менѐщи по́ате сѫле смертѣскь, шѝ сѫпотолѣскь гѫ́ндѫ́ шѝ сѫла́ѫ а̑чѣ́те. А дѫ́цѝ шѝ тѫ о̑а́ме а̑ми́нѫте дѐ фи́рѣ та че́ а̑сте, шѝ а̑часта́ц а̑кѫ́нце, ка сѫ те смере́щи пѫ́рѫрѣ, кѫ́м кѫе́щи пѫмѫ́нѫ шѝ цѣрѫ́нѫ, шѝ а̑н шѝ пре моа́р те лѫнгъ тине соцїе. Сѫ́ѫ зѝнѫ а̑да́м ден пѫмѫ́нѫ а̑рѫ на́ѫ бѣзѫ́ѫ пре дмне́зѣѫ кѫ́нд лаѫ́ зѝнѫ. пентрѫ кѣнѫ́ треба́ѫ сѣфїе мѣртѫ́рїе лакрѫ́рилор челор фъкѫ́те дѐ дмне́зѣѫ, ка пентрѫ сѣнѫсь лаѫ́ де а̑потрѝва чюда́телор фа́пте а̑ле лъѝ дмне́зѣѫ, сѣсѣмпъртѣскь а̑дешърѫ. Пентрѫ кѣ дѐ а̑сте а̑бра кат кѫ а̑тѫ́та смерѝре шѝ а̑рѣш сѣмпъртѣще, шѝ нѫкѫноаще пре че́л че лаѫ фъкѫ́ѫ, чеа нечѝнстѣще. Даръ деа́рфнлѫ́ѫ шѝ чеа́ пестѐ фи́рѐ, чѝне а̑рфѝ а̑гъдѫ́ѝ несокоти́та лъѝ мѫ́ндрїе? Дирепта́ѫ дмне́зѣѫ фъкѫ́нд пре̑ о́м, шѝ пѫтѐрѝ ма́рѝ шѝ смерѝрѝ мѫ́ѫте а̑ѫ пѫ ла ѕѝнѫрѣ са, пентрѫ ка прен пѫтѐрѣ че а̑ре сѣсѣла́ѫ де да́рѫ́ мещѐрѫшѫгѫнипо́рюлѫ́ѝ дмне́зѣѫ, пѣрѣ прен смерѝре сокоти́ла о̑менѣ́скь сѣсѣбещѐ́скь. Да́тѫѫ лъѝ лимѣ́ѣ сѣ грѣ́ѣскь шѝ сѫла́ѫ де шѝ сѣкѫ́нте дѫмнезе́ещиле кѫвѝнте, сѣпобестѣскь фрѫ

мъстѣцелешѝ мѝрѝле лъй дѝнзъ́ъ шѝ а̂лександрїй • съкоровѣскъ пентръ
чѐрю , шѝ пентръ пъмжнть , сѣла́ъде шѝ съсльвѣскъ прѐ ма́ре ме́щер дъ́м
незъ́ъ • Мѝкъ па́рте а̂сте лѝмба , нѝчи дедо́лцо дѣцете , нѝчи кжт вжр
фъ́лоу́нгїй • Пр̀ъ а̂чел кжрфъ мѝтюте́л , грѣа̂це дечѐрю шѝ дептъмжнт ,
шѝ пентръ ка сънъгжндѣскь къ а̂сте ма́релъкръ , сѣсъ а̂на́ле шѝ съсь ла́ъ
де • Демъ́а̂пе о̂рѝ съфа́къ пре джнса бешѝчи , шѝ бъ́бе , шѝ ра́не а̂прежъ́ъ́л
е́н о̂а̂пресо́лръ , клепъкъно́аскь къ шѝ а̀ мъ́рнто́аре а̂сте , шѝ грѣа̂це пен
тръ немъ́рнто́аре лъ́кръ́ри • Пентръ а̂чѣа̂ дато́рю а̂сте съкъно́аскь ка́рѣ а̂
сте пъ́тѣрѣ чѐлъй чесъпроповедъ́а̂це , шѝ ка́рѣ а̂сте слъ́бичю́нѣ проповедъ́и
то́рюлъ́и • Да́талъ́й о̂́кю , лъ́мѝна ѣ̀ъ мѝкъ а̂о̂́кюлъ́й , шѝ пре́нтржнса вѣ
де то́алтъ зидѝрѣ , шѝ пентръ ка сънъ́съ мѣрѣскь шѝ съсътръ́фѣскь пен
тръ а̂чѣа̂ шѝ демъ́а̂те о̂рѝ съ о̂рѣ́бѣце , съ оу́мпле дѐ оурдо́ри , лъкрѣмѣ́з ,
шѝ а̂лтеба́ле нѣпна́скъ , кл пентръ дела дѝнсъ́л съшкъно́аскь слъ́бичю́нѣ
мѝрѣ дела зидѝрѣ лъ́й съла́ъде шѝ съфѣлъ́ъ́скъ пре зидѝторю • декрѣме дарѣ че
а̀ре о̂мъ́л а̂сърпа лъ́й слъ́бичюне ка а̂ча́ста , шѝ ма̀ръш оу́нтъ мѝкшора́рѣ лъ́й ,
шѝ нѣпъ́а̀ре къ а̂сте о̂а̀рече , а̂тжтакжт шѝ а̂потрѝка зидѝто́рюлъ́й съмъ
рѣце • Кжнд сармжнтъ́ѝ дето́т шѝ де а̂чѣ слъ́бичюне , ѣ̀ине шѝ ка́ре мѝ
а̂гъдъ́ѝ мжндрїа лъ́й ? Сокотѣце о̂а́ме къ ѣ̀ине ѣ̀а̂пре́ъ́ни шѝ ѣ̀емъре́щи ?
Шѝ посъ́шѝрѣ чѐлъй стрїи́нѝ цїе ръ́шине съо̂фа́чи ? Ши ѯѝчи о̂а́ре съфѝе
ча́ста шѝ чѣ́а ? Пентръ къ де а̂сте чинека́ дебъ́нъ ръ́дъ , шѝ лъ́мѝна́т ,
шѝ ба́спъла́ ель пичо́аре стренъ́хлъй , Нъ́а̂стеку́ грѐъ Нъ́а̂сте , ѣ̀е
маѝлъ́ъ́ть а̂сте лъ́кръ́ ю̂шо́ръ шѝ де чѝнсте • Деши а̂сте фо́арте лъ́мѝна
ла бъгоро́дѝїа нѣмъ́лъй , а̂сте шѝ а̂пре́ънѣ слъ́жѝторю чѐлъй че а̂ъслъ́жѝ́т •
а̂дъ́ци а̂мѝнте чѝне шѝ ка́ре а̂ъспъла́т пичо́аре оучѐнѝчило́р ? а̂ѝ́ве ма̀сте , къ
до́мнъ́л слъ́вѝн , ѯ̄с , шѝ дѝнзе́ъ́л тъ́търо́р • Дирептъ а̂чѣа̂ съ
нъ́не мѣрѝ́м къ гжндъ́л пентръ лъ́цїа но́астрѣ , нѝчи де а̂ла́т нисїаре лъ́
кръ • Пентръ къ де декрѣме че чѐл чѐ съ мѣрѣце къ гжндъ́л ла фла́птеле чѣле
дъхо́кѝнчѐци , съ стрѝкъ шѝ съ мъ́нчѣце , къ кжт ма́нмъ́ла́т де чѣле тръ
пещи па́теми • Ма́ съкъно́ащем фѝрѣ но́астрѣ ѣ̀ъ перѝто́аре , съне а̂дъ́чем
а̂мѝнте депъка́теле но́астре , съсокотѝ́м чѝне сжнтем , а̂деку трекъто́рѝ шѝ
пъ

пУтрезиторѝ шѝ аѫжУнце нУман Ачастя спре пиладъ смерѐнїен. Кѫ ѫтрУ А
частя ѺмУ́ пѺлте кУнѺмще прес́ине кѫ нУ́мсте немѝ́к. ПѐнтрУ кѫ нУ́мсте
лаѫ мѝ́жлок кУкáре сьфáкъ нещѝне прїáтен пре дмнзéУ какУ́м áрсоко
тѝ прес́ине мнмѝ́к декѫ́т тѺци Ѻ́менїй пѐнтрУ кѫ бнче Хс, Венѝци тѺ́ц
спремѝне, шѝкъ ѫвъцáци деламѝне кѫ блжнд сѫ́нт шѝ плекáт кУ́ннма,
еУ сѫ́нт фїюл лУ́й дмнзéУ, шѝ дмнзéУ шѝ мáре ѫпърáт чѐрюлУ́й шѝ пъ
мѫ́нтУлУ́й, Шѝ де нáшфи фѺ́ст плекáт шѝ блжнд, нáшфи фъкУ́ мáйкъ
спрáкъ, Де нáшфи фѺ́ст блжнд нáшфи бенѝт кѫ тръвѺ́й. Еѫ́ фъкѫ
тѺрюл шѝ лУкрътѺрюл чéй бУзУ́те шѝ невъзУ́те зидѝри, Де нáшфи фѺ́ст
блжнд, нУмáшфи погорѫ́т дела чѐрюри съмъфáк Ѻ́м кáшѝ бо́й. Де нáфи
фѺ́ст блжнд шѝ плекáт нУмáшфи нъскУ́т ѫ́жсалѣ добитѺ́челор чéлор некУ
бѫ́нтътоáре, Áблжнд ѫмжня мѣ тѺ́ат ákУцá лУмїй, шѝ кУ́рцнае ѫ
пърáцнлор шѝ але дѺ́мнлор. Де нáшфи фѺ́ст плекáт кУ́ннма, шѝ ѫгъдУ
тѺрѝ нáшфи дáт спáтеле мѣле спре бъ́тъѭ, шѝ спре мóарте, пѐнтрУ чéй
робиц. Де нáшфи фѺ́ст плекáт шѝ фъръ деръУ́тáте, áлцїй ерá дáтѺрѝ
ѫ пѫ́тнмѣ́скъ шѝ нáУ пѫ́тнмѝ́т, шѝ еУ нефїѝнд дáтѺрю áмпáтѫ́ти да
тоґá лор пѐнтрУ джншїй, ѫ́трáчéсташ кѝ́т сѫ́нт дарь блжд шѝ плека,
кѫ вóй áц грéшѝт шѝ еУ мáмъ́бъ́тУ́т шѝ мáм сѺморѫ́т. Áша сѫ́нт пле
кáт шѝ мъро́г слУжнлормѣле съ фáкъ бѝне шѝ нхмїе рУшѝне, ка пѐнтрУ
съ кУмъ ѫдéмнУ спре оУ́ррцїе, шѝ съй áдУ́к лá мУ́нкл девѣчи, Дéчи кжд
бѝ вѐнѝ лá áчастъ сокотѣлъ, Мѝ́рътe пѐнтрУ плекъчюнѣ дѺ́мнхлУй но
трУ Гс Хс, шѝ теплѣкъ шѝ тУ сѺрѝ кáре вѐнфѝ, шѝ гжндѣще кУ́м слУ по
ронѫ́т домнУ́л тъУ дела чѐрюри лá пъмжѝнт, шѝ дела пъмжѝнт лá нѫ́дь,
шѝ áтУ́нчѣ нУ́тебѐй лъУда прес́ине чѐ манмУ́лтУ вен бапѫ́кѺрѝ некУнощи
ца тáкъчи нáнфъкУ́т нѝчи сѺдѝнсоáръ нѝчи сѺплекъчюне, Гáръ деѐщи
май плекáт декжѫ́т тѺц Ѻ́менїй, нУ́пемърѝ пѐнтрУ Ачастя нѝчи съ мУ
стрéзи пре áлцїй кáсъ нУц пїéрзи лáУда шѝ сѺстенѣла ѫпреУ́нѫ шѝ чѝн
стѣ, ПѐнтрУ áчѣа тесмерѣще, клъте мжнтУéщи демжндрíе, нáръ де
вѐнкъдѣ пре мѝжлокУ́л смерѝре лá мжндрíе, манбѝне áрфиф́ост съ нУ́тефїй
смѝрнѫ кѫ мУ́лци демУ́лтíе сѺрѝ съ áрлѫ́ти кѫ́ръ нóй кѫ сжнт бУ́нѝ шѝ фъ
кѫ́ръ дебѝне, шѝ ѐн сжнт мнрѫ́ѣй шѝ мл вѝклѣѐни декжѫ́т тѺц, Гáрѫ
ѫкъш лъсжнд пре áчéщѣ, съ зѝчем дечéй чѐ петрéк дУ́хъ пльчѣрѣ лУй
дмнзéУ, Шѝ кáрїй сѫ́нт áчéа чекУноскУ кáсъ фáкъ фáпеле чѣ́ле бУ́не,
шѝ капУ́л бУ́нъѫтъцнлор кáреле нáсте смерѝрѣ, съсъ леневѣскъ áсѺфáче, Пѐ
трУ áчѣа нУ́ лъсáт дмнзеУ пре джншїй кáсъ кУноáскъ кѫ нУ́ кУ лáлор пУ
тѣре áУ фъкУ́т áчѣле фáпте бУ́не, чѐ кУ дáрУ́л лУй дмнзéУ, пѐнтрУ кѫ
блжндѣцеле съ кїáмъ, нУкжнд нещѝне áр áвѣ не днрептáте декреУ́нпхУ́тър
нѝк шѝ нѫпъстУ́нторю, шѝ áр ѫгъдУ́ѝ кУ блжндѣцеле, чѐ кжнд áр áвѣ не
днрептáте де Ѻ́менѝ мѝчи шѝ прощи бжнтУ́ндУсе шѝ áр ѫгъдУ́ѝ, пѐн
трУ кѫ оУ́нтъѣе лá ѭбѝрѣ де Ѻ́менѝ áлУй дмнзéУ, чéтъмъдУ́нре шѝ мж
тУ́ѝ

МЪРГЪРИТЪЛ

тъ́нре дъ̀ лароб҃ї́н сн҃ѣ́ • Деврѣ́ме че і҃са́ѵ кжнд́ сѫгоні́ѧ дѐ ѳ҃ппра́тъл
гера́рилор҃ ѳ҃ръ́ дирепта́те дела́ лъ́кърилѐ лъ́и шѝ ни́чи сѫда́тъ нъ́сѧ ѳ҃
трнста́т ни́чи ѧ́ъ стрига́т кѫ́тръ дм҃нзе́ъ ни́чи ѧ́ъ зи́с кѫ ни́чи ден҃ ф҃жн
тжни́ле ка́ре а҃м дешки́с нъ́мъ ла́ст сѫ сѫпжне́ск҃ъ ҃ сѫре сѫ нъ́ф҃їе бо҃ѧ лъ҃
дм҃нзе́ъ шѝ ѧчѣ́ста дѐ а҃м҃рьма́с пъ́стїю҃ шѝ мам́ лиѳ҃ни́т дѐ ѧжъторю́л лъ҃
дм҃нзе́ъ чѣл деса́с҃ ҃ са́ъ мам́ липсѝ́т дѐ ѧ҃копери́рѣ сѫпжнъ́лъи мїе́ъ дм҃нзе҃
на́ѯи кѫбжнт҃ ка ѧчѣ́ста кѫ́тръ дъмнезе́ъ ҃ чѐ кѫ блжндѣ́це тоа́те ѧ҃ѵѣ́ле бж҃
тъ́ѧле кърѣбда́ре а́ъ ѳ҃гъдъ́нт҃ ҃ дирепта́чѣ ѧ шѝ ман мъ́лт҃ ѧ́ъ добжнди́т҃
ѧжъторю́л чѣл деса́с҃ шѝ мжнгжа́ре • Пе́нтръ кѫ са́ъ ѧрѣта́т҃ до́мнъл лъ́и
і҃са́ѵ ѳ҃троноапте шѝ мъ́ѯи́с҃ ҃ ѐ́ъ сжнт҃ дъмнезе́ъл лъ́и ѧвраа́м҃ пъри́нте
лъ́и тъ́ъ ҃ кѫ ѐ́ъ а́м҃ сльби́т҃ шѝ лам́ ф҃ъкъ́т҃ ль҃ъда́т҃ прета́тъл тъ́ъ ѳ҃то
тъ ль҃мъ ҃ пе́нтръ ѧчѣ́ѧ нъ́те тѣ́ме кѫ кѫти́не сжнт҃ ҃ шѝ бою́ мъ́лци семи
ци́ѧ тѧ ҃ пе́нтръ ѧ́враа́м҃ пъри́нтеле тъ́ъ ҃ кѫ мъ́лтъ рѣплътни́ре ѳ҃ сжнт҃
дато́рю кѣ́чи ма́ъ ѧскъла́т҃ шѝ ѧ́ъѳ҃пъкъ́т҃ кѫбжнтъ́л мїе́ъ • Шѝ тъ ѳ҃къ
сѫфі́н бл҃ви́т҃ ҃ шѝ ѳ҃нѣлаца́т҃ шѝ ль҃ъда́тъ ка́шѝ та́тъ́тъ • Ве́зи кжт҃ дѧ
а́ре пъ́тѣрѣ смере́нїен҃ ҃ пе́нтръ кѣче́н чѐ ера́ ман наи́нте ва́рвари ѧ́ъвени́т҃ ла
чѣ́л дире́птъ шѝ ѧ́ъ черъ́т҃ ѣрътъчю́не дела́ѣ́л ҃ кѫ кѫноще́ кѫ ѣ́ сте дм҃нзе́ъ
кѫ ѣ́л • Ѣ҃ни сѣбеде́м кѫ́шѝ і҃а́ков ф҃ї́ѵ ѧчѣ́стъѧ ҃ гонѝндъ́сѧ дефра́тесѧ
і҃са́в ҃ шѝ ѳ҃ф҃ъ́га ѧчѣ́ѧ ѧ́ъ ѳ҃ноптѧ́т҃ ла́хнлоку́ чесѧ кѣ́ма ха́ран҃ ҃ шѝ ѧ́ъ
ль҃а пїа́тръ шѝ ѧ́ъ пъ́с҃ ла кѫпъ́тжю́л лъ́и шѝ ѧ́ъ дорми́т҃ ҃ Въ҃зу́пан пле
кѫ́чюне чюдѧ́тъ ҃ бъ҃зу́тли ѳ҃чѣкип҃ бѣрбаці́и чѣ́нвѣкн ф҃ъ́чѣ кѣ́нле ло́рь҃ ҃ пре
кѫ́м шѝ ѧчѣ́стъ патрїа́рѫ҃ і҃а́ков ка́ре ера́ кре́кѫ́т҃ ѳ҃ка́сѧ бо҃гѣ́ск҃ъ шѝ лъ́мина́
тъ ҃ кѫ́м ѧ́ъ ль҃а пїа́тръ шѝ ѧ́ъпъ́с҃ лакъпътжю́л лъ́и ҃ шѝ ѧко́сѧ ла пъмжт҃
сѧ кѫлка́тъ ҃ Пе́нтръ ѧчѣ́ѧ сѧ́ ѳ҃бредничѝ дѐ ѧ́ъвъ҃ѯ҃т҃ та́нни а́ле лъ́и дъ҃
незе́ъ ѳ҃ф҃рнкоша́те шѝ чюдѧ́те ҃ а́дек҃ъ скара́ ѧчѣ дм҃нзема́ск҃ъ прекаре́ сѫ сїѧ҃
шѝ сѫ по҃горїѧ҃ ѳ҃церїнлъ́и дм҃нзе́ ҃ шѝ дм҃нзе́ о҃цинѣ҃ ҃ ка́ре ѳ҃кипъ́їѧ пр҃ъ свѣтлнѣ҃
сѣ҃ѣто́аре де дм҃нзе́ъ фечоа́рь҃ • Шѝ зи́се дм҃нзе́ъ лъ́и і҃а́ков҃ • ѐ́ъ сжнт҃ дъм́
незе́ъ́л лъ́и ѧ́враа́м҃ шѝ ѧлъ́и і҃са́к҃ пъри́нтелъи тъ́ъ пе́нтръ ѧчѣ́ѧ нъ́тѣ҃
ме чекрѣ́де кѣсжнт҃ кѫ́ тѣ́не ка сѣ́те пъзе́ск҃ъ ѳ҃тръка́лѣ ка́рь҃ ме́рци҃ ҃ шѝ
ѣ҃рѣ́ш҃ ѧдо́арь҃ шѝ ѧтре҃ѯ҃а́рь҃ ѣ҃ѯи́с҃ ҃ кѫ премѣ́не ѧ́н ѳ҃пре́ѯнѣ҃ кѣлѣто́рю
пе́нтръ па́ѕа тѧ҃ • Дирепта́чѣ ѧ шѝ тъ ф҃ра́те ҃ девенѣ́рѣ сѫфа́чи лъ́кърѣ҃
та́ле ма́рѣ҃ ҃ нъ́сокотѣ кѫгжндъ́л тъ́ъ кѫ сжнт҃ ма́рѣ҃ ҃ чѝ мѣртъ́рнсѣ́ще кѫ
кѣ да́ръ́л лъ́и дм҃нзе́ъ лѣ́ъ ф҃ъкъ́т҃ ҃ каѕ ѧ́нби пре дм҃нзе́ъ дато́рю҃ ҃ нъ́нъ
ман лъ́кърилор҃ та́ле ҃ чѐ шѝ пе́нтръ мѝнѣ҃ тѧ҃ чѣ бъ́нѣ҃ • Дебе́н да́рѣ сѫфі́н
плекѧ́т҃ ҃ нъ́ нъ́ман кѫкъбѝнѣ҃ шѝ кѫ кѝпъ́рн сѣ҃ ѧ́рѣ҃ци бъ́нѣ҃тѧ́т҃ѣ҃ тѧ҃ ҃ чѐ
шѝ кѫ кѫки́нѣ҃ шѝ кѫ фл҃а́пте сѣ҃ци ѧ́рѣ҃ци бъ́нѣ҃та́т҃ѣ҃ ҃ шѝ нѫ нъ́ма́
кѣ҃тръ ѫ҃нъ́л сѣ҃те ѧ́рѣ҃ци плекѧ́т҃ • шѝ кѣ҃тръ ѧ́лтъ́л фї́а́рь҃ сѣ҃лбатекъ҃ ҃ чѝ
спре҃то́ци тре́бъ́ве сѫфі́н дъ́лче шѝ плекѧ́т҃ ҃ ѧ́ъ прї́ѧтен҃ ѳ҃ цѣлфѝ ѧ́ъ брѣ҃ѯ҃ма́
ѧ́ъ ма́ре ѧ́ъ ми́къ ҃ пе́нтръ кѣ ѧчѧ́ста тѣ́сте плекѣ҃чюне ѧдебѣ҃рѧ́т҃ѣ҃ ҃ шѝ прїи
ми́т҃ѣ҃ ла дм҃нзе́ъ • Ѣ҃рь҃ нѫ ѳ҃ѯ҃несо҃рн плекѧ́т҃ шѝ ѧ́лтесо҃рн ю́тѣ҃ шѝ мѣнїсо҃с҃
Пе́нтръ кѣ чи́не сѣ҃ба бнрѫ́ѝ де мѣнїе ѧ́ъ пїердъ́т҃ то́лте бъ́нѣ҃тѣ҃цнле лъ́и ҃ дн҃
ре

рѣтлучѣ ши ту бѣри каре бенфи, ши бенвръ съ арѣци лукрури мари, нуте
нѣца фоарте, къ ътуниче бенфи маре, къдебом соколи къ сжнтем пъкъто-
ътуниче нефачем дирепци, прекуми ау фъкут мнтарникул, тарѣ дебензниче къ
ши куноскъторю ши фъкъторю дебине, ътуничѣ тѣй фъкут фъръ денн
собунътате ши фъръ деничи сокуноцинцъ, мъкарѣ деѣши ши куноскъто-
рю, пентру кучелор мжндри щее дмнзеу ълестѣ потривъ, ши ътра
честаш кип дѣ дмнзеу дарѣ челорпакацъ, къ луй съкаде слава пуътѣрѣ
чинѣтѣ, ши ѣкинъчюнѣ ѣвѣчїй вѣчилор амин.

КУВЪНТ Ъ Л', КГ'

'Ачелуй ътру сфнцн пърнтеле нострѹ

ЪЛЪЙ ІѠАННЪ ЗЛАТОУСТЪ

Пентру сѹфлет ши пентру нъдѣжде. Бгословѣще Пърнте.

Тем карїй ау фапте бѹне, ши крединцѣ ла дмнзѣ наѹ, съ асмж
нъ ка трѹпѹриле чѣле моарте, каре сжнт ѣбрѣкате кѹ жайне бѹне,
ши ѣфъшѹрате кѹ цюлцюри, дарѣ наѹ симцирѣ бѹнътъцилор. Пен-
тру къ чефоло ѧсте Ѻмулуй съ анѣ съ сѹфлет моарте ши несимцито
рй, ши кѹ фаптеле чѣле бѹне съфїе ѣбрѣкат, фаптель съфаку
ътру нъдѣжде дерѣсплътире акѹнѹнилор. Дарѣ дебрѣме чѣ прѣ порѹнчто
рй сѹстенѣлїй нѹлщїй, Пентру чине тесѹстенещи ши тетрѹдещи? Къ
прекумла сѹаменн ѣтжю грижъеск пентру вїяцалор, ши май прекумѣ соколе
ск дѣ храна лор. ѣтрачеста кип дарѣ съкаде съвѣем нъдѣждѣ кїещїй ла
Хс, ши ѧпой сънехрънимѣ ътру бѹнеле фапте, пентру къ чей чѣ нѹ съхрѣ
нѣще нѹ поате съ трънаск. Ѧши ждерѣ ши чей чѣ нѹ ѣвїѹ нѹ съ поате хръни.
ѣтрачеста кип чей чѣ лѹкрѣзъ фърѣдекрединцѣ ши дирептате, нѹ поате
съ трънаск. ши фърѣдефаптеле крединцїй, ѣпърѣцїей луй дмнзѣ нѹ сева
пуѣ ѣредничи. Дарѣ тжлхарю крезжнд сау ѣдирептат. Дирепт а
чѣж нѹмзниче къ нямлуат врѣме съмъпокъеск, къ ѧмтрънит кѹ крединца
ши фаптелор чѣлор бѹне ленебиндумѣ мамѣ съ пат деспъсенїе. Мъртурисн
тусау ши Корнилїе ътру милостенїй ши рѹгъчюнн, дарѣ прѣ Хс нѹл кѹно
щѣ. Чѣ дебрѣме чѣ ауѣ къзут предж несуѹл Ѻкюл адевърулуй, адекѣ мареле
жудекъторю ши чел чѣ щїе тоате Хс, пентру къ бѹне ера фаптеле луй, ѩр
крединцѣ неаждѣ пентру ачѣж ера моарте. Ѩрѣ дмнуѹл трмисе ѣчерѣ
трѣ ел, ка съладе ѣтру фапте прѣ чел чѣ бине съ сѹсипенїѧ, ши съ лкуну
не кѹ крединца. Ши зисе къ трѣ ел ѣчерул. Корнилїе, Рѹгъчюннле тале
ши милостенїнле тале сау суит ѣнаинтѣ луй дмнезъ, Чѣ трмите ла Іѹпи
ши

МЪРГЪРИ́ТЪЛ

шѝ кѣ́мт пре́ Сѝмеѡ́н ка́ре спкѣ́мъ Пе́трь, шѝ дѣка кавенѝ а҆цѣваспу́не
кубѝнте дъмнезе́ещи, пе́нтру ка́ре кубѝнте текей спъги, тъ шѝ то́лть каса
та. Пѝнтру къ а҆къ нъ а҆ка мѫнтуи́рѣ дѣнтръ фа́пителе чѣле бу́не, пънъ
че а҆ъ а҆трат ла мѝѫлокъл фа́пителор кредѝнца. Шѝ а҆ъзи сѫпсто́рїе а҆оу́нъ
филосо́фъ е́лин пре ка́реле лаъ кема́т оу́н боѫрю ма́ре съл о҆спетѣ́зе. шѝ дѣка
а҆ъ ме́ръ а҆коло филосо́фъл, вѣдь оу́нде стрълъчїѧ то́т пала́тъл а҆челъй боѫ
рин, къ шѝ прежо́ претъ́тиндинѣ е́ра къ а҆ъ́р, шѝ оу́нде е́ра мѧса е́ра а҆подоби
тъ къ пе́рине дефи́ръ. А҆тъ́нчѣ хѝсе филосо́фъл къ́тръ боѫринъл а҆чела. ѳ҆ъ
нътелаъд а҆тръ а҆часта кѣчи ан а҆подоби́т каста то́лть, къ а҆нчинай нъма
о҆́менѝ тинери кема́цѝ че ан шѝ бътржни, шѝ кѫнд вор вра́ съ скъ́нпе на́ъ ло
фърънъ́май вор скъ́нпа а҆сѫбра́зъцѝ, къ нъ́май сѫбра́зъл а҆ц а҆сте го́л фъ́рде
а҆ъ́р. Ке́зи къ́м а҆сте о҆мъл а҆чела батѫкарѝт детоцѝ о҆аменѝй, кѫнд чѣ
ле денафа́рѣ а҆ле тръ́пъли а҆подобѣ́це, шѝ съ́флетъ́л лъ́ѝ нъ́л вѣде, фѝнд
го́л шѝ рънѝт демъ́лте пъка́те. Ка́ре да́рѣ мъ́нѣкъ шѝ педѣ́псъ бапрїѝмѝ?
Пе́нтръ къ дева пїѫ́рде чинева́ ба́ни сѫмене́цѝ, дѫ́ръ ва пъ́тѣ ѫ́ръ съкѫцѝ
це съ́нда. А҆шѝ ѫ́рдъ, а҆ъ ка́съ, а҆ъ сла́цѝ, а҆ъ а҆лте мошѝ, дела́ва пїѫ́р
де по́лте съле́ман кѫцѝце, ѫ́ръ съ́флет дева пїѫ́рде а҆лт съ́флет нъ́ваман
пъ́тѣ кѣцѝга, мака́рѣ съфѝй а҆търа́т а҆то́лть лъ́мѣ. Шѝ дебей да́ лъ́мѣ
то́лть нъ́кей пъ́тѣ съ́май рѣскъ́мпери съ́флетъ́л. пе́нтръ а҆чѣ́ѧ дѫнѕъ́лъ
да́т тра́те пъре́кѝ фѝре́й ноастре. дой о҆́кѝ, до́лцѫ оу́ре́кѝ, до́лцѫ мѫ́кѝ, до́цѫ
пичо́ре, ка деселва бетежѝ о҆па́рте, къ чѣмала́т съ́лве́м мѫ́нгѫ́ре а҆тръ
треб ъ́ѝнца ноастрѣ. ѫ́рѣ съ́флет нъ́май оу́нъ́лѣ да́т, шѝ дѣкла́вом пїѫ́р
де шѝ пре а҆чела, къ чѣ вом тръ́пѣ? пе́нтръ къ съ́флетъ́л ка́ре сева тѫлесте а҆
тръ ѭбѝрѣ де а҆рцѝнт шѝ а҆тръ ѭбѝрѣ ба́нилор, нъ́ва пъ́тѣ ле́сне съ́сѣ нѕѣ́въ
скѣ. къ прекъ́м па́стрѣ ка́ре съ́пѝнде а҆бе́рцѣ́леле чѣ пъ́нѣ къ́ вѣ́скъ нъ́май а҆ре
скъпа́ре. а҆ша́ па́те шѝ ѭбиторю́л дерцѝнт. съ́флетъ́л о҆да́тъ къѕѫнд ла
некономцѝнца мѫнтуи́рїй лъ́ѝ, нѝчи дека́м нъ́май по́ате вени ден некономцѝнцѣ
ла конощѝнцѣ, чѣ оу́мбльрътъчѝнт претъ́тиндинѣ а҆тръ по́хтеле чѣле до
бъточе́щи, пънъ чѣ а҆тръ а҆чѣ ржпъ а҆пїерѕърїй ва съ́рца мѫнтуи́рѣ лъ́ѝ.
Къ прекъ́м ржмътторю́л тъбълиндъ́съ а҆норо́ю събъ́къръ. А҆ша́ шѝ съ́флетъ́л
а҆тръ ржо́бѝнюре а҆фъ́ндѫндъ́се. нѝчи сода́тъ нъ́къноаще мѝросъ́л рѣ́къ шѝ
пъто́ярѣ пъка́телор. шѝ прекъ́м пѣмѫ́нтъ́л неоу́дѫндъ́се, нѝчи о҆да́тъ нъ́
рѣсаре съмѫнѣтъ́ри, а҆трачѐстл кѝй шѝ съ́флетъ́л ка́ренъ́ѫсте а҆ъминна́т де
дъ́мнезе́ещиле сѝрипту́ри, ро́д дъхо́вничѐскъ нѝчи о҆да́тъ нъ́рѣсаре. Шѝ пре
къ́м пѣмѫ́нтъ́л денъ́съва съмѫна́ а҆тръ́нсъ́л, рѣсаре́ тръ́бѣ нефолосито́аре,
а҆ша́ шѝ съ́флетъ́л ка́реле нъ́сокотѣ́це мо́ар тѣ, пъ́ръ рѣ пофтѣ́це лъ́кръри сѫ́ри
кътоаре шѝ рѣ́ле. Шѝ прекъ́м хербы́нцѣла а҆дъ́че сѣ́те ла тръ́п, а҆ша́ оу́сѣкъ
пре съ́флет тръфѝа, шѝ дѣнтръ нѣлцарѣ фѝрїй, кѝне ла по́хте рѣ́ле. Шѝ
чѣла чѐ съленевѣ́це а҆къръцѝ ра́на ча́ мѝкъ, добѫ́ндѣ́це мъ́лте ра́не шѝ пъ́ре
цѝнѝ, шѝ пре́къ́м мо́ар тѣ. а҆сѣ́мене а҆сте шѝла съ́флете, къ чѐй чѐ нъ́сѣ
нспо

ісповедуéскУ де пъкáтеле чтéле мúчи ⁘ шн съфáкъ контенúре ⁘ сънáскУ пъкá
теле чтéле маúмáри ⁘ шн пенътрУ âчтéа трúп пъмынтéскУ âУ дáтúноáздУм
незéУ âнчи ⁘ касъ рéдикъм кътръ чéрю ⁘ шн нУ пенътрУ трУп съпогорúм
шн сУфлетУл чéл фъръ трУп ла пъмжнт ⁘ шн дела пъмжнт лаúдУ ⁘ мáре
чúдъ ⁘ кУмúтоц неоУнúсУм ла лУкрУриле чтéле трекътóаре ⁘ шн дé чтéле вúнóаре шн
бтúниче нúмини нУгжндúм ⁘ нУмай спре добжндúриле чтéле трУпéще не небóн
пУрУръ ⁘ âръ сУфлетеле нóастре лелúсУм дé съ âрдь âтрУмáре фóлóсúторе дУ
хóвничáскъ ⁘ шн âтóате зúлеле мúй дерътУтúци ⁘ шн дерáне âлепъкáтело
пътúним ⁘ шн примеждúй шн âтристъри шн плáгУбе шн бóлле ⁘ пенътрУ кáре
âтот кúпУл мУнчúм съ тъмнъдУúм трУпУл ⁘ âръ сУфлетУл нУлведем
фúинд некУрúцит шн âтинат ⁘ чé кУ трУпУл чéл мУрúторю âпрéхнъ ⁘ мУ
челóр челóр фъръмоáрúте âлдúм ⁘ Дирéт âчтéа жблУéскУ шн плжнгУ мúл
та некУноцúнци кáре âУ сУфлетеле óáменилор ⁘ еУ âшúръ съ гъсéкУ оУдъл
фóáрте нáлт съмъ сУю преджнсУл съ кúз тóáте нътмУрúле óáменилор ⁘
Дупъ âчтéа âшúръ съ âнбУ оУнгляс фóáрте máре кáре съсъ âУзъ âтóáц
лУмъ ⁘ шн сУ стриг кУвжнтУл лУй дúдь кáре зúче ⁘ О фúй óáменилó
пънбкжнд съ фúц кУнúмилле âгреУáте ? ПéнтрУ чé нбúц дишътáръ шн
шн похтú мúнчюна ? пéнтрУ къ кУм нУжсте âчáста фъръ кУкúниц ? Къ
латрУпУрúле нóастре кжнд съ тжмпá дебóлнъвéскУ ⁘ âдУче дóфторн шн
бáни келтУúм ⁘ шн тот фълюл де дУróаре сУ ферúм ⁘ пънъ бомкрúъ âсцскó
те дУръръ шн скжрбя денътрУнóй ⁘ âръ тикълóсУл сУфлетУл нóстрУ âт
тóате зúлеле шн âтот чáсУл бóлнáв фúинд шн сУрпáт шн пúердУт ⁘ шн
кúчи ⁘мжнгжре дела нóй нáре ⁘ ПéнтрУ къ нУзнчем къ чéла че áре рáнъ
де боалъ ва мУрú ⁘ чé чéла ченУст тъмнъдУжще âчéла камУрú ⁘ âръ пречé
чел тáе лаráне сáУ âлáрдь ⁘ âчéла зúчем кътмай мУлт мúрце спрé сънътá
те ⁘ Нý дóаръ кúнý снúцúм дУръръ тъелúй шн âрсУúй ⁘ чé дела дУрърe
неоУнúтúм ла сънътáте ⁘ âша шн пéнтрУ сУфлет съкáде съ âгпдУúм пе
дéУа ⁘ дела чéй чé небжнтУéскУ ⁘ шн некúнéскУ прéнóй кътý âчáста ва
добжндú сУфлетУл сънътáте ⁘ âръ пречéй пътътóш кáре рътмжнé не мУн
чúц шн некúнúц ⁘ сúнй плжнцем шн еúй жпúлúм ⁘ ПéнтрУ кътчéла че áре
нъдéжди бУне шн нъдъждУúнд шн грúжжнд пéнтрУ бУнътъцúле чтéлекúй
тóаре ⁘ де âнчи дéнчáстъ âУме âУ гУстáт бУнътъцúле âпърцúгéй чéрюри
лор ⁘ пéнтрУ кънúчи оУнбúне нУâтúнерúце сУфлетУл ⁘ шн нУлфáче âша
делУмúнат ⁘ кънъдъждь чáбУнъ âчéлор бúнтóаре бУнътъц ⁘ кътчéй май
мУлци дéн óáмени кУтóатъ грúжа шн небóúнца лор ⁘ ла подóáба трУпУлУ
фжршъскУ âвУцúж лор ⁘ âръ пресУфлет âпъръсéскУ ⁘ флътмжнд шн сече
тó декУвжнтУл лУй дúмзéУ ⁘ шн нúчи сóстенъл сУферúм нúчи бáни дъ
шн нУмай де âмбръ съфáчем âдирептáре сУфлетУлУй ⁘ тóáлъ âдиретáръ
сóбом фáче ⁘ кáре âчáста де нУсóбом фáче ⁘ máре педéУъ шн мУкъ бóм âвъ
ламúка чъ де бечéе ⁘ прекУм чéй че сжнт âкúш âлегъторúй сжнт пУрУръ

трú

трѝцѝи ⁘ Ѓа̀ръ мамъ̀лтъ фрѝкъ а̀ѹ ѓ҃ѯа̀ а҃чѣа̀ чѣ воръ̀сѣстѣ ѓнаѝнтъ ѹ҃шїй жѹдекъторю́лѹй ⁘ шѝ маѝ бжрто кжнд а̀ѹд глаѝсѹ́л жѹдекъторю́лѹ ⁘ де фрѝкъ съ ѓнѣкъ шѝ съ фа̀ѝ кѧнице моц҃ ⁘ ѓша̀ тѣме шѝ сѹ́флетѹ́ кжнд бѧ съ̀сть деспа́рцъ де трѹ́п ⁘ кѣ фїѝндѹй а̀мѣ́рце ла жѹдека́та чѣ ѓфрѝкоша тъ шѝ негрешѝтъ а̀лѹй х҃с ⁘ пе́нтрѹ а҃чѣа̀ ѓнѐ фрѝкъ шѝ трѐмѹ́ръ шѝ съ ѝспитѣце съфѹ́гъ ден мжнле ѓцрилор҃ ⁘ Декрѣме чѐ а̀тѧ́чѣ бе́ри чебафѝ лѹ́а̀т дела чинева̀ сѧ́ѹ а̀ѹ а҃тъкомѝт сѧ́ѹ кѹ́нва̀ вафѝ фо́ст брѣжмаш а̀ѹ дн ре́пт а̀ѹ кѹ стржмбѹ́л сѧ́ѹ а̀лт рѣ́ѹ вафѝ фъкѹ́т ⁘ ѓнаѝнтъ лѹ́й ста҃ѹ пжржшїй шѝ кѹ а̀мар ѓлпедѱе́скѹ ⁘ пе́нтрѹ а҃чѣа̀ сѧ́ѹ фъкѹ́т сѹ́флетѹ́л но́ стрѹ не мѹ́рито́рю касъфїе шѝ трѹ́пѹ́л немѹ́рито́рю ⁘ пе́нтрѹ кась добжнди бѣ́чѝничиле бѹ́нъѣтъцц҃ ⁘ мр҃ъ де҃ѣци лапъмжнт прѝнсѹ кѧ кѹ́нице пиро́ане ⁘ шѝ че́рюл ма̀сте га́та шѝ дешѝки кастъте прїѝмѣскъ ⁘ Сокоѣце кѹ гждѹ тъѹ кжтъ бапжокорире кжтъ нечѝнсте ма̀сте кжнд дмнзе́ѹ дрѹ́жце чѣ ле чере́ци ⁘ шѝ тѹ нѹ́бъци са́мъ нѝчи гжнде́ци ⁘ шѝ а̀ле́ци пъмжнтѹ́л маѝ бѹ́н де кжт чѐрюрнле кѣрора съ не҃вредничи́м тоц҃ кѹ да́рѹ́л шѝ кѹ нбѝръ де о̀а́мени а̀до́мнѹ́лѹй но́стрѹ і҃с х҃с ⁘ кѣ́рѹ́а̀ съкъ́де тѡлтъ мъ́рѝтъ чѝнѣ стѣ шѝ ѓкинъчюнѣ ѓвѣчїй вѣ́чнлор҃ а̀мѝнъ ⁘

КѸВѢНТ А҃Л҃, КД҃

Ачѐлѹй ѓтрѹ ѳфцн пърѝнтеле но́стрѹ

ѦЛЧЙ ЇѠА́НЪ ЗЛАТОѸСТЪ

Пе́нтрѹ вѣ́чника шѝ фъръ сфжрши́т мѹ́нкъ ⁘ Шѝ пе́ѹтрѹ ѓфрикоша́та шѝ дрѣ́пта жѹдека́тъ Бл҃гословѣце Пърѝнте ⁘

ра̀цїй мїе́й ⁘ кжц҃ лѹ́кърнле вїе́цїй чѣ́ле дешѧ́рте шѝ пїердѹ́те ѧц҃ пъръѣни́т ⁘ сокотиц҃ съ́нѹ кѹ́мка̀ мръш ѝнима во́лстъ спре а҃чѣлѣ съ ѓпо́ѧрчец҃ ⁘ а̀вѹци́а съ трѣче ⁘ мъри́рѣ съ пїа́рде ⁘ фрѹ́мсѣ ц҃ъ съ бещежа́це ⁘ шѝ то́лте съ ски́мвъ ⁘ шѝ ка оѹ́мѣра̀ съ тре́к ⁘ тинерѣце дешъртаре ⁘ то́лте дешъртаре ⁘ пе́нтрѹ а҃чѣа̀ ѕѝче дв҃д ⁘ Каѡ оѹ́ѣръ петрѣче о́мѹ́л шѝ ѓдешъртѹ́ съ мѝшкъ ⁘ ѓѕадар съ тѹ́рбѹ́рѣ ⁘ стржнце а̀вѹци́е ма̀рѣ песпѹцѝи нѹ́полте лѹ́а̀нними́к кѹджнсѹ́л ⁘ чѐ то́лте лъсжндѹле го́ли прекѹ́м нѣ́мѝнъскѹ́т ⁘ спрѐ ѓфрикоша́та жѹдека́тъ мѣ́рцем҃ ⁘ шѝ то́лтъ а̀вѹци́а каре а̀мстржнсѹ́ лъсжнд го́ли тикъло́ш ⁘ погомо рж҃ ѓтѹнека́ц҃ ⁘ сперѣц҃ ⁘ Трѹдниц҃ ⁘ деспѹ́ц҃ ⁘ спъмжнта́ц҃ ⁘ ѓпла́ц҃ ⁘ кнѝѹ кѹфаца лапъмжнт ⁘ шѝ а҃часта кѹрѹшжне а̀коперинду́со ⁘ а̀ша̀ нескѹлѣм҃ шѝ а̀ша̀ мѣ́рцем҃ ⁘ шѝ а̀ша̀ вомста̀ ѓнаѝнте ла ѓфрикоша́та а҃чѣа̀ шѝ гроазѹ́ника ⁘ шѝ нефъца́рника жѹдека́тъ шѝ мѹ́нкъ ⁘ оѹ́нде ѓцерїй съкѹ

тре

тремЪрѣ , ОУ҃нде ѳфрикошáтеле скáЪне сѣпЪн , ОУ҃нде кѣрцилє фáптелѳ нолстре сЪ дешкнд , ОУ҃нде мáсте рждЪлй фóкЪлЪй челЪй нестннсЪ , ОУ҃нде мáсте сѣлáбатекЪлá бїáрме . ОУ҃нде мáсте тáртарЪлá чел не ѳкѣлзн . ОУ҃де мáсте не ѳчетáта скждшнире шн рждннрѣ днницлор . ОУ҃нде мáсте плждерѣ чѣ фѣрѣ мждгжире . ОУ҃нде сжнт лакрѣмилє чѣле не ѳчетáте . ОУ҃нде мáсте сЪспинЪлá чел некоптени . ОУ҃нде нЪмáсте рждире , чѣтждгЪире . ОУ҃де нЪмáсте лЪминѣ чѣ ѳтЪнѣреѣ . ОУ҃нде нЪмáсте бЪкЪрíе чѣ сЪспи́ния . ОУ҃де нЪмáсте десфѣтѣчюне , чѣ жЪдекáпѣ . КЪ ѳдебѣрат ѳфрикошáт мáсте ѳ лЪдѣ , нáрѣ май ѳфрошáт мáсте ѳведѣ , толѣ ѕиднрѣ тот сѣдáтѣ , скЪ ждндЪсѣ шн стждд дефáцѣ шн мЪнчиндЪсѣ , ждндсáма делЪкрЪри чѣ ѳЪ фЪкЪт кЪфáптѳ шн кЪгждндЪл , шн пéнтрЪ чѣле чѣлй пЪкѣтЪнт ѳѕн шн ѳнолпте . Мáре фрíкѣ вафн ѳтЪнчѣ фрáцилор , Мáре вафн чáсЪлá небоїй áчеїж . Кжнд трждбнце вортрждбитл , стѣлеле воркѣдѣ . Соáреле сЪ вà ѳтЪнекà . Чѣрюрнле сѣвор Прждце . Пѣмждтлá сЪвакЪтремЪрà , ПЪ тѣрнле ѳцернлор вор ѳлерга нднте . Серафúмїй вор стрнга . ХерЪвúмїй вор грѣбà чѣле десЪс шн чѣле дежс , Чѣле деприпѣнт шн чѣле десЪпт пѣмждт сѣвор тЪрЪЪрà . Мормждтюрнле сѣвор дешкнде , трЪпЪрнле вó ѳвїж , ЖЪдекѣцнле сѣворѣпѣти , мáре фрíкѣ , несЪс кЪтремЪр , Непобе пнтбе невóж кáре вафн ѳтЪнчѣ , Мáре вафн трня ѳчѣа , Мáре фЪртЪнѣ , рà примéждїе , Не ѳчетáте цúпете , Ан сЪ ѳЪждм префанїá кáре ѕúче , Ведѣм ѕúче ѳтрЪведенїж нóпцїй пѣнѣ чà скáЪнеле сЪ пЪ , шн чел бéкю де ѕнле ѳЪшѣЪЪт , скáЪнЪлá ЪЪй капáра дефóкЪ , ролтеле ЪЪй фóкЪ ѳрждндѕ , мїй дà мїй дà ѳцери ѳЪ дворнт ѳнаннтѣ ЪЪй , шн ѕéчн дà ѕéчн дà мїй слЪжїж ЪЪй , днбáнЪлá сЪ ѳшѣЪЪт , шн кѣрци сѣ дешкнсерѣ , рждЪ дефóкЪ сѣрѣЪѣ прà денаннтѣ ЪЪй . ВЪѕю́ю́Ъ Данїйлá шн ведѣрѣ капЪлЪй мїеж мѣтЪрЪЪрѣ . со́ маремин҃ proрóкЪлá вѣѕждндá жЪдекáта кáре жсте сѣфíе сЪ кЪтремЪрà , Дарѣ нóй чевом фáче , кжнд ла áчѣсте лЪкрЪри невафн ѳмѣрце? Кжнд дела рѣспрнтЪлá соáрелЪнѣ пѣнѣ ллáпЪсѣ , вомстá дефáцѣ гóлн . Шн сáрчина пѣ кателор дѣсЪпра грЪмáднлор ѳрѣтждндЪсѣ тЪтЪрорѣ . ѳтЪнчѣ лимбилє кле бетúторилор севор ѳрде нечетáт , шн нЪба ѳбж чине сѣрѣкорѣѣскѣ . ѳтЪнчѣ днницїй грѣнúторилор дерЪЪ , дà ѳцери ѳприншн севор ѕдробн . ѳтЪнчѣ гЪрилє мнчиношилор кЪ фокЪ севор ѳстЪпà . ѳтЪнчѣ мждилє юбитóрилорь дà ѳрцинт , спждѕЪрáте вор ЪремЪрà , шн ѕгѣрждндЪсе севор кинЪн . ѳтЪнчѣ Окїй чéй чà фáкЪ сѣмне севор сколте . ОУ҃нде ѳтЪнчѣ пѣрнцн? ОУ҃ндеѣтáтѣл карежЪнѣскЪт? ОУ҃нде мáка кáре слЪкинЪнт? ОУ҃нде фрáцїй чéй ювицн? ОУ҃нде прїáтенїй? ОУ҃нде вечнний? ОУ҃нде ѣпЪтѣрѣ ѳпѣрáцило пѣмЪнтéщи? ОУ҃нде ѣТрЪфíж жЪдекЪторилор? ОУ҃ндеѣслáва чѣ дешлрѣ тЪ ѳбожрилор? ОУ҃нде ѳтЪнчѣ слЪжи? ОУ҃нде слЪжнице? ОУ҃ндеѣподóлба ханелорь? ОУ҃нде ѳкѣлцѣмнтеле чѣле лЪчї? ОУ҃нде чѣле демѣтáсе? ОУ҃нде чѣле рошїй? ОУ҃ндеѣстрѣлЪчирѣ ѳЪрЪлЪй? ОУ҃ндеѣсЪнетеле ѳрцинт

цинкѹлъ́и? оу́деѐ подо́аба инѣлелор? оу́ндѐ ка́селе чѣле къръ́ите? оу́
дѐ грѣдиниле? оу́ндѐ лике́зиле? оу́дѐ кистері́иле чѣле пъзи́те? оу́ндѐ
чѐ ченѹкъ́ дѣ сіра́чи́и? оу́ндѐ чѐ че оурѣ́ск дхми́незе́ска кредини́цъ? оу́н
де чѐ чѐ нѹкред кѣ̀ а́стеѣдь шѝ мѹ́нкъ? Шѝ кл кѹ́м а́рѣмжна̀ фѣръ
мо́арте? оу́нде чѐ чѐ рждѹ шѝ зи́кѹ, дѣ́м ми́е а́стъзи, шѝ т҃ѹ̀ мжне
пе́нтрѹ кѣ̀ личи нѹ́мтребѹещи, чѐ а́колсѡ тѣщепт҃ѹ? оу́ндѐ чѐ ка́рі́и кѹ
тжмпене шѝ кѹ жо́кърн бѣѹ кинѹ́л? оу́ндѐ чѐ чѐ зи́кѹ, съмъни́кѣ́м шѝ
събе́м кѣ̀ мжне вом съмърим? оу́нде чѐ чѐ зи́кѹ, сѣдоежнди́мь чѣсте
дели́чи, шѝ пе́нтрѹ чѣле дѣ́а́колсѡ а́рѣ вом ведѣ? оу́ндѐ чѐ чѐ зи́кѹ,
кѣ̀ кѹбито́рю дѣ сѡ́амени а́стедмнзѣ́ѹ шѝ нѹмѹ́нчѣще прѐ чѐ чѐ пѣкѣтѹ́е́ск҃?
Кжт̀ секо́р кѣ̀ а́тѹ́нчѣ че́и чѐ зи́кѹ а́чѣстѣ? Кжт̀ собо́р оу́чи́де шѝ нимъ
нѹ́и нѹкафн ми́лъ дѣ́е́и? Кжт̀ бо́р сѹспина̀ шѝ ни́мени нѹ́ива кѣ̀?
а́тѹ́и
чѣ бо́р грѣѝ оу́нїи кѣтрѣ а́лцїи зикжнд҃. О кѹ́и нѣ́м грешѣ́ть шѝ нѣ́м
пїердѹ́ть прѐ сине. Не́кѣца̀ а́лцїи, шѝ нѹ́ласѹ́там, ни́чи бѣга́м сѣ́лъ.
Не́кѣца̀, шѝ но́и небѣ́ѣ́м жо́кь. Съмърѣтѹрисїа̀ но́асѡ, шѝ нѹ́кредѣ́мь.
Шѝ лѹзї́а́м сіри́пѣтѹ́риле, шѝ то́т нерѣтѣчї́а́м. Дирѣ́пѣть ѐ жѹдека́та лѹ́
дмнзѣ́ѹ, кѹ а́девъра́т прѐдире́пѣть пе́нтрѹ чѣле чѐ а́м фикѹ́т нелѹ́сѡ пла́тя.
Ва́и кѣ̀ пе́нтрѹ Трикѣ́ѣ́оле шѝ некѹра́ть дѹ́ачѧць немѹ́нчи́м а́рѣчи. Пѹци́
нь врѣме нѣ́м леневи́т, шѝ вѣчникѹлѹ́и фо́кѹ некѹфѹ́ндѣ́м. Пе́нтрѹ сла́
вѣ́ мни́кѣ шѝ денеми́кѣ нѣ́мскѣпа́т дин слава чѣ́ а́девъра́тѣ. Пе́нтрѹ пѹцинѣ
десфѣтъчюне, нѣ́м линѱи́т дедесфѣтъчюнѣ ра́нѧлѹи. Пе́нтрѹ богъцїе пїер
дѹ́тѣ, нѣ́м скѣпа́т дѣ́ дебогъцїа̀ а́пъръцїи́ черѣци. Вонам а́кѹ́т па́рте
де вѣ́кѹ́л че́л дешърт, Ба́рѣ чей ченѹ́ѹ а́кѹ́т па́рте а́колсѡ а́кѹ́м събѹкърѣ.
А́кѹ́м чей че а́ѹкрезѹ́т съ́а́фѣ а́десфѣтъчюне. Чей че а́ѹпъзи́т пре сине
кѹ къръцїе, ла чѣрѣска весе́лїе. Жо́акъ чей чѹ́ѹпажнь. А́кѹ́м съвеселе́ск
а́вѣчи чей че а́ѹрѣспи́т а́ло́рь богъцїе. А́кѹ́м свѣчерѣ шѝ стржнгѹ кѹ вѹ
кѹрїе чей че а́ѹ лепъда́т чѣле пъмы́нтѣщи, а́кѹ́м а́ѹ довжнди́т чѣле черѣци.
Нѹ́маи ной тикъло́шїи кѹ дирепта́те нѣ́м да́т мѹ́нчїи, Ши а́кѹ́м сригъм
шѝ нимѹнѹ́и нѹсъфаче ми́лъ, сѡфъ́м шѝ наре чине немжнтѹ́и. Дирепта́
чѣ а́дарѣ, ка съпѹзичем шѝ ной а́чѣсте кѹвинте а́преѹнѣ кѹ а́чей фѣрѣде
минте ла вѣ́кѹ́л чел чева съфїе. Вениц сине а́пѹкъм маи́нминте пѣнѣ а
нѹвени а́чел сфъ́ршѝ, съне а́пѹкъм маи́нминте декжт а́вени фѹрѹ́л сѹ́фла
лор но́астре, съпъкълим пѣнѣ а́кем врѣме, съсѹспинъм, съплажцем, съфа
чем милостѐнїе, кърог сържднкъм мжнле кѣтрѣ чел чѐ поате сънемжнтѹ́и
екъ, ши съзичем. Мжнтѹ́ще прѐ ной до́мне кѣ̀ перим, нѹ́маи съневоим
пѣнѣ нѹ́апѹне со́ареле, пѣнѣ а́нѹсъ а́кѣде оу́ша, пѣнѣ а́нѹсъ зборѹ́л вїецїи
а́чещїа стрика, кѣ дѣка нева а́пѹка но́апѣ, ни́мени нѹва маи лѹкра, дѣ
ка сева спа́рце зборѹ́л богъцїи, ни́мени нѹсева кѹнѹна, ни́мени нѹсева о́сте
ни, ни́мени нѹсева трѹди. Дире́т а́чѣ жесъа́легъ, кѣ Трѣбакъїи а́стефа́нцило, шѝ
Та́ре ка́ле а́вем кл съсоси. сівѹа́ѹзим шѝ ной, кждво́ бле а́ѹшъ кѣ нѹ́цїѹ пре

вой, съфи́м ман ѭцн лапичо́яре, съннесъфла́кърушине декжте пре дмнезъу
нечинстим, кжт префъкъторюл дебине ѯтристъм, ель нефа́че бине шн но
ла́ пъртъсим, ель немилужще шн ной неленевим, ель нехрънтъще, непъзѣще
не аре дегрижть, шн нон ѯтолте зилеле поручиле луй къкжнд нунерушинъ,
чесънерушинъм дарь къ врѣмѣ сау ѯпропи́лт, шн зїсэ луй сосит, шн вом
стъ́м луй сам пентру толте кжте ам фъкут ѯтолт врѣмѣ вїецїй нол
стре, съфуетъм дедесфъторнле мжнкърнлор шн бъутурнлор, шн декурвїй,
шн агрън дерзу, анъпъстуи, съфуетъм абатжокурн пресоцїй луй дмнезу,
каснуне жудекъм рзу ка чей че луй батжокурит пре хс, ку ѯдевъра́т сънел
съм детелте, шн сънеапукъм дерутъчюни де чита́нїй де мепа́нїй де посли
ри, съ́рътъм вїацъ нолсэ премєнитъ, шн сънесповедуим пентру къ врѣ
мѣ ѯтолурчирїй жсте ачаста, пентру къ требуе анеѯтолрче дентру ачаст
врѣмерѣ каре жсте плинъ де лакръми, шн депедѣпсе думинезеѣщи, сънеа́ду
чем аминте де часул жудекъцїй, сънерутъм анчи пуцинел, ка съ́нупажн
цем аколсэ, сънесэстеним ѯчаст врѣме пуцинікъ ка съ́нунемуначнм ѯвѣч.
Врѣмѣ е пуцинь, кър жудеката вафи мулть, сфършитул апролпе шн
гроза рѣ, шн нимінѣ нутеба слобозн, пентру къ бъкъута фїечїне врѣмѣ
карерзу сълукелтуит, шн нусэба гъсн. Вай де чел фърыкрединцъ, къ се
вада ла ѯчерн немилостиви. Вай дечел ченусть покъще, къ ла ѯдевъра́т жу
декъторю вамѣрце. Чел чепїарде ауруа ка гъсн алтул, кър чел че пїѧ
де врѣмѣ фїекжнд нусэгъсвще. Дирѣтѧ ачѣѧ съ́нунифїе миль фрѧцилор
дътрупърие ноастре, чѣ съ́лекинуим. Къ фернич сжнт чей фалъмжнзи,
шн чей сучетошн, шн чей ѯтрнетѧци. Пентру къ трупул жсте лут, шн
вавени зи шн ча ѯфрикошат шн себа трѣче, шн вамѣрце мѣр ѯпъмжнт,
шн цържна кър цържнъ себафаче. Съ́нетрезвим шн сърикегем, пентру къ
вавени часул, ѯдевъра́т вавенн, шн кър зику къ вавенн, съ́нуне амзуим
прѣшине. Къ девом петрѣче ѯтру десфъторюне, н, деа́нн, шн девом.
трън, р, де а́нн дупь ачѣѧ, чѣ? Къторжнѣце, Шн дупь ачѣѧ чѣ?
Боллъ, шн дупь боллъ слъбичюне, шн апой гроазникул ачелача, кареде То
ци сълщѣпт шн съкутремурь деел, Шн ной неленевим? Маре фрикъ ѯ
стеа́тунчѣ фрѧцилор, Маре кутремур, Маре лукру жсте абеда сufлетул
десперцинduсе детуп. Маре жсте небо́м часулуй ачелуѧ. Кжнд глас
съсопрѣще, шн лимеа съзникъ кубжнтул але нуполте. Апой ѯтоарчемо
кїй ѯколче шн ѯколѧ де, шн пречей честул апроапе прїатени сау пърінци са
фрацинуй кунолщем, сау доарь деи шн кунолщем, алегрън чека нупутем,
Плжнцерѣ лор аузнм, шн амжнгжѧ преен нупутем. Сау пре копнїй ношри
ведем плжнгжнд шн тжнгуннд, шн кудорул ачеста недучем, Чезнкъ де
копїн? Ла часул ачела нужсте нічи огрижть, нічи де копил, нічи депрїа
тен, нічи де алте чека недучем аминте, фърѣ кжт нуман депъкателе но
стре, Шн кум бом съѯтимпинъм пре жудекъторюл, шн чесамъ бом съ

дъм,

дѣмъ ? Шн чѐ єртареѕом сѣлъсо́м ? Шн чѐ лок о́аре ва прїимн трѐ но́й . А
по́й а́ша гжнди́нде а́чѣсть фърь вѣстекни́й а́съпра но́лстрь ъ́черн немилости́
бн дела дмнзъ́ тримиши . А́тъ́ночь ной дѣка некол а́фла негрижици , къ́м
небом кътремъра , шн чѐрнъ́м а́фъцин дѐнпа́тъ , а́рѣ непъ́тжнд нъ́май чекъ́
тъ́м къ́ тнклошн о́кн , шн бъ́тжнд о́бра́зъ́л но́стрь , нерѣгъ́м , некъ́черн ,
знкжнд . милостивицикъ а́съпра ма , нъ́мъдъ́ецн некъ́рат шн фъ́рдеро́дъ
ла жъ́декъторюл . Нъ́мъдесптърцици детръ́п пнкъто фїинд . Лъсацнмъ
пъцина вр҃ме съмъпоскъ́ескъ , сѣсъспин , съплажнгъ , съфа́къ милосте́нїе , де
вр҃ме чѐ вїа́ца ма рѣ́ъ о́а́мкелтъ́нт шн о́а́м петрекъ́т . А́чѣсть дела но
а́ъ́зинд ъ́черїй , зникъ къ́тръ ной . со́ съ́флете про́сте , со́ съ́флете ти
къло́асе , То́ате зиле́ та́ лѣйтрѣн къ́ленебире , шн деа́къ́м ъ́нанптевѐ сѣ
покъ́ещи . Со́арелетѣ́ъ а́ъ а́пъ́съ , Сфършитъ́л ца́ъ венит , Дмнзъ́ъ тѣ
кїа́мъ стъра́че съ́флете , Е́шн шн тедеспа́рте шн тесо́ежнд҃це ъ́фо́къ́л чель
вѣ́чнинъ дъ́пъ фа́пцеле та́ле . Нъ́вамайфн цїе мжнпъ́ире , Нъ́вамай фн
цїе деа́къ́м нъдѣ́жде , че вѣ́чнинъ мъ́нкъ . Шн а́чѣсть дела мине а́ъ́зи ъ́
каре нъ́ ба́сне чѐ а́девърате , съненебоим майнанпте де ча́съ́л а́чела шн сънъ
вълнм спре покаанїе . Шн нъ́мзичекъ а́мфъ́рат , а́м оу́чн , а́м кървнт , а́м
прѣкървит , шн нъ́мъва прїимн дмнзъ́ъ , нпчн оу́на дентръ а́чѣсть съ́нъ́зн .
Къ дмнзъ́ъ прїимѣ́це престоци , къ́м а́ъ прїимит пре тжа́харюл , пре къ́рка ,
пре мнтарникъ́л , шн пре къ́рбарюл , нъ́май съ́ба́тем ъ́оу́ш . пренъ покъпицъ
знкжнд . Дешкиде но́мсо дешкиде до́амне челор пъкъ́т шн шн некрѣ́дпичи
робїи тъи , къла тине скъпъ́м , шн цїе слакъ шн ъ́пнпъчюне тримптем ,
Та́тъ́лъй фїюлъй шн дхъ́лъй сфнтъ . А́къ́м шн пъ́рърѣ шн ъ́вѣ́чїй вѣ́чнло́ ами

къ́ънт а́л҃ . кѐ .

А́чѐлъй ъ́тръ сфнцн пърнителе но́стръ

А́ЛЪЙ ЇѠА́НЪ ЗЛАТОУСТЪ

Пе́нтръ богъцїа шн съръчїа Бл҃гословѣ́це Пърнпте .

Кжнд бей ведѣ́ъ фра́тре , превре оу́н о́м ъ́богъцинд҃ъсъ , шн бине спо
ринд҃ъ́й а́фа́рь ден чѐ съ къ́кине , нъ́лъ́ъда́ пре е́л нпчи ржвни лъ́й ,
нъ́рь нпчи пронїа лъ́й дмнзе́ъ съ къ́ѡ хъ́лящи , нпчи съзпчи къ́ а́ша
нъ́май ъ́зад҃ар съ́флк то́алте шн дела джнселе съ́флк лъ́къ́рнле а
чѣ́стѣ а́ле лъ́мїй , шн нъ́ ден бо́ж лъ́й дмнзе́ъ , А́д҃ъц а́мпнте
де сърлкъ́л а́чела ла́зар , шн дебога́тъ , Къ́м богатъ́л а́чела а́жъ́нсе ламаре
норочире а́богъцнїй шн ал десфъптъчюнїй , нъ́рь спре съ́ракъ́л а́чела сах фъ
къ́т немилостнк шн фърь ѡмене́ , а́тжта кѣсал фъкъ́т май съ́ба́тек
шн

шй декжт кжнний , шй фъръ демилъ , пентрѫ къ кжнний фъкжндѫлнсъ
милъ десъ рѧкѫ ачела , бенїѧ шй лнцъ дѫрерилє рѧнелор трѫпѫлѫ съѫ ,
гаръ богатѫ нічн ден фъръмптѫрилє де пжине чє кпдѣ делама́са лѫй нѫ
да , шй съракѫ ачела , (чє дѫпъ адевър прѣ богат) ѧѫ ажѫнсѫ ла съ
рѣчіе десъбжршнт , шй нѫнѫмай къ ера съракъ стрїин шй пѫстію чє шй
болнав , шй абѣ мѫлтъ тнкъире де фомме шй де сѣте . Чє богатѫ а
вѣ май мѫлтъ декжт дй требѫ , гаръ съракѫ нічн храна чѣ чє тре
бѫ нѫѡ абѣ , гаръ нічн ѡдат нѫкжртїѧ асѫпра богатѫлѫй ачелѫ ,
нічн рждѫла лѫй дмнзеѫ хѫлїѧ . Кѫм прочела лаѫфъкѫт богат шй съ
нъто шй пре ел съракъ шй болнав , Наѫзй кѫвинте ка ачѣстѣ къ тръ
дмнзеѫ , чє пѫрѫрѣ мѫлцемїѧ лѫй дмнзеѫ , шй кѫм нѫжсте лѫкрѫ некѫ
вїѡ шй чюдат ? Кжнд сърачїй ачещъ карїй петрек ажта патнмъ рѣ де
съръчіе , шй гаръ мѫлцемѣскъ лѫй дмнзеѫ ? гаръ тѫфїнд афаръ ден па
тнма чѣ рѣ аъръчіей , шй манмѫлт декжт ачещъ блатеми предмнзе ,
Кѫм фгъдѫескѫ сърачїй съръчіа , шй мѫлцемѣскѫ лѫй дмнзеѫ ? Пентрѫ
чє оѣме богъцїа фц жсте ажта де драгъ ? нѫ пентрѫ алт гждескѫ ,
фъръ нѫман пентрѫ бѫкѫріа чє съ фаче лмѣселе чѣле кѫтот фѣлюл де
бѫкате . шй пентрѫ класъ фій гроазнік тѫтѫрор , шй пентрѫ класъ поц съ
дай рѫѫ пентрѫ рѫѫ челор чете фтрнстѣзъ , Пентрѫ кѣ богъцїа преом
нѫлфче фцелепть нічн кърат , нічн бѫн , нічн юбиторю де оѣмени , ни
милосжд , нічн алтъ бѫнътате адѫче сѫфлетѫлѫй , чє дѫвагъін бѫнъ
тъцн адѫнате , лержсипѣще шй лепїѧрде , шй рѣсѣдѣще рѫѫтъцнле , шй
пентрѫ ачѣѧ юбторій дѣ арцинт нѫвор съ аѫзъ пентрѫ юбирѣ де сърач
шй пентрѫ милостенїе , пентрѫ къ сжнт дац тоц фтрѫ бѫкѫріа богъцієй ,
шй мѫлте патемн рѣле хрънѣще богъцїа чѣ рѣ ланой шй похта ен чѣ рѣ
фче пре оѣмени съсъ оѫмфле ка бъшжчнле чѣле чє съ фік пре апъ кжнд
плоѡ , аша шй богъцїа съ оѫмфаѫ шй рждік ла ман мѫлтъ мждре шй
не ѡменіе претнкѣлосѫ богат . Пентрѫ ачѣѧ съ фѫцнм де богъцїа чѧ
мѫлтъ , пентрѫ къ хїаръ сълбатечи шй бенінате пѫн ла сѫфлетѫ но
стрѫ шй не ѡмоаръ , прекѫм съ сѫлнмънескѫ кѫрвеле чѣле ден тжгѫ , аша
жсте шй богъцїа , къ фаче чінсть нечінсте . Къ нѫм ѕнче лаѫделе шй
граюрнле чѣле бѫне каре съ фік дефрика божрилор , чє дешкнде кѫцетѫ лор
шйвей гъсн фтре чєчє лядъ мїй де врѣжмаш , фпорнн шй оѫржндѫте , гаръ де
ва вени врѣѡ неворочире шй врѣѡ прнмеждїе , атѫнчѣ съвѣѕн нечінсте флок
дечінсть чє абѣй ѡдат делалъѫдътори , карїй похтесік съте вѧзъ ла
маре шй рѣле прнмеждїй , пентрѫ кѣчн жсте оѫмѫл добнтоік де нимік шй
трекѫторю , шй кѫ скѫртъ вїацъ . аша жсте шй богъцїа , фкъ жсте шй
ѡмоарѣ , прекѫм ѕнче шй оѫфилософ елин , шй декжт оѫмѫл май слаб шй май
денимік , кѣ де мѫлтеѡри нѫтрѣѫще богъцїа кѫ трѣѫще оѫмѫл чє шй май
наінте декжт оѫмѫл моаре , шй ачаста каре ѕнік тоци ѡщнцн кѫ мїй де

пнл

МЪРГЪРИТЪЛ

пи́лде а̂богъцїе́й че́й дешла́рте чѐ а̂ц̑ а̂ѯи́т шѝ а̂ц̑ къѯу́т ; Къче́ла чѐ а̂ѯ
кѣцинга́т а̂ѯѫцїа трѣ̀ѫще , ка̀рѣ богъцїа са̀ѯ пїерѯу́т шѝ са̀ѯ прѣпъдѝт ,
Мѣкарѣ декарѣ пїа́рде богъцїа нѫ́ман шѝ нѫ̀ шѝ че́ла чѐ ѡ̂а́ре , пе́нтрѫ а̂
чѣ̀ѫ нѫ́кя греши чинева̀ декѫ́не богъцїе́й къ ї̂́сте слѫ́гъ небѫ́нъ , Слѫ
гъ мѫ́нкътоа́ре де сѫ́нце шѝ оу́чигътоа́ре де о̂а́ме , Слѫ́гъ ка́ре дѣ̀ жѫ́н
гї́а́ре до́минѫлѫй съ̀ѯ , шѝ манрїѣ̀ѯ къ̀ нѫ́нѫман кѫ́нд а̂́лъсъ а̂́лъсъ̀ тѫ́рѣѫрѣ пре е́л . Шѝ а̂скѫ́лъпъ че́не
бой пътнме́ск̑ а̂че́стъ фѣ́л дѐ бога̀ц̑ , ѡ̂а́ре ка́ре а́лт̑ бо́ѫрѝн са̀ѯ а̂нъла̀ц̑а
ман мѫ́лтъ де кѫ́т е̂фтро́пїе чѐ а̂ѯ фо́стъ и̂спра́вни́к а̂де́къ вицѝрю а̂пѣрѣ
цїе́й гречѣщи ? На̀ѯ а̂трекѫ́т ла богъцїе́ прето́ц̑ бога̀цїй ла́ми́й ? Нѫ̀са̀ѯ
сѫ́нт̑ латоа́те стъпѫжнирле лѫ́мїй ? Нѫ̀ тремѫ́рѣ̀ шѝ къ тем̑ѣ то̀ц̑ о̂а́ме
нїй дѐ дѫ́нсѫ́л , мѣ́рѣ а̂кѫ́м̑ а̂т̑ъ кѣсаѯ фъкѫ́т де кѫ́т че́й легаа̀ц̑ шѝ оу́чи
гътори́ де о̂а́менн , мая̀ тнкъло шѝ мая̀ съра́к , къ а̂пто́ле ѯнеле бъѯ́д
са́ї̈нле а̂скѫцїте де а̂рмаш каспъ́ тїле ка́пѫ́л , нсаѯ а̂тѫнека́ лѫ́мїна кѫ́т
ла а̂мїа́ѯъ ѯи нѫ̀ѣ́дѣ со́ареле , къ нсаѯ а̂тѫнека́т о̂кїй , а̂тѫ́та кѫ нѫ́ѡ̀м
пѫ́тѣ съ а̂рътъ́м прнме́ждїа шѝ па́тнма ка́ре кѫ дирепта́те а̂ѯ а̂гъдѫ́нт̑.
Шѝ кѫ́нд а̂лдѫ́чѣ съа́тле , съѣдѣ фа́ца лѫ́й када̀ о̂́м мо́рт̑ , шѝ лобире съ
а̂ѯѫ́а̀ дѐ дѝнцїй лѫ́й шѝ гроаѕъ мѧ́ре а̂ѣ̀ѣ шѝ гла́сѫ́ шѝ либа лѫ́й ка кѫ́д
а̂рфѝ тъѫ́тъ . Де́чи къторъ а̂че́ст̑ бо́ѫрѝн а̂ѯ а̂чепѫ́т дѫ́мнеѕе́ска́ а̂че
ста ѯлатоѫ́ст̑ шїй ѯнѣ̀ѣ . ѡ̂ о̂́мѫ́ле нѫ̀ц̑ ѯнѣ̀ѣ́ѝ дѣ̀ пѫ́рѫ́рѣ къ богъцїа
ї̂́сте слѫ́гъ рѣ̀ шѝ фѫ́гаре , шѝ тѫ̀ нѫ́мъ кредѣ́й , Нѫ̀ц̑ ѯнѣ̀ѣ́м къ богъ
ц̑їа а̂сте слѫ́гъ некѫ́носкътоа́ре шѝ не мѫ́лцемитоа́ре . Ма̀ъ къ а̂кѫ́м а̂ѝ
кѫ́носкѫ́т , къ а̂сте соцїе́ рѣ̀ богъцїа шѝ оу́чигътоа́ре де о̂а́менн , А̂чѧ
сѫ́нъ богъцїе́ дарѣ нѫ́тѣ́ѫ фъкѫ́т децїе фрѝкъ шѝ тре́мѫ́ри , Нѫ̀ц̑ ѯнѣа́м е́ѫ́
то́т дѣ́ѫ́на съте фере́щи дѐ а̂кѣ́рѣ̀ ча̀ фъ́рѣ дедирепта́те . Шѝ тѫ̀ мъ а̂
фрѫ́нтай ? ѡ̂ѫ́ѡ̀ ѯнѣ̀ѣ́м а̂дебъ́рѫ́ къте юбї́а́м̑ ман мѫ́лт̑ де кѫ́т че́й че
тѐ а̂шъла̀ фрѫ́мо , шнц̑ ѯнѣ̀ѣ́м къ ман дѐ кредѝнцъ сѫ́нт̑ шѝ ман бѫ́не бъ
тъ́нле прїа̂тенилор де кѫ́т съръ́тъ́рнле брѣжма́шилор . Пе́нтрѫ къ де а̂н
фѝ прїнмнт̑ чертъ́рнле шѝ бъ́тъ́нае мѣ́ле нѫ́цѣрфи а̂дѫ́ съръ́тъ́рнле а̂че́лора
моа́рте а̂ма́рѣ , шѝ дѐ оу́нде цѣ́ѫ бенит̑ а̂часта . Къчя нѫ̀ц̑ лдѫ́чѣ́ѝ а̂ми
те де пременнрнае , шѝ не норочирнле о̂а́менилор , Ма̀ъ децѣнфѝ а̂дѫ́ а̂минѣ
на́нфи бенит̑ ла а̂тѫ́та не норочире . Ма̀ъ дебрѣ́ме чѐ нѫ́тѣ́й пѫ́тѫ́т фо
лоси ничи дела́тине ничи дела кѫ́вънтеле а̂лтора , чѐ пе́нтрѫ фа́птеле тїле
а̂нвенит̑ ла а̂часть мѫ́нкъ . Дирепт а̂чѣ́ѫ богъцїа ї̂сте рѣ́ѫ бѫ̀ѯъторе ,
ла че́и чѐ рѣ́ѫ летребѫ́ѫще . Че́сощїй пребогъцїе ѡ̂ о̂а́ме , къ децѣка кени ѡ̂
небое нѫ̀ц̑ а̂жѫ́тъ , пе́нтрѫ къ дѐ а̂рѣ а̂кѣ пѫ́тѣ́ре на́рфѫци чѐ а̂рста лѫгъ
тине де цѣрѣ а̂жѫ́та , Шѝ пе́нтрѫ къчи ѯнѣ́к а̂чѣ́стъ цїѫ́ къ то́ц̑ бога̀
цїй мъ̀ѣ́ѡ̀р хѫлѝ къчи а̂нмѫстре́ѯ , къ шѝ е́й мѫ́стрѣ шѝ хѫле́ска пре съръ
пѫ́рѫ́рѣ . ѡ̂ѫ нѫ́нѫман прѐ богацїй ка́ре спре рѣ́ѫ летребѫе богъцїа хѫле
ска , че шѝ пречеа рѣпнторн , пе́нтрѫ къ а̂лта ї̂сте богат̑ шѝ а̂лта рѣ
пто

питорю ѯ ещи богат҃ ⁘ нѹ̂те сѡпре́скѹ а̂фѝ ѯ а҃рт҃ъ де а҃и̂ дела а҃лтѹ́ фъртъ
дрептате ѯ техѹ́лескѹ ѯ а҃иби а҃лета́ле ѯ нѹ́лѹа чл҃е стрїи́не ѯ къ пе҃трѹ
а̂двр҃ъ нѹ́кою тъча̀ нѝчи сѡда́тъ ѯ Декей сѣда́й кѹ̀ пїе́три ф҃ми́не дъ҃ ѯ
Гата сѫнт҃ шѝ сѫ́нцеле сѣ́мъ вѣ́рѹ ѯ нѹ́май съ нѹ́тела съфа́чи пѣка́т҃ ѯ Є҃ѹ
на́м҃ врѣжмѣшїе кѹ̀ ни́мени ѯ чѐ нѹ́май ка̀ съ҃ съ҃ спѣ҃ск҃ъ то҃ц҃ о҃а́менїй по҃
тескѹ шѝ небое́скѹ ѯ Пе́нтрѹ къ шѝ съра́чїй шѝ бога́цїй фечо́ри а̂нмїе́й
сѫнт҃ ѯ сѡскъ́дѣтѹ́рѣ а̂бо҃те́зѹлѹй а҃ѹ̀ нѣ́скѹ҃т҃ прето҃ц҃ ѯ Чи́не бастъ҃мъ оу҃ра́
скъ оу҃ра́скѣмъ шѝ мъ хнкленѣ́скъ ѯ къ а̂кѹ́це шѝ кѹ̀нѹ́нъ ф҃ми́ а҃сте мі́е
а҃чѣ҃а ѯ Нѹ́мїе фри́къ де нѝчи оу҃нѣ́викле́шѹг҃ нѹ́май дѐ оу҃нѹ́ лѹ́кръ мїе фри́къ
депъка҃ ѯ шѝ съ҃нѹ́мъ мѹ́стречинева̀ къ а҃ппъкътѹ́и҃ ѯ а҃рт҃ъ а̂фа́рѣ дентрачата ѯ мъ
ка́рѣ то́а҃тъ лѹ́мѣ съмфі́е потри́къ нѹ́мѫ те́м҃ ѯ (съвени́м҃ ла̀ кѹ̀бѫ́нтѹ́ла чѐ а̂м҃
лъса́т҃ шѝ съ҃ лескѹ́лтъ҃м҃) а̂чест҃ етро́пїе фра́цилор҃ чѐ а̂м҃ хр҃с҃ май сѹ̀с҃ ѯ ера́ бо҃
рю ма́ре ѳ҃рѣ҃ма҃ а҃ппърѣцїе́й лѹ́и а̂рка́дїе ла̀ цр҃игра́дъ кѫ́нд҃ шѝ ферічи́тѹ́л҃ і҃о҃а́н
хлатоо҃ус҃т҃ е́ра̀ патра́рх҃ ѯ шѝ а̂ѫ́нгѫ́нд҃ ла̀ чи́нстѣ и҃спрѣ҃вничїе́й прекѹ́м҃ съ҃ни́че
а̂кѹ҃ ве҃зи́рю ѯ шѝ а̂вѫ́нд҃ мѹ́лтъ шѝма́ре болни́чїе ѯ премѹ́лци ф҃ъртъ дрептате
шѝ о҃мо҃рїа҃ ѯ шѝ ле лѹ́а҃ а̂си́лъ а̂вѣ҃рѣ҃ лор҃ ѯ пе́нтрѹ а҃чѣ҃а а̂вѣ҃ шѝ мѹ́лци вр҃ъ҃ѫ҃
ма́шѝ ѯ шѝ вр҃ѫ́нд҃ каспъ҃ш҃ и҃зва́ждѣ҃ск҃ъ пре е́й шѝ каспи оу҃мо́арѣ ѯ а҃ѹ̀стрика́т҃
оу҃й о҃бичѣ҃ю бѹ́й ка́ре съцинѣ҃ а̂къ делама́рела а̂ппра́т҃ костанти́й ка́ре о҃бичѣ҃ю
съцине шѝ пѫ́нъ а̂хі҃са де а҃стъ҃зи ла̀ ро́ма чѣ҃маре ⁘ пе́трѹ къчи́не фъчѣ҃ о҃гре
ша́лъ ма́ре шѝ е́ра̀ рѫ́нд҃ѹ́нт҃ спремо́арте ѯ шѝ нѹ́ман дебрѣ҃ а̂пѹ́ка̀ съ҃ а̂тре а̂бесѣ҃
рика патрїе́ршїен а̂ш҃ ск҃ъпа̀ вїа́ца ѯ а҃рт҃ъ а҃чест҃ е҃второпїе а҃ѹ̀фъкѹ́т҃ пре а̂ппъ
ра́тѹ́л҃ съ҃нѹ́ман фі́е а҃чѐстѹ҃ о҃бичѣ҃ю ѯ шѝ а̂ѹ̀порѹ́нчи́т҃ а̂то́т҃ цр҃игра́дѹ́л҃ шѝ
а̂то́а҃тъ лѹ́мѣ ѯ кѹ́м҃ де́ба тѫ́мпла̀чинева̀ ден вино́ваци съ҃ фѹ́гъ съ҃ а̂тре а̂бе
сѣ҃рекъ ѯ съ҃ л ско́аць де а̂бесѣ҃рекъ шѝ съ҃ л дѹ́къ съ҃ оу҃мо́арѣ ѯ шѝ нѹ́щїа спра́
кѹ́л къ а̂гро́па че а҃сѣ҃па́т҃ а҃ѹ̀кѣ҃ѹ́т҃ а̂тѫ́ю е҃л҃ ѯ къ на҃ѹ̀трекѹ́т҃ пѹ́цинезѝле шѝ
а҃ѹ̀грешит҃ грешалъ ма́ре а̂ппъра́тѹ́лѹй ѯ шѝ а̂ѹ̀порѹ́нчи́т҃ съ҃ л оу҃мо́арѣ шѝ е҃л
а҃ѹ̀ фѹ́ци́т҃ шѝ а҃ѹ̀нъ҃въ҃ли́т҃ ла бесѣ҃рекъ е҃ъ ск҃а́пе де мо́арте ѯ а̂тѹ́нче патрїа́рх҃х҃
хлатоо҃ус҃т҃ а҃ѹ̀зи́с҃ къ҃тръ҃е҃л҃ сѡ о҃ме ѫ́вези денѫ́ би́не тѣ҃й а҃нѱи́т҃ нѹ̀
нѹ́ма҃тѹ̀ чѝ то́а҃тъ лѹ́мѣ ѯ а̂кѹ́м҃ нѹ́ци а̂ѫ́ѹ҃тъ бесѣ҃река ка́ре тѹ̀
о҃ли нечи́нес҃ли́т҃ ѯ а҃тъ къ а̂рма́шїй а̂ппъръте́щи тебо́р҃ фа́че фъръ҃ме ѯ
въ҃зѹ҃таци фра́цилор҃ деш҃тъ҃рта́рѣ҃ пѹ҃те́рїй шѝ а҃воли́ничїе́й шѝ непѹ҃тинца҃ бо҃гъ
цїе́й шѝ несѡмени́а҃ ѯ Кѹ́м҃ дѣ̀ спре ѫ́нгаре пречи́й чѐ рѣ҃ѹ̀ сѡ а҃ѹ̀ пре дѫ́нса҃ ⁘
че҃чинестещи шѝ слѹ́жѣщи бо҃гъцїе́й ка оу҃нѹ́й до́мнѹ҃ ⁘ Ка́ре а҃тѹ́нчѣ҃ май вѫ́р
тось тѐ дѣ̀ спре мо́арте ѯ шѝ нѹ́поци съ҃ сѡ҃стъпѫ́нѣщи нѝчи о҃да́тъ҃ ѯ Дебе́й
съ҃ сѡ҃ а҃иби прѐ бо҃гъцїе ѯ нѹ́ сѡ҃ гропа̀ а̂ппъмѫ́нт҃ ѯ чѐ о҃ дѣ̀ предѫ́нса а̂мѫ́нлѣ
съ҃ врачнло́р҃ ѯ Къ ра҃ фїа́рѣ а҃сте бо҃гъцїа҃ ѯ Де сѡпъзѣ́щи тѹ̀ а̂ фѹ́це ѯ Ка́рѣ
де сѡбе́й рѣ҃сипѝ а҃тѹ́нчѣ҃ рѣмѫ́не ѯ Дрепт а҃чѣ҃а рѣ҃сипѣ҃щесѡка съ҃ фїе пѹ́рѹ
рѣ҃ кѹ́тине ѯ Нѹ́ сѡ҃ аскѹ́нде каспъ҃ѹ҃фѹ́гъ҃ ѯ Къ чѐ́л чѐ а҃сте а҃стъ҃зи бога́т҃
мѫ́не съ҃ фа́че съра́кѹ ѯ Пе́нтрѹ а҃чѣ҃а шѝ демѹ́лте о҃ри мїа́ѹ҃бенит҃ а̂рѫ́де ѯ
четѝнѣ҃ дѣ̀ дїа́теле оу҃нора ка́ре ѕѝчѣ҃ ѯ кѹта́ре съ҃ а҃нѣ҃ъ а̂стъпѫ́нѝ вїи́ле мѣ҃ле ѯ

МЪРГЪРИТЪЛ

шн кѹтъреле мошнле мѣле шн кăса мă, шн тоцн деачăста нецинем, нăръ сѫ пăжнирѣ имени нѹсъăре десъвършит. Къ дѣка небине моăрѫ фъръдевоă ноастръ лелъстăм ăлтора, шн недѹчем ла чѣлăлăтъ вїăцъ голи шн ръмăшн детолпе. Нѹмай ăчеă стъпăнеск пребогъцїе кăрїй ăичн нѹсъокотеск чедетолпе. Нѹмай ăчеă стъпăнеск пребогъцїе кăрїй ăичн нѹсъокотеск чесържипеск. Къ чела чедъ ăвѣрѣ лѹй спрăчнлор, ăчелѹă нѹмай нă требѹит ăвѹцїă ѫтрѹ чѣле чесъкѹбин, шн добăндинд съдѹсе ѫкалѣ пъчїй. Нă ръчеă ченѹфаче ăшă, шн майнаинте демоăрѫ лѹй ѻпїăрде пре ăвѹцїе кѹм ăрхи майръѹ. Пентрѹ чедаръръбнещи шнлăѹзи пречей чеă ăвѹцїе? къ пентрѹ дăнса кăдѹ ла мїй денебой шн дегрижи. Даръ че ăре маймѹлъ бо гатѹă декăт челсъракѹ? Нăѹ ăмăндой оѹнтрѹп кăре поарѫ? Нăѹ ă пăнтече кăре съхрънеск, Пентрѹ чедъ богăце съ ăнби слѹци мѹлце, Къ ăртребѹи нѹмай ѻслѹгъ съ ăнби, ѫкъ сăркъдѣ дой трей стъпăни съ ăнбъ ѻслѹгъ, Нă ръ девъпăре кѹгреѹ ăчăста, оѹнтăцибъ лачей ченăѹ нічи ѻслѹгъ шн майлеснеш фăкѹ требнле лор, къ пентрѹ ăчѣă нѣѹдăт дмнъѹ мă нн шн пичоăре, кă сънѹнетребѹиăскъ слѹци, къ дечи ѻтрѣбъ сăѹдăт ă фи нѣмде слѹци, къ нѹсăѹзндит ѫпреѹнъ кѹ ădăм шн слѹгъ, че ăчăста ă стеăнеăскѹлтърїй черпăре шн мѹнкъ. Нă ръ деції кѹ невоефъръ слѹгъ ăнби оѹна сăѹ доасо мѹлт, къ чецăнт бѹни мѹлцимѣ дечи слѹци? Ăѹ съгонѣ къ ѻăменїй кăндă оѹмбли прен тăрг? Къ нѹдоаръ оѹмбли кѹ хїăрълe? Ш пречăцци вен гъси сын гонещи? Нѹтетѣме ăтăжта къ нимени нѹтева мѹшкă кăц севор ăпропїă детине. Поате къ съокотещи батăякокѹрире къ оѹмбли дѣвăлома кѹ ѻăменїй. Măре небѹнїе шн рътътъцире ăсте ăчăста, съ ăнби вина чă некѹкăнтътоăре лăнгъ тине, шн пре ѻмѹă кăре е зидит дедăнзъѹ сългонещи депărте, ка съ ăнбъ лоă лărг сътрѣкъ добитокѹль челкѹ пăтрѹ пичоăре. Чеăсте майрѫ декăт ачăстъ добиточїе. Дѹмне зъѹ даръ лѣѹфъкѹт тоате кѹ ѻрăндѹăлъ майденаинїпе. Къ деăстечи нека шн майбогат декăт тоци ѻăменїй, нѹпоате фъръ ăжѹторюл челѹй майминкѹ. Кѫ нічи сърăчїй пот трънфъръдебогăци, нічи богăцїй фъръ десърăчи. Шн пентрѹ ка съкѹнощи майăвe, съфăчем доасо срăше, шн ѫтрѹ оѹнѹă съфїе тот богăци, шн ѫтрăлтѹă срăчи шн липсици. Шн съ вѣдем кăре сорăшѹ денtрачѣле доасо вапѹтă ăжѹнце тоате лѹкрѹрилe лѹй съ лефăкъ май прелесне. Пентрѹ къла ѻрăшѹă челор богăци, нѹăстенічи ѫ мещер, нічи лемнарю, нічи кѣлдърарю, нічи кроиторю, нічи плѹгарю, нічи питарю, нічи слѹгь, нічи ăргăт. Чине ѻăре ăрфиврѹт сълъкѹиăскъ ла ă чел ѻрăшѹ ăл богăцилор? Нименї. Къ ѻрăшѹă ăчела кѹмва пѹтă стă, Фїиндь липсит детоате бѹнътъцилe, съдѣ макăръ кăсе шн деăлтеле кă те требѹеск. Даръ нѹăстеăчеста лѹкрѹ фирескѹ, нѹмай съкăме ăколо пречей мещери, шн себе стрикă сфătѹă чел небѹнескѹ. Нă ръ ѻрăшѹă съ рачилор, нічи декѹмă ѫнтребѹăще деібогъцїă ачелора. Днрепт ăчѣă даръ кăнд беібедă пречинеба къѹ лѹческѹ деінафаръ хăйнеле, шн оѹмблъ кѹ мѹ

тъ

тъ чинсте ѕ шй кѹ глоатъ ѕ дешкйде нйима лѹй шйвей гъсй мѹлт прѧхѹ шй
цѣрйнь. Чѣ лдѹци ймйнте дѣ Пѧвелъ шй дѣ Петръ лпостолїй дмнѹлѹ:
лдѹци ймйнте дѣ преднпечю Іѡѧнь дѣ Пророкѹлъ Нлїе ѕ шй дентрѹ Тоци дѣ
дмнѹлѹ нострѹ Іс Хс ѕ карелє нѹлъбъ оуйнде плека капѹлъ съѹ ѕ лчелѹа рък
нъще шй оученйчилор лѹй. Нспѹнемъ де ърмъѣрце чинека денкой ла лпърцїе
шй ълколо фїйнд тоци божїй състечнйстъѣскъ ѕ съворовѣщи кѹ лппрлтѹлъ съ
мънжнчи пжйне кѹ джнсѹлъ ла ѡмлсть ѕ Нлйзнче къѣщи млйфрйчйнт декѫ
тоци? Дарь бей сѣте сѹй ла черю съслй лжнгъ лпърлтѹлъ тѹтѹрорь сѣфїй
стрълѹчнт шй тѹ ка шй лцерїй ѕ шй добжндѣщи слава шй бѹкурїѧ чъ несп
съ ѕ шй къ теленевѣщи шй те лдоѣщи? Дева требѹй съдлй блни шй мо
шїй ѕ ѣѹ зйкѹ къ шй вїлца тлсъкаде съдлйкѹ тоатъ бѹкурїѧ. Гѹ капен
трѹ съ лй креодиректъторїе ѕ лѹ боърїе ѕ лѹ стъпжнйре ѕ каре цнстъфлчепричйнъ
дефѹртншлгѹ (шй нѹ добжндъ окем еѹ лчаста) ѕ кжтъ лвѹцїе лй одлй
тоатъ шй телпрѹмѹтѣзи шй дела ллцїй ѕ шй денѹцѫжѹнереѹй мѹлрътлѧ
шй копїїй ѕъло ѕ шй пентрѹ чинстъ лчастъ трекътоаре нѹтеленевѣщи чѣ
ледлй тоатекѹ бѹкурїе нѹмлй съ лй боърїѧ. Нръ пентрѹ лппърцїѧ черюлѹ
каре сътъ лнаннтене ѕ каренѹаре сфършйнт теленевѣщи? Шй нѹмлй ла блни
неоуйтъм? Пъкат денекономщинца чловѣк ѕ къ лцептъм бѹнътъци ка л
чѣстъ ѕ шй лкъ немлй трѹдним ла чѣле трекътоаре ѕ шй нѹкѹномщем рѣѹ
тлтъ шй лштълъчюнъ дїаволѹлѹй ѕ къ пентрѹ лѹкрѹри мичи шй стрикате
нелипѣще дечѣлемлри шй бѣчниче ѕ недъ лѹт ка съне лстрейнѣже дечерю ѕ не
лрлтъ оумбръ ка сънескоацъ ден лдевъръ ѕ шй нентълѹчѣще прей висе ка съне л
дмнъм спре пъкате. Дирепт лчѣѧ дарь сънѹсокотим къ богъцїѧ ѫсте
мларе бѹнътлте ѕ чесъкжцингъм фрика лѹй дмнъзъѹ ѕ къ декафй чинева дирепт
шй дева лвѧ мѹлтъ лдрѹзнире ла дмнъзъѹ ѕ декафй шй май съркѹ декѫт то
ци ѕ лжѹнцей съръсинтъ къ амъръжюнилечѣсте деай ѕ лжѹнцей състйнъ нѹ
маймжнйле ла черю съсърѣце лѹй дмнъзъѹ ѕ къ лтѹнчъ лтѹнъврекѹлѹ некоїй
фѹце. Пачъ съфлчеприлъ лѹрѹл злче нечинстит шй фърълденичи офолосинцъ
спре ржспирѣ рътѹтъцилор ѕ шй нѹнѹмлй лчаста ѕ чѣ шй боалъ декаленй сѹ шй
молрте сѹ лѹт чева ден небой шй примеждїй ка лчѣстъ ѕ лтѹнчъ съвъ дерѹ
търъ банилор. Оунде сжнт лкѹм чей чесъ лбогъцескѹ? Карїй сокотескѹ
добжнда ѕ шй камете пеете камете лѹлндь нѹсъмлй сатѹръ? Лѹзи чезнче
лпостолѹлѹ Петръ. Лрцнт шй лѹр нам. Чѣѫсте млйфрйчйнт шй млй бо
гат декѫт глсѹлѹ лчеста. Нрълцїй съллѹдъ шй зйкѹ ѕ дй лтжтъ ш
лтжтъ зечи де мїй де галбени ѕ шй мошїй несокотите ѕ шй кѧсе ѕ шй слѹци.
Нръ Петръ шй Іѡѧнь кѹ съръчѧ съ лподобескѹ шй събеселескѹ ѕ лша ѫсте
чел ченѹаре ѕ къле аре тоате ѕ нрълчел челе аре тоате ѕ наре немйкъ. Къ
чел ченѹаре нйчи кась ѕ нйчи масъ ѕ нйчи алтъ хйннъ ѕ чедетоате ѫсте лнп
сйт пентрѹ дмнъзъѹ ѕ шй кжте аре лѹлъ тоате алелуй сжнт. Съ лдѹче
ла мнжлок пре лпостолѹлѹ Пѧвел мъртѹрїе кредйнчолесъ. Лчеста тоатъ

лѹмъ

лъмѣ ăъоумѣлăтѣ, къ фóлме, къ сѣте, къ голътăте, къ мірѣ лапъгă
ни шѝ ла карїйкрѣдъ ĥ идоли, нъ лакрединачóши шѝ прїăтени, кăръ дăтъш
толтъ лъмѣ лъ прїимнѣ капреоу̑н Апостол. Кăръ Ăнанїă шѝ Сапфира
мъăрѣлъй, Опринă пъцин лъкръ дептръ дăнїă бесѣрничїй лѣъ пїердъ̑т тол
те, пънѣ шѝ вíăца лор. Дăсъ ăлетăле сѣфíе пептръ дм̄нзъъ, ка сѣ̑нѣи
чѣле стрїйнека шѝ ăлетăле. Де шѝ порци хăйнекѣки, шѝ ещи флъмăндь
шѝ сечето шѝ голътекинъ́ещи, май фръмо шѝ майкѣсеăещи декăт чей че
мънăжнкъ шѝ бѣъ несокотнѣт. Дм̄нзъъ пептръ ăчѣăцаъ дăт бăни ка съ
сăтъри пречéл флъмăнд. Чé стракъ шѝ че простещи тъ, челăши пре дъми
нъзъъ шѝ кăщитъри Оменещи кăщици? Чéлăши пре богăт шѝ пре стракъ бă
тъ́ещи? Чéпъръсещи пре чéлче дъ, шѝ лачéл некъноскъторю нъвълещи?
Дм̄нзъъ пофтѣще съцдѣ, шѝ дїаволъл съмънїе пептръ фăчерѣ де бине.
Дм̄нзъъ ĥцдѣ ĥсътите шѝ вїăцачѣ кѣчникъ, кăръ дїаволъл ĥц кăщигъ
молѣртѣ чѣ вѣчникъ. ĥчéста къ батăжокърире, кăръ дм̄нзъъ кълăъде. Ăчé
ста тездăвнстъăще, кăръ дм̄нзъъ ĥц ĥплептѣще къ̑нъни. Ăчéста дѣвїă
нъмай ăнчи, кăръ дм̄нзъъ шѝ ăнчи шѝ ăколо. Оаре нъăсте ăчăста нѣъ
нїе мăре? Съ̑нъкъноащим харъл лъй дм̄нзъъ? Пептръ ăчѣă съзíче ăбѣ
ре, кă съ сăнѣъ чинева пептръ трѣба лъй? кăрънъ съсíе пептръ ăлцїй, къ
нъмай слъга пъзѣще бăнїй стъпънъстъ, кăръ чéл чей стъпънѣще ачéла ĥй
келтъăще. Ăтăта кăт нъăсте май небънéскъ лъкръ декăт ăсъфăче не
щине робь бăнилор, шѝ съцине къăсте стъпăн шѝ ел ăсте робь. Ела
спе легăт, шѝ пре ăлцїй васъсптъпънѣск, шѝ съвъкъръ шѝ съкеселѣще къ
чи сăъфъкъ́трóъ. Пептрък декей пофтѝ съте ăбогъцéщи, ничи Одăтъ
нъвей ăчетă бътăндъ́те шѝ кинъ́ндъ́те, пептрък богъцíă ăсте Одрăго
сте фъръсăцїъ, пептрък чéлор челăїе сѣте дехерубинцѣлъ дăр бă тол
тефăнтăннле манмъ́лт лисъфíче сѣте, ăшă шѝ пре богăт кăнд ĥл бей
вѣдѣ ăбăнд ăкъцíе мъ́лтъ, нъ́лъъдă, чел сокотѣще тикъло шѝ кинъ́нт,
пептрък нъ ăтăта пофтѣще стракъ́л чѣле чей требъ́ескъ, кăт пофтѣ
ще богăтъ́л чѣле мъ́ате. Богăт тъъфъкъ́т дм̄нзъъ ка съăжъ́ци пречѐ
сърăчи, ка сържинпещи пъкăтелетăле къ милостенїă пептръ мăнтъ́нрѣ ăй
тора. Дăтъцаъ дм̄нзъъ бăни шѝ ăбѣре, нъкасъй ăскъ́нзи пептръ рѣъл
тъъ, чѐ ка съй ĥпăрци пептръ спъсенїă съ̑флетъ́лъ́нтъъ. Чи́не ăъфóстъ
май сърăкъ декăт Їăіе? Кăръ биръă претоци богăцїй ăл ăбъцíе, ăбăндь
нъмай кожокъ́л чéл вéкю, шѝ ăшă хълїă толпе бъ́нгътъцíле ăлéцїй лъ́ми,
шѝ кăнще лъ́т лепъдăт сокотїă ăъ́ръ́л. Пептръ ăчѣă шѝ ĥпърíтъ́л О
врѣнлор ĥхлăвь сърăкъ́лъ́й Їăіе ĥй еръръ́шине съй кăъ́телъ́прь, шѝ кăнд
сăъ съ́ит спречерю нъ́ăвѣ нимúкъ ăлть сълăсе оучени́къ́лъ́й съъ лъ́й Ѿнсеъ,
фърънъ́май кожокъ́л, шѝ зичѣ. Къ ăчéст кожóкь ăдекь къ спръчíă, ăм
биръ́нт предиаволъ́л. Вéй шѝ тъ събиръ́ещи пре дїаволъ́л фúй сърăкъ, съ
биръ́ещи пăтнмиле. Пептрък къ Їăіе ăъ́лъсăт кожóкь оучени́къ́лъ́й съъ, кăрь

Хс҃ сѫ́нд҃ѹсе лѧ чѣ́рюри а҃ѫ лъсáт҃ но́лсѡ пр҃ѣ сфн҃тѫ́л лѹ́й тр҃ѫ́ а҃тр҃ѫ мощени́ре. Кѫ́нд҃ бо́м пѣ́ѧрдебли сѫ́нѫнедѣ́трнестъ́мь, чесъ́ничем҃ бл҃гословѝт҃ дм҃нъ́ѫ. Къмаймѹ́лть богъ́цѣ бо́м гѫ́ сѝ а҃колѡ́ дела дм҃нъ́ѫ, къ́нѣвасокоти́ чѣ́й чѣй пѣ́ѧрдем҃ кѧкѫ́нд҃ нѧ́мфи дѧ́т҃ сърѧ́чилор҃. Дебрѣ́ме чѐ дѐ Їс҃ѹ́сь нѫ́ а҃тѫ́т҃ немирѣ́м҃ кѣ́чи фъ́чѣ мѹ́лть милостенїѐ, кѧкѹ́м҃ немирѣ́м҃ дерѫ́пирѣ а҃кѹ́тѹрилор҃ лѫ́ карѐ а҃ѫ а҃тъдѹ́т҃ кѫ мѹ́лцимѝть ѕикѫ́нд҃. Дм҃нѹ́л а҃ѹдѧ́т҃ Дм҃нѹ́л а҃ѫ лѹ́т҃. А҃пре́ѹть кѫ Авраа́м҃ ва́ста, кѫ Їа́кѡв҃ себе́ пропокедѫ́нд҃ чинебапъ́ѕи кѫбѫ́ѫ҃ а҃чѐста. Дечи кѫ́нд҃ цисева тѫмпла́ дѣ́нтрѫ лѫ́крѫ́рѣ дїа́волѹлѹй съ пїѐрѕи а҃врѫ́л тъ́ѫ шѝ а҃вѣ́рѣ та, а҃ѫ дѐ хо́ци, а҃ѫ дѐ а҃лтъ тѫмпля́ре, мѹ́лцимѣ́ще лѹ́й дм҃нъ́ѫ, шѝ нѹ́тедѹче лабрѣжито́рн, кѣ а҃тѹ́нчѣ а҃доптъ ра́нъ бей дѧ дїа́волѹлѹй, кѣ́чи на́й грѣ́ит рѣ́ѫ, шѝ вла́фѹци дела́тине. Шѝ нѹ́тевамай бѫ́тѹй, кѣ́чи кѹно́ще къмѹ́лцнимѝта та шѝ а҃гѣ́дѹ́ла а҃ц҃ кѫщи́гъ кѹ́нѹни мѫ́ лѹминѧ́те дела́ дм҃нъ́ѫ. Шѝ а҃ша Їс҃ѹ́сь кѫ а҃гѣ́дѹ́ла а҃доптѐ а҃ѫ лѹ́т҃ чѣ ле чѐ лѹпїѐрдѹ́т҃. Ма́рѣ тѫ́ дебей а҃гѣ́дѹ́ѝ нѹ́нѹмай а҃доптѐ бей лѹ́а, чѐ шѝ а҃сѹ́тите денѹ́бей кѫ́рти, шѝ вїа́ца дѐ вѣ́чи а҃тр҃ѫ а҃пѣ́тѣцѧ́ чѣ́рюрилор҃. Къ рїѧ сънеа҃вредни́чим҃ то́ци а҃тр҃ѫ Хс҃ дм҃нѹ́л но́стр҃ѫ, Къ лѹ́й ѫ́сте сла́ва а҃вѣ́чїй вѣ́чилор҃ а҃мин҃.

КѪ КѢ́НТ҃ А҃Л҃, К҃Ѕ҃.

Ачѐлѹй а҃тр҃ѫ сф҃ци пърѝителе но́стр҃ѫ

ЛЛЫЙ ІѠА́НЪ ЗЛАТОО́УСТЪ

Пѣ́нтрѫ прѡ́нїа шѝ промндїа́ лѹ́й дм҃нъ́ѫ. (А҃дек҃ъ пѣ́нтрѫ мѧ́нлѧ те сокотѝ́нца лѹ́й дм҃нъ́ѫ), Бл҃гословѣ́ще Пърѝнте.

Пѣ́нтрѫ ка́ре лѹ́крѫ фра́цилор҃ шѝ пѣ́нтрѫ ка́ре причи́нъ дм҃нзе́ѫ но́стр҃ѫ чѐл мѧ́й нанѝте кѫносктѡ́рю на́ѫ пїѐрдѹ́т҃ дѐ а҃чепѫ́т҃ пре дїа́волѹ́л чѐл чѐ нѣ́ѫ а҃тълѧ́т҃ прено́н, шѝ нѣ́ѫ ско́с денвїа́ць шѝ нѣ́ѫ а҃дѹ́с спре мо́а́рте, шѝ денра́ю лапъмѫ́нт҃, шѝ а҃по́й ѕи кълоши́й дено́й а҃дь шѝ а҃мѹ́нка чѣ девѣ́чи? Спре а҃чѧ́ста ѕи́чем, кѣ дѐ а҃рфифо́ст҃ съ стъпжнѣ́скъ дїа́волѹ́л шѝ дѐ а҃рфи́ско́с прѐо́а мени кѫ сила́ денра́ю, а҃рь а҃вѣ сѡ́рече ка́ле а҃чѧ́стѣ а҃требъчюне. Ма́рѣ дѐ врѣ́ме чѐ дїа́волѹ́л дѐ а҃чѧ́стѣ пѹтѣ́ре ѫ́сте линѱи́т чѐ нѹ́май кѫ́т҃ сфъ́тѫ ѫ́ще шѝ а҃дѣ́мнъ прѐо́м҃ спрерѣ́ѫ, ма́рѣ нѫ кѫ вре́сѡ съпъжни́ре, Лабо́ѫ нолстрѣ а҃ѫ рѣ́мл҃ съ нѹ́л҃ а҃сѹ́лтѣ́м҃, ма́рѣ но́й дебѹ́нѣ́кое недѣ́м҃ сѣне стъпжнѣ́скъ ма́рѣ нѫ кѫ сила́, шѝ нѹ́л҃ бирѣ́ескѫ то́ц҃ пре дже́сѹ́л чѐ нѹ́ман чѐн бит҃ѣ житрѝй воѝнць. Ма́рѣ ѹ҃нѝй събирѹ́ескѫ дедїа́коли шѝ пѐнтрѫ лѣ́нѣ ло́рмерг҃ а҃м҃ѧ. Къ о҃мѹ́л чѐлрѣ́ѫ дешѝ грешѧ́ще на́ре ни́чн о҃стрѫмбѣ́тѧ́те де

МЪРГЪРИ́ТЪЛ

ла дїа́волъ́л че дин лѣнѣла́хи. Ши а́часта спъкъно́аще де́н мъ́лцимѣ че́лора
че биръ́е́ск (пре дїа́волъ́л) ши декрѣ́ме че пе́нтръ че́нрѣи са́ъ викле́ни кресъ
да́тъ че́н неконтор а́часта ́ште кѣ́чи на́ъ ъ́нде съ́ш ара́те китежїа́ лор, а́ша
дарѣ сърфа́че ши ла токмѣ́ла гъ́рїи, ши а́ о́кнлор, кѣ прин а́чѣ́стъ похтим
чѣ́лъ че нъ́спъкъдъ, а́декъ дин ведѣрѣ о́кнлор кадъ мъ́лци ла прѣ кърве́е, а́ши
дерѣ ши къ гъ́ря хъ́леск пре дми́нзе́ъ. а́лцїи фъ́лцъ ере́съри. дарѣ о́аре пе
тръ а́чѣ́стъ съфїе́о́мъ́л фърѣ ли́мвѣ ши фърѣ де о́ки? са́ъмъжнеле ши пи
чо́ареле но́астре съле́тъе́м? Кѣ́чи кѣ мъжнле но́астре сънт пане де сънце, ши пиоа́реле а́лѣ́ръ спре́ръъ́та́те? ши фпре́ънѣ къ а́чѣ́стъ ши о́ъ́ре
кле прїимѣ́ск мнѣ́чюня ши пъ́нгъре́ск съ́флетъ́л. Декрѣ́ме дарѣ че ши
мъ́нкъ́рле а́чѣ́стъ ши бъ́ътъ́рнли, (нъ́нъ́май о́мъ́лъ́и) че то́кма ши че
рълъ́и ши пъмъ́нтъ́лъ́и, ши мърїи, со́арелъ́и ши лъ́нїи, ши а́то́ате мъ́
цимѣ стѣ́лелор нъ́сънт дефоло́ дарѣ къ́м ко́рфи де трѣ́ъ, деврѣ́ме че сла
фъкъ́т пе́нтръ дърмъ́тъ́л о́м а́ша къ тинъ́лоше ши къ неноро́чире? со́аре
ве́ъи ръ́съ́л че́л фърѣ де ка́ле ла ка́ре къ кънтъ́л съ фдѣ́мѣ́ъ а́сѣ фто́арче?
дїа́волъ́л дарѣ дентръ ви́не ́ште ръ́ъ, ѣрѣ нъ́сал фъкъ́т пентрънои ръ́ъ,
кѣ девом брѣ нон мъ́лѣ́ъ ви́не вом добжнди дела джнсъ́л фърѣ девожлъ́и,
Ѣрѣ минънѣ чѣ мъ́ма́ре ши мърїрѣ а́нѣ́нрїи де о́амени а́лъ́и дмнзе́ъ ѣтръ
а́часта ́ште, кѣ прентръжнсъ съфлѣ́к о́амений мѣ́нѣ́ни, мъ́шкъ ши пресине
съмжънѣще, ши кънд нисѣ кѣщигѣ но́асъ а́часта прѣ́и тръжнсъ́л а́тънчѣ
нъ́поалте съ́фери бжнтъ́ла, ши спре́ а́часта зи́к оу́нѣ́и, кѣ денъ́сарфи де
пъртат дмнзе́ъ нарфи ѣшъ́лат дїа́волъ́л пре о́м денчепъ́т, Че́ком зи
но́и дарѣ спре́ а́часта? Кѣденъ́сарфи фъкъ́т а́часта нарфи къноскъ а́да
кѣ́т ви́не а́кѣ фра́ю, (ши́чи а́рфи кѣзъ́т денчѣ́а че́ гжндїа́ кѣ а́сте то́ма
кѣ дъ́мнезъ́ире, са́ъ спзи́кѣ не дъ́мнезъ́ире ши мъ́ндїе) сарфи погерѣ́ъ кресъ
да́тъ, Пе́нтръ кѣ ѣтратжта нѣлцимѣ съ ѣнъ́лцасе ши съ ѣкредѣ́нчисе
пре сине кѣ́т а́цепта́ ши дмнзе́ъ а́фи. Че́дарѣ нарфи ѣдрънзнѣ́т ель съ фа́
кѣ денъ́сарфи ѣцелепцѣ́т кѣ а́часта кѣдѣре? а́сѣ съ зи́чѣ́м кѣ де нафи
сфътъ́нѣ́т дїа́волъ́л нимѣ́к прѣ а́да́м, со́аре фирар ръ́ма не грешѣ́т де съ́р
парѣ не́лъ́кълтърїи? А́часта нъ́а́сте съ́со́зичем, пе́нтръ кѣ а́чѣ́ста ка́ре
а́ша де́лесне са́ъ съ́пъ́ъ демъ́ъре мъ́ка́рѣ де нарфи ши фо́ст дїа́волъ́л къ
ржнд дентръ ви́не а́рфи кѣзъ́т ѣне а́лъ́кълтарѣ пъка́тъ́лъ́и. Кѣ декрѣ́ме
че а́ъ прїимѣ́т ель а́ша ле́сне ѣшъ́лъчюнѣ а́лтъ́а, ѣ́тъ кѣ́ши мѣ́ни нан
те де ѣшъ́лъчюне не грижнѣ́к а́ъ фо́ст, кѣ дїа́волъ́л на́рфи пъ́тъ съ а́дъ́кѣ
а́тжта ръ́ъта́те де а́рфи фо́ст съ́флетъ́л лъ́и дещепта́т. Дарѣ декрѣ́ме
че ера́ а́часта съфїе́а́ша, пентръ кѣ́ре́лъ́кърѣ дѣ́де дмнзе́ъ лъ́и а́да́м порънкъ
ка а́часта? къноскжндъ́л пре́ел ман ѣнаннте кѣ́бласъ́ка́зѣ ѣпъка́тъ́л не а́лъ́
търїи. Ши пе́нтръ кѣ́чи нъ́ъ да́тъ лъ́и а́часть порънкъ? ера́ се́мнъ ма́и де ма́и
ма́ре гри декжт кжд нъ́нарфи да порънкъ, ѣкъ фїе́ъда́м а́бжд ъ концаса ѣтра
четаки негрїнн прекъ́са а́рѣ́ъ́та́ мапре́ъмъ, ши ни о́порънкъ нъ́прїмїа, ни дърфи

рѣмасмжнкжнд шн бжнд, шн десфѣтждуст оларе ачѣ лѣне денодихна шн
десфѣтарѣ ен, ман спребине ау ман спрерѣу лау дхс? чн денпоате аіабе ма
стекъ ламаре рѣутате ау кѣзут каун неконоскѣторюче афост. Кѣ кѣ
нъдѣжде нуакѣ съ анвъ немурирѣ шн астѣмент думнезеіри, чн ачастъ нъ
дѣждефінд, акъдонъ, шеанълцждуатраіжта некуноцинцъ шн мждріе
атжта кжт нъдъждун съфіе дмнзеу, шн ман бжртос къ ничикум нукредѣ
акрединца пречела чен фъгъдуіа лун, чн декрѣме чеадекъратаѣ немурирѣ,
оунде на аждунс мжндріа? чине нарфн греши? кжнд арфн акуата предмнзе
къ ел дупъче несудат порука аша фъръ десокоѣлъ нау бъгат самъ пре
дмнзе каре мудат лун порунка ачаста денарфн аузит ничикум дела дж
суа, лесне нарфн щіут кум къ тесте супус, къ денусарфн педеуит пентру
фаптеле чѣле рѣле ничи пентру чѣле буне сарфн чинстит, муліци даръ
нукредѣ лакуважнтуа акъіерій, шн дефаптеле чѣле буне фуціа кадепрічи
на рѣутъцилор шн фъчѣ рѣутатѣ алоку дебунътъци. Шндекрѣме челуа
атрачатѣ луме бреднічіа тоа, марелуру сокотіа афн ачѣа, шн кубжтуждеа
къцін алфъчѣ мничнеос, чи кастнабецн ачастъ некреднцъ, ничи нородуа че
неѣъца съажунгъ манрѣу, небъгжнд сѣмъ днрѣпттажудекатъ алун дум
незеу, мулц дин чеа чегрешъску, анчѣ съмунеесік, шн лаунін нупентру
рѣспътнрѣ фаптелор, шн пентру къчи нуфачелатоци анчи педеуа, акредн
цѣзъ кубжнтуа жудекъції, ѣръ деши ман анаинте де жудекатъ премуа
ци педеуѣще, дещѣптъ пречен че ку мулт сомну дорму, пентру къ пе
деуиндусе оаменій чей рѣй, муліци дефрика педѣуій съ ацелепіческу,
каѣ ну пліцъ шн ен ка шн ачеа. Ашждерѣ ѣрѣш чеа че нусъ педеуе
ку анчи пентру пъкателе лор, аре дмнзеу алтъ врѣме съй педеуѣску,
прекум шн кани, карele учисе пре фратесъу абел, шн анчи сау мунчит,
шн аколо авѣчи, шн съфъку пилдъ атоатъ лумѣ, ас мунчѣще
дмнзеу кжте содатъ шн претоци апреунъ, прекум ау фъкут ку потопу
азилele луй ное, апру ацелепчюнѣ амуатора. Похтѣще шн боѣще
дмнзеу шн пре оаменій чеа че нукредѣ ел, съкрѣпъ класъи спъсѣску, пре
кум зиче сингур. Кѣ нам венит съ кіем пречен дрепци, чи пречен пъкъто
ляпокъінцъ. Ѣръ дѣка накруу оаменій съсъфакъ ман буни шн съкуноскъ
адебъруа кужатжта небоінцъ шн ертъчюне че ау добжндит дела дмнзеу де
врѣме ченичи атунчѣ нуѣалъсат дин мжна луй, тѣ даръ кѣ де бунъ бое
алор сау скъпат девіаца чѣ черѣску, Дмнзеу апрачастъ віацъ дъ оа
меналор тоате бунѣтъциле луй тутурор тоікма, кѣ пре соаре ал рѣсаре
шн челор буни шн челор рѣі, шн плоаѣ шн челор дрепци шн челор сржбн,
шн алтеле тоатте але ачещій віеці, дупътребуінцъ ле дъружще. Дечи де
фаче атжта бине шн кикерниселъ врѣжмашилор луй, Дарѣ кужат ман
бжрто ва кѣута спре чеа чел кред шій служъску луй, ѣрѣ пентру кѣчи
нау ско дмнзеу пре діаволу ден мижлокуа луміі? кѣтърѣ ачаста зичем
кѣ жсте оун луптъторю шн дій рѣзбоінничи. шн бор съжсъ ла рѣзбою ку

луѣтъ

лъптъторюл ачела. Дечи оунъл дентръ джншїй есть дѣ мжнкърилор, шн бъутърилор, шн денлъкомга пжнпечелъй есть фак молле шн слаб. Кър алтъл небойндъсе къ лъптърнле шн къ немжнкарѣ, шн къ двъцътъ ра, дабе асте тътърор къ ва бирън, Дечи девей оучинде пре ачел лътъ торю, къ карелe дентра чещи дон лбей асъмбна? Оаре кучел лѣне шн лаком? Дъ кучел небонторю шн ажънат? Дабе асте къе астѣмене къ чел че сав небонт шн мълт ав сестенит, пентръ къ ачела аре стржмбъта те оучнгжндъсе лъптъторюл, кър чел лѣнеш де арфи шн бі ълъптъторю, нар авѣ стржмбътате де чел небонторю, че дннтралъй лѣне акъпъут. чела дарѣ че асте слабъ къбойнца шн лѣнеш мъкарѣ денарфи дїаволъ, кърждъ кадe, шн фмаре ржпъ аръътъцїи шн апъгжнътъцїи въ сърпъ пресине къ девом черка пре амърънтъл шн мьдълърнле ноастре левом афла къ сжнт причина пернїй денънебом пъзи. Дъ нъ денфирѣ лор, че непаза ноастръ. Насокотѣще къ сокюл сав дат омълъй дела дмнзеъ касъ бадъ лъмѣ, шн съ салъвѣски пре зидиторюл шн стъпжнъл лъмїй, кър де нълевей пре бън бине пре оки ѣц адъче причинъ декърве, шн лнмвъ цисав дат касъ лаъзи шн съ салъвещи пре дмнзе, кър де нъсовей пъзи бине, ѣцвафи цие причинъ дехълъ шн декъвинте проасте. Мжни цисав дат касъле рждичи пређле спре рътърюне шн мълцемире, кър де нълевей пъзи, левей тиндe спре ръпирн шн лъкомїй, пнчоареле цисa дат касъ алеци спре фѣте бъне, Адекъ лаболнави ла чей ѣкиш, ла бесѣречи, шн съръбъторнле сфѣцилор. Кър денълевей пъзи, кей фаче къ жле лъкрърнле дїаволълъй. Кезндарѣ къ челъй слабь тоате ѣй сжнт де прикъчюне? шн токма шн ербнле чѣле бъне шн фолосноаре пречел слабь ѣл дък ламоарте, нъ денфирѣ лор, че ден непътинца челъй слабь. Пентръ ачаста дарѣ кжнд ведем лъкрърн не токминте шн търбърате, съпъ винъм пре дмнзеъ, шн съ гжндим къ ачѣстѣ сжнт несокотите де джнсъл, къ фъртънле шн търбърторнле, шн нетокмѣлеле оунеле сжнт денвреми, алтеле денгжндъл чел рѣ, Кареле мъкарѣ мїй де токмѣле бъне арѣ авѣ ѣтръ сине (тот съгрешаще) кашн сокюл кжнд аре боалѣ, де арфи соареле мъкарѣ шн ѣнамїадѣ зи, тот ѣтънверек вѣде, кър кжндъе съпътос шн съра поате съмѣргѣ оун де вакрѣ фърѣ дегрешалѣ. Ашл дарѣ шн сокюл минцїй ноастре, пънѣ ѣкжт асте съпъто тоате чѣле бъне левѣде. Кър кжнд асте гжндъл ностръ ѣтънекат шн стрикат токма шн ал черю делвом съи лачѣле де аколо дъмнезеещи превири мълѣ търбърare шн нетокмѣлѣ нъвапърѣ, пентръ ачаста дарѣ нячи дела тоц нъчѣре дмнзеъ ячѣ жъдекатѣ, касъ нъсѣ сочеаскѣ де ѣвїаре шн съсѣ нъдъжъдъскѣ де жъдекатѣ, шн ка къ шарфидат съма тоци пе ачастълъме, нячи прѣоци ѣйласѣ дмнзеъ съсѣ дъкѣ непедепщи, канъ кърѣш съгжндѣскѣ къ сжнт тоате несокотите мѣ ѣнаните. Кър де нъкрѣде нещине ѣвїѣрѣ, съсокотѣскѣ къ минтѣ лъи,

кжте

кѫте шн кѫте Îѫфъкѫт дмнзéѫ деѫнденѫ ёра, шн Îша калѫ Ѳкрединцáре шн пéнтрѫ Ѳкíерь Îчѣа Îтóлтълѫмѣ. Шн кѫм кѣ дмнзéѫ Îѫлѫáт пѣ мжнт дѣѫздинт преѻмь, дарь пѣмжнт наѫфóст май Ѳнаннте, кѫм дарь пѣмжнтѫлá съ фъкѫ ѻм? Кѫм Îчéст пѣмжнть чѐ нѫёра съ кѣзх? Шн чéфѣлю деѣлемéю áре? Шн чéÎсте дѐ десѫпѣлá пѣмжнтѫлѫй? Шн чѐ дѫпъ Îчѣа тáрѣш Îсте дѫпь пѣмжнт? Шн кѫм саѫ фъкѫт тóлте дéнпѣмжнтѫлй Îчéста? Ăдекъ нѣмѫрнле чѣле мѫлте Îле добитóачелор, шн дето Ѳфѣлюлá дѐ съмънътѫри, шн фрѫмхсфцеле чѣле мѫлте Îле копáчило. Тáрѣ Îчáста Îсте май непричепѫтъ шн неповéсліть тáинна Ѳкїéрїй. Кънѫ Îсте Îсѣмене кáкѫм Îй Îпринде фъкáге, шн нйчи кѫм съ нѫ фíе фок, нйчи кáсѣ кѣзжнá съѻ Ѳноещи, кѣрїа фíнницъ съ нѫсь вáзѣ, чѣа ченнестáре нóлѻ мáн кѫ небóе ѻлѫфъкѫт мáн Ѳнаннте, ка днктрачáста мă лéсне съне Îрáте, тáрѣ шн дин нáщерѣ нóастрѣ, Îѫ нѫ Îсте Ѳтжю пѫцинѣ съ мжнцѣ шн Ѻáрече флéгмь, шн фъръ кип шн не Ѳфрѫмхсецáтѣ съ сáмънѣ Ѳгтьѫлá чéлче прїнмѣще съмжнца, деоѫ́нде съфáче Îтжтатокмирéлдобитó кѫлѫн, бéри кѫбжнтътóрю бéри некѫбжнтътóрю, дарѣ грáѫлá? нѫ Îсте грѣѫнцѫ голѫ? шн дѫпъчѐ съ сѣмънѣ нѫ пѫтрезѣще? дарѣ деоѫ́нде съфáче спúкѫлá шн пáюлá шн рóдѫлá, шн чѣлѣлáлте тоате кáшн Îчѣстѣ, де мă те ѻри íкáде бо съмжнцъ десмокинѣ пе пѣмжнт, шн прúнде рѣдъчúнѣ шн съфáче пóмѫ шн дѣ рóадѣ. Îчѣстѣ дáрѣ тóате ле прїнмéщи шн нѫле мáн черчетéзнчѐ нѫман предмнзéѫ Ѳлá черчетúзи шн Ѳпнтéщи кнкенисúрѣлѫ, Кѫм префáче шн Ѳкїáзѣ трѫпѫрнле нóастре? Дарѣ оѫ́нде Îчѣстѣ крѣдни че деертъчúне? Дарѣ пéнтрѫ кáре прúчúнѣ Îѫ лъсáт дмнзѣѫ пре дїáболѫлá, оѫ́ндѫх ка Îчéла пжнгърúт шн некѫрáт съне Ѳпїáдече шн съне Îрѫíче демѫлá теѻри Ѳпъкáте? Лъсáтѫлаѫ прѐ Îчéста, ка дефрúка връжмáшѫлѫй Îчéстѫа, шн дебъттъмáрѣ чеÎщепттъм съневíе делаéлá, съвéм мѫлтѣ шн мáре пáзѣ, шн пѫрѫрѣ сънепъзúм кѫ привнгѣрѣ. Дарѣ чéтемнри кънчнѫ Îѫ лъсáт пре дїáболѫлá? Îчáста ѻÎѫфъкѫт кънчн грижáще шн небожще пéнтрѫ мжнтѫúнца нóастрѣ, шн дещепттжндѫне пре нóй дéн сóмнѫлáфнїй, шн гѣ тúндѫне прúчúнѣ де кѫнѫúнн. Пéнтрѫ Îчáста Îѫфъкѫт шн мáтка фокѫ лѫй, Îдекъ тáдѫлá, ка тѣмерѣ мѫнчилор шн несѫферúрѣ тáдѫлѫй съне дѫкъ пре нóй ла Ѳпъръцíа чérюрилор. Шн тáрѣ девéй фáче бре оѫ́нбúне чевá шн нѫ вéйлѫа пéнтрѫ éль плáта Îй, нѫц тарѣрѣ нйчи тетѫрбѫрá, къ дѫпъ моă те Ѳвѣкѫлá чéлче íнтóрю телщѣптъ плáтакѫ мѫлтѣ добжндѣ, шн Ѳпъръцíа лѫй дмнзѣѫ чѣ вѣчнúкъ. Ăшнждерѣ тáрѣ девéй фáче брезѻфáптъръ шн викáѣнѣ, шн нѫтевéй педепсн депрáвнлѣ, шн де пѣрúнтеле тѣѫ чéлче сѫ флетéскѫ, сънѫцпарѣ кѣвéй сúкъкá непедепсúт. Кънчн кѣ Îколо телщѣптъ мѫнкá чѣ вѣчнúкъ Îтáдѫлѫй, денѫтевéй покън шн пѣрѣсн депъкáт прéн фáптеле чѣле бúне, кѣ зиче. Ласете дерѣѫ шн фъ бúне. Тáрѣ десевá Ѳтжмпла съц пáрѣ рѣѫ кънчн бéзн пре Îлцїй кáрїй бїецѫéскѫ кѫ виклешѫгѫри

шн кѫлъкомїи, шн ѫ богъцїе, шн кѫ норочирн съдесфъштѣѕъ ѳбѫнъштъцн
ле ачѣстѣ, шн тѫ теамъръцин пентрѫ лѫнгъ ръбдарѣ лѫй дмнѕъѫ, ѫдѫ
цнамннте кѫци оамени фъкъторн деръѫ сѫнт депъзескѫ кънле чѣлерѣле,
шн оучигъ прекълъторн, кѫци сапъ зндѫри шн мормѫнтѫри шн фѫръ, кѫци
ададпъ прелцїи кѫ отрабъ демѫрѫ. Даръ кадесе оаре пентрѫ оунеле ка а
чѣстѣ съдефъймъм прѣ жѫдекъторюл дмнѕъѫ? Ба нѫсъкаде, пентрѫ
къ дебавѣ прѣенсъй пѫе деакѫмсѫпт жѫдекатъ, шн прѣчел чефаче ръѫ
съл педепсаскъ, ѫръ прѣчел чефаче бине съличнѣтѣскъ, шн ѳкѫнѫнатсѳ
трнмицъ, ѫтъкъ сѫнгѫр тѫчери педѣпса, шн майнаннте пре тине те ѳ
ждецн. Сокотѣщекѫ минтѣ таомѫле, кѫте ай грешит ѳтоатъ бїл
цата? кѫтекей афла ѳжедекатя морцїй, шн бей кѫноаще къ ѳдарѫ ѳч
сте цїе ѳделѫнгъ ръбдарѣ шн блждѣцелелѫй дмнѕъѫ, шн деачастя съте
мннѫнезн, къ дѣркрѫ дмнѕъѫ съпедепсаскъ претоци пентрѫ грешалелелор кѫ
тефакѫ, нарѫжѫнце тотнѣмѫл оменескѫ, чесарфистннеѫ. Пентрѫ ача
ста даръ фрацилор съневъздем, къ нпчи ной нѫгрижим ѫтѫта
пентрѫ спъсенїа ноастръ кѫт грижаще фъкъторюл нострѫ дмнѕъѫ, нпчи
немсте ноасѳ ѫтѫта грижъ съпѫпъцим бреоумъръѫ, кѫт ѫсте лѫй дмнѕеѫ
карелеѣѫ дърѫит ноасѳ сѫфлетѫл нострѫ, къ дмнѕъѫ нпчила прймеждїй
нѫласъ прѣ оамени пѫрѫрѣ съсъ бжнтѫмскъ, ка съпхъстрѣкъ шн съпїаръ дѣ
ѳтристаре, нпчи ѳрѣш ла норочирн шн ла патиме бѫне ѳй ласъ ка съпѫсъ ле
небѣскъ пентрѫ мжнтѫинца лор, че кѫ скимъторнле ачѣстѣ ѳмѫате фѣлюрн
спъсенїа лор токминдѣ лѫкрѣѕъ, пентрѫ къ оКорабїе денѫба авѫ кѫрма
ю нѫпоате състѫ, чѣ прелесне сева ѳнека. Даръ ачастъ лѫме кѫм арфи
пѫтѫт състѣ ѫтѫцѣ ѫнн, денар авѫ чине окнберннсн? шн пентрѫка съпѫ
мѫѕнкѫ ѫлтъ, сокотѣще тѫ ачастъ лѫме чеѫсте препъмжнт кѫм архѳ о
корабїе, шн черюл вѣтрнла, коръбїарїй оаменїй, шн лѫчїѫл мърїй съфїе
бѣзна чѣ фърдефѫндь. Кѫмдаръ ѳтратѫцѣ ѫнн нѫсаѫ ѳтѫмплат нпчи
одатъ ѳнекаре шн перире ачещїй коръбїй ѳтоатъ лѫмѣ? Ласъ окорабїеѳ
тро ѕн фъръ коръбїари шн фъръ кѫрмачю, къ ѳдатъ обей бедѣ ѳнекатъ.
Даръ ачастъ лѫме аре. ѫѕ, шн маймѫлт деанн, шн нпчи ѫна ка ачаста нѫ
пъцит. Шн ѳкъ чѣѕнкѫ еѫ корабїе сѫ лѫнтре, околнвъ дефаче нещине
вїа лѫй, шн дѣка кѫлѣце вїа шн олась пѫстїе, демѫлте сѳрн нпчи доасѳ ѕн
ле нѫ стъ, чѣ ѳдатъ състрикъ шн кадеа. Шн декрѣме чѣ сѳколнвъ нѫпоате
съ стѣ негрижѫндь нименѣ деа, даръ ѕндирѣ черюлѫй шн ѳптъмжнтѫлѫй
фїиндь ѫтѫта дебѫнъ шн минѫнатъ, кѫмарфипѫтѫт състѣ ѫтѫцѣ ѫнн
нестрикатъ, фърѣдегрижа шн кнверннсала кѫнва? Фѣръ пѫтинцъ арфн.
На сокотѣщем подоаба шн ѳфрѫмѫсецарѣ черюлѫй кѫц ѫнн аре, шн нѫсаѫ ма
негрит? Кѫноаще шн пѫтѣрѣ пъмжнтѫлѫй, кѫм нѫѫ слъбит пжнтечеле
ѳтратѫцѣ ѫнн нъскжнд ѫтѫтѣ фѣаюрн десъмънътѫрн? Ашнждерѣ шн
нѕвоаръле шн фжнтжнле кѫм нѕворъскѫ тотдѣ оѫна шн нѫманѫсакъ? Со

ко

котѣще шѝ мѧ́рѣ кѫ́терѫ́рн прїимтѣще , ѿ́ръ пестемиѣсѫ́ра е́н нѫ́маѝ кобѫ́р
шлще . Пентрѫ́ а́часта дарѣ сѣкла́де ла фїеще кла́ре фа́пте ден кѫ́те сѫ́нт
нѫ́минте шѝ фѣкѫ́те де́ дмне́ѣѫ́ сѣзи́чем , Фо́арте сах мѣри́т лѫ́крѫ́рилеа́ла́е
дмне , кѣ толте кѫ́ ѧ́челе́чюне лѣ́и фѣкѫ́т . Дарѣ кѫ́м стѣнѫ́фїе фѣрѣ кла́
ле а́часта кѫ́нд ведем президторю́л де́ка́се , шѝ пречопланторю́л де лѣ́мне
чопли́нд шѝ тѣ́нд кѫ́ фнристре́ѫ́л , шѝ нѫ́л маѝ ѧ́требѣ́м пентрѫ́ кла́ре лѫ́крѫ́
лефа́чи а́ша ? А́шѫ́ждерѣ шѝ предо́фторь кѫ́нд дофторѣ́ще пребо́лнаки , оу
нора лепае кѫ́рнѣ , пре а́лцїѝ ѧ́ѝ ѧ́рде шѝ лелась сѫ́нце , ѿ́ръ пре а́лцїѝ ѧ́ѝ ѧ́
кѝде ѧ́локѫ́рн ѧ́тѫ́некоасе , шѝ ѧ́ѝ кинѫ́щекѫ́ фоаме шѝ кѫ́сѣ́тѣ , шѝ ноѝ
а́чѣ́стѣ лебедем фѣкѫ́ндѫ́ле нѫ́испитнм сѣзи́чем пентрѫ́ че́факѫ́ часта шѝ
чѣ́ , че́ нѫ́маѝ че́тѣчем , ѿ́ръ ѧ́целе́чюнѣ лѫ́ѝ дмнзѣ́ѫ́ чѣ неспѫ́сѣ ѻ́дър
моним шѝ ѻ́черчетѣ́м ? ѿ́ръ дева кр̄ѣ чинева сѣфа́кѣ милостѣ́нїе пентрѫ́ че
спра́чи , шѝ че́ѝ чесѣ а́флѣ ѧ́невое , черчетѣ́м пре а́мѣрѫ́нтѫ́л шѝ зи́чем , Пен
трѫ́ че́а́сте кѫ́тареле спра́кѫ́ , шѝ кѫ́тареле ланѫ́ит ? сах кѫ́тареле бога́тѣ ?
Дарѣнѫ́теплечи жосѣ́ле кѫ́но́щи пресѝне че́е́щи ? шѝ сѣпѫ́ѝ легѣтѫ́рѣ лѝмѣ́ѝ́л
ле , шѝ сѣц сопрещи мнѣ́нѣ сѣнѫ́черчетезн фѣрделѫ́кр̄ѫ́ , че́ нѫ́маѝ ѧ́цсокоѣ
ще мѫ́лцимѣ пѫкѫ́телор тале . шѝ де́е́щи черчетѣторю , чѣре ѧ́тѫ́жю цїе пе
дѣ́пеѣ пентрѫ́ черчетаре шѝ пентрѫ́ кѫ́винтеле чѣле рѣ́ле чѣ́ѝ́зи , кѣ сѣкла́де
сѣте черчетезн претине ѿ́ръ нѫ́ пре́ дмнзѣ́ѫ́ , де́ ѧ́дасоци спре пѫкѫ́теля тале
шѝ алтепѫкате маѝ грѣ́ле . Дарѣ кѫ́м нѫ́сѫ́нтѫ́ оу́неле ка ѧ́чѣ́стѣ брѣ́дниче
ѿ́дѫ́лѫ́ѝ , детрѫ́ ка́ре милостнеѫ́л шѝ ѧ́дѫ́рѣторю́л Хс дмнзѣ́ѫ́ ѝзѣ́ѣвѝндѫ́не
претоци , сѫ́неѧ́бредниче́аскѣ ѧ́трѫ́ ѧ́пѫрцїа́ лѫ́ѝ ча́черѣ́скѣ , ѧ́преѫ́нзѣ кѫ́ то́
цисфѣнцїѝ́ амнн .

КѪ́ЗНТ ЙЛ́ КЗ
Йчелѫ́ѝ ѧ́трѫ́сфнцн пѫрнителе но́стрѫ́

ЙЛ́ЛЪЙ ЇѺЙ́Н ЗЛАТОЎ́СТЪ .

Пе́нтрѫ́ покѣ́нѣцѣ , шѝ пентрѫ́ ѧ́пѫра́тѫ́л Дв̄дь , шѝ пентрѫ́ ѧ́лѫ́ѝ Оу́рїе
(мѫ́ре) . Кѫ́гословѣ́ще Пѫрѝ́нте .

тѣ ѧ́стѣзи фра́цилор̆ сѫсѝ лансо́ѝ фѣрнчи́тѫ́л Дв̄дь , шѝ нисѫ́ чи
тѝ́т дѧ́скалѫ́л кѫ́нтѣре́цѫ́л веселе́ѝ , кѣчи кѫ́нд ѧ́шпорнѣ́ще лѣ́ѫ́
та чѣ ден Дх̄ѫ́л Сф̄нть прен Ѱа́лми ѧ́дѫ́лчѣ́ще лѫ́зѫ́л , шѝ ѧ́целе
ц̾ѣ́ще гн̄дѫ́л . Пентрѫ́ ѧ́часта ѧ́ѫ́тоѝмит дарѫ́л Дх̄ѫ́лѫ́ѝ сф̄нть
сѣстыкѫ́нте маѝ ѧ́то́лте зи́кле́ле детоѝ́т сѫ́флетѫ́л кресѝнне́скѫ́ , ка
сѫ́не веселѝ́м ѧ́ѫ́зѫ́л но́стрѫ́ , шѝ сѫ́нефолосѝ́м сѫ́флетѣ́ще . Ми́е демѫ́ѝ́те
ѻ́рѝ ѧ́мѣ́ѝне демѣмѝ́рѫ́ шѝ зи́кѫ́ кѫ́кѫ́цетѫ́л мїе́ѫ́ , пентрѫ́ ка́релѫ́ѝкр̄ѫ́ ден то

те сфи̑теле скрипту́ри а̑лелу́їй бе́ки, шѝ а̑лечеїй но́асъ, май му́лць ка́рте
лу́й Дъ̀дь съ̑ю́бе́ску крещи́нїй, шѝ ну́май а̑ча́ста во́р съ̑съ̑и́бъ ф̑гу́ралор пу́
ру́рь. Мъ̑усн съфъ́ыкъ̀ ма́ре пу́йто́рю дельцуе, шѝ фа́цъ къ̀тръ фа́цъ а̑у́къ
ру́рь. Ку́ шѝ прѐ Дми́зъу, ка́реле неа́ра́тъ то́атъ хиднрь лу́й Дми́зъу денчепу́т,
шѝ прѐ хидиторю́л проповедуи́нду хи́че. Денчепу́т фъ́ыкъ̀ Дми́зъу Ч̑е́рюл
шѝ Пъмя́нтъ́л. Шѝ а̑у́фъ́ыку́т съ̑ка́рте ма́ре шѝ плинъ̀ дѐ то́атъ ф̑целепчю
не, шѝ а̑бїа̀ ну́май съ̑да́тъ о̑чеи́м ф̑тру́и̑ а̑ну́ ла то́атъ бесъречиле. Ч̑ѐ
бе́й хи́чекъ а̑чъ̑а̀ а̑сте а̑ле́цїй чеїй бе́ки. Даръ спре четирь думи́незеещилор
е̑ва́їй чебей съхи́чи? ка́ре проповедуе́ску минуи́нле венирїй лу́й Хс, оу́нде моа
ре̑ лу́й хдробиць, шѝ дра́чїй ну́май деморуи́къ фуг, шѝ сърикацїй кукувжи
ле́ ску́рецеску, шѝ о̑рбїй дин лу́т ли́псъ фи́рїй лор добжнде́ску, ши, е,
де о̑мени дин, е, пжни ф̑пусто́ю съ̑са́турь, оу́нде мощенъ̀це тжлхарюль
ра́ю́л, шѝ ку́рва съ̑ла́фъ̀ май ку́ра́тъ декжт сърьеле, оу́нде шѝ репезиишурнле
Ісорданулуй съ̑ сфи̑цеску прей сфи̑цирь суфлетелор но́астре, шѝ оу́ну́л нъ̑ску́т
фїю́л дѐ пъри́нтеле деи́ чёрю съмъ̑рту́рнсъ̀це, оу́нде Хс ф̑ноаще вїа́ца но́астъ̀
спре мжнту́ире, шѝ стригжнд хи́че. Ферични́ци чей съ̑рачи ку дху́л, къ а̑лорь
а̑сте ф̑пъ̀ръ̀цїа чёрюрилор. Ферични́ци чей флъмжнзи шѝ ф̑сепошаци дедирепт
та́те, къ а̑че́ць севор съ̑тура̀. Дарь шѝ а̑чъ̑сть ле́ци ну́май о̑да́тъ са́у де
до́аса̀ сэри лечети ф̑тро съ̑пътъмжнь. Ч̑ѐ мъ̀ бей хи́че, къ кунуи́нле ч̑ёле ф̑
пъ̀ръ̀те́ци нусъ̑каде ф̑то́алте хи́леле съ̑лебазъ̀ тоци. Дарь чебей съ̑хи́чи спре
ферични́ту́л па́ве́л ри́тору́л лу́й Хс въ̀нъ̀тору́л а̑то́алть лу́мъ, ка́реле ку па́
тру́ е̑пистолїй ка кунице мре́жи съ̑флете́ци то́алть лу́мъ а̑у вжна́т, ка́ре
ле са́у ръ̀пи́т пъ̀нъ ла а̑ла́ трена́ть ч̑ёрю, шѝ са́у а̑дуу ла ра́ю, ка́реле а̑у а̑фла́ть
та́инеле ф̑пъ̀ръ̀цїей лу́й Дми́зъу, ч̑ёле ченуи́поалте о̑м съ̑легрьма́ску, ч̑е шѝ
пре а̑че́ста дедо́аса̀ сэри ф̑чети ф̑ съ̑пътъмжнь, шѝ мъ̀ е̑пистолїа лу́й нусо̑цине
ф̑гура но́астъ̀? Ч̑енуман кжнд съ̑чинъ̀це а̑тунчь не а̑сте минъ̀ ла джнса.
Ч̑е а̑веи дарь а̑лть съ̑хи́чем пентру́ ферични́ту́л Дъ̀дь, ку́ а̑у токмит да
ру́л дху́луй сфи̑ть съ̑съвестьеску зи̑са шѝ но́апть, къ а̑сте ф̑гу́рнле ту́
туро́р ка́нице му́ру́ демулт пре̑цу, ла бдени́нле ч̑ёле бисерич̑е́ши, шѝ ф̑тжю
шѝ ла мижлоць шѝ пре о̑у́рмъ а̑сте Дъ̀дь, ла кжнтъ́рнле дѐ оу́тжрни ф̑тжи
шѝ ла мижлоць шѝ ла сфъ́ршит Дъ̀дь, ла тру́пу́рнле морцилор шѝ ла ка́селе
фечоарелор, шѝ ла мещеш ку́ри, ф̑чепу́тул шѝ мижлоку́л шѝ сфъ́ршитул
Дъ̀дь. О̑ минуне дел ку́ри чюда́те, къ мулци дин ч̑е́ нуш̑ї ку́рте,
шѝ ф̑чепу́ съ̑ква̑ць денто́ю, тот ка́рть лу́й Дъ̀дь ф̑ва́ць дерост,
шѝ нуну́май ф̑ о̑раше, ши ф̑ бесъречи, че ф̑то́алть кръ̀мъ, ши ф̑тсэть
ло́кул, ши ф̑то́алть кжрста а̑че́ста лу́минъ̀зъ. Ашиждерь ши ф̑чет
ци ши ф̑пу́стїй ку мулть невоинць а̑ду́нь ла думи́незу́ съ̑бо́арь сфи̑те
прела мънъстири а̑ду́на́ре сфи̑ть дечъ̀те ф̑гре́ци, шитжю ши ла мижлоку
ши ла сфършит, Дъ̀дь, ла сихъ̀стрїнле фечоарелор, мулци́ме дѐ кълу́гърице
ка́реле ю́рмъ̀зъ пре ма́рїам, ла пу́стїнтъ̀ци ф̑тре бъ̀рбацїй ка́рїй ета ф̑стжпи

боро

воровинд кѫдмнзе́ѫ шн ѯтжю шн пе оу҃рмъ шн ла мнжлок то́т дв҃дь ѯ
ѧшнждерь шн то́цн о҃а́менїй ѯ фїи́ндь ѯгреѫ́ дѐ со́мнѫ́ чел фире́скь ал
трѫпѫлѫй но́лпть ѯ фъртъкр҃тме съ ско́алъ ѯ шн ѯда́ть дв҃дь ѯй ѯтнпнть
шн то́кма пре́ слѫцнле лѫй дмнзе́ѫ ѯй ѯдтмнть спре́ кжнтъри ѯчере́щи ѯ пре
пъмжнт ѯлфа́че че́рю ѯ шн пре́ о҃а́менн ѯй фла́че ѯчерн ѯ шн то́ать вїа́ца
но́лстрь сѫ ѯфрѫмѫсецѣ́ть ѯ шн кѫто́цн ѯто́ле съ а҃фаль ѯ Кѫ копнїй ѯпре
нть кр҃тще ѯ пречей тинерн ѯй кїамъ спре́ кѫноцинць ѯ ве́ргѫрнлор ле́дъ
ръ́щекѫрѣцїе ѯ бъ тржнилор ледъ пазъ ѯ пре пъкътто́ш ѯй кїа́мъ ла покъп
цъ зикжнд ѯ Мъртѫрисинцнвъ дмнѫлѫй къ а҃сте бѫ́н ѯ пречей ѯдирептацъ
прнпокъинць ѯ ѯтърндѫй зиче ѯ Пъка́теле тинерѣцелор мѣ́ле шн алене
кѫноцинцїй мѣ́ле нѫпомени до́мне ѯ пре че́а че ѧѫ прїнмнть фа́черн дебн
не ѯдемнждѫй спре́ мѫлцемнрн зиче ѯ Чѣкомда до́мнѫлѫй пентрѫ то́а
те чѣлѣ че нѣѫ да́ть но́асъ ? пре че́а че пъкътѫе́ску ѧдѣсе кемжндѫй ла
нспов҃да́нїе ѯ зиче ѯ Дебей къѫта́ фъръ дела́цнле до́мне до́мне ѯ чине ба
сѫфрн ? пре че́а че похтѣ́ску мнлъ дела дмнзе́ѫ ѯвъцждѫй зиче ѯ Мн
лѫщемъ дѫмнезе́ѫле дѫпъ ма́ре мнла та́ ѯ пре чей кемацъ ла пресѫце́ ѯ
търндѫй зиче ѯ Нѫмъ лепъда́ делафла́ца тл ѯ пре че́а чей трат ла жѫде
кѣцъ ѯй ѯвацъ зикжнд ѯ Нѣбъвѣщемъ де нъпъстѫнрь о҃а́менлор ѯ Пре
чеа честь те́м дебрѣжмаш ѯвъцждѫй зиче ѯ Нѣбъвѣщемъ дебрѣжма́
шїй мїей до́мне ѯ пречей рѣбдѣторн шн мѫлцемнторн ѯ ѯй ѯдѣ́нн спре́
май мѫлтъ мѫлцемнтъ зикжнд ѯ ѯгъдѫинд ѯгъдѫїю пре домнѫл шилѫсѣ
амннте ѯ шн а҃скѫлтъ рѫгъчюнїй мѣ́ле ѯ О ма́ре шн мннѫнатъ ѧлъѫ
тъ ка́рь ѧдѫнъ сѫфлетеле о҃а́менлор капренще стрѫне ѯ шн ѯпреѫнъ ле
вѣще ѯтрославнре ѧлѫй дмнзе́ѫ ѯ дарь кѫм оу҃нѫл кѫ ачѐста ѧтжта де
мннѫнат ѯ каре ѯфрѫмѫсецѣ́ть вїа́ца о҃а́менлор ѯ шн то́ате кѫвннтеле
кѫте съ а҃фаль лекобжша́ще ѯ Ка́реле лѫ токмнть пре пъмжнт вїа́ца ѯчерѣ
кѣ ѯ шн ѧсте ѯкѫнѫна́т ѯче́рю кѫлѫда ѯчернлор ѯ кѫм фѫ пърнсни́т де
кѣѫ ѯ ѯтре ѧмжндоасъ капетеле чѣле ма́рн ѧлепъка́телор ? Кѣ ачѣсть
сжнт кап тѫтѫро́р пъка́телор ѯ Ядець сънѫ оу҃чѫ сънѫ прѣ кѫрве́щи
Пърѣ ел сѫ скъпа́т ѯ шн ѯтрѫ ѧмжндоасъ ѧѫ кѣѫ́т ? Пе́нтрѫ ачѐсть лѫ
кръ демѫлте сѫрн афлжлдѫмъ сжнгѫр шн кѫцетжнд ачѣсть ѯтрѫ мине
мъ спъмжнте́ѫ кѫ гжндѫл ѯ Шн ѯче кнп жете сѫкорабїе ѯмнжлокѫл мъ
рїй фърь корвъїжрю шн съ ѯвжрѣще ѯ ѯтропа́рте шн ѯтра́лта ѯ авжнд
невое де ба́лѫрн ѯ Ѧша шн мннѣ мѣ съ тѫрвѫрь де мѫ́лте сѫрн де ба́лѫ
рн ѯ шн кѫцетжнд зик ѯ Кѫм ачѐсть ом фїи́нд ѯподоби́т кѫ а҃тжта бѫ
нъпъци ѯ ѯпъра́тѫл шн проро́кѫл ? слѫга ѯ шн та́тъл лѫй хс ? слѫгъ дѫ
пъ фире ѯ шн та́тъ дѫпе трѫп ѯ (Къзиче ѯ ка́рѣ нащерїй лѫй їс хс ѯ
фїюл лѫй дв҃дь) Чѐл славнт ѯфа́те бѫне ѯ Чѐл ѯподоби́т кѫсте́мъ ѯ
шн ѯбрѣка́т ѯха́нь ѯпърѣтѣ́ск ѯ кар май вжрто ѯбрѣка́т ѯсмере́нїе ѯ
Шн зикжнд до́мне нѫсаѫ ѯнѣлца́т йнна мѣ ѯ ннчи сѫ ржднка́т ѯсѫс

МЪРГЪРИ́ТЪЛ

Оки́й мїе́й, ни́чи мѣ́шь а́тръ мъри́ри, ни́чи а́минъна́те май мъ́лт де кѫ
мине, денъ́мъ смерїа́м, че а́нъла́цаю съ́флетъ́л мїе́ъ ка́ че а́церка спре
ме́не, денъ́мъ смерїа́м, че а́нъла́цаю съ́флетъ́л мїе́ъ ка́ че а́церка спре
ма́нкъса. Ка́реле а́ъ́пъзнїй хотъ́ртъле не а́вртъжбирїй, ши́ зи́че, До́ам
не дъ́мнезе́ъ́л мїе́ъ де а́м фъкъ́т а́часта, де а́сте не дирептате а́мъни
ле мѣ́ле, де а́м рѣспълътит че́лора чем да́ъ ми́е рѣ́ле, ка́реле нъ́май ел фъ
кѣ́ а́ де мъндрїе, че ши́ пре мъ́ндри а́й гонїа́ зи́кѣнд, На́ъ лъкъ́ит а́ка́
са мѣ́ че́л че фа́че мъ́ндрїе, грѣ́ынд стръмбъ́ть нъ́саъ а́дирептат наин
тѣ о́килор мїе́й, ка́реле зи́чѣ кѫ а́пъзнири къ́тръ дъмне́ъ. Лъмъри́тъ
ман ши нъ́ъ а́фаць а́тръмине стръмбътате, дарь чезнїс мъ́лте шїй а
деверимь мъ́ртъри́ле лъ́й. А́сть де мъ́лте со́ри зи́к оу́нїй къ нъ́а́сте де
крединць че́ла че мъ́ртъри́сѣще синъ́р де си́не, че а́лтъ́л съмъ́ртъри́сѣск
фа́птеле лъ́й, ши съ́нвесѣ́ск къ́нъ́нилелъ́й, ка съ́фїе мъ́ртъри́а ши ма́й
мъ́лт а́кредницать, дарь пречи́не а́ве́м пре а́лт фъ́рь кѫ́т пре дъмне́ъ́ ка
реле зи́че. А́фа́лтам пре дъ́дь а́лъ́и гесе́ бъ́рба́тъ́ дъ́пъ и́нема ма́. Че́мъ
тъ́рїе требъ́ще а́лта ман адевъра́тъ дек а́часта? че́а́сте а́лтъ́ ман врѣ́д
нік а́кредницърїи декѫ́т гла́съ́л а́че́ста? дарь а́че́кип а́че́сп а́подоби́т къ
а́тѫта фа́пте бъ́не, ши мъ́ртъ́рнси́т дъ́пъ и́нема лъ́и дмне́ъ́? фъ́ депъ
та́т де къ́ъ а́трамъндемо пъка́теле чѣ́ле ма́ри, съ́нъ́ оу́чнѣи, съ́нъ́ прѣ
къ́ркѣщи, дарь ши оу́чнга́шъ ши́ прѣ къ́рвлю проро́къ́л лъ́и дмне́ъ́, ши а
часть исторїе са́ъ чи́тит а́стъзи ла́но́н, нъ́ ка́съдефи́нмъ пре проро́къ́л. съ
нъ́дѣ дмне́ъ́, чи ка́съне́пъзи́м пре́но́н, ка кънд фачи бре́фа́пть бъ́нъ съ
те пъзе́щи сѣ нъ́кази, къ а́ша́ зичѣ ши а́постолъ́л, че́л ченпаре къ́стѣ
съка́ъ́те съ́нъ́ка́зъ. пе́нтрачаста да́рь ман а́дѣ́се зи́чѣ ши дъ́дь, ла сфѫ
ши́тъ нъ́стрика. дирептачѣ́ жръ́гънду́съ зи́чѣ. ши пъ́нъ ла а́дъ́нкъ́л бъ
тръ́нъцелор дъ́мнезе́ъ́л мїе́ъ нъ́лт пъ́ръси. Пе́нтръ ка́ре причи́нъ да́рь съ де
пъртъ ши къ́ъ а́пъка́тека а́чѣ́стѣ? пе́нтръ трен лъ́кръ́рн. Да́рь ка́реле
ежи́т а́чѣ́лѣ? е́ъ съ́къ́ле спъ́ю, нъ́ман че́ лъ́а́ц а́ми́нте кѫ дѣ́дни́съ́л, а
тъ́ю пе́нтръ чен дире́щи, ка съ́съ пъзи́сѣ а́то́атъ бїа́ца ло́р, а́дѣ́сѣ си
хастрїй, ши пъ́стъ́нинчїй, ши съ́нъ́се лаъ́ де съ́ни́къ мъ́лт а́м Остени́т,
кѫ мъ́ъ́те фа́пте бъ́не нѣ́м а́подоби́т, съ́нъ́зи́кѣ посте́сѣ бденъ́е́сѣ, фа́к
рѫгъчюне, плъ́нгъ, а́пъкръмеж, кѫ хи́нѣ де пъръ ма́м а́брѫка́т, бещежѫ
тъмїа́м трѫ́пъ́л кѫ по́стъ́л, де а́кѫ́м нъ́мъ́манте́м де бъ́нтъ́ма́леле дїа́во
лъ́лъ́й, планитъ́сл́ъ да́рь кънъ́нилемѣ́ле. Нъ́те а́шъла́ О́мъ́ле, нъ́те а́
нъ́ца́ кѫ́фирѣ, къ на́й фъ́кѫ́т ма́й мъ́лт де кѫ́т да́вѣ́дь. Ши а́скъ́лтъ
пе ва́ че́зи́че. Ценъ́келе мѣ́ле а́ъ́ сапъби́т де по́ст, ши ка́рнѣ мѣ́ съ́ъ́ски
ба́т де оу́нѫ́тъ де ле́мнъ, Ши а́ръш зи́че. Да́рь е́ъ́ кънд мъ́съ́пъра́ ей
мѣ́ъ́брѫка́м кѫ́са́къ, ши смерїа́м кѫ по́стъ́л съ́флетъ́л мїе́ъ. А́скъ́лтъ́ че́
зи́че ши пе́нтръ недормирѣ, а́мїе́ъ́л но́пцїи мъ́скъ́ла́м ка съ́мъ́ мъртъ́рнсе́
сѫ́ цїе, ши ка́рѣ, де ша́пте о́ри а́зи цѣ́м кънта́т цїе, а́скъ́лтѣ́ че́ зи́че ши
пе́нтръ ла́крѣми. Остенитам а́трѫ́ съ́спина́рѣ ма, спъла́вою а́тоате но

цинле âщернѹтѹлмїєѹ кѹлâкрѣмиле мѣле . Âскѹлтъ чєзиче шн̀ пєтрѹ по
стнрѣ , кѣ ченѹша ка пжннѣ сѡижникâмъ , шн̀ бѣѹтѹра мѣ кѹ пажнсоаре сѡ
местекâмъ , дарѣ чємай зникъ âле проукѹлѹй ⁘ Âскѹлтъ пр̄ѣ мѣртѹріа
лѹй дмнзєѹ чєзиче . Âфлâтм пре дк̄дь âлъ лѹй їесѣ бѣрбâтъ дѹпѣ иннма
мѣ , пр̄ѣ âкѣш дѹпѣ âтжтж де мѹлте шн̀ ка âчѣстѣ бѹнѣтѣцнєлкѣ
кѹ âтрачєтфѣлю дегрешâле , пєнтрѹ âчѣж дарѣ ни ѡдâѣ сънѹтела âнѣдѣж
де , чє âтоате зилеле сѣте âтѣрєщи , âдѹкжндѹц âминте дє âвѣцѣ
тѹра âпостолѹлѹй чєзиче , чєл чей паре кѣ сѣ сѣкâѹте сънѹкадѣ , пѣтѣ
âтжж причинѣ . Âскѹлтъ âкѹм шн̀ âдсѡа причинѣ , кѣ пєнтрѹ каст нѹсъ
денъдъдѹскъ пѣкѣтошїй , чє сѣсъ нсповедѹâскъ пѹрѹрѣ мѣкârѣ дє âй
грешн̀ де мїй де сѡри , дє мїй дє сѡри сѣте нсповедѹєщи , кѣ нѹжсте âлт
лѹкрѹ майрѣѹ декжт денъдъжѹирѣ , кѣ дѣка каде нещине âденъдъдѹирѣ
пѣкâтелор нѹсъман тѣмъдѹâщє , нѹвєз пре дофторн ⁘ кѣ дѣка âдевере
кѹ пре чинева дє моарте дечи нѹлмай дофторесъ , чей зникъ сѡрн ченевєда нѹ
вомай лѹâ , кѣдє âкѹм нѹман прїнмѣще боала виндекаре , кѣ âѹ бирѹнѣ
рѣѹтâтѣ боалей пре мещешѹгѹл дофторіей , âчѣстѣ зникъ шнл âдевересъ
морцїй . Âтрачєстіа кнѣ сѣсте шн̀ чєла чє каде âдъньдѣдѹире шн̀ зиче
кѣ нѹва май âвѣ сѣтъсенїє єѣ âрѹникъ пресине âман мâри рѣѹтѣци . Пєн
трѹ âчѣж шн̀ тѹ чинеєщи девей гжнди кѣ чєла чє âѹ фѣкѹѣ âчѣле пѣкâ
те мâри , оучидерѣ шн̀ пр̄ѣкѹрвїа пр̄ѣш âѹ âфлâт винделкаре , мѣкârѣ де
мїй де сѡри девей грешн̀ тот âлѣргѣ ла нспокеданїе . Шн̀ âчâста сѡзникъ ,
нѹкѣ дѡарѣ дâѹ бое ѡâменилор сѣфâкѣ пѣкâте , Чє кѣчи бою сѣѣра прѐ
пѣкѣтѣ спрѐ покаиїе . Девр̄ѣме чє дмнзєѹ жсте юбиторю дє ѡâмени шн̀
спалѣ пѣкâле чѣле мâри âле ѡâменилор , кѣ чєла чє пѣкѣѹщє єѣ âсâмѣнѣ
чєлѹж чє каде десъ фѣржмѣ . âєѣ дѣкасъва покѣи дмнзєѹ âлъ винделкâ ,
кѣ чєжсте май мâре декжт оучидерѣ шн̀ пр̄ѣкѹрвїа ⁘ Гарѣ âкѣш âскѹл
тѣ пре пророкѹл âчєста чєлѹ грешит чєзиче . Зиш кѣвою мѣртѹрисн̀ âѣ
тръ мине фѣръ делѣцѣ мѣ домнѹлѹй , шн̀ тѹ лъсâш пѣгжнѣтâтѣ нни
мїй мѣле , пєнтрѹ âчâста шн̀ Хс , âѹ бенит шн̀ âѹ ертат пѣкâтеле чѣле
мâри , пр̄ѣтжлхарюл âлѹ бѣгат âраю , пр̄ѣ камеш лаѹ фѣкѹт єѹлнет ,
пр̄ѣ сѡкѣржторюл шн̀ хѹлнторюл павел лаѹ фѣкѹт âпостол âнтоатѣ лѹ
мѣ , Пєнтрѹ каснѹте денъдъдѹєщи шн̀ тѹ пѣкѣтѹинд , чє сѣц̄ нспо
вѣдѹєщи пѣкâтѹл тъѹ сълпїєрзи шн̀ сѣ добжндєщи сънѣтâтѣ , кѣзиче .
Мѣртѹрисницѣ домнѹлѹй кѣ âсте бѹн кѣ âвѣк̄ємилалѹй , âчâста âсте
âдсѡа причинѣ . Âскѹлтъ шн̀ âтрєа . Врѹтаѹ мжнтѹнторюл нострѹ
їс̄ хс̄ , сѣ бїе пре пѣмжнт , сѣ̀ трѹпѹл лѹй шн̀ сѣ петрѣкѣ âпреѹнѣ кѹ̀
ѡâменїй . Гарѣ де вр̄ѣме чє ера дмнзєѹ шн̀ нѹман сжнгѹр рѣмжнѣ фѣр̄
деп̄кат , âѹ ертат боиница дрептнлор дѹпѣ токмѣаль каспкадѣ âгре
шâле ѡменещи , Нѹ кѣ дѡарѣ єл мѹ âрѹникат âтрачєл пѣкат , чє нѹман
боиница лор сѡлѹ лъсат сѣ оумбле дѹпѣ боиєн , кѣ âша âѹ грешн̀ шн̀ âврâм

некрезънд, ши пе́нтрѫ а́чѣа нѫ дат дмне́ѫ канон де лъѫ робит нъмѫлъй, ѫ деа́нн. Ашижде́рѣ ши мо́усѝ пе́нтрѫ къчи на́ѫ слъвит предѫ не́зе́ѫ, кънд ѫ́ѫ изкоржт апъ ден пиатрѣ немѫлцемиторилор жидови, ши пе́нтрѫ а́чѣа а́ѫзи дмне́ѫ къ́трѣ моусѝ, съ нъвези пъмънтъл фъгъ дъминцій ни съ ѫ́трн ѫ́трнсѫ, ѫ́трачесла кит съ депъртѣ дмне́ ши де дъд ши лъсѣ декъзѫ ѫ́пъка, ка съ а́фле нѫма́ сѫ сѫгѫ ѫ́трѫп о́менекѫ фъръ депъ ка, пе́нтрѫ а́часта дарѣ ши проро́кѫ дъдь кждѫ мъ́тѫрисїа пъкатѫ лъй а́часта зичѣ лъй дмнезъѫ, цїе оу́нѫа грешїю ши рѣѫта́тѣ ѫнанятѣ та фъкѫю, Пе́нтрѫ че́? Пе́нтрѫ ка съте ѫдрепте́зи ѫкѫвинтеле тале, ши събирѫе́щи кжнд ѫцвей фаче жѫдека́тъ, кжнд ка́вени зїсѫа а́чѣа, кжндь ва съсъ а́рате фи́рѣ ма шъзжнд дѣ дирѣ́ пта мърїй лъй дмнезъѫ, къзиче. Шъзи дѣдирѣ́пта мѣ пънтъкою пѫне превръжмашїй тъй ашернѫт пиѫаре лор тале. Ѫтрачѣа зи себа а́рътъ а́трѫпѫ ка́реле лаѫ лъа́т ден фи́рѣ но́аспръ десева жѫдека кѫ о́менїй, ши сѫ трѫп ши жо трѫп, къзиче. Ведѣво спре чела челаѫ цинґїат. Ѧсъ чел де жо ѧдекъ трѫпѫл но́стрѫ ѫ́лкор ведѣ ѫгреѫ́т кѫ пъка́те, а́рѣ чел десѫ фъръдепъка́те, нѫман чечетжнд ши жѫ декжнд пъка́телє, пе́нтрѫ а́часта зиче. Ка съте ѫдрепте́зи ѫкѫвинте ле тале, ши събирѫе́щи кжнд бей жѫдекатѫ. Ѧчекиѫ? Декрѣме чѣпъ ка́ѫ на́ѫ фъкѫ́ѫ ничи саѫ а́фла́ѫ виклешѫг ѫ́ростѫл лъй. Ѧкъръжѣ слава ши пѫтѣрѣ, а́кѫм ши пѫрѫрѣ ши ѫвѣчїй вѣчилор ѧман.

кѫвѫ́нт а́л, кн.

Ачелуй ѫ́трѫ сфѫцн пъри́нтеле но́стрѫ

ѦЛУЙ ІѠА́НЪ ЗЛАТООУСТЪ

Пе́нтрѫ покъи́нца, ши по́стѫл, ши пе́нтрѫ Проро́кѫл Іѡна ши Данїи ши чей трей Коко́ни. Бъгословѣще Пъри́нте.

Ѫмина́тъ съръпто́аре а́бе́ а́естезн, ши а́дѫна́рѣ май лѫмина́ дека́тѫ чѣ о́бичюи́тъ. Дарѣ ка́рѣ а́сте причи́на? Єѫ кѫно́скѫ къ а́честь лѫкръ а́сте ал постѫлуй, ѧсъ нѫ ал а́честь дела́н, че ал чѣлѫа чел ащепттъм. А́чела кѫ адевъра́т а́чела нѣѫ а́дѫна́т спре каса но́аспръ чѣ пъри́нтѣ́ск. А́чела ши пречей май денаи́нте лѣ не ши мѫ ѧнъцат астъзн спре бра́целе ма́йчей лор. Де́чи дебрѣме ченѣѫ фъкѫ́т а́тжта невои́нць, нѫман кѫчна́ ащепттъм. Дарѣ кжнд бабени ши вева а́рътѫ, кжт ва съне а́даогъ смере́нїа? Ѧтрачесташ кип ши сочета́те кжнд ва съвїе ѧтржнса вре оу́н боа́рю гроа́зник, лѣпъдѣ дела джнса то́лѣ лѣнѣ ши бине ла ма́ре невои́нць. Ѩрѣ нѫвлѣтѣмерец а́ѫзи́нд къ зи́кѫ по́стѫ

лѫй

лѣй боарю гроазникь, къ нѣмъстепостѣл гроазникѣ нолсо чѐ дїаволилор. Къ дѐстрдрѣчѣще чинека, арат҃ьй нѣман кипѣлй постълѣй, шѝ кей ведѣ ктрѣ мѣне некаѣтит҃ шѝ оуѣскат҃ касопїатрь дефрика лѣй, шѝ ѣкт҃ майбжрто кждѣ мѣстепостѣл ѣпреѣнат҃ кѣ сорилѣй кѣрѣгѣчючѣ. Пентрѣ ѣчаста зиче Хс҃ ѣчестѣ нѣмй кѣ нимиканѣмсе чѐ нѣман кѣрѣга шѝ кѣ постѣл. Дечи кждѣ гонескѣ ѣчѣстѣ прекрѣжмашїй мжнтѣинцїй нолстре, шѝ сжнт҃ гроазниче брѣжмашилор вїецїй нолстре, кадесе стълепофтим҃ шѝ стълеѣбим҃. Мрь сѣнѣ не тѣмим҃ деджнселе, мрь девомбрѧ сънетѣмем҃, девецїе шѝ демжнкърнле чѣлемѣлѣте съкадесънетѣмем҃, мрь нѣ дѐпостѣ, къ бецїѧ нелѣгъкѣмжнле ѣдърѣт҃, шѝ недѣ ѣмжнле шѝ ѣмѣнка патимилор трѣпѐщи ка пренще робиноунїй стъпжне рѣле. Мрь постѣл денекагъсѝ робици шѝ легѧци не дезлѣгъ ден легътърѝ шѝ нескоате ден мѣнкѣ, шѝ неадѣче мрь ѣволничїѧ нолстрѣ чѣ денѣжю. Дечи деврѣме чѐ стълѣпѣ кѣ врѣжмашїй нощри шѝ неизбъвѣще ден робїе шѝ неадѣче ѣтрѣ слободире. Чеалѣ май марѐ довед҃ѣ ѣ чѐрчи ѣпрїетешѣгѣлѣй ѣи чеарекътрь нѣмѣл нострѣ? Къ ѣчаста ѣстѐ довед҃ѣл де маре прїетешѣг҃. Вѐй съкѣнощи кжтѣ подоабѣ ѣстѐла ѣаме нѣпостѣл, шѝ кжтѣ пазъ шѝ ѣтърире? А ѣминѣте рогѣте ла лѣмина ташѝ фернѣнта чата кълѣгърѣскѣ, къ ѣчещѣ фѣг҃ ден балѣрнле лѣмїй, шѝ ѣлѣргѣ къторь бжрфѣрнле мѣнцилор, шишфакѣ колѣви ѣлѣнещѣ пѣстїюлѣй кѣлаоуѣ лимакь кѣ бѣнѣ лѣнеще, шѝ ѣѣ прѐ постѣл ѣчѐста ѣпреѣнѣ лъкѣй торѣ, шѝ соцѣ ѣтолѣвїаца лор. Пентрѣ ѣчѣѧ ден ѣаменѣчѐ сжнт҃ ѣйфа чеѣцерѣ, шѝ нѣнѣман прѐ ѣчещѣчѐ шѝ лаѣраш҃ прекжци ѣфлѣ дел҃ѣбѐскѣ ѣй рждѣнѣ токма ѣтрѣнѣлцимѣ философїей. Пентрѣ ѣчаста шѝ Моусѝ шѝ Їлїе стжлпїй пророчилор лецїй кекѣ, макарѣ дѐ шѝ ѣра лѣмнаци шѝ мари кѣ алте мѣлѣ бѣнѣтѣци, мрь ѣкѣш кжнд҃ врѣ съсѣпропїе кътрь дмнезѣ съгрѣѣскѣ кѣ ела прекжт҃ жсте пѣтѣнца сѡменѣскѣ, ѣтѣнчѣ кътрь постѣлега, шѝ прен҃ мжнле ей съ нѣца кътрь дмнезе. Пентрѣ ѣчѣѧ шѝ дмнезѣ денчепѣт҃ кжнд҃ ѣѣфѣкѣт҃ прѐом ѣдат҃ ѣладѣде ѣмжнле постѣлѣй сѣлчїе, шѝ съѣнѣ грижѣ демжнтѣинца лѣй, кѡмѣнѣ дрѣгѣстоасѣ шѝ дѣскал҃ѣле, кѣ кжнд҃. Денѣтот лемнѣл чежсте ѣрлю кѣ мжнкаре стъмънжче, мрь ден лемнѣл чѣй ѣкѣноаще бинеле шѝ рѣѣл сънѣмънжнче. Ачеста жсте кипѣл постѣлѣй. Дечи деѣѣфостѣ постѣл детрѣбѣ ѣраю, кѣкѣт май детрѣбѣ жсте афарь ден раю? Деѣѣфостѣ детрѣбѣ мрѣа май наинте дерань, кѣкѣт майкжрто дѣпъчесафѣкѣт҃ рана? Шѝ деѣѣфостѣ бѣнѣ арма ачаста апостѣлѣй майнаинте дерѣзбоюл пофтелор, кѣ мѣлѣ жсте май бѣнѣ дѣпѣ ѣтжта рѣзбою чеабем дела пофтеле трѣпѐщи шѝ дела дїаволѣ. Кѣт҃ дарь кѣ ажѣторюл постѣлѣй фоарте жсте детрѣбѣ. Къ деарфи ѣскѣлтат҃ Адам глассѣ ачестѣ денѣжю, нарфи ѣѣзнт҃ ѣладонал҃ѣ гла, Къ пъмжнтѐщиши ѣпъмжнт҃ кей мѣре. Чепентрѣ кѣчи нѣ ѣскѣлтѣ ачаста, ѣтрѣачѣѧ добжнди молрте шѝ скжрбе шѝ грижи шѝ бїѣцѣ май рѧ

декжт то́атъ мо́арте, пе́нтрў а̂ҷе̂а мъръчи́нишѝ чѣли́ни, пе́нтрў а̂ҷе̂а
о̂стенѣлешѝ дўро́ришѝ а̂лтерѣле мў́лте. Възў́шикў́м съмъне́ дмн̄зъў
кжнд нўсъбатъ а̂сам̀ъ по́стўл? Ѓакўнолце кў́м съвеселѣце мр̄ъш кжнд
по́стўл сичинестѣце, къ прикў́и кжнд нўсаў бъга́т а̂сам̀ъ по́стўл а̂ў да́т
мо́арте черпа́ре чѣлў́а че нлў бъга́т а̂сам̀ъ, а̂шижде́рѣ шѝ кжнд лаў́чинстѝ
а̂ў нзъбъки́т ден мо́арте. Пе́нтрў а̂ҷе̂а врж́нд дмн̄зъў съра́те пў́тѣрѣ
а̂ҷе́стўй лў́кръ, ѝа̂ў да́т волниче́ дў́пъ рѣспў́нсў́л шѝ тря́церѣ къ́тръ мо́арте
съртъпѣскъ пречѣ́а чесътра́гъ кѣ́тръ мо́арте ден мижлоку́л кѣ́їй шѝ съна́ду
къ спревї́аць, шѝ нў̀ пе до́й сау́ трей сау́ зѣ́чесау́ долꙋ зъчи́, че прето́т но
ро́ду́л Ниневи́тѣнилор шѝ со̂чета́те ма́ре кла̂ҷе̂а шѝ минў́на́тъ, а̂фла́ндў́се
плекжндў́ш капў́л а̂трача́стъ пръпа́сте шѝ врж̀ съдобжндѣскъ оурџі́а чей
вені́а десў, а̂да́тъ ка кжнд̀ь а̂рфи вени́т со̂пў́тѣре десў со̂ло́ў ръпкт̀ ден
мжниле мў́нчиторюлў́й шѝ со̂ло́ў а̂ду́ ла ї́а́ць, шѝ девец̀ врж̀ съ а̂скў́лтъ́м
шѝ исторі́а, Къ зи́че. Фў̀ кўвжнтў́л дмн̄ў́лў́й кѣ́тръ Іѡна́ зикжнд.
Сколаѣ шѝ тедў̀ а̂ Ниневи четя́тъ ча̀ ма́ре. Врў̀ дмн̄зъў а̂да́тъ съсо̂лду̀
къ ла е̂рта́ре демърѝмъ четъцї́й, кўносжндў̀ майнаи́нте скъпа́рѣ чѣ че е̂ра̀
съфі́е, А̂съ съа̂ўзи́м шѝ вѣ́стѣ че ма̂ўда́т. А̂къ трей зи́ле шѝ Ниневи
сева пръпъди́. Даръ пе́нтрў чѐ доамне́ спў́й майнаи́нте невоа̂ чевей съфа́
чи? Пе́нтрў ка съну́со̂факу́ пе́нтрў а̂ҷе̂а со̂спў́ю майнаи́нте. Пе́нтрў а̂
ча́ста а̂фрикоша́зъ шѝ кў ма́тка фокў́лў́й, пе́нтрў ка съну́со̂ а̂дўкъ. Зи́
че оў́н а̂целе́пъ со̂а́ре ка́реле, А̂ласъ съне а̂фрикоша́зе кўвинтеле съну́не скжѣ
ѣскъ фа́птеле. А̂съ пе́нтрў ка́ре лў́кръ шѝ со̂кроти́рѣ Ниневи́тѣнилор а̂шѝа̀
а̂скў́рѣ врѣ́ме фў̀? Пе́нтрў ка съкў́ноци шѝ бў́нътъ́а́тѣ варва́рилор а̂чело
ра, а̂дескъ а̂ниневи́тѣнилор, кў́мпў́тў́рѣ а̂трей зи́ле десѣ́ри́карѣ оў́рџі́а а̂
мў́лте пъка́те, шѝ съте́мѝри шѝ де ю́бирѣ чѣ де о́́ламени а̂лў́й дмн̄зъў, къ
прїимѝ покъи́нцъ дѐ трей зи́ле пе́нтрў а̂тжѣ пъка́те. Шѝ ка съну́каза
шѝ тў̀ а̂тръ дезнъдежду́ре мака́рѣ деа̂ва̀ а̂тў́нѣрече депъка́те. Къ а̂
чекѝп чѣлѣ́неш шѝ слабь де фи́ре дебапе́рѣче шѝ мў́лтѣ врѣ́ме кў покъи́нцъ ни
оў́н лў́кръ ма́ре нў́фаче, ниче а̂то́арче пре дмн̄зъў къ́тръ джнесў́л пе́нтрў лѣ
нѣ лў́й. А̂шижде́рѣ ма̂ръш чѣл невонто́рю шѝ фїерби́нте кў сў́флетў́л че съ а̂
пў́къ дѐ покъи́нцъ кў мў́лтѣ невои́нцъ, по́алте а̂скў́рѣ врѣ́ме състѝнгъ пъ
ка́теле дѐ мў́лци а̂нн. А̂ў́нў́сау лепъда́т Пе́тръ де трей о́ри? Шѝ нў́сау
лепъда́т а̂тре́а со̂а́рѣ кў жў́ртъмжнт? Нў́сау темў́т декў́винтеле оў́нїй слў́
ниче проасте, Даръ че, Трекў́тау мў́лтѣ врѣ́ме пъни а̂съпокъи́, Ба
чѐ а̂трачѣ́ашѣ ноа́пте а̂ў́къзў́т шѝ сау шѝ скў́ла́т, Шѝ ра́нѣ а̂ў́лў́а́т шѝ
сау шѝ вин̄дека́т, Сау болнъвѝ́т шѝ сау шѝ а̂съпъто́ша́т. Кў́м шѝ а̂
чекѝп, Пажнжндь шѝ тжнгў́ндў́се, А̂къ нў́фїече пажнцере, че кў
невои́нцъ шѝ кў мў́лтѣ кѣ́ладѣ́рѣ. Пе́нтрў а̂ҷе̂а шѝ е̂ўлистў́л, нў́знсе
нў́май къ а̂ў́ пажнсў, че а̂ў́ пажнсў кў а̂ма́рь, шѝ а̂чекѝп а̂ў́фо́стў пў́тѣрѣ
лакрѣмилор а̂че́лора нў́поалте кў́бжнтў́л съсо̂ра́те, че нстобў́л фа́птелор о̂ў́

а̂рѣ

аръташ аѫке. Кѫ дѫпъ аче къдѣреѣ (кѣчи кѫ декѫш лепъдарѣ апъ рѫѫташе маи маре нѫѫсте) шидѫпъ атѫша рѫѫташе лаѫ ѫнъцаш Хс мѣрѣ ѫтрѫ чинстѣ чѣ маи денаинте, шимѫ даташи непръѣничиѫ бесѣречїи атоатъ лѫмѣ, шинилаѫ аръташ нолсѡ кѫ аре маимѫлтъ драгосте декѫш тоци апостолїи спре дмнѫл, кѫ зиче. Петре юбѣцнмъ маимѫлтъ декѫш ачещѣ? Кѫ адевъраш ничиобѫнѣташе алта нѫѫсте астѣмене кѫ ачаста. Шикасънѫзи кѫ пре Ниневитѣни юѫ кале мѫ ерташ, девръме че аѫфостѫ оа мени барбари шифъръдемните, кѫ зиче. Слѫга каръ нѫщїе боѫ стъпѫжнѫ лѫи сѫ шибафаче лѫкрѫри врѣдниче бъттїи, пѫцинѫ себа баше. ка сънѫ зичи ачаста, пентрѫ ачѣѫ цам ада пре петръ ла минѫлокъ, слѫгъ маивѫр то карелефолрте щїѣ боѫ стъпѫжнѫлѫи сѫ. Варъ ѫкъш шиачеста аѫфъ кѫш грешалъ каре аѫфостѫ маи маре, шивезн ла кѫштъняцнме деѫдрѣзнире аѫ аѫжѫнсѫ. Дечи шитѫ нѫше дезнъдеждѫи пентрѫ пъкателе тале, къ маи маре рѫѫташе декѫш пъкатѫл ѫсте аста чинева ѫпъкап, шимаи ѣ декѫш кѣдѣрѣ ѫсте кѫнд заче кѣзѫш. Ачаста плѫнце шипавеа шисътѫжнгѫѫще, ачаста ѫсте брѣдникъ тѫнгѫнрїи. Пентрѫ кѫ зиче Нѫкѫмва беннидь еѫ кѣръ боѝ мѣба смерѣ дмнзѣѫ, шибоюплѫнце премѫцинѫѫмаи денчеи пъкътоши, чеманъ вѫрто денчеи чѣ нѫслѫ покънѣш де плѫнгънчнѣ шинекѫрвцїа каре аѫ фъкѫш. Дарѣ спре покънѣнцъ каре брѣме алта арпѫтѣ съ фїе маи детрѣбъ декѫ брѣмѣ постѫлѫи? Ась съвени мрѣши ла исторїе, дечи аѫзинд кѫвинтеле ачѣстѣ пророкѫл съ погорѫ ѫ їѡпїѫ съ фѫгъ дефаца домнѫлѫи ла дарсѣни, оѫнде фѫци ѡмѫле? аѫ нан аѫзнѣш пречелалалш пророк зикѫнд? оѫндемъвою дѫче дела дѫѫлѣ ѣ шидефаца та оѫнде боюскъпа? ѫпъмѫнѣ чѣ аладомнѫлѫи ѫсте пъмѫнѣ тѫл шипланирѣ лѫи, Дарѣ ѫнѣдь? чедемъвою погорѫ зиче ѫнѣдь мѣвеи афла. ѫчерю? чѣ тѫ аколо ещи. ѫмаре? чеши аколо зиче мѣба прннде дирѣпта та, каре лѫкрѫ лаѫпъцнѣ шипророкѫл ачѣста. Чѣ ашѫ ѫсте пъкатѫл къ арѫникъ сѫфлетеле нѡастре ла мѫлѣ некѫнощинцъ, шипре кѫмчѣ ѣцн шиѫтѫнекацѣ девнн оѫмбль кѫмѣ анесъ прннде шидеѫсте ѫнаннѣ лор аѫ гроапъ аѫ ржпъ аѫ чесарѣ тѫмпла, кадѣ десъ фѣржмъ фѣрїь денничи ѡпазѫ. Ашѫ шичен чѣ съ порнѣскѫ спрѣ пъкатѣ шисѫнѣ цинѫцѣ депохѫ та ачей фапте ашѫ каде ѡбецїе рѣ нѫкѫноскѫ чефаѣ, нѫкѫцетъ ничи де чѣсте де ачи ничи дечѣле бїнтоаре, Спѫнем дарѣ пророкѫле деспъпжѫ фѫци? ѫщѣпѣ пѫцинел шибоюведѣ, къ ничи денмѫнице мѣрїи слѫ цїи стъпѫжнѫлѫи ѫмпаре къ нѫвей пѫтѣ скъпа, Шиѫкъ ел нѫлпѫкасе съ ѫтре ѫкорабїе. Варъмарѣ ѫчепѫ афаче валѫри шиасѣрждика ѫмаре нѣцнме. Шиѫчекнѣ сѡслѫжникъ ѫцелѣпѣ кѫнд афлъ бресѡ слѫгъ фѫ цинѣ астъпѫжнѫсъ съ фїе фѫраш чева, нѫка спълясе чефаче мхлѣ ѫ вѣлѫѫлъ челора челѫ прїнмнѣ пънѣ ал принде, ашѫ шимарѣ ѫпѫнчѣ, ѫфлѫнд пречѣ денпреѫнѣ слѫгъ кѫ шикѫноскѫндѫл мѫѣ невое фѣкѫ

МЪРГЪРИ́ТЪЛ

корѣбїа́рилор҃ , сѣтꙋрбꙋра̀ шѝ ѹ҆ри́га̀ трѣгнꙋ́ндꙋй нꙋ̀ лажꙋдека́тѣ чей ѻ҆́фри
коша̀ кѣба́ сы́й ѻ҆́нѣче кꙋ̀ кораби́е кꙋто́й денꙋво́р да̀ пре слꙋга́ соцѝа́ ей҃ , Чѐ
фѣкꙋ́рѣ да́рѣ корѣбїа́рїй ? дѣка бѣгꙋ́рѣ а҆́чѣсте рꙋ́штѣци лепѣда́рѣ то́лѣ
повара́ корꙋбни́й , чекора́бїа нꙋ́сѣ оуш҃ꙋра̀ кѣчи кѣ повара́ е҆ра̀ ѻ҆́кѣ то́т ѻ҆
лѣꙋ́нтрꙋ , а҆́декѣ трꙋпꙋ́ла́ проро́кꙋлꙋй е҆ра̀ повара́ чѣ грѣ , нꙋ̀ пе́нтрꙋ фи́рѣ
трꙋпꙋлꙋй чѐ пе́нтрꙋ грекꙋта́тѣ пѣка́тꙋлꙋй҃ . Кѣ ни́чи оуг҃лꙋ́крꙋ нꙋ́а҆сте
а҆ша̀ де грекꙋ́ кѧпѣка́тꙋла́ шѝ кѧне а҆скꙋлта́рѣ . Пе́нтрꙋ а҆́чѣа шѝ проро́кꙋла́
заха́рїа кꙋ пла́мбꙋ а҆́ꙋ ѻ҆́кнꙋ́нт пѣка́тель , шѝ дꙋ́дь скрїи́нда́ фи́рѣ пѣка́
тꙋлꙋй зи́чѣ , Фѣрѣделе́цнле мѣ́ле ковъ҆ршъ́рѣ ка́пꙋ мїе́ꙋ , шѝ клѡ повара́рѣ
грѣ сѣ ѻ҆грекꙋ́рѣ а҆сꙋ́пра мѣ . А҆шѝнъ́дерѣ шѝ ХС҃ , зи́чѣ кѣтрѣче́а че петре
чѣ ѻ҆пѣка́те . Вени́ц҃ кѣтрѣмѝне то́ц҃ чей чѐ сѡстени́ц҃ шѝ сы́нтец҃ ѻ҆повѣ
ра́ц҃ , шѝ е҆ꙋ бою҃ сѡдихнѝ́ пребо́и , пѣка́тꙋлꙋ а҆́чѣста ѻ҆грекꙋ́а шѝ кораби́а а҆
тꙋ́нчѣ , шѝ вѣрѣ сѡ҆ѡ ѻ҆́нѣче , ѿрѣ їѡна́ дорми́а̀ шѝ хрж҃а̀ , гре́ꙋ е҆ра̀ сѡ
нꙋ́лꙋ ѿрѣ нѫ̀ кꙋдꙋ́ча́цѣ , че кꙋ скрѫ́бѣ шѝ кꙋ лѣ́не , кѣ слꙋ́цнле чѣ́ле фѣрѣ
мѝнѣте кꙋржнда́ ѻ҆́шкꙋно́скꙋ грешала́ , кꙋ́мъ а҆́ꙋ пѣци́нт шѝ а҆́чѣста , кѣ дѣка
фѣкꙋ̀ пѣка́тꙋлꙋ а҆тꙋ́нчѣ кꙋноскꙋ̀ рѣꙋсти́нѣ лꙋ́й кѣчи кѣ пѣка́тꙋ а҆́ша̀ нꙋ́сѣ
дѣка сѣна́ще шѝ сѣ сѣкрꙋша́ще , а҆тꙋ́нчѣ а҆цѫ́цѣ дꙋ́ре́рнле сꙋ́флетꙋлꙋй а҆́че
лꙋ́а челаꙋ нѣскꙋ́т҃ , шѝ ѻ҆трали́т҃ кнп҃ дедꙋ́ре́рн҃ май кꙋ́а҆сꙋ́прѣ декѫ́т҃ а҆́ле на́
щерїй но́аспре , кѣ но́и дѣка не на́щем҃ ѻ҆́четъ́м҃ дꙋ́ро́рнле ма́нчилор҃ , ѿрѣ е҆л
дѣка сѣка́ще дечїй а҆́дасоце гжндꙋ́рнле ка́ре лаꙋ нѣскꙋ́т҃ пре е҆л шѝ трꙋ́деле ,
Де́чи че́фѣкꙋ ма́й ма́реле корѣбнй҃ ? Вени́ ла е҆л шїй зи́се че́дорми , сколъ
те детеро́агѣ дꙋ́мнезѣꙋлꙋй тѣꙋ , кѣчи кꙋноскꙋ̀ кѣ нꙋ́а҆сте фꙋ́ртꙋнѣ де
чѣ́ле сѡбичюи́нте чѐ а҆́сте ра́нѣ дѐ дмнзе́ꙋ ловѝ́нѣ шѝ тꙋ́рбꙋ́ре а҆́фа́рѣ дѝн
мещеша́гꙋ́ла сѡменѐскь , кѣ мѫ́нле кѫ́рмачюлꙋй ни́чи оуг҃ а҆́жꙋто́рю нꙋ́пꙋ
нѣ сѣдѣ пе́нтрꙋ кѣ требꙋ́а̀ а҆́лт҃ кнберни́сто́рю ма́й ма́ре лачѣ́ле чѐ сѣфѣ
чѣ , а҆́декѣ чѐла чѐ кнберни́сѣце то́атѣ лꙋ́мѣ . Пе́нтрꙋ а҆́чѣа лѣса́рѣ шѝ
ви҃ то́атѐ шѝ сѡпа́чине шѝ вѣ́трнле , шѝ фꙋ́нле , шѝ нꙋ́ман҃ чѐ кѣꙋта̀ ла чѐрю
шѝ сѣ рꙋга̀ лꙋ́й дмнзе́ꙋ , шѝ дѣка вѣзꙋ́рѣ кѣ́нѝчи а҆́ша̀ нꙋ́сѣ фѣкꙋ̀ ли́нще ,
а҆рꙋ́ка́рѣ со́рцн зи́че , шѝ вѣдѝ со́арта пре винока́тꙋла́ , ѿрѣ е҆н ни́чи а҆тꙋ́чи
нꙋ́л҃ лꙋ́а҆рѣ сѣл҃ а҆рꙋ́нче ѫ҆ма́ре , чѐ кꙋ а҆тѫ́жѣ ва́лꙋрн шѝ кꙋ а҆тѫ́жта фꙋ́рꙋ
нѣ кꙋ кꙋ́м а҆рфѝ а҆́вꙋ́т҃ ма́ре ли́нще , сѣтѣтꙋ́рѣ дефѣкꙋ́рѣ жꙋдека́тѣ ѫ҆ко
раби́е , шѝ дѣ́дерѣ вре́ме шѝна́ рꙋга̀ сѣрѣспꙋ́нзѣ шѝнъ́ черче́та̀ кꙋ а҆мѣрꙋ́нтꙋ
дѣтоа́тѣ канще жꙋдекѣторѝ , Шѝ а҆скꙋ́лтѣ чѐнзнчѣ ? Чѐ слꙋ́жѣ ай ?
дѐ оуг҃дѐ бѣ́и , шѝ оуг҃дѐ ме́рци ? дѝнчѐ сѡра́ш шѝ дѝнчѐ нѣ́м҃ е҆щи ? мꙋкарѣ
кѣ ма́рѣ ѫ҆́й е҆ра̀ пѫржш шѝ со́арта ѫ҆́лѣвдїа̀ шѝнъ́ мѣрѣтꙋрнсїа̀ , Гарѣ ѻ҆́кѣ
ни́чи пентрꙋ стригарѣ мѣрїй҃ , ни́чи пе́нтрꙋ мѣрѣтꙋрїа̀ со́арте́й то́т҃ нꙋ́сѣ
рѣспꙋ́ндѣ жꙋдека́та , че ка̀ ласѡжꙋдека́тѣ кѫ́нд҃ сѫ́нт҃ пѫржи́й҃ дефа́цѣ
шѝ мѣрѣтꙋрїнле вѣдѐсь пречѐ́л҃ винова́т҃ , гарѣ жꙋдекѣторїй҃ то́т҃ нꙋ́рꙋпꙋ
жꙋдека́та майнаи́нте пѣ́нѣ нꙋ́ш҃ довед҃ѣще сѫ́нгꙋ́р҃ винова́тꙋла́ грешала́ ,
А҆ша̀ дарѣ фѣкꙋ́рѣ шѝ корѣбїа́рїй҃ а҆́чѣа , фїи́нд҃ Ѡ҆́мени прѡ́щи шѝ не ѫ҆кѣ

ţĂŢ, ŞI OURMĂ TOKMEALA ŢĂ BUNĂ AJUDECĂTORILOR, MĂKARĂ KĂ AKĂ ÎNTA FRÎKĂ ŞI ÎNTĂRTA NEBOE, ŞI ÎNTĂRTA GROAZĂ ŢELE BENI DEN OUNDELE MĂRÎI, DENDUINDUSE NIMENI KĂT ESTE SUDNICESC, AŞA FIERĂ ŞI STĂ TĂRBURĂ KUMUNE ŞI KĂ OURLET ÎNCĂPĂŢÂNĂ MARI BĂLĂURI, ŞI EN AŞ PIERDURĂ TOATE PO BĂRA LOR PENTRU DUMNEZEU. OARE DE OUNDE FĂ ÎNTĂRTA PRONIE? DEN TOMI RĂ LUI DUMNEZEU, KĂLĂUŢĂ ESTE FĂRĂ ÎNCĂTĂ KĂ ESTE ÎNCĂTĂ PROROKUL SUFLE KUNTORIU DE OAMENI ŞI BLÂND, AVE STRIGÂND KĂTRE DUMNEZEUL ŞI ZICÂND. O PROROKULE OURMĂTĂ ŞI TĂ KORĂBIÂRILOR AUESTOR OAMENI PROŞTI, KĂ EN NIMENI DE OUN SUFLET NU ESTE ÎNDURĂ, NIMENI DE OUNTRUP ÂLTUL. GAR TĂ SĂ ŢETÂŢE KĂ ÎNCĂ KĂ ÎNTUNĂRECE DE OAMENI SĂDEDEŞ DUPĂ SOCOTELA TA. ÎNCEPE ÂFLÂRĂ PRE ŢELA ŢE ERA PRICINA SĂ PÂŢĂ ÎNTĂRTA NEBOE, ŞI NU EST POMNIRĂ SFÂNT PREKUM AU ÂRĂTÂT SORŢII, ĂRĂTĂ NIMNICĂ NAI ÂPĂRĂ PRE NEVINŢĂ, ŢE EU ŢĂM PORUNCIT STĂI ÎNTORNĂ SPRE MÂNTUIRE KĂ PROPOVEDUIRĂ ŞI NAI ÂSKULTÂT. GAR ÂŢEPĂ NE AUZIND DE NIMENĂ SILESCU ŞI ĂSTĂ KIPĂ STĂ ESKĂPE PRETINE ŢEL BONOVĂ, KĂ ŞI DUPĂ NEOAMĂ KARE PĂZNIRĂ DEMARE, ŞI DUPĂ DOBEDEALA SOCOTELĂ KARE LE ÂRĂTĂRĂ, KĂD ŞI E SĂGU SĂVÂRŞI ÎNAINTE SINE ŞI MĂRTURISI KUM AU FĂCUT, NIMENI ÎNTUNĂ NU ESTE PORNIRĂ SPRE PÎNĂRE PROROKULUI, ŢE MEŞTERŞUGURĂ ŞI SILIÂ ŞI FĂŢĂ ÎNTĂRTA KIPUL, ŞI DUPĂ DOBEDIRĂ GREŞALÂI LUI SĂNUL ÂRUNCE ÎNMARE. GAR MARE NUINDUSE NIMENI ÂŞA ŢEMAI BĂRTOS KĂ DUMNEZĂU NUINDUSE, ERĂND PREKUM PREN KORĂBIÂRI ÂŞA ŞI PRINKITOSUL SĂ ÎNŢELEPŢASCĂ PREPROROK, KĂ DĂ KIA AUZIRĂ KORĂBIÂRII ZICÂND VAI, ÂUZIMĂ ŞI MĂRUNKĂŢUNI ÎNMARE KA SĂ STE FURTUNA, GAR EN SILIÂ STĂ ŞI AU FUSKAT ŞI NUINDUSE BĂLURILE. TĂ DAR PREKUM AUZIŞI DEFUGA PROROKUL. ÂSKULTĂ ŞI MĂRTURISIRĂ LUI KARE STĂ MĂRTURISIÂ DEN PÂNTECE LE KITOSUL, KA SĂ KUNOŞTI KĂ ÂŢĂ SĂU PĂZIT KA OUN SOM, GAR ÂŢA STA OA ÂRĂTÂT KA OUN PROROK. DECI LUĂNDUL MARE PREDÂNSUL ÎNPUSE ÎNPÂNTECE LE KITUL UI KA ÎNTR OTEMNIŢĂ, PĂZINDU PRE SLUGA ŢĂ FUCIT ĂSTĂ PÂNUL UI EN, ŞI NIMENI BĂLURILE ŢELE GROAZNICE ÎNFRICĂ, NIMENI ÎNŢELEPCIUNE ÎNŢELEGE KĂ DE ÂŢĂ MAI SĂLBĂTICE KĂ DE ÂŢĂ BĂLURILE NUL UĂ VĂTĂMAT, ŢELUI PĂZIT PĂNĂ LUI DUMNEZĂU ÎNŢELEGE, ŞI ÂSKULTĂ ŞI MARE ŞI ÎNŢELEPCIUNE PESTE FIRE, KA SĂ STE ÎNFRICĂ PROROKUL DE TOATE. DECI BENIND ÎNŢELEGE ŢEA ŢĂ PORUNCA UI DUMNEZĂU KA SĂ ÎNCĂRCE ÎNPĂRĂTEASCĂ KĂ GROAZĂ ŞI DE ŢERTARE, ŞI STRIGĂ ZICÂND. ÎNTREI ZILE ŞI NENEVÎA STĂ PĂRĂSIDI, GAR ŢETĂŢENII DUPĂ AUZIRĂ NUSTĂTURĂ ÎNEKREDINŢĂ, ŞI ÎNEBĂGARE DE SAMĂ, ŢE ÎNDAT SĂ AU PUSCAT TOŢI DE POST, BĂRBAŢI ŞI MUERI, STĂPÂNI ŞI BOERI, TINERI ŞI BĂTRÂNI, ŞI TOŢI ÎNPREUNĂ MARI ŞI MICI, ŞI NICI FIRE DOBITOACELOR NUĂRĂMASĂ STĂ NAIBĂ PĂRTE DE ÂŢĂ SĂ AIBĂ, ÎNTOATE PĂRŢILE SAU ÎNBRĂCAŢI, PETUTNINDINE ŢENUŞĂ, PETUTNINDINE PÂNĂ UR ŞI ŢINPETE, KĂ ĂNŢELESE SAU DESPĂRŢIT DELA DUMNEZĂU, MIELUL SAU GONIT DELA ŢÂŢE, PRUNCUL ŢEL DE ŢÂŢĂ NUS ÂFLAU ÎNBRĂŢELE MÂNINDU, ŞI DELA TOŢI STĂPÂNII GLASURI OBINDOASE, OUNELE KU ÂLTELE STRIGĂ ŞI ÎNŞĂ RĂSPUNĂ

ÎNĂ

МЪРГЪРИТЪЛ

дѣ, кокоӣй дефолме чѣрѣ нъбоарвле лапителъй, манчеле жънгиндъсе дедъ
рѣрѣ чѣ фирѣскъ къ гласърн демилъ стригъ, кокоӣй шн прънчӣй трачестъ
кип фалъмжнзиндь къ маре плжнцере стригъ депатимъ рѣ, ашиждерѣ бържъ
нӣй плжнцъ пентръ джншӣй шнш змъцъ кърънтъцеле, тинерӣй шн цингъ
шӣй майкърто плжнцѣ, стрънӣй съспинъ, богацӣй оунтъ десфъштърнле шн
съферӣъ патима рѣ канице целепци, шн сжнгър пературъ слава шн мърѣ
рѣчѣ лъминатъ Оскимвъ спре смерение, лепъдъ стема шн пъсе капъл лъ
цржнъ, лепъдъ бешмжнтъл чел пъртъческъ, шн събрънкъ сакъ, лъсъ
скъунъл чел десъ шн инлтъ, шн зъчѣ ла пъмжнт къ смининцъ, шнлъ
сжнд стъпжнирѣ чѣ пъртътѣскъ шн пътърникъ, съфъкъ оунъл ден чей
мъцн, шн ера съвазъ нещине лъкръ прѣминатъ, събнръскъ сакъл бешмжнтъл
чел пъртъческъ, че нъпътх съфакъ бешмжнтъл пъртъческъ, пътъ сакъл
че нъпътх съсъбжршаскъ стема, събжршн ченъша. Ведец даръ къмам
грънт дешърть, къ нъ постъл, че бецеа шн мжнъсърле чѣле мъте
къtремърѣ четать шн враѣ съсопръпъдѣскъ, тар постъл къtремърждъсе
четать шн вржнд съсъсърпе Оъ нзбъбит. Къ постъл ачеста шн данӣй
пржнд пгроапа къ леӣй шн шъзжнд минжлокъл лор, тръш ъбешит дел
коло кадентре нище Оӣ бажнде, шн макарѣ де шн фӣербѣ демънге шн къ
тъ къ Оки де моарте, шнмаса ера пнаннтѣ лор, шн макарѣ къӣшн пдем
на фирѣ лор фӣиндь фалъмжнзи, тръ нъсъ аипинцѣ, шн алтъ хӣарѣ нъжсте
май събатекъ декжт ачещѣ шн декжт фолмѣ, къ шаптезиле ера декжнд
нъмжнкасе, пѣсъ съ стиндӣѣ асъ апропӣѣ де трънъл чел постит ал проокъ
лъӣ. Къ постъл ачеста шн чей трей кокони пржнд пкънторюл чел де
фокъ ал Вавилонълъӣ, шн шъзжнд мълтъ крѣме пфокъ, атъинчѣ дѣкл е
ширѣ майлъминоасе съларътарѣ трънъриле лор декжт фокъл. Дарѣ де ъ
фостъ фокъл ачела фокъ кьчи нъфъчѣ алефокълъӣ? Шн трънъриле ачѣлѣ
де ера трънъри къй нъпъцӣѣ чѣле трънещи? Пчекип? Пърѣбъ пре пот
къел пцвъръспънде шнцъл дезлега причина, къ фирѣ трънърилор сълънтъ
къ фирѣ фокълъӣ шн бирѣѣ трънъриле. Възъшн ръзбою минънат? Къ
зъшн маре бирънинцъ? Миръте депостъ шнл прӣимѣще преджнсъл къ браце
летале десфъкъте. Къ девръме че пкънторе дефокъ ажътъ, шн пгроа
па ленлор пресъамени пъзѣще, шн пре драчи пй гонѣще, шн оурцеѣ лъй дъм
незъ потолѣще, шн небънѣѣ патимилор Оржсинѣще, шн пре ной пъръшлавъ
ниче непторче. шн мълтъ лйнеще пгжндърile ноастре фаче. Къмнъ а
сте маре фъръделѣце, кжнд нетѣмем шн фъцим деджнсъл, авжнд ел а
тжтѣ бънътъцн шн дарънн? Че поате зиче нещине къш слъвѣще пънти
ца трънълъй, пър ел пкъцзнкъ, къ прекжт сзстрикъ Оимъл чел денафарѣ,
къ атжта ден зи пзи стпноаще чел дельънтръ. Шн пкъ девей краѣ съ
черчетезн май къ амърънтъл ачестъ лъкръ, вей афла къ ел ѣсте шн мъмл

ецнъ

вп[illegible]ниЦЇЙ. Ґр дЕнУкрезн кУвинтеле мѣле ѧтрѣбъ пре оУченнічїн дѡфто рУлУй шн ен ѧцвор спУне май ѧдевъра, кáрїй препóстУ ѧлá нУмéскУ мУмъ свнътъЦЇЙ. Ґр подáлгїнле, шн дУрóрилекáпУлУй шн скУртáрѣ вїéЦЇЙ шн ндрóпика, шн флегмеле, шн оУмфлътУрнле, шн áлте рѣсУфлърн демУлте боале, ден десфътърн шн ден мжнкърнле чѣле мУлте зникУ кѣснáскУ, кáннце нзбóарѣ рѣле динтрофжитжнѣ рѣ, стрúкъ шн сънътáтѣ трУпУлУй шн бУкУрíа сУфлетУлУй. ПентрУ áчаста дарѣ сънУнетѣмем депостУ кáреле нензбъвѣще деятжтѣ рѣле, кѣ нУвѣ ѧвъцУ ашá ѧдешъртУ спре áчаста, чè кѣчн вѣзУ пре мУлцн Ѡаменн, кá кжнд арбрá сѣсъдá ѧмжнле оУнїй мУе рн слáбатечи шн рѣле, ашá сѣленевескУ шн сѣскУтУрѣ, шн сѣдáУ аслъзнѧ вецїй шн ѧмжнкърн мУлте. ПентрУ áчаста вѣѧвъцУ кастънУпїáрдец фолосúнца чебец слУЦн дела вїнторюл постУ, кУлъкомíнле шн кУ вецíнле. ПентрУ кѣ шн Ѡаменїй чá че áУ венин кжнд бор сѣ бѣ ерби áмáрѣ пентрУ кУрѣценїе, дебор мжнка маннаннте мУлтѣ шн себор сѣтУра шнапон сѣбѣ ерби ле áмържчюнѣ ербїй Ѡрабдѣ рн дефелосжнцѣ сѣскапѣ, кѣчи кѣ áУфѣкУтгрѣлУптáрѣ ербїй ѧпотрива áмържчюнїй венинУлУй. ПентрУ áчѣ ѧвáцѣ доторїй сънУчинѣзе кастъапУче наннте пУтѣрѣ ербилор сѣбирУскѣ присосѣлеле венинУлУй. Ашá áсте шн кУпостУл детебей сътУра áсттъзи шн тебей ѧ бъта шн мжйне бенлУá рѣѣ Ѡфáчи фърдетрѣбѣ шн фърдефоло, кѣ Ѡстенѣ ласѡсУфери шн фолосúнца нУсѡй, кѣчи кѣ бирУáще пУтѣрѣ ен вецíа чá мденаннте. Дечи сѣнУ ѧтрѣм кУвецíа ѧпóстУ, нúчи нрѣш ден постУ с нертъзнмѣм ѧвецíе, кастънУсъфлкѣ трѣшáстѣмене кá кУм арáкá чнневá трУполнабь шн бласѣсѣскоале ѧчéт ѧчéт, нрѣ алтУл съндѣ брáнчн сѣ кáзѣ май рѣУ, шн áчаста сѣфáче шнла сУфлетУл нострУ, кжнд шн май ѧнаннте шн май пре оУрмѣ депост ѧкоперим кУнорУл вецíей трезкíа чѣ че сѣфáче денне мжнкáре. Кѣ ѧчéкнп чá чевор сѣсъблъпте кУ вресѡхїáрѣ сѣ ѧрмѣзѣ шн сѣ ѧтътрéскУ преджнщїй кУ мУлте áрме шн ѧтУнчѣ мéргУ десълУптѣ. Ашá шн ѧкУм сжнт мУлцн Ѡаменн, кáрїй ка кУм арбрá сѣсъблУпте кУпостУ кá кУ сѡхíарѣ ашá сѣ ѧрмѣзѣ кУ лъкомíа пжнтечелУй, шн сѣ ѧгрезнзѣ преджнщїй шн сѣсѡмóарѣ, шн кУ мУлтѣ небУнíе ѧщѣптѣ прéОкю чел лнн шн блжнд ал постУлУй. Шн декон ѧтреба пречннева, пентрУ чè ан мéреУ áстъзи ла фередéУ? Зíче, ПентрУ ка сѣпрїнмéскУ постУл кУ трУпУл кУрáтѣ. Ашиждерѣ дел бою ѧтреба, пентрУ чèтѣй ѧбрѣкáтѣ áстъзи? Рѣ зíче, Кѣчи бою сѣ ѧтрУ ѧпостУ. Дарѣ кУм нУáсте фърѣдекале, сѣ фїе трУпУл кУрáтѣ, рѣ сУфлетУл некУрáтѣ шн бѣтѣ, шн сѣпрїнмéщи постУ? Врѣрѣш сънкУ шн áлтеле мУлте пентрУ áчаста, чèла ѧцелéпцн áжУнгУ шн áтжтѣ спре ѧдирептáре, кѣм áсте áфáче сфършинтѣ кУвжнтУлУй. Декрѣме чèнóй флУерѣмка копнїй пъсторнлор кУфлУерУ мн детрéстїе сУптѣ вре оУнстежáрУ сáУ плóпУ, сУптѣ оУмбра áчéсторУ сфнте кáсе шъзжнд. Рѣ áчéта ка оУн кжнтърéцУ áле шн маремéщерУ, áлкътУиндо глáсУл кУ лъУта чѣ

МЪРГЪРИТЪЛ

де а҃ръ кꙋ тоокмирѣ стрꙋнелор ꙗ ахфъкꙋт маре адꙋнаре депривѣлъ ꙗ Ши нꙋ нꙋмай деѫтокмирѣ кꙋвинтелор чѣ ши кꙋ фаптеле мꙋлѫт ши маре фолосѫц фаче ноаѣ ꙗ Даскалн ка ачѣщѣ чѣрк ши х҃с ꙗ пѣнтрꙋ кѫ зиче ꙗ Чѣлаче фаче ши фъцѫ ꙗ ачѣла маре сева кема ѫтрꙋ ѫпъръцїа чѣрюрилор ꙗ Фіе дарѣ ши ной прѣнрꙋгъминтелелꙋй ши ѫтꙋторь май марилор спънеѫбреднічим ѫпъ рѫцїей чѣрюрилор кꙋ дарꙋл ши юбирѣ де о҃амени адмнꙋлꙋй нострꙋ і҃с х҃с ѫпрекꙋ нъ кꙋ карале ши пъринтелꙋй славъ чинстѣ ши пꙋтѣрѣ кꙋ бꙋнꙋл ши сфнтꙋ дх҃ъ ꙗ Акꙋм ши пꙋрꙋрѣ ши ѫкѣчїй кѣчилор ѫмин ꙗ

К Ж К Ъ Н Т А Л К҃Ѳ

А чѣлꙋй ѫтрꙋ сфнцн пъринтеле нострꙋ

А л ѳ й І ѳ а н Ъ З л а т о о ỷ с т ъ

Пѣнтрꙋ покъинцъ Бгословѣще Пъринте ꙗ

Рѣзꙋтацѣ ѫдꙋминека чѣ ахꙋтрикꙋт рѫзбою ши бирꙋинцъ ꙗ Аѣ рѫзбоюл дїаволꙋл ѫпрѣ бирꙋинца х҃с ꙗ Ѣзꙋтацѣ кꙋм съльꙋдѫ покаанїѧ ши дїаволꙋлнꙋсꙋферїѧ рана ꙗ чесъ темѣ ши съкꙋтремꙋра ꙗ Чѣте темн дїаволе ? кѣчн съ лꙋдъ покаанїѧ ? Чѣте тѫнгꙋещи ? Чѣте кꙋтремꙋрн ? адевърат зиче ꙗ Кꙋкаѧ мъ тѫнгꙋесь ши мънекъжъсь ши мъкꙋтремꙋр ꙗ Дарѣ пѣнтрꙋчѣ ꙗ Спꙋне дїаволе ? Кѣчн зичи мари васе мїаꙋрѣпит покъинца ачаста ꙗ Дарѣ кѫ релеѫ ачѣстѣ ? Прѣкꙋка шѣ прѣкамѣ шѣ прехꙋлѣторю павѣ ꙗ ши прѣѫхарю ꙗ ши кѫ адевърат мари васе мꙋлꙋлꙋй покъинца ꙗ шѣ тоатъ пꙋтѣрѣ лꙋй сълꙋстинесꙋ ꙗ ши аре рань демоарте дѣ ачѣщѣ чѣ амꙋс май сꙋс ꙗ Дарѣ пѣнтрꙋчѣ нѫ алергъмъ ши ной латоате бесѣречеле ꙗ спъне ѫдꙋчнм дѣ ачаѣ ѫкъцътꙋрѣ мѫнтꙋнтоаре ? ши съ юбнм покъинца ꙗ Дѣ ѣщи пъкѣто алѣргъ ла бесѣрекъ шицѣ спꙋне пъкателе касꙋц ѫн ертъчюнѣ ꙗ Ѫрѣ дѣ ѣщи дрепѣ ꙗ алѣргъ ши тѫ ѫрѣш кꙋ смерѣнїе касъ нꙋкази ден дрѣтате ꙗ Къ бесѣрека ѫсте лнманѣ ѫмѫндꙋрор ꙗ Ѣщи пъкъто ? ѫтрѣ ѫлꙋнтрꙋ ѫбрꙋкат кѫ покъинца ꙗ Грешѫтай ? Зѫ къръ дмнзеꙋ къ ѫн грешнт ꙗ Чѣсѫстенѣлъ ѫсте ачаста ꙗ Спꙋнем ? Сакꙋчѣ кале лꙋнгъ бен въ къльторещи ? Чѣневое сакꙋчѣ грехꙋтате ѫсте ? Зи нꙋман оꙋнкꙋвѫнт къ ѫн грешнт ꙗ къ ѫꙋ доарѣ ѫц паре къ бен съпъ деѫдекѣторю ꙗ дебен тѣ гъдꙋи пъкатꙋлꙋ тъꙋ ? Ѫꙋ доарѣ нан пѫрѫш пре дїаволꙋл ? Сѫргꙋѫщеѫ кѫ май нанинте съ ѫн бредничїѧ лꙋй ꙗ къ ачѣѧ ѫй ѫсте лꙋй бредничїѧ съ пѫраскъ ꙗ Дарѣ пѣнтрꙋчѣ съ нꙋ ѫпꙋ тѫ май ѫнанинте спц мъртꙋрнсещи пꙋкатꙋлꙋ тъꙋ ши съ ѫлꙋ спелн ? Дѣкащи къ ѫй пѫрѫш ка ачѣста де нꙋсте асѫнде денимик ? грешнтай ? вино ла бесѣрекъ ꙗ ши зи къръ дмнзеꙋ

къ

кѫ аи грешитъ, кѫ алъ нимикъ нѣ́маи чѣ́ре дела тѝне нѣ́маи а̂тѫ́жта, кѫ
а̂шà зѝче сфѝнта скрипту́ръ. Спѣ́нецъ тѣ̀ а̂тѫ́жю пѣкáтеле та́ле касѣ́те
а̂дрептéзи. Спѣ́нецъ пѣкáтѣ́ каспѣ́ стрѝчи пѫ́ра, кѫ нáре áчáста е̂с
стенѣ́лъ, нѝчи кѣ́вѝнте мѣ́лте, нѝчи келтѣ́мъ нѝчи алъ нимѝкъ. Нѣ́ма
чете а̂целепцѣ́ще шѝ зѝ а̂трѣ́ тѝне, кѫ девою спѣ́не е̂ѣ́ а̂тѫ́жю ла дѫ́нзеѣ́
пѣкáтѣ́ мїеѣ́, а̂тѫ́жю а̂лвою шѝ пїѫ́рде, кѫ аи а̂сфѝнта скрипту́рѣ шѝ
пречела че шлѣ́ спѣ́с пѣкáтѣ́, шѝ апóи нѫ́рѣ слѣ́ сѫ́сѫ́нднѝ. Кáнн лѣ́ оу̂чи
пре фрáтеѣ́ѣ́ лѣ́вел, шѝ чезниче дѫ́нзеѣ́ кѫтрѣ дѫ́нсѣ́л? Оу̂нде а̂сте фрá
теле тѣ́ѣ́ лѣ́вел? чела че лещіе толте ман нанѝте пѣ́нѣ́ а̂нѣ́сѣ фáче а̂трѣ
ѣ́ѣ, нѣ́ кѫ дóарѣ нѣ́щїа шѝ а̂трéба, че пéнтрѣ́ кас̃ трáгѣ спре поклáнїе
пре оу̂чигáш, шѝ кѣ́м кѫ щїа шѝ а̂трéба сѫ́рѣ́тѣ̀ майнанѝте, оу̂нде а̂
сте фрáтеле тѣ́ѣ́ лѣ́вел? нѫ́рѣ ел зѝсе нѣ́щю, лѣ́ дóарѣ сѫ́нтъ е̂ѣ́ пѣ́зѝторю
фрѣ́цинемїеѣ́? Бѝне кѫ нѣ́е̂щи пѣ́зѝторю дáрѣ пéнтрѣ́ че е̂щи оу̂чигáш? нѣ́
лаи пѣ́зѝт дáрѣ пéнтрѣ́че лаи сѫ́морѫ́т? че дáрѣ мѣ́рѣ́тѣ́рисѝндѣ́ле толте
е̂щи винобáт шѝ а̂нсорїи. Дéчи чезниче дѫ́нзеѣ́ кѫтрѣ дѫ́нсѣ́л? Гла
сѣ́л сѫ́нцелѣ́и фрѣ́цинетѣ́ѣ́ стрѝгѣ кѫтрѣ мине, а̂дáтѣ а̂лѣ́ кѫдѝ, кѫ
а̂прéвѣ́нѣ кѣ́ а̂требáрѣ нѣ́ѣ́ дáт шѝ педéѫ́л, Нѣ́нѣ́маи пéнтрѣ́ оу̂чидерѣ че
маи кѫ́то пéнтрѣ́ неѫ́менїа, Кѫнѣ́ оу̂рáще дѫ́нзеѣ́ а̂тѫ́жта пречел пѣ
кѫто, кѫ́т оу̂рáще пречел неплекáт шѝ фѣ́рѣ́ де сѫ́менїе, шѝ сѣ́ а̂тóарче
де кѫтрѣ́ѣ́л. Дéчи преѣ́рмѣ кѫ́нд лѣ́ бенѝт кáнн ла покѣ́ѣ́нцѣ нѣ́лаѣ́ прїн
мѝт дѫ́нзеѣ́, деврѣ́ме че нѣ́шлаѣ́ спѣ́с а̂тѫ́жю пѣкáтѣ́ лѣ́и, че дѫ́хпѣче ла
вѣ́дѝт, кѣ́зниче маи маре мїе пѣкáтѣ́л декѫ́т а̂мнеѣ́ ерта, адекѣ́ ма
рѝмїи пѣкáтѣ́ шѝ нѣ́маи сѫ́нтъ врѣ́днѝк де акѣ́м сѣ́ маи фїѣ́ бїѣ́, Дарѣ
дѫ́нзеѣ́ нѫ́рѣ чезниче кѫтрѣ дѫ́нсѣ́л? Сѣ́спинѫ́нд шѝ тремѣ́рѫ́нд сѣ́ фїи
препѣ́мѫ́нт, шїи дѣ́де лѣ́и педéѫ́ѣ́ рѣ́ зникѫ́нд, Нѣ́тебою сѫ́морѫ́ кá сѣ́
нѣ́сѣ оу̂нте поменирѣ́ та, че́бою фáче касалѣ́це кáсѣ́те чинѣ́ѣ́ скѣ́ тоц,
кá сѣ́фїе áчáстѣ́ прнмеждїе мѣ́мѣ́ философїей, Шѝ оу̂мбла кáнн касалѣ́це
а̂сѣ́флецатѣ́, шѝ ка оу̂нстѫ́лп калѣ́тѝндѣ́се шѝ тѣ́кѫ́нд, шѝ да гла ман
мáре декѫ́т сѫ́трѫ́мбицѣ зникѫ́нд, сѣ́нѣ́факѣ́ алтѣ́л а̂шà, нѫ́рѣ деѫ́шлфѝ
мѣ́рѣ́тѣ́рисѝт ел а̂тѫ́жю пѣкáтѣ́л лáрфѝ кѣ́рѣ́цѝт, че кѣ́чи нѣ́л мѣ́рѣ́тѣ́рисѝ
тѣ́вѣ́дѝ, шѝ сѣ́ сѫ́сѫ́нднѝ, шѝ пéнтрѣ́ кас̃ крѣ́зѣ́ кѣ́ а̂шà ѫ́сте адекѣ́рѣ́л.
а̂скѣ́лѣ́ѣ́ кѣ́м алтѣ́л чешаѣ́ спѣ́ а̂тѫ́жю пѣкáтѣ́л лѣ́и лаѣ́ спѣ́лат, Шѝ сѣ́
вéнѝм ла а̂пѣ́рáтѣ́л дѣ́вѣ́дь, кáреле фх шѝ сѣ́рáк шѝ богáт, шѝ маи кѫ́рѣ
прорóк декѫ́т а̂пѣ́рáт, кѣ́ манмѣ́лт мѣ́ бѣ́кѣ́р де пророчїа лѣ́и декѫ́т де
а̂пѣ́рѣ́цїе, кѣ́ а̂пѣ́рѣ́цїа лѣ́и лѣ́ фóст нѣ́маи а̂палестѝна, нѫ́рѣ пророчїа
а̂толте пѣ́рцнле лѣ́мїи, шѝ а̂пѣ́рѣ́цїа а̂скѣ́рѣ́тѣ́ крѣ́ме сѣ́ трекѣ́т, нѫ́рѣ
пророчїа áре кѣ́вѝнтеле немóарте а̂лѣ́ме, кѣ маи прелéсне ѫ́сте сѣ́сѣ сѫ́нѝ
тѣ́ сóареле декѫ́т сѣ́сѣ Трѣ́кѣ́ кѣ́вѝнтеле дóмнѣ́лѣ́и нóстрѣ́. Áчéста дарѣ
дѣ́вѣ́дь лѣ́ кѣ́зѣ́т а̂прѣ́кѣ́рвїе, шѝ а̂оу̂чидере, кѣ́чи кѣ́ лѣ́ кѣ́зѣ́т сѫ́мѣ́ре
скѣ́лѫ́ѣ́ндѣ́се шѝ сѫ́лѣ́ а̂дрѣ́цѝт, апóи чѣ́м че лѣ́ похтѝт кѣ́ похта лѣ́ сѣ́

МЗГГЗНТЗА

Кзшш ашкпа ерн де кг ани , ш ржцпа пре ер
ежрстпа че дцбтмипте .

дѐ жудекатъ дѣде · пе́нтрУ кѝ а̂ша̀ сѫ́нт Оа̂менїй оу̂нїй кѫ́тръ а̂лцїй дѣ
а̂фа́че жудеки́цнле грѣ́ле шѝ ѳкУ́мплѧ́нте · Зѝсе дѧре́пть а̂уѣ́ѧ ѳпъра́тУ·
БГУ до́мнУлУй дѧ́нзеУ вре́дниѭ а̂́сте мо́рцїй а̂́чела · шѝ съ плѧ́тѣ́скъ мїелУ
шица ѳпъто́рнть · Даръ надѧ́н че́фъкУ · нУ́пиптѫ̀ ра́на демУ́лте е̂ѫ́ри ·
че́фъръ бѣ́сте спа́рсе оу̂мфлѧ́тУра · кась фУ́рѣ кѫ̀ гра́ба сѧмцирѣ дУре́рїй ·
шїй зѝсе лУ́й · тУ́ѣщи а̂́чела ѳпъра́те · тъ́рѣ дѣ́дь ѳда́тъ зѝсе · грешѝта
до́мнУлУй · шѝ нУ́зѝсе дарътУ̀ чи́не е̂́щи демъ мУ́стри преми́не · слУ чи́не
тѣУ трѝмѝ де́ми ѳдрѣзнѣщи а̂́ша̀ · шѝ кУ́мъ тѣ́й кѫтеза́т дѐ а̂́й фъкУ́т
а̂́часта · нѝмѝ́к дѐ а̂́чѣстѣ нУ́тУ зѝсе · ЧекУ́м ѳш кУ́носкѫ̀ пъка́тУ зѝсе
грешѝта́м до́мнУлУй · Даръ а̂́поу чен Зѝсе надѧ́н · шѝ до́мнУлУ а̂́Уѧ́сѧт
пъка́тУлУ тъУ · девръ́ме чет̀ сѫ́нгУр (зи́че) тѣ́й жудека́т · шѝ еУ ѳч
ла́с бѝна та̀ · тУ сѫ́нгУр а̂́л мъртУрисѝт грешѧ́ла та̀ · еУ ѳкъ ѳда́тъ
ерть пъка́тУлУ тъУ · тУ сѫ́гУр цѣ́й поу́хтѝт мУ́кѫ пе́нтрУ бѝна та̀ еУ
ѳкъ а̂́мстрика́т рѫспУ́нсУлУ жудекъцїй · Е̂зУ́ш кУ́мъ сѣ плѝнѝ скрѝптУ́ра?
Спу́не тУ̀ ѳтѫ́ю пъка́тУлУ тъУ · каспте ѳдрепе́зи · Чесостенѣлъ а̂́сте
епУ́немѝ сѣ̀ мъртУрисѣщи тУ̀ ѳтѫ́ю пъка́тУлУ ? кѫ дѣ́дь чУ́май пУ́се нѝ
мѝ́к причѝ́нѫ · сУ́ сѫ́зѝкъ пе́нтрУчѐ съ скъла́ мУ́ръ а̂́коло̀ сУ а̂́лт чевѐ
чеУ́май а̂́тѫта · грешѝта́м до́мѝнУлУй · ѳ̂съ а̂́ре сфѝнтѧ скрѝптУ́рѫ шѝ
а̂́лтъ ка́ле деспокъѝнѫ · ка́рѫ ? съ плѧ́нгѫ О́мУлУ пе́нтрУ пъка́тУлУ лУ́й ·
грешѝта́й ? плѧ́нце шѝ кеи дезлега̀ пъка́тУлУ · Чесостенѣлъ а̂́сте а̂́часта ?
кѫ нѝмѝ́к а̂́лта нУ́ц чѣ́ре май мУ́лтУ фъръ нУ́май съ плѧ́ци деспъка́тУлУ
тъУ · Нѝчи а̂́пе ма́ри ѳц зѝк съ́трѣчи · нѝчи ка́ле лУ́йѫ съ кѫ̀лъторе́щи ·
нѝчи ба́ни съ кела́тУе́щи · Дарѫ ѳче́кѝ ? плѧ́нци деспъка́тУлУ тъУ · Чебе
зи́че · дарѫ кУ́мъ мѣ́вою а̂́дебе́ри · кѫ дебою плѧ́нце бою спъла̀ пъка́тУлУ ? Ди
шѝ пе́нтрУ а̂́часта добедѣ́ла ден сфѝнта скрѝптУ́рѫ · Кѫ̀ е̂ра̀ оу́нѫ ѳпъра̀
сѫ́ре карела̀ челкема̀ а̂́хлаѣ · шѝ съ мъртУрисѣ́щи кѫ̀ ден чепУ́т а̂́Уфо́сѝ дѝ
ре́пть · Дарѫ пе́нтрУ мУ́ѫ лУ́й ге́зѧбе́л а̂́Уфъкут а̂́поѝ мУ́лте рѣУ́тѣ̀ ·
шѝ ѳпрезУ́нѫ кУ лѣкомѝа̀ а̂́У фъкУ́т шѝ мо́ларте · кѫ̀ а̂́У нѣбѝт кѝа оу́нУй
нѣдрѧлѧ́тѣ́н сѫ́ре карела̀ челкема̀ набо́де · шѝ мУ́ порУ́нчѝт зѝкѧнд дѣ бѝа
та кѫ̀ сѫ́лм поу́хтѝт шѝц а̂́ прецУ́л ен · сУ́ а̂́лт лок пе́нтрУ дѧнса · Дарѣ
ел зѝсе съ нУ́дѣ до́мнУлУ съ вѧнзѣ еУ мошѝа тѣ̀ѧ́нмїеУ · Дарѫ халѣ до
рїа̀ де а̂́чел лок дарѫ нУ́врѫ сѣ̀на̀ кУ́ сѝла · Де́чи бѝнд ге́зѧбе́л мУ́ре фъ
рѫ рУ́шѧ́не спУ́ркатѫ неку́ратѫ пѣ̀гѧ́нѫ зѝсе ѳпъра́тУлУй чеѣщи кѫ̀ нѝмѝ
рѫ шѝ нУ́мѣнѧ́нчи · Дарѫ ел ѳ̂ зѝсе · бѝа лУ́й набо́де сѫ́лм поу́хтѝт шѝ ма
зѝс съ мїесѣвѧ́нзѫ шѝ нУ́вУрУ́т · Дарѫ а̂́ ѳ̂ зѝсе скоа́лѫ де мѣнѧ́нкѫ · шѝ
еУ тевою фа́че девей мощени бѝа лУ́й набо́де · шѝ скрѝсе сѫ̀ка́рте кѫ̀ делафа
ца ѳпъра́тУлУй кѫтрѫ вечи́нїй лУ́й набо́де · кась скоа́цѫ мѣрѝпУрѝй мѝн
чиноа́се · съ мъртУрисѣ́скѫ а̂́сУпра лУ́й набо́де кУ́мъ кѫ̀ а̂́У хУ́лѝт пре дѝнзе ·
шѝ пре ѳпъра́тУлУ · шѝ стригарѫ де по́сѝ кась фа́кѫ мо́лте · дечи оу́чѝсерѫ
кУ пїе́трѝ пре набо́де шѝ мУрѝ · шѝ дѣка а̂́Узѝ̀ ге́зѣбе́л зѝсе лУ́й а̂́хлаѣ ·

МЪРГЪРИ́ТЪ́А

Ско́алъте демощенѣще бі́а, къ а҃ъмъри́тъ наво́де, ма҃рѣ лъ҃и а҃и пѣрѫ́рѣ
десклада́тъ, дарѣ а҃по́и сѣдъ́се съ стѣпжнѣскъ бі́а, Шѝ трими́се дъ҃м
не́зе́ъ ладже́ъ́а́ пре҃а́ліе проро́къ́а́ шѝи ҃и́се, па́сѣ дезѝ лъ҃и а҃ха́вь. Тъ҃
а҃и оу҃чи́е пре наво́де шѝ а҃и вѣрса́тѣ сѫ́нце дре́пѣть, кась мощене́щи бі́а
лъ҃и, ма҃рѣ а҃ша́ сѣсѣ вѣ҃рсе шѝ сѫ́нцеле тъ҃ъ шѝ сѣа́лингъ кѫ́нні́и, шѝ съ
ска́ладе кърбеле а҃сѫ́нцеле тъ҃ъ, дъ҃мнезе́аскъ фъ҃ оу҃ръ́ія а҃деверѝтъ фъ҃ рів
спъ҃нсъ́а́, шѝ планнѝтъ с҃сѫ́нда, шѝ сокотѣще оу҃ндеа́ трими́се пре́ проро́ік
ла́бі́е, кѣчи кѣ оу҃де са҃ фѣкъ́ѫтъ пъка́тъ́а́, а҃коло́ сѣсѣ фа́кѣ шѝ с҃сѫ́нда,
оу҃нде фъ҃ фѣрѣдѣлѣцѣ а҃коло́ шѝ педе́ъ́а, Шѝ вѣзѫ́нд пре е́а́ а҃ха́вь а҃и
зи́се, А҃фа́шнмъ тъ҃ връѫ́жма́шъ҃ мїеъ́, девръ́ме че҃ на́іе пъ҃ръ҃рѣ чертѫ́ пре
а҃ха́вь, вѣзѫ́нд́ъ́а́ къ пъкѣтъ́ѫ́ще, шїи ҃и́се а҃ха́вь, Пъ҃рръ҃рѣ мѣчер
та́и ма҃рѣ а҃къ́м́ мѣ пр҃нне́ш, шѝ на́м къ́м́ сѣмѣ къ҃р, кѣчи къ кѫносклѫ́дъ́а́
е́а́ на́іе къ фѣкъ́ѫ пъка́тѣ ма́ре, а҃и вѣ҃дѝ жъ́дека́та лъ҃и дмнезе́ъ. А҃чѣстѣ
грѣ́ѫ́ще до́мнъ́а́ дмнезе́ъ, пе́нтръ кѣчи а҃и оу҃чи шѝ а҃и мощени́тѣ шѝ а҃и вѣ
са́тѣ сѫ́нце де҃о́м, А҃ша́ сѣва вѣрса сѫ́нцелетѣ́ъ шѝа́ бор́ лиѫ́це кѫ́нїи, шѝ
сѣкор́ скѣда́ кърбеле а҃трѫ́нсъ́а́, Фо́ларте грѣ а҃и чи́тѝ порѫ́ка кѣчи е҃ра́ къ
оу҃ръ́іе дъ́мнезе́аскъ жъ́дека́та, ка́ре сѣ а҃девери а҃сѫ́пра лъ҃и, Де́чи а҃ъ
зи́нд а҃чѣстѣ а҃ха́вь сѣ а҃трисѣ шѝ сѣ мѫ́жѝнѝ, пе́нтръ пъка́тѣ къ къ́носкъ́
не дире́пта́тѣ, ма҃рѣ дъ́пѣ а҃ча́ста дѣкавѣ́ъ́ъ́ дмнезе́ъ пре дѫ́нсъ́а́ пла҃гѫ́нд
шѝ трисѣ, Стрикѣ сокотѣла че фѣкъ́ѫсе а҃сѫ́пра лъ҃и, а҃сѣ а҃пѫ́ю рѣ
спъ́нде дмнезѣ́ъ́ кѣ҃рѣ на́іе, кась нъ́сѣ а҃ра́те на́іе ка оу҃нь минчи́но, шѝ сѣ
па́цѣ къ́м́ а҃ъ пѣци́тѣ шѝ і҃сѫ́на, кѣчи а҃ша а҃ъ зи дмнезе́ъ шѝ лъ҃и і҃сѫ́на ме́ци
шѝ дѣ вѣ҃сте а҃чета́тѣ ниневі́ен, а҃ка́рѣ лѣкъ́есќъ, ѯ҃ѯ҃, де бѣрба́
ци фѣрѣдемъ́ери шѝ копі́и, къ а҃къ трей зи́ле шѝ ниневи сева прѣпѣдѝ, ма҃
рѣ і҃сѫ́на нъ́врѣ сѣмѣ́ргъ, щїи́нь чѣ мъ́лтіь шѝ несп́ъ́сѣ а҃лъ҃и дмнзѣ́ъ́ юбѝ
ре дѣ с҃сѫ́менѝ, че пъ́рчѣ́се сѣфъ́ѫгъ, къ зи́чѣ, е҃ъ́ вою́мѣ́рце дела́ кою спъ́не,
дарѣ тъ҃ е҃щи мъ́тив шѝ дѣка сѣпокѣ́ѫ́ще нещи́не шѝ пла́ж́нце кѣтрѣ ти́не а҃л
е́рцѝ, шѝ пре ми́не мѣвор́ оу҃чи́дека пре оу҃ѝ проро́къ́ минчи́но, шѝ пе́нтръ а҃ча́
ста мъ́лтѣ а҃сте повѣ́стѣ, а҃сѣ но́и сѣзи́чем маи́ пресъ́ърѣ. Лъ҃ѯ҃ пр҃дѫ́ж
е́ъ́а́ ма́рѣ шѝ нъ́ла́ кѫ́нсе чела́ сколасе ма҃рѣ ла оу҃ска́тѝ, шѝла́ дъ́сѣ а҃чета́тѣ Ниневі́е
ка с҃сѫ́лъ́ѫжникѣ кредни́чо́лсѣ, пе́нтръ кѣсѣпогорѫ́ і҃сѫ́на сѣфъ́ѫгъ, шѝ а҃флѣ
с҃сѫкорабїе де мерца́ла дарсе́нь, шишдѣ́де набло́нъ́а́ шѝ а҃трѣ а҃трѫ́нса. Оу҃
дефъ́ѫи спъ́нем і҃сѫ́на? А҃трала́т пѣмѫ́нтъ бей сѣтедъ́ъ́чи? На́йлъ́ѫзи́тѣ къ
а҃ладомнъ́ъ́лъ́и а҃сте пѣмѫ́нтъ́ъ́а́ шѝ планни́рѣ лъ҃и? А҃ъ́ а҃ма́ре бей сѣмерци?
а҃дмнъ́ъ́лъ́и а҃сте ма́рѣ, шѝ е҃а с҃сѫ́лъ́ѫфъкъ́ѫт предѫ́нса. Дарѣ а҃чери? На́й а҃ъ
зи́нт пре́ Дв҃дь зикѫ́нд? Къ къ́зъ́ чернѝле лъ́кръ́а́ дѣцетелор́ та́ле. Дарѣ
ла ма҃дъ? А҃скъ́ла́тѣ ма҃рѣш пре́ Дв҃дь зикѫ́нд, Демвою погорѫ а҃ма́дъ
а҃коло е҃щи, Демвою рѣдника а҃рипле мѣ́ле дедминѣцѣ шѝ сѣмѣсѣлѣшлъ́е
къ ла ма́рцинле мѣрїй, а҃коло мѫ́на́тѝ мѣва́ побѣцъ́ѝ, шѝ мѣва́ цинѣ дн
рѣ́пта́та. А҃сѣ і҃сѫ́на дефрикѣ фъ҃цїа́ шѝ нъ́сокотїа къдедмнзѣ́ъ́ нъ҃а́

сте пЎтинцъ сѣскАпе чинебА. Гăръ дѣкалЃскоасе мăрѣ ѣдЎсе ла Ниневи, шн мъртЎрисн къ дЎпъ трей зиле Ниневі Ажаперн. Шн ка сѣкЎноцнтѣ къ пентрЎ Âчаста врѣ сѣфхтъ къ кЎноцѣ къ дмнзЎ Âсте мастинѣ, шн съ толче ден рЎтатѣ че грѣисе пентрЎ джишїй, шн врѣ сѣсъарате ел проік минчино, елсжнгЎр сѣвъдѣще. Къдѣка дѣде вѣсте Âчетате ел ешн Â фăрь шн Âщептă сѣбазъ чебафіе. Гăръ дѣка трекЎръ трей зиле шн нЎфЎ немнкъ дечѣле чнзисе, Âтунчѣш Âрътъ гжндЎл лЎй чел дентжю шн зисе. Âунусжнт Âучѣстѣ кЎвинтеле кăреле зичѣм ел Âннима мă? Кѣ тЎ ешн дмнзЎ мăтинѣ шн Âделунгу рѣбдътторю шн нЎтепотривѣшн рѣЎтъцилорь Âменилор. Âтрачѣ даръ ка сънЎпацъ шн Ілїе Âша ка шн Існа Âй спЎне причина пентрЎ Âхаавъ, шн чезиче дмнзЎ къ трь Ілїе? Къзутай кЎм сЎпЎртат Âхаавъ плжнгжндь шн мъЎнндусе Ânаинтѣ мă? Че нЎвою фаче дЎпъ рѣЎтатѣ кăрѣ Âмзи. Сітъпжнул ворѣще кЎ слЎга шн рѣспЎн де дмнзЎ Âмулй прен Âм зикжндЎ. Нуц парь къ лам ертат нЎмай Â ша Âдăрь, кѣчн къ ел шаЎ Âдрептат лЎкрЎл шн шаЎ скнмбат гжндЎл, Âтрачѣ лас шн ЎмпънїА, парь тЎ нЎтесокотн къ ешн проік минчино, кѣчнкътЎ Ân спЎ Âдевърул, парь ел денЎшарфи скнмбат минтѣ, Âдевъра Âрфи петрекхт примеждїа жЎдекъцїй. Вези дарь къ плжнцерѣ спăлъ пъ кателе? Гăрь Ân шн алтъ кале Âлтренлѣ Âпокънїцїй, шн алте кън мЎлте, кась Âфлн пре лесне мжнтЎнрѣ тă денТрачѣ стекїй мЎлте. Дарь кă рѣ Âсте Âчаста? Смерінїа. Фїй смернт, шн вей дезлега легътЎрнле пъ кателор тале. Ân шн Âчастъ доведѣлъ ден сфнта скрипТЎрь, кăрѣ зиче пінтрЎ Вămешул шн Фарисеул. СъсЎирь Вămешул шн Фарисеул Âбесѣрекъ съсъроаце, шн Фарисеул Âчепъ Âшнумъра фăптеле лЎй чѣле бЎне зикжнд, Нусжнт ЎЎ пъкътос катоатъ лЎмѣ, нічи ка Âчест Вămешь. Ѡ тнкълосе шн вечнснче шн фърѣдесацїЎ, лась къ Ân дефънмат тоатъ лЎмѣ, дарь кѣчнмъХнш шн пречеста кăрестъ лжнгъ тине? Нуц Âжунсе тоатъ лЎмѣ, чѣ шн пре Вămешул Âл дефънмаш, претоци Âй пжржшн, шн нічн преоун Омнъерташн, Чѣ зичнкънусжнт катоатъ лЎмѣ, нічн ка Âчестъ Вămе? Постескъ дедолѡ Орн Âспъттъмжнъ, Зечюескъ ден Âкърѣ мѣ шн дЎ съ рăчилор. Пентрь чѣ темжндрещи тнкълосЎле, нЎтесътЎрашн депжра Âтоатъ лЎмѣ, чѣ шн пре Âчеста честъ лжнгъ тине Âлхалещи, Дарь Вămешъ чѣфъкъ, Âзиндъ Âчѣстѣ нЎзисекътрь Фарисеъ, кѣчине ешн тъ дем зичнАчѣстѣ? Кѣм щїй тъ бїаца мѣ? Тъ найкрескЎт къ мине? Ни Âмлъкънт Âпреунъ мЎлтъ врѣме? Кѣчи темжндрещи пънъ Âтратжта? шн мъртЎрисещи сжнгЎрь прѣтине къ Ân фăптеБЎне, Чѣтелаузи сжгЎр? Чѣте Âдрептезн? Немнкъ дечѣстѣ нЎзисе Вămешул, ченЎман сЎплекъ шн сѣкинъ шн зисе. Доамне милостивѣщете мїе пъкътосЎл, шн Âша смерндусе пресине Вămешул сѣфъкъ дрепт. Шн Фарисеул сѣсЎн Âбесѣре къ дрепт шн сѣпогорж фърѣдедрептате, парь Вămешул сѣпогорж плин де

дн

дрептате, ши бирувирь кипуриле прелукрури. къ фарисеул ака фаптеле ди
репътъцїй ши лепъердъ. Кар вамешул ку кувънтул чел смерит кжцинцъ ди
репътать. Ши дакъ ничи ера ачеа смерение, къ смерения асте ачаста, кжд
асте ондречине маре ши съсмерцще, кар авамешулуй нуера смерение, ке грїа
дрепту кьчи къ ера пъкътос. Къ спунем чеасте алтъ май ръу декжт ва
мешул, къ въфаче негуцътория остенцелор ши примеждїилор челор стренне,
ши фтокма пърташ челор стрїине, ши де остенцель нусъптинце, кар ден
добжндь фпарте деунде нуостенит, дичи маре пъкат аст къмешиа,
къ вамешул нуасте алта фкрь нумай соръпире шифпъцншат пъкат ку лъце
ши лъкомїе куе вънъ фаць. Че аре ажуторю обрабиль май рж декжт тжлха
рїй, къ тжлхарюл сърушинцъ кьчи фурь, кар вамешул нусърушинцъ
кжнд ачеле стрїине. Спунем чеасте май ръу декжт вамешул, кжнд
шаде акасе шикълъце остенцелеле шиудорнле стрїине, шикжнд сжнт о
стенцелеле ел нареничи согринь, кар дъка вине добжнда аре гриж съ
ъ немикь, денцъле ченуй остенит пентру але. Дечи ку адевърат ау
фостъ пъкътос вамешул шидрепт аузи, Думнезъуле милостивъщете
мїе пъкътосул. Дечи девъме чеачела кисе адевъруул, добжнди атжта
дару, кукжт майбжрто чел че съсмерцще? Кези дарь кум чел чешмърту
рисипъкателе шиаузи адевърул съфлетъкь дрепт. Вей същїй чине асте
адевърат смерен? Кези кар ъш ши ал смирит кufинь. Пре Павел даска
лул лумїй, Риторул чел сufлетеску, Калеул чел але, Лиманул чел фъ
рь валури, Турнул чел некатъпит, Чел че нумай ку унтрул съпъта
ку тоатъ лумя, ши какум арфинфостикуарипи, аша ау ръзбит тоатъ лу
мя. Сокотъще кум съсмерцще, Чел простъ ши фолософ, Чел сърак ши
богат. Ачестуя сънъ зичи куадевърат смерит, кареле ауфъкут мїй де
остенцеле, ши ау рждикат фтунерече де бирунри асупра дїаволулуй. Чел че
мъртурисїа ши зичъ. Нусжнт врединкь съмъкем апостол. Кареле ауръ
дат дкисори ши бъцъй ширане, ши ауважнат лумя тоатъ прен епистолїи
луй, Чел чесуку кумит гла череску, ачела съкїямъ смерит, къ зичъ. Ку
сжнт майминкул апостолилор. Сокотъще чине асте ачеста кареле гръще
ачъсте кувинте. Павел кареле сау сънт пъмънтеску, ши ом луй череску. Стжл
пул бесеречїй, Щерул чел пъминтеску, Ши омуль чель череску. Мул
тъ букурїе ам апомениръ нумеле въръватулуй ачестуя, прибинд фрумусе
цъ фаптелор луй, челор бune, къ кувесельще соареле фъцеле атжта кжнд ръ
вare ши дъ раде луминоаге ка нумеле луй Павел. Къ соареле луминъзъ нумай
фаця, Кар Павел недялуцъ токма ши фаця черюрилор, ши май дялт
луърезъ декжт соареле ши луна, къ стрячестя кип асте пътърь бунъцї
лор луй, къ фаче денъмени щери, ши пре сufлет фаче де збоарь ла че
рю. Дечи спре ачаст фаптъ бune Павел недваць. Кези смерение песте
мъсурь? Пентру ачеа ши Вамешул сау дрептат, ши ни бани нау

дат,

дá҃т, ни́чи пр҃їа́тен на҃ꙋ пꙋ̑ съ҆съвро́аце, чѐ нꙋ́млй смери́нд҃ꙋсе сѣ́фъ҆ких҃ дире҃т, шѝ мощ҃ѣ́ а҃пъ҆ръ҆ци́ей че́рюрилор҃, ка́ре шѝ но́й то́ци съ҆ꙋ҃добжа́днм҃, кꙋ да́рꙋ́шѝ ми́ла а҃до́мнꙋ́лꙋй но́стрꙋ і҃с х҃с. А҃ки́рꙋ́ѫ ѐ сла́ва шѝ чи́нстъ а҃вѣ́чїй вѣ́чилор҃ а҃мнн.

кꙋ кꙋ́нт а҃́л҃, а҃́, л҃,

Ачéлꙋй а҃тръ сфн҃ци пърúнтеле нóстрꙋ

ÂЛЪЙ ІѠА́НЪ ЗЛАТОУ́СТЪ

Авъцътꙋ́рь пе́нтрꙋ фъгъдꙋ́ѝлъ шѝ рꙋгъчи́нъ, ка́ре сѫ́нт то́т ден трале́ачестꙋ́ѫш сфи́нть кꙋвѝнте, челꙋ нꙋмѝнт ел а҃ндрилнде, кꙋмсар зи́че стѫ́лпи. Бл҃гослове҃ще Пърѝнте.

Ма́решѝ бꙋ́н лꙋ́кръ ѫ́сте рꙋгъчъ фра́цилор҃, кѫ́д сѣ́фа́че кꙋ мꙋ́лцими́нть шѝ кꙋ гѫ́д҃ прибнгеторю шѝ дещепта́т, шѝ кꙋмѝ а҃рпꙋ́нть со҃ре не́щи не сѣ́фїе мꙋ́лцими́нт҃? кѫ́нд҃ не́вом҃ трꙋ́дѝ пре҃ѫ́шине, шѝ нꙋ́нꙋмлй дѣка́ добжа́днм҃ чѣ́лъ҆ че҃тре́м҃ дела́ дн҃зъ҆ꙋ, чѐ шѝ кѫ́нд҃ нꙋпꙋ́тем҃ добжа́дни чѣ́ле че҃тре́м҃ то́т сꙋ́й мꙋ́лцими́м҃, кѣ́чи къ҆ дн҃зъ҆ꙋ оу҃не со҃ри дъ҆ а҃́ште со҃рнꙋ́ дъ҆. Де́чи а҃мѫ́ндо҃ѫ а҃чѣ́стъ сѫ́нть бꙋ́не ши дрфоло́ пе́нтрꙋ ной, бе́ри дедобжа́днм҃ чѣ́ре҃рь бе́ри де́нꙋ, лꙋ́й дн҃зъ҆ꙋ то́т сꙋ́й мꙋ́лцими, къ҆ демꙋ́ла́те о҃ри сѣ҆дѫ́жипль кѫ́нд҃ нꙋдобжа́днм҃ чѣ́лъ҆ чепофтѝм҃ де́не ѫ́сте недобжа́дирѣ҆ май бꙋ́нть шѝ май дрфоло, пе́нтрꙋ а҃чѣ҆ѫ нꙋ́сѣкладе сѣнепарь҃ рꙋ кѣчинꙋнѣ҆ꙋда́т҃ а҃припъ҆ дн҃зъ҆ꙋ къ҆ шѝ майнанте пѣнъ҆ а҃нꙋ́чере, а҃ꙋнарꙋ тѣ҆ дн҃зъ҆ꙋ сѣнедѣ҆? а҃девъра́т по́ате, чѐ а҃щѐптъ ка сѣ́лнѣ҆ть причи́нь де ла́ной, ка рꙋгѫ́ндꙋне лꙋ́й кꙋ дирепта́те сѣ҆добжа́днм҃ дирѣ҆пта́ лꙋ́й кнкерни́ре. Де́чи дѣ́м҃ добжа́дѝ дена́м҃ добжа́дѝ ка́дере сѣмꙋ́лцими́м҃. къ҆ дн҃зъ҆ꙋ кѫ́нд҃ нꙋвасенеда́ѫ май мꙋ́лть бине нефа́че, декѫ́т кѫ́нд҃ нѣ҆рфида́т. Дѣкрѣ҆ чѣной фолосꙋ́л нострꙋ нꙋ́л кꙋноащем҃ кꙋ́м҃ а҃л кꙋноаще́л҃. Къ҆ дн҃зъ҆ꙋ пꙋ рꙋ́рѣ҆ ва шѝ нѣ҆бѣ́ше сѣ҆тра́гъ҆ пре҃о́м҃ кѣтръ҆ е́л҃. Къ҆ шѝ оу҃ни та́тъ҆ нѣбито́ рѝ дефїй, дѣмꙋ́ла́те о҃ри чѣ́ре копи́лꙋ́л лꙋй чеба, ченꙋ́й дъ҆, нѫ́ къ҆ до́аръ҆ нꙋ́ба сѫ́й дѫ́, че къ҆чи нѣ҆бѣ́ще чѣ҆ дъ҆ пꙋ́рꙋрѣ҆ рꙋгъ҆чю́нѣ҆ копи́лꙋ́лꙋй лꙋй. Де́чи че́ѫ че вор сѫ́й а҃скꙋ́ла́те дн҃зъ҆ꙋ кѫ́нд҃ сѣро́агъ҆, тре́бꙋе а҃тѫ́ю сѣ́фїе вр҃ѣ҆ дни́чи да рꙋ́лꙋй а҃чѣ́лꙋѫ чел чѣ́ре, ѿр҃ъ нѫ́ невр҃ѣ҆ дни́чи. А҃до́а сѣ҆съро́аце дꙋ́хъ҆ ле́цнле лꙋй дн҃зъ҆ꙋ. А҃тре́ѫ сѣ҆съро́аце пꙋ́рꙋрѣ҆ шѝ а҃дѣ҆се, шѝ а҃то́лть вр҃ѣ҆мъ҆. А҃па́тра сѫнꙋ́чарѣ҆ вре оу҃нѝ лꙋ́кръ пѫ́тре҃ѫ шѝ пъмѝнте́скꙋ. А҃чи́нчѣ҆, кѫ́нд҃ чѣ́ре сѫнꙋ́фїе кꙋ́май пе́нтрꙋ фолосѫ́л лꙋй, чѐ пе́нтрꙋ то́ци фра́цїй правосла́вничїй крещи́нн, шѝ дѣка сѣро́агъ҆ ѫ́ша́ кꙋ а҃чѣ́сте чи́нчичѣ́ри, нѣ҆сть а҃скꙋ́лть рꙋга, ѿр҃ъ дечѣ́ре а҃тра́лть ки́п нꙋ́нсть а҃скꙋ́лть, мака́рь дѣ́рфи шѝ дирѣ҆пт҃

чел҃

МЪРГЪРИ́ТЪЛ

чѐлъчѐ чѣре. Къ чи́не а҃ѵфо́стъ а҃лтъ́а май сфи̑ть шѝ май дире́пту̀ декѝт
Па́бел҃ъ? Ма́ръ къчи нах҃ чершу́т чѣле дефоло̀ нъ́лах҃ аскъ́лта́т дми̑нзъ. пен
тру̀ а҃часта зи́чесѫ́нгър҃. Пентру̀ а҃часта детрей о҃ри мам ръга́т лъ́й дми̑нзъ
шѝ мїлъ зи́, а҃жу́нцецн даръ́ мїеу̀, а҃декѝ а҃жу́нцецн даръ́лецам да́т де
е́щи та́ре шѝ рабзи толте съпъръ́рнле, кь пъ́тѣрѣ мѣ̀ ѯтру̀ непъ́тинцъ съ
съвъ҃ршаще. А҃шиждерѣ шѝ пре Мѡусѝ ка́реле е҃ра̀ май дире́пт декѝт про
ро́чїй, ничи пре е҃л нъ́л аскъ́лтѣ дми̑нзъ́у кѫ́нд съ́ръга̀ съ а҃дъ́кѣ пре норо́дъль
жидовилор҃ ѯ Іерусали́м, къчи нъ́е҃ра дефоло. А҃шиждерѣ нах҃аскъ́лтѣ дми̑нзе́
ничи пречѐлачѐ стѣ̀ ѯпъка́те шѝ съро́агъ съ́л аскъ́лте. Пентру̀ а҃часта зи
чѣ дми̑нзъ́у проро́кълъй Іереми́ей. Нъ́теръга пентру̀ норо́дъла жидовилор҃, кѣ
нъ́ипебою аскъ́лта̀. Шѝ ма́рѣ нънеаскъ́лтъ дми̑нзъ́у кѫ́нд ѯ҃ла́рѫгъми съфа́кѣ
рѣу́ врѣѫжма́шилор҃ но̑ари, а҃тъ́нчѣ кѫ а҃декъра́т нъ́неаскъ́лтъ, че ѯ҃кѣ гъми
ни̑е прѐ но̑и, къчи кѣ́ рѫгъ́ми кла съвъ҃ре́ши е҃л врѣѫжма́шѫ врѣѫжма́шилор҃ но̑ари,
кѣ рѫгъчю́нѣ а҃сте ѡ҃рѣ де винде́каре шѝ дефоло, че дѣ́ка нъ́щим о҃у́нде
съкаде съѡ҃пъ́нем дофторѣ́ще нъ́винде́кѣ бо́лла но̑а́стръ, а҃тъ́та а҃сте де
бъ́нѣ небои́нца рѫгъчю́нїй, прекъ́м кѫно́щем дела Хананѣ́нка чѣ а҃ка́рѣ съръ
га́рѣ тоцн а҃постолїй съи винде́че фа́тае́и, ши нъ́врѣ́ѣ, че съ́нгъръ а҃ кѫ
рѣбда́рѣ е́и пъ́тѫ шѝ лъѡ̀тѣмѣдъ́нрѣ ка́ре пофтїа̀. Къ дми̑нзъ́у ба̀ ши ю
бѣще покъ́инца ка́сѣ а҃рте грешала пъкъто́съ́лъй, кѫ́нд съро́агъ е҃л съ́нгъръ
декѝт съпъ́е пе а҃лцїй сѣсъро́аце. Къ о҃ме́нїй че́и съра́чи кѫ́нд че́рѫ вре о҃у́н
да́рѫ чева̀ дела вре о҃у́н бо́арю е́и пъ́и пре а҃лцїй десъро́агъ шѝ келтъ́ескъ ба́нн,
шѝ кѫмъ́лте ѯбъ́нърн съро́агъ шѝ а҃бїа̀ добѫндеско́ачѐ да́рѫ. Ма́рѣ ал дъ́м
незъ́у нъ́ѫсте а҃ша, кѣ нъ́ва дми̑нзъ́у съпъ́нем прѐ а҃лцїй сѣсъро́аце пентру̀ но
че съне́рѫгъ́ми ноисингъри, шѝ а҃пъ́ѵнѣ кѫ бъкъре́е недѣ̀ да́рѫ́ че чѣ́рем дела
е҃л. Прекъ́м фа́кѫ ши пъринцїй че́и ю̑нтори де коконн, кѣ шѝ е́и пре коконїи
лор҃ че́и лѣ́неш прен да́ре ѯ҃ѯ҃ дѣ́мнѕ деспъфа́кѫ неботори. Де́чи прѐ тине
дет҃ѣ а҃скъ́лтат дми̑нзъ́у рѫгѫндъте съи мъ́лцимеще, ма́рѣ де нъ́тѣ
а҃скъ́лта́тъ а҃щѣпттъка съте а҃скъ́лте, нъ́цтребъе съпъ́и пре а҃лцїй рѫгъто́ри.
ела́ѫ ла́тъ чева̀ а҃ѫжъто́рю, че макарі́ѣ де́ещи шѝ стрїи́н шѝ на́нн оу а҃ѫжъто́рю,
тѫ̀ сѫ́нгъръ тере́агъ лъ́й дми̑нзе́ѫ, шѝ бей добѫ́ндѝ да́рѫ́ че похтеще, къ
де грешим кребъ́нъ́й о҃м, шѝ къдем ѯ҃наи́нтѣ лъ́й а҃дѣ́се, дмиинѣца намїа
ѯ҃ѣ зѝ, шѝ сара фъкѫ́ндъ́й метанїй шѝ лобиндъ́не кѫ капъ́ла деп҃ъмѫ́ѯ шѝ
кѫ а҃часта а҃бїа̀ потолим бра́ѫжба. Кѫ мъ́лт май бѫ́рто̀ съкаде ла дми̑нзе́
съ фа́чем а҃часта, кѣ́чи кѣ дми̑нзе́ѫ на́ре съ́бичѣю съ дърѫ́ѵѣск, кѫ́нд съро́
гъ а҃лцїй пе́нтру̀ но́и, а҃ѫзъ че́ѫ чест ро́лгъ кѫ́лѣне, шѝ мъкъ́рѣ де сѫ
тем шѝ пли́ни де ми́й дерѣъ́нтъци шѝ де нъ́не а҃скъ́лтѣ дми̑нзе́ѫ рѫгѫндъ
не съ́нъ̀ тѫнѫ́м, къчи кѫ́нд ѯ҃ѯ҃ воюзиче стъте ро́ци лъ́й дми̑нзе́ѫ ѯ҃да́тѣ
де до́лѕ о҃ри, шѝ де три́й ѯ҃ри, шѝ де зѣ́че шѝ де до́лѕзе́чи де ѯ҃ри. Нъ́те
пърѣси пъ́нѣ бей лъ́а, ѯ҃кѣ де ни́чи а҃тъ́нчи бей лъ́а то́т съ нъ́телаш чест
а҃щепци, шѝ де нъ́бей лъ́а то́т чѣре ка́ѣ а҃н, ма́рѣ кѫ́нд бей лъ́а мъ́лцемѣ

ще

щелъ́й дм̃нзе́ кѣ́чнцѣ́ъдл̃. Мъ́лцн дарѣ вн лабсѣ́рекѣ сѣ́ть ро́аре, шн чнѣ́
ско мъ́лте стнхъ́ри, ѣ́рѣ дѣкаѣ́ъ ден́ бесѣ́рекъ, дѐ ѣ́рѣ а̂трѣба̀ чнневà,
нъ́щїъ съ́рѣспъ́нзѣ нѣчи чѐ е̂ъ́лїе слъ чнтнт, кѣ́чи кѣ оу́рѣкнле ло́р нъ а̂
скъ́лтѣ чѣ́лѣ чесѣ чнтѣ́ск, Шн деврѣ́ме четъ̀ кла́ре тѣроцн, слъ кжи́нцн,
слъ́ чнтѣ́цни нъ̀ а̂целе́цн чѣ́знчн, дарѣ дм̃нзе́ъ къмѣ́тева а̂скъ́лта̀. Плека́
там̆ зиче ценъ́келе мѣ́ле шн а̂м̆ кѣзъ́т̆ ла́ дм̃нзе́ъ кѣ̀ ръгъмн́нѣте, дарѣ
гжндъ́а́ цлъ фо́сѣ а̂фа́рѣ, тръ́пъ́л̆ ѫ́сте а̂бесѣ́рекъ, ѣ́рѣ драгостѣ́ъ бани
ло́р сокотѣ́ще добжи́да, Гъ́ра зи́че ръгъчю́нѣ ѣ́рѣ гждъ́л́ нъ́мъ́рѣ сэ̃пѣ́це
ле прїа́тенилор, Кѣ дїаволъ́л̆ ѫ́сте сэ̃хїа́рѣ фикалѣ́нѣ, шіѐ щге кѣ̀ лачасъ̆
че́л́ деръгъчюне шн май вжрто́ ла сфн̃та летъ́ргіе а̂ве́м̆ ма́ре фолосн́нцѣ
съ́фластѣ́ск, шн а̂тъ́нчѣ бн́не не е̂ртъ́а́тъ́л́ шн не а̂пїѣ́дек ръгъчю́нѣ, шн
ѣ́рѣш кжи́д бом́ сѣнефлчем́ кано́нъ́л́, мі́й дегжи́дъ́ри рѣ́ле не а̂дъ́че, шн
не а̂тъ́нек ръгъчю́нѣ но́астрѣ, шн нъ́щнм̆ че́а̂м̆зн, че кжи́д пъцнм́ а̂ша̀
сѣне а̂томрчем́ сѣ чнтнм́ де а̂доарѣ шн де а̂трем̆ сэ̃арѣ, кѣ дѣкавѣ́де шн
ел́ а̂ша̀ фъ́це кѣ ръ́шжне вѣзжи́д кѣнъ̀ фолосѣ́це нимн́ка кѣ внклешъ́л́ лъ́й,
кѣ́чи неръгъ́м̆ кѣ гри́жѣ шн кѣ фрнкѣ, шн пъ́тем́ сѣ кѣно́ащем́ прѐ а̂ча́ста,
кѣ дестьба а̂тжмпла̀ сэ̃небо́е пе́нтрѣ бре́ън́ лъ́кръ прекъ́м̆ а̂м̆ шн майзн, сѣ
чѣ́рм́ дела бре́ън́ бо́арю, не стрж́нцем́ мнн́тѣ но́астрѣ сѣ щнм̆ кѣ́м́ неком́
рѣга, шн нъ́май ла ел кѣ́ъ́тъ́м́, ѣ́рѣ дешѣ́д шн ла́цїй кѣ ел нъ́не оу́нїѣ
ла ен, Кѣ́ мъ́л́ дарѣ май вжрто́ сѣ кадесѣ́ фа́чем́ а̂ча́ста ла дм̃нзе́ъ, кжи́д не
рѣгъ́м́ шн чѣ́рем́ е́ртаре пъкателор но́астре, сѣ нъ́не оу́мбле гжи́дъ́л́ а̂ко́а
че шн а̂ко́ле, кѣ пе́нтрѣ а̂чѣ́ж нъ́лъсэ̃м́ чѣ́лѣ че чѣ́рем́, шн нъ́нъ́май кжи́д
нъ́лъсэ̃м́ чѣ а̂кѣ нешн сэ̃ижндим́, Мъ́лцн слъ́жѣ́ск ла боа́рн каннще ро́бн,
шн а̂мъ́лцн а́нн па́т рі́ъ шн небо́н а̂слъ́жбеле ло́р, а̂ъ́ пе́нтрѣ симбре́, а̂ъ́
пе́нтрѣ чнне́ъе шн бредничѣ́, шн де мъ́лте сэ̃рн чѣ́ж чѣ нѣдъ́ждъ́е́ск сѣ̀ ж
нъ́сэ̃ӂ. Ѣ́рѣ ла дм̃нзе́ъ́л́ шн сѣ пжнъ́л́ но́стрѣ Хс, ла клареле ѫ́сте а̂де
въра́тѣ ла́рѣ рѣсплѣтнрїй шн пла́та май ма́ре де кжи́д сэ̃стенѣ́леле, но́
нъ́кой сѣрѣбдѣ кѣ небоинца чѣ чесѣ ка́де, О̂а́ре декжи́тѣ пндѣ́ш сжи́т
врѣ́дниче а̂чѣ́стѣ ⁘ Пе́нтрѣ а̂ча́ста дарѣ ръгъ́чюнѣ ѫ́сте ма́ре бъ́нѣта́
те, кѣ прен̆ ѫ̀ ворбнм кѣ дм̃нзѣ́ъ, кѣ деврѣ́ме чѐ кжи́д а́флѣ нещи́не бре́ъ́
о́м бъ́н шн дирепѣ шн дѣка ворѣ́ще кѣ джнсъ́л́ а́ре фоло́ ма́ре. Дарѣ
чела че сѣ ка̀ а̂бредничѣ сѣ борѣ́ск кѣ дм̃нзе́ъ, прен̆ сфн̃та а́лъ́й сѣрип
тъ́рѣ, кжи́т би́не шн кжи́тѣ фолосн́нцъ а̂ц̆ па́ре кѣ калъ́а̀ дела дм̃нзе́ъ ⁘ Но̃
пъ́нем́ слъ́жнле но́астре а̂тоа́тѣ врѣ́мѣ де лъ́кръ́ъ, шн де сѣ а̂тжмпла̀
сѣсѣ болнѣвѣ́ск сѣ пїа́рѣ бресэ̃н сѣ нѫ̀ лъ́кръ́ъе, фоа́рте непа́ре рѣ́ъ, ѣ́рѣ
ной нъ́пърѣсем́ мъка́рѣ кжи́т де пъ́пъцин́ лъ́кръ́рнле сѣнергъ́м́ лъ́й дм̃нзе́ъ,
шн сѣ́м́ъ́щем́им́. Дарѣ къ́м́ нъ́ѫ̀сте а̂чѐ́ста лъ́кръ фѣрѣ декале, сэ̃о́мъ
ле? Тѐ сжи́гъ́р нъ́кънощи чѐц̆ ѫ̀сте дефоло, кѣ̀ де мъ́лте сэ̃рн чѐрн дела
дм̃нзе́ъ чѣ́ле чѐс де стрнкѣчю́нѣ съ́флетъ́лъ́й тъ́ъ, ѣ́рѣ дм̃нзе́ъ ка́ре грн
жаще май мъ́л́ пе́нтрѣ мжнтъ́нца съ́флетъ́лъ́й тъ́ъ, нъ́сѣ оу́нтѣ ла чѣ

рерѣ

МЪРГЪРИ́ТЪЛ

рерѣ тѧ, че маи наи́нте пъ́нъ а̂нъ чѣре тѫ кѫно́аще че́ц а̂сте де фоло̀
че́рше́тѫ шѝ апо́столїи дела Х̄с, чѐ лѣ́ѫзѫ къ нѫ́цїѫ че́чер. Декрѣ́ме
чѐ чѣрѣ сѫфі́е маи ма́ри шѝ сѫ стъпжнѣ́ск прѐ лацїи а̂къ нѫ́цинѫ́т шѝ
дерѣ́ѫ, а̂деки прѐми́коѵ шѝ прѐсѫа́н шѝ лѣ́ѫ Їс къ лимбиле чѣ́рїк домні́е шѝ
стъпжни́ре, а̂сѣ́мене фа́к шѝ пъринцїи ла копи́и ло́р, къ нѫ́ле дѫ́ чѣ́ле
чѐ похтѣ́ск, нѫдоарѣ къ̀нѣ̀ прїнме́ску чѣ́рерѣ ло́р че къ́чи маи мѫ́лт грижѣ
ск ѫ́ен пе́нтрѫ дженшїи. Кѫмѫ́лт маи бжрто да́рѣ дмнзе́ѫ гри́жѧще пе́нтрѫ
но́и ка́ре не юбѣще маи мѫ́лт деки́т пъри́нцїи но́шри, ма́рѣ кжнд сѫстене́
щи рѫгжндѫ́те шѝ чержнд шѝ нѫ́те а̂скѫ́лтѣ дмнзе́ѫ, а̂дѫц амнте шѝ
тѫ̀ деки́те сѫ́рн нли а̂ѫзи́т пречел съра́к, кжнд терѫга̀ съи а̂жѫц, шѝ
нечи пжине оуска́тѣ нѫ́ми да́т, пе́нтрѫ мѫ́лтѣ не милостивнрѣ ши не о̂ме
ни́ѫ тѧ. Да́рѣ дмнезе́ѫ пе́нтрѫ юбирѣ де о̂ѧмени, те а̂скѫ́лтѣ шѝ пре
тине че́л немилости́вѫл дѣка тефа́чи милости́в, ферични́тѫ́л дѣ́дь аві мѫ́
те гри́ж алѐ а̂пъръцїей, шѝ да́рѣш то́т съргѫа̀ лѫ́и дмнзе́ѫ де шапте о̂рн
а̂зи́, ши нѫ́нѫман пе́нтрѫ дженсѫ́л, че пе́нтрѫ то́ци чеѫ чѐ ера сѫ́пѣ а̂скѫ
та́рѣ ши сѫ́пѣ а̂пъръцїа лѫ́и. Да́рѣ ной че́рѣпѫне́ѫ вом съдѣ́м а̂нанн
тѣ лѫ́и дмнзе́ѫ кѣчи нѫ́вѣтѣм а̂сам рѫгѣчюнѣ̀ и къ пе́нтрѫ а̂чѣѫ а̂флѣ
дїа́волѫ́л врѣ́ме ши не ба́гѣ ла мѫ́лте пѣка́те, да́рѣ чела че съ оумилѣ́ще а̂
дѣ́се ши съ роагѣ лѫ́и дмнзе́ѫ кѫ непѫтинцѣ а̂сте съ грешаскѣ, къ а̂чеки
а̂дапѣ а̂па грѣдинале ши ликезнале ши лефа́че дефѣта́те ши фрѫмоасе, а̂ша̀
ши са́дѫ́л рѫгѣчюнеи, а̂дѣпжндѫ́се кѫ̀ нѫ́борѫ́л ла́крѣмилор, кре́це ши съ
ада́ѫце таре, ши съ а̂флѣ а̂нанѣ́нтѣ лѫ́и дмнзе́ѫ, ши сѫ́рн чѐ чѣре къ л
скѫ́лтѣ, пе́нтрѫ а̂чѣѫ чела чесѣ роагѣ а̂нанѣ́нтѣ лѫ́и дмнзе́ѫ, требѫ́ѫсѣ
стржнгѣ то́ате чѣ́ле денафѣ́нтрѫ́л лѫ́и а̂пре́ѫнѣ кѫ сѫфлетѫ́л, прекѫмѫ́зи
сфѣ́нта скрипту́рѣ, Бѫгословѣ́це сѫфлетѫ́л мїе́ѫ пре домнѫ́л, ши то́ате
чѣ́ле денафѣ́нтрѫ́л мїе́ѫ, ши съсѣ сѫсебѣ́ск деп ѣмжнѣ́ минѣ лѫ́и ши
гжндѫ́л лѫ́и, А̂тѫ́нчѣ а̂жѫ́нце нѫ́нѫман ла че́рю че то́ма ши ла скѫ́нѫ́л лѫ
дмнзе́ѫ, къ чѣ́л чѐ съ роагѣ а̂ша̀ сѫка́де съсѣ ро́це кѫ сѫфлѣ́т дѫ́їсѫ, ма́рѣ нѫ
кѫ̀ кѫ́вінте мѫ́лте щї́ѫто́аре, чѐ кѫ пѫцинне ши проасте, ши кѫ мінѣ́те де
щептѣ́ѣ ва̀ дмнзе́ѫ съне рѫгъ́м, Ши а̂часта сѫпо́ц кѫно́аще дела а̂нна
ма́ика проро́кѫлѫ́и самоила, къ а̂ша̀ зи́чѣ ла рѫгѣчю́нѣ̀ ен а̂дона́и домне́ блѫ̀
славасѫдь, а̂деки а̂тѫ́тѫ́т пѫтѣрнинче до́амне, девей кѫ́ѫтѫ̀ съкези сме
рені́а ро́лбей тѫ́ле, ши бенда̀ ро́лбей тѫ́ле съмжнцѣ де бѫ́рбѫ́т, сѫкоюдя а̂
нанѣ́нтѣ тѧ да́рѫ съсаѫжа́ск а̂бесѣ́река тѧ а̂то́алте зи́леле вїецїи лѫ́и,
шисѫ а̂скѫ́лтѣ пре джнса шїи дѣ́де ро́адѣ пжнтечелѫ́и ен пре ма́реле дѣтрѫ
пророчи самоина, Пе́нтрѫ а̂чѣѫ сѫка́де чел чѐ съ ро́агѣ сънѫ̀ грѣ́аскѣ ѳ̂
рѣ де сокотѣ́ѣ, прекѫмѫ́зи Х̄с, чѐ пѫрѫ́ѣ съсѣ ро́це ши съзи́кѣ до́амне
ісе Хрїто́асе милѫ́щемѣ пъкътосѫ́л, къ девей грѣ́ѣ мѫ́лте а̂флѣ врѣ́ме
дїа́волѫ́л, ши самѣнѣ а̂тине гжндѫри некѫра́те, фѫрѣ минѣ тѧ ши оу
неле грѣ́ще гѫра тѧ ши а̂лтеле минѣ тѧ, ши маи бжрто кжнд ещи би
рѫни

рѫ́нтъ де лѫ́нкъри шй̀ деѣ̀ѣ̀ѫ́ри мѫ́лте ѧ пе́нтрѫ а҃чѣ҃а скъ̀рпинѫ́дѫне шй̀ кѣ̀скѫнд̀ ларѫгѣ̀чю́нъ но́аструъ кѫ́лѣне нерхѫгѫ́лй . Пѣ́ѣ̀ ѧ́нйа фї́инд̀ постѝ ть шй̀ кѫ́ли́нще съ рѫгà лѫ́й дмн҃зе́ѫ ѧ шй̀ доважди́ чѣ́ре кѣ̀ йнимь здро бѝть шй̀ смери́ть дмн҃зе́ѫ нѫ́ѡлѣ́пъдъ ѧ кѣ̀ тре́бѫе съ̀ сѫфери́м шй̀ ѡ̀кѣ̀ шй̀ сѫ́дѧ́ме ѧ кѣ̀ ѧлт҃ лѫ́кръ нѫ́фаче и҃нимъ кѫ́рѧ́ть ѧ кларѣ̀дарь скъ̀ре́ла ѧ кѣ̀ зйче ѧ ѳтрѫ́скъ̀ре́ бе маѝ лѣ̀цѝть̀ пре́мйне ѧ шй̀ ѳ̀скъ̀ре́бенѣ́м а҃дѫ́с а҃ми́нѣте де́тйне ѧ Декрѣ́ме чекъ̀нд̀ небйне кресѡ́неко́е сѧ́ кресѡ́ грѣ́ѫ́ѧте ѧ а҃тѫ́нчѣ не а҃дѫ́чем а҃ми́нѣте де дмн҃зе́ѫ кѫ́ мѫ́лтъ по́ѫ̀ть ѧ шй̀ пе́нтрѫ а҃чѣ҃а а҃скѫ́лть шй̀ дмн҃зе́ѫ рѫгѣ̀чю́нъ но́аструъ . А҃шй̀ѫ́дерь сѫ̀нтем дѫ́ѣ̀ри кѫ́нд̀ мѣ́рце ламасъ съ̀ пръ̀нзйй ѧ шй̀ ѳ̀тѫ́ю шй̀ а҃по́й съмѫ́ѫцимй лѫ́й дмн҃зе́ѫ ѧ шй̀ нѫ́комѣкъдѣ нйчи ѡ̀дѫ́ть ѳ̀бецѣ́е шй̀ ѳ̀лъкомѣ́е ѧ чекъ мѣ́сѫ́ра чѣ чекъ́ѫ́де гѫ́стѫ́нд̀ де́нѣ́тѫ́ате съ̀ веселѣ́ще шй̀ трѫ́пѫ́ѧ шй̀ сѫ́флетѫ́ѧ ѧ кламаса чекъ ѳ̀чѣ́пе денрѫ́гъ шй̀ бл҃гословенїе ѧ шй̀ съ̀ сфъ̀ршѫ́ще мр҃ѣ кѫ́рѫ́гѣ̀чю́не нй ѡ̀дѫ́ть нѫ́съ̀ѣ̀ѧлнѫ́и де́тѣ́т бйнеѧе ѧ шй̀ съ̀ нѫ́мѫ́кнкъ чинева́ кнѣ́ѫ́ дворе́скѫ лѫ́жѫ́декѫ́ть ѧ шй̀ нѫ́почю съмъро́г҃ ѯ҃ѡа шй̀ съ̀ лѫ́ерь лѧ бесѣ́рекъ ѧ кѣ̀ по́ц҃ пре лесне кѫ́ пѫ́цйне кѫ́вйнѣте съ̀ ѳ̀блѫ́жнѫ́ещи прежѫ́декѣто́рйѫ́ дмн҃зе́ѫ ѧ шй̀ нѫ́ѣ̀пе ѳ̀пї́ѫ́декъ нйчи ло́кѫ́ нйчи врѣ́мѣ ѧ нѫ́милй мйнѣ́ть съ̀фїе кѫ́рѧ́ть ѧ кѣ̀шй̀ а҃нна де ѳ̀и҃нимъ фъ̀ръ гла съ̀рѫгà шй̀ дмн҃зе́ѫ ѡ̀лѫ́ а҃скѫ́лтй̀ . Пе́нтрѫ а҃чѣ҃а съ̀нѫ́ а҃фла́т҃ прйчинѣ съ̀ зйче ѧ ѣ̀ѣ̀ѣ̀ кѫ́грѣ́ѫ́ нещйне фї́инд̀ кѫ́ гриж домнещи ѧ сѫ́ѫ́ѣ̀ѣ̀ѣ̀ дспа́рте де бесѣ́рекъ пе́нтрѫ а҃чѣ҃а нѫ́ѣ̀ пѣ́лте рѫгà ѧ кѣ̀ бѫ́локѫ́ нѫ́ ѳ̀пї́ѫ́декъ нйчи врѣ́мѣ ѡ̀пръ̀ще ѧ чѣ ѡ̀рй ѡ̀у҃нде бенфи́ поцй съпѫ́й жрѣ́тѣ́вникъ ѧ мѣкарь денай ѳ̀ценѫ́ка нйчи сѫ́те ба҃ци ѳ̀пї́е́пѫ́ѧ ѧ нй мѧ́нйле спречерю сѫ́ц҃ рждйчи ѧ а҃чѣ҃ѣ́ть то́ѧ̀е лѣкарь денѧ́ѣ́й ѳ̀чѣ нѫ́мѧ́ мйнѣ́ть шй̀ гѧ́нгѫ́ѧ тѣ́ѫ́ съ̀ѧ́ а҃йби кѫ́ ѡ̀сѧ́рдїе плйнѣ́щи то́лть рѫгѣ̀чю́нъ ѧ мѣкарь ѳ̀тѧ́ргѫ́ дѣ́ещи сѧ́ѫ́ дѣ ѡ̀у҃мѣлн сѧ́нгѫ́р сѧ́ѫ́ а҃ѫкре́ѫ́н лѧ прѣ́вѣлѧе ѧ шй̀ тот ѧлт҃ лѫ́кръ то́лте чѣ а҃й ѳ̀чѣ ѧ по́ц҃ съ̀те ѳ̀прѣ́ѫ́ни кѫ́ ѯ҃с ѧ кѫ́ гѧ́нд̀ѫ́ѧ нѫ́мй рѫгѧ́нд̀ѫ́те ѧ ѳ̀къ шй̀ чѣля чекъ слѫ́жѧ́ще лѧ бѫ́кѣтѣрѣе ѧ шй̀ ро́бѫ́ѧ чѣ́ кѫ́мпѣра карѣле нѧ́ре врѣ́ме съмѣ́ргъ лѧ бесѣ́рекъ ѧ по́лте сѫфлѝть рѫгѣ̀чю́не бйне плѫ́кѫ́тѫ́ѧхй̀ дмн҃зе́ѫ ѧ кѣ̀ дмн҃зе́ѫ дѣ́ѧ́ѣ̀ нѫ́ѣ̀ скъ̀рѫ́бѣ́ще , чекъ нѫ́мѧ́ ѫ҃ѫ҃ на чѣ́ре дѣ́ѧ́ нѡ́й гѧ́нд̀ фїерби́нте шй̀ ѳ̀трег҃ шй̀ сѫ́флет҃ кѫ́рѧ́т҃ ѧ Пе́нтрѫ кѣ̀шй̀ пѧ́бел҃ нѫ́ ѳ̀бесѣ́рекъ нйчи ѳ̀класъ ѧ чекъ фї́инд̀ ѳ̀кй ѳ̀те́мйницѣ кѫ́ мѧ́нй де шй̀ кѫ́пйчѡ́лреле ѳ̀гро́ шй̀ кѫ́ фѧ́ци ѳ̀сѫ́с҃ ѯ҃кжнд̀ ѧ ѧша фѣкжнд̀ рѫ́гѣ̀чю́не кѫ́тремѫ́рѣ̀ те́мйница дѣ́н темеле́ѧе шй̀ претемйначѣ́рю ѳ̀лѧ́егѣ ѧ шй̀ спре кѫ́ нощйницѣ дѫ́мйнѕе́ѧ́ѕкъ ѳ̀лѣ ѳ̀дрета́ть ѧ шй̀ ѳ̀пъра́тѫ́ѧ е҃ѕе́кїѧ ѯ҃пкжнд̀ ѳ̀ пѧ́т҃ ѧ нѫ́мѧ́ кжт҃ съ̀ ѳ̀то́лрсе спре пъръ̀те шй̀ съ̀ рѫгъ̀ лѫ́й дмн҃зе́ѫ кѫ́ лѧ крѣмн ѧ Вени ѳ̀стѣ́ѣ̀ѣ̀ть чѣ мѧ́й денѧ́йнте ѧ мр҃ѣ шй̀ тѫ́лѫ́ѧрюѧ фї́инд̀ рѣ стйнйт҃ шй̀ ѳ̀тйнсѫ́ прекрѫ́че кѫ́ пѫ́цйне кѫ́кйнте еѣ́фѣ́кѫ́ мошйнѣ́ѫ́ ѳ̀пръ̀ цѣ́ей черюрнлор҃ ѧ Шй̀ пророкѫ́ѧ ге́рмїѧ ѳ̀гро́лпа чѣ де скъ̀рме ѧ шй̀ пророкѫ́ѧ гѡна ѳ̀пѫ́нтечеле кйтѫ́лѫ́й ѧ А҃шй̀ѫ́дерь шй̀ пророкѫ́ѧ данїи́ѧ ѳ̀гро́апа кѫ́ лей҃ ѧ А҃чещь то́ци рѫгѫ́нд̀ пре дмн҃зе́ѫ слѫ́ йѕбѣ́вйт҃ де мѫ́лте рѣ́ѫ́тъц҃ кѫ́

МЪРГЪРИТЪЛ

кꙋ рꙋгъчюнѣ чѣ фїерꙋи́нте спрѐ дмнзе́ꙋ ꙗ Даръ чѣкаꙁиче пъкътоꙁа́ꙋ кжд
спроа́гъ ? Чѣ же ꙁнѣ шн хананѣ́нка ꙗ а́чѣ знѣ милꙋ́щемъ до́мне,
къ фа́та мѣ рꙋ́ꙋ сѣ ѳдрътчѣще ꙗ А́ша зн шн тꙋ́ милꙋ́щемъ до́мне къ
вꙋфлетꙋ́ мїе́ꙋ рꙋ́ꙋ сѣ ѳдрътчѣще ꙗ пе́нтрꙋ кѣ рꙋ́ꙋ дра́к а́сте пъка́тꙋ́,
дечѣ́ ѳдрътчи́нт тꙋ́хро́р лепа́ре рꙋ́ꙋ ꙗ кр̃ъ пречѣ́ пъкъто́ тоц ѳ́ оꙋ́гъскь,
Милꙋ́щемъ ꙁи́чи пꙋцн́ а́сте кꙋвжнтꙋ́ ꙗ шн оꙋ́мпле ѳтꙋнѣре́к демнлъ,
кѣ оꙋ́нде а́сте мнла лꙋ́н дмнзе́ꙋ а́коло сжнть то́лте бꙋнптъцнле ꙗ Пе́н
трꙋ а́чѣ дее́щ шн ден бесѣре́кь ѳфа́рь ꙗ Прнгъ шн ꙁн милꙋ́щемъ до́мне,
мпка́ръ денꙋцан мншка́ нчи бꙋ́зеле ꙗ чекꙋмн́нть тѧ стрнгть ꙗ кѣ ман бине
а́ꙋде дмнзе́ꙋ пречѣ́ѧ чѣ та́к ꙗ нꙋ́ трбꙋ́щне сѣчерꙋ́мъ ло́к рꙋгъчюнгн ꙗ
чѣ фірїй чѣ́н бꙋ́не ꙗ пре́ їеримі́ѧ лаꙋ́ а́рꙋнка́т жндовїй ѳскжре́не шн рꙋ́
гжндꙋселꙋ́н дмнзъꙋ́ ѳль а́скꙋлтъ шн сѣ нꙁѣвви дѐ ѳпꙋчнчюне ꙗ шн дирет
тꙋ́ї їсꙋ́ѣ ѳгꙋно́ю зѣчѣ шн пре дмнзе́ ѳль фѣкѫ́ милотнв ꙗ їсꙋна ѳпжнтече
челе пѣщелꙋ́н ꙗ шн саꙋрꙋга́т шн лаꙋ́ ско́ дмнзъꙋ́ ꙗ шн ѳскꙋ́рѣ сѣꙁнчем ꙗ Ори
оꙋ́нде вен́ фн макарѣ шн ла бае ро́лгъте лꙋ́н дмнзъꙋ́ ꙗ нꙋ́ѧлѣце ло́к дерꙋгъчю
не ꙗ кѣ о́мꙋ́ѧ а́сте вссѣрекъ лꙋ́н дмнзъꙋ́ ꙗ Шн а́скꙋлтъ пе́нтрꙋ Мсо́усн ꙗ
кжнд а́ꙋлꙋа́т пре́жндови шн фꙋцїа́ де фарасо́ ꙗ шн ѳнанѣтѣ лор ера́ мѣ́рѣ
ро́шїе ꙗ Прꙋ ден дѣрѣт ѳн гонїа́ фарасо́ кꙋ о́лестѣ лꙋ́н ꙗ шн ѳмнжлокь ера́ Мсо́
ен кꙋжндовїи кꙋмꙋ́лтъ стримторе шн фѣчѣ рꙋгъчюне ѳтѧ́нѣ ꙗ нр̃ъ дꙋ́м
незъꙋ́ ꙁнчѣ кр̃ъ Мсо́усн ꙗ Чѣ стрнци кѣтрѣ мине ? Шн тꙋ́ дарѣ кжнд
ѳцꙋ́ине кресо́бжнтꙋ́ка́лъ ꙗ а́ꙋ дела о́мени, а́ꙋ дела дрѧчи ꙗ ла дмнзъꙋ́ алѣргѣ
пре́стѣпжнꙋ́ѧ тѣꙋ́ кѣ́мѣ ꙗ кѣ дмнзъꙋ́ пꙋ́рꙋѣ кꙋ ной а́сте ꙗ кѣ ꙁи́че прен
кринѣтꙋ́рѣ ꙗ ѳ́нкъ грѣ́нндꙋ тꙋ́ ꙗ ꙁи́чецкою мѣ́змнй ꙗ ка кꙋ́м цар ꙁи́че дꙋ́м
незъꙋ́ ꙗ кѣ тꙋ́ ѳ́кѣ нꙋсфѣршъщи кꙋвжнтꙋ́лтьꙋ́ ꙗ шн мѣтъмѣ кѣ сжнт
лжнгѣтнне ꙗ шн а́ꙋꙁꙋ чем ꙁи́чи. Тꙋ ѳ́кѣ нꙋцсфѣрше́щи рꙋгъчюнѣ тѧ шн
ел ѳцдѣ снꙁтѧ́тѣ сꙋфлетꙋ́лꙋ́н шн трꙋпꙋлꙋ́н тѣꙋ, кѣ децвл фнннма шн
мнѣтѣ кꙋра́тъ депа́тнмнле чѣ́ле рѣ́ле ꙗ шн девей фн шн ѳтжргꙋ ѧꙋ бей дво
рнла жꙋдека́тъ ꙗ а́ꙋ пре кале вей мѣ́рце ꙗ а́ꙋ бей лꙋкра́ мещешꙋ́г ꙗ ѧꙋ мъка
рѣ оꙋ́нде вейфн ꙗ по́цнсѣтеро́ци лꙋ́н дмнзъꙋ́ шн сѣдобжнде́щи чѣ́лече пофтещ.
Дарѣ чѣ а́ратъ кжнд ѳтнндем мжнле но́лстре спречѣ́рю шн нерꙋгъм ? кѣчи
мꙋ́ѣте лꙋкрꙋ́ри рѣ́ле фа́кꙋ мжнле, а́чѣстѣ лꙋкоме́скꙋ шн жꙋ чѣ́ле стрїйне ꙗ
шн ба́т пре а́лтꙋ́ѧ ꙗ шн фꙋ́рѣ ꙗ шн а́пꙋкѣ пре а́лтꙋ́ль де по́фтѣ, ѧꙋ мѣдꙋ́ль
рнле лор шн сѣпжнгѣре́скꙋ ꙗ ка́ре нꙋ́поате фн а́лт пъка́т ман рѣ́ꙋ ꙗ Пе́нтрꙋ
а́чѣста ꙁи́че апо́столꙋ́ѧ ꙗ Тотпъка́тꙋ́ѧ а́сте а́фарѣ дентрꙋ́п ꙗ дарь чѣ́ѧ чѣ
кꙋрвѣще кꙋ мжна ѳтрꙋпꙋ́ лꙋ́н пъкътꙋщще ꙗ шн дарѣ ꙁи́че кѣ чѣ́ле чѣ сѣ
фа́кꙋ ѳтраскꙋ́нсꙋ гроꙁа́вь а́сте шн а́ле грѣ́нрѣ ꙗ пе́нтрꙋ а́чѣста ѳц ада́ амин
те шн ман бжрто́ тетѣме ꙗ кѣ кꙋ мжнле а́чѣстѣ бей сѣ а́дꙋчи лꙋ́н дмнзъꙋ́
жѣртва чѣ сꙋфлетѣск ꙗ Де́чи нꙋ́ле ман рꙋшнна прен фа́пте спꙋрка́те ꙗ че
лекурѣцѣще пре дженселе кꙋ мнлосте́нїе, кꙋ слꙋжба фрацнлор чѣлор бо́лнавн, спре
ажꙋторъ́ѧ чѣлор лнѳнци, шн а́тꙋ́нчѣ лержднскѣ спрерꙋгъчюне, шн спре оꙋ́ми

lĭnцъ , кѫ декрѣме чѐ несплъжндуци мжнле нусъкадесфачи ругъчюне , кѫ
кжт майкжртось кжнд пъкътуѐще шѝ лепжгърещи прѐ алѐ, кѣчи кѫмпоц
сълердѫчи спреругъчюне. ачаст некуртъцѐ, шѝ пжгърячюне адуче мулпъ
мънѐжлуй дмнзѣѫ асупру чѐлуй чѐ пъкътужще. Бей съцѝй кжт жспе
путѣрѣ ругъчюнѣй чесъфаче ѣбесѣрекъ? Ескулпъ, Пѐтрь ѣпостолсаѫ
ругат сълрекжнд, фїйнд легат депъгжни демжни шѝ депичѐлре кѫланцурѝ,
шѝ съфъкѫ ругъ лабесѣрекъ декрецийи, шѝ ѣдат ачаругъчюне ѣмуѣтора
екълсе пре Пѐтрь дей легътужриле тѐмницїй. Дляръ чѐполтефѝ ѣлпъ млй ла
ре дикжт ружа ачаста? дѣка фолосѝ тужрнулуй шѝ стжлпулуй бесѣречїй,
шѝ пречей кемаци спре ботезѫ нйчи сѫдат нѫмѫ ѣпъцат нйчи лѣѫ порѫй
чит съсъроще пентрѫ алцїи, чѐ нѐлсѫ чѐлор ботезлцинѣѫ порѫйчит съперугъ
пентрѫ тоатъ лумъ, шѝ пентрѫ Єпископи. Кѣ декрѣме чѐлаѺаменїй чѐ
винобци прекарїй ѣндук съй пїарѯъ, десека скулѝ мулцимѣ нородулуй то
атъ съмѣрѯъ ла ѣпъратулѝ съчѣръ преоучигашїй ачѣа, шѝ бируиндусеру
гъчюнѣ ѣмуѣтора ѣнтарѣ. Кѫ мулт майбжртось ѣпъратулѝ чѐл чересѫ
неба дъруѝ нѐлсѫ ѣртаре пъкателор пентрѫ ругъчюнѣ ѣмуѣтора крещйни, мѣ
вжрто ѣкъ рѫциле пресѫцилор, кѣ пентрѫ ачаста нѣѫ дат дмнзъѫ пресѫци, съ
ажуте, шѝ ѣбѣтърѣскѣ ругъчюнилае чѐлор слабѝ, съсъсуе ла чѐрю ѣнаинѣ
дмнулуй Ĩс Х̃с шѝ дмнзъѫлѝ нострѫ. Кѣ декрѣме чѐлуй пѐтрь май мареле
апостолилор мѫ фолосѝ ругъчюнѣ бесѣречїй шѝ лаѫско денлегътухрѣ. Дл
ръ тѫ кѫм нѫбаци самъ ругъчюнѣ чѐлор мулци, шѝ маѣка пресѫцилор? Спу
нем? Кѣ ачекиѝ путѣрѣ драгостїй нусъ ѣпїѣдекъ дедепъртарѣ локулѫ,
ашѫ шѝ лѫирарѣ ругъчюнїй нусъ Ѻпрѣще нйчи деѺпїедекаре, чѐ прекумѝ дра
гостѣ ѣпрѣунѣ десепърцирѣ мулторя, ашѫ шѝ ругъчюнѣ чѐлора чѐ департе ле
фолосѣще. Кѣ шѝ Мѐусѝ денлѫ шѝ фѐстѫ кѫ трупулѝ ѣръѯбою кѫ чѐй чѐ
събътѫ, ѣрѣ кѫ мулѣ майтаре лѫ ажутат ларъѯбою, кѣчи шлѫ ѣтисѐ
мжнле ѣкручишатѝ ла чѐрю. Кѣ ѯиче. Кжнд цинѣ Мѐусѝ мжнле ѣсѫсѐ
бируѫ жндобїй, ѣрѣ кжнд Ѻстенїѫ шѝ лепогоржжѐ, ѣтунчѣ бируѫ ѣмя
анѣ чѐлпъгжне. Пентрѫ ачѣѫ ѫпусѐ пе ѣларѐнь шѝ пѐ Ѻрь дейцинѣ мжнн
ле лѫй, шѝ ѣтунчѣ бируѫ нородулѝ жндобилор. Нусъфаче нйчи Ѻдат ѣфѝп
тачѣ бунѣ маре шѝ таре, денѫбафѝ шѝ ла алцїй фолосулѝ, кѣ макарѐ де тѣй
постѝ шѝ ай ѣсъта, макарѣ дей ѯичѣ жосъ препъмжнт, шѝ съмънжнчи
пъмжнт ѣлокѐ де пжне, шѝ съцѝ пажнци пъкателе ѣтоатѣ вїаца та, шѝ
ѯѐа шѝ нѐлѣ, шѝ ѫлтуѫ сънуфолосещи ѣѯъдарѐ теѺстенещи, кѣ нй
оуѝнлуѫкрѫ маре нѫфачи. Кѣ шѝ Мѐусѝ мулте шѝ марѝ минуни ѫѫ фъкѫт,
дарѣ нйчи оуѝна дѣчѣлѣ нѫлѫфъкѫт маре, прекумѝ лѫфъкѫт ферѝчитулѐ
ачела глачаѫ ѯѐсѐ кѣтрѣ дмнзъѫ, ѫдекѣ. Девей аъсѐ пъкатулѝлор ласъ
ларѣ денѫ, цѣрще шѝ нумеле мїеѫ денкарѣ та. Ашѝжѐрѣ шѝ дѣлѐ а
съмене ѯичѣ кѣтрѣ дмнзъѫ. Єѫ пъсторюл ѫмгрешитѝ, ѣрѣ турма наѫ
грешитѝ, ѣтоарче оуѝрцїа та ѫсупра мѣ шѝ ѫсупрлкасїй тътжнемїеѫ. Тоа

те фа̀птеле проро̀чилор сѫнт̀ ма́рн, шѝ кр҃тъ дѫнче вѣ́ецїй ѫ̂прегѣ́ши. Гн҃е фа̀п
теле лъ́й Па́вел спреа́чѣстъ ман мъ́лть а̂ъ мѝла шѝ драгостъ спре то́ци, кѫ
сал рага́т сѫкла́ть шѝ дѫ́н сла́ва чѣ вѣ́нтоаре, пѐнтръ мжнтъ́нрѣ а̂тъ́търо́р
о҃менилор, а́деке съ̀съ̀лѝнѱа́скъ е҃л де бъ́нъ́тъцилє че́рюрилор, нъ́ман съ̀съ̀сть
са́скъ то́алть лъ́мѣ. Гн҃е Їѡнѫ̀ Проро́кълъ пе́нтръ кѣ́чи ѫ̂ѡ̀ че́рка̀ нъ́ман фо
ло́съл лъ́й, а̂ъ̀ прнме́ждїе пѣ́нъ̀ла мо́лрѣе, шѝ̀ четѧ́тъ Ниневі́а сѣ́тъ̀
шѝ нъ́сть къфъ́ндъ ѫ̂ма́ре, гн҃е прѐ Їѡнѫ̀ лаъ ѫ̂гнцѝ́т пѣ́целе чѣ́л ма́ре кѝтъ́л.
Гн҃е милосѫ́рдїа ферѝчѝтъ́лъ́й Па́вел кокѫ́ршѧ́ще прѐ Мѡ́усн, кѣ́чи кѫ Мѡ́ѹс̀
е́рѫ̀ бъ́къро̀ съпї́арѣ ѫ̂прелъ́нъ къ то́т нѣ́мъ́л жидове́скъ, Гн҃е па́вел нъ́кръ
съпї́арѣ къ то́т нѣ́мъ́л лъ́й, чѐ сѫ́ръга̀ лъ́й дѫ́нѕъ́ъ то́алть лъ́мѣ съ̀съ̀сть
са́скъ, шѝ нъ́ман е҃л съмѣ́ргѣ ѫ̂ма́ъ. Бѝне да́рѣ шѝ дефоло́сь а̂́сте сѫ́до
ва́нъ́дѣ́скъ чинева рѫ́гъ́чюнѣ сфѫ̄нцилор, ѫ̂сть дѣ́ка ва́фѝ шѝ а̂́чѐла ѫ̂целе́пъ̀ шѝ̀
къра́т̀, гн҃е дѣнъ́ва́фѝ̀ а̂ша̀ нъ́нъва́фолосн а̂́жъто́рюа̀ а҃лтора, чѐ къ а̂́чѣ рѫ́гъ
чюне ба пѣ́рѝ̀. Пе́нтръ кѣ чаъ́ фолосн́т̀ проро́кълъ Їе́ремі́а жидовилор? Ни
мі́ка, кѣ̀ сал рѫ́га́т̀ лъ́й дѫ́нѕъ́ъ де трѐно́рѝ, шѝ а̂тре́а̀ѡ̀ларѣ а̂́ъ̀ѕѝ̀ пре дъ
не́ѕъ́ъ ѕникѫ́нд. Нъ́терѫга пе́нтръ а̂́чѐстъ нѣ́мѝ̀ фѣрѣдѣлѣце. Чаъ́фолосн
лъ́й Саъ́ль Проро́кълъ Самѡ́иль, кѣ́чи сал рѫ́га́т̀ шлъ́плѧ́нсъ́ пе́нтръ е҃л пѣ́нъ̀
ла мо́арѣе? Шѝ̀ а̂скъ́лтъ кѣ̀ че́зиче дѫ̄нѕъ́ъ прѝ̀ проро́кълъ. Де́ва сѫ̀
Нѡ́е, шѝ Їѡ́ѕь, шѝ Данїи́л, нъ́ворѣ́тъ̀ сѣ̀ йѕъ́ъ́бѣ́ск̀ дѣнѫ́д̀ пре фечо́рїй
лор̀ шѝ̀ пре ѳ҃тѣле лор̀, девр҃ме чесаъ ѫ̂тъ́рѝ́т̀ рѣ́ъ́та́тъ лор̀. Че́дарѣ нъ́фо
лосе́ск̀ рѫ́цнле сфѫ̄нцилор? Фолосе́ск̀ фо́арѣе, ѫ̂сть кѫ́нд а̂́жъ́тѣ́м шѝ нон.
Шѝ̀ девей сѣ́цѝ́й кѫ́ци саъ́ фолосѝ́т̀ дѣ́нрѫ́гъ́чюне. А́дъ́ци а̂мѝ́нѣе дерѫ́гъ́чю
нѣ лъ́й Корнилїе, шѝ̀ де милосте́нїа чаъ́ фѣкъ́т̀ Та́вида. А́скъ́лтъ шѝ пре
дѫ̄нѕъ́ъ ѕникѫ́нд. А́жъ́т̀ четъ́цїй Їерѫсалѝмъ́лъ́й дела мѝне шѝ пе́нтръ Да
ви́д̀ фечорѫ́мїе́ъ. Да́рѣ кѫ́нд̀ мъ́ а̂жъта́т̀? Кѫ́нд̀ ѫ̂прѣцїа́ Їезекїа
че́л дире́пъ̀. Гн҃е нѫ̀ шѝ дѣ́кълъ ве́нѝ̀т̀ Навоходоно́сорь а́ъ̀ фѣкъ́т̀ дѫ̄нѕъ́ъ а̂ша̀?
кѣ́чи къ саъ́ ѫ̂тъ́рѝ́т̀ рѣ́ъ́тъ́лѣ шѝ̀ викле́шъ́гъ́л жидовилор. Гн҃е шѝ ной кре
щѝнїй па́рѣ чѣ ю҃бѝтъ а̂́лъ́й дѫ̄нѕъ́ъ пе́нтръ чѐ нѣ́мѝ̀ да́т̀ оу҃нъ́й ѫ̂прѣра́т̀ не
къра́т̀ шѝ̀ фѣрѣ дире́пта́те шѝ прѣ̀ викле́мъ? пе́нтръ пѣ́къ́теле ноастре. Шѝ
гн҃е мъ́ш а̂́скъ́лтъ дѫ̄нѕъ́ъ прѐ Самъ́иль проро́кь. Кѫ́нд̀? Кѫ́нд̀ фѣ́чѣ шѝ е҃н
бѝне. А̂тъ́нчѣ а̂́ъ̀ тримѝ прѐ ѫ̂черъ́л лъ́й, шѝ̀ о҃морѫ̀ ѫ̂тръ́нѝ ча дѐ ноа҃п
те, жр҃ѡ҃, дѐ бо҃ничи, дѣ́нсо́а́стѣ ѫ̂пѣра́тъ́лъ́й Синахири́м. Чебе́ѕиче,
Да́рѣ чѣмтребъ́е мѝе рѫ́гъ́чюнѣ а҃лтора дѣ́ка фа́къ́е́ъ бо́ѫ лъ́й дѫ̄нѕъ́ъ? Че́
ѕиче со҃лъ́ле? Па́вел на́ъ̀ зи чѣмїй бъ́нѣ рѫ́га а҃лтора, макарѣ кѣ чѣ́ѫ чесѣ
рѫ́га нъ́е́ра а̂тѫ́ста девр҃ѣ́дѣничи ка е҃л. Пе́тръ ѫ̂кѣ́наъ́ѕѝ̀ кѣ нъ́й требъ́е лъ́й
рѫ́гъ́чюнѣ, кѣ̀ рѫ́га не ѫ̂четя́тъ сѣ̀ѳъ́чѫ̀ дебесѣ́рекѣ кѣ́тръ дѫ̄нѕъ́ъ пе́нтръ
е҃аь, шѝ ѫ̂да́тѣ сѣ̀ѝзбъ́ви дѝ̀ легѣ́тъ́ръ, гн҃е тѫ̀ зи́чи кѣ нъ́ц̀ требъ́е рѫ́гъ
чюнѣ? Пе́нтръ а̂́часта манкѫ́рѣсѡ̀ ѫ̂ц̀ требъ́е рѫ́гъ́чюне, кѣ́чи сокоте́щи кѣ
нъ́ц̀ требъ́е рѫ́гъ́чюнѣ, кѣ̀ дѣ́р черка̀ дѫ̄нѕъ́ъ лѣ́нѣ шѝ негрѝжа чѐ а̂кѣ́м ла рѫ́
гъ́чюне, шѝ ѫ̂кѣ ман рѣ́ъ́, кѣ̀ сто́ѣ́м ѫ̂нанѝ́нѣ лъ́й шѝ̀ нерѫ́гъ́ѣ́м сѣ̀нелъ́рѣе пѣ

ка́телє но́стре, шѝ нъ́и фа́чем а́тжта́ чи́нєте кжпъ фи́къ сау́цилє єпъпж
нилор́ло, шѝ кжпъ пасъчи́не шѝ аскъа́таре фи́къ слъжнпо́рїй къпъ[ле]нїнлор́ лор,
шѝ корвъї́рїй маймаре́лъи лор́, съ́ кжпъ дра́гостє а́рапъ прїа́тенїй къ[р]пъ
прїа́тенїй лор́, шѝ дєсар́ а́тжмпла́ съворбе́щи къ прїа́тинъ́а пъ́ъчє́л кредин
чо́ а́ирвєпъ́нзи къмъ́апъ къчєрничє́, ма́рє ла дмнзъ́ъ кжнд́ [ге]роци єъц а́р
[ге] пъба́телє [ге]лєнєбе́щи шѝ ка́шчи, шнц скима́ви пичоа́рєлє оу́нъ́а пєсте́ а́лтъ́а,
шѝ мінпъ́ та́ съдъ́че, кжнд́ ла нєгъ́цъторіє, кжнд́ ла добжнда ба́нлор́ тъ,
шѝ ла мещешъгъ́апъ́, нъ́маи гъ́рабжрфъ́це а́дешърп́, шѝ а́ча́ста нъ́сопъ
цим о́да́пъ са́ъ дедо́лсо́ри, чє демъ́а́тео́ри, шѝ нъ́маи а́ча́ста десо́ка чєчє
та́ дмнзъ́ъ, со́аре а́вєм къвжнп съи рвъспъ́ндєм? са́ъ дека чєрка́веде́рилечъ
лефикалє́не, а́дєкъ о́сєбиръ фъ́целор́, поменирилє шѝ по́фтєлє чъ́лє фикалъ́не,
шѝ гжндъ́рилє чъ́лє ръ́лє шѝ некъ́рапте, ка́рєлє невки́ дєнтръ́ а́шелъчюнъ чъ́ не
сокопи́пъ а́о́килор́. А́шиждеръ шѝ о́кпъ́ржлє шѝ клєвєтпъ́рилє ка́рєлє а́то́
[ге] зна́єлє грънм́ ръ́ъ ас́ъ́пра а́прооапелъ́и но́стръ́, нєлжнд́ нічи оу́нъ́ лъ́кръ, шѝ
фикалєшъгъ́рилє ка́рєлє мецєршъгъ́им́ оу́нъ́а́ къпъ́ръ а́лтъ́а, а́към фъ́инд́ а́
наинпъ но́астръ прїа́тенъ́а а́ла́ъдъм, шѝ къ дъ́ъча́цъ ворбим́ къ́єа, ма́ръ
кжнд́ ли́ъ́ще а́ла́ грънм́ деръ́ъ. О́аре пе́нтръ́ оу́нєлє ка́ъчъ́стъ нъ́нєка пе
дъ́ъи дмнзъ́ъ? Даръ а́къ чєкомзи́че пе́нтръ́ закистїа кжнд́ пнзмъ́им но
рочирє фра́тєлъ́и но́стръ́. А́шиждеръ ма́ръ кжнд́ а́ре нєнорочире непа́ребине де
примежді́а лъ́и. Х̄с непорънчъ́ще съкеръ́гъм́ пе́нтръ́чє́а чєнесъ́пърп, шѝ пе
тръ́ чє́а чєнроу́ръ́ско́ пре́нои. Чє́зичи о́мъ́ле? А́бестрекъвїй шѝ съторо́рик
съц а́рпе дмнзъ́ъ пъка́телє, шѝ тъ́ балъ́стємн пре́а́лцїй. Нъ́цїй къ дєнъ́
вей ерта́, нъ́цвор ерта́? Шѝ чє къ нъ́нъ́маи къ нъ́ ертъ́м грешала́ фра́тєлъ́
но́стръ́, сау́ непрїа́тенъ́а́ъи но́стръ́, чє а́къ неръ́гъ́м шѝ а́ъи дмнзъ́ъ ка
съна́ъ а́рпе, сау́ съи́тяе бїа́ца. Пе́нтръ́ а́чъ́а даръ нъ́инсекаде но́со кре
щинилор́ съ а́вєм врънжма́шн шѝ врънжмъ́шїй, чє дра́гостє а́дєвърапъ. кжд
[ге]роци а́ъи дмнзъ́ъ съц а́рпе пъка́телє, нъ́ц а́дъ́че а́минпе дєпъка́телє а́л
тора, ка съна́ъш а́дъ́къ а́минпе нічи дмнзъ́ъ дєа́лета́лє пъка́пе. Маръ дєне
вомъ́ръ́а пе́нтръ́ врънжма́шїй ноцирн, съна́вєм грижъ нічи дє пъка́телє но́ас[т]ре
къ лємартъ дмнзъ́ъ, ка́ре а́ъзи, мартъ шѝ цисева́ерта́. Пе́нтръ́ а́чъ́а
нъ́аспе а́лт съ́флепт маи пжнгърипт шѝ а́имбъ маи спъ́рка́пъ декжпт чъ́а чє
балъ́стємъ пре́ фра́тєлє. О́м ёщи? Нъ́борж о́трако ка а́спи́деле. Ёщи
о́м маи чинстипт декжпт тоапе фа́птєлє а́ъи дмнзъ́ъ? Нъ́пефаче ша́рпе
шѝ хїа́ръ, къ пе́нтръ́ а́чъ́а цаъда́т дмнзъ́ъ гъ́ръ съна́мъ́шчи ка кжнєлє,
чєсъ а́дъ́ачєщи пре́а́лцифра́ци къ́къ́бипте дъ́ачи. А́дъ́ци а́минпе чецаъ́ зи
дмнзъ́ъ, съла́ши шѝ съ́ерци пре́ чє́а чец́ грешъ́ску, мартъ тъ́ шѝ пре мине дъ
нізъ́ъ́л чє́л блжнд, мъ а́дємни съфїъ́ шѝ е́ъ соцїе къ тинела сжнцеле крънж
ма́шъ́ъи тъ́ъ? шѝ съ́м стрику́ порънчилє мъ́ле? шѝ мънжнчи пре фра́те
ле тъ́ъ, шнц крънпе́зи ли́мба та́ а́сжнцелелъ́и ка чє́и а́дрънчи́ци? шѝ фа́чи пре
а́їаволъ́а́ деспъбикърт шѝ рждє детине, кжнд а́ъ́де ръгънюне ка а́ча́ста, де

те

тероци лъй дмнзъ, шнл фдемни съзмънѣшѝ стеоурск, чѐ кжнд зѝчи
ачѣстъ сокотѣще къ мнѝнтѣ тѝла чине мѐрци? Ла ѻм асѣмене цїе, ѝъ ла
дмнзъ мѐрци? каре зѝчерѣгацнѣ пѐнтрѣ брѣжмашїй вощри. Ачѐки дарѣ
стрици къторѣ ел? Кѝмтероци лъй дмнзъ състрѝче лѣцѣ каре ѻлъ моѝ
мнт? нъѧстеачѐста кип деслъгѣ, къ нимѣни нъсъроагѣ ка съпїарѣ алтъ
чека съсъмжнтъшскѣ, чѐ порци кип деслъгѣ шѝ кѹвинтеле фц сжнт депжр,
шѝ кжнд бом сънерѣгѹмлъй дмнзъ пѐнтрѣ бинеле сѹфлетълъй нострѹ,
нескърпинъмѝ шѝ къскъмѝ, шѝ къдемѝ фтрѣ фтъѹнѣрече дегжндѹри рѣле, ѧрѣ
кжнд блестемъмѝ прѐбрѣжмашѣ, фоарте къ невоинцѣ шѝ къ дещептаре сѹ
фачем, кѣчи къ дїаволъл кжнд кѹноащекѣ фпинцем кѹцнтъл асѹпрѣ ноа
стрѣ, ѧтѹнчѣ ел нѹнесѹпрѣще нимнкѣ, кл сънестрче май мѹлт. Чѐ зѝ
че нещине, Дарѣ ел ѧм стржмбъта́те пѐнтрѣ ачѣѫ плжнгѣ шѝ мъѣлет.
Блестемѣ дарѣ прѐ дїаволъл каре нефаче тѹтѹрор стржмбъта́те, къ ел фа
че брѣжмашїй, ел асте фбрѣжбиторюл сѹ́мнилор, къ сѹмъл кжте ярфа
че тот асте прїатен шѝ фрате, пенпрѣ чѐ дарѣ ла́шипрѐ алесъл брѣжма
шъл дїаволъл, шиц мѹшчи мъдъларѝлета́ле? Ачѣстѣ дарѣ кѹноскжндѹ
ле ной юбицилор, ѧ съненевоим съфачем порѹнчиле лъй дмнзъ, шѝ дѹпѣ боа
лъй съпетрѣчемь, кашѝ фпърѣцнїй черюрилор съне фбредмичним, шѝ бѹнѣтѣ
цнлечѣле бїнтоаре съдобжндим, фтрѹ їс хс дмнъл нострѹ, ѧкърѹа е сла
ба шѝ търіа фпревнѣ кѹ пъринтеле шѝ кѹ дхѹл чел сфнтъ, ѧкѹм шѝ пѹ
рѹрѣ шѝ фкѣчїй вѣчилор амин.

КѸВѢНТ ѦЛ, ЛА,

Ачелѹй фтрѹ ефнцн пърѝнтеле нострѹ

ѦЛХЙ ІѠѦННЪ ЗЛАТООУСТЪ

Пѐнтрѹ покѣинцѣ, шѝ пѐнтрѹ милостенїе, чесалѹзнс ла дѹминека
брѫнзїй, Блословѣще Пърѝнте.

Апърѧтїѹлъй челѹй пъмжнтѐскѣ, фй гѣтѐскѣ сѹсташ дерѣзбою
кжнд стригъ приставїй, ѧрѣ фпърѧтѹлъ челѹй черѐскѣ, лъй їсхс,
фй стрѫнце сѹсташ шїй фдѣмнѣ спрѐ славословїе шѝ фрика лъй
дмнзѐѹ чинанїѧ дѹмнезеѐщило сѝрнѧпѹри, фсѣ прѐ ачѐѧ фй стржг
ларѣзбою снмцнторю, декрѣме честѧ къ рѣзбою фпотрива брѣ
машилор лор, ѧрѣ прено́й фпотрива брѣжмашилор драчи шѝ рѣзбойницилор
челор некъзѹцн, прекѹмзиче апостолъ пакел, Къ нѹѫсте рѣзбоюл бострѹ
спресѫнце шѝ карне, чѐ къторѣ фчепъторїй къторѣ пѹтѐрн, къторѣ дѹхѹрнае
фиклешѹгълъй чесжнт фвъздѹхъл чѐрнълъй. Ведѐц фрацилор чѐ брѣжмаш

www.stavropoleos.ro

âвéмѝ ? Вéдецѝ кѹчѐ рѫ҃збóйницѝ нелѹ҃пцѝмѝ ? кѝ âдекрáцїѝ мѹ́лцѣ сѫ́нцѣ фикáфѣни шѝ фърѣ дерѹшúне , пéнтрѹ âчáста шѝ спрѐ тóате пцькáтеле не âдѣмúнѣ сѣлефáчем , кась âвéм âтóкма кѹ́ ѣи вáдѫ́ шѝ мѹ́ика , шѝ де сѣворсѣбà дѐáчѣ грешáлѣ сѣ нѹ҃ѡфáчем ѝ лá âлта , нѣрѣ дéнѹ́ немерéкѣ нúчѝ кѹ́чéла спрѐ âлтѹ́ сѣ мѹ́цѣ , шѝ âскѹ́цѣ дéнтрѹ́ пцькáцѣ âтрáтѹ́ скимбжúдѹсе нѹ́сѣблась пцѣнѣ нѹ́ фáкѣ прекóѫ лóр , шѝ прѐ оу҃нѹ́ âдѣмúнѣ спрѐ кѹрвїе , прéâлтѹ́ лá прѣ кѹрвїе , прéâлтѹ́ спрѐ биклешѹ́г , шѝ прéâлтѹ́ сърцѣпѣрцѣ âле âлторá , сѣшфѹ́ре пребечúнѹ́ лѹ́ѝ сáѹ прéâлцѣ чúнебà , âшúждерѣ прéâлтѹ́ âдѣмúнѣ спре лѣкомїе шѝ несáцїѹ , прéâлтѹ́ спре пи҃змѣ шѝ зависцїе , нѣрѣ прéâлтѹ́ спрѐ оу҃чúдере шѝ сѹдáлмѣ , прéâлтѹ́ спрѐ клеветúре шѝ нѣцѣсѣлѹ́ре прéâлцїѝ нѣрѣш спрѐ несáцїѹ́ пжнтечелѹ́ѝ шѝ содóмїе , прéâлцїѝ спре фѹ́ртишáг дечѣле сфи҃те , шѝ сѫ҃вѣрш҃úнічїе , шѝ прéоу҃нїѝ âѝ âдѣмúнѣ спре мѣрúре дешáрцѣ шѝ пáцѣчѣрѣ óáменилор , прéâлцїѝ спре немилостúвúре шѝ не óменїе , прéâлцїѝ спрѐ жѹрѣмжнцѣ шѝ лепѣдáре деáцѣе , шѝ спре мжнїе шѝ оу҃рѹгїе шѝ прúче , шѝ прéâлцїѝ лá кáмѣнѣ бáннà , нѣрѣ прéâлцїѝ спрéне кѹрѣцїе шѝ âхѹлѝ пре дмнзéѹ , шѝ прѐ оу҃нїѝ âѝ âтѣрек сѣ нѹфакѣ миаостенїе лá сърчи , нѣрѣ прéâлцїѝ сѣ стрúче хотáрѹ́ бечúнѹ́ лѹ́ѝ лóр , âлцїѝ сѫ́прескѣ снмбрíж аргáцилор кáре лѹ́крѹ́ жсте майрѣ́ѹ декжцѣ тóате , âлцїѝ дебрáкѣ сърчїѝ шѝ сѹ́пѣрѣпре кѣдѹ́ве , шѝ пре оу҃нїѝ нѹ́ѝлась сѣ âпре âбесѣрекѣ , нѣрѣ прéâлцїѝ âѝ фáкѹ́ десѣлѣпцѣ шѝ де х҃с , шѝ прéâлцїѝ âмúѝ де пáтемѝ âѝ сѹ́рпѣ кáре âчѣслѣ нá́ѹ нѹ́мѣрѣ , кѣ дéâшúтà сѣ леповéстескѹ нѹ́мїáр âжѹ́нце тóатѣ врѣмѣ бїéцїѝ мѣле . Вéдецѝ фрáцилор âкжцѣ рѣѹ́цѣцѝ кѣдéм âтóате ѕúлеле , шѝ нѹ́ несокотúм тикслошїѝ денóѝ , Чéвою сѣмѣфáк еѹ́ тикслóсѹ́ спѹ́нд âчѣстѣ . Крѣдецимѣ фрáцилор , кѣ нѹ́маѝ скрїíндѹ́ле âчѣстѣ , мáѝ âфрикошáцѣ шѝ мáѝ кѹ́трем҃рáцѣ , шѝ мѣмúр , шúм бúне âплажнце кжнд âмúздѹ́ѝ âмúнцѣ âкжцѣ пáтúми рѣ́ле шѝ дрвчéщи не âшѣлѣ́м шѝ не âмпцúм дедїáволѹ́ , Дáрѣ кѣчѝ нѹ́ грижѝ петрѹ́че фѹцѝ демжтѹ́рѣ ноáстрѣ ? кѹ́ нѹ́ грижж́ де мóлцѣ ноáстрѣ ? Кѣчѝ неленéвúм ? Чéâщепцѣ ? Пѣнѣкжнд сѣ âвéм несáцїѹ ? Пѣнѣ кжнд сѣ нѹ́ кѹ́ѹцѣм десърáчи , шѝ сѣ нѹ́ѝ мнѹ́м , Пѣнѣкжнд бáни шѝ âѹрѹ́ ? Пѣнѣ кжнд юбúрѣ де âрцúнцѣ сѹ́грѹмлѣ сѹ́флетелор ? Пѣнѣкжнд ѕáвúстїѝ мúнчюни , клéвете , бáтжокорúри . Пѣнѣкжнд пóхте рѣ́ле шѝ кѹ́цете вúклéне ? Чéне âшѣлѣ́м прéнóѝ ? Чéлщепцѣм ? Чéнетрѹ́дúм âзадáр ? Чéстржнцем âкѹ́цїе трекѣтóаре ? Кѣчѝ юбúм чѣ́ле прїíне ? Ѝ сѣ не покѣѝ фкáѝ дѐ âкѹ́м , сѣ не дещепцѣ́м дéн сóмнѹ́ тржндѣкцéѝ шѝ âлпцькáтѹ́лѹ́ѝ ? Âдевѣрáцѣ фрáцилор кѣрóгь сѣгонúм деланóѝ сóмнѹ́ чéâ âджнк . Венúц дѐ âскѹ́лтáц шѝ вóѝ повéсцѝ вóáсо тѹ́тѹ́рор чéлор чевѣ тѣмéц дедмнзéѹ . Венúц дѐ âскѹ́лтáц кѹбúнцѣ сѹ́ флетéщи шѝ демжнтѹ́нц . Венúц делѹ́áц сфáцѣ бѹ́ѝ мжнтѹ́итóрю шѝ дедмнзéѹ пáцькѹ́т . Венúц сѣ не мѣрцѹ́рисúм лѹ́ѝ дмнзéѹ мжнтѹ́иторюлѹ́ѝ ноáстрѹ . Венúц мâ

МЪРГЪРИТЪЛ

канте пѣнѣ нъсѣ спарце зборъл вѣецій . Венѣц пѣнѣ нъсѣ ѫнд оуши
ле четъцій . Венѣц пѣнѣ нъкине моартѣ сѣне афле не гата . Венѣц пѣ
нѣ нъ апъне соареле , пѣнѣ нъсѣ ѫтънекѣ лъмина . Венѣц пѣминтѣни
лор шн тоц фній Оаменилор , ѫпрежнѣ богацій шн сърачій . Венѣц благо
родничи шн слъвиц , робій шн чей слободи . Венѣц тот нѣмъл шн тоа
тѣ кърста бърбац шн мъери , мичи шн мари , тинери шн бътржни . Ве
нѣц пресъцій домнълъй шн тоатѣ планирѣ бесѣречій , чей дела марцениле
пъмжтълъй пѣнѣ ламарцинѣ лъмій . Венѣц чей тинери шн фечоаре , че
бътржни кучей маи тинери . Венѣц ѫпъраций пъмжнтълъй , ѫцелепцій
шн процій . Венѣц съкъдем ѫнайнтѣ домнълъй нострѣ чел ченѣ фѣ
кѣт прекон . Венѣц фрацилор съ кѣнолцем кѣ нѣневор пѣтѣ фолосн ни
марцинile пъмжнтълъй . Венѣц съ кѣнолцем кѣ голи ам бенит шн пар
голи бом съ недъчем акола . Венѣц съне мъртърисим домнълъй кѣ лакрѣ
ми шн кѣ съспинъри кѣ милостеній шн кѣ ѫдърърн ла съраци , шн ачестане
ва ѫвъца прекон кѣм некем спъсн . Ан съзичем шн ной кѣ трѣджнеълъ
домне грешитам лачерю шн ѫнайнтѣ та , Пріимѣще ѫтоарчерѣ , шн по
кѣинца нострѣ , Пріимѣще ноасо пъкътошилор пажнцерѣ шн тжнгънрѣ
чѣ демоарте . Пріимѣщене прекой тикълошій карій рѣѣ шн грозав амбіе
цънт . Пріимѣщене прекой юбиторюле де Оамени , карій мълт тѣм мъ
нит . Пріимѣщене прекой стъпжнуле , карій нѣм стрикат вѣаца ноа
встрѣ ѫкървій шн ѫнекърѣцій , шн ѫтралте мълте рѣъитъци . Пріимѣ
ще домне дъмнезъуле прекон , карій порънчиле тале нълѣм аскъатат , че
ѫвъцьторилор дїаволълъй ам оурмат . Пріимѣщене стъпжнуле прекон не
врѣдничій робій тъй , шн нъне да ноасо дъпъ фапеле ноастре , мърту
рисим стъпжнуле кънічи атръи нъсжнтем врѣдничи , пентрѣ пъкателе
ноастре . Мъртърисим домне кънічи соареле ачеста нъсжнтем врѣдничи
съл беде , кѣчи кѣ нъжсте нічи оунпъкат , нічи оунфѣлю дерѣъутате кѣ
реле сънълфим фъкът ной неврѣдничій , чене пріимѣще стъпжнуле капре
фіюл чел кърбарю . Пріимѣщене капре тжлхарюл , шн капре кърба , Дом
не кѣутъ спрекон , шн не ѫтоарче спрефрика та , Домне ѫчелепцѣщене
прекон шн нъне оурцинсн , чефій милостивѣ пъкателор ноастре кашн бам
шълъ , кѣтѣ ѣшн дъмнезъул нострѣ фъръ детине прелалтъл нъщим , Дом
не ѫзбъкѣщене девръжмашій ношри , шн стънѣ ѫтри къробій тъй лажѣ
декатъ , Домне тхѣцн дмнзѣѣмѣрѣ нон нъродъл тъѣ , кѣ ам грешѣ шн
ам фъкът фъръ делеци шн недрептъци , шн виклешъгъл ѫнайнтѣ та ам
фъкът , шн ам грешит ѫтрѣ тоате , шн де порънчиле тале нам аскъатат ,
шн пентрѣ ачѣа де парте нѣм рътъчит детине , чемилъжще стъпжнуле
прекон чей скош денрапю кѣ ѫшпълъчюнѣ шларпелъй , Милъжщене прекон шн
не ѫбракѣ ѫкешмжнтъл чел девеселіе шн ѫхаина чѣ демжнтъире . Милъж
щене домне кънѣѣ дезбръкат дїаволъл деажторюл тъѣ , Милосърде

мн

мнлꙋ́ѧще прено́н кꙋ́рїй тѣ́лꙋ пъръсни́т, шн крънѫ́машꙋ́лꙋй а́мслꙋжи́т. Мн
лꙋ́ѧщене прено́н рътъчи́цїй ⁘ Мнлꙋ́ѧщене прекꙋ́рїй нлѝ пъзнт̀ порꙋ́нчнле
тѣ́ле, чѐ а́й послꙋшѝй фа́птелор чѣ́лор рѣ́ле але дїа́волꙋлꙋ̀. Мнлꙋ́ѧщене пре
но́н кꙋ́рїй нѣ́м пѫ́нгъри́т кꙋпъка́теле, Мнлꙋ́ѧщене мнлостнвꙋ́ле, Мнлꙋ́ѧ
щене бꙋ́нꙋле, Мнлꙋ́ѧщене ѳделꙋ́нг рѣ́бдъторюле, Мнлꙋ́ѧщене пречѐй
тирънѝц̑ де дїа́волꙋ́, Мнлꙋ́ѧщене пречѐй ѳтнна́ц̑ ѳкꙋ́ркїй, кѣ то́лѣ
рѣꙋта́тѣ, шн то́лтѣ некꙋрѣцѝѧ шн лъкомі́ѧ шн стрѫмбꙋта́тѣ мѫ́ниле
но́лстре лѣꙋ лꙋкра́т, кѣ а́м пѫ́нгъри́т сꙋ́флетꙋ́л, ка́ре лай фъкꙋ́т дꙋ́хъ
кипꙋ́л тъꙋ, нѣ́м пѫ́нгъри́т шч трꙋпꙋ́л шн симцнрнле, Ли́мба но́лстрѣ
а́сте сабїе а́скꙋцнтъ а́сꙋпра вечнꙋ́лꙋй но́стрꙋ, О́кїй но́цнн сѫ́нт̀ кладе
фок, Мѫ́нилє но́лстре сѫ́нт̀ пли́не де сѫ́нре, Пичоарєле но́лстре сѫ́нт̀ нѣци
спреръꙋта́те, Гꙋ́рa но́лстрѣ слꙋ спꙋ́рка́т̀ кꙋ сѳкторѫле, шн май прескꙋ́рѣ сѣ
зничи́, а́м пѫ́нгъри́т пъмѫ́нтꙋ́л шн вѣздꙋ́хꙋ́л, Стрѫмбътъцинле но́лстре
ѳнѳнѫцарѣ май сꙋ́ де кѫ́нт̀ мꙋ́нцїй, Рѣꙋтъцинле шн лъкомі́нле ковѫ́шърь
капетеле но́лстре, пъка́теле но́лстре сѫ́нт̀ не ѳдирепта́те, Блꙋ́рнле шн
примежді́нле но́лстре нлꙋ́ нѣчи сѳижнгѫ́ре, скъпъцарѣ но́лстрѣ а́сте не ѳбн
нат̀ шн тѣ́т̀ пъмѫ́нтꙋ́л нꙋ́поате ѣꙋфрн рюꙋ́тъцинле но́лстре. Пе́нтрꙋ
ачѣ́л стъпѫ́нꙋле нетребꙋ́щє ми́лă тѧ, кѣтꙋ́ шїй непꙋтѝнца фрїй но́л
стре, Мнлꙋ́ѧщє до́мне префа́пта мѫ́нилор тѣ́ле, пе́нтрꙋ ачѣ́ста нерꙋгъм
нанй тѣ́ле нꙋнелинѫ́н де лѫжторюлꙋ тꙋ, Гнмѝте мнла тѧ но́лѳ невръд
нничилор, шн ѫжторю́л тъꙋ дирꙋ́щел но́лѳ пъкъто́шнлор. Ѫрътъц фа́ца
та шн нево́м мъ́нтꙋй. Ачѣ́стѣ фрѣцїй мїе́й зникꙋ́ндꙋле шн фъкꙋ́ндꙋле съ
фꙋцни́м детоа́тѣ рѣꙋта́тѣ шн детоа́тѣ некꙋрѣцѝѧ, Съфꙋцни́м дестрѫм
бътате шн делъкомі́е, Съфꙋцни́м детрꙋфі́е шн дебецѝе шн детоа́т̀ несѣцїѫ
шн делъкомі́ѧ бꙋка́телор ка́ре а́сте мꙋ́нте тꙋтꙋро́р рѣꙋтъцилор, Съфꙋ
цни́м денꙋбирѣ ѫрцинтꙋлꙋй ка́ре а́сте ѳчептꙋ́рѣ шн рѣздъчинѣ ѫтоа́лѣ рѣꙋ
та́тѣ, Съфꙋцни́м десꙋдѫ́лма шн де неꙋбирѣ фрѣцилор, Съфꙋцни́м де
кꙋрвѣе шн депрѣкꙋрвѣе шн детоа́тѣ хꙋ́ла, Съфꙋцни́м дефꙋртиша́ шн де
рѣпире шн демѣрире дешѫ́ртѣ, дефъцърѣе шн депрнче шн рѫ́бнѣ шн де ѫлѫ
те ѳшълъчюни але ачѣ́щїй вїе́цн трекъто́аре шн минчинѫ́се, кѫ нꙋ кꙋ́мкѫ съ
кїе до́мнꙋ́л но́стрꙋ Іс Хс, съне а́фле ѳлѣне шн нева ѳсебн кꙋ оурѫжюне шн
нева рѫндꙋй лапедѣ́ѱѣ ѕникꙋ́нд, легѫцїй предѫ́ншїй демѫ́нн шн депичоаре
шїн ѫрꙋникѫц̑ ѳтꙋнѣрекꙋ́л чѣ́лмай денѫфа́рѣ, ѫколо́ бафн пѫ́нцере шн скѫр
шнире дннцилор. О кѫ́т̀ бом съпѫ́нцем а́тꙋнчѣ фрѫцилор шн съне тѫ
гꙋ́нм бътѫ́ндꙋне шн нним́к фолосиндꙋне. Дечн денеком а́флѫ ѳтрачѐлча
гроазнник ѫша непокъцѝ манбине а́рфи́фост съ нхнефим̀ манн̀ъскꙋ́п, де
неком а́флѫ ѫша негъцѝи, манбине а́рфифост съ нꙋфнм̀ кꙋносскꙋ́п ачѣ́стѣ
вїацѣ, декѫ неко а́флѫ ѫша манбине а́рфифост съ нꙋфнм̀ трꙋ́нп нчи оуначи
ѳтрачасѣ лꙋ́ме, Чебени́ц̑ фрѫцило съ пѫ́цнне нчи пꙋцн кась нꙋне мхчи ако́ло
ѳбечи, сържежпи ной сѫгꙋри а́бѣрѣ но́лстрѣ ла стрячи, кладꙋпъ мсарѣ но́лстрѣ

кънѫ

МЪРГЪРИТЪЛ

сѣнъ мѣнѫче алцїй шн сѣ бѣ ѡстенѣлеле но астре кѫтѫд шн зикѫнд, прѫнце
богатъл шн нъкъноаще кѫй стрѫнце, шн ѫрѣш ѫтѣ ѡмъл кареле нъ пъ
пре дмнзъ ажъторю лъй, че ъ нъдеждѫнт ѫтрѫмълцнмѣ богъцнїй лъй.
че съмилъним пре алцїй ка съфнм милънцн, съ ертъм ка сѣне ѫрте, кѣ ш
ной чефоло авем фрацилор дѣка ѡстенним ной, шн дей ѡстенѣла ностръ ъ
фоло алцїй? Че съ трнмитем аколо днаинте ка съ афатъм, кѣ че самѫнѣ ѡ
мъл ачѣа ка шн сечера, ниме съ нъ афле причинѣ зикѫнд, кѣ амъкъконишн
глоатѣ пентръ ачѣа нъпочю съмръсипеск ъбъцѫ, шн дѣкавою мърн апо
съръмѫе съръчн. Нъ ашѫ фрацало рогъвъ нъ ашѫ, съ нъгрижи деачаста, кѣ ѫ
стедмнзъ ѫчерю кареле кнвеннѣще шн грижѫще чел чеѫфъкът преджшїй,
че ной пре ной сънегрижим, преной сънегътнм, ной съплѫнцем шн сънетѫ
гънм, сънегътнм майнаинте демоарте съфим ѫтемеацн кѫнд бом мѣр
це ла жъдекъцнле ачѣле деаколо. кѣ ѫтрачела чанчи коконїй, нчи сфѣт
нчїн, нчи пъринте, нчи майкъ, нчи фрате, нчи ръдєнїй, нчи сѫнгъръ
Авраам, сау Нсѹе, сау Данїил, сау Петръ, сау Павє, нъворпът съненѕ
ѣвѣск денчрачѣле мънчи амарѣ, фърънъмай фапѣле ноастре чѣле бъне,
Кѣ вине дмнъл ностръ їс хс дейчерю. Вине съжъдече вїй шн морцїй. Ви
не чел че черчетѣ зъ ннимиле шн рънїкїй. Вине дарѣ чине поате съекапе дей
мѫнле лъй? Вине шъзѫнд пре скаън де херъвимн, шн къътѫнд фърѣ
фъндърнле. Вине дмнзъъл дъмнезънилор, шн дмнъл домнилор. Вине би
рънторюл бирънторилор, шн жъдекъторюл жъдекъторилор. Вине ѫпърат
ѫпърацилор, чел чевъдѣще шн арѣтѣ тоатѣ рѣътатѣ шн тайна чѣ аскъ
съ агрешалелор, чела чевъдѣще пофтеле шн кънителе чѣле проасте, шн къ
цетеле чѣле рѣле алетъторор. Вине ѡкюл чел негрешнт шн неадормнт, жъ
декъторюл чел нефъцарнїк, шн черчетъторюл чел немнтарнїкъ, каре арде
тоате фапѣле шн пофтеле чѣле спъркате, шн ѫ матка фокълъй летрнмнте.
Вине чела че юбѣще пачѣ шн оурѫще тот фѣлюл декъвѫнт викѣн, шн тол
тъ рънирѣ шн пъкатъл, шн пречѣ чефакъ смнтѣлеле, майвжрто лапъ
бославника бесѣрекъ адомнълъй, прекарїй ѫнвамънчи ѫвѣчи. Вине чела че
дефаца лъй фъце пъмѫнтъл, марѣ сѣкъ, черюл съ ѫвъльѫще ка ѡхъртіе,
стѣлеле кад, въздъхъл съкътремърѣ, соарele съ ѫтънекъ, шн лъна нъ
дъ лъмина ен, пъстернле черюрилор съкълътеск, херъвимїнтремърѣ, серафи
мїй съсптъмнтѣзъ, ѫгерїй съ ѫгрозеск, архангелїй съкътремърѣ, чѣле
десъ шн чѣле дежо тоате съ стрѣмътѣ. Вине чел че нъпрїнмѣще фаць
ѡменѣскъ, нчи милъѫще съракъла жъдекатѣ. Вине чела че дъ тът
рорь дъпъ фапѣле лор, чел че вѣдѣще шн арѣтѣ сфатърile шн мншкърнле а
тоатѣ дханїѫ. Вине чел че милъѫще пречей милостнви, чел гроазникъ ѫ
трѫ сфатъри пентръ фнїй ѡаменилор. Вине чел че ѫкинѣ тот ценъкюл, че
лор черещи шн челор пъмнтещи, шн челор десъпт пъмѫнт. Вине пре дире
цн съй мѫнтъаскъ шн съй слъвѣскъ, кѣрѣ пре пъкътошн съй мънчаскъ шн съ

пе

педеѱѣскѣ , ллкѣрѫ скаѫй жсте пѧрѣ дефокѫ , шй роателе лѫй фокѫ ѧрѯжд.
Вйне сѣферйчлскѣ пречєй ѧсетошлцй , пѧрѣ пречєй ебтѫй сѣй некѣжлскѣ шй
сѣй мѫстре . Вйне сѣчйнстѣскѣ пречєй чеслѫ невонтѣ шлѫ бденѫйтѣ ѧрѫгѣ
чюне , шй ѧкжнтѣрн , шй ѧмѫлцимйрн , шй ѧрѫгѣ , шй ѧрѣбдаре , пѧрѣ пречє
лѣнеши шй негржлнбн сѣй трймйцѣ ѧмѫчн . Вйне спречєй пѣкѣтошй гроа
нйкѣ , пѧрѣ спречєй дйрєпцй лнй шй блжнд . Шй чегрѣжще кѣтрѣ ен ? Венйц
блгословйцїй пѣрйнтелѫй мїєѫ демощенйци ѧпѣрѣцїа каре жсте гѣпйтѣ
болѡ днйчепѫтѫл лѫмїй , ѧдекѣ маннаннте дечам ѳѣкѫтѣ лѫмѣ , нѫ кѣчи
ац ѳѣкѫтѣ лѣтере мѫлтѣ прєпѣмжнт , сау кѣчи ац лбѫтѣ бани мѫлци , нйчи
кѣчи ац ѳостѫ дєнѣмбхн шй слѣбйци , сау кѣ ац лбѫ слѫжй шй слѫжйнче мѫл
те , нѫ кѣчи ац стѣпжнйтѣ мошїй мѫлте шй бїй , ни кѣчи ац лбѫтѣ плѫгѫри
дебой мѫлте шй тѫрме дєсѫй . ни кѣчи ац лбѫтѣ жжкнице , сау кѣчи ац ѕидй
касе ѳрѫмосе . ни кѣчи бац десѳѣтлтѣ кѫмѣсе ѧдестѫлате , шй ѧкелѫж
де несокотйте . ни кѣчи бац ѧбрѣкатѣ ѧхлйне стрѣбѫчйте , шй бац оѫнсь кѫ
мйросѫр , сау кѣба чнсїн шй ба мѣрй манмѫл декжалцїй , шй ба ѧнѣцатѣ шй
бац слѣбйтѣ . нйчи кѣчи ац постйтѣ шй ац бденѫйтѣ сау ац пѣзйтѣ кѫрѣцїа ,
сау ац пѣцйтѣ рѣѫ . чє пєнтрѫ кѣчи ам ѳостѫ ѳлѣмжнд шй мїац дат дѣм
мжнкат , ѧсетат ѧмѳостѫ шй мац ѧдѣпат , стрїйн мац бѣѕѫтѣ шй мац
дѫ ѧкаселе воастре шй мѫлт мац мжнжлат , бѫѕѫтѫмаци гол шй мац ѧбрѣ
кат , ѧбоалѣ ѕѣкжнд шй мац кѣѫтат , шй демѫлтѣ тѣмѣдѫйре мац ѧ
вйднйчйтѣ , бѫѕѫтѫмаци ла ѧкйсоаре шй кѫ мѫлтѣ невонйцѣ ац бенйтѣ кѣтрѣ
мйне . Ѧтѫнчѣ шй дйрєпцїй ворѕйче лѫй . Доамне кжнд тѣм бѫѕѫтѳлѣ
мжндь шй тѣм хрѣнйтѣ ? сау ѧсетошлтѣ шй тѣм ѧдѣпат ? сау стрїйн шй
тѣм сѣлѣшлѫйтѣ , сау гол шй тѣм ѧкоперйтѣ , сау болнавь шй ла ѧкйсоаре
шй цам слѫжйтѣ цєе ? Пѧрѣ дйрєптѫл жѫдекѣторю бѫѕйче кѣтрѣ джншїй .
Ѧдевѣр ѧдебѣр грѣєскѫ болѡ , дебрѣме чеац ѳѣкѫтѣ оѫнѫа денѣтрѫ ачєцй
ѳрацй ай мїей мйчи шй сѣрачи шй лепѣдацй шй стрїйнй шй ѳлѣмжнѕй шй не
сокотйцй шй ѻлоцйлор шй чєлор дей невое , шй чєлор рѣнйцй дебоале , сѫрй кжте
ац ѳѣкѫтѣ оѫнѫа деачєцй май мйчи мїе ацѳѣкѫтѣ , премйне ац ѧкѣлѕйтѣ , мїе
ац слѫжйтѣ , сѫѳлетѫл мїеѫ ац сѫднѫйтѣ , пентрѫ ачаста венйци блгослови
цїй пѣрйнтелѫй мїеѫ , демощенйци чѣ гѣтйтѣ болѡ ѧпѣрѣцїа чернюйлор ,
венйци ѧтжю чєа чеац пѣзйтѣ лѣцѣ нефтйнатѣ , венйци чєа чеац сѣрѣчйтѣ
пентрѫ мйне сѣрѣчїа чѣ сѫѳлетѣскѣ , венйци чєа чеац лѣкѫйтѣ пентрѫ мйне
кѫ хїержле ѧпѫстїетѣцй шй ѧмѫнци , шй прей гѣѫрйле пѣмжнтѫлѫй шй прей
пещери пентрѫ нѫмеле мїеѫ , венйци чєа чеац тжнгѫйтѣ шй ацплжнсѫ , шй чєа
чеац ѳлѣмжнѕйтѣ шй ац ѧсетошлтѣ пентрѫ мйне , венйци чей чеац ѳостѫ гонй
пентрѫ дйрєптлте , шй бац понослѫйтѣ шй бац оѫржтѣ пентрѫ нѫмеле мїеѫ , ве
нйци чей кѫраци кѫннима , венйц чей мйлостйви шй мйлосжрзй , венйци чей че
ац хрѣнйтѣ сѣрачїй шй ац прїймйтѣ стрїйнїй шй чєа чеац ѳостѫ ажѫторю бѣ
дѫбелор шй сѣрачилор шй чєлор непѫтйнчѣши , венйци мѣнгжторїй болнавило
венйц

МЪРГЪРИТЪЛ

Бенѝцн плáтничѝй чéлор дáторн, бенѝцн нъбъбнторіѝй чéлор денробіѝй рѣлѐ, шѝ чéлор денѝзгонѝри, бенѝцн чѣ чѐ пентрѹ мѝне ацѝ петрекѹт вїáца чá лáнт шѝ пáчникъ, бенѝцн чѣ чебáцн некóнт кѹ кѹръцѝа шѝ кѹ постлá, шѝ кѹ вїá цъ кѹрáтъ пънгъ ла молѝте, бенѝцн чѣ чебáцн пъзѝт сѹфлетеле шѝ трѣпѹ рнле бóастре кѹръцѝе нетинáте шѝ непжнгърѝте, бенѝцн чѣ чеáц петре кѹт кѹ постѝрн шѝ кѹ бденѹнри шѝ кѹ кжнтъри тóлтъ вїáца бóастръ, бенѝцн чѣ ченáцаипснт дела бесѣрекъ нѝчн зѓоа нѝчн нóлптѣ, бенѝцн чѣ чѐ пентрѹ мѝне ацѝ лъсáт пърѝнцїй мáйчеле шѝ мхѐрнле фнїй шѝ фѣтеле, касéле шѝ мо шѓнле рѹденїнле шѝ прїáтенїй, бенѝцн дебъдесфътáцн тбѹнъттъцнле чере кѹлѹй ѥрѹсалѝм, бенѝцн дебедéцн слáва мѣ шѝ бъбѹкѹрáцн шѝ бъбеселѝцн къ плáта бóастръ мѹлт áстѐ тчерюри, бенѝцн дебедéцн алекѹй слѹцн ацѝ фóстѹ, шѝ въбѹкѹрáцн шѝ сълтáцн къ бóастръ áстѐ тпъръцѝа черюрнло трáцн тръ бѹкѹрѝа дмнѹлѹй бóстрѹ, десфътлáцнкъ тбѹнъттъцнле ачѣлъ кáреле сѡкмá нѹлъѹвъзѹть шѝ оурѣкъ нѹлъѹ áдѹнть, шѝ тръ ннима сѡи лѹй нáѹ тráт, тráцн тáькашѹрнле пърѝтелѹй мїеѹ оудепотекѹ тчерїй ѥсъ плъче, прїнмиц дáрѹрнле шѝ кѹнѹннле шѝ бирѹѝнцеле лѹптърнлор бóастре, кáре ацѝ сѹферѝт грéѹлѣ шѝ áрсѹра знлей, шѝ ацѝ добжндѝт тпъръцѝа черюрнлор, ацѝ рѣбдáт фóамѣ шѝ сѣтѣ шѝ мжнкáрѣ сѣкъ, зъкжнд лáпъ мжнт, Десфътлáцнвъ дáръ тръ слáва чѣ неáсъмънáтъ, шѝ тбѹкѹрѝа чѣ нестѹсъ, ткѹрцнле рлюлѹй, кáре лѣм гътѝт манманнте бóасѡ прїá тенилор мїéй. Однхницкъ тлъкáшѹрнле чѣле лѹминóасе, шѝ тдесфъ тáрѣ шѝ тбѹкѹрѝа чѣ ченáре сфършѝт, тráцн тлокѹрнле чѣле лѹ минóасе шѝ стрълѹчѝте, шѝ къ сѡднхниц дѐ сѡстенѣле шѝ дѐ сѹпъръри, шѝ депонослѹѝрнле бóастре кáре ацѝ рѣбдáт пентрѹ мѝне пъпжнѹá бóстрѹ. Однхницивъ кѹ сфнцїй тцери шѝ кѹ апóстолїй шѝ пророчїй шѝ кѹ тоци сфнцїй чей бѝне плъкѹцѝ деѣвѣк. тráцн ткхртѣ мѣ оунде нѹмъсте дѹрѣре нѝчи скжрбъ нѝчи сѹспинѹри нѝчи лáкръми, чебѹкѹрѝе вѣчникъ шѝ вїáцъ фъръ мóлѝте. áчѣстѣ дáрѹри дърѹéскѹ ѐѹ чéлора чепъзéскѹ кѹбжнтѹ мїéѹ, áшà чнестéскѹ ѐѹ пречéѧ чемъ чнестéскѹ премѝне, áшà мърéскѹ ѐѹ пречéѧ чемъ мърéскѹ премѝне, áшà сѡднхнéскѹ пречéѧ чѐ сѡднхнéскѹ мъдѹлърнле мѣле, áдекъ пресърáчи шѝ непѹтѝнчош, áшà фернчéскѹ пречéѧ чесъ небоéскѹ кѹбесѣречеле мѣле, áшà плъѣéскѹ ѐѹ кѹ богъцѝе шѝ тсѹлѝт тбїáца чѣ вѣчникъ, Мїац дáт пѹцѝнъ пжнне шѝ оускáтъ лѹáц тпъръцѝа черюрнлор, Дáтѹмїац оунбáн лѹáцн рáюл шѝ десфътáрѣ лѹй, Дáтѹмїац хáннъ вѣке мтъ къ тбрáк превóн кѹ тбрънкъмжнтѹл лѹмѝнїй чеїй неáпѹсе, Дáтѹмїац оуѝпъха деáпъ, прїнмѝцн áпа чѣ кїе áрънасѡ сѹлѹй, бъгáтѹмацн сѹпъ ákопремжнтѹ кáсїй бóастре мтъ къ дърѹéскѹ вóасѡ спфнцн кѹ сфнцїй тцерн, Дáтѹмїац пѹтреде лѹáц чѣле непѹтреде, Дáтѹмїацн чѣле трекъторе лѹáц чѣле вѣчнне, Пѹсѹмац лáмáся бóа

стръ

strîmbătate despre vecinic, Scoate-mă din legătură și de la
necunoștință, ca să mă lumineze cunoștința ta, ca să
nu mă dorm în somnul morții, ca să nu zică vrăjmașul
meu: Am biruit pe el! Ca să nu se bucure cei ce mă
necăjesc, dacă mă clatin. Iar eu spre mila ta mă
nădăjduiesc, inima mea se va veseli întru mântuirea
ta. Voi cânta Domnului, Celui ce mi-a dat bine. Și voi
lăuda numele Domnului celui Preaînalt. Pentru ce,
Doamne, te-ai depărtat și ai trecut cu vederea la
vremile necazului? Pentru ce nu ne-ai ajutat în
zilele mâniei tale? Pentru ce s-au aprins cei
fără-de-lege de cei drepți? Se vor prinde în
sfaturile pe care le gândesc ei. Pentru că se laudă
păcătosul de poftele sufletului său, și cel ce face
nedreptate binecuvântează. Păcătosul a mâniat pe
Domnul, după mulțimea mâniei sale nu va cerceta.
Nu este Dumnezeu înaintea fețelor lui, spurcate
sunt căile lui în tot timpul. Judecățile tale sunt
departe de fața lui, de toți vrăjmașii săi va stăpâni.
Pentru că a zis în inima sa: Nu mă voi clăti din
neam în neam, fără de rău. Gura lui de blestem,
de înșelăciune și de vicleșug este plină, sub limba
lui osteneală și durere. Ședea-va cu bogații în
ascunzișuri, ca să omoare pe cel nevinovat. Ochii
lui spre cel sărac privesc, pândește în ascuns ca
leul în vizuina sa. Pândește ca să răpească pe
sărac, răpind pe sărac când îl trage la sine. În
mreaja lui îl va doborî, se va pleca și va cădea
când va stăpâni peste săracii lui. Pentru că a zis
în inima sa: Uitat-a Dumnezeu, întors-a fața sa
ca să nu vadă până în sfârșit. Scoală-Te, Doamne
Dumnezeule, înalță mâna Ta, nu uita pe cei
săraci ai Tăi. Pentru ce a mâniat cel fără-de-lege
pe Dumnezeu, a zis în inima sa: Nu va cerceta?
Văzut-ai, căci necazul și durerea Tu le vezi, ca
să dai în mâinile Tale. Pentru Tine s-a lăsat
sărmanul, orfanului Tu vei fi ajutător. Zdrobește
brațul păcătosului și al celui rău, și se va căuta
păcatul lui și nu se va afla. Domnul împărățește în
veac și în veacul veacului, pieri-vor neamurile
de pe pământul Lui. Dorința săracilor ai auzit-o,
Doamne, pregătirea inimii lor va asculta urechea
Ta, judecând orfanului și celui smerit, ca să nu
mai adauge a se lăuda omul de pe pământ. Au nu
vei cerceta fărădelegea și răutatea, până când nu
se va găsi? Pentru că Domnul împărățește în veac
și în veacul veacului, pieri-vor neamurile de pe

МЪРГЪРИТЪЛ

Дѣлавой милостѣнїе, шѝ чѣкъвжнтъ стригѣ шѝ ꙁичѣ, клѣтъвѣ ѳторѣкъ инн
мнле воастре чѣле немилостивке шѝ ѳпѣетрите, чевъ ꙁичѣ шѝ чѣнъвъꙁичѣ?
Милъѝцинне пентръ драгостѣлъй Хс, Дѣжъдѣцинке, Дѣцинне фъкъторилор де
бине, Дѣцѝ милостивилор, Дѣцѝ прѣѣтенїй лъй Хс, Дѣцѝ ѳдъръторилор,
Дѣцѝ ертъторилор, шѝ лѣте мій декъвинте шѝ кипъри мецершъгънндѣ ꙁи
чѣ, чѣлѣ чепъштъ шѝ пепѣетри сѣле мѣле, шѝ хїѣрѣ чѣле сѣвѣтнчи сѣле
ѳвлжнꙁѣскъ, нѣрѣ бой вѣцѝ ѳптърит нимиа воастрѣ, шѝ нъ̀нъмай кънъта
милъѝт, шѝ нъ̀та мжнгъѣт, чѣ ѳкъ бътжндъй мѣ̀ гонит дентръм лѣк
ѳтрѣлтъѣ, Ѧтжта кжт мъѣцѝ ѣмърит дефѣаме шѝ дестѣте, шѝ
дефриг. О лакжцѝ сърѣчѝ ѣцѝ фъкъѝт стржмбътѣте? Прекжте въдъ
бе ѣцѝ прѣдат? Прекѣцѝ слѣби ѣцѝ нъкъжнѝт? Прекжцѝ ѣцѝ фъкъ робѝ
шѝ кланчи. О лакжцѝ ѣргѣцѝ ѣцѝ ѳприт снмбрѣа, шѝ пентръ ѣчѣстѣ ѳ
вѣчѝ вѣвецѝ мъ̀нчѝ, Нъ̀вѣцѝ ѳкъцѣт дѣ ѣчѣле, Ѣ, фечѣлре, къ тоатъ фѣ
тлчѣбънъ фъръ милостѣнїе нъ̀ѣстѣ нѝчѝ деоъ̀нфоло? кашѝ бъкѣтеле фъръ
десѣре? фечѣрїе декей ꙁѝче вѣрѝ пост, вѣрѝ рѣгъ, вѣрѝ недормире, вѣрѝ мѣ
кѣре сѣкъ, вѣрѝ фѣлме, вѣрѝ сѣте вѣрѝ чѣй ꙁѝче, фъръ милостѣнїе нъ̀ѣстѣ
нимика, Чѣвою дарѣ съ ꙁѝк, шѝ чѣвою съ грѣѣскь не сѣменнїй волстре?
шѝ вонцїй волстре чей рѣле? Пентръ ѣчѣста дарѣ къпъръ тоци пъкъто
шїй ꙁѝкь. Дъ̀чицевъ дела мине блестемацилор ѳфокъл чѣл вѣчнѝк, къ
ѳкъртѣ мѣ ѣм немилостивъ нъ̀ ѳпръ, нѝчѝ съ ѳвредничѣще раюлъй мїевъ,
нѝчѝ ѳлъкѣшѣле черѣщѝ, немилостивъл, съ̀ вивлѣнъл, вивлѣнъл шѝ хъ
анторъл нъ̀ ѳпръ ѳкъмара мѣ, кърварюл, съ̀ прѣ кърварю, съ̀ съдомаѣ
нъл, нъѣства ѳвредничѝ съшлꙁъ ла маса мѣ. Скъмпъл шѝ не ѳдърѣтъ
нъѣства съѣтъшлъѝ ѳлъкѣшъри чѣле вѣчѝниче, Рѣпторюл, шѝ алкомъл
нъва оъ̀мбла ѳтръ ѳпърѣцїа мѣ, фъръл съ̀ ѣкържторюл нъѣства ѳпро
пїа лажжртъвникъл чѣл десъ, Минчиноъл съ̀ клевѣтникъ, съ̀ вецивъ,
нъва ѳтрѣ ѳкасамѣ, Ѭбиторюл де ѣрцинтъ съ̀ прѣдътторюл, нъѣства ѣ
дихни ѳкатапетама чѣ чертѣскъ, Некърѣтъл шѝ кърварюл, пжнгъритъл
шѝ спъркатъл, нъва вени ѳтръ ѣдихна чѣ вѣчникъ, Трждавъл шѝ
лѣнешъл, шѝ сомнороъл, съ̀ оъчингашъл, нъва вени лачина мѣ, Мж
нисъл съ̀ръпцинторюл, съ̀ пиꙁмашъл, нъѣства ѳпропїа декъмара мѣ,
Бжрфѣлникъл, съ̀ мъѣскърничюл нѝчи към нъва мжнѣ ѳлъкѣшѣле чѣле вѣч
нче, Чѣл фъръ ръшине съ̀ ꙁависнникъл, шѝ ѣлцїй кѣци ка ѣчѣстѣ гжн
дѣскъ, нѣ̀ мощенире къ мине. Пентръ ѣчѣста дарѣ нъкъ ѳшъляци, Де
брѣме чѣ нѝчи оъ̀нъл дѣ ѣчѣщѣ съ̀ ѣлтъл чефѣче стржмбъѣте нъѣства ѳ
вреднѝчи ѳтръ ѳпърѣцїа черюрилор, чѣ чѣй ѳдърѣтори шѝ съръчи къ дъхъ,
Чѣй чеплжнгъ, шѝ блжнꙁїй, шѝ фъкъ торїй депѣче вор ѳтрѣ ал ѳпърѣцїа
черюрилор, шѝ съвор бъкърѣ, шѝ съвор весели, къчи къ плѣта лор ѣсте мъ
тъ ѳчерю. Гѣрѣ бой канице немилостиви шѝ фъръ сѣменїе. Дъ̀чицивъ
ѳфокъл чѣл девѣчи карелее гъпинтъ дїаволъслъй, шѝ слъ̀цилор лъй, прекъм
нѣц

нáцн мнлꙋнѝтъ , Âшà нꙋкѣвецѝ нѝчн мнлꙋѝ , дꙋ҃нцнкъ лà Âтꙋнѣрекꙋлà чѐ
денафáрѣ , блестемáцнлор , шн оуржцнлор , депъртáцивъ дарѣ делáминѐ
фѣкѣторнлор дефъртѣ делéцн , шн мѣрцецн оуѝнде Âсте кїармеле челѝне Âдо
мнтѣ , шн оуѝнде фокꙋлà нꙋсъ стѝнце . Âколо вафѝ плажѝцерѣ шн скжшнирѣ
дѝнцнлор , шн съ бор дꙋче Âчéщѣ Âмꙋнѝка вѣчнлор . Ïарѣ дирéпцїй Âвїáца
вѣчнлор . Âчѣстѣ дарѣ кꙋноскжндꙋле фрáцнлор , бенѝцн стъне Âтоáрчем
денкáлѣ нóастрѣ чѣ вѝклѣнѣ , стъне покъѝм , стъсꙋспѝнъм , стъне бáте тїе
тꙋлà , стъне дещептъм чѐн Âдормѝцн , лѣнешїй шн негрижлѝвїй стъне трез
бѝм стъплажѝцем шн стълъкръмѝ пéнтрꙋ пъкáтеле нóастре , шн де Âмѝ нѣ
пъстꙋѝнѣ сáꙋ де Âмѝ рѣпѝнѣ кꙋнвà , стъ Âтоáрчм чѐ Âмѝ лꙋáѣ кꙋстрáмбꙋлà ,
съ нꙋфѝнѝ сосжндѝцн дедóмнꙋлà , съмнлꙋѝ прелáцїй кась Âфлѣ шн нóи мнлѣ
дела дѝнзéꙋ шн мжтꙋнторюлà нóстрꙋ гс хс , шн вéрн чѐ Âмѝ Âвѣ Âсꙋпра кꙋ
вà , Âꙋ сърáк Âꙋ богáт тоáте стале ертъмѝ кꙋтоáтѣ ннѝма нóастрѣ , гíре
кꙋмѝ нѣꙋ порꙋнчѝнѣ хс , кась нꙋне сосжндѝнѝ Âхїсоа Âчѣл Âжꙋдекѣцїй ,
качéи немилостѝви , шн не Âбнторн деÔáмени . Съфѝнѝ оуѝнїй кѣрѣ Âлцїй
милостѝви Âдꙋрáцн шн блажѝзн , Âбнторн дебѝне , рѣбдѣторн , Âбиндꙋне оу
нїй кꙋ Âлцїй , шн Âжꙋториндꙋне , шн сꙋфериндꙋне оуѝнїй кꙋ Âлцїй , шı съ
не ертъмѝ оуѝнїй кꙋ Âлцїй , съне Âдирептъмѝ , шн стъне Âкъцъмѝ оуѝнїй пре Âл
цїй , кась скъптъмѝ шн депедѣ҃ля мꙋ҃нчнлор чеÂмѝ зн май нанѝте , шı пе
трекжнд Âчáстъ вїáцъ Âертáре депъкáте , сѣ добжндѝнѝ бѝнеле декѣѝ ,
кꙋ дарꙋлà шн мнлà домнꙋлꙋѝ нóстрꙋ гс хс , Âкърꙋже слáва шн чѝнстѣ ,
Âпреꙋнѣ кꙋ пърѝнтеле шн кꙋ фѝюлà шн кꙋ дх҃ꙋль сфѝнѣ , Âкꙋѝ шн пꙋрꙋрѣ
шн Âвѣчїй вѣчнлор Âмѝн .

КЖДНТ ÂЛ ЛВ

Âчелꙋѝ Âтрꙋ сфѝци пърѝнтеле нóстрꙋ

ÂЛЪЙ ІѺÁННЪ ЗЛАТООУ҃СТЪ

Пéнтрꙋ бóлла шн дофторíа . Блгословѣще Пърѝнте .

Жндь кáзн Âбóллъ грѣ со҃ ꙋле сънꙋтемньнїй , нн съблáстемч , чѐ
Âдꙋ Âмѝнте детрꙋпꙋлчéà мꙋлть пътнмнѝ шн сфѝнть Âлꙋн Ісꙋ
Âчелꙋà , девѣме чѐ кꙋ Âдевъráт Âꙋфóстꙋ сфѝнть шн кꙋрáт , кѣ
нн оуѝн сѺм нáꙋпꙋтꙋт съсꙋфере пътнмнрѣ шн рхнь кà Âчѣл , кà
дирéптꙋà Âчéля Ісꙋ , кѣчн кѣ пеÂчéт пеÂчéт нсаꙋ мънкáт трꙋ
пꙋ тот девїéрмн , шн Âꙋпꙋтрезѝнѝ шн саꙋ Âпꙋцѝт Âтжѝ кжт нꙋпꙋтѣ
съмньжѝче нѝчн оуѝн фѣлн девꙋкáте , пенѝтрꙋ лчѣ кнчѣ , со Âпꙋцнчюне бъ
мжнкарѣ мѣ , шн мꙋлцнмїà лꙋй Âмнзъꙋ . кꙋпꙋтѣ сълвнндече , чѐ нꙋ

врѣ кастъстъра́те ѧто́лтъ лъмѣ ръбда́рѣ лъй, ка съ сѫ́нвъ сѫ́менїй пи́лдъ
демънгжа́ре ля прїме́ждїнле челнесъ ѧтжмплъ. Де́чи шѝ тъ бо́лнабъле а́ча́
стъ мънгжа́ре съ сѫ́нѣн, пе́нтръ кѫ депа́ци бре́оу́н рѣ́ъ пе́нтръ дмнзъ́ъ, а́ъ
дебжнтъ́ла сѫ́менилор, а́ъ девиклешъгъ́л дїа́волъ́лъй мъ́лцимѣ́це ши нъ
блестема́ пре́нимен. Кѫ ѧче́кип че́а чесъмъ́нче́скъ пе́нтръ дмнзъ́ъ, ве́рн
къ мъче́нїа, ве́рн къ по́стъ́л, ве́рн къ къ́рѣцїа съ ѧкъ́нъ́нѣзъ дела дмнзъ́ъ,
а́ша́ ши тъ а́че́лораш къ́нъ́ни тебей ѧбре́дничи, девей рѣ́бда́ съ́пърѣ́рилe чец
ви́н дела сѫ́мени, ши децисар тжмпла́ съцвїе ши бо́лл съ́ъ ши мо́арте тъ
мъ́лцимѣ́це че́лъ́а че́ по́лте съ́лесъпрѣ́скъ ши нъ́ва, пе́нтръ кѫ ничи по́лте
фи сѫ́м бъ́н нещи́не фъ́рѣдедире́пта́пе, кѫ де́а́сте нещи́не дире́пт ши кадела
мъ́нкъ съ́ъла бо́лл съ́ъ ла пагъбъ, нъ́пе́тъ́рбъ́ра че́ зи, кѫ а́че́ст сѫ́и бъ́
полтефи къ а́ъ́фъкъ́т вре́оу́нрѣ́ъ ши а́къ́м плинѣ́це канонъ́л а́че́ла кастънъ́мѣр
гъ ла́мд, ши ма́рѣш девези оу́н сѫ́и фъкжнд мъ́лте рѣ́ъ́тѣци, ши жесте то
ѧ́бине нъ́те мира́ де е́л, че зи, а́че́ст сѫ́м чефа́че а́тжтѣ рѣ́ъ́тѣци ши нъ́па
ѧ́ бине нъ́те мира́ де е́л, че зи, а́че́ст сѫ́м чефа́че а́тжтѣ рѣ́ъ́тѣци ши нъ́па
те ничи сѫ́нево́е, полтефи къ а́ъ́фъкъ́т о́арекжнд вре́оу́н бине, ши а́къ́м ѧш
а́ пла́та бъ́нѣтъ́тѣцилор а́и кастънанѣ́ъ а́колсѫ пла́та бинелъ́й. Кѫ че сѫ́м а́ъ́фо
стъ́ъ ма́й пъкѣто́ ши ма́й немъ́лцимито́рю ши ма́й некъ́ра́т декжт бжнзъто
рюл ѥ́ъда? Ма́рѣ пе́нтръ кѣчи са́ъ кѣ́нт ши а́ъзи, грешѝю девжнда́ю сжнце не
винова́т, пе́нтръ а́че́ла къ́вжнт кръ́ дмнзъ́ъ десъдежгинѣ копа́чюл ѧ́ъ́ре са
спжнзъра́т, ши нъ́мъ́ри ѧтрачела́ча, ка до́арѣ сар покъ́ъ́ни, че пе́нтръ кѣчи кѣ
мъ́нкъ са́ъла бо́лл са́ъ ла пагъбъ, нъ́пе́тъ́рбъ́ра че зи, а́тжтѣ жесте де ма́ре ши рѣ
сѫ́ъа́нїа ла че́л пъкѣто. Ши ма́рѣш съ́вен́м ла къ́вжнтъ́л но́стръ, къ́м
къ́ши ла́зар че́л съ́ра́къ, а́къ́ ши е́л ка оу́н о́м вре́оу́н пъкат. Ѧ́ши жде́рѣ ши
богатъ́ъ а́че́ла а́ъ́фо́стъ фъкъ́т вре́оу́н бине, ѧтрача́ста зиче Авраа́м бога
тъ́лъй. Фи́ле лъ́атъ́цай бъ́нѣтъ́тѣцилe тале ѧ́вїа́ца та, ши ла́зар рѣ́ъ́тѣцилe
лъй, а́деѣ а́и фъ́къ́т вре́оу́н бине а́и ла́т пе́нтръ а́че́ла а́чѣ́ст, а́въ́ца ѣ съ
нѣта́т чинѣ́ъ десфѣта́рѣ ши пъ́тѣрѣ, де́чи нъ́мъ́лцимитори ши ма́й некъ́ра́т декжт бжнзъто
рюл ѥ́ъда? Ма́рѣ пе́нтръ кѣчи са́ъ кѣ́нт ши а́ъзи, грешѝю девжнда́ю сжнце не
винова́т, пе́нтръ а́че́ла къ́вжнт кръ́ дмнзъ́ъ десъдежгинѣ копа́чюл ѧ́ъ́ре са
спжнзъра́т, ши нъ́мъ́ри ѧтрачела́ча, ка до́арѣ сар покъ́ъ́ни, че пе́нтръ кѣчи кѣ
ѣ́ъ́тѣ́ъ́къ́ъ́ъ́ъ

фпкътóрнл тъу дебúне пре дмнзъу блѣстемн ? Нúкезн кътеарúнчн пре
тúне ѧтрý сúрпáре áджнкъ шн кáзн ѧмáре мúнкъ ? Нúщнй кь дїáволúл
пéнтрý áчáстл нелúчне пренóй ларúстъцн ? ка сънефáкь съблестъмéт съ
мѣрем ѧнáу ? шн дѣкатевѣде кътлѣстемн áдáсце дúрѣрѣ десофáчемá
máре кáсптемжнїй , нáрь дѣка тевѣде кь рáзн битежáце шн мúлцнмéщн
лúй дмнзъу ѧдáтъ фúче дела тúне . со óмúле , дарь кúчн хúлéщн ? áу
дóарь ѧц май ушхрéзн чева дúрѣрѣ ? Бá , чé ѧкъ май рúу соладсощн . нú
поцн спдóрмн жúнгиндúте дúрѣрѣ ? мúлцнмѣще шн дь лáудъ лúй дмнзъ ,
кь дѣка хúлéщн гонéщн ажúторúл лúй дмнзúу делатúне , шн пре дїáволúл
ѧлфáчн май тáре áсúпратл , нáрь кжнд спорнѣще лúмбатá фїúнд óби
чнúтъ рúу áхúлúрѣ , мúшкъсо сѣспъжнцерѣзе майбúне ѧ , декжт вей похтн
тú лазáрсажúдекъцїй óпнкътúрь дé апь , прекúм áупъцúт шн богатúль
áчела , кѣ майбúне ѧсте сърáбзи áнчѣ пúцúнтѣ дúрѣре , декжт сътемúн
чéщн ákолсо ѧквѣчн . Дéчн кжнд теболнъвéщн грéу юбúтúле , шнкúн ла
тúне прїáтúнїй шн кúноскúцїй детеѧдѣмнъ състекрътжъщн шн съпóрцн áдбá
рн , áдекъ пéнтрý съньтáтѣтá , фоáрте състепдзéщн пéнтрý фрúка лúй дý
незúу , сúнѫ прїнмéщн сфáтúрнка áчѣстѣ дїаволéщн , чé рáбдь пéнтрý дúм
незúу , шнцúкей кжщнга цúе кúнúна мúченúчилор . кѣ ѧчéкúт рáбдь мúчнкúл
каоúн бнтѣзь мúнчнле шн педѣ пселе шн нúсъ ѧкúнъ бózнлор . áшá вей фн шн
тú мúченúкú кú прїнмúрѣ рътдърїй , áдекъ дѣка вей гонн пре крътжнторїй
кúсóкарь дела кáсáтá . áтúнчѣ чéѫ чевор áúзн тевор лъúдá ѯнкжнд , фернче
декúтáре óм къ сáú боúнъвнт грéу шн нáúсúфернт съсъврътжáсúь , чé áу ѯн
майбúне съмóрю декжт съмбжнзú кúрцúáѫ кредúнцїй мѣле . Дéчн девр
мечѣ áтжтѣ лáúдеáре áн сомúл чéлднрéпт , дарь кúкжт майбжрто ба лúá
кúнúнúкú вредúнчúе де ѧцерїй лúй дмнзъу ? дѣкарѣ меченúшлú лúсáт дрáго
стѣ кáре áú áúú кътрь хс , кь деáдúче хс ламнѧлокь пречéѫ че áú ѧврúка
прéлацїй , шн áúдáтпжúне шн áúхрънúт пречéй флúмжнзи , шїй лáúдь ѧтóл
тълúмѣ . дарь кúкжт майбжрто ба лъúдá пречéѫ чѣ рáбдь мúлтъ бóлль
пéнтрý джнсúл , шн пéнтрý кѣчи áúфóстú дúрѣре шн кúнúна бафн май лú
минáтъ . áчѣстѣ съкáде шн чéй сънзтóши сълезúкъ áлтора , ка съш á
дúкъ áминте дебóала ферничтúлúй апóстол тимодей , кь нн óдáтъ нúсú
óдихнúт дебóалъ ѧделúнгáтъ . Шн дерѣме чѣ áчéл сфнтъ епúскóп шн á
тоатъ лúмѣ дáскал , кáреле шн морцн ѧвїѫ шн гонїѫ дрáчїй дéн óáменн , áú
рѣбдáт мúлте бóале ѧтоатъ вїáца лúй , шн ѧкъ фїúнд фоáрте бóлнáв , кú
кжт шн ферничтúл пáзéл дáскалúл лúй нú порúнчнт съѣ пúцúн вúн пéнтрý
непúтúнца лúй , нáúврúтúнчн óдофтóре , нúмáче áúрѣбдáтка оу бнтѣз
áчѣ бóалъ áмáрь . Дарь нóй пéнтрý чѣ сѣнúрѣбдúм ? Чéрь пúнсь ком дá
ла дмнзъу ? Кь десѣтжмплъ съневíе брес бóалъ немънїém шн рънцúнм , шн
алерѣм ѧкóаче шн ѧколо фнрѣрѣбдáре , шн нúáскúлтъм сфнта скрúптúрь
кáре грѣжще , кѣ пречéла чéл юбѣще дмнúл ѧлпедеѱѣще , шн нúнúмай кь нú

рѫбдѣмъ, чѐ ѫкъ фа́чем бръ҄жи шѝ фа́рмече дръчѐщи, шѝ прѐ дмнезъ́ ка́реле по́ате съне́ажъ́те ѫ́ла пърѣсни́м. Даръ чѐ ѐръ҄тъчюне бом а҃ва҃? Ку́м бом рѫ҄ спъ́нде лъ́й х҃с? Ку́м невом рѫ́гъ́ ла рѫ́гъчюннле но́астре? Ку́м бом ѫ́тръ҄ ѫ҃бесѣ́рекъ съ а҃ъзни́м сфн҃та е҃ѵа́їе? Сау къ чѐ мъ́йни ком а҃пъ́ка́ проковѣ́цъ́ле съ́непричѣщъ́ни́м къ ѫ҃фрикоша́теле та҃не? Ѫкъ ни́ ла́тъ́ нъ́ва пъ́тъ҄ съ́съро́а ре лъ́й дмнезъ́ пе́нтръ тѝне де́ар а҃ва҃ ѫ҃дръ҄зни́ре къ́тръ дмнезъ́ ка шѝ Мѡуси. а҃ъ нъ҄ а҃ъзи чѐ зи́че дмнезъ́ Проро́кълъ́й Ѣремѣ́й. Нъ́мъ рѫ́гъ пе́н тръ жи́довн къ нъ́тебою а҃скъ́лта́. Мъ́ѫци со́́менни нъ́стро́агъ лъ́й дмнезе́ъ де а҃бъ́ѫце́, шѝ пъ́тъ҄ре, спъ́вънире, шѝ дерегъторїй, че спро́агъ съ́дъ҄ шѝ връ ма́шилор лор съпа́ѫ́ъ вре оу҃́н рѫ́ъ а҃ъ́ вресѡпа́гъ́ъ́ъ́ ма́ре, сау съмо́аръ рѫ́ъ. Ѓръ пе́нтръ҄ е́н спро́агъ съ́лефїе бла́жнд шѝ милостн́ъ, Ѓръ връ҄жма́шилор лор съ́фїе немилостн́ъ, карїй съ́а҃са́мжнъ оу҃́нъ́й о҃́м бо́лнав че сар рѫ́гъ́ до́фторъ́лъ́й съ́й дъ҄ е́рбн съ́й ѫ҃тъ́рѣ́скъ бо́алла лъ́й, Ѓръ до́фторъ́л нъ́аскъ́лтъ пре бо́лнавь, че макаръ де а҃ръ́шѝ пла́жнце шѝ сар вѣ́ета, немнкъ нъ́й а҃́сте ми́лъ, нъ до́лръ къ́фа́че а҃ча́ста пе́нтръ несѡмени́а, че пе́нтръ ю́бирѣ о҃́менѣ́скъ ка́стънъ́моалръ о҃́мъ́л. А҃ча́ста фа́къ шѝ пъ́ринцїй коконнилор че́лор мнчи, кжнд че́ръ́ къ цнт сау фо́къ, е́н нъ́ледау, къ́чи къ по́фта лор ѫ҃нка́тъмъ нъ́ле фолосѣ́ще, пречѐл дире́пту дарь съка́де съ́л сокотни́м вр҄ѣ́дникь ѓадъ́лъ́й, Ѓръ нъ҄ ѫ́пъръ цнїй че́рюрнлор, дъ҄ка ва по́фти́ ла бо́алла лъ́й връ҄жи. Девр҄ѣ́ме чѐ мъ́й бнне а҃ ѣте съмъ́рни́м ѫ҃бо́алъ дека́т съ́нен҃зъ҄вънм дебо́алъ, шѝ съкъдѐ́м ѫ́пъгжнъ та́те, къ́чи къ́деневом шѝ кнндека́ де а҃ч҄ дат҄ъ девръ҄жнтори, Ѓръ а҃по́й мъ́ мъ́лт невом мъ́нчи, а҃ъзи́тай де ла́ѕа́рчѐ́л съ́рак, ку́м сау лъ́птат҄ ѫ́тоа тъ бїа́ца лъ́й къ фо́амъ҄ шѝ къ съ҄т҄ъ҄ шѝ къ стрїннъта́т҄ъ, пънъ чау мърн ла по́арта богатъ́лъ́й ба҃тжокъри́т҄ шѝ некъ́ъта́т҄ дебога́тъ́л, шѝ ѕъ҄чѐ́л мжнка́ре кжнннлор, шѝ а҃тжта е́ра́ деслъ҄бънога́ депнчо́ларе шѝ де мжнн, шѝ тот҄ тръ҄пъ́л лъ́й пъ́тред, кат҄ на́ъ́ фо́стъ пъ́тжнд съгон҄ѣ́скъ кжнннй ка́ре кенїа҃ де́йаннца҃ ра́неле лъ́й, Ѓръ на́ъ́по́фтит҄ нн́чи о҃да́т҄ъ дескжнтече шѝ връ҄жи, нн́чи а҃лт҄ъ дофторїе съ́съ҄вндече, че ю҃бїа҃ мъ́йбине съмо́арт҄ ѫ́тра чѐле бо́але мъ́лте шѝ а҃ма́рт҄ъ, декжт҄ съ́л҄ѣ́педе дра́гост҄ъ лъ́й дмнезъ́. Да рѣ ноп чѐ ѐръ҄тъчюне бом а҃ва҃ дела дмнезъ́? Кѣ а҃чѐла а҃ъ рѣ́бда́т҄ а҃тжта не бое. Ѓръ ноп пе́нтръ пъ́цине фрнгъ́рн, сау дъ́рѣ́ре дѐка́п кемѣ́м дескжнтъ торїй ѫ҃каселе но́астре. Кѣ мъ́ѫци съ́болнъ҄ѣ́скъ, че ѫ҃ка́п нъ́ле лнъ҄ѣще мжнка́рѣ чѣ челетре́бъ́е. А҃шнжде́рѣ а҃лцїй сжнтъ съ́рачи, Ѓръ а҃ъ съ́нъ҄ъта́т҄. Ѓръ ла́ѕарь дѣ́рфѝ фо́стъ ѫ҃ло́къ пъ́стїю съ́нанѣ́ъ чине съ́лка́ѕъ, нъ҄ѓърфнпъ рът҄ рѣ́ъ, даръ ѕъ҄кжнд е҃ ѫ҃тръ҄тжѫ́ъ҄ бога́ци шѝ дѐ́нничноу҃́нъ нѡ а҃ва҃ къ́ъ та́ре, маймъ́лтъ а҃ва҃ дърѣ́рѣ, къ́чи бедѣ́ъ мнн́чиношїй шѝ чокоїй, съ́нндъ се шѝ погоржндъ́се ѫ҃ка́са бога́тъ́лъ́й. Шѝ ѫ́къ ноп денеболнъ҄ѣ́ким а҃ве́м пре е҃ пи́лдъ спрѐ мжнгжа́ре, даръ е́лнѡ а҃ва҃ прѐ ни́менѣ́ съка́ѕъ, шѝ манъ҄ѣжѓ то къ а҃ъ́фо́стъ майнаи́нте дѐ х҃с. Дарь ѫ́къ а҃къ́м къ а҃ве́м а҃тжта конощи́нъ҄ дѐ дмнезъ́ѝре, шѝ нъ҄дежди ъ́ъ́не дѐ ѫ҃бѣ́ре пе́нтръ гъ҄тите бъ́нъ҄тъци.

Нѡй

Нсэй неафлѧ́м а̑шà слáвн дè фи́ре ? Ч҃è стрътъ́ним лу́й лáзар фрáцилор шѝ рътъ́дърїй лу́й, шѝ богáцн шѝ сърáчн, мирт҃ни шѝ кьлу́гъри, ѧцелéпцн шѝ дáскали, ѧдекъ стрътчúѧ, пустїетáтъ, шѝ бóлла чѣ а̑мáръ чáу а̑ку́т ѧтоáтъ бїáца лу́й. Кѝ чè е́ртъчюне шѝ рътъпу́нсь болú спáвéмнои ? Къ шѝ дофторїй чéй ѧцелéпцн кжндьвор спътáе чебакáрне делаóм, сáу спъскоáцъ пїáтръ сáу сълобóзъ оу́дýл, сáу áлте бóле шѝ пáтиме, оу́не бóле ка а̑чѣ́стъ мáрн нýледофторéскý лалóкý áскýнсь, чè ѧминжлокýл тїжргýлýй, ка сън клáцъ чéй мýáцн, шѝ нýфакý а̑чáста пéнтрý ка сън оу́рáсъ, чè касъ ѧвѣце прè áцїй, спъгнжáскъ майнáинте дè спънътáтъ лор. Пéнтрý а̑чáста дúръ кжд вéй бедѧ прè оу́нóм бýн шѝ днрéпть пътнминд дè бóалъ, шѝ кинýиндýсе, шѝ мýринд ѧграбъ, спъзнчи къторъ ел. Денáрфи ѧкїáре шѝ жýдекáтъ, нáрфилъсáт дмнзъ́ý прè чéл чáу пъцúт áтжтъ демýлтерътýтъци пíнтрý ел, съ жáнрѣле, касъмѣ́ргъ ѧтрáлтъ бїáцъ вѣчникъ. Къ чè фѣ́лъ дè сокотѣ́лъ а̑сте, деврѣ́ме чè прè чéй рът҃и мýлъсáт съ áнбъ мýлте десфътърн ѧтрáчáстъ бїáцъ, нáръ прè чéй днрéпци мýлъсáт съпъ́тнмѣ́скъ кý мýлте рътýтъци, кѣ́чи днрéпт фїúнд, шѝ кемжндýсе кý днрéптáте, дýпъ чúнстъ шѝ врéдничúа фгеще кърýа пълътѣ́ще, прекýм щúе ел сжнгýр дмнýл, а̑кърýа è слáва ѧвѣчи áминь.

кжвънт ал. лг.

Áчéлýй ѧтрý сфнцн пърúнтеле нóстрý

АЛУЙ ІѠА́НЪ ЗЛАТООУСТЪ

Áсфнта шѝ мáрѣ зѝ мáрцн, Пéнтрý чѣ́ле зѣ́че фечóаре Бл҃гословѣ́ще Пърúнте.

Кжндь сокотéскь фрáцилор пýцúна врѣ́ме áвїéцїй нóастре, шѝ кý нетрéк áнїй кáроата, шѝ петрѣ́черь óáменилóр чѣ кý мýлте сѡстенѣ́ле, шѝ примéждїнле лýмїй шѝ але вїéцїй áчéщїа, шѝ кýм кýръ шѝ трѣ́че áчéстъ вѣ́к, шѝ кýм сжнт тóате касѡ оу́мбръ, шѝ кýм кѣмърúрѣ áчéщїй лýмн а̑сте трекѣтóаре, шѝ пýтѣрѣ шѝ стѣпжнúрѣ прелéсне съ стрúкъ, шѝ норочúрѣ шѝ бúнеле а̑сте касѡ нѣлýкъ, шѝ богъцúа каоу́нки, áпóй гжндéскý шѝ дезíсоа чѣ деáпóй, шѝ де граба áчѣа áсфжршúтълýй, шѝ дечáсýл áчéла кáре касъдѣ́сáмъ фгеще кáреле пéнтрý фáптеле лýй, шѝ де жýдекътóрюл чéл немомнт шѝ де гроазнúка áчѣа стáре, кýм съ пýгóаръ жýдекътóрюл дела чéрюрн ка фýлцерхл, Кýм áлтъргъ пýтéрнле чѣ́ле черéщи ѧнаинтѣ лýй кý тýрбýáре маре, Кýм съ гъстѣ́ще скáунýл чéл ѧфрикошáтъ. Кýм съ ѧкъ лýá

† Сжнивоасирицѣ Єпископ Дамаскинъ Студитъ прегативъ

лъ́ѫще че́рюл касо́ хъ́рти́е. Къ́м бо̀ съ̀ а́рзъ то́ате стихи́ле де то́т шѝ
въ воръто́пѝ дефри́кт. Къ́м съ́ва кътремъ́ра то́т пъмѫ́нтъ́л, ѫщепѫ́д
вени́рѣ жъдекъто́рюлъ́й. Къ́м бор̀ и́гра̀ шѝ бор̀ глъсъ́ѝ тръ́мбицеле. Къ́м
събор̀ дѣшки́де мормѫ́нтъ́риле. Къ́м съ́кор̀ скъ́търа̀ гро́пиле. Къ́м бор̀
къ́рн̀ мо́рцїй кадѣнсо́мнъ. Къ́м лъ́тъ́л кѫ́т клинѣ́ла о́кюлъ̀ ва́вени ка́рѣ
ѫ̀сърждъ́ла лъ́й чѣ́ дентрю. Къ́м съ́кор̀ ѫ̀то́арче съ́флетеле ка́рѣ ѫ̀тръ̀
ѫ̀сърждъ́ла лъ́й чѣ́ дентрю. Къ́м съ́кор̀ ѫ̀то́арче съ́флетеле ка́рѣ ѫ̀тръ̀
ми́реле лавръ́ме демї́аѕъ но́апте. Къ́м бор̀ а́лерга̀ дире́пцїй ѫ̀тръ̀ ѫ̀тимпина́ре. Къ́м ва́вени
ка́ся ми́релъ́й. Къ́м че́лор̀ лѣ́неш, шѝ не грижли́ви ли съ́ва ѫ̀кинде оу́ша
ми́релъ́й, Кѫ́ндь ле гѫндѣ́скъ а́чѣ́стѣ то́ате ѫ̀съ́флетъ́л мї́ѣ́ъ, ферічек
пре фечоа́реле чѣ́ле ѫ̀целѣ́пте, пре ка́реле ма́й нани́нте къпъ́цин, лѣ́ъ ѫ̀дъ ла
ми́ѫлок ка́рѣ чѣ́ дъмнезе́ѣ́скъ а́скрипътъ́рилор, къ са́ъ невои́т шѝ ѫ̀ъ съ
стени́т спрепа́тема со́минъ́лъ́й, къ пе́нтръ къ́чи ѫ̀ъ сокоти́т не сфършѝтъ
вѣкъ́лъ́й че́лъ́й вїнто́рю лѣ́ъ фо́сть а́мининте, шѝ ѫ̀ъ пъзи́т ча́съ́л венірїй,
къ шаъ ѫ̀дъ а́мининте де ѫ̀прегъна́рѣ ми́релъ́й шѝ де венірѣ лъ́й, къ испити́нд
къ ѫ̀мъръ́нтъ ѫ̀тъ́нѣ́рекъ но́пцїй ѫ̀ъ пъ́рта́т грижѫ̀ къ невои́нце де фъ́кли́ле
ло́р. Ѫ̀сть нъ́не ѫ̀пїа́декъ нимикъ ѫ̀чити шѝ сфѝтеле ѫ̀чѣ́лѣ къ́бинте,
Ѫ̀съмънатъ́съ́ъ зиче, ѫ̀пъргъцїа че́рюлъ́й къ зѣ́че фечо́лре, ка́реле лъ́ѫ̀нд
фъкли́ле ло́р ѫ̀ъ́ѣшит съ ѫ̀тимпине преми́реле, О́ареква́нд ѫ̀ъ́ѣшит?
ква́нд лѣ́ъ къприне́ъ сороко́ъ́л вѣ́цїй, ѫ̀ъ ква́нд ѫ̀ъ ѫ̀жъ́нсъ порънка́ сфършѝ
тъ́лъ́й, шѝ нетобо́л че́л де мо́ратте? ква́нд ѫ̀ъ венит ѫ̀церїй шѝ лесна́ї ѫ̀ъ сѣ
ле ѫ̀ъ съ́флетеле ло́р? О́аре ѫ̀тъ́нчѣ ѫ̀ъ ѫ̀ѣшит ѫ̀тимпина́рѣ ми́релъ́й? Ба,
че ѫ̀тъ́нчѣ ѫ̀ъ ѫ̀ѣшит ква́нд са́ъ лепъдат де ѫ̀бълъ́жѫ̀леле ѫ̀чещїй вѣ́цїй, ква́д
ѫ̀ъ ѫ̀чепъ́т съ оу́мбле пре ка́лѣ чѣ бъ́нѣ, ква́нд ѫ̀ъ ѫ̀ле съ оу́мбле пре ка́лѣ
чѣ стри́мтъ шѝ къ́неѣ́ое, ква́нд ѫ̀ъ ѫ̀бинт де бъ́нѣ́ое вѣ́ѫ̀ца чѣ грѣ, ква́д
са́ъ лепъда́т деле́ѫ̀нле нъ́ѫ̀цїй, шѝ нъ́са́ъ съ́пъ ло́р, ква́нд ѫ̀ъ оу́ржит дъ́че
ѫ̀нле чѣ́ле тръ́пещи, ква́нд ѫ̀ъ ѫ̀ле па́рѣ чѣ бъ́нѣ ѫ̀непъ́трецюнїй, шѝ
ѫ̀фечорїй, ква́нд ѫ̀ъ фъгъдъ́ит съ петрѣ́къ вї́ѫ̀ца ло́р къ ѫ̀целепчюне шѝ
къ къ́рѫ̀цїе, ква́нд ѫ̀ъ ѫ̀бинт пре ми́реле че́л бъ́н, ква́нд ѫ̀ъ похтит фръ
мъ́сѣ́цѣ, шѝ подоаба ѫ̀пъръцїй, ква́нд са́ъ дезъбръка́т де то́ате грижа
а́чещїй лъ́ми пъ́трede, ѫ̀тъ́нчѣ ѫ̀ъ ѫ̀ѣшит ѫ̀тимпина́рѣ ми́релъ́й, шѝ ѫ̀ъ
фо́сть зиче, чѣ́ле чинчи ѫ̀целѣ́пте, шѝ чѣ́ле чи́нчи небъ́не.
Шѝ ка́ре а́ѣ́сте къноѫ̀щерѣ че́лор ѫ̀целѣ́пте? пе́нтръ къ́чи са́ъ ѫ̀прегъна́т къ
къ́рѫ̀цїа, а́декъ къ́фечорїа шѝ къ́милосте́нїа, ѫ̀подоби́та́ъ фечорїа къ
ѫ̀ло́ѣ́ле чѣ́ле бъ́не, къноскъ́та́ъ би́не къ кредѣ́нца фъръ́де фа́ѣ́пте а́ѣ́сте моа
ѣ́ъ, къноскъ́та́ъ къ нъ́ман съфа́ѣ́пъ бъ́нъ нъ́ѫ̀ѣ́ле де ла́жъ́нъ́сь спре мжнтъ́и
ре, къ нъхоа́ѣ́е нѣчи съда́ѣ́ъ къ́ѫ̀тъ́ръ́ъ́л съ зъбо́аре съмѣ́ргъ ла ѫ̀нъ́ѫ̀цѣ́ме ма́ре
нъ́ман къ съ́ърипъ, шаъ ѫ̀дъ а́мининте де глаго́ъ́л ми́релъ́й ка́ре зиче, Мѣ́лъ
бою ѣ́ръ нъ жъртвъ, шѝ ѣ́ръ ѫ̀юрнал, Ла́ждъ́ъ́ъ мѣ́ла жъдекъцїй, А
декъ милосте́нїа бирѫ́ще дирѣ́ѣ́та жъдека́тъ ѫ̀лъ́й дмнзе́ъ, шѣ́л фа́че

съ

сѫ милъ́ескъ пре пъкътоу́ш. Сфътъхи́нд҃ъсе дарѣ а҃чѣстѣ
то́алте би́не шѝ кꙋ́м спъкла́де ѳ҃целѣ́пителе шалъ оу҃мплъ́т ва́силе ло́р де оу́нѣ
деле́мнъ, ка́реле сѫ́нѣ ва́силе? пѫ́нтечеле съра́чилор, сꙋфлетеле че́лор фл҃
мѫ́нзи, а҃ъ́фъкꙋ́т пресъра́чи хо́три де нꙋ́нта ч҃ъ сꙋфлетѣ́скъ, а҃ъ гъ́ти
шѝ а҃ъ лъа́т кꙋ́мле келтꙋ́млеле ѳ҃дъ́рѫ́рилор шѝ а҃ле ми́лиѝ, фълъмѫ́нзиѝ съ
съты́ра̀ ши́ съ хр҃ни́ѧ, к҃ръ фълъкли́ѝле ло́р съ лъ́минѧ̀, съра́чиѝ мꙋ́лцеми́ѧ,
шѝ ми́рele съвеселі́ѧ. милостени́ѧ съ семъ́на, шѝ кли́ся ч҃ъ де ми́ре че не҃де
дꙋ́ѧ̀ съсѫ́ѧ̀ съ гъ́ти́ѧ, къ́шѝ а҃ч҃ѣ́сте ѳ҃целѣ́пите фечо́аре стри́га̀ гръ́инд҃ъ
кꙋвѫ́нтꙋ́л лъ́и дъ́вдъ, ка́ре зи́че, гъ́тиꙋ́нѣ́м шѝ нꙋ́нѣ́м тꙋ́рбꙋ́ра̀т, к҃ръ
ч҃ле небꙋ́не цинжи́нд҃ ф҃ъкли́ле ло́р съвѣ́дъ стѫ́нд҃ депа́рте де ми́ре, къ́лисъ
стинцъ̀ канделе́ле къ́чи нꙋ̀ а҃ъ́ъ оу́нъ деле́мнъ, къ́чи сокоти́ѧ̀ съ́съ не́бо
къ нꙋ́мли кꙋ сѫ́фа́пт҃ъ бꙋ́нъ, а҃деѕъ съпъзаскъ нꙋ́май фечори́ѧ, к҃ръ
де милостени́е на́ꙋгрижи, Ка́нде дѫ́нселеле кꙋ́м фечори́ѧ шѝ кꙋрцѫ́ѧ тръ
пъ́лꙋй а҃ъ́ къщига́т, к҃ръ ми́ла спре съра́чи на́ꙋ добѫ́нд҃и. Кꙋ́и ѳ҃целепці́ѧ
шѝ фечори́ѧ а҃ъ́ ю҃би́т, к҃ръ ю҃би́рѣ де стрїи́ни сѫ́ꙋ оу́ржѫт шѝ а҃ъ́фꙋци́ дѧ̀,
Ѵевафи дарѣ пъ́нъ ѳ҃сфѫ́ршит? Зъбовиндꙋсе мирele а҃ъ́ дормитапі толте
фечо́ареле. а҃ѣ́ъ ч҃ле ѳ҃целѣ́пите фїи́нд҃ъле канделе́ле пли́не де оу́нъ де ле́не
а҃ъ́ фо́съ а҃деверѣ́те къ́нꙋ́лисъворостинце канделе́ле ло́р, К҃ръ ч҃ле небꙋ́не а҃
щѣпта̀ вр҃ѣ́мѣ ч҃ъ де невое, а҃деѕъ сфѫ́ршитꙋ́л бїе́цїй ло́р, дарѣ́че нꙋ́зи
ѳ҃скꙋ́т? Вени́таꙋ ча́сꙋ, а҃ѫ́нсаꙋ вр҃ѣ́мѣ, а҃чепꙋ́та сꙋ́нѣ́ле, шѝ а҃зи́че
тръ́мбицеле, Стихїи́ле тремꙋ́ра̀, Въздꙋхꙋ́л съкълъпїѧ̀, Че́рнꙋ́л съкꙋ
тремꙋ́ра̀, а҃търи́ѣ съ стрѣмꙋ́пта̀, Стѣ́леле съ стинцъ̀ шѝ къ́дѣ, Пꙋ
те́риле съ къ́тремꙋ́ра̀. а҃церїи а҃лергѫ́ маи́наинте, шѝ фꙋ́лцереле мерѣ́цѣ нан
те, шѝ то́а҃ъ лъ́мѣ а҃вѣ ма́ре тꙋ́рбꙋра́ре шѝ къ́тре́мꙋ, къ́чи нꙋ́бине ѯ҃с҃ѡ
жꙋдекъторюл, чела мїе́ꙋ́л нопцїй.
Де́чи дꙋ́пъ а҃ч҃ѣ ф҃ꙋ̀
стригаре шѝ гла ма́ре кемѫ́нд҃ъ претоци спре ѳ҃тнипинаре, ка́ре гла҃ зи́нѣ,
а҃т҃ъ ми́рele, е҃ши ѳ҃тръ ѳ҃тнипинарѣ лъ́и, Де́чи че́фꙋ? Съскꙋларъ фечоа
реле, гонирѣ со́мнꙋ́л, шиш лъ́ръ кандилеле ѳ҃мѫ́нилеле ло́р. а҃ъ́ъ канделе́ле
че́лор ѳ҃целѣ́пите а҃рдѣ шѝ лꙋ́мина̀, к҃ръ а҃че́лор небꙋ́не нꙋ́съведѣ, къ́ канделе
леле че́лор ѳ҃целѣ́пите съ а҃дъпа̀ кꙋ оу́тꙋ деле́мнꙋ́л милостенни́и, к҃ръ а҃ле
челор небꙋ́не съ стинцъ̀, лꙋ́кръ демна҃ъ е҃ра̀, ма́ре шѝ гроазникъ неко́е кꙋ
принсе пре҃ъмени, къ на҃ъ оу́нде съ маи́фꙋгѣ, на҃ъ примедїѧ рѣ́ꙋтъцїи
а҃чеїѧ причинѣ деничи сѫмѫнгѫ́ре, а҃тꙋ́нч҃ъ дарѣ вени́рѣ къ́тръ ч҃ле ѳ҃це
лѣ́пите шѝ черѣ дела а҃ле, лꙋ́кръ́рꙋ́л ка́реле нꙋ́пꙋтѣ съ́а҃ѧ̀, шѝ зи́нч҃ъ къ́тръ
а҃ле, дѫ́цине ден оу́нтꙋ́л деле́мнꙋ́л во́стрꙋ, къ́нисъ сти́нгꙋ канделе́ле но́а
стре, Къ ѯ҃тꙋсаꙋ маи́бине а҃тꙋ́нч҃ъ съ оу́рмѫ́ц҃ ло́р шѝ съ нꙋ́ле рꙋгѫ́ц҃ а҃кꙋ҃
Къ ѯ҃тꙋсаꙋ а҃тꙋ́нч҃ъ кѫ́нд҃ъ съ рꙋга̀ че́ѧ̀ че́винд҃ъ оу́тꙋ́л деле́мнꙋ́л съкꙋ
пъра́ц҃, дѫ́цине зи́к оу́нтъ деле́мнѣ, ѳ҃ѕлдар҃ сѫстениця рꙋгѫ́нд҃ъ пре ч҃ле
кꙋми́нте. О҃ негриѫ́нничелор шѝ л҃ѣ́неше, а҃ѫ́нсаꙋ вр҃ѣ́мѣ съ́съ стриче
ѕбо́рꙋ́ бїе́цїй, саꙋтрекꙋ́т негꙋцъторіѧ̀ лꙋ́мїй, Нꙋ́маи а҃сте де а҃кꙋ҃ вр҃ѣ́мѣ

МЪРГЪРИ́ТЪЛ

вжнзъріи шн акъмпъріріи , акъм ден фа́пте съчарікъ доведи́рѣ , сак кѣзъ
ден тжю съ сокоти́ци ачастъ невонницъ , сак кѣзът съ а́бе́ци гриж шн не
вонницъ пе́нтрък ачастъ ѳтимпинаре , сак кѣзът съ сокоти́ци кѣ кандиле
фърѣ де оу́нть деле́мнь нъпот съ лъминѣзе , нъзнец съвъ дъм де оу́н
тъл деле́мнъл но́стрък ? нъсъ ѳподовѣце нещи́ке ничи сѣда́тъ , нижи съ
ѳфръмъсецѣзъ кълъкръре стрїи́не , фіеце чи́не че ак сѣмънат ачѣа съ
черъ , да́цине но́аш бо́и де оу́нтъл деле́мнъл ве́стрък , че́зисерѣ дарь кѣ
трѣ́але чѣле ѳцелѣпте ? съ нъ кѣмва съ нъ́не ажънгъ , шн но́аш шн бо́аш ,
че вѣ дъ́чеци маи́бине ла́чѣа че вжнд шн вѣ кѣмпъра́ци , мѣкарь де ак
рѣма шн пъцинѣ брѣме , пѣрѣ ѳкѣш але́рга́ци , фа́чец сѣстенѣлъ , ѳкѣ
на́ъ вени́т ми́реле , сѣргънц пѣнѣ анъсъ ѳкинде по́рцинле , дъ́чинцивъ лачен
че вжнд шн кѣмпъра́ци . Дарь сѣ ѳцелѣптелор карїи сжнть ачѣа чел
вжнд ? кѣчи але нъи́щїъ , деврѣме че нъ сѣбичюи́те съ фа́кѣ негъцѣто
рїе ка ачастъ ? рѣспъ́нсърь чѣле ѳцелѣпте шн зи́серь , чѣа чешъ да́оу
шинле бесѣ́ренло , сърачїи шн черѣшторїи , рѣндърѣлеле чѣле кѣвжнтъторе ,
каре́ле би́не весте́скь съфлетелор , прнмъбара чѣ невъзът , ѳпъкъторїи
чей але́ш шн де чи́нсте кѣтрь стъпжнъл , риторїи чей небирхници ѳгѣсця
жъдекъцїи . Де́чи мергжнд але съ кѣмпере вени ми́реле . (О
маре примежде́ , шн дърѣре невинде́кать . О пагъ́ѣ немжнгжа́тъ .
О пажнцере шн тжнгъире немжнгжа́тъ) , мергжнд съ кѣмпере оу́тъ де
ле́мнь вени ми́реле , ак вени́т бхъхърга кърѣ ацепта́ шн нъдъдъ́а , вени
ла́ъда дире́пцилор . Вени лъмина лавѣ́ме демїа́зъ но́апте , шн еширь
ѳтимпинаре чѣле ѳцелѣпте , шн ѳтрарь кѣми́реле ѳка́са нъ́нцїи , ѳфрико
шъзъ́мъ де а́часть привире чесъ фъкъ , мъкътре́мъ́р де грешала чесъ ѳтъ
пль фъ ме́илор , шн кѣтотъ́л мъ спъмжнте́з спъ́нд сѣпрнлеждїе ка ачаа
ста , кѣ дорїа съ ба́зъ ка́са ми́релъи чѣ гро́дънїсъ , пентрък карѣ сак ле
пъдат девеселѣ́ле лъмїи , патимиле шлъ сѣпри́т , кък по́хтеле сак лъп
тат шн лѣък биръќт , че пентрък кѣчи нак а́къ́т оу́нть делен , ак гъси́т
оу́шиле ѳпърцици́и ѳкисе шн ѳкъ́ате , кѣ дека а́къ вени́т бъпѣ́ зниждъ ,
домне домне дешкиндене но́аш , Ѳ́рѣ жъдекъто́рюл а́къ рѣспъ́нсъ кък гро а
зъ ден лъ́ънтрък , шн а́къ зи кѣтрѣ́але , адевѣр грѣ́ешь бо́аш , нъбъцїък
превон , сѣмаре примежде́ шн неворочире , кѣши а́честь рѣспъ́нсъ а́мар шн
ешърат , нъ прен врея́н ѳцер , чеел сжнгъ́р а́къ рѣспъ́нсъ кѣрѣ́але , каспи
а́къзъ шн глаасъ́л лъи , шн испитиндь спъ́н ка́зъ фа́ца лъи сърабъде ман
мъ́лтъ мъ́нкъ шн скърбъ , а́девѣр а́девѣр зи́к воаш , нъбъцїък превон ,
нънещїи стъпжнъ́ле ? нънѣм ѳкина́т цїе денлъщерѣ ма́нчїи но́астре ?
нам оурмат дъхътине ? нам пъзи́т ден тинерѣцеле но́астре къръцїа шн
фечорїа ? тръпъ́л каре нѣи зидит нъламъпъзит , нестрика́т шн кърат ?
мъдъльънле но́астре нъ́лѣм дат спре́патеми ? нои трѣцѣм нъдѣжде съ
лъсом кънъни дела сфѣта шн кърата дирѣпта та , кърь акъм не ѳкнеш
оу́шн

оуѫшиле, шн ꙁ҃ичи къ нꙋмещїи ꙁ҃ пентрꙋче стъпѫнꙋле ꙁ҃ Декрѣме чеа҆мѫ҆ѳъ
мѫнзит шн нꙋмїац дат съмѣнѫнкь, ѳстошаплам шн нꙋмац а҆дъплт,
стрїин а҆мѳ҆остъ шн нꙋмац҃ прїимит ѳкаселе боастре, болнав шн ѳтем
нищъ а҆мѳ҆остъ, шн нац҃ венит съмъкедец҃ шн съмъ мѫнгѫац҃, Кꙋскрн
тꙋра вам порꙋчит шн ам ꙁн, къ кѫт нац҃ фъкꙋт оуѫнꙋѫ де а҆чещи май
мичїй смерниц фрѫцїй мїей, ничи мїе нац҃ фъкꙋт, Дечи стъпѫнꙋле даръ
ѳꙁдар шн ѳдешъртъ амръѣдат а҆тѫтъ сстенѣле, шн небоѫ трꙋпꙋлꙋй ꙁ҃
ѳдешъртъ нѣмꙋнчит прной ѳтоале ꙁилеле, кꙋбдейїй тоатъ нѫпѣтѣ ꙁ҃
ѳдешъртъ тѣм дорит претине премиреле чеа черескь ꙁ҃ шн нѣм пъзи фечо
рїѫ нолъръ несминтитъ, шн непѫгърітъ пънтъ ѳсфършй ꙁ҃ а҆ша а҆ле зиче.
ѳдевърат фечоре сѫнтецн, даръ ꙁѣстре нѣвецн, фечоре сѫнтецн че нѫке
подобъ демирѣсе, а҆девърат пъзнтацн кꙋрѣцїѫ шн фечорїѫ трꙋпꙋлꙋй,
чекѣирь деѳ҆менн ѳац҃ рѣнит кꙋне сѫменїѫ, шн кꙋ не ѳдꙋрарь, трꙋпꙋ
вострꙋ а҆сте не ѳтнат шн кꙋрат, тарь кипꙋрнле шн фѫтеле воале сѫт
немилостиве шн не ѳдꙋрате, подоѫба мѣ нꙋѫсте афирїй, чеа҆милостивнрїй,
Кадесь дарь чѣлъ чепохтеськь, шн дореськь сѣетлогодѣськь кꙋмине, шн бор
съмфїе мїе мирѣсе съ а҆нѣъ шн ѫле подоѫбъ а҆стѣмент кꙋ мине.
Нꙋпочю еꙋ съ ѫꙋ мирѣсъ карь съфїе потривѣ кипꙋрнлор шн фѫтителор мѣ
ле, кꙋвою пꙋне рѣзбою ѳкаса чѣ депаче, дꙋчицнѫ, фꙋцици дела мине,
ѳздар шн ѳдешърть съпърац҃ оуѫшиле, къ ѳпърцїѫ мѣ милостивилор
ѫсте апкаш, а҆чела бине прелесне кѣтрѣ мине кареле оуѫрмѣꙁ милостивнрѣ
мѣ лачей анѫци шн стрѫчи, чел чесѣ фаче стрѫи кꙋ дхꙋл, чел чеш плѣкѣ
а҆ꙁꙋл лꙋй спречей анѫци шн стрѫчи, чела чесокотѣще примежділе шн
рѣꙋтъцнле вечинꙋлꙋй съꙋ кѫши алелꙋй, чела чеѳкрѣмѣꙁ шїй пѫре рѣꙋ
депримежділе шн небонле стрїиннлор, чела чесатърѣ шн оуѫмпле сѫфлетеле
анѫцнлор шн стрѫчилор детоѫ бинеле, чела чеꙋ ѳкѣлзит трꙋпꙋрнле
челор голи, чела чеꙋ бѣгат самѣ глесꙋрнле болнавнлор, чела чеꙋ мѫ
гѫит пречей слѫби деннимъ, шн пречей ѳтристѫци кꙋ кꙋбите мѫгѫїсѫле,
чела чеꙋ прїимит стрїиннїи сꙋпѣ ѫкопремѫнтꙋѫ касїй лꙋй, чела чеꙋ
щерсь шн ꙋꙋ пїердꙋт лакрѣмиле бѣдꙋвело кꙋ бꙋрѣтеле милосѫрдїей, чела
чеꙋ ѭшꙋрат кꙋ ѫжꙋторюѫ лꙋй гревтатъ стрѣчиїй, Ѫсъ деа҆чѣстѣ ѓоа
те, нꙋвъ мираци шн сѣлелѣꙋдаци нꙋман кꙋ анмѣа, челе оуѫрмаци шн
кꙋфѫптя, къ а҆декрінца шн печѣтъ лимѣїй ѫсте мѫня, шн ачаста ѳрл
тъ ѳтинѫдерѣ дирѣптїй, а҆декъ кѫндь ржвѣще кꙋкинтеле, съ кѣим
дарь песърачи, шн стій окротим кѫтпꙋтем пре фїещекаре, съ ѫꙁим гла
върнле стѣпѫнꙋлꙋй, къкꙋноскѫнд фрика, ком скъпа де нспитъ, сынфїе
милъ де ной пренсърачи, кѝ фѣтеле кѣчи наꙋчинстит юбирѣ де оѳ҆менн шн
милостенїѫ пентрꙋ ачѣѫ сахгонит денкаса мирелꙋй, Чѐ нѣдѣжде бꙋнъ
ѫꙋ рѣмала пъкътошн ꙁ҃ дѣка окърѣскꙋ юбирѣ де оѳ҆менн кꙋ несѫменїѫ, шн
ꙁнкѫнд еꙋ ачѣстъ къторчей маи слѫбн, ка стълеа деберескꙋ кꙋноцинца лор,

нѹвою вѣттъмѧ немика пре бъръбаціи чек кѹминте ши ши кѫ фапте бѹне.
че ѧкъ ѧнвою фаче маи ѧфіербинтаци, ши маи невоитори спре бѹна крединцъ
ши спре фаптеле чѣле бѹне. Дечи дарь ѫ съведем ши съсоко
тим фрацилор пъпкжнд сть зборѹлачещіи лѹми, ѧчеиа ком негуцъто
рі, ка съпѹтем да рѣспѹнсь бун ѧтѹнчь ѧнаинтъ ѧфрикошатѹлѹи жѹдекъ
торю. Ѫн съ ѧрътъм плжнсѹ мънаинте пъпъ ѧнѹсъ пѹне сиѹнеле. Ѫн
съ ѧпѹкъм ѧнаинтъ веніріи мірелѹи, съ ѧлергъм маи кѹржндѹ ноидекжтъ пъ
катѹл, съ ѧжѹнцем ши съ ѧпѹкъм майнаинте крѣмъ чь сѫжндѹнтъ ѧжѹде
кѣціи, съслужим ши съ ѧблажзим пре жѹдекъторюл, съ нѹѧцептъм съ
етъмѹла ѧфрикошата ачѣа жѹдекатъ фъръдерѣспѹнс, съръспим ѧкѹм
баніи, ка съдезлегъм ши съпіардем ѧтѹнчи пъкателе ши грешалеле, съвор
бим ѧтаинъ кѹ жѹдекъторюл, ка съ нѹне сѫжндѣскъ ѧнаинтъ ѧтоатъ мѹл
цимѣ. А ѧпъкътюрю кътръ милостивирѣ лѹи пречел съракѹ, ши прин
ел дърѹѧще пре жѹдекъторюл. нѹмаи кътръ ачеста съц ѧдръзнещи Отѧнъ
ка ачаста, пентрѹ ел винде дрептатъ челор осжндиці. Съракѹл ѧ ѧръ
жѹдекъторюл нескѣлѣще ертъчюнѣ. Кѹ екрнеоаре ѧ ши спарце запнсѹл. пен
трѹ къ зиче. Чел че мналѹѧще съракѹл ѧпрѹмѹтѣзъ пре дмнезъѹ. къ че
вей пѹне ѧкѹм ѧмѧна съракѹлѹи, сѫкей кѹноаще ѧтѹнчь ѧпалма жѹдекъто
рюлѹи. Дечи декомъ невои съскъпъм де жѹдекатъ, сънерѹтъм ши съблаж
зим ѧкъ дѣичь пре жѹдекъторю кѹ съраціи. Ши кжнд фачи дїатъ ла молѓ
тѣ та, скріе пре Хъртіе ѧпрехтъ кѹ алерѹделор ши але прїатенилор ши пар
тѣ сѹфлетѹлѹи карелека съсъдѹкъ. Дѣи лѹи макарь депѹцинъ ѧтѹнчи
ла вртѣме деневое, скрисоарѣ дїатіи съ ѧнѣ ши нѹмеле жѹдекъторюлѹи, съ
съ нхампсаскъ поменирѣ спрачилор дин скрисоарѣ дїатіи тале. Фъ моарѣ
причинѣ де бѹкѹріе ши нѹ де ѧтристаре. Сокотѣще съ нѹѣшила ѧфрикоши
та жѹдекатъ фъръдеѧпъкътюрю. Сатѹръ пжнтечеле челора чекор съц пър
тинѣски. Сѣфачем даторю пре ѕндиторюл ши жѹдекъторюл нострѹ ка съ
нѹне сѫжндѣскъ. Съкѹмпъріѣм кѹ баніи ачестѹ бине маре. Маи бѹнъ мър
тѹріе ѧи пре стракѹ, декжт пре драгостѣ мѣ, зикѹ пентрѹ юбирѣ де сѫ
мени. Цій бине къ нѣбескѹ пре спрачи, добнтоачелор лерѣсарѹ нърѣ, ши тѹ
тѹроръ добнтоачелор кѹкжнтъторе ши некѹвжнтъторе, тоате чѣле чеде
сжнт дътрѣбъ ледѹ дендестѹл ши де пригосалъ. Аст мърш
кжнд фачи тѹ милостенїе, тинѕѹ ши ѣѹмжна кѹ съракѹл ши ѫ бинѹль.
Ѣѹ сжнт ѧтрекат ѧлѹминъка ѧтоахинѕ, нърь нѹмаи кжт вей ѧтрека тѹ
преоѹн голь, ѣѹ ѧдатъ снмцѹ кѣлдѹра ши мѣ ѧкѣлѕеск. Цінѣмѕ бине къ
шѣѕь ѧчерю кѹ тіаттъл мѣеѹ, ши нѹмаи кжт вей пѹрчѣ де тѹ кѕтръ тем
ницъ ка съвеѕи пречей ѧкиши, мѣвей афла аколо шѣѕжнд ѧпреѹнъ кѹ чей ли
ѱици ши ѧкиши. Шн девей алерга кътръ чел болнавь нѹлѱеск дела пат
лѹи, къ ѧтоатъ локѹл ши ѧтоатъ лѹмѣ сжнт ши мѣ афлѹ, ши ажѹт челор
дин невои ши ден греѹтъци. Вери чебен да съракѹлѹи сѫвей беда ла мине ѧ

мулциндусе. Декей бъга ѫкаса та пречѣ стрїинь ши фъръдекасъ, ши пре мине мъкей лука прен ѣ ѫпреунъпъкъноріо. Ачъсте трей лукрури ѫцкою дъръ, ши каса ѫцкою пъзи, ши акуцїа цїокою адасъце, ши лъкашъ ѫчерюри ѫцкою гъпи декареной тоци спънеѫкредничюм, ку дарул ши мила дмнулуй нострў їс хс, акъръа ѣславa ши търїа ѫвѣчїй вѣчилор амин.

КѪВѢНТ ЛЛ, ЛД,

Ачелуй ѫтрў єфѿци пърінтеле нострў

ЛНАСТАСІЄ СИНАНТУЛ

Лсфѣтулуй мунте Синаїй, Кукънт ла чей адормиці ѫхс фраці, каре съчнтѣще ѫсѫмѣъта сѫфлетелор, Бѣгословѣще Пърінте.

Ѣсте астъзи ачаста нѣнцілор денъм адунат ѫпреунъ ашa ку не воінць ѳ къчи нѣукемат пре ноі фраційі, чей кътръ хс дела ноі кемаці. Петрў ачѣѫ спнеапропіем ку сѫсърдіе кътръ кънтарѣ луй хс, кѣ нѣу скулат пре ноі съфачем славословіе пре пъмънт, чеѫ че факу славословіе ѫчерюри ку ѫцерій, ши ѫтинд хоре, ши мѣ ѳ нолсѫ сѫфлетѣскъ непуі чеѫ че съту дедесфътарѣ рлулуй, чеѫ че ѳ туі дезодіна ши дезмънгърѣ чѣ дѣколо, ши лумінн неапрінд, чеѫ че шаў лумінат нѣнимиле лор, ши ау алергат кътръ луміна чѣ неапусъ, пен трў кѣ ашулат дела ноі пре чей прѣкувїсѫши, чей кътръ хс прѣкувїсѫши Мутатусаў дела ноі чеѫ чесу негуцеторіт бине кътръ думіезъу, лъсатуѣ пре ноі сърачи ши саудў кътръ мошіѫлор. Лъсатаў пътрецюѣ, ши саў сунт кѣтръ непътрецюне. Лиѱитаў денлуме ши кътръ хс ау рѣстърі. Єшитаў ден колѣ, ши саў стълъшлуніт ѫІерусалимулучелѣ дезў. Лъсата дешъртарѣ ачещїй вїеци, шаў ажунсь ѫферичірѣ чѣ десў. Лъсатаў тър бурърнле чѣле дешарте, ши ау кълъторіт ла локурнле чѣле купаче. Єшита ден тарна ши денфъртуна лумїй, шаў тра ла лиманурнле линещїй. Лъсата ѳумбра чѣ дешартъ алумїй, ши ау алергат кътръ соареле дрептъцїй. Пен трў кѣ ши кънд ау фостў куной, ка кум нарфи фостў куной. Мінтѣ ле ера пурурѣ кътръ дмнезѣу. Ши фїінд пре пъмънт, петрѣ черѣ ле ера ла черюри. Ши вїецуінд ѫтрўп, нѫ ера ѫтрўй, пентрў кѣ нулкѣ ачѣ четате стътътоаре, чѣ ѫерусалимулучелѣ десў. Нау ауў ачѣ акѣре трекъторе, чеаукѣрѣ ча черѣскъ. Стрїінн ши немѣрничи луфостў ка ши тоци пърінцїй лор. Стрїінн де луме ши дето ате лукрурнле лумїй. Кѣ сѫфлетў лор пурурѣ ѫподобїа чѣле десў куцетънд. Чѣле десў сокотінд, чѣле дедаколо лъкашурн ши каса, ши фрумусѣце пофтінд, чѣтеле чѣле десў, ла

дéле чѣле дéсъ, пра́зничеле чѣле дéаколо̀ шѝ бу́нътъцила чѣле вѣ́чниче, ши
да́ръриле лъй дмнезъ, къ́тръ а̂чѣ́лъ къ́ета̀, къ́тръ а̂чѣ́лъ а̂лéрга̀, пéнтру
а̂чѣ́а лъ́ши до́бжинит. А̂ъо́стенит, пéнтру а̂чѣ́а а̂ъ шѝ ф̂тра́т ф̂лъ
минъ́тъ лъ́кашъ дѐ бесéле. Дърътъсаъ, пéнтру а̂чѣ́а сѣ шѝ бесéлеск.
Нъсаъ леневит, пéнтру а̂чѣ́а сѣ шѝ о̂дихнéеск. Нъзъ́ритаъ а̂коло, пен
тръ къ лъкрърнле лъ́мїй а̂ъ дефъ́нъмъ́тъ. Е̂ши́таъ ден лъ́ме, шѝ а̂ъ ме́рс
прѐ ка́лѣ чѣ бу́нъ шѝ пла́кът лъй дмнезъ. А̂ъ е̂ши́т шѝ са́ъ да́ ф̂ора́
шъ́л чѣ́л сфи́нъ шѝ вѣ́чник. Е̂ши́таъ фъръвѣ́сте, шаъ зъбъра́т ка́нице
ржндърѣ́ле къ́ бу́не глáсърь. Зъбъра́таъ ка́нице ту́ртърѣ́ле пъ́стниче шѝ пра
кърáте. Деспъръци́тъсаъ дѐ тъ́рма но́астръ ка́нице мїе́й кърáци. Мъта
тъсаъ ден стáсъ шѝ съ́спинъ о́нле. Лъсаъ къ́нъ́ъ но́стръ, шїй стри
гъм ка́нице пъ́й а̂йлор ми́чи. Деспъръци́тъсаъ мъдъларю́, шѝ ст̂рнѣ
зъ чѣлѣлáте мъдъларь. Лъкръмъ́мъ къ нѣ́м деспъръци́т дѐ а̂дъна́рѣ воя
стръ. Съспи́нъм къ́ кипъ́рнле бо́астре нъ́леведем. Дорим кѣ́чи а̂ша ф̂ъръ
вѣ́сте кацръпи́т. Тъ́нгъ́им къ́ шѝ но́й кърж́нд не́вом дъ́че ф̂тръ́нетъчюне
а̂дъкж́ндъне а́мінте дефа́птеле бо́астре чѣ́ле бу́не, къ о̂кїй но́ъпри ф̂тоа́тепъ
циле къ́ътъ́м, шѝ драго́стѣ бо́астръ нектюри нъ́о̂бедем. Лъкръмъ́мъ къ
къ́ шѝ доби́тоачеле лъкръмѣ́зъ дѐ дедеспъръци́рѣ че́лор дѐ нѣ́мъ́л лор. Тъ́нгъ́и
мъ́не, къ́ шѝ бо́ій мъ́ческ къ́ътъжнд прѐ соцúнле лор. Шѝ ржндърѣ́леле стри
гъ къ́чи анстърпе́ск пъ́ій лор. Шѝ мїе́й стри́гъ деспъръци́ндъ́се дѐ фра́цій
лор. Къ во́лѡ деваъ фо́стъ шѝ дефо́ло мо́ъртѣ, ма́рть но́лѡ нѣцфъкът маре
ск̂ре́ъ. Мъртъ́рисирѣ бо́астръ са́ъфъкът ла во́й доритъ, ма́рть но́лѡ нѣц
фъкът мъ́лмъ нним рѣ. Сфъ́ршитъ бо́стръ ва́ъфо́стъ во́лѡ доритъ, ма́
рть но́лѡ нѣъфо́стъ тъ́нгъ́ире. Чнеститъ ф̂наи́нтѣ лъ́й дмнезъ мо́ъртѣ
къвїсъшилор лъ́й, Ма́рѣ мо́ъртѣ пъкътъ́ошилор викле́нъ, пéнтру а̂чѣ́а шѝ зи
чѣ проро́къ. Дирептъ́чѣ мътъ́м ф̂ъ́са викле́нъ, фъръделѣцѣ грешáлелор
мѣ́ле мъ́ъ къ́принде. Къ́ вине ча́съ шѝ зъ́са фра́цилор, вине шѝ нъ́ъ ли
ф̂ѝ, къ́нд ва лъ́са о́мъ́л то́атешѝ прето́ци, шѝ себе дъ́че ъ́нгъ́р ъ́нгъре́л,
го́лши ф̂ъръдеаж́ъто́рю, ф̂ъръдесоцїе шѝ негáта, шѝ ф̂ъръдеви́чи со̂ръ
нѣ́ле, дереба́фла ф̂лѣ́не ф̂ъ́са ка́рѣ нъ́ о̂щїе, шѝ ф̂ча́съ ка́ре нъ́ лъщѣ́пте,
ф̂къ́ръ врѣ́ме съвеселѣще шѝ стръ́нъце ф̂къ́ръ ф̂ѝ ́сте вине шѝ нъ́гръжаще
десъ́флетъ лъ́й, шѝ вине ф̂ъръвѣ́сте оу́нча шѝ то́алте съпъръте́ск, пъцинъ
фїербинтѣ́ле шѝ дъръ́ре шѝ то́алте ф̂тръ́немик съ́окоте́ск, со́но́лпте а
дъ́нъ шѝ ф̂тъ́некат, шѝ къ дъро́ри, шиа́ дъ́къ ка́пре оу́н о̂съндит а́коло̀
оу́ндеа́ ъ́ъ. Мъ́лте о̂стенѣ́ле ф̂ъ́ц требъ́ес о́мъ́ле. Мъ́лъ ъ́ъжъто́рю шѝ
ръгъчю́ни требъ́ес ф̂ча́съ а́чела а́деспъръцирїй съ́флетъ́лъй тъ́ъ. Ма́ре а́
тъ́нчѣ фрика шѝ къ́тре́мъръ́. Ма́ре а́стетайна шѝ нико́а а́чѣ́а. Ма́рен
трѣ́черѣ къ́тръ чѣ́а лъ́ме, къ́ денестребъ́ес повъцъ́ито́ри къ́нд мѣ́рцем ден
тръ́н са́т ф̂тра́лтъ́а, къ къ́т маи́ъжърто къ́нд недъ́чем ф̂къ́къ́а че́л нетрек,
де оу́ндене нъ́са ф̂то́рс ни́ме дѣ́коло̀. Мъ́лт а́ъжъто́рю зи́къ ф̂ъ́ц требъ́е ф̂тра

чела

чела ча. Сжигур нуман часул ачела, мръ нултча. Нуман сжигур оу по
шй алтъ трекътоаре наре, сфършитул тутурор, шй адучерт тутурор.
Грѣе трекътоарѣ, Дарѣ тоци прена вом съ трѣчем, Стримтъ шй не
кнжитъе кълѣ, Дарѣ тоци прена вом съ мѣрцем, амар шй рѣуе пѣ
харул, Дарѣ тоци ачеста вом съ бем мръ нултул, маре шй непоке
ститъе танна морцїй, шй нименѣ нуполте съ нисъпуе, кѣ африкоша
те шй гроазнице сжнтъ ачѣлѣ кареле вѣде атунчѣ суфлетул дарѣ нима
денной ачѣстѣ лепоате цй, фърѣ кжт ачея каре съ дук май наинте,
ал нувези спунеми кжндѣ шъдем апроапе дефрацїй чей че съ вършъскъ
шй трăг демоарте чѣ агроазнри бедем атунчѣ фъкжндусе? кум съ кѣ
трѣмурѣ шй съспинѣ? кум асудѣ, рѣче шй амар, кашй сечеръторїй ла
царинѣ? кум аш аторкъ окїй акоаче шй аколо? кум оунїй съръшнескъ
адинци, шй съ кутремурѣ, кум трѣмурѣ шиш змулгъ пърул? кум
съ скоалѣ денпат шй вржндъ съ фугѣ нупот? Кѣчи кѣ вѣд чѣлѣ чей
удатъ нулѣ вѣзут, шй ал чѣлѣ чей чей удатъ нулѣ алзит, шй
пътимескъ чѣлѣ чей чей судиїсарѣ нулѣ пътимит, кăутъ прежѣѣ
виторул шй нименѣ нуе съй нѣзъвѣскъ, кăутъ роце, шй нименѣ нусе
афлѣ, съроагъ шй нименѣ нѣ дрѣзнѣце, прекарїй кѣзндуй ной але
гъм шй плжнцем шй цїиндуй демжнле лор ан съруттъм шїй оудъли кула
кръми, шй щѣрцем судорле фѣцїй лор, шй ле съруттъм окїй, шй лимба
фїиндъ апринсъ сустжмпрѣм кѣ апѣ, шй не апропїем оурекле ноастре
съ алзим оункузжит ал лор кжт демик, апой ан атребъм зникндъ,
Кум тесимцин претине фрате? нуте тѣме къ бун асте дмнзеу, ачѣ
стѣ зникнд къторъ ен неоудъм пїептул кѣ лакръми, шй не арде нима,
шй кжнд зичем ачѣстѣ нуасте атунчѣ лапой похтъ рѣ, нич грижъ
дебани шй демжнкърн, чекъзндъ марѣ минуне аморцїй трумурѣм шй
капътим кѣ капетеле, шй аскрѣмжндуке окїй не жъликуй пренон зникнд,
амар амар нолсо, Кжндъ декътрънон аш ахсоа бунъ чел чесъ дуче зи
кжндъ, фицн съпътош фрацилор мїей буни, фицн съпътош, шй къ скула
атрачестъ ча девъруцци пентрѣ мине, къ кале лунгъ ам афче прекарѣ
нич судатъ нам оумблат, шй аш раш стрїин, оунде нимень нумъ кѣ
ноашѣ, шй ацарѣ африкошатъ, деоунде нимень нусаѣ аторсь, рѣмжне
съпътош дарѣ юницилор фрацн шй прїатени, къ еѣ деакум нумай сжнт
прїатен, честрїин, рѣмжнец съпътош социлле мѣле, къ деакум нум
май сжнтецн социн, чѣ плжнцере, Мжнтуницивъ тоц шй венници дене ажуй
ци, къкъ ащептъм аколо съ венци, къ еѣ деакум ной мли венй къторъ
бой, чеамвъзут амвъзут, шй кум амлукрат амдобжндй, Дукумъ
шй нѣ куноскъ оунде мерѣ, аколо чѣ бине амфъкут ачела мѣка шй атн
пина, бер чеам стржнсь пре пъмжнтъ, ачѣа мїе фолосул, деам милуит
пречинева атрачестъ ча мъбою милуй, деам акоперит пречинева, акум

мъбою

МЪРГЪРИТЪЛ

мѣвою ѧкоперѝ ⁘ кѫ трéѫ шѝ ѧмáр ѧсте чáсѫл ѧчéста ѧл дестърцирїн сѫфле тѫлѫй мїéѫ млн мѫлáте декѫт толте чáсѫриле ⁘ кѫ мам рѣпит негáта, ѧтѫнекáть ѧм ѧсте мíе нóлѫть ѧчáста кѫ фърѣ дерéд мáм тѣлáй ⁘ трéѫ ѧм ѧсте рѣспѫнсѫл ⁘ дарѣ нам ⁘ че мѣрóг ѧкърѣмáци пéнтрѫ мíне ⁘ ертáци шѝ вѫрѫгáци кѫтрѣ домíнѫл ⁘ кась áфлѫ ѧколо пѫцíнѣ рѣсѫфáре, кась ѧѫ ѧколо пѫцíнѣ мíлѣ ⁘ кѣмѫлѣть ѧм грешíт ⁘ шѝ чéм ѧпрíндец лѫ мжнѣри фрáцилор ⁘ кѫ éѫ нѫмíам ѧпринсь фѣклáѫ сѫфлéтѫлѫй мїéѫ ? че мѣ ѧрѣкáц кѫ хáине лѫмнóасе ⁘ кѫ нам пре мíне хáинѣ де нѫнѣ ? шѝ чéм спѫлáци трѫпѫл кѫ áпѣ ⁘ кѫ éѫ нѫмам спѫлáт пре мíне кѫ áпа лáкрѣмило, чем ѧгропáци ѧмормжнтѫри кѫ прѣ кѫвїсѫшїн ⁘ ѧкърора вїáцѣ шѝ фáптѣ нам лѫкрат ? Кáнде мíне кѫм мам ѧшѣлáт премíне шѝ мам блжокѫрíт зикжндь ⁘ пѣнѣ сжнѣ тжнѣр ⁘ сѣмѣ де сфѣтéз ѧвеселíѫ лѫмїй ⁘ сѣмь сѫдихнéскь трѫпѫл ⁘ шѝ пре оѫрмѣ мѣвою покѣи ⁘ кѣ дмнзéѫ фїíндь мило стиѣ ѧдебрáт ѧлва фáче ертѣчюнѣ ⁘ ачѣстѣ гжндинд éѫ ѧтóате зи леле ⁘ мїам келтѫнѣт вїáца ѧрѣѫтáте ⁘ ѧѫзїнам ѧвѣцѣтѫрѣ шѝ нѫѡ сокотем ѧм че лелѫм спрежк ⁘ ѧѫзїнам скриптѫриле ⁘ шѝ какѫм нѫле ѧѫзїнѫ фѣчем ⁘ ѧѫзїнам пéнтрѫ жѫдекáтѣ, шѝ пéнтрѫ моáрте ⁘ шѝ ка оѫнфѣрѣ моáрте шѝ вѣчнíк нѫ бѣга ѧсáмѣ ⁘ шѝ нѣтѣ ѧкѫм негáта сжнѣ лѫáт, шѝ нíменѣ нѫе сѣми ажѫте ⁘ нѣтѣ не покѣи мѫ ажѫнсѫ ⁘ шѝ нíменѣ нѫе сѫ мѣ скоáцѣ ⁘ нѣтѣ мѣро шѝ нíменѣ нѫмѣ ѧскѫлѣтѣ ⁘ нѣтѣ мѣ сожндескь ⁘ шѝ нáре чине мѣ нѣбѣвѝ ⁘ дирѣптѣе жѫдекáта лѫй дмнзéѫ ⁘ декѫте ѡри ѧмфѣгъдѫнѣт сѣмѣ покѣеск ⁘ шѝ нарѣш манрѣѫ ѧмлѫкрáт ⁘ декѫте ѡри маѫ мнлѫнѣт шѝ éѫ тóт ѧл мжнїам ⁘ ачѣстѣ демѫáте ѡри зикжнд кѣтрѣ нéй чел че сѣ сѣвжршаще ⁘ фѣрѣ вѣсте нѣ лѣгѣ лимба лѫй ⁘ ѡкїй нѣ ськимѣ ⁘ шїй пїáре минѣа ⁘ шїнеѣ ѡпрѣще глáсѫл кжнд ворвенѝ пѫтéрнле стѣпжнéщи ⁘ кжндь ворсосѝ ѡщнле чѣле ѧфикошáте ⁘ шѝ ворѝ кема сѫфлетѫл дѣнтрѫп ⁘ Кжндь слѫшнле чѣле ченѫ ѧскѫлѣтѣ рѫгъчюне ворѝ адѫче кѫ сила ла жѫдекáтѣ ⁘ кѣѫтжнд лаéн тнкѣлоéсѫл ом бер ѧпѣра ѧрфѝ бéри пѫтѣрнíк ⁘ шѝ тира ⁘ ѧ пѫтѣрнíк лѫмїй ⁘ тóт кѫ тóтѫ трéмѫрѣ кась фрѫнзѣ девжнѣ ⁘ кѫтóтѫл сѣ скѫтѫрѣ шѝ сѣ сѣтѣмжнтѣз, бѣзжндь пѫтéри гроазѣнче ⁘ шѝ кнпѫри прїíне шѝ тáри ⁘ кѣзжндь ѡбразе кѫ гроазѣ шѝ посоморжте ⁘ кѣзжнд ѡржндѫлѣ кáрѣ нічи ѡдáтѣ нáѫ кѣзѫт ⁘ шѝ кѫцетжнд ѧтрѫснне зиче ⁘ Бăгословитѫе чел сжнгѫр фѣрѣ демоáрте ⁘ шѝ вѣчнíк ѧппрáт ⁘ Чеѧсте кѣтрѣ ачѣсте ѧпѣрѣцíй ⁘ ѧ пѣрѣцíѫ лѫмїй ? Чеѧсте пѫтѣрѣ оáменнлор чѣ дешáрѣ шѝ фѣрѣ омéне ? Нѣтѣ кѫ ѧдекѣрáт ѡщнле чѣле черéщи ⁘ Нѣтѣ кнпѫри ѧфрикошáте, але челѫй сжнгѫр ѧфрикошáт ⁘ Нѣтѣ слѫши тáри ⁘ ачелѫй сжнгѫр тáре дмнзéѫ ⁘ шѝ ачѣстѣ кѣзжнд нѫмай чел че ѧтѫнчѣ сѣ дáче ⁘ спренóй нѫмай кáѫтѣ ⁘ че спрепѫтéрнле чѣле чел стрíгѣ кáѫтѣ ⁘ шѝ сѣ сѣмнѣтѣзѣ, поáле фѝ шѝ нискари рѫгъчюни шоптíндь ѧтѫнчѣ пре кѫм ѧйбá пѫтѣ лйбл

сѣрóл

стъролгъ лор, денкаре кувинте ши сѣмне, демулте сорн чѣа честъмъ
прежур, кунощем къвѣде пустърнле чѣле спъжнѣщи, ши претоци ку
принъжнудне фрикъ не спъимжнтъ ши оугнулъ спре алтул фъкжндь сѣмне
ѯнчем, ашъѯацивъ ашъѯацивъ, нутурбурлци болнакулъ тъчеци ши лулц
аминте, ши нусупъраци пре ачеста че ѯаче, тъчеци ши нугрънйци, кась
нуй флчеци гжлчлвъ, нуплжнцец кась нул емнитиц, ругацивъ кась пъсть
сулетул луй ку плче. ругацивъ кась мѣргъ плок де одихнъ. руга
цивъ кась акъ ацери милостиви, кѣдец кургъчюне кась афле блжнь пре
спъпжнул, тъмжаци мнро бун къвенирѣ чъ ацерѣск аукъѯут. руга
цивъ къ ла маре трудъ съ афлъ акум, луаци аминте къши вой авеци а
пъци ачаста кутоци, ши тайна ачаста нусо оугнаци, ши въ фіе гриж
дечасул ачеста, къ чежсте омул? нимика, вїарме, ченушъ, оумбрь,
ши ви, ѧтъ трекъ ши съ дусе, контенй ши тъкъ, чел маре ши вит
ѯу, чел тиранъ ши ежаннік, чел фналѣтъ ши спретоци гроаѯнник, ѯаче кась
оле, ѧтъ съдусе ши съ трекъ чел чефъ артъта кашй оугн нарѣлат, чел нъ
скут кашй не нъскъ, чел мулть декжт мулци, съфъкъ каннмент, чел
челеул, съ лягъ ши ѧтъ къ дук, фтрачѣа ѯй во перй тоате гждурле луй.

Ятунчѣ лусондъ ацерїй сулетул при къѯдъ секор дуче оуде стъ фчепъ
турле ши пустърле, ши бнрунторїй лумїй ан пустърлор челор фпотрнкнячи,
пржшїй нощри чен амарж, вамешїй ши логофецїй чей нъпрасничи, ши пър
тъторїй чей декубинте фкъѯдух фтимпинъндь ши скрїиндь, ши черчетжд
бор ждучетъкателе сомулуй ши ѯаписеле чѣле дин тинерѣце ши ден бътржнѣ
це, чѣле кубоеши фъріъвое, чѣле прин фаптте, ши прин кувинте, ши прин
гжндурн. Мулть ѣ фрика ши кутремурул тнкълосулуй сулет. Непоке
ститъ ѣ небоа кърѣ соаре атунчѣ дѣ мулцимѣ кръжмашилор луй, цїиндул
ши нъпъстуиндул ши оприндул клетъндусь сѣ екътрѣ черюри, ка сънусь сѣлъ
шлуаскъ лалумінъ ши фсорлшул челорлїй. Лѣ сулетул съ поарть дѣ
сфнцїй ацери, кърѣ ной трупул чел морть грижиндул, ши скоциндул ка пре
оугнстрїинь дин каса луй, атунчѣ деграбъ фладучем ла гроапъ, ши аколо ѣ
дем алтъ тайнъ маре ши гроѯнник, къѯнд пре морци, пре фпъраци, пе
проши, ши пѣтирани, ши пре сулци, претоци фъкуци луѣ канице пулѣере
ши фпуцичюне, ка сопутрецюне, ши кроугн кїжрме. прекум ѣ арапул чел не
гру, ашаѣ ши чел фрумос. кум чел тжнър, аша ши чел бътржн. прекум чел
сълъбъног, аша ши чел таре, ши тоци праф фъкуци, пентрукъ пъмжт
ежнт ши фпъмжнт съдуке, прекарїй демулте сорн фбедем ѯъкжнд фгропи,
шїй артъта ѣ оугнїй алтора кудѣцетул ѯикжнд, кѣ вѣ кутаре ши кутаре,
ачеста ѣсте кутаре фпъраш, ши ачеста ѣсте кутаре тиранул, ши ачеста
ѣсте кутаре воевод, ачеста ѣ непотул кутърул, ши ачаста ѣ фата купъ
рул, ачаста ѣ фата чъ че ѣра веститъ оарекжнд, ши ачеста ѣ воникул
чел че ѣра фподобит оарекжнд. Ачѣстъ демулте орн лѣѯнчем ла мормжнт

турн

търиклъ съспинн шилъкрътмъ, шиведе ачастъ тънъ маре, къ толъ
вжрста аколо съторъще, тот окюл аколо състинце, толъ гъра чъкъ гла
бън аколо сълестъпь, толъ лимба чъръпеде аколо тече, толъ фръмусъ
цъ бжрстин аколо съвещезъще, толъ стъпжниръ дирегъторилор аколо ече
тъз, аколо съ остонп толъ остенъла чъ дешърть, шитръда олмен
лор гръим шинименъе съ аминте, пре нъме стригъм пре чей адормиць зи
кжнд. оунде бацдх фрацин нощри шикъмъ афлаць? дяцне нолсо гла пре
къмгръиаць содинїсърь кончей денъръ ной карїй лъ лъсатлъмъ? шезъпа
съфлетъл флокъл лъй прекъмнезъкъдж, дъпъ токмъла шивредничїалъй?
дечн пълберъ ачаста че зъче гролъ нанътъ окнлорнощри, ачастъ пъцн
чюне, шиоселе, шитръпъриле сжнт але тинерилоршиалетинерълелор ачело
ра чеюбїаць олрекжнд? ачестеетръпъл карелеълъбръцишаць, шинесть
пърятълсърпаць? ъпъцичюнъ ачаста. аste собразъл ачела карезїсо
шинолптъ фъръсацїъ ълсърпаць? ачастъ матерїеътнинатъ aste тръ
пъл ачела карелъбръцъшаць, шипъкътъаць? Пентръ ачаста къпъаць
къдъдинсъл шикредъничеа чесжнтеци ътръп, шинътрачастъ бїаць дешл
тъ. адъчецивъ аминтекжндь алъсаць мъёрнае волстре ъпат, шивъъпрек
наци къ къръеле, кжнд въттъвъпаци ътръ ъпъцичюне, кънолщецикъ мъдъ
лърнае толте карестръпаць, скжрнъ шиъпъцичюне стръпаць. Кънолщеци
къ кжнд сълъпринде пофта спрьчъстъ, вїармешипътрецюне пофтиць.
Нъкъъшелаци со тинерилоршитинерълелор, карїй сжнтеци фърътминте спре
фръмъсъць чъ дешърть атинеръцелор, пентръкъ прекъм бедеци прьчещъ пъ
трези шиморци, шинойсарекжнд ълъме нъмътръфит, шинъмъъподобит,
шикъмиросъри нъмъ оунсь, шамюбит, шинъмъ бъкърат, шинъмъ десфъта,
шиакъм прекъм ведеци аъ ажънсь толте каниче тинъ шиъпъцичюне. Пен
тръ ачъжнъбъвръттъчици, чебъъкъцаць делано карїй амапъкат майнинте
дезъчем ъгропи, ъвъцацинъъ шивъ ъцелепици шикръдец, къ aste ъндъ
жъдекатъ, шимънкъ несфършитъ, aste ътънъреке нелъминат, шима
кафокълъй, шивїармелечел неадормитъ, aste плжнцере неъчетатъ, ши
скжршниръ динцилор несостоитъ, aste скжрбъ нелекъитъ, шинефъцар
никъ жъдекатъ, шисжнтъ салъци фърътдемилат, шитжнгъире амарь шибъч
никтъ. Дъчестъ фрацилор нефкаць преной, чем чесадж околомайнаинте
шинъ прикъкинте чепренфаптеь, прекъм шинойадъкжндъне аминте, не е
расъте каденнце апъ амарь съ афлъмъ чева сау съажънъм сау съкънолщем,
олре оунде сжнтъ съфлетеле ачелора, съ аж, аъ олреакъм въдъне ънпрено
сау олре ъпреънаневом аколо къ ън, сау кънолщенвом? ченименн нъълещїе ачъ
стъ, къ нименн нъсау ъторесъ дъколо сънеспъе пентръ ачей дъколо оунде
сжнтъ, челъзиднтъ ачъстъ дмнзъъ деквтръ ной, шилъъ аскънсь пъпъ
кжнд ком мъръе шинойь, шиком добжндиачъле дъколо, кжнд сефор скъла
денморци тоци, шивомстаънаинте, шиневом мъртъринсъ шивом даръ
спънсь

спУнсь лл'ачел' мАре шй неповестит' дибл'й, кжнд' блвенй жУдекътор'ул' чел' дфрикошл'т' ден'черю, съжУдече тол'тъ лУмѣ, дел'рѣспунт' пънъ лА АпУ. кжнд' вор'Ъ'ече гласУрнле ачѣле грЪ'шнче Але трЪ'имицелор. кжнДь тол'тъ лУмѣ дфрин'Ъ шй де гроз'ъ себе кълт' й шй себе кУтремУрА. кжнд' севор' дешкиде мормжнтУрнле, шй тол'те трУпУрнле севор' скУлА деспо'те шй гол'е. кжнд' себе Аступа тол'тъ гУрл, шй тол'тъ лнимбл себе чер'чет'А. кжнд' бл кУръ ржУчел' дефокУ преденан'ѣтѣ жУдекътор'улУй, пентрУ кАреле Ъ'иче Данил'. Ве дѣм пънъкжнд' съпУсеръ скАУнеле, шй шъЪ'Ъ чел'вЪкю деЪ'нле, скАУнУл' лУй пАръ дефокУ, роателе лУй фокУ АрЪ'жнд', ржУ дефокУ кУрА педенан'ѣтѣ лУй, мій демій дй слУжїА лУй, шй Атунъречедѣ Атунъреч дй дворїА лУй, жУдекАта шъЪ'Ъ, шй кърцнле съдешкисеръ.

шй чАсУл пентрУ кАрѣ Ъ'иче Дѣдь. Пентрѣ чѣ мѣтем Ахїсл чѣ викл'ѣнъ, фрпедел'ѣрѣ грешАлелор мѣле мѣвор' Акунцрл. Прѣчѣ Ъ'й лУ блестемАт' Ісѣвь Ъ'икжнд. Събл'ѣстеме прѣ Ачел' чѣ бл'ѣстемъ прѣ Ісл Ачѣ, чел' чѣ бласъблУ'ѣте кУ хїАрл чл мАрекУ дїАболУл', пентрУ Ачѣ Зй шй лАтъ пророкУ Ъ'иче. Ат' Ъ'й бине Ъ'иче Дмнул', шй чине вА спѣдл Ісл кАрѣ бАвенй, кжнд' бАвенй дмнЪ'ъУ Аѣве, дмнЪ'ъУл' нострУ шй нУба тъчѣ, шй Апрежурул' лУй фУртУнъ гроЪ'ник, кемАка черюл' десУ шй пъмжнтУл', кл съжУдече нъродУл' лУй, шй тот трУпУл' лАчѣ Африкошл'т' жУдекАт', оУнде нУАсте мнкУ сАУ мАре, сАУгъ шй слобод', оУнде нУАсте Апърл'т', сАУсУпУ, чѣ тоцй Атрънкип Осжндцй, тоцй легацй. тоцй грлй шй деспУЖцй, тремУржнд', плжнгжнд, невоиндусе шй АбжнД' грижъ фiече кАре чевАЪ'иче, сА чѣвА рѣспУнде къторЪ' жУдекътор'й пентрУ рѣлеле члУфъкУт. Оунде Асте Акол' трУфiА Апърацилор? Оунде Асте лАУдл тирАнилор? Оунде Асте мАндрїА челор фърътмнте? Оундей рѣУтАт' тинерѣцелор? Оундей подобА Хаинелор? Оунде слУцнле чѣлѣчѣрг' шй дворескУ? Оундее лУрУл' шй Ариннтул'? Оунде кАй чей кУрафтУри дѣлУр? Оунде мирослУрле шй Афумърнле чѣле пїердУпле? Оунде Оспѣцеле чѣле чефАкУ Ісѣ шй нол'ѣ? Оунде чеА чѣ бѣУ винул' кУ жокУри шй кУ тжпене, нърѣ дѣ дмнЪ'ъ шй де сбрА нУ бАгъ сАмъ? Ни оУна делучѣл'ѣ нУе Акол', чѣ АмАрУ блет, нУАсте Акол' Ась Абогъцирѣ, чѣ Ась Агроз, шй Ась кУтремУрА. НУАсте Акол' бУ нъ петреканіе, чѣ рѣспУндере. НУАсте Акол' подобъ, чѣ мАре АтунекАре. НУ'ѣ Акол' АжУкАрѣ, чѣ Аплжнцерѣ. НУАсте Акол' трУфiА тинерѣцелор, чѣ нЪ'гонирелА нд'. НУ Акапе Акол' Атрачел' чА Африкошл'т' рУгъчюне, чѣ дирѣпъ шй кУсокотѣлъ плАтъ. дѣйфъкУт' Анчѣ спрАчилор мил', бУне мѣ тУрiй сжнт лА Ісс шй рУгътори пентрУ Тине, спрАчiй чей милУнцй детинне, линцiй шй бъдУкеле, стренiй, шй Орбiй, шй непУтинчошiй, чей динпУстіе, шй демкисори, шй денЪ'гонири, мАрилжУтори Ацкорфнлчещѣ АтУнчѣ, Артжнд' лУй Ісс кжтелѣйдАтлор, чѣл' че мй Акоперит прѣ ей, шй мй Хрънит шй мй Одихнит кА пренще фрАцй чесжнт' АлУй Ісс. Къ деврѣме чѣ

оу́нфра́те дѐ ѧ̂пъра́т ѝспо́йте демъ́йте о́ри съро́аце прѐ фра́тесъ ѹ̂ пъра́тъ,
къ къ́т манъ́кърто къ́нд себа ръгъ́ мъ́лци́ме дефра́цн ? ши къ́м кътъ́ нъмѣ́це
фра́цн хс прѐ съра́чи, ѧ̂коло́ ла ѧ̂фрикоша́тъ зи́ ѧ̂жъдекъ́цїй, ѧ̂скъ́лтъ прѐ
джнсъ́л зникънд къ́тръ че́ж че́стъ ѧ̂коло́ дѣдрѣ́пта лъ́й, ѧ̂къ́т а̂ц фъ
къ́т фра́цнлор мїе́й а̂че́стора, ѧ̂рътъ́жнд къ дѣцетъ́л прѐ съра́чїй ка́рїй вор шъ
дѣ ѧ̂колѡ́ ла пичоареле лъ́й. О́аре чи́не ка́фи вр̀дѣ́ннкь ши́ фрнчи́нт ѧ̂часъ́л а̂
че́ла, кънд то́ци ѧ̂ферїй ши́ о́лменїй вор тремъ́ра, ѧ̂рънъ́н състънъмѣ́сък фра́
ци лъ́й хс. Декъ́те а̂бъ́цгй? Декъ́те къ́нъ́ни, декъ́нт богъ́цее а̂сте ма́й
на́лтъ оу́н гла ка а̂че́ста? О́аре ка́рїй сънт а̂че́ж ка́рїй ферчи́нй прѐ ѧ̀? Ка́
рїй ла ѧ̂фрикоша́тъ́л а̂че́ла ча а̂л жъдекъ́цїй вор вени къ ѧ̂дръгъ́нире ши къ къ
тезаре ѳпръдефри́къ шѝ вор къно́лце прѐ хс ка прѐ оу́н пъри́нте а̂дебъра́т а̂ло,
шѝ вор ци́ ви́не къйба́ прїи́мѝ капрени́це фи́й ши́ прїа́тени́ ли лъ́й, къчи ма́ъ
слъжи́т лъ́й къ кредини́цъ, шаъ пъзи́ тоа́те порънчи́ле лъ́. Чи́не ка́фи о́аре а̂че
детре́й о́ри фрнчи́нт, прекъ́реле шъзънд хс ѧ̂скъ́нъ́л лъ́й ши́ бъзънъ́л вени́д
къ́тръ е́л ѧ̂лъ́ба прїи́мѝ шила́ ѧ̂пимпина къ фа́цъ блъ́нд, ши́ къ о́ки вѣ́се
ли, ши́ къ ѧ̂дръгъ́нире дръгъто́асъ, ши́ ка прѐ оу́н фи́ю ши́ прїа́тен, чебине
демъ́нтъ врѣ́ме ден стреи́нн, а̂ша ѧ̂лъ́ба съръ́ша, ши́ а̂чѣ́стѣ ка́зи́че къ́тръ е́?
Прїа́тен бъ́н ши́ кредини́чь, Бинѣ́й вени́нт, Хръни́торю́л мїе́ъ, Прїи́мни́торю́
мїе́ъ, ѧ̂коперито́рю́л мїе́ъ, Мъ́лцнме́ск вонѣ́цїй ши́ ѧ̂дъръ́рїй та́ле, Нъ́
къ́нтъ драгостѣ́та. Чи́й мини́те къ́т би́не мїа́й фъкъ́т? Щи́й къ́м ма́й
сѡдихни́нт ѧ̂каса́та? Ши́ а̂по́й цїи́нд хс демъ́нъ ѧ̂нани́нтѣ а̂то́т зъ́бо́ръ
а̂че́ла, ѧ̂нани́нтѣ ѧ̂ерни́лор ши́ а̂рхѧнгелни́лор, ши́ а̂тоа́тъ ѧ̂чепътъ́ра ши вол
ни́чїа, Проро́чилор ши́ а̂по́столилор, ѧ̂прѣкъвїсѡ́шилор ши́ а̂дрепцилор. Ши́
пъ́нд ъ́л прѐ е́л ѧ̂мнѫ́локь ѧ̂лъ́ка мърътъ́рнси зикънд къ́тръ то́ци пентръ е́ль
а̂рътъ́нд къ дѣцетъ́л. А̂че́стъ сѡ́м ма́ъ къзъ́т сълрекънд фалъ́мънд, ши
ма́ъ хрънит, ѧ̂сепошат ши́ ма́ъ а̂дъпа́т, фингъро́сь ши́ ма́ъ а̂коперит,
стрїи́нь ши́ ма́ъ прїи́мит. Болнавь ма́ъ къзъ́т, ши́ ма́ъ лъ́ат демаъ́дъ ѧ̂ка́
сълъ́й пичоареле ши́ мънинле мїа́ъ спъла́т, ши́ ѧ̂пъ́тъ́л лъ́й къ то́т съ́фле
тъ́л ма́ъ сѡдихни́т. Ланевое ма́ъ къзъ́т, ши́ ма́ъ изъбъви́т. ѧ̂те́мнице
ма́ъ а̂фла́т ши́ ма́ъ рѣскъмпъра́т, пентръ а̂чѣ́ж ши́ е́ъ ѧ̂й зи́къ лъ́й. Слъ
гъ бъ́нъ ши́ кредини́чоасъ, дебрѣ́ме чефъсе́ши ѧ̂пъцинь кредини́чо спрѐ жъ́лте
тевою пъ́не. ѧ̂тръ ѧ̂ъ́къріѫ до́мнълъ́й тъ́ъ. Веселѣ́щете ѧ̂десфътъра́рѣ ра́ю
лъ́й мїе́ъ. ѧ̂тръ ѧ̂вїа́ца чѣ вѣ́чникь. ши́ нъ́нъман а̂чѣ́стѣ ка́зи́че хс
че́лора че́ ма́ъ плъкъ́т лъ́й, чей бапъ́не дебор ши́ шедѣ́, ши́ а̂пропїи́нъсе лебъ
ши́ слъжи́.

Дечи даръ ка ши́ ной съдобжди́м сѡчи́нете ка а̂чѣ́ж
ши́ гла ши́ слъ́вѣ. Ган съгрѣби́м съпъръмжнем а̂фа́рѣ. Ган съсъргъ́нмъ
ювици́лор съ ѧ̂пъкъ́м ѧ̂нани́нте. Съласъ́м лѣ́нѣ чѣ дешарѣ́. Сълепъдъ́мъ
нъдежди́ле чѣ́ле мичини́асе. Съпъ́не май ѧ̂шъла́м съневаѫ́жокърѣ́скъ ви
клѣ́нъ́л. Съпъ́не а̂рхи́че прѐ но гжндъ́л чѣ́л а̂мъцнторю пъпъ мъ́не ши́ по́мъ́не
къчикъ мъ́лцн мъ́лте сфътъ́нъ́дъсе на́ъ а̂жъ́нсъ пънъ ѧ̂до́лзи, чѐ слъ́рьпи́т

фъръ

фъръ вѣсте кас̂пъстръ́йкъ дѐоу́лїѹ, шѝ камїе́лѹ дѐ лѹ́й, шѝ кач̂е́рсэ
бит дѐ тѫлха́рн, непѹтѫ́нд ничи сѣгрѣ́йскъ немйка, ничи сфа́къ чева дїа́
тъ. Оу́нїй кѹлкѫ́ндѹсе декѹса́рѣ сѫнѣстѡ́ши пѫнѣ дминѣ́цѣ ня́ѹ а̂жѹ́нсь,
а́лцїй шезѫ́нд ла мѣсе а̂колѡ́лѣѹ е̂ши́т сѹ́флетѹ́л. А́лцїй а̂ръ мерѫ́нд пе
кале фда́тъ а̂ѹ мѹрит. А́лцїй фїи́нд ла бае, ба́ѫ лѣѹфо́стѹ а̂гропа́рѣ. А́л
цїй фїи́нд денѹ́нтъ гѣтйци фъръкѣ́сте слѹ рѫпи́т, шѝ а̂чѣлѣш хи́йне лѣѹ
фо́стѹ шѝ денѹ́нтъ шѝ дѐ мо́лѹрте, шѝ лѣѹфо́стѹ кѫнтръе́цїй плѫнгѫто́
рн, шѝ жѹкѣтори́йѹ тѫнгѹнтори́рн, шѝ а̂чѣ́стѣ то́ате лѣма́кѫѹ́т шѝ лѣми́кѹ
нскѹ́т, шѝ фкъ маи́рѣ ѫ̂сте а̂часта, къ дебѹ́нъ во́ѫ но́аспръ шѝ кѹ ми́н
тѣ пѫкѫтѹ́ми́ шѝ нефшпълъ́м, пе́нтрѹ а̂часта нѹ́а̂бем ничи со̂дра́гостеничи
со̂ѐртъчю́не дела́ дмнезѣѹ, къ нѹ́не фшпълъ́м пре́н некѹнощи́нцѣ, че́ пре́н кѹно
щи́нцѣ. къ а̂ѹзи́ли сфн̃теле скрипту́ри лъѹдѫ́нд чѣлѣ чесъфа́кѹ, шѝ но́и нѹ́ле
фа́чем. че́ бъро́гъ да́рѣ сѫнѹ́фним нѹ́маи а̂скѹлтѫтори фѣѫцътѹ́рїй че шѝ фъ
къто́рн, къ де а́ре нещи́не со̂бичѣю́рѣѹ дѐ кѹрвїе, шѝ дѹпъ а̂скѹлта́рѣ фѣѫ
цътѹ́рїй фа́ба пъръсѝ, а̂чѣла кѹ а̂деверъла́т ѫ̂сте а̂скѹлтѫтори́ю кѹвѫнтѹлѹй,
о́рн чи́не себа о̂мина́ кѹвинтелор а̂чѣстора, шѝ себа фа́че милостивь шѝ фдѹ́рѣ
тори́ю, а̂чѣла ѫ̂сте бѹ́н а̂скѹлтѫтори́ю, сѫфа́чем да́рѣ шѝ но́и а̂ша́ кастънѹнефїе
но́ас фкъцътѹ́ра а̂часта десэ́ѫндъ кѫчи а̂ѹзи́нь шѝ нѹ фа́чем, пе́нтрѹ къ
денѹ́те по́пе фцелепци́ мо́арѣ фра́телѹ̃ тъѹ, ни́минѣ нѹ́тска фцелепци,
дѣка нѹ́тебей покъи́ кѫ́нд вѣзи мо́ртѹ́л да́рѣ кѫ́нд тебей фто́арче? шѝ
денѹ́тебей оу́мина́ денъ́трѹ а̂чѣ́сте фкъцътѹ́ри, ничи со̂да́ѫ нѹ́тебей лъ
са́ депъка́те, а̂часта ма́сѣ да́рѣ кѹбицилор фра́ци дей дѹмнезе́ѣщиле кѹ
би́нте нѣѹпѹ но́аэ фра́цїй но́щри ка́рїй сѹ́ дѹ ман нанѫ́нте къ̃тръ Х̃с, а
чѣ́стѣ бѹка́те фъкътоаре дебїа́цъ нѣѹ гѣти́т, а̂чѣ́ст би́н нѣѹ ме́сѹ̃,
а̂част весела́е шѝ мжнтѹ́ре нѣѹ дъръ́ит, ка а̂чѣ́стѣ сѫкѹцеи́ шѝ зі́сэа
шѝ ноа́пте шѝ фто́т часѹ́л, фбесѣ́рекъ шѝ фка́сѣ шѝ фтжрѣ, шѝ ф
трѹ а̂щернѹтѹ́ри, шѝ ла бае, шѝ ла фкисо́ри, шѝ ла десфъцъ́ри, шѝ ла а̂дѹ
нъри, кась пѹтем сѫ́ѫпа́ дефнклѣ́на лѣне, шѝ сѫне фто́арчем сѹ́фле
теле но́астре къ̃тръ покъи́нцѣ, шѝ мъка́рѣ де а̂кѹ́м фнанѫ́нте сѫне
пъръсѝм депъка́теле но́астре, шѝ пре́цъпѫ́нѹл сѫ́л рѹгъ́м,
шѝ фпъръцїѫ́ чѣрнрилор сѣ доѫ́ндѝм, кѹ да́рѹл шѝ кѹ ми́
ла до́мнѹлѹй но́стрѹ Ї̃с Х̃с, къ лѹи сѫ кѹви́не
тоатѣ сла́ва, чи́нстѣ шѝ фѫ́ннѣ
чюнѣ, а̂кѹ́м шѝ пѹрѹрѣ шѝ
фвѣчїй вѣчило́р
а̂мнн.

КЪРЪНТ, А, Л, ЛЄ

Ачелуи ѯтрў ѳфнцн пърнителе нóстрў

АЛУЙ ЇѠАНЪ ЗЛАТООУСТЪ

Пéнтрў минчинóшїй прорóчи • шѝ чéй фпръ дмнзéў éретúчи, шѝ де
сѣмúнеле сфършúтўлуй вѣкўлуй áчéстўа • Бл҃гословѣще Пърúнте •

Слўжи кжндь áўврўт състь деспáрць сўфлетўл детрў̀п •

Гўїѡ áсте кўбжнтўл, пéнтрў кѫ прекўм мисли áрътáт áсте
шѝ десфършúт пръ áсте плúн демўлть бўкўрíе, дўїѡ áсте
кѣчи кѫ де áкўм нўкою май грѣи кѫбръкóй • Пръ плúн де тóлть
бўкўрíа áсте кѣчи кѫ мїлў сосúт врѣмѣ съмѣ пременéскў ден
лўмѣ áчáста шѝ съфíў кў Хс, шѝ áче кúп áў зи домнўл, кѣде
áкўм нўкою май грѣи кѣпръ бóй, áша зúк шѝ éў áкўм кў дўїѡлеть нни
мѣ, пéнтрў минчинóшїй прорóчи, шѝ дáскалїй чéи минчинош, шѝ де чéй
фпръ дмнзéў éретúчи, пéнтрў кáрїй зичѣ шѝ áпóстолўл, кѫ Ѡáменїй
чéй виклéни шѝ врѣжжторн вор прокóфѝ спрерѣў, рѣпѣчиндь шѝ рѣпѣчúй
дўсе пéнтрў кáрїй шѝ éў де мўлте сѡрн бам фбѣцат, шѝ мўлте кўвинте
ам фкúп кў дáрўл лўй Хс, прекўм цнц шѝ вóй сѡюбиторй де дмнзéў,
шѝ май фтóлте ворбеле мѣле въ áдўчѣм áминте пéнтрў áчéщѣ, девец фй
цинжндь минте чѣль чé áмзи ери, пръ цéў кълецинец минте, шѝ май
вжрто кѣц сжнть юбиторй десѡстенѣле, шѝ юбиторй де Хс, шѝ ле сжнть
драци кѣрциле, кѣчелўа чéи сжнт драци кѣрциле, áдевѣра нескáде єсть
кїжме шѝ де Хс юбиторю, дўпѣ кўбжнтў чел дўмнезеéскь чезúче, Чéля
че мѣ юбѣще премúне, шѝ кўвинтеле мѣле пъзѣще, юбисева де пърнителе
мїéў, Чéл че мѣ юбѣще премúне флѣцѣ мѣ съва невоѝ зѡсá шѝ нóлпть,
áдекъ фéулаїе • шѝ фтрáлте скрúптўри, оўнўл ка áчéла áре пўрўрѣ непъ
рѣсúть поменúрѣ де дмнзéў фúннма лўй, áщептжндў пре éл ден чéрюри,
шѝ пўрўрѣ пъзѣще часўл венирїй лўй, шѝ цúне пўрўрѣ фмжнлае áхй сфи
телє кѣрци, шѝ нў оўнть нúчи сѡдáть áчѣле сфинте кѣрци, шѝ фрúко
шáте, фтрў кáреле áсте скри, кўм кѫ áў шъзўлажўдекáть шѝ кѣцнае
еаў дешúки • Кéз кжт фоло áсте съчерчетѣзе нещúне скрúптўрнле, прекў
áц áўзúт шѝ де áлте мўлте дѣц? Чéáсте дарь áчáста чебъзúк? кѫ нн
мúкь чева нáў лъсат нúчи áўтъкўт дечѣле че дефоло нóасѡ сфинта скри
тўрь, че петўстúндинѣ стригь прéн прорóчи шѝ áпóстоли, шѝ прéн сжнгўрх
стѣпжнитóрюл тўтўрор джндўне вѣсте май нáинте шѝ пъзúндўне пре
кáсѡ мáнкъ дўїѡáсть декокóнїй ен, мъртўрнсѣще май нáинте шѝ помен ѣще

шѝ

шн пе́нтрꙋ чѣ́ле трекꙋ́те шн пе́нтрꙋ чѣ́ле бѣ́нтоа́ре, шн ни́ника тре́кжндь
де чѣ́ле чени́ де фоло́ прекꙋ́м а́м ма́нзи, шн а́часта нѫ́ сѫ́ле грѣ́шескъ а́ко
пери́чеба слꙋ́кꙋ та́ннъ, че стрнгжндь шн глъсꙋ́ндь петꙋ́тни́дннь кꙋмꙋ́тъ
трꙋ́дъ, шн прен а́ѣце шн прен проро́чи, шн прен а́постоли, шн прен сѫ́нгꙋ
стопжнꙋ́ тꙋтꙋро́р, шн прен и́саі́а проро́кꙋ́ зи́че, стри́гъ кꙋтъре́ шн
нꙋ́ кръ́цѫ, шн катржмбица а́нѧцъ гла́сꙋ́ тъ́ꙋ, шн ма́рѣш зи́че, премꙋ́те
а́нѧтꙋ тесꙋ́е че́ла чебестещи десїѡнь, шн май нанѣте зи́че, а́нѣцѧ
шн нꙋ́бъ тѣ́мерец, шн дѣ́дь зи́че. Остени́там стрнгжндь, оу́скатꙋ
мнслꙋ́ гѫтлежꙋ́, шн Їѡа́нь богосло́вь ма стъборни́ка лꙋ́й е́пистоли́е зи́че,
Сокоти́нцвъ прекои́ кастьнꙋ́ пїа́рдец чѣ́лѣ че́ѧц лꙋ́крат, къмꙋ́ѧци а́шъ
альтори́ а́ꙋ е́шнп а́лꙋ́ме, ѣ́ръ павел а́ꙋзи, Къꙋ́тѧци кꙋ́м кꙋ ампрхатꙋ
оумбла́ци, шн до́мнꙋ́ зи́че, Єꙋ́ фъцнш а́м грѣ́нп лꙋ́мїй, шн а́трꙋ́ а
скꙋ́нсь на́м грѣ́нп нимни́ка, шн а́трѧлтъ лок зи́че Евлестꙋ́ де до́мнꙋ́,
къста́ ге, шн стрига́ зникжндь. Де́ сестошаѯъ чинева́ вїе къторъмине
шн съ бѣ. Вѣ́ѯ кѫ́тъ невоинцъ, кѫ́тъ ѡсжрдїе, кꙋ́м стри́гъ дꙋ́мне
зе́мска скрипту́ръ, шн ни́мени нꙋ́е съ причѧ́пъ? Шн ѣ́ръ фернчи́тꙋ́ павѣ
а́ꙋзи. Пъзи́нцвъ декжни, пъзи́нцвъ деалꙋкрѣторїи чей рѣ́ѣ, пъзи́нцвъ
де пѣ́ѧре, (а́деѯъ де е́ресꙋ́ри), Къꙋ́тѧци кꙋ́м оумбла́ци, къзи́леле сѫ́п
викалѣне, шн мꙋ́лте кадчѣстѣ сжи́ть а́дꙋ́мнезеещиле скрипту́ри, а́ле те
стамента́лꙋ́й че́лꙋ́й ве́кю шн че́лꙋ́й но́ꙋ, Ка́реле стри́гъ шн не дѣщѣпъ
пре но́й денлѣнѣ но́астрь, ѣ́ръ но́й фа́чем тот а́поврнвъ прекꙋ́м зи́че до
нꙋ́ прен и́саі́а проро́кꙋ́, Къ кꙋ оурекнле ло́р грехꙋ а́ꙋ а́ѯзип, шн Оки́й ло
нꙋ́ а́дормнп, О кжте шн че фѣлюриде скрипту́ри а́ꙋзи́м, шн нꙋ́ле пꙋ́не
а́мнпъ но́астрь, пе́нтрꙋ а́чѣѫ шн фъръ де рѣспꙋ́нсь не́во а́фла а́ѯїѡа
черчетори́й кжндь вабенн съ лꙋ́минѣзе чѣ́ле а́скꙋ́нсе але а́тꙋнъ рекꙋ́лꙋ́й, шн
съ вѣдѣ́скъ сфа́тꙋрнле нними́лор, кжндь бл шпдѣ жꙋдека́тл шн сѣ́кор де
киде къ́рцнле, де ка́реле а́кꙋ́м нꙋ́бъгъм са́мъ нинле а́скꙋ́лтъм, къчи къ
тоци но́й оумблъ́м пре́кале рѣтъчи́пъ, шн кла́ѣ чѣ дирѣ́пъ шн а́деѣъ
ра́тъ ѡа́млъсат, шн нѣ́м фъкꙋ́т ка́шн денчепꙋ́т, кжндь нꙋ́не стъпж
нїй пре но́й до́мне, прекꙋ́м зи́че проро́кꙋ́л, шн а́девъра́т ла но́й сꙋ́ пли
нип пророчѧ́ лꙋ́й дѣ́дь, че зи́че, шн сꙋ́ а́местекат кꙋ а́нмбнле, шн а́ꙋ а
въца́т фа́птеле ло́р, пе́нтрꙋ а́часта сжи́тем де тот смерци а́тот пъ
мжнтꙋ́л пе́нтрꙋ пъка́теле но́астре, шн ланон а́ꙋ а́жꙋнсꙋ сфжртнтꙋ́л бѣ
кꙋлꙋ́й прекꙋ́м сїрїе, Фъкꙋ́тꙋслꙋ́ шн пъсторїй лꙋ́пи, шн сѫ́нле здробите,
шн фо́аметь ла оу́ши, нꙋ́ фо́амете де пжи́не, шн сѣ́те де ля́пъ, че фо́л
мете де а́ꙋзи́рь кꙋбжнтꙋ́л лꙋ́й дмнзе́ꙋ, нинн оу́нꙋ́л дарѣ че нъ дѣ́ждꙋ́м
ще спре до́мнꙋ́л, съ нꙋ́съ деѯнедѣ́ждꙋ́скъ, шн нꙋ́бъ а́пристаци, бъ
зжндь май нанѣте шн привиндь пречела че а́ꙋзи, къ кꙋво́й сжи́ть, а́ѣе
дарѣ недѣ́ждѣ, къ нꙋ́ба фа́тмжнзи до́мнꙋ́л сꙋфлетеле дирепцилор, петрꙋ
а́часть фоамете зи́че дмнзе́ꙋ прен проро́кꙋ́л, шн бафн а́ѯилеле ля́чѣ, бою

а́дꙋче

ад҃уче фо҃амете пре҃пъмъ҃нпъ. Нъ фо҃амете де҃пъ҃ине, шн҃ сѣте де҃а҃пъ,
че фо҃амете де а҃вдрь кѫкъ҃нтѫл лъй д҃мнезе҃ѫ, шн҃ а҃гръй фрѣцнш, Шн҃ а
лерг҃нде дела рѣспрн҃т пѣнъ ла а҃пъ, кор черѣкл кѫкъ҃нтѫл до҃мнѫлъй, шн҃
нѫ҃лбор а҃фла. Веѯи кънѫзнче пе҃нтрѫ фо҃амет҃ѣ пѣнн҃й, че пе҃нтрѫ кѫ
бъ҃нтѫл лъй д҃мнезе҃ѫ. О҃ фо҃амете рѣ шн҃ стрнкъпъторе де сѫ҃флете,
шн҃ вѣ҃пъмъторе. О҃ фо҃амете причнл мѫ҃нчилор девѣчн. А҃часть фо҃а
мете а҃сте причнл тѫтѫрор фл҃пте҃лор чѣлор рѣле, А҃часть фо҃амете нѯ
код҃ѣще то҃алте рѫ҃тѣцнле, пре а҃часть фо҃амете вѣѯ҃нд҃ѫѡ май нл҃нте
проро҃кѫл д҃вдь кѣвне, стрѫгл лъй д҃мнезе҃ѫ ѯнкънд҃ь, д҃мнезе҃ѫл мѣе҃ѫ нѫ
тѣч҃ декъторь мне, а҃кѣ шн҃ пе҃нтрѫтоци чей некон҃тори шн҃ кредн҃нчош а҃ѫ
пророчн҃т ѯнкънд҃ь, шѣй ва хрѣъ҃нн пре ен а҃фо҃ам҃ѣ, шн҃ а҃тра҃лъ лок ѯнче,
шн҃ а҃ѯнлеле де фо҃амете сѣвор сѣтѫра, шн҃ тр҃ѣш милос҃нкь шн҃ а҃дѫрѣто҃рю
а҃сте до҃мнѫл, Хра҃нъ а҃ѫ да҃т҃ чело҃р чест҃ѣ те҃м де ел, а҃чѣст҃ѣ а҃ѫѯн д҃вдь
пе҃нтрѫ а҃чеа҃ черчет҃ѣѯъ скрнптѫ҃рнле, кѣ нѫ фл҃ѣмънѯеск҃ь нн҃чн сѫда҃пъ,
Сѣ҃черчет҃ѣ҃ѣ҃м скрнптѫ҃рнле фрацнлор кась нѫ фл҃ѣмънѯнм, кънд҃ь вл кенн фо҃а
мет҃ѣ чѣ стрнкъ҃пъторе де сѫ҃флете сѣле черчет҃ѣ҃ѣ҃м кась нѫ҃не а҃шъл҃ѫ шн҃ сѣ
не кльч҃ѣск҃ь то҃т вѫ҃нтѫл, пе҃нтрѫ кяре ѯнче до҃мнѫл кѣтръ чей л҃ѣне,
Вѣ а҃шъла҃ц҃ь не кѫноскънд҃ь скрнптѫ҃рнле, чяр҃кѣ ю҃бнтѫле ефн҃телеле скрнптѫ҃рн,
кѣ а҃сте а҃вѣцътѫ҃рѣ шн҃ пор҃нкь сѣпъ҃нѫ҃ск҃ь черчет҃ѣѯъ кѫ сѫ҃стен҃ѣлѣ,
черчет҃ѣѯъ шн҃ чяр҃кѣ, шн҃ вей а҃фла мѫ҃лт҃ѣ шн҃ не нѫмърат҃ѣ а҃вѫцге, шн҃
комо҃рѣ а҃скѫнсь а҃цярнѣ, кѫно҃лце д҃мнезе҃ѣ҃ска скрнптѫ҃рѣ, чяр҃кѣ шн҃
вей а҃фла, шн҃ дѣка вей а҃фла кнн҃де то҃алте кѫпе а҃и, шн҃ кѫм҃пърѣ цярнна а
чѣ҃а, а҃дек҃ѣ кѫноцн҃нца ча бѫ҃нѣ а҃дѫмнезе҃цнлор скрнптѫ҃рн, а҃трѫ кяреле
а҃сте а҃скѫнсь фн҃ѫ, шн҃ а҃дебърата а҃целеп҃чюне а҃пърнптелѫй, пре кяреле
дѣка а҃ѫ вей а҃фла҃ ферн҃чн҃т҃ вей фи, прекѫм скре, кѣ ферн҃чнтѫе о҃мѫл че
че а҃ѫ а҃фла҃т а҃целеп҃чюнѣ, черчет҃ѣѯъ ю҃бнтѫле вѣрн де҃ецн богат҃ вѣрн сѫра,
вѣрн слѫгъ сау слобод, бърбат сау мѫ҃ре, черчет҃ѣѯъ скрнптѫ҃рнле, кѣ
д҃мнезе҃ѣ҃ска скрнптѫ҃рѣ а҃сте сѣ҃рнтѫ҃рѣ а҃пол҃ѣ бѫ҃нѣта҃т҃ѣ, че сѣ вен҃нм
ла оурма кѫкъ҃нтѫлѫй, кѣ пе҃нтрѫ сфъ҃ршнтѫ҃л шн҃ пе҃нтрѫ проро҃чей мнн҃чно
а҃сте кѫкъ҃нтѫ҃л нострѫ, шн҃ пе҃нтрѫ дасклей чей мнн҃чнош шн҃ пе҃нтрѫ че
фѣрѣ д҃мнезе҃ѫ ерѣ҃нчн, кярей кѫрѣ каоу҃нлк ма҃ре стръ҃нсь де мѫ҃лт҃ѣ пло҃е,
шн҃ а҃ѫ а҃копернт шн҃ а҃ѫ рѣтъ҃чнт пре мѫ҃ци, шн҃ деоу҃нде сау ф҃тъ҃мпла҃т
а҃часта? Дъке а҃сте кѣ ден҃ некѫноцн҃нца шн҃ ден не а҃вѣцътѫ҃ра чело҃р ма҃
ма҃рн, кѣ оунде е҃ѫнть пѣсторей не а҃кѣца҃ци а҃коло сѣ стръ҃нгѣ шн҃ лѫ҃пей,
шн҃ прѣпъдеск҃ь сѫле, кяре дарь сѣ ѯнчн ф҃тъ҃ю, а҃ѫ пе҃нтрѫ сфъ҃ршнтѫ҃л но
стрѫ, а҃ѫ пе҃нтрѫ чей фѣрѣ д҃мнезе҃ѫ ерѣ҃нчн, шн҃ сѣ доведеск҃ь а҃вѣцътѫ҃рнле
ло҃р чѣле пъ҃стърнте? Де а҃цн а҃вѣ вр҃ѣме кѫ а҃дектърат҃ ле҃ш рѫшнна а҃вѣцъ
тѫ҃рнле ло҃р чѣле фѣрѣ д҃мнезе҃ѫ, шн҃ фа҃пте҃ле чѣле фѣрѣ кяле, че ма҃ре а҃сте
трѫда шн҃ мѫ҃лт҃ѣ ѣкѫкъ҃нтѫ҃л пѣнъ а҃деекоперн, шн҃ а҃ско҃ате ля нѣ҃л҃ѣ нек҃
рателе а҃вѣцътѫ҃рн. А҃сѣ де а҃часть да҃т҃ѣ требѫ҃це сѣ вѣ҃т҃ѣ҃деск҃ь ден сфн

теле скрипту́ри пре лу́чещ҃ъ , капре нице бръжа́ш ай лу́й х҃с , Пе́нтру́ а
чѣ́л шѝ де проро́чи кукя́ле сау́ нуми́нт лу́пи , шѝ де сѫ́нгур до́мнул х҃с , шѝ
де ферничи́ї апо́столи , шѝ нунумай лу́пи сау́ нуми́нт че шѝ стрикъто́ри ,
шѝ пъгъ́ни , шѝ ѫпротивничи , шѝ бръ́мяш , шѝ бикле́ни , шѝ хулито́ри ,
шѝ фъцарничи , шѝ фу́рн шѝ тжхя́ри , шѝ оу́ржц҃ , шѝ проро́чи мин҃чино́ш
шѝ да́скали мин҃чино́ш шѝ побъцунто́ри со́рби , шѝ ѫшъто́ри , шѝ фикле́н҃ ,
шѝ а́нди христи , шѝ ѫкръжбито́ри шѝ фи́й челу́й фикле́нь , шѝ со́фиче ,
шѝ фъръ дмнзе́у , шѝ лу́пъто́ри де дух ка́рїй ау́ хулинт дхул да́рулуй ,
къ́рора нулнеська е́рта ничи ѫбъкул де ѫкум ничи ѫче́л кїнто́рю , Пе́нтру
ка́рїй сѫ хулѣще ка́лѣ адевъ́рїй , ѫкъ спреачѣ́тъ шѝ фи́й викле́нулуй дїа́во
скїа́мъ , прекум а́уди къ́тръ ей до́мнул , къ бой сжнтецн дела́тъл
во́стру дїа́болул , шѝ тръ богосло́вул , а́жве сжнть коко́нїй дїа́болулуй ,
Тре́буе даръ ѫтжю пе́нтру ачещ҃ъ съчерчетъ́м шѝ апо́й пе́тру сфжршинту
вѣкулуй , шѝ съ сфжршим кубжнтул . Девѣ́ме даръ че а́у ажу́нсу ля
но́й сфжршитурилє вѣкурнлор прекумзиче апо́столул , шѝ сау́ ѫчпу́т вре́
мяле чѣ́ле рѣ́ле , шѝ фъръ де лѣцъ фоарте сау́ ѫмулцит , шѝ дрягостъ
чело́р му́лци сау́ ръчит , шѝ ѫшъльторїй сжнть му́лци , шѝ чей ръ́тъчиц҃
шнмай му́лци , Венѝци акум съ дешкиде сфи́нтеле къ́рци , ѫкареле афлжд
но́й сфи́нтеле хотъ́ръ пре проро́чи зик , шѝ пре апо́столи , кась нуне ѫшъ
лъм но́й , шѝ съ нуне ѫкъвуи́н де тот бжнтул дескълинїй шѝ бикляшугу
луй Ѡменѐскь , спре мещешугул ѫшъльчюнїй , съ нъ ръмжне́м жо , чесне
суи́м кусфинцїй оучиничи ѫферничитул му́нте шѝ съ а́узи́м дела пъсторюл
ностру чел бун зикжнд , лу́ци а́минте съ нуькъ ѫшъла́ци , шѝ Іѡа́нь ачѣ
стъ ѫц҃ зиче , сокотицивъ прево́й съ нъ пїжрдеци чѣлъ че а́ци лукра́т , а́ши
дерѣ шѝ па́вел , ведѐци кжнїй , ведѐц кум оумблац҃ , шѝ ачѣ́стъ веде
нуже́сте а́лтъ нимик фъръ нумай незик касънепъзи́м но́й дече́ж чене ѫ
шалъ купїжлъ со́лор , шѝ деде супіть аскунд лупул , шѝ ѫшалъ пречѐ
май лѣнеш , шѝ ка оу́н лукру фоарте требуничо , петутни́дниѣ съ зиче ѫ
думи́недее́щиле скрипту́ри , ачѣ́стъ веде́ци прнвегѣци , шѝ въргаци , нъ
нумай прево́й , чедетоатъ турма , ничи оу́ня дечѣ́ле че дефолосул но́стру
нау тъкут сфи́нта скрипту́рь , тръ мїе ѫмвине алъкръма , кжнд а́уз҃
преоу́нїй ден бесѣ́река но́стръ зикжнд , къ ачѣ́стъ нуле зик сфи́нтеле скри
тури , шѝ ачаста нунумай дела мирѣ́нн а́уз҃ , чешѝ дела че́ж че съ а́рятъ
ѫ́ѝ пъсто́ри , шѝ ци́н локурнле апо́столилор , шѝ але проро́чилор , тръ нуфа́
теле къ́рора жсте кукале съле зикъ . Ва́нде бой побъцунто́ри со́рби , шѝ
не ѫвъцаци , шѝ не ѫтъриці , карїй къ ѫфрумусецаци куханнеле , шѝ пъ
ръси́ц҃ кубжнтул а́уй дмнзе́у , шѝ служиці пжнтечелуй , къ́рора ле жсте
дмнзе́у пжтечеле шѝ слава , карїй луаци лапте́ле шѝ мїа́рѣ шѝ ка́рнѣ ту
мей , шѝ де со́н нубъ́е грижъ , пе́нтру каре , а́беци ада са́мъ ла ѯ҃са жу
децъторїй , ѫчекип бец҃ скъпа , не грижа́нд деатжта спъсе́нїе ⁘ Къ е́у

МЪРГЪРИ́ТЪЛ

вою а̂дъ́соце ↑кѣ кѫкжи́тѫл шѝ вою а̂рѣ́тл млй мѫ́лте мѣр↑тѫрі́й де́нъ́дѫ́м
незе́щиле скрипто́ри · шѝ де́й е̂ѫлі́й шѝ де́й проро́чи шѝ а̂пóстоли · кѫ а̂жѫ
то́рюл лѫ́й Хс · кл сѣсь а̂стѫ́пе то́лтѣ гѫ́ра че́грѣ́ще стрѫ́мвѣто́лте ·
кѫ́рѣ че́лорл че ю̂бе́скѫ кѫкжи́тѫл сѣлнсѣ лѫминѣ́зе и́ннма · де оу́́нде дарѣ
сѣ ↑че́п ? де́ла че́лл че а̂хѕи̂. Єѫ сжи́тѣ ↑чепѫтѫ́шѝ сфжрши́тѫл · че сѣ
стржнгѣ фе́ще ка́ре ми́нтѣ лѫ́й лле́л · шѝ сѣ лáсе то́лѣ грижа лѫмѣ́скѣ.
Зи́се дре́пть а̂ѫѣ́л домнѫ́л · Ведéци нѫкѣ ↑шѣлáци · кѣ мѫ́лци бор́ вени
↑нѫмеле мїеѫ́ кнкжи́дь · кѣ єѫ сжи́тѣ Хс · шѝ премѫ́лци бор́ ↑шѣлл · ши
пѣр́ пѣ́кцинвѣ пребой де́ проро́чи минчинэ́ш · ка́рїй бор́ вени кѣтрѣ во́и кѫ ↑
брѣкѣмжнт де сóле · пѣр́ѣ педе́нлѣѫ́нтрѫ сжи́нть лѫ́пи рѣпи́тори · чесѣи
кѫно́щеци пре́ен де́нро́лда ло́р · а̂деѫ́кѣ де́нкѫби́нте · де́н проро́чїл чѣ ми
чино́лсѣ · де́нфѣцѣрге · де́н слѣ́вирѣ чѣ рѣ · шѝ дни́ хѫ́ла ло́р сѣи́ причѣпе ·
кѣ нѫпоа́пе помѫ́л че́л пѫ́пред сѣ ф́а́кѣ ро́лдѣ бѫ́нѣ · кѣто́т помѫ́л де
перо́лда лѫ́й сѣ кѫно́лще · а̂ѕлл шѝ во́й пре оу́нїй кл а̂че́щѣ де́н ро́лда ло ·
а̂деѫ́кѣ де́н кѫби́нтеле ло́р сѣи́ кѫно́щеци · шѝ дѣка ↑и́вец кѫно́ще нѫ́лѫ́л
пре́н ка́селе во́а́спре · ни́чи лези́чеци сѣсѣ бѫ́кѫре · ни́чи сѣи́ ↑требц ни́чи сѣ
лерѣспѫ́деци кѫкжи́нть · нѫлепъдацѣ мѣ́ргъри́тарнле во́а́тре ↑ни́ннтѣ ло́р
чебѣ пѣзи́ци де а̂лѫ́тѫ́л ло́р · а̂деѫ́кѣ де ере́сѫ́л ло́р · ни́мени де́н бо́и сѣнѫ́се
мѫни́е пре ми́не · кѫ дѫ́нзѣ а̂сте че́л че́ грѣ́ще · а̂скѫ́лтáци · шѝ пре бо́и вѣсоко́нци · шѝ пребо́лѣ
тѫ́ма · ведéцѣ пре кжни · ведéцѣ пре фѫ́ри · кѣ че́ла че нѫ́ ↑тѣ́рѣ пре́н оу́шѣ ↑
стѫ́лѫ́л сѫлор · чесѣ сѫе пѣ́рѣ ю̂рилѣ · а̂че́ла фѫ́р а̂сте шѝ тѫ́жа́рю · Шѝ пѣ́р
зи́че пе́трѫ е́и · Че́ла че нѫ́е кѫми́не · а̂дѣ́се · ↑проро́книл ↑м а̂сте ми́е ·
шѝ пѣр́ кѣтрѣ е́и зи́че · Во́й дела пѫ́тѣ во́стрѫ дїа́волѫ́л сжпец · ши пѣр́
Ва́й де во́й кѣ а̂кидеци ↑пѣрѣци́л че́рюрилор · кѣ ни́чи во́й ↑тре́ци · ни́чи пре а
цїи́ е̂ѣвіе лѣ́еци · ши ↑тре́лѣтѫ́лоѫ́ кѫрѣ́ш зи́че · Ко́й нѫ́сжи́пеци де́н о́нае
мѣ́ле · Ке́зи кѫ́м кѣдѣ́це ши рѫ́шинѣ́зѣ петю́тинди́нѣ дѫ́мнѫ́л пепѣгжни ·
ши пре́ е́ретичи · ка сѣнѫ́не рѣпѣчи́м ной ? со ю̂бире де́ со́лмени неспхсѣ · со
мина́ѣ непокести́нѣ · со бѫ́нѣтѫ́те неа́сѣмжна́тѣ · че́ѫом да́ домнѫ́лѫ́й
пе́нтрѫ а̂чѣ́стѣ то́лте ? со ко́й пѣстóрилор́ · ши ↑пре́ѫ́нѣ кѫно́й пѣстóри ·
ка́тѣ пѫци́не де́нчѣ́ле мѫ́лте а́мѣзи · кѫ́м кѣ петю́тинди́нѣ непорѫ́нчѣ́ще до́и
нѫ́л сѣнепѣзи́м · ши стри́нгѣ пре́н сфи́нтеле е̂ѫлі́й · Ведéци · Прибегѣ́ци · Не
бо́нци · Сили́ци · ши нѫнѫ́май пре́н е̂ѫлі́й · че ши́ прин пѫ́рѣтѣторі́й де дѫ́мнѫ́ѕ
Проро́чи · ши пре́н кѫкжнтѣторі́й де дѫ́мнѫ́ѕѫ́ а̂пóстоли · а̂чѣ́стфш зи́че · кѣ ↑
трѫ́тоци а̂че́щѣ е́л грѣ́ще пре́кѫ́мкѫ · шим мѣ́ргѫ́рисѣще кѫкжи́тѫл Па́вел
Зикжнд · Че́лѫ́й че́ грѣ́ще ↑трѫ́ ной Хс · Шѝ сѣ а̂дѫ́чем да́рѣ ла ми́жлокѫ
пре́ Богосло́вїй а̂пóстоли · ши сѣ лѫзи́м деллеи́н че́ не↑ва́цѣ пе́нтрѫ че́й фѣрѣ
дѫмнѫ́ѕѣ ↑ретичи · Спѫ́нене но́лсо ферничите Пе́тре ка́ре тѣ́ѫ ферничи́т дѫ́мнѫ́л
ѣс Хс · Спѫ́нене пе́нтрѫ че́ж че́ ↑шлле · ши во́р сѣ а̂мѣцѣ́ск тѫ́рма лѫ́й Хс ·
пре ка́рѣ цїсо́лѫ да́т · ши цїсо́лѫ ↑кредницлт́ май ма́рвле пѣстóрю · ши сокотн
торюл

www.stavropoleos.ro

торюл сѫфлетласѫр номастре, спѫне кѫтецлѫ дърѫйт Дхѫл чел Сф҃тъ, шн
ѧтърѣце тѫрма тл҃ асѫпра лѫпилор челор аскѫнши кл҃ шн даскалѫ тѣѫ Хс
дмнѫл нострѫ. Ферічітѫл Петрь зисе. Ачаста кѫнолщеци ѧтжю, кт҃ѧ
зилеле чѣле деапой корвени батжокѫритори девор оумбла дѫпъ софтеле лор,
шн кр҃ъ зиче, Денпрѫвой съворфче даскали минчиноши, карій ворскоате е
ресѫри деперире, шн себор лепъда дѣ стъпжнѫл карет҃ѫ кѫмпрат҃ пре ги, шн
мѫлци бор оурма ѧшелъчюній лор, акторра плата нѫка зъвѣки, шн періръ
лор нѫва дормита, фій блестъмѫлъй, кѣчи аѫ алъсат кале чѣ дирѣпть,
шн оумбл҃ѣ дѫпъ ѧшелъчюнѣ мінцій лор. Ачѣстѣ аѫзи Петрь чел адевъра
ферічит Петрь, Піатра кредінцій пре карѣ адзидит Хс бесѣрека. Петрь ка
релецине кенле ѧтърѣцій черюлѫй. Петрь карелеаѫ ѧмблат дѣсѫпра калѫ
рилор мърій, юбиторюл чел фіербинтеал дмнѫлѫй Хс, карелеаѫ сѫморжит пре
симіок фърмекъторюл ла Рѫма, каоуй кърховникь апостолилор шн май маре,
пре тлхарюл шн фхрѫл чел май маре, шн оученикѫл діаволѫлѫй ересѫри.
Ашиждерѣ шн Іѫан аѫзи, амке сжнт лѫкрѫрile діаволѫлѫй. Беци кѫм
грѣще Хс ѧтрѫтоци? Пентрѫ кѣ шнла Євлаіе ачѣстѣ аѫзи кѣпръ ачѣа.
Кѣ вой сжнтеци дела татѣл бострѫ діаволѫл. Шіѫ пре мѫлци кѣ зикѫ, кѣ
шн пре ачѣа дмнзѣѫ мѫзидит, Зикжнд, кѣ фѣръ де дмнзѣѫ нѫсаѫфлкѫт
нічиоуилѫкрѫ, некѫноскжнд чѣ сжнт ачѣлѣ чегрѣѣскѫ, нічи пентрѫ чѣле чѣ
адевіръзъ, кѣ ѧсѣ кѫмкѣ дмнзѣѫ мѫзидит ачаста шн ѣѫ Сзикѫ, дарѣ
съфлкѣ фѫлѣте бѫне, ка съвлеоурмѣѫм лор, шн нефічем фіилѫй дмнзѣѫ прин
дирѣпта кредінцѣ. Чѣ съне ѧтоарчем ла оурма кѫкжнтѫлѫй, Іѫан аѫзи
шн акѫм мѫлци антихрнетн саѫфлкѫт, шн пр҃ъ зиче. Сокотіцивѣ пре кой
ка съ нѫпіардецичѣлѣ члц лѫкрат, кѣ мѫлци ѧшелъторі саѫ ърѣтат ѧлѫме.
шн пр҃ъ. Юбиціпор нѫкрѣдец ѧтот дѫхѫл, адекѣ ѧтоатѣ ѧѣцѣѫра нѫкрѣ
дец, чѣ испитиці дѫхѫріледе сжнт дела дмнзѣѫ. Кѣ мѫлци проорочі мін
чиноши аѫвенит ѧлѫме, шн пр҃ъ зиче. Дева вені чинева кѣтрѣкой шн нѫ
ва адѫче ачаст ѧѣцѣтѫрѣкѫѣл, съкѫл пріімиці ѧкасе, шн нѫ зичец
бинѣй фн, кѣ чине ѧлва чѣрка дѣ сѣнѣтате съ ѧсоцѣщекѫ фаптеле лѫй чѣле
виклѣне, шн пр҃ъ зиче. Тот чѣла чѣ кѣлкѣ шн нѫ стѣ ла ѧѣцѣтѫра лѫй
Хс нареа дмнзѣѫ. Ачѣстѣ зиче Іѫань фіюл тѫнетѫлѫй, чѣл юбит мій
мѫлт декжт тоци сфнцій, чѣла чаѫ ѧтърит бесѣрека дін марінѣ лѫміій пѣ
нѣ ѧмарцине, Іѫан карелеаѫ астѫпат гѫрнле еретичілор кѫ богословіа. Іа
кѫвѣ наѫзн? Орічине ва врѫсьфіе пріятин лѫмій, сьфаче врѣжмашь лѫй
дмнзѣѫ. Аскѫлтаци тоци карій въ ѧпріетеници шн мжнкаци кѫ еретичій,
рѣспѫнѣь дѣ доседире кѣ сжнтец врѣжмашн лѫй Хс. кѣ нічи чѣла чѣ съ ѧпріе
тенѣщекѫ врѣжмашій ѧпівратѫлѫй, нѫполте сѣфіе лѫй пріятен, чѣ ѧкѣ
нічи ѣтрѣи нѫе врѣдникѫ, чѣ ѧпреѫнѣ кѫ врѣжмашій ѧла бор пімрде. шн
Іѫда аѫзи лѫй Іаксн. Ърѣтатѫсаѫ Оарекарій сѫменн чѣн дедемѫлѣ чѣ
скріш майнайнте спре ачѣстѫ пѣкат пѣгжни, скимбжнд дарѫл лѫй дмнзѣѫ

спре

спрѐ некъртаці́е ꙗ шѝ дѐ сѫ́нгъ́р стътъ́нъ́а́ шѝ дмн҃ъ́а́ їс̃ хс̃ лепъдѫ́нд҃ъ́се · шѝ мр҃ъ ꙁи́че · Авре́миле деа́по́й себо́рфа́че ба́тѫкъри́то́ри ꙗ шѝ кор҃ъмбла̀ дъ́пъ по́фтеле ло́р҃ чѣ́ле нелъгра́те · А́ша̀ сѫ́нт҃ че́ѧ чѐ пентре́кѣ кѣ́аца ло́р҃ фъ́р҃ъ фрі́къ кѫ́м по́т҃ · Нъ́сэри фъ́р҃ъ дѐ а́пъ ꙗ прекарі́й ѳ шѝ по́р҃тъ фе́че кѫ́нт҃ · Сѫ́нтѣле рътъчи́те къроля́ча ѳтъ́нъ́ре́кълъ́й ѳ́ѣчи сѣ́пъꙁѣце · Ачѣ́стѳ шѝ а́лте але манмъ́а́те нѐ ѳ́ка́цъ бъ́нъ́а́ і́ѳ́ѳ · Ки́нсэ дѣ́р҃ъ шѝ тѫ̀ Па́кле ꙗ Ка́съ́а́ че́а́ а́ле · Спъ́нене шѝ тѫ̀ дъ́пъ дѣ́р҃ъ́а́ чецисѫ́ дѣ́ип҃ дела дмн҃ъ́ъ́ · Спъ́нене но́сэ пентрѫ́ ачѣ́стѫ́ кѣ́к кикалѣ́н҃ · Кѣдѣце прѐ лъ́пій чѣ́й ѧскъ́ши · Фъ́ыншꙁъ шѝ рѫ́шинѣꙁъ прѐ фъ́р҃ій шѝ тѫ́ха́рій тъ́рмей чѣ́й сфн҃те а́лъ́й хс̃ дмн҃ꙁъ́ль нострѫ́ · Па́вел а́ѫꙁ҃н҃ · Ѥ́ѫ щѣ́ѫ кѣ дъ́пъ сфъ́р҃ши́тъ́а́ мі́е́ѫ во́р҃ бенѝ лъ́пи гре́й ла бо́й ꙗ ка́р҃ій нъ́левафи ми́нь дѐ тъ́рма мѧ̀ · Ке́ꙁи ѧспъмѫ́на́ре де кѫ́бѝ́н те а́ле проро́чнло́р҃ ꙗ пре́ѫнѣ шѝ а́ле а́посто́нло́р҃ ꙗ · Ве́ꙁи прѐ богосло́би кѫ́м҃ и съ токме́ѕкѫ ꙗ кѫ́бѝнте петѫ́ти́нд҃ни́ѣ пентрѫ́ чѣ́й фъ́р҃ъ де́д҃ѝнꙁъ́ѫ ере́тичи нѫ́ ми́нд҃ъ́й прѐ е́и кѫ́йни шѝ лъ́пи · прекѫ́м шѝ а́юрилѣ па́вел ꙁи́че · Веде́ци кѫ́ъ́ нїй ꙗ ведѣ́ци лѫкопъто́рїй чѣ́й рѣ́й ꙗ ведѣ́ци тъ́а́рѣ ꙗ ведѣ́ци сѣнѫ́фїе чинева съ бъ́ѧша́ле прин҃ фило́софїе шѝ деша́рѣ ꙗ ѧшелъчю́не · Кѣ́ѫца́ци кѫ́ дѣ́ѳ́ѝнѣсь кѫ́м҃ ꙗ мѣ́ѫца́ци кѣ ꙁи́леле сѫ́нт҃ ви́кѣ́не · чѣ ерѣспѫ́нсь ба да а́чела чеба а́ѫꙁ҃н҃ а чѣ́сте ѧвъцъпъ́ри шѝ сева леневѝ ꙗ шѝ ꙗ тра́лѣ лѫ́кь тр҃ъ ꙁ҃че · Ѧвъцъпъ́ри демѫ́лте ѳ́ѣлнери шѝ ѳпр҃ъ тр҃ѣбъ нѫ́ле пр҃ѣ прїими́реци ꙗ шѝ тр҃ъ де о́мѫ́ль ерити́кѫ́ дъ́пъ сѫ ѧвъцъпъ́ръ шѝ а́дсэа ꙗ фѫ́ци дела е́ · шѝ тр҃ъ о́ѧменїй чѣ́й вики́ни шѝ крѣ́ѫжнторн во́р҃ прокопѫ̀ ма́й спрерѫ́ ꙗ ꙗшелѫ́нд҃ шѝ ꙗшелѫ́нд҃ъ́се · Де ѧскѫ́лта́ци тр҃ъш чѧ чекъ ꙗ прїетени́ци кѫ́ е́и ꙗ кѣ ла чѣ́й спѫ́рка́ци немика нѫ́ ѧсте кѫ́рат ꙗ кастекѣпа́ци де́ фурці́ѧ чѣ́ бине ѧсѫ́пря ло́р҃ · Дар҃ъ кѫ́ѣ бъпѫ́н гъри́ѣ кѫ́ е́и ла девѳътъри ꙗ кѫ́й ꙗ дѣ́ѳ́ѣꙁници девъпрнчещѫ́нци кѫ́ дѫ́мнеꙁе́щиле шѝ ꙗ фрикоша́теле тѧ́не а́ле лѫ́й хс̃ ꙗ · Ѧ́ѫнлѫ́ꙁиц҃ прѐ ферічитъ́а́ Па́вел ѳтри гѫ́нд҃ · Къ нѫ́пѫ́тещи съмѫ́нка́ци шѝ ден мі́са дмн҃ъ́лѫ́й ꙗ шѝ ден мі́са дрѧ́чй ло́р҃ ꙗ · Е́шници ден мижлокъ́л ло́р҃ ꙁи́че Проро́кѫ́ ꙗ шѝ денекъ́ра́т нѫ́ъ ѧтинц҃ · О́ре ѧскѫ́лта́цинне ла ачаста че́ꙁи́чем ꙗ · О́ре плека́цинь спрѐ ачѣ́стѣ ꙗ · Ѧ́ѫ ѧ́ꙁдарѫ́ о́сѣни́м шѝ грѣ́ни́м кѫ́нт҃ · Ѧ́ съ пентрѫ́ чѣ́ѧ чебо́р҃ ꙗ шѝ съневое́скѫ́ съ ѧ́ѫꙁ҃ кѫ́кѫ́нтъ́а́ шѝ съ́ ла́кѣ ꙗ нѫ́мъкою мъ҃нїѧ ꙗ ничи вою ꙗчепа̀ кѫ́бѝ́ителе ѧ́ѫй Па́вел · Чѣ ачѣ́стѳ шѝ тр҃ъ ꙁи́кѫ́ шѝ ѧскѫ́лта́ци · Нѫ́кѣ ѳ́ачец҃ кѫ́ и́пъни дъ́кѣ ꙗ тра́лѫ́т҃ ки́п кѫ́ чѣ́й некрединчоши ꙗ пентрѫ́ кѣ чѣ ꙗ пре́ѫнѫ́ре ѐ ѧ́ѫми́ней кѣтръ ꙗ тѫ́нѣрекъ ꙗ · О́ѫнде сѫ́нт҃ чѣ́й дѫ́ржи кѫ́ гѫ́ра ꙗ шѝ чѣ́й дешъръци рѣ́й грѣнтори ꙗ чѣ ꙁи́кѫ́ кѣ нѫ́сѫ́нт҃ ачѣ́стѣ ден҃ сфн҃та скрипту́ре ꙗ кѣ́рора ле а́сте дмн҃ꙁѫ́ пѫ́нтечеле шѝ слава ꙗ шѝ юбе́скѫ́ то́т҃ чѣ́ле пъминтеци ꙗ ꙗ ачѣ́стѣ ѧ́ѫꙁ҃н҃ Па́вел ростѫ́ла бесѳ́речїй ꙗ Ка́съ́а́ чѣ́л а́ле · Чѣ́л мѫ́лт҃ лѫ́пътъторю шѝ кинтѣ́ꙁѫ́ Па́вел · Лъ́ѫта чѣ кѫ́вїе́рѫ́ дѫ́мнеꙁе́ескѫ́ · Пропокедѫ́нторю лѫ́й хс̃ ꙗ шѝ скрїнторю́л ꙗ ѧ́ѫцъ́тхрилор · Тръ́мбица кѫ́кѫ́нтѫ́лѫ́й ꙗ Рѝтъ рю́л бъ́ней кредѝнце · Мрѣ́жа лѝмбилор ꙗ · Ши ꙗ́ѣ ферічи́цїй шѝ богосло́бїй ѧпо́столи ꙗ ачѣ́стѣ шѝ а́лтеле маймѫ́лте а́ѫꙁ҃ пентрѫ́ чѣ́й фъ́р҃ъ дмн҃ѣ́ъ шѝ ·

некредиncюшн еретичи. Ѣр Пророчїй маи-лиитє шн ен асѣмент ахзи, че требуе ли адуче шн преджнший ла мнжлокь. Кѣ Дѣдь ахзи. Нжстє гу рлор адекърь. Шн ѣр зиче, Доамне прѣчѣж чѣтѣ оурѣцкѫ ми оуржт, шн пентрѫ брѣжмлшїй тѣи мѣпіопїжм, кѫ десѣкършит оуржюне ли оуржми прѣен, трѫбрѣжмашн мнсѣфѣчѣ мѣ. Шн целепѣтѫл Соломонь ахзи. Кѣ чен некѫрацн сѣфѣцтрескѫ афнкѫрацн. Шн ѣрь зиче, Фїнле сѣ нѫтє шлле бѣрбацн некѫрацн, нічи сѣмерцн кале кѫен. Шн Пророкѫль Исаіа ахзи майкжрто кѣ дмнезѣѫ грѣжще прин Пророкл. Фїй амнвскѫ шн ам фнвлцат, ѣр ен сѫлепѣдат демине, шн ѣр зиче. Нѫстє ате бѫ кѫрѣкѫ некѫрацїй, зиче дмнѫл. Оаре ажѫнгь ачѣстѣ ахсѣ адѫчем ла ми лок претоци пророчїй карій зикѫ асѣмент кѫачѣстѣ? Ѣр ажѫнгь шн а чѣстѣ кѣтрѣчеж челїй драгѫ сѫлефакь, кѣ чела ченѫ аскѫлат декжте ахзи, нічи чѣле маймѫлте нѫлева аскѫлта. Ѣр фкш м сѫмлй зѣвѣвн лакѫвинтеле лѫй Дѣдь, сѣведем кѫм арат шн доведѣце викалешѫгѫл челе скѫнсь чѣ астефтрѫен шн зиче, Нѫстє фгѫра лор адевѣрь, нима лор е дешарѣ. Ѣзн фцелѣцерѣ Пророкѫлхй кѫм доведѣци, шн десопере, шн рѫшинѣѕѣ прѣсѫвиторїй чейрѣй, кастнѫнерѫтнчи но? Ахзици православнчилор, шн нѫкѣ аместекацн кѫ еретичїй. Дскѫлцинѣѕѣторилор шн кѣ кѫтремѫрацн, шн нѫтѣчецн, чѣ мѣртѫрисици викалешѫгѫл пѣгкивѫпѣцїй ло. Нѫдацн локѫ дїаколѫлѫй. Нѫлѣсацн оѫшѣ лѫпилор. Оѫрмацн пре фрнчнтѫл апостол Петрь, кѣ хѫлиндь ларжми ачел де трей ори блестемат симон, шн зикжнд, кѫмкѣ лѫфостѫ ел пѫтѣрѣ лѫй дмнезѣѫ, ѣр Петрь нн мкарѣ оѫнча нѫштѣкѫт нічи лѫрѣѣдат, чѣ вѣдиндѫл пре ел шн мінчино сіо цжндѫл, шн тлхарю шн потрівникь лѫй дмнезѣѫ, шн сѫрпжндѫл лѫ дат пїгрѣзѣрїй. Дшиждерѣ фкѣ шн пѣфїѫл лѫй (ѣр майкжрто ла дїаколѫлѫй) прѣспѫрікатѫл мѫндань, шн некратѫл шн фѣрѣ дмнезѣѫ, фпрѣнѣ кѫ драсо прфкѫрве, вѣдиндѫл сфнтѫл апостол кѫ мѫлтѣ осжрдїе, шн довединдѫл кѣ астє фѣрѣ дмнезѣѫ, шн мінчино асѫпра лѫй Хс, шн пророкь мінчино, нѫ астѫпат шн мѫ легат пжнгѣрита лѫй рѫь, фтрѫ нѫмеле лѫй Іс Хс, непѫтжнд май рѣѣда сау сѫфері кѫ фдѫлѫнгаре декрѣме Хѫ ла лѫй. Дша фачец шн кои сѫ пѣсторилор, шн нѫвѣ фпрѣѫнацн кѫ лѫкрѫри ле чѣле неродниче але фтѫнѣрикѫлѫй, че майкжрто фкѣ сѣшикѣдниці, прекѫ лѫфѣкѫт шн апостолїи, шн тлтѣлѫй дмнезѣѫ Дѣдь, карале лѫ фѣкѫт пентрѫ ачещѣ мѫлте трѫде, шн мѫлте неконице, вѣдиндь шн арѣтжндь, шн стригжндь кѣтрѣ дмнезѣѫ асѫпра лор шн зикжнд. Пнтькжндь пѣкѣ тошїй доамне себор лѣѫда? Рѣспѣцшй прѣ ел фтрѫ пѫтѣрѣ тл, Дѣле лор дѫпѣ фаптеле лор, Доамне фчетатѣ тл кипѫл лор спл блтжокѫрещи кѣ ѫѣлѣ чеде сѣвършещи тѫ, ей лестрикь. Шн ѣрь стрѫгл Дѣдь фѣкжнд рѫ цикѣтрѣ дмнезѣѫ, ка сѣвіе ел сжнгѫр сѫплинѣскѣ пофтл лор, шн зиче. Доамне плѣкь черюрнле шн тепогоарѣ, Доамне нѫзѣвѣвн, Дегрѣбѣ стне

кѫпринзе пре ной майнаинте ѳ дѫгрьрнле тале домине . Дечи юбиторюл деоа
мени дмнзѣѫ карелеа съмжнтѫиаскъ тоци оаменїй , шн съвїела кѫноцин
ца адевѣрѫлѫй , чел чѣе апролпе тѫтѫрорь челора чел кѣмъ пре ел ѳтрѫ аде
вѣрь , наѫтрекѫт кѫаѫзѫл , нячи аѫлепдат рѫтвчюнѣ сфнцилор , че аѫпле
кат черюрнле , шн саѫ погоржт шн тоате лѣѫ токмнт спре мжнтѫирѣ нѣмѫ
лѫй нострѫ , шн тоате лѣѫ арътат , фпкжнд шн ѳкъцжнд , апой кржнд
спарате кѣ кжци борсъфїе маймари бесѣречилор , ашатребѫе съгонѣскъ пре
еретичи . Ѫфѣкѫт ейчю де црѣнгь , шн ѫѫ ѳтрат шн ѫѫско претоци ден
бесѣрекъ шн ѫѫ гонит зикжнд . Касамѫ ѫсте кась де рѫгъ , шн бой оа
фпкѫт кась де тжлхари . Ѫскѫлтаци маймарїй бесѣречилор , кѣ пентрѫ
бой ѫѫ арътат пиадъ бѫнъ кась оѫрмаци дѫпъеа , шн съвъпъзици делѫпи
детоате пжрцнле , шн съй гонци , шн пъзици тѫрма невътъмат . Шн
дѣкаѫско претоци афлрь , адекъ пречѣ че кѫцета ѳтрнвъ , апон аспѫ
шн пѫстїнрѣ лор , шн стнцерѣ чевастъевїе ден нѣм ѳнѣм челора че кѫцетъ
чѣле ѳтрнвъ зикжнд . Ѣѣ себа лѣе каса воастрь пѫстїе . Бѣзи кѫ
те кѫвинте саѫ фпкѫт , кѣ врѣжмашїй , шн викѣнїй бесѣречїй , адекъ
еретичїй ѳтоате нѣмѫриле съдаѫ перирїй , дѫпъ кѫкжнтѫль домнѫлѫй чаѫ
зи . Кѣ тоате съдирѣ ченѫсаѫ съдит пърнителе мїеѫ себа дѣрѣдъчина ,
прекѫм ѫѫ шн фестѫ , кѣчи кѣ ел оаѫфъкѫт ачаста ѳтжю шн саѫ арътат .
Кѣ дѫпъ ѳнѣлцарѣ лѫй ла черюри , кѣ саѫ лѫптат кѫ ен феричицїй апос
ли . Шн апой дѫпъ ачѣщѣ , домнедъецилае лор ѳвъцътѫри , шн даскалїй
бесѣречїй , шн чѣледѫпъ врѣмн сфнте съборѣ кяре саѫ фпкѫт пре ачѣщѣ де
рѣдъчинжндѫй , адекъ пре чѣ ченѫсаѫ покъинт , кѫ дат спре пїерзаре
дѫпъ кѫмесври . Кѣкей пїжрде претоци чѣ че грѣѣскѫ мчнчюна . Ѫѫ
наѫ пери шн саѫ прѣпъдит тоци пентрѫ фѣрѣделѣцѣ лсѫрь ? Кѣ кѣоуде сжнт
чѣ че съпѫптѣ ѳтѫнчѣ кѫ бесѣрека , ѳтърнци шн пѫтѣрни , шн ѳцелѣпци ?
ѫѫ нѫсаѫ ржжпит , шн ѫѫ перит какѫм нарфнфость ? оуѫнде ѫсте ѳфїе
бжнтарѣ , шн семецїа жидовилор ? оуѫнде ѫсте симон фѣрмекътторюл ,
еретикѫл чел маймаре ? оучникѫл дїаволѫлѫй шн ал жидовилор , шн ѳнлн
те алерѣътторюлѫй ѳтихрнст ? оуѫнде ѫсте чел рѣкъпъскѫт деел , мѫндан ,
намѣсникѫл хѫлїй шн некѫрѣцїа лѫй , ерхѫл рѣѫтъцилор , кѫ чѣле
доасо прѣкърве , шн ѫлтеле кжте ет грѣѣскь але лор оуржте , шн скжбнте
шн некѫрате , фапте карелае нѫсѣ кѫде съсѣ арате ? пентрѫ карелае зичѣ шн
апостолѫл пѣтрь , кѣ чѣле ѫскѫнсе чесѣ фак де джшїн , гроза ѫсте ѫсѣ
шн грѣѣ , оуѫнде ѫсте маркїон ? оуѫндее оуалїе ? оуѫндее манинде ? оуѫ
дее василнде ? оуѫндее нерсон ? оуѫндее Іѫлїан ? оуѫндее арїе ? оуѫндее не
сторїе ? оуѫнде сжнтъ тоци чѣ че съпѫптѣ кѫ бесѣрека ? кѫм зиче шн
дѣдь , ѫкѫнжѫратѫмлѫ кжнни мѫлци , ѫѫ наѫ перит тоц шн саѫ рѣсипи
пентрѫ хѫла лор шн саѫ ѳзгонит канице лѫпи ? пентрѫ квшаѫ афлат ѳ
потрибничїй шн витѣжїй рѣзбойничи шн пъстори , преман марїй бесѣре

чилор

чилор карїй аѫфóсть дѣремиле ачѣлѣ, прeфирчицїй бъръ́яци, Аѣсъ мѫ
тъ сѫсебире бедéй дѣтре пъсторїй чéй де âтѫ́нчѣ ши дѣтре âчéщи де âкѫ́м,
âчéа аѫфóсть лѫпътъторй, кáрe âчéщѣ фѫгъторй, âчéа неконторй, кáрe
âчéщѣ мжнкъторй, âчéа дѣфрѫмѫсецà кърци ши дѣвъцъторй, кáрe âчéщѣ
хáйне ши ржсторй, кáрe âчéщѣ канще нъмúнци лáсъ сѫ́ле ши фѫ́г, кáрe
âчéа шлѫпѫ́ сѫфлетѫлй пéнтрѫ сѫ́и, ши âѫ оѫ́рмáт пъстóрюлѫй чéлѫй бѫ́н
домнѫлѫй нóстрѫ їс хс, сѫферúче дè âчéа бъръ́яци, âкóрда нѫ́меле сѫ
скри дѣкáртѣ вїéцїй, декáрїй сáѫ спѫмжнтáт дрáчїй, ши сáѫ кѫтремѫра
ерétичїй. пéнтрѫ карїй сáѫ âстѫплáт тóате гѫ́риле чéлор чегръéски стрж
бътъц. Âмбúне дáрѣ съ́нк ши éѫ âстѣмене кѫ дѣ́дѣ, кáреле сúнтѣ плж
гжндь, оѫ́нде сжнть мúлеле чѣ́ле дè дѣчепѫ́т дóамне? Съ́нк ши éѫ лъ
крѣмжндь, оѫ́нде âсте ферчúта âчѣа хóрѣ âепискѫпилор, ши âдáскали
лор, карїй стрълучїà дѣ́ме канще лѫмúни, цинжндь кѫ́кжнтѫ кїéцїй?
Дáрѣ чè не сѫпрѣще съ âдѫ́чем ла мúжлок ши пре âчéщѣ: дéн чéй мѫ́лци пѫ
цúни. Деврѣ́ме че поменúрѣ лóр âсте сфѫ́нцире сѫфлетѫлѫй? сѫ́нде âсте
Евóдїе, мúрѣзма бесѣ́речїй, ши намѣ́снúк ши оѫ́рмъторю сфѫ́нцилор âпó
столи? оѫ́нде âсте Нѫгатїе апъкáшѫ лѫй дмнзéѫ? оѫ́нде âсте Дїѫнúсїе
пáстрѣ чéрюлѫй. оѫ́ндее Їполúт чéл прѣ дѫ́чѣ, ши кѫ бѫ́нѣ дрáгосте,
оѫ́ндее мáреле Васúлїе, чéл кѫ пѫцúй дѣтóкма кѫ âпóстолїй. оѫ́ндее Âда
нáсїе чéл лáком де ерétичи? оѫ́ндее Грúгорїе âлдóнлѣ богослóв, сѫстáшѫ
лѫй Хс, чéл небúрѫйт. оѫ́ндее челалáлѣ тúзѫлѫй. оѫ́ндее Ефрúм
мжнгъáрѣ чéлор дѣтристáци, побáца тúнерилор, дѣндрептáрѣ чéлор покъи,
сáбїа чѣ кѫ дóасо âскѫцúте âсѫпра ерúтичилор, ши васѫ́ дѫ́хѫлѫй сфúнть
ши âлѣѫнътъцилор? Кéзи кѫ́тѫе мúжлокѫ́ ши сѫсебúрѣ ферчúцилор ши
сфúнцилор âчéлора бъръ́яци, де âчéщѣ чесжнть âнбремúй де âкѫ́м. Щúх ши
пре âлцїй пѫ́ртътори де дмнзéѫ дáскали, чедестѫ́л âсте декжц âм зн,
âчéа прекѫ́м âм зн шлѫпѫ́ сѫфлетѫлóр пéнтрѫ сѫ́и, кáрe âчéщѣ лáсъ
сѫ́ле ши фѫ́г, âчéа âѫфóсть тáри ши кѫкѫбжнтѫ́ ши кѫ лѫ́крѫ, кáрe
âчéщѣ лабáни ши лâгонúсите ши лакáй ши ла катжри, ши мошúй ши чи
кéзи ши тѫ́рме, ши бѫ́кътари ши ламѣ́се де сфътáте мѫ́лѣ сѫсжрдїе
пѫ́н, ши мѫ́лѣ грúжѣ âѫ пéнтрѫ âчѣ́стѣ дѣтоатезúлеле ши нóпциле,
кáрe пéнтрѫ тѫ́рма чѣ кѫкжтъторе нáѫ нúчи сѫгрúжѣ, пéнтрѫ кáрѣ âѫ
âдáрѣ сáмѣ ла мáрѣ ши дѣфрикошáта їсѫа жѫдекъцїй, âпóй дéй дѣтрѣбѫ
чúневà пéнтрѫ кърци, рѣспѫ́нде ши зúк, сжнть сърáк ши нѫпо съ кърци
кърци, ши âпóй съпóарѣ нѫ́ каѣръ́чїй, чекѫ хáнне скѫпе ши лѫминáте
кѫ мжнúчиле пѣнѣ ла дѣ́цете, ши кѫ гѫ́лере лáте, ши кѫ слѫ́ци мѫ́лте,
дѣкѣ май вжртó кѫ бѫкътáри, пéнтрѫ кáрїй грóзáв лѫ́крѫ âсте âгрѣ́нчи
некà, кѣ дéн âвѫцíе мѫ́лѣ кѣщúгѣ ши рóабе мѫ́ри. ○ рѫшúнѣ мáре,
○ âвѫцíе рѣ. ○ âмáрѣ нѫбúре дè âрцúнѣ. ○ несáцїѫ де пжнтéче, дéн
трѫ âчѣ́стѣ дáрѣ съпѫгóарѣ врѣжбúле, шóптеле рѣ́ле, понослѫ́риле ши
сѫкърлѣ

ՄՁՐԳՁՌՐՌՏՁՆ

Ձե ոգնեն ֆեռնանդ ֆ ֆրանսիսկ ֆ ֆրանսիսկ ֆ ֆրանսիսկ

чѣй чѐ апъкоу́нци ѓлоу́ме , мичи шѝ мѧ́ри , ѥтрѣ́бци шѝ фѣмѣ́й ѓпрѣ́ѫть бога́т шѝ стрѣ́к . Рогѹ́въ прѣ́тоци , лоу́ци а́мѝнте лачѣ́ле чѐ съ грѣ́ескъ , къ бо́ю стѣ́ѫть ѓдѣ́стѹлѣ́ѯ шѝ съ доубедѣ́ескь дѣ́й сфѝ́тѣле скрипто́ури , къ нѹ́ тоци крѣщѝни къ́ци ѥ́къ їа́мъ крѣщѝни , чѐ нѹ́мѧй нѹ́мѣле а́ѹ , шѝ съ ѓша́лъ , къ къ́ кѹбжнтѹ́л . мѹ́ци сѫ́нть крѣщѝни , ѝ́ръ къ́ фа́пта фо́ѧрѣ пѹ́ци́ни , къ́ кипѹ́л сѫ́нть канѣ́ще оучинѝчи а́ѝ лѹ́ѝ ѯс , ѝ́рь къ́ фѝ́рѣ сѫ́нть вжнѯ́ пѣ́ри , къ́ кѹбжнтѹ́л сѫ́нть бѹ́ни крѣдничѣ́ш , шѝ милостиви , ѝ́рь къ́ фа́птѣле сѫ́нть е́лини , къ́ нѹ́мѣле крѣщѝни , шѝ къ́ фа́птѣле пъргжни , прѣ къ́м а́ѹ ѯ́ѝ профѝ́ѫ , къ съ а́ѹ ѓпрѣ́ѹнат къ́ лимбѝле шѝ а́ѹ ѓвѫ́цѝт фа́птѣле ло́р , шѝ а́дѣвъра́т лано́ѝ са́ѹ планѝт пророчѝ́ѫ лѹ́ѝ , къ́чѐ крѣщѝни сѫ́нть а́чѐѫ къ рѣ́ѝ пъѯе́ск бѣ́сне жндовѣ́щи , шѝ е́линѣ́щи шѝ оурситорѝле шѝ врѣ́жѝле , шѝ а́стролого́ѣле , шѝ фъ́рмекъторѝ́ѣле , шѝ а́дѣ́вареле шѝ сѫ́бричѝри дѣ́ѯѝле , шѝ дѣлѹ́ни , шѝ дѣ а́ни , шѝ трепѣ́пниче , шѝ къ́вѝрѹри , шѝ глаго́ѹри дѣпа́ стѣри , шѝ чѐѫ чѐ апри́ндь лѹ́мѝни ла фъ́ѝтжнѝ , шѝ съ скла́дь , шѝ чѐѫ чѐ пъѯе́скѹ ѓтѝмпинъторѝле , шѝ чѐѫ чѐ мѣ́ньжѝ къ́ жѫртвѣле бо́ѯѝлор , шѝ сѫ́ чѐ съгрѹма́т , шѝ мѧ́нка́т дѣ хѝ́ѣрь , шѝ морътъчю́не , шѝ а́лте ка а́чѣ ѣ́ть мѹ́лте , дарѣ́кѹ́м по́т съ фѣ́ѓе крѣщѝни , ка́рѣ́ѝ лѣ фѝ́к а́чѣ́ть ? шѝ къ́чѐ ѓдрѣ́ѯни́ре къ́тѣ́ѯ дѣ́сь нѹ́мѣ́ескь крѣщѝни ? шѝ ѓчѣкѝп къ́тѣ́ѯ дѣ кѹми́некъ къ́ сфѝ́тѣле тѧ́йне ка́рѣ́ѝ сѫ́нть мѧ́ѝрѣ́ни дѣ кѫ́т е́ѝнѣ́ѝ ? Шѝ ѝ́рь , чѐ крѣщѝни сѫ́нть чѐѫ чѐ фа́ѝк кипѹ́рѝле пъгжѝнѝло , шѝш сѝ́ѝмѣ́ть ѳ́ѣ цѣле ло́р , шѝ глаго́ѹрѝле , шѝ жѹ́лѝ́ть шѝ ба́т ѓпа́лме , са́ѹ чѐѫ чѣ́сть ѓвра́ѝ́ть ѓха́ннѣ фѣмѣ́ѣщи ? къ́ци фа́ѝк шѝ прѣ́ѝнмѣ́ескь оу́нѣле къ́ а́чѣ́ть нѹ́ѣе нѝчи дѣ оу́ѝ фоло́ а́стѣнѹ́мѝ крѣщѝни , Къ ѓчѐкѝп ѡфа́пть фечѐа́рь , пѣнѝ́ш пѣ ѯѣ́ще фечѐрі́ѫ , къ́ къ́ѣе шѝ къ́ чѝнѣ́пте съ къ́ѣ́мъ шѝ а́́ѣпе фечѐа́рь . ѝ́рь дѣ съ́ва ѓша́ла дѣчѝнѣва́ шѝ съ́ва́ сѝнѝ́тѝ́ , дѣчѐ́ѝ нѹ́мѧй а́́ѣпе фечѐа́рь . А шѫ́ шѝ чѣ́л чѐ съкѣ́ѣ́мъ крѣщѝ́ѝ , дѣ нѹ́ка цѝ́нѣ́ токмѣ́ѣлеле шѝ ба къ́ѣ́ка порѹ́ѝчѝле , шѝ ба фа́ѝче фа́птѣле лѝмбѝлор , нѹ́ѣ́ къ́дѣ съ́ѣ́ѫ къ́ѫме крѣщѝ, кѹно́лщеѯ дарѣ́ то́ѯ нѹ́ѝцѝлор , къ́ къ́ лѹ́ѣѣле пѹ́ци́ни къ́ѹ́ни́ѣе , нѣ́м дѣспъ́р цѝ́т дѣ а́чѣ́ть ѯѝкѫ́ндь , лѣ́пъдѹ́мъ дѣ сатѧ́на , шѝ дѣ пѣ́ѫте а́ѹкрѹ́рѝле лѹ́ѝ . Зѝ́ѝ́ѝ дѣ то́ѫте ? вѣ́ѯѝ чѐ а́ѝ зѝ́ , то́ѫте лѹ́ѝрѹ́рѝле лѹ́ѝ , дарѣ́ а́чѣ́ѣ́ѣ чѐ́ѳа́к а́ѣѣкѹ́ѝ сѫ́нть ? Сокоѣ́ѣщѣте ро́гѹ́ѣе къ́ѝ́ѝ фъгъдѹ́ѣщи , нѹ́ ѣ́ѣ ѳ́ѝ чѣ́ри , нѹ́ ѣа ѓпъра́т пѣмѝнѣ́ѣ́ескь , нѹ́ ѣа бѝрѹ́ѝторіѝ вѣ́къѹ́ѣѝ а́чѣ́ѣѹ́ѫ , чѐ ѣа сѫ́нгѹ́р ѓпъра́тѹ́л ѓпъра́цѝлор , шѝ бѝрѹ́ѝторѹ́ѣѹ́ѝ бѝрѹ́ѝторѝлор , къ́ ѣ чѣ́ѣа тѣ́ѝ токмѝ́т , шѝ а́ѝ мъ́ртѹ́рѝсѝ́т , шѝ а́ѝ фъгъдѹ́ѝ́т ѓна́ѝ́нтъ а́мѹ тора мъ́ртѹ́рі́ѝ , ѓмѫ́ѝнѣ́ѣ лѹ́ѝ дарѣ́ ѥ́ѝѫ шѝ тѹ́ шѝ къ́ѹ́ѝ́ѝтеле та́ѣе . Дѣ дарѣ́ а́ѫѣ́ѣпъ́тъ́ѣ съ́ѣ́ѥ дѣ́нчѣ́рѫри , съ́ѫ а́дѹ́къ фо́нѫа та шѝ къ́ѹ́ѝ́ѝтеле гѹ́ рѝ́ѝ та́ѣе , съ́ѣъ чѝтъ́ѣѣскъ ѓна́ѝ́нтъ ѓ́ѫѝрѝлор шѝ а́ѫ́лменнѝлор . Сокоѣ́ѣцѝвъ дарѣ́ фра́ѫѝлор шѝ къ́ пъ́ѯѝѫѝ ѓкѝ́ѝ дѣ а́къ́м ѓна́ѝ́нтѣ дѣ фа́ѝптеле пъгжнѣ́ѫѝ, къ́ а́ѯѝ чѣ́ѯѝче а́ѣѣостолѹ́л . А́чѣ́ста дарѣ́ ѯѝ́к шѝ мъ мъ́ртѹ́рѝсѣ́ескь ѓдо нѹ́л , къ́м дѣ а́къ́м съ нѹ́мѧй оу́мбла́ѫѝ прѣ́къ́ оу́мбла́ѣ шѝ чѣ́ѣ́ ла́ѣте лѝбѝ,

кѫ ѫшълъчкнѣ миѭцїй лор ѕ карїй сѫнть ѫтѫнекаци кѫгѫндѫл ѕ мѫр бо
нци ѫвъцат ѫша дела домнѫл хс · Ацелѣцеци фрацилор чѣлѣ чест грѣѣск
шн нѫкъ ѫместекаци кѫчем челефаѭ ачѣстѣ ѕ къмѫци сѫнть оучѣници
пїерзърїй ѕ шн ѫкъ топ съ ѫдасоу ѕ Сокотѫци къ зналеле сѫнть кнклѣне
шн врѣмѣ ѫжѫть сахцилор ен ѕ Шн нѫте мира де съфаѭ пъсторїй лѫпи
кѫшн ѫпостѫлѫл павел ѕ рѫспѫндѣ къпър епископи ѕ шн къпър прес
бнчѣ · Кѫ дентрѫ бой събор скѫла бърбаци де бор грѣи ѫдърътничїй ѕ пе
трѫ ачаста съ нѫкъ ѫшале чинека ѫкжндѣ денафарѣ кип ѫрескъ ѕ къ пе
трѫ ачаста знчѣ шн хс · Кедеци съ нѫкъ ѫшале чинека ѕ Шн ех тър
ачѣстѣш зик ѕ съ нѫкъ ѫшале чинека нчн денчей дей лъѫнтрѫ ѕ нчн де че
денафарѣ ѕ нчн епископ сѫ прѣсоп ѕ сѫ дїакон сѫ четнторю ѕ сѫ бодзю ѕ
сѫ богат ѕ сѫ спрак ѕ сѫ мѣкарѣ чинє ѫрфн ѕ ачела кѫреле грѣѫще ѫдъ
рѫтничїй ѫнада съфїе · Чем че бин къръ вей кѫ ѫрѣкѣ минѣ съло
тър педен лъѫнтрѫ сѫнть лѫпи рѫпторн ѕ шн ѫѫ кип де крѣщинъпате
тър депѫтѣрѣ ен сѫнть лепъдаци · ѫсъ вой фрацилор нѫкъ рѫтъчирец
че прекѫмѫаци ѫпѫкат дела їс хс ѕ ѫтрачѣѫ съ оумблаци ѕ шн дмкзѣл
пъчїй вафн кѫ кой · Шн ѫсъ пентрѫ ачѣстѣ пѣнъ ачи съ сфършим шн
съ ѫчетъм кѫпнтѫл ѕ тър ѫкъш пѫцинє смай зик пентрѫ сфжшнтѫ
лѫмїй шн ѫпой съ фак конец · Тър кжндѣ ѫчеп агрън пентрѫ сфър
шнтѫл лѫмїй ѕ ѫмбинє фрикъ шн лъ кѫтремѫр ѕ къ тоате минѫнале до
нѫлѫй сѫнть мари шн ѫфрикошате ѕ шн сълъбите · Тър тайна сфъър
шнтѫлѫй ѕ шн ѫдосоа ѫлѫй венире ѕ ковършаще кѫбжнтѫл шн мінѣ
шн гжндѫл ѕ шн тръче песте толть повѣстъ ѕ шн спъмжнтѣзъ тот
ѫѫзѫл ѕ къшн ѫпостолїй маре невоицъ шн мѫлть похтъ лъ съ ѫѫзъ
дела даскалѫл лор ѕ пентрѫ съминеле шн пентрѫ сфършнтѫл лѫмїй ѕ шн
пре кѫм демѫте сър ац ѫѫзкнт евлїѫ грънжнде ѕ къ шъзжнде їс ѕ ѫ
мѫнтеле маслиницлор ѕ сѫ ѫпропїат къръ ел оученичїй фїнжнде сжнгър
шн ѫѫзн · Спѫнене нѫсо чежсте сѣмнѫл венирїй тале ѕ шн ѫл сфършн
тѫлѫй вѣкѫлѫй ⁘ Вѣзн ѫцеапчнѣ шн кѫнощница сфнцилор оученичи ⁘
кжндь връ съ ѫтръбе чева де бре фун лѫкрѫ маре ѕ мерѫ тоци ѫпрежнз
шн ѫкъ фїнжнде ел сжнгър ѕ шїй зисерѣ · Спѫнене нѫсо стъпжнѫле ·
Спѫнене нѫсо бѫнѫле · Спѫнене нѫсо чел че кѫнощиннмиле · Спѫнене
нѫсо тѫ чела чещїй шн чѣле денѣжю шн чѣле де ѫпой · Спѫнене нѫсо
чела чѣлещїй тоате майнаинте дефачерѣ лор · Спѫнене нѫсо фъкъторю
тѫтѫрор · Спѫнене нѫсо пърїнтеле вѣкѫлѫй челѫй вїй торю · Спѫнене
нѫсо ѕ чежсте сѣмнѫл венирїй тале шн ѫл сфършнтѫлѫ вѣкѫлѫй ⁘ кжд
вей вени съ жѫдечи вїй шн морцїй ⁘ ѫтоате лѫмѣ ѕ Кжндь вей сѫрпа
тоате бирѫнца шн пѫтѣрѣ шн болничїѫ · Кжндь цнсъва ѫкина тот
ценѫкнл челор черещи ѕ шн ачелор пъмннтещи ѕ шн ачелор дедесѫптѫл пъ
мжнтѫлѫй · Спѫне нѫсо чее сѣмнѫл венирїй тале ⁘ тър лѫмнѫл зисело ·

Ведѧ́ц нꙋ́бъ а҃мъцѧ́ц, къ мꙋ́ѧци бор́бени кꙋнꙋ́иелѧ мїе́ꙋ кнѧжи́до, къ е́ꙋ
сѫ́ть Хс. Де́чи сокотѧцибъ сѣнꙋ́бъ ѳшѧ́ле нимѣ́нь: къ кр҃тмѣ а҃сте а
продпе. А҃чѣѧ че а҃ꙁи а҃тꙋ́чѣ а҃сте ѧчѧ́ста че ведѣ́м ной кꙋ сѫ́їй ношрщ.
А҃тꙋ́нчѣ а҃ꙁи къ а҃продпе а҃сте кр҃тмѣ пр҃ъ ѧкꙋ́й слꙋ ѳчепꙋ́й прикꙋ́й веде-
Ве́ди кѫ́пъе сѫ́рѣꙋ́ѧлл до́минꙋ́лꙋ́й пе́нтрꙋ́ проро́чїй минꙋ́чиноѡ, шѝ да́скалїй
минꙋ́чиноѡ, шѝ пе́нтрꙋ́ чей ѳ҃тъ дмнзе́ꙋ ѣретꙋ́чи, кась дѣскопере, шѝ съ
а҃рѧ́те тꙋ́тꙋро́р ѳнилѣшꙋ́гꙋ́ѧ че а҃сте а҃скꙋ́с ѳтръ е́и. Пе́нтрꙋ́ ѧчѧ́ста
шѝ мꙋ́й нанѧ́те пꙋ́скоѡ дѣла ѳтребъчю́нѣ а҃по́столилоро, кѫ́нѣдо лаꙋ ѳтребѧ́ꙋ
пе́нтрꙋ́ сѣ́мне, кѧпренице лꙋ́пи а҃й тꙋ́рмїй, шѝ ѳнанѧ́те а҃лиргъторѣ а҃й
лхй а҃нтихри́стꙋ шѝ а҃тꙋ́нчѣ мꙋ́й нанѧ́те а҃ꙋ спꙋ чѣ́ле че ко́р съ фїе рѫ́боле-
шѝ не а҃шѫ́ꙁѣрѣ, а҃ни́бъ а҃сꙋ́пра а҃лтїй ани́бѣ, шѝ ѳ҃пѫ́тъцїе пре а҃лтѣ ѳ҃пъ
рѫцїе, съвоѓ ржа́нка, ка́реле лебеде́ѣ а҃кꙋ́ѣ, шѝ нꙋ́ле кꙋнѣ́ѧщеѣ, вѫ́ꙁжѧ
ѫмꙋ́ѧте ло́кꙋрѣ, шѝ ѳо́ѣмеци фрѣчи шѝ сѣ́мне дѣлачерю, шѝ ѧлѧ́ѧте кѫ́
те а҃ꙁѣ, шѝ нꙋ́ле сокотѣ́ѣ. А҃тꙋ́нчѣ ꙁѣче съкоѓ сминѣтѣ мꙋ́ѧци, шѝ со
вѣ́нде оу҃нїй пре а҃лцїй, шѝ оу҃нде нꙋ́сѫ́ть а҃кꙋ́ѣ кѫ́ꙁѣрѣ ⁘ къ мꙋ́й тоц
вѫ́ꙁѣ́ѣрѣ сꙋ́ ѳ҃пкꙋ́ѣ, шѝ съ оу҃ръ́ѣскꙋ оу҃нїй кꙋ а҃лцїй, шѝ ѧчѧ́ста сꙋ́ пли
нѣ́ѣ прекꙋ́й ведѣ́м. А҃ꙋ нꙋ́сѣ скоѧ́ѣ кꙋ рѣꙁбою оу҃нꙋ́ѧ а҃сꙋ́пра ѧ́лтꙋѫ,
ани́бѣ пре ани́бѣ. Шѝ ѳ҃пѫ́тѧ́ѣ пре ѳ҃пѫ́тѧ́ѣ ⁘ Ко́рѣ а҃сꙋ́пра че́ло депо
тривѧ́лор. Шѝ е҃пискꙋ́пїй а҃сꙋ́пра е҃пискꙋ́пилор ⁘ Пре́сѫцїй а҃сꙋ́пра пре́сѫцѣ
лор ⁘ Шѝ дїа́конїй а҃сꙋ́пра дїа́конилор. Кѧ́нрічїй а҃сꙋ́пра кѧ́нрічилор. Мирѣ
нїй а҃сꙋ́пра мирѣ́нилор. Пе́нтрꙋ́ кѣ ѳ҃мꙋ́ѧцинѣ́ѣсе ѳтъръ де лѣцѣ,
съѣварѣчѝ дра́гостѧ тꙋ́тꙋро́р. Пе́нтрꙋ́ ѧчѧ́ста а҃ꙁѣ до́минꙋ́
мꙋ́й нанѧ́те чечета́ци скрнѣтꙋ́рилѣ, шѝ нꙋ́кѣвеци ѳ҃шѣла.
Мꙋ́й ꙁисаѓ шѝ а҃лѣ се́мнь, къстѣ проповѣ́ѣ́ѣ е҃ѵлїѧ
ѧчѧ́ста а҃ѳ҃пѫ́тцїй, ѳ҃толѣ лꙋ́мѧ, ѳ҃тръ мѣ́р
тꙋ́рїѧ тꙋ́тꙋро́р ли́мѣнлор, шѝ а҃тꙋ́нчѣ
вавени сфѣ́ршитꙋ́ѣ. А҃челꙋ́ѧ е҃
слꙋ́ба ѳ҃вѣчи.
а҃мин.

Сфѫ́ршитꙋ́ѣ ѳ҃вѣцѣтꙋ́рилор. А҃челꙋ́й къ грано́ѣ дѣлꙋ́.
Шѝ лꙋ́й до́мнꙋ́ слꙋ́ѣѣ

Ал҃те кꙋвинте алемꙋторл ефнцн шн̄ даскалн.

Сфнтꙋлꙋй Ефрем҃ , кꙋвꙋнт҃ . а҃ .

Прѣ маре , шн̀ фоарте фолоснтсоаре: Сꙋфлетꙋлꙋй.
Бл҃гословѣце Пърінте.

Венци юбицисор , венц҃ пърінци шн̀ фрацій мїей, тꙋрма чѣ алѣ
сѣ апърінтелꙋй , чей печетлꙋици алꙋй Хс̄ сост҃аши. Венци фецн
лор дѐ аскꙋлтаци кꙋвынтꙋ дѐ мынтꙋире сꙋфлетелор воастре.
Венци сѣнегꙋцетор҃им пѣнѣ нꙋсъспарце ꙁборꙋл. Венц҃ сълꙋсм҃
вїаца чѣ вѣчника. Венци съкꙋмпърцм мынтꙋирѣ сꙋфлетелор
ноастре прин лакрѣми , шн̀ дат҃ нисевор дешкидеокій кꙋцетꙋлꙋй нострꙋ.
Венци кꙋ тоцій апреꙋнѣ , богацій , шн̀ сърачій , бонрій , шн̀ чей сꙋпꙋши ,
бътржній шн̀ тинерій фій шн̀ фѣтеле , шн̀ тоате вжрста , кжци вецн сѣ
скъпаци ден мꙋника вѣчнлор , шн̀ сѣфаци мощѣни апърѣцей черюрилор , сърꙋ
гѣми апреꙋнѣ кꙋ сфнтꙋл Дꙋдѣ пречел милостивь шн̀ юбиторю дѐ сълмени дꙋ
негꙋ , ꙁꙋкжнд҃ . Дескопере окій мїей шн̀ бонпричѣпе минꙋниле ден лѣрѣ
тѣ , Ꙋмпнѣꙁѣ окій мїей кă нꙋ кжнд҃ ай сѣ адоармь спре моарте . Ка сѣ
стрингѣм кꙋм аꙋ стригат сорбꙋл . Милꙋщемѣ доамне , фїюл лꙋй дмнꙁꙋ
челꙋй десꙋ . Шн̀ дене сопрѣщечинеа , сꙋ неоурициескꙋ кă сѣттъчем , нрѣно
майтаре сѣстрингѣм фѣрѣмънїе , пѣнѣ неа дешкиде окій гжндꙋлꙋй нострꙋ
дѣттъторюл чел дѐ Ꙋмпнѣ Іс . Апропїацивѣ дѐ Хс , апропїацивѣ епреел
шн̀ кꙋлꙋминаци , шн̀ сображеле воастре нꙋсекор рꙋшина , сълꙋсм҃ аминтеби
не шн̀ кꙋ пофтѣ пентꙋ апърѣца раюлꙋй , шн̀ дат҃ лепъдаци лꙋкрꙋри
леачецій Ꙋмн . Невинцивѣ лачесꙋл ачеста ал оꙋнспрѣвѣчелѣ . Алергаци
сънꙋкжсѣ акинѣ оꙋша . Сѣра аꙋ сосит҃ , шн̀ дѣттъторюл чел дѐ плат҃ѣ бине
кꙋ слава мꙋлтѣ , кă сѣдѧ фецне кърꙋѧ дꙋпъфаптеле лꙋй . Сънепокитим
дарѣ фрацилор пѣнѣ кжнд авембрѣме . Аскꙋлтаци чеꙁиче дмнꙋл . Бꙋкꙋ
рїе сѣфаче ачерюри кжнд сѣпокꙋѧще оꙋн пъкѣто . Четеленевецій пѣкѣто
сꙋле ? Чете деꙁнѣдеждꙋещи ? Дебрѣмече сѣфаче бꙋкꙋрїе ачерю покѣиндꙋ
те тѧ . Чете темн ? Ачерій събꙋкърѣ , шн̀ тѧ теленевещи ? Проро
ведꙋиторюл покѣинцій ѧстеархангелꙋл , шн̀ тѧ тетемн ? Прѣ кꙋрата ш҃
недеспърцита шн̀ акинѣ оарѣ троицѣ Тепофтѣще ш҃ тѧ сꙋспинн ? Сънꙋне
адꙋчаскѣ грижа лꙋмїй , кă сънꙋне амъраскѣ фокꙋл чел вѣчникь , шн̀ бїар
мелечел неадормит҃ . чѐ съпажецем пꙋцинь ан , кă съпꙋпажецем аколо ѧбѧ
мꙋнчиндꙋне . Сѧкотицивѣ нимени сънꙋсъленевѣскѣ , кѣ фърѣ вѣсте ба
фн̀

фи венирѣ чѣ ѳфрикошатѣ алъй хс. Ну вѣ фрикѣ кѣ фѣще карелe дъ
пѣ фаптелелъй ѳшка лъ плата ѳгісоа жъдекѣцїй. ѳчаслъ ачела фѣще
карелe сърчина лъй ѳшкапъртѣ. фѣще карекъмъ аъ спмжнатъ, аша ка шн съ
черѣ, тоцн бом стѣ гоан лаѳжъдекатѣ, шн фѣще каре десине ка дарѣспхс
жъдекѣторилъй. ѳчаслъ ачела алт нимe нъполте съаѳжъте, нчи фра
ле фрателъй, нчи пърнцїй фечорилор, нчи фечорїй пърнцилор, нчи прїа
тенїй прїатенилор, нчи бърбатъл мъерїй лъй, чѣ фѣще каре баста къ фри
кѣ шн ка ащепта съ аъзѣ рѣспънсъл лъй дмнзѣ. Чѣ нелениким шн нне
гѣтним? Кѣчи нъ грижим чевом рѣспънде пѣнѣ абем врѣме? Пентръ чѣ
нъ вѣгѣм ѳсамѣ сфнтеле скрипътъри, шн къвинтеле лъй хс? ѳънъщи
кѣ къвинтеле лъй, шн але сфнцилор апостоли, шн але пророчилор некор ѡсжи
дн прѣнои ѳгісоа лчѣа, ал ѳфрикошата жъдекатѣ денъломѣпъзи шн нъво
фаче прекъм неѳбацѣ ен прѣнои? ѳънзицн чѣ зиче дмнъл кътрѣ оученичи.
Чѣлчеба аскълта прѣкои прѣмине аскълтѣ, шн чела чѣ нъ аскълтѣ дсвои
демине нъаскълтѣ шн дѣпърнтеле мїеъ, шн ѳтралтѣ локъ зиче тргш.
Оричине нъмѣ аскълтѣ, шн нъмипринде къвинтеле ѳсамѣ ей нъ лъвою жъдека
чѣ аре чине съ жъдече пре ел. Къвянтъл карелe лам грѣнтѣ ачела ѳлка жъ
дека ла ісоа чѣ ѳфрикошатѣ. ѳша стригѣ сфнта лъй Евлїе, шн алалте
скрипътъри але сфнцилор пророчи шн апостолилор. Пентръ ачаста фрацилорѣ къ
рѡг съпъкъликъм сфнтеле скрипътъри, къ черюл шн пъмжътъл себор клъти,
тар къвинтеле лъй хс нъкор минци. Веници юбнцилор маймайнте пѣнѣ нъки
не ісоа чѣ ѳфрикошатѣ. Сълепъдъм грижа нострѣ ѳладжнкъл мнзй лъй
дмнзѣ, кѣ сжнгър дмнзѣ некъмѣ претоци шн зиче. Веницѣ кътрѣ ми
не тоци чей остеници шн ѳпобъряци шн еъ бъбою одихнї. Претоци некъ
мѣ кбиторилъ дѣ оамени шн блжндъл домнъ, чел милосрдь шн ѳделънгърѣ
дѣторю, каре ва съсъмжнтъмкѣ тоци оаменїй, нъкѣмѣ нъмай пре ан съ
чѣ кѣмѣ претоци. Веници кътрѣ мине тоци, бѣри богатѣ бѣри сърацъ, кѣ
пречела чѣ вине кътрѣ мине нъпкою скоате афарѣ. Дарѣ чине ѡсте чела чѣ
вине кътрѣ мине? чела чѣ аре ѳбъцътърнле мѣле шн лефаче пре ѡле, чела чѣ
аскълтѣ къвянтъл мїеъ, шн крѣде пречела чемаъ трими пре мине. Ферн
читъй чела чѣ аъде къвянтъл шнл пъзѣще ѳнима лъй. Шн тарѣ тнкъло
ѡсте чела чѣ нъл аскълтѣ, кѣ къвянтъл ачела ка съ жъдече ѳгісоа чѣ дѣ
пой ажъдекъцїй, прекъм скрїе. Гроѕнике лъкръ ѡсте акѣдѣ ѳмжна дъ
незъълъй челъй бїъ. Покъѡщете фратеше нъте стинди. Покъѡщете
пъкътосъле. ѳдръѕнѣще шн нъдеждъѡще ла мила чѣ песте мъсъръ алъ
хс каре аъзи. Нам венитѣ съкем прѣ чей дрептци, чепрѣ чей пъкътошн ла
покънцъ. Покъѡщете касънъте рѣшинезн ла ѳфрикошата жъдекатѣ,
оънде стаъ къ фрикѣ мїй шн ѳтънѣрече дѣ ѳъери, шн дѣ аръхангели. кжнд
себор бѣди чѣле аскънсе. кжнд себор дешкиде кърциле. кжнд себор деспър
цн сънле дей капре, шн оънъл дѣ алтъл. ѳдевърѣтѣ гроѕникѣ шн ѳфрикоша

ча вафи ачела. кжнд ка рпспунде дрептуа жудекъторю къ гроазъ? Чине нусеватъме? Чине спънусе спъминтъзе часуа ачела? Дрептуа жуде къторю аспе таре, шижудеката фърдемилъ, шифапителе ноастре стау пънинтъ ноастръ, ширжуа чел де фоку педенаинтъ жудекъцъй, шилада дрепцилор къ апъцерилор нетъкуитъ, плжнцеръ пъкътошилор несъпритъ ши лакрътмилефъръ фолосинцъ. Ятуичъ ши акъръ сева дешкиде, ши дрепцъй ворлуа, ши фрiче де чей че ау фапъмжнзит, къ акола севор спътура. Ваи де чей спътуи, къ акола вор фапъмжнзи ши вор сетоша. Фрiче дечеж чау плжнсь аичъ, къ акола вор ржде ши севор мжнгжа. Ши амарч челора че ржд акум, къ акола вор плжнце нечетат. Ши фрiче дечеж чау милуит, къ акола севор милуи. Ау зитлцу кум съфрiческу чей невойтори, ши кум сътжнгуеску чей лънеши? Ачъстъ поате лесекотъце омуле, ши муичъце сътеспъсещи. Нъкътуа челора че съленевеску ши мънжнкъ ши бъу, къ севор оуска дегра бъ кърба. Нъ ибн лумъ ачаста, къчи къ погоарь пречеж че сжбеску, ши вукъръ апуцинъ кръме, ларъ апой фитримите голи флумъ чъ деу. Ящкулът ши ажмините сфътеле скрипътури, ши нутевей шътеа, нiчи тевей потникни дечаста луме минчиноасъ ши викаънъ. Яскулът че зиче бого слоуа Исаи. Нъибици лумъ нiчи чъл че флуме, къ тот че аспе флуме аспе пофта ла трупъск, ши пофта окилор, ши шталъчюнъ лумiй, ши лумъ трече ши пофтаеи, ларь челаче фаче воа луи дминзъу петрече въчи. Яскулът че зиче дминуа. Че ва фолоси омуа дева добжнди лумъ тоатъ, шишва пъгубi суфлетуа лui? Луаци аминте кудъдинсь, ши ку фрикъ куважнтуа лui. Къ кукжнтуа карле лу гръбит ши ау ачела неважудека пре ной Исъсъ дъпой. Ау доарь минчино аспе дминуа? Спнуфiе. Къ ел аспе адекъруа, ши кувиitеле лui неминчиноасе. Четеле небещи тикълоасе? Чеащепци? Че гждещи? Чине ва търпунзъ пе трупине? Анущiй къ фiеще каре десине вада ръспунсь ладминзъу, шфiеще каре ва съчера чъжчлу сумжнат? ши фiеще каре повара луи ва пъра? Че пънъан кръме ржспъеще сарчина пъкателор тале. Къ тепофтъеще праунуа дминзъу зикжнд. Веници къторъ мине тоци чей остенici ши апокъ раци, претоци ан кiмъ. Нимени дарь сънусъ адомску, нимени сънукуътъзе азиче къ нам грешит, къ оуиуа ка ачела аспе орбь ши нущiе оуиде съ афлъ, къчи зиче Еуластуа Исань. Девом зиче къ нуавем пъкате мицим, ши нуфачем адевъруа, ши пре ной нефiшълъм, ши пре дминзъу афлачем минчино, къчи къ нимени нуаспе куратъ детинъ. Че требуе дарь лакрътмиле ка сум спъла тина, ши манкжрто декжт зъпада сумъ албеску, ши ларъ. Спълаюю атоате нопциле патуа мiеу, кулакрътмиле мъле ащертуа мiеу коу оуда. Ачела атронолпте ау грешит, ши атоате зилеле ал крума, пентру ачаста фрiнчит сау арътат, къчи къ куноща маинаинте

фоарте

фо́рте бине проро́кꙋ́л пре́че́ла чаꙋ́ꙁи. Фричи́нцй че́ѧ че́плѧ́нгь, нимѝка да рѣ дѣ́але лꙋ́мїй ѧче́цїѧ сѣ ю́бе́щи. Нꙋ́пе бꙋкꙋ́рѧ́ де́дꙋ́ ѧче́цилє лꙋ́мїй, шѝ нꙋ́ пофтѝ богѣцїѧ лꙋ́мїй ѧче́цїѧ, оу́рѧ́це хѣ́нгле чѣ́ле мо́й, оу́рѧ́це кѣ́ꙋнтꙋ́ри ле чѣ́ле фрꙋмо́се, ѧшерꙋ́тꙋриле чѣ́ле грѣмѣдѝте, шѝ фрꙋмꙋ́сѣцѣ, шѝ мѧнѝ дѕ́ѧ, шѝ ѧле ѧче́стора дрѣчѣщи кѫ́нтече, ѧѣꙋ́пеле, шѝ фѧꙋ́ереле, шѝ плесни фѣ па́ммелсэ́р, шѝ бїе́рсꙋ́риле чѣ́ле фѣ́рѣ ка́ле шѝ нетокми́те. Ꙗ́ꙋнꙋщїй ти кѣлѧ́се кѣ ѧ́чѣ́стѣ то́ате сѫ́нт сѣмѫ́нца дїа́волꙋ́лꙋй? Ꙗ́чѣ́стѣ то́ате ле ча́рѣ лѝмбиле лꙋ́мїй, ка́рїн нѧ́ꙋ нꙋ́дѣ́ же демѫ́нтꙋ́нцѣ, че сѣнꙋ́не ѧсѣмѫ нѣмно́й кꙋ́лѝмбиле, ка нꙋ́ кꙋ́мва́ сѣне шѝ осѫ́ндѝмкꙋ́ е́н. Ѧскꙋ́лтѧ́цй пре ѧпостолꙋ́л ка́ре ꙁѣ́че. Ꙗ́чѧ́ста дарѣ ꙁѣ́кꙋ шѝ мѣмѣртꙋ́рисе́скꙋ ѳдо́мнꙋ́л. Деа́кꙋ́й сѣнꙋ́маи оу́мбла́ци прекꙋ́мѝ оу́мбалѣ лѝмбиле ѳтрꙋ́ дешѣрта́рѣ мѝнцїй лор, ѳтꙋнѝкѧ́ци фїѝнѣдь кꙋгѫ́ндꙋ́л, шѝ дѣкавѣ́ме чѐ ѧмѧ́ѣсѧ́т лꙋ́крꙋ́рѝ лѝмбилор, сѣнꙋ́не ѳтолрчем ка́рѣ ѳнапо́й, сѣфа́чем ка́рѣш ѧчѣ́лѣ. Ѳдатѣ тѳй лепѣда́т де́ сатанѧ шѝ де́ ѳцерїй лꙋ́й, шѝ тѳй фѣгѣдꙋ́ѝт ѳпреꙋна́т кꙋ хс ѳнаѝнте прен мꙋ́лте мѣртꙋ́рїй. Ве́зи кꙋ́й тѳй фѣгѣдꙋ́ѝт, шѝ чꙋ фїй небѣгѣто́рю десѧ́мѣ. Чѐ ѧ́чѧ́ста сѣщїй, кѣ ѳчѧ́сꙋ́л ѧче́ла цлꙋ́сѝрѝ ѳцерїй кꙋкѝнтеле шѝ фѣгѣдꙋ́ѝцеле тѧ́ле, шѝ стлꙋ́ ѳцерюри пѣзѝтепѣнѣ ла зїсѫ ѧчѣ ѳфрикошѧ́тѣ ѧжꙋдекѣцїй. Нꙋ́пе те́мин? Нꙋ́пе кꙋтре́мꙋри? кѣ ла зїсѫ жꙋдекѣцїй бор ѧдꙋ́че ѳцерїй ꙁѧпнсꙋ́лтѣꙋ, кꙋкѝнтеле гꙋрїй тѧ́ле, ѳнаѝнтѣ ѳфрикошѧ́тꙋлꙋй жꙋдекѣторю, ѳу́ндѐ шѝ ѳцерїй стлꙋ́ кꙋ фрикѣ, ѧкѫлсэ бей сѣлꙋ́ꙁи гла де́ плѫ́нцере ꙁикѫ́нд. Кѣ ден гꙋ́рѧта́ текою жꙋдека слꙋ́гѣ кикалѣ́нь. Кꙋ́ девѣра́т ѧтꙋ́нчѣ бей сꙋспинѧ́ шѝ бей ѧтѣкрѣма́ кꙋ́ ѧ́чѧсꙋ́л ѧчела, шѝ нимѝкѣ нꙋ́бей фолосѝ. Фїецѝ мѝлѣ детѝне шѝ нꙋ́ц оу́рѫ́ сꙋ́ фластꙋ́л тѣꙋ. Дешкидеци о́кїй тъй, шѝ ве́зи кꙋ́ сѣнекое́скꙋ мꙋ́лци, кꙋ сѣснлескꙋ спре́ тот лꙋкрꙋ́л бꙋ́нь, Кꙋ́ѝ сѣфере́скꙋ де́ ꙁакѝстїе, де́ батѫжокꙋ рѝ, де́ оу́рѫчюне, де́ рѫ, де́ кꙋрвїе, де́ дессфѣтѧ́ре, де́ врѫ́жбѣ, шѝ кꙋ́ѝ ѧꙋ́бѝѣт кѧ́лѣ чѣ стрѝмѣт постиндь, превегиндь, пѣтѝминдь рѣꙋ, шѝ плѫгѫнд? Кꙋ́ѝ шлꙋ гѣпти́т фꙋкаѝнле ѧꙋ́мѝнолсе? Кꙋ́ѝ гꙋ́рл лор пꙋ́рꙋрѣ лꙋ́ дѣ шѝ слꙋбѣще пре́ мѝреле чѐл фѣрѣ демо́ліре? О́кїй лор кꙋрѣтѣ ла фрꙋмꙋ сѣцѣ лꙋ́й, шѝ сꙋфлетꙋ́л лор сѣвеселѣще. Сокотѣще шѝ ве́зи кла сосѝт шѝ нꙋбазѣтѣтꙋ́ѝ. Бѝне кѧ сѣбꙋкꙋре пре́чеѧ чел ю́бе́скꙋ пре́ел. Бѝне кѧ сѣмѫгже пре́ чеѧ члꙋ тѫнгꙋ́ѝт шлꙋ плѫнсь, ня де́ мо́рци, сꙋ́ дѐ врѣсѫлтꙋбѣ трескѣто́ре, чѐ деппꙋкѧ́тꙋ́л ка́ре пре́ лесне́лаꙋ фѣꙋкꙋ́ѝ, шѝ дефѫптрвцїѧ кѧ́лѣ ка́ре сфѣрши́т, шѝ дѐ фѣрнчи́та дессфѣта́ре ѧрѧфлꙋ́ѝ, деѫнде ам ешѝт кѣлкѧ́ порꙋ́ка лꙋ́ѝ дѫнзѣꙋ, оу́ндѐ ѧ́рѣш сѣет ѳто́арѫ чеѧ чѐ тѫнгꙋ́е́скꙋ шѝ плѫгѫ. Бѝне кѧ сѣ ѳкꙋнꙋѣ́ꙁе пре́ чеѧ чѐ пре́ лѣ́це слꙋ лꙋ́ѝтѧ́ѝ, шѝ кѧ́лѣ ча стрѝмѣт шѝ кинꙋ́ѝтѣ ѧꙋ́бѝѣт. Бѝне кѧ сѣмилꙋ́ѧскѣ пре́ чѐ́ѝ мѝлꙋстивѝ. Бѝне сѣса́тꙋре дѐ бꙋнѣтѣтѣци пре́ чѐ́ѝ чѐ пентрꙋ́ е́л ѧꙋ́ флѣмѫнзѝ́ѝ шѧꙋфо́стꙋ сето́ шѝ. Бѝне кѧ сѣлꙋ́минѣꙁелꙋ́мѣ. Бѝне сѣлꙋ́минѣꙁе чѣ́ле ѧскꙋ́нсе́ѧле ѳтꙋ́нѣ рекꙋлꙋ́ѝ, шѝ сѣбѣдѣ́ск сфа́тꙋрнле ѝнѝмилор. шѝ чѐ нꙋ ꙁѝкꙋ́ма́ прескꙋ́т?

Бѝне

Вине сѫдѣ пла́тѣ фе́шѣте кѣрѫмѫ́ дѫпѫфа́птелелѫй. Ви́нен҃ѫ дела́пѣмя́н
тѫ прекѫ́мѫ маи́нлиите а́ѫ бени́т҃ѫ чѐ ден чѐрю кѫпѫтѣре́шѝ кѫсла́кѣ мѫ́тѣ
а́тѫнчѣ трѫ́мбицелѐ воитрѫ́мбицѫ́ дѐй чѐрнри ѕ шѝ пѫтѐрнле сѫвоѓ́ клѣтѝ
тоѓ́ пѣмѫ́нтѫ́ла́ ка́пѫ миѓрѐй сѫка кѫтремѫ́рѫ́ѕ деслáка лѫ́й. Рѫ́ѫ де
фо́к бакѫ́рѣ педе наи́нтѣ лѫ́й. кѫрѣци́нде пѣмя́нтѫ́ деф҃ѣрѣ делѐци ѕ дечи́й
блфѝ стригáре ф҃ѣрѣ вѣсте. И́нтѣ ми́рele вине. Лáѫда дре́пцилоѓ.
Со́рele дрептѣцїи́. И́нтѣ вине а́пѣра́тѫ́ а́пѣрацилоѓ. акѣрѫ́ма а́пѣ
рѣцїе на́ре сфр҃ши́т҃. И́нтѣ вине жѫдекѣторю́ла́ чѐл дре́пѣтѣ. И́нтѣ вине
шѝ ешици а́тѣрѫ а́тнмпинáрѣ лѫ́й. А́тѫнчѣ кѣркени кѫ бѫкѫрїе чѐа чele
сѫ́нт҃ канделеле лѫминáте ѕ кѫ мѫ́ла́т҃ а́ѣрѣзни́ре беселиндѫсе шѝ акѫ́ндѣ
нтѣдѣ́жде ѕ кѣчи канделеле ло́нѫсѫ стинсѫ. А́тѫнчѣ тѫ кѣзѫ́ндѫте пре
тине а́мѫ́лт҃ѣ скѫ́рбѣ ѕ шѝ рѣ скѣпáре ѕ шѝ а́невое не сѫфери́нтѣ ѕ шѝвѣ
зѫ́ндѫц҃ канди́ла сти́нсѣ ѕ вей зи́че кѫрѫ́шине ѕ да́цнм пѫци́н оуи́нтѫ де
лемнѫ фра́цилоѓ ѕ кѣ канди́ла мѣ сѫ́ сти́нсь. Ка́рѣ ен рѣ́пѫзѫ́ндѣ вѫзѝ.
Нѫ кѫ́мѫ́ѫ́ нева́лиѫ́ шѝ но́асо шѝ ци́е ѕ чете́дѫ́ ла чѐа чевѫ́ндѣ шиц҃ кѫ́м
пѣрѣ ѕ шѝ кц҃ ми́рue а́тристáт шѝ сѫспинѫ́ндѣ ѕ шѝ кѫ а́мáр а́ѣкрѣмя́д
шѝ ни́чи кѫ́м пѫ́кей а́фла́ сѣ кѫ́мпери кѣчи кѣса́ѫ спа́рѣ ѕ зборѫ́ вїе́ци ѕ
шѝ толтѣ бї́ца лѫ́й трéмѫ́рѣ ка́ а́пѫ миѓрїи ѕ трекѫ́тѫ́ шѝ спрáчїи карїи
шѣдѣ́ ла оуши́ле бесѣ́речилоѓ девиндѣ́ оуи́нтѫ де ле́мнѫ́ ѕ дечи фїи́ндѣ де
то́ле а́грéѫ́т шѝ ани́т҃ вей зи́че ѕ плѫнгѫ́ндѣ шѝ пѫнгѫ́ндѫте. Дѫ́че
мѣѫ́ю дéѫ́ю ба́те а́оуши́ла милостивнрїй лѫ́й Хс ѕ шѝ чине цїе да́рѣ дема́
ди́шинде ѕ Шѝ мерѓѫ́ндѣ вей ба́пе шиц҃ ка рѣспѫ́нде деньѫ́нтрѫ́ ми́рель
а́девѣр а́девѣр грѣ́ешь цїе нѫ́тещїѫ́ пре́тине. Дѫ́те дéлаи́не а́кѣрѣтѣо́рю
стрѣмбѣтѫ́цїй ѕ шѝ фѣрѣ делéцїй. Нáй милѫ́и́т҃ нѫ́тевей милѫ́ѝ. Нѣ
а́ѫзи́т҃ глáсѫ́ѫ́ сѣ рáкѫлѫ́й ѕ Ни́чи е́ѫ́ нѫ́ а́ѕ а́лтѣ́ѫ́. Делéмѣ́ле сфи́нте
скрипту́ри а́ц҃ бѣтѣ́й жо́и́ѕ пе́нтрѫ́ а́чѣ́а нѫ́тие кою́ прїи́ми сѣ а́три. Нѣ
бѣга́т҃ сáмѣ де́пророчи шѝ де́апо́столи ѕ пе́нтрѫ́ а́чѣ́а кѫвѫ́нтѫ́ка́рела ма
гри́т҃ а́чела тека жѫдекá а́ѕ́ѣ́ма а́чѫ́ деапой. Дѫ́те дела́ни́не ѕ нѫ́те
прїи́мѣ́ще оу́ша чѣ стри́мтѣ. Хрѣни́тѫ́цѣй трѫ́пѫ́ шѝ еѫ́флеѣ́ѫ́ цила́
сморжт҃. Дарѣкѫ́ѫ́ вей сѣкїй а́ичи сѣ спѫ́рчи а́пѣрѣцїа мѣ ѕ По
до́ба трѫ́пѫ́ѫ́ѝ тѣ́ѫ́ сóай пѫнгѣри́т҃. Гѫра тѝ сóлй оу́мплѫ́ѝ́т҃ де сóкѣро.
Пекечи́нѫ́ тѣ́ѫ́ лай оу́ржт҃. По́хтеле дїа́колѫ́ѫ́ѝ а́й фѣкѫ́т҃ ѕ шѝ а́лемѣ́ле
а́ѣй батїжокѫри́т҃. Шѝ а́кѫ́м тероци сѣвїй а́ичи оу́нде ма́й трими́ ма́ная
те нимíка ѕ оу́нде ни́чи сѣтири нѫ́цѣй фѣкхт҃ ѕ ни лакрѣми ни́чи пажи
цере ѕ ни́чи по́сть ѕ ни́чи пеке́гáре ѕ ни́чи рѣѣдáре ѕ ни́чи милостенїе ѕ ни
кжнтáре ѕ ни́чи кѫрѣцéнїе ѕ ни́чи оу́на де а́чѣ́ста ма́й трими́ ма́й нанте
а́ичи ѕ Дарѣ чекѫ́ци ѕ Лѣка́шѫ́ а́чѣ́ста а́лакѫ́ѣ́скѫ чѐа чѐ а́ѫ сѫрѣчи
пе́нтрѫ́ мине. А́часть а́пѣрѣцїе а́сте а́милостивилоѓ. А́часть весéле
а́сте а́чѐлоря чѐ а́ѫ пажись. А́часть бѫкѫрїе а́сте а́чѐлоря чесáѫ́ покѣнит҃
шѝ а́ѫ лѣкрѣма́т҃. А́часть сѫ́ни́хнѣ а́ст а́чѐлоря чеа́ѫ́ прибега́т҃ шѝ а́ѫ
пос҃ти

постит. Ачаст кїаць ши букурїе аре абъдъкелор ши астрачилор,
анчи чей че ау фамжндит ши ау фост сетош съ веселеск фъчи, Кăръ Тъ
цъй лъат бинеле тъу фъйца та. Дуте дела мине фъкъ чел вїнник.
Ачъст ау зид тъ, кей стя фръшинат, ши стжнд тъ акола, ка кей ла
фурекиле тале гал де веселїе ши де букурїе, ши бей къноаце гласъ фїце
кăръ прїатен де антъи, ши апънуть бей схепнă амар жикжнд. О
банде мине тикълосъ, кăм мъскъпаю де ачаст салъ, ши мам десп
цит де прїатенїй мїей, фтоат врѣмѣ бїецїй мѣле амфост кăен,
ши акăм мам сосебит деен. Адевърат дирѣпт аре жъдеката лăй
дмнезеу. Адевърат пе бъне дирептате пътимеск. Кѣен съ постїа,
кăрь еу алергам ласъспъце ши ачини. Ей кжнта еу тъчѣм. Ей стрига
еу фъчѣм глъме. Ей акъртма еу рждѣм. Пентрă ачѣа ен акăм съ
букърь, кăрь еу мъшжнгъеск. Ей сă веле кăрь еу плънгу. Ей апъ
рѣческе кă Хс, фвѣчи несфършинц, кăрь еу мътримиц кă антихрист фо
кă чел вѣчнник. Вай мїе тикълосă чемнсть апжмпаль? декжте бъ
нъцци мъ скъпаю, кăчи фъкъю пъцинь врѣме коа дїаволъă. Ă кă
кăноск кѣ фїеще каре дъпъ фаптеле ăй ă а плята. Ă кăм кăноскъю
кăмаă батжокърит, ши маă потикнит ачаст ăме дешарть. О
декжте бъноцци мам скъпат, ши декжте ръцци мам ăрънкат.
Ачѣст ши алтеле ка ачѣст плжнгжнде бей зиче, ши нимнк нă бей
фолосн, кънăц аре нчи де оă фоло ателокъи ăтъноць. Пентрă ача
сă не дăцъ, ши съ мъртъзнеск нолсо сфинтеле скрипъри, але апостъ
лилор, ши але пророчилор, къ бъноцциле лѣă гътит дмнезеу челора чел
нъеск преел. Карале окю нăлѣă къзăт ши оурекн нăлѣă ăзит, ши
ăннимъ деом нă ă трат. Ăзитаă кăрь предомнă зикжнде, нъпе
тѣме дечеа че сомоарь тръпъ, ши ă трат лок кăрь, фериче дечей гони
пентрă мине. Пентрă ачаста зиче апостолă. Нъбъ ă шъцаць, къ дъ
неzеу нăсъ ămпъцъще, къчѣа че самънъ сомă ачѣа ваши сечерă. Челе
че самънъ ă тръпă ăй, дентрă ва сечерă пътрежъне. Кăрь челе че
самънъ ă дă х дин дă х ва сечерă вїаца девевѣчи, къчеа че самънъ кă ă
кръмн анчи, кă букърїе вор сечерă акола. Ăă цн ăминте фрăцїй мїей ши
цинеци минте чѣле скрисе. Ешитаă съмънъторюă съ семене съмжца ă.
Чинее чел че ă ешит ши ă съмънат? Стъпжнă клеїи чел бун до
нă нострă Іс Хс, Даръче ă съмънат? Кăжнтă еулїей, сфинтеле
ăй ă бъцътури. Оунде ă съмънат ши ă каре пъмжнть? ă ничиниле о
менилор ă тоате мăрцинile ăмїй. Дарь нă аскă лт тоц еулїа, ни
фак тоцн ăрътăрь бъне, кадъка вакъдъ съмжнца домнăă съ фак
родъ. Че ă пъмжть оуска, ши ă мъръчини, ши ă трă ă шъльчюне фїнд,
пїнмеск кăжнтă, ши дъпъ гнжиле, ши ăвѣрь, ши дă чецile кїе
цїй ачещїа оумблжнде съ ă нѣ, ши нă родеск. Кăрь кои юбиилор ă

дрептъ

дирептăцивъ нимиле бóастре къторъ прїимирѣ ѕ҃ѵлїей ꙗ шй сѫ нѫвъ дѫѣ
че минѣ грижа чй мѫлть дѣвїецїй ꙗ дечéнїе трѣба сѫ сѫргѫнй ꙗ пăр
нй пéнтрѫ десфнтйри ꙗ кй девйвецй дăссѫлă кй кжт дѣвецй ꙗ бецй дѣв ѡ
дйхнѣ ꙗ пăр девецй кѫпта сăцїх шй лйвомíе жсте сѫстенѣлъ мѫлть,
шй клáе фнѣ демйсѣрѣ ꙗ шй скжрбѣ не сфжршнтѣ ꙗ шй кїăцъ кѫ мѫлть
грижѣ ꙗ не оу́на нѫмай трéбѫе фрăцилор ꙗ прекѫ зиче домнѫл ꙗ шй пéтрѫ
ачéстѣ не дéрѣба трѫпѫлй май пѫцин сѫ сѫстенйм ꙗ пăръ пéнтра чѣлъ
чé демжнтѫире сѫфлетѫлй сѫ грижнй не пирисйт ꙗ кѫ нѫжсте трѫпѫл
май маре дежт сѫфлетѫл ꙗ чé пéнтрѫ ачаста (адекъ пéнтрѫ сѫфле)
сѫ грижнй фрăцилор ꙗ шй сѫ сжргѫнй ꙗ шй сѫнетѫтнй жтóлте зйлеле ꙗ
сѫнѫ келтѫнй тóлтъ врѣмѣ вїéцїй нóастре ꙗ грижа трѫпѫлй ꙗ чекжнд
фăмжнзѣце трѫпѫл ăтѫнчѣ чѣре хрăнѣ ꙗ Шй ачéкй трѫпѫл денѫба мжкă
пжине нѫполте сѫтрымисѫ ꙗ Ăшл шй сѫфлетѫл ꙗ денѫба гѫстă дежце
лепчюнѣ чѣ сѫфлетéскѣ мóрѣ жсте ꙗ дăнт жсте Óмѫл ден сѫфлет шй
ден трѫп ꙗ шй пéнтрѫ ачаста зичѣ мжнтѫюторюл ꙗ Кѫнѫмай кѫ пж
нѣ ватрăн Óмѫл ꙗ шй тѫ дарь каоу́н бѫн сăстăш шй кивернисторю ꙗ
дѣ сѫфлетѫлй бѫкателе чѣле сѫфлетéщи ꙗ шй чѣле трѫпéщи трѫпѫлѫи
нѫц хрăнй нѫмай трѫпѫл ꙗ шй сѫфлѫл ꙗ лăш пѫстíю делѣшинѣ ꙗ нѫ
лăса сѫфлетѫл сѫмóарѣ ꙗ чел хрăнѣще кѫ кѫвинтеле лѫй дмнзéѫ ꙗ кѫ ѱă
ми ꙗ шй кѫ лăѫде шй кѫ кжнтйри сѫфлетéщи ꙗ кѫ четанїиле дмнзеéщилор
скриптѫри ꙗ Ачéстѣ шй ăлтеле ăсѣменѣ ачéсторя сжнтъ хрăня шй кїăца
сѫфлетѫлй ꙗ Сокотицѣ фрăцилор сѫнѫсъ ăфле чинева фѣрѣ де рóадѣ ꙗ
Кѣ чéла че ва сѫмънă ăтрѫпѫл лѫй дѫлăца лѫмйй ꙗ ăдекъ десфѣпъри шй
сăспѣце ден трѫп васечерă пѫтрежѫне ꙗ Пăръ чéла чева сѫмънă ăдѫх рѫгъ
чюне пост ꙗ шй прибегѣре ꙗ ден дѫх васечерă кїăцъ кѣчникъ ꙗ Сокотици
шй ведéци кѣ нѫсъ лăѫдь тóкма чéй чемънжникъ шй бѣѫ ꙗ нйчи чéж чѣ
рждь ꙗ кѣ ачѣстѣ лефăк ăнимиле ꙗ Пăръ ăцъ нóлтръ жсте ачаста ꙗ
Фрнчици чéй сѣрачи кѫ дхѫл ꙗ Фрнчици чéй чѣ плжнгъ ꙗ Фрнчици сжнт
чéй милостивй ꙗ Фрнчици сжнтъ чéй гонйци ꙗ Фрнчици сжнтъ чéй пono
сăхици ꙗ Фрнчици чéй кѫрăци кѫ ннима ꙗ Фрнчици чéй постици ꙗ Фрн
чици чéж чѣ ăѫпъзнй кѫрăт сфнтѫл ботéз ꙗ Фрнче дечéж че сăх лепъ
дăт дечастъ лѫме пéнтрѫ хс ꙗ Фрнче де трѫпѫрнле чéлор кѫрăци ꙗ Фе
рнче дечéж чеăх мѫéрй шй кăкѫмй нăр ăвѣ ꙗ Фрнче дечéж че превегă
зъ шй сѫроăгъ ꙗ Фрнче де чéж чекѣдь май нанйте пречéла чевйне сѣтѫ
дече вйїй шй мóрцїй ꙗ Фрнче дечéж челъкрѣмѣзъ лăрѫгѣчюне ꙗ ачѣстѣ
сжнт дѫмнезѣещилае скриптѫри ăле православнйчилор дăрь кăре скрипт
рь лăѫдь пречéж чѣ зйкѫ фăлъвйте ѫсѫрле шй ѫфлѫере ꙗ сăх пречéж чѣ рждь шй
сѣ десфѣпѣзъ ꙗ сăх пречéж чесѣфăлăпъ шй жóлкъ ꙗ сăх печéж чѣ юбéскѫ лѫ
мѣ шй ăле лѫмїй ꙗ Ачѣстѣ ѣѫцъ нóастрѣ нѫнилеѕфѣтѫщще ꙗ Ачѣстѣ
дмнѫл нóстрѫ нѫнилѣѫ ѫвъцăт ꙗ чѣ ѫкъ лѣѫ досъдит зйкжнд ꙗ Вăй чéлора
чѣ

чѐ рждꙋ ѧкꙋм, ки въ ворплѧнце шѝ себор тѧнгꙋѝ. Вай дечéй сътꙋй ки бор
фалъмѧнзѝ. Вай девóн богáцнлор ки вꙋвец скъпà демѧнгѧрѣ кóастрѣ, шѝ
мрѣ прен провóкꙋ зѝче. Вай дечéѧ чѐ рждѧ, шѝ чéѧ чѐ зѝкꙋрѣꙋ бѝне, шѝ
бинéлерѣꙋ, чéѧ ѵфѧкꙋ дꙋчéле ѧмáрꙋ, шѝ ѧмáрꙋ дꙋчéе. Вай дичéѧ чѐ
дрептѣзѣ прѐ чéл некꙋрáт пентрꙋ дáрꙋри, шѝ гонéскꙋ дрептáтѣ. Вай
дечéѧ чѐ съскоáлѣ дминѣца шѝ оꙋмбáлѣ ал рáкꙋ, чéѧ чѐ шѣдѧ нóатѣ ш
бѣꙋбинꙋ, ки бинꙋ фѝка áрде прѐ ен, ки бѣꙋ бинꙋ кꙋ ѧлъхте, шѝ кꙋ
фꙋбере, шѝ кꙋ тѧмпене, пѣрѣ ла фáптеле лꙋй дмѣзꙋ нꙋстоꙋѝтѣ, шѝ фа
теле мѧнилор лꙋѝ нꙋсокотескꙋ. Дчѣстѣ шѝ ѧлтеле ѧстѣменѣ ѧчéстора сѧт
ѧле ѧчелора чѐ юбéскꙋ лꙋмѣ шѝ трꙋпꙋ пѣрѣ нꙋ ѧлечелора чѐ юбéскꙋ пѐ Хс. Ѧ
съ врѣбей съ ѧꙋзѝ пꙋцине шѝ дѐ ѧлечелора чѐ юбéскꙋ пѐ Хс? дѐ ѧлечелора чѐ оꙋ
зѧ прѐкáлѣ чѣ стрѝмѣ? ѧскꙋлтѣ прѐ ѧпостолꙋ зѝкѧнд. Ѧтрꙋтóт
ѧтъриндꙋѣ ка слꙋцнле лꙋѝ дмѣзꙋ, ѧтрѣбдáре мꙋлтѣ, ѧскѧрѣ, ѧнебо
ѧтрꙋ ѧкнсóри, ѧтрꙋ неѧшѣзѣри, ѧсѫстенѣле, ѧпребегéри, ѧпостꙋрѝ шѝ ѧ
трѧлтеле. Шѝ пѣрѣ дмѣнꙋ грѣбѧще. Скꙋлáцинѣ декърꙋгаци ка сънꙋкѣ
деци ѧдодéлѣ. Дарѣ чѐтребꙋе сѣфáчем фрáцилор? Ѝѣ ѧц ѧꙋзѝѣ кꙋм
съферичéскꙋ чéѧ чѐ кѣлъторéскꙋ кáлѣ чѣ стрѝмѣ, шѝ кꙋм спдосъдéскꙋ
чéѧ чѐ ѧмбáлѣ прѐкáлѣ чѣ лáтѣ шѝ лáргѣ. Венѝци дарѣ сѣлъсъм кáлѣ чѧ
лáргѣ, кáрѣ дꙋчелапѣрѣзáре. Ѝѝ съсѫстенѝ пꙋцинѣ врѣме, ка спѧпрп
цѝѧ чѣрюлꙋѝ нáре сфѫршѝнѣ. Прѐ сфѫци ѧн ферѝчим, шѝ кꙋнꙋнле лор поф
тѝм, пѣрѣ стрѣдꙋѝрнле лор нꙋком сѣле оꙋрмъм. Нꙋщици кѣ шѝ ен фърѣ сѫ
стенѣле шѝ фърѣнекáзꙋри гáта нꙋсѣ ѧкꙋнꙋна, прикꙋмбѣ ѫсте кóасо бóѧ?
Вéй съѧꙋзи чѐ сѫдкꙋнѣ ѧꙋ ѧкꙋѣ сфѫци ѧтрачáстѣ лꙋме? Оꙋнѝй сꙋ мꙋнчи
ѧкꙋмплѝѣ, ѧлци ѝй ѧꙋ лꙋáѣ нспѝѣ дебатѫкꙋри, шѝ дѐ бѣтѣн, шѝ дѐ легѣ
тꙋри, шѝ дѐ ѧкнсóри, кꙋ пѣтри сꙋꙋчи, кꙋ фѝрестрáе сꙋ тъпѝѣ, сꙋ н
спѝѣ, кꙋ мóартедѐ сáбѣе ѧꙋ мꙋрѝѣ, ѧꙋ ѧмблáѣ кꙋ кожóче, кꙋ пгéй дѐ
кáпре, лиꙋц, некъѫжици, кѝнꙋици, кърóра нꙋлеéра крѣдникѣ лꙋмѣ, ѧпꙋ
стѣю рѣтъчици, шѝ прéй мꙋнци, шѝ прéй пéщери, шѝ ѧгꙋрнле пъмѫнтꙋлꙋ.

Ѝѝ тъ

Нăтъ лц лъзи́тъ сълречѐ пăрїпе дѣнчѣле мъ́лте ăсфи́нцилор, дескѣнтăре́ши сълдѝх
нъ члъ ăвъ́т ăтрачáстъ кїи́цъ, шѝ лѣъ съфери́т ăчѣстѣ кă сăбъкхрѣ. Де
врѣме чѐ бедѫ̀ майнаи́нте бъ́нъцилечѣле гъ́ите ăчерюри, кăре о́кю нъ
лѣъ вѣзъ́т, ши оурѣ́ке нъ́лѣъ ăзи́т, ши ла нимѣ дѐо́и наъ ăтра́т. кѣ
дмнзъ́ъ нъминдъсе пъгонѣ́це драчи́й, макáръ спре лъ́кръ дец порнéщи,
мжна, ли́мба сѣкжите, ши ми́нтѣ сѣсъро́аце, дебей сѣскáпи ден ѣ́д, де
ни́мени сѣнъ́ц рѫ́зи. Кăй дечѐл фъртделѣ́це, кжнд то́ци сѣлъминѣ́зъ ел
сѣ ăтъ́нек, ши дечѐл хълито́рю кѣ нсълѣ́гъ ли́мба. Дăръ къ́мва рѣспъ́н
де ла ăфрикошлтъ́л жъдекъто́рю? Кăй дечѐл лáком, кѣ ăвѣ́рѣ лъ́й фъ́це
ши фо́къл преджнесъ́л прїнмѣ́це. Кăй дечѐл лѣнеш, кѣ ва́ черкà врѣ́мѣ кăръ
сълъ́келтъ́нтрѣ́ъ, ши черкжндъ́со нъ́сока ăфла. Кăй де юбнторю́л де къ́р
бíе, кѣ ăтинъ подо́аба, ши себа ско́ате къ́ ръ́шине дела нъ́нта чѣ ăпъръ́ѣ
скъ. Кăй дечѐл сѣдъ́нторю ши ăпрещъ́нѣ къ́ѐл ши бецнъ́л, кѣ къ́оучигăшїй
себо́р сържндъ́н, ши къ́ прѣкъ́рварїй себо́р мъ́нчи. Кăй де́ чѐла чѐ мъ́нжнкъ
ши бă фъ́рѣмѣсъ́рѣ, кѣ себа́ черка́ ка со́ сăле спрежъ́нгѣре. Кăй дечѐл фъ
цъ́рникъ, кѣ пъ́сторю́л себа лепъ́дă дѐ ел, ши лъ́пъ́л ăлъ́а рѣпи. Кăръ ферíче
дечѐла чѐ мѣ́рце прекáлѣ чѣ стри́мѣ́, ши пъ́ртжндă кънъ́нѣ мѣ́рцела черю,
Ферíче де чѐла чѐ ăре вїи́ц ăнáлѣ ши фи́рѣ смери́тѣ, кѣ лъ́й Хс оурмѣ́зъ,
ши ăпрещъ́нѣ къ́ ѐлвăшъдă. Ферíче дечѐла чѐ милъ́жще сърáчи мъ́лци, кѣ ш
ăжъторю́ва ăфла ла жъдекáтă чѣ вїнторе, кѣ чѐи грáбничи вор рѣпи ăпъръ
цăа черюрилор. Ăи́н сѣгрѣбѐнă дăръ пре ной фрăцилор спретоп лъ́кръ́л бъ́н, сѣ
немжнгжем пре ăшине сѣнеăкѣцъ́м, сѣзиднм ăвечѐе прекъ́м фъ́цѣци пъ́ръръ,
мѣкáръ ăкăле дебец ăбăл, пентръ́ жъдекáтѣ сѣвьфе́ ко́рбă волстрѣ, ши пе
тръ́ рѣспъ́нсъ́л ко́стръ, макáръ вери чѐлъ́кръ́ вец фăче, макáръ ăлщерну́тъ
рилеволстре, слъ́ лăт чека дексцфăче, пъ́ръръ пентръ́ жъдекáтѣ ши пентръ́
венирѣ дирептъ́лъ́и жъдекъторю сѣгрижи́ци, ши сѣкъпъдъ́ци ли́мпте ăнимми
ле волстре, ши сѣзи́ци оуни́й кѣтрѣ ли́ци́й. Сăре ăчѐкиї́ ăсте ăтъ́нѣре
къ́л ăчѐла чѐл мăйденăфăръ? Сăре къ́м ăсте фо́къл чѐл нестинеь, ши вїăр
меле чѐл нелдормнт? Сăре къ́м сжнт скжршнире́ динцилор? Ăчѣстѣ ворби
оуни́й кѣтрѣ ли́ци́й пъ́ръръ, зісăши но́лттѣ. Оу́нде къ́рѣ ржъ́л чѐл де фо,
ши кърѣцѣ́ще пъмжнтъ́л дефъръ́ъ делецинле чѐлор чест ăфлѣ преджнсъ́л? къ́м
себа ăкъ́лъи черюлка сăхжрїе? къ́м вор кѣдă стѣ́леле кă фръ́нзеле ден змо
кинь, къ́м кắпери сăлреле ши лъ́на? къ́м себор десфăче черюрилекъ́ торъ́нкă
стъпжнъ́лъ́й, къ́ли́ фъ́цержндă себа погорж жъдекъторю́л денчерю, къ́м вор
ăлерга пъ́терилеречеще кѣтремърждъсе, къ́м себа гъ́тн скъ́нъ́л чѐл ăфри
кошлт? къ́м себа кѣтремъра пъмжнтъ́л прїнминдь погоржѣ жъдекъторю
лъ́й, къ́ли́ вор зиче тржмбицеле, къ́м сѣвор дешкиде мормжнтъ́рилеь къ́м се
вор скъ́търа мормжнтърилеь къ́м чѐй ден кѣчи ăдормици себор скъ́лă ка дин со
нъ, къ́м себор ăтолрче съ́флетеле ла тръ́пъри, къ́м бор ăлерга сфи́нцїй ăтрѣ
ăтимпинăре, къ́м чѐй гăта себор ăбредничи ăтърїй, къ́м чѐлор лѣнеши себа
ăкиде

дкидекласа мирелуй. Ачестъ акуцета бине асте, де ачестъ агрижи сфъ-
шинолптъ требуще, къ чела чешка адуче аминте пурхъ демоарте нуба
грешй муате. Сънъ алергъм дтоатъ брътъ вїецїй ноастре пентру пжинте
ченичи пентру дбръкъминте. ачестъ лефакуимеле, карале нау нъдеж
деде вїаца чъвечникъ. Дечи сънъне дсъмжнтъмлор, чесъ дскуатъмъ чези
чедмнуа. Черкаци дтжю дпървцїа луй дмнзъу шй дрептатъ луй, шй
ачестъ тоате себор адаоуце волъ. Гān съчерікъм фрацилор дпърцїа ачеа
карънусъ трече дквчїй чен несфършици, сънеругъм юбицилор кудухъре ден
нимъ шй суспини делакръми, кй сънуневскъпъм деферичитуй ачела гла, съ
непърцъсим де мжнкъриле чъле муате алелуїй ачецїа, кй съдобжндим аколо
вацїуа рлюуй. съпажнцем ай пуцин, кй сърждем аколо. свфлъмжнзим анчи
кй съневъзутъм аколо. съ дтръм прин оуша частримитъ, шй прин калъ чъ
некъжитъ. кй съкъларим аколо калъчъ латъ шй ларгъ. шй пъръ зику,
Сокотици сънуне дпїждече шй съневаптжокурътскъ ачастъ вїацъ, шй съне-
мицъ голи шй тнкълошн дквкуа ачела, къ пемуаци ау потнкнитъ, пе му
ци ау ватжокурит, шй ми сърбит рътъчирѣ луй мїй ачецїа. Пърънойфра
цилор съневъзим шй съуъзим пре дмнуа зикжндь. Кеници дупъмине.
Тоате съпъръсим, шй луй съ оурмъм, шй съ скуипим тоатъ букурїа а
луй мїй ачецїа, къчи къшржде дачеа че сожбеску. Пръвнойсъсинам вїаца
вчникъ съдобжндим, чата чакъ дрепи, петрѣчирѣ чъ кух̄с, къ алуйе
слава шй путоръ кътъ пърінтеле шй кух̄ дх̄хлсфнтъ, Акум шй пурурѣ шй
двчїй вчнилор амин.

Кувънтъ ал кѣ

Алъръкувїосъвулуй пърінтелуй ностръ Ефрім сирулъ

Ла кручe шй пентрупокъинца, шй пентру адоуа венире.
Бгословѣще Пъріните.

Тоатъ сърбъторѣ шй фапта домнулуй ностръ їс̄ хс̄, аче
мжнтуторе, шй лудя ностръ крещинилор. Пръ лудя лу
делор аче кручъ. шй сърбъторе сърбъторилор. Кжнд пă
щиле ноастре пентру ной сау жуингит хс̄, шй дкъ сау скулат
денморци мїелуй луй дмнзеу чел черждикъ пъкатуй лумїй.
Шй нунумай ачаста аче чинстит шй сфнтъ дензиле, че шй чъ лъ лате сърбъ
тори тоате сжнтъ сфнте шй чистите, шй съ сосебеску оуиеле де алтеле
ку мъріре, лумиижндусе ку спълучире думнезеїй. Преа дтъ съкаде
съле чинстѣск ку крединичіе, шй сале сърбѣзе ку крединцъ, чела че съне
воще ку дѣдинсъ пектру порунчиле луй дмнзеу, къчей дтиначи шй пжн

гърици деспокате нъстлъ ла сърбътоаре . Ăр сърбътоаре бъне ши плъ
кът лъй дмнзеъ ăсте покъница лакрътмилор , пъръсирь пъкътелор , къно
щиница лъй дмнзеъ , ши похта бънътъцилор чълор бъчиче . Ătъчь ши
ăчерю сфаче бъкърїе . Ătъчь ши бесĕрека сь веселĕще , ши кїамь ă
прехнь претоци дрепцїй хнкждь . Къкъраць къмине кь фїнл мїеъ .
ăчеста ăх фост морть кь грешълеле ши ăх ăви прей покъиць , сърбътоаре
бъне ши пакът лъй дмнзеъ ăсте оунде сърбеаз ăпрехнь Хс . Оунде
сь мжнгже срачїй . Оунде сь сăдинхнеск кь дъбеле . Оунде сь чистъ
ще дмнзеъ ăпслами ши ăкжнтъри сăфлетещи . Ăчещь сжнть чей ătрх
нъмеле лъй ăдънаци ămиждокъл оунора ка ăчестора ăх фъгъдънит ăсть ăфла
домнъл , фериници оунїй ка ăчеа чесжнть ădънаци ătрь нъмеле лъй , кь
ăвжндь престъпжнъл къен , ămиждокъл лор деннинк прей нъниба ани .
ătрь ăчеста кинд дарь сь чинстим сърбътоарле домнълъй , нь лъмĕще ,
чемай прех делъме , сънь ăподобим предъбареле , сънь стржнцем хоре ,
сънь ăръмъсецъм оуланцеле тжргълъй , сънъне дъм ăзъчриле дъпь ălтъ
те ши флъере , съ навем грижа ăврълъй кась фїчем черчей ши нинĕле де ăх ,
нъстрика лъкръл лъй дмнзеъ пентрь мжнкарь , прекъм ăваць ăпостолъ ,
нъте пъгъбн десфнпа лнтъргїе пентрь несацїъл пжнтечелъй ла магерїе
съ бъбовиндъте , чел ăвсть сь ле лъсъм ла чеа челїе дмнзеъ пжнтечеле , ши
слава , тръ нои тоци минн ши мъри , бърбаци ши фъмей , крещинĕще съ
чинстим сърбътоарле домнълъй прекъм нĕм ăвъцат , кь пслами ши кь
ла ъде , ши кь кжнтъри сăфлетещи , съ жкъндъм предъбареле ка крещинъй ,
тръ нь ка елинїй кь дафнии ши кь флори , сав кь алте матерїи , каре ль
кь жсте ăл елинилор ши ăлжидокилор , къ оумбра лецїй веки ăх трекът ,
тръ ădевъръл ăх ăфлорит , прекъм ăхим пре апостолъл хнкждь , чĕле
веки ăх трекът нать съфъкърь толте ноаое . Рътъчирь ндолнлор сав
сърнат . Пъл сав пръдат , робїа чь денъръел денъноаль сав кемат .
Ăпъръцинле ăшълъчюнїй чей де дъмнедей мълци сав зdробит . Омъл сав
нъбъвит . Дмнзеъ ăх ăпъръцит . Ăъмь съ веселĕще . Кръчь съ полн
тичĕще , кърїа несь ăкинь толте мърцинile пъмжнтълъй , ătрькаре не
лъъдъм кь фернчнтъл плъеа чезнче , тръ мїе съ нъмфїе ămъльъдарь ,
фърнъмай ăкръчь домнълъй , пентрь ăчаста ши дĕсъпра оушнлор , ши
ăфрънте ши асъпра Окилор ши ла гърь , ши ла пїептъ ши ătолле мъдъ
лърile ноастре кь кръчь съне ăфръмъсецъм ши сьне ăрмъм , арма чь не
бирънит ăкрещинилор бирънторюл морцїй , нъдĕждь крединчошило , ăъминя
тъторор , дешкидъторюл раюлъй , кърцинторюл ересърилор , търїа пра
славничїй крединце , паза чь маре , ши ляъда чь мжнтънторе ăбесĕречїй .
Преăчаста крещинълe ătолте зилеле ши нопциле нъсопърĕси , нинн оунъ
ча нинн сăчирть че ши дорминдь , ши дешептат , ши лъкрждь ши мжн
кждь ши бждь ши кълториндь мъкарь премаре бей оумбла , мъкарь ăпъ

бей

вен трѣче, толте мѫдълърнле тале стле печетлъещи кѫ чинстита ши девїа
цѫ фыкѫтоарѣ кръчѫ, ши нич сѫдать нѫтевей тѣме, дефрика чѣ де
нолте, десѫцѣта че збоарѣ зїсъ, делъкрѫ че оумѣ ѫтрѫ ѫтъхнѣрїк,
де ѫтжмпларѣ ши де дїаволъ чел де амїазѫ зи, десъвей лъ пекрѫче пѫ
рѫрѣ ѫтрѫ ажѫторю цїе, нѫсъвор апропїа детинерѣле, ши бичю нѫсъка
апропїа ѫсъмлашъ тѫ, кѫ бъзѫндѫсѫ прежѫтърнле чѣле ѫпорибѫ съ
кѫтремѫрѣ ши съ депъртѣзѣ. Дчаста ѫ сфинцит лѫмѣ, ши лѫмина ѫ
ѫдѫсѫ, ши ѫдѫнжнд лимбиле делърѣспрн, ши дела ѫпѫ, ши дела амїазѫ
зи ши дела мїазѫ нолптe, ѫтро бесѣрекѫ ши ѫтрѫ ботезѫ ѫдрагосте мѫ
легат, дчаста жсте пъртѣтеле чел небирѫнтѫл православнічилор. Чѣгѫръ
клъче лимбѫ калъъдѫ кѫ вредѫнічїе арма чѣ фыкѫтоаре дебирѫнцѫ ѫпѫ
ратълъй Хс? Кръчѣ жсте нѣдѣждѣ крещиннлор. Кръчѣ е ѫкїмре мор
цилор. Кръчѣ е шкїсопилор кжржѫ. Кръчѣе повацѫ сърбилор. Кръчѣе марѣ
кѫкїинцѫ ѫпърацилор. Кръчѣ е ѫдрѣзнирѣ кълъгърилор. Кръчѣ е акопе
римжнтълъ голилор. Дчаста жсте кар сълъ ѫфипѫ ѫмижлокълъ лѫмїй,
ѫлкълъ кѫпѫцинїй ши ден дать ѫѫ сѫдрѫслипѫ стрѫгѫръл кїецїй. Кѫ
часѫ сфѫнѫ армѫ ѫѫспарѣ Хс, пжнтечеле нѣдъхъй чел детот мжкѫ
тори, ши лѫ ѫстѫпат гѫра дїаволъхъй чѣ кѫмѫлте мешешѫгѫри, пре
дчаста бѫзжндѫсѫ молрѣ, кѫтремѫржндѫсе ши ѫфрикошжндѫсе.. претоци
кжци ѫй абѣ дела ѫдам чел денпжи зидит, ѫѫ сабозит, кѫ дчаста ѫ
армжндѫсе фернїцїй апостолн, толѫ пѫтѣрѣ брѫжмашѫхъй лѫ кѫлкл
Ши бжнжнд толте лимбиле лѣѫ ѫдѫнат ла ѫкиначюнѣ ачещїа. Кѫ дча
стя кѫкѫ сопластошѣ ѫбрѫкжндѫсе, сѫсташїй ши мѫченичїй лѫй Хс,
толте мешешѫгѫриле ши семецїи тиранилор ѫѫ кѫлкл, ши ѫкилѣг ѫѫ мѫр
тѫрисѫ пречел рѫстигнит, пре дчаста пѫртжндѫсѫ чел чесѣлѣпѫдѫ делѫ
ме, кѫ мѫлѫ бѫкѫрїе лѫкѫѣскѫ ѫпѫстїю ши ѫмѫцн, ши ѫпещири, ши ѫгѫ
рнле пѫмжнтѫлѫ. О неспѫсѣ бѫнѣлате де юбире де ѫменн лѫй дмнзѣѫ,
ши кжте бѫнѣтѫци лѫ дърѫнѫ нѣмѫлъй сѫменескѫ, слѫкѫ юбирїй лѫй де ѫл
менн. Дѫзнтаци юбицилор ши де Хс юбитори, кжѫ жсте пѫтѣрѣ крѫчїй?
кжте лѫкрѫри ши кжте бѫнѣтѫци фаче, кѫ дчастака оу бѫн кърмачю, ѫкжр
мѫнд бїаца дчаста ѫнолстрѣ ши ѫпѫкжндѫсѫ, ши причинѫ фѫкжнд нолсѫ
ши де бїаца чѣ кїнтоаре. дчаста пърѫш ши ла ѫдѫма веніре адмнѫлъй, ѫпѣю
ка съеѣаратеа оун чинстит ши ѫкинѣторю ши сфнѣ Скипѫтрѫ ал ѫпъра
тѫлъй Хс, дѫпѣ кѫвжнтѫл дмнѫлъй кареѫзн. Кѫ сила арѣта съмнѫл
фїюлъй сѫменескѫ ѫчерю. Дчаста дарѣ жсте ѫтжюл ѫчерѫ чѣлѫминѣѫ
тот пѣмжнтѫл, ден мърцинепѣнѣ ѫмърцине, стрѣлѫчиндѣ маибжрто декж
лѫмина соарелъй, веніре дмнѫлъй ба вести. дчѣстѣ съѣзникѣ спре дчаста,
дарѣ чѣле дѫпѣ дчѣстѣ дескоперите пре оурма крѫчїй, кареѫчекнп корфи?
Вай де мине фрацїй мїей, де Хс юбитори, ѫдѫшѫмѫминте дечасѫл дчела ши
мѣкѫтремѫраю, ши брѫю съпърѣсескѫ кѫвжнтѫл ан дефрикѣ мѫлтѣ, ѫ

дꙋкжндꙋми аминте дечꙣ текор есть дескопере ѳ оугрмакрꙋчїи , пентрꙋ кꙋ чине лева повести прежле ? чегꙋрꙋ лева кести ? ши чефꙋлю де лимвꙋ лева грꙋи ? чегла лева артꙋта ? чеаꙋз ва ѳкꙋпа ачꙋлꙋ сале аꙋзꙋ ? каре ачꙋсꙋ фꙋкжндꙋсе пꙋтерле чериорилор секоꙋ стрꙋмꙋта , пентрꙋ кꙋ чине нꙋсева тꙋ ме ши нꙋсебꙋ кꙋтремꙋра ачаꙋа ачела ? Кжидь ѳпрацилор себа скꙋлз ден скаꙋнꙋл салъкїи , ши погоржндꙋсе етъчертетꙋе претоци чеж чел къ кꙋескꙋ ѳлꙋме , ши сꙋш ѳтрꙋбе кꙋ ен , ва стъж ѳрепцилоꙋ бꙋнътъцле , ипрꙋ челоꙋ некрꙋдничи мꙋнчиле ка оꙋн жꙋдекꙋторю дрепт . ачестꙋ дарꙋ а дꙋкжндꙋми аминте фрикꙋ мꙋкꙋпринде , мꙋдꙋлърле мисꙋ салъбескꙋ детоале пꙋрциле , окїи ѳи лꙋкрꙋмꙋтꙋ дефрикꙋ , гласкꙋл ѳм амꙋрцꙋше , бꙋзеле ми ев ѳкременесꙋ , лимва мисꙋ ѳгрозꙋше , ши гжндꙋрле мꙋле кꙋцетꙋ ать чж , фрика мꙋцине ши мꙋчартꙋ сътакꙋ , кꙋ мꙋлтꙋ жсте фрика ши пестемꙋсꙋрꙋ , кꙋ минꙋни гролꙋзниче ши мари ка ачꙋстꙋ нꙋворꙋ майфи ѳтоате нꙋмꙋрле . Кꙋ шиакꙋм демꙋлте орн кжнд сѳфаче фꙋрꙋ вꙋсте фꙋлцерь ши тꙋнет , фоарте таре епъминтꙋзꙋ претот соꙋл , ши тоци неплекꙋм ла пивмжнт . Дечи декꙋме ченесъминтꙋзꙋ прѣ нои ачꙋсте мичи , ѳчекиѳ во сꙋфери ѳтꙋнчꙋ , кжнд ком аꙋзи гласкꙋл тржмбицїи денчерю , маимаре деж тоате тꙋнетеле , бїинд ши дещептжнд претоци чей денвꙋчи адормици дре ци ши пъкꙋпоши . ѳтꙋнчꙋ чей ден нд ѳнфрїи соменещи , аꙋзжндь гл кꙋлтржмбицей бор ѳлерга кꙋ грабꙋ кꙋꙋтжндꙋш мꙋдꙋлърле лор . ѳтꙋнчꙋ кжнд ком беда тоатꙋ фирꙋ сомꙋнꙋсꙋ ѳклипала окюлꙋи скꙋлатꙋ ден ло кꙋ ей , ши ѳдꙋжндꙋсе дела марцинеле пъмжнтꙋлꙋи жꙋдекатꙋ , пентрꙋ кꙋ ва порꙋнчи мареле ѳпърат чела че аре пꙋтере спре тот пꙋпꙋла , ши ѳда тꙋ кꙋтремꙋра да пъмжнтꙋла пре морцїи лꙋи , ве ри хїарꙋ декафи рътинт , ве ри пꙋше делвафи мжнкат , ери пасере , кжт клипала окюлꙋи левор ѳдꙋче де фацꙋ . со кꙋм вомрꙋвда фрацилор , кжнд ком беда ржлꙋ чел дефокꙋешнд ка сомаре сълватекꙋ , ши ка мжнка мꙋнцїи ши зꙋподїиле ши тоатꙋ лꙋмꙋ . ѳтꙋнчꙋ юбицилор , дефокꙋл ачела апеле бор сека , нзкоартеле бор лиѱи , мар сева оꙋска , вꙋздꙋхꙋл сева кꙋтремꙋра , стꙋлеле вор кꙋда , солреле ва пери лꙋна сева скимва ѳсжнце , черюл сева ѳвълꙋи ка со хꙋртие . кжнд ком веда пе ѳпери тримиш ши алергжндь ѳтоате пꙋрциле кꙋ грабꙋ ши стригжндь пе слꙋциле лꙋи дмнзꙋꙋ чꙋле алꙋ се дентрꙋ сомарцине ачерюлꙋи пънꙋ ѳчꙋ марцине . кжнд ком беда черюноꙋ ши пъмжнтꙋ ноꙋ , кжндь вом веда стъминꙋла фїюлꙋи сменескꙋ артꙋжндꙋсе ѳчерю , ши лꙋминжндь тоате марцинеле пъмжнтꙋлꙋи . ѳтꙋнчꙋ тоци възжнд ѳтрꙋ ѳнꙋлциме ивиндꙋсе ачестꙋ ѳперꙋтекꙋ ши гроꙋзникꙋ Скриптрꙋ , ва кꙋноаще фгеще чине къ дꙋпъел ва съсъарате ѳпрацꙋл . ѳтрачела ча ва гжнди фгеще кареле ѳчекиѳ ва еши ѳтимпинарꙋ лꙋи хс , десевлции пресине винovат ва стя гол ши мъхнит , ащептжнд стъи мъртъспꙋнсꙋл лꙋи , кꙋшка прикї фаптеле сале стжндь ѳнаинтꙋ фꙋцїи лꙋи вери бꙋне вери рꙋле . ѳтꙋнчꙋ чеж чаꙋ оꙋмблат пре калꙋ чꙋ стримꙋтꙋ ши не кжрми

кжрмúнтъ, шѝ тоцѝ чеáж чѐ кѣр сáвъ покъúнт, шѝ тоцѝ чéй милостúвы шѝ прїи
мнтóри дѐ Ѻáспецѝ вор̆ стá блáжѕи кѫмѫ́ѧтъ бѫкхрíе, ѧ̂цептáжнджь ферúчѝ
тѧ нъджéжде, шѝ ѧ̂рхѝтáрхѣ слъ̆кúй, ѧ̂мáрелѫй дмнѕѣ́ѫ шѝ мáжнтѫшторúѧ їс
хс. Кúне кѫ̀ съвеселѣ́ск̆ пречéж чесáвъ невоúт ѧ̂привегéри, шѝ ѧ̂постѫри,
ѧ̂кжнтъри. Кúне кѫ̀ съ̂ѧкѫнѫнѣ́ѕе пречéй милостúви. Кúне сѣ̀рнáцце пре
чéж чáвъ стръчúт пéнтрѫ нѫ́меле áхй, пречéж ченáх юбúт áхмѣ, чѐ тóлте
пърѣсжнджáле шѝ нѫ́мли áхй оўрмжнд. Кúне нѫ́мъ̆ депепъмáжнт чѐ дéк чé
рн, кѫ оўн фѫ́церь ѧ̂фрúкошáт. ѧ̂тѫ́нчѣ кѫфѝ стригáре мáре ѕикжнджь.
Ѧ̂тъ мнрелє бúне. Ѧ̂тъ жѫдекъторúѧ́ сосѣ́це. Ѧ̂тъ ѧ̂нтъторúѧ́ съ
дескóпере. Ѧ̂тъ дмнѕъѫ́ тѫтѫ́рор бúне съкѫ́дче áхмѣ шѝ сѫпальтѣ́ск̆
кърѫ́шѝ дѫ́пъ фáптелє áхй. ѧ̂тѫ́нчѣ ѭбúцѝлор мїéй фрáцѝ, дестригáрѣ
áчѣж бор̆ цѣмеръ̆нкїй пъмáжнтѫхй, дéнтромíрúне áхй пъ̀нь ѧ̂трáлта,
шѝ мáрѣ шѝ тóлте ѧ̂джнкѫрúле. Ѧ̂тѫ́нчѣ вáфѝ фрúкь шѝ нéкое, шѝ кѫ кѫ
прúнде спáнмь прето̀ѧ̂ѻмѫ́ дестригáрѣ шѝ дѐ глáсѫ́ тржмбúцелор. ѧ̂тѫ́н
чѣ пѫтéрнле чернúлор сéвор кáпътѝ, ѧ̂тѫ́нчѣ кор̆áлерга ѧ̂нáнѝпе чѣ́тєле ѳурúн
лор, херѫвúмїй, шѝ серáфúмїй ѧ̂пѫтóре стрúнжнд. Сфнтъ Сфнтъ Сфнтъ
Дмнѕѫ́, Ѳéлчѐ áсте шѝ Ѳéлчѐ бúне, ѧ̂тоѧ̂ цїнторúѧ́. ѧ̂тѫ́нчѣ тóлтѣ
ѕидúрѣ ѧ̂чернѫшѝпрѐ пъмáжнт, шѝ десѫ́пѣ пъмáжнтъ, ѧ̂пѫтóре кор̆ стригѫ́.
Бѧгословúтѫй Ѳéлчѐ бúне ѧ̂трѫ нѫ́меле дмнѕѫ́й. ѧ̂тѫ́нчѣ сéвор дéспикѫ́ чéрю
рнле, шѝ себа́нúй ѧ̂пѫрáтѫ́ шѝ дмнѕѫ́ дóмнилор кѫ оўн фѫ́цер̆ грóзникь, кѫ
пѫтóрешѝ кѫ слáвѣ мѫ́ѧтъ шѝ нéспѫсъ, шѝ кáка кéдѫ́ прѐ ѧ̂ѻтоѧ̂ѻкюѫ́,
шѝ чéж челѫ́ ѧ̂пѫ́нсь прѐ ѧ̂л, шѝ бѫтжнджѫ́се кор̆ плжнце дéѧ́л тóате нѣмѫ
рнле пъмáжнтѫ́хй. ѧ̂тѫ́нчѣ чернѫ́ шѝ пъмáжнтѫ́ѧ сéвор ѧ̂ѻдрче спрѐ фѫ́гъ,
прекѫмѫ́ ѧ̂кѫ ѧ̂рѣтáтъ мáйнайнте їсáгѫ ѕикжнджь. Рѣѕѫ́пам скѫ́мѫ ѧ̂лбь мáре,
шѝ прѐ чéл чѐ шѣдѫ́ прѐ ѧ̂л, дѣкѣрѫ́ѫ фѫ́цъ ѧ̂кѫ́фѫцúтъ чернѫ́ѧ шѝ пъмáжнтѫ́ѧ.
ѧ̂тѫ́нчѣ бѫ́ шѣдѫ́ прѐ скѫ́ѕнѫ́ѧ слъ̆вúй ѧ̂хй, прекѫмѫ́ ѧ̂л ѧ̂ѕй. шѝ сéвор ѧ̂дѫ́на ѧ̂
нáйнтѣ ѧ̂хй тóлтѣ ѧ̂мбúле. Ѻ̂ре чéфѣ́ю десѫ́флетъ̀ сéкѫ ѧ̂фѫ́ѧ̀ съ̀рѫ́бде,
кжнд сéвор пѫ́не скѫ́ѕнеле, шѝ кѫ́ѧшѣ́ѕѫ̀ жѫдекáтѫ, шѝ кърцúле сéвор дéшѝй
дѐ? ѧ̂тѫ́нчѣ бом̀ бéдѫ̀ нéнѫмърáтеле пѫтéрѝ ѧ̂цернлор шѝ але ѧ̂рхѫнгелúлор.
ѧ̂тѫ́нчѣ сéва пáнни пророчúѧ́ хй Данїúл чѐѕиче. Ѹ̂прикїáй пъ̀нь сѫ пѫ
скѫ́ѕнеле, шѝ чел бéкю дѣѕúле ѧ̂ѕ шѣѕѫ́т, хáйна хй ѧ̂лбь кѫ ѕъпáдѫ, пъ
рѫ́ кáпѫ́хйнхй кѫ ѧ̂жна чѣ кѣрáтъ, скѫ́ѕнѫ́ хй пáрь ѳефóкъ, шѝ рóлтеле
хй фóкъ ѧ̂рѕжндь, рж̀ѫ ѳефóкъ съ̀трáце педенáйнтѣ хй, мїй демїй дворїѧ̀
ѧ̂нáйнтѣ хй, шѝ ѧ̂тѫ́нчѣ рѐчедѐ мїй слѫ́жїѧ̀ хй, жѫдекáтъ сѫ ѧ̂шѣѕѫ́т,
шѝ кърцúле сѫ́ дешки. Мáре фрúкь кѫфѝ фрáцилор ѧ̂трачéла чѧ, ѧ̂тѫ́нчѣ съ
вор̆ дешкúде кърцúле чѣ́ле ѧ̂фрúкошáте, ѧ̂кáреле сжнт скрúсе фáптеле нóстре,
шѝ кѫвúнтеле нóстре, чѣ́ль чáм фúкѫ́т ѧ̂трачáсть вїáць, шѝ нѳѫ пѫрѫ
кѣ́бом ѧ̂шелá прѐ дмнѕѣ́ѫ, прѐ чéла черчетѣ́ѕѣ нúнимиле шѝ рúрѫ́нкїй, кѣ́ ако
ло сжнт скрúсе тóлтѣ фáптеле шѝ гжндѫ́рúле сѫ́менилор, кéрн бѫ́некéрн рѣ
ле. Ѹ̂ кжтелáкрѣмн нетребѫ́ескѫ ѧ̂трачéла чѧ, шѝ нелéнебнм, кѣ̀ прéнлѧ

крѣмиши прин милостѣнїй полте нещиме свстинѣ грешалеле чѣле че сжнть
сѣрисе кѣрцинле ачѣлѣ, кжт бом сѫспина, шикѫ жале бом лъкрѣмя, кжд
бом беда кѫ окїй ноцири пъръцїа черіорилор чѣ неспѫсть, ши бом беда фрико
шателе мѫнчи? ши требуеште толте, толтѣ фирѣ сѫменилор, дела да
чел денте ю зидит, пѣнѣ ла чел нѣскуит май пеѫма тѫтѫрор. Ампѫнчѣ сѣва
панн кѫбжитѫл чел сѣрн. Вѣ сжт ек зиче дмнѫл, кѣ мїе мисева плека то
ценѫкюл, ачело черещ ши ачело пѣмынтеще, ши ачело десупъ пѣмжнт, ши толѣ
лнба ба мѣпѫрнси, кѣ дмнѫл гс хс ътрѫ салвалѫ дмнезѣ тататълѫ амин.
ѣтѫчѣ толѣ омениръ слжд ътре ъръцїе ши ътре жѫдекъцїй, ътре вїацѣ ш
ътре моарте, ътре бѫкѫрїе ши ътреквое, шитоц жо ъпилжднсе ши мерждн
кждѫ капх ѣсѫкоквта ънаиптѣло, слжд ънантѣ жѫдекъцїй шѣларе чечелжднсе
шмякжточем чѣх вїецїй ъленебире, ши ачѣлѣ вѣзжндѫле карѣ ъпилжндѫсе
ѣшкор ѫдѫче амиитре деспале фапителе лор, шиш бабедѣ фїеще карѣле фа
телеѣнаиптѣлѫ, ши чем ченѫсѫ покѣит плжнгжнд ворзиче. Канде
ной тикълошїй кѫм нѫнтѣм невоит, ченѣм келтѫит ши врѣмѣ ноастрѣ
жѫкжндѣ, бапжоринд ши бапжокорнндѫне, Кѫм нам стрѣдѫит. Пен
трѫ кѣчи нам милѫит пре сърачи. Пентрѫ кѣчи ам оуржт префрателе
нострѫ, Кѣчи нам фокѫт вреоуѫбине? кѣ ашѫ нисарфи ертат нолсо,
пѣнѣ ѫфост врѣме де покѣинцѣ, ченѣм петрекѫт анїй ноцри ржжнд
ши десфѣлжндѫне ши глѫминдѣ. Чевом фаче акѫм, Кѣ нѣтѣ не ажѫсе
часѫл чел ѣфрикошатѣ де карѣле ѫзїам де мѫлте сори ши рждѣм? Чевѣ
фаче тикълошїй, кѣ кѣрцинле сѫ дешки, ши жѫдекѣ претоци. Ачѣслѣ
гжндиндѣ ей, вор ѫзи глсѫл жѫдекѣторюлѫй. Ѣрѣтящивѣ фапителе ши
вѣ лѫяци плапа, ѣтрачела ча сѣвор тѫрбѫра тоате чѣтеле крещинещи,
Ѣрхїереїй, преощїй, діаконїй, четиторїй, прекѫм зиче апостолѫл, фїеще
каре сѣва скѫла ѣчата лѫй сѣдѣ сѫмѣ ла дмнзѣѫ. Ѣтѫнчѣ сѣвор кѫтре
мѫра дефрикѣ ѣнперацїй, ши пѫтѣрничїй, сърачїй ши богацїй, кѣ ѫѫ со
вит часѫл кастѣ кѫноаскѣ фапта ѫфїеще кѣрѫ ънаиптѣ ѣнцернлор
ши ѫсѫменилор, ши чине че ѫѫ сѣмпнат сѣ ѣчере. Ван фрацилор де хс
юбитори, кѣврѫндѣ сѣспѫю чѣлѣ чевор сѣфїе, дѫпѣ ачѣстѣ мѣтжнгѫе
ск де фрикѣ, ши ѣмерѫ лакрѣмиле ши ѣкременеск. Де врѣме че ѫстте
покѣстѣ ѣфрикошатѣ, ѣтѫнчѣ юбиторилор дехс, сѣва черка ѫфїеще кѣ
рѫ крещин печѣтѣ че ѫѫлѫѫтѫ ѫдекѣ крединца сѣфїе кѫрѫтѣ, печѣтѣ
нестрикатѣ, хѫнна непжнгѣрнтѣ, ши мжртѫрисирѣ чѣ бѫнѣ, кѫрѣ сѫ
мѣртѫрисит ънаиптѣ ѫмѫлте мѣртѫрїй, зникжндѣ лепѣ дѣмѫне десатана,
ши детоате лѫкрѫрнле лѫй, нѫ деоуѫнѫл сѫ долсо, сѫ чинчи, чеде толе
лѫкрѫрнле ѫледїаволѫлѫй. Ачастѣ лепѣ дѫре дѫрѣ нисѣка чѣре нолсо ѣтрѫ
ачела ча, ши феричит клфи чел че сѫлѫ пѣзит, прекѫм сѫ токмит пре
ѣтрѫ кѫкжнтѣ, чезиче (сѣлѣптѣдѣ) детот лѫкрѫл рѣѫ ѫл дїаколѫлѫй,
ѫдедекѣ де прѣкѫрѣге, де кѫрѣге, дене кѫрцице, деминюни, де зависті

дефѹрътнша́г , де сѫкр́ , деа́мъръчюне , де мъне́ге , децинъ́ръ мъни́ѣй , де
бріѧ́бъ , де при́че , дебецїе , де кѹби́нте дешла́рте , демандре́е , держ́ѹри ,
де зникъпѹ́ри деа́лтѹ́те , дефлѹ́ерътѹ́ри , де жо́кѹри , декжи́течеле дрънчѣщи ,
дълъкоме́е , деюби́рт а́рцинътѹлѹй , шѝ чъ деа́по́й рѫ́ѹта́тъ тѹтѹро́р рѫѹ
тѣцило́р , де ѳкинарь идолило́р , шѝ дефа́рмече . Деа́чъстъ шѝ деа́лтеле
а́сѣмень а́честора съ лъпъдь фїе каре бредиче , ѳсфѣ́тя скрипто́ре а́бо
те́зѹлѹй , а́ча́стъ лепъдаре дарь нисъка чѣре ѳчласѹ́ а́чела . Пър ѳчеки
събор а́лъце , бой грънь ѳдѹръре , шѝ боюзиче ѳсѹспини кѹ лакръми , побе
стинць а́чъль прекѹ́м сажить май преѹ́рмъ , а́тѹ́нчъ юбито́рилор де Хс ,
дѹпече́ събор а́фала́ шѝ събор черчета́ , ѳнаннъ ѳнцерилор шѝ сълменилор ,
Шѝ дѹпъче́ съба пїа́рде то́атъ стъпжнирь шѝ пѹтѣрь , шѝ то́ци кръма́
шїй събор пѹне сѹ́пть пичоареле лѹ́й , а́тѹ́нчъ дарь прекѹ́м а́ѹзи до́минѹ́л ,
Деспърцинка пре́ен оу́нїй дентрляцїй , прекѹ́м а́лъце пъсторюл сънле ден
капре , шѝ ка пѹ́не пре сѫ́н дѣдирѣ́пта лѹ́й , а́декъ пре че́а че лѹ́ ро́лдъ бѹ́нъ ,
чѣ́лъ че кѹно́скѹ пре пъсторю́л , пре че́а че а́ѹ пъзи́т печѣтъ , чѣ́лъ че а́ѹ
оу́рма́т пъсторюлѹй че а́ѹзи , бениць дѹпъ мине , пречеа че на́ѹ пажгри́т
ѳфѣ́тя кредиць кѹ ерети́чїй , а́чѣ́лъ сѫ́н зи́ лева пѹ́не дѣдирѣ́пта лѹ́й . Пър капре
чѣле фъръ ролдъ , каре а́ѹ мънїа́т пре пъсторю́л , каре са́ѹ пъскѹ́т кѹ
ерети́чїй , шѝ са́ѹ лепъда́т деѳфѣ́тя троицъ , карїй а́ѹ стри́т фъръ тоќ
мѣ́лъ , са́ѹ десфъта́т , а́ѹ жѹка́т , шѝ а́дѹнжиць (блестеле) а́ѹ ешни́т
денъръ а́ча́тъ вїа́ць пѹстїй детоа́лъ фа́ѳта бѹ́нъ , шѝ дето́т пъка́тѹ
плини , прекарїй възждѹ́й до́минѹ́л ѳчласѹ́ а́чела , ѳшѣл ѳтоарче фа́ца лѹ́ ,
шѝ а́тѹ́нчъ бадиче че́ло дѣдирѣ́пта лхи́й . Веници бъгословици́й пъри́телѹ́
мїе́ѹ . Веници фи́їй лѹмини́й . Веници че́а че пентрѹ́ мине а́ц съръчи́т ,
шѝ а́ц фалѣмжзи́т , шѝ а́ц ѳсе́а́т , шѝ че́а че на́ци ю́би́т лѹ́мѣ нничи чѣле
ден лѹ́ме . Веници́ че́а че пе́нтрѹ́ мине а́ц пъръси́т то́лъ бѹкѹрі́а лѹ́мїй ,
рѹдений , прїа́тени , пъри́нци , шѝ коко́ни . Веници́ че́а че а́ц лъкѹ́т пре́н
пѹстїй шѝ ѳмѹ́нци , шѝ ѳпе́щири шѝ ѳгаврилеѣ пъмжнтѹлѹ́ , кѹ хїа́рвле ,
съльшлѹ́ници́ , а́кѹ́м кѹ ѳчерїй мїе́й ѳче́рю . Веници бъгословици́й пъри́телѹ́
мїе́ѹ , демощени́ци́ чѣ гѹби́нтъ во́лсъ ѳпървцїе де ѳчепѹ́тѹ́ лѹ́мїй . А́тѹ́нчъ
бадиче шѝ че́лор дѣстажгл . Дѹ́ницикъ дела мине блестема́цилор , шѝ оу́ржѫ́
цилор , немилостивилор оу́ржѫто́ри дефра́ци , шѝ май кжрто оу́ржѫто́ри де Хс ,
На́ци́ милѹ́и́т нѹ́къкъци́ милѹ́и . На́ци́ а́скѹ́лтъ́ли́т гласѹ́л мїе́ѹ , а́прѣкѹра́телеѣ
ѳглїй , а́ферничїй мїе́й оу́чинични , нички е́ѹ нѹ́вою а́скѹ́тъ́ пажсѹ́л бо́сѹ́ .
Десфъта́тѹ́ваци́ преплъмѫ́нть , лѹ́а́пѹ́ваци́ бѹ́нъ́тъцилеѣ ѳвїа́ца во́аспръ ,
е́ѹ а́коло ѳтоа́те зи́леле стригам́ прей сфи́теле скрипто́ри , шѝ прей проро́
пър бой а́ѹзи́нць батѫкокѹрїа́ци , а́кѹ́м дарь къзи́к бо́ас , нѹ́къ щѣѹ пре
бой , дѹ́ницикъ деламине блъсфъма́цилор ля ѳтѹ́нъ́рекѹ́л че́л май денафа́ръ ,
шѝ ѳфокѹ́л че́л ве́чник , карелеѣ гѹби́нтъ дїа́колѹлѹй шѝ слѹ́цило́ лѹ́й , Шѝ
събор дѹче а́че́щъ ѳмѹ́нка девѣчи , пър дире́цїй ѳвїа́ца ве́чникъ .

ѳсъ

Аѣ ѧ҆дѣ ѧ҆мꙋ́лте фѣ́лнри сѣ́бор мꙋ́нчи дꙋ́пъчѣле оу҆ржте а҆ле́лор фа́пте, девръ́ме че ѧ҆трꙋ́нгиѧ сѣ́ва мꙋ́нчи прѣкꙋрка́рюл, ши ѧ҆трат кѫ́п оу҆чига́шꙋ, ши ѧ҆трат кѫ́п фꙋ́рꙋл ши бецикꙋ́л, кѫ́ци слꙋ спꙋ́рка́т ѧ҆ере́сꙋри кор а҆ꙋ́зи ꙋ҆ѣ ѧ҆ чези́че. Рждичесе некꙋра́тꙋл кась нꙋка́ꙗ сла́ва до́минꙋлхи, ѣ́рь че ѧ҆ че ѧ҆ꙋ а҆ꙋ́т вра́жъ оу҆нїй кꙋ́а҆ци́й ши лнсъкл ѧ҆тѧмпла́ ле́ши де́н бїа́ць, неконтени́тъ со́ждъ кор а҆фла́, ши ка нище пръ оу҆ржци ѧ҆че́л май дена фарѣ сѣбор тримите ка кꙋ́мꙋ а҆ꙋ оу҆ржт пречела че а҆ꙋ́зи. Ю́бицивъ оу҆нїй кꙋ́а҆ци́й. Ва́нде чела че ю́бѣще кꙋрвїѧ. Ва́н де́пръ кꙋркарюл. Ва́нде бецибꙋ́л. Ва́н де фꙋ́рꙋл. Ва́н де че́ѧ чесъ врѣжѣ́скꙋ, ши ва́н де фѣръмекъ то́ри. Ва́нде че́ѧ че слꙋ́пжнгъри́т кꙋ хꙋлнто́рїй ере́тичилор. Ва́н де че́ѧ че́ ѧ҆тѧжокꙋре́скꙋ сфинтеле скрипто́ри. Ва́нде чен че съ леневе́скꙋ, ши пїе́рдъ врѣ́мѣ ка́рѣ рꙋ́ꙋ сокелтꙋе́скꙋ, кѣ мꙋ́лть со́бор кѫ́тꙋ ши нꙋ со́бо гѫси. Ва́н де чела че ѧ҆дрепті́ꙗ пречел пъгжи́н пе́нтрꙋми́та. Ва́нде че́ѧ че́ рѣпе́скꙋ чѣле стрїи́не, ши кась зни́к май пескꙋ́рть. Ва́н де то́ц че́ѧ че сѣбо́р ѧ҆тѧмпла́ дена стѧ́нга, кѣ сѣбо́р ѧ҆тꙋни́ка ши сѣбо́р кꙋтремꙋ́ра, ши бо́р скѫшни кꙋдинцїй кѫнда бо́р а҆ꙋ́зи. Дꙋ́нцивъ дела ми́не блестема́цилор. А҆тꙋ́нъ дарь сѣбо́р дꙋ́че кꙋ мꙋ́лть фри́кїь дела кꙋдекла́тъ, дѧ́н дꙋ́се пре мѧ́ня мо́рцїй кась пъсторѣ́ски пре́ен. А҆тꙋ́нъ сѣбо́р деспъци оу҆нїй де́а҆цїй, ши бо́р пꙋ́ръ де кѣлъторі́е ка́рѣ нꙋ́ман а҆ре ѧ҆то́лчере. А҆тꙋ́нъ сѣбо́р деспъци е҆пискꙋпи де е҆пискꙋпи, ши пресо́ци де пресо́ци, ши дїа́кони де дїа́кони, а҆тꙋ́нъ сѣбо́р деспъци ѧ҆пъра́цїй канищероби, ши бо́р пла́жнице капрꙋ́нчїй, ши сѣ бо́р черчета́ фъръ де мила́. А҆тꙋ́нъ бо́р сꙋспина́ до́мнїй ши вои́рїй кѣꙋтѧ́нде ѧ҆тропа́рте ши ѧ҆тра́лта, ши ни́мини нꙋва фи́ сѣле ѧ҆жꙋ́те. Девръ́ме чен нчи а҆кꙋцїа сѣва кедъ нчи мом҃ѣ́нчїй ли себо́р кꙋчери ши дво́ри. А҆тꙋ́нъ сѣбо́р деспъци, пъри́нци ши фїи, тѧ́тъ ши фїю, ма́нкъ ши фи́нкъ, прїѧ́тени де прїѧ́тени, ши рꙋдени́ле дерꙋде́нїй. А҆тꙋ́нъ сѣбо́р деспъци кꙋ жа́ле, бърбацїй де мꙋ́ери, ка́рїй нꙋ́ша пъзи́т па́тꙋ́ ле спꙋ́рка́т. А҆тꙋ́нъ гонидꙋ́се ши бъжндꙋ́се де ѧ҆ре́ри въ ба́течи, ши фъртъ́ое ѧ҆пингжндꙋ́се, сѣвордꙋ́че скѫшнинць ѧ҆дрепци, ши май кꙋ а҆мар сѣбо́р ѧ҆тоарче де́кор кѣꙋтѧ ѧ҆дъръ́т сѣ ба́зъ пречен дрепц декарїй слꙋ деспъци́т, ши кѣзнць бꙋкꙋрі́ѧ ши лꙋмина́ лор, плѧнгжд кꙋ а҆мар сѣкор дестьдн, дꙋ́чїй непꙋтжнць сѣман ба́зъ ѧ҆дъръ́т, ши ѧ҆про пїи́ндꙋ́се ла а҆че́л лок рѣꙋ, оу҆нде сѣ ѧ҆пара́ть латоци мꙋ́нчиле, а҆тꙋ́нъ въ зжндꙋ́ш нетоꙋ́л ши кꙋ́м кѣ нꙋ́ѧсте нѣменн съ́ть роаце пе́нтрꙋ е́и нчи ко май кꙋно́ще бре́ꙋн прилеж де а҆семан ѧ҆тоарче, бор зи́че тѧнгꙋи́ндꙋ́се. О҆ кѫ́тъ врѣ́мѣ а҆м пїе́рдꙋ ѧ҆дешѣ́т, кꙋ́м ѧ҆шѣтꙋ жо́кꙋ де но́й дешѣ́тѧ лꙋ́ме, кꙋ́м нꙋ́нѣ́м невоит ши но́й къзнць преа́лцїй невоиндꙋ́се, че кжнд а҆ꙋзїа́м сфинтеле скрипто́ри, рждам, батжкориндꙋ́не ши пре ѧ҆шжне ши пречен чечитїѧ, а҆коло гнїѧ дѣ́нзех, ши но́й нꙋ́бъгам са́мъ, нѣ́тъ кѣ а҆нчѣ ши но́й спрингъ, ши ел ѧ҆ш ѧ҆ипо́че фа́ца деспре но́й, Чѣ́нѣꙋ фолъсн лꙋ́мѣ

лѫмѣ ? оу҆нде ѣсте тѫтъ҆л чел҆ ченѣѹнтескѹт ? оу҆нде҆ манка чѣ чесѫ
кинѹит ? оу҆де҆ коконїй ? оу҆нде҆ прїѣтенїи ? оу҆нде҆ ѣкѹцїѧ ? оу҆нде҆
гѫлѧвѫ шн҃ сѡспѣцеле ? оу҆нде҆ кѫлѣ чѣ мѹлтъ шн҃ фъръ крѣме ? оу
дее҆ нѣмѹл҆ чел҆ бѹн шн҃ кѹноскѹцїй ? оу҆нде҆ ѧпъраціи шн҃ пѹтѣрнічїй ,
шн҃ ѧцелеціи ? Кѹм҆ денічи оу҆неле деачѣстѣ нічи сѡфолосинцъ нлвем҆
тнкѫлошїй денои ? Ѧтѹнчѣ бѣзиндь пъръсирѣ чѣ десъвършит шн҃ ѧлѹ
дмнзеѹ , шн҃ ѧсфнцилор , кѹ сѹспинѹрн шн҃ кѹлакрѣми корзиче . Спѣсицивѣ
сфнцїй , шн҃ дреп҆цїй , декарїй нѣм҆ деспърцит . Спѣсицивѣ прїѣтенилор ,
шн҃ рѹденїнлор . Спѣсицивѣ пърицилор , шн҃ маичнлор . Спѣсицивѣ фінло
шн҃ фѣтелор . Спѣсицивѣ ѧпостолїй , шн҃ мѹченичїй , шн҃ пророчїй докѹлх҃ .
Спѣсѣщете чѫта кѣлѹгърѣск҃ . Спѣсѣще шн҃ тх҃ ѧпърѣтѣсѣ делѹм҆
незеѹ нѣскѣтоаре , карѣ мѹлтъ тѣй рѹгаи҆ пентрѹ ной , ченой нам҆ крѹ
сѣне покѣнм҆ шн҃ сѣне спѣсим҆ . Спѣсѣще шн҃ тх҃ чинстит҆ шн҃ девїацѣ
фѣкѣтоаре крѹче . Спѣсѣщете рѫул҆ деісфѣтърїй . Спѣсѣщете Ієрѹсалим҆
мѹл чел҆ деісѹ , ѧчелор денѣжю нѣскѹцн . Спѣсѣщете ѧпърѣцїѧ черни
лор карѣ нан҆ сфършит҆ . Спѣсицивѣ тоци ѧпрѣѹнѣ , кѣ делкѹм҆ нѹво мѧ
ведѣ пренимени денвои . Декрѣме ченедѹчем҆ лажѹдекѫта мѹнчилор , карѣ
наре сфършит҆ нічи сѡдихнѣ , дечи вормѣрце фїеще каре ла локѹл҆ лѹи чел҆
рѣтнит҆ , каре шилаѹгѣтнит҆ лор чей ченаѹ крѹт҆ сѣсѣ покѣѣскѣ кась скапе
деоурїѧ шн҃ денебоа ѧчѣа . Пѣнѣ ѧнчѣ ѧц҃ ѧѹзит҆ йстовхл҆ , шн҃ чепа
чей леневош҃ , прекѹм҆ ѧцн ѧѹзит҆ шн҃ пентрѹ ѧфрошатѹл҆ часѹл҆ ѧчела .
Деачаста сѣгрижим҆ фрацилор , кн҃ ачеста ѣсте карале черчетѣзѣ тоатѣ
вїаца ноастрѣ , пентрѹ ачест҆ ча ѧфрикошат҆ . Сфнта скрипѹрѣ дела
рѣсърит҆ пѣнѣ ла ѧпх҃ прѣ ѧвесѣречи стригѣ шн҃ зиче . Кенициц тоци
чей сѡстенициц шн҃ ѧповърѧц҃ , шн҃ еѹ вѣ кою юшѹра превои , шн҃ кѫрѣ
зиче . Єѹ сжнтъ вїаца , шн҃ ѧдевѣрѹл҆ , ачастѣ кале шн҃ ѧ
честѣ ѧдевѣр҃ сѣюбим҆ фрацилор , кась бине пльчем҆
лѹй дмнзеѹ , ѧкърѹаѣ слака шн҃ чинстѣ , ѧкн
нѣчюнѣ шн҃ марѣ кѹвїинцѣ , кѹ пъринтеле
шн҃ кѹ фїюл҆ шн҃ кѹ сфнтѹлдѹх҃ ,
ѧкѹм҆ шн҃ пѹрѹрѣ , шн҃
ѧвѣчїй вѣчилор
ѧминь .

Дн҃тръ ѧлефн҃тѫлѫй снмесѡнь, Богослѡвѫлѫй чѣлѫй нѡѫ.

Пѣ́нтръ кънѫ́сть ка́де а҆ѕи́че кънѣ̀ сѣ по́атте а҆кѫ́м а҆а҆жѫ́нце ѧсѣвѣ҃
шитѫ́л вхнѣптѣцїй, чѣ́л чебаврѣ҆, шѝ а҆се а҆сѣмѣна҆
ефн҃цилор҆ чѣ́лор҆ дедемѫ́лть, шѝ кѫ́м кѣ по́т҃
чѣ́л чѣ҆ ф҆ба́цъ чѣ́ле ф҆потри́въ ѣре́ нѡѫ
ф҆ба́цъ пре чѣ́ѧ чѣ́л а҆скѫ́лтъ
пре ѣ́л҃.

А҆рацилор҆ шѝ пѣрѝнцилор҆, мѫ́лци грѣ́ѣскѫ ф҆то́атте ѕи́леле, прекарїй
шѝ ной ф҆ѝ лѫѕи́м, кѣ деа́мфифо́ст ф҆ѕи́леле а҆по́столилор҆, шѝ съ
нефи́м ф҆вредни́чит҆ съведе́м пре Хс҃, кашѝ ѣ́н҃, нѣ́м фа́че шѝ ной
ефн҃ци кашѝ ѣ́н҃, нѫкѫноскѫ кѣ а҆че́л Хс҃, че ѣ́ра а҆тѫ́нчѣ, шѝ ф҆бѣ
ца́, а҆че́ла шѝ а҆кѫ́м ф҆ба́цъ, шѝ грѣ́ѧще ф҆то́атъ лѫ́мѣ, кѣде
нарфи фо́сть а҆че́ла че а҆ѫфо́сть а҆тѫ́нчѣ, шѝ а҆кѫ́м а҆сѣ́мене то́т҃ ф҆тръ́ника҆
дмнеѫ́ ф҆тръто́атте, шѝ ф҆фа́пте шѝ ф҆лѫкръ́рн, кѫ́м ѕи́че а҆чѣ́стѣ. кѣ
та́тъла́ пѫ́рѫрѣ съ а҆ра́тъ фи́ѭлѫй, шѝ фи́ѭла́ та́тълѫй прен҃ дѫ́хѫла́ ефн҃тъ.
та́тъла́ пѣ́нъ а҆кѫ́м лѫкрѣ́ѕъ, шѝ ѣ́ѫ лѫкре́ѕ, че то́атте ка́ре ѕи́че чинева́ш,
кѣ нѫ́сѧнт҃ то́кма чѣ́сте де а҆кѫ́м кѫ чѣ́ле де а҆тѫ́нчѣ кѫла́ ведѣ трѫпѣ́ще,
шїй а҆ѫѕїа҆ кѫвителе, че а҆кѫ́ нѫнѫма кѫ а҆ѫѕѫ а҆ѫѕи, кѫ ф҆ба́цъ пе́тръ дѧ҃ѕ҃
шѝ пе́нтръ ф҆пѣрѣцїа лѫй, ка́ре шѝ ѣ́ѫ о҆ѕи кѫ а҆деѳра́т кѫнѫ́сте то́ма
а҆кѫ́м ка а҆тѫ́нчѣ, че а҆часта́ де а҆кѫ́м кѫмѫ́т҃ а҆сте ма́й ма́ре, шѝ ф҆кѣ ма́й пре
ле́сне а҆дѫ́че а҆кѫ́м спре кредѝнцъ, шѝ спре а҆деверѝнцъ, деки́т҃ а҆тѫ́нчи кѫнд҃
ф҆мѣла́ трѫпѣ́ще, шѝла́ ведѧ шѝла́ а҆ѫѕїа҆. кѣчи кѣ а҆тѫ́нчи съ а҆рѣта҆ чѣ́лор҆ фѣ
рѣмни́те жидови ка оу҃ѝ о҆ми съра́кѫ, ѣ́рѣ а҆кѫ́м съмѣрѣтѫри́сѣще ла ной дѫ́м҃
неѕѣ́ѫ а҆деврѣ́т҃. а҆тѫ́нчѣ съ ф҆пре́ѫна҆ трѫпѣ́ще шѝ мѧ́ниа҆ кѫ пѣкѣто́шїй,
шѝ кѫ ка́мешїй. ѣ́рѣ а҆кѫ́м шѧде дѣднрѣ́пта лѫй дн҃ѕѣ́ѫ шѝ пѫ́рѝнтеле, ка́
реле нѝчи о҆да́тъ нѝчи кѫ́м кѫсаѫ деспѣрцит҆ де́ѣ́л, шѝ съкрѣ́де кѫ́м кѣ хрѫ́нѣ
ще то́атъ лѫ́мѣ, шѝ ѕи́чем шѝ крѣ́дем кѣ нѝчи оу҃ лѫкрѫ нѫ́съ ф҆ѧче ф҆ѣрѣ де
бо́алѫй. а҆тѫ́нчѣ шѝ деки́т҃ то́ци че́й ма́й съра́чи нѫ́съ ѣ́га ф҆са́мъ кѣ́й ѕи
чѣ. Нѫ́сте а҆че́ста фїѭла́ ма́рїей шѝ а҆лтесла́рюлѫй гѡсиф҃? ѣ́рѣ а҆кѫ́м ф҆
пѣра́цїй шѝ до́мнїй ка фїѭлѫй а҆деврѣ́тѫлѫй дн҃ѕѣ́ѫ, шѝ ка оу҃нѫй а҆деврѣ
ра́т҃ дн҃ѕѣ́ѫ нѣ́съ ф҆кѝнѣ. шѝ а҆ѫ слѫвкѝт҃ шѝ слѫвѣ́ще пречѣ́ѧ чѣ́нѣсъ ф҆кѝнѣ кѫ
а҆деврѣра́т҃ шѝ кѫ то́т҃ сѫ́флетѫл. шѝ деи҃ шѝ ча́рѣ́ѣ демѫ́лте о҆ри пе́нтръ пѣ
кѣтеле лор҆, ѣ́рѣ ф҆кѣш ѫѫфѣкѫ́т҃ ф҆тръ то́атте лѝмѣнле де фїе́р҆ ф҆ло́кь делѫ́т҃
чѫ́фостѫ. а҆тѫ́нчѣ съсокоти́ѧ кѫ оу҃нѫ́л де́нчеѧлѫци со́менѝ пѫ́трезѣто́
рю шѝ мѫрѝто́рю, шѝ кѫ а҆деврѣ́т҃ ма́ре шѝ мѝнѫна́т҃ лѫкрѫ ѣ́рѣ, ф҆трѫпѫлѫ
со́менѐскѫ съвѧ́ѕѣ нещѝне пречѣ́л не ф҆кѝпѫни́т҃ шѝ пречѣ́л чѣ́нѫсѣ а҆ра́тѣ съ́л ба́

ꙁъ ѧкипꙋ́нъ, скимвжндꙋсѧ сꙋ префъкжндꙋсѧ, денчꙋ фо́стꙋ. къ ꙁжндꙋсѧ
деплинь шн дминꙁъꙋ шн о́м, нелвжнд немикъ майиꙋлт дечѣлѣче сѣвъдлл
ллѧцн о́лмени, че мънкжндь, шн бжндь, шн дорминдь, шн ѧсꙋджндь, шн
со̑стенндь, шн толтечѣле со̑менешн фъкжндь, ѧфлрꙋ денпъкѧт, шн съ
крѣꙁъ пре оу́нꙋ́л кл ѧче́лл, шн съ́лкꙋноскъ къ ѧ́сте дминꙁъꙋ клре ѧꙋфъкꙋт
черюл шн пъмжнтꙋ́л, шн толтекжте сжнт ѧтрꙋжле. Днре́птѧчѣѧ шн
кжнд мꙋзи́ Пе́тръ, Къ тꙋ е́шн фїюлꙋ́й дминꙁъꙋ челꙋйвїꙋ, Лꙋ ферични
хс, шн мꙋзи́. Ферничт е́шн тꙋ Сумсо́не Фїюлꙋ́й Iо́нл, Къ трꙋпꙋль
шн сжнцеле нꙋцнлѣꙋ ѧръта́т ѧчѣстѣ съмъкꙋноцн, ѧдекъте шн съм ꙁнчи
фїюлꙋ́й дминꙁъꙋ, четатъл мїеꙋ клреле ѧ́сте ѧчерюрн. Де́чи да́рꙋ чела че
ѧꙋде ѧкꙋм сфнтл Евлїе ѧто́ат къ рѣмѣ стригжнд, шн бо́ѧ блгословитꙋлꙋ
пърнтелꙋй съꙋ ѧрътжндь, шн нꙋ со̑ѧскꙋлтъкꙋ фрикъ шн кꙋ кꙋтре́мꙋр, ни
пъꙁѣще чѣлѣче порꙋнчѣще шн ѧ́вѧцъ, ѧ́ѧбе ѧ́сте къ дѣрфифостꙋ шн ѧ
тꙋнчѣ съвѧ́ꙁъ шн сълѧ́ꙋꙁъ ѧ́бъцжндь, тот нарфикреꙁꙋт, шн ѧ́къ мъ
те́м къ ннчи декꙋ́й крежндꙋ́л ларфн шн хꙋлит, кл преоу́н ѧпотрнвникъ лꙋ
дминꙁъꙋ шнфъръѣлѣце. Шн ѧчѣстѣ леꙁикꙋче́ѧче сжнткꙋ мꙋлт майгро́ши
деминте декжт чеѧллѧцн, дарꙋче́н майѧцеле́пцн декжт ѧче́ѣшѣ че́ꙁикꙋ ?
Дѣми́фо́стꙋ ꙁиче ѧ́брѣмѣ сфнцилор пърнкцн челор дентжю, ѧмфн со̑стенн
шн ной, къ въꙁжндь вїѧца лор чл бꙋнъ, шн стрѣдꙋ́рнле, лѣмфн оу́рмѧт
шн ной. Тръ ѧкꙋ́м ѧфлжндꙋне шн ѧдꙋжндꙋне кꙋ лѣнешїй шн негрижлнвїй.
шн оу́рмжндꙋле лор пернм фърѣвожнолстръ, шн нꙋкꙋноскꙋ ни ѧче́ѧ кꙋ́м ѧ́сте
ѧдевъръ́л, къ майвжрто нонѧкꙋ́м нелфлѣ́м ѧмаймꙋлтъ рѣсꙋфлѧре декжт ѧ
че́ѧ ѧтꙋнчѣ, къ ѧвре́мнле пърнцилор но́шрн ѧче́лора, мꙋлте ере́сꙋрн съ ѧꙋꙁїѧ,
шн мꙋлци ѧтрѧчѣлѣ ѧꙋфо́стꙋ Христо́ши мнчнно́ши, мꙋлци къръчнмърнто́ри
де Хс, мꙋлци ѧпо́столи мнчнно́ши, мꙋлци дѧскали мнчнно́ши, кꙋрїй ѧ́ѧбе
съмжнѧ негнна викалѣнꙋлꙋй, шн премꙋлци ѧ́ꙋрвътъчит шлꙋръпнт кꙋ кꙋвин
телелор чѣлеспꙋ́кѧте, шн лѣꙋ трнми сꙋфлетелелор ѧпернре, шн ѧчѣста ѧ́
сте съ со̑ѧфлефїечине ѧдевъръ́т ден вїе́цнле Сфнцилор Пъърнцилор но́цри.
Евдимїе, Ѧнтсо́нїе, Са́ва, шн ѧчелорллѧ́ци. Къ скрїе ѧколо̀, кꙋ́м къ
ма́реле Ѧнто́нїе ѧтꙋнчѣ сꙋ ѧ́бръкѧт ѧвешмжнт лꙋминѧ́т, шн слꙋ сꙋ́нть
ѧтрꙋнлокꙋ нѧлть кѧ съ́лвѧꙁъ еретичїи, съ́лпрнꙁъ съ́лоучитъ кѧсъфїемꙋ
ченикꙋ, денарфифо́стꙋ дарꙋ гонире на́рфифѣкꙋ́т ѧчѣста. Ѧшиждерѣ шнлѧ
нѧщерѣ прѣкꙋвїесꙋлꙋй пърнтелꙋй но́стрꙋ Евфтимїе скрїе, кꙋ́м къ сꙋфъкꙋ
ѧтꙋнчѣ бꙋкꙋрїе шн веселїе прелѧ бесѣречи дела дминꙁъꙋ, ѧдекъ ѧтꙋнчѣ ѧꙋ ѧ
четѧ́т ере́сꙋрнле шн гонирѣ. Iа́рꙋ шн ѧ́вїѧца прѣкꙋвїесꙋлꙋй пърнтелꙋй но
стрꙋ Са́ва лѧсфършнт, нꙋ ѧꙋꙁици кжте невон ѧꙋпъцнпї пентрꙋ бесѣречи,
шн кжте Остенѣле ѧꙋфъкꙋ́т ѧсꙋпра ере́сꙋрнлор, шн кѧци денкълꙋгъри ѧꙋ ѧ
ма́т ѧтꙋнчѣ ерети́чнлор? Шн ма́рꙋш кжте сꙋфъкꙋ́т ла сфнтꙋ́л Сте́фан че
но́ꙋ, На́ꙋфостꙋ гонире грѧшнрѧ? Ѧꙋ нꙋкꙋноѧщеци ма́рначѧрѧ, шн при
междїѧ чѣ ма́ре ѧкъслꙋгърнлор? Дечѣ мънепнте́скꙋ але грѣи то́лте пре

ѧмърꙋн

ам҃пръ҆нтꙋ҆ѧ ѕ҃ Кѫ дѣка ѯ҆м҃ ѧдꙋкь ѧминѣте кѫте слꙋфѣкꙋ҆т ѯ҆зи҆лелѣ маре҆лꙋй
Васи҆лїе ѯ҆ прекꙋм спꙋне мі҆реле Григо҆рїе ѯ҆ шй ѯ҆зи҆лелѣлꙋй І҃ѡаннь Златаѯ҆ѕ҃т
шй ѧчелорлллѧцн сфѣцнтѣрѣнѣцн҃ѕ҃ Ѥꙋ премине мьплажнгь ѯ҆ шй прече҆ѧ чѣ нꙋлѣ со
котѣскꙋ ѧчѣстѣ фолрїпе ѯ҆йржзꙋ ѯ҆ кѣчн цїꙋ бине шѧ ѧдекѣрѧт ѯ҆ кѫ тоѧтѣ
врѣмѣ ѧчѣѧ члꙋтрекꙋ҆т҃ май рѧ҆ ѧфо҆стꙋ ѯ҆ шй май ѧ҆ѧкѣ плинь дѣ негиня вн
клѣнꙋлꙋй҃ Дѣчн девр҆ѣме чѣ ѧчѣлѣ члꙋтрекꙋ҆т҃ ѧꙋфо҆стꙋр҆ѣле ѯ҆ кѫ шй ѧкꙋ
мꙋ҆ѧцн ѣрети҆чи ѧре вї҆ѧца ѯ҆ мꙋ҆ѧци лꙋ҆пн ѯ҆ шй ѧспи҆де ѯ҆ шй шѣрпи҆ кѧрїй оубѣлѣ
ѯ҆ прежꙋнѣ кѫ҆ной ѯ҆ дарь нѧꙋ ни҆чи ѡ҃пꙋстѣре ѧсꙋпря ноластрь ѯ҆ чѣ сѣ ѧсѧмѣнѣ
оу҆нїй ка ѧчѣщѣ ѯ҆ кѧ кѧждь сар ѧфлѧ ѯ҆ стрꙋн҆ ѯ҆ тꙋнѣрекь ѧдѧнкꙋ ѧл҆ рѣꙋптѣцїй
лор ѯ҆ шй пре кѧцн трекꙋ шй ѯ҆ стрѣлѧ ѯ҆ тꙋнѣрекꙋл҆ лор ѯ҆ йрѣпе҆скꙋ шїй мънѧнѣ
кѣ ѯ҆ нѧѣ прече҆ѧ чѣ оу҆мбѧѣ ѯ҆ ѧꙋмина сфѣнтелор скрипт҃ꙋрн ѯ҆ шй петре҆кꙋ ѯ҆
стрꙋ ѯ҆ кѵцѣтꙋрнлелѣй дмѣнзѣꙋ ѯ҆ нн҆чи макарь сѣй ѯ҆ тимпине нꙋкꙋтфѕѣ҃ чѣ
ден шй кѣдѣ кѣ кин фꙋгь дефѣцелор҆ кадѣфокꙋ ѯ҆ дѣчи прекарїй сокотѣци кѣлѣ
зикꙋ ѣрети҆чи҃ Нꙋ пречен҆ чѣ сѣлѣпѣдь дефїюл҆ лꙋй дмѣнзѣꙋ ѯ҆ сѧꙋ пречеѧ чѣ
хꙋлѣскꙋ дꙋхꙋл҆ сфѣнѣ ѯ҆ шй зикꙋ кѣ нꙋѧсте дмѣнзѣꙋ ѯ҆ сѧꙋ пречеѧ чѣ зикꙋ
кѣ ман марѣ҆ѣ тлтѣл҆ декѫтфїюл҆ ѯ҆ сѧꙋ пречеѧ чефѧкꙋ прѣ҆ сфѣнта Трої҆цѣ оу҆
на (҃ѕ҃рѣнꙋ ѯ҆ трей ипостѧсн҃) ѯ҆ сѧꙋ пречеѧ чѣ ѯ҆ пѧрѣ прѣ дмѣнзѣꙋ ѯ҆ трей дꙋ
незѣй фѣрь сокотѣѧ҆ѣ ѯ҆ сѧꙋ пречеѧ чѣ зикꙋ лꙋй ѯ҆ҳ҃с кѣ ѧсте фїюлꙋ дмѣнзѣꙋ
҃ѕ҃рѣ нꙋкредꙋ кꙋм кѣлꙋлꙋ҆т трꙋп ден сфѣнта фечоарь ѯ҆ сѧꙋ пречеѧ ҃ѕ҃рѣш чѣ
бѫрфекꙋ шй зикꙋ ѯ҆ кѣ ѧдекѣрѧт трꙋп лꙋлꙋ҆пі ѯ҆ ҃ѕ҃рѣ фѣрь сꙋфлет ѯ҆ сѧꙋ
пречеѧ чѣ зикꙋ ѯ҆ кѣ трꙋпꙋ҆ѧ҆ѣ ѯ҆ сꙋфлецаш҆ ка оу҆нѣ о҃м дѣплнн ѯ҆ ҃ѕ҃рѣ нꙋ оу҆нꙋ҆ѧ
дꙋпѣ фи҆рефїю лꙋй дмѣнзѣꙋ ѯ҆ шй ѧ҆нѣскѣтоарей дѣ дмѣнзѣꙋ ѯ҆ шй дмѣнзѣꙋ
ѧдекѣрѧт ѧфй зикꙋ ѯ҆ чѣ ѯ҆ дой фїй прѣ оу҆нꙋ҆ѧ҆ ҳ҃с ѯ҆ пѧрѣте ѯ҆ ҃ѕ҃рѣ нн҆чи пречеѧ чѣ
ѧ҆ѧтѧпьѧ҆ чѣ҆ нефчепꙋ҆т кꙋприндь ѯ҆ чепьтꙋрѣ ѯ҆ шй чѣѧ члꙋ фостꙋ ѯ҆ зикꙋ кѣ
нꙋ҆ фостꙋ ѯ҆ сѧꙋ прелцїй чѣ зикꙋ кѣ ѣтѣѧ҆ѣ ѯ҆ фѣрь ѯ҆ чепꙋ҆т ѯ҆ ҃ѕ҃рѣ фїюл҆ ка
кꙋм сѧꙋнѣскꙋ҆т ден ѣ҆л҆ ѯ҆ дꙋпѣ врѣме ман҆ прежꙋрлѕ ѯ҆ зикꙋ кѣ ѣре ѯ҆ чепꙋ҆т ѯ҆ шй
ка оу҆нїй҆ зндѣри ѯ҆ рѣꙋ шй кꙋцетѧждь ѯ҆ шй ѯ҆ кинѧждꙋнее ѯ҆ кѣ зикꙋ кꙋмкѣ
ѧфостꙋ сѫрекѧждь тѣтьѣ денаꙋ ѧкꙋ҆т прѣ фїюл҆ шй кꙋм҆ ѫсте пꙋтинць сѣ
нꙋмѣскѣ пѣринтеле чѣла чѣ нꙋ҆ѣрефїю҆ Дарь ѧꙋ пречеѧ чѣ зикꙋ кѣ ѧлтꙋ҆ѧ҆ ѣчѣ
ѧл члꙋ пѣтнмнт҆ шй сѧꙋ рѣстнгнит҆ ѯ҆ шй ѧлтꙋ҆ѧ҆ ѣ чѣла члꙋ ѯ҆ вн҆ ѕ҃ Нн҆ пре
оу҆нꙋ҆ѧ҆ дарь дѣлчещи пѣгѧжни шй ѯ҆ фѣрь дмѣнзѣꙋ нꙋвѣ зикь ѯ҆ нн҆чи пре оу҆нꙋ҆ѧ҆ ден
чѣллѧлци ѣрети҆чи вѣзикꙋ ѯ҆ карїй сѧꙋ ѧрѣѣтѧт҆ ка оу҆нѣ ѯ҆ тꙋнѣрекь ѯ҆ чѧꙋ перит҆
дѣ сфѣнцїй пѣринцн карїй стрѣлꙋчїѧ ѯ҆ тꙋ҆нчѣ҃ Кѣчи кѣ ѧтѫта ѧꙋ ѧꙋмнна҆й
дарꙋ҆ѧ҆ дҳꙋлꙋй сфѣнтѣ ѯ҆ трꙋ҆ен ѯ҆ шй ѧꙋ гонит҆ ѯ҆ пꙋнѣрекꙋ҆ѧ҆ ѣре҆сїй лор чѣм҆ зи҆
кѫт шй пѣнт҆ ѧстѣзи ѧꙋмнѣѣѣ҆ѣ чѣле дѣ дмѣнзѣꙋ сꙋфлете скрипт҃ꙋрнле лор
ка ра҃зѣле содрелꙋй҃ пентрꙋ карїй нꙋ кꙋтѣѕѣ нимень сѣлестѧ ѯ҆ потрикѣ҃
Чѣ пентрꙋ ѧчѣѧ зикꙋ ѯ҆ шй прѣ ѧчѣѧ нꙋмескꙋ ѣретичи карїй зикꙋ кѣ нꙋ ѫсте
нн҆чи оу҆нꙋ҆ѧ҆ ѯ҆ врѣмнле ѧчѣстѣ ѯ҆ трꙋ҆ ной карѣ сѣпоатѣ пѣзи порꙋ҆нчнле ѣꙋлїей
ка сфѣнцїй пѣринцїи чей бѣки҃ ѣекрѣ҆ме чѣ сѣкѧде майнлинте дѣ тѣлте сѣфїе
крединчѣ ѯ҆ шй слꙋжит҆ ѯ҆ кѣ ден҆ фѧпте сів ѧрѧтѣ крединца ѯ҆ кашй фрꙋмхсѣцѣ
сѫбрꙋ

сѡбрꙋлꙋй , кѫнд сѡлра҆тъ сѡглиндa, апо́й трéбꙋе сꙋфїе фо́лрте щїꙋ́т шинъ
ꙁъторю дè дмнꙁъ, а҆деклъе съсꙋлꙋминѣ зесъ ѫ дхъ сфнтъ , ш прé дхъ сѣтъ
а҆́честа сꙋвазъ прè та́тъ́л шинъ прè фїю. Девр҃ме да́рь че ꙁїи а҆чéщь къ а҆часта́ е пе
сте пꙋти́нць а҆фи . нꙋнꙋмай лезѝкꙋ къ а҆ꙋ сѡпа́рте дè ере́ че оу҃нїй ка а҆чéщь
а҆трéкь пè то́а҆те ерéсꙋрнле , къ чéла че сѡꙁи́че а҆́часта , то́а҆те сфнтеле скрип
тꙋ́рнле а҆фто́арче шинъ лефа́че нецнꙋ́те а҆сáмъ , че а҆ꙁадáрь шинъ фъртфоло́ грѣ́а
ще , шинъ а҆дешъ́рть съчетѣще є҃ꙋлїѧ , шинъ а҆ꙁалꙋдꙋ́л сѡстенéскꙋ шинъ четéкꙋ
скриптꙋ́риле ма́релꙋй Васи́лїе шинъ а҆лечелора́лляци сфнци шинъ прѣкꙋвїсѡшинъ пърн
ци . Ѫ̀ дáрь кѫ́те ꙁи́че дмнꙁъ́ꙋ шинъ то́ци сфнцїй , дꙋлѣ́рхи фъкꙋ́т а҆тѫ
шинъ а҆по́й съле скрíе сълелáсе спрè а҆вѣцътꙋ́рл но́астрѣ , шинъ но́а҃ сънгфїе песте
пꙋти́нць а҆ле́фа́че шинъ а҆ле пъзинъ некалътиите . Дече́трѣ҃ѣ шинъ а҆тꙋ́нчѣ състе
нѣскъ съле скрíе , шинъ а҆кꙋ́м сълечети́м а҆бесѣ́рекъ ? Пентрꙋ а҆́часта кѫци
ꙁи́кꙋ а҆че́стꙋ кꙋкѫнт не҆ки́д че́рюл , ка́ре нилꙋ дешíи х҃с , шинъ ка́лѣ а҆чѣѫ ка́
рѣ съсꙋе а҆коло а҆чéрю , каре о҆ꙋ а҆но́нт х҃с е́и сѡ а҆пáртꙋ, пентрꙋ къ а҆че́л дꙋ́м
нездꙋ а҆лтꙋтꙋро́р стъ а҆по́арта че́рюлꙋй плекѫндꙋсе , ка́ре съѣ́ де дечéй кре
дничо́ши , шинъ стри́гъ шинъ ꙁи́че прин є҃ꙋлїе . Ве́ници къ́тръ ми́не то́ци чей
че сѡстени́ци шинъ че́й че сѫнтеци а҆повъра́ци , шинъ е́ꙋ кою сѡдинѫ́ни превой . а҆
рѣ а҆че́щи че́ чѫ́нт а҆потри́вници лꙋй дмнꙁъ́ꙋ , а҆ꙋ маи́вѫ́рто съꙁи́чем а҆нти
хрести , е́и ꙁи́кꙋ , нꙋ́съпоа҆те а҆́часта , нꙋ́съпоа҆те , кѣтръ ка́рїй кѫ ка́ле
дмнꙋ́л х҃с ꙁи́че . Ва́и девой къртꙋ́рнилор шинъ фарисе́йлор . Ва́и девой пок
цито́ри сѡрби , о҆рбилор . Къ вой а҆тръ а҆пърцъце нꙋ́ веници , шинъ пречéѫ чевоз
ст а҆тре а҆ни о҆прици . х҃с фи́ричѣще пречéѫ че пляѫнгъ а҆кꙋ́м , ѣръ а҆чéщь зи
къ нꙋй пꙋти́нць съпляѫнгъ шинъ съпѫнгꙋ́скъ нецине а҆то́а҆те ꙁи́лае. сѡ не
кꙋнощи́нць шинъ гꙋ́рѣ фъръ фри́къ , ка́рѣ трими́те гласꙋ́рн пѫнгъри́те ка а҆чѣ
стѣ а҆потри́ва чéлꙋй а҆на́лть, шинъ фа́кꙋ пре о҆́ле лꙋй х҃с съле́мъпѫ́ни хїа́рьле
пентрꙋ ка́ре сѫнгꙋ́р че́л оу҃нꙋ́л нъскꙋ́т фи́юлꙋй ди́нꙁъꙋ шакꙋ бърсаи сѫнреле
лꙋй . а҆девъра́т бине пророчи́нь пентрꙋ оу҃нїй ка а҆чéщь проро́кꙋл дꙋ́ꙋ , ꙁи.
фнїй о҆́менилор , дѝнцїй лор а҆рме шинъ сꙋ́еци , шинъ ли́мба лор са́бїе лескꙋцѝтъ .
Пентрꙋ че нꙋ е́ дарь кꙋ пꙋти́нць спꙋ́неми ? ѣръ пентрꙋ че а҆лѣ лꙋ стрълꙋ
чит сфнцїй пре пъмѫ́нт , шинъ сꙋ фъкꙋ́т лꙋминътори а҆лꙋ́ие ? Денарфи фо́
стꙋ кꙋ пꙋти́нць нѝчи а҆че́ѫ на́рфи пꙋтꙋ́т съфи́къ оу҃неле ка а҆чѣстѣ , къ шинъ
а҆че́ѫ а҆ꙋфо́стꙋ о҆́менѝ кѫ шинъ ной , шинъ нимѝка нлꙋ лꙋ́т маймꙋ́лть декѫтно,
фърꙋкѫ́т бꙋ́нъ воннцъ шинъ некоинцъ шинъ рѫ́бдаре шинъ смерíре ла дмнꙁъ́ꙋ . а҆
чѣстѣ дарь кѫщи́нгъ шинъ тѫ , шинъ сꙋ́флетꙋ́л тъ́ꙋ ка́реле ѫ̀сте а҆кꙋ́м кѫ о҆пїа
тръ кѫрто́асе, севафа́че нꙋ́ꙁвор дѣвор кꙋ́рѣ ла́кръмиле . ѣръ декрѣ́ме че тꙋ
нꙋвѣй състеневоѣци шинъ сѣте снлещи, фкай нꙋ́ ꙁиче къ е́ лꙋкрꙋ́л непꙋтинцъ . Де
крѣ́ме че че́ла чесѡ́ꙁиче а҆́часта сълѣпъдь декꙋрѣцѣнїе , кѣчи фърѣделакрѣми
нꙋслꙋ а҆ꙋꙁи́т ни́чи о҆да́тъ съсъфїе кꙋрѣци́т сꙋ́флет дефтинарь пъкателор,
каре съсъфїе пѫнгъри́т дꙋпъ бо́теꙁ . кѣчи къ кꙋ сфнтꙋ́л бо́теꙁꙋ а҆ꙋ дѣстат
дмнꙁъ́ꙋ лакрѣмиле депрефа́ца пъмѫ́нтꙋлꙋй , вѣрсѫ́ндꙋш сфнтꙋ́л лꙋй дхъ
кꙋ

къ богъцїе ѳлъмг. Ѝаръ прекъмъи лъзнтъ ден сфнта скрипътъръ, шн ѳтра
честъ дмнзъеск ботеѯ, оуниї слъ ботедат ѳкъръстлор, шн ден бенирѣ
сфнтълъй дъ сах оумилит шлъ лъкрѣмат, ѝръ нъ къ лъромре шн къ мъ
нире, чѣ къ лъкръръ дхълъй сфнпѣ, шн ден дръхъ ачела май дъчеле декът
мїаръ, фръ остенѣлъ шн пръ юшоръ лѣъ бърсат ден оїй лор. Дечи
кънсебор ѳбреднич ка сѣдобждѣск шн спънтѣск ачестъ фѣлю де
лъкрѣми, вор мъртурисн къмк сжнт ѳдекрѣпе ачѣстѣ чамѯи. Прекъ
ѳпревнък мине мъртурисѣце богословеск гла. пентръ къ ѯиче, ѳдък
фїеще каре оуиъл часта шн алтъл чѣж, шн мълте ѳдучъ ля мнжлоѣ, ка
ре декаре, май ѳпон деспоате ѯиче, тоци лъкрѣми, тоци къръцѣнїе, тоци
къире. шн чѣлълъте каре ѯиче, къ чѣле денаинте бъладъцеци. Дечи ъ
дорѣ ѳлъцъ ачѣстѣ преоунїй осеби деълъцїй, шн лъоунїй лъѯи къ спъпоате
ѝръ ълълъцїй къ нъсъ поате? Нъ прекъм зчецикой небънѣце шн фъръ со
котѣлъ? Къ къ кълъ мъѳтръжт ъсъпра колстръ съвъзикъ, несъбрежъ
къ нинаинле шн къ оурекиле, карїй бъц ѳтжипълт дефире ръ, шн нъпъте
ничи одът съвъ сомнай съплжнцеци. ѳчъста ѳдѯи шн мъреле Григорїе.
Нъпоате фн съналъ фирѣ оълъй фирѣце лъкрѣмиле. ничи ълтъ чинева де
тръ сфнци ѳдѯи ачъста, чѣ майкжрто фирѣце сълре (омъл) ѳплжнце шн
ѳтжнгъи. Шн ѳчъста съсокъноцем шн дела прънтїй чѣй мичи, къ ден фи
ре неѳстенолсъ дълъ съплжнцем шн сътжнгънм, къ ѳдълъ къи клде
(прънкъл) ден плнтечеле малчїй сале препъмжнт плжнце, шн дъпъ ѳчъста
къносък мълшеле шн малчсле бъцъ прънкълъй, къ денъва плжнце нъпоате
сътрѣмск. Дечи денътръ ѳчъста къноцем, шн съвѣде къ оурмѣзъ фи
рїй ден нацере сължнгъ шн сътжнгънск. Шн към знѣ Офнтъл пърин
теле ностръ Стъдитъл. къ плжнцере ка ѳчъста съкъде сътрѣмск ом ѳчъ
ет бъцъ, шн къ ѳчъста сълъръ, ден ебом стъпъвъсск шн съмѣрѣ ѳ
бъцъ чѣ фрнчит. кѣчи къ лъкрѣмиле нацерїй ѳсемнѣзъ лъкрѣмиле чебом
съле якем ѳпрячъст бъцъ. къ ѳчекнпѣмжнкърѣ шн ѣъстъра детрѣѣ
трѣпълъй, ѳша шн лъкрѣмиле съфлетълъй. Дечи чѣла чѣ нъплжнце ѳтолѣ
бнле, къ мнѣ лѣне ѳзиче ѳтоѣ чъсъл, ка съньмъ ѳрѣт грѣ ля оунїй, ѳш
стрикъ шн пїѳрде съфлетъл лъй, ка шн трънъл дефоаме. Декѣме дарѣ
чѣ сжнт оурмѣторе лъкрѣмиле фирїй прекъмѳмѯи, нъ пофтѣск нецинке
съсъѣпеде дебинеле чѣл фирѣск, шн нн оунъл пентръ лѣнѣ шн пентръ негри
жа съсъланъск прѣсине дѣ оунѣине ка ачѣста, нн кимент къръъстѳт шн
къ мжндрѳ шн викъешъгъл съфлетълъй съсъсемецъск шн съсъфъкъвжрто
пестре фирѣ ка сопїатръ, чѣ къ ънъ нековнцъ съшн трѣбъск къѣторъ поръ
чиле лъй дмнезъ, пъзъск рогъмт ачѣстъ даръ маре, нефърът ѳ нни
ма лъй, къ пакъчюне шн къ смерире, къ нерънъстѳт съфлетълъй шн къ про
спѳмѣ, къ рѣвдаре ѳсъптрѣбрн, къ четирѣ тот дъъна асфнтелор скрипъ
ри, съшъдъкъ ѳминте пхръ депъкѳтеле лъй, шн съсъпокъск. ѳтрл
чѣсташ

чѣсташ кнп дарꙋ стꙋш леневѣскꙋ нꙋмени спъсенїа лꙋй . Дарꙋ дѣстꙋ чи
неба непъдеждꙋит демжнтꙋнца лꙋй , шй зачѣ пътꙋла трѫндъвирїй , ка
стꙋнзикꙋ , шй чѣлор невойторй кꙋ нꙋ аѫсте пꙋтнїцꙋ аплѫнце , кꙋ чѣла чѣ
зичѣ ачѫстла , нѣкйдѣ оꙋшла пъртъцѣй чѣрюлꙋй . Скоатѣ лакрꙋмилѣ шй вѣ
адѫсце кꙋрꙋцирѣ , кꙋ фꙋрꙋ дѣкꙋрꙋцирѣ нꙋмени нꙋсꙋ спꙋсѣще , нꙋмени нꙋсѣ
фѣничѣще дѣ дмнꙋл , нꙋмени нꙋвѣ дѣ прѣ дмнзꙋ . Шй девѣрѣме чѣ оꙋрмѣ
зꙋ ачѣстѣ чѣлора чѣ нꙋ плѫнгꙋ дꙋпꙋ порꙋнка дмнꙋлꙋй , спꙋнеми кꙋмꙋ нꙋ ѫ
сте ачѣстꙋ ерѣ май рꙋꙋ декѫт тоатѣ ерѣсꙋрилѣ ? Кꙋ дарꙋ ѫзадарꙋ сꙋ фꙋ
кꙋт лайонй погорѫрѣ шй сꙋирѣ лꙋй дмнзꙋ , сꙋ стйнсꙋ проповѣдꙋирѣ апостоо
лилор , шй ѫꙋперит ѫвꙋцꙋтꙋрилѣ тꙋтꙋрор сфнцилор , карѣле кꙋмꙋ прѣтоцй
спрѣтжнгꙋирѣ , тоатꙋ скрипътꙋра чѫ дꙋмнезеѣскꙋ прекꙋмвꙋзꙋ ѫꙋрꙋмꙋ нефо
лосѣтоарѣла нойй , карїй кꙋцетꙋмѣ ѫтрачѣсташ кнп . Прекꙋмѣ аспида сꙋрдꙋ
ѫастꙋпꙋ оꙋрѣкилѣ ѣн , ѫша шй нойй прекꙋмѣ елотѣскꙋ ѣꙋ , нꙋман кꙋ Раса
шй кꙋ Камнлафка шй кꙋ Мандїа шй кꙋ барбелечѣле фрꙋмоасе шй кꙋ пърꙋль
нъдеждꙋимѣ кꙋ небомѣ спъсй . Чѣ стꙋкꙋноащецй бине кꙋ голн шй деспꙋацивомѣ
ста ла ѫфрикошѣта жꙋдекатꙋ алꙋй хс , макарꙋ денацѣ шй брѫ стꙋ ѫꙋзй сфнта
скрипътꙋрꙋ ѫтоатѣ зйлеле стригжндь , кѫ стꙋш ѫ фїеще карѣле кжте ѫꙋ лꙋкра
кꙋ трꙋпꙋл , кѣрй бꙋне вѣрйрѣле . Дѣчи девѣрѣме чѣ ла тоцй ба спъфїе ачѣстꙋ ,
ꙋнде естꙋ арате атꙋнчꙋ подолба чꙋ фрꙋмоасꙋ чѣ аѣоперѣ шй ѫфрꙋмꙋсецѣзꙋ
трꙋпꙋрилѣ нолстре . Ꙋнде (атꙋнчи) мандїилѣ чѣле склебесите шй арꙋ
толсе ? Ꙋнде папꙋчїй чей фрꙋмошй шй мжндри ? Ꙋнде брѫнелечѣле дѣ
кꙋрѫ , чесꙋ астъмжнакꙋ брѫнеле фꙋмеѣщи ? Ꙋнде ѣ рꙋтꙋчирѣ боѫрилор ?
Ꙋнде чинстеле чѣле дефрꙋнте шй ѫкинтꙋчюнилѣ дѣ стꙋнтꙋате ? Ꙋнде Ѫсте
нѣлеле ашъдерїй май сꙋ ? Ꙋндеѣ маса чѣ кꙋ мхлт ѫкелтꙋнаꙋ шй фрꙋ
моасꙋ ? Кастꙋзикꙋ шй ачѫста каре невоѫще стꙋшазꙋ майнайнте , шй ла
бꙋкателе чѣле май фрꙋмоасе шй май мꙋлте ? каре сжнт ѫтжю , шй чей ден
преꙋнꙋ кꙋ мине дешърци робїй пжнтечелꙋй . Ꙋнде ѣ ѫтꙋнчѣ мжндрїа шй
трꙋфїа нолстрꙋ , карїй вом стꙋстъпжним шй стꙋбирꙋим ? Ꙋнде кнлгилечѣ
ле марй шй ѫподобитеканнще кꙋмърй лꙋминоасе дѣ мирѣсе ? Ꙋнде ѣ чѣѣ
слꙋцилор , шй послꙋширилѣ каре гжндим кꙋкомѣ ѫпрѣче пречѣлаѫцй ? Ꙋндеѣ
ржсꙋлчел несѫприт шй фꙋрꙋ врѣме ? Ꙋнде чинърилѣ чѣле десарꙋ шй кꙋ мꙋ
те келтꙋале ? Ꙋдѣ мѣселечѣле кꙋ ворбелечѣле фꙋрꙋврѣме ? Ꙋнде ѫтꙋн
чѣ нꙋмелечѣле марй ? Ꙋндеѣ сфнцїакарꙋ незикꙋ ѫкꙋм , шй нисꙋпаре шй
ноасѫ кꙋ сѫабем ? Ꙋнде момѣлничїй карїй незикꙋ ѫкꙋм сфнцй ? Ꙋнде
скꙋнелечѣле ѫналте , шй чей чѣ лнесꙋпаре дентрꙋ ачѣщѣ кꙋ сжнт май дѣфирꙋ
декѫт чѣѫлаѫцй ? Ꙋндеѣ граба шй невоинца стꙋстꙋнестѣскꙋ оꙋнꙋ май бй
не декѫт алтꙋа , сꙋ сꙋ адрегꙋторїе ? Ꙋнде ѣ прнчѣ кꙋвинтелор шй не
плекарѣ , шй нꙋбанимесꙋфїе май мнкꙋ декѫт алтꙋа ? Ꙋндеѣ дрѣгостѣ
рꙋделор ? Ꙋнде ѣ мжндрїа мирѣнилор шй абоѫрилор , ѫтрꙋ карїй ѫтжюсжнт
ѣꙋ тнкꙋлосꙋа , каре мѣмжндрескꙋ шй мѣ ѫржт кꙋм ашѫ май маре декѫт

ацїи. Оунде ѣ минѫть ши причѣперѣ чѣ ачѣа чѣ цїѫ ѫцелепчюнѣ ши кѫ
ноцинца лѫмїи ачѣцїа? Оунде ѣ ѫнѣлцарѣ чѣ нисъпаре кѣ сжнтем сѫре
чѣ, ши нѫсжнтем немикѣ? Оунде ѣ ѫтѫнчи лимба чѣ чѣ спѫтоарче бинела
ворбѣ, ши риторїиле чѣ кѫрѣ кѫпадинтро фжнтжнѣ? Оунде ѣ ѫтѫнчи ши
мавжрто ши ѫкѫм ѫцелепѣ? Оунде ѣ кърѫтѫларїи? Оунде ѣ черчетѣторїи
вѣкѫлѫй ачѣстѫа, кѫспвоиск сѫвїе съшѣдем ѫпрежнѣ: съ несфѣтѫнм пен
трѫ ѫфрикошата хїсалчѣа ши часѫл, ши майвжрто детоате съ лерѣмла
сфѣнтеле скрипѫри, ши съчерчетѣм кѫ ѫмпрежнтѫл кастыкѫноащем ши съне ѫ
вѣцѣм дентрежнселе, чѣ вафѫ ачѣа карелѫрѫта ѫтѫнче съ нефолосѣск,
ши ачѣа спсѫлѣцем детоате кѫмѫлѣ невоинць. Ашаѳраціи мїенѫ
бицн ѫдевърат, прекѫм стригѣ тоатѣ скрипѫра лѫбе. Маре небое маре
ѳфаѣ ѫкѫм дедесхѣтѫл ѫтоатѣ хидирѣ, ши плажнце ши сътжнгѫще ноап
тѣ ши хїсал ѫнаинтѣлуй дингъѫ, къ ба ста дѣдирѣпта луй ѫподобнтлѫ
минат. Ферче дечѣла чѣ ѫлѫде ачѣстѣ, ши нѫнѫман сѫспинжндь ши съласе
ден зи ѫзи спѫнтрѣкѣ врѣмѣ вїецїй луй фъръфоло, чѣ ѫдатѣ кѫм ѫлѫде пре
дмнѫл хїкжнд, покъинцнѣ. ѫдатѣ съпѫе ѫчепѣтѫрѣ лѫкрѫлѫй, кѣ оунѫл
кѫ ачѣла себа милѫй кѫсѫлѫгѣ ѣскѫлѣтъторе, ши кѫ бѫнѣ мнѣте, ши нѫ
себа осжндй кѫчѣа чѣ нѫбор съѣскѫлѣте. Ши ѫтѫнчи кѫ ѫдевърап съѣа нѫ
бъвй детоате патимиле, ши събафѫче лѫкрѣторїю кѫносквѣ тѫтѫрор фап
телор челор бѫне, ши ѫвѣкѫ чѣл вїиторїю ва добжнди бѫнѣтѣциле чѣле не
спѫсе ѫлелуй дмнзѣѫ, ѫпрежнѣ кѫтоци карїй денвѣчи нѫ бине пакѫй, кѫ
ре ши нэй тоци съне ѫкрединичи ѫле добжнди, кѫ дарѫл дмнѫлуй нострѫ ис хс
ѫкърѫа ѣ слава ши пѫтѣрѣ, ѫкѫм ши пѫрѫрѣ ши ѫвѣчїй вѣчилор ѫмин.

К Ѫ В Ѫ Н Т ⁘ Л Ѧ Д.

Ѧлуй дамлекинь монѫхѫл ѫ уподїѧконѫлуй ши стѫдитѫ (тжлкь).

Ѫлимѣ прост, ла чѣле зѣче кувинте ѫлуй моусї Бгословѣще Пъринте.

Зѣче ѫвъцътѫри сжнть карелѣ ѫ порѫнчит дмнзѣѫ луй мсїсеи съ
ле спѫе ѫлѫме, ши чине лева плинї съ мѣргѣ ѫрлю, ѫр чине нѫ
лева бѣга ѫсамѣ съ мѣргѣ ѫнѫдь. Ши ѫтжѫ порѫнкѣ ши ѫкѫ
цътѫрѣ ѫлуй дмнзѣѫ ѫсте сънѫте ѫкинї ѫлтуй дмнзѣѫ, ѳѣр
де дѫмнезѣѫлуй челѫ чѣ ѫлѫ фъкѫт чѣрюл ши пъмжнтѫл ши тол
тѫ ѫлмѣ. ѫдолѫ порѫнкѣ ѫсте съ нѫ поменѣщи нѫмеле луй дмнзѣѫ ла
чѣле прасте ше ламинчюни. ѫтрѣѫ порѫнкѣ ѫсте, съ пъзѣщи ши съ
чинстещи

чинстѣщи сърбътоарле • Ѧпатра порънкъ Ѧсте съчинстѣщи прѣпърин
теле тъ ши премъмъта • Ѧчинчъ порънкъ Ѧсте съни оучизи • Ѧшасъ
порънкъ Ѧсте сьни кървѣщи • Ѧшапъ порънкъ Ѧсте сьни фъри нчи
ѡдѧтъ нимика лъкръ сѡменѣскъ • Ѧѡпта порънкъ Ѧсте сьни мъртъри
ѣщи минчюни • Ѧнѡа порънкъ Ѧсте сьни похтѣщи мъѧръ вечиналъ
тъ, сау а алтъй ѡм стрїин • Ѧзѣчъ порънкъ Ѧсте, сьни ржвнѣщи
аниматънъй нимика, нчи каса лъй нчи роаба лъй нчи алтъ лъкръ чеа•
Ѧчѣстъ сѫнтъ чѣле зѣче Ѧвъцътъри але лъй дмнзѣ чесъ зик зѣче къ
винте • Ѧчѣсте зѣче кънинте лѣкскри дмнзѣ, ши лѣ дат Ѧлъме
сълепѣзѣск ѡаменїй • Дѣчи бгословици крецини дѣнїевоѧ съмѣрцем
Ѧраю съневоим съленаним де съвършит • Ши Ѧцелѣцеци бине чеа съ
фіе Ѧтѫѧ порънкъ алъй дмнзѣ •

Ѧтѫѧ порънкъ •

Ѧтѫѧ ши мѧ марѣ порѫкъ Ѧсте, кѫм сьни крѣзи Ѧтралъ дмнзѣ
Ѧфаръ дн Хс, карале Ѧсте дмнзѣ Ѧдевъра, ши алъ дмнзѣ Ѧфаръ
де Ѧчѣста нѫѣ, Ѧчѣста Ѧѫфъкѫп черюл ши пъмѫнтъл • Ѧчѣста Ѧѫ
порънчи ши сѫфъкѫп Ѧцерїй • Ѧчѣста Ѧѫзидп нѣмъ ѡменѣскъ •
Ѧчѣста Ѧсте карелецине толъ лъмѣ • Ѧчѣла петръ пѣкъпеле но
стре сау погорѫп денчерюри препъмѫнъ, ши сау Ѧтоѫпап ден сфнта
фечоаръ ши дмнзѣ нѣекътоаръ маріѧ ши Ѧѫ оумбла Ѧп пре пъмѫнъ
трѣнзечи ши трѣи дѧни, ши Ѧѫ мѫнкап ши Ѧѫбъѫп клоуне ѡм, Ѧпо
сау ръстигнит, ши Ѧѫ мърит дѣмѫнезеире Ѧдекъ дмнзѣ, чѣ сѡменире, Ѧдекъ
трѫпъл карале Ѧл пъртѧ Хс, Ѧчѣла сау ръстигнит, ши Ѧѫ мърит, ши
дъпъ трѣи зиле сау скълат Ѧр къ трѫпъл ши сау Ѧрътат сфѣцилор Ѧпо
столи прекъи Ѧѫ фост ши лъме, Ѧпои Ѧр сау сънт Ѧчерюри къ трѫпъ
каре Ѧѫ Ѧѫѫт пре пъмѫнъ, къ нѫ лѫдит Хс, клоуне дмнзѣ чеа Ѧѫ фост
ничи денчерю ничи деспре пъмѫнъ, ничи ден маре, ничи ден толъ лъмѣ,
Ѧр клоуне ѡм чеа Ѧѫ фост, нѫмай пре пъмѫнъ Ѧѫ фостъ, каши сѡрале
чеѧсте Ѧчерю, ши лъминѣзъ тот пъмѫнтъл къ рѧзеле лъй • Ѧчѧста
Ѧсте Ѧтѫѫ кар къ требѫе съ кѣзъ тот крецинъл, къ чѣла ченѫ крѣде
къ Хс, Ѧсте Ѧдевърат дмнзѣ ши алъ дмнзѣ фъръ ел нѫѧсте, а
чѣла нѫѧсте крецин чеѧсте калимбиле карале зик къ Ѧсте проок, пентрѫ
Ѧчѧста некемътъй крецинн, деврѣме чекрѣдем къ Хс, Ѧсте оунѫл дмнзѣ
Ѧдевърат • Ѧчѧста Ѧсте Ѧтѫѫ Ѧвъцътърѫ лъй дмнзѣ • Кѫноащи
дарѫ бгословици крецинни, вѣрн чине Ѧсте Ѧчѣла каре ва кѫлка Ѧчѧстъ Ѧ
тѫѫ порънкъ алъй дмнзѣ, сѡри карале крѣде Ѧтралъ дмнзѣ фъръ
де Ѧ Хс, Ѧчѣла Ѧсте ка елений карій кредѣ чинеш Ѧдмнзѣ лъй, ши ѫръ
чине крѣде Ѧбисѫрн, ши Ѧфармече, ши Ѧбръж, ши Ѧладваре • ши Ѧбагре,
ши

шн҃ ѳтра́лте лꙋкрꙋри дїаволе́щи а҃чела а҃сте ѳ҃рꙋ лѣце шн҃ а҃фа́рꙋ денъ бе
сѣрека лꙋй х҃с҃ , къ а҃чѣстъ сѫ́нтъ лꙋкрꙋри дїаволе́щи , шн҃ чине лекрѣде
сꙋле фа́че , а҃чела мѣ́рце кꙋдїа́волꙋ ѳ҃мꙋ́ника чѣ кѣ́чникъ . Пе́нтрꙋ а҃часта
ю҃бнцїй мїе́й шн҃ бл҃гословицн крещи́нн , ни́чн сѫда́тъ сънꙋ кр҃децн ѳ҃бн
сꙋрн , къ дїа́волꙋ ѳ҃шла́ть пре о҃́м , шн҃ ба́ съ́ дꙋ́къ ѳ҃на́дꙋ . Демꙋ́те о҃рн
а҃ра́тъ пърерн ѳ҃вискꙋ́ о҃́мꙋлꙋй , шн҃ ле плнн҃ще хр҃с҃а , нꙋ́манъ кась кр҃де
внсꙋрнле съ мѣ́рцем ѳ҃мꙋ́нкъ . Пе́нтрꙋ а҃часта съ не пъхн҃м де лꙋкрꙋри кл҃
а҃чѣстъ , ни́чн дескжнтечеле сѣ нꙋ́ле кр҃децн , кѣ а҃́сте мещешꙋгꙋ́ дїа́во
лꙋлꙋй дескжнтечела , шн҃ сэ́рн чине дескжнтъ сал съ дескжнтъ а҃чела на́ре
па́рте кꙋ х҃с҃ , че а҃́сте ѳ҃кинсти кꙋ трꙋпꙋ́ кꙋ сꙋфлетꙋ́ дїа́волꙋлꙋй , де
вр҃ме че мъкъ́рт къ а҃ꙋзицн а҃коло о҃ꙋ́нде дескжнтъ мꙋ́рт къ помен҃ще
нꙋ́меле лꙋй х҃с҃ , шн҃ а҃пр҃чнстїй шн҃ а҃сфнцилор мꙋчнни́чи , шн҃ а҃ле а҃лто сфнц҃
нꙋ́ме , че а҃часта а҃сте ѳ҃шъла́чюне дїаволе́скъ , пе́нтрꙋ къ ѳ҃че кнп шн
пескарюл кжндь вжнѣзъ пѣще ѳ҃маре кꙋ о҃ꙋ́нданца , нꙋ а҃рꙋ́нкъ о҃ꙋ́нданца
сжнгꙋрт ѳ҃ап҃ъ , къ дѣка сѫкъда́ пе́цнй фꙋ́г , че пꙋ́не шн҃ ѳ҃ꙋ́нданцъ , ѳ҃
трꙋ а҃че́ста кнп а҃́сте шн҃ дескжнтекꙋ́ , къ де а҃рпоменени нꙋмеле драчнло ,
ни́чн о҃ꙋнь о҃м нꙋсар дескжнта , че пе́нтрꙋ е҃сть ѳ҃ша́ле крещи́нй съ мѣ́рт҃ъ
ѳ҃мꙋ́нкъ пе́нтрꙋ дескжнтекꙋ́ , пе́нтрꙋ а҃часта помен҃ще нꙋмеле сфнцило ,
ѳ҃съ кѣ хнк о҃ꙋнй , дарък кѣчи кжндь мъ болнъвеску , дѣка мъ дескжнтъ ,
мъ скоа́ ? а҃девъра́т҃ , дїа́волꙋ кась ѳ҃ша́ле пре о҃́менн , ледъ кжте о҃ꙋнча
пꙋцинъ бо́лл҃ъ , шн҃ ен дѣка́ дескжнтъ шн҃ съ да́ꙋ дїа́волꙋлꙋй е҃л а҃ бо́лла
дела́ен . Пе́нтрꙋ а҃часта бл҃гословицилор крещи́нн , нименѣ съ нꙋ́съ ѳ҃ша́ле
кꙋ дескжнтечеле , шн҃ кꙋ фи́рмечеле , сал съ лѣце кꙋ бръ́ж бнта лꙋй съ нꙋ́съ
мънжнче лꙋпꙋ́л , ни́чн бърба́тꙋ́л кꙋ мꙋ́ре съ нꙋй лѣце , ни́чн бле́ре съ нꙋ
фа́чецн лао́мꙋ́л бо́лнак , ни́чн съ кр҃децн внсꙋрнле , ни́чн кжндь кжнтъ
корбꙋ́л , сал а҃лтъ чебн҃ денѣле трънтъто́ре претъмжнтъ , съ зи́чецн , къ
а҃ꙋ кжнта́т рък , къ ни́чне зи́че а҃часта фа́че пре дмнзе́ꙋ мнчнно ка́ре а҃ꙋ ѳ҃ъ
кꙋ́т пекорбꙋ , ѳ҃ а҃́сте виновлт҃ корбꙋ́л сал а҃лтъ па́съре ? ни́чн съ зи́чецн
къ кꙋта́реле а҃ре кървꙋ рък , къ то́цн о҃ме́нїй а҃ꙋнꙋй дмнзе́ꙋ сжнтъ зи́ре ,
ни́чн съ зи́чецн къкꙋта́ре зи́ а҃́сте бꙋнъ , шн҃ кꙋта́рѣ а҃́сте р҃ъ , къ дмнзе́ꙋ
лѣꙋ ѳ҃ъкꙋ́т то́а́те зи́леле , шн҃ то́а́ле лѣꙋ ѳ҃ъкꙋ́т бꙋне пе́нтрꙋ о҃мꙋ́л ,еленїй
ка́рїй а҃вѣ дмнзе́й шн҃ рък шн҃ бꙋни , зи́чѣ къ бинеле а҃́сте ал дмнзе́ꙋлꙋй
челꙋй бꙋн , шн҃ рꙋ́л ал дмнзе́ꙋлꙋй челꙋй рък , ѣ҃ль ной крещи́нїй ка́рїй
кр҃дем ѳ҃ꙋ́н дмнзе́ꙋ бꙋн , нꙋ́съкаде съ зи́чем къ а҃ꙋ ѳ҃ъкꙋ́т дмнзе́ꙋ шн҃ бꙋне
шн҃ р҃ле , шн҃ ѣ҃рѣш съ нꙋ зи́чем къ дмнзе́ꙋ а҃ꙋ ѳ҃ъкꙋ́ пре оу҃нїй о҃́менн бꙋни
шн҃ пре а҃лцїй рък , къ дмнзе́ꙋ ю҃бще шн҃ васъфіе то́цн о҃́менїй бꙋни шн҃
сфнцн , ѣ҃рѣ о҃́менїй пе́нтрꙋ къчи а҃нсꙋпъръ дїа́волꙋ́ , съ фа́ік ден҃ ещ
рък шн҃ нъсжа́ннчи , дечи пе́нтрꙋ а҃часта нꙋе вина лꙋй дмнзе́ꙋ кжндь фа́че
о҃мꙋ́л пъка́тꙋ́л , декр҃ле че дмнзе́ꙋ а҃ꙋ лъса́т҃ пре то́т о҃мꙋ́л а҃бо́а шн҃ а҃
болнича́ лꙋй бе́ри бинеле сѣ ю҃бще́скъ бе́ри рꙋ́л , сжнгꙋр о҃мꙋ а҃сте бинова́т҃

Сѣнѹ́ фа́чецн да́рѣ ни́чи со́да́тѣ де́нѣ́кѫ́те ка́мѫ́ кѣсѫ́нѣ рѣ́ле, ши́ а́фа́рѣ
де́нѣпорѹ́ника лѹ́й дмнзе́ѹ чѣ де́тѫ́ю, кѣчи бе́рнчи́не ка́ фа́че де́нѣ́кѫ́те а́зѣнкѣ
сѫ́нѣ бѹ́не, а́чела а́сте фі́ю ши́ прїа́тел лѹ́й хс, а́девра́тѹлѹй дмнзе́ѹ.

А дса́ порѹ́нкѣ.

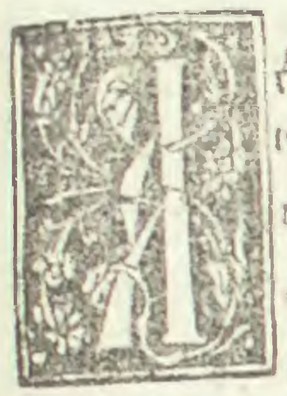

Адса́ порѹ́нкѣ а́сте, каснѫ́ нѹме́цн нѹме́ле лѹ́й дмнзе́ѹ ла лѹ
кръ́рн проа́сте, а́декѣ сѣ́те соко́те́цн ни́чи со́да́тѣ сѣнѫ́ жѹ́рн
пре сфн́та є҃ѵлїе, ни́чи пре бесѣ́рнкѣ, ни́чи пре а́лтѣ нимика, кѣ
мѣка́рѣ дежѹ́рн ши́ пре дире́птѹ́ѣ ѳ́кѣ а́н ма́ре пѣка́тѣ ѳсѹ́фле҃тѹ
тѣ́ѹ, ни́чи пре нѹме́ле лѹ́й хс, сѣ нѹ́кнчи ни́чи со́да́тѣ, ни́чи
пре прѣ́честа, ни́чи пречерю, ни́чи прекапѹ́ѣ тѣ́ѹ, кѣнѫ́ по́цн сѣфа́чи ѹ҃ѕ
пѣр а́лбѹ сахне́грѹ, нѹ́май сѣ кнчецн пре а҃шѫ́ ши́ пренѫ́, ши́ пребл҃госло
ве́нїе, ши́ а҃тѫ́ста нѹ́май сѣжѹ́рн, кѣ́май мѹ́лтѹ деа҃тѫ́ста а́сте мѹ́кѣ
ѳсѹ́флетѹ́ѣ о҃мѹлѹй, дец҃сева ѳтѫ́мпла ши́ ѳте́мницѣ сѣ ѳтрн, нѹ́май
сѣнѫ́ жѹ́рн, ни́чи пе а҃девра́т ни́чи пемичюнѣ, май би́не сѣц҃ би́нѕи то҃т
чебей а҃вѣ, ши́ сѣда́й со҃рн чецарѹ́чѣре дежѫ́т сѣжѹ́рн, май би́не сѣ҃ме мѹ́нче́цн
пѹцинѣ вр҃ме ѳтрѹ́ а́часть лѹ́ме дежѫ́т сѣте мѹ́нче́цн ѳчѣ́а лѹ́ме фѣрѣ
демоа́рте, май би́не сѣте со҃моа́рѣ а҃ичи, дежѫ́т сѣка́ичи нѹ́меле лѹ́й хс,
кѣчи детебей ши́ педе҃ѹ́ а҃ичѣ пе́нтрѹ нѹ́меле лѹ́й хс, ѳ́рѣ ѳчѣ́а лѹ́ме вс҃
фи́ сфн́тѣ ши́ мошнѣ́й ра́нлѹй, кѣчи кѣши́ сфн҃цїй ма́рїй мѹ́ченичи, кѹ́мѹ́ е
сфн́тѹ́ Гес҃гїе ши́ Дмнтрїе ши́ а́лцн сфн҃цн, де́нѣтра́лѣ нимик нѹ́сах
сфнцнѣ, ши́ сах спѣе́нѣ нѹ́май кѣчи сах мѹ́ничнѣ а́ичи ѳтрача́стѣ лѹ́ме
пе́нтрѹ нѹ́меле лѹ́й хс. Дире́пѣ а҃часта ши́ во́й бл҃гословицн крещи́нн,
д҃ вец҃ сѣфи́цн ка мѹ́ченичїй нѹ́фиреци не бѹ́гѣтори ѳ́самѣ де дмнзе́ѹ ши́ сѣ
жѹ́рацн пренѹ́меле лѹ́й чел ѳфрикоша́т ни́чи дире́пѣ ни́чи стрѫ́мбь, ѳ́рѣ
ни́чи сѣхѹ́нци пре дмнзе́ѹ кѫ́ндь вѣ ви́не вре҃ стрѫ́мбѹ́та́те са́ѹ сѹ́пърае,
кѣчи кѣши́ а҃часта а҃сте мѹ́нкѣ сѹ́фле҃тѹ́лѹй о҃мѹлѹй, че ве́рн кѫ́те пѣти
мѣце о҃мѹ́л, тѣ́п дѣ́ѹна тре́бѹе сѣ слѣвѣ́скѣ пре дмнзе́ѹ, ши́ ве́рн десѹ́рѣ
чѣ́це ве́рн десѣ болнѣвѣ́це, ве́рн кокоѹ́л дей моа́ре, ве́рн мѹ́жѣ лѹ́й,
ве́рн фа́та лѹ́й ве́рн ѧлѣ чинева́ а҃лѹ́й сѣнѫ́ хѹ́лѣ́скѣ пре дмнзе́ѹ, кѣ дѹ́
незе́ѹ а҃сте бѹ́н, ши́ кѹ́ноаще че́е дефоло, че нѹ́май сѣ зи́кѣ, кладимнѣ
ши́ а҃лте рѣ́ѹстѣци сѣ па́цѹ дела дмнзе́ѹ, дезрѣ́ме чесѫ́нѣ пѣкѣто ши
рѣ́ѹ, кѣчи кѣ дмнзе́ѹ то҃а́те рѣ́ѹстѫ́цнле кѫ́те ледѣ о҃мѹлѹй то҃а́те пе
трѹ пѣка́теле но҃а́стре ледѣ, пе́нтрѹ кѣ кѣ́зѫ́нд дмнзе́ѹ кѣнѫ́ оу҃мблѣ
дире́пѣ кѣтрѣе́л, пе́нтрѹ а҃часта сѣ мѣне́ пренои́ ши́ не педе҃ѹ́ѣще ка пѣ
рѝнтеле пре́фїю, ши́ ѳ́кѣ нѹ́не педе҃ѹ́ѣще кѫ́тѹ́л мѫнїе́м ной кѹ́ рѣ́ѹстѣ
цнле но҃а́стре, кѣ де а҃рѣ́рѣ сѣне педе҃ѹ́ѣ́скѣ кѫ́тѹ́н грешни́м пре то́цн нѣрѣ
сѫ́морѫ́ ѳтрѹ́ча́ ши́ нѣрѣ а҃рѹ́ка́ ѳмѹ́ка вѣ́чникѣ пе́трѹ мѹ́ѧ́те пѣка́теле
но҃а́стре, чека оу҃ѣ́бѹ́н ши́ ѭбиторю де҃о҃а́мени че а҃сте нѹ́не педе҃ѹ́ѣще кѫ́
то҃а́тѣ мѣнїѧ, че нѹ́май пре пѹцин нечарѣ́ кась не покѣни́м дѣпѣка́теле
но҃л

нóастре , пéнтрȣ áчáста сȣ́рн кȣ́тe нe педéψтȣ́ще дмнзéȣ , нáчи сȣ́дáт сȣ́ нȣ́л хȣлúм , чe сȣ́нт лȣ́ȣдúм нȣ́мелe лȣ́и чéл сфи́нть , шн тот прéнóи сȣ́не фáчем бинобáцн , тр нȣ́ пре дмнзéȣ , кȣ́чи éл щíе фолóсȣ́л нóстрȣ .

Трéл порȣ́кȣ .

Трéл порȣ́нкȣ лȣ́и дмнзéȣ ́ȣсте сȣ́ пȣ́зéщи шн сȣ́чинстéщи тоа те спрéвȣторúле ́ȣнȣ́лȣ́и , шн кȣ́тe спрȣ́вȣтори сжнть мáри , шн ȣ́вúнерȣ чȣ́ мáре шн ȣсжмбȣ́тá чȣ́ мáре лȣ́крȣ сȣ́нȣ́ фáчи , ́ȣшúж дерȣ́ шн ȣчȣ́лȣ́ лáлтe спрȣ́вȣторн стȣ́пжнéщи , шн áлтор сфи́нци мáри сȣ́ щúй , шн сȣ́чинстéщи спрвȣторúле лор . Декéй сȣ́щ дȣ́ дȣ́ мúнчнле пестe áнь , шн ȣспрéвȣторúле тáле сȣ́нȣ́ фáчи нúчи оȣ́н лȣ́крȣ́ , нúчи сȣ́ негȣ́цȣторéщи , нúчи сȣ́ жóчи ȣхóрȣ , нúчи áлтe кȣ́кȣрúле шн хóрúле сжнть áфлúри шн лȣ́крȣри áле дїáволȣ́лȣ́й , е́ленїй чéй фȣ́рȣ дмнзéȣ шн рȣ́тȣ́чúци , ченȣ́ крéдȣ́ ȣдмнзéȣ , кáрїй нȣ́ нéдерждȣ́ нúчи ȣ бїáре , нúчи жȣ́декáтȣ , áчéм лȣ́фȣ́кȣ́т áчȣ́стȣ , шн áȣ фóстȣ жȣ́кжнд шн áȣ фóстȣ бжнд , шн сȣ́ фóстȣ ȣбȣ́тжнд шн сȣ́ фóстȣ бебелúдȣ кȣ́ жокȣ́рúле , нȣ́рȣ нóй крещúнéй нȣ́сȣ́кáде сȣ́ фáчем áшá лá прáзнúчнúле нóастре , нȣ́май кжнд áсте прáзнúк шн нȣ́ лȣ́крéзи , шн шȣ́зи фȣ́рȣ лȣ́крȣ́ , áдоч áмúнтe чȣ́й грешúт лȣ́й дмнзéȣ ȣзúлеле чȣ́ле трéкȣ́тe , áдȣ́ч áмúнтe дe пȣ́кáтеле тáле , áдȣ́ци áмúнтe демóартe , áдȣ́ци áмúнтe кȣ́м бей сȣ́тe мȣ́нчещи пéнтрȣ пȣ́кáтеле тáле денȣ́ тебéй покȣ́и . Áчȣ́стȣ ȣщ áдо áмúнтe шн сȣ́спúнт шн плáнце , шн лȣ́крȣмȣ́з , шн тe ȣтрнстȣ́з , шн тe тжнгȣ́щe . шн тебáéртя дмнзéȣ . Дȣ́тe лáóмȣ́л кáреле щíе сȣ́тe ȣ бȣ́це шн сȣ́тe ȣдрептȣ́зe , мéрци лá чéл мáй бȣ́н декжт тúне шн мáй ȣ целéптȣ , сȣ́щ áрáтe чéбúне бей фáче сȣ́ пóци ȣтрá ȣрáн . Áчȣ́стȣ сȣ́ фáчи кжнд éщи ȣделȣ́тúнúк шн нȣ́ лȣ́крéзи , тр сȣ́нȣ́ шȣ́зи сȣ́ фáчи бóрбе дe шáрте , шн сȣ́ грȣ́щи кȣ́вúнтe пролстe кȣ́тинерїй чéй фȣ́рȣ сокотȣ́лȣ , нн сȣ́тe примбли прéй сóрáш сȣ́ прéй четáтe кастȣ́зи мȣ́éрúле кáреле ȣщ пáл нúчи сȣ́мжнжнчи шн сȣ́ бȣ́й тоатȣ ѕíωа кас хїáрȣ чешн мжнкáрȣ тá шн

бъ҃тꙋра тѧ̀ сѣ҃фіе препꙋцѝнъ, кѣ҃чи къ ден҃ мѫ́нкарѣ чѣ҃ мꙋ́лтъ, шѝ ден҃ бъ҃тꙋрѣ, нѝчи сѣ҃да́тъ би́не нꙋ́слꙋ фъ҃кꙋ́т, нꙋ́маѝ чещ҃ келтꙋ́ещи шѝ ба́нїй, шнц҃ ѫ҆гревѣ́зи шѝ трꙋпꙋ́л, шѝ сꙋфлѣ́ꙋл ѫ҆ц҃ пъгꙋбе́щи, шѝ па́тимиле трꙋпꙋлꙋѝ летꙋ́рвꙋри, шѝ стрѫ́нци по́хте рѣ҃ле ѫ҆сѣ҃фле́тꙋл тъ҃ꙋ шѝ ѫ҆́нни ма тѧ̀, шнц҃ пїе́рзи ми́нтъ шѝ гѫ́ндꙋл тъ҃ꙋ ѫ҆фа́пте проа́сте, шѝ оу҃́нци предѧ́мнзеꙋ, шѝ те фа́чи то́т кꙋ то́тꙋл лъкѧ́ш дїа́волъскїй. Пе́нтрꙋ а҆ча́ста сѫ́тепъзе́щи де бъ҃тꙋ́рѣ мꙋ́лтъ, ши де мѫ́нка́зе мꙋ́лтъ, шѝ маѝ бѫ́ то́ де бецїе, кѣ҃шѝ а҆ча́ста сънꙋ́мъръ кꙋ а҆́ите пъка́те, шѝ премꙋ́ци ма́ꙋ дꙋ ѫ҆́нде. Пе́нтрꙋ а҆ча́ста бꙋ́нїй мїе́й крещи́нн, пъзи́цък де бецїе, а҆тѫ́та нꙋ́маѝ сѣ҃бе́й нꙋ́маѝ пе́нтрꙋ тъ҃рїѧ трꙋпꙋлꙋѝ шѝ пе́нтрꙋ сѣ҃нъла́тъ, тъ҃рь маѝ мꙋ́лтъ ѫ҆́сте ѫ҆дїа́волꙋлꙋѝ, ѫ҆къ шѝ а҆ча́ста сѫ́сѣцїѝ ѫ҆сърбъто́рилє та́ле, кѫ́нде шъ҃зи фъ҃рълꙋ́кꙋ шѝ ворбе́щи кꙋ вреоу҃́ сѫ́ѝ, нѝчи сѫ́да́тъ сѣ҃нꙋ̀ сѫ́сѫ́нде́щи пре нимень҃, нꙋ́маѝ сѣ҃ ворбе́щи то́т кꙋ́ѝнте бꙋ́не шѝ сфи҃те, кѣ҃ ѫ҆́сте би́не пе́нтрꙋ сꙋ́флетꙋл тъ҃ꙋ, шѝ пи́нтрꙋ а҆челꙋ́ала́тъ о҃́ѝ, а҆чѣ́а ворбе́ще шѝ грѣ́ѧще, кѣ҃рь пре а҆́лтъ о҃́ѝ стрїѝнѫ ченꙋ̀ ѫ҆́сте ѫ҆тревѣ́ѝ сѣ҃нꙋ́л сѫ́сѫ́нци, мъка́рь дебъ҃ ѫ҆́сте шѝ крѣ҃ѫ́маш, кѣ҃ сѫ́сѫ́нди́рѣ ѫ҆́сте ма́ре пъка́т, шѝ а҆скꙋлта́ци че́зниче до́мнꙋл. Нꙋ́ѫ҆ждека́ци каснꙋ́бъ ѫ҆ждека́ци. А҆ча́ста бл҃гословѝцилор҆ крещи́нн ѫ҆́сте а҆тре́ѧ дъ҃ѣцїьтꙋ́рѣ а҆лꙋ́ѝ дмн҃зе́ꙋ чеа҆́ꙋзи, шѝ сѣ҃сопъзи́ци то́ци.

А҆па́тра поро́къ.

А҆па́тра порꙋ́нкъ а҆лꙋ́ѝ дмн҃зе́ꙋ ѫ҆́сте сѣ҃кꙋ́ещи пре пъ҃рѝнтеле тъ҃ шѝ пре ма́йка та̀, шѝ сѣ҃ѝ чистѣ́щи кѣ҃т по́ци, нѝчи о҃́да́тъ сѣ҃нꙋ̀ гръ́ещи кꙋвѫ́нтъ рѣ҃ꙋ кѣ҃тръ е́ѝ, нѝчи о҃́да́тъ сѣ҃нꙋ̀ ла́ш сѣ҃ фалъмѫ́нза́скъ, сѧ҃ꙋ сѣ҃ ѫ҆сѣ҃тѣ҃зе, сѧ҃ꙋ сѣ҃ пе҃рѣ҃къ невое, шѝ сѣ҃ блѣ҃стеме, кѣ҃ а҆по́ѝ дѣ҃ѝ фа́че мі́ѝ дебꙋнъ҃тъ҃ци нꙋ́ц҃ бор҆ фолоси, че нꙋ́маѝ ве́ри че́бор҆ зи́че сѣ҃фа́чи кꙋ то́атъ и҃нима̀ та̀, шѝ дебор҆ вр҃ѣ҃ сѣ҃тепꙋе́ шѝ ла ѫ҆́кисо́аре пе́нтрꙋ даторі́ѧ пъ҃рѝнтелꙋѝ тъ҃ꙋ, шѝ а҆чѣ́а сѣ҃сѫ сѣ҃ фери, кѣ҃ пъ҃рѝнтеле ѫ҆́сте кокоѫ́нзлꙋѝ а҆лдо́нлъ дмн҃зе́ꙋ, ѫ҆тъ҃ачѣ́стъ лꙋ́ми, шѝ нꙋ́нꙋ́маѝ пре пъ҃рѝнтеле тъ҃ꙋ шѝ пре ма́йкъта сѣ҃ѝ чистѣ́щи че шѝ пре рꙋ деле та́ле, пребечи́нїй тъ҃ѝ, шѝ пре фра́теле тъ҃ꙋ чел҆ маѝ ма́ре, шѝ пре то́ци чеѝ маѝ бъ҃трѫ́ни декѫ́т ти́не сѣ҃ѝ чистѣ́щи кѧшѝ пре пъ҃рѝнтеле тъ҃ꙋ, шѝ сѣ҃те ѫ҆кини шѝ сѣ҃те сколи ѫ҆наи́нтъ лор҆, шѝ сѣ҃те сколи тѫ҆ сѣ҃ шѧ́зъ е́ѝ, дивеи вр҃ѣ҃ сѣ҃ци дѣ҃ молѝтвꙋ лор҆, сѣ҃ прокоѱѣ́щи шѝ сфи҃ шѝ тѫ҆ чѝсти́нтъ, кѣ҃чи кѫ́нде чѝсти́щи пре маѝ ма́релетъ҃ꙋ пре дмн҃зе́ꙋ чѝсти́щи, нꙋ̀ о҃́кърѫ̀ нѝчи о҃́да́тъ ѫ҆квїѧ́цата̀ пре о҃́мꙋ́л бъ҃трѫ́н, нѝчи пре а҆́лтъ҃ꙋ нѝчи пре стрїѝнѫ, сѧ҃ꙋ пребогат҆ сѧ҃ꙋ пресъ҃рма́к҆, кѣ҃ дмн҃зе́ꙋ нѫ̀ ю҃вѣ́ще сѣ҃ѣ҃ о҃́кърѧ́ск҆ оу҃́нꙋ́л пре а҆́лтꙋл, деврѣ҃ме че а҆вѣ́м кѝпꙋ́л лꙋ́ѝ дмн҃зе́ꙋ, кѣ҃чи кѫ́нде о҃́кърѣ҃ци пре о҃́м пре дмн҃зе́ꙋ о҃́кърѣ҃ци, нѝчи о҃́да́тъ ѫ҆наи́нтъ че́лꙋ маѝ ма́ре де ти́не рѣ҃сꙋ сꙋ сънꙋда́ѝ, че кѫ́нде борвѣ́ск҆ чеѝ маѝ ма́рѝ де кѫ́т ти́не, шѝ а҆скꙋлтъ

ѣ дѣвѣци , нічи сѫдѧтъ сѣнѫ рѫпѣщи рѫспѫнсѫлѧ денгѫра чѣлѫй маи маре де
кѫтѣ тине , чѣлѧсъ сѫлѧ спѫне кѫм ѧлцѣѣлѧ , ши апой детебор ѧтребѫ ши
претине , спѫне ши тѫ прикѫм вецци , ѧръ денѫтебор ѧтрѣбѫ тѫ тѧчика
ѣ дѣѣци , кѫндь шъзи кѫчѣлѧ маи маре декѫт тине лам҃се , нѫте тиде
тѫ ѧтѫю нічи сѫдѧтъ лабѫкате , нічи сѣшъзи тѫ маисѫ декѫт чѣл
маи бѫтрѫн , мѣкарь деѧсте ши сѫрак че ешъзи тѫ маижо декѫт то,
сокотѣще дарь шѫ пъзѣще кѫбинтеле мѣле девѣй ѣ мощнези ѧпъ
рѫцѣѧ чернрилер ◦

ѧчинъ порѫнкъ ◦

ачинъ порѫнкъ ѧлѫй дмнзѣѫ ѧсте сѫнѫ оучизи ѧвїаца тѧ ом,
ни крещин нічи пъгѫн , нічи прелѧлтъ чинева ◦ че ѧкъ нічи
бражѫть сѫ нанби сѫ пѫмѫть кѫ вреоун крещин , кѫши ѧчѧста ѧ
сте лаом кѧши оучидерѣ , ѧдекъ сѫнѫ цѣи бражѫть , кѫ зиче
домнѫлѧ ласфѣнта ѐулїе , кѫ де юбѣщи препрїѧтенѫлѧ тъѫ нічи
оун харнай дела дмнзѣѫ ⁘ ѧрѣ кѫндь юбѣщи пребрѫѫжмѧшѫлѧ тъѫ , ѧтѫ
чѣ ѧи мѫлѧтъ плѧтъ дела дмнзѣѫ , ши ѧрѣ зиче , сѫ юбици ши сѫмилѫи
прѣтоци оѧменїй ◦ девѣци сѫфици фѣй лѫй дмнзѣѫ кѫ дмнзѣѫ бражѫть нѧре,
ши пентрѫ кѫчи ѧсте бѫн ши дрептъ плоѧсѫ тот ѧтрѫнкип ши челор
пъкѫтоши ши челор дрепци , ши рѫсаре соареле ѧтрѫнкип ши лачей пъ
кѫтоши ши лачей дрепци ◦ Дечи чине нѫцине бражѫть кѫ нимени ачѣла ѧ
сте ши фїю лѫй дмнзѣѫ , ши ѧша сѫщїй кѫ девей ѧбѫ бражѫть кѫ вреоун
крещин , ѧмнк ѧм маре , мѣкарь кѫте бѫнѣвѫци ѧй фаче т .. е перите,
ши де грешѫци врѫѫжмѧшѫлѫй тъѫ , дмнзѣѫ нѧ сѫпѫрѫ , ѧрѣ дѣка ѧ
лаши тѫ шиѧ ерци , ѧтѫнъ дмнзѣѫ ѧ сѫжндѣще преѣлѧ , ши цїе ѧц ѧре
маре ѧр , кѫчи ѧйертѧт пребрѫѫжмѧшѫлѧ тъѫ , пентрѫ ачѧста зиче ши
ѧпостолѫлѧ павелѧ , кѫ де ѧсте фоаме врѫѫжмѧшѫлѫй тъѫ дѫи сѫ мѫнѫче
ши дей ѧсте сѫте ѧдѧпъѧ преѣлѧ , ши ѧтѫнъ ѧприндзи бѫпае ѧкапѫлѧ лѫ,
ши ѧрѣ зиче домнѫлѧ ласфѣнта ѐулїе кѫ девѣци лъсѧ бой грешѧлѧ врѫѫжмѧ
шѫлѫй бострѫ , балъсѧ ши дмнзѣѫ грешѧлѧ боастрѫ , ѧрѣ денѫвѣци лъсѧ
бой грешѧлѧ врѫѫжмѧшѫлѫй бострѫ , нічи дмнзѣѫ нѫка лъсѧ ѧкоастрѫ ,
дарѣ соаре дмнзѣѫ кѫте грешѧле ѧленоастре леѧрѣ ѧтот чѧтѫлѧ , ши ной
сѫнѫ ертѫм грешѧлѧ ѧлтѫѧ ⁘ дмнзѣѫ порѫнчѣще сѫ нѧѣм бражѫть ѧрѣ
ной нѫлѧ ѧскѫптѫлѧ ⁘ Спѫнецими чесѫстенѣлѫ маре ѧсте ѧсѫ спъсирѣ не
щине ⁘ кѫ ѧтѫ хс зиче , кѫдевом ертѧ ной преврѫѫжмашѫлѧ нострѫ , нева
ертѧ ши пе ной дмнзѣѫ , девом лъсѧ ѧлтѫѧ грешѧлѧ балъсѧ ши ѧленоастре
дмнзѣѫ , пентрѫ ачѧста сѫ ертъм ной пре врѫѫжмѧшѫлѧ нострѫ кастне мр
те ши пре ной дмнзѣѫ ◦ Ши ѧрѣ нічи ѐдѧтъ сѫ нѫте бѫкѫри де моартѣ
фрателѫй тъѫ , ачѧста дарѣ фрацїй мїей ѧсте ачинъ ѧкъцътѫрѫ
лѫй дмнзѣѫ

Ашасѣ порѹнкъ.

шасѣ порѹнкъ ѧлѹй дмнезъѹ ѫсте. Сѣнѹпофтеши мѹѫрѣ вечинѹлѹйтъѹ, нѝчи ѧлѧлтѹй сѫм стреинь. Къ чѐла чѐюбѣше пре мѹѫрѣ ѧлтѹѫ маймѹѧть декѫтпѐѧлѹй, ѫсте шѝ кѹрвѧрю шѝ прѣкѹрвѧри, ѧчѐла ѫсте дѧт тѫт кѹтѫтѹѧ дїаволѹлѹй. Пентрѹ ѧчѧста тепъзѣше дѐ мѹѫрѣ сѫмѹлѹй стрїинь, слѹ дѐфѧтъ, слѹ дѐ слѹжинкъ. Сокотѣше сѣнѹте ѳшѧлан, сѣсѣѳстренѣзе минѣтѣтѧ прѐѫ. Пъзѣщете сѣнѹте ѳшѧле фрѹмѹсѣцѣ мѹерїй. Пъзѣщеци ѻкїй тѣй шѝ нѹ глѹминкѹѫ, нѝчи черчетѧ фрѹмѹсѣцѣ ѣн. Ѯдѹци ѧмиѣнте кѫци слѹ стрикаѯ денфѧѯте кѧ ѧчѣстѣ, кѫц слѹ рѹшинаѯ, шѝ кѫци слѹ оучѝ кѹ стрѫ бѹѧ. Ѯдѹци ѧмиѣнте кѫц шлѹ пїердѹѯ ѧкѹцїѫ лор кѹ фѧѯте кѧ ѧчѣстѣ дрѣчещи, шѝ немикъ нѧѹ доѕѫндиѯ, нѹмаѝ мѹѝкъ вѣчникъ ѳсѹфлеѣ лор. Кѫндѫ ѳц ѧдѹче дїаволѹ ѧчѐстѧ гѫндѫ, ѧдѹци ѧмиѣнте дѐ мдѹ, ѧдѹци ѧмиѣнте дѐ гроѕникѹѧ часѹѧ морцїй, шѝ нѹте бирѹѝ дѐ пыкаѯ, шѝ сѣнѹц пѹе дїаволѹѧ ѳгѫндь сѣц ѕикъ, ѳѣ пыкатѹѧ шѝ ѧпой тебей покѣѝ, кѣчи нѹц щїй часѹѧ морцїй тѧле, кѣ чѐщїй дѧрѣ дебей мѹрѝ мѫне? Слѹ чѐщїй кѫндѫ ѳц вѳѝ моѧрѣтѣ тѧ? шѝ ѧтѹѝнчѣ чѐстѣка фѧче сѹфлетѹѧ тѣѹ, чѝне ѳцѣкѧ жѹтѧ? Чѝне тева йѕѣтѣѝ дей мдѫ? Ваѝ детѝне ѧтѹѝнчѣ, кѣчи цѣй дѧт сѹфлетѹѧ тѣѹ дїаволѹлѹй пентрѹ ѹпыкаѯ трекѣторю. Пентрѹ ѧчѧста пъзѣщете кѫ поци крещинѹле дѐ кѹрѣте шѝ чѧрѣкъ кѹрѣцїѫ кастѣѳкреднѝчѐщи ѳпѣрѣцїей черирилор ѳ Хс їс домнѹ нострѹ. ѫкѣрѹѫ ѐ слѧва шѝ пѹтѣрѣ ѳвѣчїй вѣчилор ѧмиѝ.

Ашаѯѣ порѣкъ.

шаѯѣ порѹнкъ ѧлѹй дмнезъѹ ѫсте, Кѧ сѣнѹфѹрѝ нѝчи оунлѹкрѹ сѫменескѹ нѝчи ѻдѧтъ, чѐ девкй ѧфлѧ шѝ лаѣѣмжнѯ пїердѹѯ бре оунлѹкрѹ стреинь шѝлѹбей щѝ ѧлкѹй ѫсте сѣнлдѧѝ, ѣрѣ денхщїй ѧлкѹй ѫсте, сѣѳтребѝ сѫѣѣѣѣмжнѣ шѝ дѹлсѫ сѣсѣ ѧфле ѧчѐлѧ ѧ кѹй ѫсте, ѣрѣ дѣкѧ нѹсева ѧфлѧ ѧлкѹй ѫсте ѧтѹѝнчѣ сѣфїе ѧлѣѣѣѹ. шѝ ѣрѣ сѣнѹфѧчи стрѫмбѣтѧѣе нѝчи оунѹй сѫѝ сѣѝ ѫ ѧлѧлѹй, нѝчи лѧѧбе нѝчи пѐ ѧскѹнсь, кѣ шѝ ѧчѧста ѫсте фѹртишагь, ѳкѣ шѝ майрѫ. шѝ ѣрѣ нѝчи сѫдѧѣѣ минѝчюнѣ сѣнѹ сѹй лаѝнегоцѹѧѣѣѹ шѝ лѧѣѣжѹгѹѣѣ, кѧ сѣдобжндѐщи, кѣ шѝ ѧчѧста сѣкѫмѣ фѹртишагь ѧскѹнсь. ѫшиждерѣ кѫндь кѹмперн чева шѝ нѹйдай прѐцѹѧ деплѝн, шѝ ѧчѣѫ ѫсте фѹртишагь, нѝчи ѻдѧѣѣ крещине сѣнѹ юбѐщи стрѫмбѣѣѣѧѣѣ, шѝ ѧѹзи пре проро кѹѧ чѐ ѕѝче. Кѣ чѐла чѐюбѣще недирепѣѧѣѣ оурѧще сѹфлетѹѧлѹй. Пентрѹ ѧчѧ ста сокотѣщете дѐфѹртишагь шѝ дѐ стрѫмбѣѣѣѧѣе кастѣнѹте мѹчещ ѳвѫ.

Аѡпта порѹнкъ.

Аѡпта порѹнкъ алуи дмнзѣѹ аѕте, Сѣнѫ мъртѹрисѣщи мнчюни адекъкънд кѹнощи адевъръл ѧчекиѧ аѕте повѣстѣ шинтевор ѧтре ба съѡспѹи зіаръ денѫ кѹнощи адевъръл сокотѣщете сѣнѹмъртѹ рисѣщи сѣц баци ѧмѹикъ сѹфлетѹл тѣѹ. децѣор да шн галбени цинецн фирѣ сѣнѹтеѧшьли сѣмъртѹрисѣщи прѣ стржмбѹл зкъцвѣ пїжрде сѹфлетѹл тѣѹ крещиндле.

Анѡл порѹнкъ.

Анѡл порѹнкъ алуи дмнзъѹ чаѹ ѧвъцат аѕте. Ка сѣнѫ кѹрвѣщ, ничнкѫ мѹаре, ничи кѫ копиа, ничи кѫ вите. къ кѹрѣа чесъфа че кѫ копиеи шн кѫ добитоачеле аѕте маи маре декѧтоате пъка теле, нѹмаи кѫ мѹарѣ та нѹѧстепъка, ѧсъ състепъзѣщи съ нѫ дорми кѫ ѧ дѹминека сѹ ѧтрѧат сърѣътоаре, къ дмнзъѹ прѣ мѹаре ѡадат пентрѹ маѣрѣ коконнлор ѧрѣ нѫ пентрѹ нестѧмпѣр, шн съсокотим ладобитоачеле чѣле некѹвѣнтътоаре кѹм ѧшпъзѣеск ѡрѧндѹ ла лор, шн ѧтрѹи ѧнодат съѧпреѹнѣ, ка съне ѧцелепцим ноѝ сънѹне мѹ нимѝ ѧвѣчи.

Дзѣчѣ порѹнкъ.

Дзѣчѣ порѹнкъ алуи дмнзъѹ аѕте, Ка сѣнѫ пофтещи анемънѹи не минѣ, нічи царинѣ, нічи каса, нічи роаба луи, нічи аѧлѣ лѹкрѹ немика, къ пофтанаще пелъкомѣе. Пентрѹ ачѣа нѹпофти ал немърѹи немика, кастиѹте фачи лѹкѹм, нѹмаи чѣ ѡстенѣще ка съдаи денѫстенѣла та шн челѹа чец чѣре, съ ѧиби пла тѣ дела дѹтѣторюл дѣ паате дела хс дмнзъѹл нострѹ.

чѣслекѹвѣте да челѣм зн благословицн крещинни, сѫнт чѣле зѣче порѹ чи мари алуи дмнзъѹ, карele лѣѹдат шн лѣѹ лъсат ѧлуме, шн вѣрнчине съва афла делевафаче фернчинѣ бафи ачела, къ ва мѣрце ѧ рлю, ѧколо оуѹнде нѹѧстенн ѡдат ѧтристаре, нн ноаптеѧсте, нн карнѣ, нн фоame, чѣот бѹкѹрѣе шн веселѣе. ѧколѫ сѫнт сфнцїи десъбѹкѹрѣ шн съвеселеск, ѧколѫ сѫнт помн фоарте фрѹмошн шн кѫ бѹнѫ миро, къ нѹпоате нещине състуе бѹнѣ мироѣла лор. ѧшиждерѣ вѣрнчине ва къѣка сопорѹнкъ алуи дмнзъѹ деачѣстѣ карele ѧмзи, ва мѣрце ѧмѹика вѣчнинѣ кѫ дїаволѹл денѹсева покъи. Пентрѹ ачаста благословицн крещинни, сънепъзнм детот пъкатѹл, дѣ кѹрѣе, дѣ фѹртншагъ, дѣ стржмбътате дѣ сокарѣ, дѣ фармечн, дѣ дескжнтече, дѣ врѣжи, дѣ легътѹри, дѣ ѧдѹкаре дѣ вражбѣ, дѣ пизмѣ, шн детоатѣ рѣѹтатѣ. къ чела чекафаче нѹмаи оуѹ на деачѣстѣ ва мѣрце ѧмд денѹсека покъи, шн съненевонм съфачем бине съ ѧвем драгосте кѹтоци, сънѫ ѧвем вражбѣ, съфачем милостенїе, съ ѧлергѣ ла бесѣрекѣ, сънѹгрѣнм дерѣѹ оуѹнѹл прѣлтѹл. ѧрѣ денѣѹ шн сминспит

дїаво

дїаволѹл дѣмикъзѹт фбреоу҆ѝ пъка҆ деачѣстъ чамзи, съизкъдемфдезнъ
деждѹире, ничи съзичемъ къ деакѹмспзсенїе нѹмай авем, честъвдела покъи
цъ, сънемъртѹрисимъ за дѹховничи, ши сънѹне рѹшиньмъ съепѹнемъ ла дѹ
ховникъ пъкателе ноастре, къ май бине сънерѹшиньмъ ан дѣом ши сънемъртѹ
рисимъ, декатъ сънерѹшиньмъ аволи ла жѹдеката чебасъфїе, фнаиньтъ ами
ши афтѹнъречедѣ църнишдѣ оамени. Пентрѹ ачаста сънепокзимъ съненеспо
ведѹимъ пъньавем врѣме, къ фѹрѹлъ ши моартъ сжнт тот фтрѹникъ, нѹ
шимъ кжндьвабени моартъ. Пентрѹ ачаста съизкзичемъ астъзи сзфачем
пъкатѹлъ, изъ мжине небомъ покъи ши небомъ исповедѹи, къ нѹшимъ чевабе
ни пъньмжне. Премѹлъци ѧѹ фшъламъ дїаволѹлъ кѹ гжндъ ка ачеста, ши ѧѹ
мѹримъ фпъръвѣсте. Мѹлъци ѧѹ фостѹ съньтоши декѹсарь, ши ѧдоа зи на
ажѹнсь, оу҆ниї сѧѹ фнекат, пре алъцїи мѹ ареь фѹлъцерѹлъ, алтора лисѧѹ легат
лимба ши нѧѹ пѹтѹт съсъмъртѹрисаскъ. Дечи пентрѹ ачаста съизѹ негѹ
цъторимъ спъсенїа ноастръ ши съ фшъламъ пре дмнзъѹ, къ небомъ кън. Нѹ
май астъзи ан врѣме, астъзи тепокъаще ши те исповедѹаще ши те фдрепъ
тѣзъ. Ачѣстъ дарь сжнт чѣле зѣче порѹнчи кареле лѣѹ трими дмнзъѹ
пре Моусн флѹме. Дечи делевомъ пъзи, ан бомъ петрѣче вїацъ кѹ паче, ши
акоалоа мръши небомъ фвреднични фпърцїеи черюрилор, каре тоци ноиси създобжн
дим, кѹ дарѹлъ ши кѹ мила дмнзлѹи нострѹ їс хс. Акъръжѣ слава ши чи
стъ фпреѹнъ кѹ фъръфчепѹтѹлъ лѹи пъриньте, ши къ прѣ сфнтѹлъ ши бѹнѹ
ши дѣвїацъ фъкзторюлъ ал лѹи дхѣ. Акѹм ши пѹрѹрѣ ши фвѣчїи вѣчило ами.

К ѹ К ъ Н Т ъ А Л ъ Ѣ

Ал сфнтѹлѹи Симеонъ новлѹи Богослѹвѹ.

Пентрѹ съизѹ недеждѹим нѹмай фкрединицъ, фъръ дефапте бѹне.
Благословѣще Пъриньте.

Пѹлъ трезвире ши небоиницъ нетребѹе нолоа сѹфлете девом вра
съдобждим дѹмнезеиска фпърцїе, ши съизнисъ сокотѣскъ нолоа
спре спъсенїе нѹмай кът акрѣ де фдмнзъѹлъ челїѹ, пѹиндь фнаи
те спре ръспѹндере кѹвжнтѹлъ ачела алѹи дмнзъѹ, че зиче. Чел
чѣва крѣде ши съва ботеза сва спъси, ѣръ чел че нѹва крѣде осждисева.
че кѹ ачаста маибжрто съненевоим, ши сънетрезвим, нѹ кѹмва съ оумблъ
кѹ небредничіе спре кемарѣ карѣ нѣмкемат, щиндь къ май маре вом фи ѹи
таци девом трѣзи кѹлѣне ши фъръ грижедѹпъ кемаре. Дрептъ ачѣа да
ръ нѹцнеларь анедеждѹи нѹмай фкрединицъ, пентрѹ къ крединицафъръ фап
те немика нѹфолосѣще. Ши аскѹлтъ предмнѹлъ зикжнд. Нѹ тот чел че
зиче мїе доамне доамне ва фтра фпърцїа черюрилор, ѣе чела че фаче воа пъ

рінтелуй мїеу челуй ден чернри. Аши ждерѣ ши думнезѣеску апостол. Пре
думнезѣу мъртурисеск алъци, пър ку фаптеле съле пъдъ, фїинд оу ржц ш
неплекаци, ши спре тот лукрул бун недъвъцаци. Вези тикълосе схфлете
кѣ нуаскте аскъ спъси нимени нуман ку крединца фърѣдефаите? пентру кѣ
десъспъси нуман ку крединца, тоци оменїй сар спъси, ши нимедено на
пер, кѣ нуаскте нимеке каре съ нукрѣзѣ кѣ аскте думнезѣу. Дерѣме че ши
драчїй кред кѣ аскте думнезѣу. Шнаскултъй ши пре ен чезику. Шимуте
чине ещи сфнтул луй думнезѣу. Шнър трълѣ луку зичѣ пентру апо
стол. Ачещи омени робїй луй думнезѣу челуй нналѣ сжнт, карїй неспу
носѣ кале спъсенїей. Вези кѣ шн драчїй кредь кѣ аскте думнезѣу? Чеа
чещѣ кредь кѣ аскте думнезѣу, м пентру фаптеле лор чѣлерѣле, амака фоку
луй сау осжндит. Бунѣ е дър крединца дека аре шн фапте, кѣ трупуль
фърѣ сufлет аскте некъпътнит шн нелукрат, аша шн крединца фърѣфапте а
ста моартѣ. Шн аскултъ пре думнезѣеску Іаковъ зикжнд. Чефоло фра
цилор дезиче нещине кѣ аре крединцѣ шн фапте съ наибъ? Ау поате кредин
ца съл спъсаскѣ пе ел? кѣ девафи фрате сау сор гол шн липъци вор фи дезу
начѣ де зи, шн левазиче лор нещине дентру вои, мърцеци апаче, декъ дакѣ
зици шн късъпурраци, шн нулева да чѣле детрѣба трупулуй, чефоло аскте?
Аша шн крединца денуба ава фапте. Арътъми мїе крединца та ден фа
теле тале, шн еу съцарът цїе крединца ма ден фаптеле мѣле. Ачѣстѣ
аузиндуле схфлете лѣнеше, пъртъце мулта тржндъвїе, шн тенева
це, ка кукрединца съ аибъ шн фапте, кѣ майбун аскте чела че аре кредин
цѣ апреунѣ кѣ фаптеле, декжт чел чефаче сѣмне, кѣ че добжндѣ аскте де
фаче нещине сѣмне, пър деапъртъцеа черулуй съфаче лепъдат, шн съмоще
нѣскѣ матка фокулуй? Кѣ ау доарѣ поате нещине съ съспъсаскѣ дева фаче
сѣмне шн виндекъри, пър фапте съ наибъ кареле сул адурептѣзе пре ел?
нуpоатефи. Шн аскултъ пре думнул зикжндь. Мулци амворзиче азїсоа
ачѣа доамне доамне ау нѣ кѣ нумеле тъу ам пророчит? шн кѣ нумеле тъу
драчи амоско, шн атунчѣ левою мъртурисѣ лор, ничи одатъ нубам куноскѣ
пре вои, депъртацивъ дела мине чеа чац фъкут фърѣделѣце. Вези схфле
те кѣ шн чей чефаку сѣмнеле, шн ау проречинле, фърѣдефапте нимнкѣ
нуш фолосескулор? Кѣ чела чекрѣде нустрънце авѣре, кѣ крѣде кѣ думнѣзѣу
нупъртъщце пречен чекред атрул ел, чепоарѣтъ майнте грижъ де ен, пре
кум зиче. Кѣ цїе татъл вострѣ чел черескѣ, кѣ вѣ требуеск ачѣстѣ то
тоате, Чѣ чѣреци атжю апъртъцїа луй, шн дирептатѣ шн ачѣстѣ тоа
те съвор адаоце воао. Чела чекрѣде ръсипѣце банїй луй ла сърачи, кѣ
крѣде кѣй ва луа асуфлетъ, шн вїаца вѣчнікъ ва мощени. Шн аскултъ
чезиче пентру чеа чекред кѣ адевърат. Пуруѣ чеа чекредѣ ера атрун ло
шн ава тоате де обще, шн аверле шн лукрурile лор левинда шн леапърцїа
тутуроръ ори кум четребуа, кѣчи кжци ера стъпжни де каасе шн де холде

вжнзжндꙋле а҃дꙋчѧ прѣцꙋлѧ чѣлор вжндꙋте шнѧ пꙋнѧ ла пнчоареле а҃постолнло҃,
шн҃ съ҃пъръцїѧ҃ фѣеще кърꙋѧ вѣри дечен҃ требꙋѧ҃. Чѣла чѣ кр҃тѣде нꙋсъ мжндр҃тще, чѣ оу҃рмжнд нꙋман дмн҃злꙋй, оу҃мблъ кꙋ҃ смерѣнїе ка҃ шн҃ ел҃. Чѣла чѣ кр҃тѣде нꙋржде чѣ плжнце. Чѣѧ чѣ кредѣ нꙋ факꙋ тꙋрбꙋръри, чѣ оу҃рмжндь до҃ нꙋлꙋй лор а҃ꙋ вlandтще, къ а҃честя зиче. Авъцацивъ дѣ мине къ вландь сжнт҃ шн҃ смѣрин кꙋ҃ нним, шн҃ вец а҃фла рѣпасѡ сꙋфлетелор воастре. Пен трꙋ а҃чѣѧ шн҃ фернчѣще пре оу҃нїй ка а҃чѣѧ зикжндь. Фернчици сжнт҃ блжнзїй къ а҃чѣѧ бор мощени пъмжнтꙋл҃. Чѣла чѣ кр҃тѣде оу҃рѧще стржмбъта҃тѣ, шн҃ юбѣще дрепта҃тѣ. Дебрѣме чѣ шн҃ дмн҃зъꙋ дрепта҃тѣ а҃ꙋюби҃т, ѣр҃ъ стржмбъта҃тѣ сѡ҃а҃ꙋ оу҃ржт҃, къ скрїе. Чѣла чѣ юбѣще стржмбъта҃тѣ оу҃рѧще стрꙋфлетꙋл҃ лꙋй. Чѣѧ чѣ кредѣ нꙋсъ а҃връжбѣеск кꙋ҃ ниме, чѣ а҃къ пречен҃ а҃връжбици а҃н а҃пакъ, оу҃рмжнд дмн҃злꙋй, къ а҃часта а҃ꙋфъкꙋ҃тшнѣ, фїиндь ноӥ връжмашн нѣꙋ а҃пъка҃т кꙋ҃ чѣл҃ дѣ сѡ҃фїинцъ а҃лꙋй та҃тъ. Чѣла чѣ кр҃тѣде рабдъ тоа҃тъ сꙋпъра҃рѣ шн҃ нꙋ хꙋлѣще, пентрꙋ къ кр҃тѣде къ ва лꙋа҃ непꙋтреда кꙋнꙋнъ а҃рѣбдърїй, Къ зиче дꙋминезъеск҃ла Іаковь. Фернчи тꙋѣ о҃мꙋл҃ карелє рабдъ сꙋпъраре къ фїиндь десъвржшитва҃ лꙋ҃ кꙋнꙋна вїецїй кар҃ѣ сѡ҃ꙋ фъгъдꙋи҃т дмн҃ꙋл҃ чѣлора чѣл҃ юбеск҃ пре ел҃. Чѣла чѣ кр҃тѣде нꙋсъ мънїе чѣ рабдъ кꙋ҃ блжндѣце шн҃ пъзѣще зиса дмн҃злꙋй, а҃декъ а҃трꙋ немика нꙋбъ мънїа҃ци. Чѣла чѣ кр҃тѣде а҃сте кꙋра҃т, шн҃ нꙋсъ пжнгъръѣще пре ель а҃кꙋрвїи шн҃ а҃пр҃ѣкꙋрвїи, шн҃ а҃тралте некꙋръцїй, чѣ кꙋрцїа шн҃ фечорїа а҃ш пъзѣще, кѣчи кр҃тѣде къ чѣѧ чеш пжнгъреск҃ трꙋпꙋрнле лор нꙋсебор спъ ци, къ пре кꙋрвари шн҃ пре пр҃ѣкꙋрвари а҃нва жꙋдека дмн҃зъꙋ. Чѣла чѣ кр҃тѣде нꙋ смиинтѣще пѣ фрателе, чѣ слꙋжаще тꙋтꙋрор шн҃ нꙋ тжнжаще, чѣ р҃ъ мжне а҃прꙋ рѣбдар҃тѣ лꙋй дмн҃зъꙋ, кѣчи кр҃тѣде къ май маре плат҃ъ ва лꙋа҃, пре кꙋм шн҃ дмн҃ꙋл҃ зиче. Чине ва съфїе маре а҃трꙋбой съфїе слꙋгъ тꙋтꙋрор, шн҃ чѣла чева съвъфїе воасѡ май маре, съфїе тꙋтꙋрор слꙋгъ. Чѣла чѣ кр҃тѣде нꙋжꙋръ стржмбь, нѣчи жꙋръ а҃бꙋзеле лꙋй нꙋмеле дмн҃злꙋй, къ а҃скꙋлтъ де чѣла чаꙋ зи҃. Ѣр҃ъ еꙋ бъзикꙋ воасѡ сънꙋжꙋраци нѣчи декꙋм҃. А҃шиждерѣ шн҃ ча де Пророкꙋл҃ Мѡ҃ꙋсей зисъ. Сънꙋ а҃н нꙋмеле лꙋй дмн҃зъꙋ а҃дешър҃т. Чѣла чѣ кр҃тѣде нꙋсъ лендѣще а҃рꙋгъчюнн, шн҃ а҃трꙋ лдꙋнъри, чѣ пꙋрꙋр҃ъ пре҃ѣге шн҃ не а҃чета҃т съроагъ. Чѣла чѣ кр҃тѣде нꙋѡ҃сжндѣще пре҃ ниме, пентрꙋ къ кр҃тѣде къ тоци сжнтем҃ сꙋпт҃ порꙋнчи, шн҃ претоци ва съй жꙋдече дмн҃зъꙋ, шкꙋ чѣ жꙋдека҃т҃ъ жꙋдекъ нещине кꙋ҃ а҃чѣѧ съва жꙋдека. Чѣла чѣ кр҃тѣде нꙋ мѣръце пре҃ кал҃ѣ чѣ ла҃тъ шн҃ ла҃р҃ъ, кар҃ѣ дꙋче пречеѧ чесѡ къ ль торе скꙋ а҃пе рире, чѣ мѣ҃рце пре҃ кал҃ѣ чѣ стрим҃тъ шн҃ кꙋ҃ скжрбе, кѣчи кр҃тѣде къ пꙋцин҃ съва а҃тристя, шн҃ а҃вѣчи а҃преꙋнъ кꙋ҃ дмн҃ꙋл҃ шн҃ кꙋ҃ тоци сфн҃ цїй съва бїселн҃. Чѣла чѣ кр҃тѣде нꙋ юбѣще лꙋмѣ, нѣчи чѣле ден҃ лꙋме, нѣчи пърінци, нѣчи фра нѣчи мꙋжре, нѣчи коконн, нѣчи ла҃тъ немикъ, чѣ юбѣще нꙋмай пре҃ дмн҃ꙋл҃, шнш҃ а҃ крꙋчѣ лꙋй шїй оу҃рмѣзъ лꙋй, пентрꙋ къ кр҃тѣде къ о҃мїе дезиле ка сѡ зи҃ сжнт҃ а҃нанѣтѣ о҃килор дмн҃злꙋй, шн҃ ка о҃пнкътꙋр҃ъ а҃маре, а҃ша съвсор҃

нꙋмъра

нумпъра сомїе де зиле, мр̃ть бѣкуле чел фїйторю аст̃е нетрекут̃ ши нумъръ
нуаре. Чела че кр̃де нуст̃ непокъинт̃ грешалеле луй, че деши грешаще
съпокъаще шин плънце пентру алеши нумай пъкътуаще. Чела че кр̃де
нусъдесфътъзъ, нинч спдеземїардъ бецїй шин сосп̃це, шин кънтечекуз
въреши, че пурурт̃ аре поменире де моарте, шин де фрикошатажудекатъче
васъфїе, ш̃ адукждуш аминте де ачѣст̃ непърсит сърълг̃, пурурт̃ пос̃т̃
ще, депофте съсопр̃ще, шиш гът̃ще фаптеле луй къторъ ешире, чекип
ка атнмпнна пре ппратуле слъвїй. Чела че кр̃де юб̃ще пре дмнуле, шин
оураще чѣле викл̃не. Чеа че кредъ нуцинпнзмъ, нинч дауръуз пентруръ,
че юбеску пречеа чей оуръску, факу бине челора челефакулор ръу, бине куб̃н
т̃зъ пречеа чей блѣстемъ пре ен, шин съцин дечеа чей гонеску фїиндь х̃ъ
линцн съроагъ, нинч оунръуз нукуцет̃ъ, пентру къ ал̃ драгосте некорчит̃ъ,
карт̃ со ал̃ ал̃ут̃ шин апостолуле прекумзнче, адевърат̃ зникъ х̃с нъ минцъ
мъртурнсиндь ку мине шин кунощинца м̃ѣ дх̃уле сфнт̃ъ, къ ам маре стри
старе шин непъръсит̃ъ дурере нннма ма, къ машругаеъ съфїъ деспърцн
де х̃с пентру фрацїй мїей, шин руделе м̃ѣле чѣле дупъ трупещи, карт̃ (дра
госте) со ал̃ж шин Пророкуле Мсѵ̃сей, къ ал̃зн ачеста къторъ народь. Во
ац̃ грешит̃ грешалъ маре, шин акум мъвою сун къторъ дмнзъуз трачестаки
ка съмъроъ къторъ дмнзъуз пентру пъкатуле востру, шин състоарсе Мсѵ̃
сн къторъ дмнуле шин зисе. Рогумъ Доамне грешитаз народуле ачаста гре
шалъ маре, шин шаузфъкут̃ лор думнезън де аур, шин акум девей лъсат̃ъ
катуле лор (бине) мр̃ть денуцр̃цемъ шин пре мине ден карт̃ъ карѣ май сърн.
Ачаста драгост̃ъ ал̃ж шин дкдь, пентру ач̃ѣж шин знч̃ъ. Ку чеж че оур̃ъ
ску пач̃ъ ерам пъчинит̃. Везн чефѣле де драгосте ал̃ж чеж че кредж ку аде
врат̃? Чела че кр̃де неминкъ нулукр̃ъзъ сфъцърге, че тоате лелукр̃ъ
зъ пентру дмнуле, къ аре окїй суфлетулуй съу спре ачела, шин нумай дела
ачела кр̃де къ ва луаплат̃ъ. Чела чекр̃де юб̃ще пречеж че кредь дрет̃
сдомнуле, мр̃ть де чеж че нусжнт̃ ашз, съдепърт̃ъзъ, шин нусъцинне ку
ен чей нъгон̃ще. Чела че кр̃де нуж сте неаскултъторю кубинтелор дум
незъеши, че ка оун кредннчо ку невонинцъ планн̃ще тоате фаптеле, ка оун
лукрътору алуй дмнзъу. Чела че кр̃де нъ момт̃ще нуфаче фъцърїе, че
тоате сътру адеверинцъ шин сътру дрепътате грѣж̃ще шин фаче, пентру къ
кр̃де че сте зн де пророкуле. Вай де чеж че зникъ лумина сътанѣрекь шин
сътунѣрекуле луминъ, чеж чефакъ дулчеле амаръ шин амарулеъ дулче. Чеж
чекредж нхст̃ сналцъ слаude шин смомнтури. Къ зиче дмнуле прен пророкуле
Народуле мїеу, чеж чевъ фернческу пре бой въ шалъ пре бой, шин кърарѣ пи
чоарелор волстре сострумуц̃ъ. Чела че кр̃де шин съл̃ѣпъдъ де вїацъ пен
трудмнуле нусъмай сбълуаще стру ж. къ зиче апостолуле. Нимени
фїиндь осташу нусъ сфъшуръ ку негуцъторїнле лумїн, ка съплакъ вонво
дулуй, къ десъшин луптъ нещинке нуспкунунъ, денусеба луптъ пре л̃ще.

Чела

Ψεαα γε κρϯⲁⲉ ⲛⲏⲩⲛ ⲥϩⲣⲱⲙⲙⲉ ⲛⲁ ⲡⲓⲏⲙϯϣⲉ ⲙⲡⲉⲙϩⲏⲧ ϫⲉ ⲡⲓⲛⲏ
ⲙⲡⲁ ⲁⲉⲃⲏⲣ ⲉⲡⲉⲃⲟⲉⲓⲱⲛ ⲡⲉⲧⲥ ⲙⲁ ⲙⲟⲩⲙⲉ ⲱⲛ ⲛⲁϫⲉ ⲙⲡⲉⲃⲏⲣⲙⲉ ⲛⲉ
ⲥⲙⲏⲃ ⲱⲛ ⲫⲓⲛ ⲁⲓⲃⲟⲁϫⲁⲛ • ⲛⲉⲙⲁⲛ ⲉⲣⲧⲁⲉ ⲛⲧⲉ ⲧⲉⲛ ⲙⲁⲁⲧⲙⲏⲁⲛ ⲉⲃⲟⲗ ⲙⲁⲁϫⲛ • ⲙⲡⲉ ⲛⲁ
ⲁϫⲙⲉ ⲱⲛ ⲥⲉ ⲁϫⲣⲉ • ⲉⲧⲏⲓⲛ ⲉⲣⲧⲁⲉ ⲛⲧⲉ ⲧⲉⲛ ⲙⲁⲁⲧⲙⲏⲁⲛ ⲉⲃⲟⲗ ⲙⲁⲁϫⲛ • ⲙⲡⲉ ⲛⲁ
ⲉⲥⲙⲏⲃ ⲱⲛ ⲛⲉⲟⲛ ⲁⲉⲃⲁⲥϫⲣⲁ ⲁⲟⲙϫⲁ • ⲙⲙⲁⲛ ⲉⲣⲧⲁⲉ ⲛⲧⲉ ⲧⲉⲛ ⲙⲁⲁⲧⲙⲏⲁⲛ ⲉⲃⲟⲗ
ⲙⲁⲁϫⲛ • ⲙⲡⲉ ⲛⲁ ⲁϫⲙⲉ ⲱⲛ ⲛⲉⲟⲛ ⲁⲉⲃⲁⲥϫⲣⲁ ⲁⲟⲙϫⲁ • ⲙⲙⲁⲛ ⲉⲣⲧⲁⲉ ⲛⲧⲉ ⲧⲉⲛ
ⲙⲁⲁⲧⲙⲏⲁⲛ ⲉⲃⲟⲗ ⲙⲁⲁϫⲛ • ⲙⲡⲉ ⲛⲁ ⲁϫⲙⲉ ⲱⲛ ⲛⲉⲟⲛ ⲁⲉⲃⲁⲥϫⲣⲁ ⲁⲟⲙϫⲁ • ⲙⲙⲁⲛ
ⲉⲣⲧⲁⲉ ⲛⲧⲉ ⲧⲉⲛ ⲙⲁⲁⲧⲙⲏⲁⲛ ⲉⲃⲟⲗ ⲙⲁⲁϫⲛ • ⲙⲡⲉ ⲛⲁ ⲁϫⲙⲉ ⲱⲛ ⲛⲉⲟⲛ ⲁⲉⲃⲁⲥϫⲣⲁ
ⲁⲟⲙϫⲁ • ⲙⲙⲁⲛ ⲉⲣⲧⲁⲉ ⲛⲧⲉ ⲧⲉⲛ ⲙⲁⲁⲧⲙⲏⲁⲛ ⲉⲃⲟⲗ ⲙⲁⲁϫⲛ • ⲙⲡⲉ ⲛⲁ ⲁϫⲙⲉ ⲱⲛ ⲛⲉⲟⲛ
ⲁⲉⲃⲁⲥϫⲣⲁ ⲁⲟⲙϫⲁ • ⲙⲙⲁⲛ ⲉⲣⲧⲁⲉ ⲛⲧⲉ ⲧⲉⲛ ⲙⲁⲁⲧⲙⲏⲁⲛ ⲉⲃⲟⲗ ⲙⲁⲁϫⲛ • ⲙⲡⲉ ⲛⲁ
ⲁϫⲙⲉ

кꙋ нниима ꙗ ачѐста ѫсте дешторть де фа̀пте бꙋне ꙗ пѐнтрꙋ карїи шѝ домнꙋ
прѐи проро́кꙋл Ісаі́а зиче ꙗ Ѫпропїе́сь де мине нꙋ́родꙋл а́чѐста кꙋ гꙋра лор
шѝ тѝрь дꙋ́дь кꙋ лимба́ лор а́ꙋминцинть лꙋи ꙗ Де́чи фїи́нд тѫ сꙋ́флеце пли
де а́чѣсте фа́пте рѣле то́апте ꙗ шѝ де бꙋнътъ́ци липси́нть ꙗ А́чѐкиѝ дарꙋ
тебею нꙋ́ми крединачо ? маи бжрто ѫ́кꙋ прекꙋ́м мисꙋ па́ре шѝ деакжть чѐи не
крединачѣ́ш маи рѣꙋ́ещ ꙗ Кꙋ лимбиле чѣле чена́ꙋлѣце ꙗ де́и фи́ре фа́кѫ́ але ле́
цїи ꙗ чедѣка кре́зи дарꙋ сꙋ́флете фꙋ́ци де пѣка́т ꙗ шѝ ѫнѣлцинда́ꙋци гла́
сꙋл пла́це шѝ тетжнгꙋ́ще пре́тине ꙗ шѝ пърѣсѣ́ще фа̀пте́ле чѣле рѣле
ѫкаре́ле пѣнꙋ а́кꙋ́м а́и оꙋмбла́т ꙗ шѝ те некоа́ще кле́ѣте а́фли кꙋ фа́пте
бꙋне ꙗ ѫнаи́нтѣ ѫппъра́тꙋлꙋи сатꙋїи Хс ꙗ ла ѕісѡа чѣ гро́ѕни́кꙋ а́жꙋдекꙋ
цїи ꙗ ѫка́рꙋ кастꙋ́ ѫ́ппъра́тꙋлꙋи сатꙋїи ꙗ Ѫнаи́нтѣ ѫппъра́тꙋлꙋи сатꙋїи Хс ꙗ ла ѕісѡа чѣ гро́ѕни́кꙋ а́жꙋдекꙋ
ѕнꙋ́ще пре темею́л а́чѐста ꙗ а́ꙋр а́рцинтꙋ ꙗ шѝ пїе́три скꙋ́мпе ꙗ лѣ́мне пле
трестїе ꙗ а́фѣще кѣрꙋ́а лꙋ́кꙋ а́а́ве ба́фѝ пѐнтрꙋ кѣ ѕісѡа ва́рѣта́ ꙗ кѣ
кꙋфо́ѝ сѣва́ деескопери ꙗ шѝ ал фѣще кѣрꙋ́а лꙋ́кꙋ́л кꙋ фо́ѝ сѣва́ лѣмꙋри ꙗ
сѫрѝ а́лкꙋ́ѝ лꙋ́кꙋ чѐ а́ꙋ ѕнди́нтꙋ ба́рѣмажнѣ ꙗ пла́тѫ ѫшбалꙋ́а ꙗ ба́рѣ а́лкꙋ́ѝ лꙋ
кꙋ ба́рде сѣва́ пѣтꙋ́бн ꙗ ба́рѣ е́л ба́рѣмажнѣ ꙗ а́сѣ ѫтрачѐстѫш кнп ꙗ ка пре
фо́к ꙗ кꙋцетѣмнцѫ сꙋ́флетꙋле тнкѣло́асе ꙗ ѫфрнкошата́ шѝ грижника тѫннѣ ꙗ
шѝ текꙋтре́мꙋрѣ де а́чѣстѣ ꙗ дебрѣ́ме че претоци ва сѣи испѫтѣ ск фо́кꙋ
тѫ дарѣ оꙋнде тебеи нкѝ а́тꙋкчи ꙗ сакꙋ́м бе́и кꙋтеда́ сѣте а́поопїи де ел
каре цѣи знди́нтꙋ цїе са́рчинѣ грѣ шѝ кꙋ небое пꙋртѫ́тѣ ꙗ де ба́рѣ шѝ детре
стїе шѝ де то́атѣ а́лтꙋ матерїе рѣ а́дꙋна́тѣ ? Ва́и сꙋ́флетꙋле чѐбеи фа́че
а́тꙋ́нчѣ ? кѣ а́чѣсте фикалѣне а́ле та́ле ꙗ кѫнце гѣтѐжїи ѫфо́кꙋ́л чѐ́ле не
стинсꙋ сѣбор а́рде де́то́т ꙗ ба́рѣ тѫ капре́н фо́к кеи рѣмажнѣ ꙗ кѣ нꙋ́беи а́рде
кꙋ а́чѣстѣ ꙗ чебеи рѣмажнѣ дѣпꙋ́рꙋрѣ ꙗ дѣкабеи а́рде кꙋ фо́кꙋ́л чѐ́л вѣ́чнѝ ꙗ
пѐнтрꙋ фа̀пте́ле та́ле чѣле фикалѣне шѝ рѣле ꙗ А́чѣстѣ да́рѣ кꙋцетѫ́дꙋле ꙗ
а́пꙋкꙋ наи́нте ꙗ шѝ пърѣсѣ́ще рѣ́леле чѣле че а́и а́пꙋка́т де́и прꙋ́нчїе ꙗ шѝ
те трезвѣ́ще де́и грешалеле та́ле чѣле мꙋ́ште шѝ фърѣ нꙋ́мърꙋ ꙗ шѝ а́рѫтѣ
ѫдирепта́ре вїе́цїи та́ле ꙗ лепъдѫ́нда ѫдасѫцернле чѣле рѣле шѝ пъ̀нимѝ́оаре ꙗ
шѝ трꙋпе́щиле по́хте чѣле дꙋ́лчи лепъдѫ́нда́ꙋле делатине кꙋ планнирѣ дꙋ́м
нездеѫщилор порꙋ́нчи ꙗ шѝ кꙋ крединца тѫ чѣ ѫдекърѫтѣ кѣтрѣ дмнзе́ꙋ ꙗ кѫ
шѝ дела е́л врѣдни сѣте ѫкꙋнꙋнези ꙗ шѝ сѣте ѫбредничѐщи ѫпърѫцїи́ чѐ
рюрилор ꙗ карѣ шѝ ноѝ тѣци съѫдобжнди́м ꙗ кꙋ да́рꙋ́ шѝ мила до́мнꙋлꙋи
нострꙋ Іс Хс ꙗ ѫкърꙋ́мѣ сла́ва шѝ пꙋтѣрѣ ѫкꙋ́м шѝ пꙋ́рꙋрѣ шѝ ѫ̀нѣчїи
вѣ́чилор а́мин ꙗ

Кꙋвжнт

КУВЪНТ · АЛ Е.

Алуй десэфе монахуле челуй пре целе шн пре кувжгъторю.

Кувънтъ прелимбъ проаст, лачеле, кг, артикуле але крединцій.
Бгословеще Пъринте.

Тжю, съкаде, крещинуле чел адевърат съкрезъ шн съ мъртурисескъ челе доаоспрезъче артикуле але крединцій ноастре чеій православниче, адоа челе шапте тайне але бесерічій ноастре, шн а трейа фаптелечеле урмъторе алуй Хс, фързкареле нименъ нуполе съсъ спъсеск. Атжю дарь съкаде съкрезъ атрун дмнзеу, неначуск, незидит, фъръ трупъ, фъръ ани, фъкъторюл черюлуй шн алпъмжнтулуй, ал черилор шн ал тутурор оаменилор. Адоа крede къ ачеста оуну адевърат дмнзеу, аре шн трей кипури, какум ай зиче, трей пъстери мари май алесе дечелфалате зидири сжнгуре астатуле лор, каре ачесте трей кипури лезиеск сфнта троицъ, шн сфнта троицъ аесте оун сжнг дмнзеу дупъ фиинцъ шн дупъ фире, шн трей дупъ челе трей пъстери мари алелуй. Атрачесле трей собраде але сфнтей троице неболезъ, шн атрачестъ сжнтем датори съ мърим, адекъ ататуле шн афюле шн адхуле сфнтъ, ататуле крede нечепуск, неачепуск, афюле крede апреунъ фииторю, нъскуск делататуле сжнгуре, шн апреунъ фиинде шн апреунъ чинстит, атроле славъ куватъ шн куфюле, прош крede адхуле сфнтъ, ачаста аесте сфнта троицъ, каре оунуле съ акиниъ шн съ славъще дмнзеу, татъле фюле шн сфнтуле дхъ, прекум зичем шн пре оун ом пре Петръ, саупре Іоань, саупре алтъ чинека соареларе кеій тж, къшн ачеста оунъ ом аре трей мари пъстери, куларе съ асамънъ луй дмнзеу, шн пентру ачаста съ киамъ ом уле кип шн асъмънаре луй дмнзеу. Дъръ чъ оуна пъстере аомулуй аесте минте, шн съ асамънъ лататъ. Кар адоа пъстере аомулуй аесте куважнтуле, шн съ съ асамъ фюле. Шн а трейа пъстере аомуле аесте воинца чъ фиресте, кар съ асамънъ латуле дхуле сфнтъ, шн ачесть оунуле ом аре ачесте трей лукрури. Анесъ нуъ съ киамъ трей оамени, че оунъ ом, шн куважнтуле омуле стънаще ден минте омуле, шн воа ден минте, шн аре шн мишкаре шн аесте куом уле шн съ капъще апорунчиле луй дмнзеу, ден минте, шн ден куважт, шн ден дхъ, саумъкар кашн соареле, каре оунуле аесте шн ел, шн съ а дунъ ден трей, къ аре чарикънъ, аре лумина, аре шн фиербинъле. Аесъ зичем къ оунуле соареле шн нуъ трей. Атрачесташ кип дупъ асъмънаре зичем шн пентру дмнзеире, татъле, шн фюле, шн сфнтуле дхъ. Аесъ нуъ трей дмнзеи че оун дмнзъу. Дупъ фиинцъ шн фире, кар трей дупъ

мăй бжрто де драгостъ лумїй нелуптъм , че стнх кумва лъстм драго
стъ луй дмнзеу , шн стъюбим ачаст луме ашълътоаре , че сне фіе о
кїй ноцри авъцацн бине , стнх каусте лафрумусъце стрїинъ , сау лалу
кр стрїин , шн сале похтъск , дебрме чесънть стрїине алнострх алт
нимка нуасте афăрх де апъръцїа черюлуй , пре ачъа сънтем датори съ
юбим , ачъа асте аноатръ , шн пентрх ачъа сау фъкут маре погоръръ
алуй дмнзеу , кась мощенім апъръцїа луй дмнзеу , шн сне избъвим
ден мунка девъчн , съ аузим кубинте бune лăуде сфинте але луй дмнзеу ,
нръ нукънтече , кубинте проасте шн грозаве , бжрфъле кубинте небуне
щи , хуле , съннесъ пжнгърънъск аузул нострх , шн ден аузх суфлетул но
стрх , съ нуусте апреуни ку ачест фълю деоăменн че боръеск кубинте кă
ачъст , къчн къ лачасул морцїй нолстре , кубинте ка ачъст съ афлъ
пїадекъ спъсенній нолстре , шн сопреск пре апъерн съă суфлетул нострх ,
шн съ дъ суфлетул амжна дїаволнлор , ден депъртаръ луй дмнзеу , шн
съ пуне ланъдь . Дебрме че ау фост къутжндь фăпїтеле драчнлор , шн
аскултă , шн ворбїă . Чефїй милостнв фъкжндь атоате зилеле мило
стенїе , шн фіе мъкаръ шн пуцинъ , фіеч мнлъ дечей болнавн шн ле акух
тъ , шїй мжнгже шн кă кукжнтул шн кufăпта , пре чей нъпъстуници
ажутъ , пре чей апнш черчетъзъ , шн кăт поци ажутъле , ăнбн пăче кă
оăменїй касїй тăле ; шн пре чей рăй ан авъцъ ан дожъньце . Ан конте
нъце нръ пречей бuни ан юбъце , шїй чинстъсце капреннце фраци ай луй
Хс . Ăнбн драгосте кă тоци оăменїй чей кредінчошї , шн тероаръ нічн
оунул съnă мърге ăнадь , пренімени съ нăнбн брънжмăшї , фърх нуман пре
дїаволул шн пре оăменїй карїй фăк фăптеле дїаволуулуй . Ори чеч бине ,
бери супърăре , бери боалъ , бери пжрх , бери прихăнъ , нă тжнкн нă блесте
ма , чедъ лăудъ луй дмнзеу кă тоаъ ннима . Де похтещи дела дмнзеу
вреунă дарх , шн нуте аскултъ пентрх причинile кареле лещіе , кунъскъ
торюл челор чебор съфіе , нуте мжхнн , че деч асте рugъчюнъ чертъск ,
шн де спъсенїе , съnă сонă лăш , чепуруръ тероаръ пъnъ собей добжндн ,
ăръ де асте пъмнтъск , сау трупъск , сокотъще съnă агреуезн
пре дмнзеу . Постъще мїерїурile шн бинерile , чъле сожндуните пеште
тот анул , шн нічн пентрх мнтрополнтул нічн пентрх патрїархул ,
нічн пентрх руденїе , нічн пентрх прїятень , нуч стрікă постул мїерїурїй
шн ăл бинерїй . Ашнждеръ шн чъле патрх постури , апъртъсемн букате
ле фърх де оунт деле мнь , фърх бинх , Лунн , Марцн , Мїерїурн , Жоій ,
Винерн . Ачъсте чінчн зиле фъ девътнча , адекъ съмънжнчн съра одă
тъ атрозн , тот постул чел маре атрункнп , афărх де Сжмбътъ шн де
Думинекъ . Одатъ съмънжнчн пъще апъртъсемн , нуман ла празнникуле
благовещенїйлор , Нічн ла думинека флорилор сънумънжнчн , нн пеште тот
анул Мїерїурн шн Винерн , фърх нуман апразнничеле чъле мари але сфинтей

пръчн

аколо мѫ ѧвпцаѧт ши мѫ ѧтъриѧт • ши мѫ тримѝ ѧлиибн съѧкѣце ши съ всѡ
тѣзе • апои благословиндѫи пре ѣн, нѫѡрълѫминаѧт ѧлръпи пре ѣл дн҃ трео҃кїи
лор • ши мѫлцимеѧ фъръ нѫмъръ де ѧцри • ши де ѧрхѝнгели лѫминаци мерѫ
дѫпъ ѣл кжнтжндь • слъвиндь • мѫлцминдь • ши благословиндь маре погѡ
рѫрѣ ѧдмнѫлѫи • ши ѧдѫмнезъирѣ фирїи о҃менещи • ши ѧша сѫ сѫит дмнѫл
ѧчѣ дентжюлѫи славъ ши ѧскѫнеле чѣле дѫмнезъещи • ши сѫ ѧкинаѧт де
тоатъ ѧчепъторіѧ ши пѫтѣрѣ ѧрхѝнгелилор • ши сѣ ѧкинъ ши сева ѧкинѧ
ѧвѣчїи нетрекѫци • Ши ѧръшкрѣде ѧчѣста дмнѫл кѫ трѫпѫ прекѫм сѫ
ѧнъѧцаѧт ѧславъ • ѧша кѫ маре славъка сѣ погоарѣ денчѣрю • съжѫдечевнїи
ши мерцїи • ши съ дѣ кърѫжш локѫлѫи дѫпъ фаптеле лѫи • Крѣдекь ѧ
тѫнчѣ ба съпржмбите ѧчерѫл • ши съѧвїѧже тоатъ вжрста сѫменилор
чѣлор православничи • Ѧр҃ъ пре нѣмѫл пъгжнилор • кжц наѫкрезѫт пре х҃с
ка пре оѫн дмнезъ ѧдевърат • ѧива погоржржѫл чѣл де фокѫ ка пренъщепаѧ
вѣчника мѫнкъ • сънѫбаѕъ ѧпъръцїѧ дмнѫлѫи • Къ сжнгѫрн крещинїи нѫ
маи вор ста ла жѫдекатъ • съ да черчетаре прѣмърѫнтѫл • кѫм шаѫ пъ
зит ботезѫлор • печѣтѣ мѫрѫлѫи • сфнта кѫменескътѫрѕ • порѫнчнале лѫи х҃с
ши драгостѣлѫи • ши кѫм ѧѫчинститъ сжнцеле лѫи карелеаѫ въръсат пентрѫ
нои • ши чеѧ чаѫфъкѫт бѫнътъци сѣ съ деспарць ка оиле ден капре • денна
дрѣпта парте ѧлѫи х҃с • Ѧр҃ъ чеѧ чаѫфъкѫт рѣле деспре парть ча стжнгъ
ѧмнѫлѫи • ка стѧфѣще каре парте • рѕспѫнсѫл че ескаде • педѧкѫт дреп
ѧмнѫлѫи • ка стѧфѣще каре парте • рѕспѫнсѫл че ескаде • педѧкѫт дреп
цїи съмѣргъкѫ дмнезѫ ѧбѫкѫрїе ши ѧбесѣлїе маре ѧтрѫ ѧпъръцїѧ черюрн
лор • Ѧр҃ъ пъкътошїи ѧмѫника вѣчнлор • Крѣдекѫл къ нич ѧпъръцїѧ че
рилѫи аре сфършит • нич мѫника чѣлор фърълѣце ши ѧпъгжнилор аре сфършит •
чѐ ши ѧпъръцїѧ • ши мѫника несфършитъ ѧсте • Прекѫм грѣщще дмнѫл •
вїармеле лор нѫсева сфърши • ши фокѫл лор нѫсева стинре • ѧчѣстъ съкїа
мъ капете ши ѧкеетѫрнле крединцїи ноастре • ши ѧсте даторю постъкрещинѫль
съвещїе • ши съ лемъртѫрнсаскь ши кѫ кѫбжнтѫл ши кѫ лѫкрѫл • ка ден ми
ла лѫи дмнезъ съ нестъкнм • ѧтжю ботезѫл • кѣ ѧкаць бесѣрека лѫи х҃с • кѫ
кѣ ши пърінцїи коконѫлѫи • ши прѣсцїи требѫесъфїе немжнкаци ла бот҃цю
не • ши съфїе ши часѫл пѫрѫрѣ маннте де летѫргїе (ѧр҃ъ кжнд ваѳи не
воемаре) сѫ дѫпъ литѫргїе ѧдать съ ботезъ кѫ маре сокотѣль ши кѫ
фрика лѫи дмнезъ • съчетѣскъ прѣстѫл молитвеле • ши ѡрицанїиле ботезѫ
лѫи • ши немикъ лѫкрѫ дѣвръжи сѫ ѧлтъ чева де ачѣстъ сънѫ ѧкапъ ѧкѡ
ла • ѧдѡа съл оѫнгъ кѫ мѫр дечел маре дѫпъ сфнта ѧкъцътѫрѣ ѧбесѣ
рїи ноастре • ѧр҃ъ нѫ кѫ ѧлтъ мирѫ • ѧтреа ѧсте сфнта причещенїе •
фрикоша та тѧнъ • каре тѧнъ де сѡвом чинстн кѫ и сжнтем датори • гроѕни
ѧмфи ши спре дїаволи ши спре врѣжмашїи крединцїи сѫменилор • ѧпатра ѧ
сте нѫнта ча дентжю каре сжнт • декрѣме чи ѧсте тѧнъ съланѫаскъ тръ
бицеле • ши бецинле • ши бѫкателе чѣле мѫлте • ши кѫбинтеле дешарте • ши
ѧкрѫл сатанїи • ши съфїе слабословїе ши мѫлцмитъ кътръ дмнезъ • кѫ
бѫкѫрїе

вѫкѫрїе шѝ кѫ веселїе. Ачинчѣ тѣнѣ аѕте пресѫцїа, шѝ требѫе сѫфїе кѫ
рате ѯерѣѧскѫ, шѝ фѫрѣ дѐ дврѫѝри. Ашезѣ тѣнѣ сѫнт маслеле кѫ шѧ
те пресѫци. Ашѧптѣ аѕте марїле шѝ ѯерескѫ́ кнп, каре сѫкїѧмѣ покѫи
цѣ, каре требѫе сѫфїе кѫрѧтѣ шѝ неѧместекатѣ ѯвлѫрнле лѫмїи, адекѣ,
ѯвїи, ѯмошїи, ѯкасе, ѯѧвѫцїи, ѯбѧни, шѝ ѯскѫле, карелє тѫрбѫрѣмѧ
тѣ, шѝ ачѐста чинѫ делвачинстѝ нещине кѫмѝ сѫкѧде, кобжршѧще шѝ пре
вреднича ѯерѣскѫ, шѝ дѐ поате крещинѫ́ макарѣ ла сфършит сѫсѣ кѣлѫ
гърѣскѫ, кѣчи аѕтека оуѝ ладонаѣ болѣ.
Сѫнѣ шѝ пѫкѧ
те дѐ моарте шѧптє, карелє деспарѣ песѫфлет дела дмнзѣѫ, шѝ дѫ дїѧ
болѫѫ. шѝ ачѣстѣ пѫкате сѫнт каниче рѣдѣчини шѝ маи челорѧлѧте
пѫкате. Шѝ ѯтжюл пѫкатѝ аѕте лѣкомїа пжнтечелѫ, шѝ бецїа шѝ ѧл
те дїаволещи ахѫрѫри кѫте оуѝрмѣзѣ лѣкомнїи пжнтечелѫ шѝ бецнїи. Ѧл
доаѣ пѫкатѝ аѕте, кѫрвїа, малакїа, прѣкѫрвїа, содомленїа, шѝ чѣ
лѣлѧлте тоате кѫте оуѝрмѣзѣ ачещїа. Ѧлтренаѣ пѣкатѝ аѕте фѫртишѧ
гѫ, рѣпирѣ, стржмбѫтѧтѣ, фѫртишагѫ́ дѐ сфнте. Ѧ́ патра пѫкатѝ
аѕте оуѝчидерѣ. Ѧ́ лчинчиаѣ пѫкатѝ аѕте юбирѣ арцинтѫлѫ. Ѧ́ шѧселѣ
мозавирїа, оуѝрцїа, шѝ мѣнїа. Ѧ́ лшаптелѣ пѫкатѝ аѕте, мжндрїа, ѻ
кѧра шѝ ѧлтеле. Пѣзѣщете деачѣстѣкѧ дефѻкѫ крещинѫле. Сѫнѣ шѝ
шѧптефѧптебѫне, карелє сѫнт челорѧлѧтефѧптебѫне маѝчи, шѝ сѫнт ѯпо
трива челорѧ шѧптє пѫкате. Ѧтжѧ фѧптѣ аѕте, цинѣрѣ, адекѣ пѣрѣсѝ
рѣ детоатѣ рѣѫтѧтѣ, пѧза ѻкнлорѝ, ѧѧѫзѫлѫѝ, ѧтрѫпѫлѫѝ, ачѣстѣ сѣ
кѧмѣ цинѣрѣ. Ѧдсѫл фѧптѣ бѫнь аѕте минтѣ ѯтрѣгѣ, кѫрѣцїа фечо
рїа, пѧза трхпѫлѫѝ. Ѧтреѧ фѧптѣ аѕте милостенїа ла чѐи робиче, ла
сѣрѧчи, ла бесѣречи. Ѧ́ пѧтрѧ фѧптѣ аѕте рѣбдарѣ пентрѫ дмнзѣѫ, шѝ
чѣ дѫптѣ кѫмѝ юбѣще Хс алецїи аскѫлтаре. Ѧ́ лчинчѣ фѧптѣ бѫнѣ аѕте оуѝрѣ
рѣ лѫкрѫрилорѝ пѣминтещи шѝ ѧѣѫкѫрнїи лѫмїи. Ѧ́ шаѕѣ фѧптѣ аѕте оуѝрмѣ
тоарѣ лѫѝ Хс смерѐнїа. Ѧ́ шаптѣ фѧптѣ бѫнѣ аѕте драгостѣ чѧ дѫмѐне
зеѣскѣ кѣтрѣ крещини шѝ пачѣ. Ачѣстѣ дарѣ сѫнтемѝ даторѝ сѣлептѣзнѝ
пѣнѣ ла моате, шѝ сѣлефѧче, кѣчине нѫлефѧче мѝчино аре нѫмеле шѝ сѫкѧмѣ
крещинѝ. Сокоѣщете ѯбесѣрекѣ сѫнѫ рж. Дела лнтѫргїе сѫнѫлнщещ. Ла сѫр
сѫрбѣторнле сфнцилорѝ сѫмѐрцин, оуѝнде сѣлѧѫдѣ дмнзѐѫ, шѝ аѕте бѫнѣ токмѣ
лѣ шѝ фрнкалѫѝ дмнзѣѫ, шѝ нѫ ворбескѫ, нѫрѣ де ворбескѫ алцїи, тѫ тесоко
ѣще, шѝ зѝ ѯтрѫтине. Домне Іс Хс фїюлѫѝ дмнзѣѫ мжнтѫщемѣ
пѣкѣтосѫл. Кжнд теболнѣвещи тѫ сѫ алтѝ крещинѝ алѣргѣ ла бесѣрекѣ, ла
карѣ ан маймѫлтѣ крединцѣ, шѝ сѣцѝ кжнте параклисѝ, шѝ сѣцѝрѣдиче панагїа
шѝ сѣфакѣ шѝ помѣзѫире дела мощїнле сфнцилорѝ, шѝ дела сфнтеле николане, сѫ
шѝ масле, сѫ кжнтѣ стїи бе. Фїецї аминте шѝ ачаста сѝ мѣртѫрисещ
пѫкателе тале ла ом дѫховническѫ врѣдник, шѝ сѣтепричещѫещи кѫ сфнте
летѣне, де патрѫ орнѝ ѯтрѫнѝ ан, шѝ анѣи крединцѣ шѝ нѣдѣждеѧдевѣратѣ кѣ
тевеи спѣсѝ, шѝ дмнзе сѣспѣсаскѣ шѝ петине шѝ прѐно прѐ тоцѝ, пентрѫ мѫ
тѣ бѫнѣтатѣ лѫѝ амин.

Кѫбжнт

К Ѹ К Ъ́ Н Т , А́ Л З

А́лѹ́ и́нлстасіе мінáхѫ , ден мѹ́геле Синáїй .

Пéнтрѹ сфнтa а́дѹнáре а́дек҃ слѹ́жба бесфрічїй , шн҃ пе́трѹ
стнѫ҃ сѡ́жндни́м шн҃ съ цинé́м пи́смъ .
Бл҃гословѣще Пърúнте.

А́рѹ́ дѹхѹлѹ́й сфнтъ пѹ́рѹрѣ не҆дѣ́мнѣ , шн҃ непорѹ́чѣще , ҆то́лтъ сфнта скрúптѹ́ръ , съ сокотни́м шн҃ съ пъзни́м фѣрълѣне , шн҃ кѹ то́лтъ небоúнца сфнтеле порѹ́нчи шн҃ ҆вънцътѹ́риле лѹ́й дмнзе́ѹ , нъ́ръ май вжрто́ ҆вънцътѹ́ря шн҃ кáтъ а́кжтърило а́пророкѹлѹ́й дв҃дь , кáрѣ четúм , шн҃ сокжнтъ́м ҆то́алте знлеле , не҆дѣ́мнъ шн҃ не҆бáцъ май мѹ́лтѹ . Пе́нтрѹ кѣ а́часть кáрте а́кжнтърилор , не҆бáцъ пе́нтрѹ кредúнцъ , шн҃ ҆дирéптѣзъ спре҆́кинáрѣ лѹ́й дмнзе́ѹ , а́дек҃ кѹ́м невоѫ҃ ҆кúна , шн҃ кѹ́м бомúнстн҃ пре дмнзе́ѹ . А́часта не҆бáцъ кѣтръ кѹръцúе , шн҃ не҆дирéптѣзъ спрефúка лѹ́й дмнзе́ѹ , шн҃ неспѹ́не пе́нтрѹ мѹка , шн҃ фúка шн҃ оумилúнца , пе́нтрѹ сѡпри́рѣ по́хтелор , пе́нтрѹ покътúца шн҃ пе́нтрѹ ҆дѹрáрѣ , пе́нтрѹ драгостѣ лѹ́й дмнзе́ѹ , пе́нтрѹръъдáрѣ , пе́нтрѹ кѹръцúа а́дек҃ фечорúа , пе́нтрѹ блжндѣцѣ , пе́нтрѹ по́стѹлѣ , пе́трѹ милостенїа , кѣ рѹгъчюнѣ шн҃ четáнїа сфнтелор скрúптѹ́ри , кжндь лечетѣще шн҃ лепетрѣче нещúне , кѹ невоúнцѣ , шн҃ кѹ сокотѣль , а́часта ѫ́сте мáйкъ тѹтѹро́р фáптелор бѹ́не . Девръ́ме чепренрѹгъчюне добжндѣще о́мѹ́лтоáтъ чѣрерѣ , шн҃ дáрѹ́ дела дмнзе́ѹ , кѣ зúче а́часта кáрте а́кжнтърилор , а́дек҃ ѱалтúрѣ , ҆бесѣречи бúне кѹвжнтáци пре дмнезе́ѹ , а́дек҃ ҆бесѣречи славословúци пре дмнзе́ѹ , шн҃ ҆мúжлокѹ́ бесѣречúй тевоѭ лъѹдà . Пе́нтрѹ а́часта шн҃ пророкѹ́ кадела фáца лѹ́й дмнзе́ѹ не҆бáцъ шн҃ непорѹ́нчѣще сѣне оумилúм шн҃ съне рѹгъ́м лѹ́й дмнзе́ѹ пѹ́рѹрѣ кѹ то́алтъ невоúнца кѹрѹгъчюни , шн҃ кѹмолúтве , шн҃ зúче , ҆делетúнчи цивъ шн҃ кѹколѫ́щеци кѣ е́ѹ сжнтъ дмнзе́ѹ . Пе́нтрѹ кѣденѹсъва ҆делетúнчи нещúне , шн҃ нѹ́ва фáче мжтъ врѣме ҆рѹгъчюни , шн҃ ҆дѹмнезеещиле четáнїй але скрúптѹ́рилор , нѹ́поате нúчи чѣрерile лѹ́й съле́ж , нúчи пре дмнезе́ѹ съ́ кѹноáскъ кѹ҆девъра́т , кѣ девръ́ме чела мещершѹгѹрile а́чѣсте пѹтреде , але лѹ́мїй а́чещїа , денѹсъва ҆делетúнчи нещúне , шн҃ съ лиѱѣ скъ дела то́й фѣлюл де грижи , нѹ́поате съ ҆дѣце нúчи кжт де пѹцúй , ден мещешѹгѹ́л честь а́пѹскъ , даръ кѹ кжт май вжрто́ чела чева съ кѹноскъ пре дмнзе́ѹ , шн҃ бласъ ҆гъдѹáскъ нѹмеле лѹ́й чел сфнтъ , шн҃ съ фáкъ сфнтеле лѹ́й ҆вънцътѹ́ри , нъ́ кáде съ́съ ҆делетúнча́скъ шн҃ съ́съ ро́лце кѣ тръ дмнзе́ѹ кѹ а́прúндере , шн҃ кѹ невоúнцъ , шн҃ пъúнъ ла сфжршúтѹ́ вїецїй лѹ́й , съ́ш а́йбъ сѹфлетѹ́л лѹ́й кѣтрѣ дмнзе́ѹ зѣврътóрю ⁘ Нѹ́бези пре

Боáрн шѝ препꙋтѣрничи , карїи ѧꙋ стъпѫнирнле ѧчѣсте трекътоáре , ѧ
чекинп , кѫндь ѧфлъ врѣме спъш флкъ бресѡ воинцъ ѧлор , съ ѧдѣминъ де
гѫндꙋл лꙋй кадефокꙋ , шѝ силѣще карелеш денꙋтрꙋ ѣи шѝ ꙁиче , пънꙁкѫд
ѧмпꙋтѣре , пънъ ѫсте ѧмѫна мѣ , съ порꙋнческꙋ съмъ ѧскꙋлте , пꙁнъ
кѫндь мнеъ пасѣкъ тоци пре лесне съмъ ѧсогъцескꙋ , съ ꙁидескꙋ касе ,
съкъщинг мощїй , съ съдескꙋ бги , съ лъцескꙋ шѝ съ ѧдасэг толте але
мѣле , съ ѧпꙋк врѣмѣ пънъ нꙋсъ скимбꙋ лꙋкрꙋрнле , сънꙋ ѧщепꙋ съ
нꙋмъ ленескꙋ , кѣчи нꙋщїꙋ чева сꙋ фїе пънꙁ мѫйне • Де оꙋне гѫндꙋрика
ѧчѣстъ , маймꙋлци ден ѡамени ѧделинѫндꙋсе де дїаволи шѝ силиндꙋсе ,
шѝ съ некъѫтъскꙋ ѧсꙋпъръри , шѝ ѧгрийи ѧнекѫндꙋсе , шѝ нꙋпот ничи
ѡдатъ съ спорѣскъ , сꙋ съ факъ бреоꙋн ѣнне пентрꙋ сꙋфлетꙋл лор , ничи
ле ѫсте ѧминте съ гѫндѣскъ бресѡ дать пентрꙋ сꙋфлет , сꙋ съш ѧдꙋкъ
ѧминте демоарте , сꙋ демꙋнкъ , шѝ дежꙋдекать , четот кꙋ тотꙋл
нимика нꙋсъ кꙋноскꙋ пресине ничи цꙋ чефак чесъ ѧшалъ , шѝ ѧшалъ ,
шѝ де ѧрфѝ нꙋман пънꙁ ѧтратѫта , пꙋцинъ ѧрфѝ ръꙋтатъ , ченичи не
ѣим оꙋнꙋл кꙋалтꙋл , чѐ сѡкърѫм шѝ викленим , шѝ мꙁакирѝ , шѝ сѡсѫ
дим , шѝ пѫрѫм , шѝ нимень де ной нꙋш соѡотѣще , ничи ѧш вѣде пъка
теле лꙋй , нимени нꙋ гриѫаще ничи гѫндѣще пентрꙋ сарчинеле пъкателор
лꙋй , ченꙋман але вечинилор нощри пꙋсате лесоѡим преамърꙋнтꙋл , пънꙁ
лагѫт сѫнтем ѧнврѣжл пъкатꙋлꙋй , шѝ нимик нꙋ пꙋнем ѧминтъ ноа
стръ пентрꙋ ачаста , пънꙁ лабътрѫнѣце , пентрꙋ алцїй небоим шѝ гриѫи
ѧрѣ пентрꙋ ной ничи дѣка ѧбътрѫним нꙋ черчетъм • ръꙋтъциле ноастре
чѣле мари шѝ де моарте , ничи леведем ничи лекꙋцетъм • Де греꙋтатъ
сарчинїй пъкателор ноастре , нꙋпꙋтем ничи капꙋл съверждекъм ѧсꙋ съ бе
дем черл , ѧрꙁ але вечинꙋлꙋй нострꙋ чѣле май мичи грешиле ле черчетъм ,
шѝ ле ѧтребъм , сꙋпъ пичоареле крѫѫмашꙋлꙋй некълкъм , шѝ ѧрꙁ нꙋне
рꙋшинъм , де нимени нꙋнїе милъ , нимънꙋй нꙋне кꙋчерим , че претоц ѧн
мꙋшкъм , шѝ пре мичи шѝ пре мари , пре чей винокаци , шѝ пре чей невинова ,
пепресѡц , шѝ педаскалїй нощри , пречеа че не ѧндрепътꙁъ , шѝ не ѧвацъ
пречеа че нечартъ , шѝ не ѧторкꙋ , шѝ пентрꙋ ачаста вине оꙋрꙋиа лꙋй
дмнꙁеꙋ ѫсꙋпра ноастръ , шѝ пентрꙋ ачаста не педеѱим , шѝ къдем ѧмѫ
те нъкаꙁѫри шѝ невой пентрꙋ сѫрбичюнъ шѝ не кꙋнощинца карѣ нещине , пен
трꙋ къмꙋлтъ ѫсте сѫрбичюнъ ноастръ , мꙋлтъ ѫсте лѣнѣ , шѝ не гри
жа ноастръ , шѝ ничи сѡоꙋмининцъ нꙋ ѫсте ла ной , ничи фрика лꙋй дꙋм
неꙁеꙋ , ничи ѧндрептаре , ничи покъинцъ , чеминтъ ноастръ тот кꙋ то
тꙋл ѫсте ла мѫнкъри , шѝ ла бъꙋтꙋри , шѝ ла бецїй , шѝ ла фиклешꙋгꙋри ,
шѝ нетрѣчем кїаца ноастръ тоатъ ла хоре шѝ ла жокꙋри , шѝ кꙋ ѧлергъ
тꙋри декаи , шѝ ла стрингꙋри , шѝ ла лꙋптъри , шѝ ла алте фапте дїабо
лещи , ѧкꙋвинте рѣле шѝ ѧбасне , шѝ ѧтоате лꙋкрꙋриле але дїаволꙋлꙋй ,
не ѧделетничим , шѝ нꙋне леневим , ничи ниъ оꙋраще тоатъ ꙁїѡа , че оꙋ
тъм

тѣм шн мжнкарѣ шн бѣѵтѵра , шн каса шн алте треви дефоло толѣ пе
трѵ ачѣстѣ . Гар ла бесѣрека лѵй дмнзеѵ , шн ларѵгѣчюне , шн лачета
нїж сфнителор скрипторн , ничи оунача нѵвом сѣ стѣм , кѵ сожрдїе шн кѵ
смерение , чесналм сѣ фѵцим ден сфнта бесѣрекѣ алѵй дмнзеѵ , кадефок ,
шн десева дтжмпла сѣ фїе четенїж евлїей ка маре , не дгреѵем шн не д
толрчем ддѣсе , шн фолрте ненпкѵжим , гарѣ шн прсотѵл карале кжнтѣ
слѵжба , десова мли лѵнцн чева , шн базѣбови кжт депѵцин , непосомо
ржм шн не дгреѵем дсѵпра лѵй , гарѣ кжндѣ адѵче чѣ фѣрѣ сжнце жжтвѣ ,
адекѣ сфнта лнтѵргїе дебазѣбови чева , неленевим шн дормитѣм шн кѣ
скѣм , шн невоим сѣ фѵцим дела ргѵгѣчюне , кадела сожѵдекатѣ , шн не д
дѣмнѣ дїаболѵл сѣне дѵчем ла але ноастре фапте рѣле , шн ла кѵрвгй ,
адекѣ ла мжнкѣрн шн ла бѣѵтѵрн , ла кѵрвїй шн прѣ кѵрвїй , шн содомле
нїй , шн ла алте фапте грозабе , мѵлтѣ жсте лѣнѣ шн не грижа ноастр
юбнцїй мїей фрацн , пентрѵ кѣ фїиндѣ ной датори сѣ стѣм латоатѣ рѵ
гѣчюнѣ кѵ маре сокотѣл шн невоинцѣ , шн май бжрто ла сфнта лнтѵргїе ,
дсфнтелор тайне , датори сжнтем сѣ софачем ачаста , сѣ стѣм кѵ фрикѣ
шн кѵ кѵтремѵр . дналнтѣ стѣпжнѵлѵй хс , дчасѵл ачещїй дѵмнезеещи
рѵци , гарѣ ной нѵсо ддѵчем ачаста , кѵрѵгѣчюне кѵрат , шн кѵ нним
здробитѣ , шн смернтѣ , че сокотѣлеле , шн кибернисѣлеле але лѵкрѵрилор
челор мѵлте шн дешарте , афлѣм деле фачем , дчасѵл дѵмнезеещїй лнтѵр
гїй , шн оунїй нѵ гжндеск ничи грижѣск , кѵ чефѣл де кѵрѣцїе шн покѣи
цѣ аисѣ каде сѣсѣ апропїе сѣсѣ причещѵиаскѣ , кѵ прѣкѵрателе , шн дфри
кошателе тайне ачѣлѣ , че гжндеск кѵче фѣлю де хайне сѣбор дподоби ,
шн алцїй гарѣш нѵбор сѣстѣ пѣнѣ ласфжршитѵл лнтѵргїей дбесѣрекѣ ,
че дтрѣбѣ пре алцїй , чекжнтѣ дбесѣрикѣ , шн де жсте часѵл причещенїй
грѣ беск ддатѣ алергждѣ тот дфѵгѣ , шн апѵкѣ канице кжнни сфнта
пжне , адекѣ сфнта кѵминекѣтѵрѣ , шн аша гарѣш есѣ афарѣ , алцїй
гарѣш дѣка дтрѣ дбесѣрекѣ , нѵсѣ ашазѣ ничи оуна , че корбиндѵ оунїй
кѵ алцїй май мѵлѵ бжрфеск декжт сѣроагѣ , шн алцїй гарѣ ласѣ Ганна
ан дѵмнезеещїй лнтѵргїй , шн алѣргѣ сѣсѣ десфѣтѣзе дпохтеле шн дѵ
чециле трѵпѵлѵ , алцїй гарѣ нѵсѣ пѣрѣсеск ничи сѣ содихнеск дефлтеле
лор чѣле рѣле ничи жѵ аминте дтрѵ кѵнощинцало , сѣ дцелѣгѣ шн сѣш кѵ
ноаскѣ пѣкателе лор , ка сѣсѣ покѣѣаскѣ шн сѣсѣ кѵрѣцѣеск дефлтинлрѣ ,
шн депжнгѣричюнѣ че ѵ , че песте ачѣлѣ ддасоѓ шн алте сарчинн , шн ѵ
аминте фрѵмѵсѣцеле , шн трѵфїнле мѵерилор , фѣкжѳ бесѣрека лѵй дѵм
незеѵ кѵрѣвгїе , препохта лор чѣ фѣрѣ сокотѣл , шн алцїй гарѣ сѣто
меск , шн сѣ тжргѵеск пентрѵ лѵкрѵри шн мешїй , шн фак бесѣрека лѵ
дмнзеѵ пѣѣѣаїе , шн лок детжргѵире фак пре дфрикошатѵл ачела час ,
алцїй гарѣ дштрек врѣмѣ дѵмнезеещїй лнтѵргїй , кѵ мозавирїнле оуѵ
епреалтѵл . ѵ пентрѵ пресоцн карїй фак дѵмнезеска слѵжбѣ , шн сѣ

афлъ шн мъ́ерн мъ́лте ѧтръ ачѣ́сте рѫ́тъци , шн майбжр́то кжте слъ
жѣ́скъ дїа́волъхъй , ка́реле нъ́ме́ргъ ла бесѣ́рекъ съ́ть ро́лце , че пе́нтръ сѫ́съ
а́рате ла бъ́рбаци шн съ ѧшале пре мъ́лци небъ́ни . Ѫедевр́ме даръ че ѧвъ
цътъ́ра мѣ дефъ́имѣ́зъ , пе а́мждо́лъ пъ́рцинле , а́декъ шн пе бъ́рба́ци
шн премъ́е́ри , Съ́бенним пръ ла ѧчепъ́тъ́ла къбжи́нтъ́лъй , съ плжнгъ шн
съ́спъ́ю , кжте нѣ́ъ фъкъ́т лѣ́нѣ шн небъ́ни́а ; но́лъ къ́рора непаре къ́ жс
тем кре́щи́нн , пе́нтръ къ́че лъ́кръ а́сте майрѣ́ъ а́лтъ́ла декжт а́ча́ста ?
Кжнд́ь фа́чем рѫ́питъ́ри , шн фи́клешъ́гъ́ри , шн мъ́ла́ци́ме депъкъ́а́те а́бжд
ла но́й , къ́спължндъ́не мжнле къ́ пъ́ци́нъ а́пъ мѣ́рцем къ́ ѧдрѣ́зъ́ни́ре шн не
пречещъ́ни́м къ́ сфъ́нтъ́ла а́че́ла тръ́п , шн къ́ чинсти́тъ́ла шн дъ́мнезе́ескъ́ла
сжнце , ка́реле сав бърса́т пе́нтръ спъсе́нїѫ лъ́мїй , фїи́нд́ь но́й не къ́ра́ци
шн пжнгъри́ци . Нъ́бе́зн къ́ Іъ́да пе́нтръ къ́чн а́ъ́ла́т тръ́пъ́ла спъпжнъ
лъ́й нефїи́нд́ь вр́ѣ́дни́к сав сѫ́жнди́т ѧда́тъ , шн а́ъ́да́т ло́к дїа́волъ́лъ́й ,
пе́нтръ къ́ зи́че , къ́м а́ъ́ла́т пжи́нѣ ѧда́тъ ѧтръ дїа́волъ́ ѧтржнсъ́ ,
нъ́ къ́ до́лръ а́ъ́ бат́жокори́т дїа́волъ́ пжи́нѣ , че пречѣ́ла че сѫ́лъ лъ́а́т .
Къ́ тъ́спъ́неми къ́че къ́ноцѝи́нцъ , те прнчещъ́е́щи къ́ дъ́мнезе́е́щиле та́йне ?
Къ́че съ́фле́т ? Къ́че гжнд́ь ? Девр́ѣме че къ́ноцѝи́нца та́ ден́ лъ́ъ́нтръ́ла
тъ́ъ́ тепжра́ще . Іа́спъ́неми сѫ́аре дѣ́йфѝ цинъ́т ѧмжнле та́ле скжрнъ ,
къ́тезѝрфѣ́й съ́те а́пи́нци де хъ́йнеле ѧпъра́тъ́лъ́й ? Шн ѧкъ че́зни́к а́ле ѧпъ
ра́тъ́лъ́й , къ́ ни́чн а́ле та́ле хъ́йне на́й вр́ѣ́ съ́ле а́пи́пъ́й , фїи́нд́ъци мжнле
пжнгъри́те , че ѧтжю лѣ́й спъ́ла́ шн лѣ́й щѣ́рце би́не , шн а́тъ́нчѣ цѣ́й лъ́а
хъ́йнеле , че даръ ни́чи капесѫ хъ́инъ проастъ шн де нни́ка нъ́ чинсте́ци
пре Хс ? Даръ че е́рта́ре бен а́къ́ , та́спъ́неми ? Пе́нтръ къ́ нъ́е дъспъ́ла
а́тжта , кжт съ́мѣ́ргъ нъ́май нѣщи́не ла бесѣ́рекъ , шн съ́ва́зъ ни́ко́ле
сфѫцилор , шн чинстителе кръ́чи , шн съ́ле съ́ръ́те , ни́чи дешспа́лъ нещи́не
мжнле къ́ а́пъ , съ къ́рѫцѣ́ще , че де съ́ва пъ́рѣ́ѣй шн ва́фъ́ци́ де пъкъ́а́те
шн ва́ спъ́ла ѧтина́рѣ ле́сѫ́ къ́ исповеда́нїѫ шн къ́ ла́къ́рѫ́миле , шн къ́ съ́фле́т
см·ри́ , съспѣ́ле шн същи́ргъ дето́т пъкъ́а́теле лъ́и , шн а́ша съ́съ а́пропїе съ
съ́ прнчещъ́ѧскъ къ́ прѫ́къ́ра́теле та́не . че по́лте ка́рѣ́ѣ́ съ́зи́къ нещи́не къ́
нъ́почю съ́лъкрѫмезъ́ шн съ́мъпла́жнгъ пемѝне , Пе́нтръ че ? Къ́чи нѫдоре
щи , къ́чи нъ́те сѝмци , къ́чи нъ́къ́цци де зѝсѫ жъдекъ́цїй . Ѫа́рѣ ѧкъ́ъш
де нъ́поци съ́лъкрѣмезн , ѧка́й съ́спи́нъ дела́ нним́ъ , ѧка́й тепосомор́ѣще шн
те ѧтристѣ́зъ , ѧка́й пъ́рѣ́ѣще ржсъ́рнле , шн стъ ѧкаи́нѣ́ съ́пжнъ́лъ
тъ́ъ къ́ фри́къ , шн къ́ъ́тжнд́ь ѧпъмжнѣ́ мъ́ртъ́ристѣ́ци пъкъ́а́теле та́ле ,
къ́ йнним́ъ смери́тъ . Нъ́бе́зн пречеѫ че ста́ъ ѧнаи́нѣ́ ѧпъра́тъ́лъ́й пъмин
те́ску , демъ́лте о́рн , макарѣ десжнт шн пъгжни , къ́м ста́ъ къ́ мъ́лтъ
плекъчюне шн фри́къ къ́ъ́тжнд́ъ ла е́ѫ ? шн ни́чи ворбе́ску , ни́чи съкълъте́ску ,
ни́чи а́лтъ посъ́ша́нїе фа́къ , че къ́ лнеще шн къ́ фри́къ ме́рѣ́ъла е́н , шн съ́ъ
ѧнаи́нѣ́ лор ? Ѫа́рѣ но́й ка́къ́м а́мфѝ ла оу́нзборь , сав ѧтроба́е , а́ша съ́ъ
ѧбесѣ́рекалъ́й дмнзъ́ъ ржзи́нд́ь шн мини́ци́нд́ь , шн ворби́нд́ь , шн не ѧшълъ

пре

прѣ нóй, шѝ непáре кѫ стѫ́м ѳ бесѣрекѫ. Нѫ́щїй кѫ бесѣрека ѧ́сте лиман шѝ дофторїе? Чѐ дѣка ѥ́щи ѳ дофторі́ешѝ нѫ́те ви́ндечи, кжнд тебе́й май ви́н дека? Шѝ дѣка а́н фѫ́ртѫнѫ ѳ лиман, оу́ндебе́й май а́ка линеще? Стáци ро́гѫвѫ фрáцилор кѫ смерéнїе шѝ кѫ фрúкалѫ́й дмнзъ́ѫ, ѳ часѫ́ сфнтéй лутѫ́р гїй. Кѫ бéри кѫ чефѣ́лю дѐ драгóсте шѝ плекъчю́не шѝ кѫ чѐ гжнд стѫ фíе ще кáре ѳ трачéла ча, ѧ́ша сѫ́дѫче шѝ кѫтр стѫпжнѫ́й. кѫ пéнтрѫ а́часта сѫкїáмѫ а́нáфорѫ, кѫчи сѫ́дѫче кѫтрѫ дмнзъ́ѫ кѫ лúнеще шѝ кѫ о́милúнцѫ. Мѫртѫри́сѣщеци ла́ хс прéн прéсоци пѫкáтеле тáле. О́сѫндѣщеци фáптеле тáле, шѝ нѫ́те рѫшина, пéнтрѫ кѫ ѧ́сте рѫши́не кáрѫ а́дѫче слáбѫ шѝ бѫ кѫрíе. О́кѫрáцете претúне ѳ нáинтѣ со́мéнилор, ка сѫтеѳ дирéптѣ зеже де кѫторю́л ѳ нáинтѣ ѳ ґерилор шѝ а́тóатѫ лѫ́мѫ. Ґѣре мúлѫ, Ґѣре е́рѫ чю́не, Ґѣре лѫсáре дечѣ́ле трекѫ́те пѫкáте, шѝ нзъбúрѫ а́чéлор фїнтóаре, пéнтрѫ ка сѫ́бїй кѫ́м сѫкáде сѫтепричещѫ́ещи кѫ прѣкѫрáтеле тáне, ка сѫ́прїи мéщи дѫ́мнезѫ́ескѫ́ трѫ́п, шѝ сжнцеле, кѫ и́нимѫ кѫрáтѫ шѝ кѫ бѫ́нѫ кѫ нощúнцѫ, ка сѫ́цфїе сфнта причищéнїе декѫрѫцúре, ѫ́рѫ нѫ́ дѐ о́сжндúре. А́ ескѫ́лѫ чезнúче сфнтѫ́ лáвел. Сѫчерчетѣзе фíеще кáре пресúне, шѝ а́ша ѫмѫнжúче ден сфнта пжне, шѝ сѫ бѫ́ ден сфнтѫ́ потúрю, кѫ чéла чебѫ́ шѝ мѣнжúкѫ небрѣ́днúкь, ѳ трѫ́ о́сжндѫ лѫ́й лемнънжúкѫ шѝ ле бѫ́, пéнтрѫ кúчи нѫ́ а́лѣце трѫ́пѫ́ дмнѫлѫ́й. Пéнтрѫ а́часта сжнт ѳ трѫ́ бо́й мѫ́лци непѫ́тинчóшѝ шѝ бóлнави, шѝ оу́нїй мóрѫ фѣрѫ врѣме. Вéзи кѫ шѝ бóле шѝ мóрци фѣрѫ врѣме демѫ́те о́рн невúн пéнтрѫ кѫчи непричещѫ́ним кѫ дѫ́м незѫ́ещиле тáне нефїúнѣ врѣ́дничи. Чепóате кѫ вей зúче, дарѫ чúне ѧ́сте врѣ́дникь? А́часта со́щѫ шѝ е́ѫ, ѫ́рѫ ѳ кѫ́ш нѫ́май кжт вей кѫрѣ тебе́й фáче врѣ́дникь. Кѫнóащете прѐ тúне кѫ́м кѫ е́щи пѫкѫто. Пѫрѫсѣщеѣе де пѫкáте. Лиѫ́ще дѐ фиклешѫгѫри, шѝ дѐ мѫнíе. А́рáтѫ фáпте дѐ покѫнúцѫ. А́пѫкѫте де кѫрѫцíе дѐ блажнѣ́це, ѳ делѫ́нгѫ рѫбдáрѣ. арáтѫ со́мнлúнцѫ, дѫ мнлостéнїе ла сѫ́рачи шѝ ла стрїúнни ден ро́лда дирéптѫцїй, шѝ тебе́й фáче врѣ́дникь. Ро́агѫте лѫ́й дмнзъ́ѫ кѫ сѫ́флет ѳ ржнѫ, шѝ а́чéла ѳ цѫ дѐ тóате по́фтеле тáле, ѫ́рѫ денѫбе́й фáче а́ша ѳ задáрѫ со́стенещи алергжнь ла бесѣрекѫ, шѝ нѫ́ ѧ́сте а́чéста кѫвѫнтѫ́ мíеѫ, чесѫ пжнéскѫ́ гла кáре зúче. Чемзúчец до́амне до́амне, шѝ во́ мѧ нѫ́ со́фаче? Пéнтрѫ кѫ кредúнца ѳ тѫрѫдефáпте ѧ́сте мóарѫтѫ, дарѫ кѫ́м? Декрѣме чѐ ѧ́мфáптерѣле нѫ́мнеѫкáде сѫмѫро́гѫ? нѫ́мнеѫкáде сѫ́лéрѫ ла бесѣрека лѫ́й дмнзъ́ѫ? Нѫ́цзнúкѫ а́часта, нúчи а́чѣ ѳ цѫ порѫ́нчéскѫ, чѐ те ѳ демне сѫтероци прекѫ́м сѫкáде, ка сѫ́стѫ́м ла рѫгѫчю́не, прекѫ́м сѫкáде сѫ́стѧ не щúне ѳ нáинтѣ лѫ́й дмнзъ́ѫ, пéнтрѫ ка сѫнѫзнúкѫ шѝ кѫтрѫ нóй хс кѫ́м а́ѫ зи шѝ кѫтрѫ жидови. Кáса мѧ кáѣ дѐ рѫгѫчю́не сѫ́ба кемá, ѫ́рѫ бо́й а́ц ѳ тѫкѫ́тѫсѫ пе́щере тжлхáрилор. Чѐ декрѣме чѐ прѣчéѧ чѐ вúндѧ шѝ кѫ́мѫ ра ѳ бесѣрека жидовáскѫ нѫ́ гонúѫ дмнѫлѫ́ бѫтжндѫ́й. Дарѫ чéѧ чесѫ ѳ ржѫ рѫ оу́нѫлѫ́ прéалтѫлѫ́ шѝ цúнь бráжѫ шѝ пúзмѫ, со́áре ѳ чѐ со́ижндѫ шѝ мѫ

къ вор҃мѣ҃рце? Дарѣ чѣ́вом҃ фа́че шѝ но́й ка́рїй нѣ́м҃ ѯ҃прѣ҃ва́т҃ кѫ̀ Хс҃ шѝ ѻ҃тъ
неплекъ́м҃ дїа́волѫлѫ́й? Кѫ̀ девръ́ме чѣ ѥ҃сте пре́с҃тѫ́л ѯ҃пъıкъторїю лѫ́й дѫ́м҃
не́зъ҃ шѝ а҃с҃а́менилор҃, шѝ стро́лгъ лѫ́й дмн҃зъ́ѫ пе́нтрѫ ѣ҃рта́рѣ пъıка́телор҃но
ро́дѫлѫ́й. Ве́зи кѫ́м҃ ѯ҃ѝ ѯ҃ба́цъ прето́цѝ шїй҃ ѯ҃търъ́ще, кѧ̀ кѫ́м҃ а҃рзѝче къ
тръ нъро́дь а҃чѣ́стъ, къ девръ́ме чѣ с҃ѡ̀ бъръ́ацилор҃ мацъ пѫ̀ ѯ҃пъıкъторю къръ
дмн҃зъ́ѫ пе́нтрѫ бо́й ла а҃ча́стъ та́йникъ ма́сь, въръ́лгъ съневонци шѝ бо́й кѫ̀
мѝне, лѣса́ци тоате гѫ̀ндѫ́риле вїе́цїй шѝ гри́жиле, пе́нтрѫ къ ча́сѫ̀ а҃че́ста
а҃́ѥ҃сте дерѫгъчюне ма́ре, ѻ҃тъ нѫ̀ дед҃елетничире дешлртъ. Ѧскѫлта́ци чѣ
стригъ дїа́конѫ́ шѝ зѝче кѫтръ бо́й. Съıстьм҃ би́не съıстьм҃ кѫ̀ фри́къ,
съıлѫ́с҃ѡ а҃мнте сфѝнта а҃на́форъ, а҃деке съıстъ би́не съıстъ кѫ̀ фри́къ шѝ съ҃нфѣ́е а҃
мнте ла сфѝнта Лутѫ́рїе, съ҃неплекъ гръма́зїй съ҃неплекъ нѝнимиле, съ҃неплекъ
лѣва, съ҃не ѯ҃ариптьм҃ мѝнтѣ шѝ съ҃несѫ́м҃ ѯ҃черюри, с҃ѫ̀ съıа́вем҃ мѝнтѣ ноастръ
шѝ ѝнимиле. съ҃нерѣдикъм҃ о҃кїй сѫ̀флетѫлѫ́й с҃ѫ̀ кѫтръ дмн҃зъ́ѫ, шѝ стъръ́
чем҃ че́рюл҃ съıтръ́чем҃ прен҃ ѯ҃черѝ, прен҃ а҃рха́нгели, съıтръ́чем҃ прен҃ хер҃ѵ҃вѝми,
съ҃нъзѫ́м҃ ла сѫ̀нгѫ́р скѫ́нѫл҃ стъпѫ́нѫлѫ́й, шѝ съ҃с҃тенм҃ кѫ̀ ннмъ кѫра́
тъ. Чѣ́фачи о҃мѫ́ле? Ѯ҃черїй фа́кѫ̀ лутѫ́ргїе? чѣ́й кѫ̀ шѧ́се а҃рипи а҃ко́пър
ма́са чѣ детѧ́нь. Хер҃ѵ҃вѝмїй зболръ прен҃ прежѫ́рѫл҃ мѣ́сїй, шѝ стри́гъ кѫ̀
гла а҃мина́т кѫ̀нтарѣ чѣ ѯ҃трей҃тъ сфѝнтъ. Серафѝмїй съıплѣ́къ кѫ̀ ма́ре
кѫчерѝнцъ. Пре́с҃тѫ́л съ҃с҃ѡмнлѣ́це шѝ съро́лгъ пе́нтрѫ тѝне, съ҃мѫ̀нгѫ́е шѝ
съ҃ѣ ѯ҃блѫ̀нз҃а́скъ пре ѫ҃ждекъторю́л҃ пе́нтрѫ мѫ́лте пъıка́телете ма́ле. Го́лтепѫ́
те́рнле че́рюрилор҃ ста́ѫ̀ кѫ̀ фри́къ шѝ кѫ̀ кѫтре́мѫ́р҃, дѐ прибе́ск кѫ̀м҃ съ҃ѫ̀нге
Мїе́лѫ́ лѫ́й дмн҃зъ́ѫ. Сфѝнтѫ́ Дх҃ъ ѝне ден҃ че́рюри. Ѯ҃черїй а҃лѣ́ргъ ѯ҃прецю
рѫ́ а҃то́т нъро́дѫ́ невъз҃ѫ̀ци, шѝ ѯ҃съмнѣ́з҃ъ шѝ екрі́ѫ̀ сѫ̀флетеле крединичо
шилор҃, шѝ тѫ̀ нѫ̀тетеми? Чѣ бѧ́тѫокѫ̀ре́ци, шѝ съръ́ци пре́ фра́теле тъѫ̀
ка шѝ гѫ̀да пре́ Хс҃? Шѝ ѯ҃лъѫ̀нтрѫ́ ннмїй ма́ле хрѣ́не́ци пи́з҃ме демѫ́ци
а҃ни, шѝ а҃скѫ̀́з҃и о҃тра́ва чѣ дѐ мо́рте а҃шарпелѫ́й ѯ҃ннима та, Дарѣ кѫ̀м҃
нѫ̀тете́ми шѝ нѫ̀те кѫтре́мѫ̀ри з҃никжнд҃ кѣтръ дмн҃зъ́ѫ кѧ́реле кѫ̀но́лце чѣ́ле
а҃скѫ̀́нсе а҃ле́ннмїй. Ла́сѣми мїе, прекѫ́м҃ шѝ е҃ѫ̀ а҃м лѣса́т фра́телѫ́й мїе҃ѫ̀,
кѫ̀тъ о҃себире а҃ре а҃че́стъ кѫ̀вѫ̀нт҃ деблестем҃? Ѧ҃тъ кѣ́з҃ичи шѝ а҃девере́з҃и
тѫ̀ сѫ̀нгѫ́рь, девою лѣса́, ла́сѣми, девою е҃рта а҃ртѣми, а҃рѣ девою цинѣ пи
мъ спре́ фра́теле мїе҃ѫ̀, цине, демѣвою мѣнїѧ̀, мѣнїете, прекѫ́м҃ мѣсѫ́р҃, а
шѧ съмнесѣмѣсѫ́ре, дѐ ертъ кѫ̀ фѣцърїе шѝ нѫ̀ кѫ̀ то́лтъ ѝнима ма̀, кѫ̀ фъ
църїе съмъ ертъ. Е҃ѫ̀ сѫ̀нгѫ́р стъпѫ̀нѫле фа́кѫ̀ ѫ҃ждека́та а҃сѫ̀пра ма̀, кѣчи
кам҃ а҃ѫ̀з҃ит҃ ѯ҃фрикоша́тѫ́л тѣ́ѫ̀ гла зникжнд҃ь. Дѫ̀пъ мѣсѫ́ракарѣ мѣсѫ́ра́ци
ства мѣсѫ́ра̀ шѝ воасѣ. Шѝ денѫ̀вец҃ лѣса̀ о҃а́менилор҃ грешалеле чевъ грешѣскѫ̀,
нчи пърѝнтеле мїе҃ѫ̀ чѣ́л҃ чере́скѫ̀ нѫ̀ка лѣса̀ а҃лево́астре. Дѐчи а҃че́стор҃ немин
чино́асе гласѫ̀рн а҃м҃ а҃скѫ̀лта́т҃ рѣспѫ̀нсѫ́рнле, шѝ а҃м҃ лѣса́т҃ шѝ а҃м҃ е҃рта́т҃ пре
чѣ́ѧ чѣ мїе҃ѫ̀ грешѝт҃. Ла́сѣ дарѣ стъпѫ́нѫле, прекѫ́м҃ шѝ е҃ѫ̀ а҃м҃ лѣса́т҃ слѫ̀
жилор҃ чѣлор҃ а҃сѣме́нѣ мїе. А҃чѣ́стѣ грѣ́ѣ́ѝ кѣтръ Хс҃ ѯ҃то́т҃ часѫ́ чѣ нерѫгъ,
шѝ ѯ҃часѫ́ а҃че́ла ѯ҃фрикоша́тѫ́л, кѫ̀ндь стъ́м ла сфѝнта лутѫ́ргїе, прекаре

ле цїи́ндѹле пре́сфтѹл дѣка сфи̑цѣце шѝ сѫвр҃ша́це жр҃тва а҆чѣ фѫрѫе́жнце
а҆на́лцъ сфи̑та пжне а҃вїе́цїи, шѝ со҆ра́тъ тѹтѹро́р. дѣчїй стри́гъ дїа́конѹл
шѝ зи́че. Сѫлѹсо́ми а҆ми́нте, ка́ре ва̀ сѫзи́кѣ, лѹ́цикъ а҆ми́нте прѐ во́и.
Ма́тъ кѫ маи́нинте пѹци́нь а҆ц мѣрѫрнси́т кѹ́м кѫ а҃ке́ци ни́нимле во́астре
кѣтрѣ дми̑нѹл. Шѝ ма́рѣши мѣ́рѫри си́нде кѹрѣце́а шѝ некра́жба, а҆ц зи́кѣ
Тр҃ дми̑нѕѣѹ. Ла́сѣ но́асо̀ дато́рїнле но́астре, прекѹ́м шѝ но́и лѣ́сѣ́м дато́рни
чилор но́ц҃ри, шѝ пе́нтрѹ а҆ча́ста ва҆ц сѫрѹта́т оу҃нѹл кѹ а҆лтѹл. Чѐ декрѣ́
ме чѐ шѝ е́ѹ сжнт о҃́м, шѝ нѣкѹноскѹ гжндѹриле во́астре, ма́тъ кѫ лѣ́пѣде
пѣка́тѹл дѣсѹпра ма̀, шѝ вѕи́кѹ маи́нте сѣнхфїе ни́менѣ невр҃ѣ дни́кѣ при
чщенїи́н, а҆ле дѹмнезѣе́ѣщилор а҆че́стора та̑не, шѝ пе́нтрѹ а҆ча́ста фвѣц сѣвѣ
фїе а҆ми́нте девои́, шѝ сѣкѹно́ащеци ла чи́не дворици. шѝ дѹпѣ а҆чѣ́стѣ сфри́
гъ пре́сфтѹл шѝ зи́че. Сфи̑теле сфи̑цилор. Да́рь о҃́аре чева сѫзи́кѣ а҆че́стѹ
кѹвжнтъ? Веде́ци ю҃бици́и мїеи́ а҆че́кип кѣа҆пропїа́цила сфи̑та причще́нїе а҃ле
дѹмнезѣе́цилор та̑не, сѣнѹ́сѣ а҆тжмпле шѝ вени́нде чинева дентрѹ во́и сѣсѣ
причещѹ́ѣскѣ ва̀ а҆ѹзѝ. Нѹ́те а҃тини́це дѐ ми́не, фѹ́ци депа́рте деми́не тѹ̀ че́
ла че́ фачи фѫрѣдели́ѣ, фѹ́ци депа́рте деми́не тѹ̀ че́ла чѐ нѹ́ерци прѐ фра́те
ле́тѣѹ. Ла́сѣ да́рѹл тѣѹ а҆наи́нте жр҃тѣвни́кѹлѹи, шѝ ме́рци а҆тжю де
те а҆па́кѣ кѹ фра́теле тѣѹ, шѝ а҃тѹ́нчи сѣвїи́ сѣ҆ а҃про́пїи да́рѹл тѣѹ, шѝ
сѣте а҆вредни́чеци дми̑незе́ещїи причще́нїи, лѣ́пѣдѣ то́лѣ скжрнѣва́, а҃де
кѣ тина пѣка́тѹлѹи, шѝ а҃тѹ́нчѣ сѣпрїи́ме́ци кѣрѣѹ́неле, а҃деи́ кѣрѣѹ́неле
че́л кѹрѣцинто́рю, шѝ зѝ кѣтрѣ е́л. Щїѹ́ стѣпжнѹлекѹ сжнт дато́рю а҃мѹ́
тор пѣка́те чѐ пе́нтрѹ порѹ́нка та̀ а҃ми́ ертат прѐ фра́цїи мїе́и деки́те мїа́ѹ
грешит, ка̀ сѣмѣ ерѣ́ѣ шѝ е́ѹ детине́ стѣпжнѹле. А҆чѣ́стѣ шѝ а҃л
теле ка а҆чѣ́стѣ не а҆ва́цъ пре́сфтѹл прин а҆чѣ ми́кѣ вѣзглашѣ́нїе.
Пе́нтрѹ а҆ча́ста да́рѣ сѣ ертѣ́ѣм прѐ фра́цїи но́ц҃ри, шѝ сѣлепѣдѣ́ѣм дела
но́и то́лѣ рѣѹта́т шѝ кнклешѹгѹ́л, кжцнко́м шѝ ю҃би́м сѣ҆ва́ѣм кѹ бредѣ
ни́чѣе. А҆тѹ́ кемарѣ ченѣ́м кема́т, а҃деки а҆кредини́ца лѹѝ Хс. Сѣнѹ́зи́чи кѣ
мѹ́лте а҃ми ерта́т фра́телѹи мїеѹ, шѝ ка́рѣ мїа́ѹ грешит, пе́нтрѹ кѣ а҆чѣ Пѣш
ве́и а҆ѹзѝ шѝ тѹ̀ дела стѣпжнѹ́л. Нѹ́зи́че ма́ри рѣѹтѣци мїа́ѹ фѣкѹ́т, кѫса
мїа́ѹ вини́лени́т, хо́лда ма̀ мїа́ѹ лѹа́т, пе фїи́л мїеѹ лаѹ оу҃чи, шѝ а҃лте
рѣ́ле мїа́ѹ фѣкѹ́т шѝ а҆те́мници ма́ѹ а҆ки, шѝ ма́ѹ да́т спрѐ мо́арте, шѝ
пе́нтрѹ а҆ча́ста нѹ́поче сѣ҆ ерѣ́ѣ, ни́чи сѣфа́кѹ па́че. Нѹ̀ ю҃би́тѹле нѹ́зи́че
а҆ша́ ро́гѹте, кѣчи кѣ кжте ве́и лѣса́ фра́телѹи тѣѹ, а҆тжта шѝ маи́ мѹ́л
те а҆ца̀ лѣса̀ ци́е стѣпжнѹле. оу҃рмѣзѣ шѝ тѹ̀ а҆тжю́лѹи мѹченѝкѹ Сте́
фан, ка́реле зи́чѣ кжндь а҆ оу҃чндѫ̀ кѹ ї҃е́три. До́мине нѹ́лепѹне лор пѣка́
тѹ́л а҆че́ста. оу҃рмѣзѣ лѹѝ Іа́кѡвѣ фра́телѹи лѹѝ дмнезѣѹ, прека́реле а҆ по
мене́скѹ и҃сто́ричїи че́и веки, кѹ́м кѣ са҆ѹ фо́стѹ рѹгжндь шѝ а҃фо́стѹ зикжд
До́мине нѹ́пѹне лор пѣка́тѹл а҆че́ста, кѣ нѹ́щїѹ е́и че́факѹ. оу҃рмѣзѣ е҃ѣ
пжнѹлѹи Хс, ка́реле пе́нтрѹ спѣсе́нїа о҃́менилор а҆ѹ прїи́мит мо́арте, шѝ
дева̀ бра̀ фра́теле тѣѹ е҃ѣте рѣстигнѣ́ск, стри́гѣкѹ̀ Хс шѝ зѝ. пѣри́нте

лáстлор пъкáтꙋл áчéста. Кáꙋтъ лá чéла чè éрà дàтóрю ісѫ Óмíедè талáн
ци стъпжнꙋлꙋй, áстъ кжндь áꙋзи мїй деталáнци кꙋцетъ сáрчина пъкáте
лор, áчéста дебрѣме чè нꙋмай кжтꙋ кѣзѫ лá стъпжнꙋл, декрѣме чè съ по
кѣн, декрѣме чè сърꙋгъ тóате áчѣлъ нлѣꙋ éртáт стъпжнꙋл, íáръ дѣкаци
нꙋ мъньíе. шн нѫ éртъ прè фрáтеле лꙋй дѣчїй нꙋмай áфлъ éртíре, чè съдѣ
де áмꙋнка чѣ вѣчникъ, шн пꙋтѫ пи҃сма деá пїердѫ май вжртó декжтóа
те чѣлѣлáлте сáрчине грѣле áле пъкáтелор. Пентрꙋ áчáста мърсꙋ съфꙋ
цим дè áчéстꙋ ръꙋ шн неéртáт пъкáт. шн девей съкꙋнóщи кꙋм ісъ декжт
тóлат ръꙋ áстемáрà пи҃сма. Áскꙋлтъ, тóт пъкáтꙋл áпꙋцинъ врѣме съ
фáче, шн съсъвжршаще, áдеѣкъ кꙋрвѣще нещúне, шн дꙋпъ пъкáт съ Óкъ
рѣще пресúне шн кáде лá покъянцъ. оꙋчúде шн áпóй дѣка сокотѣще áчѣ
ръꙋтáте máре чáꙋ фъкꙋт, съсокърáще пресúне шн бúне лá покъянцъ, íáръ
пи҃сма неппъръсúт áре цинѣре дè мъньíе, къ бéри дè стъ, бéри дè оꙋмблъ
бéри дè съроáгъ нелнꙋнт шн неппъръсúт áре венúнꙋл áнúма лꙋй, шн дè á
стe цинꙋт нещúне дè áчáстъ бóлъ, шн áстe робúт дè á, нúчи дáрꙋл лꙋй
дмнѕъꙋ нꙋлá, нúчи áертърїй пъкáтелор съáбреднúчѣще, къ áколѡ оꙋдe
áстe пи҃сма съдúтъ кемúкъ нѫ фолосѣще, нúчи постꙋ, нúчи молитъ, ни
áкрѣми, нúчи íсповедáнїе, нúчи рꙋгъчюне, нúчи фечорíе, нúчи милостéнїе,
нúчи áлтъ фáптъ бꙋнъ нúчноꙋка, пентрꙋ кѣ пѣтóате лестрúкъ пи҃сма чè
áре нещúне спре фрáтеле лꙋй. íáръ áкѣш съсокотúм шн áчѣá, кѣ нлꙋ҃н.
Кѣ дцѣвей áдꙋче дáрꙋл тъꙋ лáжжртъвникъ, шн áколá áцѣвей áдꙋче áмúн
те кѣ áнчева áсꙋпра фрáтелꙋй тъꙋ (чáꙋ ѕн) Дцѣвей áдꙋче áмúнте кѣ áре
фрáтеле тъꙋ чева áсꙋпра тá съмéрци съфáчи пáче, шн áтꙋнчѣ съвїй съци
áдꙋчи дáрꙋл тъꙋ. Дéчи дебрѣме чè сжнтем датóри съвúндекъм шн ръꙋтá
тѣ фрáтелꙋй нóстрꙋ, чè éртъчюне вом áвá нóй, кáрїй нꙋнꙋмай къ нꙋфáчем
áчáста, чè áкѣ цнем мъньíе шн фрáцилор нóщри, шн áскꙋндем венúнꙋл чел
ръꙋ áл шáрпелꙋй áнúма нóастрѣ ⁘ Премꙋлци áꙋѕъ демꙋлте Óри зикжндь.
Кáй дè мúне кꙋм вою съмъсперсéскꙋ ⁘ Спостéскꙋ нꙋпочю, съприкéгю нꙋщїꙋ
съфíꙋ áкꙋрвцíе нꙋпочю, съмъ деспъртéѕꙋ дéй лꙋме нꙋпочю, áчéкип дáръ
почю сымъспърсéскꙋ é ⁘ áчéкип ѕ Óꙋ съцáрпъ. Лáсъ, шн цнеъва лъсá
цíе. Íáтъ сокáле нюшóаръ съте спъсéщи. Съцáрꙋт шн áдóя. Кáрѣ ⁘
Нꙋжꙋдекаци, шн нꙋвъъвещи жꙋдекá. Íáтъ шн áлта, фърѣ постꙋ шн фъ
рѣ привегáре шн Óстенѣль. Нѫ Óсжндн дáръ прè фрáтеле тъꙋ, дéй бей ве
дà шн кꙋ Óкїй тъй фъкжндь пъкáт, пéнтрꙋ кѣ оꙋнꙋл áстe жꙋдекъто
рюл шн стъпжнꙋл, кáреле кà дà кърꙋмш дꙋпъ фáптеле лꙋй, шн оꙋна áстe
ѣ҃сѫ жꙋдекъцїй, áтрꙋ кáрѣ вом стà голи шн деспꙋщцн, шн дꙋпъ фáпте
ле нóастре вом лꙋà шн мúлъ дела дмнѕъꙋ. пентрꙋ кѣ нячи пърúнтеле нꙋва
жꙋдекà пре нкменѣ, кѣ толтъ жꙋдекáта Óяꙋ дáт фїюлꙋй съꙋ. Дéчи де
жꙋдекъ нещúне манúте дè венúрѣ лꙋй х҃с, áчéла áстe антихрúстъ, кѣчи кѣ
ръпѣще áвреднúчіа лꙋй х҃с. Чè сънꙋжꙋдекъм дáръ прè фрáцїй нóщри рогꙋкъ

кѫ

кѧ съ добѫндѝмѝ ертáре , пентрѫ кѝ пóатекѫтълвей шѝ вѣдѫ грешѝндь, дáрѣ нѫ
щїй ѫчесфѣршѝт áлвїецїй лѫй себе áфлѧ . Тжлхáрюл áчéлл чесаѫрѣстнѓнѝт
кѫ Хс , áѫфóстѫ оуčнгáшѫ мѣрѣ гѫда áфóстѫ оуčенѝкѫ лѫй Хс, шѝ оунѫль
денчей , вї , шѝ ѫпѫцѝнѣ брѣме съфцыкѫ скѝмвь, тжлхáрюл мѣрсе ѫтрѫ.
пърѣцїѧ чéрюлѫй , мѣрѣ оуčенѝкѫл лѫй ѫперѝре . Áнсѣ лáсѣ съзѝчѝм дáрѣ
кѝ áсте пыкѣто фрáтеле , Дáрѣ кѫм кѫноцѝ шѝ чѣлфлáлте фáпте áлелх?
Кѣ мѫлцѝ áѫгрешѝт демѫлтеорюлчéлор áскѫнсе . Кѫнóлцете прéтине , шѝ гжѝ
дѣце кѣ ещѝ пыкѣто , шѝ лáсѣ жѫдекáта ла жѫдекѣторюл чéл дирéпть . нѫ
май сънѫгрешаскѣ прéсѣтѫл ѫпорѫнчиле лѫй дѝмнзѣѫ , мѣрѣ ла лáтеле нѫ ещѝ
тѫ жѫдекѣторю , денѫцвей фѝ ешѝт кѫмвá денминте , шѝ тевей кѫнóлце
ѫчѐ сокотѣль тѐ áфлѧ шѝ ѫчѐ врéдничéе. Че пóлтекѣ бей зѝче. Дарѣ кѫм?
Яѫнѫсѣжѫдекь шѝ прéсѫцїй дѐ канóнеле бесѣречїй? Áшлзѝнкѫ шѝ еѫáдевь
рáт. Áсѣ нѫстъчрчелѣзѣ детѝне чѐ дедѝмнзѣѫ, сѫдебогáте óри шѝ дѐ ар
хїерéѫл чел май мáре. Дарѣ тѫ óле пентрѫ чежѫдечи пѐ пъсторю, áдекѣ
пѐ пъкѫрáрю? Пентрѫ чѐ рѣпéщи кѧ фарисéїй прéсѫцѣска ѫкредничїе лѫй
дѝмнзѣѫ , кáрѣ нѫцѝсаѫдáт , ничи цисаѫ ѫкреднѝцáт дела дѝмнзѣѫ . Пен
трѫ áчáста върóгь съпѫжѫдекацѝ прѐ нѝмень , шѝ май áле прéсѫтѫл лѫй дѫм
незѣѫ , чѐ съвъргáци лѧ сфѝнта причщéнїе кѫ кредѝнць шѝ кѫ покънѝць шѝ
кѫ áдевърáтѣ кѫноцѝнць , шѝ áдевърáт вец добѫндѝ сфѝнцире . кѣ макáрѣ
дѣрфѝ шѝ ѫчерѫл лѫй дѝмнзѣѫ чéля чѐ áдѫче жертвá, шѝ тѫфѝнѝнь невѣрѣ
нѝкѫ нѫтева кѫрѣци дѣпыкáтеле тáле. Шѝ áчáста чец зѝкѫ áсте áдевърá
тѣ , шѝ сѫнгѫр гѫда сѫмѣртѫрнсѣце , кѣ ел тóкма ден сѫнгѫре прѣкѫрá
теле мѫни áлестѣпѫнѫлѫй áѫлѫѣт сфѝнтапѫне , мѣрѣ пентрѫ кѣчи фѫ невѣрѣ
нѝкь ѫдáтѣ ѫтрѣ дїáволѫл ѫтрѫнсѫл . Áсѣ съвѣспю сѫповѣсте óáрекá
рѣ . Кѣ чине нѫжѫдекь прениме сънѕѣвѣце дѣпыкáтеле лѫй , шѝ мѣрѣ чине
жѫдекь ѫш ѫмѫлцѣце пыкáтеле . чѐ áскѫлтáци дáрѣ кѣ мѣртѫрíе áсте Хс
кѣ чеѫ чаѫ вѣзѫѣ минѫне ка áчѣѫ ѫкѣ сѫнт бїй прѫпѣце . Оуй кѣлѫ
гѣр áѫфóстѫ ла сѫмѫнѣстире кáреле шаѫ трекѫѣ бїáца лѫй кѫ мáре леневїе,
мѣрѣ áпой áѫ кѣзѫѣ ѫтробóалѣ грáѫтѫжтакѫѣ áѫвенѝт ла сфѣршѝт демóар
те , шѝ немѝкь нѫсь темѫ дѐ моáрте, чѐ кѫ Ѣóатѣ сѫсѫрдїѫ шѝ кѫ бѫкѫрíе

спъдесптрцїѧ дентрꙋпꙋлꙋй. Гаръ оуꙋнꙋл ден старец̀ чешедѧ лънгъ ел ѧл ѧтребъ зникънд. Кредемъ фрате къ ной прекꙋм тевдѣм непъра къцан петрекꙋт вїаца тѧкꙋ мꙋлт лѣне шн негриж, гаръ ѧкꙋм ѧтрачест чѧ нꙋцим деꙋнде цаꙋвенит ѧтжта ехикꙋріе шн веселіе. Гъспꙋнс фрателе ш зисе. Адевърат чинстите пърините, толт вїаца мѧѣм петрекꙋт кꙋ маре лѣне шн негриж, шн ѧкꙋмꙋ ѧдꙋ сфнцїй ѧцерн ѧлꙋй дмнезъꙋ катастꙋхꙋ пъкателор мѣле ла мине ѧтрачестꙋ чѧ, шаꙋ четит пъкателе мѣле, толте кжте ѧм фъкꙋт декънд мам кълъгърит, шн мїаꙋзк кꙋноцинле ѧчѣ ст? шн ѣꙋѧм зн, кꙋноскꙋ шн лецꙋ бине, чѣ декънд мам кълъгърит шѧ венит ла мжнъстире, ничн ѧм ѣсжднит прѣкре оуꙋн ѣм, ничн ѧмцинхт мъ нїе, чѣ мърогъ състцїе ѧсамъ шн ла мине кꙋбжнтꙋл лꙋй хс чаꙋ зи. Нꙋжꙋ дѣкаци, шн нꙋвъѣц жꙋдека, шн лъсацн шн съвалъсѧ волсо. шн кꙋм ѧмзн ѧчѣ ѣ кътръ ѧцери ѧдатъ саꙋ спарт катастихꙋл пъкателор мѣле, шн ѧт къ мерг кътръ ѣтъпжнꙋл мїеꙋ хск толт бꙋкꙋрїѧ шн фъртъгрижт. Шн дѣка повестн фрателе ѧчѣст кътръ фрацн, ѧш дѣде ехфлетꙋл лꙋй кꙋ пѧче ѧмжнал лꙋй дмнезъꙋ, шн фъкꙋ марефоло ѧтре фрацн, шн ѧтърире чело ра чѣ ста ѧколѧ, кърїй фолосинцъ шн ѧтърире съне ѧкредницатъ шн пре ной дмнезъꙋ, пентрꙋ къчн невом пъзи пре ной детолт ѣсжднрѣ шн бражба, кꙋ дарꙋл шн кꙋ ѣбинрѣ де ѣменн ѧдмнꙋлꙋй шн дꙋмнезъꙋлꙋй шн ѧмянтꙋторю лꙋй нострꙋ ѣсхс. Ѧкърꙋѧ е слаба шн чинстѣ, ѧпрехнъ кꙋ фъръѧчепꙋтꙋ ѧллꙋй пърините, шн кꙋ пръ сфнтꙋл шн бꙋнꙋл шн девїацъ фъкъторюл ѧллꙋй ахѣ, ѧкꙋм шн пꙋрхрѣ шн ѧвѣчїй вѣчилор ѧмнн.

К ꙋ к ъ н т, л л й

лѧ, ѧсѣмент ѧсте ѧпърцїѧ черюрнлор кꙋ оуꙋн ѡм ѣтъпж декасе.

Бгословѣще Пърините.

Ѧкъторїй ѧчѣѧ депъмжнтъ, юнцилор мїей фрацн, карїй пъзеск шн лꙋкрѣзъ грѣдинале боѧрнлор, шн домнилор, кжндъ ѣ дешкндъ флорнле чѣле фрꙋмосе, шн трандафирїй ѧврѣмъ чѣ девар, демꙋлте ѡрн ѧдꙋнъ дн трачѣст толте чѣле мај бꙋне, каре ле миросескꙋ мај фрꙋмо, шн ледꙋк ла домнїй лор шн ла прїатенн, кась добжндѣскъ чева дарꙋри дела ен, шн боарїй къзжндꙋле ѧшѧ рꙋри грѣднѧрнлор ѧчелора, карїй боари нчн оуꙋн фоло нꙋ де джселе, нꙋмаи прнкнрѣ ѧпꙋцинъ врѣме, шн мироснꙋл чѣ ѧꙋ. Даръ ной грѣднѧрїй чѣцн ехфлетѣцн, карїй нѣм ѧкредницат ѣ съпъзнм ѧчѣстъ грѣднъ, адекъ бесѣрека лꙋй хс, карѣ ѧфлорѣще, шн мироснѣще пꙋрꙋрѣ кꙋтот фѣлюл

де

де флóрн сѫфлетéщи, кѫ дѫмнезеéщиле ши сфи̑теле кѫбинте, кѫ кърчиле
прорóчилор ши але апóстолилор, ши кѫ тóатъ сфи̑та скриптѫрь, нáдьм
ничи дърѫнм прїáтенилор, ши чéлор ѣтрѫ Хс, ай нóщри фрáци, крещи
нилор, флóрн ши трандафирѫри трекътоáре кáреле áспъзи съфлк, пáръ
мжйне съ вещежъскѫ, чеде дърѫнм пѫрѫрь кѫбинте сѫфлетéщи ши дѫмне
зéщи денкърчиле бесѣречїй нóастре, ши ден дѫмнезéска ши сфи̑та Єѵлїе,
кáреле пот съ ѣнрепттѣзе ши съ фолосѣск пре тот óмѫл, чеде лéва прїи
ми ши леба лѫ кѫ тóатъ íнима. Пéнтрѫ áчѣа дарь юбицилор мїéй фра
тéне дешкидем оурéкиле сѫфлетѫлѫи съ ѣцелѣцем чéне спѫне сфи̑тѫл мапї
дéю Єѵлистѫл, къзиче áша. Зисе дóмнѫл пилда áчáста, áсѣменѣа
сте ѣнпъръцíа чéрюрилор оунѫи óм стъпжн касїи, Кáреле еши дè дими
нѣцъ съ нъймѣск лѫкрътóри ѣвíа лѫй. Дóмнѫл нóстрѫ Іс Хс, ши áде
вратѫл дмнзéѫ, съ нѫмѣще пресúне стъпж декáсъ, пáръ лѫкрътóри нѫ
мѣще пречéа че áѫ мéрсѫ ла ал трéйлѣ, ши ла ал шáселѣ, ши ла ал нóаслѣ
час. Áдекъ претóци правослáвнчїй крещúни. Ши вíа нѫмѣще преопѫ
чиле ши ѣвъцътѫриле лѫй, кáреле áѫ пѫцинъ сѫстенѣлъ ши трѫдъ, пáрѣ
мѫлтъ добжндѣ ши фоло. Дечíй токминдѫсе кѫ лѫкръторíй кътре со
костáндѣ дези áѫ трими ѣвíа лѫй. Єѫ сжнъ, къзиче Хс, стъпжнѫ
кáсїй, пéнтрѫ къ ѣчекиѣ оунóмнѫ, оун стъпжн áоунїй кáсе, прекѫм
вóще áша зидѣще ши фáче кáса. Áша ши еѫ фѣкъторюл лѫмїй, тóатъ
лѫмѣ прекѫм вон áша сотокмéскѫ. Єѫ соáреле дирептъцїй, ѣбрѣкждѫ
мъ ѣфирѣ сóменѣск мли пѫгоржт препъмжнтѫ, ши оумблѫ дечéркѫ
лѫкрътори лавíа мѣ, нѫмí требѫéскѫ áтжта лѫкрътóри дебíе, кѣчи кѣ
ам пре ѣцерн ши прéархáнгели кáрїй фáк воúнцеле мѣле, чеюбéскѫ съ въз
пре слѫжиле чѣле пъмнтéщи съ фíе ѣвíле мѣле ши ѣгрѣдúнile мѣле.
Єѫ алéргѫ ши оумблѫ ѣтóате пъзиле, прекáрїй бон гъспи прекáрїй бон
нъмин, кѣ нѫмí требѫéскѫ мíе сóстенѣлеле ши трѫделе стрїúне касъмѣ
ѣбогъцéскѫ, чебон съ фáк съ ѣбогъцéскѫ чéа чемѣ юбéскѫ ши мѣ áскѫл
тъ. ши чéа че фáк порѫнчиле мѣле. Єѫ ам стржнсѫ прé апóстол пре лѫ
кръторїй чéй бѫни áнлѫмїй, ши мам токмит кѫ éн кѫте сокостáндѣ де
зи. Лѣмí але снмбрíа лóр съмí лѫкрѣзе ѣтóатъ вїáца лóр, ши лѣмí фѣ
гъдѫит пéнтрѫ сóстенѣла лóр сéле дáѫ рáюл, че нѫ áжѫнгѣ áчéщѣ нѫман
сжнгѫри съмí сáтѫре сѫфлетѫл, нѫпочю съ въз лѫкрътори пѫцинтéй съ
лѫкрѣзе цáрина мѣ. Кѫ грéѫ ѣмí áсте съ въз кѫ óкїй мїéй нѫмá áтжцъ,
Май ѣсетéз ши де áлци лѫкрътóри. Юбéскѫ съ áнбѫ ши áлцїй кѫ снмбрíе.
Лáргѫ áсте рáюл ши мáре, ши претóци прекáци áѫ крезѫт ѣтрѫмíне ѣй
ва ѣкъпѣ. Кѫ кáт прїнмѣще пре лѫкръторїй чéй бѫни ши врѣдничи,
кѫ áтжта съмай лърцѣще. Чéсъфак дарь? Де оунде съмí оумплѫ гръ
дúнile мѣле? оунде съ áфлѫ лѫкрътори май мѫлци? Съес дарь ла ѣкрѫ
чишѣтѫриле кънлор. Съес лачéа черътъчéскѫ кѫ бóа лóр. Съес кѣ

трѣ

трѣчен лѣнеш , семерґ кѣтрѣчен срачи , ѥѫ богатѫл сѣй фак шѝ пре ачеа богаци . Сѣ ес нарѣ сѣ стрѫнґ шѝ алци лѫкрѣтори , сѣ фак ѥх чѣа тецн денумаци кѫноскѫт ? че кан акѫм вѣ децептац , акѫм вѣ покѣ̂н , акѫм вѣ целепцицн , мѣрцецн шѝ вой ѣіа мѣ . Ведецн кѫм вѣ юбе ескѫ кѣнѫвам кн калѣ , тот часѫл бам дѣрѫ̂ покѣинца , фѣце каре че бине лямине лкѫприндѫ браце , мѣкарѣ коконн мнчн сѣвор адѫче , бѫкѫржндѫмѣ ѫн прїимескѫ , кѣ ѥѫ сжнтѫ зидѣторюл кокоиилор , каре ам крескѫт , мѣкарѣ вѣрбаци деплнн дебор бенѝ ѫй прїимескѫ , претоцнкѫ ар алерга шѝ арбенѝ кѫ крединцѣ капренще фрцн ай мїей ѫй сърѫ , мѣрцецн дарѣ шѝ вой ѣіа мѣ . Нѫ сокотескѫ ѥѫ пагѫба челор часѫрн че ѫ трекѫт дебою ведѣ кѣ мѣрцецн кѫ сѫежрдїе , нѫвою сѫрнѝ парѣ плаптїй волѣре , дебецн снлѝ сѣвѣ афлацн , ѫлѣѫнтрѫ вѣ вою пѫне , лѣсцн вїнле чѣле стрїинне карелє нѫфак алтѣ родѣ ченуман сѫцет , шѝ мѣрцецн ѫ трялє мѣле шѝ чева фн кѫ днрептѫл вою пѣтнѝ , кѣчн кѣ нѫсжнтѣ лаком . Нѫсжнтѣ неднрептѫ сѣвѣ фак стржмѣтѣтате . Нѫсжнтѣ немѫлцемїторю ла слѫцнле мѣле чѣле бѫне , вою плѣтнѝ сѫстенѣла воастрѣ , Вонда дарѫрн карелє вор кобжршн сѫдоарѣ воастрѣ . Шѝ нарѣ ѫналшастѣлѣ час шѝ ѫнал сѫлѣ час , ѫѫ ѥшнт шѝ ѫѫ фѣкѫт асѣмент . Нѫла , ѯнче , нпчн оѫн час сѣ нѫ вжнеѯ пречеа чебор . Нѫсѫстенескѫ акемарѣ пренѣкѣтош ла покѣнцѣ . Пентрѫ ачаста амѥшнт сѫдат шѝ пентрѫ кѣчн амвжнат мам ѫторсѫ . Амѥшнт адсѫа сѫларѣ , шѝ кѣчн ам пѣскѣрнт мам ѫторсѫ ѫ дѣрѣт . Ѥшнтам шѝ атреа сѫларѣ шѝ апатра сѫларѣ , шѝ лѫндѣ прекж ба мам ѫторсѫ , кѣ мїевоа тоцн оаменїй сѣвѣ спѣсѣескѣ шѝ ла кѫноцнца адевѣрїй сѣ вїе .

Нарѣ ла ал оѫнспрѣѯѣчелѣ час ѥшиндѣ афлѣ пре алцїй стжндѣ фѣрѣ лѫкрѫ . нѫпѣрѣсескѫ дѣ деѯголнрѣ пре дїабо лѫл пѣнѣ кжндѣ баста ачастѣ лѫме . Нѫпѣрѣсескѫ де анѫ трацерѣ ла по спѣнцѣ пречеа че ѫѫ кѣѯѫт , пентрѫ ачастанн пре а оѫнспрѣѯѣчелѣ час нѫл лѣпѣд . Нарѣ ѫнал оѫнспрѣѯѣчелѣ час ѥшиндѣ алфѣ пре алцїй фѣрѣ лѫкрѫ шѝ лекснсе лор . Пентрѫчѐ стацн анчи фѣрѣ лѫкрѫ . Нѫбецн бесѣ рекѣ . Нѫбецн кѣрцнле пророчилор , нѫведецн соарele , кѫм кѫ порѫнса мѣ

ѫш

ѧш фѧче кѧлъ лꙋй не ѧчетѧть . Нꙋвеѣеци лꙋпа кꙋм слꙋжѧще домнꙋсъ .
Нꙋвеѣеци стихїиле кꙋм ѧш фѧк кѧрѣш лꙋкрꙋ ѧ ен . Вой дарь пентрꙋ чѣ
стѧци фѣръ лꙋкрꙋ ? Нѧвеци оки съвеѣеѫ лꙋмъ кꙋм ѫсте ѧфрꙋмꙋсецѧть
шиѣ съ сѧѣьници предмнзеꙋ кѧреле сѫлꙋ фъкꙋт . Нѧвеци лимъ съѫ порни
спре кѫнтъри ? нѧвеци мѫни кась фѧчеци милостенїе ? нѧвеци пичоре съ
ѧлергѧци прекъиле чѣле фолосноаре деѣ сꙋфлет . Пентрꙋчеѣ стѧци ѧнчѣоа
ть хїсл фъръ лꙋкрꙋ ? кѧрь ен рѣспꙋнзнндꙋ хнсерь , кънꙋнѣꙋ нъимнть
нимень . Оꙋнїй кѧлѧчеще сѫнть чеѫ честь ѧфрꙋнтѣхь кꙋ причини ѧпъ
кѧте . Оꙋнїй кѧлѧчеще сѫнть чеѫ чезник , лась съм фѧк ѧкꙋм ѧтинерь
целе мѣле поѫта мѣ , шиѣ ла бътржнѣце мъвою покьи . Оꙋнїй кѧлѧчеще
сѫнть чеѫ чезник , чедобѫндь ѧм кънчмергꙋ ла бесѣрекь , шим пїѫре
хїсл дела лꙋкрꙋ мїеꙋ ? Оꙋнїй кѧлѧчеще сѫнть чеѫ чезник , чине нѣꙋ ѧ
бъцѧт , чине нѣꙋ чертѧт шиѣ съ нꙋифим ѧскꙋлтѧт кꙋвинтеле ? кѧрь ши
ѧчестора челезнче ѧтрꙋ тот ѧдꙋрѧтꙋ , ши ꙗбиторюл деѫ ѧмени дмнзе ,
чела че нꙋ ꙗбеще молѧть пъкъѣосꙋлꙋй , мѣрцеци шиѣ вой ѧбїѫ мѣ . О
блѫнь шиѣ милостивь че ѫсте дмнзеꙋ бѫгословнцилор фрѧци , кънчи къ лꙋзи
дꙋй нѧꙋ ѧфрꙋнта минчюнile лор , нѧꙋ бъдѧт фѧптеле лор , нꙋлѣꙋ рѣспꙋ
нꙋ слежникъ кꙋръꙋ , чегрѣнци ? нѧмени нꙋкѧꙋ черкѧт ? нѧмени нꙋвѧꙋ нѣ
мнт ? пентрꙋ кънчи грѣнци минчюнн ? ѧꙋ нꙋвѧꙋ рꙋгѧт пророчїй ? нꙋвѧꙋ
ѧпъцѧт ѧпостолїй ? нѧм бенит еꙋ сѫнгꙋр лавой , нꙋвѧм кемѧт демꙋл
тесѫри ? ши вой нꙋмаци ѫскꙋлтѧт ? нꙋмаци бъꙋт къѣнъимїѫ ши мѣ
тоимїѫм кꙋ ѧлцїй ? Пентрꙋчеѣ дарь нѧци врꙋт съ оꙋрмѧци ѧчелора чесꙋ
ѧпꙋкѧт ? чеѫци рѣмѧ фъръ лꙋкрꙋ пънь ѧсфжршит ши ѫци ѧбътржнит .
Нѧꙋ грѣнт оꙋнеле кѧлѧчѣстѣ хс . Дарьчеѣ ? Мѣрцеци шиѣ вой ѧбїѫ мѣ ,
прїнмескꙋ ши пребътржнїй , кърїй леѫсте драг , съсѣ нъимѣскь , мъвꙋкꙋ
съ вѣꙋ ши бътржни съсь рѧзиме ши съ цїе ши кръчи , дꙋчинѣь ши вой ѧ
грѣднинле мѣле . Кѫндь ѫци фѫсть тинери ѫци слꙋжи дїаволꙋлꙋй , ѧкѧ
ѧкꙋм дѣкѧ ѫци ѧбътржнит слꙋжици мїе . Покъиниць дентоѧ сꙋфлетꙋлꙋ
ши ннима , ши кѫте ѫци грешит (ѧдирептѧцеле) майнаинте пъниь нꙋвѣ
ѧфлъ моарть . Сиѫци пъниь нѫ ѧсърѣгъ съвь ѧфлѧци ѧлъꙋнтрꙋ бинй
мѣле , съвъ ѧфле ѧпꙋсꙋ соарелꙋй , деѫсте ши майнаинте пъниь нѫ ѧпꙋне
соареле , сиѫци съвъ ѧфлѧци ѧпреꙋнѣ кꙋ лꙋкрѣторїй мїей , ши вец ведь слѣ
мѣ , кѧрь дева ѧпꙋкѫ моарть ѧфѧрь денкърте , кꙋвою майпрїнми дечїй
съвъ ѧнѣꙋ прїѫтени , кънчи къ морꙋ нꙋкрѣде , нꙋсь покъѫще , нꙋ мър
тꙋрисѣще , мѣрцеци шиѣ вой ѧбїѫ мѣ , ши чѣ вафи дирепт вецн лꙋ .
Покъиниць , нꙋмай чебенц , нꙋмай чебь ѧпреꙋнѧци кꙋмине , ши нꙋвеци съ
нꙋи преоꙋрмъ кънчи вам ѧдемнѧт , нимень нꙋѫсте кареле съ кръѣь ши съ
нѫ мꙋлцемѣеск , нинчи ѧꙋрѣма нимень съраѣ дечеѫ че мїлꙋ слꙋжит . Ѧтраѣ
ѣеста кнп домнꙋ нострꙋ гс хс , стъпжнꙋ касїй ѧчецїѫ шаꙋ оꙋмплꙋт
делꙋкрътори бїѫ лꙋй . Кѧрь дꙋпь ѧчѣстѣ дѣка вабекй сфжршитꙋ лꙋ

мїй

мїй, шн сборскулă чéй дéн бѣчи моци, шн вавенн адóса артъáре алх Хс
карева сăжудечетóлъ лумѣ. Атунчѣ ва зиче съпжнулă бнїй кѣрп непрáв
никулă луй. Кїáмъ съвге тóци чéй дéнтрѫ áдáм. Кїáмъ преабéл кáре
сăжунгмăнтă пéнтрѫ жертва. Кїáмъ прéнóх кáре, бине áѫплъкѫтă шн
сăмѫтáтă. Кїáмъ прéтóци стръмóшїй шн пророчїй. Кїáмъ пре апóсто
лн. Кїáмъ премученичи, шн прéтóци кáрїй мїáѫ оурмáтă. Кїáмъ пре
áтжюл мученúкъ стéфан кáреле сăѫоучи кѫпїéтри пéнтрѫ мúне. Кїáмъ
прéтóци сихáстрїй кáрїй áѫ óстенúтă пéнтрѫ мúне шн áѫлѫкрă бúне кúнле
мѣле. Кїáмъ шн ледъ плáпта лор. Дешкúдевнетїáреле мѣле. Дешкúде
кѣмнръжле мѣле, дешúде шн скóате стéмеле чѣле áпръстéщи. Скóате
дѫмнезéещнле дáрѫри. Нѫкрѫца нимúка дечѣле де мѫлтѫ прéц áле мѣле,
áподобѣщїй шїй áкѫнѫнѣзъ преачéщъ прéтóци кáрїй áѫ óстенúтă прекѫ
áм врѫтă éѫ. Нúчи оунѫлă сънѫ áсъ фѣръ кѫнѫнъ. Нúменѣ съ нѫсъ
дѫкъ нечнúстúтă. Нúменн сънѫ фíе лнѱúтă де дáрѫрнле мѣле. Тóци съсъ
áбогъцѣскъ. Тóци съсъ бѫкѫре, съвáзъ дирепчѐ лѫкрѫри де мѫлтѫ пре
мúлостúвúтă кѫ снмврíе, съвáзъ дечѐ лѫкрѫри сăѫ лнѱúтă чеа че ескемă
шн нѫвръ съвíе, дѣле óстенѣла лор шн áчѣпе делачéа чеáѫ бенúтă ман
пеоурмъ, пънъкăндъ бей áжѫнце лачéй денпжю, пречéй ман де апóй áй
ехúхъ áпжю кѫ дáрѫрнле, кѣчи къ áчéстора ле требѫе ман мѫлъ бѫнъ
тáтѣ мѣ. Дéчи ла áчéщи мă де апó съ дáй áпжю плáтя шн дѫпъ áчѣа
вещă шн чéлор денпжю, шн венúндъ чéй денлă оунеспръзвчелъ чă лѫлсе
кѣте сăкостáндъ, шн лѫйндѫсă áмжнле лор съ бѫкурă шн съ веселїă де
ене чемѫ áфлáтă, пéнтрѫ кѣ щїă кѣнѫлнеѣ кáде áтжтă де врѣме че нѫ
лѫкрáтă тóлтъ хíсъ. Кăръ венúндѫ чéй денпжю лепърѣ кѣ бор лѫă май
мѫлтѫ, шн лѫăръ шн áчещѣ кѫте сăкостáндъ, кăрь лѫйндъ къртїă,
áсѫпра стъпжнулѫй хúкжндъ. Áчéщи май де апóй, áчéщѣ че áѫ áбъръжни
шн кѫневое тѣѫ кѫноскѫтă. Áчéщѣ ченáѫ сăстенúтă нимúка съпжндъ.
Áчéщи май трéй, кáрїй нѫмай оунúчас áѫ фъкѫтă, шн нѫмай че áѫ бъ
хѫтă вíа кѫ óкїй лор, преачéщѣ йй фъкѫш áтóкма кѫнóй кáрїй áм рѣб
дáтă гревѫтáтѣ шн áршеца áтóлъ хíсъ, нóй кáрїй áм сăстенúтă, кáрїй
áм пънимúтă мулте пéнтрѫ тúне пéнтрѫ класъ áдáсъем бѫкътеле тале?
шн кѫм дедéш шн áчéстора плáтъ áтóкма кѫнóй. Áчéщи май де апóй
кáрїй áѫ фъкѫтă нѫмай оунúчя? áтрѫнчас лжнгътúне? кѣчи áѫ плжнсѫ
кѫрва áчѣа, шн шлѫ десплетúтă пѣрулă ей шн цѣѫ съръѫтáтă сфúнтеле
тáле пичóаре кѫ бѫзе áцелепцúте, шн кѣчи цлѫ áдѫ мур áй дедéш ráю?
áтрѫнчя кѣчи цѣѫ хúс тжлхарюлă, фúнйндъ прекрѫче. Áдѫци áмúнúпе
де мúне домúне кжндъ бей вени áтрѫ áпъръцíа тă, áй дешкúсéш ráю?
Кѣчи слѫ покъúтă оунчя пáвел, гонáчюлă шн брѣжмáшѫлă кредúнцїй,
сăѫ фъкѫтă апóстол шн бѫн вестúторю? Áсъ áѫзúндъ лóмнѫлă нóстрѫ
Íс Хс, кѫм кѣщ бгокѫéскѫ, ръспѫнсе шн зúсе кътръ оун óм дей трачéа,

прїа

Прїа́тене нꙋфа́кꙋ пржвꙑла́те, немі́къ нꙋ́те пъгꙋбе́скъ, ꙗ́ниче фра́телемїеꙋ. Ѡ
ма́ре ю́бире де҆ѻ́мени а҆лꙋ҃ Хс҃. Сꙑпа́жнꙋ сꙑжꙋдекъ ши҆ съ҆прича́це кꙋ слꙋга́пенꙋ
трꙋслꙋ́ци. Жꙋдекъторі҆ръспꙋ́нде пе́трꙋ че́ же сꙑжꙋдекъ. Прїа́тине нꙋ́цфа҆
пржвꙑла́те. Ворбе́це кꙋ соколе́ле фра́тешинꙋ́те а҆трісла́ша҆ фъргыка́ле. Спꙋ
немі чѐ спржвꙑла́теле́ли а҆вꙋ́тꙋкъ са҆ чінсі́ фра́телеле́ꙋ, нꙋцаꙋ ла҆ꙋ депано҆сенте́
ла́ла҆? Спꙋнеми че́тре́ъ пъгꙋбе́ꙋ тꙋ́кла҆ꙋ до́ннꙋ фра́телеле́ꙋ? На́ꙗлꙋа҆ депа҆
па́рте́ пла́тїаꙋ тла́ле? На́ꙗлꙋа҆ депла҆ че́ъ ю́бе҆? Че́ да́рꙋ а҆тъ чѐри мамꙋ́лꙋ?
Нꙋ́тре́ъ токмі кꙋ ми́не кже́ сокосла́ндꙋ? Соколе́це бине кꙋмі́нтре́ла҆, ши҆ дева
фи҆ спфїꙋ о҆пре҆ де́нчеце́ а҆сте дире́пту҆, кꙋ кале́ле҆ грехꙋ́ꙋ а҆сꙋпра мѣ, пр҃ъ децам
пла́тре҆ прекꙋ ца фъргъдꙋи, ҳ҆деште́ мъпжрѣци нефїи́ндꙋци винова́. А҆ꙋдоарꙋ
а҆ҳ҆пꙋцина́ да́рꙋрнале́ла́ле. А҆ꙋла́тре҆ де́нтрꙋ а҆ле́ла́ле ши҆ а҆мда а҆ҳ҆тора. Пентрꙋ
че́ да́рꙋ кжрте́це а҆сꙋпра мѣ. Пентрꙋ че́ мозлавре́ци пре҆ фра́телеле́ꙋ, прекаре́ꙋ
сꙑпжнꙋ нꙋзавиславе́ск. А҆ци пла́тла҆ ши҆ ледꙋ. А҆жꙋнгъци кжте́ан а҆мжни
ла҆ле. А҆ꙋдоарꙋ вѣ́сꙋ а҆ҳ҆ъръце́ци сини́гꙋр. А҆къпъ́тева ра́ꙗши пе́ине, ши҆ пе́то
кже сжтъръдни съ҆ а҆трі҆ а҆тржнсꙋ. Ѥꙋ бою сѣда́ ши҆ а҆честу́и деа҆по́ка ши҆ цге,
ши҆ чине а҆ва́ла҆ а҆по́ри́вѣ. Ѥꙋ синꙋгꙋ ю́бе́скꙋ сѣда́ а҆честу́ж ка́ши҆ цге, кѣ кѣ
нꙋпо сꙑкꙑкипꙋ мїе́го, нꙋпо сѣвѣ ꙁидире́ мѣ не а҆ҳ҆подоби́тѣ, пентрꙋ ка́рѣ
ма҆ погорж де́черюри пре҆пъмжт. А҆деъра́ма҆ а҆по́ꙋбенкꙋщи ши҆ е, че́ мїа
а҆дꙋ кредни́цѣ, сꙋ покъи, а҆ꙋ а҆ҳ҆ценꙋкма́т, а҆ꙋ а҆ꙑкръмат пентрꙋ пꙑка́телеле́ж
а҆ꙋ а҆рѣта́т мꙋ́лтѣ дра́госте спре́ мине. Ма́и а҆поиа҆ꙋ бенит, пр҃ъ а҆ꙋ а҆пꙋка́т
ла маса́ма҆ а҆ꙋ стръта́т мѣртъчинїи ка́рїи ма́и пꙋрта́т а҆ҳ҆ка́п пентрꙋе́ла҆,
стръта́таꙋ ши҆ саꙋ а҆ҳ҆кина́т крꙋчїи, ка́рѣ сама́ суферит пентрꙋе́ль. Де́чи
нꙋпочю да́рѣ преачеста чемаꙋ ю́бе҆ а҆ша҆, ши҆ малꙋкрезꙋ кꙋто́т сꙋфлетꙋ́ла стꙋ́ла
чинсте́скꙋ кꙋ́м сѣка́де, ши҆ сѣнꙋ́ла нꙋмѣ́р а҆преꙋнтѣ кꙋ ти́не а҆ра́ю. Прїнме́кꙋ
ши҆ пре҆ пꙑкѣто́ши кжндѣ сѣпокѣе́скꙋ. А҆стеми ми́лѣ де҆е́и кжндꙋи вѣзꙋ
кѣ сѣпѣръсе́скꙋ дето́т пꙑка́тꙋла́ фикалѣ. Прїнме́скꙋй кжндѣ кꙋраци ши҆
покѣнц бин дели́чарѣ сѣ҆ а҆трі҆ а҆ҳ҆ї́а ма҆, а҆бесѣрека ма҆. Прїнме́скꙋй пре҆
е́и кжндꙋи вѣзꙋ кѣ пла́жнѣ ши҆ тжнгꙋе́скꙋ а҆наи́нтѣ ма҆ пентрꙋ чѣ́лѣ чаꙋгре
шит а҆ҳ҆то́лтѣ бїа́ца лор, ши҆ дꙋпъ а҆чѣ́стѣ ка оу́́ мꙋ́лтѣ милостиѣ ши҆ мх҃т
а҆дꙋра́тѣ че҆ сжнтѣ, вѣзжндѣ со҆сжрдїа лор, ледꙋ пентрꙋ пꙋци́нѣ о҆стенѣ́лѣ
чаꙋ фѣкꙋт а҆ҳ҆покѣи́нцѣ то́лтѣ а҆ҳ҆ъръце́а҆ че́ркрилор, прекꙋ́м а҆ми́да҆ ши҆ че́ло
ра че мїаꙋ слъжит де́н ча́сꙋла че́л дентжю. Де́чи бл҃гословѣнцилор крещинѣ,
дебрѣ́ме че҆ а҆ве́м сѣ҆ пжнѣ бꙋ́нка а҆чѐста, ши҆ прїнмѣ́це пре пꙑкѣто́ши да҆
ка сѣпокѣе́к. Пентрꙋ а҆часта сѣне а҆ де́нѣ ши҆ но҃, ши҆ съ҆ а҆ле́гѣ кꙋ и҃нним ꙁдробиѣ
ши҆ мѣтꙋрисире, ши҆ съ҆ мжце́ кѣръ е́ каснепꙋе ши҆ пре но҃ а҆ҳ҆ї́а ла҆ а҆ҳ҆преꙋнтѣ кꙋ
то́цн сфнцїи, ши҆ сѣнедѣ ши҆ носо а҆ҳ҆ъръцїа че́ркрилор, ка́рѣ но҃ то́цн фіе сѣсо до
бжндн, кꙋ да́рꙋла ши҆ ю́бирѣ де҆ѻ́мени а҆ дон҃лꙋи но́стрꙋ Іс҃ Хс҃, а҆къ́рꙋе слава ши҆
пꙋтерѣ кꙋ фѣръ а҆ҳ҆цепꙋтꙋ а҆ла҆ҳ҆ъръ́ште ши҆ кꙋ фѣкѣто́рюла девїа́цѣ а҆ллꙋи а҆҃х҃ъ
а҆кꙋ́м ши҆ пꙋ́рꙋрѣ ши҆ а҆ҳ҆ъ҆чїи ъ҆чилор а҆́мин.

Де трале старецулуй Капете сфаре кареле.

Демулте фелюри шй форте дефоло.

К А П. ·Ѧ·

Н старец сфаре каре сфнть денторъ сехастри авѣ дрѣзнире къторъ
домнезеу, шй домнезеу фъчѣ кола луй, прекума зиче пророкъ дв҃д,
Конница челора честимем деал сфафаче шй рѫгъчюнѣ лор сфка а
скѫта. Дечи ачест сфнть пърйнте содинїсфарѣ зичѣ рѫгън
дусе къторъ домнезеу, двацюмъ премине чеасте жудекята ача
ста, кѣвѣзѣ еу робул тъу оунесфри Олмени дрептци шй кучѣрничи, шй
въ афлъ десрѣчиле шй флнѣ, алте сфри нарѫш вѣзѣ пре оунїй не дрептци
шй пъкътош, шй сѫнть фаѫциле шй фсодинѫнъ, шй мѫлци дрептци шй
кучѣрничи пат нъпасте шй съ педепсѣ пре прѫмбѫл, нарѣ мѫлци нед
рептци шй винovаци морцїй, пъкътош шй фърѣ лѣце, вїецуеск шй пѣре
бине. Ачѣстѣ рѫгънду се пърйнтеле, шй милуйнду се къторъ домнезеу,
спй дескопере ачаст танъ. Аѫзй гла зикънду й. Нучерка чѣла че
нуле ажунце минѣ тя, шй пѫтѣрѣ куноцинцїй тале, нечи съ черчезъ
чѣле аскунсе, кѣчи къ жудекѣциле луй карele ле жудекъ шй лефаче сѫнть
аджучиме шй безнѣ маре шй мѫлть. Аст дебрѣме чѣй черкат съ щи,
погоарѣте флуме, шй шѣзи десфарте, шй ѫ аминте чѣлѣ че бей вредѣ,
кась кунощи дентрачаст пѫцинъ испитъ, сфарїте сфарече миѣ, ден
жудекѣциле луй домнезеу, шй съ кунощи кум къ ѫсте нечерчетат шй не
оурмат чѣ детоате майнайнте куноскътоаре алуй домнезеу киверниспре.
Дечи старецул дѣка ѫзй ачест гла съ пъгорѫ ку сфсѫрдїе флуме, шй
мѣрсе ласфкале лат пе оунде трече мѫлци, шй ера десфарте сфливад,
шй сфжнтжнъ рѣче куапъ курат, шй ера аколо шй оун копачю, ал
къръѫ трѫпина ѫй ера гѣѫнолсть, шй ѫтръ пърйнтеле ѫтрѫпина ачѣѫ
акопачюлуй, шй съ аскунсе, шй пѫсе денайнтъ луй ден фржнтурнле копа
чюлуй, шй съ акопери, шй лъсъ сфгарѣ миѣ съ привѣскъ чѣлѣ чесьво
фаче. Дечи къзѫ трекжнду оун сфм богат шй дѣка къзѫ ачел кѫмпу
ал линкезїй ръкоро шй ку нарѣ, шй ача фжнтжнъ курат шй дуче шй
рѣче, похтй съ дескалче, спесъ содихнѣскъ кѣчи ера припек, шй ашѫ
дескълекъ де прекалуѫ луй, шй попосй аколо съ мънжнче букате. Аст
содихнй дусе ел аколѣ ѫй вени ѫгжндь съ скоаць пѫнга че акѣ лжнгъ ел
ку сфсѫтъ де галбени стьй кѫзъ шй стьй кѫмере, шй дупъче ѫй нѫмъръ бръ
нарѣ стьй пѫе ѫлокуѫ оунде фѫсѣсе, шй съ греши пентре сфѫ ѫдуплекъ тот
ачанїй, шй пърйндуй ку пѫс ѫлъѫнтрѫ, ей кѣзѫръ жо пре пъмжт,

апой дѹпъчѣ мѫнкъ шн бъѹ ⁊ шн дормн ⁊ съскѹлъ шн ѫкълекъ прека шн
съ дѹсе ⁊ шн лъсъ галбенїй акол҃ѣ . Ѥр҃ъ трекѫдь алть кълъторю м҃ѣрсе
лафѫнтѫнь съ҃ѣ ап҃ъ ⁊ шн афлъ галбенїй ⁊ шїй лѹѡ шнсъ дѹсе ⁊ шннѹ
м҃ѣрсе прекалѣ чѣ дрѣпт҃ъ ⁊ чеапѹкъ локѹрн неоумблатѣ ⁊ прнн҃бїй ⁊ шн
прнцарени шн фѹ неб҃ъхт҃ . Дечїй бенн алть кълъторю ѫкърка҃т шнѡ
стенит҃ ⁊ шн шъхѹ лафѫнтѫна ач҃ѧ съсъ ѡдихн҃ѣскъ ⁊ шн съш стѫм
пере с҃ѣт҃ѣ лѹй ⁊ шнш скоасе кепчелѹа лѹй шнл оум҃плѹ де ап҃ъ ⁊ шн пѹсе
ѫтрѫнсѹа оун҃ песмед҃ съ҃ лмоае ⁊ шн шъдѣ демѫка ѡдихнидѹсе . Ѥр҃ъ
шъхѫндь ашл съракѹа ачела ⁊ шн мѫнкѫдь ач҃ѧ хранъ смерит҃ъ шн спръкѡ
съ ѫтрачела ча съ ѫтоарсе кълареле ачела каре лъсасе аколо галбенїй шн
ав҃ѣ маре небонинцъ алергѫндь фїиндѹй окїй съ҃ лбатечн шн ѫкрѹнтяцн ⁊
тн фяца лѹй ѫтралт҃ъ фѣлю ⁊ шн венн асѹпра съракѹлѹй ачелѹѫ грънд҃
кѹмънге . Кѹрѫндь съмданй галбенїй карїй ѫй афлат҃ анчн . Ѥр҃ъ
съракѹа ачела хнч҃ѣ кѹмарн жѹр҃ъ мѫнтѹрн ⁊ кѹм кънавъхѹт҃ акол҃ѣ лѹ
кр҃ѹ ка ачела ⁊ тр҃ъ ачела чей пїердѹсе фїиндѹ мѫнїсѡе ка оунлеѹ ѫчепх алл
бате шн алловн престе кап҃ ⁊ кѹ кѹрѣсоа фрѫѹлѹй калѹлѹй ⁊ шн девр҃ѣме
че съракѹа ачела съѫжѹра кѹм кънаре нимка ⁊ мънїиндѹсе май мѹлтѹ а
чел къларе скоасе бълтакѹа лѹн шн ловн пре съракѹа ачела ѫтѫмпла ка
пѹлѹ шнл сѡморѫ . Дечн дескълекъ депре кал ⁊ шн черіѕъ ѫтоате хаінеле
шн съ кѹлѣцеле кълъторюлѹй ачелѹѫ ⁊ шн не афлѫндь нимка съ дѹсе ѫтри
стапі фоарте . Ѥр҃ъ старецѹа ачела снхастрѹа ⁊ лебед҃ѣ тоате ач҃ѣст҃ѣ
ден скорбѹра копачюлѹй ачелѹѫ ⁊ шн съ спъмѫнта шн съ мнра шн съ ѫтри
ста фоарте ⁊ шн плѫнц҃ѣ пентрѹ сѡморѫр҃ѣ че възѹ фър҃ъ дрептатѣ ⁊
шн нсъ рънїѫ ннима лѹй шн кѹлакрьми рѹгѫндѹсе къ҃тр҃ъ домнѹа хнч҃ѣ ⁊
Доамне чѣсте сфатѹа тъѹ ачеста аратъмнл мїе пъкътосѹлѹй кѹраб
дъ бѹнътат҃ѣ та ⁊ оунѹа ѹпїердѹт҃ шн алтѹа лѹ афлат҃ ⁊ Ѥр҃ъ алтѫ
престрѫмбътатѣ съ оучнсе ⁊ Ѥр҃ъ ач҃ѣст҃ѣ рѹгѫндѹсе старецѹа ⁊ съ по
горѫ ѫцерѹа домнѹлѹй ѫбъцѫндѹа шн арѣтѫндѹй лѹй лѹкрѹрнле кареле ле
възѹ ⁊ шн знсе къ҃тр҃ъ дѫнсѹа ⁊ нѹфїй тр҃ист҃ъ старецѹле нчи ѫц҃ пар҃ъ
р҃ъѹ ⁊ шн съ соколѣщи кѹм кѣ доарѣ фър҃ъ боѫ лѹй дмнзѣѹ съ фак ач҃ѣст҃ѣ
кѣ кѹ боѫ лѹй дмнзѣѹ съ фак ач҃ѣст҃ѣ ⁊ оунеле ден депъртар҃ѣ лѹй дмнзѣ
алтеле пентрѹ чертар҃ѣ ⁊ шн алтеле пентрѹ кнвернисн҃ѣ ⁊ пентрѹ къ ачеста
че ав҃ѣ пїердѹт҃ галбенїй ѫсте вечнн челѹѫ че ѫѹ г҃ъснт҃ ⁊ шн чела че ѫѹ г҃ъ
снт҃ ав҃ѣ сѡгр҃ъдинѣ вр҃ѣдннкъ де галбенн ⁊ р҃ ⁊ Ѥр҃ъ богатѹа ачеста ѫсте
лакомѣ шн нъпътѹнтор҃ю ⁊ шнѡ ав҃ѣ лѹ҃ѣт҃ѣ кѹсила нѹман пентрѹ ⁊ н҃ ⁊ де гал
бенн ⁊ Ѥр҃ъ съракѹа ачела не авжндь чесъ фак҃ъ ⁊ сав҃ѣ рѹгат҃ лѹй дмнзѣѹ
съ фак҃ъ р҃ъскѹмпъраре ⁊ пентрѹ ачаста ав҃ѣ кнвеннсн҃ѣ дмнзѣѹ ѫтрачеста
кнп҃ шн нѹ҃ѣдат҃ ѫдонц҃ пентрѹ ⁊ н҃ ⁊ р҃ ⁊ карїй нѹ҃ѣ пїердѹт҃ лакомѹа чела
чей лѹ҃ѣсе грънднна чѣ де галбенн ⁊ р҃ ⁊ пентрѹ ⁊ н҃ ⁊ Ѥр҃ъ омѹа ачеа ѡсте
нн҃ѣ ченѹ҃ѣ афлат҃ ннмнк шн сав҃ѣ ѡморѫ҃ѣ фър҃ъ дрептатѣ ⁊ ѹ҃ѣ фостъ фъ
кѹ҃ѣ

кѹ҃т ѡ҃дннъ-ѕарѣ мо҃арте · тр҃ѣ а҃кы҃ авжндь фа҃пте крещинѣщи шн̀ пать
кѹ҃те лѹ҃й дмнзе҃ѹ · вржндь дмнзе҃ѹ съ̀ мжнтѹ҃ескъ · шн̀ съ̀ кѹрцѣ҃ескъ
деп҃ыка҃тѹ҃л оу҃чи҃дерїй че фы҃кѹ҃се · ѡ҃рн кѹ бо҃е ѡ҃рн фѣрѣ бо҃е · пентрѹ а҃чѧ
ста кнверни҃сн̀ дее҃ ѡ҃морж̀ фѣрѣ днреп҃та҃те шн̀ фѣрѣ кѧ҃ле каслъе спъсѣскъ
сѹфлетѹ҃л. лѹ҃й · тр҃ѣ ла҃комѹ҃л а҃честа ка҃реле а҃ѹ пїерд҃ѹ҃т га҃лбенїй шн̀ а҃ѹ
фы҃кѹ҃т оу҃чи҃дере · вр̀ѣ съмѣ҃ргъ а҃нд҃ь пентрѹ лъкомі҃ѧ шн̀ ю҃бн҃рѣ лѹ҃й де
а҃рцн҃нтѹ че а҃вѣ · че пентрѹ а҃часта а҃л҃лъе҃ дмнзе҃ѹ декъзх̀ а҃п҃ыка҃тѹ҃л
оу҃чи҃дерїй ка съдорѣ҃скъ сѹ҃флетѹ҃л лѹ҃й деп҃ыка҃тѹ҃л че҃л бъ҃дн҃т шн̀ съчарѣ
покъ҃нцъ · шн̀ м҃ѣтъ пентрѹ причи҃нѧ а҃часта · ласъ лѹ҃мѣ шн̀ чѣ҃ле ден҃лѹ
ме шн̀ мѣ҃рце съ҃ескъ кълѹгърѣ҃скъ ка сѹ҃флетѹ҃л лѹ҃й съшна҃ спъсѣскъ · чец̃
ме҃рцн дарѣ лакнї҃ѧ та҃ шн̀ нѹ̀ черчета҃ мѹ҃лтѹ жѹдекъцнле лѹ҃й дмнзе҃ѹ
пе҃нтрѹ къ дмнзе҃ѹ лефа҃че пре днре҃пт҃ѹ҃л шн̀ пре кѹ҃мцге · тр҃ѣ цге а҃ц̃ пар҃е
къ съ фа҃кѹ ѳ҃рѣ днреп҃та҃те · а҃съ същі҃й къ҃ъ фа҃к шн̀ а҃лтеле мѹ҃лте а҃
лѹ҃ме · кѹбо҃ѧ лѹ҃й дмнзе҃ѹ пентрѹ причиннле ка҃реле нѹ҃ле кѹноскѹ ѻ҃аменїй
чесъ ка҃де съ зні҃къ фі҃еще ка҃реле днре҃пть е҃ши до҃алине шн̀ днрѣ҃пте а҃ц̃ сжнт
жѹдекъцнле тале ·

К ѝ П · К ·

А҃лть Сехаст҃ѹ лъкѹ҃нд҃ь а҃пѹстію шн̀ рѹгжндусе лѹ҃й дмнзъ҃ѹ, съ
рѹга кѹ̀ ла҃кр҃ми съ҃й ара҃те нице жѹдекъцн ѻ҃аре ка҃реле а҃лелу҃й чесъ фа҃
шн̀ нѹ҃ле кѹноскѹ ѻ҃аменїй, чѐ лепаре къ сжнтъ нице лѹ҃кр҃ѹрн фѣръкале,
тр҃ѣ дмнзъ҃ѹ нѹ҃вр҃ѣ съ҃й ара҃те немі҃къ мѹ҃лтъ вр҃ѣме. девр҃ѣме чѐ нѹ̀
поате ничн ѻ҃да҃тъ ѻ҃мѹ҃л съа҃л҃ѣгъ шн̀ съ҃афле то҃алте та҃неле лѹ҃й дмнезъ҃ѹ. А҃съ Сехаст҃ѹ҃л нѹ҃съп҃тѣрпсїа҃ зі҃сѹа шн̀ ноа҃п҃тѣ дѐ рѹгъчю҃нѣ а҃чѣа. Тр҃ѣ а҃тр҃ѹ҃на де҃зиле вр҃ѣнд҃ь дмнзъ҃ѹ съ҃й планн҃ѣскъ бо҃а, пѹ҃се а҃ннима лѹ҃й
гжнд҃ь съ҃ъдѹ҃къ съ҃ба҃зъ пре оу҃н Ста҃рець Сихаст҃ѹ ка҃реле ѣр̀ а҃тра҃л҃ть локѹ
ка҃ле декжтева҃ зиле. Шн̀ дѣка а҃чепѹ̀ а҃къ҃лъторн̀ Сихаст҃ѹ҃л тримісе дѹмнезъ҃ѹ оу҃н а҃цѣр а҃кнп дѐ къ҃лѹгъ҃р, шн̀ а҃тнмпинъ̀ прѐ Сихаст҃ѹ҃л а҃честа шї҃й
дѣ҃де а҃кнн҃ъчюне ка̀ оу҃нѹ҃й къ҃лѹгъ҃р зникжнд҃ь, бл҃гословѣ҃ще пър҃нте, шн̀ се
хаст҃ѹ҃л а҃й дѣ҃де лѹ҃й рѣспѹ҃нсѹ҃л чѐ не҃съкъдж҃. Шн̀ зісе а҃цѣрѹ҃л къ тр҃ѣ ста҃
рець, Оу҃нде ме҃рцн пър҃нте? Тр҃ѣ ста҃рецѹ҃л зісе. Къ ме҃рг҃ъ пѣнъ ла҃кѹ
та҃ре ста҃рець съ҃л вѣ҃зѣ, шн̀ зісе а҃цѣрѹ҃л. Къ̀ шн̀ е҃ѹ ме҃рг҃ъ а҃коло, чѐ съмѣ҃рцем а҃мжндон̀ пентрѹ соці҃ѧ. Шн̀ мергжнд҃ь а҃мжндон̀ а҃ѕі҃сѹа ча̀ дентжю маскрѣ съ҃ра шн̀ попосн҃рѣ а҃тр҃ѹнса҃т, оу҃нде е҃ра оу҃н ѻ҃м сѣ҃рин, шї҃й съ҃лѣшлѹ҃н
кѹ дра҃госте, шн̀ а҃дѹсе ла҃ маслъ оу҃н бланд дѐ а҃рцнн҃тъ. Тр҃ѣ дѣка мжнка҃рѣ
лѹ҃сѹ а҃цѣрѹ҃л блндѹ҃л а҃чела, шн̀ а҃рѹнкъ а҃вѣ҃ъздѹ҃х шн̀ перн̀. Тр҃ѣ ста҃рецѹ҃л
дѣка вѣ҃зѹ а҃часта съ҃а҃тристъ̀. Дѹхъ а҃чѣа е҃шинд҃ь деа҃коло съ҃дѹ҃серъ а҃дѹ҃
зн̀ шн̀ попосн҃рѣ а҃тра҃л҃ть са҃т, ла҃ каса оу҃нѹ҃й крещин ю҃бнто҃рю дѐ Хс, шн̀ кѹ
чѣрнікъ, шн̀ а҃чела а҃шижде҃рѣ а҃й съ҃лѣшлѹ҃н, шн̀ а҃вжнд҃ь оу҃н коконь оу҃нѹ҃л нъ
скѹ҃т

скѹтѧ лѧдѹсе сѫ̀ бѧгословѣскъ шѝ сфѧкъ рѹгъ пентрѹ ел, ѩръ чѣрѹ кѫ̀ брѧ̀ сѫпѹрчѧ̀ кѹ сехѧстрѹ̀, ѧпѹнѣ конѹ̀ ѧчела дегѫ̀т шѝ сѹгрѹмъ. ѩ сехѧстрѹ̀ бѣзѫ̀ндь ѧчѧста сѣспѣмжнѣ̀ шѝ нѹлѣ чесѣзѝкъ. Ѩръ кѣлѣ торѝндь шѝ ѧтрѣѧ зѝ, мѣрсерѣ шѝ попосѝрѣ ѧтрокѹрте, дебрѣме чѐ нѹпѹ тѹрѣ ѧфлѧ̀ прѣнѝме сѣ̀ прїѝмѣскъ, шѝ ѧчѧ̀ кѹрте ѣрѧ̀ пѹстее, шѝ ѧбѧ̀ оуѝ зѝдю, шѝ шезѹрѣ ѧоуѝмбра зѝдюлѹ̀ ѧчелѹ̀, шѝ скоѧсе стѧрецѹ̀ дѐ пеѕснмѣ дїѝчѐ ѧбѧ ѧсекѹлецѹ̀ лѹ̀ шѝ мжнкѧрѣ, шѝ ѧѕолѧ̀ оуѝнде мжнкѧ̀ ѐ̀ѝ бѣзѹ̀кѣ лѹгѣрѹ̀ ѧдекѣ ѧчерѹ̀ оуѝ зѝдю кѧреле брѣ̀ сѣсѕѹрпе, шѝ сѣскѹлѣ̀ шѝ сѹмѣ се ханелешнѧ̀ стрнкѣ, шѝ ѩръ ѧ̀л зѝдѝ ѧдѧ̀тѣ денѣтемѐю. Ѩръ стѧрецѫ̀ бѣзѫ̀ндѹле ѧчѣстѣ нѹпѹтѣ сѣрѧбде, чѐ фѣкѹ жѹрѣмжнѣ̀ шѝ зѝчѣ кѣрѣ ел. Чѐ сжнѣ ѧчѣстѣ лѹкрѹрѝ деминѹне чѐ бѣзѫ̀? ѧнцерѐщи, ѧѹ дїѧволѧ, ѧчѐщи? Кѣ фѧптеле чѐ фѣкѹшѝ нѹсь фѧтедѐѡ̀м, шѝ зѝсе ѧчерѹ̀л. Чѧ фѣкѹ̀т? Ѩръ стѧрецѹ̀ зѝсе. Ѥрѝ шѝ ѧлѧлтаѥрѝ непрїѝмнрѣ чѐѝ юбиторѝ дѐхѫ̀с шѝ несѣлѣшлѹ̀нрѣ, ѩръ тѹ̀ оуѝнѹѧ ѧ̀нлѹ̀ѧшѝ блѝндѹ̀л чѐл дѐ ѧрѫнѝнтѹ шнл ѧрѹнѝкѧшѝ ѧбѣздѹ̀х шѝ перѝ, челѹѧлѧлѣ ѧ̀ѝ сѹгрѹмѧ̀шѝ конѹ̀л, шѝ ѧѝ чѣ бенѝм шѝ нѹнедѣдерѣ нѝчѝ сѡмжнгжѧре нѝчѝ Ѡсѣлѣшлѹ̀ре, шѝ тѐ ѧпѹкѧ шѝ дѐ зѝдѐщи? ѧтѹ̀нчѣ ѧ̀ѝ зѝсе лѹ̀ѝ ѧчерѹ̀л. ѧскѹлтѣ пѣрѝнѣте, шѝ ѧ̀ч вою ѧрѣтл ѧдекѣрѹ̀л лѹкрѹрнлор. Чѐл дентжючентѹ прїѝмѝт ѧ̀сте ѡ̀м юбн торюдедѧ̀мнзѣѹ шѝ дирѐптѣ, шѝ дѹпѣ бѐѧ лѹ̀ѝ дѧ̀мнзѣѹ ѧ̀ш кибернѝсѣщеш ѡрѫ̀ндѹѧщ ѧбѣрѣ лѹ̀ѝ, ѩръ блѝндѹ̀л ѧчѐла ѧ̀ѹфѡстѹ демощенѝре недирѣптѣ, шѝ пѝнтрѹ сѣнѹпїарѕѣ прѐ ѧжнгѣ ѧчѐла шѝ плѧта челор бѹ̀не, пентрѹ ѧчѧста ѧ̀ѹфѡстѹ бѐѧ лѹ̀ѝ дѧ̀мнзѣѹ, шѝ мїѧѹ порѹ̀нѝнт сѣлпїѐрѕѣ кѫ̀ сѣ̀ѝфїе шѝ сѣлѣшлѹ̀нрѣ лѹ̀ѝ кѹрѧ̀тѣ шѝ фѣрѣ фѝклешѹ̀т. Ѩръ шѝ челѧлѧлѣ чѐ нѣѹ сѣ ѧѣшлѹ̀нт, шѝ ѧчѐла ѧ̀сте смернѝт шѝ ѡ̀м кѹфѧ̀пте бѹ̀не, ѩръ конѡнѹ̀л ѧчѐ лаѧ̀лѧлѹ̀ѝ дѣрфѝ трѣѝнт брѧ̀ сѣфїе ва ѧ̀л сатѧнїѝ, шѝ сарфѝ оуѝнтѧ̀т фѧптеле пѣрѝнтелѹ̀ѝ лѹ̀ѝ, пентрѹ ѧчѧста ѧ̀ѹ порѹ̀нѝнт дѧ̀мнзѣѹ сѣмоарѣ ѧ̀шѧ мѝкѹ кѫ̀ сѣсѣспѣсѧскъ сѹфлетѹ̀л тѣтѫ̀нестѣѹ. Шѝ зѝсе стѧцѹ̀л. Бѝнелѣѝ фѣ кѹ̀т ѧчѣлѣ тоате, Ѩръ ѧ̀нчѣ чѐ ѧ̀ѝ сѣзѝчѝ? Шѝ зѝсе ѩчерѹ̀л. Кѹ нолще пѣрѝнте шѝ пентрѹ ѧчѧста, кѣ стѣпѫ̀нѹ̀л кѹрцїѝ ѧчещїѧ ѧ̀сте сѡ̀мѣѹ шѝ нѣпѣстѹнторю, шѝ ва сѣфѧкъ рѣѹ ѧ̀мѹлцѝ, чѐ нѹпоате пентрѹ сѣ рѣчїѧ лѹ̀ѝ, ѩръ мошѹ̀л лѹ̀ѝ кѫ̀нд ѧѹ зѝдѝнт ѧчестѹ зѝдю ѧѹ ѧскѹнсь ѩтрѫ̀нѹ̀л бѧнѝ мѹлцѝ, шѝ делашфѝ лѣсѧт сѣкѧѕѣ, ѩръ ѧчестѣ ѡ̀м рѣѹ чел стѣ пѫнѣще кѫ̀ прнчѝнѣ кѧ сѣ̀л зѝдѣскъ, ѧместекѫ̀ндь ѧрфѝ гѣсѝнт ѧбѹцїѧ ѧчѧ ѕта шѝ сѡ̀ѧрфѝ келтѹѝнт ѩфѧптеле лѹ̀ѝ чѣлерѣле, чѐ пентрѹ ѧчѧста ѧѹфѡстѹ бѐѧ лѹ̀ѝ дѧ̀мнзѣѹ сѣсѣѩтѣрѣскъ зѝдюлѹ̀ ѧчѐста, сѣнѹ̀ѧфле ѧбѣрѣ ѡ̀мѹ̀л ѧчѐта кѧреле врѧ̀ сѣѡрѣсипѣскъ ѩпѡфтеле лѹ̀ѝ чѣлерѣле, шѝ ѩвѣттѣмѧрѣ ѡ̀ѧменнлор, чѐ ѧре дѧ̀мнзѣѹ врѣме сѣсѡ̀лѧѕте ла оуѝнѡ̀м чесѣкѧде сѣѡ̀келтѹѝскъ ла лѹкрѹрѝ бѹ̀не. ѧчѣстѣ сѫ̀нѣ дѐнѫ̀ жѹдекѣцилелѹ̀ѝ дѧ̀мнзѣѹ кѧреле черкѧѝ сѣ лецѐѕѣцѝ, чѐ тедѹ̀ дѧрѣ ла кнлгѧ̀тѧ̀, шѝ нѹгрижѝ пентрѹ лѹкрѹрнле лѹмїѝ, ѧчекѝп, шѝ пентрѹ чѐ сѣфѧк, кѣчѝ кѣ жѹдекѣцилелѹ̀ѝ дѧ̀мнзѣѹ сѫ̀нт хѝ ѧдѫ

кꙋ маре, прекꙋмъ аꙋзи проркꙋл. шн кꙋнле лꙋи сжнть не оуꙋрмате шн нечерче
тате, шн нꙋпоате сꙋмꙋл преамꙋрꙋнтꙋ сале кꙋноаскъ тоате. нꙋман пре
кꙋм зиче скрипторя. Дирептꙋл денкрединць бафн вꙋ, адекъ, омꙋл чел
дирепть денкрединць себе спъсн, крезнд кꙋ дмнзꙋ сте дирепть, шн
нꙋфаченичи остржмбꙋтате, че нꙋман кжте лелась десфакꙋ тоате пе дн
рептате сфакꙋ. Ачест аꙋзнд Сехастрꙋл дела ꙗцерꙋ дꙋде лаꙋдъ лꙋ
дмнзꙋ, шн ꙗторкждусе ла книга лꙋи, дечи нꙋман черчетъ немика.

Кап г

Сочетатꙋнъм шн нъм дꙋмънит ꙗпреꙋнъ еꙋ шн кꙋ ꙗцелетꙋл софро
ние ꙗлександрїа кꙋ пърнтеле Павел, карале аваж мжнъстире оуꙋнде
сикема Лидазоменон, шн фолосиндꙋне дела ел мꙋлть ꙗнзисем лꙋи
Спꙋнене неасъпърнте кꙋм тъи фкꙋит кълꙋгър? Ар старецꙋл
сꙋспинжндь зисе, кръдецнмъ фнлор, кънꙋвою аскꙋнде декътрво.
Кжндь ерам мирян авъм мꙋлть крединць шн драгосте ла кълꙋгъри, шн ве
ни оуꙋнде афлам кълꙋгър бжнзиндꙋшмещершꙋгꙋл лꙋи ꙗл лꙋам шнл сопътам
шн чин требꙋж ꙗндам. Ар ꙗтро зи съ ꙗтжмпль десъболнъви фата
мъ, шн зисерь дофторїи къва мꙋри, шн аддꙋнъндусе тоцн ан ноцри шн рꙋ
деніле шн прїатеній шн вечинїи ла ной, зисе къръ мине фрателе мїеꙋ.
Дꙋте декамъ пре Ставрофилакꙋл сън четъскъ, ка сън ась сꙋфлетꙋл ман
кꙋржндь сънꙋсь мꙋнчаскъ аша. Шн ешиндь еꙋ мъ ꙗтнмпинъ Пърнтеле
Закхеꙋ, шн бъзндꙋ окїи мїей кꙋ лакръми ꙗм зисе, Чеце? Ꙋ ꙗн
зишь лꙋи. Ам офатъ оуꙋнаньскꙋтъ шн молре, че мъдꙋк ла Ставроф и
лакꙋл съвіе сън четъскъ сън ась сꙋфлетꙋл ман кꙋржндь, шнм зисе мїе ста
рецꙋл. ꙗтоарчете съмърцем сꙋсꙋпꙋзꙋ, шн дескнт кре оуꙋнїи акола, сън
скоцн дъкола. Дечн ам ꙗтрат шн ам фкꙋт пречеа че шъдеа акола съ
мъргъ ꙗтралтъ кась, шн ꙗтржндь старецꙋл съатнисе демжна ен шн зи.
Оуꙋнꙋл е дмнзꙋ, ать фокꙋ арде фърълъмине шн фъръ лꙋминъ, шн кътж
дꙋми ꙗфацъ Старецꙋл ꙗм зисе. Пъзнвей чецвою зиче, шн съц дърꙋиаскъ
дмнзꙋ вїаца ен? Ар еꙋ кꙋзꙋю ла пнчоареле лꙋи шн фъгъдꙋїю сфакꙋ.
Шн лꙋндꙋ ел апъ шн рꙋгжндусе, шн благословиндꙋсо строп пре фаца фъ
тїи, шнка кꙋ ослявъ адомнꙋлꙋи, ꙗдатъ шезꙋ фата, ка кꙋм нарфи аꙋ
фурмъ дебоалъ, шнм зисе мїе. Ать дмнзꙋ прин рꙋциле пърінцилор, пре
карїи ан съпъшлꙋит ꙗкаста, цїсаꙋ дърꙋит, че съноꙋ мърици, че соло
годъще пре ж мирелꙋи челꙋи черескꙋ лхи Хс дмнзꙋл нострꙋ, шн ешиндь
старецꙋл спдусе. Ар еꙋ шн манка ен шн тоци чеж че ꙋзнсе ам сапъніт
пре дмнзꙋ. шн ера фата ка де опть ани, дечи деатꙋнчъ ꙗдемнам пре
мꙋлть ма ка съ оꙋчем ла мжнъстире де кълꙋгърице, ар ж ꙗм зичъ ла
сеоо пънъ себафаче дебжрстъ. Дечи фкжндусе ж кадепатрꙋ спрезъче ан
ам

ам ӯн маинтин ен • ѣпте кте ав ажѹнсе фамаа кѧрстма ен , ѧаре ує оцинем ѧ
тре соуіѧ мм ѧм ӯнсе міе , ѥѫ нѯсаюм ѧбса спстмкваѫтвфтсте ує бѣюм апри
ра , ши ѳсѧрѧіте пїпмїте кѫѧмпрнм ѳфѧпте ѳфѧпта фе
Пре ѥѫ кѫ ѳсѧрѧіте пїпмїте кѫѧмпѫа , ши мерѯѧнѧе кѫѧмпрнм ѳфѧпте фе
уаре де оуѣпгрѣфые анн Дпетпе гаѳенн , кѧ , ши ѳѧѫш аа мѧпвспнре , ши
зпше маптїн проѕопїен , пїпмфцше аѵастѣ кѫѕоапте , ши Дєаа мпе ван ѧбѧ
храапа ши ѧєрѕєумѧпнѫа ен пепте кѧпѧе вою фи вїѫ , пре кѧпѧе вою мѫѓп , ѧ
вомасѧ , п , Дєгѧаѳєнн • ши ѧшаам мєрнм ѧп пре фѧта поастрѣ , ши Дѳѕа
сиѫ паннпт ѳппѕѫпае ааєнѫпмєп вѣѫѵе ѧвн кѫм мєрцѳм кѫ ѳаре ѵпне аа ємє
са , ши мєрѯпѧе. ажѫпєєм аа оуѣпкѧппе , ши єра ікѧѫм гарфи фікѫт євѵпе
шпмзпте мїе аѵєаа ує єра кѫ мпе , спмѳрцем аа ѵєспѫ євѵпе , ікаѫ сѣаоєѯ
Дєцш , ѧѫ спптєрєп, ѧѫ спте ѧпѳстмєѵп , пре ажѫнгѯпѧе аѵоао ѧпрпм , ши
ѕпте спѧвгофнаокѧа , нѫпе ѧпгѵспма , ує мєѧ Дєкѧмпгре ѳфѧпта фєѵоа
ре , ши ѳпѫнепрєѵѳѧ ѧѵєцїѧ аа мѯнѣспнре ши ѧмѯгѫѫ ѳва пїѵпмн•

єѳре

стрекъ, ши дѣка ешим нрь съапъкарь деоржндъала лорѣчь денткю. ши
възъю ка към машфи афлат къачел фбрыкъмжнт лъминат къкареле фбла
денткю, ши фблжнде ноп фминроси ominросалъ фръмоаеть карѣ ничи одать
нъ мнроснсем ка ачѣа, шим зисе ачела, стъй къ нъ ещи врѣднись съвїй
май фльънтръ. Ши възъю очетате акърїа подоаба ши фръмъсѣць ши
мърнмѣ нъпоате съоповестѣск лимвъ оменѣск, ши дешкнзжндь оуша
фм арътъ четатѣ шимзисе, деан анско пефатата, ши оайвъгатфскж
на ачѣа карѣ анвъзът. ши фдатъ мъдещептаю, ши спъш мъерїй мѣле,
шимзисе ши а, адевърат домне ши ѣ мъкъѣск, чѣ чаъ фостъ съфїе ка
фъкът, къ ам трей нопци декжнд възъ оун арат фоарте ескжрнавьлакнп,
ши мъкъпринде адѣсе, ши спръжтжндъмъ фмзиче. фоарте фц мълцние
ск къ май юбит ши манчинстит племине маймълть декът прѣс. чѣ мъ
темѣм съцспъю. Атъпчѣ фи зишъ, Нъц спънѣмѣ манните? Чѣ а
към свнекълъгърим нон фкай сънеплжнцем дѣкъм фнаните пъкътеле нсъа
стре, шимзисе. ѣъ тнкълоаса демине мїам фгропат фата, ши акъм
към воюсъола, адевърат ачаста нъпоатефи. Дечи скължндъмъ ѣъ дими
нѣца мамдъ ла пърнтеле Закхѣъ, ши нъ врът съмъпрїнмѣск ничи ѣъмъ
ваѣъ, чемїаъ скри фпротавль зикжнде. Ртъмъ фрате къ дмнзъъ сав
фторсь декътръ тине, чѣ нъпочю ничи ѣъ състепрїнмѣск. Атъпчѣ май
дъ ла мжнъстирѣ лъй сфи Єдимїе, шам спъ пърнтелъй павел ачѣль чѣ
мсаъ фпжмплат, шимзисе старецъл. адевърат фїюле тѣй фшелат дѣй
дат фѣтїй тале бърбат, ши чѣла четѣъ сфътъит пентръ чѣлалть фл
тъ нъцлъ фостъ юбиндь мжнтъинцата, карфи пътът авраам кжндь мъ
зи дмнзъъ съшжънге коконъл съдж пентръѣл зѣче робн. Ши Єфтіе дѣр
фи къноскът къ вапрїнми дмнзъъ ачаста, арфи жънгмит пентръ фаталъ
зѣче робе. Ши Іаковь дѣка юби пре Рахила, ши апой афлъ флокъл ен
каст пре Лїа, нъй плъкъ. чѣ лъсѡ ши пре Лїа, ши пре Рахила фкъ нъѡ
лъсь. Ши дмнзъъ ши кокоана ѣъ прїнмит делатине, ши пре фата тѡ
чѣре делатине, ши вец ши тъ ши мъарѣ та съмѣрцецн фмънкъ ка нице
къ къпътори, къ амкрезът къ дмнзъъ нъст фшалъ, къчи жсте скри, чѣ
лѣ чѣ е прин бъзеле мѣле нъ лебою лепъда. Чѣ тедъ фїюле дец плжнце пъка
теле тале. Атъпчѣ мам фторсь ла кася мѣ, ши дъпъ три зиле ам афла
къ лъгърим ергжндь ла мънтеле Синаїй, ши фсоциндъмъ къ ен мам фъкът
къ даръ лъй Хс къ лъгър, ши нѣ ам, ли, де анн ръгжндъмъ лъй дмнзъ
зїса ши нопѣ съм жрте пъкателемѣле чѣле мълте. Дчѣстѣ лъзнд
нон ам дат славъ лъй дмнзъъ.

К А П ◦ Д ◦

Атобрѣме мам҃ ѧпреѹна́т кѹ пѣри́нтеле Ісѡсиф҃ ла ѣна́т ◦ шѝ ѣра́ ѧпреѹ́нъ шѝ ри́торѹ́л софро́нїе ◦ шѝ ѧпреѹнжи́ндѹне но҃й кѹста́рецѹ́л҃ ма҃тъ бе́кѝ сѡлре́чи́не дела Іа́нла́ ◦ шїндѣ́ трей҃ га́лбени ѕикжи́нд҃ь ◦ Прїимѣ́ще а҃че́щѣ чинсти́нте пѣри́нте каспфа́чи молитъ кортъни́й мѣ́ле ◦ къ сѡам҃ ѧкъръка́т҃ шѝ сѡам҃ трими ѧца́рл҃ а҃рътѣ́сѧтъ ◦ ма҃рѣ ста́рецѹ́л҃ ни́чи кѹ́м҃ нѹ́л҃ а҃скѹ́лтъ ◦ ма҃рѣ Софро́нїе ѕи́се ста́рецѹ́лѹ́й прїимѣ́ щїй а҃че́щѣ пѣри́нте ◦ шїндѣ ма҃рѣ лаоу҃нфра́те чей҃ вор҃ трѣбѹ́ѝ ◦ Рѣспѹ́нсе ста́рецѹ́л҃ ◦ ѧдо́нѣ рѹшѝ́не а҃сте фїюл҃ мїе́ѹ сѣ ма҃ѹ чѣлѣ че нѹ҃ трѣбѹ́ескѹ шѝ кѹ мжниле мѣ́ле съ сѣчер҃ мѣрѣчи́нни стрїи́нни ◦ мѣкъ́рѣ деа́шпѹ́тѣ съсѣ чер҃ мѣрѣчени́й сѹфлетѹ́лѹ́й мїе́ѹ кѣчи а҃сте скри ◦ Де сѧмени са́мънѣ а҃ле та́ле ◦ къчѣ́ле стрїи́не сѫ́нтъ ман҃ а҃ма́рѣ деки́т҃ сѡсфи́ка грѫ́лѹ́й҃ ◦ шѝ ман҃ вѫ́рто сѡ фїюле ◦ къ нѹ́а҃сте а҃лтъ фѣрѣ нѹ҃ман҃ причи́нѣ съѣ пѣгѹбѣ ескѣ сѹфлетѹ́л҃ ◦ шїй҃ зи́се софро́нїе ◦ дарѣ кѫ́те фа́че о҃мѹ́л҃ милостенїе нѹ́ле сокотѣ́ще дмнзе́ѹ҃ ? Шѝ рѣспѹ́нсе ста́рецѹ́л҃ ◦ мѹ́лте ѧпѣрцѝри сѫ́нтъ ѧсо котѣла милостени́ей҃ ◦ кѣчи къ а҃сте о҃м҃ дефа́че милосте́нїе пе́нтрѹ҃ сѣ́нѣ съ благословѣ́ескѣ ка́ся лѹ́й҃ ◦ шѝ дмнзе́ѹ҃ сѡблѧгословѣ́ще ◦ а҃лтѹ́л҃ пе́нтрѹ҃ коря́ бїѫ лѹ́й҃ ◦ шѝ дмнзе́ѹ҃ ѧнфа́че ка́ле бѹ́нъ ◦ а҃лтѹ́л҃ пе́нтрѹ҃ коконїй҃ лѹ́й҃ ◦ а҃лтѹ́л҃ пе́нтрѹ҃ съсъ слѹвѣ́скъ шѝ дмнзе́ѹ҃ ѧнй҃ слѣвѣ́ще ◦ деврѣ́ме че дмнзе́ нѹ҃ оу҃ррисѣ́ще пренимени ◦ шѝ сѡри чеба́ фїе́ще ка́ре ѧнй҃дъ кѫ́нд҃ь нѹ́нсъ ватѣмъ сѹ҃флетѹ́л҃ лѹ́й҃ ◦ шѝ а҃че́щѣ то́ци ѧшѝ а҃ѹ҃ пла́тя ло҃р҃ лѹ́а҃тъ ◦ къ къ пе́нтрѹ҃ причи́на че а҃ѹ҃ фѣкѹ҃т҃ милосте́нїѧ дмнзе́ѹ҃ лѣѹ҃ да́т҃ ◦ шѝ нѹ́ле а҃сте да́торѧ нимика ѧврѣ́мѣ ѣ҃ фїй҃ то́ре ◦ тѫ҃ дарѣ дефа́чи милосте́нїе ѫ҃ пе́нтрѹ҃ сѹ҃флетѹ́л҃ тѣѹ҃ ◦ шѝ дмнзе́ѹ҃ ѧцѣ҃вада а҃чѣ́ѧ чепохтѣ́щи къ а҃ сте скри ◦ дѣци дмнзе́ѹ҃ дѹ҃пъ нѝнима тѧ҃ ◦ А҃сѣ сѫ́нт҃ оу҃нїй҃ ка́рїй҃ сѣпа́ре къ фа́к҃ милостенїе ◦ ма҃рѣ мѫ́ле ман҃ мѹ́лтѹ҃ предмнзе́ѹ҃ ◦ Шѝ софро́нїе зи́се ◦ Лѣмѹ҃рѣ́щеми пѣри́нте а҃че́сть кѹ҃вѫ́нть ◦ ма҃рѣ е҃л҃ зи́се ◦ Дмнзе́ѹ҃ а҃ѹ҃ порѫ҃ чит҃ пѫ́йнле чѣ́ле дефрѹ́нте ◦ шѝ то́лть ро́лда ◦ шѝ добито́ачеле чѣ́ле кѹ҃ ра́те сѣй҃ а҃дѹ́къ пе́нтрѹ҃ бла́гослове́нїѧ чѣ́лора ла́лте ◦ шѝ пе́трѹ҃ ѣрта́рѣ пѣ кателор҃ ◦ ѧкъ шѝ ден҃ прѹ́нчїй҃ чей҃ ѧтѫ́ю нѣскѹ́ци сѣй҃ ѧкинѣ ◦ ма҃рѣ бога́ цїй҃ фа́к҃ ѧпотривъ ◦ чѣ́ле ман҃ де фоло цин ей҃ ◦ шѝ чѣ́ле пролсте ле ѧпа́рѣ ла сѣра́чи шѝ ла фра́цїй҃ ло҃р҃ кѹ́м҃ а҃мзи́че ◦ бинѹ́л҃ чел҃ бѹ́н҃ ѧлѣ́ѹ҃ ей҃ ◦ ма҃рѣ чел҃ сѡцѣци́т҃ слѹ҃ ѧпѹцѝт҃ ѧлда́ѹ҃ ла вѣ́дѹке шѝ ла сѣра́чи ◦ шѝ по́лма чѣ бѹ́нъ сѡмѣнѫ́кѣ ей҃ ма҃рѣ чѣ пѹ҃тредъ сѡ ѧпрѹмѹтѣ́ѕъ ◦ шѝ хи́неле чѣ́ле бѹ́не шѝ чинѝстѝте ле по́лрѣ ей҃ ◦ ма҃рѣ чѣ́ле бе́кѝ шѝ рѹ҃пте ле лѣ́пѣдъ ла сѣра́чи ◦ шѝ коконїй҃ чей҃ фрѹ́мо҃ш҃ шѝ денѣ́м҃ бѹ́н҃ ѧй҃ гѣтѣ́скѹ денѹ́нѣ шѝ де ѧсѣра́т҃ шѝ а҃ѹ҃ мѹ́лѣ грижъ пе́нтрѹ҃ ей҃ ◦ Ма҃рѣ пречей҃ бо́лнави слѹ҃ сѫ́рби ◦ слѹ҃ шкїсѡпи ◦ слѹ҃ грозави ѧй҃ ѧкинѣ лѹ́й҃ дмнзе́ѹ҃ ◦ шїй҃ пѹ́н҃ ла мжнь стирн҃ ◦ пе́нтрѹ҃ а҃часта сѫ́нтъ не прїими́нте чѣ́лѣ чела́дѹ́к҃ ◦ къ ѧтра чѣ

ста

ста кнп шн канн ад҃укжндѣ , нꙋнꙋмай наꙋ бꙋкꙋра́т пре дмнзе́ꙋ че ѫкъ ла
шн мъкїа́т , чесарікъдѣ съ сокотѣскъ а҃че҆ѫ къ кжндѣ бор съчинстѣскъ
пре҆ѻа́менн а҃стѣментъ ноас҃ , съ невое́скꙋ съ а҃д҃ꙋкъ чѣлъ челе па́ре кѣсжнтѣ
кꙋмꙋ́лтꙋ май чинстїте , дарѣкꙋ кжп̀ май бжрто҃ предмнзе́ꙋ шн ѯиднїо
рюл̀ но́стрꙋ , дела карелє а҃бе́м шн а҃чѣлъ ка́реле а҃д҃ꙋчем҃ ? пре а҃че́ста кжд҃
бо́м съл̀ мжнгжем҃ прен̀ милостенїе , сжнтем҃ даторн съи а҃д҃ꙋчем҃ чѣле ма҃
чинстите , ѻри денче а҃бе́м , канꙋ кꙋмва́ да́рꙋл̀ но́стрꙋ съѣ ѯтоа́рікъ ѯ
ежнꙋл̀ но́стрꙋ кꙋрꙋшинне , шн жжртва но́аст҃ръ съ фїе ѻскжрбнтъ шн не
прїнмнтъ , пентрꙋ къ ѯчекип жжртва лꙋѝ ное , ера сфа́рѣ шн фꙋ́м , шн
пентрꙋ бꙋна фире а҃че́лꙋа чѣ ѻа́ꙋ а҃д҃ꙋ сав сокотнт̀ ла дмнзе́ꙋ мирѳ кꙋ бꙋнѣ
мирожене́ї прикꙋм҃ а҃сте скрн , домнꙋл̀ а҃ꙋ мироснт̀ мироста́лъ бꙋнъ , а҃ша
шн ро́лда ка́рѣ съ а҃д҃ꙋче дефи́рѣ чѣ рѣ , мъка́рѣ къ съ вѣде бꙋнъ ла а҃рѣ
та́ре , ѯсѣ ла дмнзе́ꙋ съ сокотѣще ѯпꙋцнчюне , кашн жжртва , шн пѣ
мжа жидовилор , де ка́рѣ а҃ꙋзи дмнзе́ꙋ . прен̀ пророкꙋл̀ , Тъмжа во́аст҃ръ
а҃сте ѯпꙋцнчюне . Шн старецꙋл̀ кꙋноакжндꙋне прено́й кѣне ѯдоим ла кꙋвин
теле лꙋѝ , скꙋлжндꙋсе ѯнлинтъ но́аст҃ръ ѯшржднкъ мжниле шн ѻкїй къ
тръ че́рю шн ѯнсе ѯтрꙋ а҃ꙋѯꙋл̀ но́стрꙋ . Ісꙋсе дмнзе́ꙋл̀ но́стрꙋ , ка́реле
ан фъкꙋ́т че́рюл̀ пъмжнтꙋл̀ ма́рѣ шн тоа́те чѣле че сжнтъ ѯа́ле , нѯъ
вито́рюл̀ сꙋфлетелор но́астре , де сжнтъ а҃чѣстѣ че а҃ѯи кѣтръ фраци мин
чюни , съ стѣ а҃часть пїатрь невътъмата҃т̀ , (шн а҃коль а҃пролпе ера съ
бꙋка́тъ де стжлпꙋ кадепатрꙋ коци) ка́рѣ де а҃мѯи а҃девъра́ съѣ фержме ,
шн кꙋ кꙋвжнтꙋл̀ съ фржнсе пїатра ѯчинчн бꙋкъци , ка́рѣ но́й миржндꙋне
шн фолосиндꙋне а҃м пꙋрче , шн мергжндѣ кꙋно́й ста́рецꙋл̀ ѯнсе , Фе́цїй
мїей веници ламине ѯсжмбъта чѣкине , къ а҃м съ́трѣбъ кꙋ ко́й , шн а
жꙋнгжндѣ сжмбъта ѯнатре́нлѣ ча лꙋ а҃фла́т̀ прнстъкнт̀ , шн ѯгропж
дꙋл̀ съ дꙋсерѣ мꙋлцеминдѣ лꙋѝ дмнзе́ꙋ , ка́ре ѯи ѯбредничн де ѯгропа́рь
оу҃ сфнтъ ка а҃че́ла .

Алетꙋторо́р че́лор лꙋкра́те денóй
чарѣ дмнзе́ꙋ кꙋцетꙋл̀ , съаре пентрꙋ джнсꙋл̀ лꙋкрꙋ́м а҃ꙋ пентрꙋ ла҃т̀ при
чинъ ꙋ҃ кжндѣ а҃ꙋѯи скрипту́ра ѯникжндѣ , къ ꙋ҃ вей плътѝ кърꙋжш҃ дꙋпъ
фа́птеле лꙋѝ , нꙋ пентрꙋ чѣлъ че фъкꙋ́тре а҃фа́рѣ ден кꙋцетꙋ́ чел̀ дире҃т ,
мъка́рѣ деспъшн па́ре кѣсжнтъ бꙋне , плътѣще дмнзе́ꙋ бине , че пентрꙋ
чѣлъ че фъкꙋ́тре къ кꙋцетꙋл̀ че́л бꙋн , жꙋдеката лꙋѝ дмнзе́ꙋ ка́ѣтъ , пе
трꙋ кѣнꙋ ла чѣле лꙋкра́те бине , чѐ ла кꙋцетꙋ́л̀ че́лор честь лꙋкрѣ҃ , къ
сжнтъ оу҃неле мꙋ́тре бꙋне денфи́рѣ , ка́реле съфа́к деѻа́минн , че ка́рѣш нꙋ
сжнтъ бꙋне пентрꙋ сопричи́нъ сꙋаре ка́рѣ , а҃деки́ по́стꙋл̀ шн кжнта́рѣ ,
милостенїа шн съльшлꙋи́рѣ , а҃чѣстѣ сжнтъ денфи́рѣ фа́птре бꙋне , ка́рѣ
кжндѣ съфа́кꙋ пентрꙋ мжндрїа нꙋсжнтъ бꙋне , плъцнле сꙋстенѣлелор фа
тїй чеїй бꙋне а҃сте нецинѣ́рѣ мънїй , шн мин̀тъ , къ а҃чѣстѣ сжнтъ
логоднчїй вїецїй чей бѣчнче .

Історїа алъй Дїшнїе Ермонахъ.

Карелеа ъсехъстрит дескынтъл лабрїй.

ъ фрацилор четиндъ кърцилеа афлъ минъниле кжте ъ артътат
дмнзеъ, класъ педепсък пре оаменїй чей фикът ши къ фирь
рь. Аст сжнть тъпекоасе ши къ небое къносъте, ши нъ
пот чей не ъбъцаци съле целъг, ши ам фъкът состенъл
деам тжлъинт оъмеле, ши минъната пентръ фолосъл челор
честь афлъ. Че аскълтаци дарь чеплаг фаче дмнзеъ чел прь бън, челора
чефак ръъ, фъкъторилор лор дебине. Аъ фость оъмь
ом, ши нъъфостъ фъкжндь кокони, къчи ера мъарь лъй стърпъ, ши
ъъафлат оъмь копил лепъдат скале ши лъъ лъат, ши лаъ кресът, апой
дъка ажънсе дъжрста лъй, ъъешит ом къфире рь, ши къцетъ ръъ
къторъ чела чел кресъсе, къ фїиндь ел ом негъцъторю ал лъс ши пре ел ла
негъцъторге къджнсъл. Гаръ ел непричепътъл ржнинь ла абъцїе ши ла
бани, чефаче ъ ъъ оъчи петатъсъъ. префъкъторъл лъй чел дебине пре
чела челаъ кресът ши ъъ лъат банїй, апой саъ кънт кашн Іъда, ши
ъъ мерсъ дешаъ неповедънт пъкатъл ладъховникъл лъй, ши мъ зн дъ
ховникъл, маре есте пъкатъл чей фъкът, ест те дъ де дъ абъцїа
ачъа карь сан лъат фъръ дирептате ласърачи, ши дъ ши ата абъцїе,
къ дмнзеъ есте мълтъ милостивъ ши бафаче миль къ тине. Гаръ дъ
незеъ вржндь съчърте пре чеа чеарат мълцимитъ рь къторъ чеа челъ
фъкът лор бине, ъъ арътат маре тайнъ. Къ мърсе пъгжнъл ачела съ
трък прелалокъл ачела оъндеа ал агропасе ши ъъзи гла пригжндь, жъ
декатъ, сожъдекатъ, ши съ мнра ел челъкръ есте ачаста чезиче жъде
катъ сожъдекатъ, съ дъсе ладъховникъл лъй шїй спъсе ачъ миньне,
ши ъъзиндь дъховникъл съ мирь, към грїа мортъл ши зичъ жъдекатъ,
шиал атребъ дъховникъл шїй зисе, содатъ лай ъъзит ъъ демълте сорь
гаръ ел зисе, сорь кжндь бою трече тот ал ъъзъ, шїй зисе дъховни
къл. Маре есте пъкатъл, девръме чеай дат абъцїа лъй ши ата тоа
тъ, ши гаръш стригъ жъдекатъ, чемерци гаръ ла локъл ачела, ши
дъка бей ъъзи къбжитъл ачела зи, пънъ къндь? ши бей ъъзи чеба рь спъ
де мортъл ачела къторъ тине. Дечи фъкъ аша прекъм ан зисе дъховни
къл, ши трекжндь прелалокъл ачела, ъъзи гаръ дела мортъл ачеллаш къ
бжитъ каре ъъзїа пъръръ, жъдекатъ сожъдекатъ, ши дъка ъъзи ел
зисе, пънъкждь? Ръспънсе мортъл ши зисе пънъ азъче ани. ши мърсе
гаръш ла дъховникъл лъй шїй спъсе тайна ачъа ши нъ пъта ничи ел ни
дъховникъл съ кънодаскъ чеба дмнзеъ, нъмай чей зисе дъховникъл, ме
ци де ащепътъ врѣмь, ши дъка съ вор плини зъче ани съ вїй гаръ ламине.
Дечи ащепътъ ел къ мълтъ фрикъ ши къ маре кътремъръ ачей зъче ани,

къце

кѫцѣ҆жнд҃ь тнкъло́сѫ҆ че́рътъспѫ́нсѫ шн҃ жѫдека́тъ ва҆ дмнзе́ѫ съ́йдѣ. Нр҃ъ дѣка съ планни́рътъ а҆нїй мѣ́рсе да҆ дѫхо́вникѫ҆ лѫ́й дѫпъ кѫжи́тѫ҆ лѫ́й каре ѳ҆й зи́се, шн҃ кжндь съ ѳ҆то́рсе съ мѣ́ргъ ѳ҆чета́те. мѣ́рсе ла мъчелъ́ріе шн҃ кѫмпъ́ръ оу҃н кап҃, шн҃ мерга́нд҃ь ла кѫ́са лѫ́й, (о҃ мнѫ́не) де҃съ кѫлецѫ҆ ка́ре пѫ́стѣсе ка́пѫ҆ кѫ́рѫ҆ съ́нце, (Гро́азнікъ побѣ́сте) шн҃ о҃а҆ мені҃й ѳ҆ принсе́ръ зникнд҃ь че҃ а҆й ѳ҆съкѫлец҃ де кѫ́ръ съ́нцеле то́т дѣ́ѫна? ѵ҆е съ́нце а҆́сте а҆чѣ́ста, шн҃ ел рѣспѫ́нсе шн҃ зисе, нѫ́щїѫ оу҃нкл҃ а҆м кѫ ра́т дела мъчелъ́ріе шн҃ лам пѫ ѳ҆лъѫ́нтрѫ съ мерга́ съ́л фїе́рбѫ. А҆тѫ́нче о҃а́мені҃й дешкнзнд҃ь съкѫлецѫ҆ бѣ́дь къ а҆́сте кап҃ де о҃м, шн҃ принзнд҃ѫ пре ел҃ тнкъло́сѫ҆ ѳ҆лдѫсе́ръ ла жѫдека́тъ, шн҃ а҆тѫ́нчъ мѣтѫ́рнсн҃д҃ь то а҆деврѫ́ѫ҆, кѫ́м къ а҆ѫ оу҃чн де а҆тнцъ а҆нн пречела́ челаѫ кресѫ́т, ѳ҆шлѫсѡ пед҃ѱа́ чейсъ къд҃ѣ, шн҃ мѫ҃ъ кѫсъ планн҃ дѫпъ зч҃ве а҆́нн кѫжнтѫ́ ка́реле а҆ѫзн҃ дела мо́ртѫ҆ зникнд҃ь жѫдека́тъ.

А҆скѫлта́цн шн҃ а҆лтъ побѣ́сте, сла́ шн҃ рѣ́кѫмпъра́ре, чаѫ фѣкѫ́т дмнзъѫ ла оу҃н тнлха́рю оу҃чнга́шѫ.

и́ тнлха́рю шн҃ оу҃чнга́шѫ ѳ҆тробѣ́ме мѣ́рсе десъкѫлікъ съ бдоа́рмъ ѳ҆ оу҃мбра оу҃нѫ́н зи́дѫ бе́кю, шн҃ нсъ а҆рътъ ѳ҆со́мнѫ҆ лѫ́й кѫ́мікъ́й грѣ́ѣн о҃а́речине шї҃й зисе, скоалъ дѣ́чї҃й шн҃ тедъ ѳ҆ла́тѫри, къ ка́де (зи́ дѫ́҆) съ́те ѳ҆пресоа́ре. Нр҃ъ ел҃ дѣка а҆́ѫзи съ́скѫлъ шн҃ фѫ́ци, шн҃ ѳ҆да́тъ къзѫ҆ зи́дѫ҆, Нр҃ъ ел҃ бъ́ѫтори́ѫ҆ десѧ́нце, пѫ́се ѳ҆мнѧ́тѣ лѫ҃ къ фа́че би́не, девр҃ѣ́ме чел҃ ско́асе дмнзъѫ҆ ден҃ небо́е, къ нѫ́ѫ҆ оу҃ра́ще пентрѫ҆ фа́птеле лѫ́й шн҃ пентрѫ҆ оу҃чндерне лѫ́й. Де́чи лѫѡ҆ тѣмѧ́е шн҃ лѫмѧнъри, шн҃ а҆жѫнгѧ́нд҃ь ла бесъ́рекъ, зиче, мѫ́лцнме́скѫци до́амне къ мъскосе́ши ден҃ небо́е. Шн҃ нѫ́щїѧ бечи́сникѫ҆ къ а҆́лта вожще дмнзъѫ. Шн҃ съ́дѫсе ла ка са лѫ́й, шн҃ мѧ́нкѧ́нд҃ь шн҃ бѧ́нд҃ь би́не съкѫ́лкъ сбдоа́рмъ, шн҃ а҆́кола ѳ҆у҃нде дормїѧ, нсъ а҆рътъ ѳ҆ла чела чел҃ нѯ҃бѣвисе дела зи́дю, шї҃й зи́сел҃ѫ́й. Даръ чемїа́нѫ҆ дѫ тѣмѧ́ѧ шн҃ лѫмѧнъ́рнле? Дѫ сокоте́щи кѫ мі́нтѣ та кѣмпла́кѫ ба́птѣ́ та́чѣле фѣрделѣ́це, че същї҃й къ пентрачастатѣ́ мі́нѯ҃бѣвитъ ден҃ не вожа́чѣѧ, ка съ́нѫморн ѳ҆ѡдн҃хнъ съ́нѫте ва́зъ ни́менѣ, чевою съ́те пѫ́ю ѳ҆ца́пъ кастѣтеба́съ о҃а́мені҃й ка́рї҃й себо́р а҆́фла а҆́коло. Нр҃ъ ел҃ дѣка бѣ́зѫ҆ ви дені҃ѧ съскѫлъ ѳ҆фрнкоша́т҃, шн҃ бѣ́де а҆фа́ръ стѧ́нд҃ь оу҃нї҃й съ́лпринзъ, шн҃ ѳ҆ тра́чела ча дѫкжнд҃ѫ҆ ла жѫдекъто́рю, порѫ́нчн҃ жѫдекъто́рюл҃ съ́л пѫ́е ѳ҆ца́пъ ѳ҆мнѧ́локѫ҆ тѧ́ргѫлѫ́й кастъ́ба́съ шн҃ мі́чн шн҃ ма́рн, а҆́ша а҆ѫ плътнѧ́т҃ дѫ незъѫ оу҃чнга́шѫлѫ́й а҆че́лѫѧ. Шн҃ а҆ча́ста сѡфа́че дмнзъѫ демѫ́лте о҃рн кастъ педеѱа́скъ пре́чен҃кѫ҆ фи́рерѧ, шн҃ съ а҆́нбъ шн҃ а҆че́ѧ че съ́педеѱе́скѫ маи́ пѫцнн҃ѫ мѫ́нкъ, къ че́ѧ че́нѫсъ педеѱе́скѫ а҆́нчн баи́ дедѧ́ншї҃й къ себо́р мѫ́нчн҃ ѳ҆вѣ́чн.

лтъ́лъ и҃ръ вра̀ негъ́цѣторю шѝ а҃къ̀ лжѧгъ ел оу҃нѝ кѣцѣ́ла мѧ́кѫ, шѝ а҃тѧмъ пи҃нѝ ѧ҃ тѫлхарїѝ апро́апе дечета́те ѧ҃л оу҃чи́серъ. Шѝ бѣзѫ́ндь дѫ́нецъ стрѫмбѣта́тѣ шѝ фа́птеле ло́рѣ́ле фѣ́рделѣце дѣ́де гѫ́нд шѝ ѧ҃целе́чюне кѫ́нелѫ́ ка̀ сѣ̀ бѣдѣ́скъ, шѝ а҃ле́рг̀ъ дечїѝ кѣцѣ́лѫ ѧ҃чета́те ѧ҃нанѣ́тѣ оу҃нїѝ кѫ́рчюме, шѝ шезѫ́ндь а҃кола̀ деѣцѣ́л кѫ́мле́кѫ́ѣтъ, дѣ́чїѝ бенѝ шѝ оу҃нѫ́ ѧ҃нтрачѣ́ѧ чѣ оу҃чи́сѣ́ле прѐ до҃мнѫ́ѕѫ, шѝ бѣзѫ́ндѫ́ кѫ́неле ѧ҃лкѫ́носкѫ шѝ ѧ҃да́тъ ѧ҃л а҃пѫ́кѫ ѣ҃поалъ, шѝ тръгѫ́ндѫ́ ципа̀ ка оу҃нтѫ́рба́т. а҃ѫ́ста бѣзѫ́ндь кѫ́рчмарю́ шѝ а҃ци оа̀ мени соко́тиръ кѫ̀ нѫ́ла́тръ кѫ́неле ѧ҃дешъ́рть, пѣнѣ кѫ́нд принесъ́ъ пре о҃м шѝ пѫ́ндѫ́ла̀ ла̀ черчета́ре ма́ре, мѣ́ртѫ́рисн ѧ҃да́тъ то́т а҃дебъ́рѫ́, кѣ̀ ѣ҃ѫ шила́тѣ до́лѡ соцїѝ а҃м оу҃чѝ прѐ стѣпѫ́нѫ́ кѫ́нелѫ́, чѣ дебрѣ́ме чѣ дмнзе нѣ́ѫ вѣдѣ́ѧ҃ ѧ҃трачѣ́ста кнп҃ мннѫна́т оу҃ндесѣ́маѝ фѫ́ѫ́нѝ ѕ҃. Дѣ́чи сѣдѫ́серъ шѝ принесъ́ъ шѝ пречеа́ла́цн до́и, шїѝ а҃дѫ́сѣ́ръла жѫдекѣторю, шѝ повесть҃нд кѫ́ма҃ѫ́фѣкѫ́ѣ дмнзѣ́ѫ меныне бѣзѫ́ндь стрѫмбѣ́тѣ, шѝ пентрѫ а҃ча̀ ста а҃ѫ́тримн кѣцѣ́лѫ́ шѝ лаѫ́ принсь. А҃ѫ́зинд жѫдекѣторю́л шѝ тоцн кѫ̀ ѣ҃ѣ҃ѳа́рѣ а҃кола̀ сѣ̀мира́ръ шѝ слъ́бирѣ прѐ дмнзѣ́ѫ, кѣ̀ бѣдн прѐ тѫлхари ѧ҃трачѣста кнп҃. Шѝ фѣкѫ́нд жѫдекѣторю́л жѫдека́тѣ ѧ҃н сѫморѫ́рѣ кѫ̀ а҃ мъ́рѣ моа́рте, а҃декѣ ѧ҃н ѧ҃цѣпа́рѣ шїѝ пѫ́серъ ѧ҃тѫ́рг, сѣрїѝнд шѝ мнн҃ѫ́нѣ а҃ѫ́ста, кѫ́кѫ́рѣ а҃ѫ́ а҃рѣта́т дмнзѣ́ѫ а҃ча̀ фѣрѣделе́ѣце ма́ре кѫ́ сѣ̀зпедеѱа̀ сѣ̀ чен кѫ́ фире ра, пентрѫ кнѣ шѝ кѫ́нилор шѝ добитоачелор ле а҃стемиле де о҃м, а҃рѣ тнкѣлоса́ѫ́ о҃мѫ́ нѫ́и а҃стемиле де а҃лѝ о҃м, чѣ́ оу҃чи́дешѝ ва̀ сѣ̀ сѫ́нцелела́ѫ́. Шѝ а҃ѫ́ста дентра́лѝѣ нѫ́сѣ́фаче нѫ́маѝ дѫ́и юби́рѣ де а҃рѫ́нѣ, кара̀ а҃стерѣдъчи́на тѫ́тѫ́ро́рѣ рѣѫ́тѣцилор, шѝ сѫ̀вежде́м шѝ а҃стѣ́ѕи кѣ̀ маѝ мѫ́ци пентрѫ ба́нїѝ фа́кѫ́ оу҃чѝдериле, шѝ сѣ̀вѣде, кѣ̀ ма́рѣ шѝ оу҃ска́тѫ́ль пентрѫ а҃вѣрѣ сѫ́нт пли́не дѣ̀ тѫлхари, карїѝ дѣ̀ юби́рѣ ба́нилор фїи́нд о҃рѣ́ѕи нѫ́вѣд, ни́чи ле а҃стемиле дефїи́нца лор, чѣ̀ а҃пѫ́ста а́ре тѫлхарю́л кѫ́м а҃р оу҃чѝнде сѫ̀фїа́рѣ, а҃тѫ́ста шѝ прѐ фра́тесъ. Пентрѫ а҃ѫ́ста ѕи́чѣ а҃пе́стола́ѫ́, кѣ̀ юби́рѣ а҃рѫ́нѣтѫ́лѫ́и а҃стерѣдъчи́на тѫ́тѫ́ро́р рѣѫ́тѣцилор.

скѫ́лта́ци шѝ а҃лтъ повѣ́стѣ мнн҃ѫна́тѣ. А҃вѣ́мѣ чѣ вѣ́кѣ ера̀ оу҃нѫ́ дела а҃дѣнна, чѣ ѕи́чѧ ѧ҃лъ́ѫ́тѣ, прекара̀ сѫ̀нѫ́мѣ́ще скрнптѫ́ра Кнда́ра, сау ѱалтѣ́ре. Шѝ а҃тѫ́ста ѕи́чѧ дефрѫ́мо кѫ́тѣ шѝ хїа рѣлечѣ́ле некѫ́вѫ́нтѣтоаре кѫ́ноцѣ дѫ́лча́ца гла́сѫ́лѫ́и лѫ́и. А҃чѣ ста сѣ̀ а҃фла̀ ѧ҃тро четѣ́те стреи́нѣ, шѝ врѫ́ндь сѣмѣ́рг̀ъ ла лѣ́кѫ́ла́ѫ́ а҃дѣнна, ѧ҃тръ ѧ҃тро кора́бїе, а҃вѫ́ндь а҃вѫ́цїа лѫ́и ѧ҃тро ла́дѣ. Ма́рѣ кор҃ъ бїа́рїѝ кѫ́носкѫ́ндь кѣ̀ а҃ре чева̀ стрѫ́нсоаре, фѣкѫ́рѣ сфа́т сѣ̀ оу҃чи́нѣ. Ма́рѣ ел кѫ́носкѫ́ндь сфа́тѫ́ла́ѫ́ чѣ́ рѣ́ѫ, шѝ неа́вѫ́ндь соцїе́ ни́чи а҃ѫ́ѫ́тѣ́рю, дебрѣ́ мечѐ ера̀ сни҃гѫ́р нѫ́маѝ чѣ̀ фѣ́чѣ рѫ́гѣ кѫ̀ тоа́тѣ нни҃ма, шѝ сѣрѫ́га лѫ́и дѫ҃мнезѣ́ѫ вседи́тѣ а҃ѫ́ѫ́те. Дѣ́чїѝ лѫ́ѫ́ндь лѣ́ѫ́та ѕи́се дежа́ле кѣ́чи ѧ҃шкѫ́носкѫ̀ моа

тѣ лꙋй. Ѧтꙋнчѣ дмнзеꙋ фїиндꙋй милъ деел трнмиседой делфинн марѣ
дѣка лꙋзиръ гласꙋл лꙋй, шн сѣапропїаръ лжнгъ кораѣе (кѣ зикꙋ философїй
кѣ ачецин пецин сжнт юбитори ла ѡамени, адекѣ ай юбескꙋ пре ѡамени,
шн зикꙋ кѣ дѣр афла шнврꙋн морть ал скот афарълаоускат). Гарть ед
кабъзꙋ делфинїй въри амаре, шнл лꙋаръ хїартъле ачѣлѣ цїиндꙋл шнкꙋ алъꙋ
та амжнилелꙋй шнл скоасеръ алманꙋл адинней, оусндеера шналлекортъѣїн
легатте, шнбъзꙋръ шнкортбїарїй минꙋнѣ кꙋм лꙋ ско шнлꙋ арꙋникат ла
пъмжнт оускат, шналергаръ сълбазъ, гарть ел мꙋлцимн ѣттью лꙋй ѣꙋ
незъꙋ карелеалнзбъвн, дꙋпъ ачѣа лꙋѡ алъꙋта, шнзникндь дежале
плянцѣ, шнплянсеръ шначеа дѣкалбъзърѣ, шнлѣтребаръ чеѡмецин шн
кꙋм тѣꙋ адꙋ делфинїй терꙋгѣм сънеспꙋн. Шндѣкакоунтенн алъꙋта шн
лакрѣмилѣ, ѣчепꙋ аповестин кꙋм аꙋпъцинт, шнакола повестиндь натъ ѡ
сн шнкорабїа ачѣа ѣкарѣ ера тжлхарїй карїй бра сѣл оучигъ шїй соприсе а
вꙋцїалꙋй. Дечи алергаръ ѡаменїй шнадꙋсеръ ой дела жꙋдекъ торнл лоикꙋлꙋ
шїй принсеръ шїй дꙋсерълажꙋдекатъ, шнчерчетжндусе повѣѣтѣѣлѣ ѣтолрсеръ
авꙋцїа, шнпреекѣлѣ ѡмержрѣ. Ведецин карѣчемоарте фтыкꙋ юбирѣ деацинт?
Датꙋл карѣ (ам афлат скрѣ ѣкърцилемѣле) кꙋм кѣмерѣѣ ѣтрꙋн лоикъ
шнбъзꙋ оун кап де ом морть, шнну фꙋ милъ дефїинца лꙋй ничи алыкрѣ
мъ, челѡ опїатрь шнарꙋникъ асꙋпря капꙋлꙋй челꙋй оускат. Шнсърн
капꙋл шнлсорбн преачелнемилостнбом. Шнастлаоꙋꙋфъкꙋт дмнзъꙋ
кастъбем смерѣнїе шнстънефїе милъ лефїинца полстрѣгарънꙋ сѣ ѡ сѡкърѣ
шнсъ сѡмъскърѣм шнсъ сѡбашскърѣм ѣтре оун морть.

Ескꙋлтацинѣрѣ шналтачꙋ фтыкꙋт ѣтрꙋтот бꙋнꙋл дмнзеꙋ, ера
оун прѣсот каре абѣ оун прїатей шнел ѣ нѣдьждꙋй ѣприетешꙋгꙋл
чеабѣ кѣрѣ прѣсот, шнавждь ѣпꙋнгя лꙋй чинчи сꙋте дегавени,
ма дапопѣ прїатенꙋлꙋй стыцїе пынъвакени денпълвторга лꙋй,
шнашаꙋпꙋрче. Гарѣ прѣсотꙋл лꙋфдꙋй съпѣ ѣсфнтꙋл ѣѡл
тарю шїй ѣгропъ, гарѣ дꙋпъкжтъва брѣме кени омꙋл, шнш черѣ дела
прѣсотꙋл бакїй чемꙋ дат. Гарѣ ел пъгжнꙋл фїиндꙋ сърбит дежбирѣ ар
цинтꙋлꙋй ꙋ оучи пре прїатенꙋл лꙋй, шнскоцждь галбенїй ѣгропъ пре
морꙋ акола ѣлъꙋнтрꙋл сфнтꙋлꙋй сѡлтарюлꙋ. Гарѣ дмнзеꙋ бъждь
ачѣ фърълѣце алꙋй жꙋнгаре, чефаче? ѣдатъ ѣлѣ бъдѣще ѣтрачестиа кн
ѣбѣ прѣсотꙋл дой копиѣ ѣкъ мичи шъ брꙋдїй, шнжꙋкънꙋдусе ен ѣкасалор,
ꙋ жꙋнгат оун копил пре алтꙋл, шнмꙋмалор дѣкабъзꙋ лѡ ꙋнѣнꙋ
шнлобн шнпре челалть копил шнꙋчисе, алергъ шнпопа ачела събазъ,
шнбъзꙋ амждой копиїй морци шнлꙋдь шнел ꙋнлемнꙋ локѣще пре
прѣсотѣса шнсѡꙋчинде. Шндѣкабъзꙋ ачѣле трей морци ѣчепꙋ астрига
шналергарѣ вечнїй, шнатꙋчѣ неабждь ꙋнде съ сбапе демжнилꙋ
дмнзеꙋ, къзꙋ ѣканѣ ѡаменилор шнсъмртꙋрнсн шнзисе. Ею ам

ѳтыкꙋт

фкуѣ ачѣсте мо́рци . кѫ амфкуѣ ма́ре пъка́ѣ шѝ ам оу̑чи пе прїа́те
нѫ́ мїе́ѫ шѝ кениці деведе́ци оу̑нделам а̂гропа́ѣ , шѝ мерг҃дь кѫ о̑а́менїй ,
съпѣ̀ шна́ ско́асе ден с҃о̑лта́рюл бесѣречїй . Шѝ кѫз҃нд҃ь о̑а́менїй ачѣ фъ
рѣ делѣце че а̂ѫ фкуѣ престо́ѫл слѫжито́рюл десфѝте , съ спъмжнта́рѣ
кѫ̀ кѫтре́мѫ́р , шѝ е́л тнисъло́сѫ́л зи́се . Дебрѣ́ме че дмнзе́ѫ маѫ бъди́ѣ
нѫ́бъфїе ми́лѣ демине , нѫмай че́мъ дѫчеци лажѫдекъто́рю съмдѣ рѣспѫ́н
сѫ́ , шѝ а̂ша̀ лаѫдѫ лажѫдекъто́рю спѫ́ндѫ минѫнѣ че а̂ѫ а̂рѣта́ѣ дмнзе́ ,
кѫ́м сѫ с҃оморжѣ́ е́н а̂ндее́й , шѝ мнржндусе жѫдекъто́рюл порѫ́нчи шїй
тъта́рѣ капѫ́л , шїйлу с҃ шѝ а̂вѫцїа лѫ́й то́ѣѣ , шѝ а̂ѫ скри шѝ минѫнѣ
шѝ а̂вескѫпъра́рѣ ка́рѣ с҃а́ѫ фкуѣ дмнзе́ѫ , шѝ съ а̂́фалѣ шѝ пъ́нѣ а̂́стьз҃
петрѫ фолосѫ а̂тикъло́шилор о̑а́меннлѫ . Ведеци мѣ́рѣ шѝ спѫ́рка́та нѫбире де
а̂рцинѣ чемо́рци а̂ѫ фкуѣ . Пе́нтрѫ а̂часта въро́ѫ пре́ вои , мъкарѣ кѫ
лѫ́гъри мъкарѣ мирѣни , съвѣ ферици кѫ пѫ́леци деа̂чѣ рѣ нѫбире де а̂рцинѣ ,
шѝ съ а̂вѣцаци шѝ съцине́ци кѫвжнтѫ́л а̂постолѫлѫй чези́че , а̂ве́ци де
мжнка́ре шѝ де а̂копери́ре , а̂жѫнцевѣ съвзцине́ци кѫа̂чѣ́стѣ , кѣче́ѫ чекор
съ а̂богѣцѣ́скѣ , кѫдь а̂кѫ́рселе дїа́волѫлѫй . Пе́нтрѫ а̂часта съкаде съ
нѣ́ѫ нѫ́май дестѫла́рѣ , а̂дѣкѣ а̂тжта нѫ́ма̂ кѫ́ѣ не а̂жѫ́нце съне́ѣрѣче
вїа́ца но́астрѣ , бе́ри ба́ни , бе́ри пжи́не , бе́ри ви́н , бери а́лѣ чева́ че а̂рфи
пентрѫ кашѝ де грижиле чѣ́ле мѫ́ѣте съне мжнтѫ́ни , шѝ а̂пъртъцнїй черю
лѫй съне а̂вредничи́ѫ прѝн петрѣ́черѣ шѝ вїецѫ́рѣ но́аѣрѣ чѣ плъкѫ́ѣѣ лѫ
дмнзе́ѫ ка́рѣ фїе то́ци но́й със҃ добжди́ѫ кѫда́рѣ́ шѝ кѫмила до́мнѫлѫй
но́стрѫ с҃ѣ х҃с , а̂мѣ́рѫжѣ̀ сла́ва шѝ пѫ́тѣрѣ а̂вѣчи а̂мнѝ .

А чѣ́стѫ́ш Дїѣзнѣ́е е̂рмони́х а̂вѣцътѫ́р .

Кѫжнд҃ь сѫ
сѫ́нѣ домнѫ́л но́стрѫ і҃с х҃с , а̂чѣ́рюри . А̂ѫ а̂вѣцаѣ̀ прѐ оу̑чинничїй лѫ́й
шѝ а̂по́столїй зикжнд҃ь . Мѣ́рцец а̂лѫ́ме шѝ боѣезаци о̑а́менїй , а̂нѫмеле
та́тълѫй шѝ а̂лфїлѫй шѝ а̂л сфѝтѫлх҃ дх҃ѣ , а̂трей а̂фѫндъ́рѣ , шѝ дѣка
а̂нѣ́ци боѣеза̀ съй а̂вѣцаци съ пъзѣ́скѣ кѫѣе а̂вѣцътѫ́ри бам а̂вѣцаѣ̀
а̂лѫ́ме , шѝ кѫци вор пъзѝ а̂чѣ́лѣ кѫѣе бам а̂вѣцаѣ̀ , во́рмѣ́рце а̂ра́ю ,
съсѣ вѫкѫ́рѣ шѝ съсѣ веселѣ́скѣ а̂кѣ́чи , шѝ дѣчїа мо́а́рѣе съ нѫмай ба́зѣ
ка́рѣ нѣ́чи а̂лѣ́ѣ скжрѣ́ѣ . Шѝ ка́рѣ кѫци нѫво́рѣ пъзѝ а̂чѣ́лѣ чевам а̂вѣ
цаѣ̀ , во́рмѣ́рце а̂мѫ́нка чѣ кѣ́чиніскѣ съсѣ мѫ́нчаскѣ а̂кѣ́чи , кѫ дїа́волїй ,
кѣчи кѣ а̂ѫ нѣбиѣ̀ фа́птеле дїа́волѫлѫй . шѝ ка́реле сжнѣ́ѣ а̂чѣ́лѣ че а̂ѫ а̂вѣцаѣ̀

домнулъ ? Аскултаци ши въ двъцаци. Двъцатаў благословиціло крещинн
ачъстъ. Стънъ кървъщи стънъ прекървъщи, стънъ оучнзи стънъ фъри,
стънъ нъпъстуещи, стънъ забистуещи стънъ ăи добжндъ. стънъ фачи
фармече, стнуте двъщи, кънпе бецие сънумъщие кървиле мареле павел, ши
стъще претапъл тъу ши пре мъма та, ши юстъще ши тот съфлетъл
ăом ботезат, кътоци крещинъй несжнте фраци ден сфнтъл боте. Ăр
десъва дтжмпла пъкат дела бръжмашъл ностръ дїаболъл, ăтунчъ але
гаци ла дховническъ бостръ пърінте, съвъ исповедуници ши съ лъаци ер
таре, ши ăтунчъ ши дтръ тот бунъл дмнзе ва ерта пъкатъ. Ăр
денъвеци връ съ въ покъници нъсъ ăрътъ пъкателе фъръ исповеданіе, ши
фъръ декжт поци съ фачи милостеніе ла страчи. Прін ăчъсте доаъ съ
ăртъ пъкателе ăменилор, ши дека въ исповедуници съвъ пъзници стънъ къ
деци ăръ дтрачълъш ръъстъци. Аъ съ фаче оун пъкат ла крещинн,
шнл цин оунїй длок дебине, адекъ факу фармечи връжтъскъ, ши лъгъ
лъпїй, ши фак ădваре, кареле ленъмъще мареле василїе, ши ла алте съ
бояръ дкинаре дебоци, петръ ачъа дниканоннсескъ таре, де аесте прес
съ фіе лепъдат, ăр де аесте мирин съ фіе ăфърнсит, ши съл опръ
скъ ши де причщеніе мълци ани. Тоате съпъртърнле съ фак ден пъкате,
ши ачаста опъвъцаци деъ аесте боа съкъ епъсници. Кънчи кжде фачец
двъцътърнле лъй дмнзеу, ши де ръъстъцнле доучигашъй де опамінн а
дїаволълъй въ лепъдаци, ăтунчъ въпричещуници кър, ши въ фаче сфнта
къменекътърь дтрупърнле боастре лъминъ ши віаць, ши спъътате,
ши паче, ши сфнцире. Ăр де беци въ съвъ къменекаци невръдници, съ
фаче сфнта къменекътърь дтръ вой фок ărжндъ, ши декол боале,
съпърърн, лиуе, стърчій, ши май апой моарте. Дечи ашъ въ двъц
съ ălергаци ла бесърек нунумай дъминека, че ши дтоалe стърътърнае съ
нъ лнуци. Ши въ двъц ши пре вой пресъци стънъ лъаци дăрури каст къ
менекаци крещинїй, ничи бани ничи съсо, ничи ă въ чека, тăинеле нъсъ
въдъ, къдевалъ вре оун пресът чеа пентръ сфнта пречещеніе, съ фаче каши
Іуда. Дечи пентръ ачаста съвъ сокотници, ăжунгъвъ босо нуман плата
антъргній, ши ăпомънеле, ши пречеля чеа съвъ къминече въ ачерчъци съ
фіе исповедуит, ăр денъвафи исповедуит сънъл къменекаци, къчи ши
вой мърецн дмунъ ши ел. Пентръ ачаста мърог сокотницъ, дерът
меч дека нъвецн аскултă къвинтеле мале. Нъ ех чевой беци аъ адăрт
ръспънсъ ла дмнзе, днанть дфрикошатей жъдекъци, къръа непъкъде тоатъ
слава чинстъ ши дкнъчюнъ дпреунъ къ фъръ де дчепътъл ăл лъй пърн
те, ши къ сфнтъл ши бунъл ши девіаць фъкъторюл ăл лъй дх
ăкъм ши пъръть ши двъчій бъчилор ămin.

Къвкп

www.stavropoleos.ro

КУВЪНТ ПЕНТРУ ВРЕДНИЧІЙ ШИ НЕВРЕДНИЧІЙ ПРЕѠЧИ
А СФНТУЛУЙ ШИ ЦЕЛЕПТУЛУЙ МАЗНМ.

ШИ АРЕ ШИАЛ ЛАТОР СФНЦИ. КЪТЕВА КАПЕТЕ.

ЗАДЕСЕ ПРЕСТУЛУЙ СЪФІЕ СФНТЬ ШИ КУ СУФЛЕТУЛ ШИ КЪ ТРУПУЛ. СЪФІЕ СТЪЖАПЬ ДЕФОКУ СЪЛУМИНЦЕ БЕСЕРЕКА, АДЕКЪ НЪРОДУЛ ЛУЙ ДМНЗЪУ, ШИ СЪФІЕ МАЙКУРАТ ДЕКЪТ РАЗЕЛЕ СОАРЕЛУЙ, КЪ СЪНУЛАСЕ ПУСТІЮ ДХУЛ ЧЕЛ СФНТЬ. ПРЕСЦІА СЪФАЧЕ ПРЕ ПЪМЪНТЬ ШИ АРЕ ОРЪНДУЛАЛ АЦЕТЕЛОР ЧЕЛОР ЧЕРЕЦІН. ПЕНТРУ КЪ НУОМ, НИЧИ ЦЕРНИЧИ АЛТЬ ПУТЕРЕ ЧЕВА ЗИДИТЬ ПОАТЕ СЪСОФАКЪ, ЧЕ СЪНГУРЬ ПРЪ СФНТУЛЬ ДХЪ ПРЕ ЛУТУРГІА АЧАСТА ОСЪВЪРШАЩЕ, ШИ ПРЕСТУЛ ФАЧЕ СЛУЖБА ЦЕРНІОР. ПЕНТРУ АЧАСТА ШИ ЧЕЛ ПРЕСЦИТ СЪКАДЕ СЪПУЕ ЦМИНТЕ ЛУЙ КЪНДЬ ФА ЛЕЛУТУРГІЕ, КУМ КЪ СТЪ КУ ЦЕРІЙ ЦЕРЮ ЦНАИНТЕ ЛУЙ ДМНЗЪУ, ДЕЧИ СЪ КАДЕ СЪФІЕ КУРЪЦА КА ШИ ЦЕРІЙ. ДУНУЩИЦЯ КЪ НАРПУТЕ НИЧИ ОДАТЬ СУФЛЕТ ОМЕНЕСКЬ СЪРАБДЕ ФОКУЛ АЧЕЛА АЛ ЖЪРТВЕЙ, ДЕНАРЇ ФОСТУ МУЛТЬ АЖУТО РИЛ ЛУЙ ДМНЗЪУ! КЪЧИ КЪ ДЕВА КУНОЩЕ НЕЩИНЕ ПРЕОМ КАРЕ АСТЕ ЦКЪ ЦВЛИНТ КУ ТРУП ШИ КУ СЪНЦЕ, ЦЧЕКИЦ ПОАТЕ СЪСЪАПРОПІЕ ДЕФЕРНИЧИТЯ ШИ ПРЪКУРАТА АЧЕА ФІНЦЬ, АТУНЧЬ БАБЕДА БИНЕ АКЪТЬ ЧИНСТЕ АУ ЦКРЕДНИ ЦИ ПРЕ ПРЕСЦИ ДАРУЛ ДХУЛУЙ СФНТЬ. ПЕНТРУ КЪ ПРЕСЦІЕЙ ШИ СЪНГУРИ СФЦІЙ ШИ [illegible] ТОРІЙ ДЕ ДМНЗЪУ ПЪРИНЦИНЕЛУ КУЧЕРИТ КЪ ОУНІЙ ЦНАЛТЕ ШИ ЧЕРЕСКЬ ШИ ДУМНЕЗЕЙСКЬ, ШИ КЪ НЕВОЕ СЪКАДЕ ШИ СЪКУКИНЕ НУМАЙ СФНЦИЛОР СЪЦАНЬЪ. ДЕЧИ ПЕНТРУ АЧАСТА КАРЕ ПРЕСТ НУ АСТЕ СФНТЬ СЪФУГЬ ДЕПАТЕ ДЕЛУТУРГІЕ СЪНУ АРЪ ШИ ТРУПЪЦЕ ШИ СУФЛЕТЪЦЕ. АТЯТА АСТЕ МАЙ ЦНАТЬ ПРЕСЦІА ДЕКЪТ ЦПЪРЪЦІА, КЪТЬ ОСЕБИРЕ АСТЕ ЦТРЕ СУФЛЕТ ШИ ЦРЕТРУП. ПРЕСЦІЙ АЧЕА КАРІЙ БОР СЪМЪРГЬ СЪЛУЖАСКЬ ЦФРИКОШАТА ЛУ ТРГІЕ, СЪКАДЕ СЪШ КУРЪЦАСКЬ ШИ НЪЛУЧИРИЛЕ ЧЕЛЕ МНЧИ АЛЕ СУФЛЕТУЛУЙ, ШИ ПРКЪТ ЛЕ АСТЕ ПУТЕРЬ СЪ ЦТРЕ, ДУПЬ ОУРМАРЬ СЕРАФИМИЛОР ШИ АХЕРУВИ МЛОР. КЪЧИ СЪНТ ОУНІЙ ДЕЙ ПРЕСЦИ КАРІЙ НИЧИ КЪЛУКРУЛ НИЧИ КУ КУВЪНТУЛ НИЧИ КУ МИНТЬ БІЕЦУЕСКУ ДУПЬ ДУМНЕЗЕЩИЛЕ КАНОАНЕ, ЧЕ КУ ПРИЧИНА ЮНІЙ ДЕМЪРИРЕ ШИ ДЕЧИНСТЕ, АДЕКЪ САУ ФЪКУТ ПРЕСЦИ КАСЪЙ ЧИНСТЕСКЬ ШИ СЪ АНЬ ДНРЕГЪТОРГІЕ, ПЕНТРУ АЧАСТА НИЧИ ПРЕ ЕН НИЧИ ПРЕ АЛЦІЙ НУПОТЬ СЪСЪПЪЕАСКЬ. АЛЦІЙ МАРЪШ ФІННДЬ ТРЖНДАВИ ШИ НЕЛУКРЪТЕРИ, ШИ НУПОТЕВШ КИБЕРНИСАСКЬ НИЧИ ВІАЦА АОР, САУ ФЪКУТ ПРЕСЦИ. СЖНТ МАРШ ШИ АЛЦІЙ КАРІЙ НУЩІЙ ПЪКАТУЛ СЛУЖБЕЙ АЧЕЩІЙ БЕСЕРЕЧИ, НИЧИ ПУН ЦГЖНДЬ МЕРИМЬ ВРЕДНИЧЕЙ, ЧЕ АУ ЦТРАТ ЛА ЖЪРТВЕНИКЬ, ПРЕКУМ САУ НЕМЕРИТ НЕКЪРТУЛАРИ НЕЦКЪЦАЦИ, ШИ НЕКУНОСКЖНДЬ ОТАЙНЬ ЦФРИКОШАТЬ КА АЧАСТА, ШИ ЗИКУ КЪ ПРЕСЦІА АСТЕ ЦДРЪЗНИРЕ. АЛЦІЙ МАРШ АХФОСТУКУ ФАПТЕ БУНЕ ШИ ЦІПО РИ ДЕ ПОАТЕ ПОФТЕЛЕ, ШИ САУ ЦНЪЛЦАТ ЦСФНЦІЕ, ШИ ЦКРЕДНИЧИНДУСЕ КУ СТЕ

пена пресѫцѣй, аѫ ѫдрѣгнит фоарте ла ачаст҃ѣ ѫбреднич҃е челиса ѫдат, ши
аша фѫржндѫсе ши амѣциндѫсе, сѫ ленебнит деспре фапта лор ча бѫнѣ, ша
кѣзут ѫпофте ши ѫсѫрѣбри, шаѫ мерс ѫмѫнкѣ. Алцїй прин смерѣнїе ш҃
прин кѫрат҃ алор кѫноцинц҃ слѫжеско ла жрѣтвѫнкѣ, шиш ащѣпт҃ пла
та дела дмнѫл. Ѣр҃ѣ чела ченѫе брѣднкѣ ши кжнт҃ лутѫргїе ѫсте ал
донаѣ їѫда, ши манмѫлт҃ себа мѫнчи декѫт вжнѣторюл їѫда. Кѣ пе
Дадань ши пе Авнр҃онь сѣ деспкѣ пѣмжнтѫл шїй ѫгиц҃ девїй, нѫмай пен
трѫ кѣчи ѫдрѣгнир҃ сѣ тѣмжѫе ѫбесѣрека дмнѫлѫй нефїиндь брѣдничи.
Дарѣ кжт҃ бѣпаре чела чѣ калѣ трѫпѫл ши сжнцелемжнтѫкторюлѫй Хс҃ ѣ
чела адевърат҃ кѫ мај рѧ педѣш҃ ши мѫнкѣ себа мѫнчи.
Прѣсфтѫл чѣл бѫн адевърат҃ требѫе сѣфїе благочестивѣ, кѫрат҃, ѫвѣц҃
торю, смѣрн, сѫнѫфїебецивѣ, сѣшцїе лимба лѫ҃, сѫнѫпоарте мѣнїе, нич
сѣфїе ювторю дѣ ѫрцинт҃ь, чѣ милостивѣ, ши дѣнтоате сѣфїе прїимторю
дѣстрѣйни, кѫ тоци мнчи ши мај сѣфїе дрѣгѣсто ши ѫпаче, сѫнѫл доб҃н
де дела чѣл чѣй ѫпрѫмѫт҃ѣ, сѫнѫбластеме нич сѣ ѫфѫрисаскѣ прѣ нимен҃ѣ,
нич сѣ сфаскѣ негѫцѣторю касѣнѫгрѣнаскѣ минчюни, Осѫнднр҃ѣ сѫнѫ прїн
мѣскѣ, сѫнѫглѫмѣскѣ сѣфакѣ прѣ алцїй сѫрѫѣ, сѫнѫгрѣнаскѣ кѫбинте
дешарте, чѣ сѣворбѣскѣ чѣл҃ѣ чѣ спре фолосѫл челор чѣ ѧскѫлт҃ѣ, ши чѣл҃ѣ
чѣ ворбѣще сѣфїе дей сфнт҃а сѣрипт҃ѫрѣ, сѫнѫфїе лакомла бѫкат҃е, ши ювт҃о
рюла десфѣтѣри, кѧ сѫнѫсѫрбѣскѣ прѣ Дх҃ѫл сфнт҃ѣ, сѣнѫрѣпѫнѫѣ кѫ мѣ
нїе ши кѫ оурѫцїе, чѣ кѫ смерѣнїе спре тоци, сѫнѫсѣтрѫфѣ[illegible]
сѣмозавнр҃ѣскѣ прокопѫла ѫлтѫ, пречела чела ѫ[illegible]
тоат҃ѣ нним лѫй, ши ѫнлнт҃ѣ тѫтѫрор манн[illegible]
черчет҃ѣе кѫ блжнд҃ѣце печей пѣкѣтоши, ши кѫфрика лѫй дмнѫѣ сѣй о
рженѣскѣ, нич сѣкаде сѣ ѫѣтѣржте причинева нич богат҃ нич сѣрак҃ѫ.
Ч҃ѣст҃ѣ тоате кжт҃ е ѫмѫн ѫсте даторю прѣсфтѫл сѫарѣпѣзѧскѣ кѫ мѫлт҃ѣ
воинц҃ ши сокот҃ѣл, кѧ ши прѣ алцїй кѫ ѫдрѣгнире ши кѫ нинаѣ кѫрат҃ѣ
ѫвѣце. Ѣр҃ѣ денѣва пѫрта грикѣ деач҃ѣст҃ѣ челѫгничем ши нѫлева пѣцѫ бие
кѣтрѣ фолосѫл челора чесѣ ѫвац҃ѣ деджнсѫл, нспкаде сѣй спжнѫѫрела гжт҃ѫ
лѫй Опїатрѣ демоарѣ сѫл арѫнче ѫмаре, пентрѫ кѣчи ѫ кѣлкат҃ ши нѫ гр
жит҃ десѫ ѫбѣц҃ѣтѫрѣ кѧ ачаста.

Ла Шарелѫй Василїе.

Ѣиче марелє Василїе кѣ прѣсфтѫл кѫарелє ва кѫрѣ дева ѫвїе ши морцѫ, ш
мѫлт҃ѣ сѫнѫ ѫдрѣгнѣскѣ сѣфакѣ Лутѫргїе, кѣ поатє кѫ Остенѣ
лѣ мѫлт҃ѣ сѣсѣфакѣ сфнт҃ѣ ши чюдоткорец, Ѣр҃ѣ прѣсфт҃нѫ, пентрѫ
кѣ нѫє пѫтинц҃ѣ некѫратѫл сѣжѫртвѣскѣ ши сѣ ѫпарц҃ѣ прѣ Мїелѫл
лѫй дмнѫѣ, Оѫнде нич сингѫри ѫцерїй нѫкѫтѣѫѣ сѣ сѣ пѣѣче ши сѣ
ваз҃ѣ тѣнѣ кѧ ачаста, чѣ нѫмай чѣ стаѫ кѫ фрикѣ ши кѫ кѫтремѫр.

Ѧлтѣ

Дѧ̀тъ повѣ́сте ка́рѣ сѫ́фъкѹ̀т ѯ̂ гі́леле а̂ле ма́релѹй Васи́лїе.

Сра̀ оу̃й пре́сѡп сѡ́рекаре ѯ̂ е̂па́рхїѧ а̂ма́релѹй Васи́лїе, кѹра́т шѝ де пръ́бъ. Ца́рь пра̀ фикалѣ́нѹл дїа́волѹл ка́ре ѕавистѹ́ѧ̀ще пѹ́рѹрѣ прѐ ро́бїй лѹ́й дмн҃ъ̀ѹ. Ч҆е́фаче: Е́рл ѯ̂трачѣ́ѧврѣме а̂про́апе дека́ся по́пей сѡ́мѹ́ре пра̀ кѹ́рвъ, шѝ то́т кѹто́тѹл да́тъ ѯ̂дра́гостъ пръ̀ кѹ́рвїей, шѝ че́фаче: О̂ ѯ̂демнѣ̀ дїа́волѹл спрѐ дра́госте, кѹм сѣфа́къ ѯ̂пребѹна́ре ра̀ кѹро́бѹл лѹ́й дмн҃ъ̀ѹ кѹ пре́сѡтѹл а̂че́ла, шѝ мѹ́лтъ врѣме ѯ̂л сѫ́пъра̀ прѐ е́л, ца́рь пре́сѡтѹл дѣка сѡ́къѕѹ̀ дето́т вирѹ́нтъ дѐ дїа́волѹл, шѝ темѧ́ндѹсе дѐ дмн҃ъ̀ѹ нѹ́вру ни́чи о̂да́тъ сѣворѣ́ѣскъ кѹ̀ѧ. Ца́рь неѹбито́рюл дѐ би́не дїа́волѹл дѣка бъ̀ѕѹ̀ рѣ́ѣда́рѣ пре́сѡтѹлѹй, че́фъкѹ ? Дѧ́жѹнсе сърѣ̀ѕѣтоа́рѣ на̀ѧшерїй лѹ́й хе, шѝ кемѧ́ндѹл оу̃й крещи́нь лама́са лѹ́й сѣл о̂спетѣ́ѕе бъ̀ѹ пре́сѡтѹлѹ́ви мѹ́лтъ, кѧ̀т сѣ ѯ̂бъ̀тъ фоа́рте. Шѝ дѣка трѣкѹ̀ мѹ́лтъ ноа́пте сѣскѹлъ̀ пре́сѡтѹл шѝ сѣдѹсе ла̀ ка́са лѹ́й, шѝ дѣка а̂ѧжѹ́нсе бъ̀тѹ̀ ѯ̂оу̃ш҃ъ шѝ нѹ̀ лѹ́ѕѝ ни́ме, кѣ́чи кѣ пребѹ́тѣсалѹй сѣ ѯ̂тѧмпла́се а̂тѹ́нчѣ дѐ дорми́ѧ̀ гре́ѹ, ца́рь мѹ́ѧрѣ а̂чѣ́ѧ викалѣ́на шѝ пра̀ кѹ́рва кѹ́м ѯ̂ла́лѹѕѝ прѐ е́л сѣ̀ѕѹкѹрѣ̀ фоа́рте. ца́рь пре́сѡтѹл фїи́ндь фоа́рте бѣ́тѹ̀ кѣ̀ѕ ѯ̂нанѣ́тѣ оу̃ш҃ѣ́й ка́сїй лѹ́й шѝ а̂дорми́. а̂тѹ́нчѣ викалѣ́на а̂чѣ́ѧ мѹ́ѧре вени́ш сѣкѹлкѣ̀ а̂про́апе дѐ е́л, ца́рь е́л демѹ́лтъ беце́ ѯ̂ипъръ̀ кѣ̀ а̂ѕтепребѹ́тѣсалѹй шѝ фѣкѹ̀ (ба́й де е́л) фа́птѧ а̂чѣ́ра̀ а̂пѣка́тѹлѹй. ца́рь дѹпѣ̀ а̂чѣ́ѧ оу̃нтъ а̂че́стъ пѣка́т мѧ́ре, шѝ дѣка трекѹ́рѣ кѫтекѧзи́ле мѣ́рсе сѣфа́кѣ̀ литѹ́ргїе. шѝ а̂коло̀ оу̃нде фъ̀чѣ литѹ́ргїе ѯ̂ сѫлта́рю (сѡ̀ минѹ́не ма́ре) ѯ̂л
[illegible] ка прѐ оу̃й а̂ра́п не́грѹ кѣ̀чи манѝте кѫнд фъ̀чѣ
[illegible] дмн҃ъ̀ѹ кѫ̀ сѡа́реле. Дечи пребѹ́тѣсалѹй дѣка бъ̀ѕѹ̀ тѫ̀нъ ка
жнцере, Ба́й демѝне чам пѣцѝт тикъло́аса демѝне? Ч҆и
рѣ́а́тѹл мїе́ѹ, шѝ нѹ̀ ѧ̂степриїмѝт ѯ̂трѹ дѹмнезеѝска
ѹ̀ пѫнъ сѣвѫршѝ дѹмнезеѝска литѹ́ргїе, шѝ дѣка сѣ
лор, ѕи́се кѣтръ е́л кѹ ла́кръмѝ. Ба́й дѣтѝне ба́й,
кѹ́м ѧ̂н ѧ̂жѹнсь а̂кѹ́м, ба́й шѝ демѝне. кѣ ѯ̂
тѣй фѣкѹ̀т дїа́вол? Шѝ ѕи́се пре́сѡтѹл. Че
пѣкѹ́ноѱи камфо́стѹ ѯ̂цер, шѝ а̂кѹ́м мам фѣкѹ̀т
бъ̀ѕа, кѫ́нд слѹжѝ́й литѹ́ргїе маѝнаѝнѣ а̂ба̀
ѣ́ацатѧ̀ ка сѡа́реле, ца́рь а̂кѹ́м фѣ́чѣй литѹ́ргїе
ь. Ѧ̂тѹ́нчѣ пре́сѡтѹл кѹ некое гѫнд шѝш
фѣкѹ̀т пѣка́тѹл, дебрѣ̀ ме чѐ а̂чѧ̀ мѹ́ѧрѣ ѯ̂
Ѧ̂тѹ́нчѣ пре́сѡтѹл ѯ̂ш҃ ахѡ̀ пребѹ́тѣсалѹй шѝ
неповедѹ́нръ. ца́рь сфѝнтѹ́ѧ вр҃ѫнд сѣй мѫ́нѝ
нче ѣ́кѹ, шѝ сѣфѝѧ кѫ̀тѣ ѡ̂мїе де метѧ́
ѣ́нѝ, пѣсѧци фе́цїй мїе́й шѝ дѣка себе ѯ̂
ѣрѣ сѣфа́чи литѹ́ргїе, шѝ дѣка вени́ а̂нѹ̀
мѣ́рсе

...ѡтꙋл кꙋ соцꙋл лꙋй лꙋ мареле василїе ꙗ шй сфнтꙋл ꙗ
...нте бꙋй шй даскал ꙗй ꙗвъцъ пре ен шїй рꙋгъ мꙋлть съманф
ачелаш канонь ꙗкъ оуй нань ꙗ шй ен ѥръ прїнмирь кꙋ бꙋкꙋрїе кꙋвжнд
тꙋлꙋй шй сѣдꙋсерь ◦ шй дѣка съплинй шй ачела ань ѥръ венирь л
шнел кꙋ бꙋкꙋрїе ꙗй прїнмй ꙗ шй кꙋ мꙋлте ꙗвъцъ тꙋри шй мжнгжер
гъ съман факъ шй алть ань ◦ Ѥръ дѣка съвжрширь шй ачела ань ш
кꙋрь трей ани ꙗ ѥръ венирь лꙋ сфнтꙋл ꙗ шй съ ꙗптжмпласе ꙗпрачѣ ꙁй д
ей оуѯкрещйй апроапе дѐ Митрополїе ꙗ шй фꙋсѣсе болрю маре ачела ꙗ шй
рь шй пѐ мареле Василїе кꙋ клирничїй лꙋй тоцй ◦ ѥръ сфнтꙋл кемѣ шй пре
прѣсѫт ꙗ карелеоарекжндь нꙋера врѣднись ꙗ шїй ꙁисе ꙗ мѣрцй шй тꙋ фр
шиц ꙗ петрахнлꙋл тъꙋ шй вино аколо лꙋ мортꙋл ◦ Дечй сѣдꙋсе шиш
петрахнлꙋл прекꙋм ꙗй ꙁисе сфнтꙋл ꙗ шй сѣдꙋсе ꙗ шй афлъ пе прѣсѫци
жндь пре мортꙋл ◦ Шй маинте ꙁисе архїереꙋл млтва ла морть ꙗ апой
лалци ꙗ ѥръ прѣстꙋл ачѣста съ тем пентрꙋ неꙗвредничїа лꙋй ꙗ шй кꙋ
ра шй дентрꙋн сат простꙋ ꙗ ѣсъ лепъджндь тоатъ фрика мѣрсе шй ел ап
пе дѐ морть ꙗ шй лꙋндь кѣделница ꙗ ачепꙋ аѯиче млтва ꙗ (шй ѫ минꙋн
Кжндь ꙁисе ◦ Кѫ тѫ ещй ꙗвїарѣ шй алтеле але млтвей ꙗ ꙗдать съ
ль мортꙋл шй шезꙋ ꙗ шй тоцй ꙗчепꙋрь аѯиче Гй Помилꙋй ꙗ шй слъвирь г
дмнзъꙋ ꙗ каре дъ пꙋтѣре ка ачаста оаменилор ◦ Ѻм каре ера ꙗ ѣсть ꙗп
съ ꙗвїаде пѐ мортꙋл ? Славъ ювирїй лꙋй чѣ дѐ оамени ꙗ
Ѥръ дѣка шезꙋ мортꙋл ꙁисе кꙋ гла маре шй кꙋ
Уѐ дарь ѫ прѣсѫте ? Макарь къ май ꙗбй дн
ꙗчилнтꙋрїе ꙗ
къ макарь къ май шй ꙗвїалт ꙗ ѥръ пентрꙋ о
шй пентрꙋ постꙋрилеши рꙋциле ꙗ шй мжнкърнле
ѳъкꙋт ꙗчей трей ани ꙗ рꙋгжндь пре дмнзъꙋ
дмнзъꙋ рꙋгата ◦ ѧтꙋнчѣ смернтꙋл ачела г
лꙋ каса лꙋй бꙋкꙋржндусе шй лъꙋджндь пре
дѣка ѧстрикъ нещинефечорїа лꙋй нꙋпом
тꙋрїе ◦ Съсъфакъ сфнть шй чюдотво
нꙋпоате съвїе ◦ Пентрꙋ ачаста фрацй
ѳъкꙋт пъкатꙋл прѣстꙋлꙋй ꙗ шй пре а
нꙋмай ꙗꙋѳъкꙋт пъкат ꙗ чѐ шй алтел
кꙋмъръ ◦ чѐ пентрꙋ ачаста фрацилор к
вецїе ꙗ сꙋ прин алть пъкат съсъпър
инце начинстите ꙗ шїй вор бать
осъдъче маѫ ◦ шй нꙋ
ꙋдъ ꙗ дꙋте делямине
ачѣсть ꙋдъ

Пе̃тръ а̃лтъ пре́шт̃.

пре́шт̃ сѡа́ре ка́реле кѣзѫ̀ ѯ̂па́тнима кѫрбе́нїй, шѝ фѣ́чѣ лнтѫ̀
фъръ фрикъ, ка̀ръ бѣзѫ́нДь до́минѫ́ нерѫшинарѣ лѫ́й, съде
ъртъ̀ касвсъ дѣ пресине сатанїй, шѝ а̂ша̀ дей депъртарѣ лѫ̀
мнзе́ѫ. Венѝ ла е́л дймон некѫра́т шѝ съ ѯ̂дрѣчѝ, ка̀ръ кон
тандин е̂пискѫпѫ́ а̂честѫ ѯ̂ла́ трнмисе пре е́л ламѫ́лте мж
емѫ́лте сѡри, ка прин дарѫ́ сфн̃телор мо́цїй шѝ прен рѫгъчюнѣ
р съ́съ вин́дече, че нѫ́съ вин́декъ, а̂по́й ѯ̂ла́ трнмисе пре е́л ла
ди́кѣ, ка ре̂ра̀ слѫ́га лѫ́й дмнзе́ѫ, шѝ съ рѫгъ̀ лѫ́й дмнзе́ѫ,
кѫдарѫ́ лѫ́й Хс̃, е̂шѝ некѫра́тѫ́ дра́к дей пре́шт̃. А̂тѫ́чѣ
пре е́л лакаса лѫ́й, шил ѯ̂вѣцъ̀ зникѫ́нДь а̃ъ̀ къ̀ тѣ́й ѯ̂ѣпъ̀
пѣзѣ́щете де а̂кѫ́м съ̀нѫ́ман фа́чи пъка́т шѝ тефертѣ́ще съ̀нѫ̀
карне ѯ̂тоа́тъ вїа́ца та̀, шѝ съ нѫ́фачи нимика дѣле пресѫцнїй,
лѫкрѫ́ а̃сте а̂кѣдѣ ѯ̂мжна лѫ́й дмнзе́ѫ челѫ́й бг̃ѫ, къ ѯ̂ѣса
вей фа́че лѫтѫ́рге а̃ъ̀ тева а̂пѫка̀ дїа́волѫ́. Ка̀ръ е́л нѫ́ пъ
ника, шѝ ѯ̂вѣцътѫ́ра сфн̃тѫлѫ́й старе́ц, (Чебанде а̂мържїта
а̃врѣжмашѫлѫ́й), ка̀рѣш кѫтезъ̀ а̂фа́че лнтѫ́рге, ши ѯ̂да́тъ
лѫ́ ѯ̂тржнсѫ́, шѝ фъръ мнлѣ ѯ̂кѫтремѫ́рѣ пѣнъ̀ ламо́ар̃тѣ лѫ̀.

Пе̃тръ а̃лтъ пре́шт̃ че лѫкѣзѫ́тъ ѯ̂кѫрвїе

...ѣ̀скадꙋ дꙋ҆сѡчеа́нїе ѯ мр̀ѣ стареꙋ́л ѯне́се • Ꙗ҆...
...пе́нтрꙋ къ чине сѫ́нть е́ꙋ сълеа́дзь шѝ сълежꙋ...
...ѝ пꙋтѣ̀ съмпа́жнгꙋ а҆ле мѣ́ле ѯ мр̀ѣ е́л а҆ꙋзи́нд҃ь ...
...шѝ пꙋ́рчѣ̀се трѝсть ѯ шѝ погорѫ́дꙋсе ѯ дтѝнпинъ п...
...ре въѯжи́ндꙋ́л пре́ е́л трѝсть ѯ дꙋ́ ѯне́се • Чѣ́ц а҆̀сте ф...
...Лакꙋтаре старе́ц мамдꙋ́ чинстѝпе пърѝнѧте ѯ шѝ мїа́м...
...шѝ маꙋ́ а҆дꙋ́ ла сѡчеа́нїе • Шт҃и́ ѯне́се лꙋ́ѝ минꙋна́тꙋ́л...
...ѳ́ю́ле къ нꙋ́а҆̀стенѝчи оꙋ́ѝ пъка́тъ сѣнꙋ бирꙋ́скъ пре м...
...ѝне къ мине ла кнїа́ мѣ ѯ шим спꙋ́не але́тале ѯ ...
...тебе́ кибе́рнисѣ • Дѣ́чи бенѝ кꙋ́е́л ла кнїа́ лꙋ́ѝ ѯ ...
...пъка́тꙋ́л кꙋ́рбиѝй ѯ мр̀ъ старе́цꙋ́л ѯне́се ѯ къ а҆дебъра́т...
...кꙋла пре́сѫ́т а҆́ѣсть пъка́т а҆̀сте гре́ꙋ шѝ не е́ртат а҆...
...чесꙋ́ фъкꙋ́т чѣ́бом съ ф҃а́чем • Тꙋ̀ де а҆кꙋ́м сѣнꙋ́ ел...
...шѝ тефъ къдꙋгъ́р ѯ шѝ те покъ҆а́ще дѣ́нто́т сꙋ́флег...
...дꙋ́нм дтрꙋ́ бꙋ́нъта́тѣ до́мнꙋлꙋ́ѝ но́стрꙋ ꙗ҃с х҃с ѯ
...е́рта ѯ кашѝ пре́ тѣ́ци кѫ́ц слꙋ́ покъ҆и́тъ • а҆́чѣ сѣ...
...пичоа́реле лꙋ́ѝ ѯникѫ́нд҃ь • Девр҃ѣ́ме че дмнде́ꙋ...
...ѣ та́ле ѯ спꙋ́мъ деспа́рцꙋ́ дѣтѣ́не ѯ шѝ в...
...ѣ́ѝ ... дѣтѝ дѝ ѯне́се лꙋ́ѝ •

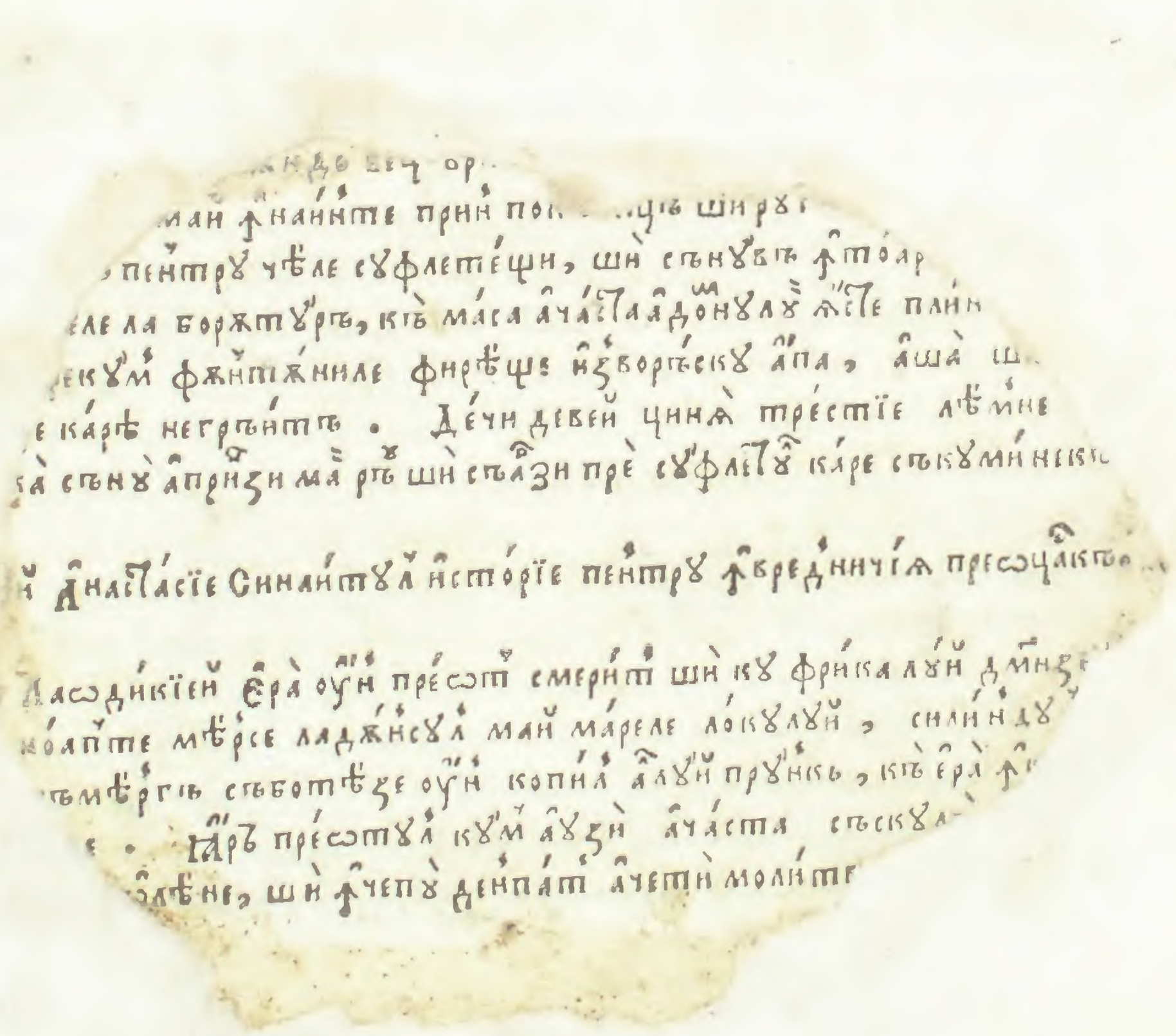

Кѫчѫтѹръ алъй Златаѹстъ.

Пентрѹ къ чине бл мжнкл пжнѣ слъ пъхарѹл Дмнѹлѹй вл бл нефїиндь брѣдникь, биновлт бафн трѹпѹлѹй шн сжнцелѹй дмнѹлѹй.

Пентрѹ честъфаче биновлт? Пентрѹ кѣчн лаѹ бърслт жо, шн съсокотѣще лѹкрѹл какѹм ларфнжѹнглт нѹмай, тръ нѹжсте жжтвъ. кл шн лтѹнчѣ кжндь лаѹ лпѹнсь лчем нѹ пентрѹ сѣбж лаѹ лпѹнсь, чѐ пентрѹ ка съвѣрсе сжнцеле лѹй. Лтрачѐста кн шн чѐла чѐ слѹжлще сфнтеле шн съкѹминекъ невр҃днись, немнка дѐ лчѣа нлре пъртъшїе.

Чѐл пресѫцнт съкадѐ лдевърлт съфїе кѹрлт детоате плтнмнле, тр҃ млй л лѐ декѹрвїе шн дѐвражѣ, немнкъ нічнкжт десѹпцире кѹцет съпнлвѣ, дѐ блъснѫфїе кл оѹнстрикжт, шн бѹво лмжнн шн лсѫбразь, клреле съ лпропїе съсълтнкъ дѐ лпърлтѹл, пентрѹ кѣщїе чебл пъцн лчѐла.

Лллѹй Златаѹстъ дентрѹ лвъцътѹра флптелор.

Хмнеспларе съфїе мѹлцн ден чѐй пресѫцнцн съсъептъсаскъ, чѐ кѹ
нкъ. шн пнчнна жстекъла
къ мѹлте небой сжнть кл
ѵе съ нвъ мїй лѐ ѻсн съ

мѫлть пентрѫ тине ⁊ шн҃ мтть къ цаѫ ертат тоате пъкате
въ ден҃ хнротонирн ⁊ къчн пентрѫ ачѣстѣ нѫмаѫ аскѫлтат мн
⁊ чѣ вѣрн бине вейфѣ хнротонит вѣрн рѣѫ вей сѫдѧн самъ пентрѫ ач
⁊ ѣл аѫзиндь ачѣстѣ сѫфтнстѣ шн҃ ѫпѫцине зиле пѫчастъ къ҃рть дн҃

Аѫѵ҃ Златаѫстѣ дентра аѫѵ҃ Іѡанъ.

Прѣсѣтѫл девашн҃ грижн҃ бине девѣца аѫѵ҃ ⁊ т҃рть дѣчелора чел аскѫ
тъ прѣ ѣлнѫсева небон҃ кѫ сѡсѫрдїе ⁊ кѫ кѫрварїй вл мѣрце ѫ маст
фокѫлѫѵ҃. Ведѣци дарѣ шн҃ бой чѣ небое маре ⁊ шн҃ ардѣтаци мѫ
тъ плекъчюне къ҃трѣ ѣн҃ ⁊ пентрѫ къ҃ превегѣзъ шн҃ сѫ грѣѫзѣ
трѫ сѫфлетеле болстре.

Зисе Ѡаре каре дентрѫ сфнцн
ъ асамжнъ прѣсѣтѫл пъкътоѫ кѫ оун҃ Ѡм Ѡаре каре чеарѫвѫ бѫбе прѣ м
шн҃ сѫ ѫпарцъ аѫѵ҃ ⁊ шн҃ бѫбеле стѫѫ прѣ мжнинле аѫѵ҃ ⁊ т҃рть чѣѫ чѣ тѫѫ
неника нѫсѣ капъмъ.

Чине чинстѣще пречѣл кр҃дникъ пре
ѫѵ҃ чине сфнть прѣ Ѡм҃ чинстѣще шн҃ слъвѣще ⁊ т҃рть чѣла чѣ чин
Пречѣл невр҃дникъ пе прѣсѣнце чин҃ѣще. Дѣчи сѫсѣѣ
аѫ чинстить ⁊ Къ
ѫпѣ пѣ

... къ аре фапте бъне. Iаръ один... ...жнд
за херубикълъй, плекънде капъ алъй дъпъ обичѣю пре
а прѣстолъ, къмъш дешкисе гъра съзикъ, никтоже достоинъ, фъръ бѣ
якълосѫ) съ ареть мотшн прекъ ера плека аша ѫ аѣсъ съфлетъ лъ.
бре каре ласѣмжнъестире че ера апролпе де царигради, сау ѫ тжмплат кжд
сфършаскъ славословїа оутжрнїй, шн ѫ тръмжндоасѣ странеле кжк
съ ѫ тжмпать ачаста, къ ера ѫ странє. м. де пресѣци карїй кжнтао
ндо ѫ чепъ алъмнна дезїѣ, фъръвѣсте съфъкъ стригаре шн тъне
ник къ фъцерь. шн аресе дон пресѣци ѫ миѫлокъл челорлалѣци пресѣци.
жаръ амвъзът шн пре алцїй мъѣци, карїй къ амаръ молрте шн граб
шаъпїердът їаца, ақърора ле ера пъкателе, кървїй шн бецїй, шн а
ръкървїй къ къметреле лор. аръ дешн маймъѣци ан нъсаъ педеѫнть
ггжндь ъпъ чаъпъцнт чемлаѣци, аръ ѫ н ацѣптъ ақолѡ плата чѣ
чник аневреднничєй лор, мъника чѣ ѫ фрикошатъ шн несършнтъ.

Iаън Златаустъ

ѣмъ къмнекътърїй аѣсте нъ съребътолръ шн празникъл, че къ
пцїѫ къноцнїцїй шн вїаца чѣ невинъѝтъ. Къ ѫ чекнп чела чена
късъл нічи ѡпотикнѣлъ деплкат полте съекъминеч
ѝ чел ѣ каде ѫ плкат шн нъ

ăлв мăрелŭй васи́лїе, шн ăша мѣ́рсе ла ло́кŭлŭ оу́нде врѫ́съ бо́тезе копи́лŭ.
Кăр ѯ́чăсŭлă ăчéла чè ăдŭчă ăпа шн сфи́нтŭлă мŭрŭ мŭрн копи́лŭлă небо́тезăт,
шн лŭ ѯ́нăдŭлă прежнсь пре́сѫтŭлă ăчéла ѯ́лă пŭсе ѯ́наи́нтѣ жăрт҃вни́кŭлŭй
зи́се. Цéе зи́кŭ ѯ́черŭле кăре е́щн ѯ́преŭнтѣ кŭ ми́не слŭ́гѣ лŭй дмнзъ́, кŭ
пŭтѣ́рѣ ăчѣ́ кăрѣ нѣŭдăт. Хе съмегъ́м шн съдрезлегъ́м прептъмнжнтѣ шн ѯ́че
рю. ѯ́тоăрче сŭфлетŭлă копи́лŭлŭй ѯ́трŭп пънъ сева бо́тезà, кѣ мисепăре съ
нŭцфїе порŭнчи́тѣ дмнзъ́ѣ съ ăн ăчéстŭ сŭфлеп небо́тезăт, кѣ щїе стѣ
пжнŭлă мїеŭ шн стѣпжнŭлă тѣŭ кѣ нŭмăлắ лењебнтѣ, чè ѯ́чăсŭлă чемăлắ дещеп
тăт прин глăсŭлă пърнктелŭй копи́лŭлŭй, ѯ́дăтѣ ăм ѯ́чепŭтѣ мăтва бо́тезŭ
лŭй. ăчѣстѣ зикжндь пре́сѫтŭль кътрѣ ѯ́черѣ ѯ́вїè копи́лŭлă, бенндь сŭфае҃ŭ
дела ѯ́черѣ ѯ́трŭп, шн дѣка́ бо́тезѣ пре́сѫтŭлă, кăр ăдормн ѯ́домнŭлă, шн
лŭѡ ѯ́черŭлă сŭфлетŭлă копи́лŭлŭй бо́тезăт. ѯ́чăста ѫ́сте бр҃ѣ́дниѣ сънеăрăте
нắѡ вредничи́ѧ пресѫцїей, кŭ кѣ девр҃ѣ́ме чè ăре пŭтѣ́рѣ шнлă ѯ́черн ѣнѣсъплѣ
чè дарѣ кŭкж млѣжрто сънŭфїебр҃ѣ́дникъ ла о҆́менн ăлегà шн ăдезлегà.

К Ъ Т Й Л З

ѯ́лăпнда чéлŭѫ чè ăŭ кѣзŭт ѯ́гжхăрн.

Бл҃гослови́ѣще Пърѝнте.

ŭзнтăмъ фрăцїи мїей, ла є҆ŭлїѫ до́мнŭлŭй но́стрŭ

Ѡ́н прѣ́сѡт сѫ́ре ка́ре цр҃игра́дъ ꙗ҆ кѹ мещѣ́шѹгѹ́л дїа́волѹ́лѹй кѫ́зѫ
ѧ҆кѹ́рвїе шѝ трекѫ́ндь пѫ́цине зи́ле ꙗ҆ нѹ́нѹмай кѫ́т ѧ҆ш кѹно
ескѫ грешѧ́ла лѹ́й че ѧ҆кѫ ѧ҆дѹ́кѫндѹш ѧ҆мѝнте де ѳ҆рнкошѧ́тѹл
ча а҆л мо́рцїй ꙗ҆ шѝ де зі́сѫ жѹдекѫцїй ꙗ҆ сѫ тѫ́нгѹ́ пре е́л зи
кѫ́ндь ⁘ А҆ма́р ми́е тѫкѫлоасѹ́л ꙗ҆ кѹ́м ѳ҆м спѹ́рка́ю сѹфле́тѹ́л шѝ
трѹпѹ́л ꙗ҆ че́вою сѫ фа́к сѫ а҆́флѹ ертѫчю́не пе́нтрѹ а҆че́сть пѫка́ ⁘ Гі҃ѳр
милостивѹ́л шѝ ювторю́л де о҆́менї дмнзе́ѹ ка́ре нѹ́ва мо́арѳ пѫкѫтосѹ
лѹ́й ничи вась пїа́рѳ ни́менѳ ⁘ Пѹ́се ѳ҆ннима лѹ́й сѫ мѣ́рг ѳ҆мѹ́нтеле сѫ
лимбѹлѹ́й сѫ а҆́фле пѫри́нте дѹхо́внїк сѫш ѝсповедѹ́ѥск пѫка́теле лѹ́й ꙗ҆
шѝ кѹ́м сѫ дѹ́се а҆́флѫ пре оу҃сфѫ́т старе́ц шѝш мѫртѹ́рнсѝ пѫка́теле лѹ́й
шѝ спѹ́се шѝ пе́нтрѹ кѹрвїе ꙗ҆ ѳ҆рѳ спа́рецѹ́л зи́се ⁘ Дарѳ дѹ́мнче а҆́й кѫ
зѹ́т ѳ҆трачѐсть пѫка́т гре́ѹ ѳ҆дрѫзни́тай а҆́фачерѣ лі҃ѹргїе ⁘ сѫ ел зи́се
ѳ҆дрѫзни́там пѫри́нте сфѫ́нте ꙗ҆ шѝ ѳрѳ а҆м ѳпкѹ́т лѹтѹ́ргїе ꙗ҆ кѫлкѫ дѹ́м҃
кѹнѣщи́нца мѣ ꙗ҆ ѳрѳ спа́рецѹ́л рѫспѹ́нсе ⁘ Пре́сѡтѹ́л ка́ре вакѫдѣ ѳ҆тра
че́сть пѫка́т ꙗ҆ а҆́лтѫ вин҃декаре нѹ́щїѹ сѫ а҆́нѣ ꙗ҆ нѹ́мѹ́й сѫсѫ пѫртѣ́ѥскѫ
дѣлетѹ́ргїе ꙗ҆ шѝ дѹ́пѫ а҆́чѣл сѫкаѕ ла покѫ́ни́нцѫ кѫтрѳ милоснкѹ́л дѹ҃
не́зе́ѹ ꙗ҆ Гі҃ѳр дева ѳ҆дрѫзни́ дѹ́пѫ кѫдѣ́ре сѫ фа́кѕ лѹтѹ́ргїе прекѹ́м мнеѳ
па́ре ꙗ҆ нѹ́ва а҆́вѣ ертѫчю́не ꙗ҆ ѳрѳ е́л зи́се ꙗ҆ Де́мнѹ́л а҆́сте покѫ́ни́нцѫ пѫри

ѕнаѥе ѳ҃ѳ҃ѥ҃ѧ҃ѣ҃ѣ҃ѡ҃ѧ҃ѳ҃ѳ҃ѳ҃ѡ҃ • ѧѳѕѡ ѡѧ ѧѧѯѧѳѧѧѧ҃ • ѻѵѣ ѳѡѧѣѣ
ѕѧѣе ѣѧѣе ѧѧ ѡѳѳѧ • ѧ҃ ѣѳѡѣѣѧѣѡ҃ ѻѵѣ҃ѳѳ ѡѣѣѡѣѧ҃ ѳ҃ѣѡ҃ѡ • ѡѣ
ѧѧ҃ ѳ҃ѧѡ҃ ѣѳѕѡѣѧѣѡ҃ ѣѧѣе ѧѧ ѳѳѳѳѧѡѣѡ҃ѣ ѧѵѣ ѧѧ҃ѡѣ҃ѣ҃ѳ҃ѣ҃ѳ҃ѣ҃ѳ

Пр҃ѣ лꙋмина́тꙋлꙋй , а҃нъла́цатꙋлꙋй , Шѝ Сл҃ъби́тꙋлꙋй
Їс҃ Хс҃тади́нь , Басара́бъ Воєво́дъ Дей мила лꙋй Дмнзе́ꙋ
Де́мнꙋ , шѝ со́бладꙋнторю , а҃тоатъ Ца́ра Рꙋмънѣ́скъ
Дсо́мнꙋлꙋй Дсо́мнꙋлꙋй мїеꙋ.
Милостѝнѣ.

Ѐ лꙋкрꙋ май бꙋнъ шѝ май дꙋмнезе́ескꙋ сꙋпъ со́аре а҃сте (пр҃ѣ лꙋ
мина́те , шѝ а҃нъла́цате до́амне) декѫ́т бинеле шѝ фолосꙋ́л де
со́пще ? Че́лꙋкрꙋ май сл҃ъби́т , шѝ май лъꙋда́т а҃лꙋме а҃сте де
кѫ́т ден нещїꙋ́т а҃фа́че щїꙋ́т , шѝ а҃къщига́ пречѐй че́ на́ꙋ , кꙋ чѣ
челе лиу҃ѣще ? Шѝ че́лꙋкрꙋ май сфи́нъ шѝ май пл҃ъкꙋ́т лꙋй дмнзъ
ꙁи́ , а҃сте , декѫ́т а҃повѣ́цꙋѝ нещи́не ла лꙋмине́ , пречѐй че́ трѣ́ескꙋ а҃трꙋ а҃тꙋ
нѣ , кꙋ́л некꙋнощи́нцей , шѝ нещїи́нцей ? Кѣчи че́л че а҃сте лиу҃нт декꙋнощии
шѝ щїи́нца лꙋкрꙋлꙋй , оу҃мбла́ъ а҃трꙋ а҃тꙋнѣрекꙋ́л грешѣлїй , ас҃тменѣ кꙋ
оу҃мꙋ́л че но́апт а҃къ вржи́нь съмѣ́рг ла брес҃тр҃ѣбъщ , нещи́ндь дрꙋмꙋ́л рѣ
щѣще , шѝ а҃ша а҃бе́зна ачѣ́ а҃фъшꙋржи́ндусе , нꙋнꙋмай кѣче оу҃мбла́ъ нꙋ
щѣе , че шѝ ка́де май демꙋ́л[illegible]ри а҃мя́ри вѣтъмѣ́ри , шѝ несꙋ́се а҃лелꙋй
пагꙋбе .

Їерѣмі́ꙋ филосо́фꙋ́л а҃тѫ́кꙋни́рѣ чефа́че , ас҃хпра Стихꙋрилор Пидагорей (чело
челе́хꙋ де а҃ꙋр) хи́че . мо́а́рѣ кꙋкѫнтъторюлꙋй сꙋфлет а҃сте недꙋмнезе́и
рѣ , шѝ некꙋкощи́нца , кѣрїа а҃прежꙋрꙋ́л кїе́цїй оу҃рмѣ́ꙁъ , шѝ рѣскоала ча
фѣрѣмѣсꙋрѣ , а҃нетокмѝтелор шѝ некꙋбїсо́селор по́фте , кѣ а҃флѫ́ндусе (хи)
ощи́нца , че́лор май бꙋне че сѫ́т , денебое а҃стей а҃слꙋжѝ челоче май
рѣле сѫ́нт .

Кꙋнеми́ка о҃мꙋ́л май а҃сѣменѣ лꙋй дмнзꙋ (а҃ле а҃пъра́цїй , Кра́їй ,
їй , шѝ алцн стъпжнитори) нꙋ а҃сте фърѣкꙋфѣкꙋтꙋ́л би́не , шѝ фо
пще кѫ́т прен о҃менѣска , хи́чем , пꙋтинць а҃сте , кѣчи прекꙋм дꙋ
кѣторю шѝ зидиторю тꙋтꙋро́р , шѝ причина причиннлор а҃сте , а҃ша
чи , шѝ ѡкѫрмꙋиторю , шѝ пъзиторю де со́пще , шѝ то́атей фїи
фѣкѣторю а҃сте .

Ѣ а҃чѣа да́рѣ шѝ тꙋтꙋро́р бирꙋиторнлор , шѝ стъпжнитори́лор пѣ
доурма а҃чѣа леа́сте . Кꙋмшѝ а҃гапито дїа́конꙋ́л , ла фѣцѣ
кѣтрѣ ма́реле Іꙋстинїа́нь а҃пъра́тъ зи́че . Чинстѣще (а҃декѣте
тоци пре дмнзъꙋ чел че декѫ́т претоци тѣꙋ чинстѣ
рѣ черецїй а҃пъръцїи , цаꙋ да́т цїе скиптрꙋ́л пѣмѣ

ПРЄДОСЛО́КІЄ

бу́нъ фа́черъ, зи́че, де́ о́пще, чѐ а́къ прен а́чѣа шѝ мона́рхъ (а́декъ) домну́ сѫ́нгъ́р стъпжнито́рю) свъсе́бѣще де́н тира́ни. Зи́че, шѝ докеде́скъ то́ци полити́чїй, шѝ сфи́нцїй да́скали. Кѣ́чи до́мнъ́ Мона́рхъ, бинеле де́ о́пци ка́ть, шѝ ла сѫвъ́ршитъ́ ка́реле а́сте фоло́ тъ́търо́р а́ а́дъче съ оу́нитъ. ѣ́ръ тира́нъ́ ла а́ласъ́ нъ́май би́не прикѣ́ще, шѝ ахи́ш нъ́май а́дасъ̀ сил̀ѣ́ще а кѫ́щига̀, шѝ каспъ́ш а́мплеко́, сни́гъ́р а́шпъ́не шиш фа́че ле́ци шѝ дире́пть ци по́фи́пелелъ́й. Дире́пть а́чѣа да́рь а́сте шѝ тикъло́асъ, шѝ плинъ де тъ́рбъ́ръри, шѝ де́ лакрѣми, а́ча̀ поли́тїе, шѝ ца́рь, ка́рь сѫ́нть тира́н, ка сѫ́нть до́мнъ́ зи́че шѝ съ́ а́фл̀ъ.

Дїосни́сїе Сиракъ́сѣнъ́ла тира́нъ́ла (ка́реле сѣвъзне́сїа̀ къ а́сте жъ́дарю дире́пть, кѫ́м шѝ Їъ́лїа́нь Парава́т со́фъча, шѝ то́ци а́сѣмен̀ъ ларанїй, къ сѫ́нт дире́пци стла́ѫ́дъ, шѝ съ́а́ри́тъ, ка̀ прѐ про́стъ́л нъ́прилъстѣ́скъ) Исторѣ́ще Гїсо́ргїе Кедринесо́ а́ка́рт̀ѣ исторїнлор лъ́и кемжи́дь прѐ Плато́нь филосо́фъ́л, а́тре а́лтеле ла́ѫ́ тре́ба́т, шѝ а́ча̀ ѣ́лъкръ́ полити́к а́сте май дефоло? (Пържи́дъ́й а́чѣ́лъ́й Дїосни́сїе зи́че чеа̀ дъ́пъ пе́ѫ́тъ́й кѫ́м шѝ нъдежда́ѫ́) Ца́рь дъ́мнезе́ескъ́л Пъ ръспъ́нсь, нимикъ а́лта фърѣкат а́фа́че прето́ци бъ́ни ши вр̀ѣ́д Кѫ̀ чѐ да́рь? Кѫ̀ а́въцътъ́ри, кѫ̀ кѫ́кїсоа́се пи́ла́е, кѫ̀ о́бичѣ́е бъ́н кѫ́ то́алте чѣ́л̀ъ ка́ре май цїѫ́ци, май а́въцаци, шѝ май бъ́ни ма́рѫ́тъ̀ де́нѫ́ прето́ци, мака́рь прѐ май мъ́лци.

Кѣ́чи а́чѣ́а а́сте то́ип гре́ѫ́л, то́алть грешала, шѝ то́алть ни тъ́търо́р, а́нѫ́ а́ба̀ цїи́нца, шѝ кѫ́ноцинца лъкръ́лъ́й. А́чѣ́а а́сте ръ чи́цъ, шѝ а́тѫ́нека́ре мицїй, шѝ сѫ́флетъ́лъ́й, шѝ де́кѫ́т то́алле фїи́нцей о́мене́щи май ра̀ а́сте неа́лкѣ́рѣ цїи́нца, шѝ кѫ́ноцинца лъ́й, кѫ̀ дела а́чѣ́а погоа́рь, шѝ спа́нѫ́зъ́рь то́алть грешала, тъ́търо́р лъ́кръ́рилор, шѝ лъ́кръ́рилор.

Дире́пть а́чѣ́а, шѝ а́чел лъ́члафъ́ра́л лъ́мїй, ествлапъ́л ши речїй Рѣспъри́тъ́лъ́й, шѝ правосла́вничїй крединци тръ́мбица Їсо́лнь зичѣ. Кѣщинаци кѣ́рци дофторїй сѫ́флетъ́лъ́й, кѫ̀ а́часта а тъ́търо́р рѣ́лелор, нецїи́нца, шѝ некѫ́ноцинца скрипъ́тъ́рилор ши а

А́чѣ́стѣ да́рь, шѝ мъ́лте ка а́чѣ́стѣ (Пръ лъминате до́амне) дъ́пре мъ́лте дове́де, шѝ а́ѫ́вѣ фа́ште а́ц кѫ́ноа нала́таци мине, нъ́а́сте а́лта, нити а́лтеле май мъ́лте кѫ̀ чѐ мо́дърн шѝ мизлоаче ан пъ́тѣ̀ а́дъче шѝ а́д̀ пре кѫ́м шѝ а́девъра́ци сѫ́нтем, кѫ̀ де́а́рфѝ прен мърїнтале, де тикъло́аса пат[illegible]
ста́вїе кеса[illegible] де р[illegible]

дáтъ, кáре денѣ кѫ блажéнъ цѣлец, рѫбáрѣц, шѝ алте дéн фúрец мѫ́алте бѫ
нътъци, нѫсáр стѫмпърà, шѝ нѫсáр ѿкѫрúѫ, алé фтрачѣсте кѫмпáнте,
рѣсѫфà, сáѫ чúне кѫ чé áркѫцетà, сáѫ áрщѝ áсъмѫнгà, áѫ мѫшнѣ́, áѫ
стренн, фтрачéстѫ пъмѫ́нтъ, áкѫмнъпъдúт кѫ тóт фѣлюá дé лѫмéскѫ рѫ
шѝ нéкоѝ, кà шѝ алте цúр кълкáте, шѝ пѫстíнте дé стрúкъчомеде ѻщúрн
чебедéм, шѝ áѫзнм.

Зúчем дáръ прéнтóате áчѣсте ѭци шѝ грѣлеврѣми, áчѣ чé шѝ пре
алцíй пъртáши дебѫнътáте, нѫ́ лáши, чé мáтъ фтóт кúпѫ́ кà оу́н пѫрѫ
рѣ прибигитóрю, Домнѫ шѝ бѫ́н стѫмкà лалѫмúна нѫ́нощи́цей повъцѫ́ещи
шѝ денѣ́ ченѫщíѫ сѫщíе, áн áдѫче претóци небоéщи. шѝ áчáста май áлѣ
съ шѝ май дéфолоáсте, кѫ нѫ́нѫмай лачѣлеполнтúче пѫмúнтéщи, кáрека
ѫсмéра шѝ фѫмѫ́ трéкь, чé шѝ лачѣле непѫ́треде, шѝ черéщи, оу́ндеáсте
чѣа щíйндѫсѫ áдевърáт, кѫ сúнгѫръ нѫ́май áдекáте бѫ́на фáптъ áсте не
моáртъ, шѝ кѣчникъ.

Апрáтѫ́ Васúлїе áбъцжéндь прéфїюсьѫ́ лéсѫ чéл мáре áпрáт, áкá
петеле áбъцѫтѫрїй, áчáста áчéа дентжю скрíе шѝ ѯúче. Кѫщúгь шѝ
фолр́те нскѫ́сит фолоситóрю дéвїáцъ, нѫ́нѫмай áпрáцилор, чé шѝ челорáлáл
ци тѫтѫрóр áсте áбъцътѫ́ра, кѫчи чéл чéкѫщúгѫ áчѣа, шѝ трѫпѣще
шѝ сѫфлетѣще фóлрте сѫфолосѣще, ѝпро. Шѝ кáръш май ѯúче. Кѫ
прекѫм Соáреле прé пъмѫ́нт, нефїúндь дефáцъ, тóате áтѫнекáте шѝ не
себúндь сѫ́нтъ, áшà шѝ áбъцътѫ́ра ден сѫфлет линѱúндѫ, толте áместе
кáте, шѝ нетокмúнте сѫ áфлъ. Дирептъ áчѣа дáръ, áпѫ́къ áбъцътѫ́ра
(ѯúне) бѫ́нен фáпте, шѝ бен добжéндь бúцъ ѭбúнтъ дé дúмнѕѫ, кѣчи нѫ́ма
фáпта бѫ́нъ ден тóате áлте кънщúгѫри, áсте немоáртъ.

Кътрѫ áчѣа дáръ Мѣрїáта, кà оу́н áдевъра, шѝ прелéци Дóмнѫ, мѫ́т
снúндѫте, шѝ невоúндь óри кѫчѐ мúѫлокь, де ááдѫче áбъцътѫ́рь, шѝ
щíнць áсѫфлетеле óменéщи. лѫ́кѫ ѭбúт дé дúмнѕѫ, шѝ фолó дé óпще,
май вѫрто Рóдѫлѫй нóстрѫ Рѫмънéскѫ, вѣѕѫндѫлá áтѫ́та, скѫѕúт, шѝ
линѱúт демѫ́лте, шѝ áле ден áбъцътѫ́рь (Кáрѣ декáт тóате áлте требѫ
це фúрѣ óменѣ́ск, áчѣа кáпѫ́ áсте) Кѣчи кáръш ѯúкѫ, áчѣа линѱúнд
нúчи óмѫ́ десъвáршúт óм спóате нѫ́мн, нúчи лѫ́мúна дентѫнѣрéк óребн
нúчи áдевърѫ́ ден неáдевъ́р спóате кѫ́ноáще, шѝ ѫѫдекà.

Пéнтрѫ áчѣа дáръ, кà спъпóатъ áбà фїéще кáреле кѫнощúнця чéлорачеáр
фи шѝ áрчнтѝ (къ áчнтѝ нещúне, шѝ áнѫ́ целѣце, áзáдà шѝ áдешъртъ
чúне áсте) Мърїатà нóлсѫ мúчилор шѝ плекáтелор слѫ́цилор áн порѫ́нчúт, кà
шѝ áчѣсте áлѣсе казáнїй, шѝ сфнте áбъцътѫ́ри, кърорà шѝ мъргъритáрю
рилеѕúкѫ, áле прѣ фернчúтѫлѫй шѝ мáрелѫй Сфнтъ шѝ Дáскалà Златоу́стъ

ѯолй

Іѡан, дупре лимба Гречѣскъ ѧтранослъ Румънѣскъ сълеѧторчем.

Гурѣ шн ростъ деаѫр ѧнзнчем ѧпрехнъкъ тоатъ Лумѣ ачестъй гс
нѫ доарѣ кѣ фѣлчиле, цинцїиле, динцїй, мѣсѣлеле, лимбай, шн кѫ
стѣ карефакъ гурѣ, деаѫр нъ фостъ, сѫ ѫ пътътїфн, че нъманй к
кънтеле, шн граюриле лъй май скъмпе шн май фолоситоаре ерѫ, шн
ѫнтъ ла чей челеаскълтъ, декжт ѫърѫл, мѣргъритарюл, шн алтеръ
пе пїетри. Шн кѣчн ден ростъл лъй кърѫ ѧкъцътърile май юбите шн
дълчн, нънъмай декжт мїерѣ, сѫ захарѫл, кѫм сарѧнче, че шн де
чѣ амброзїа, шн Нектар (Декаре еленїй бъснѫ, кѣ ера мжнкарѣ ш
търа дъмнезенлор лор) май кѫ дълчацъ, шн май кѫ драгосте ѫфостъ шн с
търа дъмнезенлор).

Паннтам дарѣ дупре пъцина ноастръ щїинцъ, порънка Мъріитал
дупре пътинцъне ам сналт ашѫ скоцжндъле, кѫ съпоатъ фїеще каре рѫ
че шн пъцинъ ѧкъцътърѣ аракѫ, съѧцелѣгъ. Шн макарѣ дѣ дмнзъ т
тторїй деарпъне ачѣ небоинцъ шн осжрдїе, кѫ чнтиндь, кѫ минтѣ
тъ ѧцелѣце. Шн кѫ съфлетеле чѣле ѧсетошатедеспъсенїе, съспоа
дъпѫ дентрачѣстѣ, кѫ ден апа нъзворълъй вїецїй девѣчи, карѣ домнѫ
незъѫ мжнтъторюл ностръ Хс зиче шн фъгпдъжце Самарнтѣнїй, ш
търор крединчошнлор крещини. Іѡан, ѕѵ, Кѫ, д, стн, г

Шн ѧтрачѣста кнп сфършиндъсе шн ачаста, съспънпърѣскъ ан
чнт, кѫм Библїа Сфнтъ сѫ фъкът, карѣ съкай кѣ дела Рѣпъсоа
Шърбан Кодевод, оункюл Мъріитале сѫ ѧчепът, кърѣ шн ла ѧчепътъ
оун в Лсѡ, неправънкь че ерам, шн пре ачѣл нънъмай кѫ Осжрдїе ан
аспѣ нъскъьн, че ѧтрѫ ферічнтеле Зилеле домнїей мъріитале асѡсъвжр
тот анфъкът.

Карѣ лъй Мелетїе Сирнг, ѧпротнва ересїнлор калвинещи, шн
бърнлор лъй Кирнл лъкарн патрїархълъй Ѻарекжндь цргрдълъй чел ф
Шн ададѡселе че Досндѣ Патрїархъл Іерусалнмълъй, кърѣ ѧпотрнва
калвинещи ересїй ден декола ѫ адънат, ѧкѣ кѫ воацн, шн бъкъро
пърн Гречѣще анфостъ. Каре толте ачѣстѣ, нѫ кѫ мн, сѫ кѫ
келтъжле але мъріитале сѫ тнпърнт шн сѫ фъкът.

Май сжнтъ ѧкѣ пре мжнине акъм десъман скот депре Гречѣще рѫ
ще, Мъртърїа православнкъ, чей знкѫ, денекътарїе ал Іерусалнмъл
трїархъ фъкът, шн алтеле карекѫ дъмнезеескъл ажъторю невоим але
бн, кѫ шн ачѣлѣ ѧтнпарю съсъбатъ, шн алтеле мълте бъне съсъф
спрефолось деопще. Оунде вдем карѣ знкѫ шн къноащем, кѣ толт
воинца, шн гжндъл мъріитале жсте, кѫ ѧпоменнре бѣчнкъ, бънъ
съласн, шн немортъ нъме съцкжщнн.

Рѫгъм дасть, шн ден аджнкъл нннмїй рѫгъм пре дмнзъ че

рѹнеле грешѝцн , шѝ кѫзѹци , лѹпѫ фрѫцнзѣла сѫменѣскѫ , ѫдѹкѫнд
ѫмнте сѫкѫѣскѹ , шѝ деспреа́чѣлѫ (деисарма́й да́ шѝ врѣме ѫлефа́че) сѫ
фїѣскѹ . Ѫлцїй ѫрѫш дѐнтрачѣстѫ сѫфдирѐптѣзѫ , шѝ чѣле чѐна́ѹ цїх
́не ѫфа́че , фа́кѹ , шѝ трáюл лор ла́кале маѝ бѹнѫ , шѝ маѝ пѫкѹтѫ лѹѝ
мнзѫѹ , шѝ сѫ́менилор ѫ́шпѹне , сѫфва́цѫ .

Тоате да́рѫ ѫчѣстѫ спре спѫсе́нїе , шѝ спре вїа́ца чѣ ѫдевѫра́тѫ , шѝ
пѫ фѝрчѝтѫ сѫоу́нтѫ , шѝ привéскѹ , ка кѫтѫрѫ оу́н сѫвѫршѝтѫ , шѝ це́ф
некалтѝтѫ шѝ немнка́тѫ . Ка́рѫ префѐрчѝтѫ шѝ девѣчи вїа́цѫ , мѫнтѫх
торюл лѹмїн їс хс домнѹл шѝ дмнзе́ѹл но́стрѹ прен сѫ́нцеле сѫѹ , кѹ некѹцѐта́
тѫ , шѝ непричепѹтѫ дени сѫзидѝре дѹмнезе́аскѫ тѫ́нѫ рѫскѹпѫржѝндѹсѫ оѫѹ
кѫщинга́тѫ но́асѫ , шѝ сѫфѫгѫдѹѫще , шѝ сѫдѫ тѹтѹрор чѐлор кѹ фрика лѹѝ
дмнзѫѹ крещѝнн , кѫрора ѫдевѫра́тѫ шѝ дире́пѫ кредѫ , ше нѫдеждѹе́скѹ ѫ
трѫнсѹл , шѝ прен тржнсѹл фѫкѫдѹѝ порѹнчиле сѫдобѫндѐскѹ .

Прекáре спѫсѝторю до́мнѹ рсѫг , ка сѫ́вредничáскѫ , шѝ сѫсподобѣскѫ
претоци дѹпѫ милосѫрдїаса ѫкѫщинга ѫчѣѫ вїа́цѫ , шѝ кѹ дѫнсѹл ѫ ѫпѫрѫ
цѝ ѫвѣчїй девѣчи , ѫтрѹ черѐщиле дедѫнсѹл гѫѣтите лѣка́ше , оу́нде о́кюл
нѹвѫзѹѫ , оу́рѣкѫ на́ѹ ѫѹхѝѫ , нѝчи ѫ́ннима о́мѹлѹѝ нѹсѹ сѹѫ . кѹ
шѝ фѝрчѝтѹл пáвел , кѫтѫ Корнѝдѣнн , ѫчѣ дентѫю ка́рте ка́п , ѣ ,
стнх , ѫ , скрїе шѝ ѫдевѐрѣзѣ .

Маймѝчн шѝ дебѝне конто́рн Шѫрба́н ѫлдо́нлф Логофѣ
н Ра́дѹл Лѫгѫофѫ .

СКА́РА А́Ч Є́ЩІЙ · К Ъ́ Р Ч

'Ате́лъ́й ѧ́тр҃ъ Сф҃ци Пърѝнтеле нсо́стръ а҃лъ҃ Їсо́ань Злат

Пе́нтръ а҃коконѝлор кр҃ѣцѣре шѝ ѧ҃вѫцътѫръ
Пѝнтръ фръмѫсе҃цѣ мѫ́ѣрилор
Пѝнтръ сѫнѫ́ нечѝнстѣ́скъ ни́менѣ бесѣ́ре
ка а҃лъ́й҃ѫ҃ шѝ сф҃нтеле тѣ́не, дѣла кѫвѫ́шт҃ѫ҃
сф҃нтѫлъ́й пе́тре шѝ а҃л лъ́й҃ глѣе.
Ла кѫвѫ́шт҃ѫ҃ лъ́й҃ дѫ́дѣ ка́рѣ ѣ́ре. Нѫте
тѣ́ме кѫ́нд҃ ва ѧ҃вегѣцѝ о́мѫ́л.
Пѝнтръ а҃ѣѣмі́ѧ.
Пентръ́ѫ҃никхра́л мѫ́дрїе шѝ дешѝта мѣрѝре.
Ла пророкѫ́л кѫвѫ́шт҃ѫ҃ ре́ѣ́ре. А҃ѣ ѧ҃дешѣ́т
сѣкласѣ́ѣщ҃ѣ҃ е҃ѣ҃ѣ҃ о́мѫ́ ви шѝпентръ́ милосте́нїе.
Пѝнтръ́ ѫ҃ѫдека́та чѣ кѝпсаре, шѝ пентръ́
мѫ́нѧ҃т кѫ́мкѣ ѫ҃сте несф҃ръшѝт҃ѣ҃ че́лов҃че
нѫ́ кре́д҃ кѣ ѫ҃сте мѫ́нкѣ.
Пентръ́ покѣ́нѣцъ шѝ и҃споведа́нїе.
Пентръ́ ѯа́вѝстїѧ шѝ оу҃ръ҃чю́нѣ҃.
Пентръ́ цинѣ҃ръ҃ мѣнїе́й шѝ а҃брѣ҃ѫ҃мѣ҃шїе́й.
Пентръ́ цинѣ҃ръ҃ де мѣнѓе́ шѝ пентръ́ немѣнѓе.
Пентръ́ дра́гостѣ шѝ ю҃бѝрѣ҃ фрѣцїе́й.
Пентръ́ милосте́нїѧ.
Ла сф҃нта богоѓавле́нїе, а҃дѣкѣ ѧ҃ѧ бобо҃ѣ҃ѕѣ
шѝ пентръ́ чѣѧ чѣ ла́сѣ дѫ́мнезе́ѣска ле
Тѫ́рѓіе несф҃ѣ҃шѝт҃ѣ҃ шѝ е҃ а҃фа́рѣ, шѝ пентръ́
ка́рїѝ сѫ́нѫ́мѝнекѣ кѫ сф҃нтеле тѣ́не не
фїѝнд҃ѫ҃ кр҃ѣ҃дѝнчѝ, шѝ оу҃рмѣ҃ѕе҃ е҃ѫ҃ден.
Пентръ́ рѫ́гѣ҃чю́нѣ҃.
Пентръ́ бѫнѕта́тѣ҃ шѝ рѣѫ҃та́тѣ҃.
Пентръ́ жѫрѣ҃мѫ́нтѫ҃рѝ.
Пентръ́ покаа́нїе шѝ пентръ́ чѣѝ чере҃ѣ҃мѫ́нде
ѕоа́рѣ, шѝ пентръ́ сф҃нтѫ́ прѣсто́л҃
ѫ҃деката.

кѫвѫ́шт҃ѫ҃ а҃ ѧ҃нт҃
кѫвѫ́шт҃ѫ҃ в҃ ѧ҃нт҃
кѫвѫ́шт҃ѫ҃ г҃ ѧ҃нт҃
кѫвѫ́шт҃ѫ҃ д҃ ѧ҃нт҃
кѫвѫ́шт҃ѫ҃ е҃ ѧ҃нт҃
кѫвѫ́шт҃ѫ҃ ѕ҃ ѧ҃нт҃
кѫвѫ́шт҃ѫ҃ ѯ҃ ѧ҃нт҃
кѫвѫ́шт҃ѫ҃ з҃ ѧ҃нт҃
кѫвѫ́шт҃ѫ҃ и҃ ѧ҃нт҃
кѫвѫ́шт҃ѫ҃ ѳ҃ ѧ҃нт҃
кѫвѫ́шт҃ѫ҃ і҃ ѧ҃нт҃
кѫвѫ́шт҃ѫ҃ ѯі҃ ѧ҃нт҃
кѫвѫ́шт҃ѫ҃ ѯа҃ ѧ҃нт҃
кѫвѫ́шт҃ѫ҃ ѯв҃ ѧ҃нт҃
кѫвѫ́шт҃ѫ҃ ѯг҃ ѧ҃нт҃
кѫвѫ́шт҃ѫ҃ ѯд҃ ѧ҃нт҃
кѫвѫ́шт҃ѫ҃ ѯе҃ ѧ҃нт҃
кѫвѫ́шт҃ѫ҃ ѯѕ҃ ѧ҃нт҃
кѫвѫ́шт҃ѫ҃ ѯѯ҃ ѧ҃нт҃
кѫвѫ́шт҃ѫ҃ ѯз҃ ѧ҃нт҃
кѫвѫ́шт҃ѫ҃ ѯи҃ ѧ҃нт҃
кѫвѫ́шт҃ѫ҃ ѯѳ҃ ѧ҃нт҃
кѫвѫ́шт҃ѫ҃ к҃ ѧ҃нт҃

	кѵвжт҃ · кѳ ·	лнт҃	· пѳ ·
	кѵвжт҃ · кд҃ ·	лнт҃	· п҃ф ·
	кѵвжт҃ · кѕ ·	лнт҃	· ч҃а ·
	кѵвжт҃ · кѕ ·	лнт҃	· ч҃е ·
	кѵвжт҃ · кѕ ·	лнт҃	· ч҃и ·
	кѵвжт҃ · кѝ ·	лнт҃	· р҃ ·
	кѵвжт҃ · кд҃ ·	лнт҃	· р҃д ·
	кѵвжт҃ · л ·	лнт҃	· р҃и ·
	кѵвжт҃ · лл ·	лнт҃	· р҃кї ·
	кѵкжт҃ · лв ·	лнт҃	· р҃зї ·
	кѵвжш҃ · лг ·	лнт҃	· р҃ф ·
	кѵбжт҃ · лд ·	лнт҃	·
	кѵвжт҃ · лѕ ·	лнт҃	
	кѵбжт҃ · л ·	лнт҃	
	кѵбжт҃ · б ·	лн	

сѵфлет҃ ши пе́нтрѵ нъдѣ́жде·
цѣ́чника ши фъртъсфъ́рши́т҃ мѵ́н
и́ пе́нтрѵ ѳ҆фрикоша́та ши дирѣ́п
ѵдика́тъ·
богъцїа́ ши съръчї́а·
тро́нїа ши́ промидїа́ лѵ́и дмн҃зъ
пе́нтрѵ маи́нинте сокоти́нца лѵ́
ъѵ·
покъи́нцъ ши пе́нтрѵ ѳ҆пъра́тѵ́л
ши пе́нтрѵ а҆лхи́ оурїе мѵ́ре·
покъи́нца ши по́сѵ́, ши пе́нтрѵ про
сна́ шѣ́данїи́ ш҃ чѣ́ тре́ кокони·
покъи́нцъ·
ъгодѵ́ла ши рѵгъчюнъ ден кѵ
каре́ле ѳ҆ѵ кѵми҃ а҆ндрїа́нде, а҆де
ки·
къи́нцъ ши пе́нтрѵ милостѣ́нїе чѣ
дѵми́нека бр҃а́нзи́и
ла ши пе́нтрѵ до́фторн·
и́мрѣ зѝма́ц пе́нтрѵ ча́ѕа́ фечоре·
ѵ сфи́ци пъри́нгеле но́стрѵ а҆наста́сїе
ѵ а҆сфи҃тѵ́лѵ́ мѵ́нте сина́ї́и кѵ
е чѣ а҆дорми́ци ѳ҆ѯ҆ сфра́ц, каре съче
сѧмбъта сѵ́флетелор·
ино́шїи проро́чи ши чѣ фъръ дѵ
, ши пе́нтрѵ сѵ́мнеле сфъръши
ѵ́и а҆чѣ́штѵ́а, сѵ́ зи кѧнд
деспа́рцъ сѵ́флетѵ́л детрѵ́п·
ем кѵвжнтъ ма́ре, ши фо́л
сѵ́флетѵ́лѵ́и·
ѳ҆кѵвїѡсѵ́лѵ́и ѳ҆фре, лакрѵ́
ци л ш҃ пе́нтрѵ а҆до́венире·
и богосло́вѵ́лѵ́и чѣ́лѵ́и
де а҆зи́чѣ къ нѵ́съ
кѧшитѵ́л бѵ́нъ
ижна сфи҃ци
чѣ ѳ҆

шн̀ стꙋдинтꙋл (тжлкь) л҃имвъ прѡ
ств, ла чѣлезѣче кꙋвинте алꙋ мсѡси .
л҃ сфнтꙋлꙋй семесѡн ал нѡꙋлꙋй богослѡ, Пе
трꙋ спнꙋ̀ нь деждꙋним нꙋман л҃крединиць
фъръ дефа̀пте бꙋне .
л҃лꙋй десофан монахꙋл челꙋй пр҃ л҃целепт
шн̀ пр҃ кꙋкжитьторю , кꙋкжнт пре лним
вь пролств ла чѣле, в҃і , артикꙋле але
кредницен .
л҃лꙋй анастасіе монахꙋл ден мꙋнителе сн
наій . пентрꙋ сфнта ад҃ꙋнаре адекь ла
слꙋжба бесѣречій , шн̀ стьнꙋ̀ сѡсжндим ни
стьцинем пи҃смь .
Ла , ас҃мен҃ асте л҃пъръціа чернюрилор кꙋ
оꙋн сѡм стьпжн де касе .
Дентрале старецꙋлꙋй капете сѡаре каре ле де
мꙋ̀пте ф҃ланри шн̀ фоарте дефоло .
Історія л҃лꙋй дісѡнісіе ер҃монахꙋл каре а
съхъстрит л҃скнтꙋл лаврій .
Кꙋвжнт пентрꙋ вр҃дничій шн̀ невр҃дничій
пресѡци , ас҃фнтꙋлꙋй шн̀ л҃целепттꙋлꙋй
маѯим , шн̀ аре шн̀ але алтор ф҃нци кж
тесл капете .
Кꙋвжнть ла пил да челꙋй чаꙋ кꙋꙋꙋт л҃тж
чаѯн .

кꙋвжт , д , лит , рме .
кꙋвжт , е , лит , рн .
кꙋвжт , ѕ , лит , рнг .
кꙋвжт , ꙁ , лит , рне .
кꙋвжт , и , лит , р҃ѕ .
лит , р҃ѕг .
лит , р҃ѕ҃і .
лит , р҃ѳ .
лит , р҃ѳ .

Pentecôte

29

[illegible]

[illegible]

[illegible]